

Kirjoitan aluksi kuka olen

- Sunnuntai 8.6.2008 klo 22:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Asuin varhaislapsuuteni Helsingin Marjaniemessä. Neljäkymmentäluvulla kantakaupungista Kulosaareen tultiin puusiltaa pitkin. Keskellä siltaa autojen oli maksettava siltamaksu. Kulosaaren sillan itäpuolella oli yksi ainoa kerrostalo; Henrik Tikkasen kirjasta Kulosaarentie 8 kuuluisaksi tullut rakennus.

Tuon kerrostalon joistakin huoneistoista oli tehty luokkahuoneita oppikoulua varten. Tuossa Kulosaaren yhteiskoulussa kävin alaluokat kunnes Porvoontien varteen rakennettiin Jorma Järven suunnittelema tiilinen uusi koulurakennus jossa kävin viimeiset luokat.

Kouluni aloitin kuitenkin Laajasalon sillan pielessä olleessa kansakoulussa. Koulumatka oli pitkä. Muistan kun ensimmäisenä koulupäivänäni talvipakkasella (kävin ensimmäistä luokkaa vain puoli vuotta) kerran tunnissa kulkeva linja-auto oli juuri ohittanut Porvoontien varressa olevan pysäkin, johon olimme luokkatovereitteni kanssa kävelleet kilometrin verran koululta. Päätin kuusi vuotiaan varmuudella, että minähän en jää tunniksi tähän odottamaan seuraavaa bussia kuten toverini vaan minä kävelen kotiin (Marjaniemeen 6-7 km) Niin tein ja vain kilometri määränpäästä seuraava bussi porhalsi ohitseni ja kävelin lopunkin matkan talvipimeässä kotiin saakka.

Marjaniemi oli rauhallista omakoti ja kesähuvi-asutusta. Kesät kuluivat kavereiden kanssa pääasiassa vedessä. Sisarukseni ja ikätoverimme kuuluivat Marjaniemen Melojiin ja Marjaniemen uimareihin. Näiden seurojen järjestämissä harjoituksissa, leireissä ja muuten vaan ajanvietossa vedessä tai rannalla vietimme aikaamme.

Naapuruston lasten kanssa pelasimme pesäpalloa, kävelimme puujaloilla ja kaikkein eniten hyppäsimme Harjutiellä, nykyisellä Puolaharjulla korkeutta. Mustosen Ali-setä oli tehnyt sekä puujalat että korkeushyppytelineet ja niistä oli iloa monena vuonna.

Luulen, että minulla on Helsinki verissä. Tämä tuli mieleeni juuri nyt tätä kirjoittaessa. Kerran kansanedustajana ollessani pidin alustusta pienessä tuvassa Inarinseudulla. Tapanani oli pitää alustusta samalla kysellen kuulijoiden kokemuksia. Suurin osa tuvassa olijoista oli innostuneesti mukana. Kuitenkin perimmäisen nurkkapöydän ympärillä istui neljä miestä, jotka eivät olleet puhuneet sanaakaan. Menin heidän luokseen ja kysyin heidän mielipidettään yhteiskunnan ja ammattirakenteen muutoksiin liittyvistä asioista. "Meillä on vielä metsä verissä" sanoi eräs tarkoittaen heidän elannonhankintaansa pyyntikulttuurin puitteissa.

Lapsuudessani vanhempani olivat lääkäreitä ja tutkijoita. Tieteellisyys oli tärkeitä. Vanhempani olivat kolmekymmentä luvulla 2 vuotta Yhdysvalloissa tekemässä tutkimustyötä. Siltä ajalta jäi monia elämänikäisiä ystävyksiä. Äitini toimi naislääkäreissä, tieteellisissä yhdistyksissä mutta ennen kaikkea hän

luki kaunokirjallisuutta. Vanhemmiten hän osallistui entistä enemmän myös yhteiskunnallisiin asioihin ja toimi pitkään mm Helsingin terveyslautakunnan puheenjohtajana ja valtuutettuna. Kirjallinen harrastus jatkui hänen kuolemaansa saakka ja 95 vuotiaalle elämän viimeinen kaunokirja oli Banville: Eclipse englanninkielellä. Tätä kirjaa hän suositteli kaikille

Isäni toimi ravitsemustieteen asiantuntijana tehtyään tutkimukset suomalaisesta kansanravitsemuksesta ja sen vaikutuksesta mm sydäntauteihin. Hän aloitti tyydyttyneiden rasvojen, suolan ja lihavuuden kritisoinnin jo -50 luvulla ja kehitti pehmeän ns jääkaappimargariinin. Hän kehoitti käyttämään öljyjä ravinnossa. Tilasimme Marjaniemen Elannon myymälään päivittäin 5 l kuorittua maitoa. Pienempää määrää ei voinut tilata. Kun kerran taas hain tätä terveellistä juomaa 5 l maitokannulla kaupasta, myymälässä ollut rouva kysyi, että oletteko te köyhiä kun te juotte kuorittua maitoa.

Työuransa professorina ja sisätautilääkärinä päätyttyä isäni toimi mm kaupunginosa yhdistyksensä puheenjohtajana ja seurasi aktiivisesti yhteiskunnallisia asioita.

Oma osallistumiseni yhteisiin asioihin alkoi koulussa. Olin kouluni ensimmäinen naispuolinen teinikunnan puheenjohtaja. Osallistuin koulun lehden tekemiseen ja Teinijuna järjestelyihin, jossa kokonainen junallinen helsinkiläisiä koululaisia matkasi viikoksi Rovaniemelle. Juna seisojien asemalla tuon viikon ja paikkakuntalaisten koululaisten kanssa oli järjestetty monenlaista yhteistä toimintaa. Osallistuin ohjelmaan kuuluviin hiihtokilpailuihin Ounasvaaran rinteillä ja tulin toiseksi.

Ylioppilaaksitulon seuraavat vuodet kuluivat opiskellen, jona aikana aloitin tieteilisen urani. Tieteellinen työ ja asenne jatkuivat koko työurani ajan. Myöhemmin kliinisen lääkärintyön rinnalla meneillään oli aina jokin tutkimus, jonka tuloksia saatoin taas soveltaa työssäni.

Ylioppilaiden terveydenhoidon ylilääkäri Kari Savonen suositti tutkimaan ylioppilaiden itsemurhia, joka huolestutti häntä. Sitä seurasi monenlaiset itsemurhiin ja myöhemmin yleensä riippuvuusongelmiin liittyvät tutkimukset. Työskentelin -60-luvun lopulla vierailevana professorina Yhdysvalloissa. Sinä aikana aloin kiinnostua huumeriippuvuudesta ja huumeiden aiheuttamasta kemiallisesta mielenhäiriöstä, psykoosista. Vastasin nuorten huumeidenkäyttäjien hoito-osastosta sekä poliklinikasta. Minua kutsuttiin puhumaan sekä San Fransiscoon että Washingtoniin ja tutustuin tutkijoihin, joista tuli elinikäisiä ystäviä.

Seitsemänkymmentäluvulla nuorten huumeongelma ja siihen liittyvä ehkäisevä työ veivät kaiken vapaa ajan. Kirjoitin mieheni kanssa kirjan Huumeet WSOY jota voitiin käyttää nuorten omassa kampanjassa tovereittensa auttamiseksi. Vuodesta 1972 lähtien minut oli valittu Suomen lääkäriiliiton valtuuskuntaan ja hallitukseen (ensimmäisenä naisena). Lääkäriiliiton hallituksen toimeksiannosta teimme opetuspaketin kouluja varten.

Psykiatriksi erikoistumisaikanani HYKS:in Psykiatrian klinikassa oli tavattoman

hyvä psykoterapiaan suuntautunut kouluttajakunta. Veikko Tähkä, Kauko Kaila, Eero Rechardt, Kauko Vauhkonen, Yrjö Alanen. Kauko Kaila oli saanut koulutuksensa Sveitsissä, jossa psykoottisten potilaiden psykoterapialle luotiin humaani pohja. Kauko Kaila toimi sekä esimiehenäni että työnohjaajanani kun aloitin psykoottisten potilaiden psykoterapioita. Kolmen vuoden ajan sain häneltä viikottaista työnohjausta,

Toimiessani myöhemmin Helsingin kaupungin nuorisopsykiatristen toimintojen ylilääkärinä keskeinen tavoitteeni oli luoda nuorille välitön hoito, joka pohjautuu psykoterapiaan, hoidon jatkuvuuteen ja siihen, että nuori voi hakeutua ilman lähetettä itse hoitoon. Kirjassani Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoja kasvuun kuvaan hoitoyhteisön kehittymistä, joka yhteisö pystyi tarjoamaan tuon tavoittelemani hoitotavan.

Blogikirjoituksia Vuosi 2008

Pirkko Turpeinen-Saari

yhteiskuntapoliittinen vaikuttaminen

- Keskiviikko 18.6.2008 klo 18:21
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Perheen perustaminen ja työhön valmentautuminen tieteellisen tutkimustyön lisäksi veivät huomioni täysin -60 luvulla. Psykiatrin koulutusvaiheen jälkeen valitsin työn Helsingin lastensuojeluviraston sosiaalilääkärintoimiston psykiatrina. Toimin seitsemän eri nuorisokodin neuvottelevana psykiatrina. Nuorten kohtalot, perheiden vaikeudet ja työtovereiden opetukset pakottivat oivaltamaan yhteiskunnallisen tasa-arvon puutteen merkityksen yksilöiden kohtaloissa. Kulin potilailta ensi kertaa sisällissodan punaisten perheiden kohtaloista, siitä kuinka tuo surematon suru ja oikeudettomuuden kokemisen vaikutukset periytyvät sukupolvesta toiseen. Meidän oppikouluaikana koko 1900-luvun historia jätettiin opettamatta opettaja sanoi aiheen olevan liian vaikean ja että siitähän tulisi vain yksi kysymys ylioppilaskirjoituksissa. Niin olin jäänyt liian tietämättömäksi. Tuon tietämättömyyden seurauksena koin nyt voimakasta myötätuntoa näitä sukupolvien taakan kantajia kohtaan.

Lastensuojeluvirastoon oli perustettu VALAS niminen yhteenliittymä, joka tarkoitti vasemmistolaisia lastensuojelutyöntekijöitä. Liityin joukkoon mukaan ja kokoonnuimme usein varsinkin ennen tärkeitä lastensuojelulautakunnan kokouksia miettimään minkälaiset päätökset auttaisivat parhaiten asiakasperheitämme. Lähes samaan aikaan liityin YPSY:n yhteiskuntapoliittisen sos. dem. yhdistyksen kannattajajäseneksi. Sosialidemokraatit ja SKDL pyysivät minua asettumaan ehdokkaaksi kunnallisvaaleihin. En ollut halukas vielä silloin olinhan lääkäriiliiton hallituksessa. Vaalien jälkeen molemmat puolueet sopivat, että sopisin lastensuojelulautakunnan puheenjohtajaksi. Olin tuolloin siirtynyt virkaani nuorisopsykiatrin vastuulääkärinä ja koin lastensuojelutyön seuraamisen puheenjohtajan paikalta sopivan hyvin täydentämään kuvaani nuorten elämästä.

Myöhempi työni Helsingin kaupungin nuorisopsykiatrin ylilääkärinä monipuolistui tavattomasti siitä, että tunsin myös lastensuojelutyöntekijät, laitokset, laitosten johtajat. Henkilökohtaiset ystävydet, keskinäinen kunnioitus kaikki auttoi saamaan nuorille parempaa hoitoa.

Kunnallisvaaleihin osallistumispyyntö jätti minut miettelijäksi. Kumpi nyt sitten olisi lähempänä ajatuksiani SKDL tai suorastaan kommunistinen puolue vai SDP. Luin SDP:n ohjelman ja kommunistisen puolueen manifestin. Psykootisia henkilöitä hoitaneelle se, että yhteisössä jokaiselta odotettaisiin kykyjensä mukaista toimintaa ja annettaisiin tarpeiden mukaan tuntui sellaiselta, että se auttaisi myös kaikkein turvattomimpia yksilöitä todella oikeudenmukaisesti. Liityin kommunistiseen puolueeseen melko teoreettisin perustein. Puolueosasto johon liityin asuinpaikkani mukaan sattui olemaan ns enemmistö osapuolen osasto. Seuraavina vuosina opin paljon puolueiden sisäisistä ristiriidoista ja siitä kuinka Suomessa asennoidutaan kommunisteihin. Erityisesti lapseni saivat kokea sen karvaasti. Lähiomainen sanoi, että kaikki kommunistit tulisi tappaa ja

koulutovereilta tuli sakinhivutusta. Totalitaarisia sosialistisia maita kutsuttiin tarkoitushakuisesti kommunistisiksi, jolloin lasten oli vaikea ymmärtää miksi äiti on kommunisti.

Olin SKDL:n edustajana presidentinvalitsijamiehenä 1978. Olin tuolloin juuri kirjoittanut kirjan "Inhimillinen kasvu ja yhteisö" Kirjan lopussa on kaavio, jossa kuvaan yhteiskuntien kehitystä feodaalisesta, kapitalistiseen sitten autoritaariseen sosialismiin ja sitten demokraattiseen sosialismiin ja vihdoinkin kommunismiin. Kustantaja kuitenkin pyyhki jokaisessa vedosvaheessa demokraattisen sosialismin osion pois puuskahtaen" mikä se semmoinen demokraattinen sosialismi muka on! Kirjassa emme tätä demokraattisen sosialismin vaihetta näe.

Avainsanat:

- yhteisöt,
- puolueet

Eduskunta ja Helsingin kaupunginvaltuusto

- Lauantai 21.6.2008 klo 17:22
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Palattuani Yhdysvalloista aloin kierrellä eri puolilla Suomea pyydettyäni puhumaan nuorten huumeongelmasta. Olin julkaissut alalta tutkimuksia ja kirjoittanut toisen tekijän kanssa kirjan "Huumeet" WSOY, josta otettiin nopeasti toinen painos. Osallistuin myös Helsingissä koululaisten omaan ennaltaehkäisevään kampanjaan nimeltä "Ihminen puhtaaksi, aineet pois" jonka ansiosta kahden vuoden aikana 1000 oppilasta oli perehtynyt syvällisesti ongelmaan. Kirjoitettuani kirjan "Inhimillinen kasvu ja yhteisö" kiertelin vuorostaan puhumassa autoritaarisen kasvatuksen ja luovan yhteistyön eroista ja merkityksestä yhteiskunnassa. Mukanani oli usein elokuva, jossa osoitettiin, että biologisesti vihan tunteen vallassa ei voi oppia mitään.

Nämä esiintymiset olivat tehneet minut tunnetuksi, josta syystä SKDL pyysi minua kansanedustajaehdokkaaksi v 1983 vaaleihin. Jostakin syystä he pyysivät minua asettumaan ehdokkaaksi Uudenmaan vaalipiiriin vaikka oli helsinkiläinen. Tulin valituksi ja työskentelin lakivaliokunnassa ja suuressa valiokunnassa. Pohjoismaiden neuvostossa olin kulttuurivaliokunnan jäsen. Keskeisin oppini oli se kuinka valtaa käytetään. Pohjoismaiden ministerineuvoston suhde Suomen hallitukseen ja hallituksen suhde eduskuntaan ja kansaan oli käänteinen. Ei vallankäytössä ole kysymys kansalaisten edun toteuttamisesta vaan vallan ylläpitämisestä.

Toinen oppini oli se kuinka minuun alettiin suhtautua viitekehykseni edustajana eikä minuna niinkuin silloin tapahtui kun olin asiantuntija. Koska olen tottunut työskentelemään hyvin haavoittuvien, psykoottisten ihmisten kanssa olen hyvin avoin vuorovaikutukselle mutta en suojaudu myöskään vallankäytöltä. Huomasin tarkkailevani uteliaana mitä ihmiset minulla tekevät. Tuo henkilökohtainen vallankäytön kohteena oleminen on opettavaista mutta raskasta.

Vuonna 1984 minut valittiin Helsingin valtuustoon. Kansandemokraattisen liikkeen ja kommunistisen puolueen hajottua siirryin sosialidemokraattien valtuustoryhmään ja SDP:n jäseneksi.

Lainsäädäntötyö voisi olla mielenkiintoista, jos lait olisivat sisällöltään prosesseja. Jos edellytykset, mahdollisuudet ja seuraamukset olisivat vuorovaikutuksessa keskenään. Nyt lait ovat kuitenkin mekaanisia ja jo syntyessään vanhanaikaisia. Ne edustavat kunkin hetkisen eduskunnan tietoisuuden tasoa. Viittaan kirjoistani hollantilaiseen kriminologian professoriin Louk Hulsmanniin, jonka mielestä koko rikosseuraamusjärjestelmä tulisi poistaa sen vuoksi, että rangaistusseuraamus järjestelmän piiriin tulee hyvin pieni osa rikoksia tehneistä ja usein vain kouluttamattomimmat ja avuttomimmat joutuvat vankiloihin. Siinä mielessä nykyisen oikeusministeri Tuija Braxin valmisteleva lakiehdotus sakkovankeuden poistamisesta on oikeansuuntainen.

Tyypillinen esimerkki huonosta laista on Ranskan laki, joka edellyttää kouluissa opetettavan siirtomaa-aika myönteisenä. Omana lakivaliokunta-aikanani optiolaki oli esimerkki yhtä huonosta laista. Siinä tietoisesti järjestettiin varakkaille mahdollisuus hyötyä lain porsaanreijistä, jotka reijät poistettiin vasta 10v myöhemmin kohtuuttomina. Valiokuntatyöskentelyn aikana edustajat erottuivat toisistaan sen suhteen ketkä olivat puhtaasti ns vallan puolella ja ne, joilla oli kyky eläytyä tavallisten kansalaisten asemaan. Puoluejako ei aina ollut selvä vaikka yllättävän hyvin kyky eläytyä kansalaisten tarpeisiin heijasti edustajan edustaman puolueen ideologiaa.

Kaupunginvaltuustossa on tavallisempaa kuin eduskunnassa, että toisiin puolueisiin kuuluvien valtuutettujen kanssa voi keskustella eduskuntaa syvällisemmin.

Avainsanat:

- poliittinen toiminta

Wikipedian kummallisuuksista

- Tiistai 1.7.2008 klo 22:06
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen kummastellut henkilötietojeni ja tuotantoni esittelyä Wikipediassa, joka on tiedosto, johon monet näyttävät luottavan ja jopa käyttävän lähteenä.

Vasta tänään havaitsin Wikipedia-keskustelusivustolla käydyn keskustelua mahdollisesta halustani unohtaa joitakin osia elämänhistoriastani.

Olen tässä blogissani esitellyt itseni ja poliittisen historiani ja sitoumukseni. Varmastikin olen siinä paras asiantuntija. Minulla ei ole mitään syytä unohtaa tai peitellä menneisyyttäni. Jos ihminen tai yhteiskunta ei käsittele menneisyyttään joutuu toistamaan virheitään. En ole toiminut epädemokraattisesti enkä ole hylännyt sitä käsitystäni, että ihmisyyhteisössä olisi parasta, että kultakin yksilöltä edellytettäisiin hänen kykyjensä mukaista panosta ja annettaisiin hänelle hänen tarpeidensa mukaan. Siten esimerkiksi kehitysvammaiselta aikuiselta odotetaan vain hänen kykyjensä mukaista panosta ja annetaan hänen tarpeitaan tyydyttävä anti. Allekirjoitan edelleen tämän kommunistisen manifestin ilmaiseman periaatteen.

Maailmankuvani kehityksen kautta käsitän, että ihmisten enemmistö on menettänyt kykynsä tuntea empatiaa toisia ihmisiä kohtaan. Sen seurauksena on turvallisuudentunteen perustuminen valtaan ja vallankäyttöön. Yksipuolinen, tarkoitushakuinen tiedonvälitys on juuri pyrkimystä käyttää valtaa.

Kun Wikipedia mainitsee kirjoistani kaksi, se unohtaa kolme. Urho Kekkosta käsittelevän Suuri yksinäinen-kirjani kohdalla saa viitauksen HeSa:n Irma Stenbäckin tekstiin, joka ei ole kirja-arvio vaan hyökkäys minua kohtaan. Se kertoo Irma Stenbäckistä mutta ei minusta eikä kirjastani. Kirjani ei nimittäin kerro Urho Kekkosen naissuhteista, niinkuin Stenbäck kirjoittaa vaan siitä kuinka Urho Kekkonen pystyi murtamaan nuoruuden yhteiskunnalliset käsityksensä ja tavoittamaan jatkuvasti syvenevän luovan prosessin, jonka seurauksena hän mm käsitti, että kansakuntana Suomen edun toteutumisen edellytys on se, että muutkin kansakunnat voivat hyvin. Hänestä kasvoi rauhaan ja yhteistyöhön pyrkivä suurmies. Ihmisen kypsymiseen vaikuttavat ne tärkeimmät ihmissuhteet joiden varassa kukin elää. Urho Kekkosen kehitykseen vaikuttaneet merkitykselliset henkilöt olivat naisia.

Wikipedia mainitsee kolme puolisoani. Wikipedian keskusteluosiossa arvellaan minun halunneen joko unohtaa tai muuttaa jotakin heissä. Se tuntuu absurdilta. Minun mielestäni olisi ollut asiallista mainita kaikkien kohdalla heidän ammattinsa. Jouko Kajanoja on ekonomi ja valtiotieteiden tohtori. Mauno Saari vuorostaan on kirjailija. Hän on ollut myös mm Suomen Kuvalehden ja Uuden Suomen päätoimittaja, mutta siitä on aikaa. Kirjailija hän on ollut aina.

Omista ansioistani arvostan itse luovan kasvun teoriaani ja siihen perustuvaa psykiatrisen hoitoyhteisön kehittämistä 25 vuoden ajan nuoria lämpimästi ja an-

taumuksella hoitavaksi työyhteisöksi. Viimeksi kuukausi sitten olin Barcelonassa kutsuttuna puhumaan näistä molemmista aiheista. Kirjastani Inhimillinen kasvu ja Yhteisö v.1978 ja 1979 lähtien olen jatkuvasti kirjoittanut näistä aiheista. Kirja Urho Kekkosesta oli tämän teeman sovellutus.

Suhtaudun Wikipedian valikoivuuteen suurella huolella, enkä käytä sitä muuta kuin täydentämään tietojani eräänä vaihtoehtona.

Avainsanat:

- Wikipedia

Suomalaisen koulun ongelmista

- Lauantai 5.7.2008 klo 13:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tukholmalaiset kouluaiset eivät lehtitietojen mukaan haluaisi käydä koulua Suomessa siksi, että heidän mielestään siellä on autoritaarista. Heidän mielestään ruotsalaisissa kouluissa keskustellaan.

Tämän päivän HeSan yliössä Päivi Nykyri ja Kristina Salonen päättävät koululaisten mielenterveyttä käsittelevän kirjoituksensa: "Yksilönä sosiaalisesti hyväksytyksi tuleminen on kouluyhteisön jokaisen jäsenen mielenterveyden kannalta ensiarvoisen tärkeää."

Ansiokas teksti ei hyvien periaatteiden lisäksi anna viitteitä siitä kuinka tämä hyväksytyksi tuleminen tapahtuu.

Koulukiusaamisesta on myös puhuttu lähes loputtomiin, mutta ratkaisuja etsitään säännöistä ja ongelmasta keskustelusta sen sijaan että paneuduttaisiin kouluilmapiirin kiusaamista edistävien seikkojen ennaltaehkäisyyn.

Koulua ei voida irroittaa itsekkästä, valehtelevasta omaa etua tavoittelevasta herkkiä ja tuntevia ihmisiä polkevasta aikuisten yhteiskunnasta. Tästä johtuen myös koulu viestittää kilpailun ja menestymisen arvoja. Toistaiseksi koulu antaa myös mahdollisuuden palkita oppilaita, jotka ovat avuliaita toisia kohtaan niin stipendien jaossa kuin luokkayhteisössä, opettajien luonteenlaadusta riippuen.

Eläytymistä ja toisen asemaan asettumista ei voi opettaa oppiaineena vaan sen voi omaksua vain elämällä. Suomalaisissa kouluissa koulujärjestelmänä ei ole vielä aloitettu sitä työtä, mikä loisi edellytykset hyvälle kouluilmapiirille. Ainoa keino on auttaa lapsia ja nuoria keskustelemaan aikuisen johdolla kokemuksistaan ja tunteistaan. Koululla on kaikki mahdollisuudet kehittää järjestelmää, jossa lapset jaetaan n. 10 lapsen tai nuoren säännöllisesti viikottain kokoontuviin ryhmiin, jotka aikuisen johdolla saavat mahdollisuuden käsitellä tiedon ja tunteen tasolla vapaasti ajatuksistaan ja mielipiteistään. Tällainen ryhmätoiminta lievittää luokattomuuden aiheuttaman irrallisuuden tunteen mahdollista kehittymistä. Jokainen voi vähitellen tuntea olevansa arvostettu ja paine kahinoihin ja kiusaamisiin vähenee. Keskinäinen auttaminen tulee mahdolliseksi pelkän kilpailun sijasta.

Opettajien ammattijärjestö teki vuosikymmeniä sitten karhunpalveluksen kaikille Suomen lapsille julistamalla että "Opettaja opettaa ja koti kasvattaa" Opettajien palkkaus hienosäädettiin entistä enemmän eräänlaiseksi opetussuoriteautomaatiksi kokonaisvaltaisen lasten kasvatus ja opetustapahtuman sijasta.

Osa opettajista saattaa tuntea, että enhän minä ole mikään psykologi enkä siksi voi vetää jotakin lasten ryhmäprosessia. Siihen voi vain todeta, että äidiksi ja isäksi joutuu täysin ilman koulutusta ja oman perheryhmän kanssa on pärjättävä ilman mitään ulkopuolista apua. Sitäpaitsi opettajan johtamassa

LUOKASSA ON JO MENEILLÄÄN HALLITSEMATON PROSESSI joka on joskus kaoottinen.

Jotta luokassa joka tapauksessa kehkeytyvä prosessi olisi positiivinen ja miellyttävä sen on saatava välineet tuohon toteuttamiseen. Luokkien tuntiohjelmaan on varattava oma paikkansa keskusteluihin. Keskustelevan opetustyylin paremmuus on selvä. Jokainen oppilaan tekemä oma oivallus jättää pysyvän jäljen hänen tietoisuuteensa.

Opettajien työnohjauksen tulisi olla itsestään selvä osa koulutyötä. Ryhmäprosessien hallinta antaa opettajalle voimia ja lisää kiinnostusta omaan työhön entistä syvemmällä tavalla.

Kokeilimme Helsingin nuorisopsykiatran, Nuorisotoimen, Lastensuojelun ja Etu-Töölön yläasteen kanssa ryhmäjakoa, tutustumisjaksoa lukukauden alussa ja edellämainitun tapaista keskusteluvuuden lisäämistä 1990 luvun lopulla. Uuden toiminnan tuomasta annista innostunut opettaja kehaisi " Voi kuinka nuo lapset ovat viisaita".

Annetaan mahdollisuus lasten viisauden tulla esiin avuksemme.

Avainsanat:

- Ryhmätyö,
- yhteisöllisyys,
- tunnevuorovaikutus

Suomen terveydenhuolto voisi oppia Espanjasta

- Torstai 10.7.2008 klo 10:24
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomalaista terveydenhuoltoa kehutaan edulliseksi ja tehokkaaksi. Edullisuus pohjautuu merkittävältä osin muita yhtä kehittyneitä markkinatalouksia huonompaan palkkatasoon. Viimeisten kymmenen vuoden aikana palvelutasossa on tapahtunut korjaamattomalta tuntuva romahdus vaikka maksullisten palvelujen osuutta on lisätty ja mm terveyskeskusmaksut on otettu käyttöön.

Espanjassa terveyden ja sairaanhoito on ilmaista. Terveyskeskuksen omalääkäri vastaa potilaansa kokonaishoidosta. Terveyskeskuksessa on lastentautien ja gynekologian erikoislääkäripalvelut sekä laboratorio ja röntgen. Potilaan sairauden vaatiessa terveyskeskuksen tieto-aidon ylittäviä tutkimuksia tai toimenpiteitä omalääkäri lähettää potilaansa erikoislääkärille, kiireellisyyden mukaisessa aikataulussa. Vakavalta näyttävässä ihomuutoksessa ihotautilääkäri tapaa potilaan parin päivän sisällä ja kirurgista toimenpidettä edellytettäessä kirurgin samoin muutaman viikon sisällä. Silmälasien uusimista varten odotusaika voi olla muutaman kuukauden mutta seuraavana vuonna potilas tietää varata ajan hyvissä ajoin, jolloin vastaanotto järjestyy tasan vuoden kuluttua edellisestä jos esimerkiksi silmänpainetta tulee seurata vuosittain. Potilas on koko ajan yhteistyössä omalääkärinsä kanssa, jonka kanssa voi myös keskustella muiden hoitojen kulusta.

Espanjassa on myös yksityislääkäreitä ja yksityisiä sairaaloita. Yksityislääkärin palkkiot ja sairaalakustannukset potilas maksaa kaikki itse. Myöskään yksityislääkärin määräämistä lääkkeistä potilas ei saa sairausvakuutuskorvausta. Yksityislääkäreitä käyttävät ja niitä todennäköisesti haluavat henkilöt ottavat vakuutuksen, jolla kustantavat yksityiset lääkäri- ja sairaalapalvelut.

Espanjan talouden veturissa Cataloniassa n. 20 % väestöstä on ottanut yksityisen vakuutuksen, muualla Espanjassa ei näin ole.

Asuin Espanjassa viisi vuotta n. 30.000 asukkaan kaupungissa Barcelonan talousalueella. Omalääkärin vastaanoton sain kuten muutkin tarvittaessa 1 vrk varoitusajalla. Terveystenhoitajien ja omalääkäreiden tiivis yhteistyö vierekkäisissä huoneissa synnytti mielekkään työnjaon ja jatkuvan konsultaation mahdollisuuden. Laboratoriossikäynti ajan sai 15min tarkkuudella aamuisin.

Helsingin kaupunginvaltuustossa ja HUS in hallituksessa koin, että työntekijöiden arkikokemus ei pääse päätöksentekoon. Ongelmia pyritään liiaksi ratkaisemaan organisaatiomuutoksilla, joita suunnittelevat koko ikänsä hallinnossa työskennelleet henkilöt todellisten asiantuntijoiden sijasta. Kokonaisvastuun merkitystä ei nähdä vaan turvaudutaan kunnallisten palvelujen yksityistämiseen (yliopistolistamiseen)asiakaslähtöisyyden sijasta.

Potilas on psykkinen fyysinen ja sosiaalinen kokonaisuus, jonka turvallisuuden tunne ja tunne oikeudenmukaisesta kohtelusta terveydenhuollossa on kaikkein

tärkeintä. Terveysturvallisuutta ei voi lisätä pelkällä yksityissektorin laajentamisella. Yksityissektori voi hankkia kalliita laitteita loputtomiin mutta niille tarvitaan tarvitsijoita, jotka kaikki tutkimukset maksavat. Jos tutkimukset eivät ole osa harkittua kokonaisuutta ovat ne turhia. Tämän ylläisyyden maksamme verovaroista perusterveydenhuollon palveluja karsimalla.

Helsinkiläisenä katson, että Helsingin kaupungin omat terveystalvet ovat lähinnä kaupunkilaisten arkea ja niitä kehittämällä ja monipuolistamalla Espanjan malliin saadaan inhimillinen terveyden-sairaalan- ja kotihoitopalvelut. Helsingissä on työlleen omistautuneita viisaita pitkän linjan terveyskeskuslääkäreitä, sairaalan- ja kotihoidonlääkäreitä. Jotta he voivat rakentaa hyvän yhteistyöverkoston missä potilas kulloinkin sijaitseekin on heillä oltava myös vastuu ja valtakunnallisella tasolla lainsäädäntöteitse taattu oikeus toimia potilaan kokonaisedun hyväksi.

Avainsanat:

- omalääkäri,
- oikeudenmukaisuus,
- ilmainen terveydenhuolto

Alexander Stubb - Mefisto

- Perjantai 18.7.2008 klo 6:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ulkoministeri Alexander Stubb esiintyi eilen Ylen iltatauutisissa juhlavissa kulis-seissa Washingtonissa Yhdysvaltojen ulkoministeri Ricen kanssa. Mieleeni tuli Karl Maria Bandauerin mestarillinen suoritus István Szabón elokuvassa Mefisto. Stubbin ruumiin kieli ja Bandauerin balettiharjoitukset, joissa tuntui kuin hänellä ei olisi lainkaan selkärankaa tai luurankoa niin monelle mutkalle vartalo tuntui kääntyvän hänen kiemurrellessaan taiturimaisesti.

Sveitsiläinen psykoanalyttikko Arno Gruen kävi äskettäin alustamassa eduskun-nan kansalaisinfossa järjestetyssä seminaarissa otsikolla " Poliittiset johtajat ja todellisuudentajun menetys" sekä myöhemmin Maailma kylässä festivaalilla kirjastaan "Tahdon maailman ilman sota". Gruen rinnastaa Hitlerin ja George W. Bushin. Hän erittelee Bushin persoonallisuuden kehitystä henkilöksi, joka on menettänyt kyvyn eläytyä toisen ihmisen asemaan ja siksi kykenee aloittamaan sotia ja tappamaan satojatuhansia ihmisiä mitä erilaisimmin tavoin.

Se, että Suomen ulkoministeri haluaa mennä George W. Bushin ulkoministerin vieraaksi ja ilmoittautuu " etelävaltiolaiseksi", joka on helppo mieltää rasismin ja kaiken sen politiikan, mitä etelävaltiolainen Bush ilmentää , hyväksymiseksi identifioitumalla siihen tuntui minusta huikealta. En todella ollut uskoa tuota kokemaani todeksi. Yle on myös ilmeisesti kokenut tehtäväkseen samaistua uutistensa kohteisiin analysoimatta sitä mitä on meneillään.

Vastaava esimerkki oli Ison Britannian ulkoministeri Milibandin vierailun aikana Ylen tekemä haastattelu. Toimittaja kysyi hänen mielipidettään Venäjästä sen sijaan, että hän olisi kysynyt Britannian sekaantumisesta Irakin sotaan tai aiheuttamansa Palestiinan kysymyksen ratkaisumahdollisuuksista.

Alexander Stubbin kohdalla hänen tarjoutumisensa Etelä Ossetian ongelmien ratkaisijaksi oli suorastaan koominen. Tällaiset vallan palvelijat ovat George W. Bushin hirmuvallan realisoituessa historian lehdillä surullisinta luettavaa. Suomen tiedotusvälineet eivät tule nousemaan niillä lehdillä sankareiksi.

Avainsanat:

- Alexander Stubb,
- vallan myötäily,
- Yle

Murhaaja on uhri

- Torstai 24.7.2008 klo 12:38
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Heräsin aikaisin aamulla ja huomasin syyn olevan harmin tunne järkyttävällä tavalla pieleen menneestä nuorisopsykiatrisesta hoitojärjestelmästä pääkaupunkiseudulla.

Kun lähdin eläkkeelle Helsingin nuorisopsykiatrian ylilääkärin virasta nuorten hoitojärjestelmä oli kuntien vastuulla. Helsingissä asiat olivat kunnossa. Nuori pääsi samana päivänä hoitoon, lähetettä ei tarvittu, nuori saattoi kävellä poliklinikalle ja oma ilmaistu tarve riitti hoitoon pääsemiseen. Jokainen sai psykoterapeuttisen ilmaisen hoidon ja sama psykiatri, jota nuori tapasi poliklinikalla hoiti häntä myös sairaalaosastolla jos sairaalahoidoa tarvittiin. Sairaalaosastolle pääsi aina heti. Olen kuvannut hoito-organisaation kehittämisen kirjassani "Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoa kasvuun" Editä

Keravan nuori surmaaaja on lehtitietojen mukaan yrittänyt saada itselleen psykiatrista hoitoa. Hoitoa hän ei ole saanut vaikka kaikesta päätellen hän olisi sitä jo vuosia sitten tarvinnut. Miten näin voi olla.

Nuori tarvitsee psyykkiseen hätäänsä välittömän avun. Nuoren itse tuntemaan tarpeen tulee riittää avun saamiseen. Samalla tavalla kun aikuisten aivoveritulppapotilaiden hoidossa käsitetään, että liuotushoito on saatava muutaman tunnin sisällä muutoin tila kroonistuu ja hoito tulee vaikeaksi ellei mahdolliseksi myös nuorten mielenterveysongelmien hoidon on tultava tunneissa ja vuorokauden puolikkaissa laskettuna muutoin tila kroonistuu ja tulee monin kerroin vaikeammin hoidettavaksi.

Miksi pääkaupunkiseudun nuorisopsykiatriset palvelut eivät toimi.

Puoli vuotta eläkkeelle jäämiseni jälkeen nuorisopsykiatria siirrettiin (tiedossa olevasta vastustuksestani huolimatta) HUS:iin. Nuorisopsykiatriset virat ja tilat ja vastuu hoidosta siirrettiin yliopistolliseen keskussairaalapiiriin. Psykiatrisessa hoidossa sinänsä ei ole mitään "yliopistotasoa", ei mitään sellaista hoitomuotoa mitä kunnallisessa järjestelmässä ei olisi tarjottu. Sen sijaan yliopistotaso on etäinen, kansalaisten arjesta vieraantunut "opetussairaala", jossa teoretisoidaan mutta käytäntö on osoittanut, että käytännön työstä, nuorten parhaasta ei kyetä ottamaan vastuuta.

On ollut järkyttävää lukea professorin kommentteja Keravan nuoren surmaajan hoidon saannin esteistä. "Nuoret eivät osaa hakea hoitoa" "Pitäisi mennä terveyskeskukseen" "Kyllä olisimme kiitollisia jokaisesta uudesta virasta". Kaikki byrokraattisia kommentteja. Yliopistosairaala luulee, että nuorisopsykiatriassa voisi käyttää hoidon porrastusta terveyskeskus-erikoispoliklinikka kuten ruumiillisissa sairauksissa. Näin ei ole asian laita. Yliopistosairaanhoidopiiriin edellyttämät lähetteet ja jonot hoitoon ovat vastuuttomia.

Nuorta ei pidä velvoittaa terveyskeskukseen, terveyskeskuksen jonoihin ja terveyskeskuslääkärin hoitoon ylipäättään. Nuoren pitää päästä oma-aloitteisesti nuorisopsykiatriselle poliklinikalle suoraan ilman lähetettä. Jos nuorisopsykiatrit toimivat aktiivisesti, päivystysluonteisesti, humanisti ja rakkautta osoittaen nuorta kohtaan hoito järjestyy nuoren tarpeiden mukaisesti eikä byrokratiaa palvellen. Koskaan ei nuorisopsykiatria ole myönnetty varoja niin paljon kuin nyt. Kyse ei ole rahasta vaan hoidon järjestämisestä .

1 kommentti. Avainsanat:

- Keravan surma,
- nuorisopsykiatristen palvelujen organisaatio

Media ja suhteellisuudentaju

- Lauantai 2.8.2008 klo 14:49
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Psykiatrina joudun kiinnittämän huomiota seikkoihin, joilla vaikutetaan tuhoisasti ihmisen kykyyn tunnistaa asioita omilla tunteillaan. Suomalainen media antaa harvoin analyttistä prosesseja kuvaavaa tietoa.

Milos Forman kertoi haastattelussaan kuinka huumori usein pelastaa epätoivolta. Hän tarkoitti synnyinmaansa totalitaarisen sosialismin muunnelmassa elämistään. Itse koen nykytodellisuuden Suomessa samanlaisena vankilana, joskin kalterit ovat näkymättömiä ja jonka yksipuolinen informaatio tarjoaa näennäisen vapaaehtoisuuden.

Media iloitsee Karadzicin saamista Haagin Jugoslavia-tuomioistuimeen. Se ei kuitenkaan sure sitä, että NATO:n laittomat Jugoslavian pommitukset ovat käsittelemättä tai, että Kosovon pääministerinä istuu Carla del Ponten mukaan tuomiotta jäänyt sotarikollinen.

Samaan aikaan kun toimittaja Heikki Aittokoski referoi George W. Bushin toteamusta " Tästä tulee monumentaalinen taistelu hyvän puolesta pahaa vastaan" hän löytää tämän kesän moraalin mustasta väristä vain Myanmarin, Zimbabven ja serbit. Kuitenkin juuri kommentin ilmestymistä edellisena iltana on nähty TV dokumentti miljoonien irakilaiden exoduksesta naapurimaihin. Palestiinalaiset ovat melko lailla medialta rauhassa saaneet kärsiä keskitysleirissään vuosikymmeniä. Israel ei apartheid politiikastaan huolimatta ole kokenut minkäänlaista taloussaartoa tai kansainvälisiä pakotteita. Israelin rikokset ihmisyyttä vastaan eivät aiheuta esteitä esim. Ruotsin ostaa aseita Israelista. Olen ajatellut suomalaisen eliitin kyvyttömyyden tuntea kuvotusta palestiinalaisten kärsimyksestä johtuvan siitä, että suuri osa suomalaisia ei ole käsitellyt historiamme mustia sivuja. Itsetuntemuksen puute tekee mahdolliseksi olla tunnistamatta toisten kärsimystä.

Voin kuvitella suomalaisten sotapäälliköiden referoineen Adolf Hitlerin tai hänen alaistensa lauseita Heikki Aittokosken tavoin perustaessaan suomalaisia keskitysleirejä Itä-Karjalaan. Ihaillun isähahmon rikokset eivät tunnu missään niin kauan kuin tilalle ei ole tullut oman surun käsittelemisen kautta tulevaa myötäelämistä. Toisen maailmansodan aikana sisällissodan julmuudet olivat käsittelemättä niinkuin ne ovat vielä tänä päivänäkin.

Valtion budjetin käsittely ei poikkea yllämainitusta. Kyvyttömyys eläytyä hädänalaisten asemaan johtaa rikkaiden suosimiseen. Vasta kyky empatiaan tuo oikeudenmukaista lainsäädäntöä ja tuomioistuinkäytäntöä.

Avainsanat:

- suomalainen todellisuus

Nuorisopsykiatrinen hoito on päälaellaan

- Maanantai 4.8.2008 klo 17:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Seitsemänkymmentäluvulla löydettiin Suomessakin nuorisolääketieteen käsite. Nuorisomuoti ja Stockmannin teiniosasto olivat syntyneet jo paljon aikaisemmin. Nuorisolääketieteen ideana oli järjestää palveluja, jotka olivat nimenomaan nuorten tarpeita varten. Auroran nuorisopoliklinikka oli ensimmäinen ja professori Ole Wasz-Höckert oli aktiivinen toiminnan kehittäjä.

Nuorisopsykiatria seurasi perässä ja Helsingin kaupungin nuorisopsykiatria oli valtakunnan lippulaiva. Koko hoidon ideana oli se, että nuori saattoi itse kävelläpoliklinikoille tai varata puhelimitse ajan. Läheteitä ei haluttu eikä vaadittu. Seitsemän psykiatria, minä ylilääkärinä mukaanluettuna, toimimme päivystysperiaatteella. Se, joka ensimmäiseksi tapasi nuoren potilaan sekä hänen perheensä ja ystävänsä jatkoi myös hänen omana psykiatrinaan niin kauan kuin hoito jatkui oli se sitten viikkoja tai vuosia. Sama psykiatri hoiti potilasta oli hän sitten poliklinikkahoidossa tai osastohoidossa. Siten hoidon jatkuvuus oli taattu eikä nuoren ja hänen läheistensä tai ystäviensä tarvinnut kertoa tarinaansa kuin kerran. Jonoja ei voinut muodostua.

Kaikki hoito perustui psykoterapiaan. Lähes kaikilla pitkäaikaista polikliinista hoitoa tarjoavilla lääkäreillä, psykologeilla ja erikoissairaanhoitajilla oli psykoterapiakoulutus. KELA:n ja sairausvakuutuksen korvausten jatkeeksi nuorisopsykiatrian yksikön budjetissa oli erillinen määräraha psykoterapioita varten, joita ostettiin valikoidusti yksityisiltä terapeuteilta, jotka työskentelivät tiiviissä yhteistyössä nuorisoyksikön kanssa. Lääkehoitoa käytettiin säästeliäästi muun terapian tukena.

Nuorisopsykiatrian tulee perustua päivystysluonteisuuteen. Nuoren tulee päästä suoraan nuorille tarkoitettuun palvelupisteeseen eikä kouluterveydenhuollon tai terveyskeskuksen kautta lähetettynä. Nuoren täytyy tuntea, että hänen hätänsä on tärkeä eikä häneltä pidä odottaa huoliensa kertomista monille.

Edelläkuvatus menetelmän toimiessa jokainen nuori pääsi välittömästi hoitoon. Koska hoito oli järkevää, nuoren tarpeen mukaista ja tehokasta osastohoidossa oli aina tyhjiä paikkoja ja nuori pääsi aina heti osastohoitoon, jos hän sitä tarvitsi. Myös työnjako toimi. Auroran nuorisolääketieteen poliklinikka ja osasto hoitivat syömishäiriöistä kärsivät potilaat kun taas nuorisopsykiatrilalle jäivät psykoosista eli mielen hajoamisesta ja muista psykiatrisista ongelmista kärsivät nuoret.

Hoitojärjestelmässä tapahtui suuri käänne v. 2000 kun Helsinki ulkoisti koko nuorisopsykiatrian HUS:iin. Tuolloin koko nuorisopsykiatrian oleellinen periaate kääntyi pääläelleen. Sen seurauksena nuori ei suoraan päässyt nuorisopsykiatrian poliklinikalle. Sen sijaan tulivat läheteet, jonot, lisääntynyt byrokratia ja hierarkiat. Helsingin Sanomissa hiljattain julkaistu luettelo, jossa kuvattiin useiden sairaanhoitopiirien nuorisopsykiatrisia hoitajonon oli surullista

luettavaa. Jokainen lehdessä mainittu piiri näyti toimivan saman lähete-jono byrokratian pohjalta. On huomattavaa, että Helsingin kaupungin hyvin toimiva järjestelmä kehitettiin laman aikana. Opimme sen, että hyvän nuorisopsykiatrisen hoitojärjestelmän kehittäminen ei perustu rahan lisäämiseen vaan organisaation uudistamiseen.

Nuorisopsykiatriseen toimintaan olisi palautettava nuorisonäkökulma. Vain välitön hoitopääsy takaa sen, että nuoren ongelmista johtuvat oireet eivät kroonistu ja nuori itse pystyy muistamaan ja kuvaamaan sen mistä hänen mielestään hänen paha olonsa johtuu.

Avainsanat:

- nuorisonäkökulma,
- hoidon saatavuus,
-

A-studio ja rasvat

- Torstai 7.8.2008 klo 19:59
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

A-studio esitti 6.8. sensaatiomaisena pitämänsä raportin uusista tieteellisistä käsityksistä rasvojen terveellisyydestä. Ohjelma kyseenalaisti Pohjois-Karjala projektin ja vähätteli sen tulosta ja merkitystä perustelemalla sitä sillä, että muualla maailmassakin sydäntautikuolleisuus väheni. Keskeisenä asiantuntijana esiintyi n. vuoden väliajoin samalla asialla esiintyvä prof. Salminen, jolla on pitkäaikaiset kytkökset Valioon. Valion kiinnostuksen kohteena on ollut pyrkiä lisäämään voimien kulutusta ja takavuotena on siinä aina onnistunutkin.

Pohjois-Karjala projektin taustalla ovat suomalaisen prof. Osmo Turpeisen 15v kestäneet tutkimukset, joissa koejärjestelyissä osa tutkittavista söi normaalia suomalaista ruokavaliota ja osa ruokavaliota, jossa kiinteä rasva oli korvattu öljyllä. Öljyä syöneessä ryhmässä sydäntautien esiintyminen ja kuolleisuus vähenivät. Kun öljyryhmä 5v kulutua alkoi syödä normaalia ruokavaliota nousi sydäntautikuolleisuus jälleen. Prof Turpeisen tutkimus oli ilmestymisvuonnaan referoiduin tieteellinen tutkimus maailmassa. Prof Turpeinen kutsuttiin Amerikan sydäntautiyhdistyksen kunniajseksi. Hän kehitti myös öljyä sisältävän jääkaappimargariinin ja pähkinävoin ystävänä myös Pähkiriinin, jossa kiinteä rasva oli korvattu öljyllä.

Välimeren ruokavalio sisältää runsaasti öljyä. Kun Välimeren ruokavalioon totuneille alettiin koejärjestelyssä antaa öljyn sijasta kiinteitä rasvoja lisääntyivät sydäntaudit ja kuolleisuus myös heillä.

On selvää, että kaikkialla maailmassa seurataan tarkasti tutkimuksia, joilla pyritään ennaltaehkäisemään ennenaikaista kuolemaa. On selvää, että jokainen aikaansa seuraava kansalainen ja lääkäri alkaa noudattaa ja suosittaa järkeviksi havaitsemiaan ruokavalioita voidakseen paitsi estää kuolemia myös vähentääkseen sairastavuutta ja kärsimystä.

Pohjois-Karjala projekti, jossa kokonaisen alueen väestön elintapoja pystyttiin muuttamaan ja sydäntautikuolleisuus väheni on tavattoman kunnioitettava ja koko maailmassa ainutlaatuinen aikaansaannos. Siksi tuntuu merkilliseltä, että A-studio, varsin epätieteellisesti haluaa kyseenalaistaa ihmisten terveyteen niin oleellisesti vaikuttavia seikkoja.

Kun Pohjois-Karjalan dieetti muutosten kanssa rinnan koko maailmassa tapahtui sydäntautikuolemien vähenemistä A-studion toimittaja tekee johtopäätöksen, että se ei ollutkaan dieetti, joka sai muutoksen aikaan!! Toimittaja ei käsittänyt sitä, että tiedemiehet ja kansalaiset seuraavat tarkkaan tutkimustuloksia ja monissa maissa jo vuosia ennen Suomea oli osattu ottaa öljyn terveellisyys huomioon.

A-studiossa esitettiin kaavio, jossa esiintyivät sekä Pohjois-Karjalan että muualla havaitut muutokset käyrinä verrattain saman muotoisina. Pohjois-Karjalan lähtötilanne oli kuitenkin huomasti pahempi kuin muualla, sydäntautitilanne oli

todella surkea. Se, että tavallinen maalaisväestö, joka on tottunut perinteiseen käretyttyyn runsasrasvaiseen ruokaan lähtee uudistumaan ja tervehtyy eikä enää täytä sydämen ohitusleikkausjonoja ja pallolaajennus vastaanottoja on kansanterveydellisesti merkittävä ja kansainvälistä huomiota saanut ja ansainnut projekti.

Terveellisen, vähän tyydytettyny rasvoja ja riittävän suuruiseen öljynkäyttöön perustuvan ruokavalion myönteinen merkitys on tiedetty jo 50-luvulta lähtien. Mikäli A-studion ohjelmakriteerinä on pelkistetysti sydäntautikuolleisuuden lisääminen voisin suositella seuraaviksi aiheiksi esim. suolan lisäämistä ravintoon ja lihavuuden hauskosten puolien esittämistä, sillä paino, suola ja rasva ovat sydänterveiden keskeiset tekijät.

Avainsanat:

- terveellinen ravinto

Suomalainen media ja Ossetian sota

- Keskiviikko 20.8.2008 klo 12:18
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Seurasin koko Ossetian sodan ajan Aljazeera, BBC, Russia Today ja Suomen Yleisradion TV kanavien uutislähetyksiä, lehdistä ainoastaan Helsingin Sanomia, Demaria, Tiedonantajaa joka ilmestymispäivänä ja De Morgea yhden päivän osalta.

En voi olla yhtymättä Alexander Stubbin tokaisuun siitä, että suomalainen lehdistö on hömppää. Helsingin Sanomat ja Suomen Kuvalehti mahtipontisuudessaan ja yksipuolisuudessaan lähentelevät sääliävyttä.

Aljazeera voittaa kaikki muut ylivoimaisesti. On myönnettävä, että sodan alkuvaiheessa Aljazeera tyypillisestä ihmislähtöisestä tavastaan johtuen ei saanut riittävästi analyttistä etäisyyttä kokonaisuuteen mutta kuuli tasapuolisesti Venäjän ja Georgian poliittisia toimijoita. Se välitti katsojille koko , RT:n mukaan Belgialaisen mainostoimiston ohjaaman, Saakasvilin PR-kampanjan. Kun mahdollisuus vieraila eri alueilla lisääntyi myös informatiivisuus lisäntyi. Aljazeeran tapa antaa uutisajan venyä niin pitkälle että primaari-informaatio välittyy on ainutlaatuinen. Presidenttien puheet kokonaisuudessaan, lehdistötilaisuudet kokonaisuudessaan, NATO:n tiedotustilaisuus kokonaan. Nettisivuilla lisäksi keskustelut ja tausta-analyysit.

Ilman Russia Todayn uutisia kokonaisuudesta olisi jäänyt puuttumaan koko osseettien exodus Venäjälle. Valtava suru kuolleista ja pääkaupungin tuhosta olisi jäänyt näkemättä. Samoin osseettien historia. Saakasvilin PR-kampanjaan ei kuulunut surua.

20.8.2008 Ajankohtaisessa kakkosessa näyttäytyi ensimmäistä kertaa osseettien todellisuus. Tuota informaatiota vasten Saakasvilin talvisotavertaus näyttäytyi varsin propagandistisena. Etelä-Ossetiahan oli pieni Suomi, jos niin halutaan eikä suinkaan Georgia.

Suomalaisen lehdistön pääosa on päätoimittajiensa suulla ilmoittautunut NATO: on liittymisen kannattajiksi. Siksi tätä päämäärää tukeva asianomaisten lehtien linja ei ole yllättävä. Vaikka pidän tätä lukijoiden kannalta suurena vahinkona en voi olla huvittumatta kun totean sen kömpelyyden, jolla tätä asiaansa esim. Helsingin Sanomat ajaa. Sunnuntain, 17.8. numero oli tästä erinomainen esimerkki. Ainoastaan Aleksanteri instituutin tutkijan yläkerta artikkeli ja Kari Huhdan ulkoministerin haastattelu eivät sisältäneet tätä propagandaa. Pääkirjoitus oli kömpelössä manipulatiivisuudessaan vailla vertaa. Kaipaen El Pais lehden sivistyneitä pääkirjoituksia ja kolumneja.

Mihin lehdistö ja poliittinen oikeisto tällä Venäjä-kielteisyydellään pyrkii. Tosi-asiahan on, että Yhdysvallat on laajentanut sotilastukikohtansa ympäröimään Venäjää. Kosovossa Bondsteelin tukikohta on eräs suurimpia. Yhdysvallat, Israel ja monet muut maat ovat aseistaneet Georgian, miksi? Yhdysvallat, Iso-Britannia

ym ovat laittomasti hyökänneet Irakiin, tappaen satojatuhansia siviilejä ja ajaen miljoonia lähinaapurimaihin kurjuuteen. NATO on laittomin pommituksin pommittanut Jugoslaviaa joutumatta kansainvälisen oikeuden eteen. Psykoanalyytikot vertaavat George W. Bushia perustellusti Hitleriin. Tämä henkilö sotaisine yhteistyökumppaneineen arvostelee Venäjää ylimitoitetusta reaktiosta venäläisten tappamiseen. Mikä olisi ollut sopiva mitta?

Suomen ulkopoliittinen johto on saanut lisää aikaa Eestin, Latvian ja Liettuan yksipuolisen historian tulkinnan ansiosta. Suomen oman historian kriittinen itsetutkiskelu viivästyy ja johtaa lehdistön innokkaalla tuella virheiden toistamiseen ja turvallisuuden perustamiseen mahtipontiseen aseidenkalistelulogiikkaan yhteistyön ja aseriisunnan asemasta. Suomen traagisten sotien ihannointi ja Tali-Ihantala propaganda estävät sotien (sisällissodan ja toisen maailmansodan) aikaisen poliittisen johdon kriittisen arvioinnin ja poliittisen viisastumisen.

Suomen kansa kärsi sotien traagiset seuraukset. Toistaiseksi Suomen kansa on pystynyt eliitin ja tiedonvälityksen propagandasta huolimatta säilyttämään viisautensa ja halunsa olla liittoutumaton.

Avainsanat:

- psykologinen sodankäynti,
- henkinen manipulaatio

Espoolaisten päivähoitolasten vanhempien motivaatiot

- Keskiviikko 20.8.2008 klo 13:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Syksyn alkaessa päiväkotipaikkojen puute nostaa otsikoita. Viimeksi Espoolaisten päiväkotipaikkojen puute herätti HeSa:n toimittajan arvelemaan, että kyse olisi siitä että Espoolaiset naiset haluavat luoda uraa ja siksi sijoittavat lapset päiväkotiin.

Pitkään lasten ja nuorten mielenterveyttä tutkineena ja heidän psyykeään hoitaneena psykiatrina olen sitä mieltä, että päiväkoti on yleensä parempi hoitopaikka kuin koti. Toki kotona voi kehittää toimintamuotoja, jotka korvaavat kotikasvatuksen yksipuolisuutta. Lisäksi itselläni on kokemusta lasteni ja joidenkin lastenlasteni päiväkotihoidosta Helsingissä. Kaikki kokemukset ovat myönteisiä.

Myönteinen käsitykseni päiväkodista perustuu siihen, että sen avulla voidaan välttää syviä riippuvuussuhteita. Rakkaussuhde ja riippuvuussuhde ovat eri asioita. Vanhemman ja lapsen välinen rakkaus on harvoin vapaaehtoista. Lapsi on useimmiten kokonaisvaltaisesti riippuvainen vanhemmistaan ja jos hoitavia aikuisia on vain yksi riippuvuus kohdistuu juuri tähän. Jos aikuisella on omia riippuvuuden tarpeita, lapsi joutuu tyydyttämään näitä tarpeita. Vaikeiden mielenterveydenhäiriöiden taustalla on usein liian kietoutunut riippuvuussuhde yhteen ihmiseen.

Rakkauden ja vapaaehtoisuuden syntyminen edellyttää sitä, että vauva ja pikkulapsi voivat kokea monenlaisia pysyviä ihmissuhteita. Vauvojen ikätoverisuhteet on liiaksi unohdettu. Pikkulapset kiintyvät päiväkodissa voimakkaasti toisiin lapsiin ja tuon eläytymisen tulisi voida kehittyä jo ensimmäisen elinvuoden aikana. Kyky rakkauteen riippuvuuden asemasta edellyttää useampia rakastavia aikuissuhteita jo vauvaiässä. Lapsen tulisi voida kasvaa tuntemaan, että erilaiset tavat olla ovat silti turvallisia. Siten lapselle kehittyy oma kyky tunnistaa mikä erilaisista tavoista on mieluisin.

Päiväkodin työntekijät ovat koulutettuja oivaltamaan erilaisten lasten tarpeita. Päiväkoti antaa vanhemmille uusia näkökulmia omaan lapseen joka rikastaa myös perheen arkea.

Artikkelissa korostettiin, että Espoolaiset ovat korkeasti koulutettuja. Ehkä juuri siksi he tietävät, että lapselle monipuoliset ihmissuhteet ovat hyväksi. Ehkä motivaatio siihen, että lapsen hoitopaikaksi valitaan päiväkoti perustuu lapsen parhaaseen eikä voittopuolisesti urasuunnitteluun.

Avainsanat:

- Lapsen paras

Helsingin Sanomien sotapropagandaa kulttuurisivuilla

- Sunnuntai 24.8.2008 klo 16:08
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Musiikkiarvostelun peruskriteeri on tavallisesti se, että arvostelija on nähnyt ja kuullut konsertin. Vesa Sirén valottaa 23.8. lukijoilleen Valeri Gergijevin konserttia Tsinvalissa brittiläisen the Times lehden verkkosivujen tekstien välitämällä tiedoilla. Ei konsertin kokeneena. Hän kertoo kuinka Gergijev johti "voitonkonsertissa" Mariinski teatterin orkesteria. "Konsertti juhlisti Venäjän armeijan voittoa sen häädettyä Gorgialaiset joukot Etelä Ossetian Tsinvalista"

Suomalaisilla oli mahdollisuus nähdä konsertti kokonaisuudessaan Russia Today satelliittikanavalta samoin Gergijevin puhe ja haastattelu. Varmasti suuri osa saattoi katsoa myös ohjelmaa venäjänkielisiltä kanavilta.

Konsertti oli syvän surun konsertti. Gergijeviä haastateltiin aikaisemmin arki-vaatteissaan. Hän oli harmaan kalpea surusta ja väsymyksestä sekä näkemästään. Hän mainitsi, että hänestä on vaikeaa kun hänellä on ystäviä myös Georgian. Itse konsertissa koko orkesteri oli mustissa. Gergijev tavallisuudesta poiketen pystykaulusisessa mustassa puvussa ja vakavana. Gergijev puhui surevalle yleisölle- niille, jotka olivat ehtineet palata Tsinvaliin sotaa paosta. Hänen puheensa oli lyhyt, täynnä myötätuntoa ja rohkaisua. Puheen sisältö on arvioitava liittyen siihen yhteyteen, missä se pidettiin. Ilta oli lämmin tumman pehmeä ja orkesteri sijaitsi virasto rakennuksen tasanteella, jolle johtaville portaille oli sytytetty kynttilöitä sodan uhrien kunnioittamiseksi. Yleisö oli harras, kyynelilmäinen. Television katsojille näytettiin aika-ajoin rinnakkaiskuvana sodan tapahtumia mutta ennen kaikkea repivää tuskaa ja surua.

Tarvitaan kyynisyttöä kyetä esittämään Vesa Sirénin ja samalla sivulla Kirsikka Moringin haastatteleman Dmitri Krymovin tapaisia luonnehdintoja konsertin tarkoituksesta toisaalla ja Valeri Gergijevistä toisaalla. Suomalaiset käyttävät mielellään hyväkseen kuuluisan osseetti-orkesterinjohtajan hyväntahtoisuutta Mikkelin musiikkijuhlien kapellimestarina. Kun hänen kansalaisiaan tapetaan ei ainakaan Helsingin Sanomien kulttuuritoimittajilta liikene todellisuuteen perustuvaa tekstiä myötäelämisestä puhumattakaan.

Toivon, että Yleisradion Teema-kanava esittäisi konsertin kokonaisuudessaan. Se on varmasti saatavana nauhoituksena.

Avainsanat:

- musiikkiarvostelun kriteerit,
- Vesa Siren,
- Kirsikka Moring

Suomen ulkopolitiikka ajelehtii

- Torstai 28.8.2008 klo 22:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

On helppo yhtyä eläkkeelle jäävän Keski-Suomalainen sanomalehden päätoimittajan Erkki Laatikaisen huoleen Suomen ulkopolitiikan ohuudesta sekä siitä kuinka tällä hetkellä näkyvimmit toimijat eivät ole pitkällä tähtäyksellä ajamassa Suomen kansan edun mukaista politiikkaa. Hän toivoi Keskustalta ja erityisesti pääministeriltä vahvempaa otetta.

Suomen ulkopolitiikasta puuttuu tahallisesti tai tahattomasti kokonaisuuksien taju. Tutkijoiden mukaan suuri osa poliittisista huippujohtajista on menettänyt kykynsä eläytyä toisten ihmisten asemaan omia etujaan ajaessaan. Tämä koskee niin sisäpolitiikkaa kuin kansainvälisiä suhteita. Kansainvälisissä suhteissa seurataan media kohun päiväkohtaisia trendejä kykenemättä ajattelemaan itsenäisesti puhumattakaan itsenäisestä toimimisesta.

Yhdysvallat ovat tukeneet aikanaan Pol Potia, Afganistanin talebaneja, Saddam Husseinia, Al Qaidaa Kosovossa. Se ja osin NATO ovat pommittaneet laittomasti uraanipommeilla Jugoslaviaa, Afganistania ja Irakia ja saartaneet Venäjää tukikohdillaan. Suuri osa EU maista on ollut Jugoslavian hajotussodissa kulisseissa vaikuttamassa ja suuri osa on varsin kyseenalaisen prosessin seurauksena tunnustanut Kosovon itsenäisyyden demonisoiden serbit ja jättäen albaanisotarikolliset tuomitsematta.

Nyt nämä varsin kyseenalaisesti toimineet EU maat ovat miettimässä sanktioita Venäjälle sen puolustettua turvattomia osseetteja Georgian hyökkäykseltä, ei Georgialle. On selvää, että kansainvälisiä lakeja tulee noudattaa. Georgia ja Venäjä eivät noudattaneet niitä.

Venäjä on nostanut peilin U. S. A:n ja EU:n eteen. Kuva ei ole kaunis. On valitettavaa, että USA:lle ja EU:lle eivät kelpaa neuvottelut ja rauhan turvaaminen vaan Venäjän on käytännössä näytettävä kuinka EU ja USA käyttävät oman käden oikeutta. Puheet ovat kauniita mutta teot eivät.

Kun poliitikot puhuvat tarpeesta muuttaa ulkopoliittista asennoitumista Ossetian kriisin seurauksena tekee mieli kysyä miksi? Aikooko Suomen poliittinen eliitti provosoida Venäjää niin, että Suomen asema tulisi uhatuksi? Se, että Venäjä ei alistu objektiksi vaan puolustaa subjektiuttaan on hyvä asia. Yksinapaisen maailmanpolitiikan onkin syytä tulla tiensä päähän. Suomi on liian pitkään jättänyt eläytymisen ja yhteistyön kansainvälisessä politiikassa sivuraiteelle.

Avainsanat:

- kokonaisuuksien taju,
- viisaus,
- kypsyys

Ovatko suomalaiset vaalit demokraattisia ja moraali korkealla

- Keskiviikko 3.9.2008 klo 12:50
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Media ja suomalaiset puolueet uskottelevat kansalaisille Suomen vaalien olevan demokraattiset mutta muualla, varsinkin Venäjällä ja ns. uusissa demokratioissa on suuria puutteita. ETYJ:n vaalitarkkailua suorittava ODIHR lähetetään tarkkailemaan vaaleja noihin "ongelmamaihin" mutta Suomessa tarkkailijoita ei ole tarvittu. Päinvastoin, "kehittymättömistä" maista kutsutaan Suomeen vierailulle ja ottamaan oppia rehellisistä vaaleista.

Keskustann puoluekokouksessa puoluesihteerin Jarmo Korhonen sai kenttävaeltä voimakkaan tuen hoidettuaan Keskustann hunnigolla olleet talousasiat kuntoon. Korhonen ylpeili sillä kuinka hän oli saanut kompensoitua verovaroista eduskuntapuolueille säädetyn vaalirahamenetyksen verovaroista maksetun puoluetuen nostolla. Toisin sanoen: eduskuntapuolueet ovat sulle-mulle tyyliin säättäneet lain puoluetuesta, jolla eduskuntapuolueet saavat kokonsa mukaan satojentuhansien eurojen summia ns. puoluetukea. Kun ruokahalu kasvoi ja vaalien mediakulut nousivat keksittiin säätää laki vaalirahasta, jossa eduskuntapuolueille jaetaan verovaroista erityistä vaalirahaa puoluetuen lisäksi. Tällainen tuki veronmaksajilta on sekä eduskuntapuolueiden että median etu. Ilmeisesti ODIHRin jälkitarkkailussa vaalirahaa pidettiin "epädemokraattisena" ja siitä luovuttaessa Keskustan Korhonen piti omana ansionaan sitä, että tuo menetys kompensoitiin puoluetuen nostolla.

Viime eduskuntavaaleissa 18 puoluetta oli asettanut ehdokkaita. Kahdeksan niistä sai puoluetukea ja vaalirahaa verovaroista. Television 158:ssa vaaleihin liittyvässä ohjelmassa ja panelissa 12 eduskunnan ulkopuolista puoluetta esiintyi 3:ssa ohjelmassa ja 8 eduskuntapuoluetta 155:ssä. Ulkopuoliset puolueet eivät esiintyneet ainoassakaan ohjelmassa yhdessä eduskuntapuolueiden kanssa. Suuri osa ohjelmista oli Yleisradion kanavilla, jotka ovat eduskuntapuolueiden, yleisradion hallintoneuvoston kautta, hallitsemia kanavia.

Paavo Lipponen sanoi hiljattain tuohtuneena iltapäivälehtien päättävän politiikasta. Media ottaa sen vallan, jonka poliitikkojen ja median yhteiset edut sille antavat. Aidon demokratian ja inhimillisyyden puute poliittisessa elämässä johtaa mielivaltaan ja taloudellisen vallan lisääntymiseen, jossa yksittäiset kansalaiset passivoidaan "roskan" passiivisiksi kuluttajiksi. Ainoa tie on Kimmo Kiljusen ehdottama ETYJ:n vaalitarkkailun laajentaminen myös kaikkiin länsimaihin, jolloin olemme pakotetut näkemään itsemme sellaisina kuin olemme.

Korruptionomainen vaalirahasotku oli vain eräs yleisen politiikan moraalittomuuden ja epädemokraattisuuden ilmentymä. Eräissä puolueissa moraalittomuus ja oman edun tavoittelu on suurempaa kuin toisissa. Kansalaisten kyky erotella jyvät ja akanat on median moraalittomuuden johdosta mahdotonta. Valehtelu on päivän sana.

Avainsanat:

- ODIHR,
- demokraattiset vaalit,
- politiikan moraali

Äänestämättäjättäjät

- Maanantai 15.9.2008 klo 17:31
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kyselyt osoittavat äänestysprosentin laskevan edelleen. Vaalien ulkopuolelle jäävät eivät tunne motivaatiota äänestää. Ainakin osittainen syy lienee se, että ei ole riittävästi tietoa vaihtoehtoista eikä kouriintuntuvista eroista tulevien poliitikkojen toimintatavoissa tai toiminnan sisällössä. Myös media passivoi.

Viime vuosisadan alkupuolella köyhillä ei ollut äänioikeutta. Köyhäinapua eli toimeentulotukea saavilla tai kunnalliskodissa asuvilla ei ollut valtiollista eikä kunnallista äänioikeutta. Sisällissodan aikana kunnallinen äänioikeus puuttui kaikilta, joilla ei ollut omaisuutta tai riittävää veronmaksukykyä. Sisällissodassa työväen asioista jkv tietoisien joukon suuri osa tapettiin. Sodan jälkeen äänioikeus otettiin pois sellaisilta, joilla epäiltiin olleen yhteyttä punakaartiin tai joiden mielipiteet eivät olleet porvarilliselta kannalta hyväksyttäviä. Satoja pidätettiin ja vangittiin mukaanlukien Sosialistisen työväenpuolueen eduskuntaryhmä.

Näissä vaaleissa ei tarvita viime vuosisadan alkupuolen menetelmiä. Psykologin manipulaatio on korvannut fyysiset menetelmät. Ei tarvita fyysistä vankilaa, jos suuri osa kansasta on manipuloitu psyykkisesti tiedostamattomuuteen. Suomalainen media on poikkeuksellisen rajoittunut. Kansalaiset, joiden etu edellyttäisi oikeudenmukaisuuden lisäämistä äänestävät puolueita, jotka lisäävät eriarvoisuutta. Eriarvoisuudesta hyötyvät äänestävät luonnollisesti tietoisesti eriarvoisuutta lisääviä eli omaa etua suosivia. Miksi näin? Eriarvoisuutta lisäävät sanovat olevansa tasa-arvon puolella eikä media paljasta ristiriitaa. Sen sijaan media- usein maksusta vahvistaa tätä valheellista sanomaa. Sen rinnalla media tarjoaa "hömppää", joka historiallisesti on toiminut kansan viihdyttäjänä ja passivoijana.

Vaalikoneiden mustavalkoiset, luovia ratkaisumalleja tarjoamattomat kysymyksenasettelut eivät nosta sellaisia ehdokkaita esiin, jotka voisivat kiinnostaa äänestämättäjättäviä. Päinvastoin ne joko passivoivat tai tarjoavat vaihtoehdoksi juuri niitä ehdokkaita, jotka jatkavat vaalimainosten ja suuren rahan avulla entisen kaltaista politiikkaa. Siten suomalainen, jo nyt varsin tyngäksi jäävä poliittinen demokratia kutistuu entisestään kansalaisten jäädessä vaalipäivänä kotiin.

Avainsanat:

- media,
- propaganda,
- passivoituminen

Kokoomuksen NATO-tukikohta SDP:ssä

- Keskiviikko 17.9.2008 klo 17:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Europarlamentaarikko Lasse Lehtinen julistaa 16. 9. Iltalehden kannessa. "Venäjä vaatii tukikohdan Suomesta". Lehtisen todellisuudentaju on aikaisemminkin ollut omanlaisensa mutta tämä julistus on kaiken huippu. Psykiatrina mietin mihin tällä pyritään: pelon ja epävarmuuden syntymiseen kansalaisten mielissä. Juttu jatkuu sisäsivuilla: " Väinö Tanner sanoi, että (ei) maailma niin hulluksi voi tulla, että sota syttyy." Ja kuitenkin sota syttyi.

Paavo Haavikko on todennut, että Suomi ei voi oppia historiasta koska se ei ole koskaan tehnyt virheitä! Liittoutuminen on Suomen historiassa aina johtanut katastrofiin. Suomen kansa, joka on itse elänyt sodan kauhut on liittoutumista vastaan. Eliitti sen sijaan toistaa historiaansa. Liittoutumisen kannattajat käyttävät yhä paljaammin Venäjää leimaavaa viha- ja pelkopolitiikkaa saadakseen kansan kääntymään NATO:n kannattajiksi.

Euroopan unionin kasvaessa se alkaa käyttäytyä yhä enemmän imperiumin tavoin. Sosialidemokraattiset hallitukset ovat aikaisemmasta poiketen unohtaneet työväenliikkeeseen perinteisesti kuuluvan rauhan politiikan. Vihreissä on tapahtunut vastaavanlaista etääntymistä. Yhä useampi Euroopan maa on saanut konservatiivisen hallituksen eikä kansalaisilla ole vaihtoehtoja rauhan ja liittoutumattomuuden näköalaa.

Rauhaan, ystävyyteen ja historiallisten prosessien ymmärtämiseen on Suomessa sekä kansainvälisesti yhä niukemmin taitavia vaikuttajia. Galtung, Carter, Gorbatsov, Zapatero - Suomessa Cronberg ja Tuomioja. Sen sijaan aseelliseen turvallisuuteen ja rauhaan pakottamisen filosofiaan ja liittoutumiseen ajattelunsa pohjaavat poliitikot ja lehtimiehet ovat korottaneet äänensä ja vallanneet lähes kaiken tilan mediassa. Ahtisaari, Lipponen, Lehtinen, Häkämies, Stubb ja mm Helsingin Sanomien, Aamulehden, Turun Sanomien, Kalevan ja Kauppalehden ja tietysti Suomen Kuvalehden päätoimittajat.

Puolueen vaikuttajien liittolaisuus Kokoomuksen haukkojen kanssa ei voi olla vaikuttamatta kielteisesti SDP:n kannatukseen. Kansan enemmistö ei halua NATOon. Haluaako SDP?

Avainsanat:

- liittoutuminen,
- historian toistuminen,
- virtuaalitodellisuus

TV 1 aloitti jälleen epädemokraattiset ”hömppä” vaaliohjelmat

- Perjantai 19.9.2008 klo 16:56
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

TV 1:n Vaalitoriohjelma aloitti vanhan tutun mallin. Eduskuntapuolueet istuivat tyylikkäissä lavasteissa korokkeella ja eduskunnan ulkopuolisten liikkeiden ja puolueiden edustajat seisoivat alapuolella nuhjuisen, rypistyneen ja retkottavan "kahvikatoksen" alla. Asetelma symboloi hyvin sitä, että eduskunnan valvoma ja verorahoilla ylläpidetty tiedotusväline osoittaa kunnioitustaan valtiaalleen, mutta vallan ulkopuolella olijat jäävät varjoon. Vain eduskuntapuolueet saavat verorahoista puoluetukea, johon vaalituki on nyt lisätty. Eduskunnan ulkopuolelta päättäviin elimiin pyrkivät kustantavat vaalinsa itse.

Eduskunnan ulkopuoliset liikkeet saivat n. 9 min aikaa puolentoista tunnin ohjelmassa. Heitä ei esitelty ihmisarvoa kunnioittavasti, sen sijaan heistä letkauteltiin ikäänkuin he olisivat jotenkin humoristisesti "vajaita". TV-toimittajat haastattelivat yleisön joukossa joitakin ehdokkaita ikäänkuin sattumalta mutta säännönmukaisesti he olivat eduskuntapuolueiden ehdokkaita.

Korokeväen ja kahvikatosväen kesken ei sallittu vuorovaikutusta. Korokeväki esiteli samoja aihepiirejä kuin 158:ssa televisio-ohjelmassa ennen eduskuntavaaleja. Köyhien asialla liikkeen edustajan puheenvuoro puuttui vaalien epädemokratistisuuteen. Muiden eduskunnan ulkopuolisten puheenvuorot olivat myös ihmisläheisiä, aitoja ja tietorikkaita. He ehkä osittain edustavat sitä 40 – 45 prosenttia äänestysikäisistä, joka ei äänestä.

Hoitaessani psykiatrisia potilaita havaitsin, että juuri herkät ja hyvin oikeudentuntoiset henkilöt sairastuvat. He eivät jaksaa äänestää ja osallistua, mutta he kärsivät. Mielestäni todellisessa poliittisessa demokratiassa - sehän meillä enää on jäljellä kun talous on Suomen ulkopuolisessa hallinnassa - toimitaan niin, että kaikkien kansalaisten osallistuminen on tasaveroista.

Eri kansalaisryhmiä edustavien liikkeiden ja puolueiden on voitava osallistua vaaleihin ja päätöksentekoon tasaveroisina. Jos eduskuntapuolueet säätävät vain itseään hyödyttäviä lakeja jättäen lähes puolet kansasta passiivisuuteen ei demokratia voi olla terve.

Yleisradion toimittajien olisi vihdoin astuttava alas norsunluutornistaan ja tehtävä kotiläksynsä. Uusia Leif Salméneja ei ehkä enään tule mutta vähempikin riittäisi. Poliittisten keskustelujen, varsinkin vaalien alla tulisi ottaa tasapuolisesti huomioon kaikki vaalien osanottajat. Toimittajan tulee kyetä tiedostamaan nyt esimerkiksi kunnallisvaaleihin liittyvät ongelmat ja konfrontoida päättäjiä tai päättämään pyrkiviä. Vaalitorikeskustelu antoi mahdollisuuden peitellä ydinasioita kuten aina ennenkin. Toimittajat ovat vallassaolijoiden kanssarikollisia elleivät itsenäisty.

Laman ja sotien aikana rikkaat aina rikastuvat ja köyhät köyhtyvät. Viime

laman aikana polittisten päättäjien johdolla suoritettiin talouden uusjako, jossa häviöinä olivat kunnat ja yksittäiset ihmiset. Jälleenkö ääneen päästetään vain hyvin toimeentulevien edustajat.

Avainsanat:

- kunnallisvaalien epädemokraattisuus

Äänestykset YK:ssa ja taloudellinen valta

- Lauantai 20.9.2008 klo 11:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kari Huhta katsoo tämän päivän HeSan artikkelissaan YK:n jäsenmaiden äänestyskäyttäytymisen muutosten liittyvän taloudellisen vallan muutoksiin maailman suurvaltojen välillä: Aikaisemmin maailman maat seurasivat EU:n esimerkkiä mm. ihmisoikeuskysymyksissä mutta viime vuosina samat maat seuraavatkin useammin Venäjän ja Kiinan aloitteita.

Olisikohan sittenkin kysymys myös siitä, että EU on menettänyt uskottavuuttaan ihmisoikeuskysymyksissä. Eurooppalaisten on vaikea myöntää omaa demokratian vähittäistä alasajoa. Valtaosa maailman maista ei tue Irakin sotaan, johon moni Euroopan hallitus Yhdysvaltojen taloudellisten vastapalvelusten odotuksessa tukee. Kaikki maailman maat eivät ummista silmiään siltä, että Euroopan Unionissa on kaksoisstandardit ihmisoikeuksissa omassa piirissään. Baltian maiden apartheid-politiikkaa muistuttava kielivähemmistöjen sorto on saanut jatkua ilman, että siihen on puututtu. Kielisorron jatkuminen halutaan näissä maissa varmistaa sotilaallista varustautumista lisäämällä sen sijaan, että lisättäisiin demokratiaa ja tasa-arvoa.

Kaikilta ei ole jäänyt huomaamatta "hajoita ja hallitse" politiikka Jugoslavian jäämistömaissa tai Kaukasiassa tai Afganistanissa. Lyhyen tähtäyksen sotilaallisilla keinoilla ratkaistaan prosesseja, jotka eivät taivu sotilaallisiin ratkaisuihin. Jos Yhdysvallat ja EU koettaisiin pelastajina Afganistanissa, eikö rauha jo vallitsisi. Sisällissota ei ratkea kärjistämisillä tai ulkopuolisella sotakalustolla.

Kari Huhta ja EU eivät ehkä myönnä, että Neuvostoliiton hajoamisesta odotettiin syntyvän ainutlaatuiset läntisen taloudellisen vallan laajat uudet markkinat, jossa rikkaat voisivat edelleen rikastua. EU:n ytimen vanhat siirtomaavallat eivät jätä yksityistä pääomaansa tuuliajolle vaan puolustaa ja edistää sitä myös väkivalloin kansalaisten toimiessa nostoväki rälssinä. Sodista hyöttyy sotateollisuus eivät kansat. YK on edelleen se elin, jonka arvostamiseen EU maidenkin tulisi oppiakseen palata.

Avainsanat:

- Kari Huhta,
- Helsingin Sanomat,
- YK

Mihin ryhdyttävä Kauhajoen tragedian jälkeen

- Keskiviikko 24.9.2008 klo 16:53
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Jokelan ja Kauhajoen tragedioiden jälkeen kouluihin on vihdoin saatava muutos. Varsinainen tarvittava muutos käsittää opettajien ja lasten välisen myönteisen tunnesuhteen herättämisen ja vaalimisen. Opettajien ammattijärjestön vanha sanonta "Koti kasvattaa, opettaja opettaa!" on kauan sitten joutanut romukoppaan. Rehtorien vaatimus kouluterveydenhuollon lisäämisestä ei osu asian ytimeen. Opettajien valintaperusteita on jo uudistettukin kiinnittämään huomiota vuorovaikutustaitoihin, mutta koulun kehittäminen seisoo tai kaatuu nykyisten opettajien varassa.

Moni opettaja onkin lämpimästi kiintynyt oppilaisiinsa. Opetussuunnitelmat ja luokkien lukujärjestys on muutettava sellaisiksi, että lapset ja aikuinen voivat kouluaikana kokoontua kerran viikossa joko luokan- tai jos luokkaa ei ole - varsinaisen sitä varten muodostetun 10 lapsen ja yhden aikuisen ryhmän kanssa keskustelemaan minkälainen mennyt viikko on ollut. Miten on sujunut koulussa, kotona, harrastuksissa ja nimenomaan miltä on tuntunut. Vasta sen jälkeen kun kukin yksittäinen lapsi tai nuori kokee, että juuri hän on koulussa tärkeä ja kuuluu ryhmään, voi hän eläytyä myös siihen miltä muista tuntuu. Muiden huomioon ottamista ei voi opettaa ulkoa; siihen kasvetaan sisältä päin.

Kirjoitan kirjassani "Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoja kasvuun" mm siitä kuinka Helsingin nuorisopsykiatrian yksikkö yhteistyökumppaneiden kanssa järjesti Helsingin Etu-Töölön yläasteen kanssa projektin, jossa luokattomat yläasteen oppilaat jaettiin viikottain kokoontuviin ryhmiin ja lukukauden alussa ryhmät saivat viikon ajan tutustua toisiinsa retkillä ja muilla valitsemillaan tavoilla. Kokeilua pidettiin hyvänä. Lasten viisaus tuli käyttöön.

Jokelan jälkeen kouluissa on järjestetty poistumisharjoituksia ja lisätty hälytysjärjestelmiä, mitkä eivät ratkaise yhteisöllisyyden puutetta eivätkä myöskään auta ampumatapauksissa. Valtioneuvoston komitea on juuttunut tiedonsaantivaikeuksiin ikäänkuin ongelmat eivät olisi tiedossa ja ilmiselviä ilman "onnettomuustutkintalautakunta"-tyyppistä käsittelyjärjestystä.

Oppilaita ei tule lähettää pois luokasta ongelmien ilmetessä. Sen sijaan jokaisella opettajalla tulisi olla mahdollisuus työnohjaukseen: "Mitä teen kun luokassa näyttää, että Matti ja Liisa häiriköivät, mutta emme luokan ryhmäkokouksissa ole päässeet keskustelemaan todellisista syistä." Opettajien työnohjaus voi muodostua keskinäisestä "kokeneempi opettaja auttaa avun tarvitsijaa" tai että lapsia, nuoria tai ryhmäprosesseja tunteva "asiantuntija" antaa työnohjausta. Työnohjaus voi tapahtua opettajaryhmässä tai yksilöllisesti.

Ei voi kuvitella, että nykyisellä kiireellä voitaisiin saada aikaan syvällisiä muutoksia. Opettajien palkkauksen on perustuttava kokonaisvastuuseen, johon kuuluu kasvamaan auttaminen punaisena lankana.

Maan hallitus ja viranomaiset voivat parhaiten regoida koko Suomessa koettavaan suruun ilmoittamalla ne selkeät toimet joiden avulla kouluille ja opettajille luodaan taloudelliset ja tiedolliset puitteet rakentaa jokaisen nuoren tunteita arvostavaa yhteisöllistä koulua.

Normaalin kouluterveydenhuollon palauttaminen koulujärjestelmään tuntuu itsestään selvyydeltä. Samoin lasten- ja nuorisopsykiatriaan tulee palauttaa lapsi- ja nuorisonäkökulma. Nuorten psykiatrisen hoidon on oltava lähetteetöntä, jonotonta ja välitöntä. Nuoren on itse voitava hakeutua hoitoon silloin kun tuntee sitä tarvitsevänsä. Tästä on kokemuksia Helsingin kaupungin järjestämässä hoidossa ja olen kuvannut sitä kirjassani " Ahdingossa luova lapsi ja nuori"

Avainsanat:

- oppilasryhmät,
- kuntien valtionapu,
-

Vanhasen Kauhajokiterminologia ontuu

Lauantai 27.9.2008 klo 9:48

Pääministeri Matti Vanhasen pyrkimys paketoida Kauhajoen tragedia ikäänkuin “uudentyyppisen rikoksen- kylmäverisen suunnitellun murhan” nimikkeen sisään saattaa auttaa pääministeriä itseään pitämään tunteensa hallinnassa. Se ei kuitenkaan osoita kykyä eläytyä, empatiasta puhumattakaan siihen yhteiskunnalliseen ja yksilöiden tilanteeseen, joka Suomessa tällä hetkellä vallitsee.

Tiedotusvälineistä saatujen tietojen mukaan minulle psykiatrina tulee ensisijaisesti mieleen, että kyseessä oli paremminkin laajennettu itsemurha kuin murha. Syrjitty, nolattu, koulukiusattu ampumista armeijassa itse asiassa pelkäävä ja sillä perusteella nöyryytetty, mielen ajoittaisesta hajoamisesta ja sen pelosta kärsivä nuorimies on pettynyt ihmisiin ja ihmiskuntaan. Kuten perheenisät eräissä tapauksissa ottavat itsemurhaansa mukaansa koko perheensä, Matti Juhani Saari on ottanut mukaansa lähimmät kaverinsa.

Ammattiurani aikana jouduin tai sain mahdollisuuden hoitaa useita nuoria, jotka olivat tappaneet jonkin läheisensä- usein jopa rakkaimman ihmisensä. Kun tapahtumien kulkua tarkasteli oli pohjalla tai välittömänä yllykkeenä nöyryytys joka mieleltään hajoavassa tai vaivoin itsensä koossa pitävässä syvimmiltään arassa ihmisessä laukaisi tunteiden totaalisen torjunnan ja mahdollisti täysin epärealistiselta tuntuvan tapon tai murhan. Paradoksaalista on, että syy ja seuraussuhteet usein kielletään ja avuttomien lasten ja nuorten nöyryyttäminen jatkuu edelleen.

Matti Vanhasen varhainen asian paketointi estää päättäjien mielen pysymistä avoimena ongelman todellisille syille. Toivon, että reaktio oli tilapäinen.

Avainsanat:

- uudentyyppinen rikos,
- murha

Kapitalismin Stalingrad?

Torstai 2.10.2008 klo 16:44 - Pirkko Turpeinen - Saari

Juha Siltala vertaa osuvasti Uutispäivä Demarin haastattelussa talouskriisiä Stalingradin taisteluun. Taistelu merkitsi ratkaisevaa käännettä Saksan ja Suomen siihen saakka menestykselliselle sodalle liittoutuneita vastaan toisessa maailman-sodassa ja oli perääntymisen ja myöhemmin häviön voimakas signaali. Voittamattomana pidetty Saksa murtui.

Kapitalismin nykymuoto investointipankkien kuplatodellisuuksineen on merkinnyt menestystä ja ihailua tavattoman pienelle mutta tavattoman suurta valtaa käyttävälle ihmisryhmälle. Tunteeton itsekkyyden ja oman edun tavoittelu on soluttautunut kaikkialle. Vallan ylläpitämiseksi etuoikeudet ovat pönkittäneet itsekkyyttään ja oman edun tavoitteluaan aseina.

Tarmo Kunnas kuvaa hienosti 2.10. HeSan yliössä nyky-yhteiskuntaa pahan ja pyhän liittoutumaksi viitaten mm Pompidou-keskuksessa olleeseen ja nyt Münchenin Haus der Kunstissa esillä olevaan ”Pyhyiden jäljet” näyttelyyn. Hyvyyden ja pyhyiden liittoa voi pitää hyvyyden ulkoistamisena auktoriteetille, johon itse on osallisena. Uskonnollinen kokeminen saattaa olla tätä. Kun nyky-yhteiskunnassa hyvyys ei edistä pienen aseellista ja taloudellista valtaa käyttävän eliitin etua on ikäänkuin liu’uttu kokemaan pahuus välttämättömänä tai ainakin vaihtoehtona.

Useat väkivaltaan turvautuneet potilaani kokivat väkivaltaa kokiessaan ikäänkuin olevansa elossa. Kun hyvyys ei enää tunnu miltään pahuus korvaa sen. Kun pahuus ulkoistetaan auktoriteetille - siis pahaa nähdään itsen ulkopuolella valtioiden itsekkyytenä, itsekkäinä sotina, asevoimallisuuden etujen ensisijaisuutena, väkivaltaviihteenä, terrorina on mahdollista pyhittää pahuus itsensä ulkopuolella olevaksi auktoriteetiksi- ei itseksi.

Mikäli talouskriisi on nykykapitalismin Stalingrad se on inhimillisyyden ja hyvyyden mahdollisuuden voitto.

Samalla aukeamalla Tarmo Kunnaksen yliön kanssa 2.10 HeSan Jyri Raivio esittelee Hornet-hävittäjien muutuskorjauksia, joilla hävittäjät muutetaan ohjuksilla pommittaviksi pommikoneiksi. Muutosprosessi on edennyt virkamiestyönä ja eduskunta on jäänyt kuin nalli kalliolle. Puolustusvaliokunnan puheenjohtaja Korkeaoja ihmettelee 1,6 miljardin hintaa, jonka veronmaksajat joutuvat maksamaan.

Kyseinen hanke kuvaa erinomaisesti sitä, että Suomi on varsin pitkällä pahan pyhittämisessä. Samaan aikaan kun opetusministeri Sarkomaa Kauhajoen tragediasta viikon kuluttua, tietoisena koulujen katastrofaalisesta tilanteesta resurssien suhteen, pitää hienona sadoille kouluille yhteisesti neljän vuoden ajalle annettavaa 80 miljoonan määrärahaa, ministeri Häkämiehen budjettisuudella riittää rahaa 1600 miljoonaa puolustuskäyttöön hankittujen koneiden muuttamiseksi hyökkäysvälineiksi.

Pienen Punkaharjun kunnan ampumaradan lähettyvillä törmäsin kolmeen kommandopipoon ja maastopukuun pukeutuneeseen äänenmurrosta potevaan 14-15 vuotiaaseen. Vain hetken kuluttua kuului pistoolin sarjatulta ennenkuin he olivat voineet ehtiä ampumaradalle.

Etsiessäni vauvalle potkuhousuja valittavana oli myös maastopukua jäljittelevä väri.

Avainsanat:

- virkamiesvalta,
- poliittinen valta

Läntisten suurvaltojen myötäilijälle Nobelin rauhanpalkinto

- Perjantai 10.10.2008 klo 19:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Martti Ahtisaaren saama Nobelin rauhanpalkinto vahvistaa rauhaan pakottamisen kannatusta Nobelkomiteassa kestävän, vuorovaikutukseen ja historiallisten prosessien ymmärtämiseen perustuvan rauhantyön asemasta. Ahtisaari itsekin myöntää, että tulosten saavuttamiseksi on oleellista, että neuvottelijan on saatava ratkaisuun oleellisesti vaikuttavien tahojen tuki. Rauhaan pakottamisessa tuki on ollut saatava taloudellista valtaa käyttäviltä läntisiltä suurvalloilta.

Jokainen Namibian itsenäisyystaistelua ja tiedotusvälineitä tuolloin seurannut muistaa kuinka Ahtisaari päästi Etelä-Afrikkalaiset miehittäjät vapauttaistelijoiden ja siviilien kimppuun tietoisesti, minkä seurauksena oli valtava määrä myös siviiliuhreja. Namibian presidentti on muun muassa muistelmissaan arvostellut Ahtisaarta kärkevästi. Ahtisaarelle oli hänen mukaansa tärkeitä kuunnella Margaret Tacheria ja apartheid Etelä-Afrikan ja miehittäjävaltion ulkoministeriä Pik Bothaa. Nujoman mukaan Ahtisaarelle oli tärkeämpää palvella Yhdysvaltojen ja Ison Britannian taloudellisia etuja kuin uskoa Namibian vapauttaistelijoita SWAPOA.

Ahtisaari toi tiedotustilaisuudessaan 10.10. esiin väitteen SWAPON rauhan-sopimusrikkomuksesta, joka nimenomaan on asia, jonka presidentti Sam Nujoma kiistää. Miksi?

Kosovon rauhanprosessissa on sama muoto kuin Namibiassa. Yhdysvaltojen ja monien EUn jäsenmaiden etuna oli saada Kosovoon Yhdysvaltojen jättämäinen sotilastukikohta takaamaan länsivaltojen taloudellisia intressejä alueella. Jugoslavian laittomat NATO pommitukset toimivat pakotteina, samoin lopulta YKn miehityshallinto Kosovon alueella.

Sotilastukikohta ei olisi voinut jäädä Serbian alueelle vastoin Serbian tahtoa. Ainoa keino oli Kosovon itsenäistäminen käytännössä väkivalloin ilman minkäänlaista todellista prosessia osapuolten välillä. Presidentti Bill Clintonilla oli, De Morgen mukaan samoin monilla yhdysvaltalaisilla suuryrityksillä, välittömiä taloudellisia intressejä, mm öljyputki, alueella.

Rauhanpakottamisessa auttaa maailman mahtavimman talous- ja sotilasmahdin tuki. Se on realiteetti.

Norjalaisen rauhantutkijan Johan Galtungin mukaan Ahtisaari tuli myös Indonesiassa paikalle silloin kun toinen osapuoli oli tsunamin seurauksena jo avuttomassa asemassa polvillaan, jolloin oli helppoa saada neuvottelutulos aikaan.

Ahtisaari kertoi seuraavasta projektistaan Qatarin emiirin nuorisoprojektissa. Projektin tarkoituksena on tutkia kuinka ikärakenteeltan nuorisovaltaisessa

Lähi-idässä voitaisiin edistää nuorten koulunkäyntiä ja työllistymistä ja ehkäistä radikalisoitumista. Emiirin vaimo on projektin hallituksen puheenjohtaja. Mikäli menettelytavat ovat samansuuntaiset kuin Qatar foundationin rahoittamassa TV-kanavassa Aljazeerassa; humanit, inhimilliset totuutta ja mm median valheita paljastamaan pyrkivät tavoitteet uskon, että Ahtisaari voi myös oppia tässä toiminnassa uusia toimintatapoja. Tällainen ihmisläheinen nuoria ja tunteita koskettava projekti voi siirtää Ahtisaaren lähemmäs presidentti Jimmy Carterin humania syvästi oikeudenmukaista toimintaa, johon Carterkin kehittyi vasta myöhemmällä iällään.

Avainsanat:

- Ahtisaari,
- länsivaltojen taloudelliset intressit,
- rauhaan pakottaminen

Ahtisaaren lausunto hävettää

- Lauantai 11.10.2008 klo 21:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Juuri Nobelin rauhanpalkinnos saanut presidentti Martti Ahtisaari osoittaa arvostelukyvyyttömyyttä ja loukkaamisen halua antaessaan lausuntoa TV yhden iltauutisille 11.10. Hän väittää, että Venäjä ei ole demokratia ja että se on verrattavissa kehitysmaahan ja ilmaisi Venäjän potevan alentunutta itsetuntoa. Lisäksi hän kehoittaa Suomea liittymään NATOon, jotta Suomi ei näyttäisi kummalliselta. (Aikaisemmin hän on kehottanut Suomea liittymään NATOon, jotta suomettumispuheet loppuisivat). Molemmat NATOon liittymisperusteet tuntuvat ohuilta ja varsin merkityksettömiltä.

Rauhanpalkinnon saajalta toivoisi sydämen sivistystä ja viisautta sekä halua rakentaa yhteistyötä ja rauhaa. Alentuva loukkaava suhtautuminen lähimpään naapurimaahamme ja kehotus liittyä sotilasjärjestykseen tuntuvat hätkähdyttäviltä ja ainakin minä häpesin Ahtisaaren lausuntoa. Namibian presidentti Sam Nujoman käsitys Ahtisaaresta taloudellisesti mahtavien suurvaltojen palvelijana ja oman uran kaiken edelle asettajana tuntuu tämän päivän valossa entistä perustellummalta.

Arvostellessaan lähintä naapuriamme hän loukkaa paitsi venäläisiä Venäjällä myös Suomessa asuvia venäläisiä. NATO-puheillaan hän loukkaa suomalaisten enemmistöä, jotka ovat NATOon liittymistä vastaan. Hän loukkaa Irlantia, Itävaltaa, Sveitsiä ja muita maita, jotka eivät ole NATOn jäseniä. Itävallan perustuslaki suorastaan kieltää sotilasliiton jäsenyyden.

On valitettavaa, että Nobel. komitea lisäsi palkinnolla Ahtisaaren painoarvoa esittää suomalaisten edustajana alentuvia loukkaavia kantoja maailmanpolitiikasta.

Avainsanat:

- loukkaaminen,
- arvostelukyvyyttömyys,
- Venäjä,
- NATO

Väyrynen ja Ahtisaari

- Tiistai 14.10.2008 klo 13:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ihmisen henkisen kasvun edellytys on itsensä tuntemiseen ja arvostamiseen perustuva kyky eläytyä toisten tunteisiin ja todellisuuteen sekä sen pohjalta tehdä yhteistyötä, joka rakentaa yhteisöjä tuhoamisen sijaan. Itsen kehittyessä myös yhteisöt kehittyvät.

Tuntevuuteen perustuva yhteistyön rakentaminen on hidasta. Suomen ulkopoliitiikassa tuon yhteistyöhön perustuvan ulkopoliitiikan rakentaminen oli erityisesti Urho Kekkosen toimintatapa. Hän näki kuinka Suomen turvallisuus ja edut pohjautuvat siihen, että kaikkien muiden maiden turvallisuus ja edut otetaan huomioon. Kahdenväliset suhteet eivät riitä vaan yhteistyön täytyy koskea kaikkia maailman maita. Vallankäyttö ja väkivalta eivät tuo turvallisuutta.

Paavo Väyrynen osoittaa jälleen 12. 10. Helsingin sanomissa, että hänen suuntautumisensa on samankaltainen kuin Kekkosen linja oli. Turvallisuus ei voi pohjautua vastakkainasettelun ja liittoutumisten politiikkaan. Viisaat eivät aina ole enemmistössä maailmassa mutta Suomessa kansa on tähän saakka ollut Kekkosen-Väyrysen linjalla.

Rauhannobelisti Ahtisaari on johdonmukaisesti ollut vallankäytön ja liittoutumisen puolella. Hän pyrkii leimaamaan kansan viisauden olla liittymättä NATOon kummallisuudeksi. Hän on auttanut Kosovossa Yhdysvaltojen sotilas-tukikohdan legalisoimista kansainvälistä lakia rikkomalla. Nyt hän alentuvien sanojen moittii Venäjää ja mm Espanjaa kun nämä eivät ole tunnustaneet hänen toimintatapojaan, rauhaan pakottamista pommituksilla ja kansainvälisten lakien rikkomista. Päämäärä ei pyhitä keinoja sillä väkivaltaiset keinot synnyttävät lisää väkivaltaa. Se ei tuo ihmisille lopultakaan turvallisuutta.

Avainsanat:

- ulkopoliitiikan suunta,
- inhimillisyys,
- yhteistyö

Tappaminenko normaalia?

- Torstai 16.10.2008 klo 16:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Sveitsiläinen psykoanalyttikko Arno Gruen kuvaa kirjassaan " Insanity of normality" kuinka normaalius, joka hallitsee maailmakuvaamme on itseasiassa hyvin väkivaltaista.

Psykiatrin työssäni näin kuinka usein nuoret miehet joutuivat keskeyttämään armeijan sotilasvalan jälkeen. Valaseremoniassa miehet joutuvat ikäänkuin luovuttamaan omat arvonsa pyhitetyille isänmaan arvoille. Kyky tappaa on ensisijainen omiin vähemmän tuhoisiin arvoihin verrattuna. Tämä käsitys on opittava ulkoa ja tunnettava syyllisyyttä jos ei toimi juuri opettettujen arvojen mukaan. Viittaan aikaisempaan kirjoitukseeni pyhän ja pahan liitosta.

Jo seitsemänkymmentäluvulla Vappu ja Ilkka Taipale vaativat sotalelujen ja käsiaseiden rajoittamista median ilkkuessa. Kahdeksankymmentäluvulla eduskunta pyrki karsimaan videoväkivaltaa- median ilkkuessa. Moskovalainen kirjasto vaihtoi kirjan päivänä jokaisen lapsen tuoman sotalelun kirjaan- media vaiken.

Presidentti George Bushin johdolla satojatuhansia viattomia tapetaan Irakissa ja Afganistanissa. Häntä pidetään mieleltään terveenä ja hänen kannanottojaan ei seurata kauhulla vaan päinvastoin mediakohulla ja suomalaiset poliitikot pyrkivät samaan kuvaan - normaalina asiana. Arno Gruen vertaa Bushin persoonallisuutta Hitlerin lapsuuden ja persoonallisuuden kehitykseen. Paljon samankaltaisuuksia.

Voidaanko yksittäisiä väkivaltaisia tapahtumia ennaltaehkäistä ilman syvää kulttuurista arvojen muutosta?

Avainsanat:

- tappava persoonallisuus,
- media,
- arvot,
- sotilasvala

Haastattelupyyntö Espanjasta

- Torstai 23.10.2008 klo 19:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Espanjassa ja Etelä-Amerikassa leviävä koulutuksen ja kasvatusalan julkaisu lähestyi eilen haastattelupyynnöllä. Olen julkaissut Espanjassa kirjan *Adolescencia, creatividad y psicosis* Herder editorialin kustantamana, minkä seurauksena pyyntö tuli.

Espanjaisille 10- 14 vuotiaiden itsemurhien esiintyminen tilastoissa kolmanneksi yleisimpänä kuolinsyynä on ollut yllätys. Lehti oli kiinnostunut kuulemaan mielipiteeni asiassa ja kuinka ongelmaa voisi ennaltaehkäistä.

Jo toinen kysymys liittyi Jokelan ja Kauhajoen tapauksiin. Espanjalaiset eivät tunnu voivan ymmärtää kuinka länsimaiseen sivilisaatioon kuuluvassa maassa, jossa panostetaan koulutukseen voi tapahtua tällaista ”teurastusta” niinkuin toimittaja tapahtumiamme kutsui.

Suomessahan itsemurhat ovat vanha tuttu ongelma suomalaisten ollessa maapallon kärkeä mitä tilastoihin tulee. Tutkin tätä aihetta tutkijanurani ensimmäiset kymmenen vuotta. Vertailin mm Ison Britannian hienosto yliopistoja ja tavallisia ”red brick” yliopistoja. Osoittautui, että kaukana kotoa olevissa oppilaitoksissa Oxfordissa ja Cambridgessä tehtiin selvästi enemmän itsemurhia kuin niissä yliopistoissa, joissa nuoret saattoivat käydä kotoaan käsin.

Yhdysvaltojen eri valtioiden välillä oli myös eroja, joista saattoi vetää yhteyksiä ammattirakenteeseen ja tietynlaiseen staattisuuteen tai pysyvyyteen. Mm maatalousvaltaisessa Vermontissa tehtiin huomattavasti vähemmän itsemurhia kuin teollisessa naapurivaltiossa Massachusettsissa.

Sosiaalisten totuttujen rakenteiden muutokset edellyttäisivät globaalisti syvällistä paneutumista uusiin korvaaviin ja luultavasti ”terveempiin” rakenteisiin. Eläytyvä vuorovaikutus kasvatuksessa kotona, koulussa ja työelämässä antaisi yksilölle hyvän itsetunnon sekä muutokseen sopeutumiseksi että asioiden muuttamiseksi.

Yhteiskunta on muuttunut staattisesta muuttumattomuudesta ja koulu autoritaarisesta kuriin ja järjestykseen perustuvasta turvallisuudesta. Yhteiskunnassa vallitsee hillittömään itsekkyyteen ja rahan keräämiseen ja ahneuteen perustuva anarkia. Koulut lähestyvät anarkiaa koska lasten hyvinvointi ei tuota taloudellisia voittoja, toivottua eläytyvää vuorovaikutusta ei koeta mahdolliseksi kehittää ja lapset ja nuoret jäävät oman onnensa nojaan. Opettajille ei varata aikaa oppilaiden kohtaamiseen, ruoka on mitä sattuu ja koulurakennukset ovat kolkkoja ja voivat olla homeessa.

Espanjassa vahva uskonnollinen kehys ja monen sukupolven perheen perinne on murtunut. Silti nuoret joutuvat usein asumaan kotona aina 30 vuotiaaksi saakka siksi, että pohjoismaalaistyyppisiä opiskelijoiden tukirakenteita ei ole

kehitetty. Siten ristiriidat kärjistyvät itsenäistymisen fyysisten puitteiden puuttuessa. Lasten turvana ei ole enää isovanhempia. Espanjalaiset lehdet kritisoivatkin isovanhempien käyttöä lastenhoitajina korostaen mm kohonnutta sydäntautiriskiä.

Suomalaisessa yhteiskunnassa päiväkotien kehittäminen eläytyvään vuorovaikutukseen perustuviksi jatkonaan samalla periaatteella toimiva koulu ovat ainoa pysyvä nuorten ongelmia ennalatehkäisevä metodi. Voiko työelämä kehittyä samaan suuntaan? Ilman eläytyviä tuntevia aikuisia tuhoisa anarkia jatkuu ja pahenee. Ehkä talouskriisin seurauksena nähdään, että ihmisyyhteisö ei voi kukoistaa ilman yhteisvastuuta ja yhteisöllisyyttä, mikä tarkoittaa tyhjän puheen sijasta todellisia tasa-arvoa ja demokratiaa ilmentäviä tekoja.

Avainsanat:

- suomalainen todellisuus,
- espanjalaisten nuoriso-ongelmat

Finanssikriisi ja kansallinen itsekkyyys EUssa?

- Lauantai 25.10.2008 klo 18:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Toimittaja Pauliina Pulkkinen löytää vain kansallisen itsekkyyden kielteisiä puolia Ranskan presidentti Sarkozyn kannustaessa kaikkia EU maita suojelemaan kansallisesti elintärkeitä aloja ulkopuolisilta saalistajilta.

Toimittajan haastatteleman professori Esko Antolan mukaan hallitusten välisyys entisestään kasvaa ja yhteisöllisyyden paino ja merkitys vähenee.

Lieneekö toimittaja antanut kovin yksipuolisen kuvan haastateltavan mielipiteistä vai tarkoittaako professori täyttää totta.

Millä tavalla ylikansallinen omistus yrityksissä lisää yhteisöllisyyttä EUssa?

Valtioiden omistuksen lisääntyminen antaa kullekin valtiolle luonnollisesti enemmän varmuutta ja vakautta verrattuna tilaan, jossa eri maista myös EUn ulkopuolelta tulevat omistajat ristiriitaisin ja nimenomaan itsekkäin intressein vaikuttavat yritysten toimiin. Onhan tämän mallin vaikutuksia nähty yllin kyllin.

Miten hallitusten välisyys ja yhteisöllisyys ovat vastakkaisia. Vahvat valtiot kykenevät myös yhteisöllisyyteen siten kun minä yhteisöllisyyden käsitän. Yksilötasolla taloudellisesti itsenäisten yksilöiden keskinäinen yhteistyö on taatusti tasa-arvoisempaa kuin sellaisten, joista toinen on riippuvainen esimerkiksi puolisonsa sattumanvaraisesti antamista rahavaroista.

Finanssikriisin jälkeen EU maat ovat taatusti identiteetiltään vahvempia kuin ennen sitä ja EU kokonaisuutenaan voi kehittää entistä kypsempää yhteistyötä, jos sitä vain halutaan. Toimenpiteet voivat johtaa säälimättömään ahneuteen perustuvan kuplatalouden siivoamiseen. Yhteisöllisyydenhän tulee käsittää myös EUn ulkopuolella olevat valtiot. Tämän yhteisöllisyyden kehittäminen perustuu aivan muihin toimenpiteisiin kuin mikä sisältyy nyt nähtyihin yritysten ja pankkien stabilointiin.

Avainsanat:

- HeSa,
- Esko Antola,
- Pauliina Pulkkinen

Ahtisaaren häpeä ja palestiinalaiset

- Tiistai 28.10.2008 klo 16:47
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Englannin miehityspolitiikan ja juutalaisten aktiivisen laillisen ja laittoman maahanmuuttopolitiikan ja sodan seurauksena palestiinalaiset hädettiin kodeistaan ja ajettiin pakolaisleireihin ja maanpakoon jo 60 vuotta sitten. Siitä saakka jatkunut Palestiinan kansan syrjintä, kurjistaminen, kiduttaminen ja nöyryyttäminen on jatkunut koko maailman silmien alla. Sadat YK:n päätökset ovat edellyttäneet vähintään edes Palestiinan valtion perustamista tiettyjen jo alkuperäisestä YK:n päätöksestä lipsuttujen rajojen mukaisesti.

Nyt kun presidentti Martti Ahtisaari kertoo tuntevansa häpeää palestiinalaisten tilanteesta tekee mieli kysyä mitä presidentti teki ulkopolitiikan johtajan virassa ollessaan palestiinalaisten eteen. Mihin vetoomuksiin hän on yhtynyt, mitä tekoja tehnyt, että jonkinlainen inhimillisyys ja laillisuus kohtaisi Palestiinan kansaa.

Hiipii vain mieleen ajatus, että olisiko nyt mahtivaltioiden USA:n tai Ison Britannian politiikassa odotettavissa jokin sellainen palestiinalaisia kohtaava myönteisempi käänne, jota käännettä Ahtisaari tähänkin saakka juuri näitä suurvaltoja myötäillenä toimijana voisi lähteä tukemaan.

Avainsanat:

- konjunktuuripolitiikka,
- myöhäisherännäisyys

Kunnallisvaalit 30-lukulaisittain

- Tiistai 28.10.2008 klo 17:06
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Georgian sodassa Belgialainen mainostoimisto sai, ulkomaisten televisiokanavien välittämänä, sodan näyttämään iloiselta kansanjuhlaa ilmapalloon ja ihmisketjuineen, joiden keskellä urhea presidentti Saakashvili puhuu. Hyökkääjäksi osoitettiin Venäjää, jonka kansainvälisten lakien mukaisia rauhanturvaajia Georgia oli alkanut ampua. Georgialaisia tankkeja tai pommikoneita ei näytetty. Samoin useat Jugoslavian sodan osapuolet käyttivät mainostoimistoja ja lobbaajia, jolloin musta alkoi näyttää valkoiselta. Tähän väriin EU-politiikka perustettiin

Eittämättä tämä tuli kunnallisvaalienkin aikana mieleen. Paras kampanja oli kokoomuksella.

Kolmekymmentäluvulla äärioikeisto IKL oli vallassaolijoiden suojeluksessa mutta vasemmisto sosialidemokraattien vasemmasta laidasta vasemmalle joko kielletty tai syrjitty ja lehdistö julkaisu- ja painokiellossa. Osa toimijoista vankilassa.

Parlamentaarisesti hallitun Yleisradion vaalitentit eivät näissä vaaleissa tuoneet esiin epäkohtia, koska toimittajille totuus ja valhe olivat samanarvoisia. Toimittajat eivät olleet tehneet alkeellisiakaan kotiläksyjään. Itsenäisyyspuolue ja kommunistit saivat yhden puheenvuoron jotka olivat ohjelman asiallisimmat, jonka jälkeen demari, kepu ja kokoomuslapset, joita ei mikään erottanut toisistaan, saattoivat jatkaa leikkiään hiekkalaatikolla.

Perussuomalaiset, oikeistopuolue, on lellikki, johon valtapuolueet suhtautuvat hyväntahtoisesti. Poliittisen demokratian ulkopuolelle jätetyt puolueet ja sanomalehdet toimivat ilman verovaroista otettua vaalitukea, mediapimennossa.

Niin kauan kuin vanhan työväenpuolueen osaset jatkavat keskinäiseen syrjintään perustuvaa toimintaa niin puolueiden sisällä kuin puolueiden välillä ei voimia saada kootuksi toteuttamaan kansalaisten etujen mukaista politiikkaa. Kolmekymmentäluvulla oikeistodemarien ja porvarillisten puolueiden liitto johti inhimillisyyden unohtamiseen, liittoutumiseen Saksan kanssa ja traagisiin sotiin, joiden seuraukset tulivat varattomille kaikkein raskaimmiksi.

Kunnallispolitiikassa osa sosialidemokraateista on ajanut yhtä porvarillista politiikkaa kuin mikä tahansa oikealla oleva puolue. 30-luvun opetukset on unohdettu koska historialliset totuudet ovat olleet niin pitkään salattuja ja kiellettyjä tai on vaan samaistuttu vallankäyttäjiin.

Arki on osattava yhdistää poliittisiin tavoitteisiin. Kun Kokoomuksen edustajat käyvät rukkaset kädessä poimimassa roskia ja ulkoiluttamassa vanhuksia niin demari johtaja karauttaa piikkikoroissa, pinkissä jakkupuvussa, punaisella autolla paikalle ja puhuu fraaseja, jotka uhkuvat ylemmyyttä ja kaikkietävyyttä. Kun Kokoomus -johtaja hymyilee lämpimästi, korostaa vaatimattomuuttaan aidosti

ja kannustaa- tosin hieman huvittuneena- kilpailijaansa, Demari johtaja neuvoa
kipakasti ja arvostelee alentuvasti.

Äänestäjä ei voi aavistaa mitä todellisia tekoja päättäjien toimesta tapahtuu
mutta hän tietää kenen lähellä on mukava olla.

Avainsanat:

- vähäväkisten syrjintä,
- mainostoimistojen valta

Tuomioja nosti peilin puolueen eteen

- Torstai 30.10.2008 klo 8:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Eräät sosialidemokraatit ovat paheksuneet kansanedustaja Erkki Tuomiojaa siitä, että hän on omassa blogissaan ilmaissut mielipiteensä puolueensa ja sen puheenjohtajan kunnallisvaalikampanjasta. Hän ei siis jakanut käsitystään STT:lle vaan harrasti yksinpuhelua, jonka sisällöstä kukin aktiivinen utelias saattoi tietenkin ottaa selvää.

Tuomiojaa väitettiin narsistiksi, raukkamaiseksi kun ei itse osallistunut vaaleihin.

Mielestäni Tuomioja on vain nostanut peilin puolueen eteen. Hän itse tarjoutui vaivojaan säästämättä osallistumaan puheenjohtajakilpaan. Puheenjohtajakiertueeseen, jonka syvänä punaisena lankana oli estää Tuomiojan valinta, jonka molemmat edelliset puheenjohtajat julkisesti monin tavoin ja useasti ilmaisivat.

Tuomioja nauttii laajaa kannatusta. Jos SDP:n puheenjohtajavaalissa olisi käyty neuvoa-antava jäsenäänestys, voittaja olisi ollut Tuomioja. Kannatus ei rajoitu puolueen jäseniin vaan kattaa laajat kansankerrokset. Tuomiojan ei tarvitse etsiä yhteyksiä rauhanliikkeeseen, ATTACiin, muihin kansanliikkeisiin- hän on jo siellä- luontevasti ja nuorekkaasti.

Narsisti hän ei ole. Päinvastoin hienotunteisuus ja sovittelunhalu saattaa aiheuttaa jopa sen, että hänen oma mielipiteensä, solidaarisuudesta esim tasavallan presidenttiä kohtaan, voi jäädä julkisuudessa näkymättä.

Jos hän olisi puheenjohtaja, uskottavuuskriisiä ei laman aikana olisi. Hänen toiminnassaan sisältö ja aatteellisuus ovat ensisijaisia. Sitä puolueen nyt kokonaisuuudessaan toivoisi hakevan.

Kun puolue luuli uudistumisen lähtevän mielistelystä ja trendikkyydestä, "keskustaan siirtymisestä" ja "menestyksestä" ja "unelmista", joita onttoja sisältöjä käytännössä ilmennettiin fraasein ja punavärein on luonnollista, että suuri osa jäsenistä kokee menettelyn vieraana jopa luotaantyöntävänä. Kun Jutta Urpilainen kahdeksannen kerran lausui "Ystävät" vaalien jälkeisen tervehdyspuheensa virkkeiden alussa, teki mieli sulkea televisio.

Uutispäivä Demari puhumattakaan HeSasta tai Suomen Kuvalehdestä ei todellakaan anna palstatilaa Erkki Tuomiojalle. On todella pakko kääntyä hänen bloginsa puoleen tietääkseen mitä hän ajattelee. Rauhanaktivismi, aatteellisuus ja kansansuosio pelottavat ja aiheuttavat kateutta niin monissa.

Kun toverit nyt käsittävät valtavan virheensä valittuaan trendikkään Jutta Urpilaisen Erkki Tuomiojan sijasta puolueen puheenjohtajaksi he eivät suostu olemaan vihaisia itselleen vaan suuntaavat raivonsa Erkki Tuomiojaan.

Avainsanat:

- sdp,
- kunnallisvaalikannatus,
- Tuomioja-kritiikki

Helsingin homekoulut ja ajalle tyypillinen välinpitämättömyys

- Lauantai 1.11.2008 klo 9:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Soitin eräässä asiassa lapsenlapseni opettajalle. Hän mainitsi ikäänkuin sivulauseessa ehtivänsä rauhassa puhua koska on homeoireiden vuoksi sairaslomalla. Oireet tulevat vakavina aika ajoin, jolloin kuumepiikin vuoksi joutuu jäämään sairaslomalle. Sen jälkeen tuli mieleeni, että lapsenlapsellankin on usein aivan lyhyitä selittämättömiä kuumeita.

Koulussa on todettu homeongelma, joka on ilmeisesti jatkunut pitkään. Jo keväällä odotin, että koulutoiminta järjestettäisiin pikavauhtia tilapäistiloissa. Näin ei kuitenkaan ole tapahtunut.

Sadat lapset, opettajien tavoin keräävät kroonisen tautitaustan itselleen voimatta tehdä mitään. Sen lisäksi lapset väsyvät ja oppiminen vaikeutuu kun hengitysilman laatu on huono.

Minusta näyttää siltä, että Helsingin koulujen ongelmien ratkaisujärjestys heijastelee vallitsevia arvoja. Jos asiat priorisoidisiin inhimillisyyden näkökulmasta, lasten ja nuorten fyysinen ja psyykinen hyvinvointi olisivat ensisijaisia. Kauniisti sisustetut viihtyisät koulut, joissa opettajista pidettäisiin työnohjauksella hyvää huolta loisi lasten ja nuorten terveydelle ja mielenterveydelle olosuhteet, jotka eivät tuottaisi asiakkaita terveydenhoitajille ja lääkäreille.

Itse kävin koulua tiloissa, jotka koostuivat tavallisen kerrostalon huoneistoista. Voimistelusalina ja juhlasalina toimi puuparakki. En usko, että nykyvanhemmatkaan nyripistäisivät nenäänsä lastensa koulun vaatimattomille puitteille, jos vain tietävät lasten ja opettajien terveydestä pidettävän huolta.

Avainsanat:

- lasten terveys,
- opettajien terveys

Vastuu nuorten hoidosta ei ole vanhemmilla vaan psykiatrisella hoitojärjestelmällä

- Keskiviikko 5.11.2008 klo 21:23
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

MTV 3 esitti 5. 11. 2008 ansiokkaan “45 minuuttia” ohjelman, jossa haastateltiin Jokelan koulusurman tehneen nuoren vanhempia. Sen jälkeen prof. Jouko Lönnqvistiä haastateltiin psykiatrian asiantuntijana ja kuultiin ministeri Paula Risikkoa ja kouluissa toimivia psykiatrisia erikoissairaanhoitajia.

Oli järkyttävää havaita kuinka prof. Lönnqvist työnsi vastuuta vanhemmille nuoren hoitoon saattamisesta vaikka nuoren vanhemmat olivat juuri kuvanneet kuinka mahdotonta oli saada lääkäriä lähettämään heidän poikaansa nuorisopsykiatriseen arvioon.

Olen aikaisemmissakin blogeissani todennut, että Suomen nuorisopsykiatrinen hoitojärjestelmä on organisaatioltaan täysin hakoteillä. Jokaisen nuorisopsykiatrisen poliklinikan tulisi toimia matalan kynnyksen periaatteella. Nuoren on päästävä samana päivänä hoitoon, ei viikon tai kuukauden kuluttua puhumattakaan kolmesta kuukaudesta kuten viralliset hoitosuosituksot nyt sallivat tapahtuvan.

Ministeri Risikko on aivan oikeassa siinä, että raha ei ratkaise. Tehottomaan hoitojärjestelmään on jo nyt syydetty aivan liikaa rahaa ja voidaan syyttää kuinka paljon lisää tahansa ilman, että saadaan parannusta aikaan.

Harvaan asutuilla seuduilla ei jo matkojen takia pystytä tarjoamaan nuorisopsykiatrisia palveluja. Sen vuoksi tärkeintä on kiinnittää huomiota opettajiin ja heidän työnohjaukseensa. Jos opettajat saavat lukujärjestyksessä jokaiselle lapsiryhmälle säännöllisen keskusteluajan, jossa lapset ja nuoret voivat puhua tunteistaan ja kokemuksistaan rakennetaan ystävyyssuhteita, jotka takaavat, että yksikään lapsi tai nuori ei jää yksin ryhmän ulkopuolelle.

Lasten ja nuorten vanhemmat ovat koululaisensa päivässä mukana vain muutamman tunnin - opettajat ja harrastusten vetäjät lähes koko nuoren hereilläoloajan. Vanhemmat eivät todellakaan pysty vastaamaan nuorestaan kun mieli järkkyy. Nuoren tärkeimmät ihmissuhteet saattavat olla ystäviä, muita aikuisia, harrastusten vetäjiä. Nuoren on voitava hakeutua itsenäisesti ja oma-aloitteisesti ja helposti hoitoon. Moni nuori ottaa mielellään mukaan jonkun toisen nuoren tai harrastuksen vetäjän, jotka tietävät vanhempia paremmin mitä nuoren mielessä on meneillään. Monet vanhemmat ovat toisaalta läheisiä edelleen mutta toisella tavalla kun nuori oli lapsi.

Nuorisopsykiatristen poliklinikoiden on otettava nuorista vastuu nuorten kykyjen ehdoilla eikä ole mitenkään perusteltua vetäytyä byrokratian ja läheteiden taakse.

Poliklinikoiden työhön varatut miljoonat on priorisoitava niin, että ensin tur-

vataan päivystysluonteinen matalankynnyksen toiminta, joka käsittää välittömän psykiatrisen keskustelun ja hoidontarpeen arvion, jonka jälkeen nuoren tila huomioon ottaen sovitaan jatkokäynneistä ja hoitomuodoista. Nuori on asiakas ja asiantuntija, vanhemmat tulevat hänen perässään kutsuttuina yhteistyökumppaneina, eivät hoidon järjestäjinä tai aikaansaaajina.

Tällainen järjestelmä oli kaikilla Helsingin kaupungin nuorisopsykiatrisilla poliklinikoilla ennenkuin toiminnot ulkoistettiin HUS:iin.

Avainsanat:

- MTV 3,
- nuorten psykiatrinen hoito,
- byrokratia,
- kouluterveydenhoito

Pääministeri Vanhanen Georgian asialla?

- Lauantai 8.11.2008 klo 18:00
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ensimmäisessä kommentissaan Georgian tapahtumiin Pekingistä käsin Vanhanen totesi Georgian toimineen provosoituna. Niin ETYJ, Suomen pääministeri kuin EU:kin ovat julistaneet päätelmänsä tietämättä totuutta siitä mitä Tsinvalissa tapahtui.

Näin lokakuun alkupuolella venäläiseltä TV kanavalta Venäjän Eurooppasuhteita tuntevan venäläisen professorin haastattelun. Hän piti valitettavana sitä kuinka EU nyt ilmoittaa tutkivansa mitä Georgian sodassa oikestaan tapahtui kun se jo välittömästi tapahtumien aikana julisti tuomionsa ja kannanottonsa tutkimatta.

EU:ssa voimakkaat ennakkokäsitykset estävät Venäjä-suhteissa asioiden asiallisen ja tasapuolisen käsittelyn.

Viime päivinä suomalaisissa sanomalehdissä on näkynyt pienehköjä juttuja BBC:hin ja New York Timesiin viitaten, joissa ETYJ:in tarkkailijoiden todistuksiin viitaten todetaan, että mitään provosoivaa tykistötulta ei ollut kuultavissa tulitauon julistamisen jälkeen.

Pääministeri Vanhanen ja ETYJ:n puheenjohtaja Stubb ovat ilmeisesti omak-suneet tietonsa Georgian presidentin Saakashvilin toimesta. Koko “läntisen maailman” mielipide on muokkautunut tarkoitushakuisen väärän informaation ja mainoskampanjan pohjalle.

Kuinka voimme luottaa, että turvallisuuspolitiikka ja ulkopolitiikka EU:ssa olisi luotettavalla pohjalla, jos se ei pohjaudu tosiasioihin ja, että silloinkin kun suomalaisilla olisi esim ETYJ:n puheenjohtajuuden perusteella enemmän painoarvoa, Suomi itse johtaa muita harhaan.

Avainsanat:

- tosiasiat,
- poliittiset kannanotot,
- totuuden muuntelu

Kansallisteatterin “Tuntematon sotilas”

Torstai 13.11.2008 klo 16:53 - Pirkko Turpeinen - Saari

Ensimmäiset viisi - kymmenen minuuttia vaikuttivat minuun eniten. Virallisen “Suomi-kuvan” vastapainona nähtiin kehystettynä “hajanainen, ahdistunut, eksyksissä oleva Suomi-riepu” Tuon kuvan näyttelijäsuoritus- kuka näyttelijä sitten olikin- oli erinomainen.

Näytelmästä nauttiminen ei edellyttänyt Väinö Linnan teoksen tuntemista. Viestit kulkivat suoraan alitajuntaan. Nykypäivä nousi menneen lomaan vaikuttavasti. Suomalaisten asenteiden venäläisvastaisuus johdetaan viholliskuvista, jotka sukupolvi toisensa jälkeen omaksuu lähes äidinmaidossa. Se, että tappamisen kohde on Ihminen vaikka toimintaa kutsutaan sodaksi tulee katsojalle selväksi.

Mitä luovasta kokemuksesta jäi seuraavan päivän mietteisiin? Ensiksikin se kuinka vanhanaikaiselta Väinö Linnan teos ja Edvin Laineen elokuva tuntuvatkaan. Saksalaisten puuttuminen kokonaiskuvasta tuntuu tänä päivänä oudolta. Niin paljon on viime aikoina tutkimuksessa ja kirjallisuudessa Saksan ja Suomen yhteistyö saanut tilaa ja valaistusta.

Siitä ajatukset johtivat sisällissotaan. Kuinka yksipuolinen kuva siitäkin on edelleen olemassa. Saksalaiset ja venäläiset rajataan usein ulkopuolelle. Venäläisiähän oli sekä Mannerheimin leivissä, että punaisten joukoissa. Tsaarin kannattajat olivat valkoisia ja työläisiä sympatisoivat tukivat punaisia. Saksalaiset ratkaisivat sodan Mannerheimin eduksi ja käytännössä läsnäolollaan estivät todellisen Suomen itsenäisyyden vuoden 1918 lopulle saakka.

Luovat esitykset ovat harvinaisia. Vastaanottava yleisö tuntee muuttuvansa ja avautuu. Tällainen oli Kristian Smedsin ohjaama Tuntematon sotilas. Kiitos siitä!

Avainsanat:

- luovuus,
- pasifismi,
- historian rajaus

Ihmisen pahuudelleko ei voi mitään??

- Maanantai 17.11.2008 klo 11:44
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat kunnostautui 16.11.2008 kolmessa artikkelissaan propagoimaan itselleen tyypillisellä tavalla propagandaa ihmisen pahuudesta ja hyvyyden sairaudesta tai patologisuudesta.

NATO artikkelissa prof Antolan suulla sotilasliiton pelosta tehtiin vähintäänkin sairaus kun ihmisten tappamisen harjoittelun ja itse tappamisen tulisi kuulua sairauksien piiriin. Hyvällä itsetunnolla varustettu ihminen ja kansakunta kykenee ratkaisemaan ja ennaltaehkäisemään ongelmia pitkäjänteisellä yhteistyöllä ja halulla nähdä myös kumppanien tarpeet ja näkökulmat.

Hämmästyin myös Eila Sailaksen ja Jari Ehrnrootin kantoja voimattomuudesta pahuuden edessä. Monet psykiatrit tuntevat Birminghamin sairaalassa hoidettavien tappajien hoito-ohjelman. Päinvastoin kuin Suomessa tappoihin syyllistyneet henkilöt hoidetaan vain lyhyen hoitojakson sairaalassa, lopun avohoidossa työnsä ja läheistensä parissa. Henkilökunta ja "potilaat" ovat siviili-vaatteissa, syövät samassa ruokasalissa. Hoitokuukausien tavoitteena on opettaa "tappajille" se mielen prosessi, joka johtaa ahdistuksen tunteesta toimintaan, joka voi olla väkivaltaa. Ahdistuksen noustessa lähelle toimintaa pienet hennot hoitajat lähestyvät potilasta rauhoittaen " ei hätää", " älä pelkää" kommentein ja he auttavat potilaan lepäämään jännittyneisyydestään.

Kuinka paljon Jokelan surmaajaa Pekka-Eric Auvista olisikaan auttanut, jos koulussa olisi ollut esim. Yhteiskunnallinen keskustelukerho, jossa hänen laajaa lukeneisuuttaan olisi arvostettu ja hänen tietorikkautensa olisi otettu myönteisesti vastaan.

Suomalainen media nostaa pahuuden ja väkivallan yksilössä olevaksi ongelmaksi jota usein vielä pidetään synnynnäisenä. Tällainen täydellinen humanismin puute ja hyvyyden merkityksen vähättely ovat nuoria vaurioittavia ja toivottomuutta herättäviä tekijöitä.

Vuosia rikoksia tehneitä nuoria hoitaneena voin sanoa, että nuoria suurempia rikollisia ovat ne " Arvolehdet", jotka muuttavat valheen todeksi ja totuuden valheeksi. Kirjoittajat ja ohjelmantekijät ovat aikuisia, jotka saavat työstään rahaa palkkana tai osakkeina. Väkivaltavideoiden tekijät, rahapelien tuottajat, sotilaalliseen varustautumiseen keskittyvät ovat neuroosiensa vankeja, joissa omaa turvattomuuden tunnetta hoidetaan silmittömällä rahankeruulla piittaamatta sen hinnasta mielenterveyden ongelmoina ja riippuvuuksina.

Suomalainen yhteiskunta on mielenterveyden vaalimisessa kulttuurinen ja hoidollinen takapajula. Rakkaudettomuus ja välinpitämättömyys johtaa piittaamattomuuteen kaikkein herkimmistä yksilöistä. Neurologian saralla ylvästellään kypsässä iässä olevien aikuisten aivoveritulppien liuotushoitojen

maailmanennätyksessä mutta yhtä nopeata hoitoa edellyttävässä nuorten psykoosien hoidossa nuoret jätetään kuukausiksi jonoon kroonistumaan.

Avainsanat:

- suomalainen media,
- pahuuden yksilöiminen,
- yhteisön pahuus

Pahuus ja terveydenhuolto

- Tiistai 18.11.2008 klo 11:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomessa vaietaan järjestelmien pahuudesta. Suomalaista terveydenhuoltoa vaivaa byrokratia ja piittaamattomuus. Pahuus heijastetaan mieluummin yksilössä olevaksi synnynnäiseksi pahuudeksi.

Suomalaisen terveydenhuollon pahuuden eräs ilmentymä on psykiatristen potilaiden, herkkien ihmisten, kohtelu. Harvassa maassa käytetään niin paljon pakottamista, pakolla sitomista (lepositeisiin asettamista- “lepositeet” mikä sana?) kuin meillä. Kun Suomen lääkärilehti julkaisi Suomen alueittaiset erot liittyen leposide-eristysten määrään se jätti häveliäästi mainitsematta alueet nimeltä.

Psykiatrisen hoitoyhteisön voisi kehittää luovaksi humaniksi yhteisöksi. Tästä minulla on kokemusta. Sen humanin yhteisön voi myös muutamassa vuodessa tuhota. Senkin olen nähnyt tapahtuvan.

Edellisessä kirjoituksessani mainitsemani humaani Birminghamin sairaala on poikkeus brittiläisessäkin maailmassa, mutta se on mahdollinen. Työilmapiirin kehittäminen edellyttää syvää humanismin kokemusta ja sen laajentamista yhteisöön. Kehittäminen vaatii aikaa ja yhteisön jokaisen jäsenen hyväksymistä ja henkisen kasvun vaalimista.

Kun hoitavan henkilön merkityksellisyys kiteytyy siihen, että hän vaatii potilasta ottamaan jonotusnumeron tyhjässä odotussalissa ei liene ihme, että tavallinen kansalainen haluaa yksityistä palvelua siis ainakin toivoa muutoksesta, jonka avulla siintäisi hitunen ihmisarvoa.

Avainsanat:

- sadismi,
- valta,
- pakottaminen

Suuri kasvatust keskustelu

- Keskiviikko 19.11.2008 klo 11:15
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

TV 2:n 18.11.2008 suuressa kasvatust keskustelussa nousi jälleen kaipuu ruumiilliseen kuritukseen. Pakolla ja kontrollilla nuorten järjestykseen saattamiseen.

Poliisin tytär, nuori, esitti parhaat mielipiteet yhdessä MLL:n Mirjam Kallandin kanssa.

Lapsen ja nuoren "kurinalainen" käyttäytyminen syntyy koko elämän jatkuvasta turvallisesta vuorovaikutuksesta joka on hellyyttä, kiinnostusta, keskusteluja ja aikuisen ja lapsen yhteistä läsnäoloa.

Tiedetään, että yhteiskunta on rajusti kehittynyt yhä eriarvoisemmaksi. Köyhien ja rikkaiden välinen kuilu on kasvanut. Aikuisten maailma on yhä itsekkeisempi. Osa aikuisista ja valtio hyötyvät rahapeleistä, alkoholinkäytöstä ja toisten taloudellisesta hyväksikäytöstä. Monet työntekijät tuntevat työelämän pakkona ja puristavana kilpailuna. Vanhemmat eivät kotona enään jaksaa rakentaa myönteistä ilmapiiriä ellei siihen ole sisäistä tarvetta jo oman kehityksen kuluessa syntynyt.

Lapsen ja nuoren rakkauden ja läsnäolon tarve aikuisen ja ikätovereiden kanssa voi muodostua myös tarhassa, koulussa, naapureiden kanssa. Tarhan aikuisten ja koulun opettajien tulisi koulutuksensa ja tietoisuutensa varassa kyetä kannattelemaan lapsia ja nuoria myös silloin kun vanhemmat ovat liian lujilla.

Oikeus poistaa nuori luokasta fyysistä voimaa käyttäen on ongelma. Onko luokan yhteisen ilmapiirin kehittämiseksi tehty riittävästi ennenkuin joudutaan poistotilanteeseen.

Kasvatust keskustelu ohitti lasten ja nuorten keskeisen elämänpiirin; koulun. Jos systemaattinen, säännöllisten pienryhmässä tapahtuvien keskustelujen avulla synnyttävä kouluilmapiirin kehittäminen edelleen laiminlyödään, ei ole odotettavissa parannusta sen enempää lasten ja nuorten kuin aikuistenkaan hyvinvointiin, ovat aikuiset sitten opettajia, vanhempia tai muita kansalaisia.

Avainsanat:

- ruumiillinen kuritus,
- synnynnäinen pahuus

Suomen historian vaietut vuodet

Torstai 20.11.2008 klo 13:37 - Pirkko Turpeinen - Saari

Tasavallan presidentti järjesti 19.11. 2008 Linnassa panelikeskustelun Suomen historian vaietuista vuosista. Televisionauhoituksessa nousivat esiin sisällissota ja jatkosota.

Keskustelussa ilmenivät paljaalla tavalla historioitsijoiden erot. Takertuminen omaan ideologiaan ja sen pohjalta huikeisiin yleistyksiin. Psykiatri havaitsi myös ahdistuksen. Osalle puhujista oman tietoisuuden horjuminen mutta vaikeus myöntää muuttumisen tarvetta oli käsin kosketeltavaa.

Urho Kekkosen tunnuksena oli tosiasioiden myöntämisen välttämättömyys kaiken toiminnan perustana. Hän jos kukaan kehittyi sotaista ”ryssien” tuhoajasta (”ei haittaa vaikka Moskova ja Leningrad hävitetään maan tasalle , itsepäähän ryssä on kaulavillansa kehrännyt”) inhimillisyyden, yhteistyön ja kaikkien kansojen arvokkuuden tukijaksi.

Presidentin keskustelussa huikeimman yleistyksen esitti historioitsija Martti Häikiö: sisällissota oli demareiden syy. Hävisivät vaalit ja aloittivat sodan. Ohto Mannisen päätelmät Neuvostoliiton tosiasiallisesta sodasta Suomea vastaan olivat yhtä huikeita.

Kaikilla tutkijoilla on käytössään eduskunnan pöytäkirjat vuodelta 1917. Kaikki tietävät suomalaisten poliitikkojen suhteet Saksaan ja sen, että paitsi, että Saksa ja Venäjä olivat sodassa, Suomi oli Venäjän autonominen osa. Jääkärit olivat antaneet uskollisuuden valan Saksalle. Mannerheim tsaarille.

Valtalailla eduskunta oli julistanut itsensä ylimmäksi päättäväksi elimeksi. Porvariston vehkeily väliaikaisen hallituksen kanssa aiheutti sen, että eduskunta laittomasti hajotettiin. Pula koetteli Suomea, köyhillä oli nälkä. Varakkaat varastoivat keinottelumielessä ruokaa. Kunnallista äänioikeutta ei työläisillä ollut, palkat laskivat ja perheitä oli lähes mahdotonta elättää. Köyhimmillä ei ollut myöskään valtiollista äänioikeutta.

Kuinka demokraattista oli kutsua saksalaiset sotajoukot Suomeen ja antaa heidän miehittää meitä vuoden 1918 lopulle saakka sekä kutsua Suomelle saksalainen kuningas!

Kaksikymmentäluku ja kolmekymmentäluku sisällissodan tosiasiallisena jatku-mona vaatii paljon keskustelua. Valkoiset lesket saivat valtion eläkkeen, punaiset eivät. Joutuessaan turvautumaan köyhäinapuun he menettivät myös äänioikeu-den. Jos 27 hengen eduskuntaryhmä pannaan vankilaan , voiko maata kutsua demokratiaksi ja oikeusvaltioksi?

Kolmekymmentäluvun henkinen ja juridinen kehitys loi pohjan kansallissosialis-tiselle ajattelulle myös meillä. Kommunistien ajojahti oli laillistettua ”kansan-huvia”. Ryssittely ja neuvostoliittolaisten pitäminen alempiarvoisena rotuna

tuli sallituksi. Suhde kansallissosialistiseen Saksaan oli kansalaistenkin tasolla tiivistä. Kouluissa saksalaiset Hitler-jugedin jäsenet olivat vaihto-oppilaina.

Jos Suomen ja Saksan nivoutuminen yhteen 30-luvulla vaietaan ja kielletään ei talvisotaa eikä jatkosotaa voi ymmärtää.

Talvisodan yhteishenki on myytti ja tabu. Sotaan joutumisen laajemmat yleismaailmalliset taustat on meillä jätetty tarkoitushakuisesti sivuun. Samoin on vaiettu niistä lukuisista tavoista, joilla Neuvostoliitto yritti estää sotaan joutumisen.

Tästä presidentti Kekkonen jaksoi muistuttaa. Kekkonen kutsui talvisotaa kreikkalaiseksi tragediaksi. Itsetuhoiseksi alitajuisesti tuhoon marssimiseksi juhlaaateissa.

Muutaman poliittisen johtajan petos johti sotaan. Kansalle tätä ei kerrottu. Hinta oli hirveä. Näennäinen yksimielisyys johtui tosiasioiden salaamisesta toisaalta ja toisaalta siitä, että toisinajattelijat olivat vankilassa.

Tiiviit suhteet Saksaan olivat talvisodan syy ja seuraus. Sota lopetettiin Saksan lupaukseen Neuvostoliiton tuhoamisesta ja Suur-Suomen luomisesta.

Presidentin keskustelun alkaessa olin juuri puolivälissä Oula Silvennoisen kirjaa ”Salaiset aseveljet”. Siinä ja myös selkeässä puheenvuorossaan Linnassa hän kuvaa Suomen ideologisen yhteenkuuluvuuden Saksan rotuoppien kanssa. Suomalaisilla vankileireillä venäläisvankeja kuoli 30% kun romanialaisilla kuoli 10%.

Vasta sisällissodan aseellisen ja sitä seuranneen henkisen ja muun julmuuden käsittely sekä 20- ja 30-lukujen käsittely ihmisoikeuksien ja demokratian kannalta voi luoda edellytykset suomalaisen muuten käsittämättömän itsetuhoisuuden ja väkivallan tiedostamiseen ja parantamiseen. Asioiden painaminen villaisella näennäisen sovinnon ja yksimielisyyden kaapuun tuhoaa paljon. Oula Silvennoisen selkeä puheenvuoro toimii uuden itsearvion alkuna.

Avainsanat:

- poliittiset historiatulkinnat,
- kokonaisuuksien taju

Sveitsiläinen näkökulma Suomen erillissotaan

Tiistai 25.11.2008 klo 18:55 - Pirkko Turpeinen - Saari

Ystäväni prof. Arno Gruen lähetti minulle leikkeen Neue Zürcher Zeitungista 4.11.2008 Otsikko: " Suomen tanssi paholaisen kanssa; toisen maailmansodan varjot ovat ajateltua pidemmät."

Artikkelin kirjoittaja Aldo Keel aloittaa kuvailemalla mm. Ruotsin pääministeri Perssonin ylistystä suomalaisten urheudesta " Tali-Ihantalan taistelussa" jonka hän esitti aselevon 60- vuotisjuhlassa. Lehti referoi myös ulkoministeri Bildtää joka sanoi taistelun mahdollistaneen Ruotsin neutraliteettipolitiikan. Myös kuningas Carl Gustavin läsnäolo Tali-Ihantala elokuvan ensi-illassa sai lehden huomion.

Artikkeli käy lyhyesti läpi vallitsevan käsityksen sotien kulusta.

Sen jälkeen lehti kuvaa Suomen tähän astista omakuvaa. Sitä kuinka Mannerheim on äänestetty suurimmaksi suomalaiseksi, Ryti toiseksi. Kuinka hyvin perinteinen käsitys onkaan iskostunut kansalaisiin! Lehti mainitsee Linnan "Tuntemattoman sotilaan", joka jo hieman muutti perinteistä kuvaa.

Lehden mukaan nyt sotateemaa käsitellään taiteessa ironisesti. Se referoi Hotakaisen teosta, Katariina Lillqvistin animaatiota ja Hufvudstadsbladetissa esitettyä käsitystä Mannerheimin homoseksuaalisuudesta.

Lehti referoi vielä Suomen ulkoministeriön virkamiehen kaksi vuotta sitten selostaneen kuinka kansakuntien elämässä on hetkiä, jolloin täytyy harkita " tanssimista paholaisen kanssa" ja että Suomella ei ollut liittolaisuutta Saksan kanssa, Suomi ei osallistunut Leningradin saartoon eikä tukenut Murmanskin radan tuhoamista. Lisäksi armeijassa taisteli 300 juutalaista.

Lehti arvelee, että shokin on täytynyt olla suuri kun Elina Sanan tutkimus ja Oula Silvennoisen tutkimustulokset ovat paljastaneet aivan muunlaisen todellisuuden. Artikkelin referoi molempia tutkimuksia laajasti ja toteaa lopuksi Helsingin Sanomien prof. Seppo Hentilän artikkelia lainaten: Silvennoisen kirja iskee jälleen yhden naulan erillissotateesin arkkuun.

Tämä referaatti ei tee oikeutta artikkelin luovuudelle ja hienolle oivaltavalle kokonaisuudelle. Teidän täytyy siis lukea itse.

Avainsanat:

- paholainen,
- Suomen omakuva,
- totuuden paljastuminen

Suomalaiset keskitysleirit Itä-Karjalassa

Torstai 27.11.2008 klo 21:55 - Pirkko Turpeinen - Saari

Luin äskettäin Curzio Malaparten kirjan Kaputt (1944). Sotakirjeenvaihtajana ollut italialainen kapteeni Malaparte kuvaa sodan sietämätöntä kammottavuutta ja nimenomaan saksalaisten toimintaa ja heidän yhteistyökumppaneitaan eri puolilla Eurooppaa myös Suomessa. Mahdotonkin traagisuus ja pöyristyttävyys saa ilmavan, siedettävän muodon.

Eilen istuin EDITA-kustantamon KIRJAn päivän illallisella vastapäätä historioitsija Osmo Hyytiää. Hän kertoi muun keskustelun ohessa kirjastaan Helmi Suomen maakuntien joukossa; Suomen Itä-Karjala 1941-1944. Odotan mielenkiinnolla mahdollisuutta tutustua siihen. Jo keskustelun aikana osoittautui kuinka myös tässä teoksessa kuvataan sitä suomalaista rotupoliittista asennetta, jota Oula Silvennoinenkin omassa väitöskirjassaankin korostaa.

Miehitetyn Itä-Karjalan suomalaisilla keskitysleireillä kuoli 3000 ihmistä. Monet leirillä olleista olivat naisia, lapsia ja vanhuksia. Leirillä olleista lapsista hengissä selvinneitä on Osmo Hyytiän mukaan parisen sataa vielä elossa. Pohdimme illallisen aikana voisiko suomalaiset jollakin tavalla myöntää tuon kauheuden olleen olemassa ja jakaa sitä surua mikä noiden vielä hengissä olevien venäläisten, pääasiassa naisten mielissä yhä on. Molemmat olimme sitä mieltä, että jonkinlaiset taloudelliset henkilökohtaiset korvaukset olisivat paikallaan. Joskus on ehkä kyynisesti todettu sotakorvausten kattaneen myös tuon alueen, mutta se ei pidä paikkaansa. Rahat menivät keskushallintoon, ei keskitysleireillä olleille.

Tasavallan presidentin vierailu Petroskoissa sopisi arvojohtajuuteen, jota häneltä odotetaan. Tasavallan presidentti voisi aloittaa sen nöyrytyksen, jota vaaditaan aitoon itsetutkiskeluun ja suruun siitä, että itse yksilönä tai kansakuntana on tehnyt jotakin ihmisarvoa syvästi loukkaavaa. Tehtyä ei saa tekemättömäksi mutta kärsineitä ihmisiä voi lohduttaa ja hyvittää. Kansa voisi seurata arvojohtajan esimerkkiä. Mitä menettäisimme, jos käyttäytyisimme sivistyneesti ja inhimillisesti.

Avainsanat:

- Tasavallan presidentti,
- ihmisen kohtaaminen,
- surun kokeminen

Suomalainen identiteetti ja rotuoppiin perustuvat keskitysleirit Itä-Karjalassa

Torstai 4.12.2008 klo 12:16 - Pirkko Turpeinen - Saari

Luetuani Osmo Hyytiän kirjan Helmi Suomen maakuntien joukossa;suomalainen Itä-Karjala 1941-44 aloin jo yöllä kesken unien miettiä kuinka tästä päästään eteenpäin.

Osmo Hyytiä kuvaa tavattoman yksityiskohtaiseen ja monipuoliseen tosiasia-aineistoon perustuen suomalaisten miehitysaikaa Itä-Karjalassa.“Ylipäällikkö (Mannerheim) antoi jo ennen Itä-Karjalan sotilashallinnon perustamista 8. 7. 1941 käskyn, jossa määrättiin vallattavalle alueelle jääneen väestön käsittelystä. Sen mukaan venäläinen väestö oli vangittava ja toimitettava keskitysleireihin. Venäläisiin ei tullut lukea suomalaisista tai karjalaisista vanhemmista polveutuvia venäjänkielisiä henkilöitä, jotka halusivat liittyä karjalaiseen väestöön.” Venäläistä väestöä kutsuttiin epäkansalliseksi väestöksi ja he saivat punaisen oleskeluluvan ja suomensukuista väestöä kutsuttiin kansalliseksi väestöksi ja he saivat vihreän oleskeluluvan.

Venäläiset, pääasiassa naisia, vanhuksia ja lapsia siirrettiin keskitysleireihin. Pelkästään Äänislinnan leireillä oli kesäkuun lopussa 1942 18162 henkilöä. Heidän karjansa oli takavarikoitu ja siirretty suomensukuisten haltuun, jotka saivat säilyttää myös oman karjansa. Venäläisten kodit ryöstettiin niin että pääasiassa huonekaluja kuljetettiin pois 150 kuorma-autolastillista. Keskitysleirien juomavesi oli bakteriologisesti ala-arvoista. Tarttuvat taudit ja nälkä sekä raipparangaistukset loivat olosuhteet, joissa yli 3000 leirille suljettua kuoli ja loppuille jäi elinikäinen fyysinen tai psyykinen vamma.

Samaan aikaan kun rotuoppien mukaan venäläiset oli siirretty keskitysleireille, suomensukuista väestöä alettiin kohdella hyvin, jotta he sopeutuisivat myöhemmin Suomen kansalaisiksi. Koulujärjestelmä kehitettiin kansakoulusta kansanopistoasteelle saakka. Terveystenhoito, rokotukset, vaatelahjoitukset, puutarhapalstat ym koulutus ja tuki loivat edellytykset kohtuulliselle toimeentulolle. Keskitysleirien lapset jäivät käytännössä vaille kaikkea. Marja - Leena Mikkolan kirjassa Menetetty lapsuus, leiriltä selvinneiden haastattelussa käy ilmi, että joskus imettävä äiti pakotettiin valitsemaan, jääkö hän itse vai lapsi henkiin, kun ravintoa ei ollut molemmille.

Sadat lääkärit, opettajat, virkamiehet, lehtimiehet, sodan johto ja poliittinen johto työskentelivät tai vierailivat alueella hyväksyen vallitsevan tilanteen tai eivät ainakaan julkisesti protestoineet. Siten rotuoppien kannatus ei rajoittunut vain Oula Silvennoisen tutkimaan valtiolliseen poliisiin vaan oli laajalti omaksuttua ja hyväksyttyä Suomessa.

Suomalainen identiteetti ei voi psykiatrin näkökulmasta eheytyä ennenkuin totuus historiastamme tulee avoimeen käsittelyyn. Osallistuminen syrjintään, ihmisoikeuksien loukkaamiseen ja kidutukseen ei parane kieltämisellä ja torjunnalla

vaan se täytyy myöntää, surra ja hyvittää. Tasavallan presidentin esiintuoma sovinnon tavoite ei tässäkään voi toteutua ylhäältä tulevilla päätöksillä vaan sovinto syntyy tosiasioiden tunnustamisen ja pahaa tehneiden pahuuden myöntämisen ja surun kautta. Muuten jatkuu ulkopoliitiikssamme, tiedotusvälineisämme ja suomalaisten mielissä venäläisten kohtelu objektina subjektin sijaan. Ulkoministeristä lehtien toimituksiin jää päälle uskomus itsestä erinomaisuuden esimerkkinä venäläisten rajallisuutta vastaan, tyyliin " mitä teemme venäläisille tai Venäjälle" mikä ilmentää kansallista ehkä rodullistakin ylemmydentunnetta.

Avainsanat:

- oman pahuuden kieltäminen,
- surematon suru,
- pahuuden jatkuminen

Finlandiapalkittu ja palkitsematta jätetty teos

- Lauantai 20.12.2008 klo 13:58
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Luin matkalla Sofi Oksasen Puhdistuksen, Jari Tervon Troikan ja Philip Rothin Exit Ghostia.

Kaunokirjallisuudessa minua viehättää kirjailijan sydämen viisaus ja lämpö. Sofi Oksasesta se vielä puuttuu. Hän kirjoittaa mustavalkoisesti, ennakkoluuloisesti ja ajoittain jopa rasistisesti. Puhdistus kuvaa Eestin historian natsismin jälkeistä aikaa. Virolaisten natsien keskitysleirien kumu on täydellisen poispyyhkiytynyt. Teloitettujen kommunistien, juutalaisten ja venäläisten eloon jääneet toverit kuvataan raakoina, pahoina, haisevina perunat kynsin kuorivina julmureina. Kirjan juutalainen tosin pääsee pakoon Neuvostoliittoon. Keskiössä olevan omistavan ihmissuhteen kuvaus jää psykologisesti ohueksi. Kirjan päähenkilön tavoin tapahtumat kokeneita Eestissä on varmasti paljon. On hyvä, että Sofi Oksanen antaa heille äänen ja Oksanen kirjoittaa taitavasti.

Jari Tervon kirjasta löysin hirvittävän raakuuden, tuskan, köyhyiden ja kurjuuden sekä toisaalla hienostelevan porvarillisen tapakulttuurin ja itsensä selvän vallankäytön oikeutuksen vyöryn, jonka keskellä koin kirjailijan myötäelämistä Ihmistä kohtaan, kaikkia kohtaan. Historian moniulotteisuus, erilaiset samanaikaiset toisiinsa vaikuttavat tapahtumat tulivat kaameudestaan tai julmuudestaan huolimatta ymmärrettäviksi vaikkakaan ei hyväksyttäviksi.

Sofi Oksasen mustavalkoinen kirja tarvitsisi rinnalleen mustavalkoisen Pronssisoturin lukemisen, jotta voisi ymmärtää Viroa.

Pronssisoturi kuvaa virolaista natsiaikaa, jolloin Eesti julistettiin juutalaisista vapaaksi. Jopa muualta Euroopasta tuotiin virolaisille keskitysleireille teloitettavia junalasteittain.

Eestin itsenäistymisen jälkeinen virallinen historian tulkinta on antanut suomalaiselle viralliselle historiantulkinnalle 10v lisäaikaa olla käsittelemättä suomalais-saksalaista aseveljeyttä ja omia keskitysleirejä. Eestiläinen ”valkoinen” historian tulkinta tukee paitsi suomalaista valkoista todellisuutta myös ruotsalaisten virallista historiakäsitystä. Suomalainen sankaruus on Ruotsille välttämätön.

Viimeisen vuoden aikana ilmestynyt tietokirjallisuus ja myös Jari Tervon Finlandian ansainnut teos pakottavat vääjäämättä myös virallisia historiantutkijoita penkomaan uudelleen lähteitään. Jari Tervo olisi ansainnut Finlandian paitsi taituruudesta, runsaasta tiedonhankinnasta myös siitä viisaudesta ja lämmöstä, joka kuuluu mielestäni palkittavan kaunokirjallisuuden kriteereihin.

Philip Roth ei koskaan petä. Myös Exit Ghost kuvaa ihmisen syviä tunteja, ironiaa ja huumoria unohtamatta. On kuin eläisin yhdysvaltalaisen ystäväni keskellä, oikeudenmukaisuutta tavoittelevien intellektuellien parissa.

Pronssisoturi kuvaa virolaista natsiaikaa, jolloin Eesti julistettiin juutalaisista vapaaksi. Jopa muualta Euroopasta tuotiin virolaisille keskitysleireille teloitettavia junalasteittain.

Eestin itsenäistymisen jälkeinen virallinen historian tulkinta on antanut suomalaiselle viralliselle historiantulkinnalle 10v lisää aikaa olla käsittelemättä suomalais-saksalaista aseveljeyttä ja omia keskitysleirejä. Eestiläinen ”valkoinen” historian tulkinta tukee paitsi suomalaista valkoista todellisuutta myös ruotsalaisten virallista historiakäsitystä. Suomalainen sankaruus on Ruotsille välttämätön.

Viimeisen vuoden aikana ilmestynyt tietokirjallisuus ja myös Jari Tervon Finlandian ansainnut teos pakottavat väjäämättä myös virallisia historiantutkijoita penkomaan uudelleen lähteitään. Jari Tervo olisi ansainnut Finlandian paitsi taituruudesta, runsaasta tiedonhankinnasta myös siitä viisaudesta ja lämmöstä, joka kuuluu mielestäni palkittavan kaunokirjallisuuden kriteereihin.

Philip Roth ei koskaan petä. Myös Exit Ghost kuvaa ihmisen syviä tunteita, ironiaa ja huumoria unohtamatta. On kuin eläisin yhdysvaltalaisen ystäväni keskellä, oikeudenmukaisuutta tavoittelevien intellektuellien parissa.

Avainsanat:

- viisaus,
- poliittinen agenda,
- kirjallinen tyyli

Venäjällä on pitkät perinteet kansainvälisen rauhan edistäjänä

Tiistai 23.12.2008 klo 7:50 - Pirkko Turpeinen - Saari

Viimeisin Venäjän aloite kansainvälisen turvallisuuden ja rauhan edistämiseksi ETYJin kokouksessa Helsingissä on johdonmukainen jatko sen aikaisemmille varsin tuloksellisille aloitteille, joista ensimmäinen oli v. 1899 pidetty Haagin kansainvälinen rauhan kongressi. Tuon Haagin kongressin aloitteentekijänä oli tuolloinen Venäjän ulkoministeri Mihail Nikolajevits Muravyov. Kolme kuukautta kestäneeseen Haagin ensimmäiseen kv rauhankongressiin osallistui 26 maata, joiden neuvottelujen pyrkimyksenä oli luoda standardeja kv konfliktien ratkaisuun ja kieltää tiettyjä aseteknologian muotoja kuten ilmapommitukset ja kemialliset aseet.

Osallistuin tuon ensimmäisen Haagin rauhankokouksen satavuotisjuhlakokoukseen Suomen lääkäreiden sosiaalinen vastuu järjestön edustajana. Järjestö on osa kv Lääkärit ilman rajoja järjestöä, joka on myös palkittu Nobelin rauhan palkinnolla.

Tuossa valtavassa 100-vuotisjuhlakongressissa Haagissa liikuttavinta oli nähdä harmaahapsisia todella pitkään rauhantyöhön osallistuneita ilosilmäisiä konkareita eri puolilta maailmaa. Kofi Annan, Arundathy Roy, Desmond Tutu rinnallaan nämä kansalaisaktivistit. Vaikuttavin oli video, jossa kuvattiin yhdysvaltalaisen papin ja entisen Vietnaminsodan veteraanin nostattamaa kansanliikettä Georgian osavaltiossa sijaitsevan Etelä-Amerikan sotilasdiktaattoreita kouluttaneen oppilaitoksen lopettamiseksi. Tuossa oppilaitoksessa oli koulutettu keskeiset murhiin, kidutuksiin ja kaikenlaiseen vallankäyttöön toimensa perustaneet henkilöt. Videossa kuvattiin kuinka nimilista oli hankittu, kuinka pappi aluksi kiipesi oppilaitoksen vieressä olevaan puuhun ja huusi megafoniin tietojaan. Kuinka vuodesta toiseen joukko ihmisiä pyrki saamaan kongressin lopettamaan oppilaitoksen toiminnan.

Kuinka oppilaitoksen ympärille kerääntyi yhä laajeneva telttaleiri, johon kerääntyi kansalaisia ympäri Yhdysvaltoja. Tuon Vietnamin sodan veteraanin ja Etelä-Amerikan eri valtioissa työskennelleen papin omista kokemuksista kumpuava prosessi lopulta johti siihen, että Yhdysvaltain kongressi päätti lopettaa oppilaitoksen toiminnan.

Rauhanaloitteiden johtaminen tuloksiin ei nykypäivinä todellakaan ole helpompaa kuin 100 vuotta sitten. Ihmisen tajunta on muuttunut varsinkin länsimaissa kokemaan itsekkyyden, kilpailun ja väkivallan luonnollisena. Lapset turrutetaan väkivaltaan pelien ja elokuvien avulla. Media toimii lyhyttempoisesti ja kokonaisuuksia näkemättä.

Siksi ei ole ihme, että suomalaiset tiedotusvälineet lähes ilakoiden julistavat, että Venäjän uusi turvallisuusaloite ei saanut tukea moneltakaan osallistujamaalta.

Tuskin ensimmäistä Haagin rauhankokoustaakaan saatiin koolle sormia napsaut-

tamalla. Viisaus ja rauhantahtoisuus eivät omistamiseen ja tavaramaailmaan samaistuneissa kulttuureissa ole näkyvillä. Silti suurilta kansanjoukoilta kysyttäessä valtaosa kannattaa rauhaa ja ystävyyttä sotien ja kilpailun sijaan.

Siksi on hyvä, että löytyy ulkoministeri Lavrovin tapainen kauaskantoisiin tavoitteisiin pyrkivä ulkoministeri. Suomen joutuessa luovuttamaan puheenjohtajuuden, ehkä Kreikka viisaasti tarttuu aloitteeseen ja vie sitä eteenpäin. HYVÄÄ JOULUA

Avainsanat:

- rauhanprosessit,
- pitkäjänteisyys,
- kansainvälinen oikeudenmukaisuus

Israelin tuore verityö 27. 12. 2008

Lauantai 27.12.2008 klo 18:21 - Pirkko Turpeinen - Saari

Saarretun Gazan palestiinalaisalueen järjestelmällinen pommitus kaaoksen synnyttämiseksi alueella on uusi osoitus Israelin ihmisyydelle vieraasta toiminnasta. Hamas voitti tarkkailijoiden mukaan demokraattisissa palestiinalaisten vaaleissa. Voittoa seuraanneessa prosessissa Hamas kuitenkin vähitellen eristettiin ja jätettiin kv neuvotteluissa huomioonottamatta. USA julisti järjestön terrori-järjestöksi, jonka jälkeen USAsta riippuvaiset maat EU mukaanluettuna eivät ole neuvotelleet Hamasin kanssa. Tämä kv asenne syvensi entisestään juopaa Hamasin ja toiseksi vaaleissa tulleen Fatahin välillä. Jonka seurauksena Hamas kaappasi vallan Gazan kaistalla.

Kymmeniä vuosia jatkunut Palestiinalaisalueiden miehitys, Israelin sadistiset valvankäytön muodot miehittämillään alueilla; tarkastuspisteet, kotietsinnät, kotien hajoittaminen bulldozereilla, katusulut ja kansainvälisen rikostuomioistuimen laittomana pitämän muurin rakentaminen ovat paitsi tappaneet palestiinalaisia myös tehneet heidän elämänsä sietämättömäksi keskitysleiriksi. Israel on sulkenut kaiken kulun Gazan kaistalle maanteitse, mereltä ja ilmasta. Leivästä, öljystä, lääkintätarvikkeista on pulaa ts elämedellytykset ovat kadonneet.

Maailmansodan aikaisissa saksalaisten miehittämissä maissa vastarintaliikkeen toimiminen oli ihailtavaa ja miehittäjien kanssa veljeily halveksittavaa ja sodan jälkeen oikeudessa tuomittavaa. Nyt kun israelilaiset käyttäytyvät kuin saksalaiset :kohtelevat arabikansalaisia Israelin sisällä alempiarvoisina kuin juutalaisia ja miehittämillään tai saartamillaan palestiinalaisalueilla täysin mielivaltaisesti, EU-maat kääntävät katseensa muualle.

Israelin tuomitsemisen, NATO-pommitusten tai taloudellisten pakotteiden sijaan EU antaa Israelin taloudelle suosituimmuusaseman. Kun Israel omaa ydiaseita eikä päästä kv tarkastajia tutkimaan niitä Yhdysvallat kääntää katseensa sivuun ja kohdistaa huomionsa Irakin, Iranin tai Syyrian olemattomiin ydinlaitoksiin ja koko muu maailma kääntää katseensa myös muualle.

Kaksinaismoraalinen peli oli käsinkosketeltavaa kun EUn puheenjohtaja Presidentti Sarkozy vaati molempia osapuolia lopettamaan aseidenkäytön ikäänkuin palestiinalaiset kotitekoisia ammuksiaan saarretulta alueelta ampuvat nuoret olisivat samassa objektiivisessa asemassa kuin hampaisiin asti aseistettu Israelin valtio miehittämättömine ja miehitettyine pommikoneineen.

Gazan poliisiasemien järjestelmällinen tuhoaminen ja poliisien suoranainen teurastus on osoitus siitä, että Israel haluaa synnyttää Gazan alueelle epäjärjestyksen ja kaaoksen. Eräät Lähi-Idän asiantuntijat Ammanissa ovat katsoneet Israelin toimineen Egyptin ja Fatahin eräänlaisella sanattomalla hyväksynnällä. Hamasin hallinnon heikentäminen ja siviilien pommittaminen poliisien ohella lisää alueen kansalaisten turvattomuutta ja toivottomuutta entisestään. Käsittääkseni väkivallan kierre vain syvenee.

Demokratian pelisääntöihin kuuluu vaalituloksen kunnioitus. Hamasin voittoon vaikutti korruption vastaisuus ja se, että Hamas oli järjestänyt perusterveydenhuoltoa ja kouluja. Syöksykierteen katkaisu edellyttää Hamasin kutsumista kv neuvottelupöytiin.

Avainsanat:

- kaaoksen synnyttäminen,
- kaksinaismoraali,
- rikokset ihmisyyttä vastaan

Ulkoministeri Stubbin lausunto Gazan tilanteeseen mitätön ja hyödytön

Sunnuntai 28.12.2008 klo 13:24 - Pirkko Turpeinen - Saari

Tyhjänpäiväisempää lausuntoa kuin minkä ulkoministeri Stubb antoi Gazan tilanteesta ei voi kuvitella.

Miehitys ja sorto ovat Israelin aiheuttamia ja harjoittamia. Palestiinalaisnuorten raketti-iskut ovat epätoivoinen reaktio vuosikymmenien sortoon, alistamiseen ja kv lakien tuomitsemiin ihmisoikeusrikkomuksiin.

Ellei Stubb tuomitse miehitystä ja sortoa hän ei käsitä Lähi-idän tilannetta. YK:n turvallisuusneuvoston ympäröimä lausunto on ymmärrettävä siksi, että Yhdysvallat turvallisuusneuvoston jäsenenä ei pysty antamaan lausuntoa, jota Israel ei olisi hyväksynyt. Sadoissa YK:n yleiskokouksen päätöslauselmissa Israel on tuomittu ja on vaadittu Palestiinalaisten oikeuksien toteuttamista. Äänestysissä pieneen vähemmistöön (yleensä 4 jäsentä) ovat kuuluneet Yhdysvallat, Israel ja pari Tyynenmeren saarivaltiota) Sen sijaan turvallisuusneuvostossa Yhdysvallat vetollaan kumoaa Israelille epämieluisat lausunnot ja hyväksyy vain ympäröimäydet. Tällaista ympäröimäyden välttämättömyyttä ei Stubbilla luulisi olevan.

Israel on tappanut viimeisten 2 vuoden aikana 103 toimittajaa ja kuvaajaa, totuuden näyttäjää, palestiinalaisalueilla.

Israelin väkivaltaa katsotaan sormien läpi toisen maailmansodan aikaisen juutalaisten kärsimysten tähden. Saksa, keskeinen Euroopan valtio, syyllisyydestä juutalaisten tuhoamiseen, sallii Israelin tuhota viattomia palestiinalaisia. Kansakuntien traumaattiset identiteetit, Suomi mukaanluettuna, vaikuttavat vääristyneeseen maailmanpolitiikkaan, sotien ja tuhoamisen jatkumiseen.

Poliitikoissa on tunteettomia pelureita ja viisaita humanisteja. Monet Israelin sotaisista johtajista ovat vanhemmiten, kokemuksesta sekä luultavasti testosteronin vähetessä, kääntyneet rauhan kannattajiksi Israelin ja Palestiinan välillä. Viimeisin esimerkki oli Rabin, joka rauhanliikkeen suureksi suruksi tapettiin rauhaa puoltavan mielenosoituksen keskelle.

Israelin hallitus arvattavasti laskee, että Gazassa on viimeinen hetki toimia ja tappaa niin monta kuin mahdollista ennenkuin Yhdysvaltojen presidentti vaihtuu. Presidentti Obama ei ehkä olisi aivan yhtä myönteinen Israelin hallituksen ja sotilasjohdon häikäilemättömille arvoille.

Valitettavasti Yhdysvallat on taloudellisen tuen avulla sitonut keskeiset palestiinalaisia tukemaan kykenevät arabimaat kahdelle tuolille. Sen seurauksena esimerkiksi Egyptin kyky toimia neuvottelujen edistäjänä on marginaalinen. Egyptihän on toiseksi suurin Yhdysvaltojen kehitysavun saaja heti Israelin jälkeen.

Alexander Stubb on julistautunut Amerikan etelävaltiolaiseksi. Tämä auttaa ymmärtämään hänen republikaanista haukkamaisuuttaan tai suomalaista mitäänsanomattomuuttaan. Jos tuuli kääntyy Obaman siirtyessä vallankahvaan ehkä näemme myös Stubbin kääntyvän. Satojen ruumiiden ja pommitettujen sairaaloiden toivoisi muuttuvan “business as usualin” asemasta kärsimykseksi, joka jo kauan sitten olisi voitu ennaltaehkäistä.

Avainsanat:

- kaksinaismoraali,
- kv oikeuden huomioiminen,
-

Yle Israelin sodanjohdon juoksupoikana

Sunnuntai 28.12.2008 klo 18:37 - Pirkko Turpeinen - Saari

Sunnuntain 28. 12. 2008 klo kuuden uutisissa Yleisradio tiedotti Israelin hyökkäyksestä Gazaan ikäänkuin Israelin sodanjohto olisi kirjoittanut käsikirjoituksen. Sodan tavoitteet, pommituskohteet jne aivan niinkuin Irakin sodan aikana tiedonvälitys oli pääasiassa USAn panssareiden ja pommikoneiden näkökulmasta. Milloin saamme itsenäistä, monipuolista tiedonvälitystä?!! Mielenosoituksia kuvattiin vain arabimaista mutta esim Lontoo jäi vaille huomiota.

Päivän kuluessa on kv kanavilta käynyt selväksi, että Israelin hyökkäys edistää Palestiinalaisten poliittista kahtia jakautumista. Kuten eilen Dr. Tamimi , Hamas kirjan kirjoittaja arveli, tänään osoittautui todeksi se, että Egypti, Fatah ja Israel toimivat joko aktiivisesti tai passiivisesti yhdessä. Presidentti Abbas syytti Hamasia siitä, että se ei jatkanut tulitaukosopimusta ja sen vuoksi on osasyllinen Israelin hyökkäykseen. Hän jätti mainitsematta, että edelliseen tulitaukosopimukseen oli kirjattu saarron purkaminen ts Gazan asukkaiden elinehtojen turvaaminen. Näin ei tapahtunut vaan Gazan 1,5 miljoonainen asujaimisto on ollut vailla ruokaa, lääkkeitä, öljyä ja polttoaineita muista tarvikkeista puhumattakaan. Tällaisen keskitysleirin jatkuttua vuoden ajan on selvää, että Hamas ei katso mielekkääksi uudistaa tulitaukoa, jolla ei ole mitään merkitystä ja jonka aikana Abbas, Israel, kvartetti Tony Blair asiamiehenään eivät ole saaneet neuvotteluissa mitään aikaan - ovatko tahtoneetkaan?

Asiantuntijat ovat arvelleen Egyptin vetäytyneen yhteistyöstä Hamasin kanssa samaistaen sen Iraniin kuten Yhdysvallat Egyptin rahallinen avustaja tekee. Abbasin käyttäytyminen aiheuttaa palestiinalaisissa hämmennystä. Jos poliittisista tarkoituksenmukaisuussyistä Hamas näin traagisesti tuhotaan yhdessä satojen siviilien kanssa lähin mielikuva on toisen maailmansodan aikaiset tuhoamisleirit.

Gaza on suljettu maalta mereltä ja ilmasta, huoltotunnelit Egyptiin, joita pitkin ruokaa ja lääkkeitä (Israelin mielestä aseita) jopa vasikoita kuljetettiin, on pommitettu, on selvää, että ihmisillä ei ole pakotietä. Israelin tankit lähestyvät ja tunnettuun tapaansa mistään välittämättä tuhoavat kaiken mitä eteen sattuu.

Muistettakoon Libanonin sota, jossa 1000 siviiliä sai surmansa Israelin pommituksissa ja valtava osa infrastruktuurista tuhottiin. Gazaa ei voi verratakaan Libanoniin. Gazassa ei ole armeijaa, sotajoukkoja ei mitään millä puolustautua tankkeja vastaan. Äärimmäisen vähillä varoilla on rakennettu koteja ja kansainvälisellä tuella kouluja ja sairaaloita. Nämä Israelin armeija tuhoaa lyhyessä ajassa.

Israel valmistautuu vaaleihin. Sodan ja palestiinalaisten tuhoamisen arvellaan hyödyttävän vaaleissa. Ultraortodoksi juutalaiset vaativat palestiinalaisten ja heidän elinehtojensa tuhoamista.

On mielenkiintoista, että Yhdysvalloista riippuvaiset länsimaat osallistuvat joidenkin muslimisuuntausten nimeämiseen terroristisiksi, mutta ei minkään

muiden uskontojen murhanhimoisia äärisuuntauksia puhumattakaan ilmiselvästä valtioterrorismista.

Suomen yleisradiolla ns. demokratian ja parlamentarismien edustajana soisi olevan objektiivisempi kuva maailman tapahtumista.

Avainsanat:

- itsenäinen tiedonvälitys,
- sotapropaganda

Palestiinalaisten kärsimys ja Israelin terrori

- Maanantai 29.12.2008 klo 5:18
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Myönnän, että herään yöllä palestiinalaisten kärsimykseen. Alan miettiä kuinka sivistyneinä ja demokraattisina itseään pitävien valtioiden johtajat, jopa kansat muuttuvat hirmutekoihin tyynesti pystyviksi toimijoiksi. Suomen historiassa absoluuttiseksi koettu valta Saksan rinnalla johti Itä-Karjalan keskitysleireihin vielä 1940-luvulla. Yhdysvaltojen virallinen rotusorto päättyi vasta 1960-luvulla. Ison-Britannian siirtomaavalta on muovannut kansakuntaa.

Palestiinalaiset ajettiin kodeistaan 1940 luvulla Ison Britannian miehittäessä aluetta. Syyllisyys juutalaisten kohtalosta Saksan keskitysleireillä sai kv yhteisön perustamaan Israelin valtion Palestiinan alueelle. YK:n päätöksessä Palestiina menetti puolet alueesta- mutta sille jäi puolet. Kodeistaan pakenemaan joutuneet palestiinalaiset joutuivat pakolaisleireille, joista vähitellen kehittyi kivitälorykelmiä ja kaupunkeja. Suuri osa pakeni naapurimaihin.

Kv yhteisö Yhdysvallat etunenässä on tarjonnut Israelille suojan, taloudelliset mahdollisuudet ja aseistuksen harjoittaa absoluuttista valtaa palestiinalaisiin nähden. Se on miehittänyt palestiinalaisalueita ja harjoittanut 60 vuoden ajan käsittämätöntä sortoa ja terroria. Kun Tony Blair, Xavier Solana tai George Bush esiintyvät vaatimassa palestiinalaisia milloin tunnustamaan Israelin milloin lopettamaan raketti-iskut alan voida pahoin. Kuinka Israelin kengän kannan ollutta kansaa vaaditaan neuvottelujen tai ruoan saannin ehtona tunnustamaan valtio joka ei vielä ole antanut palestiinalaisten valtion edes vapautua sen sorrosta vaan sorto ja kidutus nyt teurastus Gazassa jatkuu.

Mietin miten Euroopan johtajat ovat tulleet tähän. Saksan keskitysleireistä on niin vähän aikaa. Palestiinalaiset ovat eläneet sukupolvesta toiseen rauhassa alueella. Paenneilla perheillä on vielä kotinsa avain kaulassaan. Käsitakseni on, että EU:n ja NATO:n tuoma kollektiivinen absoluuttisen vallan tunne tekee mahdolliseksi seurata palestiinalaisten kiduttamista ikäänkuin “business as usual”

Israelin hallitukset rikkovat toimissaan ihmisoikeuksia, kansainvälistä lakia ja tekevät sotarikoksia joutumatta minkäänlaiseen vastuuseen. He esiintyvät tiedotusvälineissä uhreina mikä johtuu tiedotusvälineiden kyvyttömyydestä käsitellä asiakokonaisuuksia tai prosesseja.

Psykiatrina pohdin jatkuvasti ihmisen vieraantumista omista tunteistaan ja syvästä ihmisyystään. Tätä yksilöiden vähittäistä hirviöksi muuttumisen prosessia kahlitsemaan on kehitetty kansainvälinen lainsäädäntö. Kansainvälisen lainsäädännön avulla on pyritty kahlitsemaan hirviöitymisen kollektiivisia muotoja.

Viime aikoina absoluuttisen vallantäyteys on Euroopan unionissakin saanut aikaan kansainvälisen lainsäädännön taivuttelua oman ja Yhdysvaltojen mielialujen mukaan. Tällainen tie on liukas ja johtaa oikeustajun lisääntyvään

sumenemiseen.

Israel käyttää palestiinalaisten ja naapurimaiden vesivaroja, julistaa miehittämiään palestiinalaisalueita luonnonsuojelualueiksi tai sotilasalueiksi, rakentaa teitä vain juutalaisille ja harrastaa apartheid politiikkaa mm suhteessa avioliittoihin ja muihin elintärkeisiin aihepiireihin puhumattakaan muurista, joka erottaa palestiinalaiskyliä toisistaan ja estää kulun työhön tai pääsyn sairaaloihin.

Eurooppalaisten johtajien vieraantuminen ihmisyydestä ja kyvyttömyys luoda edellytykset Israelin julmuuksien lopettamiseksi on uskomatonta ja surullista. Tällaiseen avuttomuuden tilaan miehityksen ja julmuuden edessä en olisi toivonut joutuvamme.

Avainsanat:

- absoluuttinen valta,
- tunteettomuus,
- kyky tappaa

TV 1 kannattaa joukkomurhaa?

- Maanantai 29.12.2008 klo 22:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

TV-1 salli Israelin suurlähettilään esittää valheita Hamasista ilman toimittajan kommentteja tai sitä että Palestiinan edustaja Suomessa olisi voinut korjata olennaiset väärät tiedot. Israelin suurlähettilään annettiin väittää, että Hamas ei ole palestiinalaisten johtaja antaen ymmärtää, että tämä puute antaa oikeuden tappaa sen jäsenet.

Hamas on puolue, joka voitti Palestiinalaisten demokraattiset vaalit. Tämän vaalivoiton perusteella Hamas ja Fatah muodostivat yhteishallituksen Ismail Hania Hamasista pääministerinä.

Rasistinen ilmaisu ja tietyn kansanosan murhaan yllyttäminen tai sen hyväksyminen on rikos. Tällaisen Hamasin jäsenten murhan oikeutettuna pitäminen demokraattisesti johdetussa yleisradiossa on käsittääkseni kiellettyä.

Israelin suurlähettiläs kuvasi Hamasin syöpäkasvaimeksi, joka tulee poistaa. Siis tappaa Hamasin jäsenet. Yleisradio tukee demokraattisesti valittujen kansanedustajien surmaamista! Voiko verihumalaisen terrorin ja propagandan välittäminen olla uutisjournalismia Suomessa?

Perinteinen journalismi lähtee pyrkimyksestä totuudellisuuteen ja tasapuolisuuteen. Israelin suurlähettilään suodattamattomien lausuntojen välittäminen ilman kritiikkiä on kauempana näistä periaatteista kuin itä on lännestä.

Hallintoneuvoston tulisi heti ryhtyä tilanteen vaatimiin toimiin. Päätoimittajia on erotettu Suomessa paljon pienemmistäkin syistä.

Avainsanat:

- valehtelu,
- Israelin propaganda

Hamas, Nelson Mandela ja ANC;terroristeja kaikki!

- Tiistai 30.12.2008 klo 17:44
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Hamas, Nelson Mandela ja ANC olivat kaikki viime keväänä Yhdysvaltojen kongressin terroristien listalla. Muistaakseni toukokuussa kongressi poisti sekä Mandelan että ANC:n. Ts yli vuosikymmen sen jälkeen kun ANC:n johdolla ja muun maailman talouspakotteilla Etelä-Afrikan apartheid ja rotusorto saatiin loppumaan.

Tämä osoittaa minkälaisia henkilöitä tai liikkeitä Yhdysvallat ja niistä riippuvaiset maat julistavat terroristeiksi. Ihmisoikeuksia, demokratiaa ja kansalaisoikeuksia ja vapautta puolustavia tahoja on vallanpitäjien ja heitä myötäilevän median taholta ollut tapana kutsua sisseiksi, terroristeiksi tai muilla demonisoivilla nimillä.

Terroristi nimikkeellä siirtomaavaltaa, miehitystä tai muuta sortoa ja sorrosta saatavaa hyötyä puolustavat maat ja tahot pyrkivät demonisoimaan ja saattamaan lainsuojattomiksi vapautumiseen pyrkivät kansat tai kansanryhmät.

Terroristeiksi tai Yhdysvaltojen retoriikassa esim roistovaltioiksi nimetyt kansat tulevat ikäänkuin oikeutetuiksi aseellisen hyökkäyksen, sodan tai murhan kohteeksi. Tänä päivänä kohteena on palestiinalaisten oikeuksia voimakkaimmin puolustava Hamas järjestö. Hamas puolustaa niitä satoja YK:n päätöslauselmia, joissa kaikki maapallon demokraattiset ja vähemmän demokraattiset maat ovat yksimielisesti julistaneet palestiinalaisten oikeuden omaan maahansa, lukuunottamatta Yhdysvaltoja ja Israelia.

Hamas vaatii Israelin sorron lopettamista vastineena rakettien ampumisen loppumiselle kun pelkkä tulitauko ei aikaisemmin ole johtanut minkäänlaisiin tuloksiin.

Siksi, että Hamas on johdonmukainen oikeudenmukaisuuden vaatimuksessaan, se on Israelin hallitukselle vastenmielisin. Millään Israelin hallituksella ei ole ollut halua ratkaista Palestiinan valtion muodostamista YK:n päätöslauselmien pohjalle. Miksi?

YK:n päätöksien toteuttaminen edellyttäisi sitä, että Israel tunnustaisi palestiinalaiset ihmisinä yhtä arvokkaiksi kuin itsensä.

Päätöslauselmien toteuttaminen edellyttäisi, että palestiinalaiset saisivat haltuunsa mm oman alueensa vesivarat. Tällä hetkellä Israel käyttää myös palestiinalaisten (ja Syyrialaisien) vettä, kastelevat vehreitä vihannesviljelmiään ja täyttävät upeita uima-altaitaan tällä vedellä. Palestiinalaisille miehitetyleille alueille israelilaiset jakavat vettä tipoittain, tiettyinä päivinä tietyn tuntimäärän, josta palestiinalaiset maksavat moninkertaisen hinnan.(siis omasta vedestään)

Israel on rakentanut täysin tietoisesti suuria siirtokuntiaan, kaupunkeja kukkuloitten laelle palestiinalaisalueille. Ariel Sharonin ajatuksina ollen tarkoitus

aiheuttaa konkreettisesti peruuttamaton tilanne. (point of no return)

Itä-Jerusalemossa jatkuvat palestiinalaisten asuntojen ja talojen purkamiset ja luovuttamiset juutalaisten käyttöön ja asuttaviksi.

Kaikki Yhdysvaltojen ja EU:n merkittävät poliitikot tuntevat hyvin tarkoin Israelin mielivallan ja piittaamattomuuden kansainvälisestä laista ja YK:n päätöksistä. Sen tukena on Yhdysvallat, jonka hallitus ei myöskään välitä kv laeista eikä ihmisoikeuksista, ei ole International Criminal Courtin allekirjoittaja vaan päinvastoin on ostanut monilta Euroopankin mailta sopimuksia siitä, että tuo maa ei aseta yhdysvaltalaisia syytteeseen. Onko Hamasilla palestiinalaisten edustajana keinoja neuvotella mielivaltaan turvautuvien valtioiden kanssa?

Avainsanat:

- terrorismi,
- apartheid,
- kansalaisoikeustaistelu

Savonlinnan ohitustie; suuruudenhullu valheellisesti perusteltu hanke

- Tiistai 30.12.2008 klo 18:25
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Savonlinna on pieni kaunis muuttotappiokaupunki. Se on rahapulassaan lopettanut taidemuseon, valtakunnallisesti ainutlaatuisen nukkemuseon, kurjistanut terveydenhuoltoa ja on aikeissa lopettaa sivukirjastot ja tehnyt musiikkiopiston toimintakyvyttömäksi.

Sen sijaan kaupunki on kansalaismielipiteen vastaisesti rakentamassa ohikulkutien, joka rantaa pitkin kulkevana tuhoaisi paitsi puolet Savonlinnan rannoista ja rantakallioista myös ainutlaatuisia vanhoja rakennusmiljöitä.

Mihin ohikulkutietä pitkin kuljettaisiin ohi? Toinen tienpää johtaa Savonlinnasta Punkaharjulle ja Parikkalaan tai vaihtoehtoisesti Kiteelle. Toinen tienpää johtaa Juvalle. Kuka on menossa Parikkalasta Savonlinnan kautta Juvalle? Tai Kiteeltä Savonlinnan kautta Juvalle? Tiet ovat kokemuksemme mukaan tyhjiä.

Onko keskustan ruuhka syynä ohitustien tarpeeseen? Neljän vuoden läpiajokokemusten jälkeen emme ole kertaakaan joutuneet pysähtymään liikennevaloihin niin, että olisimme joutuneet odottamaan kahdet valot. Emme pahimmassa jouluruuhkassakaan.

Itä-Savo-lehden mielipidekirjoittaja pitää epämiellyttävänä, että rekka pysähtyy hänen pääkadun varrella olevan asuntonsa ikkunan edessä. Jos Helsingin Mannerheimintien varrella asuva kauppaneuvos vaatisi tien siirtämistä muualle, jotta liikenne ei häiritsisi häntä hänen arveltaisiin menettäneen järkensä.

Tiehankkeen valmistelu on suoritettu julkisuudelta salassa. Ympäristöarviota ei ole tehty, kansanäänestyksen tulos on salattu, valtioneuvoston esityksessä esitetään valheita nykyisen tien turvallisuudesta. Valtiovarainministeriön paperissa väitetään, että nykyinen tie on vaarallinen ja että siinä on tapahtunut useita kuolonkolareita. Tosiasia on, että vuodesta 1992 lähtien tieosuudella ei ole ollut yhtään kuolonkolaria.

Etelä-Suomen ruuhkiin ja Suomen pääteiden vaarallisuuteen tutustuneena on tavallisella kaupunkilaisjärjellä ajateltuna selvää, että rahat on sijoitettava sellaisiin tietöihin, joille on huutava tarve runsaan käytön ja turvallisuuden vuoksi.

Savonlinnan ohitustie palvelisi asiakkaiden siirtymistä Prismasta K-marketiin ja päinvastoin sillä suurmyymälät sijaitsevat kaupungin vastakkaisilla laidoilla. Niin kiirettä ajolla ei liene etteikö ehtisi pysähtyä muutamissa liikennevaloissa.

Avainsanat:

- tarpeeton hanke,
- rahapula,
-

Blogikirjoituksia Vuosi 2009

Pirkko Turpeinen-Saari

Poliittisen johtajan ja hänen perheensä murha

- Perjantai 2.1.2009 klo 20:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Israelin hallitus on käyttänyt palestiinalaisten johtajien täsmämurhia toimintatapanaan jo vuosia. Miehitäjän lainmukainen tahtävä on suojella miehittämänsä alueen kansalaisia. Tässäkin Israel toimii kansainvälisten lakien vastaisesti.

Eilen tapahtunutta Hamasin tärkeä johtajan ja hänen 18 perheenjäsenensä murhan vastenmielisyyttä ei voi sanoin kuvata. Yllättävästi mieleeni tuli Venäjän Tsaariperheen murha vaikkakaan ei ole verrannollisesta asiasta kysymys mutta perheen, miehen vaimon ja lasten joukkomurhasta kuitenkin.

Samana päivänä katsoin Aljazeera kanavan dokumenttipätkää israelilaisista sotilaista miehitetyllä Länsi-rannalla arkisissa puuhissaan. Sotilas tähtäsi kikirikiväärillään kadulla kulkevaa siviiliä, sai jostakin ampumiskäskyn ja ampui tuon rauhallisesti yksinään kadulla kulkevan palestiinalaisen. Ampuja ja muutama muu naureskelivat. Sanoivat kuinka ampuminen nostattaa mieltä. Tulee hyvänolon tunne.

Professori Arno Gruen kuvaa kirjassaan *Der Fremde in Uns* (Vieras meissä) sitä kuinka kasvatus ohjaa meidän toimiamme tottelemaan sitä tai muussa tapauksessa tunnemme syyllisyyttä. Kielteinen autoritaarinen kasvatus johtaa siihen, että kanssaihmistä kohtaan tunnettavan myötäelämisen asemasta sormet ja ampuvat kädet tottelevat velvollisuutta- kasvatettua velvollisuudentunnetta ampua rakastamisen sijasta.

Tuntuu kuin Israelin kansan enemmistö olisi kasvatettu tuntemaan ylpeyttä palestiinalaisten sorrosta ja siitä, että oma itse on ihmislajina asetettu palestiinalaisten yläpuolelle. Vain 20% israelilaisista kokee Gazan pommitukset vääränä.

Israel- USA:n sotakone Lähi-idässä

- Tiistai 6.1.2009 klo 9:32
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Israel on Yhdysvaltojen suurin kehitysavun saaja. Jo vuosia Israelin on ollut käytettävä tuo apu aseiden ostoihin Yhdysvalloista. Apu on niin valtavaa, että se on 80 miljoonaa euroa jokaista vuoden päivää kohden. Yhdysvaltojen republikaanipresidentit ovat olleet vaikutusvaltaisissa asemissa sekä öljyteollisuudessa että aseteollisuudessa. Siten heidän näkökulmastaan tämä Yhdysvaltojen hyytävä Lähi-idän politiikka tulee ymmärrettäväksi.

Israel itse on suuri aseiden viejä. Siten viimeisintä teknologiaa käyttävistä aseista ja disinformaatiosta ei tule loppua. Disinformaatiolla tarkoitetaan valehtelun ja mustan valkoiseksi muuttamisen tehon valtavaa kasvua. Ilman - www.aljazeera.net/English kanavan humania, objektiivista ja monipuolista informaatiota maailma olisi todella hukassa.

Miksi Eurooppa on aktiivisen passiivinen. Saksa syyllistyi miljoonien juutalaisten, venäläisten, kommunistien ja kehitysvammaisten joukkotuhoon. Sen asukkaat ja poliitikot on kasvatettu tuntemaan syyllisyyttä tästä. Syyllisyys saa saksalaiset katsomaan sormien läpi Israelin hirmutekoja ja jatkuvaa palestiinalaisten kiduttamista miehitetyillä alueilla. Syyllisyys nostaa Israelin peiliksi Saksan silmien edessä. Syyllisyys ei johda näkemään viattomien kodeistaan v 1948 karkotettujen palestiinalaisten hätää. Asunnossaan Jerusalemissa juutalainen voi aina nostaa laukustaan isän Dachaun vaatteet huomaamatta talonsa seinässä olevia luodin reikiä, joiden luodeilla ennen hänen taloon muuttamistaan palestiinalainen asukas tapettiin.

Yhdysvaltojen täydellinen piittaamattomuus syvällisestä oikeudenmukaisuudesta on sallinut Israelin sotavoimineen toimia samoin. Euroopan kansojen siirtomaahistoria ja monet käsittelemättömät historian vääryydet kivittävät poliittisten johtajien tietoisuuden ja tunteet. Suomessa arkkipiispa, eduskunnan lakivaliokunnan puheenjohtaja mm ovat Ilta-Sanomissa ilmoittautuneet neutraaleiksi Israel-Palestiina konfliktissa. Uskon, että Jeesus itkee heidän kyyneleitänsä koska he itse eivät tunne eivätkä itke.

Avainsanat:

- aseteollisuus,
- syyllisyys,
- Jeesuksen kyyneleet

Oikeudenmukaisuuden vai vallan tavoittelu

- Perjantai 9.1.2009 klo 18:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Aljazeera televisiokanava on ainoana Gazassa paikalla. Kanavaa näkee Livestation ohjelman ladattuaan tai - [www. Aljazeera. net/English](http://www.aljazeera.net/English) nettisivuilta lähtien. Se haastattelee maailman parhaita asiantuntijoita ja johtavia poliitikkoja, välittää YK:ssa tapahtuvia puheita suorana ja antaa primaarimateriaalia.

Tavattoman mielenkiintoinen oli keskustelu siitä kuinka Israel, Yhdysvallat ja heitä myötäilevät länsimaat käyttävät palestiinalaisten ryhmien huonoja keskinäisiä suhteita demokratian romuttamiseen ja Israelin pyrkimysten ajamiseen. Fatahin hävittyä vaalit se on antanut käyttää itseään Hamasin eristämiseen ja Gazan kurjistamiseen. Se on sallinut sen, että Hamas ei vaalien voittajanakaan ja pääministeripuolueena ollut neuvotteluosapuoli. Sen sijaan Fatah/Abbas salli kouluttaa itselleen osapuoliarmeijaa ja nyt Israelin Gazan sodan avulla tappaa satoja Hamasin kouluttamia poliiseja ja ja tuhota muuta infrastruktuuria toivossa saada valta vaalitappiosta huolimatta.

Torstaina 8.1. Helsingin sanomien kulttuurisivuilla oli Tuija Parvikon arvio Mirjam Bollen kirjasta “Jotta saisit tietää- kirjeitä Amsterdamista ja keskitysleireiltä” otsikolla “Pelastuneet olivat parempaa väkeä”. Kirja kertoo juutalaisten kokemuksista Hollannissa Saksan miehityksen alla. Saksalaiset perustivat juutalaisista koostuvan Juutalaisneuvoston, johon oli keskitetty kaikki kaupungin juutalaisyhteisöä koskevat asiat. Neuvoston jäsenet nauttivat muille juutalaisille tavoittamattomia etuoikeuksia ja heillä oli paremmat mahdollisuudet välttää keskitysleireiltä. Juutalaisneuvostot valitsivat ne muut, jotka leireille lähetettiin. Ts eliitti lähti pienemmän pahan politiikkaan yrittäen neuvottelemalla, lahjomalla ja käymällä ihmiskauppaa pelastaa edes osan juutalaisväestöä. Pelastuneet kuuluivat valtaosin eliittiin ja parempaan väkeen, jolla oli varaa maksaa huikeita summia vapaudestaan. Kirjan kirjoittajan onnistui olla joukossa, jonka jäsenet vaihdettiin liittoutuneiden ottamiin saksalaisiin sotavankeihin. Hän pääsi Palestiinaan lähtevään kuljetukseen.

Samoin kuin Juutalaisneuvoston jäsenet myös Fatah tai nimenomaan presidentti Abbas näyttävät pyrkivän hyötymään periksiantamalla ja kompromisseilla, jotka romuttaisivat YK:n päätöksiä ja jotka otetaan itsenäisyyttä, demokratiaa ja ihmisoikeuksia tavoittelevien palestiinalaisten selkänahasta. Sen sijaan, että Abbas olisi Israelin hyökkäyksen alettua tuominnut Gazan saarron ja Israelin 4.11. tekemät pommitukset, jotka rikkoivat tulitaukoa hän Israelia ja länttä miellyttääkseen syytti Hamasia.

Paradoksaalista on se, että “Jotta saisin tietää” kirjan tekijä päätyi rakastettunsa luo Palestiinaan, jossa Brittimiehitys sorti palestiinalaisia, mutta heitä alkoi sortaa ja karkottaa kodeistaan myös maahan muuttavat juutalaiset aseistetut ryhmät. Kirjeiden kirjoittajan rakastettu oli juuri näitä taistelijoita.

Gazan pakolaisleirien asukkaat ovat näitä juutalaisten kodeistaan karkottamia palestiinalaisia ja heidän jälkeläisiään. Ei ole vaikea eläytyä heidän tunteisiinsa ja Hamasin vaatimukseen siitä, että Israelin on palestiinalaisten oikeuksien tunnustamisella ansaittava itsensä ja olemassaolonsa legitimointi. Se on kansainvälisen oikeuden mukaista. Ei sorretun tarvitse ensin tunnustaa sortajaansa saadakseen leipää. Purkamalla Gazan saarron Israel olisi päässyt eroon raketeista rauhanomaisesti. Ilmeisesti Hamasin tuhoaminen on rakettien loppumista tärkeämpi tavoite.

Lue lisää »

Avainsanat:

- juutalaiset,
- Hamas,
- Fatah

Israel haastettava kansainväliseen rikostuomioistuimeen sotarikoksistaan

- Tiistai 13.1.2009 klo 15:26
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kansainvälisen lain asiantuntijat osoittavat jälleen tämänkin Israelin sodan aikana useita sotarikoksiksi luokiteltavia tekoja, joista se on vihdoinkin saatava vastuuseen.

Israel on terrorisoinut Gazaa viimeisen puolentoista vuoden aikana estäen kaiken liikkumisen Gazasta meritse, maitse tai ilmaitse. Jatkuva pula rakennustarvikkeista, ruoasta, sairaalatarvikkeista ja lääkkeistä on aiheuttanut lukuisia ennenaikaisia kuolemia sairauksiin, jotka normaalioloissa voitaisiin parantaa.

Tähän hermeettisesti sullottuun tilaan on ahdettu 1,5 miljoonaa puolustuskäyttöä Gazalaista, joita on pommitettu 16 päivää ja jotka eivät pääse pakenemaan mihinkään. Katsoin viime yönä Aljazeera TV kanavan välittämiä kuvia Gazasta. Koko taivas oli tuli- ja savumerenä Israelin fosforipommien levittäessä savua kaikkialle. Myrkyllistä kaasua ei pääse pakoon kukaan. Se polttaa ihon syvälle. Israelin sotilailla on luonnollisesti kaasunaamarit ja suojaava vaatetus. Taustalla kuului minaareteista kuuluvat lauseet ja kukon kieunta.

Laittomien aseiden käyttö siviilejä vastaan, sairaankuljetusautojen pääsyn estäminen haavoittuneita hakemaan, tiettyyn rakennukseen kerättyjen 100 siviilin tahallinen pommittaminen, pienten lasten pitäminen ilman ruokaa ja juomaa kuolleitten omaisten vierellä päiväkausia ilman apua ovat vain muutamia esimerkkejä kammottavista rikoksista.

Israel on apartheid-valtio, joka on Yhdysvaltojen suojissa pystynyt toimimaan rikkoen kansainvälisiä lakeja ja tuomioistuinten päätöksiä ilman, että kukaan on puuttanut toimintaan. On mielenkiintoista nähdä tuleeko uusi Yhdysvaltojen presidentti kantamaan politiikan vai juristin viittaa.

Israel ei ole kansainvälisen rikostuomioistuimen jäsen eikä myöskään Yhdysvallat. Yhdysvallat on tehnyt kahdenkeskisiä sopimuksia (ehkä lahjojen) joidenkin maiden kanssa siitä, että nämä eivät tule haastamaan Yhdysvaltoja antelemattomasti. Arabimaat tai Venäjä, jotka ovat jäseniä tai jokin muu ICC:n jäsen voi haastaa Israelin. YK:n turvallisuusneuvosto voi myös päättää haastamisesta, mutta silloin Yhdysvaltojen veto-mahdollisuuden omaavana jäsenenä, pitäisi ottaa pitkä harppaus kansainvälisen oikeudenmukaisuuden suuntaan mihin Obama tuskin kykenee. Eräs mahdollisuus myös olisi syyttäjän tietoon asian saattaminen ja se, että haastaminen tapahtuisi syyttäjän aloitteesta.

Tänään kuulin, että Israelin vaalikomitea on evännyt arabipuolueiden ehdolleasetumisen vaaleissa (tällä hetkellä 7 paikkaa knessetissä) Aikaisemmin Israel on miehittäjän sotilaallisella vallalla pannut 30 palestiinalaisten parlamentin jäsentä Israelin vankiloihin.

Israelin rikoksille ei tule loppua, jos asiat jäävät media- ja propaganda oikeudenkäyntien varaan. Ainoa tapa saada oikeutta palestiinalaisille on kansainvälisen tuomioistuimen käsittely, jonka tuomioon myös Yhdysvallat sitoutuu.

Politiikka korvattava oikeudella Lähi-idässä

Keskiviikko 14.1.2009 klo 11:56 - Pirkko Turpeinen - Saari

Ostin Robert Fiskin upean opuksen The Great War for Civilisation heti sen ilmestymisen jälkeen 2005. Olin tutustunut Fiskin artikkeleihin brittiläisessä Independentissa sekä belgialaisessa De Morgenissa. Hän on britti ja on Libanonissa asuvana seurannut 30 vuoden ajan tiiviisti Lähi-idän tapahtumia.

Tänään hän oli tunnin ajan asiantuntijana Aljazeeran uutistunnissa. Hän kuvaili kuinka viimepäivien tapahtumat ovat syklinä toistuneet vuodesta toiseen ja Israelin sodasta toiseen. Hän referoi Tony Blairin mitään sanomatonta haastattelua Newsweek-lehdessä. Arabimaiden kyvyttömyyttä tukea palestiinalaisia. Egypti ja Saudi Arabia pelokkaina ja USA:sta riippuvaisina. Yhdysvallat linjansa betonoineena Israelin etuihin. Hän ei pitänyt Hillary Clintonia missään arvossa. Fisk oli varma, että Obama tulee jatkamaan tyhjämpäiväisiä vetoomuksiaan molempiin osapuoliin.

Robert Fisk korosti, että politiikassa ei puhuta siitä, että Gazassa asuvat palestiinalaiset ovat juuri sieltä peräisin, mihin he ampuvat rakettejaan. Hän korosti, että on aika alkaa puhua politiikan sijasta oikeudenmukaisuudesta. Hän ei uskonut lähitulevaisuuden tai keskipitkän tulevaisuuden tuovan minkäänlaista muutosta palestiinalaisten kärsimyksiin ja Israelin mielivaltaan.

YK:n yleiskokouksen puheenjohtaja, joka piti Gazan sotaa teurastuksena, katsoi, että muutosta ei saada aikaan ennenkuin YK:n yleiskokous muuttuu päättäväksi ja päätöksiä toteuttavaksi elimeksi ja Yhdysvaltojen mielivaltaan perustuva turvallisuusneuvosto menettää nykyisenkaltaista merkitystään.

Tavalliset haastatellut arabimaiden asukkaat eivät usko YK:n tai poliitikkojen saavan rauhaa Lähi-itään. On oikeastaan järkyttävää, että poliitikkojen vierautuminen kyvystä tuntea on johtanut täydelliseen demokratian alasajoon ja että vain katuhaastattelussa saa tuntevia, ajattelevia ja oikeudenmukaisuuteen pohjautuvia vastauksia.

Euroopan Unioni ei ole demokratian esikuva. Poliittinen peli ja taloudellisten etujen laskelmointi ohjaa käyttäytymistä demokratian ja oikeudenmukaisuuden toteutumisen sijasta.

Israelilaisen Haarez lehden kolumnisti sanoi Israelin hallituksen käyttävän "language laundromatia" ts kielipesukonetta. Valheet muuttuvat totuuksiksi. Kun Israel 4. 11. rikkoi tulitauon tappaen 6 palestiinalaista (presidentti Jimmy Carterin ja Israelin oman tiedustelupalvelun raportti)Tulitauon rikkomisesta syytetään Hamasia.

Oli häkellyttävää, että vihdoinkin suomalainen kansanedustaja Pekka Haavisto uskalsi Helsingin Sanomissa 13. 1. ottaa kantaa demokratiavajeeseen kun EU ei tehnyt yhteistyötä Hamasin vaalivoiton jälkeen Hamasin kanssa. Olen ihmeteltyt myös missä Pohjoismaat, demokratian esikuvaksi itsensä nostaneet viipyvät.

Eivät ainakaan humanitaarista katastrofia tuominneessa YK:n julkilausumassa, jossa Venäjä, Kiina ja arabimaat sentään olivat tukena.

Avainsanat:

- Robert Fisk,
- Tony Blair,
- kyynisyys

Israelin pommitusten ja terrorin seuraukset palestiinalaislapsissa

- Torstai 15.1.2009 klo 16:32
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Puolet Gazan asukkaista eli 750 000 on lapsia. Pommitusten uhreista 40% on lapsia. Kaksi tervettä vastasyntynyttä tukehtui fosforisavun aiheuttamiin hengitysvaikeuksiin koska he eivät päässeet ajoissa hoitoon. Jokainen henkiinjäänyt on jatkuvan pelon, turvattomuuden ja haavoittumisten seurauksena pysyvästi vaurioitunut. Silmien ja jalkojen menetykset ovat vammojen näkyviä ilmentymiä mutta psyykkiset vauriot ovat pysyviä.

Israelilainen kapteeni Mikhael Manekin on 15. 1. Helsingin Sanomissa oikeassa kysyessään " mitä meille juutalaisille on tapahtunut". Hän pelkää asioiden vievän" meidät kohti sellaisen raakalaisuuden normalisointia, jonka me olisimme kyseenalaistaneet vielä jonkin aikaa sitten."

Israelin harjoittama terrori ei todellakaan ole uutta niinkuin Manekinkin toteaa. Palestiinalaislapset, missä he elävätkin - Länsi-rannalla, Gazassa tai Libanonissa ovat joutuneet väkivaltaisten kotietsintöjen, tarkastuspisteiden terrorin ja nöyryytysten tai joukkomurhien todistajiksi. He ovat nähneet vanhempiaan nöyryytettävän. He ovat kokeneet, että heidän omat vanhempansa eivät pysty tarjoamaan heille turvaa koska kansainvälinen yhteisö antaa israelilaisten terrorisoida jokaista palestiinalaista.

Presidentti Jimmy Carterin työryhmään kuuluva psykoanalyytikko Vamik Volkan on vuosia tutkinut palestiinalaislapsia. Hän on todennut useiden heistä olevan psykoottisia. Kuitenkin ollessaan muiden lasten seurassa pelaamassa jalkapalloa tai muuten leikkimässä he toimivat normaalisti. Heillä kollektiivinen identiteetti tuo turvaa.

Gazan syvin tragedia on lasten kohtalo. Ei löydy sellaista määrää kielitaitoisia terapeutteja, jotka voisivat auttaa lapsia. Kolme viikkoa nälässä, janossa, yötä päivää pommien ääniä kuunnellen tietäen, että jokainen hetki voi olla viimeinen, koska missään suljetun Gazan kolkassa ei ole turvallista. Eikö kokonaisen sukupolven psyykkinen tuhoaminen ole kansainvälisessä rikostuomioistuimessa tuomittava rikos?

Avainsanat:

- lasten masennus,
- mielen hajoaminen,
- turvattomuus

Suomalaisen koulun ydinongelma

Torstai 15.1.2009 klo 16:49 - Pirkko Turpeinen - Saari

Suomalaisen koululaitoksen ongelmien todellista ratkaisua kierretään kuin kissa kuumaa puuroa. Vaaditaan poliisia paikalle, valvontakameroita, kuria, järjestystä, poistumisharjoituksia ja vanhempien suurempaa kasvatusvastuuta.

Suomalaiset vanhemmat totisesti itse kasvattavat lapsensa. Päivähoitojärjestelmän käyttö on vähintään verrattuna muihin Pohjoismaihin. Tutkimuksissa on todettu päiväkodin nykyiselläänkin kasvattavan lapsia suurempaan eläytymiseen toinen toiseensa ja sosiaalisuuteen kuin mitä kotikasvatus tekee.

Ei sosiaalisuus ja yhteisvastuu ole suomalaisessa yhteiskunnassa tavoiteltavia ominaisuuksia. Kilpailu, muita parempi pärjääminen vaikka toisten kustannuksella on arvossa.

Koulun ongelmien ainoa ratkaisija on tyvestä puuhun nouseminen yhteisöllisyyden rakentamisessa. Jokaisen lapsen on voitava tuntea pienryhmässä tuttuutta n. kymmenen kaveruksen kanssa. Jos luokkaa ei ole, on pienryhmä rakennettava. Opettajien on saatava kokea kokonaisvastuu opettamisesta ja kasvattamisesta palkkaperusteena. Säännöllisen työnohjauksen on oltava itsestään selvyys.

On turha nostaa meteliä kalapuikko-ongelmasta, jos kaikki on pielessä. Valtion on taattava rahaa kunnille normaaleihin kouluolosuhteisiin ja normaaliin kouluruokaan. Muuten liu'umme yhä alemmas väkivallan ja piittaamattomuuden kierteeseen, josta hinnan maksavat syrjäytyneet yksilöt ja kurinpidolliset tai terveydenhuollolliset seuraamusjärjestelmät.

Avainsanat:

- yhteistyön puute,
- valvonta,
- väkivalta

EU ei piittaa kansainvälisestä oikeudesta

- Maanantai 19.1.2009 klo 13:31
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Mikään EU- maista ei ole ilmaissut varauksetonta tukeaan palestiinalaisten ihmisoikeuksien toteuttamiseksi. Tätä olen ihmetellyt yhdessä juutalaisten ulkomailla asuvien ystäväni kanssa.

Jokainen kansainvälistä politiikka tunteva toimija tuntee Palestiinaa ja Israelia koskevat YK:n päätökset. Jokainen tuntee mitä merkitsee demokratia, miehitys, vastarinta miehittäjää vastaan jne. Jokainen tietää mitkä ovat demokratian kriteerit.

Yhdysvallat ja Israel ovat näkyvissä olevan lähi-historian ajan sortaneet ihmisoikeuksia sekä omassa maassaan että ulkomailla. Rotusorto, apartheid, sotilaallisen voiman käyttö avuttomia alistettuja kansoja ja heidän puolustajiaan vastaan yhdistää näitä valtioita.

Valheet, taloudellinen vallankäyttö ja kansainvälisten tuomioistuinten yläpuolelle asettuminen yhdistävät molempia. Miksi Euroopan unioni Suomi mukaan luetuna säästää tätä duettoja?! Miksi miehittäjän, Israelin, suorittama Gazan ghetton pommittaminen ja 450 lapsen tappaminen ei herätä poliittisissa johtajissa edes sanoissa Israelin tuomitsemista. Psykiatrina yhdistän tämän tunneköyhyyden vieraantumiseen kyvystä tuntea ja eläytyä toisen asemaan valtapolitiikan ja kunkin EU-maan taloudellisten etujen suhteessa Yhdysvaltoihin määrätessä toiminnan sisällön.

Israelin toimien tuomitseminen "suhteettomasta" voimakäytöstä ja Hamasin tuomitseminen rakettien ampumisesta tarjoaa itse asiassa hyväksynnän Israelin toimille pitämällä molempia tahoja yhtä syyllisinä. Rikoksiahan ovat miehitys, saarto, nälkiinnyttäminen ja tauteihin tappaminen jo ennen näitä juuri nähtyjä hirveitä Israelin sotarikoksia.

On helppohintaista nimetä palestiinalaisten oikeuksien puolustajat terroristeiksi, jolloin heidän kanssaan ei myöskään EU:n mielestä tarvitse neuvotella. Sen jälkeen Israel voi jatkaa laittomien siirtokuntien rakentamista palestiinalaisten maille, palestiinalaisten verovarojen, veden ja kaasun varastamista, laittoman muurin rakentamista, joka erottaa palestiinalaiskyliä toisistaan. Toisin sanoen toimia niinkuin Yhdysvallat Irakissa ja muissa aiemmissa toimitissaan Etelä-Amerikassa ja Aasiassa. Käyttäytyä kuin keskiaikaiset kuninkaat ryöstäen ja tappaen. Israelin sotilaiden jäljet Gazassa ovat pöyristyttäviä.

EU käyttäytyy niinkuin se ei ymmärtäisi tosiasioita. Hamasin raketit ovat seurausta miehityksestä ja saarrosta. Palestiinalaiset ovat jo usemman kerran elämänsä aikana joutuneet rakentamaan kotinsa pommitusten tai muun aseellisen tuhon jälkeen uudelleen. Sabran ja Shatillan " 2000 hengen teurastuksen" jälkeläisiä asuu Gazassa. Sderotin (palestiinalaisten asuessa kylässä sen nimi oli

Najd) ja Askelonin entisten asukkaiden jälkeläisiä asuu myös siellä. Miksi EU ei pysäytä Israelin toimia niillä poliittis-kaupallisilla keinoilla joita sillä on.

On liikuttavaa, että YK:n Gaza yleiskokouksessa köyhien kehittyvien maiden, Nicaraguan, Venezuelan ja Bolivian edustajat puhuvat inhimillisyyden, oikeudenmukaisuuden ja kansainvälisen lainsäädännön luoman oikeuskäsityksen pohjalta. He katsovat, että Israel on saatava kv rikostuomioistuimeen vastaamaan teoistaan. Samoin vaadittiin talouspakotteita Israelia kuten aiemmin Etelä-Afrikkaa vastaan.

Euroopan Unioni vaikenee koko painollaan. Euroopan Unionin toimijoiden sukkulointi on tapahtunut täysin Israelin ehdoilla. En ole kuullut tai nähnyt yhdenkään pääministerin tai presidentin sanovan, että palestiinalaiset ovat päivittäin rikosten kohteena kansana ja, että Israel on saatava vastuuseen jatkuvasta sorrosta ja Gazan sotarikoksista erityisesti.

On vaikeata uskoa, että nuoriso EU:ssa voisi kasvaa oikeudenmukaisuuteen, jos he päivittäin näkevät tiettyjen johtajien asettuvan lakien yläpuolelle ja vaikenevan sorrosta.

Avainsanat:

- ihmisoikeudet,
- demokratiakäsite,
- todellisuuden kieltäminen

Yhteishallitus takaisin Palestiinaan

- Keskiviikko 21.1.2009 klo 16:52
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Israelin suorittaman Gazan tuhoamisen jälkeen alkaa kansainvälisiltä kentiltä kuulua ääniä palestiinalaisten yhtenäisyyden rakentamisesta ja yhteishallituksesta.

Samat tahot, USA, EU ja tietyt arabimaat kieltäytyivät 2006 yhteistyöstä Hamasin kanssa vaikka tämä, vaalien voittaja, oli kärsivällisesti rakentanut ja tehnyt yhteishallituksen mahdolliseksi. Yhteistyön sijaan länsimaat pyrkivät hajoittamaan palestiinalaiset tukien ainoastaan vaalit hävinnyttä Fatah-puoluetta ja sen edustajaa presidentti Abbasia. Kyseiset maat aseistivat Fatahia palestiinalaisten parlamenttia edustavan hallituksen sijaan. Hallitus hajoitettiin, jonka jälkeen Fatah on demokratian vastaisesti hallinnut Palestiinalaisalueita länsimaiden tuella. Prosessin seurauksena oli sisällissotaa muistuttava vallankaappaus Gazassa, jonka jälkeen vaalien voittaja Hamas on yksin hallinnut aseina valtaamaansa aluetta, Fatah vuorostaan epädemokraattisesti muodostetun hallituksen avulla Länsirantaa. (30 kansanedustajaa pantu Israelin vankiloihin Israelin toimesta)

Israelin ja Lännen yhteistyöhön perustuva mielivalta on tullut tiensä päähän. Palestiinalaisilla kuten muillakin kansoilla on oikeus vaaleilla valita johtajansa ja edustajansa hoitamaan myös kansainvälisiä suhteita. Israelin miehityksen ja mielivallan alla elänyt Palestiinan kansa on kokenut vuosikymmenten kärsimysnäytelmän, jolla ei näy loppua mielivaltaisessa maailmassa.

Lännen on tunnustettava virheensä ja sallittava palestiinalaisten palata lähtöruutuun, jossa vaalien voittajan johdolla muodostetaan suvereeni yhteishallitus. Lännen ja arabimaiden on lopetettava Israelin 1,5 vuotta jatkama Gazan saarto, joka jatkuu tuhoisana sekä pantava täytäntöön YK:n päätökset itsenäisestä Palestiinalaisvaltiosta.

Traumatisoituneet 750.000 Gazan lasta, jotka ovat kokeneet mielipuoliset pommitukset, mielivaltaiset perheiden teurastukset, läheisten veren vuotamisen kuiviin, jatkuvan kauhun ja epävarmuuden tarvitsevat rauhallisen, turvallisen ympäristön HETI!!

He tarvitsevat yhteiskunnan, jossa ihmisarvo toteutuu, missä demokratiaa kunnioidaan ja se toimii, missä sortaja ei saa puuttua vanhempien mahdollisuuteen suojella lapsiaan, tarjota koulutusta, tulevaisuutta ja oikeutta vapaaseen liikkumiseen oman maan sisällä ja kansainvälisesti.

Mikäli palestiinalaisten oikeudet eivät täysimääräisesti toteudu, Länsimaat ovat siitä vastuussa tukiessaan Israelin mielivaltaa.

Oikeuksien toteutumattomuudesta seuraisi 750.000 lapsen tuhoutuminen joko fyysisesti tai psyykkisesti niiden 450 kuolleen lapsen lisäksi, jotka kuolivat Israelin

pommitusten ja maa- ja merihyökkäyksen aikana.

Avainsanat:

- demokratia,
- vastuu Gazan lasten kohtalosta,
-

Miksi Rafah piti pommittaa?

- Torstai 22.1.2009 klo 3:21
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Palestiinalainen 69 vuotias opettaja asuu Rafahin pakolaisleirissä. Hän raahautui paikalle vuonna 1949 40.000 kohtalotoverin kanssa nälästä hoippuen huulet kuivuudesta karstalla. Perhe oli joutunut pakenemaan kodistaan alueelta, johon oli muodostettu Israelin valtio. Aluksi paikalla muodostui telttaleiri, myöhemmin rakennuksia ja ennen viimeisimpiä Israelin pommituksia, rakkaiksi muodostuneita koteja. Nyt opettaja seisoo, entisen kotinsa avain kaulassaan, keskellä hajalle pommitettua kouluaan.

Tuhannet kodit, sairaalat, koulut, poliisiasemat, viemärit, vesijohdot, polttoaine- ja ruokavarastot, appelsiinilehdot, kana- ja kalkkunatarhat, ja yhteisön kauneus tuhottiin.

Rafahin asukkaat muistuttavat olemassaolollaan olevansa Israelin alkuperäisiä asukkaita. Tuhoamalla heidät, muisto häipyi- vai häipykö?

Israelilaiset järjestivät joukoittain turistimatkoja Gazan pohjoiselle rajalle pommitusten aikana. Parash Hillin luonnonsuojelualue täyttyi picnic -koreja availevista, kiikareilla ja kameroilla varustetuista perheistä. Kukkulalta on kaunis näkymä Gazan kaupunkiin ja merelle. Ei haluttu menettää tilaisuutta ikuistaa Gazan tuhoa.

Tämän ryöstö- ja sotaturismin vastustajat, joita myös on Israelissa, alkoivat kutsua kukkulaa "Häpeän kukkulaksi". Tunteeko Israelin hallitus häpeää?

Avainsanat:

- pakolaisleiri,
- syyllisyys,
- kosto

EU:n sotalaivat rientävät apuun

- Torstai 22.1.2009 klo 3:51
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

EU-maat saavat erinomaista tietoa asioiden tilasta Lähi-idässä. He tietävät miehitetyn Palestiinan vuosikymmenten kärsimykset ja sen, että Hamasin raketit ovat ilmaus vuosikymmenten sorrosta ja alistamisesta, joka on tullut kestävämmäksi.

EU ilmeisesti odottaa, että palestiinalaiset vuosikymmenten sorron jälkeen alistuvat hiljaisina ydinaseita ja viimeisintä aseteknologiaa omaavan Israelin määräysvaltaan lopullisesti.

EU on passiivisesti hyväksynyt sen, että Israel ei salli kansainvälisten lakien mukaisia ydinlaitosten tarkastuksia. EU on passiivisesti hyväksynyt, että Israel valtavalla sotakoneistollaan hyökkää milloin Libanonin milloin palestiinalaisten kimppuun. Libanonissa kuoli Israelin viime hyökkäyksessä 1000 ihmistä ja Gazassa nyt 1300. Valtavat materiaaliset tuhot Israel siirtää muiden korjattaviksi.

Kun Israel nyt edelleen saartaa Gazaa ilmasta, mereltä ja maitse niin, että ihmiset eivät pääse Gazasta ulos eikä sisään eikä mikään elinkeinotoiminta voi menestyä eikä jälleenrakennus toteutua mitä lupaa EU??Se lupaa SOTALAIVOJA Israelin lisäksi valvomaan, että aseita ei salakuljeteta Gazaan.

Järkeenkäypää olisi ollut, että EU olisi luvannut sotalaivoja turvaamaan Gazan palestiinalaisia Israelin hyökkäyksiltä. Turvaamaan Gazalaisten kalastajien pääsyn merelle hankkimaan Gazan asukkaille tuoretta kalaa syötäväksi- mutta ei- Gazan kalastajat istukoon rannalla Israelin sotalaivojen estäessä jo 1,5 vuoden ajan merelle pääsyn.

EU lupaa tukea Egyptin ja Gazan välisen rajan salakuljetuksen estämiseksi!! sen sijaan, että se takaisi miehityksen ja saarron lopettamisen ja rajojen pysymisen auki niinkuin kaikkien muidenkin maiden kohdalla on asian laita. Eihän salakuljetusta tarvita, jos rajat ovat auki. Eihän raketteja tarvita, jos asioista neuvotellaan YK:n päätösten pohjalta. Liian moni keskeinen EU-maa on entinen tai nykyinen siirtomaavalta, jolla on isännän asenne puolustuskyytömiin kansoihin nähden. Sortajan on helppo liittoutua toisen sortajan kanssa. Silloin ei tarvitse tuntea häpeää omasta toiminnasta koska sorto näyttää normaalilta; itse asiassa velvollisuudelta!

Avainsanat:

- siirtomaapolitiikka,
- nöyryyttäminen,
- alistaminen

Obama ja absoluuttinen valta

- Lauantai 24.1.2009 klo 17:15
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Mitä tuli mieleeni kun katselin Obaman virkaanastujaispäivänä hänen puhettaan ja lukuisien maiden asukkaiden ja johtajien haastatteluja päivän merkityksestä? Mieleeni tuli feodaaliherra ratsastamassa tiluksillaan kivääri löyhästi satulaan kiinnitettynä maatyöläisten kyyristellessä hikisinä kuumalla pellolla. Jokainen suoristautuu tervehtimään samalla pyyhkien hikeä otsaltaan feodaaliherran nyökkäillessä armollisesti alamaisilleen.

USA ja sen rinnalla Israel ovat asettuneet kansainvälisten lakien ja YK:n yläpuolelle. Heille on yhdentekevää mitä heistä sanotaan sillä USA:n absoluuttinen taloudellinen ja sotilaallinen valta takaa sen, että kukaan ei nouse vastustamaan heitä. Heidän ei tarvitse välittää puhuvatko he totta vai valhetta sillä se, joka ei usko heidän valheitaan leimataan poikkeavaksi, jota ei tarvitse ottaa todesta.

Muutamaa päivää ennen virkaanastujaisia YK:n yleiskokous piti Gaza-hätäistunnon. Turvallisuusneuvoston päätöksen toimeenpanoa kiirehtivää päätöslauselmaa puolsivat maailman kansojen enemmistö vain USA, Israel ja Nauru-saaret äänestivät vastaan!! neljäntenä Venezuela, joka äänesti vastaan siksi, että sen ja monen muun mielestä lauselman olisi tullut olla vielä jyrkempi Israelin suhteen.

Vaikka pidän Obamaa älykkäänä, eläytyvänä, vielä tunteellisesti hengissäolevana yksilönä katson, että hänen toimintaympäristönsä ei anna mahdollisuuksia hänelle toimia kovin paljon oikeudenmukaisemmin kuin muut Yhdysvaltojen presidentit. Yhdysvaltojen taloudelliset pelurit ja talouden säännöt ovat ajaneet maailman globaaliin taloudelliseen ja sosiaaliseen kriisiin. Muun maailman pitäisi pelastaa Yhdysvallat sen itse kaivamasta ahneuden ja epädemokraattisuuden kuopasta. Obama on syyttänyt alkajaisiksi Kiinaa, USA:n talouden lainottajaa, sen sijaan, että kaivaisi syylliset omista joukoistaan.

Köyhät ja puolustuskyvyttömät rehellisesti palkallaan elävät yksilöt ovat aina taloudellisten kriisien uhreja kun sen sijaan huijarit putoavat jaloilleen.

Obamalla on pitkä matka saada Yhdysvallat tukemaan YK:ta sen tasa-arvoisena maksunsa maksavana jäsenenä. ICC:n (international criminal court) jäsenyys ja alistuminen muiden veroisesti rikoksista tuomittavaksi on eräs ydinhaaste.

Obamalla näyttää olevan taktista silmää mutta onko se myös luovaa johtamista. Onko Obama " lempeä" globaali feodaaliherra, joka tekee päätöksiä muiden puolesta "hyvää tarkoittaen" viime kädessä aseina koska absoluuttinen valta ei ilman rakenteellisia muutoksia (myös YK:ssa johda globaaliin demokratiaan.

Avainsanat:

- feodalismi,

- auktoriteettiusko

Alexander Stubbin hätä johtaa hätiköintiin

Lauantai 24.1.2009 klo 17:29

Tämän päivän , 24.1. 2009 HeSa:n mukaan Alexander Stubb oli toisaalla tulkinut laajan yhteisymmärryksen NATO:sta tarkoittavan tasavallan presidentin ja maan hallituksen yhteisymmärrystä. Tätä voi tietenkin yrittää markkinoida julkisuudessa, mutta ajattelevalle kansalaiselle laaja yhteisymmärrys tuo mieleen hallituksen, Tasavallan presidentin, opposition ja kansan yhteisymmärrystä asiassa. Yhteisymmärrys ei ole yksimielisyyttä eikä sitä tarvitakaan mutta yhteisymmärrys kansan kohtalonkysymyksessä on kerrankin pystyttävä saavuttamaan.

Suomen eliitti on 1920 ja 1930-luvuilla kohtalokkaasti johtanut toimillaan ja asenteillaan Suomen tuhoisiin sotiin. Suomen kansa on tästä verellään maksanut ja oppinut. Jos tätä oppimista eliitin toimesta vähätellään on sanottava, että eliitti ei ole tehtäviensä tasalla.

Turvallisuuspolitiikan kulmakivi on pyrkiminen rauhaan ja ystävyyden rakentaminen yli rajojen, tällä hetkellä globaalisti. Valtiovallalla ei ainakaan julkisuudessa ole rauhan- ja ystävyyden rakentamisen taitojen ohjelmaa. Silti Suomen YK-joukkojen rauhanturvaajia on keuhuttu luontaisista ystävyyden- ja yhteisymmärryksen rakentamisen taidoista. Ehkä näiltä entisiltä rauhanturvaajilta liikenisi aikaa kertoa myös ulkoministeri Stubbille miten ystävyyden rakentamisen kautta paljastuu myös totuus eri osapuolista, joiden välillä rauhanturvaajat toimivat. Libanonissa työskennelleet voisivat valaista Lähi-itää.

Avainsanat:

- turvallisuuspolitiikka,
- NATO

Tämä tie on vain juutalaisille;Israel ja apartheid

- Lauantai 24.1.2009 klo 17:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Silmiini sattui Shulamit Alonin, Israelin entisen opetusministerin kirjoitus Counterpunch-nimisessä yhdysvaltalaisessa poliittisessa uutiskirjeessä.

Hän kertoo Iraelin inhon presidentti Jimmy Carteria kohtaan johtuvan siitä, että tämä kertoo totuuden Israelin apartheidista. Aloni kertoo Israelin armeijan muuttaneen jokaisen palestiinalaiskylän Länsi-rannalla aidatuiksi suljetuiksi alueiksi. Laittomien juutalaissiirtokuntien asukkaiden pitäessä pyhäpäivien juhla-kulkueitaan palestiinalaiskylät suljetaan ympäristöstään totaalisesti.

Uusimpana kenraalien hankkena ovat " yksinomaan juutalaisille" määritellyt tiet. Ne ovat hienoja, päällystettyjä teitä, jotka on rakennettu palestiinalaisten maille ja jos palestiinalainen ajaa niillä autollaan se pysäytetään, auto takavarikoidaan ja ajaja saa mennä menojaan jalkaisin.

Aloni kertoo tapauksesta, jossa israelilainen sotilas pysäytti ajajan, takavarikoi auton ja ajoi kuljettajan menemään: "” Miksi“, kysyin sotilaalta.”Se on määräys- tämä tie on vain juutalaisille." Kysyin missä on kilpi, joka osoittaisi muille ajajille, että eivät käyttäisi tätä. Hän vastasi häkellyttävästi." Ajajan täytyy tietää se ja sitäpaitsi mitä haluat meidän tekevän, panna liikennemerkki tähän, jotta joku antisemiitti toimittaja ottaisi siitä valokuvan niin, että hän voisi osoittaa maailmalle, että täällä vallitsee apartheid?"

“Myöskään ihmisoikeusaktivistit eivät voi kuljettaa palestiinalaisia omissa autoissaan näillä teillä. Israelilaisella ei myöskään ole oikeutta kuljettaa palestiinalaisia oli heillä sitten minkä värinen rekisterikilpi tahansa, ilman erityislupaa. Luvan täytyy koskea sekä ajajaa että matkustajaa. Tämä ei tietenkään koske juutalaisen laittoman siirtokunnan asukkaita, jonka palveluksessa on arabityöntekijä. Tällainen työntekijä ja hänen isäntänsä saavat luonnollisesti luvan jotta siirtokuntalaisten palvelut toimivat.”

Aloni muistuttaa Israelin allekirjoittaneen 7. 3. 1966 International Convention on the Elimination of all Forms of Racial Discrimination. Apartheid julistettiin 30. 11. 1973 International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheidissa rikokseksi. Apartheid määritellään rikokseksi, jossa käytetään eri lakeja ja käytäntöjä eri rodullisia ryhmiä kohtaan siten riistäen ihmisten ihmisoikeudet. Oikeus vapaaseen liikkumiseen on eräs ihmisoikeus.

Aloni kuvaa kuinka Israel kokee olevansa yllämainittujen sopimusten yläpuolella." On oikein tappaa siviilejä, naisia ja lapsia tahallaan tai muuten tuntematta mitään vastuuta. On sallittua ryövätä ihmisiltä heidän maansa, tuhota heidän satonsa ja panna heidät hädkeihin kuten eläimet eläintarhassa. Tästä lähtien kv humanitaariset järjestöt eivät saa auttaa synnytyksissä tai viedä poltoissa olevaa naista sairaalaan. He eivät saa viedä piestyjä palestiinalaisia sairaalaan

tai poliisiasemalle nostamaan syytteitä." Kun tuhoamme heidän sähköverkkonsa sanomme "istukoot pimeässä ja kuolkoot nälkään"

Alonin kirjoitus oli viime vuodelta ja kuvasi Länsi-rantaa siis palestiinalaisten arkea, ei Gazaa, joka on ollut täysin saarrettuna maalta mereltä ja ilmasta 1,5 vuotta.

Avainsanat:

- rotusort,
- Israel,
-

Suomalainen todellisuus herättää huolta

- Keskiviikko 28.1.2009 klo 16:29
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen yhteiskunnallinen ilmapiiri on huolestuttava. Tiedonvälitys on pinnallista ja perustuu rajattuihin tulkintoihin todellisuudesta. Yleisradion aloitettua oman uutistoiminnan sen taso on laskenut katastrofaalisesti.

Avasin presidentti Barack Obaman virkaanastujaisia seuraavana päivänä suomalaisten lehtien lisäksi ruotsalaisen Dagens Nyheterin ja belgialaisen De Morgenin. Dagens nyheterissä ja De Morgenissa oli Obaman puhe kokonaisuudessaan ruotsiksi ja vastaavasti hollanniksi käännettynä. Suomalaisissa lehdissä oli valittuja otteita kommentteineen mutta ei primaarimateriaalia, johon pelkästään suomea lukeva kansalainen olisi voinut myöhemmin palata.

De Morgenissa oli pelkästään yhdellä sivulla kuvien ja tekstin avulla selostettu koko Gazan tilanne. Gazalaisten historia, saarron kuristusote, salakuljetustunnelien merkitys elinkeinorakenteelle, israelilaisten asenteet, viime viikkojen tapahtumat. Jos lehden lukija ei ymmärrä prosesseja, jonkin läpileikkaustilanteen ehtoja, ei voi oppia itsenäisesti ajattelemaan. Vaikka Helsingin Sanomat kunnostautui tällä kertaa hyvin, jäi koko muuten hyvä informaatio roikkumaan ilmaan historiallisen prosessiotteen puutteessa.

Itsenäisen ajattelun välineiden puute heijastuu läpi suomalaisen yhteiskunnan. Koulussa opetetaan ulkolukua ei itsenäistä ajattelua. Tästä Oulun yliopiston kasvatustieteen ja psykologian professorit kirjoittivat hienon artikkelin HeSa:n yläkertana.

Itsenäisen ajattelun oppiminen edellyttää tunnevuorovaikutusta ja tunteiden elossaoloa. Miksi Eurooppalainen ihmisoikeusjärjestelmä joutuu jatkuvasti puuttumaan Suomen ihmisoikeusongelmiin vaaleissa, psykiatrisessa hoidossa, poliisi-aseilla ja vankiloissa. Vuodesta toiseen.

Miksi belgialaiset lennättävät erikoiskoneen hakemaan haavoittuneita palestiinalaislapsia tehohoitoon Belgiaan mutta suomalaiset eivät. Miksi suomalaisnuorten ulko- ja turvallisuuspoliittinen ryhmä kannatta siviilipalvelun lakkauttamista ja sotilaallista liittoutumista. Mitä suomalaisnuorille opetetaan ulkoa? Humanismin ja rauhanaatteen puute tuo mieleen 1930-luvun. Sotaako me haluamme?

Avainsanat:

- tiedonvälitys,
- yhteisvastuu,
- ihmisoikeudet

Israelin hallituksen röyhkeyden perusta- Presidentti Jimmy Carterin haastattelu

- Perjantai 30.1.2009 klo 11:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen entinen presidentti Jimmy Carter toi Aljazeeran Riz Kahnin haastattelussa jälleen kerran esiin sen, mihin Israelin hallitusten brutaali vallankäyttö perustuu.

Haastattelussa Carter toi esiin Israelin jatkuvat sopimusrikkomukset lähtien Camp Davidin Egyptin-Israelin rauhansopimuksesta, jossa Israel sopi vetäytymisestä 1967 miehittämiltään alueilta mutta toteutti vain vetäytymisen Egyptin Siinailta jatkaen Länsi-rannan ja Gazan julmaa miehitystä.

Puhuttaessa viimeisimmästä Gazan tuhoa edeltäneestä tulitaukosopimuksesta Carter totesi Hamasin noudattaneen sopimusta mutta Israelin rikkoneen sitä jatkuvasti. Tulitaukosopimukseen oli sisältynyt Gazan saarron purkaminen, mutta Israel oli keventänyt saartoa vain 20%:lla. Israel oli myös sotilaallisesti jatkuvasti loukannut tulitaukoa.

Syyksi Israelin röyhkeyteen Carter naurahtaen totesi sen johtuvan AIPAC:ista amerikkalais-israelilaisesta lobbausorganisaatiosta, joka pitää Yhdysvaltojen kongressia kuristusotteessa. Mikäli kongressin jäsen haluaa tulla uudelleen valituksi hän ei saa sanoa poikkipuolista sanaa Israelin hallituksen toimista ei ihmisoikeusloukkauksista ei väkivallasta.

Haastattelun katsomisen jälkeen jäin miettimään miksi AIPAC pitää myös Euroopan unionia kuristusotteessaan. EU ei ole pystynyt itsenäiseen toimintaan YK:n päätösten toteuttamiseksi tai ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi palestiinalaisalueilla. Sen sijaan EU on alistunut Israelin ja Yhdysvaltojen yhdessä aiheuttamien materiaalien tuhojen korjaajaksi Gazassa ja Länsi-rannalla. Kidutukseen verrattavan sorron aiheuttamia henkisiä vaurioita EU ei pysty paikkaamaan. Ymmärtäneekö osallistuneensa niiden aiheuttamiseenkaan.

Kirjailija Laila Hirvisaari hämmästeli HeSa:n mielipidekirjoituksessaan sitä kuinka mikään suomalainen järjestö ei ole kiinnittänyt huomiota tai ryhtynyt toimiin Gazan lasten hädän johdosta. Samaa välinpitämättömyyttä on poliittisen johdon ja tiedonvälityksen alueella.

Suomen valtio on muiden Schengen maiden kanssa tehnyt mahdottomaksi helpottaa sorron alla eläneiden palestiinalaislasten ja -nuorten asemaa. Suomi ei myönnä viisumia edes lyhyttä virkistymiseen tarkoitettua lomaa varten palestiinalaisille. Pakolaisleireissä asuvilla palestiinalaisilla on pakolaisstatus asuivat he sitten palestiinalaisalueilla, Libanonissa, Syyriassa tai Jordaniassa, koska heillä ei ole omaa valtiota. Käytyään YK:n koulua, harrastettuaan kuvataiteita tai musiikkia tai urheilua he eivät pääse vierailemaan muiden maiden nuorten luo vaihtamaan kokemuksia ja saamaan näköalaa. Esimerkiksi tyttöjen soutujoukkue on harjoitellut ahkerasti päästäkseen osallistumaan kilpailuihin. Israel

on estänyt uusien kilpasoutuveneiden kuljetuksen Gazaan ja estänyt joukkueen pääsyn Gazasta.

Israelin harrastama sorto on niin monikerroksista kaikki fyysiset ja psyykkiset rakenteet kattavaa, että vain palestiinalaisnuorten kokemukset jakanut henkilö voi käsittää tämän vuosikymmenten miehityksen vaikutukset. Piikkilankojen takana elävät lämpimät tuntevat ihmiset, jotka odottavat, että jokin taho heräisi ihmisoikeuksien kunnioittamiseen.

Avainsanat:

- AIPAC,
- kiristys,
- sopimusrikkomukset

YK:llakin on Gazassa kahden kerroksen väkeä

Torstai 5.2.2009 klo 11:28 - Pirkko Turpeinen - Saari

Klassinen hajoita ja hallitse politiikka toimii palestiinalaisia vastaan. Israel ja Länsimaat sekä osittain YK toimivat palestiinalaisten poliittista jakautumista syventäen jolloin lopputulokseksi osoitetaan, että ei ole neuvotteluosapuolta, joka voisi sopia palestiinalaisten puolesta rauhasta.

YK:n pakolaisavun UNRWA:n tehtävänä on antaa humanitaarista apua niille Gazan pakolaisleireissä asuville perheille, joilla on virallinen todistus siitä, että heillä oli koti ja toimeentulo 1946- 1948 aikana sillä alueella, johon Israel muodostettiin(900.000).

Gazassa asuu lähes yhtä paljon palestiinalaisia, joilla ei ole tällaista virallista asemaa mutta jotka myös kärsivät ravinnon, huopien ja veden puutteesta sekä Israelin pommitusten aikana että sen jälkeen. Hamasin Gazan sosiaaliministeriötä syytetään siitä, että se on pakottaen ottanut UNRWA:n varastoista tarvikkeita myös näille muille hadässä oleville. Koska Israel on yli 1½ vuotta pitänyt Gazan rajat kiinni, mistä loput Gazalaiset voisivat saada elantonsa? Eräs Hamasin vaalivoitonkin perusta oli vuosia jatkunut pitkäjänteinen sosiaalityö ja koulutuksen järjestäminen. Ehkä sosiaaliministeriö toimi pakon edessä.

YK:n pakolaisapu on antanut rahaa Palestiinan itsehallinnolle, jota vuorostaan Fatah pitää hallussaan Länsirannalla hajotettuaan yhteishallituksen, jossa vaalien perusteella Hamasilla oli enemmistö. Itsehallinnon rahantarve johtuu siitä, että Israel on pidättänyt itselleen palestiinalaisille kuuluvia verorahoja, joilla olisi maksettu mm. Itsehallinnon virkamiesten palkkoja. Moittiessaan Hamasia, YK tulee tukeneeksi pelkästään Fatahia.

Tähän mennessä USA, Israel ja Länsimaat ovat käytännössä toimineet johdonmukaisesti rauhaa, sekä sovintoa palestiinalaisten kesken että Israelin ja Palestiinan välillä, vastaan.

Tämä kehitys kulminoituu Israelin vaaleissa, joissa tuleva pääministeri Netanjahu kehuu tuhoavansa Hamasin lopullisesti. Hän ei aina vaivaudu enää puhumaan Hamasista vaan Iranin jatkeesta Gazassa. Tällainen kiviseinään törmäystä muistuttava tilanne johtuu yksinomaan siitä absoluuttisesta vallantunteesta, jonka USA ja länsimaat ovat toimillaan Israelille tarjonneet.

Avainsanat:

- avustukset,
- Hamas,
- Fatah,
- Lännen pelit

Palvelujen katastrofaalinen leikkaus, laman keskeinen seuraus

Torstai 5.2.2009 klo 11:57 - Pirkko Turpeinen - Saari

Kun Yhdysvaltojen 30-luvun laman seurauksena oli maatalouden supistuminen ja sen elinkeinon harjoittajien kärsimykset on selvää, että 70-80 vuotta myöhemmin vaikutukset ovat toisenlaiset.

Maatalouden ja teollisen toiminnan osuus kansantaloudessa on supistunut palveluammattien muodostaessa valtaosan myös meidän elinkeinorakenteessamme.

Palveluammattissa toimiminen edellyttää toisenlaista persoonallisuutta kuin fyysisemmässä maataloudessa tai teollisuusammateissa. Sekä persoonallisuus, että perherakenteiden muuttuminen staattisesta vakaasta elinikäisestä perheestä vaihtuviksi ihmissuhteiksi ja uusperheiksi on muuttanut yksilöiden mielenrakennetta ja selviytymisen keinoja.

On selvää, että nykyinen lama tulee iskemään palveluammattien harjoittajiin kovimmin. Teollisuuden irtisanomiset näyttävät alkusoihulta. Palveluita tullaan supistamaan karmein seurauksin. Paitsi palveluiden puutteen aiheuttamat seuraukset palveluntarvitsijoille- kansalaisille- tulemme kokemaan palveluammattien harjoittajien psyykeen kohdistuvat seuraukset aivan uudella tavalla.

Olemme jo nähneet joidenkin kuntien kaikkien työntekijöiden, myös lääkäreiden ja opettajien, lomautuksia. Näiden seurauksena on sekä perusterveyden ja varsinkin lasten ja nuorten mielenterveyden ja turvallisuuden romahtaminen. Globaalien kauhujen, sotien ja epäoikeudenmukaisuuden vyöryn kohtaavat entistä haavoittuvammat aikuiset ja lapset.

Palveluammatin työntekijä kokee vastuuta työnsä kohteista; kunnallinen lääkäri potilaistaan, opettaja oppilaistaan. Oman turvattomuuden ja työn mielettömyyden seurausten lisäksi lääkäri ja opettaja kokevat kanssaihmistensä hädän. Sellaisen ristiriidan seuraukset ovat täysin ennenkokemattomat.

Laman seurauksena tulee olemaan henkinen konkurssi, jossa herkkimmät menehtyvät ja huijarit pitävät rahansa. Hallituksen toimet eivät mitenkään viittaa ongelman syvyyden tiedostamiseen tai siirtymiseen rikkaiden edun ajamisesta koko kansakunnan puolustamiseen.

Avainsanat:

- henkisen pääoman alasajo

Pommit ja nälkäkuolema palestiinalaisten vaihtoehdot

Lauantai 7.2.2009 klo 9:41

YK:n pakolaisapu UNRWA on ilmoittanut keskeyttävänsä humanitaarisen avun (huovat, jauhot, öljy, lääkkeet) jakamisen Gazassa koska Gazaa hallitsevan Hamasin sosiaaliministeri on omilla valtuuksillaan ottanut 20 lastia apua jakaakseen sen myös niille Gazalaisille, joilla ei ole virallista pakolaisstatusta.

Miten tähän on tultu?

Normaaleilla tunteilla varustettu ihminen ei voi käsittää miksi apua ei saada kaikille pommituksen tuhoista kärsineille ihmisille. Sen ymmärtää että UNRWA pitää ensisijaisena avun kohteena sitä ryhmää, jonka auttamista varten se on jo vuosikymmeniä sitten perustettu. Mutta sen sijaan, että se syylistää Hamasia kaikkien tarvitsevien auttamisesta hätätilanteessa se voisi paitsi poikkeuksellisesti auttaa kaikkia ja samanaikaisesti vaatia YK:ta sekä Punaista ristiä ja muita avustusjärjestöjä kiireesti auttamaan muita.

Ensisijaisestihan luulisi, että ”demokraattiset” länsimaat pakottaisivat Israelin avaamaan rajat paitsi humanitaariselle avulle myös kaikelle muulla elinkeinotoiminnalle. On täysin kaksinaismoraalista sulkea silmät Israelin hallituksen ja erityisesti sotilaiden ja laittomien siirtokuntien asukkaiden julmuuksilta, jotka jatkuvat myös Gazan tuhopommitusten jälkeen, kuten myös ennen sitä, ja sen sijaan puhua aseiden salakuljetuksen lopettamisesta ensisijaisena ehtona rajojen avaamiselle. Aseita, ydinaseet mukaan luettuna on Israelin puolella. Niiden toimittaminen pitäisi ensisijaisesti lopettaa.

Länsimaiden tapa ajatella ja toimia on kyynisyyden huippu. Traumatisoituneet Gazalaiset on jätetty yksin.

Avainsanat:

- Gazan saarto,
- YK,
- Hamasin demonisointi

Suomen kirkko ei kunnioita ihmisoikeuksia

- Maanantai 9.2.2009 klo 18:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Vuonna 1918 Suomen kirkko ei kyennyt puolustamaan heikkoja ja oikeudettomia vaan asettui selkeästi valkoisen vallan puolelle ja ummisti silmänsä terrorilta. Useissa viimeaikaisissa keskusteluissa on todettu, että anteeksi ei tarvitse virallisesti pyytää näitä historiaan siirrettyjä tekoja mutta olisi ehkä perusteltua odottaa, että kirkko nyt yhdeksänkymmentä vuotta myöhemmin voisi toimia toisin.

Vihkiessään Mikkelin piispan virkaansa arkkipiispa Jukka Paarma valittaa puheessaan, että "piispoihiin kohdistetaan oikean ja väärän kysymyksissä kohtuuttomankin suuria odotuksia". Silloin kun itse ei kykene olemaan tietä näyttävänä majakkana, on asetettava etsijäksi ja kyselijäksi muiden kyselijöiden rinnalle, hän vastaa.

Arkkipiispaa on viime aikoina arvosteltu siitä, että hän on ilmoittanut olevansa "neutraali" Israelin pommittaessa puolustuskyvyttömiä palestiinalaisia Gazassa. Neutraalius konfliktissa, jota on vuosikymmeniä käsitelty YK:ssa ja josta jokaisella on niin paljon perusteluiksi riittävää tietoa, että voi ottaa kantaa tarvitsematta olla "neutraali etsijä". YK:n sadoissa äänestyksissä Israelin väkivallan puolelle systemaattisesti asettuvat vain Israel itse ja Yhdysvallat muutaman parin taloudellisesti riippuvaisen Tyynenmeren saarivaltion keralla.

Suomen kirkon asenne ei ole täysin johdonmukainen ruohonjuuritasolla. Kirkon ulkomaan apu tekee merkittävää työtä Gazalaisten terveydenhuollossa sekä Länsirannalla suojaten fyysisesti läsnäolollaan palestiinalaisia israelilaisten mieltä ja pahoinpitelyiltä.

Milloin arkkipiispa sisällyttää palestiinalaiset esirukouksiinsa ja antaa kerätä kolehdin kirkon ulkomaanavun työhön palestiinalaisalueilla.

Avainsanat:

- eettisyys,
- historian painolasti,
- ristiriidat kirkon sisällä

Afganistanissakaan voimapolitiikka ei tuo ratkaisua ongelmiin

- Torstai 12.2.2009 klo 11:47
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Seitsemänkymmentäluvulla Afganistanin sisäiset vallankumoukset siirsivät maan feodalismista eteenpäin. Siihen saakka rikkaimmat 4000 perhettä olivat omistaneet kastelujärjestelmät, joiden avulla toimeentulo- ja koulutusmahdollisuudet keskittyivät heille. Rikkaimmille avautui opiskelumahdollisuudet Yhdysvalloissa.

Neuvostoliiton tukiessa aseellisesti marxilaista hallitusta huumeviljely, WHO:n tilastojen mukaan, lähti laskuun, naiset voivat luopua kaavuistaan ja oppia lukemaan. Uskonnon merkityksen aliarviointi osoittautui kuitenkin vahingolliseksi ja vuosien mittaan uskonnolliset tunnukset palautettiin lippuun ja heimojen johtajien ja hallituksen välille kehitettiin yhteistyöprosesseja. Silti hallituksen valta ei ulottunut juuri Kabulin ulkopuolelle.

Yhdysvallat alkoi kommunisminvastaisen logiikkansa perusteella tukea Afganistanin hallitusta ja neuvostojoukkoja vastustavaa Taleban-sissiliikettä, jossa Osama Bin Laden vaikutti. USA varusti Talebanin Stinger ohjuksilla ja muulla tehokkaalla aseistuksella. Taleban onnistuikin saamaan vallan Neuvostoliiton armeijan vetäytyessä maasta. Talebanin hallinto oli äärimmäisen yksipuolista uskontopohjaista valtaa, josta sen oli kiittäminen Yhdysvaltoja. Talebanin valtaa pyrkivät monet muutkin heimopohjaiset ryhmät jakamaan, jonka seurauksena mitään luotettavaa parlamentaarista järjestelmää ei helposti ole luotavissa.

Afganistanin historian ja maantieteen huomioonottaen mitään sotilaallista ratkaisua ei maahan ole luotavissa. Väkivalta synnyttää lisää väkivaltaa, joka on jo muuttunut terrorismiksi, jälleen Yhdysvaltojen lyhytnäköisten toimien seurauksena. Aseteollisuuden määrätessä Yhdysvaltojen ulkopoliitikasta on muualta maailmasta löydettävä se voima, joka kääntää prosessin rauhanomaiseksi.

Yhdysvaltojen valitsemana pidetty presidentti Hamid Karzai on viime aikoina esittänyt, että Talebanin kanssa tulisi neuvotella ja, että Taleban-taistelijoiden on päästävä koteihinsa. On valitettavaa, että neuvotteluhaluukkuus tulee näin myöhään Karzain suosion ollessa Yhdysvaltojen silmissä jo laskemassa. Yhdysvaltain on päinvastoin presidentti Obaman suulla ilmoittanut lisäävänsä joukkoja 30.000 sotilaalla.

Tosiasioiden tunnustamista edustaisi se, että kansainvälinen yhteisö myöntäisi kyseessä olevan sisällissodan tai ainakin sen, että suuri osa Afganistanin väestöstä on syvästi uskonnollista ja pitää Talebania kansainvälisiä joukkoja miellyttävämpanä osapuolena.

Kaikissa konflikteissa eri osapuolten kuuleminen ja ottaminen mukaan ongelmien ratkaisuun on ainoa kestävä rauhan perusta.

Aseteollisuus tarvitsee koekenttensä ja sijoittajat vaativat kasvavaa tuotantoa ja kulutusta. Jo kymmenisen vuotta sitten luin belgialaisesta De Morgen -lehdestä Britannian Anglikaanisen kirkon ja merkittävien eliitti-yliopistojen sijoittavan varojaan aseteollisuuteen. Ehkä osa suomalaisistakin sijoittajista tekee niin. Kun taloudellinen voitontavoittelu irtoaa etiikasta ja moraalista on seurauksena ihmisyyden vastaisen väkivallan normalisoiminen.

Sitten voikin Suomen ulkoministeri lapsekkaasti huudahtaa " ei anneta Afganistanin romahtaa" ikäänkuin kysymys olisi hyväntekeväisyydestä tyyliin " business as usual“.

Avainsanat:

- militarismin myötäily,
- ihmisoikeudet

Suomalainen tiedonvälitys ja Gazan neuvottelut

- Tiistai 17.2.2009 klo 11:24
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomalainen tiedonvälitys myötäilee auktoriteettiuskoisuudessaan ja tietämättömyydessään aina valtaa. Toimittajat eivät anna kokonaisnäkemyistä myöskään Israelin hallituksen ja Hamasin neuvotteluista pitkäaikaisen rauhansopimuksen aikaansaamiseksi Gazan kysymyksessä.

Israelin hallitus on nostanut kynnyskysymykseksi Hamasin pidättämän israelilaisen sotilaan Gilad Shalitin vapauttamisen rauhansopimuksen aikaansaamiseksi. Tämä suhteeton vaatimus tilanteessa, jossa Israelin hallitus on pommituksillaan traumatisoinut 750.000 palestiinalaislasta, tappanut heistä 400 ja pitänyt koko Gazan väestöä vuosia ahdingossa. Sen lisäksi Israel pitää vankiloissaan yli 11 000 palestiinalaista heidän joukossaan 30 palestiinalaisparlamentin kansanedustajaa.

Eikö olisi jo aika että Suomen demokraattisesti hallittu Yleisradio välittäisi edes jotakin tietoa todellisuudesta, joka on maailman politiikan keskiössä. Pahinta ei ole se, että palestiinalaisia poliittisia vankeja pahoinpidellään ja eristetään, altistetaan kylmän sään armoille ja syötetään keltotonta ruokaa. Osaa vangeista säilytetään muurien sisään pystytetyissä teltoissa puualustoilla sään armoilla. Vankiloissa on mielivaltaisesti pidätettyjä naisia ja lapsia, joista osa on syntynytkin vankilassa.

Myös viime päivinä Israelin sotilaat ovat miehittäneet lisää Länsi-rantaa Jerusalemin lähellä, jotta laittomia siirtokuntia voi edelleen laajentaa. Tzipi Livni, joka pyrkii pääministeriksi on selostanut Yhdysvaltalaisille juutalaisjärjestöjen johtajille, että Israelin tulisi hieman luopua " Israelin alueesta", joka hänen mielestään käsittää Israelin, Länsirannan ja Gazan, palestiinalaisten hyväksi, jotta juutalaisvaltion turvallisuus voitaisiin taata. Siis pääministeriehdokas perustelle toimiaan uskonnolla ja Vanhalla testamentilla, ei kansainvälisen oikeuden, YK:n päätösten ja jo tähänastisten Israelin ja Palestiinalaishallinnon sopimusten pohjalta.

Eikö olisi syytä keskustella siitä, ovatko näin yhteismitattomat argumentit mahdollisia minkään neuvottelujen pohjana. Ovatko suomalaiset tiedotusvälineiden seuraajat älyllisesti niin kykenemättömiä, että he eivät voisi osallistua keskusteluihin, joissa käsitellään todellisia pulmakysymyksiä. Vai ovatko toimittajat kykenemättömiä luomaan keskusteluita, jotka toisivat jotakin merkittävää muidenkin pohdittavaksi. Monet ajankohtaisohjelmat ovat muuttuneet hömpäksi, jossa hipaistaan ongelmien pintaa. Ruotsissa Israelin suurlähettilästä heitettiin kengällä tiedotustilaisuudessa. Suomessa TV:n pääuutislähettyksessä suurlähettiläs sai toimittajan häiritsemättä kutsua Hamasia syöpäkasvaimeksi.

Onko sittenkin kyseessä se jo Pohjoismaiden neuvoston jäsenenä tekemäni havainto, että Ruotsi on ylipäättäänkin valovuoden edellä Suomea, kun on

kysymys ihmisoikeuksista ja tasa-arvosta. Suomalaisessa kulttuurissa on tutkimattomia syrjintää ja epäoikeudenmukaisuutta sallivia mekanismeja, jotka heijastuvat tiedotusvälineisiin ja toimittajiin. Toimittajat tarvitsisivat lisää valppautta, uteliaisuutta ja oikeudenmukaisuutta. Niistä syntyvää itseluottamusta tarvittaisiin ettei suurlähettiläs tai muu auktoriteetti saisi puhua kritiikittä puuta heinää.

Avainsanat:

- yli-ihmiskäsitys,
- suhteellisuus,
- kokonaiskäsitys

Sirpaletieto tyhmistää, yksipuolinen sirpaletieto muuttuu propagandaksi

- Tiistai 24.2.2009 klo 20:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Luen vasta nyt jo 90-luvulla ilmestynyttä Kallion yhteiskoulun entisen rehtorin Martti Ruudun kirjaa “Me uskoimme Suomeen”. Ruutu kuvaa valtion propagandatoimiston työtä 1941-44 sekä Vapaus-isänmaa-aseveljeys verkoston rakennetta ja toimintaa. VIA-lyhennettä käyttäneen verkoston salaisia papereita poltettiin sodan päättyessä kahden vuorokauden ajan Kallion yhteiskoulun uunissa.

Ruohonjuuritasolle yltävän verkoston toimesta pyrittiin ylläpitämään Itä-Karjalan valloitusta suosivaa ilmapiiriä yllä kansan keskuudessa. Samoin kritiikitön suhtautuminen Rytiin, Tanneriin ja Mannerheimiin oli ehdoton päämäärä.

Kirja tulee antaneeksi erinomaisen kuvan noiden vuosien suomalaisesta henkisestä todellisuudesta ja sen uhkatekijöistä; objektiivisesta tiedosta, jota saattoi saada ruotsalaisesta ja brittiläisestä mediasta.

Ei ole vaikeata löytää Suomen nykymediassa vallitsevaa samankaltaisuutta. Suhtautuminen NATOon ja Venäjään tarjoillaan niin pinnallisena ja sirpaleisena kuin mahdollista. Tällä kertaa objektiivisen tiedon lähteinä eivät ole Ruotsi ja Iso-Britannia vaan netti.

Helsingin Sanomat ja Suomen kuvalehti täyttävät usein lähes täydellisesti sirpaletiedon ja yksipuolisen tiedon kriteerit. Viimeksi HeSa:n Sami Sillanpään tekstit Kosovosta presidenttivideoineen ja Susanna Niinivaaran Etelä-Ossetiaa koskeva teksti, jossa ihmeteltiin, että Venäjä on rakentamassa alueelle sotilas-tukikohtaa.

En ole nähnyt Helsingin Sanomissa Espanjan, Kreikan tai Kiinan ministereiden haastattelua siitä miksi he eivät tunnusta Kosovoa. En ole nähnyt minkäänlaisia aavistuksia siitä miksi ei pitäisi tunnustaa.

Venäjän tuolloinen presidentti Vladimir Putin sanoi, että Kosovon tunnustaminen avaisi Pandoran lippaan ja aiheuttaisi muiden kriisien aktivoitumisen. Niinhän juuri on käynyt.

Kosovon itsenäistämisen ja tunnustamisen perussyhän on Yhdysvaltojen valta- ja energiaintressit Balkanilla. Saatuaan NATO:n laittomasti pommittamaan Jugoslaviaa USA pystyi rakentamaan valtaisan Bondsteel-tukikohdan miehitetylle alueelle Kosovoon. Tukikohtahan olisi pitänyt purkaa jos Kosovo olisi jäänyt osaksi Serbiaa. Siten itsenäistäminen oli ainoa vaihtoehto.

Nyt Kosovo on täysin epäitsenäinen, työttömyyden ja rikollisuuden vaivaama alue vailla omaa oikeuslaitosta, armeijaa ja poliisia . Pääministeri on Haa- gin Jugoslaviaa tribunaalin syyttäjän Carla del Ponten mukaan sotarikollinen.

Armeijaksi ollaan muodostamassa entistä sotarikoksiin tai ainakin rikoksiin syyllistyneitä sissejä.

Eikö objektiivinen tiedonvälitys edellyttäisi nykyistä monipuolisempia näkökulmia. Pekka Mykkänen HS:ssa taas kertoo Yhdysvaltojen nokkelan vallankäytön alkaneen. CSIS “ajatushautomon” teksti on mm Richard Armitagen käsialaa. Olisi luullut, että Mykkänen olisi valaissut Armitagen taustoja. Kymmenen vuotta sitten luin De Morgenista kuinka Armitage rakasti vietnamilaisten tappamista. Hänen on kuvattu sekaantuneen laittomiin asekauppoihin ja huumevälitykseen. Asiapaperi moisen kynämiehen käsistä soisi toimittajalta asiayhteyksiä valaisevan saatteen.

Journalistin pahin rikos on kirjoittaa vastoin parempaa tietoaan. Sitäkin pahempi, jos ei tiedä.

Avainsanat:

- suomalainen propaganda

Lasse Lehtisen pelisilmä pettää

- Perjantai 27.2.2009 klo 18:47
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Europarlamentaarikko Lasse Lehtinen löytyy sieltä missä pelataan. 25. 2. Demarissa hän selvittää demarien laskevan kannatuksen johtuvan oman aseman väärästä määrittämisestä. Ystävät ja viholliset on valittu väärin. Vain Espanjassa ja Britanniassa on toimittu oikein " uusilla ohjelmilla on haettu kannattajia oikeiston parista."

En ole varmaankaan ainoa, jonka mielestä SDP:n kannatuksen lasku johtuu siitä, että kansalainen ei ole kyennyt erottamaan demareiden politiikkaa kokoomuksen politiikasta. Puheet ja käytäntö ovat olleet rajussa ristiriidassa. Useimmista rakenteellisista uudistuksissa päätettäessä, (joita ei voi siis kutsua uudistuksiksi), joissa eriarvoisuus on lisääntynyt ja vähävaraisten elämisen edellytykset ovat heikentyneet ovat demarit olleet päättämässä.

Mitä taas Britanniaan ja Espanjaan tulee en voi myöskään olla Lehtisen kanssa samaa mieltä. Missä hän näkee Britannian työväenpuolueen suosion? Irakin sodassa??

Espanja sen sijaan eroaa niin Britannian kuin Suomen SDP:stä monessakin mielessä. Voisiko kuvitella, että PSOE haikailisi PP:n kanssa hallitukseen kuten Guzenina-Richardson juuri haikailee kokoomuksen seuraan tulevaan hallitukseen. PSOE voittaa vaalit selkeän aatteellisilla jopa yleisen mielipiteen vastaisilla tunnuksilla. Se ilmaisee kansainvälistä solidaarisuutta ei vain poikkeusoloissa vaan systemaattisesti. Espanjan demarihallituksen ministerit vaikuttavat pukeutumisessaan ja olemuksessaan arkisen vaatimattomilta mutta hehkuvat lämpöä ja pyrkimystä oikeudenmukaisuuteen. Naisministereitä ei voisi kuvitella kiemurtelemassa vähissä vaatteissa naistenlehtien kansissa vedotakseen liikkuviin äänestäjiin.

Vakavasti otettavat poliitikot ja tuulenhaistelijat ovat eri kategorioissa. Pysyvä kannatuksen nousu voi perustua vain politiikkaan, joka aidosti lisää oikeudenmukaisuutta ja jonka takana koko puolue on.

Avainsanat:

- poliittinen peli,
- rehellisyys,
-

Harri Olli jätettävä rauhaan

- Lauantai 28.2.2009 klo 19:20
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Urheilukilpailuissa näyttää itse pääasia eli urheilusuoritus jäävän sivuseikaksi. TV-toimittajille urheilijan haastattelu hinnalla millä hyvänsä on tullut pakkomielleeksi. Ei tarvitse olla nuorisopsykiatri nähdäkseen, että Harri Olli on lahjakas ja tavattoman herkkä urheilija.

Miksi toimittajat kiduttavat häntä tunkeilevilla kysymyksillä tietäen hänen halunsa vetäytyä ja olla rauhassa? Uskoisin, että varsinkin mäkihypyssä, jota harva toimittaja uskaltaisi edes ajatella harrastavansa, olisi tuo urheilijan oman tilan kunnioittaminen paikallaan.

Eikö suomalaisten toimittajien ajatuksiin mahdu se, että antamalla kullekin urheilijalle mahdollisuuden hänen edellytystensä mukaiseen parhaaseen suoritukseen voidaan tuo tulos myös saavuttaa. Häiritsemällä tahallaan Harri Ollin mielenrauhaa ja parasta mahdollista keskittymisen tapaa pahoitetaan hänen mielensä ja samalla tuhoetaan paras mahdollinen suoritus.

Viimeisessä lääkirilehdessä puolalainen Suomessa työskentelevä anestesiologi kuvasi suomalaista tunnekyllyyttä, joka näkyy lääkirintyössäkin. Lämpö ja eläytyminen parantaisi potilaatkin paremmin kuin kylmä asiallisuus.

Suomalaiset eivät ehkä ole ansainneet Harri Ollin tapaisia herkkiä huippusuorittajia.

Avainsanat:

- psykologia ja urheilusuoritukset

Lumedemokratiaa ja kyynisyyttä

- Sunnuntai 1.3.2009 klo 17:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Oli mielenkiintoista panna merkkeille YLE:n Pressiklubi-ohjelmassa, kuinka Lumedemokratia kirjan kirjoittaja Katja Boxberg, ivallisesti hymyillen, suomi 70-luvun poliitikkoja yhteistyöstä ”diktatuuri” Neuvostoliiton kanssa ja DDR:n tunnustamiskiihkosta. Urho Kekkoneenkaan ei jäänyt rauhaan vaan hänet syyllistettiin omasta ehdokkuudestaan.

Suomi on minunkin mielestäni autoritaarinen ja byrokraattinen maa mutta näen kehityskulun ja piirteet varsin toisin kuin ilmeisesti Boxberg ja Heikka näkevät. (Aion pikimmin tutustua heidän teksteihinsä tarkemmin)

Autoritaarisuus ja eliitin vallankäyttö ovat jatkuneet sisällissodasta, talvi- ja jatkosotien läpi tähän päivään saakka melko saman muotoisena. Valkoisten hirmutekojen laillisuus, punaisten surun virallinen kieltäminen ja punaisten vuosikymmeniä jatkunut nöyryyttäminen, eliitin ryssäviha ja saksalaismielisyys muodostivat suomalaisen yhteiskunnan kehiksen. Hävitty sota ei muuttanut valtarakenteita eikä todellisia vallankäyttäjiä. Saksalaismielisyys sekoittuu nyt Yhdysvaltalaismielisyteen.

Kekkosen vallankäytön ytimessä oli ystävyyden ja rauhan rakentaminen Neuvostoliiton kanssa. Kekkonen toimi eliittiä ja sen pyrkimyksiä vastaan. Kekkonen sai kokea enemmän vihaa kuin yksikään muu presidenttimme. Ilman lujuutta ja kykyä vastustaa median ja eliitin mieltymyksiä Suomi ei olisi onnistunut toimimaan ETYK-kokouksen isäntänä 1975, jolla kokouksella on ollut kauaskantoisia seurauksia.

Suomalaisten yleinen mielipide oli valtion virallisella propagandalla ohjattu saksalaismyönteisyyden vahvistumiseen ja ryssävihan ja ennakkoluulojen voimistumiseen. Kekkosen yksinäisenä tehtävänä oli yrittää opettaa suomalaiset pois tuosta indoktrinaatiosta. Boxberg ja Heikka eivät voi omilla tunteilla tuntea mitä kahden tai vaikka vain yhden sodan traumat ihmisessä ovat. Kekkonen tunsi ja tiesi.

Kekkosen eräänlaiseksi testamentiksi muodostui hänen oivalluksensa Suomen turvallisuudesta. Hän näki sen olevan riippuvainen siitä, että kaikilla mailla on hyvät suhteet keskenään riippumatta yhteiskuntajärjestelmästä.

40-50 vuotta sitten sosialismi oli yhteiskuntajärjestelmä, johon länsi suhtautui vihamielisesti. Sosialismin sosiaalinen oikeudenmukaisuus, ilmainen terveydenhuolto, koulutus ja päivähoito eivät kuuluneet läntisiin ihmisoikeuksiin. Poliittinen demokratia ilman taloudellista demokratiaa oli lännessä ainoa hyväksytty malli. Osa suomalaisista poliitikoista näki mahdolliseksi tehdä yhteistyötä ja ystävyyttä socialististen maiden edustajien kanssa. Autoritaarisesta sosialismista uskottiin voitavan siirtyä demokraattiseen sosialismiin mihin hankkeeseen Gorbatsov ryhtyikin Neuvostoliiton johdossa ollessaan.

Tämän päivän haasteeksi muodostuvat suhteet autoritaariseen Islamiin. Iran ei ole hyökännyt kenenkään kimppuun 200 vuoteen. Kuitenkin lukuisia hyökkäyssotia käyneet, aseviennin johdossa olevat ja palestiinalaisten sortoa ylläpitävät USA ja Israel ovat nimenneet sen roistovaltioksi. Boxbergin ja Heikan ihanne on tuolla lännessä, jota he ilmeisesti pitävät demokratiana. Silloin apartheid olisi demokratiaa eikä diktatuuria.

Avainsanat:

- eliitin valta,
- byrokratia,
- anteeksipyynnöt

Jokelan raportti ei osu naulankantaan

- Sunnuntai 1.3.2009 klo 18:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tuulikki Petäjäniemen johtaman raportin olisi tullut puuttua nuorten hyvän mielenterveyden ylläpitämisen keinoihin ja varhaiseen auttamiseen.

Keinot ovat olemassa ja ne pitää ottaa käyttöön. Tällaisella erityiskomitealla olisi arvovaltaa saada muutoksia aikaan.

On tullut todetuksi, että Pekka-Erik Auvinen oli koulukiusattu, luultavasti masentunut eikä hän saanut haluamaansa tai vanhempien toivomaa psykiatrasta arviota eikä asiantuntevaa hoitoa.

1) Koulukiusaamista ei voi poistaa kiusauksen esto-ohjelmilla. Sen sijaan sen voi poistaa täydellisesti koulu yhteisön ilmapiiriin kehittämisohjelmalla. Koulu on lapsen ja nuoren kotiakin tärkeämpi yhteisö. Opettaja on tärkein henkilö. Opettajille tulee tehdä mahdolliseksi tutustua oppilaisiinsa, heidän tunteisiinsa ja taipumuksiinsa. Opettajalla tulee olla mahdollisuus kokoontua n 10-12 oppilaan kanssa kerrallaan viikottain pohtimaan lapsille tärkeitä kokemuksia ja tunteita. Jokaisen oppilaan tulee voida tuntea olevansa tärkeä. Opettajan lukujärjestys ja työnohjaus on saatava kuntoon.

2) Nuorisopsykiatrisen hoitojärjestelmän mahdollisuus panna potilas jonoon on kiellettävä. Nuorisopsykiatria on välitöntä reagointia vaativa hoitoalue kuten aivoveritulppa aikuisten neurologiassa. Helsingin kaupungissa tällainen järjestelmä toimi 1999 saakka kunnes toiminta siirrettiin HUS:iin.

Nuoren on voitava kävellä poliklinikalle sisään jopa ilman etukäteissoittoa. Kun nuori tuntee tarvitsevänsä apua on ensimmäisen arvion tekevän psykiatrin oltava paras asiantuntija. Nuori ei saa joutua kouluterveydenhoitaja, terveyskeskuslääkäri, lähete, nuorisopoliklinikka ketjuun. Ensi arvion on oltava asiantunteva, ei vain sinne päin. Asiantuntija osaa arvioida minkä tyyppinen hoito auttaisi parhaiten siitä eteenpäin.

On kestävämpiä, että Suomen jokainen sairaanhoitopiiri asettaa psykiatrisen hoidon arvion tarpeessa olevan nuoren jonotuslistalle. Sellainen toiminta ei ole nuorisolääketiedettä.

Ei ole eettisesti oikein, että kuka tahansa lääkäri määrää nuorelle mielialaan vaikuttavaa lääkettä.

Kuulen lukijan sanovan, että ei ole resursseja.

Luin juuri HUS:in Helsingin alueen nuorisopsykiatrisista voimavaroista tehdyn tilaston:

Vuodesta 1999 lähtien toimintaan on tullut 4 työryhmää lisää= 16 (4 psykiatria, erikoissairaanhoitajia, psykologeja, sosiaalityöntekijöitä)

Yksi sairaalaosasto lisää+ osastoille 3 psykiatria lisää

Aikaisemmin toiminnassa olevalle osastolle 12 hoitajan asemasta 16 hoitajaa.

Yksi ikäluokka on pudotettu pois vastuualueesta.

Näin valtavista lisäresursseista huolimatta potilaat jonottavat hoitoon.

Kyse on hoidon organisoinnista. Yliopistosairaala ei ole oikea nuorisopsykiatrisen hoidon tarjoaja. 1999 esitin ylilääkärinä turhaan, että nuorisopsykiatria jatkuisi Helsingin omana toimintana. Kaupungin omana toimintana järjestetty psykiatria toimii tiiviissä yhteistyössä koulujen, kirjastojen, lastensuojelun ja nuorisotoimen kanssa. Päivystävä lastensuojelu, matalan kynnyksen psykiatria ja poliisi voivat antaa apua välittömästi sitä tarvitseville. Lähiöiden olosuhteet tulevat kotikäyneillä myös psykiatreille tutuiksi. Nuoren elinympäristöön tutustuminen auttaa eläytymisessä nuoreen ja hoidon tukivoimien löytämisessä. Vuoteen 1999 saakka hoito oli mielekästä siksi, että jokainen nuori sai heti asiantuntija-avun.

Avainsanat:

- ongelmien ydin,
- ennaltaehkäisy

Elokuvien väkivalta ja rahapelit

Lauantai 7.3.2009 klo 16:54 - Pirkko Turpeinen - Saari

Kävin pitkästä aikaa oikeassa elokuvateatterissa katsomassa kehuttua Waltz with Bashir elokuvaa. En ole koskaan ollut elokuvaesityksessä, jonka jälkeen yleisö olisi jäänyt istumaan niin tyrmistyneenä, hiljaa ja tunteiden vallassa paikoilleen. Minulla kyyneleet valuivat järkytyksestä ja surusta.

Sanon siksi ”oikeassa elokuvateatterissa” että kotona CD:tä katsellessa ei pääse kokemaan sitä, minkälaisessa maailmassa mainoksia ja tulevien elokuvien trailereita näkevä yleisö elää.

Elokuvaa edeltävä mainosjakso oli toisella tavalla tyrmistyttävä kuin elokuva itse. Olin järkyttynyt tulevien elokuvien ja mainosten silmille syöksyvän väkivallan, laittomuuden ihannoinin, vääristyneiden arvojen ja huumaavan metelin cocktailista. Joukkoon oli eksynyt yksi ilmeisesti japanilainen lastenelokuva, joka ei muodostanut poikkeusta.

En ihmettele päivystäviä kirurgeja, jotka muutama päivä sitten TV:n uutislähetyksessä kertoivat poliklinikoille tulevista väkivallan uhreista todeten, että mallia on otettu väkivaltaelokuvista.

Kuinka lapset ja nuoret voivat säilyä tervejärkisinä tällaisessa tulituksessa.

Sairaita pääomaliikkeitä ja veroparatiiseja ryhdytään kutsumaan niiden oikeilla nimillä ja määritellään, lakeja muuttamalla, rikollisiksi ja yhteiskunnan vastaisiksi toiminnoiksi. Taloudellisen hyödyn hankkiminen sairaan elokuva- tai videoväkivallan avulla tulisi samoin ottaa käsittelyyn. Lasten ja nuorten mielen tuhoaminen on kammottava rikos siinä missä talousrikoksetkin.

Rahapelit ovat kolmas sairas alue, jota tulisi kutsua sen oikealla nimellä. Rahapeli riippuvuuden tietoinen aiheuttaminen taloudellisen hyödyn toivossa ei ole inhimillistä. Se, että Suomessa valtio saa hyödyn ei lievennä vastuuta siitä, että tiedetään tietyn prosentin pelaajista tulevan syvästi riippuvaisiksi ja tuhoavan itsensä.

Globaalin kuplatalouden ja veroparatiisien säätelyyn tarvitaan maapallon kaikkien valtioiden sitoutumista. Tietoisuus ongelmasta lisääntyy nopeasti maailmantalouden romahduksen seurauksena. Siksi muutoksia voidaan saada aikaan.

Aseteollisuuden valta-asema, taloudellinen hyötyminen asekaupoista edellyttää väkivallan käytön seurausten vähättelyä ja torjumista. Itse asiassa väkivaltaan turvautumista ja militarismia on pidetty arvossa. Tästä asenteesta Waltz with Bashir tarjoaa riipaisevan näytön.

Onko niin, että raaka väkivalta ”viihde” loppuu ja humanismi viihteessä alkaa vasta valtavan uuden aseellisen katastrofin seurauksena. Vietnam, Afganistan, Somalia, Irak, Libanon, Gaza, Sri Lanka, eivätkö nämä riitä? Mikä pysäyttää U.

S. A:n, Britannian, Israelin ja Venäjän aseellisuuden ja -kaupan. Minkälaista sodan ja miehityksen alla olevien ihmisten kärsimyksen täytyy olla, että se voi loppua?

Peliriippuvuuden rajoittamisessa on myös suomalaisia keinoja. Pystyvätkö poliitikot tiedostamaan vastuunsa vai täytyykö valtion kiristuun saada rahaa ihmisten mielenterveyden ja elämän tuhoutumisen kustannuksella.

Avainsanat:

- väkivallan bonukset,
- rahapelien tuotto

Joukkoraiskaukset johtuvat opitusta sairaasta erektiosta

- Sunnuntai 8.3.2009 klo 13:59
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tasavallan presidentti Tarja Halonen esittää Liberiassa pidetyssä kansainvälisessä kongressissa, että joukkoraiskaukset luokiteltaisiin sota-aseeksi. Siis kuten kivääri, fosforipommi ja hyökkäysvaunu.

Raiskauksen dynamiikka pohjaa arvoihin ja ulkoaopetettuun moraaliin. Jos koti kasvattaa pojan perinteisiin miehen miehekkäisiin arvoihin, siihen kuuluu miehen rooli vahvana, sotimaan kykenevänä, naista suojelevana ja isänmaan - on se sitten millainen tahansa- etua puolustavana, luotettavana henkilönä.

Raiskauksessa mies alistaa naisen tahtoonsa. Se heijastaa omistamista, naisen esineellistämistä ja alistamista. Sotien joukkoraiskaukset kuvastavat kollektiivisia ulkoa opetettuja arvoja, joiden mukaan vihollisen naiseen voidaan suhtautua saman ulkoaopetetun uskonnollisen tai kansallisen viholliskuvan mukaan kuin vihollissotilaisiin, jotka on kollektiivinen lupa tappaa. Jos naiset tappamisen sijaan raiskataan kohdistuu alistaminen ja kosto myös välillisesti vihollissotilaisiin ja miehiin.

Miten on mahdollista, että sotilas saa erektion vihan, koston ja alistamisen psykologiasta. Ei se ole lainkaan ihmeellistä. Suurin osa miehistä kykenee seksiin ilman eläytymistä kumppanin tunteisiin vuorovaikutuksesta puhumatakaan. Eräässä yhdysvaltalaisia opiskelijoita luotaavassa tutkimuksessa 70% sanoi kokevansa vihan tai alistamisen tunteita yhdynnässä.

Vain ns alkukantaisissa yhteisöissä, ennen perinteistä autoritaarista koulutusta ja rahajärjestelmää esimerkiksi Papua Uudessa Guineassa(E. R. Sorensonin tutkimusten mukaan)vallitsi aggressiosta vapaa seksuaalisuuden kulttuuri.

Nyky-yhteiskuntamme perustuvat siihen, että lapset syntyvät aitoina, mutta kuolevat mekaanisina kopioina. Suuri osa aikuisista on joutunut jättämään aitouden ja eläytymisen kauas taakseen. Kaupallinen viihdekin korostaa väkivallalla höystettyä seksiä, joka näyttää todellakin viihdyttävän niin monia.

Sota-ase tiedostamatontakin väkivaltaa sisältävä seksi on. Joukkoraiskaukset ovat kuitenkin vain jäävuoren huippu epäinhimillisyyden ja humanismin puutteen meressä.

Avainsanat:

- ulkoa opetetut arvot,
- tunteettomuus

Joukkoraiskaus sota-aseiden rajoittamisneuvottelut voinevat alkaa

- Sunnuntai 8.3.2009 klo 15:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Jos Tasavallan presidentti Tarja Halosen ehdotus joukkoraiskausten sisällyttämiseksi sota-aseisiin saa laajan hyväksynnän, voinevat aserajoitusneuvottelut tässäkin asiassa mitä pikimmiten alkaa. Meillä on useita esimerkkejä onnistuneista, aluksi kansanliikkeiden eteenpäin viemistä aserajoituksista kuten maamiinakielto ja ydinaseiden rajoitukset.

Geneven sopimustakin voi täydentää raikauskiellolla eettisen sodankäynnin turvaamiseksi.

Miten joukkoraiskausrajoitus voitaisiin saada aikaan. Aluksi tietenkin edellytetään globaalia keskustelua asiasta ja toimenpiteiden valmistelua. Seminaarit, mielenosoitukset ja yleinen asian tietoisuuteen saattaminen on tärkeitä. Yleinen kokemus sodista kautta vuosisatojen osoittaa, että jokaista taistelujoukkoihin kuuluvaa miestä voidaan pitää potentiaalisena raikaajana. Siten ennaltaehkäisy on ulotuttava yksilötasolle.

Kirjallinen sitoutuminen olemaan raikaamatta on eräs toimenpide joskaan ei vakuuttava. Seksuaalirikollisten ja inestien syyllistyneiden käsittelyssä esimerkiksi vankiloissa on päädytty lääkkeellisiin hoitoihin esim kemialliseen kastratioon joskin lievempikin lääkitys voi vaimentaa seksuaalista kiihoittumista ja kykyä. Tällaisista hoidoista saatua kokemusta voitaisiin soveltaa armeijoihin. Toisin sanoen tarvitaan seksuaalista halua vaimentava pilleri mukaan aserajoitusneuvotteluihin.

Kun sodat on saatu eettisiksi ja tappaminen säännöt täyttäväksi ei kukaan jännitystä hakeva viitsi enää sotia. Silloin ehkä voidaan alkaa neuvotella öljystä ja vedestä. "Kun sinulla on noin paljon vettä vaihtaisitko sitä öljyyn kun meillä ei ole vettä." Kun kasvatusta suuntautuu tunteiden säilyttämiseen eikä tukahduttamiseen saatetaan päätyä kokemaan, että maapallon vesi, öljy, ilma ja tuuli ovat kaikki yhteisiä, jotka voidaan jakaa ystävyydessä ja saattaa kaikkien ulottuville.

Avainsanat:

- eettinen sodankäynti,
- raikausten ennaltaehkäisy

Maailmantalouden kriisi ja todellisuus

- Perjantai 13.3.2009 klo 18:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Vesa Toijosen tuottama TV 1:n Ulkolinja onnistui 11. 3. erinomaisesti kuvaamaan sitä kuinka maailmantalouden käsittämätön katastrofi on tullut mahdolliseksi. Demokratian ja jonkinlaisen tasa-arvon ihanteiden muuttuminen Yhdysvalloissa ahneudeksi, toisten hyväksikäytöksi, moraalien murenemiseksi ja vastuuttomuudeksi ei kuitenkaan ole vain Yhdysvaltojen ongelma vaan ohjelmaa seurattessani ajattelin samanaikaisesti niitä trendejä, jotka ovat muuttaneet suomalaisen todellisuuden hyvin samankaltaiseksi.

Epätodellinen katastrofin tunne nykytilanteessa muistuttaa tunnetta, jonka koin Suomessa pääomaliikkeitten vapauttamista seuranneessa ensimmäisessä päiväkoron nostossa 30 prosenttiin kahdeksankymmentäluvun puolivälissä. Samoin lakivaliokunnan jäsenenä koin kuinka ensimmäinen pääomapiirien tavoittelema ja porsaanreikiä sisältävä optiolaki säädettiin hyödyttämään pientä eliittiä ja oli alkuna muutosten sarjalle, jotka muuttivat vähitellen moraalista ja etäännytti hyvinvoivia kansalaisia entistä enemmän tavallisista ihmisistä.

Luin 2006 syksyllä hollantilaisen Arnon Grunbergin kaunokirjallisen teoksen Tirza. Siinä eläkkeellejäänyt hyvin toimeentuleva, melko yllätyksellisesti asuva amsterdamilainen kustannusvirkailija matkustaa Sveitsiin hoitamaan pankkiasioitaan. Pankin henkilökunnan aikaisemmin äärimmäisen kohtelias palvelu on muuttunut viileäksi ja pidättyväiseksi. Osoittautuu, että asiakkaan eläketurvaksi säästämät rahat ovat Hedge-fund sijoituksissa kadonneet taivaan tuuliin. Mitään ei jäänyt jäljelle.

Olin lentää selälleni kun YLE:n A-talkissa 12. 3. kansanedustaja ja yrittäjä Eero Lehti, siis vuonna 2009, edelleen puolustelee Hedge-fundeja, jotka ovat todellisia kupla-kupla rahastoja vailla reaalista pohjaa. Yhtä yllättynyt olin siitä, että vielä vuonna 2008, yksityiset eläkesäätiöt ovat sijoittaneet Hedge-rahastoihin.

Pääministeri Matti Vanhanen on neuvotellut hollantilaisen kollegansa Balenenden kanssa maailman talouskriisistä G 20 kokouksen alla. Osoittautuu, että Hollannin pääministeri ei ole yhtä innostunut säätelystä kuin Vanhanen. Kuinka voisikaan olla. Hollantilaiset ovat pitkän historiansa aikana käyneet kauppaa, ottaneet riskejä ja harrastaneet siirtomaitten riistoa suuremmin sitä vieläkkään paheksumatta. Jo kymmenen vuotta sitten belgialainen De Morgen kuvasi kuinka jo kolmanneksella hollantilaisista on tuolloin 300 000 Smk arvosta sijoituksia. Nykyisin varmasti vielä suuremmalla joukolla entistä suurempia summia. Osa ehkä saanut suuriakin voittoja kuplataloudessa. Osa tietenkin menettänyt kaiken. Missään tapauksessa hollantilaiset eivät ole yksimielisiä säätelyn tarpeesta ja heidän yhteiskuntansa on kokemuksiltaan hyvin erilainen kuin Suomi.

Jokainen Euroopan unionin maa on historialtaan erilainen. Tämä kriisi kärjistää

noita eroja. Globaalin talouden aikana pääasiassa kehittyneiden talouksien yksittäiset sijoittajat ovat hyötynneet muista. Hämmästyttävää on, että säätelyä ja valvontaa ei ole herätty vaatimaan suurehkojenkaan katastrofien aikana ennenkuin vasta nyt. Kun George Soroksen tapainen keinottelija aiheutti Britanniassa punnan suojelutarpeen kustansi jokainen britti varallisuuteen katsomatta toimenpiteen kustannukset. Sama toistui Malesiaa lukuunottamatta Aasiassa. Köyhät kehittyvät maat myös Etelä-Amerikassa joutuivat kärsimään keinotTELUSTA.

Niin kauan kuin moraalittomat pelurit ratkaisevasti vaikuttavat globaalissa taloudessa ei tarvittavaa säätelyä saada aikaan. Kunkin maan sisällä on keinotTELUSTA ja säätelemättömyydestä hyötyjiä, mutta vähävaraiset ovat takuuvarmasti kärsijöitä. Keskustelun rehellisyyttä vaikeuttaa se, että poliittisista päätöksistä ei kukaan tunnu ottavan vastuuta. On tapana syyttää pankkeja, laadusta riippumatta mutta poliittiset päättäjät, luottoluokituslaitokset ja keskuspankit ovat osasyllisiä.

TV 1:n Ulkolinjassa Paul Krugman havainnollisti kriisin kehittymisen liittymisen Yhdysvaltojen poliittisten voimasuhteiden muutokseen ja mm Etelä-valtioiden mustan väestön siirtymiseen republikaanien kannattajiksi. Tästä on havainnollisena esimerkkinä toisen hollantilaisen kirjailijan Arthur Japinin kirja " De swarte met het witte Hart" eli mustat, joilla on valkoinen sydän. Turvallisuuden tunteen hakeminen pakottaa siirtymään toiseen aikaisemmin vihamieliseen todellisuuteen, jossa on eri arvot ja moraalit mutta se tarjoaa samaistumisen valtaan ja voimaan ja siten turvallisuuteen. KeinotTELUKAAN ei enää tunnu pahalta kun " kaikki" sitä tekevät.

Suomalaiset ovat usein halunneet samaistua johonkin itseä hienompaan ja nokkelampaan. Edellisen laman ulkomaiset kannattamattomiksi osoittautuneet valtavat sijoitukset koituivat tappioiksi mutta niiden avulla oli haluttu osoittaa, että kyllä mekin osataan suuren maailman tyyli. Tuon laman maksoivat pienyritykset, veronmaksajat pankkitukina sekä kunnat pysyvinä valtion osuuksien alenemina.

Nykylamassa eläkesäätiöiden Hedge-fund sijoitukset ovat osittain tuota samaa epätodellista ulkomaisen mallin mukaista voitontavoittelua menetelmillä, jotka eivät kestä syvällistä rehellistä tarkastelua.

Suomalaiset päättäjät, laajasti otettuna, pankkimailma ja osa kansalaisista ovat Yhdysvaltojen tilanteen mukaisesti vaihtaneet täysin erilaiseen todellisuuteen kuin mikä tavallisilla kansalaisilla on. Tuossa heidän uudessa todellisuudessaan on oma moraalit, omat toimintatavat omat normit.

Taloudellisesta päätöksenteosta uusi todellisuus on laajentunut myös muualle yhteiskuntaan. Ylemmydentuntoiset poliittiset toimijat tekevät päätöksiä ja keksivät selityksiä perusteiksi sen mukaan mitä halutaan päättää. Totuus on sivuasialla ja lakeja venytetään kun halutaan. Pallaksen luonnonpuistoon rakentaminen ja Savonlinnan ohitustietragedia ovat viimeisiä esimerkkejä.

Avainsanat:

- ahneus,
- propaganda,
- todellisuudentajun menettäminen

Eikö Katainenkaan oppinut?

- Lauantai 14.3.2009 klo 19:45
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Näyttää siltä, että Suomen hallitus ei ole vielä kukaan tiedostanut kehityksessä olevan laman katastrofaalista syvyyttä. Jos tiedostaisi ei valtiovarainministeri enään tässä vaiheessa puhuisi ministereiden ja muiden varakkaiden veronalennuksista. Väitän, että tavallisten kansalaisten mitta tulee täyttymään, kärsivällisyys loppuu, kuten kävi eläkekysymyksessä.

Suomalaista yhteiskuntaa on hallittu salailulla ja puolittuuksilla. Pääministeri on oikein ottanut tunnuslauseekseen sen, että keskeneräisiä asioita ei oteta keskusteluun. Suomalaiset ovat tottuneet vuosisatojen ajan odottamaan lakki kädessä vuoroaan herrojen porstuassa mutta ajat voivat muuttua.

Kataisen tämän päivän (14. 3.) lamanhoitoehdotus on kuin suoraan Yhdysvalloista. Veronalennuksia ja kulutuksen lisäämistä. Yhdysvallat lamaan suurimpana syyllisenä ei kuitenkaan yksin enää linjaa globaalia taloutta. Saksa ja Ranska, Britannia etunenässä vaativat hedge-rahastojen sekä veroparatiisien suitsimista ts. vihdoin sääätelyä. Myös Kiina vaatii Yhdysvalloilta takeita siitä, että sopimukset pitävät ja Kiinan lainaamat rahat ovat turvassa.

Luultavasti EU:n jäsenmaiden Luxemburgin ja Itävallan lupaukset avoimempana pankkipolitiikkaan eivät voi olla riittäviä. Muutenkin EU:n sisällä näiden maiden käytännöt ovat vähintäänkin kummallisia. Toivottavasti Sveitsi sekä muut veroparatiisit pakotetaan ei vain hieman availemaan kysyttäessä joitakin tilejä vaan sitoutumaan nykyistä selvästi suurempaan systemaattiseen avoimuuteen.

On mielenkiintoista kuinka Suomen hallitus ei vielä kukaan ota vastuuta lainsäädännön puutteista. Edellisessä lamassa hallitus ja tiedotusvälineet sysäsivät syyn pankeille kun syytä olisi pitänyt etsiä lamaan ensisijaisesti vastuussa olevista poliitikoista. Olisihan nytkin luullut, että eläkevakuutusyhtiöiden seikkailujen ja hätätilan paljastuttua olisi säädetty laki, joka olisi estänyt UUDET vastuuttomat sijoitukset esim Hedge-rahastoihin. Uskomatonta on , että kaikkien aineiden mallioppilas Suomi ei ole oppinut edellisestä lamasta mitään.

Poliittinen oveluus voi toimia normaaleissa oloissa mutta ei tosi paikan tullen. Kriiseissä syvälinen tilanneanalyysi ja rehelliset tosiasioihin pitäytyvät toimenpiteet tulevat ajankohtaisiksi. Kriisien aikana tavallista laajemmat piirit joutuvat kiinnostumaan yhteiskunnallisten asioiden hoitamisesta koska ne ovat muuttuneet elintärkeiksi.

Heikki Hiilamo kirjoitti erinomaisessa HeSa:n yläkerta-artikkelissa taannoin, että suomalainen sosiaaliturva muistuttaa Titanicin haaksirikonajan matkustajien ja laivaväen toimintaa. Köyhät suljettiin rautaportin taakse hukkumaan ja hyvintoihmeentulevat ja röyhkeät siirtyivät pelastusveneisiin.

Katainen ei huomaa, että laman olosuhteissa kansalaiset saattavat kokea

rikkaiden veronkevennykset röyhkeytenä vaikka ministerin äänestäjien todellisuudessa näin ei ehkä koeta. Katainen vilpittömästi uskoo toteuttavansa kannattajiensa etuja. Sellainen toiminta ei nyt kuitenkaan tule riittämään.

Avainsanat:

- lama,
- hallituksen virheet,
-

Media kiertää laman olemusta kuin kissa kuumaa puuroa

- Sunnuntai 15.3.2009 klo 16:52
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Puhutaan 30 -luvun, 90 -luvun ja nykylamasta kuin kolmesta pahasta sudesta, joita ei erota toisistaan.

Media kuvaa poliittisia pelejä mutta ei ongelmien ydintä.

Suomesta puuttuu Suomen 1930 - luvun elinkeinorakenteen, demokratiavajeen ja ammattiyhdistystoiminnan rajoitteiden erittely suhteessa lamaan ja ulkomaihin. Tuolloin suuri osa suomalaisia oli demokratiavajeen vuoksi demonisoituna ja syrjässä. Siksi heidän hyvinvoinnistaan, koulutuksestaan tai tulevaisuudestaan ei tarvinnutkaan huolehtia. Hyväosaisista huolenpito oli itsestään selvää, se kuului valtion mandaattiin - kuin ilma , jota hengitetään.

Yhdeksänkymmentäluvun laman suuri ero nykyiseen oli oma valuutta, jonka devalvoimalla porvarihallitus ja ammattiyhdistysliike ratkaisivat laman voittajat ja häviäjät. Kontrollin puutteesta sairastunut pankkitoiminta saneerattiin. Ne alat ja kansalaiset, niiden piirissä erityisesti pienyrittäjät ja asuntovelalliset, joilla oli ulkomaista lainaa, olivat häviäjiä. Samoin kunnat, joiden valtionosuuksia pysyvästi pienennettiin, veronmaksajista puhumattakaan. Pankit pelastettiin verovaroin.

Kuntien valtionosuudet olisi voitu nousukauden aikana palauttaa, jolloin koulutuksen, terveydenhuollon ja sosiaalitoimen erityisesti päivähoidon ja lastensuojelun hidaskäynnien ja alasajo olisi voitu estää. Laman jälkeen pääministerinä oli Paavo Lipponen, jonka uusliberalistinen kiinnostus ei liittynyt kansalaisten hyvinvoinnin edistämiseen kuntien palvelujen kautta, mikä olisi tehnyt yhteiskunnan vastustuskykyisemmäksi nyky laman vaikutuksille. Sen sijaan hallitsematon yksityistäminen sai jalansijaa kunnan toiminnan kaikilla osa-alueilla. Kilpailuhengen, vastuuttomuuden ja eriarvoisuuden ilmapiiri voimistui.

Yhdeksänkymmentäluvun laman lähtökohta oli holtittomasti toteutettu pääomaliikkeiden vapauttaminen, pankkien heikko kontrolli, ulkomaiset sijoitusseikkailut sekä devalvaatio.

Nyt Suomen hallitus on kiertänyt maailmalla kehumassa kuinka Suomi on pärjännyt hyvin ja tulee muita paremmin selviämään lamasta. Hallitus ei ole huomannut, että susi, joka on tullut vastaan ei olekaan sama susi kuin edellisellä kerralla. Siihen eivät tehoa samat aseet eikä Suomi ole osannut varautua nykylamaan, joka on globaali ja jonka hedge-fund ja muut kuplatalouden sijoitukset ovat aiheuttaneet ja tulevat aiheuttamaan suuria katastrofeja. Pankit ovat olleet jkv paremmassa kontrollissa kuin aikaisemmin, mutta onko niidenkään sijoitukset pohjaan saakka tutkittu. Eläkesäätiöiden toiminta on nyt se tähän asti paljastunut arviointivirhe mikä olisi ollut estettävissä, jos toimintatavat ja moraali olisivat kunnossa.

Kuntalaiset ja tavalliset palkanansaitelijat ovat taas laman maksumiehinä. Kuntien valtionosuuksien palauttamisen sijasta hallitukset ovat kannustaneet kuntia yhdistymään. Byrokraattiset, hierarkkiset mammuttirakenteet, virastomaiset palvelut, pitkät asiointimatkat ja huono palvelujen saatavuus eivät tule kuntalaisille halvemmaksi. Suuret koulut, pitkät koulumatkat, isot päiväkotiryhmät, terveyspalvelujen puutteet ovat tulleet pysyviksi, sillä kunnat eivät voi loputtomiin nostaa veroäyryjään. Hallitus tulee pitämään huolen omistaan. Rikkaille veroale niin kuin aina ennenkin!

Avainsanat:

- kärsijät,
- hyötyjät,
-

Mauno Koivisto tasavallan presidentiksi

- Perjantai 20.3.2009 klo 16:57
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tarja Halosen presidentti-foorumi ei jäänyt häntä edeltäneen presidentin niljakkaan itsekehun varaan. Halonen toi maahanmuuttoteeman yhteydessä keskusteluun suomalaisten alamaiskompleksin ja vaikeaksi koetun aseman suuren Venäjän ja rikkaan Ruotsin välissä. “Suomalainen kokee vallan menettämisen pelkoa vaikka olisi 90 prosenttisessa enemmistössä.”

Mauno Koiviston esiintyminen keskusteluosuudessa oli viisasta ja heijasti ennen näkemätöntä persoonallista lämpöä. Jos hän voimiltaan ja terveydeltään jaksaisi ja olisi ehdolla, äänestäisin häntä seuraavissa presidentinvaaleissa.

Koivisto kuvasi viime vuosikymmenen lisääntyneiden arkistotietojen, mm Moskovan avautuneiden arkistojen antaneen erinomaisen käsityksen siitä, miten vähäisillä tiedoilla tärkeitä päätöksiä on tehty. Siksi suunta johon on pyritty ja menetelmät joita on käytetty ovat saattaneet tuottaa yllättävän tuloksen.

Koiviston puheenvuoro oli täynnä lämpöä ja ymmärrystä, mutta myös raikasta itseironiaa. Hän ymmärtää sen todellisuuden harhaisuuden, jossa mm poliitikot toimivat. Toiset itsevarmoina ja kaikkietävinä toiset kuuntelevampina ja pohtivampina.

Maan johtajan tuleekin auttaa kanssatoimijoita tiedostamaan tämä tosiasia. Harhaisen todellisuuden hahmottamiseen tarvitaan kaikkien yhteisiä tietoja ja kokemuksia, ei vähiten naapurimaiden.

Avainsanat:

- todellisuudentaju,
- viisaus

Pata kattilaa soimaa, musta kylki kummallakin

- Tiistai 24.3.2009 klo 10:23
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Sanoma-WSOY näyttää käyttävän osaa Viron historiasta valkoisen eliittimme historiatiulkinnan vahvistamiseen. Talvisota oli ”Erkon sota”. Sen syttymistä edisti se, että ulkoministeri Erko esti rauhanneuvottelijoita suostumasta järkevinä pidettyihin myönnytyksiin. Nato-maiden, Liettuan, Latvian ja Viron lähetystöt järjestivät Sanoma-talossa 23.3. seminaarin edistääkseen Virolaisen enemmistön historiatiulkintaa Sofi Oksasen ja Imbi Pajun kirjan ”Kaiken takana oli pelko” avulla.

Jokainen kansakunta tarvitsee kypsyäkseen tiedon historiastaan. Tiedon on käsiteltävä tragediat ja surut, oikeat ja väärät ratkaisut. Niistä on otettava vastuu. Suomalaisille Suomen historian tunteminen on ensisijaista eivätkä eestiläiset omassa keskeneräisessä prosessissaan voi sitä meille opettaa.

Suomen historian keskeinen ongelma liittyy vaikenemiseen. Köyhiä ja kansalaisoikeudettomia punaisia murhattiin ja murhat laillistettiin. Valkoisen eliittivallan katkeamaton jatkuminen tuli näin hyväksytyksi. Molemmilla sisällissodan osapuolilla surematon suru vaikuttaa alitajunnassa tänäänkin.

Suur-Suomi hankkeet ja vallitseva kansallinen ylemmyydentunto johti Itä-Karjalan miehitykseen, keskitysleireihin ja julmuuksiin. Itä-Karjalaiset eivät ole kirjoittaneet kirjoja kohtalostaan. WSOY ei ole kustantanut kirjoja näiltä leireiltä. Suomalaisten ei ole tarvinnut katsoa peiliin kuin varovaisesti.

Muita Saksan liittolaismaita lievemmat sotasyllisyystuomiot riittivät kuittaamaan rotuopit, mutta eivät muuttaneet asenteita. Niitä ei pidetty väärinä mutta ne pidettiin salassa ulkoisen paineen johdosta. Poliitikot, akateemiset kansalaiset, lääkärit, opettajat ja rehtorit jatkoivat asemissaan kuten ennenkin.

Sodanjälkeiseen taloudelliseen nousuun liittyvä ahneuden kasvu johti myös sen oivaltamiseen, että Neuvostoliiton kaupasta oli monelle hyötyä. Suhteet länteen olivat hyväksyttäviä, itään paheksuttavia. Julkista tai salaista yhteistyötä länsimaiden kanssa ei pidetty tuomittavana. Käytännön syistä ja kylmän sodan ilmapiirin karikatitavasti välttämällä suomalaiset säilyttivät valkoisen eliitin ideologian.

Neuvostoliiton hajottua eliitin propaganda voimistui. Autoritaarista sosialismia edustavan Neuvostoliiton hajoamista kutsuttiin ”kommunismiksi” hajoamiseksi. Totalitaarista sosialismia alettiin käyttää kommunismin synonyymina jotta kommunistisen ideologian päinvastaisuus natsismiin voitaisiin häivyttää.

Suojeluskunnat, lottajärjestöt ja muu venäläisvastainen toiminta palautti kunni-
aan 20- ja 30-lukujen asenteet. Sen seurauksena rasismi tuli hiljaisesti sallituksi.

Historiantutkimuksen paljastaessa natsiasenteiden ja -yhteistyön merkitystä Suomen ulko- ja sisäpolitiikassa suomalaisilla on ollut orastavasti mahdollista

työstää 1900-luvun traumojaan. Viron itsenäistymisen jälkeinen historiankirjoitus, joka unohtaa natsien tuhoamisleirit, tukee suomalaisen eliitin todellisuutta. Eliitti on täydellisen kyvytön eläytymään alistettujen tunteisiin ja ihmisoikeuksiin.

Suomalaisen historian tiedostuksen prosessin jäädyttäminen Viron historiatulkinnan avulla ei auta suomalaisia kypsymään. Päinvastoin. Kyvyttömyys käsitellä tunteita johtaa siihen, että suomalaiset eliitin jälkeläiset, osa poliitikoista, kykenee käsittelemään Gazassa tapahtuneita hirmutekoja arkipäivän tavanomaisuuksina, uskomaan murhaajien selityksiä ja jatkamaan asekauppoja Israelin kanssa.

Tavalliset venäläiset eivät tarvitse suomalaisen tai eestiläisen kirjailijan yksipuolisia opetuksia. Katsomalla venäläisen elokuvan Rangaistuspataljoona, joka oli suosittu sarja Venäjän TV:ssä ja nähtiin myös Suomessa, saa tarkan analyysin Neuvostoliittolaisesta yhteiskunnasta, puolueesta ja ihmisistä. Myös venäläiset halunnevat tehdä tiedostusprosessinsa ihan itse.

Menneisyys heijastuu nykypäivään. Miksi Eestissä niin suuri osa venäjänkielisistä on ilman kansalaisoikeuksia? Miksi osa vastaanotti natsi-Saksan kukkien kera mutta toinen puoli kannatti Neuvostoliittoa? Ehkä historia on Sofi Oksasen ja Imbi Pajun tulkintaa moniäänisempi ja tuo yksipuolinen asenne on juuri se, joka venäläisistä nuorista ei tunnu oikeudenmukaiselta.

Avainsanat:

- historian tulkinta,
- viisaus,
- tietoisuus

Sanoma-WSOY:n raskas paino

- Torstai 26.3.2009 klo 10:19
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin sanomien pääkirjoitustoimittaja Antti Blåfield arvelee (HeSa 26.3.), että Viron esilläolevaan historiantulkintaan kriittisesti suhtautuvien asenteen taustalla on tiedostamatonta häpeää. Häpeää siitä, että ei ole riittävästi ollut tukemassa Viroa sen vaikeuksissa.

Antti Blåfield ei suostu avaamaan toista silmäänsä. Hän ei ehkä halua, tai ei käsitä, että historialliset tahtumat ovat prosesseja. Yksi teko johtaa toiseen.

Suomalaiset olivat suunnitelleet Itä-Karjalan miehityksessä keskitysleireiltä hengissä selvinneiden, rodultaan ei-suomalaisten, siis "ei-kansallisten" eli venäläisten siirtämistä "muualle". Keskitysleirejä perusteltiin turvallisuudella. Venäläiset naiset, lapset ja vanhukset muodostivat leirien suunnittelijoiden mukaan turvallisuusuhan suomalaisille. Tällainen lajittelu, käytännöllisyys ja muualle siirtäminen tuntuivat luonnollisilta ja perustuivat suomalaiseen rotuoppiin. Sodan päättyminen suomalaisten tappioon esti nuo toimenpiteet. (Hyytiä: Itä-Karjala;helmi Suomen maakuntien joukossa)

Suomessa oli sekä natsismin kannattajia että vastustajia.

Myös Viro oli kahtiajakautunut. Virossa natsismi saattoi olla valta-asemassa. Natsit otettiin vastaan kukkasin. Samaan aikaanTallinnasta evakuoituja siviileitä kuljettavia laivoja tuhoutui suomalaisten miinoihin ja saksalaisten pommeihin tuhansine ihmisineen. Se ei ehkä aiheuttanut natsimielisissä suurta surua.

Kommunisteja ja juutalaisia, myös naisia ja pikkulapsia teloitettiin joukkohautojen reunoilla. Viron julistettiin juutalaisista vapaaksi alueeksi.

Miksi sodan jälkeen väestösiirrot toteutuivat Virossa, mutta eivät Suomessa vaikka ideologioissa oli paljon yhtäläisyyksiä? Se johtui sodan lopputuloksesta. Neuvostoliitto oli menettänyt miljoonia ihmisiä natsi-Saksan hyökkäyssodan ja terrorin seurauksena.(Kannattaa lukea Curtzio Malaparten Kaput-kirja jos haluaa ymmärtää tunnelmaa natsi-Saksan vallan alla.) Tämä kokemus oli neuvostoliittolaisille traumaattinen.

Ehkä Neuvostoliitto koki natsisympatioita omanneet virolaiset turvallisuusuhkaksi siinä missä suomalaiset venäläisensä.

Yli-innokkuus virolaisen valikoidun historian osan jakamiseen saattaa johtua suomalaisen eliitin syyllisyudentunteesta sen vuoksi, että se itse rotuopillisine asenteineen on päässyt luikahtamaan kuin koira veräjältä tarvitsematta muuttaa asenteita, tarvitsematta surra traagisia virheitään ja väkivaltaa heikommissa asemassa olevia kohtaan.

Stalinin hirveitä rikoksia ei tarvitse sekoittaa keitokseen, jossa ovat käsiteltävinä pienten, demokratioina itseään pitävien kansojen historialliset prosessit. Kukin

maa vastaa omista valinnoistaan, mutta niistä seuranneista tragedioista ei pääse eroon niitä tiedostamatta. Vasta tiedostaminen, nöyrytyminen ja sureminen palauttaa ihmisyyden.

Avainsanat:

- todellisuuden kieltäminen,
- propaganda

Suomalainen kotiäitiyhteiskunta jättää jälkeen muista maista.

- Maanantai 30.3.2009 klo 14:07
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomalaisia pikkulapsia hoidetaan kotona enemmän kuin missään muussa Pohjoismaassa. Keskieurooppalaiset vanhemmat, etunenässä ranskalaiset, pitävät koulunkäyntiä tärkeänä vaihtoehtona jo kaksivuotiaille lapsille. Mikä valtava asenne-ero. Suomalaisten naisten luovuus työelämässä jää kotiinjäävien osalta käyttämättä. Tahtomattaankin kotiäidit tulevat aiheuttamaan lapsissaan myös suuremman todennäköisyyden riippuvuuteen ja epäitsenäisyyteen.

Itse pidän kasvua luovuuteen ja luovaan vuorovaikutukseen myös yhteiskunnan kehittymisen ydinasiana. Vain luova, eläytymään kykenevä henkilö voi ottaa huomioon oman etunsa rinnalla myös muiden edun. Aktiivinen asioista selvän ottaminen edellyttää uteliaisuutta ja halua tutustua erilaisiin ihmisiin, erilaisiin lapsiin myös. Vasta tutustumisen kautta voi kehittyä siihen, miten erilaisten ihmisten kanssa tehdään erilaisuudesta huolimatta yhteistyötä ja saadaan aikaan kaikkia hyödyttäviä muutoksia.

Riippuvuuskasvatus on autoritaarista ja aiheuttaa voimakkaan samaistumisen yhteen henkilöön. Kaikki muut tuntuvat turvattomuutta aiheuttavilta. Muutokset olosuhteissa tuntuvat vastustettavilta ja aiheuttavat uteliaisuuden sijasta pelkoa.

Moni äiti, eivät kaikki, jotka haluavat hoitaa lapsia kotona arvelevat olevansa ilman koulutustakin parempia kasvattajia kuin lastentarhan opettajat. He arvelevat, että muiden askareiden ohella juuri heidän antamansa aina samanlaiset virikkeet ovat juuri oikeita. Tämä paremmuus sitoo luonnollisesti myös lasten ajattelua ja tunne-elämää.

Luova kasvatus, jossa riittävä määrä erilaisia aikuisia ja lapsia saa olla tekemisissä ja toimia keskenään on mitä parhainta ennaltaehkäisyä myös päihderiippuvuuteen ajautumista vastaan. Itsenäinen, utelias, ihmissuhteisiin kykenevä lapsi ja nuori nauttivat haasteista. He eivät pidä itseään muita parempina, suhtautuvat ennakkoluulottomasti erilaisuuteen ja pystyvät toimimaan yhdessä.

Mikään määrä face-liftiä Suomi-kuvaan ei auta, ellei väestö laajemmin saa edellytyksiä luovuuteen autoritaarisuuden, byrokraattisuuden ja riippuvuuden sijasta. Suomi on asenteissaan jäämässä jälkeen ainakin muiden Pohjoismaiden kehityksestä.

Avainsanat:

- riippuvuuskasvatus,
- päihteiden käyttö,
- auktoriteettiuskoisuus

Suomalaisen terveydenhuollon haaksirikko

- Keskiviikko 1.4.2009 klo 10:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

SDP:n puheenjohtajan Jutta Urpilaisen ehdotus kaupallisen terveydenhuollon KELA-maksun poistamisen tutkimisesta on tervetullut ja järkevä.

Suomalaista terveydenhuoltoa on kehitetty kuin hölmöläinen täkkiä. Varakkaiden ja pitkälle kehitettyyn erikoissairaanhoidon turvautuvien etuja on ajettu ennaltaehkäisyyn ja kansanterveyden kustannuksella lukuisin toisiaan täydentävin toimenpitein.

Konservatiivinen Suomen lääkäriliitto on toiminut mielipidejohtajana kun arvovalintoja on tehty. Yksityinen, kaupallinen, nyt ylikansallinen, omistajien voittoihin tähtäävä toiminta ja yksityislääkärien palkkaedut, ovat menneet toiminnan kohteen kansalaisten terveyden edistämisen edelle.

Olin seitsemänkymmentäluvulla kaksi kautta Suomen lääkäriliiton hallituksen jäsen. Tein käsikirjoituksen Felix Iversenin ohjaamaan ammatinvalintaelokuvaan "Ammattina lääkäri". Siinä korostettiin terveyskeskuslääkäri-painotteista toimintaa ja tasaveroista yhteistyötä eri ammattiryhmien välillä.

Kaksikymmentä vuotta myöhemmin uuden ammatinvalintaelokuvan julkistamistilaisuudessa korostettiin teknologian ja haasteellisen kirurgian tärkeyttä. Ajateltiin näin saatavan poikia rekrytoituksi lääkäreiksi. Humanismi ja yhteistyö oli hävinnyt yksilölliselle sankaruudelle.

Ei ole sattumaa, että hallituksen runsaat lisätyt virkamäärät ovat kaikki menneet erikoissairaanhoidon.

Suuri osa poliittisia päättäjiä kuului hyvin syövään, keskinkertaisia terveystottumuksia omaavaan keskiluokkaiseen väestöön, joka heräsi terveysajatteluun vasta ensimmäisen sydän- tai aivoveritulpan jälkeen. Silloin kallis sydänleikkaus tai pitkälinen aivohalvauskuntoutus tuli ajankohtaiseksi. Äkkiä terveydenhuollon kehittämisen laiva käännettiin puhtaasti sairaanhoidon kehittämiseksi.

Keskustalainen maatalouspolitiikka jarrutti terveellisten elämäntapojen taloudellisten esteiden poistamista tehokkaasti.

Poliittiset realiteetit ja Suomen lääkäriliiton konservatiivisuus yhdessä ovat tehneet suomalaisesta terveydenhuollosta kymmenien ja satojen erillisten ehtojen, näkökohtien, palvelujen ja palvelujen puutteen sillisalaatin, jossa kansalaisen on mahdotonta selviytyä.

On kummallista, että samaan aikaan Espanja on kyennyt kehittämään selkeän, toimivan oikeudenmukaisen järjestelmän, jonka säännöt on helppo omaksua ja jossa kukin saa tarpeitaan vastaavan hoidon.

Kaikki ovat ilmaisen julkisen terveyden- ja sairaanhoollon piirissä sairausvakuutuksen puitteissa. Halukkaat voivat hakeutua yksityiseen hyvin toimivaan jär-

jestelmään. Edellytyksenä on, että henkilö maksaa sen kokonaan itse, lääkkeitä myöten. Yksityistä terveydenhuoltoa käyttävät hankkivat henkilökohtaisen vakuutuksen. Ilmainen terveydenhuolto kattaa terveyskeskukset, erikoissairaanhoidon ja sairaalahoidon.

Opintomatka Espanjaan olisi ensi askel selkeän, toimivan ja oikeudenmukaisen järjestelmän kehittämiseen myös meille.

Avainsanat:

- tuhlaus,
- eriarvoisuus,
- väärät arvot

Lipposen pitkä varjo

- Keskiviikko 8.4.2009 klo 10:26
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomalaisen yhteiskunnassa vallitsee itsekkyyden, rahanhimon ja piittamattomuuden henki. Fortumin toimitusjohtaja saa kuukaudessa yhtä paljon rahaa kuin Venäjän presidentti vuodessa! Onko tämä merkki suomalaisen yhteiskunnan ylivertaisuudesta vai moraalisesta haaksirikosta.

Ei olisi vaikeata tutkia eduskunnan viimeisten 25 vuoden lainsäädännön mahdolliseksi tekemää rikkaiden rikastumista ja köyhien köyhtymistä. Kuinka rakenteet tekevät mahdolliseksi paitsi mielettömät palkkiot ja optiot myös terveydenhuollon muuttumisen kansalaisten terveydestä huolehtimisesta lahjakkaiden ja rikkaiden heroiseksi hyvinvoinnin edistämiseksi.

Eduskunnassa on ollut porvarienemmistö. Demaripääministeri Lipposen aikainen politiikka ei ole ollut vasemmistojohtoista politiikkaa vaan porvarillista oikeistopolitiikkaa. Solidaarisuus, vastuu kanssaihmisestä ja oikeudenmukaisuus ovat hävinneet porvarillisten arvojen myötäilylle ja kansainvälisten markkinavaimien nöyristelylle.

Suomalainen valtamedia on aktiivisesti auttanut inhimillisten arvojen häivyttämisessä ja nostanut parrasvaloihin sensaatiomaisia rikkauksia, sosialidemokratien paradokseja -silloin kun aate on myyty - media taputtaa selkään.

Puheenjohtaja Urpilainen menetti yhden aktiivisen puheenjohtajavuoden myötäilemällä Lipposta, ehdottamalla tätä pääministerikseen jne. Vasta talouskriisi ja ulkomaiset vierailut ovat näyttäneet Suomen aseman suhteessa kansainvälisiin edistyksellisiin liikkeisiin. On tarvittu presidentinvaihdos Yhdysvalloissa, Obaman esimerkki siitä, että huimia palkkioita voidaan myös lainsäädäntöteitse perua tai mitätöidä, ennenkuin Suomessa jonkinlaista solidaarisuutta edistävät voimat uskaltavat myöntää näin olevan, vaikka ei eduskuntavähemmistöllään voi siihen vaikuttaa.

Suomalaisen yhteiskunnan sairaaseen moraaliin on monia syitä. Itse pidän keskeisenä tietoisuuteen vaikuttavana tekijänä suomalaisen historiallisen muistin aukkoja. Yksilöt ja yhteisöt, jotka eivät ole tehneet rehellistä tiliä menneisyydestään joutuvat jatkuvasti toistamaan kriisejään. Samaa aikaan kun ihmetellään suomalaisista historiantekijöistä puuttuvia tietoja Viron historiasta ei kuitenkaan ihmetellä Suomen historian mustia aukkoja.

Ahneus ja yhteisvastuun puute ovat yksilön ongelmia. Hyviä johtajia on mahdollista saada normaalilla palkalla. Hyvälle johtajalle työn tulos tuo tyydytystä ei osakkeen omistajien voitot. Kun työyhteisön hyvinvointi ja työn tulos eivät enää ole toiminnan keskiössä, moraalit muuttuu. Myös terveydenhuollossa kansalaisten kohtaamisen ihmisenä muuttuessa taloudellisesti mitattavaksi suoritteeksi on asian ydin kadotettu. Siten kaupallinen ylikansallinen terveydenhuolto

sairastuttaa myös lääkärin moraalin. Suomen lääkäriliittokaan ei enää muista Hippokrateen valaansa.

Lipposen politiikan moraalilla on ollut suurin vaikutus suomalaisen yhteiskuntamoraalin rapautumiseen. Kansalaiset ymmärtävät kun kokoomus ajaa eriarvoisuuden lisäämistä, kaupallista terveydenhuoltoa ja militaristista ulkopolitiikkaa. Sehän kuuluu kokoomuksen syvimpään ideologiaan ja edistää sen äänestäjäkunnan etuja.

Sen sijaan jos sosialidemokraatti ajaa eriarvoisuuden lisäämistä tai NATO:oon liittymistä, kansa hämmentyy. Media hämmentää lisää, mistä seuraa epäitietoisuus asioiden oikeasta laidasta. Passivoituminen tai sokea protesti jäävät vaihtoehtoiksi.

Kouludemokratian puutteet ja yhteiskunnallisen keskustelun häviäminen kouluista on ohjannut nuorten käyttäytymistä. Ei ole ihme, että kokoomusnuoret kannattavat Israelia tämän pommittaessa puolustuskyvyttöä Gazaa. Jo ala-asteikäiset lapset miettivät mistä työstä saisi eniten rahaa suunnatakseen opiskeluvalintansa tukemaan tätä päämäärää.

Ajattelun ja tietoisuuden markkinallistumisen hidastaminen on talouskriisin merkittävin aikaansaannos. Suomalaisen median kohdalla näkyy pieniä pilkahduksia. HeSa:n Jyri Raivion ja Marjut Lindbergin kolumnit osuvat usein oivallisesti rakenteiden kipupisteisiin kadotakseen saman tiedotusvälineen vallitseviin Halos-Tuomioja-aiheisiin mutavyöryihin ja kokoomuspoliitikkojen toimien peittelyihin. Häkämiehen kommentti ”pöytä on nyt puhdas” on nykytilan hyväksyvän ministerin lentävä lause.

Avainsanat:

- eriarvoisuus,
- itsekkyyys,
- ahneus

Onko Suomi oikeusvaltio?

- Keskiviikko 15.4.2009 klo 11:00
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomi on jälleen tuomittu Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa liian hitaasta oikeusprosessista.

Oma kokemukseni liittyy epäoikeudenmukaiseksi kokemaani lähdeveroratkaisuun, jossa vuorostaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin tuki valitustani ja määräsi Suomen valtion maksamaan liikaa maksamiani veroja takaisin.

CPT, kidutusta ja nöyryyttävää kohtelua tutkiva komitea on 90-luvulta lähtien huomauttanut Suomea mm vankien ja psykiatristen potilaiden kohtelusturhaan. Samoin toisaalla vaalien demokrattisuuden puutteet ovat saaneet kritiikkiä.

Järkyttävintä on se, että Suomen valtio ja valtamedia ohittavat ongelmat olkia kohauttamalla tai yhden palstan uutisilla. Mitään todellista halua tai sisäistettyä tarvetta oikeudenmukaisuuden toteuttamiseen ei vallassa olevissa puolueissa myöskään näy.

Omassa tapauksessani lakia muutettiin jo asiani ollessa vireillä eri oikeusasteissa. Kun asiani vihdoinkin tuli esille Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa Suomen valtion edustaja vastusti itselleni myönteistä ratkaisua vaikka laki oli jo muutettu siten, että se vahvisti kantaani. Oikeudessa komissio ja muut asiassa kuullut valtiot olivat kannallani vain Suomi jääräpäisesti harasi vastaan - ja hävisi.

Motivaatioon ja vallankäyttäjien psykologiaan liittyvät esteet ovat tärkeitä. Jos oma viiteryhmä valtaa käyttäessään on aina voittajien puolella ei motivaatiota muutoksiin synny. Alistetussa asemassa olevat kansalaiset eivät siksikään saa oikeutta, että heillä ei ole varaa asianajajiin ja oikeuskuluihin.

Valtapuolueet ovat kiinnostuneita oman vallan säilyttämisestä eivät oikeudenmukaisuudesta ja demokratiasta. Suomen hallinnon byrokraattisuus on johtanut siihen, että mikään uusi oivallus ei päädy käytännöksi. Jopa byrokratian kieli on kehitetty vieraannuttamaan kansalaiset kannanotoista ja asioiden tilan muuttamisesta. Tällä jähmeällä rakenteella jyrätään eriarvoisuuden kasvu entistä varmemmin ja kohtalokkaammin kohti kansalaisten avuttomuutta ja toivottomuutta. Se ei ole terveen kansakunnan merkki. Kansalaisen turvallisuuden ydinasioita on kokemus oikeudenmukaisesta kohtelusta.

Avainsanat:

- byrokratia,
- eriarvoisuus,
- piittaamattomuus

Urpilainen ja ulkopoliitiikka

- Keskiviikko 15.4.2009 klo 11:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

HeSa:n heittojen ja Demarin artikkelin puutteiden vuoksi on vaikea luotettavasti ottaa kantaa puheenjohtaja Urpilaisen Paasikivi-seurassa pitämään esitelmään, joka on ollut oletettavasti pitkä. Siksi puutun lähinnä puheen kieleen ja siihen mitä referaateista välittyi.

Urpilaisen kieli on täynnä sivistyssanoja, minkä pohjalta voi sanoa, että hän hallitsee niiden käytön ja on ilmeisesti arvellut Paasikivi-seuran kuulijoiden kokevan juuri tämän tavan puhua sopivaksi.

Mielestäni jokaisen puheen, on se sitten missä tahansa esitetty tulisi olla ilmaistu sellaisella kielellä, että sen jokainen kansalainen käsittää ilman tulkkia. Tässä Urpilainen voisi oppia Obamalta. Olen seurannut suorana lähetyksenä lähes kaikkia Obaman puheita niin Valkoisessa talossa kuin Eurooppa-kiertueella. Hän puhuu ymmärrettävästi. Kansalainen seuraa hänen toimiaan rinnalla kulkien eikä ylhäältä opetettuna.

Selkeän ulko- ja turvallisuuspolitiikan perustana on rehellisyys. Ristiriitaista maailmaa on voitava kuvata kaikkine ristiriitoineen, hyvine ja huonoine puolineen mahdollisimman objektiivisesti. Vihollisten, niin kuin ystäväksikoettujen valtioiden hyvät ja huonot puolet, erilaisuudet, joihin saattaa liittyä arvovarauksia olisi avattava, eriteltävä ja näytettävä.

Kylmän sodan asetelmista olisi nostettava esiin erilaiset pyrkimykset demokratiin ja oikeudenmukaisuuteen.

Hyvänä esimerkkinä olisi verrata Neuvostoliiton ja Yhdysvaltojen Afganistan-politiikkaa ja sotilaallisen läsnäolon eroavuuksia tuossa maassa. Minkälaista yhteiskuntakehitystä NL edisti -70 ja -80 -luvulla, Yhdysvaltojen tukiessa vastavoimia. Millaisin motiivein ja pyrkimyksin Yhdysvallat nyt vuorostaan on hyökännyt maahan ja minkälaisin taustalla olevin motiivein. Suomi on merkittävällä tavalla sotkeutunut päätä pahkaa konflikteihin, joissa sen ei ehkä tulisi lainkaan olla. Ei naisten asema Afganistanissa ole asia, jota voidaan ensisijaisesti sodalla ratkaista. Seitsemänkymmentäluvun feodaalisen järjestelmän ja paimentolaiskulttuurin historialliset perinteet eivät katkenneet pääkaupungin Kabulin opiskelijoiden ja intellektuellien vallankumouksella vaikka hetkellisesti maat jaettiin ja naiset saivat kaikki oikeudet. Yhdysvallat esti tehokkaasti NL:n ja Afganistanin tuolloisen hallituksen ja armeijan avulla saadut aikaansaannokset palatakseen itse 20v myöhemmin aikaansaamaan samaa ilman Afganistanin omaa armeijaa, joka -70-luvulla oli kolminkertainen NL:n joukkoihin verrattuna. Kuinka Yhdysvallat liittolaisineen voisi voittaa maassa, jossa ei ole todellista valtiota eikä armeijaa. Sen sijaan lukuisia korruptoituneita puoltaan vaihtavia ja eri liittoutumia lyhyen tähtäyksen eduin harrastavia heimopäälliköitä.

Neuvostoliitolle ja Venäjälle Afganistan oli ja on luonnollinen naapuri, Yhdys-

vallat on puolen maapallon päässä. Yhdysvaltojen tuki Talebanille nosti heidät valtaan ja auttoi siten ajamaan NL:n armeijan maasta. Ihmisuhrien määrä oli valtava. Rehellisen ulkopoliitiikan tulisi käsitellä konflikteja prosesseina, jotta ymmärrettäisiin millä tavalla pieni liittoutumaton maa voisi toimia rakentavasti.

Urpilaisen keskeiseksi tavoitteeksi toivoisin rehellisyyttä, juuriin paneutumista ja todellakin, kuten hän korosti, ulkopoliitiikan muiden alueiden kuin sotilaspolitiikan nostamista keskeiseksi osaksi turvallisuuspolitiikkaa. Pienelle maalle on tärkeitä tiedostaa eräiden suurvaltojen kaksoisstandardit ja olla menemättä lojaalisuussyistä mukaan peleihin, joiden taustoja ei ole avattu.

Avainsanat:

- ulkopoliitiikan ehdot

Lapin luonnon todellista merkitystä ei ymmärretä

- Lauantai 25.4.2009 klo 19:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Muoniossa viettämämme hiihtoloman aikana päivittelimme vuodesta toiseen pahenevaa luonnon todellisten arvojen tuhoamista ja tuhoamisen pyrkimystä.

Pallastunturin majesteettinen kauneus pysäyttää ja mielen täyttää rauha ja kiitollisuus siitä, että tällaista voi kokea. Nuorempana nautin pitkistä hiihtoretkestä tunturilta toiselle- nyt matkat ovat lyhyempiä ja huomio kiinnittyy rauhaan ja kauneuteen. Lapsena asuin Pallastunturin hotellissa, viime vuosina tukikohta on ollut Jerisjärvellä tai Särkijärvellä. Ei Pallastunturilla tarvitse asua nauttiakseen siitä.

Kiersimme myös Pallaksen lähellä olevan Olostunturin latuja. Olostunturilla jo on toisenlainen tunnelma kuin Pallaksella. Suurehkoja hotelleja ja perhekohtaisia mökkejä on siroteltu nauhamaisesti rinteeseen. Pääsiäisen jälkeinen viikko oli jo hiljainen. Ilmeisesti pääsiäisviikko muodostaa varsinaisen sesongin.

Levitunturin ohittaminen oli todellinen shokki. Jo kauas näkyi lähelle tunturin lakea rakennettavan 7-8 kerroksisen kaupunkikivitalon profiili. Uskomatonta. Tunturille siirretty Espoo. Kuulemma on hienoa oleilla ylimmän kerroksen saunatiloissa, jossa saunan jälkeen voi nauttia tunturilta avautuvasta maisemasta. Discoista ei alueella myöskään ole pulaa. Musakista ei tarvitse luopua rinteessäkään. Olisihan vaivalloista höristellä korvia kuullakseen Lapin lintujen etelänihmiselle outoa ääntelyä.

Investoijat ja kaavoittajat eivät lyhytnäköisyydessään huomaa, että tehdasmainen lomamökkeily ei kiinnosta kauan. Lapin luonnon todellinen arvo on sen harvinaislaatuudessa. Luontoa voi lähestyä vain arvostamalla sitä sen aitoudessa. Nauttimalla sen itsensä tarjoamista mahdollisuuksista. Talvella hiihtovaelluksella luonnossa ja kesällä retkillä harvinaisten kasvien ja eläinlajien keskellä voi nauttia asioista, joita missään muualla ei tapaa.

Mikäli Lapin luonto pilataan arvostelukyvättömällä kaavoituksella sitä ei voi palauttaa ennalleen luonnontilaan. Matkailijoiden asuttaminen tulisi keskittää jo olemassaoleviin kyliin ja keskuksiin, joista on helppoa järjestää kuljetus haluttuille tuntureille tai muihin kohteisiin.

Pallastunturin hotellin laajennuksesta tulisi luopua ja säilyttää hotelli peruskorjattuna nykyisellään. Tunturi on kaunis kauempaakin katsottuna.

Avainsanat:

- lyhytnäköinen voitontavoittelu

Mihin Suomi on rähmälläään?

- Lauantai 25.4.2009 klo 19:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen edustaja YK:n rasismien vastaisessa kokouksessa marssi ulos Iranin presidentin puhuessa. Miksi? Eivätkö suomalaiset korvat kestä puhetta, jota maailman maiden enemmistö kuuntelee, miettien mitä miettii, mutta kuuntelee.

Iranin presidentin puhe ei ollut kohtelias. Hän olisi saanut käsittelemästään aihepiiristä paljon myönteistä aikaan, jos tapa puhua olisi ollut asiallinen. Hän kritisoi Israelia ja USA:ta palestiinalaisten kärsimyksistä ja kutsui Israelin hallitusta rasistiseksi.

24.4. Helsingin sanomien päätoimittaja Reetta Meriläinen kuvasi sitä mitä hän koki Nablusissa Länsirannan miehitetillä palestiinalaisalueella. Hän kutsui Israelin toimintaa uskontopohjaiseksi apartheidiksi. Jokainen, joka on seurannut Israelin toimia sen sortaessa systemaattisesti palestiinalaisia on voinut todeta saman kuin toimittaja Meriläinen. Sorron luonne on ollut tiedossa vuosikymmeniä eikä vasta nyt.

Suomen ulkoministeriö on ollut hiljaa tietoisena palestiinalaisten sorrosta. Kuinka monta vuosikymmentä kesti ennenkuin Suomen valtio ryhtyi toimiin Etelä-Afrikan apartheidin moittimiseksi tai taloussaartoon ryhtymiseksi. Tarvittiin Suomen kuljetustyöläisten ammattiliiton aloite, josta taloussaarto syntyi.

On häpeällistä, että Suomi regoi tyyliin, jolla rasismia moititaan mutta ei itse rasismiin.

Avainsanat:

- ulkopoliittiset tuuliviirit

Suhteellisuuden- ja todellisuudentaju heittää

- Perjantai 1.5.2009 klo 16:55
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin sosiaalitoimen tuoreen johtajan huonekaluostokset kuvaavat täydellistä suhteellisuudentajun puutetta ja oman aseman tiedostamattomuutta. Mielestäni tällaisella moraalilla ja maailmankuvalla varustettu henkilö ei voi olla sopiva johtamaan Helsingin sosiaalitoimintaa. Ainoa selitys hänen toiminnalleen voi olla kuuluminen siihen yhteiskunnassamme elävään ihmisryhmään, jonka oleminen on niin vieraantunut kyvystä eläytyä toisen ihmisen elämään, että se toimii mielestään normaalisti tehdessään huippuylellisiä hankintoja - nyt siis verovaroilla.

Normaalialahan on tähän saakka olleet hallintoneuvostojen, pankin- ja yritysjohtajien käsittämättömät palkat, palkkiot, kannustukset ja muut voitellut. Parlamentaarisen tiedotusvälineemme Yleisradion päällikkö näyttää ansaitsevan kuukaudessa sen minkä keskivertosuomalainen ansaitsee kokonaisessa vuodessa. Hänenkin palkkansa maksetaan kansalaisten kolehtina. Sen lisäksi häntä palkitaan erinomaisesta tuloksesta!! Television katsoja ei tätä palkittavaa erinomaisuutta ole havainnut. Ehkä se on se, että tolkkuttomaan määrään tylsiä uusintoja on lopetettu panemasta "uusinta" perään.

Saksan demarien ulkoministeri Steinmeier on herännyt päivittelemään sitä, että pankinjohtajan palkalla voitaisiin palkata 500 sairaanhoitajaa. Eihän tämän luulisi olevan politiikan konkarille uutinen. Ei myöskään se, että suuri osa valtiolle kuuluvia varoja katoaa veroparatiiseihin. Läheltä seuranneena voin vakuuttaa, että oikeistoenemmistöinen eduskunta, maassa kuin maassa, edistää hyvinvoivien hyvätuloisten etuja. Suomen hyvinvointivaltion purkamiseen ovat osallistuneet kaikki demarien oikealta laidalta kokoomukseen ja ruotsalaisiin saakka. Vaikea sanoa onko kokoomus vai ruotsalaiset olleet ideologisempia muuttaessaan maata yhä eriarvoisemmaksi ja epäoikeudenmukaisemmaksi. Hallituksessa ollessaan Vasemmistoliitto myötäili huonoja ratkaisuja.

Kyseessä on ollut kattava mielen kapitalisoituminen- vieraantuneeksi muuttuminen-, johon ei tule muutosta muuta kuin vakavan henkilökohtaisen tai yhteiskunnallisen kriisin kautta. Tätä kriisiä elämme nyt, mutta emme ole riittävän syvällä. Tavassa hallita ei ole tapahtunut uutta tiedostamista puhumattakaan inhimillistymistä.

Avainsanat:

- kalustehankinnat,
- palkkiot,
- moraal,
- veronkierto

Suhteellisuudentaju heittää eurovaaleissakin

- Perjantai 1.5.2009 klo 17:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Euroopan unionin kaksoisstandardit ja moraalin puute ovat arkipäivää. Suomi vetäytyy EU:n viitan taakse tarvitsematta ilmaista mitään EU:n yleisestä linjasta poikkeavaa itsenäistä kantaa. Urho Kekkonen varoitti politiikan integraatiosta talouden integroitua. Valitettavasti viisaus ja syvällisyys eivät ole nykypolitiikkojen varusteissa.

Israelin rikkoessa mahdollisimman monia kansainvälisiä lakeja ja ollessa toteuttamatta kansainvälisen rikosoikeustuomioistuimen tuomioita Suomi esiintyy sen yhteistyökumppanina ilman tunnontuskia. Suomi käy lakien ja sopimusten vastaisesti asekauppaa eikä taloussaarrosta ole puhuttakaan.

Aseteollisuus käyttää ehkä suurinta valtaa maailmassa. Euroopan unioni on pienessä piirissä valmistelemassa integraatiota turvallisuus-, poliisi- ja tietoturvasioissa Yhdysvaltojen kanssa. On huomattavaa, että EU-valtiot esiintyvät demokratioina ja oikeusvaltioina mutta kun vähän pintaa raaputtaa se on valmis integroitumaan valtioon, joka ei maksa YK-maksujaan, ei ole kansainvälisen rikostuomioistuimen jäsen ja joka ministeriensä sallimana kiduttaa ja laittomasti pidättää missä tahansa maailmalla minkä tahansa maan kansalaisia puhumatkaan aseteollisuuden ainoasta tosi kannattavasta toimesta- sodasta, aina kun kukkaron pohja alkaa hämmöittää. Vakoilu ei ole papereiden vaihtamista vaan jo vuosikymmenet USA ja Britannia ovat hyödyntäneet Echelon vakoilusatelliittia, josta Europarlamentin komitea saattoi vain todeta, ettei voi sille mitään.

Suomen Euroopan Unionin vaalikamppailussa luulisi puhuttavan keskeisistä demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja perusturvaan liittyvistä asioista. Parlamenttiin valittavien luulisi tuovan esiin kantojaan ja tietämystään myös muista EU-maista ja yhteistyöstä niiden kanssa. Sen sijaan media nostaa esiin isä Mitron kaavun. Keskustellaan oikeusministeriä myöten isä Mitron oikeudesta käyttää muutisuunnittelija Jukka Rintalan design-kaapua.

Eurovaaleista on tulossa jälleen sanomalehtitalojen osakkeenomistajille tuottoa tuova pinnallinen farssi, jossa muotikaavut ja piikkikorot vievät äänet oikealle, jossa puvut sentään on suunnitellut Gucci tai Armani ja kengät Bally. Kokoomus ja RKP voittavat aina muotikilpailun, Jukka Rintalan kaavulla SDP jää armotta kakkoseksi.

Avainsanat:

- media,
- todelliset asiat,
- ilmiasu,
- asiasisältö

Obama ei anna toivoa; Robert Fiskin apea kolumni

- Tiistai 5.5.2009 klo 19:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Belgialainen De Morgen-sanomalehti julkaisee aika ajoin tunnetun lähi-idän asiantuntijan ja The Great war for civilisation kirjan tekijän Robert Fiskin kolumneja. Heti Obaman virkaanastujaisten jälkeen Robert Fiskiä haastateltiin asiantuntijapanelissa Aljazeera-kanavalla. Hän oli jo silloin varsin pessimistinen sen suhteen, että Obama toisi mitään uutta maapallon keskeisten kriisien ratkaisuun.

Nyt huhtikuun 22 päivän De Morgenissa Fiskin pessimismi on vain yltynyt. Hän referoi Obaman ”fraaseja” Pakistanista, Afganistanin ja Pakistanin välisen rajan ”vuotamisesta” ja terroristisista kohteista. Fisk ei havaitse mitään eroa Bushin ja Obaman retoriikan välillä.

Afganistanin ja Pakistanin välinen raja on aina ”vuotanut”. Pataanit eivät ole tunnustaneet rajaa ja sitäpaitsi paimentolaiset ovat siirtyneet vuosisatoja alueelta toiselle vuodenaikojen ja karjan ravinnotarpeen mukaan.

Yhdysvaltalaiset seuraavat nyt tarkoin neuvostoliittolaisten kirjaamia kokemuksia mujahedintaistelijoiden taktiikasta. Fisk kysyy emmekö koskaan opi mitään.

Pakistan on julistettu maailman vaarallisimmaksi paikaksi. Nyt on Pakistanin vuoro saada niskaansa ”likaisia” pommeja, myrkkyjä, koko vanha arsenaali samaan aikaan kun Israel laajentaa siirtokuntiaan palestiinalaisalueilla ja uskottelee Iranin olevan maailman vaarallisin paikka.

Tärkeintä olisi tyrehdyttää Kashmirin, Kurdistanin, Palestiinan ja Libanonin vuotavat haavat. Sitä emme kuitenkaan tee. Sen sijaan syöksymme seikkailusta toiseen Fisk toteaa täysin toivonsa menettäneenä.

Avainsanat:

- vanhat fraasit,
- terroristiset viholliset,
- Pakistan

Norjan ja Suomen ulkopoliitiikka

- Sunnuntai 10.5.2009 klo 17:08
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Norja on ollut näkyvästi esillä vaikeiden konfliktien rakentavana ratkaisijana. Norjan itsenäinen kyky hankkia tietoa ja käyttää sitä ihmisoikeuksien edistämiseksi poikkeaa Suomen tilanteesta.

Suomi EU:n jäsenenä on astunut askeleen taaksepäin itsenäisestä ulkopoliittisesta ajattelusta puhumattakaan itsenäisistä teoista. EU:n selän taakse piiloutuminen ei anna vakuuttavaa kuvaa maasta, jonka pohjoismainen sisarmaa toimii toisin.

EU:n ihmisoikeusnäkökulmaa vailla oleva sitoutuminen Britannian johdolla USA:n vanaveteen estää rakentavat ratkaisut. Suomi näyttää olevan valmis hyväksymään, ainakin julkisesti kantaansa sanomatta, EU:n ulkopoliitiikan.

Suomen ulkopoliittinen johto on kaukana valtiomiesmäisestä asenteesta, jossa uudet oivallukset toimivat käänteentekevinä virikkeinä tekoihin, jotka muuttavat maailmaa.

Tonttikauppakeskustelujen sijaan suomalaisilla olisi ollut erinomainen tilaisuus myös toimittajina ja kansalaisina kysyä Venäjän presidentiltä tarkemmin uudesta turvallisuuspoliittisesta aloitteesta.

On mielenkiintoista kuinka vaikeata suomalaisten on olla rakentavia vuorovaikutuksessa lähimmän naapurimme kanssa. Kuitenkin tuohon lähinaapuriin liittyvä oivallus ja luova ajattelu voisivat tuoda Suomelle samaa mainetta mikä Norjalla jo on, monimutkaisten prosessien ratkaisijana. Vihamieliset tunteet tukahduttavat mahdollisuuden oivaltaa. Avoin mieli ja erilaisuuden hyväksyminen ovat avainsanoja.

Avainsanat:

- oivaltavuus,
- ongelmanratkaisu

Barack Obaman pohdinnoista oppia meillekin

- Perjantai 15.5.2009 klo 18:45
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kirjassaan *Dreams from my father*, Barack Obama kertoo muun muassa työstään asukastyön organisoijana Chicagon mustien asuma-alueilla. Hän kertoo vierailuistaan eri kirkkokuntien pastorien luona saadakseen heidät mukaan tukiverkostoihin. Häntä jäi erityisesti pohdituttamaan pastori Wrightin kirkossa näkemänsä lentolehtinen, jonka otsikko oli *Disavowal of the Pursuit of Middleclassness* eli keskiluokkaisuuteen pyrkimisen kieltäminen.

Lehtisestä kävi ilmi, että ei ollut paheksuttavaa pyrkiä keskituloisuuteen tai hyvään koulutukseen mutta paheksuttavaa oli keskiluokkaisuuden omaksuminen. Keskiluokkainen mielenlaatu, jonka seurauksena yksilö kokee itsensä paremmaksi kuin muut, tässä tapauksessa alueen vähemmän onnekas musta väestö ei ole toivottava tuon kirkon piirissä.

Obama kertoo jääneensä usein pohtimaan tuota lehtistä ja sen viestiä.

Kirja osoittaa Obaman ei vain älykkääksi ja lahjakkaaksi vaan myös harvinaisen lämpimäksi, eläytyväksi ja vuorovaikutussuhteitaan tarkasti kuvaavaksi henkilöksi. Hän pystyy kuvaamaan ihmisten ja tapahtumien vaikutuksen omiin tunteisiinsa ja toimintaansa. Omien reaktioittensa vaikutuksen taas muihin. Jatkuvan identiteettinsä etsinnän ja tarkan havainnoinnin syrjinnän ja alistamisen hienovireisistä mekanismeista.

Suomalaisen yhteiskunnan pääongelma näyttäisi olevan tuo keskiluokkaisen mielenlaadun omaksumisen aiheuttama vieraantuminen omasta itsestään ja tunteistaan. Myös "torpparien jälkeläisten" on pärjätäkseen tullut kyetä olemaan välittämättä miten muilla menee. Koulutuksen ja työn avulla on saavutettu menestystä, jonka koetaan tuoneen paremmuutta muihin nähden.

Olisiko muuten selitettävissä, että niin suuri osa suomalaisista, eliitin ulkopuolellakin, äänestää eriarvoisuutta lisääviä porvarillisia puolueita sen sijaan, että he äänestäisivät yhteisvastuuta ja tasa-arvoa puolustavia vasemmistopuolueita. Keskiluokkaisen mielen valta-asema on sotien jälkeisen kehityksen tulosta. Sota-aikaan saakkahan suuri osa työväestöstä eli varsin alistetussa asemassa. Tamperelaisista punaorvoista taisi yksi saada käydä lukion sotaan mennessä.

Tunteiden kuolemisen historia vaatii meillä vielä pitkän tiedostusprosessin ennenkuin pääsemme pohtimaan yhteiskunnan syrjittyjen asemaa yhtä eläytyvästi kuin Barack Obama pystyy kirjassaan tekemään.

Avainsanat:

- aitous,
- vieraantuminen,
- äänestäminen

Suomalainen media ja politiikka toimii fasismin kasvualustana

- Lauantai 23.5.2009 klo 17:47
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tämän viikon TV:n ulkolinja kartoitti fasistista toimintatapaa eri puolilla Eurooppaa. Pahimmalta tilanne näytti Italiassa, jossa jo kauan media ja politiikka ovat tukeneet Berlusconin myös fasistisiin liikkeisiin perustuvaa valtaa. Berlusconi on pystynyt kiertämään lakeja tai muuttamaan niitä mieleisikseen. Jatkuvan pilailun ja shown ilmapiirin kulississa maa liukuu kammottavaan suuntaan. Monissa maissa on julkisesti toimivia fasistisia ryhmiä. Suomessa tällaisia ei näy.

Onko tilanne Suomessa jotenkin parempi? Mielestäni ei. Suomalainen valtamedia ja sen välittämä politiikan todellisuus näyttää toimivan tehokkaasti fasistisen kehityksen kasvualustana. Kun valmistelevala työ tehdään kunnolla, tilanne voi pahentua räjähdysmäisesti.

Fasismin pohjana on itsenäisesti tietoa hankkimaan kykenemättömät huonosti voivat kansalaiset. He kaipaavat yksinkertaisesti auktoriteettia, joka lupaa pelastuksen ja vallan. Totuus ei ole tärkeä vaan ilmiasu. Se vaikuttaa miltä asiat saadaan näyttämään.

Suomalainen yhteiskunta on viime vuosina muuttunut nopeasti. Tiedotusvälineet harvoin välittävät totuutta Suomen hallituksen tai virkamiesten toimista. Eri puolueiden poliittiset väitteet saavat totuusarvon vaikka ne sisältäisivät valheita. Toimittajat joko eivät tiedä tai eivät ehdi ottaa selvää asioiden hoitamisen prosesseista.

Kokoomus julistaa vastuuta lähimmäisestä noin naapurusten kesken mutta kun olisi otettava poliittisesti vastuu lähimmäisestä kokoomus ottaa vastuun vain hyvinvoivista kansalaisista. Tiedotusvälineet toistelevat vain tätä kokoomuksen vastuu-väitettä ei todellisia tekoja.

Media pitää esillä perustuslaillisten Timo Soinia koska hän muistuttaa erilaisia mielipiteitä töräyttäessään mediaseksikästä Berlusconiä. Kuitenkin juuri hänen puolueensa sisällä on vahvoja rasistisia vivahteita ja niiden voimistuminen valmistaa fasistiselle kehitykselle.

Kuitenkin Timo Soiniakin hälyttävämpää on intellektuelleihin lukeutuvan väestön osan kehityskulut. Sofi Oksasen palkitseminen ja esilläpitäminen vaikka hän ei puheissaan muista tai tuo esiin Viroa juutalaisten tuhoajana ja kommunistien teloittajana. Virohan julistettiin hirmutekojen jälkeen juutalaisvapaaksi alueeksi, mikä esitettiin myös Ranskan vastarintaliikettä esittävissä sarjassa YLE-teemalla. Oksasen julkisuudessa esittämä ajatusmalli muistuttaa holocaustin kieltämistä. Ne jotka ovat lukeneet Suur-Suomea ihannoivaa kirjallisuutta ja tietävät suomalaisista keskitysleireistä voivat ymmärtää miten tällaisella yksipuolisella ajatusmallilla voidaan lievittää suomalaisten mahdollisia syyllisyydentuntoja. Tulevan

yhteiskunnallisen kehityksen kannalta se kuitenkin voi johtaa rasistiseen ja fasistiseen kehitykseen.

Suomalaisen valtamedian sisältö muistuttaa propagandaa tai aivopesua niin yksipuolista se on. Luin tänään New York review of booksista sadismista. Siinä kerrottiin kuinka yhdysvaltalaiset sotilaat olivat pieksäneet kattoon ripustamansa kaksi afgaanimestä kuoliaaksi Bagramin vankilassa. Toinen sai huomautuksen toinen lievemmän suraamuksen. Artikkelissa kuvattiin systemaattista kidutusta, kidutusmenetelmiä ja sitä absoluuttista valtaa mikä näillä kiduttajilla on kidutettaviinsa.

Aljazeera kanavalla katsoin keskustelua, jossa yhdysvaltalainen, iranilainen ja israelilainen asiantuntija pohtivat Israelin mahdollista hyökkäystä Iraniin - sen edellytyksiä ja seurauksia.

Suomalainen valtamedia ja poliitikot eivät seuraa kauhulla tai ota kantaa USA:n ja Israelin epädemokraattiseen vallankäyttöön, kaikkien mahdollisten kv lakien rikkomiseen ja sodasta toiseen syöksymiseen. Päinvastoin media kuvaa nämä maat demokratian perikuviksi ja Suomen arvoja edustaviksi kumppaneiksi.

Kaikkien merkittävien sanomalehtien päätoimittajat ovat NATO-myönteisyydessään USA:n arvojen kannalla. Kaikkien lehtien sisällöt myös heijastelevat tätä suorasti tai epäsuorasti.

Ei ole ihme, että tällaisessa epätotuuksien, valheiden, todellisen yhteisvastuun puutteen ilmapiirissä kasvaa turhautuneita kansalaisia. Heillä ei ole varaa- ei rahaa eikä energiaa ottaa selvää asioista vaan he tulevat luottamaan vahvaan johtajaan, joka pitää suomalaisen puolta ulkomaalaisia ja muita erilaisia käsityksiä edustavia vastaan. Eriarvoisuuden kasvun mittarit osoittavat kohti epätoivoa.

Avainsanat:

- fasismin nousu Euroopassa,
- totuuden kieltäminen

Miksi suomalaiset eivät äänestä, demarien ongelmat

- Lauantai 20.6.2009 klo 18:28
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

EU-vaaleissa useimmat suomalaiset jäivät kotiin. En ihmettele. Tarjolla oli vain rahan ja yksipuolisen tiedonvälityksen mahdollistamia ehdokkaita. Parlamentin ulkopuoliset puolueet ja liikkeet olivat median täydellisessä boikotissa. Tuttuun tapaan yhtään syvällistä tai korkealentoista keskustelua ei nähty.

Vallan, varakkaiden ja itsekkäiden koulutettujen etuja puolustavien näkyvyys on itsestään selvyys. Valitettavaa vain on se, että hyvää ammattitaitoa käytetään etuoikeutettujen puolustamiseen.

Ongelmaksi jää vasemmisto. Miksi vasemmiston ääni ei kuulu eikä asiantunte-musta näy.

Näkyvyys: Sekä parlamentaarinen TV että muu media palvelee oikeiston maail-mankuvan ja arvojen tavoitteita. Vasemmistolainen lehdistö on käytännössä kadonnut. Uutispäivä Demari pitää esillä demareiden oikeaa laitaa. Demaria lukemalla oli jo selvää ketkä demareista tulevat valituiksi EU parlamenttiin.

Demarin vaalityöllä ei ollut pienintäkään mahdollisuutta tavoittaa tavallisia järjestöihin kuulumattomia työntekijöitä. Vaalijunassa ehdokkailla näytti olleen hauskaa keskenään mutta eihän kukaan voi olettaa, että tavallinen kaupan kassa tai kampaamon työntekijä tulisi radan varteen ehdokkaita kuulemaan. Toritapah-tumat ja kauppakeskustilaisuudet eivät korvaa pitkäjänteistä henkilökohtaista koteihin ja työpaikoille ulottuvaa työtä. Olemme nähneet kuinka Iso-Britanniassa ja Yhdysvalloissa ehdokkaat ja heidän tukijansa käyvät kodeissa ja arkisissa tapahtumissa.

Olen myös ihmetellyt kuinka innostavaa työttömälle olisi osallistua tapahtumiin, joita juhlistetaan kuohuviinillä ja hemmottelutapahtumilla, joihin osallistuminen maksaa enemmän kuin työttömällä on rahaa omiin arkisiin tarpeisiin. Vasem-mistoliitosta oikealle olevilla puolueilla todellisuus on erkaantunut tavallisten ihmisten, jopa tavallisten korkeakoulutettujen ihmisten elämästä.

Puheenjohtaja Urpilainen ei ole kyennyt luomaan imagoa, joka tarjoaisi luotet-tavan myönteisen vaihtoehdon. Viikoa ennen vaaleja hän ehdotti äänestämään kokoomusta tai demareita! Miksi? Poliittinen peli jatkuessaan vie koko vasem-miston perikatoon. Vasemmistoliiton nälviminen tai kokoomuksen ja demareiden yhteishallituksen suunnittelu ei johda demareita nousuun. Kokoomus osaa demareita paremmin kokoomuspolitiikan.

Naton vastustajalle, joita Suomessa on enemmistö, luotettavaksi vaihtoehdoksi jää vain demareista vasemmalle olevat puolueet ja toistaiseksi vihreät. Todel-lisen vaihtoehdon rakentaminen edellyttää totaalista irtisanoutumista viime vuosikymmenten eriarvoisuutta ja militarisoitumista lisäävästä politiikasta.

Vanhan työväenpuolueen juhlan lähestyessä tulisi kyetä kokoamaan kaikki

ne voimat, jotka muodostivat tuon puolueen, yhteen keskinäisen arvostuksen hengessä. Mikäli jokainen osanen jatkaa nykyisen kaltaista erillistä elämäänsä edessä on vain jokaisen tappio erikseen. Niiden, jotka ovat olleet luomassa nykyistä eriarvoisuutta on nöyryyttävä tunnustamaan se ja päätettävä linjan muutoksesta. Niiden, jotka ovat ulkopuolelta aivan oikein arvostelleet vallassaolleita puolueita, on kyettävä hillitsemään kritiikkinsä ja tarjoamaan rakentavaa yhteistyötä.

Keskustan heikkeneminen kokoomuksen vahvistuessa ei edesauta suomalaisen yhteiskunnan tasa-arvoistumista. Keskustan heikkeneminen lisääisi militarisoitumista ja yltiöpäistä ulkopoliittikkaa. Tuo kehitys ei olisi vasemmiston etu.

Valta turmelee alunperin korkeatasoisetkin moraaliset aatteet, ellei vallankäyttö sinänsä sisällä sisäistä kontrollia vallan väärinkäytön estämiseksi. On harvoja ihmisiä, jotka ovat moraalisesti niin syvällisiä ja vahvoja, että kykenevät luontaisesti valtaa saatuaankin ylläpitämään alkuperäisen moraalinsa. Tällaisia poliitikkoja ja toimittajia maailmankaikkeudessa on, mutta he ovat harvinaisia.

Avainsanat:

- raivo,
- turhautuminen,
- passivoituminen,
-

Valhe ja moraal

- Lauantai 18.7.2009 klo 11:12
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kirjoitin pyydetyn artikkelin espanjalaiseen psykiatriseen tieteelliseen julkaisuun, jonka johdannossa totean psykiatrian mahdollottoman tehtävän aitojen tuntevien potilaiden hoidossa nyky-yhteiskunnassa. Nykyinen yhteiskunta perustuu sellaiseen henkiseen ja tunteelliseen manipulaatioon, jossa kansalaisen on mahdotonta erottaa valhetta totuudesta. Tällaista yhteiskuntaa pidetään normaalina. Psykkisesti sairastuva herkkä yksilö on usein aito ja tunteva eikä kestä tätä totuuden ja valheen sekamelskaa, joka heijastuu yhteiskunnassa vallassa olevien tekojen moraalittomuutena ja rikoslain sisältöjen suhteettomuutena ja yksipuolisuutena.

Näitä ajatellessani luen Saimaan norppakuolemista. Saan tietää, että Keskusta on ollut harrastajakalastajien verkkopyynnin jatkamisen vahva tukija. Uhanalainen laji ei Keskustan näin toimivien poliitikkojen arvomaailmassa ole kunnollisen suojelun arvoinen. Puolitotuuskin ja kulisissa toimien on liu'uttu tilanteeseen, jossa yksi vuosi suojelua on taas menetetty.

Mieleeni tulee toinen uhanalainen laji - ihminen. Kansanedustaja-aikani vuotuinen farssi oli margariiniveron nostaminen. Jotta voita saatiin myytyä, halveman margariinin hinta tuli veron avulla nostaa voim hinnan tasolle. Niin sydäntauteja estävä jääkaappimargariini kuin kiinteä margariini saivat osakseen kohtuuttoman veron.

Jo 50-luvun lopulla oli tieteellisesti todettu öljypohjaisten levitteiden suotuisuus kiinteisiin rasvoihin verrattuna. Maalaisliitto/Keskusta pystyi jarruttamaan kansanterveyden edistämistä vuosikymmeniä. Oli vaikeata kiemurtelematta kuunnella niitä voim terveellisyttä kehuja kansanedustajien puheenvuoroja.

Vuosikymmeniä on myös tiedetty maanviljelyn olevan eräs Suomenlahden pahin saastuttaja. Jo kolmekymmentä vuotta sitten eduskunnassa puhuttiin suojavyöhykkeiden välttämättömyydestä Suomenlahden saastumisen estämiseksi. Tehokkaiden toimenpiteiden sijasta syyttävä sormi on käännetty osoittamaan Pietariin, jonka osuus on tärkeä mutta vähemmän merkittävä kuin suomalaisen maanviljelyn osuus. Kun tiedetään suomalaisten kyvyttömyys korjata omia virheitään on ilmeisesti katsottu tehokkaammaksi tukea Pietaria sen osuuden vähentämisessä.

Kaksinaamaisuus, valheet ja puolittouudet ovat yhteiskunnallisessa vaikutamisessa heijastusta yhteiskunnan moraalin tilasta ylipäänsä. Kuitenkin Keskusta näyttää kokoomuksen rinnalla saavuttavan kaikki nyky-yhteiskunnalle tyypilliset toimintatavat.

Avainsanat:

- norppa,

- ihminen,
- yhteiskunta

Fasismien edellytykset olemassa; rikollisjengit turvallisuutta luomassa Kööpenhaminassa

- Maanantai 20.7.2009 klo 20:06
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kohta kymmenen vuotta, maailmanlaajuisen sodan terrorismia vastaan nimissä, on ollut yleisesti hyväksyttyä suhtautua arabeihin ja muihin islaminuskoisiin ihmisiin ennakkoluuloisesti ja syrjivästi. Passijonossa jokainen arabi tai arabien ystävä on potentiaalinen terroristi.

Sunnuntain 19.7.2009 HeSa:n artikkeli Kööpenhaminan jengisodista ja väkivallasta toi tärkeän piirteen esille. Hell's Angelsin toimitilaa vastapäätä asuva vanhus koki nämä tapoistakin tuomitut rikolliset turvanaan arabeja ja muita maahanmuuttajia vastaan. Vaikka luoti oli läpäissyt ikkunan turvallisuus perustui tähän pohjoismaisen väkivallan läsnäoloon. Näinhän fasismi nousee. Nyt kohteena eivät ole kommunistit ja juutalaiset niinkuin Hitlerin Saksassa vaan nimenomaan Kööpenhaminan kyseessä ollen, arabit.

Italiassa itseään jo fasisteiksi nimittävätkin ryhmittymät järjestäytyvät "kodin-turvajoukoiksi" maahanmuuttajia vastaan, kierrellen iltaisin katuja, terroristoiden turvattomia ulkomaalaisia.

Professori Arno Gruen, sveitsiläinen psykoanalytikko kävi vuosi sitten Helsingissä puhumassa kirjastaan "Tahdon maailman ilman sotaa". Hän on kirjoittanut useita syvällisiä teoksia terrorismin ja fasismien problematiikasta. Der Fremde in Uns tulisi kääntää suomeksi.

Hän on juutalaisena paennut Hitlerin Saksasta Yhdysvaltoihin. Nyt hän on kääntynyt kritisoimaan Yhdysvaltojen hallitusta maailman pelottavasta kehityksestä. Fasismien vainoamat eivät enää ole juutalaisia vaan arabilta tai muslimilta näyttäviä ihmisiä uskonnosta riippumatta ja demokratia itse.

Kansainväliset lait ja demokraattinen päätöksenteko saavat hiljalleen väistyä omankäden oikeuden ja väkivaltaisen vallankäytön vallatessa tilaa niin yksilöiden kuin kansakuntien toiminnassa. Mielen manipulaatiolla on luotu tähän edellytykset. Jokainen on voinut käytännössä havaita kuinka itsestään selvästi armeija, asevoima, turvamiehet ja poliisit ovat siirtyneet korvaamaan ihmisten välisen vuorovaikutuksen piiriin aikaisemmin kuuluneita asioita.

Ystävyys, erilaisuuden hyväksyminen ja tutustumista seuraava yhteistyö muuttuu luonnottomaksi ja harvinaiseksi. Osa meistä on elänyt 30-luvulla. Suurin osa ei. Osa on unohtanut kuinka fasismiin päädyttiin. Suuri osa ei ole siitä edes kiinnostunut. Lapset opetetaan samaistumaan, rahaa omistajilleen tahkoavien väkivaltapeliin avulla aikuisten väkivaltaiseen maailmaan. Rakkaus ja empatia eivät taivu kaupalliseksi tavaroiksi. Siksi ne myös harvinaisina katoavat kuten norpat ja suomalaiset luonnonpuistot.

Avainsanat:

- arabiviha,
- rikollisjengit,
- väkivaltaan turvautuminen

Jutta Urpilainen-este vasemmiston nousulle

Tiistai 4.8.2009 klo 11:15 - Pirkko Turpeinen - Saari

Antti Kalliomäki avasi mm Uutispäivä Demarissa 3.8.2009 julkaistulla puheen-vuorollaan tulpan, joka oli ollut vasemmiston voimakkaan toiminnan virran esteenä. Kalliomäen kädenojennus koski kaikkia sellaisia voimia, jotka kykenevät yhteistyöhön oikeudenmukaisen kohtelun ja turvallisen elämän takaamiseksi kaikille. On selvää, että vain selkein yksinkertaisin sanoin ilmaistulla johdon-mukaisella ja pitkäjänteisellä rehellisellä ja ymmärrettävällä toiminnalla puolueet voivat saada muuhun kuin harhautukseen pohjautuvaa kannatusta.

Kokoomuksen ja tällä hetkellä myös Keskustan kannatus pohjautuu taitavaan sanamagiaan ja totuuden peittelyyn, jotka estävät kansalaisia saamasta selville mihin näiden puolueiden yhteistoiminta johtaa. Osittain korruptoitunut rahasta riippuvainen tiedonvälitys tukee tätä totuuden peittelyä.

Tarvittiin kuitenkin kaupallinen Helsingin Sanomat paljastamaan 4.8. se, mistä johtuu, että Kalliomäen tavoitteleva linjaus saattaa olla "unelma".

Jutta Urpilainen tapaa puhua unelmista. Kovan paikan tai normaalin poliittisen tilanteen tullen unelmat saavat jäädä ja vallanhalu pääsee voitolle. Mikäli Helsingin Sanomien haastattelu pitää paikkansa Jutta Urpilainen on valmis yhteistyöhön kokoomuksen kanssa, jos vain hallitusohjelmasta voidaan sopia. Saman on tuonut esille Guzenina-Richardsson. Miapetra Kumpula-Natri kokee ilmeisesti Kalliomäen esityksen marginalisoitumisena.

SDP:n puheenjohtajana on poliitikko, joka ei käsitä kuinka pitkä ja perusteellinen, huolellista ja henkilökohtaista kansalaisten lähestymistä vaativa työ on edessä, jotta kansalaiset pystyvät avaamaan silmänsä, tunteensa ja tietoisuutensa siihen missä yhteiskunnassamme tällä hetkellä ollaan menossa.

SDP:n viimeinen puoluekokous vielä uskoi, että mielikuvapolitiikalla kannatus vielä nousee. Se valitsi puheenjohtajan tyydyttämään porvarillisia, mielikuviin ja huonoon itsetuntoon perustuvia tahoja. Ei ymmärretty, että porvarilliset puolueet suurine rahoineen hoitavat mielikuvamainonnan moninverroin demareita paremmin.

Puolueen puheenjohtaja on keulakuva ja symboli. Jos hän toistuvasti on muiden voimavaroja kuluttava, noloistuttava aidon oikeudenmukaisuuden ja tasa-arvokehityksen jarru on hänen ymmärrettävä tehdä siitä johtopäätöksiä. On ymmärrettävä, että pinnallisella opportunistimilla on nykyisessä kansainvälisessä yhteiskunnallisessa tilanteessa, jossa rasistiset ja jopa fasistiset piirteet ovat voimistumassa, katastrofaaliset seuraukset. Myös SDP:n puheenjohtajan on valittava onko hän oikeudenmukaisuuden lisäämisen vai vähentämisen puolella! Molempia ei voi olla.

Avainsanat:

- opportunisti,

- oikeudenmukaisuus,
- aatteellisuus

Ostoksilla KOKOOMUS-tavaratalossa

- Torstai 13.8.2009 klo 10:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Björn Wahlroos, Peter Fagerlös, Heikki Tavela ja Antti Piippo kumpaneineen ovat olleet ostoksilla Kokoomus-tavaratalossa. Hinta veroparatiisilaista on määritetty. Maksetaan kauppiaan määrittämä vaaliraha ja saadaan veroparatiisilaki, jolla kauppahinta korvataan moninkertaisesti.

Asevalmistaja Patrian vallankäyttäjät käyvät myös ostoksilla. Vaadittu summa maksetaan ja korvaukseksi Kokoomus lupaa nostaa valtion asehankintamäärärahoja pysyvästi vuosittain. Kokoomus on reilu kauppias. Toimitukset ovat nopeita, jollei välittömiä. Asehankinta päätökset on jo toteutettu ja sijoitusrahasto-veroparatiisilaki nopeassa valmistelussa.

Kokoomustavaratalon mielipuoლისilla päivillä tyydytettiin kaikkein varakkaimpien pikkutarpeita. Jokainen riittävän varakas sai lohdutuslahjan - veronalennuksen- vaikka ei olisi maksanut mitään. Tämä osoittaa että Kokoomus on Reilu kauppias kuten mainoksissa luvattiin.

Toivosta ei myöskään joudu luopumaan. Kokoomus on TOIVON puolue. Rikkaiden rikastuminen tulee jatkumaan, aseiden käyttämiseksi sotia tullaan myös tulevaisuudessa löytämään. Sen takaa Kokoomuksen vaalimainoksista kassaan täyttävä kaupallinen tiedonvälitys. Sodat muuttuvat rauhanturvaamiseksi, aseellisuus puolustusteollisuudeksi, NATO rauhanjärjestöksi. Tätä ilosanomaa levittää kokoomuksen Toivo, Alexander Stubb.

Avainsanat:

- korruptio,
-

Ulkoministeri Stubbin kylmä kyynisyys

- Perjantai 14.8.2009 klo 10:59
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ulkoministeri Alexander Stubb väitti Kirkon ulkomaanavun nostavan vain omaa profiliaan sen vaatiessa Israelilta lisäselvityksiä syistä, jotka johtivat Kirkon ulkomaanavun klinikan tuhoamiseen viime tammikuussa. Ulkoministeri julisti Suomen valtion lopettavan lisävaatimukset ja siten jättävänsä KUA:n yksin ponnistelemaan.

Aiemmin ulkoministeri Stubb on pitäytynyt kritiikissään juuri tuon suomalaisen klinikan tuhoamiseen välttämällä siten laajempia ja kokonaisvaltaisempia kannanottoja, joihin olisi ollut syytä ja joita eri ihmisoikeusjärjestöt ja suurin osa YK:n jäsenmaista ovat ottaneet.

Ulkoministeri paljasti maailmankuvansa kaksijakoisuuden. Luotettaviksi luulemiensa toimittajien läsnäollessa hän paljasti kyynisen pinnallisuutensa. Julkisessa esiintymisessä hän sen sijaan näyttelee roolia, jonka mediat tähän mennessä ovat kuvanneet hänen persoonanaan.

Ajatteleva median seuraaja on havainnut ristiriidan jo kauan. Kidutusta ja muita pimeitä toimia kannattaneen George W. Bushin ollessa Yhdysvaltain presidenttinä Alexander Stubb julistautui Etelä-valtiolaiseksi miellyttääkseen Texasista kotoisin olevaa presidenttiä. Samoin kidutuksen hyväksyneen Condoleezza Ricen ulkoministerikaudella Stubb kertoi juostessaan ajattelevansa tämän sääriä.

Mielikuvamaailman vallitessa ja median ruokkiessa mielikuvia todellisuuden ja tunneaitouden sijaan, Stubb on nostettu kyynisyydestään ja ihmisoikeuksista piittaamattomuudestaan huolimatta suosikiksi, jota suuri osa suomalaisista olisi valmis äänestämään jopa presidentiksi.

Stubb on valitettavasti virallisen Kokoomuksen tyypillinen edustaja. Mainostoimistojen ja median avulla suomalainen todellisuus on muuttunut täysin mielikuvilla käyväksi. Valheet käyvät totuudesta. Poliitikoille on opetettu miten pitää esittää asiat riippumatta siitä millaisia ne ovat. Poliitikot ovat muuttuneet eräänlaisiksi totuuden muokkaus tehosekoittimiksi, jolloin kansalaiset nauttivat juoksevaksi muuttuneen tuotteen pillillä tarvitsematta itse pureskella. Puolueiden kannatusluvut ovat erinomainen näyte sekä tuottajista että kuluttajista.

Avainsanat:

- mielikuvamaailma,
- tunteet,
- moraali

Toistettu valhe Afganistanin sodasta=totuus

- Sunnuntai 16.8.2009 klo 18:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen eliitti on jälleen vakuuttanut, että Afganistanissa ei ole sotaa ja että ainakaan Suomi ei ole sodassa. HeSan toimittaja Pekka Hakala vahvistaa tiedonvälityksen toistamia puolitotuuksia HeSa 16.8.2009. Hän väittää Afganistanin sodan poikkeavan Irakin sodasta siinä, että Afganistanin sodalla on YK:n mandaatti, minkä vuoksi Suomen on oikeutettua osallistua siihen.

Näinhän asia ei ole. Yhdysvallat ja Iso-Britannia aloittivat Afganistanin pommitukset Enduring freedom operaationa lokakuussa 2001. Ei sodan aloituksella ollut minkäänlaista YK:n mandaattia. Pommitusten perusteluna pidettiin terroristijahtia, taleban-hallituksen kaatamista ja sotaa huumeita vastaan. Kyseessä oli eräänlainen sisällissodan aloittaminen ulkoa päin.

Joitakin kuukausia sodan alkamisen jälkeen sen rinnalle perustettiin ISAF-”rauhanturvaoperaatio” YK:n valtuutuksella. Myöhemmin sotilasliitto NATO otti ISAF-joukot johtoonsa ensimmäisessä Euroopan ulkopuolisessa operaatiossaan.

Varmaa on, että pommitukset ja täsmäohjatut murha-ohjusiskut eivät ole rauhanturvaamista. Sotilasliiton puhdas rauhanturvaoperaatio on myös sanamagiaa samalla tavalla kun aseteollisuus on puolustusvälineiteollisuutta.

Varmuudella ISAF on sodan osapuoli. Sen tehtävänä on tukea hallitusta talebanjoukkoja vastaan. Hallitus edustaa ”rauhaa” ja Taleban ”häiriötä”, ”uhkaa” tai muuta puuttumista edellyttävää toimintaa. Maan hallitus on Yhdysvaltojen ”asettama”, joka myöhemmin vahvistettiin näennäisen demokraattisella äänestyksellä. Tosiasiassa Afganistanin kaltaisessa maassa valtaa käyttävät kymmenet eri tavoin toimivat ja yllättävästikin yhteistyökumppaneita vaihtavat sotaherrat ja huumebaronit sekä aikaisempi rikas Yhdysvalloissa koulutettu eliitti. Afganistanilaisilla ei voi olla rahasta riippumatonta tiedonvälitystä kun tiedämme, että sitä ei ole Suomessakaan. Raha ja valta ovat tässä yhdessä maailman köyhimmistä valtioista täysin kietoutuneet toisiinsa.

Korruptio, huumeraha ja eliitin valta ovat vieraannuttaneet ja vieraannuttavat yhä enemmän köyhiä kansalaisia länsimaisista toimijoista. He siirtyvät talebanin tukijoiksi. Ratkaisut ovat käytännöllisiä mutta johtavat traagisiin seurauksiin. Vaalivilppi, äänten ostaminen, monet meistä mielikuvitukselliset ongelmat tekevät väkivallan ohella Afganistanin vaaleista täysin arvaamattomat. Äänestäminen sodan oloissa on mielettömyyttä. Tuloksen tulkitseminen jää jälleen eliitin tehtäväksi.

Avainsanat:

- sota,
- rauhanturvaoperaatio,
- Pekka Hakalan puolitotuudet

Kommunistien kortistointi Suomessa

- Lauantai 29.8.2009 klo 16:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kimmo Rentolan kirjoittaman SUPO:n historiikin julkistamisen jälkeen kaikki suomalaiset, ei vain kommunistit, tietävät minkälaista syrjintää heikoimpien oikeuksia ja demokratiaa puolustavat suomalaiset kommunistit ovat nykypäiviin saakka saaneet kokea.

Minkälaisen yhteiskunnan poliisi kortistoi esimerkiksi vielä 1970-luvulla yhden laillisen puolueen jäsenet.

Kansalaisoikeuksien vaatiminen aseelliseen taisteluun joutumisen uhallakin 1918 johti tragediaan. Sodan hävinneitä punaisia teloitettiin ja vangittiin myös sisällissodan jälkeen. Kun teloittaminen ei enää ollut mahdollista, tehtiin yhteiskunnallisen toiminnan mahdollisuudet ja tavallinen elämäkin muilla keinoin vaikeiksi. Kokonaisen eduskuntaryhmän vangitseminen, kokoontumis- ja muiden toiminto-oikeuksien kieltäminen ja rajoittaminen leimasivat 1920- ja 1930-lukuja. Demokraattisia oikeuksia rajoittavia lakeja oli täysin mahdollista säätää eduskunnassa.

Olkoonkin, että Neuvostoliitossa vallitsi totalitaarisesti hallittu sosialistinen diktatuuri, sen voitto toisessa maailmansodassa pelasti suuren määrän suomalaisia kommunisteja vankiloista ja teloituksilta, joita ehdittiin toteuttaa hieman yli 500. Suomalaisten ja Saksan voitto olisi ollut kohtalokas.

Suomen eliitin ja kaupallisen median lähes vainoharhainen suhtautuminen suomalaisiin kommunisteihin on eräs syy siihen, että tavallisten kansalaisten on ollut otettava annettuina mielikuvat, jotka eivät vastaa todellisuutta.

Olisi tärkeätä saada vireille yliopistollinen tieteellinen työ tai opinnäyte siitä, minkälaisia aloitteita suomalaiset kommunistit ovat tehneet ja kuinka äänestäneet sodanjälkeisessä eduskunnassa.

Suuri osa oikeistososialidemokraatteja ja heistä oikealle olevia poliitikkoja pyrkivät hyötymään taktisesti sellaisesta sanamagiasta ja tapahtumien tulkinnasta, jossa Länsimaiden kommunistit samaistettaisiin totalitaaristen diktatuuriin kommunisteihin. Puhutaan kommunismin kukistumisesta kun tarkoitetaan mahdottomaksi osoittautuneen totalitaarisen sosialistisen diktatuuriin kukistumista. Kommunistista maata ei ole maapallolla missään tähän mennessä vielä ollut. Näillä samaistuksilla pyritään siihen, että aito demokratian tavoittelu nykyaikaisessa finanssipääoman diktatuurissa ei voisi onnistua. Sanamagialla eriarvoisuuden lisääminen muuttuu huolenpidoksi kansalaisista. Eliitin etujen ajaminen työväen asialla oloksi.

Finanssipääoman ja mediavallan kytkeytyessä toisiinsa Suomessa on vain vähän korruptiosta ja yhä eriarvoisemmaksi yhteiskuntaa muuttavasta lainsäädännöstä ja vaalivilpistä irrallaan olevia puolueita. Eduskunnan ulkopuoliset puolueet

joukossa SKP lienevät näistä puutteista vapaimpia.

Vaalien alla median valtaavat eliitin tarpeita myötäilevät toimittajat. Vain harvoin saamme nauttia Timo-Erkki Heinon (YLE Ulkolinja) dokumenttien kaltaisia ohjelmia siitä mitä ahneuden aika käytännössä tarkoittaa. Se tarkoittaa sitä, että köyhät köyhtyvät demokraattisesti ja rikkaat rikastuvat keinottelemalla. Poliittinen ja taloudellinen opportunismi ei ole koskaan juhlinut niin räikeästi kuin nyt.

Avainsanat:

- demokratia,
- osattomuus,
- eduskunnan päätökset

Harri Holkerin onnettomuus ja media

- Lauantai 29.8.2009 klo 18:09
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Entisen valtuustotoveri Harri Holkerin kärsimys liikuttaa ja tuntuu kohtuuttomalta. Toisaalta onnettomuuden toinen osapuoli, Iltalehden 29.8.2009 mainitsema ”kondomivaras” liikuttaa myös sekä herättää lukijan mielenkiinnon.

Jukisuudessa tapahtumaa on kutsuttu aluksi pahoinpitelyksi, nyt myöhemmin onnettomuudeksi. Iltalehden kuvauksen mukaan onneton kondomivaras ryntää kaupasta ulos törmäten ovella Holkeriin, joka kaatuu ja murtaa lonkkansa.

Lehti ei ole haastatellut tapahtuman toista osapuolta, kondomivarasta. Miten hän on törmäykseen suhtautunut? Miksi hänellä oli kiire kondomivarkaisiin ja kaupasta ulos?

Lukijan ainoaksi vaihtoehdoksi jää käyttää mielikuvitustaan: Onneton mies, jolla on aikaisempia rikoksia, joutuu rahan puutteessa varastamaan kondomeja. Hän ei halua saattaa rahan puutteesta huolimatta kumppaniaan raskaaksi vaan varastaa tuotteen ja kiiruhtaa mielenliikituksen vallassa treffeille.

Harri Holkeri sattuu onnettomuutekseen ovella törmäyskurssille. Jos Harri Holkeri olisi hiihtoladulla törmännyt puuhun ja kaatuessaan murtanut lonkkaluunsa samoin seurauksin kuin nyt kaupan portailta kaatuessaan, Iltalehden juttu ei olisi saanut yhtä sensaatiomaisia sävyjä kuin nyt.

Tämänkin päiväinen uutinen olisi ollut lukijan kannalta antoisampi, ellei jälleen olisi syyllistytty nykymedialle niin tavalliseen vähävaraisen ihmisen leimaamiseen ”rikolliseksi”, jonka jälkeen hän ei ansaitse empatiaa eikä tasa-arvoista kohtelua hyvin toimeentulevaan kansalaiseen verrattuna. Hyvin toimeentuleva kansalainen voi median tuella vaatia korvausta varattomalta henkilöltä ja sen lisäksi saada lukijoiden sympatian puolelleen.

Avainsanat:

- todellisuuden vääristyminen,
- empatia

Rikosten sovittelu

- Sunnuntai 30.8.2009 klo 16:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ystäväni Rotterdamin yliopiston kriminologian professori Louk Hulsmannin mielestä nykyinen rikosseuraamusjärjestelmä tulisi kokonaan lopettaa. Hän on suosittu puhuja ympäri maailman. Hän osoittaa kuinka nykyisen rikosseuraamusjärjestelmän vallitessa rikoksesta epäilty leimatuksi alusta lähtien. Hän menettää subjektiivitensa eikä voi saada oikeudenmukaista kohtelua.

Jo 1970-luvulla, jolloin Hollannin vankimäärä oli pienempi kuin Suomen, hollantilaiset harrastivat rikosten sovittelua. Sovitteluprosessi on saanut jalansijaa myös Suomessa. Sovittelussa rikoksen tekijä ja rikoksen kohde tapaavat toisensa sovittelijan läsnäollessa, tutustuvat toisiinsa ja mahdollisuus keskinäiseen eläytymiseen syntyy.

Keskinäinen eläytyminen tuo uusia mahdollisuuksia nähdä taustoja sekä luo mahdollisuuksia sopia miten rikos voidaan sovittaa ilman varsinaista rikosoikeudellista prosessia.

Konsultoin työssä ollessani psykiatrina seitsemässä ns. suojelukasvatuslaitoksessa. Rikoksentehtäjän ja rikoksen kohteen ystävystyminen sovintoprosessin kuluessa näissä laitoksissa oli palkitsevaa. Ennakkoluulot puolin ja toisin vähenivät ja tarve koston tai katkeruuteen kävi tarpeettomaksi. Viha ja katkeruus syöivät ihmistä sisältäpäin.

On paradoksaalista, että yhteiskuntien kehitys voi myös pysähtyä ja taantua. Nyt Hollannin yhteiskunta on moninverroin kovempi ja eriarvoisempi, jolloin myös vankimäärät ovat nousseet rakettimaisesti. Hulsmann on suositumpi puhuja Brasiliassa, Kolumbiassa ja Espanjassa kuin kotimaassaan. Suomalaisen yhteiskunnan eriarvoisuuden, piittaamattomuuden ja väkivallan kasvu johtanee nopeasti paineeseen ratkaista yhteisöllisiä ongelmia entistä useammin rikosoikeuden keinoin.

Avainsanat:

- eläytyminen toisen asemaan

Epäsosiaalisuus valtaa maailman

- Maanantai 31.8.2009 klo 10:23
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Epäsosiaalisuus on aikaisemmin rajattu käsittämään kaikki sellainen toiminta, joka on laitonta, lähinnä rikollisuuden synonyyminä. Psykologiselta tai psykiatriselta kannalta epäsosiaalisuudella kuvataan ihmistä, jolle on luonteenomaista kyvyttömyys ottaa toiminnassaan huomioon toisten ihmisten tunteita ja oikeuksia. Rakkaudettomuus johtaa tällaiseen ihmisluonteen muovautumiseen.

Viimeiset vuosikymmenet ovat nopesti muuttaneet yhteiskunnan ilmapiirin läpeensä epäsosiaaliseksi. Se ilmenee kaikenlaisena piittaamattomuutena toista ihmisistä, ympäristöstä tai luonnosta. Väkivallan eri muodot läpäisevät arjen on sitten kysymys mediasta, koulusta, työyhteisöistä tai pihapiireistä.

Koulutettujen, varakkaiden henkilöiden epäsosiaalisuus ilmenee sotina, veronkiertona, rahanpesuna, veroparatiisitoimintana, korruptiona ja muina demokraattisen toiminnan puutteina. Osattomien epäsosiaalisuus vuorostaan saa ilmentymänsä koulukiusaamisena, ilkivaltana, humalassa riehumisena, paikkojen tuhoamisena, ryöstöinä ja pahoinpitelyinä.

Mainosrahoista riippuvainen media tukee rahakkaita puolueita. Lähes 20 vuotta jatkunut epäsosiaalisesta politiikasta johtuva eriarvoisuuden kasvu ei ole saanut kansalaisten tajuttavaa selitystä tiedotusvälineissä. Rahakkaiden ja koulutettujen epäsosiaalinen toiminta laillistetaan eduskunnassa. Osattomien epäsosiaalisuus vuorostaan saatetaan rangaistavaksi eduskunnassa.

Mitkään poliisivoimat eivät tule riittämään pitämään osattomien epäsosiaalisuutta kurissa mikäli osattomuutta vuodesta toiseen lisätään.

Ainoa ratkaisu luovuuden ja rakkauden kasvamisen suuntaan olisi kansainvälinen koulutettujen ja varakkaiden epäsosiaalisuuden tekeminen mahdottomaksi. Taloudellinen eriarvoisuus tulisi muuttaa lisääntyväksi oikeudenmukaisuudeksi. Päiväkotien ja koulujen voimavarat tulisi lisätä sellaisiksi, että opettajien olisi mahdollista luoda päiväkoteihin ja kouluihin empatian ja välittämisen ilmapiiri. Poliisien tehtävän tulisi jäädä tuloksia taustalla varmistavaksi voimaksi eikä nykyisenkaltaiseksi voimattomaksi vallitsevan epäsosiaalisuuden sattumanvaraiseksi kontrolloijaksi.

Avainsanat:

- röyhkeys,
- piittaamattomuus,
- empatian puute

Nyt vasemmisto töihin

- Torstai 3.9.2009 klo 10:19
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Toimittaja Timo-Erkki Heinon ohjelma TV:n Ulkolinjassa 31.9.2009 toi häkellyttävän konkreettisesti esiin viimeisten vuosien eriarvoisuuden kasvun taustat ja syyt. Yhdeksänkymmentä luvun alun pääomaveroratkaisulla eduskunnassa Kokoomus ja Keskustapuolue loivat edellytykset rikkaiden rikastumiselle ja köyhien köyhtymiselle.

Kuten kahdeksänkymmentä luvun optiolaki myös tämä pääomaverolaki tehtiin tietoisena sen seurauksista. Kokoomus ja Keskusta halusivat eriarvoisuuden kasvavan ja erityisesti rikkaiden rikastuvan. Samat rakenteelliset tavoitteet näkyvät samojen puolueiden toiminnassa myös nyt laman aikana.

Miksi vasemmistopuolueet eivät tähän mennessä ole pyrkineet korjaamaan tätä epäoikeudenmukaisuutta eivätkä ole pitäneet tilastoa kuten toimittaja Heino nyt toi esille? Johtuisiko se siitä, että oikealle kallistuvat sosialidemokraatit ovat käyttäneet valtaa yhdessä Kokoomuksen ja Keskustan kanssa.

SDP:n puheenjohtaja Urpilaisen puheenvuoro eduskuntaryhmän kesäkokouksessa 2.9. toi selkeästi esiin uudenlaisen oikeudenmukaisuuteen tähtäävän linjauksen. Byrologisesta puheesta tulisi vielä pinnistäytyä selkeyteen ja käytännöllisyyteen.

Vasemmistopuolueiden tulisi paljastaa optiolakien ja pääomalakien aikaisten eduskuntapuheiden sisällöt. Kansalaisille tulisi näyttää henkilökohtaisesti, kädestä pitäen, miten eri kansanedustajat kyseisten lakien säätämisen yhteydessä puhuivat ja toimivat. Miten yhteiskunnalliset muutokset synnytetään koska ne eivät synny luonnonlakeina. Jokainen eriarvoisuutta lisäävä muutos on tietoisesti aiheutettu.

Media peittää totuuden mielikuvilla. Juuri kun asiantunteva toimittaja on juurta jaksaa ja perusteellisesti kuvannut todellisuutta, seuraava korruptoitu median edustaja esittää eriarvoisuutta edistävän politiikan kokonaisen sanomalehden aukeamalla, toisessa yhteydessä, ihailun keskellä esimerkiksi koululaisten ympäröimänä ja yhteiskunnallisesta yhteydestä irroitettuna perheenjäsenenä ja rakastavana kumppanina.

Lastenpsykiatri Vappu Taipale kuvasi ilmiötä kirjassaan Rauhan lapset: Lapset opetetaan rakastamaan perheenjäseniään ja metsän pupujusseja mutta ei eläytymään kanssaihmiisiinsä. Tällainen asenne on opetettua mutta ei perustu syvään yhteyteen omien tunteiden kanssa. Toisen köyhyyttä ja kurjuutta tavoitteleva on kadottanut aidon yhteyden syviin tunteisiin, jotka jokaisella on syntyessään.

Jo 1700-luvun runoilija Edward Young totesi ihmisen syntyvän aitona mutta kuolevan kopiona. Vasemmiston pitäisi pyrkiä lisäämään aitouden määrää ja vähentämään kopioiden valtaa. Ellei itse ole aito, toiminta ei voi tuottaa tulosta.

Avainsanat:

- totuus eduskunnasta,
- totuus mediasta

Onnittelut maailmanmestareille!

- Keskiviikko 9.9.2009 klo 17:21
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomalainen nuori muurari Ville Rämö ja hiusmuotoilija Elina Salminen voittivat Kanadan Cargaryssa pidetyissä nuorten mestaruus kisoissa ammattialojensa maailmanmestaruuden!

Lisäksi Marianna Luoma voitti hopeaa muoti- ja vaatetuslajissa. Pronssia tuli automaalari Harri Jaloselle sekä lähihoitajille Jaana Pakaselle sekä Tiina Aholalle.

Missä ovat torvisoittokunnat, TV-uutiset ja lentokenttävastaanotot. Mitään innostavampaa, liikuttavampaa ja jokaista suomalaista koskettavampaa tapahtumaa kuin nuorten onnistuminen ponnisteluissaan hienon ammattitaidon saavuttamiseksi ja sen julkiseksi osoittamiseksi voi tuskin kuvitella.

Mediassa esitellään päivittäin kymmenien eri urheilulajien mestaruus-, liiga-, suomi-, väli-, maakunta- ja piiritason ja mitä erilaisimpien ammattilaisurheilulajien kilpailuja.

Lapsia ja nuoria käsitellään juhlapuheissa ja ylevissä kirjoituksissa. Silloin kun tarjoutuisi mahdollisuus aitoon perusteltuun kannustukseen valtamedia vaikenee, valtion budjetintekijät vaikertavat. Lapsia ja nuoria käytetään rekvisiittana kun ministerit ja pääjohtajat tarvitsevat julkisuutta. Käytännön työssä oma etu asetetaan rekvisiitan edelle. Silti homeisista kouluista ja täyteen tupatuista opinahjoista sukeltautuu esiin ikäänkuin salaa ja yllättäen loistavia maailmanmestareita.

Onnittelut Kuopioon, Pirkkalaan, Tampereelle, Vantaalle, Iihin ja Ouluun!

Avainsanat:

- ammattiylpeys,
- nuorten itsetunto

Jouko-palvelubussi, Helsingin joukkoliikenteen helmi

- Keskiviikko 9.9.2009 klo 17:52
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Jouko-palvelubussin pysäkki on kerrostalomme edessä olevalla aukealla. Seuraan tuota katolla olevat liput hulmuten etenevää pientä sinistä olentoa kuin perheenjäsentä. Suunnittelen kaupunkimatkat siten, että käytän tätä pikkubussia metrolle mennessäni.

Bussissa matkustavat tervehtivät kuljettajaa ja toisiaan. Bussissa tutustutaan naapureihin ja matkan varrella mukaan tuleviin uusiin matkustajiin. Kuljettaja auttaa ystävällisesti lapsia ja vanhuksia. Auto lähtee liikkeelle vasta kun kaikki ovat istahtaneet. Pysähdykset eivät tapahdu vain pysäkeillä vaan matkustaja saa kuljettajan pysäyttämään auton reitin varrella kättä nostamalla.

Pienen bussin tunnelma on ystävällinen ja lämmin. Vaikka sen reitti mutkittelee omakotialueen keskellä ja metreissä mitattuna on pidempi kuin normaalivuorojen reitit, reittiopas julistaa sen nopeimmaksi, mikä johtuu siitä, että reittiopas laskee myös normaalivuorojen pysäkeille kävelymatkat matka-aikaan.

Iäkäs ystäväni, joka asuu kivenheiton päässä meiltä käyttää toista Jouko-bussia kuin minä. Hänen sininen Joukonsa pysähtyy aivan hänen palvelutalonsa vieressä ja kiertele sen ympäristössä poimimassa halukkaita matkustajia. Hän pääsee bussilla kätevästi ostoskeskukseen, terveyskeskukseen ja apteekkiin. 94-vuoden ikä ei aseta esteitä liikkumiselle kun Jouko-palvelulinja on apuna.

Mikäli joukkoliikenteen suunnittelijoille annetaan tunnustuspalkintoja, Jouko-palvelubussin toteuttaja ansaitsisi sellaisen.

Avainsanat:

- palvelu,
- joustavuus,
- yhteisöllisyys

Teija Tiilikainen UPI:n johtajaksi

- Keskiviikko 9.9.2009 klo 18:06
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Huomaan olleeni tänä aamuna pettynyt lukiessani uutista Teija Tiilikaisen valitsemisesta UPI:n päälliköksi.

Perusteluissa korostettiin kokemusta tieteellisyyden sijasta. Ei sanottu poliittisuutta tieteellisyyden sijasta.

Monessa asiassa tieteellinen objektiivisuus ja viileä harkinta ovat ulkopoliittisessa keskustelussa ja varsinkin eduskunnan linjauksia suunniteltaessa arvoja sinänsä.

Suomen ulkopoliitikassa Venäjä-suhteet ovat äärimmäisen tärkeitä. Se, että UPI:n johtaja olisi vapaa suomalaiskansallisesta Venäjä-traumasta ja Venäjä-vihasta olisi suotavaa.

Kuuntelin toissa kesänä Savonlinnassa Teija Tiilikaisen alustusta Suomen Venäjä-suhteista. Psykiatrina en voinut olla havaitsematta sitä, että hän suhtautui Venäjään objektina eikä subjektina. Totesin tämän hänelle käyttämässäni puheenvuorossa. Systemaattisesti hän puhui mitä Venäjälle pitäisi TEHDÄ. Ikäänkuin Suomi olisi tekijä, joka tekee jotakin Venäjälle tai Venäjällä. Tällainen ylemmydentuntainen, jopa kynniseltä tuntuva perusasenne ei tuntunut hyvältä.

Vaikka en ole ollut Raimo Väyrysen kaikista painotuksista samaa mieltä, on hänessä ollut tunnistettavissa pohdiskeleva, sittenkin asioille avoimena pysyvä asenne. Teija Tiilikaisesta ainakin silloin kuin olen häntä kuunnellut on ollut ehkä lähinnä kaikkitietävältä tuntuva pohjavire. Kun se on näyttänyt olevan lähellä nykyisen ulkopoliittisen johdon asenteita, en voi muuta kuin pahoitella tapahtunutta.

Avainsanat:

- poliittisuus,
- tieteellisyys,
- kehitys

Lama on keinottelijoille toivetila

- Tiistai 29.9.2009 klo 16:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Länsimainen yhteiskuntarakenne takaa rikkaiden rikastumisen ja köyhien köyhtymisen. Lama on rikkaiden elämässä toivetila. Keinottelijat ovat jo voittonsa keränneet kun pankit, heidän jäljiltään, anovat valtion köyhiltä ja keskiluokkaisilta palkansaajilta keräämiä verorahoja sen kuopan täyttämiseen, jonka keinottelijat ovat kaivaneet.

Rikkaat maksavat vähemmän veroja kuin vähävaraiset. Vähävaraiset ovat maksaneet veroja ylläpitääkseen kouluja, terveyskeskuksia ja julkista liikennettä. Keinottelijoiden aiheuttaman laman seurauksena verovaroja riittää entistä vähemmän varattomien ja keskituloisten palvelujen ylläpitämiseen. Rikkaat tyydyttävät tarpeensa osin ilmaiseksi (pääomaveroa maksamattomat kansalaiset) osin yksityisesti kuten terveyspalvelut ja yksityisautoilu.

Yhteiskunnan pyramidimainen rakenne näkyy myös kunnissa. Jos pääomaveroa kerättäisiin, kunnille saataisiin 1,5 miljardia lisää palveluihin ja ongelmien ennaltaehkäisyyn tukemiseen.

Myös kuntien sisällä eriarvoisuus kukoistaa. Terveyskeskuksen omahoitajani kertoi tapaavansa minut seuraavan kerran paria kerrosta ylempänä, uudessa työhuoneessa, jolloin omalääkäri on viereisessä huoneessa. Ilahtui toiminnan järkipäistymisestä. Jo seuraavassa hetkessä olin pudota tuolilta. Hoitaja kertoi, että muuttaminen tulee olemaan mielenkiintoista. Seuraavassa tilassa ei nimittäin ole yhtään huonekalua. Uusia ei saa ostaa eikä entisen huoneen huonekaluja voi viedä mukanaan!

Samaan aikaan sosiaalijohtaja hankkii 70.000 euron huonekalut.

Hoitajani kertoi lisää yksityiskohtia huonekalukurjuudesta. Lääkärit istuvat hajoavilla työtuoleilla. Mieleeni tuli myös erään toisen kaupungin vanhustenhuoltolaitoksen henkilökunnan kommentti. He kertoivat ostaneensa omilla rahoillaan potilaiden huoneisiin joulukoristeita, samalla kun he varoittivat istumasta huoneessa olevaan räpäähän tuoliin.

Viimeisen vuosikymmenen aikana varat ja virat on keskitetty erikoissairaanhoidon vaikka järkevän terveyspolitiikan mukaisesti rahat olisivat kuuluneet perusterveydenhoitoon ja sairauksien ennaltaehkäisyyn. Herooiset leikkaukset ehkäistävien sairauksien taudinkulun loppupäässä ovat mitä suurinta tuhlausta niin taloudellisesti kuin inhimillisesti.

Globaalin pyramidin huipulla ovat Yhdysvaltojen keinottelijat, joiden voittoja Suomenkin köyhät ja sairaat ylläpitävät. Vain globaali pyramidin kääntäminen ylösalaisin voi muuttaa tilanteen. Ellei, kansainvälinen pääoma ja keinottelijat jatkavat kuten ennenkin ja odottelevat uutta lamaa ja uusia mega-voittoja.

Avainsanat:

- varallisuuden uusjako

Saksan vaalien odotettu tulos

- Tiistai 29.9.2009 klo 16:26
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Saksan sosialidemokraateille on käynyt samoin kuin suomalaisille. Porvarihallituksessa toimien oikeudenmukaisuuteen pyrkivää politiikkaa on mahdotonta toteuttaa. Roikkuminen vallassa vieroittaa kansalaisista. Kansalainen miettii miksi äänestää kun ei halua äänestää oikeistoa eikä oikeistolaista demaripolitiikkaa. Seuraa masennus ja passivoituminen.

Saksan demareilla olisi ollut neljä vuotta sitten aivan uudenlaisen politiikan aloittamisen mahdollisuus. Vaalien tulos loi mahdollisuuden punavihreän hallituksen muodostamiseen. Punavihreä hallitus olisi ollut loistavassa asemassa laman alettua. Niin kansallisesti kuin kansainvälisesti Saksa olisi ollut paljon nykyistään voimakkaampi tekijä uusien globaalien talouden rakenteiden aikaansaajana. Punavihreä hallitus olisi hyötynyt kansalaisten kanssa hahmotetusta keinottelun kritiikistä ja korjaavista toimenpiteistä.

Saksan sosialidemokraatit eivät suostuneet minkäänlaiseen yhteistyöhön Linken, vasemmistopuolueen kanssa. Tämän periaatteen seurauksena oltiin valmiita prosessiin, jonka päätepiste nähtiin viime sunnuntaina. Linken kasvaessa käytäntö paikallistasolla johtaa vähitellen kuitenkin siihen, että yhteistyö on luonnollista ja että sitä täytyy tehdä kansalaisten etujen vuoksi.

Aivan kuin Suomessa, niin myös Saksassa vasemmistopuolueiden kyvyttömyys rakentaa yhteistyötä osoittautuu katastrofiksi. Siksi viime lauantaina Tiedonantaja-lehden 40-vuotisjuhlan yhteydessä järjestetty panelikeskustelu vasemmistoyhteistyöstä oli tärkeä.

Vasemmistoliiton Minna Sirnö, SDP:n Jukka Gustafsson ja SKP:n Yrjö Hakanen kykenivät alustamaan vilkkaan ja antoisan keskustelun.

Kymmenistä yleisöpuheenvuoroista näki, että kansalaisilla on sanottavaa ja halua vaikuttaa lähipiirissään. Tuntuukin, että puolueiden byrokratia ja jäykkä puoluejohtokeskeisyys on eräs tärkeä syy kannatuksen katoamiseen. Erilainen kokemuspohja, joka johtaa erilaisiin aatteellisiin painotuksiin, ei saisi olla yhteistyön ja voimien kokoamisen este. Lokeroimisen ja nimittelyn ajan toivoisi olevan ohi. Sen sijaan kokemusten vaihtaminen ja työstäminen on välttämätöntä yhteisten päämäärien suuntaan etenemiseksi.

Avainsanat:

- vasemmiston eripura

Paavo Haavikko ja minä

- Lauantai 3.10.2009 klo 19:55
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Paavo Haavikko tutustui ajatuksiini v.2003 jo ennen kuin olimme tavanneet. Hän oli tulevan aviomieheni suosituksesta lukenut kirjani Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoja kasvuun (Edita) käsikirjoituksen. Hän oli huudanut: kustannan tämän heti! Ensimmäisen tapaamisemme jälkeen HYKS:issä 2005 jokaiseen kohtaamiseemme liittyi syvällisiä hetkiä, joilla oli merkitystä molemmille. Haavikon tapa olla läsnä loi mahdollisuuden vuorovaikutukseen. Ainakin minun ajatukseni menivät alueille, joista löytyi käsillä olevaan ajatusrakennelmaani aina uutta. Haavikko puolestaan sanoi, että hän ei aikaisemmin ole tiedostanut itseään vaan kirjoittanut itseään.

Hän oli kiinnostunut kirjassanikin kuvaamastani prosessista kuinka niin sanottu ”normaali” todellisuus syntyy. Puhuimme vallasta ja vallankäytöstä. Syrjinnän merkityksestä. Muistan Juholan terassilla käymämme keskustelun hollantilaisen Arthur Japinin kirjasta ”De grote wereld”, jonka olin lukenut hollanninkielellä. Japin kuvaa kääpiön kokemaa normaalikokoisten suhtautumista itseensä. Kääpiö joutuu ottamaan huomioon kokonsa aiheuttaman kammon tavallisissa kanssaihmisissä. Kammoa seuraa syyllisyyden ja vihantunteet, jotka kääpiö on sekunnin tarkasti oppinut käsittelemään tekemällä itsensä naurettavaksi, jolloin kanssaihmisen ahdistus ja viha muuttu helpottuneeksi nauruksi.

Puhuimme Haavikon kanssa paljon Urho Kekkosesta koska käsityksemme hänestä olivat hyvin samankaltaiset. Hän luki Kekkosesta kirjoittamani kirjan ”Suuri yksinäinen; Urho Kekkonen ja tunteet” käsikirjoituksen kertoen pitävänsä siitä. Hän matki joskus Kekkosen kävelyä ja vertasi sitä Mannerheimin liikkeisiin. Persoonallisuus kehon ilmaisemana kiinnosti häntä. Muutenkin hän halusi kuulla mielipiteitäni politiikasta ja eduskuntavaalien mahdollisesta lopputuloksesta.

Oman kokemukseni perusteella ymmärsin hyvin Paavo Haavikon ja Mauno Saaren suhteen merkityksen. Heidän luovaa tunteiden ja tietoisuuden yhteyttä ja keskinäistä yhteisymmärrystä ja sen ainutlaatuisuutta olisi pitänyt vaalia loppuun saakka. Mikään ei voi korvata luovaa merkityksellistä yhteyttä henkisen hengissäpysymisen kannalta.

Olin toiminut Euroopan neuvoston kidutusta ja ihmisarvoa alentavaa kohtelua tutkivan komitean psykiatrian asiantuntijana ja kuullut eduskunnan lakivaliokunnan jäsenenä muiden asiantuntijoiden käsityksiä eristämisen merkityksestä ihmisen henkiselle tasapainolle.

Jorma Palo korosti eristämisen neurologisia, orgaanisia vaikutuksia, psykiatrit vuorostaan mielen hajoamisen eli psykoosin vaaraa.

Kun Paavo Haavikon puoliso Ritva Haavikko soitti juhannuksen alla 2008 Paavo Haavikon sairaalakierteen aikana äärimmäisen huolissaan miehensä mielenterveydestä, tiesin kaikki riskit ja menin auttamaan häntä niinkuin menisin auttamaan

ketä tahansa hengen vaarassa olevaa. Jos tästä tai muista tietoisista Paavo Haavikon, monen muun kollegan kanssa tekemistäni auttamistoimenpiteistä Haavikon viimeisen elinvuoden aikana minua halutaan arvostella, koen sen ymmärtämättömyytenä tai asiantuntemattomuutena. Elämänsä lopulla Haavikko joutui valitsemaan kahden todellisuuden välillä eikä hänellä ollut voimia valita sitä todellisuutta, jota hän piti ensisijaisena.

Blogien poisto

- Sunnuntai 11.10.2009 klo 10:34
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Poistin kaksi blogiani, jotka liittyivät Helsingin Sanomien kuukausiliitteessä julkaistuun Heikki Haavikon haastatteluun. Blogit olivat käyneet tarpeettomiksi sen jälkeen kun Mauno Saaren kirja Haavikko niminen mies ilmestyi viime perjantaina 9. 10. 2009

Kirjassa kuvataan akateemikko Paavo Haavikon ajattelutapaa, mielipiteitä ja prosesseja niin syvällisesti, että kuukausiliitteen ilmaisut jäävät omaan arvoonsa.

Inhimillisyyden olemus

- Tiistai 13.10.2009 klo 9:32
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Viikonloppuna prof. Arno Gruen Zürichistä kävi vaimoineen vierailulla luonamme. Tämä lapsena Hitlerin Saksasta Yhdysvaltoihin paennut psykoanalytikko on kirjoittanut lukuisia teoksia ja edelleen 86 vuoden iästään huolimatta hoitaa kolmena päivänä viikossa potilaitaan.

Saksalaisella kielialueella Gruen on palkittu ja arvostettu tutkija. Hänen kirjojaan on käännetty lukuisille kielille ja hän osallistuu jatkuvasti filosofispainotteisiin ihmisyyden syvien kysymysten äärellä liikkuviin seminaareihin.

Ajattelemme ihmisenä olemisesta hyvin samalla tavalla. Tämä perustuu osittain siihen, että koko elämämme ajan olemme työssämme hoitaneet psykoosiin hajonneita potilaita. Ihmisen aitouden, herkkyyden ja inhimillisyyden ylläpitäminen vallankäytön ja väkivallan kulttuurissa on äärimmäisen vaikeata. Psykoosiin ajautumisen dynamiikka perheen sisäisissä suhteissa keskinäisten riippuvuuksien vallitessa on tragedia. Tragedian voimakentät käsittävät koko yhteiskunnan arvojärjestelmän heijastumisen yhden ihmisen tajuntaan. Läheiset ihmissuhteet ovat välittävänä tekijänä yhteisön ja yksilön välillä.

Miten löysimme toisemme? Kahdeksankymmenluvulla Otavalta ilmestyi suomeksi Gruenin teos ”Itseään pettävä ihminen”. Eräs toimittaja sanoi Gruenin ajattelevan samalla tavalla kuin minä ja ehdotti yhteishaastattelua. Haastattelusta ei tullut mitään mutta myöhemmin Arno Gruen luki Ahdingossa luova lapsi ja nuori kirjani englanninkielisen käsikirjoituksen, jolloin yhteys syntyi. Hän kirjoitti suosituksen kirjani suomenkieliseen ja espanjankieliseen laitokseen.

Terapeutin tehtävänä on tavoittaa se minkä potilashenkilö kokee aidoksi itselleen, tukea sitä ja raivata tilaa potilaan oman identiteetin voimistumiselle toimintakyvyksi oman kehityksensä tiellä. Sen voi usein tehdä vain eläytymällä, kannattelemalla ja luomalla edellytyksiä potilashenkilön itsensä koostamiselle omista kokemuksistaan ja voimavaroistaan käsin.

Espanjalainen kustantajani julkaisi ehdotuksestani Gruenin ”Tahdon maailman ilman sota” teoksen ja seuraavaksi toivon, että hänen teoksesta ”Der Fremde in uns”, ”Vieras meissä” kustannettaisiin suomeksi. Vieras meissä säätelee usein tekemisiämme. Kuka se vieras kenessäkin on riippuu kasvatuksestamme. Rakastava mutta samalla tilaa antava ja lapsen, nuoren tai vanhuksen identiteettiä kunnioittava kohtelu säilyttää luovan vuorovaikutuksen mahdollisuuden, jolloin yhdessä kasvamisesta ja yhteistyöstä tulee ilo, joka hyödyttää kaikkia.

Subjektina olemisen oikeus

- Keskiviikko 14.10.2009 klo 9:24
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Vallankäyttäjät estävät kohteeltaan subjektina olon oikeuden. Vallankäyttö perustuu vallankäyttäjän kyvyttömyyteen eläytyä kohteensa asemaan. Tämä kyvyttömyys perustuu lapsuuden kokemuksiin; riittämättömään lapsen hyväksymiseen sellaisena kuin hän on. Vallankäyttö on käyttäjänsä turvallisuudentunteen ehto eikä siten ole poistettavissa. Ääriesimerkkinä on Adolf Hitler mutta arkielämässä ilmiö on tuttu jokaiselle tuntevalle kanssaihmiselle.

Hyvää tarkoittava äiti voi tulkinnoillaan siirtää omat odotuksensa lapsessa olevaksi kykenemättä oivaltamaan mitä lapsi itse kokee tai tarvitsee. Kun lapsi haluaa seurustella, hänelle saatetaan tarjota rintaa tai ruokaa. Emme kutsu tällaista äitiä vallankäyttäjäksi, mutta hänen ymmärtämättömyytensä muuttaa lapsen käsityksen itsestään: hän tulee hyväksytyksi syödessään kiltisti ja olemalla ajattelematta ja tuntematta itse.

Pieni joukko ihmisiä selviää vallankäytön kulttuurissamme jollakin tavoin puikkelehtimalla, piiloutumalla, suojautumalla tai onnekaasti löytämällä riittävästi aidosti rakastavia kanssaihmiä siten, että omat tunteet ja ajatukset voivat säilyä aitoina ja syvinä. Ehkä tällaiseen selviytymiseen perustuu 1700-luvun runoilijan oivalluskin; ihmiset syntyvät aitoina ja kuolevat kopioina.

Tuntevan aidon ihmisen elämä väkivaltakulttuurin, koulu- ja työpaikkakiusaamisen uhan, mielipiteen vapauden puutteen, byrokratian, mediavallan ja vallankäyttöä normaalina pitävien ihmisten keskellä saattaa muuttua vaihtoehdottomaksi painajaiseksi.

Vaihtoehdottomassa painajaisessa ihminen reagoi mielen hajoamisella tai ajautumalla itsemurhaan. Psykkinen hätä on Suomessa torjuttu, kielletty ja maton alle lakaistu ilmiö koska yhä kovemmat arvot valtaavat tilaa lainsäädännössä, televisio-ohjelmissa ja iltapäivälehtiä myyvissä lööpeissä. Väkivallan normaalistuminen luo perustan piittaamattomuuden normaalistumiselle. Valhe muuttuu yhtä arvokkaaksi kuin totuus.

Empatian-, eläytymisen puute ja kovuus valtaavat alaa yhteiskunnassamme. Subjektina olemisen edellyttäisi jokaisen tunteiden tunnistamista ja siihen perustuva vuorovaikutusta. Kun enemmistö muodostuu vallankäyttäjistä, yhteisöllinen elämä on menetetty. Demokratia on muodostunut irvikuvakseen.

Valheiden markkinat

- Tiistai 27.10.2009 klo 17:56
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Usein kritisoimassani Helsingin Sanomissa oli viime sunnuntaina ansiokas juttu otsikolla Sensuroitu suorasuu. Juristin kirjan käsikirjoitus, jossa kuvataan narsististen valehtelijoiden toimintaa oikeudenkäynneissä, oli jäänyt Tammessa julkaisematta mahdollisten kirjaan kohdistuvien oikeusjuttujen pelossa.

Saman lehden yleisönosaston kirjoituksessa nimetön kirjoittaja kuvaa kärsimystään sadististen vanhempien kourissa todeten, että sadistiseen kohteluun ei tarvita alkoholia vaikka usein niin luullaan.

Eläkkeellä oleva KRP:n maineikas rikoskomisario Taisto Rajamäki totesi television ”Missä olet” ohjelmassa: - Itsenäisyyspäivien juhlien TV-ohjelmassa näen enemmän rikollisia kuin näiden muurien sisällä.

Lausuntoa antaessaan lahjomattomuudestaan kuuluisa komisario istui helsinkiläisen vankilan pihalla.

Ammatissani olen joutunut eläytymään ja tunnistamaan narsististen valehtelijoiden turvattomuuden, häpeän ja rakkauden puutteen oirekäyttäytymisen taustalla. Nykymaailman lainalaisuudet eivät kuitenkaan anna rakentavia vaihtoehtoja murtaa muodostunutta piittaamattoman käyttäytymisen noidankehää. Päinvastoin. Yhteiskuntamme on muuttunut aikaisempaan nähden piittaamattommaksi, jolloin narsistinen oirekäyttäytyminen on hyväksyttyä.

Puhuin hiljattain yksityisyyden suojasta psykiatrikollegan kanssa, jonka käsitykset ovat päinvastaiset omiini nähden. Hän korosti yksityisyyden suojaa lähes absoluuttisena ja periaatteellisena. Totesin hänelle, että yhtä hyvin keskustelumme otsikko voisi olla yksityisyyden suoja kidutuksen mahdollistajana.

Sadististen vanhempien kourissa oleva lapsi toivoisi, että joku murtaisi kodin umpipullon, jossa kidutus tapahtuu. Pahoinpitely on harvinaisempaa päiväkodin julkisessa tilassa kuin yksityisyyden suojassa kotona. Vanhusta hoidetaan julkisessa tilassa avoimesti hyvin tai huonosti mutta kotihoidon henkinen julmuus tai fyysinen pahoinpitely jäävät paljastumatta. Perintöä odottavat aikuiset lapset tai nuoren valintoja hyväksymättömät vanhemmat voivat vanhuksen tai nuoren riippuvuutta hyväksikäyttäen estää yksityisyyden suojissa yksilön valinnan vapauden.

Vastakkain asetteluna on aina valta ja luovuus, alistaminen ja eläytyminen. Nämä vastakkaiset ominaisuudet eivät perustu ammattiin tai sukupuoleen. Sen sijaan ne perustuvat elämäkokemuksiin, jotka ovat muovanneet persoonallisuuden.

Suomessa on voimassa laki, joka kieltää lapsen fyysisen kurittamisen. Milloin pääsemme lainsäädäntöön, jossa henkisen- ja tunne-elämän vammojen aiheuttaminen kaikissa ikäluokissa tunnistetaan ja tulee myös kielletyksi. Milloin

tasavallan presidentin linnan juhlissa voidaan todeta olevan vain rehellisiä omia etuja vain yhtä arvokkaina kuin muiden etuja pitäviä kansalaisia.

Milloin narsistinen vahingonteko tulee tuomittavaksi eikä sen paljastaminen tai siitä kirjoittaminen.

Avainsanat:

- valehtelu,
- narsismi,
- oikeuslaitos

Ihmisoikeudet ja oikeustaju

- Torstai 29.10.2009 klo 18:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ihmisoikeusnäkökulma ei ole ollut suomalaisessa oikeuskäytännössä eikä hallinnossa merkittävässä asemassa. Jo kahdeksankymmentä luvulla kiinnitin Pohjoismaiden neuvoston työskentelyssä huomiota siihen kuinka paljon enemmän Ruotsi painotti ihmisoikeusnäkökulmaa muihin Pohjoismaihin erityisesti Suomeen verrattuna.

Korkeimman oikeuden ratkaisu kumota oma päätöksensä oik. tiet. tohtori Kari Uotin asiassa on merkittävä paitsi periaatteellisesti myös siksi, että korkein oikeus kykeni myöntämään virheensä. Virheen myöntäminen olisi ehkä voinut olla vieläkin aidompi.

EU-tuomioistuimen ja Ihmisoikeustuomioistuimen päätökset osoittavat jatkuvasti kuinka jäljessä suomalainen oikeus- ja hallintokäytäntö on. Kidutuskomitea on jatkuvasti joutunut puuttumaan niin psykiatrisen hoidon kuin vankeinhoidon puutteisiin, joihin ei lukuisista huomautuksista huolimatta ole tullut korjauksia. On ollut ilmeistä, että korjaamattomuuden taustalla on asennevamma. Ei koeta ihmisoikeuksia, ihmisen tunne-elämän sekä henkisen ja fyysisen elämän vaalimista tärkeänä.

Demokratian ja sananvapauden kysymyksissä Suomea on pidetty sekä me itse olemme pitäneet itseämme mallimaana. Ei kuitenkaan tarvitse muuta kuin vilkuilla päivän lehtiä niin huomaa, että valheen ja totuudenvapaus ovat samannarvoisia. Vaivalloinen asioihin perehtyminen korvautuu usein kuulopuheilla, netillä ja ilmiasuun pysähtymällä.

Psykiatriassakin on ollut selkeästi kaksi suuntausta. Ne, joiden mielestä taudinmäärittely on tehtävä heti ja hoito tehtävä ensipäivän määrittelyn mukaan, joka julistetaan totuudeksi. Toinen suuntaus on se, että totuuden löytäminen on hidas vaivalloinen prosessi. Ihmisen mieli kuoriutuu hitaasti jos koskaan ja vasta luottamuksen synnyttyä. Ensimmäinen suuntaus sanoo ”minä tiedän”, toinen sanoo ”en tiedä” mutta tutkin.

Lehtijutuissa ihmisoikeudet ja sanavapaus eivät voi liittyä yhteen jos toimittajalla ei ole aikaa eikä halua asiansa syvälliseen tutkimiseen. Olisi toivottavaa, että ihmisoikeusnäkökulma saisi edes auttavasti tilaa suomalaisessa journalismissa. Korkein oikeus on avannut tien oikeuslaitoksessa. Milloin Helsingin Sanomat ja Hufvudstadsbladet avaavat tien journalismissa, jotta ei neljäkymmenen vuoden päästä tarvitsisi väitöskirjassa todeta, että ulkomailla jo silloin tiedettiin meidän ihmisoikeuspuutteenme paremmin kuin me itse.

Paavo Haavikon ihmisoikeudet

- Perjantai 30.10.2009 klo 10:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Luin vuosia sitten New Yorkissa asuvalle tyttären tyttärelle tarinaa Seven blind men. Siinä pyydetään norsun vieressä seisovia sokeita miehiä kuvaamaan millainen norsu on. Yksi tarttuu hännästä ja kuvailee norsun hennoksi ja siimamaiseksi. Toinen tarttuu torahampaaseen ja kuvaa norsun kovaksi ja teräväkärkiseksi jne. Viisivuotias lapsikin tajusi metaforan symboliikan ihmisten arjessa.

Varmasti alallaan taitavat toimittajat Pia Ingström (Hufvudstadsbladet) ja Minna Lindgren (HeSa Kuukausiliite) ovat sokean innokkuudella kuvanneet todellisuutta, joka heidän mielestään on se ainoa oikea. Heille on tarjottu norsun häntä ja he ovat sokeasti uskoneet tietävänsä millainen elefantti on.

Heidän artikkelinsa eivät tavoita runoilijaa ja neroa; Paavo Haavikkoa. Minna Lindgren ei ollut lukenut Mauno Saaren kirjaa Haavikko niminen mies, mutta hän uskoi tuntevansa Paavo Haavikon suhteen Mauno Saareen ja minuun. Pia Ingström oli lukenut kirjan, mutta sen sisältö ei ollut tavoittanut häntä. Todellisuuden kieltäminen oli muodostunut tärkeämmäksi kuin todellisuus itse. Hän referoi tulkiten Minna Lindgrenin kuvausta Saaren ja Turpeisen kuumeisesta pyrkimyksestä tehdä itsensä korvaamattomiksi hämärin motiivein. Pia Ingström ei tunnu tunnistavan ihmisen kärsimystä kun sitä hänelle kuvataan. Hänen tarinassaan kärsijä on ollut Heikki Haavikko eikä tämän kuolemansairas isä.

Paavo Haavikko ei ollut henkisesti vanhus. Se, että runoilija ei ollut käytännöllinen ei tee häntä esineeksi, jonka tarpeet ja mielipiteet voi ohittaa. Kaikissa vaiheissa elokuuhun 2008 saakka hän säilytti neroutensa ja jatkuvat oivalluksensa. Hänellä oli tahto, kunnes hän lopulta itse kertoi Mauno Saarelle, että se oli murrettu. Hän halusi kotipalvelun lämpimän ruoan päivittäin, erityisesti kalaa mutta ei saanut sitä. Hän halusi turvarannekkeen jota poika ei katsonut hänen tarvitsevan. Hän halusi, että hänen ystävillään on avain, jotta hänen ei huonon liikkumisensa vuoksi tarvitse tulla portille vastaan. Tähän ei avaimen haltija suostunut. Paavo Haavikko halusi myös, että häntä hoitavilla lääkäreillä olisi todellinen kontakti häneen.

Tulisiko kenellekään mieleen kieltää musiikki Jean Sibeliukselta tai Leif Segerstamilta heidän vanhuuden päivinään? Tulisiko mieleen poistaa piano, kynät ja paperi henkilön elämästä, jonka päähän musiikin teemat tulvivat taukoamatta? Ei varmaankaan. Miksi sitten pidetään hyvänä sitä, että Haavikon paineisen ajattelun käsittelymahdollisuus katkaistaan.

Paavo Haavikon tajuntaan tulvi jatkuvasti ajatuksia, jotka hän oli tottunut kirjoittamaan paperille. Suuria merkittäviä oivalluksia. Niiden tulo muodostui tyydyttäväksi silloin kun ne sai ikuistettua ja jaettua muiden kanssa. Ajatusten tulo ei pysähtynyt sairaalakäyntienkään yhteydessä. Jokainen tunteva, ajatteleva

ja oivaltava ihminen käsittää mitä seuraa siitä, että ajatukset vyöryvät mutta niitä ei saa jäsennettyä ja ulos mielestä.

Mauno Saari muodostui Paavo Haavikon viimeisinä vuosina elintärkeäksi ylläkuvatun prosessin jäsentäjäksi ja vastaanottajaksi. Se ei ollut hänen vikansa vaan miesten pitkän ystävyysseuran seuraus. Kun Haavikko ei enää nähnyt kirjoittaa, Mauno Saari kirjoitti ja lopuksi vain kuunteli, otti vastaan ja tulkitse. Valitettavasti pojan kanssa käyty keskustelut pörssikursseista ja turvesoista tai ilo lapsen lapsien näkemisestä ei voinut korvata tuota henkisen ja tunteellisen prosessin jäsentämistä.

Yksin pojan aikaansaama porttikielto sairaaloihin katkaisi julmalla tavalla kaiken sen, mikä kannatteli akateemikko Paavo Haavikkoa. Haavikon loppukuukaudet olivat kärsimysnäytelmä, jonka olisi voinut estää ja jokaisena sairaalapäivänä lopettaa solmimalla uudelleen yhteyden Mauno Saareen. Kun Saaren puhelinnumerotkin järjestelmällisesti katosivat niin Paavo Haavikon kotoa kuin sairaalapöydiltä, Haavikko pyysi Saarta kirjoittamaan sen otsaansa. "Ehkä se siinä säilyy", hän sanoi. Heikki Haavikon hallitsematon raivokohtaus ja aiheuttamansa kaaos sairaalassa juhannuksena 2008 sai akateemikon ymmärtämään, että pojan tahtoon on alistuttava. Edellisenä päivänä hän oli kaksin käsin käsistään pitelemällä pyytännyt, että tulisin häntä tervehtimään joka päivä kunnes Mauno Saari pääsisi tulemaan.

Ihmisoikeuksien syvälinen ymmärrys ja niiden puolustaminen on Kuukausiliitteessä ja HBL:ssä tehty irvokkaaksi ja halveksittavaksi. Voiko ihmisoikeuksiemme tilaa sen paremmin paljastaa?

Avainsanat:

- neron ihmisoikeudet,
-

Sensuroitu vastine ja ihmisoikeudet

- Sunnuntai 1.11.2009 klo 9:52
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Lähetin lokakuun Helsingin Sanomien kuukausiliitteen kunniaani loukkaavaan juttuun vastineen. Välivaiheiden jälkeen sain seuraavan kirjeen: “Olemme saaneet teiltä vastineen ja käyneet sen huolellisesti läpi toimittaja Minna Lindgrenin ja päätoimittaja Janne Virkkusen kanssa. Katsomme, että kuukausiliitteen kirjoituksen ”Runoilijan kuolema” johdosta teille on syntynyt vastineoikeus.

Päätoimittaja Virkkunen ilmoittaa, että Helsingin Sanomat on valmis julkaisemaan vastineenne alla olevassa muodossa. Vastinettanne on lyhennetty poistamalla siitä kohtia, jotka eivät koske henkilökohtaisesti teitä tai eivät ole muutoin olennaisia tai perustuvat tulkintaan.”

Siis kunniaa loukkaavan tekstin tehneet ja julkaisseet tahot arvioivat mikä loukatulle on olennaista tai perustuu tulkintaan.

Jotta kiinnostuneilla kansalaisilla olisi mahdollisuus tutustua alkuperäiseen vastineeseen, kirjoitan sen tähän:

Lähetekirjeessä toimittaja Lauri Malkavaaralle totean muun muassa:

“On yleisestikin tunnettua, että olen tehnyt elämäntyöni ihmisen luovuuden, subjektuuden ja ihmisoikeuksien puolustamiseksi. Olen noudattanut samoja periaatteita läheisen, rakkaan ystäväni akateemikko Paavo Haavikonkin suhteen.”

VASTINE:

1. Nimeni on väärin. Se on Pirkko Turpeinen-Saari eikä Pirkko Turpeinen
2. Artikkelissa todetaan minun olevan nuorisopsykiatri ja siten kyseenalaistetaan kykyäni ”hoitaa” vanhusta. Olen myös aikuispsykiatri sekä lastenpsykiatrian erikoislääkäri jonka lisäksi minulla on päihdelääketieteen erityispätevyys. Toimintani ihmisoikeuksien puolesta näkyy muun muassa kirjoistani Inhimillinen kasvu ja yhteisö sekä Ahdingossa luova lapsi ja nuori. Sekä siitä, että olen toiminut Euroopan neuvoston kidutusta ja ihmisarvoa alentavaa kohtelua tutkivan komitean psykiatrian asiantuntijana. Tässä yhteydessä lienee epäoleellista, vaikka artikkeli ne nimenomaan ansioikseni mainitsee, että olen ollut kansanedustaja tai, että olen ollut kolme kertaa naimisissa ja kirjoittanut kirjan Urho Kekkosesta.
3. Artikkelissa väitetään virheellisesti, että lääkäreillä ei ollut tietoa potilaan lääkityksistä. Helsingin kotisairaanhoidolla ja kaupungin sairaalalla on yhteiset tiedostot.
4. Artikkelissa väitetään virheellisesti, että olisin vaatinut akateemikon hoitoa koskevien asioiden alistamista itselleni. Näin en ole koskaan vaatinut. Pidän Helsingin kaupungin kotisairaanhoidon lääkäriä kokonaishoidon vastuullisena lääkärinä. Aivan muut tahot hankaloittivat yhteistyötä.

5. Artikkelissa väitetään virheellisesti, että vierailukieltoja ei ollut. Tosiasiassa Mehiläisen lääkäri edellytti Paavo Haavikon kirjallista tahdonilmaisua. Heikki Haavikko oli unohtanut omasta vieraslistastaan Ritva Haavikonkin. Kiellot oli laatinut aina vain yksi omainen, Heikki Haavikko vaikka artikkelissa viitataan monikkoon; perheeseen, omaisiin. Kielto oli voimassa kaikissa sairaaloissa vaikka lain potilaan oikeuksista kuudes pykälä edellyttää yhteistyötä potilashenkilön parhaaksi yhdessä omaisten ja läheisten kanssa.
6. Artikkelissa väitetään virheellisesti minun määränneen akateemikolle sopimaton lääke. Väite on loukkaava. Olen toiminut psykiatrian alalla lääkärinä 35 vuotta eikä tätä ennen ole esitetty, että ammattitaitoni ja kokemukseni eivät riittäisi lääkevalintaan. Sen sijaan Heikki Haavikko esti Paavo Haavikkoa saamasta kyseisen, akateemikon kanssa ja hänen pyynnöstään sopimani yksittäisen lääkeannoksen.
7. Artikkelissa väitetään virheellisesti, että olisin pyytänyt lääkäriltä Paavo Haavikon potilastietoja. Miksi olisin pyytänyt Mehiläisestä potilastietoja kun tunsin Haavikon tilanteen? Sen sijaan todistettavasti tarjouduin antamaan tietoja.
8. Artikkelissa kerrotaan Paavo Haavikon Mehiläisessä allekirjoittamasta paperista, jossa hän katsoo itsellään olevan tekijänoikeus, jos Pirkko Turpeinen kirjoittaa hänen elämästään. Paavo Haavikko oli hyvin tarkka nimistä. Hän ei olisi kutsunut minua Pirkko Turpeiseksi vaan Pirkko Turpeinen-Saareksi, huolellisesti. Jos hän olisi luullut minun kirjoittavan itsestään kirjaa, olisi hän itsestään selvästi kysynyt asiaa suoraan minulta. Tapasimme tuona samana päivänä, lämpimän rakastavissa merkeissä, kun tuo paperi väitetään kirjoitetuksi. Heikki Haavikko uskotteli eristetylle isälleen myös minun kirjoittavan tästä kirjaa vaikka en ole sellaista koskaan harkinnut.
9. Artikkelitekee groteskia parodiaa tragediasta liittyen juhannusaaton vierailuuni Paavo Haavikon luona. Vierailu tapahtuu johtavan ylilääkärin luvalla ja käyntini johtuu siitä, että Paavo Haavikolle merkittävämpi henkilö Mauno Saari, johon akateemikon suhde on hengentärkeä, on matkoilla. Vierailun lopulla akateemikon puoliso Ritva Haavikko ja Heikki Haavikko astuvat huoneeseen. Heikki saa raivokohtauksen, poistuu huoneesta ja palaa hetken kuluttua huutaen minun tulleen tervehdyskäännylle väittäen olevani hänen vaimonsa. Käytävällä huuto jatkuu eikä laannu vaikka asiakirjoista selviää, että olen paikalla ylilääkärin annettua Mauno Saarelle ja minulle luvan tapaamisiin, koska hänellekin Mauno Saaren merkitys henkisen yhteyden ylläpitäjänä on selvinnyt. Sanon olevani ”ylilääkärin luvalla”, en ”ylilääkäri”, niinkuin artikkelissa virheellisesti väitetään. Silminnäkijöitä ja korvin kuulijoita on kymmeniä. Heikki Haavikko jätti akateemikon ja Ritva Haavikon siihen käsitykseen, että olin tullut tapaamiseen luvatta hänen vaimonaan.
10. Artikkelissa ihmetellään miksi nuorisopsykiatri ”hoitaa” vanhusta. Oli paikalla ihmisenä, en ammattini edustajana. Empatia ja myötäeläminen riittävät. Seuraavana arkipäivänä Heikki Haavikko uhkasi kirjallisesti, juristinsa välityk-

sellä, ylilääkärinä käräjäoikeudella mikäli hän sallii minun käydä tapaamassa akateemikko Haavikkoa.

Tähän päättyy vastineeni, jota lehteen sitten “editoitiin” tarpeen mukaan.

Tragedian syvyyttä kuvaa se, että edellisenä päivänä Paavo Haavikko oli kaksin käsin käsistäni pitämällä pyytänyt, että kävisin joka päivä. Siten hän joutui asettamaan poikansa tahdon oman etunsa edelle. Luopumaan surutyöstä menettäessään kontaktin läheisiin ystäviinsä. Kahdelle luovalle kirjailijalle Paavo Haavikolle ja Mauno Saarelle suruprosessin kieltäminen on ihmisoikeusrikos, jonka tunnistaa vain henkilöt jotka ovat kokeneet mitä tästä kieltämisestä seuraa.

Avainsanat:

- HeSa:n kuukausiliite,
- surutyön kieltäminen

Ihmisoikeudet, oikeuslaitos, media

- Sunnuntai 8.11.2009 klo 12:14
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Korkeimman oikeuden presidentti Pauliina Koskelo on taannoisessa Helsingin sanomien mielipidekirjoituksessaan oikeassa siinä, että korkein oikeus ei voi olla ainoa ihmisoikeuksien toteutumisen valvoja. Mistä johtuu, että alemmissa oikeusasteissa ja suomalaisessa kulttuurissa laajemmin ihmisoikeuksien kunnioittamista ei pidetä tärkeänä. Monet käräjäoikeuksissa oikeuksiaan vaativat kansalaiset ovat tottuneet ajattelemaan, että käräjäoikeus on eräänlainen läpihuutojuttu, josta ei voi odottaa eettisesti, moraalisesti ja syvällisesti oikeustajua tyydyttäviä päätöksiä.

Kun näin koetaan olevan, kansalainen harkitsee tarkkaan kannattaako oikeuksiaan ryhtyä peräämään koska ylempiin oikeusasteisiin vietynä tapauksista tulee tavattoman kalliita ja hovioikeuksienkin päätökset vaihtelevat riippuen alueesta ja tuomarin persoonasta.

Joidenkin prosessien alkuvaiheesta lähtien media on mukana sattumanvaraisin tiedoin ja usein mahtipontisin asentein. Rikollinen ja rikoksen kohde saavat sattumanvaraiset sympatiat ja antipatiat. Siten Ole Norrbackin huoli viestintien laadun tason laskusta, mistä huolesta luin ainoastaan HeSa:n päätoimittaja Janne Virkkusen yliartikkelista referoituna, on varmasti paikallaan.

Ihmisoikeuksien kannalta ei ole lainkaan yhdentekevää kykenevätkö tuomarit, lehtimiehet, lääkärin tai muut viranomaiset tunnistamaan mikä tutkittavien tapahtumien kulussa on objektiivinen totuus. Kyky eläytyä ja tuntea vähenee kun valta ja vallanhalu vie mukanaan.

Nyky-yhteiskunnassa vieraantuminen ja pinnallistuminen on osoittautunut välttämättömäksi, jotta yksiö pystyisi muista piittaamatta pitämään huolta vain omasta edustaan. Kun media ryhtyy oman tuloskehityksensä seurauksena säästämään tätä kehitystä pääsemme narsistisen valehtelun ja puolittuuksien maailmaan.

Viitisen vuotta sitten muutettuani Espanjasta Suomeen totesin radikaalin muutoksen suomalaisessa ilmapiirissä. Sitä voisi kutsua yleistyneeksi epäsosiaalisuudeksi. Oli vastenmielistä lukea Nyt-liitettä ja HeSa:n kuukausiliitettä narsististen tehokeinojen ja itsetarkoituksellisen huomion tavoittelun johdosta. Falski ilmapiiri oli vakiintunut tosiasia. En olisi voinut kuvitellakaan päivittäin seuraamani espanjalaisen El Pais lehden vajoavan tälle tasolle.

Oma kohtainen kokemukseni kuukausiliitteen kynsissä ei parantanut käsitystäni. Janne Virkkunen toteaa yliönsä lopuksi, että jokainen toimittaja joskus erehtyy, sillä jos hän ei erehtyisi, hän ei hengittäisi laisinkaan.

Toimittaja, joka erehtyy antamaan väärää tietoa miljoonalle lukijalle ei noudata ihmisoikeuksia jättäessään asian silleen. Tällaista silleen jättämistä Pauli-

ina Koskelo tarkoittanee. Oikeusjärjestelmä, media ja koko suomalainen viranomaisjärjestelmä ovat vakavan itsetutkiskelun edessä. Kestävätkö omat toimintatapamme yleisessä eurooppalaisessa viitekehyksessä. Kun johtopäätös välttämättä on, että ei kestä, miten saamme sellaisen sivistyksellisen rautaisannoksen tietoja ja taitoja, joilla voisimme kehittyä edes keskimääräiselle eurooppalaiselle tasolle.

On turhauttavaa, jos viranomaisissa tai mediassa ei ole sisäänrakennettuna korjaavia menettelyjä vaan ne jääräpäisesti pitävät kiinni erehtymättömyyden kuorestaan ja nöyrtyvät myöntämään virheensä vasta oikeuden päätöksen usein Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tai Eurooppa-tuomioistuimen päätöksen jälkeen. Mikä ajan ja oikeuslaitoksen voimien haaskaus.

Avainsanat:

- Pauliina Koskelo,
- Ole Norrback,
-

Tuusulan nuorten erinomainen ehdotus

- Maanantai 16.11.2009 klo 11:07
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tuusulan nuorten valtuusto on ehdottanut kaikille yhdeksäsluokkalaisille tarjottavaa mahdollisuutta psykologin tapaamiseen. Virkamiehet ovat suhtautuneet ehdotukseen nihkeästi koska siihen tarvittaisiin heidän mielestään yhden psykologin kokonainen virka. Tuusulassa on lehtitietojen mukaan 550 yhdeksäsluokkalaista.

Pikaisenkin laskutoimituksen mukaan 550 oppilaan kohtaamiseen tunnin ajan menee 550 tuntia. Kolmenkymmenen kuuden viikotunnin virka-ajan mukaan tutkimuksiin menisi 16 viikkoa.

Miksi vielä tunteensa säilyttäneiden, ongelmia ratkaisemaan ja ennaltaehkäisemään pyrkivien aktiivisten nuorten loistava ehdotus jälleen tyrmätään. Kokemus osoittaa, että ne henkilöt, joita asia koskee, tavallisesti tunnistavat parhaiten miten heidän omia asioitaan voitaisiin parantaa.

Mielestäni jokaisen tuon ikäluokan nuoren tulisi päästä pätevän kokeneen klinisen psykologin tai psykiatrin puheille. Mitä "terveemmiksi" oletetuista nuorista on kysymys sitä pätevämpi tutkijan tulisi olla. Se, että kaikki nuoret pääsevät tapaamaan psykologia/psykiatria vähentää avun tarpeessa olevien kynnystä hakeutua hoitoon. Kaikille tarjottava apu vähentää syrjintää ja leimaantumista. Niin sanottua ongelmatonta nuorta ei olekaan. Nuoret elävät kouluyhteisössä ja yksilön ongelma voikin osoittautua toisen nuoren aiheuttamaksi.

Viranomaiset kohtelevat helposti eri alojen asiakkaita ja avuntarvitsijoita objekteina eikä itse elämäänsä hallitsemaan pyrkivinä subjekteina. Subjektius on kuitenkin identiteetin ydintä. Siten erilaisten asiakasryhmien omien ehdotusten tulisi olla toimintojen kehittämisen ohjenuorana.

Osallistuin joitakin vuosia sitten Tukholmassa pidettyyn psykiatrinen potilaiden oikeuksia käsittelevään kongressiin. Runsaassa seminaariohjelmassa valtaosan muodosti virkamiestyypiset alustukset ja tutkimusreferaatit WHO:n johtavan virkamiehen esitys mukaan luettuna.

Esityksistä nousi taustastaan kolme alustusta, joiden humanisuus, tietorikkaus ja uudenlaisia hoitokäytäntöjä tai asenteita ilmaiseva sisältö olivat poikkeuksellisia. Yhden näistä alustuksista piti ns entinen potilas. Hänen oivaltava lämmin esityksensä osoitti, että hoitavien tahojen tunteiden ja oikeustajun herättelyyn olisi aihetta.

Toinen poikkeava esitys tuli Brasiliasta, jossa sairaanhoitaja kolmikko kuvasi uudentyyppistä potilaslähtöistä psykiatrasta hoitoyhteisöä.

Kolmannen taustastaan nousevan esityksen piti Vancouverilainen rikosoikeuden professori. Hänelläkin kyky eläytyä ja lämpö olivat jäljellä. Sen seurauksena hänen oikeustajunsa oli "valovuoden päässä" perinteisestä organisaatio- ja

asiantuntijakeskeisestä sairaus-terveys käsitteestä.

On korkea aika kuunnella nuorten omia ehdotuksia paremman elämän kehittämiseksi. Ei riitä, että nuorten mielipiteitä kuunnellaan skeittiratojen, kahvinautomaattien tai kouluruoan suhteen. Vasta todellisten syvällisesti elämäänsä vaikuttavien tekijöiden kehittäminen yhdessä nuorten kanssa luo yhteisöllisyyttä ja kaventaa sukupolvien välistä ammottavaa kuilua.

Avainsanat:

- nuorten hyvinvointi,
- oikeus hoitoon

Paavo Haavikon onnen tunteet

- Sunnuntai 22.11.2009 klo 11:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ystävytyteni Paavo Haavikon kanssa kesti neljä vuotta. Olen tottunut tunnistamaan lämmön, läheisyyden, empatian ja aitouden.

Kokonaisvaltaisimman onnen tunteen Haavikko koki ja myös sanoi kokeneensa paluusta Otavaan - Kotiin. Se tunnevyöry, joka liittyi Mauno Saaren Haavikko niminen mies kirjassakin kuvattuun Savoy'n sovintolounaaseen, jossa vanhat yhteistyökumppanit palaavat toistensa yhteyteen aidossa prosessissa, jossa menneet vaikeudet muistetaan mutta sovitetaan ytimiin käyvässä prosessissa. Koko kirjallinen eliitti koki tuon kotiinpaluun Otavan takkatuli-illassa Haavikon saapuessa sinne vaimoineen. Haavikko halusi oman ja ensimmäisen vaimonsa tuotannon tulevan vastaisuudessa Otavan kustantamana.

Tänään 22.11.2009 luen Helsingin Sanomista Haavikon pojan Heikki Haavikon siirtäneen paitsi Paavo Haavikon, myös äitinsä Marja-Liisa Vartion kustannusoikeudet WSOY:lle. Miten tämä toimenpide kunnioittaa Paavo Haavikon tunteita ja tahtoa?

Monivuotisen ystävän Raija-Leena Johanssonin läsnäolo Haavikon Bulevardin asunnossa tai Haavikon ensimmäisellä Mehiläisen sairaalan hoitokerralla oli esimerkki yksityisemmästä onnen tunteesta. Näiden kahden välillä vallitsi silminnähtävien havaittava harmonia, levollisuuden ja arkisen saumattoman yhteistyön tunne, jota tekisi mieli kutsua myös onnen tunteeksi. Haavikko oli tässä erilainen kuin missään muussa näkemässäni vuorovaikutussuhteessa. Hänellä ei ollut tarvetta esittää tai olla mitään erityistä, vain oma paljas itsensä. Kanssaihmisen tuli onnelliseksi näkemästään Haavikon puolesta. Tilaisuudesta otettu valokuvakin välittää tunnelman.

Viimeisen puolen vuoden aikana jokainen onnen tunteen mahdollisuus Paavo Haavikon elinaikana katkaistiin Heikki Haavikon toimesta. Hän kielsi Otavan Leena Majander-Reenpään, Raija-Leena Johanssonin ja Mauno Saaren vierailut sairaalassa. Ymmärsin vasta myöhemmin, että Paavo Haavikon pyrkimys järjestää elämänsä viimeisenä vuotenaan itsenäiselle pohjalle minun ja mm kotisairaanhoidon avulla, riippumattomaksi pojan avusta, tavoitteli tuon henkisen yhteyden vaalimisen takaamista tärkeisiin ihmisiin. Juuri siksi hän halusi, että ystävillä olisi esteetön pääsy hänen luokseen Bulevardille omalla avaimella ja että ruoka tulisi vaivattomasti, valmiina, lämpimänä ja olisi monipuolista. Hän inhosi ja arasteli mikron käyttöä ja pakasteruokia. Hän pelkäsi, että Heikki ei jakanut lääkkeitä oikein.

Paavo Haavikon ja pojan Heikki Haavikon keskinäiset ristiriidat jatkuvat kuoleman jälkeenkin. Nyt siis Marja-Liisa Vartion kirjallisen jäämistön siirtämisenä Otavalta WSOY:lle. Vaikka isän tunteita ei enää voi loukata, loukkaavat tällaiset toimet jokaisen Paavo Haavikon tahtoa ja tunteita arvostaneen ihmisen

oikeustajua.

Avainsanat:

- empatia,
- läsnäolo,
- mielenrauha

Epäsosiaalisuus kasvaa rakettimaisesti

- Torstai 26.11.2009 klo 11:21
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Jacob Söderman kuvasi havainnollisesti valtionhallinnon politisoitumisen (oikeistolaistumisen?) seurauksia 26. 11. 2009 Demarissa. Hallinnon laillisuus- ja oikeudenmukaisuusvalvonnasta ollaan liukumassa lakien, erityisesti perustuslain kiertämisen taitoihin.

Yhteiskuntajärjestelmällemme tyypillinen yksilön tarve osoittaa pätevyyttään vallalla ja rikkauksilla on johtanut oman käden oikeuteen ja pyrkimykseen lainsäädännöllä vahvistaa tätä vähemmistöjen oikeutta. Veroparatiisit ”laillisine” veronkiertomahdollisuuksineen ovat vain eräs melko hiljattain julkisuudessa käsittelyyn tullut piirre.

Jo kuusikymmentäluvulla alkanut ja alati kasvava satelliittivakoilu ja yksilöiden ja yhteisöjen valvonta on ohjannut hyvän ja pahan polarisoitumiseen siten, että hyväksi julistetaan ne vakoilijat ja vallankäyttäjät, joilla on eniten taloudellista mahtia sekä valtaa, joka on ääri-ilmiönään sotilaallista väkivaltaa.

Tällainen kehitys ei olisi mahdollinen ellei ihmisen mieltä olisi kyetty sitomaan kyseisenlaisen kehityksen hyväksymisen suuntaan. Rikkaimmat ja itseasiassa väkivaltaisimmat on voitava hyväksyä johtamaan asioitamme. Kuinka moni olisikaan halunnut Irakin laittomaan sotaan Britannian johtaneen ja korkean virkamiehen Kellyn itsemurhaan johtaneen salaisen prosessin vastuuhenkilön Tony Blairin Euroopan presidentiksi.

Jo kolmekymmentä vuotta sitten mediaväkivalta lisääntyi. Suomen eduskunta sai ministeriön virkamiesten toiveiden vastaisesti hieman jämäköitettynyä ehdotettua video- ja elokuvaväkivaltaa säätelevää lakia. Siitä huolimatta väkivallan hyväksyminen lasten ja nuorten, puhumattakaan aikuisten arjesta on tasaisesti lisääntynyt.

Aina on löytynyt asiantuntijoita osoittamaan, että väkivallan lisääntyminen arjessa ei lisää väkivaltaista käyttäytymistä. Nyt totuttelemme jo parivuotiaitten lasten levottomuuteen, keskittymättömyyteen, teinityttöjen tappeluihin, poikien keskinäiseen väkivaltaan, joka vielä videoidaan.

Väkivallan hyväksyminen osaksi arkea on edellytys sille, että muukin eriarvoisuutta lisäävä vallankäyttö on mahdollista. Rikkaimmat ja väkivaltaisimmat tahot ovat ne sitten kansakuntia tai yksilöitä on naamioitava hyväntekijöiksi tai muuten hyväksyttäviksi. Se tapahtuu leimaamalla osattomien, pienten yksilöiden väkivalta ankarasti tuomittavaksi, jolloin heistä tulee julkisuudessa mahtavien rikosten sijaiskärsijöitä. Jos vielä vankilalaitos saadan yksityistettyä ja tuottavuuskriteereillä toimivaksi saadaan synnytettyä pikkurikollisten tuottavuus automaatti, joka peittää tarpeen paljastaa todella suuria rikollisia.

Tämä yhteiskunta täytyy naamioda kuitenkin VAPAAKSI. Kaikki haluavat

olla vapaassa yhteiskunnassa, vapaan tiedonvälityksen ympäröimänä. “Vapaa” tiedonvälitys takaa, että koki ei pysty erottamaan valhetta totuudesta. Vapaa palvelu on sidottu kontrolliin, jota “yhteiskunta” on se sitten virasto, viranomainen tai suojelupoliisi tarkkailee.

Kun arvostelemme kiinalaisia “vapaan” tiedonvälityksen rajoituksista ja ylistämme Obaman Yhdysvaltojen vapaata tiedonvälitystä emme huomaa, että yhdysvaltalaiseen tai suomalaiseen vapauteen liittyy kontrolliin alistuminen. On oltava valmis vastaamaan jokaisesta sähköpostista CIA:lle FBI:lle, Supolle, Ruotsin valvontaviranomaisille. Tai mielenterveytensä säilyttääkseen on näyteltävä, että ei tiedä tai ei välitä siitä, että kaikki yksityinen tiedonvälitys on kontrolloitua.

Tämä kontrolli perustellaan turvallisuudella. Kenen turvallisuudella? Niiden turvallisuudella, joiden intressissä on suojella omia taloudellisia etuoikeuksiaan ja vallankäyttöään. Hintana on lasten, tavallisten varattomien ja keskiluokkaisten ryhmien arkinen turvallisuus, luonnon suojelu, oikeudenmukaisuus, aito rakkauden- ja vastuuntunne.

Kysymys on siitä, onko tajuntamme sopeutunut pitämään epäsosiaalisuutta oikeudenmukaisuutena ja äänestämmekö kansalaisina tahoja, jotka kärjistävät väkivaltaan sopeutumista. Toinen tie on vaivalloinen ponnisteluja edellyttävä täyskäännös, jossa asioita kutsutaan niiden oikeilla nimillä. Vaihtoehtojen välillä ei ole kompromissia. Epäsosiaalisuutta ei voi hyväksyä osittain eikä rehellisyyttä kannattaa osittain.

Avainsanat:

- Jacob Söderman,
- rehellisyys,
- vapaus

Narsisti omaisena sairaalassa

- Perjantai 4.12.2009 klo 11:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Markku Salo on kirjoittanut ansiokkaan teoksen Varo narsistia! narsisteista ja heidän uhreistaan tuomioistuinlaitoksen piirissä. Narsistin aiheuttama fyysinen tai henkinen pahoinpitely, empatian puute, jonka seurauksena narsistisesti häiriöinen ei voi sallia mitään hyvää uhrilleen on erinomaisesti kuvattu. Psykoanalyytikko Gustav Sculman on ollut tekijälle aihepiirin konsulttina.

Immissuhteiden ajautuminen uhrin kärsimykseen jopa kuolemaan ovat arkipäivää myös terveydenhuollon alueella. Valitettavasti sairaaloissa byrokratia, ajanpuute ja järjestelmän oma narsismi ei tunnista henkisen ja fyysisen väkivallan uhreja potilaina ja narsistia uhrin omaisena.

Psykiatriassa ja vanhustenhuollossa narsistin uhrien nähdään ajautuneen psykoosiin ja henkiseen avuttomuuteen narsistin vallankäytön seurauksena. Avuton vanhus tai psykoosin ajettu uhri ei kykene puolustautumaan. Mikäli terveydenhuolto ja sairaalalaitos järjestelmänä ei kykene tunnistamaan narsistisesti häiriintynyttä omaista ja estämään tämän tuhoisaa vaikutusta uhrinsa, kuka sitten pystyy?

Nuorisopsykiatrian yllääärinä ongelma oli tuttu. Joku omaisista pyrki kertoamaan millainen nuori on ja edellytti myös, että nuori on juuri hänen haluamansa kaltainen. Avioerotilanteissa uhriksi joutunut puoliso ja usein alaikäinen lapsi kärsivät narsistisen vanhemman manipulaatiosta ja vallankäyttöyrityksistä myös sairaalassa. Lastensuojeluviranomaiset saattoivat asettua ehkä taloudellisesti hyvin toimeentulevan narsistin vanhemmuuden tukijoiksi.

Ainoa selkeä menetelmä oli ottaa kaikki osapuolet lastensuojelun edustaja mukaan luettuna yhtäaikaan pöydän ympärille. Sanat pyysin asettamaan siten, että alaikäinen nuori ymmärtää ja voi osallistua keskusteluun. Vain puhumalla asioista niiden oikeilla nimillä, tekemällä sitovia päätöksiä, jotka voitiin panna täytäntöön ja tiedostamalla sen mikä oli syvällisesti tutkittu ja oivallettu potilaan etu päästiin niin rakentavaan tulokseen kuin mahdollista.

Muussa tapauksessa narsistisesti häiriintynyt omainen pyrkii käyttämään uhkauksia esimerkiksi siten, että hän kantelee, jos hänen tahtonsa ei suostuta. Hän vaatii, että potilashenkilön luona saa käydä vain hänen valitsemansa henkilöt vaikka se olisi potilashenkilön henkisen terveyden vastaista.

Erään sairaalan hoitajat olivat pelon vallassa kun narsistinen omainen raivosi sen johdosta, että potilaan kauan odottama ystävä oli tullut nuorta tervehtimään. He uskoivat toimineensa väärin.

Suurin osa suomalaista väkivaltaa tapahtuu perheiden sisällä. Kuinka narsisti muuttuisi hyväksi omaiseksi kun uhri joutuu sairaalaan?

Aikuistuva nuori, aikuinen ja vanhus rakentavat itserakennettuja ystävyyssuhteita

henkilöihin, jotka tuntuvat ystävystymisen arvoisilta. Omaisilla on tietyt juridiset oikeudet heidän mielenlaadustaan riippumatta. Laki potilaan oikeuksista 6. pykälä edellyttää viisaasti, että potilasta on hoidettava hänen subjektiivisen etunsa huomioiden yhteistyössä omaisten ja muiden läheisten kanssa. Siten laki ei tue yhden omaisen, puhumattakaan narsistisesti häiriytyneen omaisen oikeutta mielivaltaisiin asenteisiin tai tekoihin, jotka vahingoittavat potilasta jopa ajavat mielen hajoamiseen.

Mistä rajat narsistille? Narsistin viha on rajatonta. Uhrin kuolemakaan ei tuo helpotusta vaan narsisti jatkaa ja kohdistaa vallankäyttönsä uhria auttaneisiin henkilöihin, jotka ovat puuttuneet narsistin kokemaan omistusoikeuteen uhrista. Uhrin perintö, muisto ja muut uhriin liittyvät tekijät siirtyvät omistuksen ja vallankäytön kohteiksi. Narsisti pyrkii manipuloidaan oikeuslaitosta, mediaa ja asiaa lähemmin tuntemattomia ihmisiä. Kuten Markku Salo toteaa, narsisti usein onnistuu manipuloinnissaan mikäli asiaan ei liity narsistin empatiakyvyttömyyden tunnistavia asiantuntijoita.

Markku Salon kirja on erinomainen avaus. Seuraavaksi tarvitaan kirja narsisesta asiakkaasta tai omaisesta terveydenhuollossa.

Avainsanat:

- Markku Salo,
- uhrius,
- empatian puute

Siirtolaisryntäys Hollantiin ei tapahtunut vaivihkaa

- Tiistai 8.12.2009 klo 12:43
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien Tuomas Niskakangas kuvaa Hollannin siirtolaistilannetta ja -politiikkaa yksisilmäisesti ja puolitotuuskin.

Siirtolaisryntäys Hollantiin ei tapahtunut vaivihkaa eikä niinkuin Niskakangas kuvaa. Hollanti on eräs merkittävimpiä siirtomaaherroja, jonka miehityksestä ja sorrosta ovat monet kehittyvät maat kuten Indonesia, Etelä-Afrikka ja Surinam saaneet kärsiä. Hollannin siirtomaa-armeijoihin rekrytoitiin myös luotettavia ”alkuasukkaita” ja varsinkin Indonesiassa näiden merkitys oli suuri.

Toisen maailmansodan loppuessa 1945 Indonesian Hollannilta vallannut Japani joutui antautumaan. Itsenäistynyt Indonesia joutui Hollannin pommitusten kohteeksi ja uudelleen miehityksi kunnes verinen vaihe päättyi YK:n vaatimukseen miehityksen lopettamisesta päättyi vasta vajaa viittä vuotta myöhemmin. Hollannin alokkaat joutuivat vielä 1960-luvulla taistelemaan Uudessa Guineassa.

Hollannin armeijassa palvelleet indonesialaiset, jotka olivat osallistuneet maanmiestensä surmaamiseen joutuivat lähtemään joukottain Indonesiasta miehityksen loppuessa. Tämä ryhmä oli ensimmäinen suuri sijoitettava maahanmuuttajajoukko 50-luvulla. Kuusikymmentäluvulla tulivat Surinamilaiset. Työn perässä muuttaneet turkkilaiset ja marokkolaiset ovat myöhempää perua.

On selvää, että hollantilaisten suhtautuminen kanssataistelijoihin on erilainen kuin työnhakijoihin vaikka uskonto on sama.

Niskakankaan artikkeli antaa yksipuolisen kuvan myös siksi, että hän jättää mainitsematta, että Pim Fortynin murhaaja oli hollantilainen, ehkä vihreätä aktivistia muistuttava syrjäänvetäytynyt henkilö mutta hän muistaa todeta, että van Goghin murhaaja oli maahanmuuttaja.

Myöskään hän ei ole oivaltanut, että sekä Hirsi Ali että van Gogh suhtautuivat islamiin halveksivasti ja heidän informaationsa oli tahallisesti loukkaavaa. Viha synnyttää vihaa ja epäluuloja molemmin puolin.

Miksi Hollannissa ns kantaväestö ei pysty suhtautumaan asioihin viisaammin. Miksi Suomessa ei suhtauduta viisaasti maahanmuuttajiin.

Niskakangas ei ole onnistunut saamaan haastateltavaksi yhtään viisasta syvällisesti ajattelevaa asiantunijaa. Hänen asiantuntijansa Hans Jensen sanoo vain ”muslimien vihaavan länsimaita”. Onko se totta? Vai onko asiantuntija omien ennakkoluulojensa vanki?

Samalla tavalla kuin suomalaiset eivät ole käyneet läpi omaa historiaansa myöskään hollantilaiset eivät ole sitä käsitelleet. Hollantilaisista historiankirjoista on mahdotonta löytää tietoja Indonesian siirtomaasotien kuolonuhreista. Siirtomaa-aika kuvataan niin historiassa kuin suuressa osassa kaunokirjallisuutta

myönteisenä kukoistuksen aikana. Kuka muistaa poikkeuksellisen Max Have-
laar elokuvan Hollannin synkästä vallankäytöstä tai Pramodya Amanta Toerin
hienot romaanisarjat.

Helsingin Sanomat osallistuu pieneltä osaltaan fasistisen kehityksen edistämiseen
yksipuolisilla ja puolittouksia sisältävillä artikkeleillaan.

Hollanti on eräs Suomen EU-kumppanimaa, jonka ulkopolitiikkaan osa suoma-
laisia haluaa Suomen harmonisoituvan. Sen edellytyksenä on siloteltu kuva niin
Suomesta kuin kumppanimaista, mikä taas edellyttää aikaisempien vallankäytön
kohteiden - nykyisten maahanmuuttajien- demonisointia, toisin sanoen todellisu-
uden kieltämistä

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- Tuomas Niskakangas,
- puolittouudet,
- propaganda

Tarja Halonen on oikeassa

- Tiistai 8.12.2009 klo 13:04
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomalainen media on keskittynyt puhumaan aidan sijasta aidan seipäistä. Puhutaan lautasista kun pitäisi puhua ulko- ja turvallisuuspolitiikasta. Itsenäisyydestä.

Jo 1917 Valtalain säätämisen jälkeen oli selvää, että suomalainen porvaristo on mieluummin epäitsenäinen porvarillisen tsaarin alaisuudessa kuin itsenäinen työväenpuolueen johdolla. Porvaristo on aina kumartanut valtaa itsenäisyyden kustannuksella, joka valta on viime kädessä väkivaltaa.

Tasavallan presidentti on aivan oikein korostanut suomalaisen itsenäisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityispiirteitä. Suomen asukaslukuun nähden valtava armeija ei ole koulutettu hyökkäyssotaan vaan isänmaan puolustamiseen. Tämä idea on sotilaiden tajunnassa ja sen muuttaminen kaukana ulkomailla toteutettavaan hyökkäyssotaan osallistumiseksi ei voi tapahtua rikkomatta identiteettiä.

Useilla keskeisillä EU-mailla on vahva siirtomaaperinne. Hollanti, Iso-Britannia, Belgia, Ranska, Saksa, Italia ovat tottuneet käymään sotia kaukana emämaasta, ryöstämään rikkauksia ja manipuloimaan kansalaisten, varsinkin sotilaiden identiteetin hyväksymään tämän. Eikä vain hyväksymään vaan pitämään siirtomaa-aikaa myönteisenä. Jopa niin, että Ranskassa laki edellyttää, että koulussa siirtomaa-aika on opetettava myönteisenä.

Vanhempi sukupolvi on siis elänyt siirtomaa-aikaa ja nuorelle sukupolvelle aika on opetettu myönteisenä mitä myönteisyyttä enemmistö elokuvista ja kaunokirjallisuudesta voimakkaasti on tukenut.

Suomessa sekoitetaan demokratia ja parlamentarismi. Globaali talous ei noudata parlamentarismia eikä demokratiaa. Parlamentti ei ole kattava päätöksentekuelin. Parlamentti on luovuttanut taloudellisen vallan lisäksi osan ulkopoliittistakin valtaansa ylikansalliselle foorumille EU:hun. Suomen eduskunnassa istuu suuri määrä mainostoimistojen ja varakkaiden yritysten rahoituksen turvin valittuja edustajia. Valinnalla ei ole välttämättä mitään tekemistä todellisten kykyjen kanssa. Valittujen moraali horjahtelee ja arvostelukyky näyttää usein kyseenalaiselta.

Tasavallan presidentti valitaan nykyisen perustuslain mukaan ylipäälliköksi ja johtamaan ulkopoliittikkaa yhteistyössä hallituksen kanssa. Presidentti valitaan suoralla kansanvaalilla, jolloin kansalaiset voivat itse arvioida luottavatko he juuri kyseiseen henkilöön juuri näissä tehtävissä. Toisin sanoen henkilö on valittu tunnettujen kykyjensä perusteella, joiden kykyjen puuttumista ei pysty mainostoimistojenkaan avulla peittelemään.

Pääministeriksi valikoituu satumanvaraisesti puolueen valitsema henkilö puolueen kaadereista, usein puheenjohtaja. Luotammeko Vanhaseen, Urpilaiseen, Sin-

nemäkeen, Kataiseen tai Soiniin ulkopolitiikan johtajana ja puolustusvoimien ylipäällikkönä - todella?

Suomen ulkopolitiikka edellyttää itsenäisyyttä päätöksenteossa. Tätä itsenäisyyttä voi olla vain henkilöllä, joka on ylitse muiden arvoiltaan ja henkisesti varustukseltaan. Koska näin on on katsottava miten tämä suomalainen erityisasema otetaan kansainvälisessä päätöksenteossa huomioon.

Euroopan unionin 27 jäsenmaata muodostavat pikkuruisen vähemmistön maapallon valtioiden joukossa. Vaikka EU-säännökset eivät koske tietenkään suhdetta maapallon maiden enemmistöön ei ole yhdentekevää kuinka suomalainen ulkopolitiikka hoidetaan EU:ssa.

Mielestäni on oikein, että Tarja Halonen informoi EU:n uusia johtajia Suomen erityispiirteistä. Olisi onnellista, jos ulkopolitiikkaa EU:ssa käsiteltäessä Suomeen lähetettäisiin kaksi kutsua. Kahden kutsun puuttuminen ei tee Vanhasen - Stubbin kaksikkoa täysivaltaiseksi ulkopolitiikan kehittäjäksi ja päättäjäksi EU:ssa vaan ulkopolitiikkaa Suomen osalta, perustuslain mukaan, edelleen johtaa Tasavallan presidentti.

NATO:asiassa useiden kaupallisten sanomalehtien päätoimittajat ovat ilmoittautuneet NATO:n kannattajiksi. Samoin ulkopolitiikassa Tasavallan presidentin kannan vastustajiksi ja Suomen hallituksen kannan myötäilijöiksi. Näin he saavat poliittisesti tietenkin tehdä. Viisautta se ei ole. Sen sijaan se heijastelee syvälisen ajattelun, Suomen edun ja kansan mielipiteen huomioonottamattomuutta, mikä ei ole historiallisesti kovinkaan harvinaista.

Avainsanat:

- suomalainen ulko- ja turvallisuuspolitiikka

Yhdysvallat tukee Talebania taloudellisesti

- Tiistai 15.12.2009 klo 17:12
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Eräässä The Nation-lehden marraskuussa (30.11. 2009)selostetetaan yksityiskohtaisesti ja henkilöitä myöten Yhdysvaltojen hyväksi toimivien niin sanottujen turva- tai vartioliikkeiden rakennetta ja toimintaa Afganistanissa. Turvallisuutta ylläpitävän järjestön Watanin johdossa on kymmenen vuotta Yhdysvalloissa vankilassa heroinin salakuljetuksesta istunut Rateb Pobal. Turvaliikkeiden toimihenkilöt, Afganistanin hallitus ja virkamiehet, huumekauppiaat ja Yhdysvaltojen armeija ja CIA ovat verkostoituneet keskinäisiä riippuvuuksia hyväksikäyttäviksi korruptoituneiksi joukkioiksi. Presidentti Hamid Karzai on Popalin serkku.

“Welcome to the wartime contracting bazaar in Afghanistan. It is a virtual carnival of improbable characters and shady connections, with former CIA officials and ex-military officers joining hands with former Taliban and mujahedein to collect US government funds in the name of war effort” parodioi lehti.

Yhdysvaltojen valtavat tavaratoimituksia kuljettavat kuorma-autokolonnat käyttävät asemiehiä turvanaan. Klaanipääliköille ja usein talebaneille maksetaan kuljetusten turvaamisesta. Kolonnan edessä ja kolonnan takana ajavat Talebanin autot, mikä takaa ettei kuormaston kimppuun hyökätä. Amerikkalaiset ovat myöskin yrittäneet turvata kuormastoja omin asevoimin kammottavia miestappioita aiheuttanein tuloksin. Toisin sanoen talebania rahoitetaan yhdysvaltalaisella rahalla. Afganistanilaiset valtion turvallisuus virkamiehet sanovat rahan muodostavan varsin suuren osan Talebanin tuloista.

Useat vastenmielisimmistä klaanipääliköistä ovat Yhdysvaltojen entisiä liittolaisia. Hiljattain saattuetta turvaavien afganistanilaispoliisien kimppuun hyökkäsi juuri Gulbuddin Hekmatyarin joukkio - entisiä liittolaisia siis. Välillä poliisit ampuvat toisiaan.

On selvää, että Afganistanin oman armeijan kouluttaminen ei tule ratkaisemaan ongelmia. Sotilaat kuuluvat eri kansallisuuksiin ja klaaneihin eivätkä varmasti tule lyhyellä aikavälillä sovittamaan keskinäisiä riitojaan. Sotilaiden ostaminen ja Talebanin rahoittaminen saattaa jälleen lyhyellä tähtäyksellä näyttää toimivalta ratkaisulta, mutta raha ei ratkaise uskonnollisia tai ideologisia eroja.

Uskontopohjaiset taistelijat ponkaistiin rahalla ja aseilla Neuvostoliittoa vastaan lyhyen tähtäyksen taktiikalla mutta nyt yhdysvaltalaiset aseet on suunnattu lahjoittajiaan vastaan.

Minkään valtion rakentaminen ei voi lähteä liikkeelle armeijan synnyttämisestä pitämään siviiliyhteiskuntaa kurissa. Uskontoa loukkaavat, amerikkalaisella rahalla pystytetyt saippuaoppera televisio-ohjelmat ja kaikki vieraan kulttuurin päälleliimatut tunnusmerkit kasvattavat vastarintaa ja tuhoavat kansakuntaa sen rakentamisen sijasta.

Presidentti Obaman puhe Nobel-tilaisuudessa sisälsi siinä määrin puolitotuuksia ja mahtipontista falskia retoriikkaa Yhdysvaltojen johtoasemasta demokratian turvaajana maailmassa viimeisten 60 vuoden aikana, että jäin pohtimaan ostaako hän yhdysvaltalaisen terveysuudistuksen läpimenon afganistanilaisten pahoinvoinnilla. Ulkopoliittinen puhe muistuttaa yhä enemmän presidentti Bushin sanavalintoja ja painotuksia.

Mikä on isänmaata puolustamaan kasvatettujen suomalaisten sotilaiden rooli tässä vastenmielisessä, pahalta haisevassa keitoksessa.

Avainsanat:

- traaginen parodia,
- loputon kaaos

Nuoret ja väkivalta

- Keskiviikko 16.12.2009 klo 17:14
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Lapset ja nuoret elävät epätodellisessa maailmassa. Totuus ja valhe ovat aikuisten valmistamassa mediassa ja maailmassa saman arvoisia. On mahdotonta tunteilla tunnistaa mikä on totta.

Aikuiset ovat kehittäneet pelien maailman vallitsevaan yhteiskuntaan. Samoin lapsille ja nuorille suunnattuihin voittoja tuottaviin peleihin, joita nuorten odotetaan pelaavan.

Sanamagialla sota on rauhaa ja aseellisuus puolustusteollisuutta, eriarvoisuus on tasa-arvoa ja eriarvoisuuden lisääminen köyhien puolustamista.

Peleissä lapset ja nuoret voivat rakentaa virtuaalitodellisuuden, jossa elää toista elämää. Eräs parikymppinen tyttö kertoi huomaavansa poikaystävästään jo heti kotiin tullessaan onko hän pelannut. Hän oli psyykkisesti muuttuneessa tilassa pelattuaan. Tämä muutos alkoi tuntua pelottavalta ja tyttö erosi ystävästään.

Onko ihme, että koulun arki on muuttunut entistä ahdistuneemmaksi ja väkivaltaisemmaksi. Oppilaat haahuilevat kukin omassa maailmassaan. Kuinka opettaja voi selvitä koulupäivästä tasapainoisena kun ylemmältä taholta uhataan lomautuksilla ja työn tehostamisen vaatimuksilla ja samanaikaisesti oppilaat ajautuvat entistä kauemmaksi minkäänlaisesta aidosta tunnevuorovaikutuksesta kännykkäviestittelyn, tietokonepelien, vanhempien ajanpuutteen tai muun ahdingon sävyttämien perheolojen johdosta.

Televisio-ohjelmien väkivalta ja pelien väkivalta tekevät väkivaltaisen toiminnan viihteelliseksi ja arkipäiväiseksi. Jos ainoa mahdollisuus saada televisio, elokuvat ja pelit taloudellisesti kannattavaksi on tuottaa väkivaltaviihdettä voidaanko nuorilta odottaa muuta kuin annetun mallin mukaista käyttäytymistä.

Väkivalta on tehty hauskaksi ja haluttavaksi. Nuoret kertovat viihtyvänsä joukossa, jossa yhtä hakataan. Julkisesta hakkaamisesta on tullut viihdettä, josta kerrotaan muille ja kutsutaan mukaan nauttimaan.

Televisiossa sankarit hakkaavat parhaiten, tappavat parhaiten. Afganistanissa ja Irakissa sankarisotilaat tappavat parhaiten. Maassa makaavat viholliseksi nimetyt " toiset " on parasta ampua tai viedä kidutettavaksi.

Ei väkivalta ole nuorten ongelma. Nuorten väkivalta heijastelee yhteiskuntamme omaa raaistuvaa väkivaltaisuutta, josta nuoria on mahdotonta tempaista erilleen omaksi ratkaistavaksi ongelmakseen. Yhteiskuntamme on peruuttamattomasti muuttunut ylikansallisen taloudellisen väkivaltaisen vallankäytön näyttämöksi, jossa tahtia lyö aseellisuus ja huumekauppa. Katsokaa kuka valtiomies haluaa muuttaa tätä todella? Näen vain luikertelevia opportunisteja, jotka etsivät milloin mitään omaa hyötyään ase- ja öljyteollisuuden lobbareiden sinfoniassa. Narsismi ja väkivalta viettävät juhliaan.

Avainsanat:

- virtuaalitodellisuus,
- väkivaltainen yhteiskunta

Mikä auttaa kouluväkivaltaan?

- Keskiviikko 16.12.2009 klo 18:12
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Mikäli päiväkotia ja koulu halutaan rakentaa yhteiskunnallisesta todellisuudesta poikkeaviksi onnellisuuden saarekkeiksi, vaatii se systemaattista työtä.

Aidon ihmisyyden tavoittaa vain tunnevuorovaikutuksen kautta. Vuorovaikutus edellyttää aikuisilta empaattisuutta ja kykyä asettua lapsen asemaan. Aikuinen voi olla empaattinen vain jos itse saa tukea siihen muilta aikuisilta.

Aikuisten empaattisuuden kehittämisen lähtökohtana päiväkodissa ja koulussa tulisi olla opettajien tietoinen säännöllinen ryhmätyöskentely, jossa voi käsitellä työhön liittyviä tunteita. Monet opettajat ovat sanoneet hyötynensä myös ajoittaisesta psykoterapeutin antamasta työnohjauksesta.

Vain harmoninen lämmin opettajien keskinäinen ilmapiiri takaa hyvän kouluilmapiirin kehittämisen.

Jokaisen lapsen tulisi voida kokea olevansa hyväksytty. Hänen tulee voida tuntea, että hänen mielipiteensä erilaisista asioista on kuulemisen arvoinen. Siksi koulun tunneilmapiirin kehittämiseksi lukujärjestyksessä tulisi olla viikottainen ”tunnetunti”. Kymmenen oppilaan ryhmä aikuisen johdolla keskustelemassa menneen viikon asioista ja odotuksista tulevasta, tunnetasolla kunkin kokemuksia kuunnellen.

Luokattomassa oppilaitoksessa, jossa opetus jakautuu vaihtelevia kokoonpanoja käsittäviin ryhmiin, ”tunnetunteja” varten koulun oppilaat voidaan lukukauden alussa jakaa 10 oppilaan ryhmiin, joihin sovitaan joku koulun opettajista tai muista työntekijöistä vakituiseksi ryhmän vetäjäksi. Ryhmä kokoontuisi viikoittain.

Oppilaiden tutustuessa vähitellen toisiinsa ja aikuiseen tunnetasolla päästään aitoon kanssakäymiseen, jossa voidaan pohtia miltä jokin asia todella tuntuu. Kun opitaan puhumaan ja tuntemaan aidosti, ystävyys ja kunnioitus syvenee. Myös opittavia aineita voidaan opiskella paremmin ulkoaoppimisen sijasta eläytyen ja itsenäisesti ajatellen. Itse keksitty ja itse ajateltu lopputulos on ulkoaopittua kestävämpää.

Kun oppilas oman ryhmänsä jäsenenä tuntee olevansa yksilönä arvostettu, tunne kantaa myös välitunneilla ja koulun ulkopuolella. Hyvän omanarvontunteen vallassa lapsi ja nuori kykenee eläytymään myös toisten asemaan eikä hyväksy kanssaihmissen kaltoin kohtelua.

Kokeilimme ”tunnetuntia” erään helsinkiläisen koulun yläasteella. Kokemukset olivat myönteisiä. Opettajista lapset alkoivat tuntua viisailta. Olivathan he olleet viisaita aikaisemminkin, mutta sitä ei ollut rakenteellisista puutteista johtuen ollut kyetty houkuttelemaan esiin.

Onnellisuuden saarekkeen rakentamisen ydin koulumaailmassa on se, antaako järjestelmä opettajille ajan, tilan ja energian kehittää yhdessä lasten kanssa tiedostettuihin tunteisiin pohjautuva yhteisö. Opettajilla on joka tapauksessa työmaanaan lasten yhteisö, joka voi toimia kaoottisena väärin käyttöön otettujen tunteiden tuhoisana kierteenä tai hallittuna myönteisenä kasvuspiraalina, jossa jokaisen yksilön henkinen kasvu kasvattaa ja rakentaa myös yhteisöä. Päättäjät valitsevat näiden mahdollisuuksien väliltä.

Avainsanat:

- yhteisö,
- ryhmätyö,
- opettajien työnohjaus

Blogikirjoituksia Vuosi 2010

Pirkko Turpeinen-Saari

Väkivallanteot ovat erilaisia;tottumus tappaa empatian

- Sunnuntai 3.1.2010 klo 11:30
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Espanjassa asuessani tutustuin Kosovon-albaani naiseen, joka oli kotimaassaan hiljattain tappanut kansalaisiaan, serbejä. Tappaminen oli muuttanut hänen persoonallisuuttaan syvästi. Kova kuori, luontevan keskustelun vaikeus, syrjässäolo ja toisten tarkkailu loi vaikutelman syvästi traumatisoituneesta henkilöstä.

Haagin Jugoslavia-tribunaalin syyttäjä Carla del Ponte on todennut Haagin oikeusistuimen olleen puolueellinen jättäen muslimi-sotarikolliset syyttämättä ja demonisoiden serbit. Hänen mukaansa Kosovon pääministeri on sotarikollinen. Presidentti Martti Ahtisaari on vaikuttanut suomalaisessa keskustelussa voimakkaasti mustavalkoisen aselman syntymiseen ja ylläpitoon. Serbit ovat pahoja ja albaanit hyviä. Tämä on legalisoitu länsivaltojen samoin mustavalkoista asennetta.

Suomea hallitseva Venäjä- ja Serbikielteisyys ovat johtaneet idealistiseen Kosovon albaanien ja tsetseenien sijoittamiseen uhrin asemaan. Silloin unohdetaan Vesa Toijosenkin taannoisessa TV 1:n Jugoslavia-ulkolinjassa kuvatut sadat tuhannet sisäisessä maanpakolaisuudessa olevat serbiuhrit. Sadat Suomeen otetut tsetseeni- ja Kosovon albaanipakolaiset eivät saa tarvitsemaansa psykologista ja psykiatrista tukea. Kun joukossa on sisällissodan osapuolia, niin tappajat kuin uhrit tarvitsevat psykologista apua.

Professori Eero Backman luo erinomaisen yleiskatsauksen suomalaiseen väkivaltaperinteeseen 3. 1. 2010 HeSa:n mielipideosastossa. Tappaja kasvattajana on hankalassa roolissa. Ne yhteiskuntaryhmät, joille tappaminen on tuonut kunniaa ja arvostusta siirtävät roolimallin helpommin jälkeläisilleen kuin sellaiset, jotka ovat pakosta osallistuneet sotaan.

Sisällissodassamme valkoiset tappajat saivat kunniaa, valta-asemia ja valtion eläkkeitä eikä heidän tappamiskulttuuriaan rangaistu. Punaiset sen sijaan tuomittiin rikosoikeudessa, teloitettiin ja sijoitettiin vankileireille ja heidän jälkeläisensä ajettiin entistä surkeampaan oikeudettomaan asemaan ja köyhyyteen.

Väkivallanteot eivät tule Suomessa loppumaan niin kauan kun kulttuurissamme tappamista muodossa tai toisessa ihannoidaan. Ellemme kykene näkemään maailmanpolitiikkaa sotineen monipuolisesti ristiriitaisine pyrkimyksineen, joissa pahuus ja hyvyys ovat prosesseja, emme pysty analysoimaan oikeata ja väärää. Jos asetumme yksipuolisesti katsomaan maailmaa maailman vahvimpien sotilasmahtien silmälasien läpi emme tavoita inhimillisyyttä ja empatiaa, jonka jokainen sotatoimi polkee entistä pahemmin jalkoihinsa.

Vain oikeudenmukaisuus ja mahdollisimman tasa-arvoiset olosuhteet tarjoavat edellytykset väkivallattomaan yhteiskuntaan. Mikään ei suomalaisen yhteiskunnan kehityksessä viittaa tuohon suuntaan. Poliittiset päättäjät, jotka ovat antaneet eriarvoisuuden kasvaa, oikeudettomuuden ja köyhyyden lisääntyä ovat

vastuussa väkivallan läsnäolosta niin kouluissa kuin työelämässä. Pakolaisten huono asema, aselakien puutteet, mielenterveystyön ontuminen ovat valintoja, joita poliittiset päättäjät ovat tehneet. Tällä hetkellä Kokoomus ja Keskusta Vihreiden tuella ovat pahentaneet tilannetta sen parantamisen asemasta. Hämmästyttävän ripeässä tahdissa rakenteellinen eriarvoisuus on lisääntynyt tällä hallituskaudella. Vastuun ottaminen on harvinaista suomalaisessa yhteiskunnassa. Väkipalta on eräs vastuuttomuuden ilmentymä.

Avainsanat:

- valta ja tappaminen

Suomalainen väkivaltakulttuuri ei liene muutettavissa

- Tiistai 5.1.2010 klo 17:43
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Lukiessani tämän aamun, 5.1. 2010 Suomen pääuutismediaa Helsingin Sanomia, en voinut tulla muuhun lopputulokseen kuin että suomalainen väkivallan ihannointi on pysyvää. Se ei ole muutettavissa.

Kuinka muuten on mahdollista, että samaan aikaan kun pohditaan kauppakeskus Sellon joukkomurhaan johtavia tekijöitä lehti julkaisee talvisotaa ihannoivia artikkeleita ja haastatteluja. Eläkkeellä olevan everstin uhoava kuvaus siitä kuinka vihollisen ruumiita häpäistiin nostamalla jäätyneitä ruumiita rintavarustukseksi, jonka suojasta ammuttiin, on mahdotonta uskoa painetuksi sanomalehdessä vuonna 2010. Tapettujen ”ryssien” määrän ihannointi ja sillä talvisodan hengen nostattaminen kuvaa vain sitä kuinka nimittämällä ”toinen” viholliseksi tai ”toisen ruumis” halveksittavaksi johtaa inhimillisyyden menettämiseen.

Tällaiset artikkelit vaikuttavat satojen tuhansien kasvavien nuorten ja nuorten aikuisten mieleen. Tavallisessa arjessa ”toiseksi” leimautuu toinen sukupuoli, toinen rotu, toisen asuma-alueen asukas, väärän näköinen, väärin sanansa asettava henkilö, johon sankarin on luallista kohdistaa vihantunteitaan, turhautumiaan ja vihdoinkin tappaa. Kosovolaiselle miehelle nainen, entinen naisystävä, joka ei toiminut miehen mielen mukaisesti muuttui ”toiseksi”, jonka voi tappaa.

Moni on ihmetellyt miksi naisystävä esiintyi miehen seurassa joitakin päiviä ennen murhaa. Mielestäni se on johdonmukaista, jos olettaa, että mies oli jo tehnyt murhapäätöksen. Nainen oletti miehen hyväksyvän hänen muuttonsa asunnosta toiseen ja ehkä auttavan jopa muutossa. Mies vuorostaan ei hyväksynyt lopullista eroa, vaan oli päättänyt sopivassa tilaisuudessa murhata naisen. Molemmat elivät eri todellisuudessa, joka antoi kummallekin tahollaan mielenrauhan.

Väkivallan sankaruus leimaa tiettyä suomalaista median osaa ja tiettyä poliittisen kentän osaa. Suomi muistuttaa yhä enemmän Yhdysvaltoja tässäkin mielessä. Rifle Associationin valta Yhdysvaltojen kongressissa ei paljoa eroa 1,5 miljoonan suomalaisen aseenkantajan vallasta suomalaisiin parlamentaarikoihin.

Suomalainen aseellinen uho ja aseisiin liittyvä sankaruus on osa heikkouden torjuntaa. Suomalainen eliitti ja sitä myötäilevä media ei halua myöntää, että Suomi niin entisten valkokaartilaiden perilliset kuin punakaartilaiden perilliset yhdessä hävisivät sodan Neuvostoliitolle. Eräs unohdettu talvisodan yhdistävä tekijä on yhdessä hävitty sota. Edellisessä sodassa punakaartilaiset joutuivat hävittyään kärsimään ja itse tapetuiksi omien kansalaisten, valkokaartilaiden toimesta. Talvi- ja jatkosodassa molempia tapettiin, ehkei tasa-arvoisesti.

Talvisodan ja jatkosodan ihannoivan muistamisen jäykät rituaalit, missä mikään ei muutu ovat omiaan ylläpitämään väkivaltakulttuuria. Jokaisen joukkomurhan jälkeen samaa väkivaltakulttuuria paheksutaan juhlapuheissa ja muistikirjoituksissa. Tämä paheksunta häviää nopeasti ja uuden joukkomurhan odotus voi

alkaa. Sotien tragedia ja suunnaton suru kielletään ja korvataan sankarikuoleman ihailulla.

Milloin vielä elossa oleville sotien veteraaneille sallitaan julkinen surun, heikkouden ja tappion kokemisen näyttäminen tunneköyhän sankaruuden jalustalle nostamisen sijasta? Milloin suomalainen mies saa olla myös heikko ja tunteva?

Väkivaltakulttuurimme kirkkain ilmentymä on asemäärärahojen nosto ja opetukseen ja heikkojen hyvinvointiin tarkoitettujen määrärahojen lasku.

Avainsanat:

- tappamisen sankaruus,
- viholliskuvat

Pelastetaan islantilaiset

- Lauantai 9.1.2010 klo 11:20
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Pohdimme aamukahvipöydässä kuinka islantilaiset voitaisiin pelastaa ja kuinka puheenjohtajamaa Espanjan tavoitetta kansalaisten Euroopasta myös voitaisiin siinä ohessa edistää.

Islantilaiset ovat olleet Pohjoismaiden neuvostossa perheenjäseniä kuten muutkin pohjoismaat. Islannin kansalaiset ovat syyttömiä pankkiiriensa väärinkäytöksiin. Pohjoismaiden veljesmaat tai EU voisi helposti päästää islantilaiset tukalasta ja kohtuuttomasta tilanteesta.

Selviytyäkseen hallituksensa ja Alankomaiden ja Ison-Britannian välillä tehdystä sopimuksesta, jokaisen islantilaisen, vauvat mukaan luettuna tulisi maksaa 12.500 euroa. Valtion budjetista 4 miljardia euroa.

Jos pohjoismaiden kansalaiset, Ruotsi, Suomi, Tanska ja Norja yhdessä maksaisivat tuon summan, merkitsisi se kunkin kansalaisen vastuulle noin 150 euroa vastaavaa määrää verorahoja. Pohjoismaiden tulisi edellyttää myös sellaisen lainsäädännön kehittämistä, jonka seurauksena vastaavaa ei enää voisi tapahtua. Pohjoismaat yksin eivät siihen pysty, mutta lainsäädännön kehittämisen suunnittelu ja toteuttamismekanismien kehittäminen olisi aloitettava välittömästi.

Mikäli EU ottaisi vastatakseen tulevien jäsentensä, islantilaisten auttamisen, koituisi kullekin yli 500 miljoonan asukkaan eurooppalaiselle vastattavaa n. 8 euroa. Se olisi naurettavan pieni summa. Sen lisäksi Euroopan unionin olisi mahdollista kehittää kattavampia pankkitoiminnan kehittämislakeja kuin mitä Pohjoismaat yksin voivat tehdä.

Islantilaiset vastustavat terveellä maalaisjärjellä täysin kohtuuttomia riskisijoittamiseen perustuvan pankkitoiminnan seurauksia. Osa islantilaisista on toki itsekin yrittänyt hyötyä omista riskisijoituksistaan ja siten elänyt täysin rinnoin kuplatodellisuudessa kuten moni muukin. Näille kansalaisille todellisuus on nyt asettanut rajat toiminnalle. Silti suuri osa on katastrofiin syyttömiä.

Islantilaisten pelastaminen olisi alku sellaiselle kansalaisten Euroopalle, jossa eläytyminen ja yhteisvastuu voimistuvat ja kyynisyys, oman edun tavoittelu ja nationalismi heikkenevät.

Avainsanat:

- kansalaisten Eurooppa,
- pankkilait,
- vääritys korjattava

Zapatero-faniryhmä

- Maanantai 1.2.2010 klo 11:42
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen kuulunut jo vuosia Espanjan nykyisen pääministeri Zapateron kannattajiin ja tänään liityin Liisa Jaakonsaaren perustamaan Facebook faniryhmään.

José Luis Zapateron aloitteet pureutuvat syvällisesti prosesseihin, joiden seurauksena on aitoa yhteiskunnan kehittymistä inhimillisempään ja oikeudenmukaisempaan suuntaan.

Jo ensimmäisellä pääministerikaudellaan Zapatero aloitti prosessin sisällissodan epäoikeudenmukaisuuksien ja diktatuurin aikaisen väärän vallankäytön seurausten korjaamiseksi. Aloittaessaan työn hän tiesi kohtaavansa Francon diktatuurista hyötynneen eliitin ja katolisen kirkon vastustuksen uudistuksilleen. Aborttioikeuden laajennus oli viimeinen pisara katolisen kirkon maljassa.

Seuraavien vaalien yhteydessä katolinen kirkko asettuikin avoimesti vastustamaan Zapateron uudelleen valintaa. PSOE:n vaalivoitto ja Zapateron jatkaminen pääministerinä oli osoitus siitä, että aito inhimillisyys saa kannatusta Espanjassa.

Kansalaisyhteiskunta on Espanjassa voimissaan. En ole koskaan ollut sellaisessa miljoonan kansalaisen mielenosoituksessa, joka pidettiin Barcelonassa Irakin sotaan vastaan. Junat olivat täynnä ja pysäkeille jääneitä mielenosoittajia saapui keskustaan vielä iltamyöhälläkin.

Kansainvälisessä politiikassa Zapateron linja perustuu kansainvälisten lakien kunnioittamiseen ja oikeudenmukaisuuteen. Espanja ei tämän perusteella ole myöskään hyväksynyt Kosovon irrottamista Serbiasta. Samoin Espanja on halunnut, että EU purkaa pieneen Kuubaan kohdistuvaa järjetöntä taloussaartoa saamatta siihen kuitenkaan EU-maiden konservatiivista enemmistöä mukaan. Myös kehitysavussa Espanjan valinnat ovat moraaliltaan korkeata luokkaa. Espanja antaa esimerkiksi kahdenvälistä kehitysapua Palestiinalaisalueille.

EU:n puheenjohtajamaana Zapatero korostaa ennen kaikkea kansalaisten Eurooppaa. Hän on nostanut naisiin kohdistuvan väkivallan vastustamisen unionin tärkeäksi teemaksi. Välillisesti lisäämällä kansalaisten oikeuksia ja aloitteellisuutta hän tulee edistäneeksi yhteiskuntien inhimillistämistä.

Nopeata taloudellista hyötyä tavoittelevat keinottelijat eivät huomaa, että terveen kasvun perustana on ihmisten turvallisuus ja luovuus. Taloudellinenkin hyvinvointi voi perustua vain aitoon luovuuteen ja ihmisten yhteistyöhön uusien innovaatioiden aikaansaamiseksi.

Zapatero nostaa talouskriisin korjaamisen ja kansalaisten Euroopan rinnakkain; ei sanoen niitä toistensa edellytyksiksi mutta toimimalla molempien edistämiseksi. Näin toimien ja tällaista linjaa Espanjan puheenjohtajuudenkin jälkeen jatkaen voidaan edetä johonkin, joka antaa valoa muuten synkkään ja militaristiseen globaaliin kehitykseen.

Avainsanat:

- yhteiskunnan inhimillistyminen

EU palestiinalaisten kimpussa

- Keskiviikko 10.2.2010 klo 15:42
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Historia toistaa itseään loputtomiin. Nyt sotilaallista ja taloudellista valtaansa käyttävät USA, Israel ja EU mitätöivät perusteellisesti palestiinalaisten rehellisiksi todetuissa demokraattisissa vaaleissa ilmaistun tahdon.

Ei riittänyt se, että heti kun palestiinalaiset olivat muodostaneet hallituksen, jossa oli edustettuna vaalien voittaja Hamas pääministerinä ja vaalit hävinnyt Fatah vähemmistönä kun USA ja EU kieltäytyivät yhteistyöstä hallituksen kanssa. Sen sijaan ne alkoivat kouluttaa Fatahille omia poliisivoimia. Israel toimitti suuren osan (n.30) Hamasin kansanedustajista vankiloihinsa.

Hamasin otettua vallan Gazassa Israel yritti tuhota elinmahdollisuudet siellä saarroilla sekä sodalla.

Eilisen Aljazeeran uutisen mukaan USA, Israel ja EU ovat kouluttaneet Fatahille 5 pataljoonaa sotilaita Jordaniassa. Meneillään on vielä 10 pataljoonan koulutus. Sisällissodan ainekset ovat koossa. Gazalaiset ovat suljettuina avovankilassaan. Israelin aiheuttamia tuhoja ei ole voitu korjata koska tarvikkeita ei saa kuljettaa rajan yli. Mahdollisen sisällissodan aikana Gazalaiset olisivat täysin puolustuskyvyttömiä.

Israel on kieltänyt viisumit 150 avustusjärjestöltä, joten mitään humanitaaristakaan apua ei tule Gazaan eikä Länsirannalle.

Hiihtoret kelläni mietin, että tähän on tuttua Suomenkin historiasta. Eliitin pyrkimyksiä tukevat sotajoukot koulutettiin Saksassa sisällissodan voittamiseen tukenaan Saksan armeija ja Ruotsin "vapaaehtoiset". Köyhälistö nujerrettiin niin fyysisesti kuin henkisesti kymmeniksi vuosiksi. Sosialistisen työväenpuolueen kansanedustajat pantiin vankilaan, jonka jälkeen säädettiin laki, jonka avulla heidän poliittinen toimintansa kiellettiin eduskunnan säätämällä lailla.

Kongossa siirtomaavallasta vapautuneen maan ensimmäinen vaaleilla valittu pääministeri murhattiin belgialaisten entisten siirtomaaisäntien ja USA:n presidentin avulla. Belgian hallitus on tosin pyytännyt toimiaan virallisesti anteeksi USA tuskin on.

Eikö historia ole osoittanut, että demokratian polkeminen mielivallan alle lisää kansojen turhautumista, ääriliikkeiden syntymistä, köyhyyttä, väkivaltaa ja terrorismia. Kurjuuden keskellä uskonnolliset ääriliikkeet tulevat luonnollisesti lisääntymään. Al Qaida ei vaikuttanut aikaisemmin Palestiinassa. Pelättävissä on, että sen toiminta vahvistuu EU:nkin toimien ansiosta.

Palestiinalaisten tarpeiden kuuntelu ja rakentava yhteistyö kansan kanssa, joka on osoittanut kykynsä demokraattiseen toimintaan ja on merkittävältä osin korkesti koulutettua, on ensisijaista. Miksi EU ei tähän kykene?

Avainsanat:

- sisällissota,
- sotilaskoulutus,
-

Uraaniaseet kieltoon - Belgia eturivissä

- Torstai 11.2.2010 klo 18:18
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Lääkärinä minusta on tuntunut aina mielettömältä, että aseilla ei ainoastaan tapeta vaan aiheutetaan myös pitkäaikaisia sukupolvesta toiseen siirtyviä sairauksia - tietoisesti. Köyhdytetyllä uraanilla varustetut ammukset ovat tällaisia.

Uraaniaseiden käyttö tuli laajemmin julkisuuteen Yhdysvaltojen ja NATO:n suorittamien Irakin ja Jugoslavian pommitusten yhteydessä. Israelin väitetään käyttäneen uraaniaseita fosforipommien ohella Gazassa.

Asuin 1998 - 99 Belgiassa. Olin lukenut radiologi Esko Länsimiehen kirjoituksia uraaniaseista. Otin yhteyttä belgialaisen De Morgen-lehden toimitukseen. Lehti oli tuolloin nykyistä aktiivisempi ja työskenteli resurssiensa puitteissa tutkivan journalismin periaatteita noudattaen. Lehdestä oli saatavissa melko tyydyttävästi primaarimateriaalia. Toisin sanoen kansainvälisiä sopimuksia kokonaisuudessaan, kriisialueiden presidenttien puheita kokonaisuudessaan, jolloin lehden lukija saattoi itse muovata kantansa tarvitsematta tukeutua toimittajan mielipiteisiin.

Tapasin De Morgen toimittajan, jonka mukaan belgialaisissa tiedotusvälineissä ei tuohon mennessä olisi käsitelty uraaniaseita. Kerroin Esko Länsimiehen puheen- vuoroista ja toimittaja ilmeisesti otti yhteyttä tähän koska laajan artikkelin yhteydessä mainittiin Länsimiehen kannanottoja.

Rauhan puolesta-lehden mukaan Belgia on ensimmäinen maa, joka on kieltänyt uraaniaseet. Kuitenkin hämmästelen sitä, että tässäkään asiassa Suomi ei ole ollut erityisen aktiivinen. Suomi suhtautuu ainoastaan myönteisesti asian tutkimiseen. Jos Belgia on vakuuttunut uraaniaseiden vaarallisuudesta niin, että se on kieltänyt ne, miksi ei Suomi? Kymmenen vuoden pohdinta ja tutkimukset ovat riittäneet Belgialle - miksi ei muille?

Avainsanat:

- köyhdytetty uraani,
- militarismi,
- Esko Länsimies

Vanhusten kaltoinkohtelu

- Perjantai 19.2.2010 klo 14:35
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Aulikki Kananoja kiinnitti tänään 19.2.2010 Demarin syntymäpäivähaastattelussa huomiota yhteisössämme vaiettuun vanhusten kaltoinkohteluun kotiympäristössä. Hän toteaa miten “valitettavan usein taloudellinen hyväksikäyttäjä tai fyysinen kaltoinkohtelija on lähin omainen. Vanhukset joutuvat elämään vuosia pelon vallassa. Ikäihmiset eivät halua pyytää apua, koska häpeävät tilannetta”.

Samaan aikaan eduskunnan oikeusasiamies Riitta-Leena Paunio kiinnittää huomiota laitoshoidon puutteisiin.

Oman kokemukseni mukaan kotona tapahtuva vallankäyttö on moninverroin haavoittavampaa kuin laitoshoidon epäkohdat. Laitokset ovat julkista tilaa, jossa hoitajat joutuvat tekemään työtä keskinäisen kontrollin ja omaisten havaintojen kohteena. Kodin yksinäisyydessä kaltoinkohtelu saattaa täyttää kidutuksen tunnusmerkit. Vanhus saattaa henkisestä täysivaltaisuudestaan huolimatta menettää kaiken itsenäisyyden ja ihmisoikeudet. Liikunnan rajoitukset ja näön heikkeneminen saattavat johtaa lähiomaisen mielivaltaan.

Posti saatetaan kontrolloida, ystävien käynnit estää, puhelinnumerot piilottaa, tiliotteet pimittää ja luoda valheilla todellisuus, joka johtaa vanhuksen turvallisuudentunteen menettämiseen ja hajoittaa vanhuksen mielen.

Monasti vanhus tuntee syyllisyyttä siitä, että ei ole antanut kyseiselle lähiomaiselle riittävästi aikaansa silloin kun tämä oli lapsi. Syyllisyytensä vuoksi hän saattaa alistua omaisen vallankäyttöön ja ikäänkuin ymmärtää sen taustoja uhraten itsensä ja oman hyvinvointinsa.

Kananoja toimii puheenjohtajana Suomen vanhusten turvakotiyhdistyksessä, joka tekee moniammatillista työtä vanhusten auttamiseksi. Mukana ovat kotipalvelu, sosiaalitoimi ja poliisi.

Usein käytännön vaikeudeksi nouseekin juuri se kenen puoleen kääntyä havaiteksaan esimerkiksi narsistisen, ulospäin huolehtivaa lähiomaista näyttävän, omaisen kohtelevan vanhusta kaltoin. Tavallisimmin kidutus jatkuu hautaan saakka jopa sen jälkeen vanhuksen muiston ja toiveiden vähättelyn muodossa.

Aulikki Kananoja kuvaa kaltoin kohdeltuja vanhuksia auttavien menetelmien olevan vielä kehitteillä ja toivoo toiminnan laajenevan koko maahan. Sitä odotellessa tärkeätä on nostaa ongelma yleiseen tietoisuuteen ja laatia käytännön ohjeet miten kansalaisen tulee toimia havaitessaan vanhuksen kaltoinkohtelua. Koti ei ole läheskään kaikille turvallinen paikka.

Avainsanat:

- Aulikki Kananoja,

- Riitta-Leena Paunio,
- kotiväkivalta

Vieraat joukot ulos Afganistanista sanoo Malalai Joya

- Torstai 25.2.2010 klo 10:10
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Afganistanin parlamentin naiskansanedustaja Malalai Joya on vihainen. Hän on kirjoittanut omaelämäkerran "Nainen sotaherrojen keskellä" (Een vrouw tussen de krijgsheeren"). Malalai on varma, että Afganistanin ongelmia ei voida ratkaista millään"siivousoperaatiolla".

Hän kuvaa haastattelussaan De Morgen-lehdessä kuinka hämmästynyt hän oli kun hän istui ensimmäistä kertaa Loya Jirghassa tai myöhemmin parlamentissa keskellä sotapäälliköitä, jotka muualla maailmassa olisivat oikeudessa sotarikoksistaan. Hän kuvaa kuinka sotapäälliköt ovat ympäröivien valtiomahtien, Intian, Kiinan, Iranin ja Pakistanin taloudellisesta tuesta riippuvaisia omia etujaan ajavia vastenmielisiä tyypejä.

Malalai Joyan mielestä naisten oikeudet tämän päivän Afganistanissa eivät ole yhtään sen paremmat kuin Talibanin hallinnon aikana. Naisten oikeuksien parantamista on turha pitää perusteena vieraiden joukkojen Afganistanissa pitämiselle.

Malalai näkee neljä vihollista, joita vastaan on taisteltava.

" Ulkomaiset joukot on saatava pois maasta, Karzai on siirrettävä pois valtaistumeltaan, mitään neuvotteluja Talibanin kanssa ei tule suunnitella eikä etenkään sotapäälliköiden eikä heidän rahoittajiensa kanssa. Vasta sen jälkeen voidaan kehittää aitoa afganistanilaista demokratiaa".

Malalai erottelee ulkoiset viholliset sisäisistä. "Ulkoisia vihollisia ovat Nato-joukot, jotka miehittävät maata ja aiheuttavat siviiliuhreja sekä alueelliset mahdit kuten Intia, Iran, Kiina ja Pakistan, jotka tukevat sotaherroja. Sisäisesti meidän tulee taistella näitä sotapäälliköitä vastaan ja Talibania vastaan".

"Maassamme ei voi olla minkäänlaista rauhaa ja tasapainoa jos ulkopuoliset puuttuvat asioihimme tyydyttääkseen strategisia intressejään. Pelätään, että Nato-joukkojen vetäytymisestä seuraisi sisällissota. Onko nykyinen sota sitten parempi"?

Malalai puheet parlamentissa ottivat niin sotaherrojen kunnialle, että parlamentti äänesti hänen erottamisestaan, jonka presidentti Karzai hyväksyi. Tämä on siis rahavallan, korruption ja demokratian suhde Afganistanin parlamentissa.

Milloinkahan Euroopan unionin maat lakkaavat tukemasta Yhdysvaltojen ja Naton sotaretkeä Afganistanissa, mikä sotaretki uhkaa laajentaa turvattomuuden käsittämään myös kaikki ympäröivät maat. Vai pystytäänkö pinnallisella tiedonvälityksellä manipuloimaan nyt sotaan osallistuvat maat Suomi mukaan luettuna jatkamaan harhaista projektiaan?

Avainsanat:

- Malalai Joya,
- sotaherrat,
- Nato-joukot

Ihmisen pahuudelle rajat?

- Sunnuntai 28.2.2010 klo 11:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

“Vanhuksille hoitolaki”, “Isälle sakot pikkupoikansa haukkumisesta”, “Henkisestä parisuhdeväkivallasta tulossa rikos Ranskassa”, tässä otsikoita viime päivien sanomalehdistä.

Ongelmia lähestytään kaarrellen. On helppo säätää laki vanhusten hoidosta tietäen, että hoidon parempi toteuttaminen ei ole mahdollista nykyasenteilla. Ranska lähestyy kipeätä aihepiiriä osittain unohtaen, että parisuhdeväkivalta ei ole ainoa lähisuhdeväkivalta. Itä-Suomen hovioikeus päättää esimerkiksi tuomita isän pikkupoikansa haukkumisesta kunnian loukkauksesta sakkoihin.

Alistetun, lähi-ihmisistä tavalla tai toisella riippuvaisen yksilön väkivaltainen kohtelu ei tyhjene kunnianloukkaus nimikkeeseen. Lähi-ihmissuhde väkivalta on julmempaa. Kun läheinen saa niskalengin omaiseensa, ulkopuolisen on vaikea vaikka kuinka ilmiselvässä asiassa auttaa uhria.

Uhri pelkää ja häpeää. Uhri usein puolustaa kiduttajaansa koska tämä on läheinen. Vanhus pelkää poikaansa, lapsi isäänsä tai äitiänsä, puoliso lähimpäänsä. Erään psykoanalyytikon sanoin; “asiaan ei hoitava henkilö voi puuttua vaikka näkisi verta lattialla. Paikanpäällä toimenpiteisiin pyrittäessä uhri itse kieltää ongelman olemassaolon vaikka edellisellä viikolla olisi vastaanotolla itkenyt surkeaa asemaansa”.

Lähisuhdeväkivalta on kuin liisteriä. Siihen osallisia ihmisiä on vaikea erotella yksilöiksi ja toimijoiksi. Uhri pelkää riippuvuutensa takia joutuvansa entistä huonompaan asemaan ellei näyttele pärjäävää. Lapsi pelkää tulewansa hyljätyski, vanhus pelkää menettävänsä liikkumiseensa tai arjen toimiin tarvitsemansa avun ellei alistu.

Henkinen ja tunteellinen väkivalta on jopa julmempaa kuin fyysinen väkivalta. Lapseen kohdistuessaan se muovaa lapsen persoonallisuutta pysyvästi, vanhuksen kohdalla mieli hajoaa psykoosiin tai syvään masennukseen ja toivottomuuteen. Sama pätee parisuhdeväkivallassa. Vallankäyttäjä leimaa uhrin ja tämän ystävät. Lapsi ei voi tavata tukea antavia aikuisia tai ystäviään. Vanhusta estetään pitämästä yhteyttä tukijoihinsa. Menetelmiä on kymmeniä. Puhelimen käyttö estetään, valehdellaan ystävästä, manipuloidaan uhrin mieltä. Vähitellen uhri ei tiedä mikä on totta ja mikä valhetta. Oma tunnetodellisuus horjuu.

Vähitellen uhri joutuu turvautumaan vallankäyttäjään. Samaistumaan tämän todellisuuteen. Pysyäkseen jonakin ehjänä henkilönä. Tätä kutsutaan “Tukholman syndromaksi”. Panttivangit samaistuivat pelon seurauksena ryöstäjiin.

Panttivankitilanteissa yleisö tietää kuka on “pahis” ja kuka “hyvis”. Lähisuhdeväkivallan osapuolista vallankäyttäjä, jopa kiduttaja, omaa usein välineet, joilla saa kuvattua itsensä hyväntekijäksi. Markku Salo on kuvannut näitä “narsis-

tisia valehtelijoita” oikeuslaitoksessa toimivan juristin näkökulmasta. Nämä vallankäyttäjät saavat ulkopuoliset uskomaan omiin valheisiinsa kohtalokkain seurauksin.

Lainsäädäntöä kehitettäessä tulisi entistä paremmin kiinnittää huomiota yksittäisten henkilöiden subjektiuteen. Millä tavalla eri ikäisten yksilöiden itsenäisyys voidaan taata. Ensi askel myönteiseen suuntaan olisi lähisuhdeväkivallan, niin taloudellisen, fyysisen kuin henkisen- ja tunne-elämän alueella tapahtuvan väkivallan tiedostaminen ja nostaminen keskusteluun. Ranskassa naisen oikeus taloudelliseen itsenäisyyteen on historiallisesti verrattain tuore asia. Nyt Ranska kuitenkin on hyvää vauhtia kirmässä parisuhdeväkivallan kieltävän lainsäädännön muodossa edelle useita muita EU-maita.

Vanhusten turvakoteja kehitellään Suomessa. Varsin harva lähisuhdeväkivallan uhri päätyy tällaiseen. Esteet ovat edellämainittuja henkisiä ja tunteellisia esteitä. Uhrit alkavat puolustaa omaisiaan ja kääntävät syyllisyyden itseensä. Vanhus kokee, että ei ole ollut riittävän hyvä isä tai äiti nyt keski-ikäiselle lapselleen silloin kun tämä oli pieni. Oma kärsimys on hyvitystä tästä. Täten puutteet ja pahuus on pantu ikiaikaiseen kiertoon, jossa pahuus on voimakkaampi kuin hyvyys.

Voiko ulkopuolinen tuoda hyvyttä tällaisen uhrin maailmaan? Voiko laki, vaikkapa vanhustenhuollosta olla avain. Vai tulisiko lähi-ihmissuhteiden dynamiikkaan saada hyvyttä muilla keinoin?

Avainsanat:

- lähisuhdeväkivalta,
- henkinen väkivalta,
-

Pentagon puijasi koko maailmaa

- Perjantai 12.3.2010 klo 15:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Arvostelin 16.8.2009 blogissani HeSa:n ulkomaantoimittaja Pekka Hakalaa totuudenvastaisista tiedoista, jotka liittyivät Afganistanin sodan alkuvaiheisiin.

Tänään Pekka Hakalan artikkeli on otsikoitu “Pentagon puijasi koko maailmaa”. Tuon artikkelin lopussa Hakala toteaa: “Natsi-Saksan propagandaministerin Joseph Goebbelsin nimiin pantu Suuren valheen teoria on taas todistettu todeksi: valheet uppoavat meihin hidasälyisiin, kun ne ovat tarpeeksi julkeita ja niitä toistetaan riittävästi”.

Hakalan huumorin sävyttämä julkinen itsekritiikki on kunnioitettavaa ja ihailtavaa. Suhtaudun henkilöön ystävänä totuudenetsintä matkalla.

Totuuden löytäminen nykyisestä uutisvirrasta vaatii työtä. On päästävä tapahtumien keskelle, tapahtumapaikalle, joko fyysisesti tai tiedollisesti ja tunteellisesti. Monien käsien kautta välitetyt uutistoimistojen viestit ovat seurausta monista tulkinnoista. Ne voivat olla tarkoitushakuisia kuten Pentagonin viestit aina ovat. Jos toimittaja pääsee tapahtumapaikalle ainoastaan miehittäjän kolonnan mukana joutuu hän välttämättä yksipuolisten kokemusten varaan.

Pentagonin osoittautuminen puijaajaksi ei ole enään varsinainen uutinen. Viime viikkoina Yle:ssä nähty dokumentti Pentagonin salaisista papereista kuvaa vuosikymmeniä jatkunutta ulko- ja sotapolitiikkaan liittyvää valehtelua ja Yhdysvaltojen kansalaisten harhaanjohtamista. Yhdysvaltojen presidentit yksi toisensa jälkeen valehtelivat karkeasti riippumatta siitä olivatko he “hyvinä” pidettyjä ihmisiä vai “huonoina”. Valehtelun paljastajaksi ja julkistajaksi kehittyi syvän rehellisyyden ja aitouden todellisuuden tavoittanut Pentagonin entinen tutkija. Eräs presidenteistä kutsui häntä Yhdysvaltojen vaarallisimmaksi mieheksi. Henkilö joutui uhraamaan paljon ja häntä uhkasi elinikäinen vankeus. Sanomalehtien uskallus julkaista salaiset paperit kehittyi myös hyvin vähitellen. Tuo kehitys edellytti sitä, että riittävä määrä ihmisiä uskalsi olla välittämättä sanomalehtensä lakkauttamisesta kostona paljastuksille.

Jokainen liikahdus siihen suuntaan, että joku ryhtyy tutkivan journalismin parhaita perinteitä noudattaen etsimään totuutta ja tuomaan sen julki on kunnioitettavaa. Tai edes siihen, että toimittaja noudattaa hyvää toimitustapaa ja yhteisesti sovittuja sääntöjä vaikka ei itse olisi kasvanut aitouden ja totuuden haltijaksi.

Avainsanat:

- Pekka Hakala,
- totuuden merkitys

Onneksi meillä on Ashton

- Sunnuntai 14.3.2010 klo 12:24
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Jo näkemäni ensimmäisen Catherine Ashtonin haastattelun jälkeen pidin valintaa poikkeuksellisen onnistuneena. Tietojeni mukaan Espanjan pääministeri Zapatero oli ehdottanut Ashtonia EU:n ulkoministeriksi. Haastattelussa hän oli selkeä ja ystävällinen.

Eilisessä, 13 maaliskuuta Yle:n TV-uutisten uutispätkässä käsitykseni vahvistui. Ashton puhui luovasta prosessista. Hän vaikutti ihmisenä aidolta, konstailemattomalta eikä hänellä ollut mitään roolikäyttäytymistä. Harmi vain, että julkisuudessa häntä kommentoivat toimittajat eivät tunnista aitoutta eivätkä luovuuden ja tietoisuuden tuomaa sisäistä voimaa.

Toimittajat, nyt lähinnä Helsingin Sanomien Kari Huhta ja Anna-Mari Sipilä keskittyvät lähinnä referoimaan juoruja ja ulkonaisia asioita. Mitä tarkoittaa, että ”leppoisan ulkonäön ei pidä antaa pettää . . . leppoisan ulkokuoren alla raksuttavat politiikan aivot”. Mitä tarkoittaa politiikan aivot?

Suuri osa poliitikoista on menettänyt kontaktin omiin tunteisiinsa ja kansalaisten tunteisiin. Tunne oikeudenmukaisuudesta on aikapäivää kadonnut romukoppaan muiden tunteiden kanssa.

Jos Euroopan Unioni on saanut korkeimpaan johtoonsa aidon elossa olevan ihmisen, eikö sitä tulisi juhlia suurena saavutuksena? Tulisi pyrkiä analysoimaan Ashtonin käymiä prosesseja. Lissabonin sopimuksen läpivienti Ison-Britannian ylähuoneen läpi on vaatinut tietoisuutta niistä tekijöistä, jotka prosessiin vaikuttavat sekä oikeanlaisia toimenpiteitä tavoitteen aikaansaamiseksi.

Ulkopolitiikka on samanlaista samaan aikaan vaikuttavien prosessien tunnistamista ja näihin tekijöihin vaikuttamista kuin muutkin kansainväliset prosessit. Siten Catherine Ashton ei ole lainkaan kokematon. Sen sijaan nykyaikaisessa itsekkyyden ja itsekkäiden pyrkimysten ristipaineessa sellaisten prosessien aikaansaaminen, joiden tuloksena on parempia ihmisoikeuksia vaatii todellista taitoa ja ponnistuksia.

Tässä suhteessa Ashton mitä ilmeisemmin on loistava poikkeus. Hänellä on ainakin teoriassa sellainen varustus, joka voisi toimia luovien prosessien voimistamisen suuntaan.

Catherine Ashton ei tuo omaa itseään esiin, mikä on poikkeus moniin johtaviin poliittisiin toimijoihin nähden. Hän ei koreile muotisuunnittelijoiden merkkivaatteilla, laukuilla eikä kampauksilla. Sen sijaan hänen lämmin hymynsä ja vinot hampaansa vakuuttavat. Hän keskittyy sisältöön ja asiaan antaen niiden puhua.

Avainsanat:

- Catherine Ashton,

- aitous,
- luovuus

Hormonikorvaushoitotutkimusten tieteellisyys

- Tiistai 30.3.2010 klo 11:43
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tänään 30.3.2010 Uutispäivä demarissa kerrotti lääket. lis. Pauliina Tuomikosken tutkimuksesta otsikolla "Hikoilu on sydämen kannalta hyvä ominaisuus". Jo vuosikymmenten ajan yleisön saatavilla on ollut ristiriitaisia tietoja hormonikorvaushoidon vaikutuksista vaihdevuosien jälkeen. Alkuvaiheen kaikin puolin myönteisiä vaikutuksia osoittaneiden tutkimusten jälkeen yhä enemmän on saatu uhkakuvia sisältäviä tutkimustuloksia.

Kriittistä lukijaa on hämmästyttänyt tutkimusjoukkojen erilaisuus. Joihinkin tutkimuksiin on sisällytetty tutkimuksen alkaessa jo 70v ylittäneitä koehenkilöitä. Sen lisäksi usein on oletettu, että tutkittavat naiset ovat muuten samanlaisia mutta toiset koehenkilöt ovat käyttäneet hormonikorvaushoitoa, toiset eivät.

Jokainen tietää, että syöpään sairastumisen todennäköisyys kasvaa iän myötä. Siten 70 vuotiaan todennäköisyys saada syöpä on suurempi kuin 45 vuotiaan juuri vaihdevuodet ylittäneen henkilön todennäköisyys. Siten syöpäriskin arvioinnissa aineiston näin laajat ikäerot ovat arveluttavia.

Naisetkaan eivät ole robotteja. Jo sukukypsässä iässä he ovat erilaisia hormonien määrän vaihdelllessa kuukauden eri jaksoissa. Toisilla estrogeenimäärän vähetessä ja progesteronin lisääntyessä vaivoja on enemmän kuin toisilla. Kuukautisvaivat vaihtelevat suuresti.

Eräs tutkimuksia tulkitsevien henkilöiden pääväittäämä syöpäriskin suhteen on ollut se, että mitä pidempään estrogeenia käyttää, sitä suurempi riski on. Kuitenkin pääosassa tutkimuksia jätetään kysymättä, mitä raskaudenehkäisymenetelmää nainen on elämänsä ajan käyttänyt. Varsinkin alkuvaiheessa 1960-luvulla ehkäisytablettien hormonimäärät olivat suuria. Siten nainen ollessaan 45-50-vuotias oli saattanut käyttää yli 30 vuotta hormonipillereitä. Missään en ole nähnyt tutkimusaineistoa, jossa hormonien kokonaiskäyttömäärä olisi otettu huomioon riskiä arvioitaessa.

Eräs gynekologian professori totesi korvaushoidon riskin pienuutta määrittäessään suhteessa varsinkin vanhoihin ehkäisytabletteihin eron olevan sama kuin tarkkuuspistoolin ja hirvikiväärin välillä.

Hormonikorvaushoidon myönteisiä vaikutuksia vähätellään tässä ja nyt. Tärkeämpiä kuin mahdolliset pitkäaikaiset vaikutukset luukatoon tai sydän- ja verisuonitauteihin ovat sen vaikutukset mielialaan, unensaantiin ja yleiseen elinvoimaan arjessa. Psykiatrina pidän näitä elämänlaatuvaikutuksia kaikkein merkittävimpinä. Jokainen voi itse ratkaista tavoitteleeko 90v ikää ja mahdollista Alzheimerin tautia kieltäytyen hormonikorvaushoidosta vai haluaako elää ihmisarvoista naisen elämää tässä ja nyt useimmiten ilman uni- ja masennuslääkkeitä.

Sen, joka pitää tärkeänä mahdollisuutta hormonikorvaushoidon käyttöön kun sen aika tulee, on syytä turvautua kondomin tai pessaarin käyttöön yhdynnässä. Olenkin ihmetellyt suomalaisten naisten tietämättömyyttä pessaarin käytön hyödyistä. Jos kondomi ei miellytä miksi ei käyttäisi pessaaria?

Avainsanat:

- estrogeenirasitus,
- ehkäisymenetelmät,
- väärät johtopäätökset

Elokuvatarkastamon lopetus

- Tiistai 30.3.2010 klo 12:22
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Toimin kymmenen vuotta Valtion elokuvalautakunnan psykiatrian asiantuntijana. Tunnen kaupallisuuden ja mielen suojelun välisen taistelun varsin hyvin. Karkeat kaupalliset intressit pyrkivät alentamaan vertatirskuvien ja väkivaltaa vyöryvien elokuvien ikärajoja. Oli jatkuvaa henkien taistelua saada edes jossain määrin myönteisiä ratkaisuja lasten ja nuorten etujen puolesta.

Yli 47.000 lasta ja nuorta on erityisopetuksen piirissä. Levottomuuden, keskittymiskyvyttömyyden, oppimisvaikeuksien ja masennuksen kanssa painivien lasten toivotaan selviävän koulusta henkilökohtaisemman ja psykologista oivallusta keskimääräistä enemmän sisältävän opetuksen avulla.

Kysymys ei kuitenkaan ole vain koulusta selviämisestä vaan suuresta kärsimyksestä, jota elämä on näihin nuoriin keskittänyt. Suuren osan käyttäytymistä kutsutaan epäsosiaalisuudeksi. Kärsivää epäsosiaalisuutta. Nämä nuoret ovat alttiimpia lyhytjännitteisyydessään viihdyttämään itseään käsiin sattuvalla väkivaltaviihhteellä.

Nyt valmistellaan lakia, jonka seurauksena elokuvia ei enää tarkastettaisi vaan ongelma poistuisi lasten mediakasvatuksella. Kuka uskoo, että mediakasvatuksen seurauksena nuori pystyy DVD:n kannesta päättämään onko tuote hänelle sopiva? Televisiokuuluttaja varmaan kertoo ikärajan sijasta oman arvelunsa ohjelman sopivuudesta mikäli sitä enään katsotaan tarvittavankaan.

Kyse on puhtaasta kaupallisesta intressistä. Elokuvatarkastuksen lopettamisella saadaan sisään "vapaasti" vyöryvää väkivaltaa, jonka kaupallinen hyödyntäminen kasvattaa epäsosiaalisen mielenlaadun omaavien aikuisten pankkitilejä.

Epäsosiaaliset aikuiset kiinnittävät huomionsa peilikuvansa sijasta avuttomiin, keinottomiin epäsosiaalisesti käyttäytyviin nuoriin. Nuoret päätyvät pian vankilaan mutta epäsosiaaliset aikuiset muuttavat oman epäsosiaalisen toimintatapansa laeiksi, elleivät ne jo ole sitä. Verojen kierto, optiot, veroparatiisit - nehan ovat jo laillisia. Nyt empatian ja toisista ihmisistä välittämisen turruttava video- ja elokuvaväkivalta tehdään entistä saatavammaksi ennakkotarkastuksen lopettamisen seurauksena. Empatian puute normalisoidaan. Laillisuus on kunkinhetkessä eduskunnassa vallitsevan oikeustajun taso. Yhä enemmän eduskunnan päätökset ylittävät humaaniin ajatteluun liittyvät periaatteet. "Suomi veroparatiisiksi"! ja elokuvatarkastuksen lopettaminen ovat vain eräitä esimerkkejä tässä väkivallan ja eriarvoisuuden lisääntymisen kierteessä.

Avainsanat:

- nuorten epäsosiaalisuus,
- rahanahneet aikuiset

HAARP Sodan käynti luonnonmullistusaseella

- Tiistai 13.4.2010 klo 18:17
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Euroopan parlamentti on käsitellyt Pentagonin Alaskassa sijaitsevaa HAARP-asetta raportissaan ref. nr. A4-0005/99 otsikolla “Ympäristö, turvallisuus ja ulkopolitiikka”. Tuolloinen komissaari Wahlström totesi 3.6.2003 HAARP: in olevan sotilaallinen ohjelma. Euroopan parlamentti luonnehti HAARP: ia asejärjestelmäksi, joka vahingoittaa ilmastoa ja jota pitkäaikaisen ympäristövaikutuksensa vuoksi tulisi valvoa riippumattoman kansainvälisen tahon toimesta.

Belfort-ryhmä, Greek Movement against Chemical Aerial Spraying ja The Capodistrias-Spinelli-Europe Initiative lähettivät Catherine Ashtonille avoimen kirjeen pyytäen hänen kannanottoaan HAARPIIN.

Kirjeessä kuvataan Euroopan Unionin demokratiavajetta käyttämällä esimerkinä komission puuttuvia toimenpiteitä köyhdytettyä uraania sisältävien aseiden kieltämisen suhteen, vaikka Euroopan parlamentin jäsenistä 94% vastustaa uraniaseita.

Kirjeessä kuvataan elävästi Catherine Ashtonin kommentteja häneen kohdistettuihin arvosteluihin koska hän ei kiirehtinyt Haitin maanjäristyksen uhreja katsomaan. Kirjeen kirjoittajat ymmärtävät, että mahdollisesti tahallaan aiheutetun maanjäristyksen seurausten lievittämiseen ylimitoitettun hyväntekeväisyys-tyyppisen huomion kiinnittäminen poliitikon taholta olisikin vähemmän tärkeää kuin maanjäristyksen syiden selvittäminen.

Huomattava yhdysvaltalainen tutkija ja maailmankuulu säteilyasiantuntija ja useiden kansainvälisten palkintojen saaja Dr. Rosalie Bertell, kuvaa kirjassaan “Planet Earth the Latest Weapon of War” niitä menetelmiä, joilla mm maapallon ilmakehän ominaisuuksiin puuttumalla sekä magneettikenttää manipuloimalla saadaan aikaan luonnonmullistuksia. Hänen mielestään näiden käyttämisen kutsumista turvallisuutta tuoviksi menetelmiksi on kuin katsoisi, että itsemurhapomittajaksi ryhtyminen lisäisi elinajan odotusta.

Suurin ongelma on siinä, että ionosfäärin manipuloinnin seurauksista kukaan ei voi tietää mitään. Maapallon elintärkeiden kerrosten muuttamisen seurausten luulisi kuuluvan kaikille eikä yhden valtion sotakoneella voi olla oikeutta vaikuttaa näin ratkaisevalla tavalla planeettamme kohtaloon.

Kun yksi valtio siirtyy sotimaan luonnonkatastrofeilla, joiden alkuperä on vain tekijöidensä tiedossa, muut lähtevät luonnollisesti mukaan samankaltaisilla menetelmillä. Bertellin mukaan HAARPin lisäksi on kehitetty ällistytävän voimakkaita ja keskenään vaikuttavia laitoksia, joiden elektromagneettisten kenttien voimakkuus ylittää 60.000 kertaisesti maan oman magneettikentän voimakkuuden.

Hän arvostelee mm sitä, että HAARPin kehittäminen ja sillä aiheutetut muu-

tokset ovat Pentagonin alaisuudessa eikä siviilitutkijoita ole konsultoitu.

Kirje Ashtonille on kokonaisuudessaan Greek Movement against Chemical Aerial Spraying-järjestön sivulla ja HAARPista saa tietoa esimerkiksi HAARP weapons hakusanalla.

Avainsanat:

- tahallisesti aiheutetut maanjäristykset

Maapallon manipuloinnin kauhuskenaario

- Sunnuntai 25.4.2010 klo 18:42
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

On hätkähdyttävää todeta oma tietämättömyytensä maapallon manipulointiaseista, joista Dr. Rosalie Bertell on jo 2002 kirjassaan *Planet Earth the Latest Weapon of War*, kirjoittanut. Tuhkatiheään toistuvat maanjäristykset, tulivuorenpurkaukset, lentokoneen katoaminen jäljettömiin kaikkien laitteiden lakatessa yht’äkkiä toimimasta saattaa saada selityksensä HAARP-järjestelmästä.

Kymmenen päivän lomamatkamme sattui Islannin tulivuorenpurkauksen aikana. Kouriintuntuva paluumatkan järjestymisen odotus lisäsi motivaatiota miettiä mitä kaikkea järjestömältä ja vastuuttomalta tuntuvalle Yhdysvaltojen ”sotakoneen” Pentagonin kokeilulla saatetaan aiheuttaa. Eikä vain Yhdysvaltojen vaan todennäköisesti myös Venäjä, Britannia ja Saksa osallistuvat kokeisiin.

Rosalie Bertell osoittaa, että ilmakehässä tehtyjen ydinkokeiden jätökset muodostavat 750 mailin syvyisen säteilykerroksen ilmakehässä, joka on vuorovaikutuksessa maan nestemäisen ytimen kanssa. Toisaalta HAARP ja siihen liittyvät laitteet saattavat synnyttää sykkiviä, äärimmäisen matalajaksoisia (ELF) aaltoja, joita on suunnattu suoraan syvälle maan sisään, kyeten häiritsemään maan kuoren tektonisia levyjä. Näiden kokeiden seuraukset ovat arvaamattomia.

Kenellä on oikeus manipuloida kaikkien yhteistä maapalloa kokeilla, joiden seuraukset ovat joko täysin arvaamattomia tai kuten ionosfääri-linssin aiheuttamat tuhot tiettyyn paikkaan tahallaan suunnattuja katastrofeja.

Suomalaisen median henkinen laiskuus osoittautuu jälleen todeksi. Mistä olemme voineet nähdä tai lukea HAARPista. Missä on Rosalie Bertellin haastattelut? Miksi näin tärkeästä Euroopan parlamentissa käsitellystä asiasta ei ole nähty uutisia? Miksi Catherine Ashtonilta ei kysytty HAARPista kun toimittajat parveilivat hänen ympärillään. Mitä mieltä rauhan- ja konfliktintutkimuksen asiantuntija Tarja Cronberg on asiasta? Ei näy missään.

Espanjalaisissa lehdissä puhuttiin jatkuvasti syvistä moraaliin ja tietoisuuteen liittyvistä asioista otsikolla ”muistaminen on oikeudenmukaisuuden perusta”. Asia oli vireillä äärioikeiston yrittäessä savustaa kansainvälisesti tunnetun lakimies Garzónin virastaan. Garzón on sitä mieltä, että Francon diktatuurin ajan rikokset on otettava käsittelyyn ja teloitettujen ja tapettujen tasavaltalaisten omaisten on saatava oikeutta.

Suomalaiset ovat unohtaneet niin paljon, että muistamattomuuden ylläpitämiseksi tarvitsemme pinnallisen median, joka ”viihdyttää” ja tyhmistää. Tällä hetkellä tuntuu siltä, että maamme hallitukselle ja suurimmalle osalle mediaa on tärkeää mielistellä NATO:a, jonka annetaan kokoontua ja pitää harjoituksiaan maassamme. Sen sijaan, että vaatisimme NATO:n johtavaa

maata Yhdysvaltoja ilmoittamaan, mitä kokeita ja milloin se on HAARPilla ja muilla maapalloon vaikuttavilla laitteilla tehnyt ja mitä ne ovat aiheuttaneet.

Onko presidentti Obaman ydinasekokoukset ja MARSiin suuntautuvat retkisuunnitelmat huomion kiinnittämistä muualle kun on tullut aiheutetuksi ydinräjähdystä suunnattomasti merkittävämpi ketjureaktio, jota ei ehkä enään hallita. Kokeet ovat jatkuneet parikymmentä vuotta. Obama ei ollut silloin vastuussa, mutta nyt hän on!

Avainsanat:

- sotakoneen moraali,
- median henkinen laiskuus

Suomen järjetöntä osallistua Afganistanin sortoon

- Sunnuntai 9.5.2010 klo 16:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Luin juuri loppuun Afganistanilaisen kansanedustaja Malalai Joyan syvällisen, rehellisen kirjan *Een vrow tussen krigsheren* (Nainen sotaherrojen keskellä). Kirja on saatavilla myös englanniksi, mutta Malalain ajatuksiin voi tutustua hänen ja hänen tukiryhmiensä nettisivuilla esimerkiksi googlaamalla hänen nimensä.

Kattava väkivallan, korruption ja naisten alistamisen lisääntyvä läsnäolo on tosiasia niin yhteiskunnassa yleensä kuin parlamentissa erityisesti. Voiko suomalainen äänestäjä tai eduskunnan jäsen kuvitella joutuvansa istumaan parlamentissa voimatta sanoa sanaakaan. Malalain johdonmukainen epäkohtien paljastamisen politiikka johti siihen, että puheenjohtaja sulki hänen mikrofoninsa kesken puheen niin Loya jirghassa kuin parlamentissa. Hän ei voinut käyttää puheenvuoroakaan parlamentissa, josta sotaherrojen enemmistö laittomasti äänesti hänet ulos!

Neljän turvamiehen kanssa kulkemaan joutunut Malalai Joya pitää puheita naisten oikeuksien parantamisesta sodan ja miehityksen avulla pelkkänä propagandana. Hän osoittaa kuinka parlamentti on täynnä sotarikollisia, jotka kuuluisivat Haagin rikostuomioistimeen eikä parlamenttiin. Hän kuvaa kuinka Yhdysvaltojen taloudellinen ja sotilaallinen tuki ylläpitää sotarikollisten valtaa. Sotaherroilla on omat armeijansa, kidutuskammionsa ja vankilansa eikä Afganistanin kansallisella armeijalla ole arvovaltaa näiden toimintaa rajoittamaan.

Malalai Joya päättää kirjansa kolmeen vaatimukseen. 1. Sota on lopetettava. Pienten maiden ei pidä alistua Yhdysvaltojen talutusnuoraan sen hoitaessa omia strategisia intressejään. 2. Sotaherrojen valta on riisuttava. Sotarikolliset ja huumekaupalla rikastuvat naisia alistavat ja raiskauksen hyväksyvät henkilöt on poistettava vallasta. 3. Ulkomaiset joukot on vedettävä pois. Yhdysvallat, NATO ja palkka-armeijat eivät nauti suurten kansanjoukkojen tukea.

Malalai Joya on tavannut suuren määrän eri kansalaisjärjestöjen ja tavallisen kansan edustajia laajoilla ulkomaan kiertueillaan. Hän katsoo, että Afganistanin kansalla ja näillä eri maiden kansalaisilla on yhteinen tavoite: aito demokratia.

TIME-magazine valitsi Malalai Joyan yhdeksi sadan maailman vaikutusvaltaimman henkilön joukossa. On poikkeuksellista, että näiden joukossa on yksi näin rehellinen ja aito ihminen miksi Malalai osoittautuu kirjan perusteella. Suomalaisten tulisi ryhtyä perehtymään syvällisemmin Afganistanin todelliseen tilanteeseen. Tietoa on saatavilla vaikka päivälehdistä sitä on turha hakea.

Avainsanat:

- sotaherrat,
- väkivalta,
- korruptio,
- naisten asema

Miksi Katainen raivostui?

- Torstai 13.5.2010 klo 18:52
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Jyrki Katainen raivostui eduskunnan Kreikka-keskustelussa demareille. Miksi tuo kiihko? Usein itsensä kanssa umpikujaan joutuva ihminen syyttää katkeruuden ja vihantunteet ensin ulospäin; muualla on vika kuin minussa! Nyt vika on demareissa.

Tosiasiassa virtuaalitaloutta kasvattava politiikka on tullut tiensä päähän. Suursijoittaja George Soros totesi jo viisi vuotta sitten mm ruotsalaisille sanomalehdille antamassaan haastattelussa että kapitalismi on vaarallisempi kuin kommunismi! Hän, joka keräsi valtavia omaisuuksia pakottamalla valtiot, niin Euroopassa (Britannia) kuin useissa Aasian maissa pönkittämään valuuttaansa suunnattomilla summilla veronmaksajien varoja. Hän, joka oli virtuaalitalouden todellisia kummisetiä ja sankareita.

Kataisen on pakko alkaa tiedostaa tai ainakin alitajunnassa alkaa kasvaa tietoisuuden poikanen, joka osoittaa, että Euroopan valtioiden keräämä pankkien tukisumma ja Kreikan pelastamiseen kerätty mekanismi ei tule toimimaan. Jos tukipaketti on pienempi kuin globaalin virtuaalitalouden yhden päivän liikevaihto (Christer Lindman A-studiossa 12.5.2010) sen merkitys on kuin syöttäisi nälkäiselle tiikerille pienen pullanpalan.

Kyse ei ole vain Euroopan tasolla tehdyistä ratkaisuista vaan myös tämän hallituksen omasta sisäpolitiikasta. Hallitushan on edistänyt varakkaiden verohelpoituksilla varakkaiden mahdollisuutta sijoittaa virtuaalitalouteen ja pikavoittoihin kun samaan aikaan vähävaraisten peruspalveluihin riittää entistä vähemmän rahaa.

Espanjan ja Kreikan hallitukset ovat olleet pakotettuja pienentämään valtion virkamiesten jo ennestään vaatimattomia palkkoja. Suomessa sama trendi on merkinnyt "maltillisia" palkkaratkaisuja. On vedottu yhteisvastuuseen ja samassa veneessä olemiseen. Ei kuitenkaan taideta olla samassa veneessä vaan virtuaalirahan määrätön ahneus riisuu pienipalkkaisten toimeentuloonsa tarvittavat perusedellytykset; ruoan, terveydenhoidon ja opetuksen. Kun näiden katoamisen jälkeen vähävaraisilla on pelkkä nahkansa jäljellä on kapinahenki ja suuttumus ne tunteet, jotka ohjaavat yhteiskuntia.

Koska virtuaalitalouden mekanismit ovat nopeita joutuu Katainen aavistamaan, että katastrofi on edessä mieluummin pian kuin tuonnempana. Viime viikkojen tapahtumat ovat toivottavasti olleet Kataiselle ja hänen tovereilleen tapahtumia, jotka järkyttävät maailmankuvaa ja osoittavat, että virtuaalitalouden valta ei ole valtaa, jota tunteva ihminen haluaa. Siten veroparatiisilaki vedettäneen pois ja sen sijaan lähdetään kansainvälisillä arenoilla kehittämään mekanismeja, jotka palauttavat maailmaan talouden alueen demokratiaa. Virtuaalitalouden massiivisten rahavirtojen valta suhteessa globaaliin reaalityouteen on murskaava.

Toimenpiteillä on kiire ja on kyseenalaista pystyykö konservatiivisen maailmankuvan vallassa oleva EU ratkaisemaan ongelman.

Avainsanat:

- Soros,
- umpikuja,
- ontot talouspäätökset

Mikä terveydenhuollossa on ensisijaista?

- Sunnuntai 23.5.2010 klo 14:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kolmekymmentä vuotta sitten tein käsikirjoituksen Suomen lääkäriliiton ammatinvalintaan tarkoitettuun elokuvaan lääkärin ammatista. Korostin työn ihmisläheisyyttä ja erityisesti yhteistyötä eri ammattiryhmien kuten sairaanhoitajien, lääkäreiden ja psykologien välillä. Lääkärin nopea tavoitettavuus ja kotikäynnit olivat tuolloin ajankohtaisia.

Kaksi vuosikymmentä myöhemmin Lääkäriliitto teki uuden ammatinvalintaelokuvan. Siinä haluttiin lehtitietojen mukaan korostaa lääketieteen teknologiaa, haastavuutta ja sellaisia seikkoja, jotka houkuttelisivat myös miehiä hankkiutumaan ammattiin.

Ajan hengen mukaisesti kaikki valtion liikenevät taloudelliset voimavarat on kohdennettu erikoissairaanhoidon. Pääministerin mukaan 15.000 uutta virkaa kun samaan aikaan perusterveydenhuoltoon ei yhtään.

Valtakunnan laajalevikkisin sanomalehti kuvaa tänään 23.5.2010 kuinka sydänkirurgit suorittavat sydämensiirtoa heroisessa ilmapiirissä, suihkukoneiden ja taksien osallistuessa elinten kuljetukseen. Tekstin sydänkirurgit ovat kaikki miehiä. Neljäkymmentä vuotta sitten istuin Christian Barnardin vieressä Houstonilaisessa luentosalissa. Hän oli tehnyt ensimmäisen sydämen siirron maailmassa mutta itse kuoli banaaliin allergiakohtaukseen uima-altaan äärellä.

Samaan aikaan kun sydänkirurgit tekevät siirtoaan terve riuska maanviljelijä menee rintakipuisena pienen kunnan terveyskeskukseen. Lääkäriä ei ole paikalla. Hoitaja kehoittaa ottamaan särkylääkettä ja menemään kotiin. Illalla nuori maanviljelijä on kuollut täysin parannettavissa olevaan tulehdustautiin. Jäljelle ovat jääneet pienet lapset, vaimo ja maatila.

Samaan aikaan kun nuori pienet kipunsa hyvin kestävä riuska maanviljelijä kuolee on hänellä kymmeniä turhaan kuolevia kohtalotovereita kymmenillä paikkakunnilla ympäri Suomea. Byrokratia, sankaritöiden arvostus ja helpous saada rahaa ja sairausvakuutuskorvauksia hienoihin toimenpiteisiin ja laitteisiin on johtanut siihen, että Suomessa on yksityisiä magneettitutkimuslaitteita, ylellisiä yksityisiä terveysasemia ja palveluita varakkaiden tarpeisiin mutta terveyskeskukset näivettyvät toivottoman alkeellisiin työmenetelmiin ja asenteisiin mutta ensisijaisesti päättävien tahojen ja mielestäni myös Suomen lääkäriliiton yksityislääkäritoimintaa ja erikoissairaanhoidon suosiviin asenteisiin.

Keneltä HUS:in hallitus kysyy mielipiteen keskeisistä ratkaisuksista? Lääkäreiltä. Kuka uskaltaa kyseenalaistaa lääkärin perustelut lääketieteellisissä ratkaisuissa? Suomen lääkärilehti toteaa lääkäreiden olevan arvoiltaan oikeistolaisia. Kuinka voimme odottaa silloin muuta kuin nykyisenkaltaisen tilanteen jatkuminen, jonka myötä koululaisten, varattomien, työttömien ja suuren osan eläkeläisistä terveystilanne edelleen huononee kun samaan aikaan muutamien harvojen

erikoissairaanhoidon ja erikois-erikoissairaanhoidon tarvitsevien tilanne entisestään paranee, minkä seurauksena perusterveydenhuollon rappeutuminen johtaa entistä mittavampaan kalliin erikoissairaanhoidon tarpeeseen.

Lääkäriliiton tavoite miesten saamisesta tekemään sankarillisia leikkaustoimenpiteitä on toteutunut. Milloin lääketieteen kehittämisessä sydäntautien ja muiden estettävissä olevien tautien ennaltaehkäisy ja ihmisläheinen myös sydäntauteja ennaltaehkäisevä yhteistyön ja läsnäolon ilmapiiri terveyskeskuksissa määritellään asiantuntijoiden ykköstavoitteeksi?

Avainsanat:

- sankariteot,
- turhat kuolemat,
- byrokratia

Obama, Bush ja Helsingin Sanomat

- Perjantai 28.5.2010 klo 10:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin sanomien Pekka Mykkäsen artikkeli 28.5.2010 "Obama teki selvän pesäeron Bushin turvallisuusstrategiaan" osoitti jälleen sen kuinka lehtimies toimii vain vallanpitäjien propagandan referoijana antamatta omaa kriittistä näkökulmaa, jos sellaista ylipäättään on.

Huvittavaa on lukea The Nationia tai The New York review of booksia rinnakkain suomalaisten tiedotusvälineiden kanssa. New York review of books julkaisi vetoomuksen otsikolla "Crimes are crimes no matter who does them" eli rikokset ovat rikoksia riippumatta kuka niitä tekee. Vetoomuksen allekirjoittajina oli yhdysvaltalaisia intellektuelleja ja moraaliltaan ja oikeustajultaan tunnetusti korkeatasoisia henkilöitä mm Pentagonin papereista tunnettu Daniel Ellsberg ja professori Noam Chomsky.

Vetoomuksen laatijat toteavat Obaman ajan olevan jopa pahempi ihmisoikeusloukkausten näkökulmasta kuin Bushin aika. Vetoomuksen allekirjoittajat luettelevat mm. seuraavia tekijöitä.

1. Obama on määrännyt terroristiyhteydet kieltävän Yhdysvaltojen kansalaisen salamurhattavaksi ilman oikeudenkäyntiä.
2. Yhdysvaltojen joukot ovat ampuneet helikopterista aseettomia siviilejä ja lehtimiehiä. Pentagon on ilmoittanut, että sotilaita vastaan ei nosteta syytteitä. (suomalaisetkin ovat nähneet videon tai kuvia tilanteesta, jossa helikopterissa olevat sotilaat suhtautuvat tappamiseen kuin hauskaan peliin)
3. Yhdysvallat on myöntänyt useiden kieltämisten jälkeen suorittaneensa joukkomurhan Gardezissa Afganistanissa 12.2.2010 jättäen 16 lasta orvoiksi. Yhdysvaltojen erikoisjoukot tappoivat joukossa kaksi raskaana olevaa naista, kaivoivat omat luotinsa heidän ruumiistaan hävittäääkseen todistuskappaleet.
4. Guantánamon vankileirin 3 väitettyä itsemurhaa olivatkin yhdysvaltalaisen henkilökunnan tekemiä murhia.

Allekirjoittajat pitävät nykytilannetta joissain suhteissa pahempana siksi, että Obama on julistanut oikeudeksi murhata Yhdysvaltojen kansalaisen pelkästään Obaman tai CIA:n epäilyjen perusteella, mitä Bush ei koskaan tehnyt julkisesti. Pahinta ehkä on, että Obaman hallitus on laajentanut miehittämättömillä lennokeilla tehtyjä surmaiskuja väittäen Yhdysvalloilla olevan kansainvälisen lain mukainen oikeus itsenäisten valtakuntien alueella, joiden kanssa Yhdysvallat ei ole sodassa, tapahtuviin tappoihin, joissa tunnetusti suhteellisesti suurin osa kuolleista on ollut siviilejä.

Bushin aikana intellektuellit ja ihmisoikeuksien puolustajat pitivät vastaavia tekoja raivostuttavina ja ennenkuulumattomina mutta Obaman tekeminä samat

asiat menevät vähällä huomiolla. Toisin sanoen Bushin ajan vääryydet ovat muodostuneet Obaman ajan arkipäiväksi.

Obaman hallinto on myös kieltäytynyt tutkimasta tai asettamasta syytteeseen Bushin hallinnon ajan sotarikollisia mukaanlukien vesikidutuksen ja muiden kidutusmuotojen hyväksyjät tehden siten ne hyväksyttäviksi silloin, nyt ja tulevaisuudessa.

Voisi kuvitella, että Helsingin Sanomat eräänä merkittävimmistä poliittisista uutisvälineistä kokisi haasteeksi sen, että ulkomaiset, paikalla olevat kirjeenvaihtajat antaisivat muutakin kuin hallitusten omaa propagandaa. Robert Fisk, eräs lahjakkaimmista toimittajista, kuvaa erinomaisessa Aljazeeran seminaarissa pitämässään puheessa sitä minkälaisiksi vallan sylikoiriksi toimittajat ovat muuttuneet.

Avainsanat:

- ihmisoikeusrikkomukset,
- vallan myötäily

Mistä vaietaan?

- Lauantai 29.5.2010 klo 17:10
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Luin junamatkalla Punkaharjulta Helsinkiin De Morgenin, Belgian toiseksi suurinta päivälehteä. Yhdessä ainoassa keskiviikkopäivän numerossa oli neljä merkittävää, tavalla tai toisella ihmisoikeusrikkomuksiin tai massiiviseen piittaamattomuuteen liittyvää ja niitä paljastavaa juttua. Lähes sivun jutussa, joka otsikoitiin " Punainen risti vahvistaa Bagramin vakilan yhteydessä olevan mustan vankilan“. Mustalla tarkoitetaan salaista vankilaa ikäänkuin mustaa aukkoa, johon yksilö katoaa. Salainen siksi, että Punaisen ristin tiedoista huolimatta Yhdysvallat sitkeästi kieltää vankilan olemassaolon.

Artikkelissa viitataan BBC:n haastattelemiin yhdeksään entiseen salaisen vankilan vankiin ja heidän kertomuksiinsa sietämättömistä olosuhteista. Sellissä oli koko ajan valo, niin, että vanki ei tiennyt onko päivä vai yö. Sellin kamera näytti, jos vanki oli nukahtamassa, jolloin hänet tultiin herättämään. Yhdeltä haastattelulta puuttui rivi etuhampaista, jotka yhdysvaltalainen sotilas oli pidätettäessä iskenyt sisään kiväärinperällä.

Koska pidätetyt eivät paljastuneet Talibanin kannattajiksi pääsivät he viikkojen kuluttua vapaaksi vannottuaan, että eivät oman etunsa vuoksi!, kerro mitään kokemuksestaan.

Toinen juttu oli Paul Krugmanin, talouden Nobel-palkinnon 2008 voittaneen tiedemiehen ja New York Times-lehden kolumnistin artikkeli Meksikon-lehden öljyvuodosta otsikolla "Seksiä, huumeita ja jättimäinen öljyvuoto". Sisäministeriön tarkastuksen pohjalta on voitu todeta Minerals Management Servicessä vallinneen kulttuurin, joka "on liian shokeeraava kerrottavaksi". Siellä vallitsi "huumeidenkäytön ja promiskuiteetin kulttuuri".

Krugman puolustaa Obamaa yleensä, mutta BP sai Deepwater Horizon ympäristöluvan Obaman jo ollessa presidenttinä, joten tämä yksityiskohta saa Krugmanin tuomion. Toisin sanoen Obaman hallinnon olisi tullut olla varovaisempi. Sen lisäksi Krugmanin mielestä Yhdysvalloissa tulisi tapahtua täydellinen suunnanmuutos suhteessa yhteisten asioiden hoitamiseen.

Krugman syyttää virkamiehistössä vallitsevaa hallituksen vastaista ilmapiiriä. Onkin hämmästyttävää, että Obama jatkoi pääasiassa Bushin aikaisella miehistöllä. " Kaivosonnettomuudet ovat huonon hallintokulttuurin seurausta". Tarvitsemme poliitikkoja, jotka uskovat hyvään hallintoon.

Suomalainen media vaikenee yllämainituista asioista. Miksi?

Avainsanat:

- salaiset vankilat,
- kidutus,
- ihmisoikeudet

Israel terrorisoi jälleen viattomia siviilejä

- Torstai 3.6.2010 klo 16:32
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Seurasin mielenkiinnolla ja syvän liikutuksen vallassa Turkin pääministeri Erdoganin Israelia koskevaa puhetta Turkin parlamentissa tiistaina. Puhe simultaanitulkittiin englanniksi. Ensimmäistä kertaa kuulin asioista puhuttavan syvän rehellisesti ilman diplomaattisia sanakäänteitä. Erdogan julisti kuinka Israel on todella näyttänyt, että se osaa tappaa viattomia ihmisiä ja lapsia, viitaten paitsi laivasaattueen tapahtumiin, myös Gazan tuhoisiin siviilien pommituksiin ja murhiin. Erdogan vetosi kansainväliseen yhteisöön, jolta se vaati vihdoinkin toimia Israelin jatkuvia kansainvälisten lakien rikkomuksia vastaan. Vaikka parlamentissa on hyvin eri tavoin pääministeriin suhtautuvia ryhmiä, nähdäkseni kaikki taputtivat seisaalleen nousten antaakseen yksimielisen tuen Erdoganin vaatimuksille ja solidaarisuuden osoitukselle Gazan väestölle.

Erdogan sanoi olleensa edellisenä päivänä yhdessä Angela Merkelin kanssa Chillessä ja puhuneensa tilanteesta ja aikoen puhua hänen kanssaan uudelleen vielä samana päivänä. Samoin hänellä oli sovittuna puhelu Britannian pääministerin David Cameronin kanssa sekä ilta kahdeksalta presidentti Obaman kanssa. Kaikesta saattoi päätellä, että Erdoganin mielestä on tultu käännekohtaan, josta on aloitettava vaatia Israelilta uudenlaista lakeja ja ihmisarvoa kunnioittavaa käyttäytymistä ja, että hän itse tekee voitavansa saadakseen kansainvälisen yhteisön toimimaan eikä vain puhumaan.

Turkin ulkoministeri vuorostaan antoi lentokentällä palatessaan USA:sta saman päivän iltana suorapuheisen lausunnon. Hän totesi, että Israel on syyllinen veritekoihin. Ei syyllinen voi tutkia syyllisyyttään vaan tutkimus on tehtävä lainmukaisesti ja kansainvälisten tahojen toimesta.

Yhdysvallat, jonka omissa toimissa olisi paljon tuomioistuimille tutkittavaa, on käännepisteessä. Voiko rauhan Nobelisti Obama jatkaa sotarikollisia suojelevaa asennetta kotimaasaan ja niin ollen johdonmukaisuuden vuoksi myös Israelissa. Vai onko Obaman moraalinen selkäranka sellainen, jonka kuvan hän antoi vaalikampanjansa aikana sekä omaelämäkerrallisissa kirjoissaan. Silloin USA:n politiikassa tapahtuisi täys'käännös.

Avainsanat:

- Turkki,
- Israel,
- kansainvälinen yhteisö

Terroristi ja “terroristi”

- Perjantai 4.6.2010 klo 10:28
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Israelilla ja Yhdysvalloilla on tämäkin yhteinen ominaisuus: järjestöjen ja ihmisten mielivaltainen luokittelu terroristeiksi. Israel aiheutti täydellisen tietokatkoksen Gazaan pyrkiviin laivoihin tapahtuneen hyökkäyksensä aikana ja sen jälkeen. Sama taktiikka vallitsi runsas vuosi sitten tapahtuneen Gazan verilöylyn yhteydessä. Israelin mielivaltaisesti valitut videopätkät ja tulkinnat olivat usean päivän ajan ainoata uutismateriaalia. Israel leimasi laivojen kansalaisjärjestöt terroristeiksi ja terroristien tukijoiksi.

Samana päivänä kun Israelin armeija hyökkäsi Gazaan runsas vuosi sitten, Israelin hallitus nimesi 40 uutta järjestöä terroristilistalleen. Itse valtioterrorismiin ja sotarikoksiin syylistynyt hallitus leimaa siis haluamansa henkilöt ja järjestöt terroristeiksi. Yhdysvallat toimii samoin. Terroristiksi leimaamisen jälkeen yksilöt ja järjestöt muuttuvat lainsuojattomiksi ja mikäli kansainvälinen yhteisö menee mukaan näiden kahden maailmassa valtaa pitävän hallituksen määrittelyihin, ei kyseisillä henkilöillä ja järjestöillä ole todellista lainsuojaa maineen suojasta puhumattakaan.

Kuvaavaa näille terroristilistoille on, että maailmassa laajasti arvostettu ja rakastettu Nelson Mandela poistettiin Yhdysvaltojen terroristilistalta vasta pari vuotta sitten. Alkaa näyttää siltä, että suuri osa listojen jäsenistä on mitä arvostetuimpia ihmisoikeuksien puolustajia.

Objektiivisesti ja normaalin oikeustajun mukaisesti Yhdysvaltojen ja Israelin hallitukset toimivat kuin pahimmat terroristit. YK:n satojen päätöslauselmien, joissa on eri tavoin vaadittu palestiinalaisten oikeuksien toteutumista, kumoaminen koko maailman valtioiden tahtoa vastaan on toteutunut Yhdysvaltojen, Israelin ja joskus joidenkin pienten Tyynenmeren valtioiden muutamalla äänellä. Tuo osoittaa, että YK:n toiminta on rakenteestaan johtuen pahasti halvaantunut. Se ei noudata oikeutta vaan välillisesti tukee valtioterrorismia.

YK ei pysty suojaamaan oikeudenmukaisuuden toteutumista.

Avainsanat:

- terrorismin määrittely,
- propaganda,
- YK

Psykiatristen toimien kummallisuudet

- Torstai 10.6.2010 klo 16:34
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Virassa ollessani monet viranomaisten kaltoinkohtelua kokeneet kääntyivät puoleeni kokiessaan tullessa väärin kohdelluiksi. Mainitsinkin tuolloin huvittuneena eduskunnan oikeusasiamiehelle tullessi hänen epäviralliseksi apulaisekseen.

Oltuani nyt yli 10 vuotta eläkkeellä puoleeni kääntyy jälleen hädässä olevia kansalaisia. Häden piirteet ovat radikaalisti muuttuneet.

Kokemukseni mukaan psykiatrisen hoidon taso on romahtanut. Hoitoon pääsy on entisestään heikentynyt ja mielenterveysalueen toimijoiksi on tullut henkilöitä, joilla ei ole minkäänlaista koulutusta psykiatrisesta hoidosta tai lääkityksistä ja kuitenkin he käyttävät valtaa asiakkaisiin nähden. Byrokratia on lisääntynyt.

On vanha totuus, että ammattihenkilön koulutus ei vielä takaa hoidon laatua. Hoitavan henkilön persoonallisuus on ratkaiseva. Lämmin, kuunteleva, eläytyvä henkilö pystyy antamaan tilaa autettavan omille kokemuksille ja näkökulmille. Tällöin henkilö ei koe vallankäyttöä vaan tuntee paranevansa yhteistyössä auttajansa kanssa.

Viimeaikaiset kokemukseni ovat olleet suorastaan karmaisevia. Maaseudulla lastensuojelun sosiaalityöntekijä on leimannut henkilön psykoottiseksi ja suljetun hoidon tarpeessa olevaksi vaikka mitään merkkejä psykoosista ei löytynyt. Toinen lastensuojelutyöntekijä on sallinut narsistisen isän puheiden perusteella tämän viedä kolme lastaan, yksi vielä vauvaikäinen, omien vanhempiensa luo pysyvästi asumaan tapaamatta koskaan lasten äitiä ja kuulematta hänen mielipidettään. Pienillä paikkakunnilla epäammatillinen selän takana puhuminen, kyvyttömyys arvioida asiakkaita psykiatrisesti ja omien harhaisten käsitysten sijoittaminen asiakkaisissa olevaksi johtaa vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin.

Ilmeisesti lääkäripula on johtanut psykiatrille kuuluvien asiantuntemusta vaativien tehtävien delegointiin kuntien mielenterveyshoitajille ja lastensuojelun sosiaalityöntekijöille. Työuraltani muistan hyvin kuinka kokeneet pitkään psykoottisten potilaiden kanssa työskennelleet mielisairaanhoitajat olivat olleet tavattoman ammattitaitoisia ja taitavia auttamaan vakavasti sairastuneita potilaitaan aikana, jolloin ei ollut vielä lääkehoitoja. Heidän turvallinen tapansa hoitaa oli tärkein osa hoitoa vielä lääkehoitojen kehittyttyäkin.

Nuorilla työntekijöillä ei ole tällaista pitkää käytännön kokemusta, jonka avulla oikealla persoonallisuudella varustettu työntekijä kehittyy todelliseksi auttajaksi. Epävarmuus saattaa johtaa nopeisiin päätelmiin ja se yhdistettynä vallankäytön taipumukseen voi johtaa katastrofaalisiin seurauksiin. Ammattitaidon puuttuessa esimiesten tulisi valvoa, että asiakkaita koskevia päätöksiä psykiatrian alalla tekevät henkilöt olisivat kuitenkin persoonallisuudeltaan kypsiä ja asioista monipuolisesti selvää ottavia henkilöitä.

Viranomaisten päätökset ja niistä aiheutuvat toimet ovat usein asiakkaiden elämään voimakkaasti vaikuttavia eivätkä valitukset ja oikeudenkäynnit voi korjata jo aiheutuneita vahinkoja.

Avainsanat:

- mielivalta,
- vallankäyttö,
- väärät diagnoosit

Toivottomuus johtaa fasismiin

- Perjantai 11.6.2010 klo 13:30
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Aljazeeran tärkeimpiä ulkomaanuutisia eilen oli Suomen painuminen takaisin taantumaan. Toisin sanoen mitkään merkit eivät viittaa siihen, että taloudellinen kehitys olisi meillä kohenemassa.

Huolestuttavinta on se, että Suomen eliitti ja poliittiset toimijat ovat kaukana tavallisen kansan arjen todellisuudesta.

Kuntien yhdistämiset, palvelujen siirtyminen maantieteellisesti yhä kauemmas käyttäjistä, byrokratian lisääntyminen, toimeentulon epävarmuus ja asukkaita palvelemaan palkattujen virkamiesten vallankäyttö johtavat kansalaiset avuttomuuteen ja toivottomuuteen. Poliittinen näytelmä eduskunnassa ja puolueiden vaalituki- ja tekstiviestifarssit osoittavat kuinka vieraita eliitin ja tavallisen kansan todellisuudet ovat toisilleen.

Työväenjärjestöt olivat viime vuosisadalla tavallisen työväestön tuki ja neuvonantajana niin arjen ongelmissa kuin poliittisessa toiminnassa asioiden parantamiseksi eduskunnassa.

Heikki Hiilamon erinomainen yksityiskohtainen artikkeli Sata-komitean työstä, joka ilmestyi keväällä Voima-lehdessä, osoittaa kuinka ammattijärjestöt eivät ajaneet köyhimpien etua vaan aivan omimmikseen kokeneidensa ryhmien etuja.

Kansalainen ei enää tiedä mistä ja minkä nimisestä paikasta hänen tulisi etsiä apua ongelmiinsa. Oliko se Blue lake communications (ent. Savonlinnan puhelin) vai Stroke unit, Itella vai Kela, jonka puoleen piti kääntyä.

Italiassa kansalaiset ovat perustaneet kotiansa ja katujensa turvaksi kodinturvajoukkoja. Useassa muussa maassa tehdään samoin. Moni suomalainen kokee enään ainoaksi rehelliseksi henkilöksi kokemansa poliisin viimeiseksi turvakseen.

Ei ole ihme, jos kasvava määrä turvattomiksi, avuttomiksi ja syrjään heitetyiksi kokevia ihmisiä ryhtyy yhdessä kaipaamaan vahvaa auktoriteettia. Epätoivo ei johda rakentaviin yhteistyössä tehtäviin uudistuksiin vaan vallankäyttöön ja väkivaltaan. Ajattelu ja pohdinta loppuu suoran toiminnan ja vihan purkamisen vallatessa mielen. Poliittisen eliitin piittaamattomuus ”hyvän sään aikana” johtaa osasyllisyyteen kehityksestä, jota lopulta kukaan ei haluaisi, mutta, jota prosessin liikkeellelähdettyä ei pystytä enään pysäyttämään.

Juuri päättyneissä Hollannin vaaleissa rasistinen puolue sai 24 paikkaa 150 edustajan parlamenttiin ollen maan kolmanneksi suurin puolue. Suomen media nostaa myös meidän perusuomalaisen puolueen ilmettä viihteellistämällä sitä. En ole koskaan nähnyt mediassa eriteltävän perussuomalaisten todellisia poliittisia tavoitteita tai saavutuksia.

Kirjallisuus ja elokuvateollisuus, varsinkin Bertoluccin elokuva 1900, on erino-

maisesti ja psykologisesti kuvannut fasismin juuria, keistä tuli fasismin kannattajia tai myötäilijöitä, sekä sen epäinhimillistä tuhovoimaa ja sadismia.

Tuntuu kuin tämä eliitin ja sen johtaman byrokratian piittaamattomuus vallitsevasta tilanteesta johtuisi siitä, että tämä hallitseva sukupolvi ei ole kokenut eikä historiasta sisäistänyt autoritaarisen fasistisen kehityskulun tragediaa. Kiihkeä menestymisen halu ja vieraantuminen kanssaihmisyydestä estävät tunnistamasta merkkejä, jotka varoittaisivat nykykehityksen seurauksista.

Avainsanat:

- avuttomuus,
- byrokratia,
- turvattomuus

Juhannuspäivän pohdiskelua

- Lauantai 26.6.2010 klo 14:42
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Etsin värikuvakasviosta pihallamme kasvavan keltaisen kasvin nimeä. Lapsuudessa totuin siihen, että isäni tiesi useamman tuhannen (oliko 2000) kasvin nimet myös latinaksi. Nyt vuorostani houkuttelen lapsenlapsia kiinnostumaan edes tavallisimpien kasvien nimistä. Kun muistaa nimet tuntuu kuin vaeltelesi ystävien kesellä. Silti itsekin olen unohtanut joitakin, mutta hämmästyttävällä tavalla nimet ponnahtavat ikäänkuin selkäytimestä paitsi nyt juuri tänään.

Vierailulla oleva poikani kysyi mitä olen viimeksi lukenut. Huomaan, että The Nation ja New York review of books vievät niin paljon aikaa, että Malalai Joyan kirja Afganistanista on viimeisin lukemani kirja. The Nationin kesäkuun 21 päivän numerossa oli mielenkiintoinen artikkeli kirja-arvioiden kohtalosta sanomalehdistössä. Kirjallisuusliitteiden kutistuminen, häviäminen ja merkityksen lasku sai syvällisen analyysin. Suomalainen Sanoma Oy:n Eikensin aikaansaama keskustelu sopii The Nationin viitekehykseen täysin.

Sanomalehtien kirja-arviosivut nostattavat itsessään usein vihamielisyyttä lukemista kohtaan. Älyllisyyden ja analyttisyyden vastaisuus, pinnallisuuden hyväksi on ajan ilmiö. Monet selaavat kirjoja, mutta eivät syvenny lukemaan. Joskus ajattelen, että syvälukemiseen saattaa ehkä liittyä vaara, että jokin itsessä liikahtaisi. Liikahduksesta lähtee liikkeelle prosessi, joka aiheuttaa rauhattomuutta, epämukavuutta ja jopa pakottaa muuttumaan.

Psykoanalytikko Martti Siirala totesi kerran, että ihmisen suurin pelko on ansaitsemattoman rakkauden pelko. Suurin osa ihmisistä on kasvatettu siihen, että rakkaus kuten muukin hyvä on ansaittava. Mieluummin jopa konkreettisesti tavaroiden avulla. Jotakin tekemällä. Kuitenkin lukemisen aiheuttamat liikahdukset syvällä sisimmässä saattavat olla lahjoja. Epämukavuuden tunnetta saattaa seurata oivalluksia, jotka syventävät tunnemaailmaa ja lähestyvät aitoutta ja todellista läsnäoloa.

Tänään minun oikeastaan piti vastata kommentoijalle, joka kysyi pidänpö Turkin pääministeri Erdoganin toimia kurdien suhteen yhtä ihailtavina kuin hänen toimiaan palestiinalaisten suhteen. Halusin vastata, että en tietenkään. Kurdien oikeuksia on puolustettava ja Israelin tiedustelupalvelun pidättämä, turkkilaisessa vankilassa viruva PKK:n puheenjohtaja on vapautettava.

Avainsanat:

- älyllinen uteliaisuus

Wall Streetin narkkarit

- Lauantai 3.7.2010 klo 14:18
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Media on suitsuttanut Yhdysvalloissa säädettyä rahoitusmarkkinoita säätelevää lakia. Eurokomissaari Olli Rehnkin on luvannut Euroopan seuraavan Yhdysvaltojen esimerkkiä. Minkälainen esimerkki on Yhdysvaltalaisten arvioijien omasta mielestä?

The Nation julistaa pääkirjoituksessaan: "The junkies of the Wall Street", Wall Streetin narkkarit. Se kuvaa havainnollisesti kuinka uusilla laeilla ei ennaltaehkäistä seuraavia katastrofeja eikä hoideta tai "kuntouteta" nykytilaa. Lait ovat ainoastaan "harm reductionia", joka huumeiden käyttäjien hoidossa ja huollossa tunnetaan haittojen vähentämisenä. Toisin sanoen hoidon ja riippuvuudesta irtipääsyn sijaan, huumeriippuvaisen elämää pyritään helpottamaan neurolojen vaihto-ohjelmilla, vaatteidenpesupaikkojen ja halvan ruoanjakelupalvelun järjesteyllä puuttumatta itse ongelmaan. Todellinen uudistusta merkitsevä lakialoite, joka olisi supistanut finanssikapitalismin mielettömän suurta osuutta taloudesta, pilkkonut liian suuria pankkeja, joiden tuhoutumista ei olisi voinut sallia koska ne vastaavat 63 prosenttia GDP:stä sekä rakentanut seinän tavallisten pankkien ja pelkästään sijoitustoimintaan keskittyneiden pankkien välille, ei tullut koskaan edes äänestykseen.

Silti presidentti Barack Obama julistaa uudistuksen olevan ennenkuulumattoman merkittävä ja merkittävin sitten 1930-luvun uudistusten.

Artikkelissa rahanhimo kuvataan patologisena riippuvuutena. Kongressi pankkimaailman korruptoimana pankkeja palvelevana leimasimena. Aljazeeralla Danny Schechter kuvailee kuinka jokaista kongressinjäsentä kohden on 25 pankkimaailman etuja lobbavaa yksilöä. Hän pitää lakiuudistusta vain otsikkona ilman sisältöä. Pankkimaailma hallitsee edelleen kongressia aiheuttamastaan talouskriisistä huolimatta.

Moraalittomuuden valta-asemaa kuvaa sekin, että korkein oikeus on alkanut valkokaulusrikollisten kuten Enronin Jeffrey Skillingin ja miljoonamoguli Conrad Blackin tuomioiden oikeellisuuden kyseenalaistamisen. Oikeus lähetti tapaukset takaisin alempiin oikeusasteisiin kyseenalaistaen avaintodistajan käytön.

Kaikesta päätellen vietämme epäsosiaalisuuden riemujuhlaa Yhdysvaltojen johdolla.

Avainsanat:

- rahanahneus,
- korruptio,
- näennäisuudistus

Suomi ja Nicaragua

- Lauantai 3.7.2010 klo 14:50
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomalaiset virkamiehet löytävät yllättävän paljon perusteluja osallistumisellemme erilaisiin ihmisoikeusrikkomuksiin. Käymme sujuvasti asekauppaa sotarikoksiin syyllistyneen Israelin kanssa. Etelä-Afrikan apartheidhallitus ei estänyt kaupankäyntiä Suomen ja tuolloisen Etelä-Afrikan hallituksen välillä. Media jättää yleensä virkamiehet ja poliitikot rauhaan joitakin poikkeuksia lukuunottamatta.

Helsingin Sanomat innostui tänään 3.7.2010 kuvaamaan ongelmaa, joka on syntynyt Suomen tukiessa Nicaraguaa tietyissä projekteissa vaikka Nicaraguassa syyllistytään puoluepoliittisin perustein tuettuun toimintaan terveydenhuollossa. Artikkelin oli kriittinen.

Tarkemmin ajatellen toimintatavassa oli jotain tuttua. Juuri näinhän suomalaiset poliitikot ja virkamiehet toimivat myös Suomessa.

Puoluetukea, vaalitukea, lehdistötukea, sivistystukea, harrastustukia, järjestö- tukia, milloin mitään tukia annetaan eduskuntapuolueille ja niille, jotka äänestävät näitä eduskuntapuolueita. Ne kansalaiset, jotka eivät löydä kannatettavaa nykyisissä eduskuntapuolueissa ts äänestävät väärää puolueita tai liikkeitä tai eivät äänestä lainkaan - joskus jopa puolet kansasta jää vaille näitä verorahoista toimintaansa maksettavia tukia.

Kun hallituksessa on pelkkiä oikeistopuolueita, jotka ajavat varakkaiden etuja mm. terveydenhuollossa, johtavat nuo päätökset siihen, että eriarvoisuus terveydenhuollossa jatkuvasti kasvaa ja köyhät kuolevat aikaisemmin kuin rikkaat. Miten tämä nyt eroaa Nicaraguan käytännöstä??

Pidän Nicaraguan ja Suomen linjoja, molempia, ongelmallisina, mutta ilmeisesti vain Nicaraguassa tämä on johtanut köyhien aikaisempaa parempaan terveydenhuoltoon. Suomessa sitävastoin köyhien terveys on kurjistunut.

Suomalaisen eliitin ja median on vaikea nähdä malkaa omassa silmässä kun se tarkastelee demokratian tilaa muualla.

Avainsanat:

- malka omassa silmässä

Tallinnanaukio ja järjestyshäiriöt

- Tiistai 13.7.2010 klo 17:32
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Viime päivinä on laajasti tiedotettu Helsingin Itäkeskuksen Tallinnanaukion järjestyshäiriöistä.

Kuin sattumalta tutkiskelin Tallinnanaukiota viime viikolla tarkasti mennessäni asioille Itäkeskukseen. Mietin lieneekö missään karumpaa, kalseampaa harmaampaa ja luotaantyöntävämpää tilaa kuin tuo aukio. Ei yhtäkään puuta eikä kukan kukkaa koristamassa ja pehmentämässä aukiota, jonka resuisten myyntikojujen, hujan hajan olevien kakvikioskin muovituolien ohi jokainen metrolta Itäkeskuksen myymälöihin hankkiutuja joutuu kulkemaan.

Ilmeisesti ilkeiden pelossa kukkalaatikot on jätetty asettamatta mutta että puut. Miksi kaupunki ei ole istuttanut kunnollisia suurikokoisia lehtipuita kahdeksi riviksi aukion reunoille tuomaan lehtevyyttä, happea ja varjoa kulkijoille.

Ennakkoluulot vähävaraisia tai muuttajataustaisia helsinkiläisiä kohtaan muistuttaa mielenterveyspotilaita kohtaan tunnettuja ennakkoluuloja. Karut, ankeat sairaalaosastot ovat tulleet tutuiksi psykiatrisissa sairaaloissa hoidetuille henkilöille. ”Potilaathan rikkovat ja ovat väkivaltaisia” on ollut perusteluna harmaankalseille tiloille.

Helsingin nuorisopsykiatrian yksikössä toimittiin toisin. Suljettu osasto peruskorjattiin kauniiksi. Keittiön ja oleskelutilan jakavan seinän muodosti kaksipuolinen lasiovinen läpinäkyvä korkea kaapisto. Henkilökunta hankki ohuet jalalliset juomalasit ja kauniit Arabian astiastot nuorten aterioita varten. Osoitimme, että herkkyys sisustuksessa houkuttelee herkkyyden esiin myös nuorissa potilaissa, joita arvostettiin. Lasikaappeja ja astioita ei rikottu. Tilat olivat ilmavan ja valoisa tuntuisia.

Vierailin jo eläkkeelle jäätyäni samalla osastolla, jossa oli tehty seuraava peruskorjaus. Lasiväliseinän tilalla oli umpiseinä joka pimensi olohuoneen ja teki keittiöstä suljetun kopin. Tätä muutosta oli varmasti peusteltu taas nuorten väkivallalla ja tuhovoimalla. Itse uskon, että ennakkoluulot usein vahvistavat itseään.

Tallinnanaukion järjestyshäiriöillä ja nyt muotiin tullee kovempien vankeusrangaistusten vaatimuksella voidaan huomio kiinnittää pois todellisista rikollisista ja todellisista rikoksista. Sijoittajien, lain kouran ulottumattomissa, veropetosilla varastamalla miljardeilla voitaisiin istuttaa kukat joka viikko uudestaan Tallinnanaukiolle. Samoin vankiloiden asukkaat voitaisiin vaihtaa umpikujaan ajautuneista ”nakkivarkaista” ja ”tappajista” todellisiin suurrikollisiin.

Birminghamissa sijaistevasta tappajia ja murhaajia hoitavasta hoitolaitoksesta voitaisiin ottaa esimerkkiä kuinka oman ahdistuksen tunnistaminen ja hallintaan saattaminen hoidon avulla parantaa ”tappajan” ilmapiirissä, jossa kunnioitetaan

hänen ihmisarvoaan.

Suomalainen kulttuuri sisältää niin henkistä kuin fyysistä väkivaltaa runsain mitoin. Siten väkivaltaan etsityt ratkaisutkin ovat lähinnä pakkoa ja ihmisarvon riisumista. En ole nähnyt keskusteltavan Birminghamin esimerkistä. Sen sijaan “maahanmuuttajat ulos ja rikolliset kiven sisään” voimistuu, jolloin politiikka ja poliitikot, jotka lisäävät eriarvoisuutta ja syrjäytymistä voivat vähin äänin jatkaa vallassa.

Avainsanat:

- syrjäytyminen,
- Helsingin kaupungin vastuu

Onko sotarikoksen tekeminen vai sen paljastaminen rikos?

- Keskiviikko 28.7.2010 klo 12:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Wikileaksin perustaja kuvaa vanhempiensa halunneen kasvattaa hänet siten, että hän ei alistuisi auktoriteettien sokeaan kunnioittamiseen. Hän osoittaa elämäntavallaan sen kuinka totuuden puhuminen, jonka pitäisi olla kaiken elämän perusta, onkin nykytodellisuudessa äärimmäisen vaarallista, suorastaan hengenvaarallista.

Afganistanin sodan moraalittomuus ja yhdysvaltalainen tapa pimittää toimintatapansa on ollut halukkaiden tiedossa, mutta massiivinen Wikileaksin paljastamien asiakirjojen määrä ja niissä kuvattujen tapahtumien laatu paljastanee vahvimmillemkin sodan kannattajille, minkälaiseen sotaan halukkaiden koalitio on osallistumassa.

Yhdysvallat esiintyy demokratian viejänä, oikeusvaltiona ja korkean moraalin maana. Kuitenkin se on tietoisesti tehnyt sotarikoksia, aloittanut kansainvälisiä lakeja rikkovia sotia ja kiduttanut vankeja. Se, että toiminta on tietoista käy ilmi siitä, että Yhdysvallat on pyrkinyt tekemään kahdenvälisiä sopimuksia eri maiden kanssa siitä, että kyseiset maat eivät tule haastamaan Yhdysvaltoja kansainväliseen rikostuomioistuimeen sotarikoksista. Sopimuksia on ollut helppoa tehdä erityisesti taloudellisesti heikossa asemassa olevien maiden kanssa, joille Yhdysvallat on vastalahjaksi tarjonnut taloudellista apua ja sotilaallista suojelua maailman mahtavimmalta sotilasmahdilta.

Nyt maapallon asukkaat saavat seurata Yhdysvaltojen aloittamaa ajojahtia Wikileaksin paljastusten takana olevan tietojen vuotajan löytämiseksi. Ajojahdin taustalla on aivan eri suuruusluokan kysymys kuin mitä Pentagonin papereiden paljastuminen ja sitä seuraava "vuotajan" ajojahti ja oikeudenkäynti oli, Vietnamin sodan valheisiin liittyen. Nythän on kysymys kaikkien Afganistanin sotaan liittyneiden maiden moraalista. Näitä sotaan halukkaita maita ei ole tarvinnut pakottaa mukaan uhkailuilla tai taloussaarrolla. Sen sijaan jokainen on tiennyt, kuten Saksan eroamaan joutunut presidentti totesi, että sotiin osallistumista motivoi taloudelliset edut.

Menevätkö taloudelliset edut myös muiden itseään demokratioiksi ja oikeusvaltioiksi kutsuvien maiden moraalin edelle. Ovatko muutkin esimerkiksi Euroopan maat sitä mieltä, että tietojen vuotajaa täytyy jahdata ja rangaista kuten Pentagonin papereiden vuotajalle uhkasi käydä. Onko sotien perusteeton aloittaminen ja sotarikokset rangaistava vai näiden rikollisten menettelyiden paljastajat? Sitä maapallomme väestö nyt jännityksellä seuraa.

Avainsanat:

- moraal,
- salainen todellisuus,
- sodat

Poliittinen eliitti hyväksyy rasismien tietyin ehdoin.

- Torstai 29.7.2010 klo 13:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Viime aikoina on julkisuudessa käyty keskustelua venäläisten kokemasta huonosta tai ymmärtämättömästä kohtelusta suomalaisen lastensuojelun kanssa asioidessaan. Venäläinen lapsiasiamies on ehdottanut suomalais-venäläistä yhteistyöryhmää pohtimaan erilaisia näkemyksiä ja hakemaan ongelmiin ratkaisuja.

Suomalainen media, myös poliitikkoja haastatellen on julistanut kuinka venäläiset eivät tule tänne määräämään ja että Suomessa toimitaan Suomen lakien perusteella. Piste. Tulee mieleen Paavo Haavikon toteamus: Suomalaiset eivät voi oppia virheistään kun he eivät tee virheitä. En ole nähnyt yhtenkään poliitikon tai virkamiehen ajattelevan julkisesti, että ongelmissa on aina kaksi osapuolta ja että rakentavaan lopputulokseen voidaan päästä vain hyvän itsetunnon perusteella antamalla arvon toisenlaisillekin näkemyksille. Jos neuvo Venäjän lakien huomioon ottamisesta taustojen erilaisuuden ymmärtämiseksi käy suomalaisten itsetunnolle miksi ei kukaan ehdota jotakin muuta rakentavaa yhteistyömallia naapurimaiden välille, jonka avulla opittaisiin paremmin ymmärtämään erilaisten käsitysten syitä. Kuinka monia yhteistyöryhmiä on tarvittu Suomen ja Ruotsin välille suomalaisten siirtolaislasten aseman parantamiseksi Ruotsissa.

Toimin seitsemänkymmentäluvulla Helsingin lastensuojelulautakunnan puheenjohtajana. Pidin ennen kokousta puheenjohtajan tunnin, jolloin asiakkaat tai työntekijät saattoivat tulla keskustelemaan luottamuksellisesti kokemuksistaan. Samoihin aikoihin oli tehty tutkimus lastensuojelutyöntekijöiden peroonallisuudesta ja työskentelytavoista. Pelkistäen työntekijät oli voitu jakaa kyyhkysiin ja haukkoihin, joista jälkimmäiset olivat byrokraattisia järjestelmiin, ohjeisiin ja normeihin pitäytyviä asiakkaisiin kylmäkiskoisemmin kuin kyyhkyset suhtautuivat henkilöitä.

Melko usein eteeni tulee avunpyyntöjä tavallisilta suomalaisperheiltä, jotka ovat joutuneet lastensuojeluviranomaisten byrokraattisen määräävän kohtelun kohteeksi. Eräänkin äidin kolme lasta voitiin kaapata sairaaseen sukulaisperheeseen pelkkien narsistisen isän puheiden perusteella ilman, että lastensuojeluviranomaiset tapasivat kertaakaan normaalia työssäkäyvää äitiä. Jos suomalaiset itsekin saattavat joutua viranomaisten kaltoinkohtelun kohteeksi kuinka sitten ei venäläisäidit?

Se, että yksikään julkisuuden henkilö, viranomainen tai poliitikko ei nouse puolustamaan venäläisten Suomessa asuvien oikeuksia on rasismia, joka antaa mallin muillekin suomalaisille. On riipaisevaa havaita ja kokea kuinka osa venäläisistä alentaa puhettaan, jotta ei havaittaisi heidän kansallisuuttaan. Rasistinen suhtautuminen venäläisiin on ollut jatkuvaa mutta viimeaikojen asenteet ovat paljastaneet kuinka kattavaa se on myös poliittisessa eliitissä.

Toisin sanoen entinen ryssäviha on valjastettu vaalivankkureiden eteen. Kilpailu perustuslaillisten kanssa on kovaa. Ennakkoluuloja vahvistavan venäläisiin asukkaisiimme kohdistuvan rasistisen asenteen katsotaan sen mukaisesti tuovan ääniä ja empaattisen viisaan asenteen hukkaavan niitä?

Suomalaislasten kokemuksiin Ruotsissa voi erinomaisesti eläytyä Antti Jalavan kirjan “Asfalttikukka” avulla. Haluammeko samaa venäläislapsille Suomessa? Suomen yhteiskunnan murros ajoi satojatuhansia suomalaisia Ruotsiin. Venäjän yhteiskunnan murros on ajanut venäläisiä Suomeen. Pystymmekö muuhun kuin rasistiseen sydämettömyyteen?

Avainsanat:

- suomalainen byrokratia,
- empatian puute

Byrokratiaa vanhusten huollon järjestämisessä

- Lauantai 4.9.2010 klo 17:07
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat kertoo 4.9.2010 vanhusten jonottavan Haartmannin sairaalasta jatkohoitoon. Parisensataa jonottajaa, jolla on laitoshoitopäätös on siis tukkimassa akuuttipaikkoja.

Parikymmentä vuotta sitten jonottajat jonottivat erikoissairaanhoidon paikoilla. Nyt siis jonotetaan kaupungin omilla akuuttipaikoilla.

HYKS:in hallituksen varajäsenenä osallistuin usein kokouksiin ja kannatin Helsingin kaupungin oman ”porttisairaalan” rakentamista Meilahden päiväystyksen viereen, joka voisi estää erikoissairaanhoidon tukkeutumisen.

Tutustuin Haartmannin sairaalan toimintaan eräänä elokuisena iltayönä. Totesin sen erinomaiseksi, ystävälliseksi, asiantuntevaksi ja nopeasti toimivaksi yksiköksi. On todella harmillista jos tuon yksikön toiminta hankaloituu muualla vallitsevien epäkohtien vuoksi.

Tavoite vanhusten laitospaikkojen vähentämiseksi on kannatettava. Valtion byrokraattisella määräyksellä ylhäältä alaspäin se ei toteudu. Valtakunnallinen suositus ei voi olla toiminnan lähtökohta ellei hoitojärjestelmään liittyviä epäkohtia ole sitä ennen poistettu.

Vanhusten hoitojärjestelmän kriisiyttäminen ei hyödytä ketään.

Laitospaikkojen vähentäminen voi olla seurausta kotihoidon ja kotisairaanhoidon tehokkuuden lisääntymisestä. Kun vanhukset saavat riittävää tukea kotiinsa ja virikkeitä lähiympäristöönsä tarve laitospaikkoihin vähenee. Vain avohoidon monipuolistuminen ja turvallisuudentunteen lisääntyminen sitä kautta tekee mahdolliseksi laitospaikkojen vähentämisen.

Valtiovalta antaa määräyksiä kuinka pitää toimia, mutta ei anna taloudellisia edellytyksiä kunnille näiden määräysten toimeenpanoon. Myös ohjauksessaan valtiovallan tulisi antaa viisaita ohjeita eikä normeja, joiden toteuttaminen aiheuttaa kaaoksen.

Arkijärjen käyttö on sallittua. Viisas yleisönosastonkirjoittaja kummasteli kun kukaan ei ole keksinyt perustaa vanhusten tavarataloa monipuolisine palveluineen. Tuo ehdotus on esimerkki vapaaehtoisuuden, väljyyden ja psyykkisen hyvinvoinnin merkityksestä vanhusten elämässä. Virkeä vanhus ei kremppojaan mieti.

Avainsanat:

- laitospaikat,
- kotihoito,
-

Kengät ja vaivaisenluu

- Lauantai 4.9.2010 klo 17:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tullilaboratorio tutkii tarkoin Suomeen tuotavien tavaroiden terveellisyyden. Tupakka-askin kannessa on varoitus hengenvaarasta. Rakennusten valaistusta, ilmanvaihtoa ja rakennusmateriaaleja säätelee monet normit. Mutta kengät, niiden kohdalla ei näytä olevan minkäänlaista tuotevastuuta.

Vuosikymmenten ajan olen väitellyt kenkäkauppiaiden kanssa jalan anatomiasta. Kenkätehtailijoiden puheille en ole lähtenyt. Rehellisimmät kauppiaat ovat todenneet tehtaiden pitävän itsestään selvyytensä, että 15%lla kansalaisista on isovarvas jo vääntynyt keskivarvasta kohti, joten kenkä voidaan muotoilla sellaiseksi, että tuo kulma tehdään kenkään jo valmiiksi.

Helsingin Sanomia kannattaa yleensä lukea yleisönosaston ja pienten niksipalstojen vuoksi. Eräänä päivänä Vaivaisenluu-otsikolla kuvattiin kuinka kengät saattavat olla 5 numeroa numeroaan pienempiä. Kuinka monilla tenavaikäisillä on jo vaivaisenluu.

Koska sukuni naisilla on ollut vaivaisenluu olen äärimmäisellä kiinnostuksella seurannut kenkien kehitystä ja niihin liittyviä asenteita. Samalla tietenkin yrittäen estää omaan jalkaani kehittymästä moista vaivaa. Keinona terveelliset kengät. Huvitin kanssaihmissiäni uhaten mennä Tasavallan presidentin itsenäisyysjuhliin tuolloin terveellisenmallisissa kömpelöissä Ecco-kengissä.

Espanjassa asuessani leikkasin saksilla lenkkitossujen kärjen avoimeksi "cabriolet"-malliksi. Tuo avoin kärki osoitti, missä puserruksessa varpaani olisivat olleet ilman avomallia.

Olin pitänyt luennon pitkässä leningissä ja cabriolet- tossuissani. Kun opiskelijoiden piti myöhemmin luonnehtia minua ylläääkärilleen, he sanoivat: se lääkäri, jolla oli ne avolenkkitossut.

Toistaiseksi näyttää siltä, että suomalaisten on turha toivoa jalan anatomiaa ja terveyttä tukevia jalkineita. Vaivaisenluuta leikkavien ortopedien työllisyys on taattu ja terveydenhuolto maksaa tässäkin yhteydessä puuttuvan ennaltaehkäisyn.

Avainsanat:

- muoti,
- tuotevastuu,
-

Afganistan ja vaalit

- Sunnuntai 5.9.2010 klo 17:58
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

HeSa:n ulkomaantoimittaja Virve Kähkönen viittaa 4.9.2010 Afganistanin vaaleja koskevassa artikkelissaan useaan otteeseen kansanedustaja Malalai Joyaan. Tämä rohkea totuudenpuhuja heitettiin laittomasti ulos parlamentista entisten sotaherrojen, nykyisten kansanedustajien äänillä.

Virve Kähkönen unohtaa mainita, että Malalai Joya vastustaa USA:n ja NATO:n miehitystä. Hänen mielestään vieraiden joukkojen on lähdettävä maasta ja annettava afganistanilaisten hoitaa omat asiansa.

Virve Kähkönen valittaa, että Malalai Joya ei asetu ehdolle syksyn parlamenttivaaleissa. Se voi kuitenkin ja ainoastaan johtua vain siitä, että Malalai katsoo rehellisten vaalien olevan mahdottomat nykytilanteessa. Nykyisessä parlamentisakin on naisia Malalain ulosheittämisestä huolimatta. He ovat Malalain mukaan sotaherroja myötäileviä ja heidän mielensä mukaan äänestäviä eikä se, että he ovat naisia merkitse sitä mitä ulkopuoliset olettavat.

Malalai Joyan mukaan vaalit, jotka käydään aseiden varjossa, sotaherrojen, huumekaupan, korruption ja miehityksen vaikutuksen alaisena eivät voi olla rehelliset ja lailliset. Lisäksi sillä ei ole merkitystä kuka äänestää vaan sillä kuka laskee äänet.

Presidentti Hamid Karzai on Yhdysvaltojen "nimittämä". Yhdysvaltalainen raha, väkivaltaisten sotaherrojen huumekaupalla hankkima raha sekä yleinen turvattomuus ohjaavat vaalien kulkua ja ehdokkaiden vaalibudjetit.

Kun lännestä käsin arvioidaan Afganistanin kulttuuria takapajuiseksi, naisia sortavaksi, koulutusta laiminlyöväksi on katsottava peiliin. Ei ole kuin 50 vuotta siitä kun rotusorto ja Klu Klux Klanin valta terrorisoi mustia amerikkalaisia. Eikä mustilla, intiaaneista puhumattakaan ole samanlaisia ihmisoikeuksia valkoisten kanssa vieläkään. Olisiko muun maailman tullut puuttua aseiden rotusortoon?

Runsaat sata vuotta sitten Kivussa, Afrikassa kuninkaan kuollessa tapettiin sata orjaa hänen seurakseen. Tällaista ei enään tapahdu.

Malalai Joya tuntee maansa perinpohjin. Hän on tunteva, aito, rehellinen henkilö - poikkeus vaikuttajien joukossa. Hollantilainen islam-kriitikko Hirsi Ali yritti vääristellä Malalain identiteettiä Time-lehden valittua Malalain yhdeksi 100 vaikuttavimman henkilön listalle. Toivon, että Virve Kähkönen ei tahallaan jättänyt pois tärkeintä Malalain argumenttia mainitsematta. Nimittäin hän vastustaa jyrkästi sotaa ja miehitystä, Yhdysvaltoja ja NATOa. Siten hän vastustaa myös suomalaisten läsnäoloa Afganistanissa.

Avainsanat:

- miehitys,

- korruptio,
- sotaherrat,
- Virve KähkönenKun

Raiskausten maasta ei mitään uutta

- Maanantai 6.9.2010 klo 10:32
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Raiskausten maasta ei mitään uutta kirjoittaa HeSa 6.9.2010 pääkirjoituksessaan. Kaukaa luulen otsikon tarkoittavan Suomea. Ei, projektio ja demoni löytyy taas kaukaa. Kyseessä on Itä-Kongo, Kivun seutu.

Raiskaus on ihmisoikeusloukkaus, rikos. Mutta miksi yksi Afrikan maa nimetään Raiskausten maaksi?

The New York Review of Books nimesi vankiloissa tapahtuvat raiskaukset Yhdysvaltojen suurimmaksi ihmisoikeusongelmaksi. Sivukaupalla saattoi lukea kuinka suojeltuja vankilaviranomaiset, tutkimusten mukaan, olivat olleet syytteiltä tai kuinka vaikeata etenkin nuorten uhrien oli saada asioita tutkittua. Kuinka tekijät saattoivat saada siirron kohdevankilasta, mutta ylennyksen virkauralla.

Suomessa raiskaus avioliitossa tuli paheksutuksi ja rikokseksi vasta hiljattain. Siihen saakka se oli ollut normaalikäytäntö.

Pääkirjoituksessa ihmetellään presidentti Kabilan halua poistaa YK:n rauhan-turvaajat maasta. En tunne presidentin mielenliikkeitä, mutta voisi arvella, että samoin kuin Malalai Joya Afganistanin kohdalla, myös Kabila Kongon kohdalla kokee, että asiat on hoidettava oman maan sisällä omia kehitys prosesseja seuraten ja itse niitä korjaten. Ainakin Afganistanissa ja Irakissa vieraat joukot ovat kärjistäneet ja voimistaneet sisäisiä konflikteja parantamisen asemasta.

Niinkuin HeSakin muistuttaa Ruandalla on osuutensa Itä-Kongon tilanteen kärjistymisessä. Samoin lehti muistaa, että Ruanda on lännen lellikki, joka ei millään suostu myöntämään osallisuuttaan mahdolliseen sotarikokseen Itä-Kongossa.

Kuinka odotamme, että nuoret rikollisarmeijat, joilla on vain vaatteensa, aseensa ja taivas kattona, käyttäytyisivät sivistyneemmin kuin pohjoisen Suomen miehet.

Hollantilaisen kriminologian professori Louk Hulsmannin mukaan vain köyhimpien ja osattomimpien rikokset paljastuvat ja tulevat poliisitutkintaan. Yli 80% kyselyihin vastanneista ihmisistä on tehnyt rikoksia, mutta ei ole jäänyt kiinni. Suurin osa rikoksista sovitellaan tai ratkaistaan kodeissa, työyhteisöissä tai muissa arkisissa yhteyksissä. Useita varakkaiden tekemiä rikoksia ei kutsuta rikoksiksi lainkaan. Lainsäätäjät säättävät lakeja muille kuin itselleen.

Tämä koskee kaikkia rikoksia.

Jälleen voimme kääntää tyytyväisenä sivua ja nauttia parhaan maan parhaina suomalaisina aamukahvia. Kyllä ne afrikkalaiset osaa!

Avainsanat:

- raiskaus,

- Kongo,
- USA,
- Suomi

Mikael Pentikäisen Kekkonen

- Tiistai 7.9.2010 klo 13:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suurimpien suomalaisten sanomalehtien päätoimittajat ilmoittivat joitakin vuosia sitten olevansa Suomen NATO:oon liittymisen kannalla. Mikael Pentikäinen ei tuolloin ollut päätoimittaja mutta 7.9. 2010 HeSa:n artikkelinsa pohjalta hänet voisi lukea tuohon joukkoon.

Päätoimittaja Pentikäisen mielestä “NATO-jäsenyyttä voisi kelpo perustein pitää kekkoslaisena ajatteluna”.

Perusteluna Pentikäinen pitää Kekkonen lausahdusta “Vaikka koko muu Eurooppa muuttuisi kommunistiseksi, Suomi jää perinteisen pohjoismaisen kansanvallan pohjalle”.

Lukija jää ihmettelemään miten NATO ja yllämainittu lause liittyvät toisiinsa. Päinvastoin Suomen jääminen omien intressiensä mukaisesti valitsemansa kaltaiseksi osoittaa riippumattomuutta ja itsenäisyyttä eikä liittoutumispyrkimystä.

Pienikin perehtyminen Kekkonen ajatteluun ja toimintaan osoittaa sen, että hän ei missään tapauksessa olisi NATO-jäsenyyden kannalla. Kekkonen johtoajatus oli puolueettomuus. Siis ei pelkästään liittoutumattomuus vaan puolueettomuus. Hänen mielestään Suomen ulkopoliittinen linja perustuu maantieteeseen. Suomi on pysyvästi suurvallan naapuri ja Suomen on otettava huomioon sen intressit. Suurin uhka Suomelle olisi lännen ja nykyisen Venäjän välinen konflikti, jossa Suomi olisi vastakkaisessa leirissä kuin Venäjä. Pienenkin ajatusprosessin jälkeen tuo on itsestään selvyys. Vain uskottava sotilaallinen liittoutumattomuus takaa Suomen turvallisuuden.

Kekkonen mukaan Suomen linja on pysyttäytymisen suurvaltojen välisten eturistiriitojen ulkopuolella. Tätä hän toisteli.

Kekkonen ajattelun kaltaista viisautta ja kypsyyttä löytää vain harvassa nyky-poliitikossa, toimittajien omien ajatusten syvällisyys tai sen puute ei useinkaan paljastu.

Urho Kekkonen ajattelu johti siihen, että aikaisempi melko musta-valkoinen ajattelu muuttui luovaksi prosessiksi, jonka parhaat ilmentymät näkyvät 1970-luvun alkupuolen kirjoituksissa ja teoissa. Kekkonen oli sitä mieltä, että Suomi voi voida hyvin vasta kun kaikki muutkin maapallon maat voivat hyvin. Eli muiden hyvinvointi on myös Suomen etu.

Jos tämä suhteutetaan Suomen Venäjä-suhteisiin voitaisiin sanoa, että Suomi voi hyvin sitten kun Venäjä voi hyvin. Toisin sanoen kaikki mitä Suomi voi omassa pienuudessaan tehdä suuren Venäjän hyväksi on toimintaa, minkä Kekkonen hyväksyisi. Tästä seuraa- Kekkonen prosessiajattelua seuraten, että Venäjänkin suhtautuisi Suomeen samalla tavalla. Kielteisyyks ei ruoki tällaista kehitystä vaan

myönteisyys. Myönteisyys ei ole pelkuruutta tai kyyristelyä. Se on ainoa pohja luoville suhteille niin ihmisten kuin kansakuntien välillä.

Avainsanat:

- HeSa:n päätoimittaja,
- Kekkonen ja NATO

Saska Saarikoski vai Kekkonen ankerias

- Tiistai 7.9.2010 klo 16:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

HeSan kulttuuritoimituksen päällikkö Saska Saarikoski yhtyy päätoimittaja Pentikäisen arvioon todennäköisestä Kekkonen Nato-myönteisyydestä. Hän perustelee sitä kolumnissaan 7.9.2010 tuulenhaistajuudella, tosiasioiden tunnistamisella ja selkärangan taipuisuudella. Saarikoski vertaa Kekosta merivirtojen mukana luikertelemaan ankeriaseseen. Hän on suorastaan kiihtynyt siitä, että Kekkostutkija Juhani Suomi vertaa Kekosta vastavirtaan uivaan loheen.

Olen eri mieltä Saarikosken kanssa Urho Kekkonesta. Helsingin Sanomat on systemaattisesti kieltäytynyt näkemästä puhumattakaan arvostamasta sellaisia tutkimuksia, joissa Kekkonen syvällisyys ja itsenäisyys tulee esiin.

Saarikosken analyysi Kekkonen vaiheista Suomen historian kulussa on erilainen kuin omani.

Kirjoittaessani kirjan Suuri yksinäinen; Urho Kekkonen ja tunteet perehdyin hänen elämäänsä, kirjoituksiinsa ja ihmissuhteisiinsa. Kekkonen oli rakastettu lapsi, joka omaksui vallitsevan arvomaailman. Hän oli aito ja säilytti tunteensa elävinä loppuun saakka päinvastoin kuin monet muut, jotka sopeutuivat ympäröivään todellisuuteen koskaan itsenäistymättä.

Kekkonen ei päinvastoin kuin Saarikoski väittää ollut äärioikeiston imussa eikä sen loputtua muuttanut kantaansa. Päinvastoin Kekkonen erosi AKS:stä varhain. Hän valmisteli fasistisen IKL-puolueen lakkauttamisen ministerinä, hallitus ja eduskunta hyväksyivät sen ennen sotia. Lehdistö nosti lakkauttamisesta metelin ja raastuvanoikeus päättikin kumota eduskunnan päätöksen äänin 2-1. Lehdistö, suuri osa oikeuslaitosta ja yliopistomaailmaa näytti olevan oikeiston imussa. Talvisotaa kutsuttiinkin kansan keskuudessa Erkon sodaksi. Kekkonen itsenäistyi sodan aikana, minkä jälkeen hänen luova prosessinsa kehittyi ja jatkui niissä ihmissuhteissa ja yhteiskunnallisissa haasteissa, joissa hän eli.

Kekkonen saattoi sotasylliset oikeuteen koska se ministerinä oli hänen tehtävänsä. Vielä 70-luvulla hän halusi opettaa Suomen kansalle kuinka Eurooppalaiseen tilanteeseen suhteuttaen suomalaisten kohtelu oli lievää. Samoin hän kertoi suomalaisille kuinka vähän hän tiesi neuvostoliittolaisten aloitteista neuvotella, jotta sotaan ei jouduttaisi, niin ministeri kuin olikin. Asioita hoidettiin pienessä piirissä. Hän halusi myös siten kertoa kuinka väärässä hän oli ollut.

Ei Neuvostoliitto ollut ainoa tekijä Kekkonen kasvuprosessissa. Suomen sisäpolitiikka muuttui merkittävästi sodan jälkeen ensimmäisissä vapaissa vaaleissa sitten 30-luvun alun. Suomen kommunistien ja kansandemokraattien eduskuntaryhmä muodostui eduskunnan suurimmaksi ryhmäksi. Vasta silloin eliitti saattoi havaita minkälainen tulppa demokratian suulla oli ollut. Suuri osa eliittiä

halusi jatkaa 30-luvun tapaan. Kekkonen ei. Kekkosesta tuli vuosikymmeniksi julkisuuden vihatuin mies.

Kekkosen toteamus tosiasioiden tunnustamisen tärkeydestä on vain alku hänen maailmankuvassaan, joka kokonaisuudessaan käsittää sen, että Suomen hyvinvointi riippuu muiden maiden hyvinvoinnista. Hän oli ehdoton rauhan kannattaja, mikä rauha ja turvallisuus Suomen kohdalla perustui puolueettomuuteen sekä sotilaalliseen liittoutumattomuuteen.

Kekkonen oli lämmin, aito, tunteva ihminen, joka luovuutensa ansiosta tunnisti millaisia ihmiset ovat, joiden kanssa hän on tekemisissä. Falskeihin ihmisiin hän ei yleensä luottanut ja yritti myös pitää heidät kaukana omista yhteistyökuvioistaan.

Juhani Suomessa on mielestäni sama aitous kuin kirjoitustensa kohteessa Kekkossessa. Hänen teksteihinsä voin luottaa juuri siksi. Tämänpäiväisen näytteen perusteella Saska Saarikosken perässä on kysymysmerkki.

Avainsanat:

- Kekkosen persoonallisuus,
- harhakuva Kekkosesta

Median rasvasota

- Lauantai 18.9.2010 klo 13:23
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Noin kerran vuodessa pulpahtava rasvasota on taas käynnissä. Katsojalukuja tavoitellaan ja lehtiä yritetään saada kaupaksi raflaavilla otsikoilla. Kansanterveystyön vastuu henkilö Pekka Puska leimataan epäonnistuneeksi ja tietämättömäksi. Vanha rasvasotaratsu prof. Salminen on saanut aseenkantajan terveyskaupantuotteita edustavasta verisuonikirurgista.

MOT:ia en nähnyt, A-studion ja seuraavan päivän uutiset kyllä. Mikään näkemistäni ohjelmista ei täyttänyt asiallisuuden kriteereitä. Voi tirisi kuvallisessa viestinnässä tyytyväisten paistajien ja ruokailijoiden kommenteilla höystettyinä antaen mielikuvan terveellisen ruoan uusista määritelmistä. Maapallon laajuiset terveysohjeet saivat huutia, Ranska nostettiin huomion keskiöön.

Ravitsemustutkimus ja kansanterveystyö on pitkäjänteistä, vaativaa ja tieteellisen perustan vaativaa puurtamista. Pitkäjänteiset tutkimukset kestävät vuosikymmeniä. Ihmiskokeita on vaikeata eettisistä syistä tehdä. Siksi usein turvaudutaan väestötutkimuksiin, joissa on lukuisia vaikuttavia tekijöitä.

Suomalaisessa urauurtavassa tutkimuksessa tutkittava ihmisryhmä jaettiin kahdella. Toinen ryhmä söi normaalia suomalaista ruokaa, toisen ryhmän kaikki maitorasva oli korvattu öljyllä. Viiden vuoden kuluessa normaalissa ryhmässä sydäntautien ilmenevyys ja sydäntautikuolleisuus oli korkeampi kuin öljyryhmässä. Sen jälkeen öljyryhmä palasi normaaliin ruokavalioon ja aikaisemmin normaalia ruokaa syönyt ryhmä muuttui öljyryhmäksi. Viiden vuoden kuluttua normaalia ruokaa syöneessä ryhmässä sairastavuus ja kuolleisuus sydäntauteihin oli öljyryhmää korkeampi. Vielä kerran ryhmien dieettiä vaihdettiin ja kokeen kokonaiskesto oli 15 vuotta. Öljyryhmässä sydäntauteja oli säännönmukaisesti vähemmän. Tämä tutkimus oli maailman tieteellisistä julkaisuista kaikkein referoiduin ilmestymisvuonnaan.

Pekka Puska johti Pohjois-Karjala-projektia, jolla piintyneitä ruokailutapoja noudattaneet kovia rasvoja syömään tottuneet miehet saatiin muuttamaan ruokailutottumuksiaan. Tuon työn toteuttaminen oli varmasti innostavaa, mutta vaati myös sinnikkyyttä ja taitoa. Samaan aikaan Keskustapuolue ja Valio, prof. Salminen tukenaan työskentelivät kaikin voimin voin kulutuksen puolesta ja suomalaisten dieetti muutoksia vastaan. Keskustapuolueen ja Valion motiivit olivat taloudellisen hyödyn tavoittelua sekä karjatilallisille että heidän etujaan ajavalle Valiolle.

Seitsemänkymmentä- ja kahdeksänkymmentä-luvulla rasvasota oli selkeästi poliittinen. A-studiota katsoessa jäin kaipaamaan vastuullista asiaansa perehtynyttä toimittajaa. Miten perustelemattomat valheet ja puoliotuudet saavat painaa saman verran kuin vuosikymmenten syvälinen tutkimuksiin perehtyminen.

Kaiken huippu oli verisuonen kalkkikappaleen käyttö osoittamaan kuinka

suonessa “ei ole rasvaa vaan kalkkia!” Jokainen lääkäri tietää, että verisuonen seinämään kiinnittyy ensin rasvakerrostuma, johon kalkki myöhemmin kerääntyy.

Ranskan suositusten nostaminen suomalaisille malliksi on vaarallista. Ranskalaiset eivät ole samalla tavalla ylihavia kuin yhdysvaltalaiset ja suomalaiset. Ranskalaisessa terveyspolitiikassa on omat painopisteensä ja kuuluisaan ravintokulttuuriin kuuluu voin käyttö. Italialaisessa keittiössä vuorostaan käytetään öljyä. Kun suomalaiset alkoivat käyttää italialaista dieettiä sydänkuolleisuus laski. Ranskalaista ruokaa syödessä ei varmastikaan kävisi yhtä hyvin.

On päivän selvää, että rasva on vain dieetin osa. Hiilihydraattien ja suolan määrä on roimasti liian korkea myös suomalaisessa ruokavaliossa. Kaupan hyllystä on mahdotonta löytää sokerittomia muroja ja keinotekoisesti makeutetut jogurtit eivät maistu kaikille.

Oma ratkaisuni on ostaa maustamatonta rasvatonta jogurttia, jonka maustan kotona sokerittomilla marjoilla. Monimutkaista mutta terveellistä ja raikasta.

Verenpainelääkkeiden kulutus laskisi, jos suomalaiset oppisivat syömään vähemmän suolaa. Eräänä aamuna ihmettelin miten 40 vuotta käyttämäni Kesti-leipä tuntui niin suolaiselta. Olin käyttänyt parin päivän ajan toista monijyväleipää. Katsoin suola-arvot. Tuon monijyväleivän suolaprosentti oli 0.8 ja Kesti-leivän 1.2. Jo kahdessa päivässä olin tottunut pitämään enemmän tuosta vähäsuolaisesta leivästä.

Olisi mukava, jos joskus näkisi rakentavia, perusteltuja ohjelmia ja artikkeleita, joiden avulla kansalaiset voisivat rakentaa haluamansa kaltaista hyvinvointia. Helsingin Sanomat onnistui tällä kertaa parhaiten.

Voita syömällä säästyy dementialta koska kuolee ennen dementian kehittymistä. Toisaalta ellei kuole, kuluttaa yhteiskunnan varoja ohitusleikkauksiin ja pallolääjennuksiin ja muihin tehohoitoihin. On perusteltua tietää, mihin omat valinnat johtavat ja valita sen jälkeen eikä umpimähkään.

Avainsanat:

- kansanterveys,
- sensaationhakuinen media,
- terveys ja taloudellinen hyöty

Nobelin rauhan- vai sodan palkinto

- Tiistai 19.10.2010 klo 19:47
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

The Nation lehti referoi Bob Woodwardin kirjaa Obama's wars, Obaman sodat. Kirjassa kuvataan salaisia suunnitelmia, jotka kylmäävät selkäpiitä. Yhdysvallat on päättänyt kostaa 150 eri puolille Pakistania suunnatulla välittömällä ohjusiskulla jokaisen yksittäisen Yhdysvaltojen alueella tapahtuneen terrori-iskun, jonka epäillään olevan pakistanilaista alkuperää.

Tämän valtion presidentille myönnettiin 2 vuotta sitten rauhanpalkinto. Aloin pohtia mitä muut viimeisten rauhanpalkintojen saajat ovat tehneet maailmanrauhan eteen. Norjalainen rauhantutkija Galtung sanoo Ahtisaaren tulevan paikalle vasta kun toinen osapuoli on maassa. Jugoslavian sodan neuvotteluissa Jimmy Carterin ja Martti Ahtisaaren roolit olivat vastakkaiset. Carter pyrki rakentamaan yhteisymmärrykseen Ahtisaari puhtaaseen vahvemman määräilyyn. Lopputuloksena eräs Yhdysvaltojen valtavimmista sotilastukikohdista (Bondsteel) Kosovoon, mitä ei yhtenäisen Jugoslavian aikana olisi tietenkään voinut syntyä.

Mitä kiinalainen toisinajattelija on tehnyt maailmanrauhan eteen? En osaa sanoa. Ehkä hänellä on parempi ratkaisu valtavan valtion miljardipäisen kansan hyvinvoinnin kehittämiseen kuin niillä, joita hän kritisoi. Kiinan kehitys on huimaa ja ongelmat ja haasteet ovat valtavia.

Kun seuraan ns. demokratian valtavia puutteita en osaa sanoa onko demokratiaa missään. Mafia on tunkeutunut Etelä-Saksan poliittiseen- ja talouselämään. Hollantilainen äärioikeistolainen Wilders pitää palopuheita Saksassa syyttäen Merkeliä Saksan islamilaistamisesta. Sanavapauden nimissä rasismia ja fasismia saa vapaasti edistää koska sanan- ja loukkaamisen vapautta ei haluta erottaa toisistaan.

Rauhanpalkinnon ansaitsisi sellainen henkilö, joka osoittaa kuinka ihminen muuttuu eläytyvästä pikkulapsesta valtaa käyttäväksi ja sotaa normaalina pitäväksi aikuiseksi. Loviisan rauhanpalkinnon saanut prof. Arno Gruen ansaitsisi Nobelin rauhanpalkinnon. Ei sellaiset henkilöt joiden valinnasta tunnutaan päätettävän NATO:n päämajassa.

Avainsanat:

- vallankäytön palkitseminen

Suomi ja korruptio

- Sunnuntai 14.11.2010 klo 18:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Katsoimme pari päivää sitten DVD:ltä televisiossa aikoinaan pariin otteeseen näytetyn Hyvä Veli-sarjan. Kahdeksankymmentäluvulla poliitikkojen hallitsemattomasti synnyttämän talouskuplan ja sen puhkeamisen pankkikriisiin-kuvaus on edelleen ajankohtainen. Tuolloinen hyvä-veliverkosto synnytti sekä taitamattomuuttaan että piittaamattomuuttaan talouden uusjaon.

On mielenkiintoista kuinka yhden sukupolven jälkeen kaikki tuntuu unohdetun. Nykyisen vaalirahaskandaalin halutaan näyttävän ikäänkuin uudelta, vilpittömän Suomi-neidon ennennäkemättömältä pikku erehdykseltä. Suomalainen julkisuus arvioi maatamme ulkomaisten arvioiden silmin. Kun maineemme ulkomailla ei ole ryvettynyt, kaikki on hyvin. Itsekritiikki ei kuulu hyveisiimme.

Globaalin talouskriisin muoto on sama kuin kotoiset väärinkäytöksemme. Ahneet pelaajat ”rahastavat ja poistuvat” kuten Hyvä-veli sarjassakin todetaan suomalaisen talouskuplan kasvattamisen aikoihin.

Poliitikkojen kyvyttömyys tai haluttomuus riittävään rahamarkkinoiden kontrolliin synnyttää talouden uusjaon, jossa köyhät joutuvat yhä turvattomampaan asemaan ja veronmaksajien maksettavaksi siirretään ahneiden aiheuttamat vauriot.

Suomalaisessa Hyvä Veli-verkostossa on harvoja aukkoja - rehellisiä virkamiehiä, ryhdikkäitä poliitikkoja tai toimittajia. Nämä antavat kuitenkin ainoan mahdollisuuden kansalaisille saada oikea kuva todellisuudesta, joka nykyisellään on vaarassa kadota kokonaan näköpiiristä

Avainsanat:

- korruptio,
- todellisuus,
- ahneus

Pelko hiipii länsimaiseen yhteiskuntaan

- Perjantai 3.12.2010 klo 11:57
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Hiljattain edesmennyt yhdysvaltalainen historioitsija Tony Judt ja bosnialainen filosofi ja psykoanalyytikko Slavoj Zizek molemmat kirjoittavat länsimaisiin yhteiskuntiin lukeutuvien maiden hiljaisesta liukumisesta turvattomuuteen ja kansalaisten lisääntyvään pelon tunteeseen.

He molemmat kuvaavat sotien jälkeisen ajan poliittista yksimielisyyttä kansallisen sosiaalisen turvallisuuden rakentamiseksi yhteiskuntarauhan edellytyksenä. Ilmainen koulutus, yhteiskunnan tukema terveydenhuolto, julkinen liikenne ja kohtalainen sosiaalinen oikeudenmukaisuus olivat tuon turvallisuudentunteen perusrakenteita.

Kaksi sukupolvea myöhemmin on unohdettu miksi tuo kohtuullinen sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja turvallisuudentunne oli niin tärkeitä. Kilpailun ja markkinoiden tyydyttämisen nimissä sosiaalisia tukiverkkoja on heikennetty ja poistettu samaan aikaan kun työoloja on heikennetty ja työpaikkoja lopetettu.

Aluksi heikennykset koskivat pientä ryhmää ihmisiä ja moni saattoi kokea, että turvattomuus ei tule koskemaan minua. Vähitellen yhä suurempi osa kansalaisia Euroopassa ja Yhdysvalloissa on joutunut kokemaan asemansa uhanalaiseksi.

Se mitä sekä Judt että Zizek korostavat on se, että finanssikriisi ja pankkikriisit ovat aiheuttaneet pelon, että poliittiset johtajat eivät hallitse tilannetta.

Sittenkin melko auktoriteettiuskoon perustuvissa länsimaissa tilanteen kehittyminen siihen pisteeseen, että usko johtajien kykyyn hallita tilannetta tulee johtamaan katastrofiin.

Aluksi pelon ja turvattomuuden tunne ovat saaneet suuren osan kansalaisia turvautumaan populistisiin johtajiin, joilla on suuret sanat vailla tekoja. Konkretian puuttuessa heidän kannatuksensa liisääntyy. Ei Soinilla eikä Hollannin Wildersillä ole reseptiä maailman talousongelmien ratkaisuun. Sen sijaan he ratsastavat vihan, ennakkoluulojen ja turhautumisen tunteen voimalla.

Vaarallisinta on se, että poliittiset johtajat ovat todella avuttomia ja kyvyttömiä vastaamaan heiltä odotettuihin talouden kontrolliin saamisen haasteisiin. Sen seurauksena edellämainittu vihan, turhautumisen ja turvattomuuden energia muuttuu väkivallaksi. Historiassa tämäntyppisille ilmiöille on aina löytynyt myös johtajia.

Avainsanat:

- pelko,
- turvattomuus,
- johtajien kyvyttömyys,
- Judt,

- Žižek

Kansalainen ja turvallisuus

- Maanantai 6.12.2010 klo 9:30
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Aljazeera uutiskanava kuvasi tutkivan journalismin keinoin People and Power-ohjelmaotsikolla Euroopan unionin kansalaisilta kerättyjen verorahojen valumista rikollisiin käsiin. Esimerkkeinä Calabrian mafian toimintatavat miljardien huijaamiseksi sekä Espanjan rakennusyriytysten peiteotsikolla haalitut rahat.

Euroopan unionin rahoitustarkastuksen 20 työntekijän mahdollisuudet tutkia väärinkäytöksiä ovat minimaalisia. Lisäksi he kertoivat, että heitä ei myöskään kuunnella. Rikosten vakavuutta ja suuruutta kuvaa muun muassa se, että rikoksia paljastanut calabrialainen rakennusyrittäjä on nyt poliisin 24 tunnin suojeluksessa koska hänen henkensä on vaarassa.

Suomen kansalaisen vaikutusmahdollisuudet omaan elämäänsä ja turvallisuuteensa liukuvat hänen käsistään. Spekulatiivinen rahamassa määrää nykyisten ehtojen vallitessa talouspolitiikasta. Poliittiset johtajat juoksevat hätäkokouksesta toiseen kykenemättä, ja itse asiassa tilaisuuden tullen riittävällä yksimielisyydellä haluamattakaan, saada tilannetta haltuunsa.

Suomen kansalaisen verorahoja menee paitsi keinottelijoiden ja pankkien pelastamiseen myös EU:n kautta suoraan muunlaiseen rikolliseen toimintaan.

Ainoa jäljelle jäävä merkittävä politiikan alue, johon kansalainen voi äänestämällä vaikuttaa on puolustuspolitiikka. Suomen turvallisuuden avainasia on pysyminen liittoutumattomana. Suomen tulee pysytellä NATO:n ja Venäjän vastakkainasettelun ulkopuolella. Kun suomalainen ei voi vaikuttaa talouspolitiikkaan äänestämällä, voi hän turvallisuuspolitiikkaa säätelemällä vaikuttaa siihen, että ei joudu sotilaallisen konfliktin uhriksi.

Tulevissa eduskuntavaaleissa NATO-kysymys on otettava politiikan keskiöön. Mikäli vasemmiston passiivisuuden seurauksena kokoomus edelleen saa vahvimman kannatuksen, murenee viimeinenkin oljenkorsi kansalaisen mahdollisuuksissa vaikuttaa omaan turvallisuuteensa. Suomi ujutetaan NATO:oon. Vasemmiston voimaa on murentanut joidenkin vaikutusvaltaisten salonkimilitaristien kuuluminen SDP:hen. Näiden NATO-myötäily on vienyt SDP:n uskottavuutta.

Euroopan monet mielenosoitukset, viimeisenä Espanjan lennonjohtajien poistuminen työpaikalta osoittaa kuinka kansalaisten mitta on täynnä ja seurauksista välittämättä turhautuminen saa piittaamattomuuden sävyjä. Kun erilaiset rikolliset saavat valtaa EU:ssa ja osa poliitikoista toimii moraalittomasti, myös Suomessa ei kansalaisilta voi odottaa tyyneyttä ja alistumista pelon ja turvattuuden uhatessa. Reaktiot saattavat johtaa anarkiaan ja kaaokseen.

Avainsanat:

- NATO,
- puolustuspolitiikka,

- vaikutusvallan puute,
- anarkia

Valheenpaljastus on vaarallista

- Tiistai 14.12.2010 klo 19:42
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

En tiedä onko nyt jo saavutettu inhimillisyyden tuhoamisen äärilaita. Ainoa suurvalta, joka uskoo poliittisia erimielisyyksiä voitavan ratkaista sodalla, Yhdysvallat, on paljastanut kaikille valtansa kammottavat puolet Wikileaksin julkaisemissa salaisissa asiakirjoissa.

Yhdysvaltain ja Ison-Britannian yhteistyö näyttää vievän molemmat yksittäiset valtiot vielä kammottavampiin toimiin kuin mitä kumpikaan yksinään näyttäisi voivan suorittaa.

Yhdysvaltain presidentti George W. Bushin ja Ison-Britannian pääministeri Tony Blairin keskustelu Aljazeera uutistoimiston pommittamishankkeesta on minun kokemistani pöyristyttävistä uutisista pöyristyttävin. Irakin sodan aikana Yhdysvallat on tietoisesti tappanut monia toimittajia ja yrittänyt tappaa vielä useampia, mutta kokonaisen 1000 työntekijän uutistoimitusrakennuksen pommittamishanke on mieletön.

Eurooppalaista sananvapautta ja rohkeutta edustaa brittiläinen The Guardian-lehti, joka julkaisi tämän kauhean tiedon pommitusaikkeista Aljazeeran pääjohtajan haastattelussa.

Toimittajien tappamisella on yritetty estää totuuden julkituloa. Nyt Wikileaksin julkaisemat sadat tuhannet dokumentit tekevät nuo aikaisemmat tapot entistä turhemmiksi. Yhdysvaltojen ja siitä riippuvaisten kymmenien muiden valtioiden yhteistyöllä koetetaan estää Wikileaksin toiminta. Samoin Aljazeera uutiskanava on Yhdysvalloissa non grata.

Aljazeera-uutiskanavaa (www.aljazeera.net/English) on totuttu pitämään moraalisesti korkeatasoisena, asioita monipuolisesti selostavana uutiskanavana. Se on arvioitu Monacossa 24t uutiskanavien vertailussa parhaimmaksi. Oma arvioni on myöskin tämä. BBC-worldiin verrattuna ero on huomattava.

Totuus on vallankäyttäjien näkökulmasta vaarallinen. Juuri siksi niinkutsutut kellonsoittajat, henkilöt tai tahot, jotka tuovat esiin vallankäytön pimeitä puolia joutuvat vainon kohteeksi. Historia on heitä täynnä. Globalisoitunut tiedonvälitys joutuu tahtoen ja tahtomattaankin näyttämään kuinka koko maailma henkeään pidättäen seuraa kyseenalaisiin toimiin sekaantuneiden vallankäyttäjien yritystä työntää totuutta ja sen aiheuttamaa sekasortoa takaisin suljettuun salaisuuksien myrkkypulloon.

Avainsanat:

- Aljazeera,
- Wikileaks,
-

Julian Assange ja Ruotsi

- Keskiviikko 22.12.2010 klo 18:25
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

David Frost haastatteli Wikileaksin Julian Assangea Aljazeeran Frost over the World ohjelmassa. (www.aljazeera.net/English, josta pääsee Frost over the World videoihin) Ohjelmassa Assange kertoi mysteerisen pidätyksensä taustoista. Ruotsin ja Yhdysvaltojen keskinäinen riippuvuus ja Yhdysvaltojen kyky vaikuttaa ruotsalaisiin poliittikkoihin erilaisten salaisuuksien varjolla tuli ilmeiseksi.

Haastattelun pohjalta näytti selvältä, että Yhdysvallat katsoo Ruotsin jo olevan Naton jäsen. Ruotsin sosialidemokraattisen puolueen puheenjohtaja pyörsi sanansa Ruotsin vetäytymisestä Afganistanista oltuaan kutsuttuna vieraana Yhdysvaltojen lähetystössä. Kun muistetaan kuinka paljon taloudellista apua CIA on antanut, aikaisemmin pitkäaikaiselle valtionhoitajapuolueelle, epämiellyttävien ilmiöiden kurissapitämiseksi vuosikymmenten ajan, lieene mahdollista, että tätä keskinäistä Hyvä Veli - verkostoa ei voi vahingoittaa ilman seurauksia.

Ruotsin ylin syyttäjä Tukholmassa oli ilmoittanut mielipiteenään, että Assange ei ole tehnyt mitään, mikä edellyttäisi syytteen nostamista. Sosialidemokraattinen poliitikko Göteborgissa oli vienyt asian paikalliselle syyttäjälle, joka alkoi vaikuttaa syytteen nostamiseksi.

Wikileaksin johtava hahmo kuvaa kuinka hänen ei tarvitse pyytää aineistoa vaan monet kellonsoittajat, tavallista rehellisemmät, tuntevat ihmiset toimittavat Wikileaksille materiaalia.

Assange kuvaa korruption kietoutuneisuutta globaalisti. Aluksi Wikileaks paljasti lähellä olevien valtioiden vallankäyttöä ja korruptiota. Yhdysvaltojen sotilastiedustelun budjetti on suurempi kuin muiden yksittäisten valtioiden yhteensä. Vaikka Yhdysvallat ei ehkä olekaan maailman korruptoitunein valtio, vähitellen paljastui materiaalin lisääntyessä, että se on aina sidoksissa muihin vielä korruptoituneempiin maihin, jolloin sen osuus maailman korruptiossa on suurin. Sen imperiumin luonne antaa sen valtiohallinnon ja armeijan toimijoille mielikuvan, että he voivat tehdä mitä tahansa, laeista, ihmisoikeuksista tai kansainvälisistä säädöksistä riippumatta.

Ohjelman vetäjä Sir David Frost totesi lopuksi, että jääme kaikki jännityksellä odottamaan mitä jatkossa tapahtuu. Itse Assangeen erityisesti Ruotsin taholta kohdistetut oikeusvaltion periaatteiden hämärtymiseen viittaavat toimet, Nato-kysymys ja poliitikkojen sidokset ovat meitä suomalaisia erityisesti kiinnostavat mutta myös meihin liittyvät yksityiskohdat.

Avainsanat:

- Ruotsi,
- Nato,
- demarit,

- Wikileaks

Blogikirjoituksia Vuosi 2011

Pirkko Turpeinen-Saari

Sotahistoria toistaa itseään uusin muodoin

- Keskiviikko 12.1.2011 klo 18:19
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Mitä kauempana Suomesta olemme, sitä kirkkaammin tuntuvat maamme epäkohdat nostattavan toivottomuuden mieleemme. Ajaessamme Avolasta kohti Siracusaa pohdimme uuden suursodan mahdollisuutta. Sukupolven tai kaksi ylittävä viisaus sijoitetaan Suomessa roskakoriin ja johtoon halutaan nuoria meneviä poliitikkoja. Suomi ei ole rauhan tekijä eikä Kekkonen ajan lääkäri vaan sotakoneistoihin mukaan pyrkivä nousukas.

Katsoimme toissa iltana Aljazeeran dokumentin miten PR-toimisto Hill et Knowlton manipuloi yhdysvaltalaiset ja ensimmäiseen Persianlahden sotaan George Bush vanhemman johdolla. Nuori tyttö todisti Yhdysvaltojen kongressille kyynelehtien kuinka Saddam Husseinin joukot hänen nähtensä repivät vastasyntyneitä vauvojakin happikaapeista sairaalassa. Entisen USA:n ystävän Saddam Husseinin demonisointi levisi ympäri maailman.

Tosiasiaa ”todistajalausunnon” antaja oli Kuwaitin suurlähettilään tytär, joka ei vuosikausiin ollut ollut Kuwaitissa. Vasta paljon myöhemmin voitiin todeta, että tarina oli valhetta, mutta joukkoliike sodan kannattamiseksi oli onnistuneesti synnytetty. PR-toimisto ottaa siitä kunnian itselleen.

Myös Jugoslavian sodan markkinointi onnistui loistavasti. Harva lienee lukenut Diane Johnstoneen kirjaa Jugoslavia ja NATO; narrien ristiretki, jossa tarkasti dokumentoiden kuvataan miten Yhdysvaltojen kongressi lobattiin puhumatakaan monien sodassa aloitteellisten Euroopan maiden parlamentit. Jo tuolloin oli tiedettävissä, että Kosovon nykyinen pääministeri oli sotarikollinen, mutta propagandan tehtävänä oli demonisoida yksipuolisesti serbit. Kaksikymmentä vuotta sodan jälkeen YK:n raportoi ja todistaa saman kuin Johnstone.

Georgian presidentti Saakashvili käytti belgialaista PR-toimistoa oman sotansa markkinoinnissa ja Venäjän demonisoinnissa. Toisen Irakin sodan alkaminen saatiin aikaan joukkotuhoasevalheilla.

Miten tämä liittyy Suomeen. Suomen johtavat poliitikot ovat olleet mukana lobbauksessa. Martti Ahtisaari demonisoi serbejä unohtaen kaiken objektiivisuuden ja Alexander Stubb taas asettui tukemaan belgialaisen mainostoimiston tarjoamaa kuvaa Georgian sodasta.

Suomen kiire osallistua Afganistanin sotaan markkinoitiin naisten aseman parantamisella. Tosiasiallinen syy oli ja on pyrkimys myötäillä Yhdysvaltoja ja NATOa. Halu olla lähellä valtaa, joka saa olla valhetta ja väkivaltaa.

Miettiessäni milloin Suomi olisi ollut todella itsenäinen, en voi tulla muuhun tulokseen kuin Kekkonen aikaan. Suomi ei vielä ollut rähmällään Yhdysvaltoihin ja NATO:oon niinkuin nyt eikä Suomi ollut rähmällään Neuvostoliittoon, vaikka sitä näkökulmaa on yritetty voimalla markkinoida.

Kekkosen viisaus oli pyrkimys rauhaan, rauhantyön tukeminen ja ystävyyden rakentaminen kaikkien kanssa. Tällaista ystävyyden- ja rauhanrakentamisen ohjelmaa en ole nähnyt nykyhallituksen kehittävän.

Suursota tuskin syttyy Suomen rajoilla vaan Lähi-idässä. Se mikä tekee toivottomaksi on viisauden ja humanismin puute Suomen politiikassa, minkä seurauksena Suomi ei pysty pieneltä osaltakaan olemaan rauhanrakentaja.

Avainsanat:

- valheen markkinointi,
-

Miten opetan lapsenlapsille moraalia?

- Perjantai 28.1.2011 klo 19:06
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Aljazeera-uutiskanava julkaisi hiljattain kaikki kahdenkymmenen vuoden aikana Palestiinan ja Israelin suhteita koskevien salaisten neuvottelujen nauhat. Jokainen voi lukea ne transparency. aljazeera. net nettisivulta.

Nauhojen sisältö on kammottava kyynisyydessään, moraalittomuudessaan ja valtapelissään. Nauhat paljastavat kuinka johtavien Palestiinalaisten murhia suunnitellaan ja toteutetaan. Kuinka julkisuudessa sovittelijana ja rauhanrakentajana esiintyvä Yhdysvallat toimii Israelin asianajajana palestiinalaisia vastaan. Kuinka Yhdysvallat onnistui painostamaan Palestiinan edustajan PA:n Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuskomissiossa olemaan vaatimatta Gazan sodan viemistä kansainväliseen rikostuomioistuimeen ICC:hen tutkittavaksi ja tuomittavaksi.

Nauhat paljastavat kuinka palestiinalaisten demokraattisiksi todetuissa vaaleissa valitsema eduskunta ja hallitus ei ole vallassa. Sen sijaan ”länsimaiden hyväksymä” osapuoli osallistuu neuvotteluihin, joissa koko Palestiinan kansan tulevaisuus petetään.

Laillisuuden ja moraalin romahdettua toistuvasti kansainvälisissä suhteissa jään kysymään, mitä sanon vilpittömin silmin katsoville lapsenlapsilleni heidän maastaan ja maailmasta. Yhä enenevästi Suomi nähdään joukoissa, joissa kaupalliset suhteet ja poliittinen valta puhumattakaan aseellisesta ylivoimasta, ratkaisee asiat, joihin tulisi soveltaa kansainvälistä voimassaolevaa lakia.

Neljäsadan lapsen ja tuhannen muun siviilin tappaminen fosfori- ja uraanipommeilla Israelin tuhotessa Gazaa on sotarikos. Jugoslavian hajottamissotien hirmuteoista osa on viety rikostuomioistuimeen, mutta merkittävää osaa ei poliittisista syistä ole viety. Nämä kaksoisstandardit ja poliittinen tarkoituksenmukaisuus opetetaan ulkoa länsimaiden kansalaisille oikeina. Minä en voi näin tehdä. En aio opettaa lapsenlapsiani hyväksymään poliittisin perustein jaettuja tuomioita tai tuomiotta jättämistä.

Aljazeera on tehnyt äärimmäisen rohkean teon paljastaessaan totuuden. Vain tietämällä mitä todella on tapahtunut, kokonaisuudessaan, voi itse päätellä mitä ajattelee ja tuntee asioista.

Avainsanat:

- Aljazeera,
- Israel,
- Palestiina-paperit,
- sotarikokset

Lapsenlapset kriisien aikana

- Tiistai 1.2.2011 klo 12:16
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Eräs lapsenlapsistani huokaisi kuinka hän toivoisi, että luokassa voitaisiin puhua tunteista. Toisena asiana hän toivoi, että luokassa voitaisiin puhua yhteiskunnasta. Tunnen hänen viehättävän opettajansa ja kannustin, että eikö lapsi voisi suoraan ehdottaa opettajalle näitä teemoja käsiteltäväksi.

Varsinkin nyt Egyptin kansan suuren muutoksen yhteydessä lasten tulisi saada tietoa miksi siellä osoitetaan mieltä ja minkälaiset olosuhteet Egyptissä ovat olleet viimeisten vuosikymmenten aikana. Osa lapsenlapsistani palasi juuri pari viikkoa ennen mielenosoitusten alkamista lomamatkalta Egyptistä.

En ole kuullut kouluissa puhuttavan Afganistanin feodaalisesta järjestelmästä ennen vajaa neljäkymmentä vuotta sitten tapahtunutta vallankumousta.

Yhteiskunnallisten suhteiden kehitys orjanomistusjärjestelmästä feodalismiin , kapitalismiin ja teorian mukaan ihmisen kehittyessä sosialismiin ja jopa valtion kuoleutumiseen kun ihmisen ihmisyyys on kypsytynyt eläytyviin toinen toisensa HUOMIOIVIIN SUHTEISIIN ei kuulu pohdittaviin asioihin.

Olen pohtinut nyky-yhteiskunnan globaalia tuhoisaa vaikutusta ihmisen mieleen. Onko ihmisen mieli ja persoonallisuuden rakenne kyetty sementtoimaan totaaliseen itsekkyyteen ja kyvyttömyyteen eläytyä omiin ja toisten ihmisten tunteisiin. Onko ihmisen ja yhteiskuntajärjestelmien kehitys pysähtynyt tuhoisaan vaiheeseen, jossa ihminen kykenee tuhoamaan maapallon HAARP-manipulaatiolla, globaalilla taloudellisella spekuloinnilla ja piittaamattomuudella.

Mitä keskusteltavaa lapsenlapsille jää? Mihin he voivat aikuistuttuaan vaikuttaa, jos todellista tietoa on vähän ja vain osa jää tunne-elämältään eläväksi.?

Avainsanat:

- eläytyvän tiedon puute,
- yhteiskunnallinen tietoisuus

Maailman suurin korruptio

- Lauantai 5.2.2011 klo 17:31
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olemme seuranneet tunti tunnilta Egyptin tapahtumia Aljazeera-utiskanavan välityksellä. Nuorten bloggajien kättilöimä kansannousu, on johtamassa ennennäkemättömään mullistukseen Lähi-idässä.

Yhdysvaltojen ylläpitämä ja 1,5 miljardin dollarin vuotuisella voitellurahalla valtansa pitänyt tyranni on kaatumassa. Egyptin presidentin Hosnan Mubarakin ansiosta Yhdysvallat ja Israel ovat kyenneet ylläpitämään Egyptin kansan alistettuna. Toisinajattelijat on joko peloteltu hiljaiseksi, vangittu tai ajettu maanpakoon. Valtiollinen uutiskanava ja lehdistö ovat ylläpitäneet tietämättömyyttä. Lähes armeijan vahvuinen salainen poliisi on pitänyt huolta, että Mubarakin valta on pysynyt säröttömänä.

Yhdysvallat on käyttänyt hyväkseen Egyptiä ja CIA kuljettanut sinne kuulus-teltavaksi ja kidutettavaksi haluamiaan henkilöitä. CIA:n ja Egyptin salaisen poliisin ja armeijan yhteistyö on ollut tiivistä. Mubarak on ollut USA:n ystävä. Muut NATO- maat ovat olleet solidaarisia USA:n käsitykselle siitä, että tyranni on välttämätön Lähi-idän tilanteen hallitsemiseksi ja pysyttämiseksi samana. Siis Egyptin kansan alistettu asema, köyhyys ja tietämättömyys ovat olleet USA:n ja muiden ”Länsimaiden” edun mukaista. Siis demokratiaa on ollut vastustettava.

Yhdysvaltojen johdon hämmenys vallankumousprosessin alkaessa ei yllämainitun johdosta ollut hämmästyttävää. On selvää, että jos Egyptiin tulisi demokraattinen hallitus, se löytäisi arkistoista mielenkiintoisia tietoja Egyptin ja ”Länsimaiden” yhteistyöstä. Mubarakin puolueen ja ilmeisesti salaisen poliisin maksamien ns. ”Mubarakin kannattajien” aseelliset hyökkäykset rauhallisesti mieltään osoittavia, välillä miljoonia mielenosoittajia vastaan johti verenvuodatuksen ja salaisen poliisin alkuvaiheessa tappamien yli sadan ihmisuhrin lisäksi, seurausena oli arviolta yli 200 kuollutta ja tuhansia loukkaantuneita.

”Länsimaat” ovat yhdessä korostaneet muutosprosessin välitöntä alkamista, mutta eivät ole tukeneet Mubarakin välitöntä vallastaluopumista kuten mielenosoittajat ovat vaatineet. On selvää, että pöydän siistimiseen menee pitkähkö aika eikä asiakirjoja lukemaan voi päästää demokratian ja ihmisoikeuksien kannattajia. Suomalaiset muistavat, että pelkästään viime sodan propagandatoimiston ja yhteyshenkilöasiakirjojen polttamiseen Kallion yhteiskoulun pannuhuoneessa, propagandatoimiston päällikön Martti Ruudun, mukaan meni kolme päivää.

Mubarakin hallinto on valinnut muutaman syntipukin entisistä hallituksen jäsenistä, jotka on asetettu matkustuskieltoon. Mielenosoittajat vaativat Mubarakin itsensä asettamista syytteeseen. Kaikesta päätellen Mubarakin 30 vuotisen valtakauden aikana on kasvanut niin monia syytteeseen asetettavia, että edelleen Mubarakin läheisistä miehistä koottu uusi hallitus ei voine tyydyttävästi toimia ylimenovaiheenkaan aikaisena hallituksena.

Jos vanhat rakenteet jäävät, aito demokratia jää syntymättä.

Demokraattinen Egypti ei voisi hyväksyä Gazan kaltaista avovankilaa rajoilleen.

Avainsanat:

- Mubarak,
- USA,
- korruptio

Pulitzer-journalistin Gaza-paljastus

- Torstai 10.2.2011 klo 16:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kolme Yhdysvaltaista asiantuntijaa; professori Rashid Khalidi, Pulitzer-palkittu toimittaja Seymour Hersh ja entinen USA:n suurlähettiläs YK:ssa, Israelissa ja Jordaniassa Thomas Pickering olivat Marwan Bisharan haastateltavana Aljazeeran Empire- ohjelmassa. Ohjelman otsikko oli Pax Americana. Kimmokkeena oli Egyptin nykytilanne ja sen heijastusvaikutukset muualle Lähi-itään.

Yhdysvaltojen mieluisa yhteistyö Lähi-idän diktaattoreiden ja Israelin kanssa oli alkutilanteena. Jo alkuvaiheessa keskustelu suuntautui palestiinalaisten asemaan ennen ja nyt sekä Egyptin muutosten merkitykseen heidän kannaltaan.

Seymour Hersh paljasti USA:n, Israelin ja Egyptin tiiviin yhteistyön puolustusta vailla olevien Gazalaisten tappamisessa. Hän kuvasi kuinka Egyptin tiedustelupalvelu antoi Gazan tuhoamisen aikana koordinaatit ja sen jälkeen Israelin ja USA:n yhteistoiminnalla täsmäpommit kohdistettiin palestiinalaisten vapailla vaaleilla valitseman pääministerin tappamiseen. Hämmästyks oli suuri kun johtajat eivät olleetkaan kuolleet vaan pitivät parin päivän päästä lehdistötilaisuuden. Sen jälkeen valittiin todella vahva syvälletunkeutuva täsmäpommi, joka Hershin mukaan oli kaikkien Geneven-sopimusten vastainen. Tämän pommin seuraukset kaikki Gazan tuhoa seuranneet tuntevat. Hamasin toinen johtaja kymmenine perheenjäsenineen, lapset mukaan luettuna, sai surmansa.

Kaikki kolme asiantuntijaa olivat sitä mieltä, että Egyptiläinen ruohonjuuritason vallankumousliike tulee muuttamaan Lähi-idän tilanteen. Yhdysvaltojen ja Israelin yhteistyössä korruptoituneiden keskeisten arabimaiden johtajien kanssa ylläpitämä demokratian ja ihmisoikeuksien vastainen rautainen muuttumattomuuden tila, jota on ylläpidetty aseiden ja salaisen poliisin avulla, ei enää voi jatkua.

Empire-ohjelman jälkeen katsoin Seymour Hershin nettisivun, joka ei ollut keskustelutilaisuutta armeliaampi Yhdysvalloille. Hän kuvasi kuinka Yhdysvalloilla on ollut kuolemanpartioita. "Nämä partiot toimivat suoraan Rumsfeldin alaisuudessa George W. Bushin aikana, mutta sen jälkeen eivät ole olleet vastuussa kenellekään". Kongressi ei tiedä asiasta mitään.

Historia tuntuu toistavan itseään. Kongon pääministeri Lumumban murhasta presidentti Eisenhowerin aikana aina tähän päivään saakka. Empire-ohjelman keskustelijoiden mukaan yllä kuvatus kaltainen rikollinen toimintamalli tulee Yhdysvalloissa jatkumaan hallituksista riippumatta.

Juuri siksi Yhdysvaltojen edustajien on ollut vaikea asettaa sanojaan ottaessaan kantaa Egyptin tilanteeseen. Yhdysvaltojen oma muutos antaa odottaa itseään. Nyt vielä seurataan Egyptin rohkeata demokratisoitusprosessia.

Kaikki Empire-ohjelman keskustelijat olivat sitä mieltä, että Gazan saarto tulee purkaa heti.

Empire-ohjelma on nähtävissä [www. aljazeera. net/English](http://www.aljazeera.net/English) nettisivulla klikkaamalla Empire-ohjelmasarjan ikonia ja sen jälkeen valitsemalla Pax Americana-ohjelman

Avainsanat:

- Seymor Hersh,
- Egypti,
- USA,
- Gaza

Sisällissodat ja kaksinaismoraali

- Perjantai 25.2.2011 klo 16:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Jälleen on saatu näyttöä läntisten suurvaltojen ja EU:n kulissipolitiikasta. Seurasimme säälin ja kauhunsekaisin tuntein Libyan johtajan Muammar Gaddafin puhetta, jossa hän uhkasi mieltään osoittavia kansalaisiaan tappamisella, mikä oli tulkittavissa sisällissotaan yllyttämiseksi. Kohtuullisen ajan kuluessa suurvaltajohtajat Obama ja Cameron sekä EU:n ulkoasioiden vastaava Ashton ilmaisivat jyrkän ja kohta vielä jyrkemmän paheksumisensa.

YK:n ihmisoikeusneuvosto edennee kohti toimenpiteitä; ehkä Gaddafin saamista kansainväliseen rikostuomioistuimeen (minkä jäsen USA ei ole) tuomittavaksi ihmisoikeus- ja sotarikoksista. Koko kansainvälinen yhteisö on julkisesti ”jaloillaan” ja vaatii toimia.

Samaan aikaan Yhdysvallat, Israel ja EU jatkavat palestiinalaisten jakamista toisilleen vihamielisiin leireihin. Mitätöityään palestiinalaisten demokraattisten vaalien tuloksen ja nimettyään enemmistöä edustavan Hamasin terroristijärjestöksi, nämä tahot toimivat juuri julkisanottuja periaatteitaan vastaan. Luennot demokratiasta ja ihmisoikeuksista voidaan unohtaa kun on kyse palestiinalaisista. Viisitoista palestiinalaista kansanedustajaa (viidestäkymmenestä viidestä pidätetystä) viruu nyt Israelin vankiloissa. USA:n ja Israelin yhteistyö Hamasin johtajien murhaamiseksi täsmäpommein jäi puolitiehen. Neljäsataa lasta ja tuhat aikuista tapettiin Israelin hyökkäyksessä Gazaan.

Yhdysvallat, Israel ja EU ovat rahoittaneet ja auttaneet organisoimaan vaaleissa häviölle jääneen Fatahin oman armeijan - ei palestiinalaisten armeijaa tai poliisia. Gazan sodan aluksi päinvastoin tapettiin 50 Gazan poliisikoulun päästötodistusta kentälle vastaanottamaan saapunutta Gazalais-poliisia.

Tällainen sisällissodan edellytysten luominen julkisuudelta piilossa ei herätä kuvotusta ”demokratiaa” edustavissa länsimaissa. Suomessa, jossa syvälinen taustojen pohdinta ei ole muotia, ihmetellään kun miespuolinen työntekijä ei saa työskennellä naisten kampaamossa Gazassa vaikka tällaista työtä kieltävää lakia ei ole.

Mihin muuhun kuin uskontoon voi sellainen väestö turvautua, jolla ei ole mitään. Pommitettujen talon raunioiden keskellä, maalta, mereltä ja ilmasta suljettujen rajojen sisällä, yksipuolisen ravinnon heikentämin voimin perheenemännät pyrkivät haalimaan lapsilleen vatsantäytettä.

Gazan tuhoa ei viety (ainakaan vielä) kansainväliseen rikostuomioistuimeen. Suhtauduttaisiinko Gazalaisten ihmisoikeuksiin eri tavoin, jos Gazassa olisi öljyä.

Avainsanat:

- Libya,
- maailman johtajat,

- ihmisoikeudet

Aljazeeralle Nobelin rauhanpalkinto

- Perjantai 25.2.2011 klo 16:48
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Uutiskanava Aljazeera ansaitsee Nobelin rauhanpalkinnon maailmanlaajuisesta rauhantyöstä. Aljazeera on monipuolisena, korkeata moraalia ja oikeudenmukaisuutta edustavana tiedotusvälineenä välittänyt koko maailmalle Lähi-idän kansannousujen dynamiikkaa, päivittäisiä kehitysprosesseja sekä taustoja. Erityismaininnan ansaitsee Ayman Mohyeldin, jonka selostukset ovat teräviä, asiantuntevia ja lämpimiä. Gazan tuhoamisen aikana hän oli Gazan ääni. Israelin estäessä muita toimittajia pääsemästä Gazaan selostamaan, Aljazeeran siellä jo olevat toimittajat jatkoivat työtään. Nyt Egyptin kansannousun aikana Ayman oli taas paikalla, välillä pidätettynäkin.

Aljazeeran ansiot eivät lopu viime aikojen tapahtumien selostuksiin vaan koko olemassaoloaikansa Aljazeeralla on ollut selkeä inhimillisyyttä, suvaitsevaisuutta ja demokratiaa edustava pohjavire. Väärä vallankäyttö, korruptio, salailu ja ihmisoikeusloukkaukset ovat Aljazeeran paljastusten kohteena. Kanava saa haastattelut kaikilta haluamiltan henkilöiltä, eikä ihme. Sen journalismin korkeata tasoa eivät kiistä edes he, joihin arvostelu kohdistuu.

Eräs peruste Nobelin rauhanpalkinnolle on sekin, että Aljazeera on kielletty Yhdysvalloissa. Yleensä Nobelkomitea antaa palkinnon jonkin suurvallan syrjimälle henkilölle tai taholle.

Avainsanat:

- Ayman Mohyeldin,
- demokratia,
- rauha,
- moraali,
- Nobelin rauhanpalkinto

Italialaista ja Suomalaista terveydenhuoltoa

- Torstai 3.3.2011 klo 21:17
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Viiden kuukauden camper-matka Italiaan on ollut erinomaisen mielenkiintoinen kokemus voidessani sen aikana verrata italialaista perusterveydenhuoltoa suomalaiseen. Tarvitsen kerran kuukaudessa pienen toimenpiteen, jonka vuoksi olen hakeutunut sen hetkisen olinpaikkamme terveyskeskuslääkärin vastaanotolle.

Netistä löytyneen lähimmän kunnallisen toimipisteen osoitteen perusteella olen löytänyt päivystävän lääkärin. Kerran soitin etukäteen ja sovin ajan, muulloin menin aikaa varaamatta suoraan paikalle. Jokainen tapahtuma oli yhtä häkellyttävä ja hyvältä tuntuva.

Erään kerran pyöräilin pimeässä löytämäni osoitteeseen. Ikkunassa paloi valo ja soitin portilla ovikelloa. Kysymykseen sanoin tarvitsevani pienen toimenpiteeni. Portti lokahti auki ja ovella odotti keski-ikäinen ystävällinen nainen. Tilassa, johon hän minut kutsui oli eteisen lisäksi vastaanottohuone. Ei lasikoppeja, numerolappuja, tietokonetta, hoitajaa tai vahtimestaria. Kerroin hänelle olevamme läheisellä leirialueella ja pitävämme kovasti sen omistajasta Giovanni Grecosta. Toimenpiteen jälkeen pyöräilin takaisin. Iltaruokaa syödessämme camperin oveen koputettiin. Ovella oli tuo lääkäri kädessään lompakkoni, jonka olin unohtanut hänen pöydälleen.

Toisessa pikkukaupungissa asetuin odotushuoneeseen istumaan muiden asiakkaiden kanssa. Ei numerolappuja. Jokainen tiesi vuoronsa. Odottajat pitivät toistensa puolta. Ihmiset rupattelivat keskenään ja tunnelma oli leppoisa. Lääkäri otti kunkin vuorollaan vastaanottohuoneeseen. Vastaanottotapahtuma kesti kunkin tarpeen mukaan. Ei hoitajia, vahtimestareita ei ketään muita kuin tuo lääkäri koko rakennuksessa.

Koko matkan aikana vain yksi lääkäri viidestä on halunnut nähdä ojentamani EU:n terveyskortin. Kaikki tapaamiset olivat epämuodollisia, inhimillisiä ja kaikki lääkärit halusivat kuulla mistä olen, mitä pidän Sisiliasta ja mitä olen nähnyt.

Vanhat kunnanlääkäriaikani tulivat mieleen. Ihminen hoitotapahtumassa oli tärkein. Jotta hoitotapahtuma olisi inhimillinen, tietokoneen tulisi Suomessa olla poissa vaikka toisessa huoneessa. Sisiliassa en nähnyt hoitotiloissa yhtään tietokonetta.

Avainsanat:

- lääkärin työ,
- humanisuus,
- perusterveydenhuolto

Mitä terveydenhuolto pelkää?

- Torstai 10.3.2011 klo 14:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomalainen terveydenhuollon organisaatio on muuttunut radikaalisti viimeisten viidentoista vuoden aikana. Jo rakennuksista heijastuu pelko. Potilas kohtaa ensimmäiseksi hoitoon tullessaan valvontakameroita, lasikoppeja, vahtimestareita ja vartijoita. Vuoronumerot lajittelevat asiakkaat liukuhihnalle.

Mitä terveydenhuollossa pelätään? Pelätään kansalaisia. Pelätään kansalaisten tunteita ja pelätään päihtymystä.

Kohtaaminen lääkärin kanssa on kiireinen. Kiireen vuoksi lääkäri työskentelee samaan aikaan tietokoneen ääressä kun hän haastattelee potilastaan. Molemmat ovat turhautuneita. On teoreettisestikin mahdotonta ymmärtää mitään potilaasta, jota ei ole aikaa kohdata ihmisenä. Jos olisi aikaa pysähtyä, katsoa potilasta silmiin, tuntea ahdistuksen syvyys tai sairauden olemus olemalla läsnä, laboratoriotutkimuksia ei ehkä tarvittaisi. Huolellinen ruumiillinen tutkimus ja tilannearvio yhdistettynä rauhalliseen keskusteluun jo parantaa.

Kun hoitotapahtumat ovat tulleet konemaisiksi, koneellisiksikin, potilahenkilöiden turhautuminen kasvaa. Turhautumista lisäävät hoitojonot tai hoitoonpääsyn monimutkaisuus. Usein potilaan päästessä hoitotapahtuman äärelle turhautuminen on ylittänyt purkautumiskynnyksen. Näitä tunteita käsittelemään palkataan vartijoita ja vahtimestareita sen sijaan, että puututtaisiin perusterveydenhuollon puutteisiin.

Viiden kuukauden ulkomaanoleskelumme aikana olemme nähneet kolme päihtynyttä. Kaksi oli ruotsalaisia ja yksi tanskalainen. Pääosan ajasta olemme olleet Italiassa. Varsinkin Sisiliassa ihmiset ovat ihmisiä toisilleen. Ajattelemme suomalaista katukuvaa valtavana vastakohtana. Joka askeleella kohtaa päihtyneitä. Raitiovaunujen surulliset anteeksipyyttävän näköiset alkoholistit, jotka vuosikymmenten tautihistoriastaan huolimatta eivät ole saaneet hoitoa. Päihteiden käyttöön kuoli virallisen tilaston mukaan v. 2008 4758 ihmistä, joista huumekuolemia oli 234.

Suomalaisen terveydenhuollon suurin ongelma on alkoholisairauksien hoidon tavaton jälkeenjääneisyys. Suomen poliittiset päättäjät kieltävät alkoholisairauksien hoidon tarpeen vaikka päihhteet ovat suomalaisten työikäisten (16-64v) sekä miesten että naisten yleisin kuolinsyy. Kysymyksessä on kansallissairaus, vakavampi uhka kuin budjettivaje tai vaikkapa työttömyys.

Suomalainen terveydenhuolto ei pysty erottamaan alkoholismin sairautta alkoholien suurkulutuksesta. Valtion rahat kaadetaan tehottomiin hoitojärjestelmiin eivätkä kunnat anna maksusitoumusta Minnesotahoitoon, joka toimii Lapualla. Minnesotahoito on tunnetusti ainoa alkoholismiin auttava menetelmä. Lapualla on 20 hoitopaikkaa.

Ruotsissa Minnesotahoitopaikkoja on n.3000 ja Yhdysvalloissa ja Islannissa käytännössä kaikki alkoholistien hoitopaikat toimivat tällä periaatteella. Suomessa sen sijaan mietitään pakkohoitoa eri ryhmille vaikka vapaaehtoista hoitoa ei ole edes alettu järjestää asialliselle tolalle.

Ei ole ihme, että terveydenhuollon palveluihin tarvitaan vartijoita ja lasikoppeja suojelemaan työntekijöitä tunteenpurkauksilta ja väkivallalta. Suomessa yleinen piittaamattomuus johtaa siihen, että puututaan oireisiin mutta ei syihin. Tämän tapainen asenne on epäinhimillinen, johtaa väkivaltaan, rikoksiin, vankilaan ja ennenaikaiseen kuolemaan.

Avainsanat:

- tunteet,
- alkoholismi,
- väkivalta

Sotarikoksiin suhtautuminen

- Torstai 10.3.2011 klo 19:36
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen entinen presidentti Jimmy Carter on todennut useassa haastattelussa ja julkaisuissaan kuinka Hamas noudatti tulitaukoa sen loppuun 19.12. saakka, ennen Gazan verilöylyä, mutta Israel ei. Hamas ei halunnut jatkaa tulitaukoa Israelin jatkuvien rikkomusten johdosta.

Ehud Olmertin hallituksen ja erityisesti sen puolustusministerin Ehud Barakin tulisi kantaa vastuu verilöylyn aikana tehdyistä sotarikoksista. Pullomaiseen suljettuun tilaan pakotettujen palestiinalaisten tappaminen tehokkaimmilla mahdollisilla aseilla ilmasta, mereltä ja maitse on eräs historian kammottavimpia tapahtumia.

Seuratessamme nyt Libyan tapahtumia ja niihin suhtautumista YK:ssa, EU:ssa ja NATO:ssa emme voi olla samanaikaisesti suorittamatta vertailua Gazan kanssa. Gazan tuhossa tuhannesta kolmestasadasta surmansasaaneesta oli 437 lasta, 110 naista ja 123 miespuolista vanhusta. 90.000 jäi kodittomaksi. Kaksikymmentäviisi koulua, sairaalaa tai yliopistoa ja 31 poliisiasemaa tuhottiin. Gazalaiset eivät voineet paeta minnekään koska rajat olivat kiinni. He olivat läsnä vain kauhunsa kanssa, mitä kauhua tiedotusvälineet kuvaavat nyt osan Libyalaisista kokevan.

Libyalaiset, varsinkin siirtotyöläiset pakenevat naapurimaihin sankoin joukoin. Gazalaiset eivät voineet paeta mihinkään. Ihmisen mieli ei pysty sitomaan ylivoimaista kauhua vaan sen kokeminen johtaa mielenhäiriöihin. Gazalaiset lapset kärsivät kokemastaan julmuudesta koko elinikänsä.

Libyan tapauksessa Muammar Gaddafin haastaminen kansainväliseen rikostuomioistuimeen on ollut perustellusti ensi päivistä lähtien keskustelussa niin YK:n ihmisoikeusneuvostossa kuin YK:n turvallisuusneuvostossa. Yhä useammat tahot vaativat myös myötävaikuttajien, eli aseita Libyaan toimittaneiden osavastuuta.

Gazan tapauksessa Israelin hallituksen yhteistyökumppaneita olivat USA:n George W. Bush lähipiireineen sekä Egyptin Hosni Mubarak.

YK:n turvallisuusneuvoston äänestyksessä Gazan asiassa Yhdysvallat äänesti tyhjää. Ihmisoikeusneuvostossa vuorostaan Obaman Yhdysvallat äänesti Israelin kansainväliseen rikostuomioistuimeen viemistä vastaan.

Presidentti Obaman ihmisoikeuspolitiikan kompastuskiveksi osoittautunee se, että hän ei pannut edeltäjänsä lähipiireineen vastuuseen ilmiselvistä sotarikoksista. Sen jälkeen hän olisi voinut antaa alustensa äänestää YK:ssa oikein myös Israelin sotarikoksia koskeissa asioissa. Mikäli hän olisi näin tehnyt hän olisi pannut myös omat maanmiehensä yhteistyökumppaneineen kantamaan vastuun teoistaan eikä vain sopivia muiden maiden johtajia.

Avainsanat:

- ICC,
- Barak,
- Olmert,
- Carter

Luonnollinen vai keinotekoinen maanjäristys

- Tiistai 15.3.2011 klo 13:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Maailmankuulu, palkittu säteilyasiantuntija tohtori, Rosalie Bertell on ansioitunut köyhdytetyn uraanin, ihmisen aiheuttamien säämuutosten ja maanjäristysten asiantuntija. YK on käyttänyt hänen asiantuntemustaan mm Köyhdytetyn uraanin vaikutuksia koskevassa komiteassa. Hänen ajatuksiaan on luettavissa hänen kirjoistaan mm “Planet Earth” ja esitelmistään sekä katsottavissa lukuisista videoista mm internetistä.

Japanin viimeviikkoisen maanjäristyksen yhteydessä moni kysyy onko se luonnollinen vai keinotekoisesti, ihmisen aiheuttamana tapahtunut ilmiö.

Keinotekoisien maanjäristyksen voi Rosalie Bertellin mukaan synnyttää esimerkiksi HAARP-teknologialla. “Pentagonilla on Alaskassa tällainen laitteisto. Sen käyttö ja sillä tehtävät kokeet eivät ole siviilivalvonnassa vaan sen käyttö on sotilaallista toimintaa. Kuitenkin Yhdysvaltain kongressi rahoittaa sitä mm otsikolla ”Maan sisuksen kartoitus“. Laitteella voi tutkia maan sisäisiä bunkkereita, öljy- ja kaasuvarantoja. Kuitenkin HAARP:ia voi käyttää tähtäämään ionosfäärin kautta heijastettuina radioaaltoina maapallon ytimeen ja sen läpi. Nämä aallot aiheuttavat rytmisen liikkeen, joka vuorostaan voi aiheuttaa maanjäristyksen.”

“Maaanjäristys voidaan aiheuttaa myös vahingossa etsittäessä jotain muuta. Myös bunkerin räjäytysten yhteydessä kuten Irakissa ja Afganistanissa, oheistuotteena ilmeisesti olivat maanjäristykset lähialueella Turkissa ja Afganistanissa.”

Rosalie Bertell erittelee tekijöitä, joiden avulla pystyy erottamaan kummasta maanjäristyksestä, luonnollisesta vai ihmisen aiheuttamasta, on kysymys. “Ensinnäkin keinotekoinen ihmisen aiheuttama järistys näyttää antavan keinotekoisien työnnön laattoihin, koska se ei ole seurausta laattojen luonnollisesta rytmisestä liikkeestä. Siten jälkijäristys jää huomattavasti pienemmäksi kuin kuin mitä luonnollisen maanjäristyksen yhteydessä tapahtuu.”

“Luonnollisen maanjäristyksen jälkijäristys on selkeästi tunnistettavissa. Myös ennakkoon on varoitettavia ilmiöitä, joiden johdosta alueilla ryhdytään varotoimiin.” “Jos jälkijäristys on selkeästi pienempi, järistys on todennäköisesti keinotekoinen”.

Rosalie Bertellillä on valtava määrä käytännön esimerkkejä, jotka osoittavat eri järistysten yhteydessä vakuuttavalla tavalla kuinka eri tahoja oli ennakkoon informoitu tulevasta (keinotekoisesta) järistyksestä kun taas joitakin tahoja ei ollut informoitu.

Rosalie Bertelliä, näyttää erityisesti huolestuttavan se, että “Pentagonin ja muiden HAARP-teknologiaa käyttävien päähän ei näytä mahtuvan, että maapallo on elävä. Se on elävä. Maapallo ottaa energiansa auringosta. Se tuottaa kaiken

elämän. Jos tuhoamme elollista tasapainoa tuhoamme elämän edellytyksiä maapallolla.”

Avainsanat:

- Japanin maanjäristys,
- Rosalie Bertell,
- esi- ja jälkijäristys

Vaalit ja vallankumous

- Sunnuntai 24.4.2011 klo 13:31
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen pohtinut viime viikkoina kuinka historia toistaa itseään aina uusin muodoin. Kuinka demokratia muuttuu valedemokratiaksi ja kuinka vallan kamarit pysyvät sittenkin kansalta salassa.

Olen pohtinut Lähi-idän ruohonjuuritason kansanvallankumouksia Tunisiassa, Egyptissä, Jemenissä, Bahrainissa sekä Libyassa ja verrannut niitä Suomen 1945 vaaleihin sekä nyt viime vaaleihin, joissa Perussuomalaisten kannatus nousi voimakkaasti.

Arabimaissa on ollut vuosikymmeniä voimassa hätätilalakeja, joiden avulla osa puolueista tai liikkeistä on ollut kiellettyjä ja joiden liikkeiden tukijoita on joko mielivaltaisesti vangittu tai ajettu maanpakoon.

Tällainen tilanne vallitsi Suomessakin 30-luvulla ja -40-luvun alussa. 1945, ensimmäisissä demokraattisissa vaaleissa sitten sisällissodan, SKDL-SKP nousi suurimmaksi puolueeksi eduskunnassa kahden SDP:n jäsenen liittyttyä ryhmään. Myös tuon voittaneen liikkeen edustajat olivat istuneet vankiloissa ja keskitysleireillä nk kommunistilakien perusteella. Toisin sanoen lähes neljännes kansasta oli ollut demokraattisen vaikuttamisen ulkopuolella.

Perussuomalaisten puolue ei ole ollut kielletty. Sen sijaan valta on yhä taitavammin piiloutunut kulissemiin, josta se on pystynyt vaikuttamaan siten, että kansalaiset eivät sitä tiedosta eivätkä pysty käsittelemään. Perussuomalaisten kannatuksen nousu on ollut vaistonvaraista, oikeutettua, erittelemätöntä protestia, jossa maahanmuuttajat köyhien suomalaisten kilpailijoina ovat syyttä suotta joutuneet vihan maalitauluiksi.

Edellisissä vaaleissa taloudellista valtaa käyttävä Hyvä Veli -verkosto pystyi valitsemaan haluamansa eduskunnan. Hallituspuolueet Kokoomus ja Keskusta avainasemissa ryhtyivät laajentamaan rikkaiden oikeuksia verohelpotuksiin, erilaisiin tukiin ja avustuksiin. Viimeisenä yrityksenään Kiviniemi ja Katainen pyrkivät hallintalain ja osakeyhtiölain muutoksilla tekemään rikkaiden veronkierron lailliseksi.

Eivät Perussuomalaisten äänestäjät suuttuneet veronkierron laillistamisesta tai Suomen muuttamisesta veroparatiisiksi. Tuollaiset seikat ovat liian abstrakteja. Sen sijaan kansalaiset suuttuivat eliitin ylimielisyydestä, jätevesilain epäjohtomukaisesta ja kohtuuttomasta toteutuksesta, siitä, että verorahoja syydetään ulkomaille ilman kontrollia tai että maahanmuuttajia hyysätään vaikka yhä useampi suomalainen on köyhä.

Egyptin tyrannia, valtiollinen televisio, kansalaisten kidutukset, vankila ja kielletyt puolueet ovat saman muotoista valtaa kuin suomalainen taloudellisen eliitin valta yhdistettynä suurten puolueiden puoluetuen ja parlamentaarisen television

avulla läänittämään valtaan. Kumpikaan ei luo kansalaiselle vaikuttamisen mahdollisuuden tunnetta. Egyptin ja muiden arabimaiden harvainvaltojen ero suomalaiseen on siinä, että arabimaiden tyrannia on fyysistä. Sitä tekee mieli vastustaa mielenosoituksin. Vankilaan joutumisen tai sen uhan tunnistaa ruumiillaan ja jäsenillään. Suomalainen harvainvalta on henkistä. Sitä on vaikea tiedostaa. Henkisen vallankäytön lonkerot ulottuvat kunkin kansalaisen omaan tietoisuuteen. Suomalaisen vallankäytön tapa on opetettu luonnollisena ja oikeana. Normaalina. Kuka nyt normaaliutta vastustaa? Miksi osoittaa mieltä kun epäinhimillisyyks on oikein ja perusteltua?

Avainsanat:

- hätätilalait,
- perussuomalaiset,
- SKDL-SKP

Sotarikokset Jugoslaviassa ja USA

- Torstai 2.6.2011 klo 16:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Viimeisten merkittävien serbisotarikollisten kiinniotto on saanut laajaa huomiota mediassa kautta maailman. Vielä on kuitenkin pitkä matka siihen, että todella merkittävien maiden sotarikollisia saadaan tuomioistuimen eteen.

Valitettavasti harva media on jaksanut palauttaa mieliin miten Jugoslaviassa jouduttiin nationalismiin ja väkivallan kierteseen, joka kulminoitui eri kansallisuuksien hirmutekoihin.

Marraskuussa 1990 Yhdysvaltojen kongressi sääti 1991 Foreign Operations Appropriation Law-lain, joka ilman varoitusta lopetti kaiken Yhdysvaltojen avun ja luotot Jugoslavialle. Se edellytti, että jokaisessa Jugoslavian osavaltiossa pidetään omat vaalit kuuden kuukauden kuluessa. Yhdysvaltojen hallituksen tulisi hyväksyä em vaalit avun jatkamisen ehtona. NATO-review kirjoitti Euroopan unionin ja NATO:n ankkuroivan kylmän sodan saavutukset itä-Euroopassa. Euroopan yhteisö liittyi USA:n kantaan ja pidätti kaiken avun ja julisti taloussaarron Jugoslavialle. IMF pidätti Jugoslavian kaupankäyntiin tarvitsemat luotot.

Euroopan yhteisö tarjosi 1992 kuitenkin Jugoslavialle sosialismista suoraan raakaan kapitalismiin siirtymiselle välittäviä vaihtoehtoja kuten Sveitsin mallia. Yhdysvaltain lähettiläs Zimmerman kuitenkin torpedoi aloitteen ja sai muslimieja edustavan Izetbegovicin luopumaan sopimuksesta ja kroaatit seurasivat perässä. 1993 Vance-Owen sopimuksen nimeä kantava sopimusehdotus vuorostaan ehdotti Jugoslaviaan 10 provinssia. Eurooppa oli valmis auttamaan Jugoslaviaa, mutta Yhdysvallat esti sopimuksen. 1992 Pentagon oli määrittänyt "Defence planning guide"-ohjelmassa, että on välttämätöntä estää pelkästään eurooppalaisia järjestelyjä, jotka vähentäisivät NATO:n vaikutusvaltaa.

1995 laadittu Daytonin sopimus olisi antanut siirtomaavaltaa muistuttavan vallan USA-johtoiselle NATO:lle Jugoslaviassa. Päädyttiin kuitenkin eräänlaiseen, varsin riittämättömään, tarkkailujärjestelmään. Kosovon Liberation army KLA oli täysin aseistettu ja toimintavalmis 1999 ja alkoi provokaatiot Jugoslavian turvallisuusjoukkoja vastaan. Jännitteet kasvoivat.

"Viimeisenä neuvottelumahdollisuutena" solmittiin 1999 Rambouilletin sopimus, jossa Kosovo olisi saanut laajan autonomian mutta jossa 28.000 vahvuinen NATO:n miehitysarmeija olisi saanut vallan ja diplomaattisen koskemattomuuden. Kosovon edustajat hyväksyivät sopimuksen, mutta Serbian parlamentti ei hyväksynyt sotilaallista osuutta.

Tätä seurasivat NATO:n laittomat pommitukset. Johan Galtung on todennut, että koko prosessi olisi alun alkaen ollut mahdollista hoitaa siviilien yhteistyöproesseja kehittämällä. Mutta sitä ei alun alkaenkaan tavoitteita ajavat länsivallat halunneet.

Loppuratkaisuun, sisällissotiin ja sotarikoksiin tultiin pitkän prosessin seurauksena, jonka aloitteena oli USA:n ja useiden eurooppalaisten valtioiden pyrkimys muuttaa Jugoslavia kertaheitolla sosialistisesta kapitalistiseksi ja tarjota Yhdysvalloille taloudellisen ja sotilaallisen vaikuttamisen mahdollisuus Balkanilla. Molemmat toteutuivat. Valtava Bondsteelin Yhdysvaltojen sotilastukikohta sijaitsee Kosovossa. Hinta oli hirvittävä, mutta kyynisille taustavaikuttajille tiedonvälityksen kulisseyssä on turvallista.

Avainsanat:

- väkivaltaan ajautuminen,
- nationalismi,
- sotarikokset

Six-pack ja kuolinsyytilastot

- Tiistai 14.6.2011 klo 12:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Hurttaa huumoria osoittava media ei kutsu hallitusneuvotteluja hirttoköysineuvotteluiksi koska hirttoköysi on harvinaisempi kuolinsyynä kuin alkoholi. Sen sijaan suomalaiseen märkään kulttuuriin kuuluva alkoholi ja alkoholin liika- ja väärinkäyttöä ruokkivat six-pack pakkaukset ovat tulleet symboloimaan hallituskokoonpanoa.

Suomalainen holtiton ja piittaamaton alkoholikulttuuri on johtanut aikaisempien hallitusten täydelliseen antautumiseen alkoholikuolleisuuden edessä. Alkoholitien hoito puuttuu maastamme täysin, ainakin, jos verrataan muihin vertailukelpisiin maihin. Minnesota-hoito on kansainvälisesti ainoa hyväksi ja tuloksekkaaksi tunnustettu hoitomenetelmä. Näitä hoitopaikkoja on Suomessa 24 vuodepaikkaa. Ruotsissa 3000 ja Islannissa kaikki hoito on Minnesotahoitoa samoin Yhdysvalloissa. Suomalainen alkoholismien hoitojärjestelmä ei lupaa 1 prosenttia suurempaa paranemista kun Minnesotahoidossa on 80-90% hoitotulos, raittiudella mitattuna.

Median ja valtiovallan suhtautuminen alkoholismiin, joka on suomalaisten työikäisten miesten ja naisten tärkein kuolinsyy, on yhtä järjetöntä kuin hallituskokoonpanon nimittäminen six-packiksi.

Suomalainen alkoholitien sosiaalihuoltojärjestelmä pyörittelee asiakkaita avohoidossa. Lääkärit määräävät tehottomia ja itseasiassa riippuvuutta ruokkivia lääkkeitä kykenemättä erottamaan alkoholismia, perinnöllistä sairautta, alkoholin liika- ja väärinkäytöstä. Käsitteet ovat sekaisin, hoitoa ei ole, kukin työntekijä hankkii leipänsä pyörittämällä tehotonta järjestelmää, johon valtio syyttää rahaa, kun ei osaa ottaa vastuuta.

Keskeisimmän kuolinsyyn avulla tehdään hallituksentekonäytelmästä huvittava karnevaali, jossa tragedian varsinaiset kuolemansairaant näyttelijät ovat kulis-seissa ja hallitusneuvottelijat ja media etualalla pompööseinä piittaamattomina narreina.

Avainsanat:

- piittaamattomuus,
- hallitusneuvottelut,
- kansansairaus

Tappamisesta

- Tiistai 26.7.2011 klo 10:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen monessa aikaisemmassa blogissani kuvannut aikakautemme alkavan muistuttaa yhä enemmän 1930-lukua. Tuolloin Yhdysvaltojen Klu-Klux-Klanille ja Suomen Lapuan liikkeelle edistyksellisten, oikeudenmukaisuuteen pyrkivien tai toista rotua edustavien ihmisten tappaminen oli ihailtavaa ja mieltä nostattavaa. Syyrintä oli suorastaan laillista.

Anders Breivikin Norjassa suorittamat murhat herättävät julkisuudessa nyt kauhua ja surua. Samaa kauhua esittävät tai näyttelevät tai ehkä todella tuntevat myös ne tahot, jotka yllyttävät rasismiin ja jotka inhoavat yhteisvastuuta ja oikeudenmukaisuutta. Samat ihmiset, jotka sallivat palestiinalaisten kärsiä keskitysleiriä muistuttavissa oloissa Israelin miehityksen alla päivästä päivään ja vuodesta toiseen. Timo Soini julisti vaalikeskustelussa olevansa Israelin ystävä.

Kyvyttömyys eläytyä toisen ihmisen tunteisiin on puuduttanut yhteiskuntamme niin, että 12 miljoonan ihmisen hätä ja nälkään ja tauteihin kuolemanvaara, Afrikan sarven kuivuuden johdosta, ei juurikaan saa huomiota Suomen tiedotusvälineissä puhumattakaan siitä, että tuntisimme yhteisvastuuta näistä pääasiassa Somalialaisista hädänalaisista. Sen sijaan syrjimme ja alistamme niitä harvoja somalialaisia, jotka ovat päässeet pakolaisiksi maahanamme.

Trauma- asiantuntija pohti TV-panelissa kuinka lapsille tulisi kertoa siitä, että joku haluaa tappaa toisia ihmisiä!?Ikäänkuin Anders Breivik olisi ainoa tappaja maailmassa, jonka erikoisuutta täytyy pohtia.

Katsoin Aljazeeran One on One-ohjelmassa Pat Buchananin haastattelun. Tuo yhdysvaltalainen republikaani ja konservatiivinen, monen presidentin neuvonantaja ja toimittaja, kuvasi Yhdysvaltojen muutosta kylmän sodan jälkeen ja oman ajattelunsa irtoamista neo-konservatiivien ajattelusta. Hän totesi olettaneensa kylmän sodan päättymisen jälkeen 1990-luvun alussa yhdysvaltalaisen sotilaiden palaavan kotiin ja että Yhdysvallat alkaisi keskittyä oman maansa kehittämiseen. Sen sijaan republikaani puolue, neo-konservatiivien johdolla, aloitti sotilaallisen maailman valloituksen.

Tähän neo-konservatiivien periaateohjelmaan kuuluu tappaminen. Toisenlaisiksi, vääränlaisiksi, vääräuskoisiksi, roistovaltioiden kansalaisiksi kutsuttuja ihmisiä voi tappaa missä tahansa. Teloituksia ja kidutuksia voi suorittaa ilman minkäänlaisia seurauksia. Sotia voi laittomasti aloittaa ja ajaa miljoonia ihmisiä kuolemaan tai pakolaisuuteen kuten Irakissa ja Afganistanissa.

Tällaiseksi muttuneen Yhdysvaltojen johdolla maailma toimii. Suomalaiset ovat usein amerikkalaisempia kuin amerikkalaiset itse. Oikeistopuolueet ovat lisänneet eriarvoisuutta ja luoneet pohjan populistisille liikkeille, jotka aloittavat äärimuslimien kritiikillä, jalostavat kritiikin kaikkiin muslimeihin, sitten

yleensä erilaisiin ja lopuksi erityisesti niihin ihmisiin, jotka edustavat poliittisesti oikeudenmukaista ja tasa-arvoisuuteen pyrkivää yhteiskuntaa.

Vaarattomia populistisia puolueita ei olekaan. Ne saavat ruokansa suomalaisen median tyhmentävästä vaikutuksesta, tietämättömyydestä ja vastuuttomista poliittisista johtajista. Norja on esimerkillinen tasa-arvon suhteen. Työntekijän ja johtajan välinen palkkaero Norjassa on pienimpiä maailmassa. Kuinka Breivikin suorittama verityö oli mahdollinen Norjassa? Tulemme todennäköisesti näkemään hänen toimintaansa liittyviä kansainvälisiä yhteyksiä.

Psykiatri Hannu Lauerma kutsui häntä psykopaatiksi. Psykoanalyytikko Arno Gruen kutsuu George W. Bushia psykopaatiksi. Jos jotakin voisimme oppia Breivikin hirmuteoista niin toivoisin sen olevan sen, että korkealta ilmasta suoritettujen satojen ihmisten tappaminen on yhtä kuvottavaa kuin tappaminen, lähietäisyydeltä suoritettuna. Nyt tappamisen tultua käsinkosketeltavaksi olisiko ystävyyden rakentamisen aika.

Kylmän sodan päättyessä Mihail Gorbatsov puhui eurooppalaisen kodin rakentamisesta. Pat Buchanan viittasi samaan toivoessaan ”sodan” lopettamista. Kaikkialla löytyy ystävyyden rakentajia, jos heille kansat antavat tilaa ja mahdollisuuden.

Avainsanat:

- oikeistolaisuus,
- lapset,
- arvot,
- Breivik

Vihakirjoitukset, sanavapaus ja media

- Keskiviikko 27.7.2011 klo 11:50
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Rasistinen ja muu vihakirjoittelu on ollut valtamediassa viimevuosina paitsi sallittua myös hyväksyttyä.

Sanavapauden airuet ovat rientäneet tukemaan oikeutta julkaista islamia halveksivaa niin tekstiä kuin pilakuvia. Mitä muuta pilakuvat ovat kuin huonosti kätetty osa laajaa vihakirjoittelua.

Viime vuosina on vastuullisissa ulkomaisissa tiedotusvälineissä julkaistu useita tutkimuksia ja dokumentteja äärioikeistolaisen toiminnan lisääntymisestä Euroopassa. Oman arvioni mukaan jotkut kokoomuksen nuorisjärjestön puheenjohtajan kannanotot voidaan lukea kuuluviksi tuohon kaikesta inhimillisyydestä, oikeudenmukaisuudesta ja kansainvälisestä lainsäädännöstä piittaamattomaan kategoriaan.

Mitä muuta on sanottava siitä kun Kokoomuksen nuorisoliiton puheenjohtaja ilmoittaa kannattavansa Israelin toimia Gazan teurastusluonteisten pommitusten yhteydessä. Henkilön täydellinen kyvyttömyys tuntea empatiaa Gazan keskitysleirin asukkaita kohtaan on käsittämätöntä. Vaikka empatia puuttuisikin niin virallisen nuorisjärjestön puheenjohtajan odottaisi tuntevan YK:n päätökset ja kansainvälisen rikostuomioistuimen kannanotot ja olevan kansainvälisten lakien ja päätösten kannalla.

Maailman johtavan maan Yhdysvaltojen poliitikoissa on aivan samaa piittaamattomuutta ja empatian puutetta kuin vihakirjoittajissakin. Maailmasta ei tällä hetkellä löydy johtavaa politiikkaa, joka voisi toimia suunnan kääntäjänä kohti aitoa ihmisoikeuksien kunnioittamista.

Niin suomalaiseen kuin kansainväliseen mielipiteenvapauteen kuuluu nykyisin valheen ja totuuden samanarvoisuus. Demokratiaa ja sotarikoksia ei aseteta toisiansa vastaan. Sotarikoksia ja kidutusta kannattavat valtiot voivat kutsua itseään demokratioiksi ilman, että media julkaisisi kriittisiä kannanottoja. Todellisuuden hämärtäminen poistaa vastuun.

Ei vihakirjoittelu, äärioikeiston nousu tai joukkomurha tapahdu yht'äkkiä varoitamatta. Se edellyttää vähittäistä edes jonkinlaisena esiintyneen demokratian rapautumista. Suomalainen demokratia on rapautunut koululaitoksesta lähtien. Kaikki yhteiskunnallinen keskustelu ja tietoisuus yhteiskunnan lainalaisuuksista puuttuu. Koulut kuittaavat yhteiskunnallisen tietoisuuden aktivoimisen poliittisten puolueiden pinnallisilla panelikeskusteluilla ennen eduskuntavaaleja. Koulu delegoi yhteiskunnan poliitikoille.

Äärioikeiston ja fasismin kasvattaminen on tietoista kansainvälistä toimintaa. Alku on varovaista, eikä päämääriä julisteta. Eteneminen tapahtuu askel askeleelta johdetusti.

Suomi ja suomalaiset ovat tiedon tasossaan jääneet jälkeen muista Pohjoismaista. Suomalaiset tiedotusvälineet eivät välitä sellaista tietoa, joka auttaisi käsittelemään yhä monimutkaistuvaa yhteiskunnallista kehitystä. Päinvastoin. Media lisää todellisuuden hämärtämistä. Sääli!

Avainsanat:

- kaksinaismoraali,
- näennäisliberalismi

Markkinat ja vastuu

Keskiviikko 27.7.2011 klo 12:25

Nykykaikaiseen “liberalismin” otsikolla liittyvään vastuuttomuuteen kuuluu ilmastomuutoksen kieltäminen. Vastuuttomuuteen liittyy myös kaiken demokraattisen päätöksenteon ulkopuolella toimivat “markkinat”.

Afrikansarven kuivuus on seurausta ilmastomuutoksesta. Kaksitoista miljoonaa ihmistä on vaarassa kuolla nälkään ja tauteihin. Joka kuudes minuutti lapsi kuolee Afrikan sarven pakolaisleireillä.

Suomalainen media mainitsee nälänhädän uutisissa ohimennen. Mitään sidosta suurempiin kokonaisuuksiin ei esitetä.

Venäjän viime vuotiset laajat metsäpalot ja kuivuus ovat lähempänä olevia esimerkkejä ilmastomuutoksesta. (Ikiroudan sulamisen aiheuttamat valtavat metaanimäärät tulevat ehkä kiinnostamaan myös suomalaisia)

Metsäpalojen ja kuivuuden seurauksena Venäjä menetti suurimman osan vehnäsaadostaan. Venäjältä ei vehnäpulan johdosta riittänyt vehnää vientiin. Vehnäpulan seurauksena MARKKINAT alkoivat spekuloida vehnän hinnalla, joka hinta nousi pilviin. Venäjän vehnän päämarkkina-alue oli ollut Egypti. Nyt Egypti ei saanut Venäjän vehnää vaan joutui hankkimaan valtavasti kallistunutta viljaa.

Vuoden vaihteessa leivän hinta nousi merkittävästi Egyptissä. Köyhyys ja tyytymättömyys ruokkivat myös vallankumousliikettä.

Kannattaa seurata mitkä voimat (puolueet, markkinat etc) kieltävät ilmastomuutoksen olemassaolon. Ketkä jarruttavat toimia ilmastomuutoksen kuriin saattamiseksi. Ketkä tukevat ketjureaktioiden saamista demokraattiseen valvontaan ketkä taas kannattavat piittaamattomuutta hyödyttääkseen taloudellisesti tiettyjä ihmisryhmiä.

Tietämättömyys kostautuu. Niin kauan kun voi äänestää puolueita, joiden tietää toimivan haluamallaan tavalla, kannattaa ottaa selvää. Populismi ja äärioikeiston tukeminen eivät ole ratkaisu medialle eikä äänestäjille.

Avainsanat:

- nälänhätä,
- ilmastomuutos,
- spekulointi

Demari ja “Norjanhullu”

- Perjantai 29.7.2011 klo 12:28
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Demari-lehden päätoimittaja käyttää lähes sivun jutulle, joka on otsikoitu: “Hullu halusi huomiota”. Tekstissä toistuu Breivikin luonnehtiminen hulluksi.

Hullu on suomenkielen halveksiva luonnehdinta vakavasti sairaista psykiatrisista potilaista.

Neuvottomuus hirmuteon edessä ei saisi johtaa muun ihmisryhmän halven-
tamiseen.

Kaikki merkit viittaavat siihen, että Breivik ei ole mielisairas, psykoottinen. Hänen poikkeavuutensa viittaa vakavaan luonnehäiriöön, jota voisi kutsua narsistiseksi häiriöksi, psykopatiaksi tai sosiopatiaksi.

Vakava luonnehäiriö on tämän päivän maailmassa yleinen ilmiö varsinkin, kun tarkastellaan maailmanpolitiikkaa.

Jos katsotaan Israelin toimia palestiinalaisten suhteen, on vaikea löytää muuta luonnehdintaa kuin, että se on sosiopaattista. George W. Bushin toimintaa viittaa aivan samaan.

Koska sosiopatia ja vakavat muut narsistiset häiriöt ovat tulleet yleisesti normaaleina pidettäviksi ilmiöiksi, silloin kuin ne liittyvät vallassaoleviin valtioiden johtajiin tai niiden tapaan toimia, ei voi odottaa, että saman toimintatavan omaavat liikkeet tai yksilöt katoaisivat.

Demarin päätoimittaja yksinkertaistaa vaarallisella tavalla Breivikin toiminnan yksilölliseksi “hulluudeksi”. Silloin tulee vaienneeksi yleisestä sosiopaattisesta trendistä, joka mm Suomessa on mahdollistanut jyrkän eriarvoisuuden kasvun.

Avainsanat:

- Israel,
- USA,
- psykiatriset määritelmät,
- sosiopatia,
- hulluus

Israel ja Norjan sosialidemokraatit

- Perjantai 29.7.2011 klo 12:52
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Alan Hart on entinen BBC:n kansainvälinen uutiskirjeenvaihtaja ja mm kirjan *Zionism: The Real Enemy of the Jews*, kirjoittaja. Hän pohtii Sabbah Reportin katsauksessaan sitä, kuinka paljon siionismi ja kristillinen fundamentalismi, jotka ovat valloittaneet läntisen uutisvälityksen ja nettikirjoittelun, ovat vaikuttaneet Breivikin ajatteluun.

Hän toteaa Anders Breivikin olevan fanaattinen siionismin puolustaja ja islamin vastustaja.

Hartin mielestä "siionismi on pystynyt kammottavasta natsi holokaustista aina tähän päivään saakka myymään propagandiset valheensa totuutena. Tuo propaganda on vuorokaudet ympäriinsä pyrkinyt tuhoamaan ja saattamaan häpeään kaikki, jotka ovat vaatineet Israeliin kohdistuvaa taloudellista boikottia."

Kaksi päivää ennen Norjan joukkomurhia, Norjan sosialidemokraattisen nuorisjärjestön AUF:n puheenjohtaja Eskil Pedersen antoi Norjan toiseksi suurimmalle sanomalehdelle Dagbladetille haastattelun, jossa hän totesi seuraavaa: "AUF on pitänyt jo kauan tärkeänä Israelin kansainvälistä boikottia, mutta järjestön yleiskokous (Congress) päätti vaatia, että Norja asettaa Israelin taloudelliseen boikottiin... Tiedän, että tämä on raju toimenpide, mutta luulen, että se antaa selkeän viestin siitä, että olemme väsyneitä Israelin käytökseen."

Hart toteaa: "Israelin hallituksen propagandakoneisto on pyrkinyt 24t vuorokaudessa tuhoamaan, demonisoimaan ja vähätteleämään kaikkia niitä tahoja, jotka vaativat ja toimivat vaatimuksensa puolesta Israelin taloudelliseksi boikotoimiseksi."

"Aina hirvittävästä natsiholokaustista tähän päivään saakka, siionistinen propaganda on onnistunut muuttamaan valheensa totuudeksi. Se on tärkein syy siihen minkä vuoksi palestiinalaiset eivät ole saaneet kohtuullista määrää oikeutta ja minkä vuoksi tavoite on edelleen mahdoton."

"Kuvailen Israel-Palestiina konfliktia kansainvälisten suhteiden syöväksi, joka uhkaa nielaista meidät kaikki. On riittävän paha, että siionistinen propaganda on estänyt sen parantamisen, mutta jos propaganda vielä inspiroi eurooppalaiset tappamaan Euroopassa omiaan, tulevaisuutemme on todella vaarallinen."

Eduskuntavaalien alla pidetyssä puheenjohtajien TV-panelissa Tampereella esitettiin kysymys koskien Israel-Palestiina konfliktia. Timo Soini vastasi: "Olen Israelin ystävä". Ei muuta. Muut puheenjohtajat eivät sanoneet sanaakaan.

Demokratian ja ihmisoikeuksien puolustaminen on joskus jopa hengenvaarallista. Norjalaiset uskaltavat.

Avainsanat:

- Alan Hart,
- fundamentalismi,
- siionismi,
- Breivik

Obama Tea Partyn panttivankina

- Sunnuntai 7.8.2011 klo 12:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen kongressin kyvyttömyys ratkaista taloudellisia ongelmia kärjistyy Tea Party'n toimintaan. Tea Partyn poliitikot edustavat kirkkaimmin piittaamattomuutta ja narsistista kyvyttömyyttä eläytyä kanssaihminen asemaan. Yhdysvalloissa demokratian alasajo on tapahtumassa oleva tosiasia.

Keskiluokka maksoi pankkikriisin, rikkaiden katsoessa vierestä. Jonkinlainen kohtuus olisi edellyttänyt, kestävän ratkaisun pohjaksi, rikkaiden verorasituksen nostamista lainakaton nostamisen sijaan. Republikaanien joukossa Tea Party pystyi kiristämään paitsi omaa puoluettaan myös vaaleihin valmistautuvaa Obamaa. Se vaaransi paitsi USA:n luottoluokituksen, myös maailman talouden. Narsistinen piittaamattomuus on huikea.

Rikkaiden vastuun lisäämisen sijaan republikaanit saivat aikaan menoleikkauksia. Jo entuudestaan surkeassa tilassa oleva sosiaalihuolto ja koulujärjestelmä kurjistuvat entisestään.

Presidentti Obaman puheiden ja tekojen välillä oleva ristiriita kasvaa. Myös hän on presidentinvaalien alla riippuvainen rahoituksen saamisesta kampanjalleen.

Kun öljyteollisuus ja aseeteollisuus ovat olleet perinteisesti republikaanien tuki-joita, Obaman on turvauduttava Wall Streetiin.

Tiheästi toistuvat vaalit ja rahoituksen haaliminen kampanjan toteuttamiseen estävät demokratian ja moraalisesti vastuullisen politiikan toteuttamisen. Obaman kirjoitukset ja kirjat ovat kuin toisesta todellisuudesta verrattuna hänen tekoihinsa presidenttikauden aikana.

Äärioikeiston ideologinen ALEC-järjestö(American Legislative Exchange Council), yksityisyritysten ja oikeistolaisten kongressin jäsenten järjestö, on tehokkaasti ajamassa alas kaikki yhteisöllisyyttä ja yhteisvastuuta edustavat rakenteet Yhdysvalloissa, korvaten ne yksityiseen voitontavoitteluun perustuvilla rakenteilla.

ALEC:in tavoitteissa on kylmäävällä tavalla yhtäläisyyksiä Suomen edellisen porvarihallituksen jo toteutuneisiin tavoitteisiin.

Suomalainen media vaikenee Yhdysvaltojen äärioikeiston ideologiasta ja sen käytännön "saavutuksista". Miksiköhän?

Avainsanat:

- Obama,
- Tea party,
- USA:n presidentinvaalit,
- ALEC

Lisää NATON kannattajia presidentinvaaleihin

- Torstai 11.8.2011 klo 18:34
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Mitä enemmän NATO:on liittymisen kannattajia ilmoittautuu presidentinvaalikilpaan sitä tyytyväisempänä kaupallinen media hykertelee. Suuri osa merkittävien lehtien päätoimittajista on jo aikoja sitten julkisesti ilmoittautunut NATO:n kannattajaksi. Lasse Lehtinen ja Paavo Lipponen ovat olleet Niinistön ohella median lempiehdokkaita. Mikä heitä presidentteinä erottaisikaan toisistaan.

Demarit hylkäsivät (tosin puolueen ulkopuolisten avulla) aikanaan Kalevi Sorsan ja valitsivat NATOa ja Yhdysvaltojen ja NATO:n laittomia sotia kannattavan Ahtisaaren hänen sijaansa. Spekulointi porvarillisilla äänillä ohitti pidempiaikaisen kannatuksen takaavan aatteellisuuden ja työväen moraalin.

Painettaisiinko nyt jarrua - juuri kun demarit ovat pystyneet toimimaan aatteensa pohjalta linjakkaasti niin eduskuntavaaleissa kuin hallitusta muodostettaessa ja ministereitä valittaessa ja sen vuoksi kyenneet palauttamaan uskottavuutensa kansalaisten silmissä?

Heitettäisiinkö puoluekokouspäätökset ja kansan mielipide NATO:n suhteen romukoppaan? Heitettäisiinkö samalla menemään myös Tarja Halosen hienot presidenttikauden saavutukset?

Jos demarit valitsevat presidenttiehdokkaakseen NATO:a ja laittomiin sotiin lähtemistä kannattavan ehdokkaan, minkä valinnan eteen kansalainen joutuu? Tähänastisista mahdollisista ehdokkaista vain Timo Soini on suhtautunut NATO:on kuten suomalaisten enemmistö, kielteisesti. Vihreiden Pekka Haavisto on ilmaissut kielteisen kantansa pehmeämmin, mutta se on kielteinen.

Tarja Halonen uskalsi todeta Irakin sodan laittomaksi YK:n yleiskokouksen puheessaan. Hetken tuntui hyvältä olla suomalainen.

Kun nyt katsoo asetelmaa, huoli pyrkii puseroon. Eipä ihme, että eräässä lounaskeskustelussa jo ehdotettiin leikkisästi poikkeuslakia Tarja Halosen valitsemiseksi kolmannelle kaudelle.

Avainsanat:

- presidentinvaalit,
- NATO,
- media,
- Tarja Halosen kolmas kausi

Dalai Lama ja puolittoukset

- Sunnuntai 14.8.2011 klo 11:32
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kaupallisessa mediassa kirjoittelevat toimittajat ja yleisö hämmästelevät Suomen valtiojohtajan haluttomuutta tavata Dalai Lamaa. Dalai Lamasta ja tiibetiläisistä kerrotaan osatoukksia. Kaikille osatouudet eivät riitä. Kirjoituksissa ei yleensä mainita, että Tiibet, josta Dalai Lama lähti ei ollut demokratia vaan feodaalinen harvaintaan perustuva järjestelmä. CIA maksoi Dalai Laman palkan.

Uutta Dalai Lamaa valittaessa vaaleihin saivat osallistua vain Tiibetin ulkopuolella asuvat tiibetiläiset. Uusi Dalai Lama ei ole koskaan käynyt Tiibetissä. On selvää, että Yhdysvaltojen presidentit ottavat mielellään Dalai Laman vastaan. En myöskään epäile, etteikö juuri poliittisen virkansa jättänyt Dalai Lama olisi syvälinen lämmin ihminen.

Myös Nelson Mandela on laajasti arvostettu humaani lämmin ihminen. Hän on kuitenkin aina toiminut demokratian puolesta. Tämän rohkean toimintansa vuoksi hän on ollut vuosikymmenet Etelä-Afrikan rotusortohallituksen vankilassa. Yhdysvallat poisti hänet vasta pari vuotta sitten Yhdysvaltojen kongressin terroristien listalta.

Marsalkka Mannerheim antoi tuhansien punaisten kuolla nälkään ja tauteihin sisällissodan jälkeisillä vankileireillä. Hän henkilökohtaisesti antoi käskyn keskitysleirien perustamisesta Itä-Karjalaan ja venäläisten naisten lasten ja vanhusten sulkemisesta niihin. Leireillä kuoli vuonna 1942 tuhansia nälkään, tauteihin ja pahoinpitelyihin. Suomalaiset kommunistit eivät ole koskaan perustaneet keskitysleirejä vaan ovat toimineet demokratian ja ihmisoikeuksien puolesta.

Jos Bosnian serbit päättäisivät nyt pystyttää ratsastajapatsaan Ratko Mladicille, sotarikolliselle, pitäisimme tekoa vastenmielisenä. Kuitenkaan emme pidä suosituimman suomalaisen ratsastajapatsasta vastenmielisenä.

Mietimmekö lainkaan mistä itsestään selvä vihapuhe Suomessa on lähtöisin? Kyseessä on torjunta, jolla kiellämme vihapuheen olemassaolon koska meillä on historiassamme ja tietoisuudessamme niin paljon torjuttavaa.

“Ryssät” ja kommunistit ovat olleet yleisesti hyväksyttyjä vihapuheen kohteita ilman, että on tarvinnut edes ajatella mitä puhuu. Niin kauan kun näin on, ei ole toivoa populismia viisaammasta käyttäytymisestä.

Avainsanat:

- Dalai Lama. Nelson Mandela,
- Mannerheim,
- Ratko Mladic

Psykoottinen surmaaja vapaaksi - lähestymme sivistysvaltiota

- Keskiviikko 17.8.2011 klo 12:29
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin käräjäoikeus on vapauttanut miehen surmanneen “intialaismiehen”, koska hänen on todettu olleen psykoosissa eli kärsineen vakavasta mielen haajoamistilasta teon tehdessään.

Helsingin Sanomat julkaisee asiaa koskevia kannanottoja, osa nimettömiä, joista suurin osa pitää tuomiota käsittämättömänä. Asiayhteyteen liitetään avovankilapaot ja vankeinhoidon vallitsevat käytännöt. Lapin rikosoikeuden professori Utraisenkin tulkitaan suhtautuvan vapauttamiseen kriittisesti. Hänen todetaan sanoneen, että “eivät ihmiset sitä hyväksyisi”.

Helsingin Sanomien valinnat lietsovat käsitystä, että tavallinen kansa ei hyväksy vallitsevaa vankilatoimintaa yleisesti eikä parantuneen mielisairaahan vapauttamista yksittäisesti.

Olen lehden kriittisten kirjoittajien kanssa täysin päinvastaista mieltä. Suomalainen vankeinhoito on kehittynyt humaaniin, kuntouttavaan ja siten myönteiseen suuntaan. Aikaisemmin vastaavasti psykoosissa olevat henkilöt saattoivat joutua tuomituiksi “ikiajoiksi” valtion mielisairaalaan vaikka olisivat jo muutaman viikon kuluttua oikealla hoidolla olleet täysin kuntoutuneita. Tällaisen “ajan hengenkö” haluaisimme palaavan?

Seurasin aviomiehensä tappaneen rouvan tuomiota ja hoitoa. Läkäs rouva oli tekoa tehdessään psykoottinen. Oikeuspsykiatri otti hänet yliopistolliseen sairaalaan potilaakseen. Kahden viikon kuluttua hän oli täysin oireeton ja saattoi jatkaa hoitoa poliklinisena, kotoaan käsin. Tahdosta riippumattoman sairaalahoidon päättymisen oli oikeuspsykiatrin omassa harkinnassa.

Oikeudenmukainen kohtelu ja ihmisoikeudet koskevat myös rikoksentekejiä. Tällä hetkellä maassamme vallitseva ilmapiiri ruokkii vihaa, yksinkertaisia ratkaisuja monimutkaisiin ongelmiin ja tunteiden ja tietoisuuden korvaamista viihteellä. On valitettavaa, että valtakunnan suurin päivälehti ei löydä sivistysvaltion suuntaan kehittyvistä käytännöistä puolustettavaa.

Oikeuslaitoksessa on paljon kehitettävää mitä tulee psyykkisten häiriöiden toteamiseen ja niiden vaikutuksen huomioonottamiseen. Erityisesti vakavasti narsistiset häiriintyneet lähiympäristöään kiduttavat henkilöt jäävät vielä liian usein diagnosoimatta. Vielä hankalammassa tilanteessa oikeus on silloin kun virkamiesten toimet täyttävät narsistisen käyttäytymisen kriteerit. Edellisen hallituksen oikeusministeri Tuija Brax edellytti parempaa narsistisen käyttäytymisen tunnistamista mm sosiaalitoimen asiakaskunnassa. Työntekijöiden narsismista johtuvaan epäammatillisuuteen hän ei vielä tarttunut.

Avainsanat:

- syntakeettomuus,
- kosto,
- vihan ilmapiiri,
-

Helsingin Sanomat hyökkää kaikilla rintamilla

Perjantai 26.8.2011 klo 10:50 - Pirkko. turpeinen-Saari

26.8.2011 Helsingin sanomat hyökkää pääkirjoitussivulla, kotimaassa ja yleisönosastossa pääoma- ja NATO myönteisen ideologiansa mukaisesti. Pääkirjoituksen viimeistä kappaletta lukiessa tuntuu, että kirjoittajan villinlännen logiikka joko johtuu postmodernista historiallisen prosessin tajuamisen katkeamisesta tai ikäkausierosta. Kirjoittaja valittelee Suomen poisjäämistä Naton lento- ja merioperaatioista!

Kuvavalinta valtiovarainministeri Urpilaisesta on ilmaiseva. Helsingin Sanomat ei suin surmin halua nähdä, että vakuuksien vaatimisessa ei ole kysymys populismista vaan demokratiasta.

Kun kylmä sota päättyi, joku viisas totesi, että Yhdysvalloilla ja pääomalla ei ole enää ”kommunismia” vastustajanaan. Nyt sen päävastustaja on itse demokratia.

Kansalaiset ja veronmaksajat maksoivat tekemästään työstä ansaitsemillaan rahoilla ensin pankkien ja niiden valvomisen hoitamatta jättäneiden korruptoituneiden virkamiesten virheet. Nyt valtioita huudetaan apuun pelastamaan toisia valtioita, joiden tilasta pankit ovat jälleen keränneet melkoiset voitot.

Helsingin Sanomat antoi tilaa Matti Vanhasen laajalle yleisönosastokirjoitukselle. Myös A-studio oli haastatellut häntä. Vanhanen esiintyy ”vanhempana valtiomiehenä”, johon Saksan pääministeri Angela Merkel on puhelinyhteydessä Sarkozyn ja Junckersin ohella. Matti Vanhanen ei olisi näiden konservatiivisten poliitikkojen soittolistalla, ellei hänestä olisi pääomapiireille jotakin hyötyä. Vakuudettomat lainat hyödyttäisivät Saksan pankkeja. Vanhasen hallituksen hallintarekisteri- ja osakeyhtiölakien muutokset vapauttaisivat sijoittajat veronmaksusta. Palvelukset tapahtuvat sulle-mulle periaatteella.

Ex-pääministeri, jonka hallitus hukkasi rikkaiden veronalennuksiin saman summan, joka nyt on kerättävä palveluja supistamalla, sopii pääomapiirien mannekiiniksi, mutta ei edusta demokratiaa eikä kansanvaltaa.

Sijoittajien mielialapolitiikkaan ei voi vastata kaatamalla veronmaksajien rahoja kuin kaivoon. Ainoa järkevä ratkaisu on lisätä demokratiaa ja yhteistä näkemystä koko EU:n tasolla. Suomi on tehnyt erinomaisen, rohkean aloitteen. Helsingin Sanomille vastuullisen politiikan tunnistaminen näyttää todellisuuserosta johtuen mahdottomalta.

Avainsanat:

- Nato,
- vakuudet,
- sijoittajien edut,
- Helsingin Sanomat

Helsingin Sanomat vetää mattoa myös Kataisen johtajuuden alta

- Lauantai 27.8.2011 klo 10:59
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat hämmentää Suomen politiikkaa raivoisalla voimalla. Etusivulla on kuva hämmentyneestä pääministeri Kataisesta, joka saadaan näyttämään ikäänkuin syyttämässä Urpilaista siitä, että vakuusasian yksityiskohtia ei tunnettu jokaisessa EU:n jäsenmaassa. Otsikko on kuitenkin Hesarin oma. Seuraavan sivun haastattelutekstissä Katainen korostaa yhtenäisyyttä ja hallituspuolueiden keskinäistä sopua.

Tosiasiassa Hesari itse on hämmentänyt EU-maita oikein toimittajien joukkovoimalla. Tilanne on kuin alakoulun pihalla, jossa yksi sanoo, että ”annatkos ton tehdä sulle noin” ja vetäytyy itse nurkan taakse katsomaan kun kaverukset käyvät toistensa kimppuun.

Hesarin pyrkimyksenä näyttää olevan demokratian pilkkaaminen ja pääomasijoittajien vallan ikuisuuden takaaminen. Olisihan kauhistus, jos muutkin EU-maat alkaisivat kyseenalaistaa tätä huhujen ja sijoittajien yksipuolista vallankäyttöä. Kun EU:n huippukokouksen jälkeen oli sovittu, että Suomi ja Kreikka keskenään sopivat vakuusasian, toimivat Suomi ja Kreikka täysin sovitulla tavalla. Jos Hesari on Hollannilta kaivanut kielteisen mielipiteen, voi siihen todeta, että neuvotteluillahan piti olla kiire, jotta markkinat eivät hermostu! Suomi ja Kreikka toimivat ripeästi. Angela Merkelillä on omat sisäpoliittiset vaikeutensa.

Espanjalaista sivistynyttä El Pais lehteä tulee todella ikävä.

Pilkalliset esitykset Paavo Värysestä Unto Hämäläisen artikkelina ja ehdottomuudeksi leimattu SDP:n käyttäytyminen Marko Junkkarin kynästä heijastelevat HeSa:n ideologiaa. Mikä vika Paavo Väryksessä on? Jopa Sanoma Oy:n Ilta Sanomat kehui keväällä kokonaisella aukeamalla kuinka oikeaan Paavo Värynen on jo vuosikymmen sitten osunut ennakoidessaan tulevaa kehitystä. Helsingin Sanomien vaikeneminen NATO:sta, joka lieenee oleellisempi tekijä presidentinvaaleissa kuin EU-asiat on ilmaisevaa. Ei kai ole Paavo Värysen vika, että viisas Urho Kekkonen katsoi hänen olevan presidenttiainesta.

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- pääministeri,
- Paavo Värynen,
- hämmennys

Omarkäden oikeus lisääntyy kansainvälisessä politiikassa

- Tiistai 20.9.2011 klo 15:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Israelin pääministeri Netanyahuun taannoinen puhe tilaisuus Yhdysvaltojen riemuitsevassa kongressissa muistutti psykoosia, mielenhäiriötä. Itse puhuja ja kongressin seisaallaan aplodeeraavat jäsenet olivat omassa valheellisessa todellisuudessaan. Palestiinalaisten ihmisarvo ja oikeudet eivät tuohon todellisuuteen kuulu.

Punaisen ristin asiantuntija totesi kauaskantoisten toimenpiteiden puutteen olevan Somalian nälän yhtenä syynä. Hän kehoitti ottamaan esimerkiksi Israelin, joka on kastelulla saanut erämaan kukoistamaan. Nykyisessä omarkädenoikeutta normaalina pitävässä kulttuurissa edes Punaisen ristin edustaja ei tiedä tai välitä siitä, että Israelin käyttämästä vedestä 70% tulee palestiinalaisten, libanonilaisten ja syyrialaisien vesilähteistä.

Somalian tilanteen rauhoittumista ei myöskään edistä se, että the Nation lehden mukaan Mogadishun lentokentällä on yksi Yhdysvaltojen salaisista vankiloista.

Omarkädenoikeuden oikeudella Israel ei piittaa siitä, että Gazassa ei ole tip-pakaan vesijohdosta tulevaa puhdasta vettä. Gazalaisten kohtalona on käyttää vettä, jonka puhdistusaineet aiheuttavat kroonisia munuaisvaurioita. Israel säätelee palestiinalaisten veden käyttöä.

Euroopan unioni pohtii mille kannalle Palestiinan valtion tunnustamishakemukseen tulisi suhtautua YK:ssa. Tulee olemaan mielenkiintoista nähdä kuinka moni EU:n jäsen menee mukaan tuohon Yhdysvaltojen ja Israelin muodostamaan psykoottiseen todellisuuteen.

Seurasin eilen TV 1:n dokumenttia siitä kuinka USA suunnitteli ja suoritti Osama bin Ladenin tapon. Oli mahdotonta uskoa todeksi sitä rambomaista toimintaa, Pakistanin suvereniteetin loukkausta, Yhdysvaltojen johdon ylimielisyyttä ja sitä, että teolla ylpeilläään. Yhdysvaltojen sotilaallinen ylivoima on tehnyt mahdolliseksi sen, että Yhdysvaltojen johtohenkilöt kokevat olevansa lakien ja kansainvälisten säädösten yläpuolella.

Ei Yhdysvaltojen ja Israelin kanssa voi neuvotella demokraattisista uudistuksista Lähi-idässä. Yksilöpsykologiassa narsismi ja psykopatia estävät yksilön kyvyn eläytyä toisten asemaan. Samankaltainen kehitys on nähtävissä tämän hetkessä kansainvälisessä politiikassa. Kun tunneköyhään johtamiseen liittyy hurmos, kuten esimerkiksi Hitlerin ollessa vallassa Saksassa, voidaan puhua joukkopsykoosista, jonka vallassa kansa toimii. Israelin ja Yhdysvaltojen suhteen ei ole toivoa mutta mitkä EU- maat ovat vielä järjissään?

Avainsanat:

- Obama,
- Osama,

- Israel,
- Palestiina,
- Hitler,
- joukkopsykoosi

Lipponen syö demareiden kannatusta

- Lauantai 8.10.2011 klo 9:08
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kyky tuntea, eläytyä, toisen kunnioitus, rehellisyys ja demokrattisuus ovat myös politiikan tärkeimpiä ominaisuuksia. Tästä huolimatta politiikassa menestyy usein kuori, jolta nämä ominaisuudet täysin puuttuvat. Tiedon puutteen ja yksipuolisen tiedonvälityksen ohjaamat kansalaiset on helppoa saada lyhyellä tähtäyksellä kannattamaan myös omaa etuaan vastaan toimivia politiikkoja.

Monessa Euroopan maassa vasemmistopuolueet lähtivät ”puoliporvarilliselle” kolmannelle linjalle, niin myös Suomessa. Porvarilliset puolueet osaavat kitenkin porvarillisen politiikan paremmin. Tästä ei tullut vasemmistopuolueille pitkäaikaista menestystä.

Paavo Lipponen ilmoittautui presidenttiehdokkaaksi ennen kuin puolue oli käynyt normaalijärjestyksessä ehdokasasettelun. Tämä oli ensimmäinen epädemokraattinen, vallankäyttöön pohjautuva ele. Ei ihme, että toinen vallankäyttöön ja peleihin ihastunut Lasse Lehtinen heti luopui ehdokkuudesta.

Demarit olivat perusteellisella työllä saavuttaneet eduskuntavaaleihin 2011 mennessä takaisin menetettyä kannatustaan. Aatteellisuus, demokratia ja eläytyminen myös heikoimpien asemaan oli palannut toiminnan keskiöön. Tämän nousujohteisen kannatuksen katkaisi kaksi päätekijää. Toinen oli niin kaupallisen porvarillisen lehdistön ja myös TV:n voimakas hyökkäys valtionvarainministeri Urpilaista vastaan, jonka oikeudenmukaisuutta ja vastuullisuutta korostava sinnikäs työ ansitsi ihailua. Kriitikoiksi hankittiin myös Euroopan parlamentin jäsenet puolueista riippumatta, jotka kauhistelivat ”herrasväen” tapoja kunnioittamatonta toimintaa. Median vastustuksen taustalla on kuitenkin koko demareiden tavoittama aito aatteellinen linja, jonka Suomen taloudellisen vallan käyttäjät haluaisivat murskata.

Toinen tekijä oli Paavo Lipponen. Lipponen edustaa vallankäytön politiikkaa. Hän edustaa Irakin sodan hyväksymistä, Bushin, toivottavasti sotarikoksista syytteeseen joutuvan presidentin kanssa käytyjä luottamuksellisia liittoutumiskeskusteluja, NATO on liittymistä, epädemokraattista euroon liukumista. Lipponen ilmoittautui Kekkosen, Koiviston, Ahtisaaren Halosen linjan kannattajaksi ja jatkajaksi. Hänellä ei ole mielestäni mitään yhtäläistä, Kekkosen ja Halosen kanssa, jotka toiminnallaan ovat osoittaneet humaaniutta, luovutusta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista. Sen sijaan Ahtisaaren kanssa hän on hengenheimolainen.

On surullista, että oikeudenmukaisuuden, tasa-arvon ja aidon ihmisten kanssa tehdyn poliittisen työn hedelmät nyt katoavat, toivottavasti palatakseen taas käydyn presidentin vaalin jälkeen takaisin. Työtä se vaatii.

Avainsanat:

- valta,
- NATO,
- poliittinen peli,
- Lipponen

Wall Street ja Kreikka

- Lauantai 8.10.2011 klo 9:43
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen kongressin jäsenet ja presidentti Obama vaativat Eurooppaa panemaan taloutensa kuriin. Mikäli on Aljazeeraa uskominen, Wall Street ja Yhdysvaltojen kongressi ovat itse syyllisiä.

Goldman ja Sachs pankki lainasi Kreikalle, ilmeisesti myös Italialle, Espanjalle ja Portugalille sopien, että ainakin Kreikka poistaa lainat taseistaan. Kongressi antoi vapaat kädet pankin toiminnalle vain kolmen kongressin jäsenen äänestäessä vastaan. "Emmehän me voi kontrolloida taitavia pankkimiehiä!"

Talouskriisiin syyllisiä ovat johdannaiskauppaa käyvät pankit ja pelaajat sekä poliitikot, jotka eivät takaa valvontaa pankkisektorille. Pelaajina tässä tapauksessa myös, EU:n sääntöjä rikkovat, ongelmamaiden valtionvaroja hoitavat poliitikot eli Kreikan kyseessä ollen, edellisen hallituksen ministerit ja virkamiehet.

Yhdysvaltojen pankkisektori ei ole vielääkään valvonnassa. Uusi lainsäädäntö tulee voimaan vasta vuonna 2012. Euroopan ongelmat ovat erilaisia rakenteesta johtuen.

George Soros tarkastelee ongelmaa New York Review of Booksissa pitäen parhaana vaihtoehtona Kreikan "hallittua" velkajärjestelyä.

Olisi mielenkiintoista tietää minkälaista Eurooppa-politiikka olisi jos Europarlamentti olisi nykyistä demokraattisempien voimien hallussa. Nykyinen konservatiivinen parlamentti pitäneen pääoman etua edelleen suuremmassa arvossa kuin kansalaisten etua.

Avainsanat:

- Goldman Sachs,
- taseesta piilotetut lainat,
- Kreikka

Korruptoitunut Yhdysvaltojen kongressi

Maanantai 24.10.2011 klo 17:25 - Pirkko. Turpeinen-Saari

Viime viikkoina seuraamani, Aljazeera- kanavalla nähdyn neliosaisen talouskriisiä käsittelevän Meltdown- ohjelmasarjan lisäksi, näin 23.10. TV 2lla Oscar-palkitun dokumentin samasta aiheesta. Kenellekään ei jää enää epäselväksi kuinka rikollista korruptiota ja lahjontaa näytetään vastaanotettavan kaikissa, jollakin tavoin Wall Streetiin liittyvissä piireissä. Pankkien lobbarit lahjovat kongressin jäsenet olemaan säätämättä rahan liikkeitä sääteleviä lakeja. Yliopistoista löytyy rahaa vastaan lausunnonantajia säätelemättömyyden tueksi. Rikoksia tehneet ja valtavia rahasummia itselleen keränneet johtajat palkkaavat huippulakimiehet ja lahjovat virkamiehet osoittaakseen itsensä viattomiksi.

Aiheutettuaan maailmaa ravistelevan talouskriisin ja aiheutettuaan laman lisäksi 8 miljoonaa työtöntä pelkästään omassa maassaan, Yhdysvaltojen kongressi on jo uuden aihepiirin kimpussa. The Nation-lehti kutsuu sitä säätelyn vastaiseksi obsessioksi - pakkomielteeksi.

Nyt säätelemättömyyttä ajetaan erityisesti kongressin enemmistönä olevien republikaanien toimesta ja kauppakamarin ajamana, koskemaan ympäristöä, terveydenhuoltoa ja työpaikkaterveyttä. Säännösten ja kontrollin katsotaan heikentävän yritysten mahdollisuuksia työllistää, siksi sääntely täytyy poistaa. Kongressi on menossa niin pitkälle, että mikäli rajoitus tai sääntely koskettaisi 100 miljoonan dollarin arvoista toiminta-aluetta, tulisi sääntely saattaa kongressin vahvistettavaksi.

Presidentti Obama on joutunut vesittämään useita parempaa sääntelyä ja tuote-turvallisuutta koskevia säädöksiä voidakseen osoittaa Yhdysvaltojen nykyilmapiirissä olevansa työpaikkojen puolella. Näin absurdiksi poliittinen "fanatismi" on viemässä. Obama veti pois myös smogia koskevat säädökset, jotka olisivat olleet sopusoinnussa Clean Air Actin kanssa.

Suomen edellinen keskusta-kokoomus-hallitus osoitti silloisen eduskunnan enemmistön kanssa joitakin samankaltaisuuksia Yhdysvaltojen kongressin kanssa. Vaalirahaongelmat, veroparatiisi- ja veronkiertolakien säätäminen sekä varakkaille suunnatut veronalennukset viittaavat vaikeuteen eläytyä siihen, mitä demokratia syvässä mielessä tarkoittaa. Olisi parempi, jos veronalennuksia varten lainatut 7 miljardia olisivat nyt valtion kassassa.

Avainsanat:

- sääntelyn vastustus,
- kaiken kattava lahjonta

Papandreu on oikeassa päättäessään kansanäänestyksestä

- Torstai 3.11.2011 klo 10:17
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kun tieto Papandreun kansanäänestyspäätöksestä tuli, ajattelin, että se on osa demokraattista prosessia. Ainoa mahdollinen rakentava päätös.

Edelliset porvarihallitukset ovat ajaneet Kreikan kaaokseen. Sosialisti Papandreu on joutunut korjaamaan jälkiä ja tekemään mahtavan työn saadakseen Kreikan takaisin jaloilleen kivuliaan prosessin myötä.

Nykyisenkaltaisen tiedonvälityksen aikana kaikki prosessin kipu on kaadettu julkisuudessa Papandreun ja Euroopan muiden johtajien syyksi.

Mielenosoitusten vyöryessä eri puolilla Kreikkaa ei voida olettaa, että järkevyyss ja harkinta olisivat kansanjoukoissa päällimmäisenä.

Papandreun on pakko yrittää sitouttaa kansa jo tehtyjen päätösten taakse. Kansa ei tule hyväksymään tehtyjä päätöksiä, ellei jollakin keinoin saada kansalaisia ajattelemaan, mitä muut vaihtoehdot olisivat. Sen jälkeen jokainen kansalainen on vastuussa siitä syntykö maahan anarkia vai jollakin tavoin hallittu prosessi.

Papandreulla on mitä ilmeisimmin kyky luovaan ajatteluun. Hän tuntee kansansa ja tajuaa mikä tilanne on jos kaoottinen tilanne saa jatkua.

Ei hän turhaan tee muutoksia asevoimien johdossa.

Ei Euroopalle ole hyväksi jos Kreikka ajautuu hallitsemattomaan kaaokseen vaikka tehdyt päätökset olisivat kuinka hyviä ja järkeviä tahansa. Pelkät järkevät päätökset eivät auta, jos ne tehdään täysin kansalaisten päiden yläpuolella.

Kreikkalaisten mielestä kansanäänestys olisi pitänyt tehdä jo aikaa sitten. Kuitenkaan se taas ei olisi ollut mahdollista koska mitään tietä kriisistä ulos ei ollut vielä rakennettu.

Avainsanat:

- demokratia,
- kaaos,
- anarkia,
- sitouttaminen

Helsingin Sanomien pääkirjoitus Papandreusta säärittää

- Perjantai 4.11.2011 klo 11:33
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien pääkirjoituksen 4.11. Papandreu- analyysi on poliittisuudessaan paljastava ja jossakin määrin säärittävä.

Autoritaarisen valtiovarainministeri Venizelosin ja pääministeri Papandreun erilaisuus politiikkoina ja ajattelijoina on ilmiselvä. PASOK- puolueeseen mahtuu erilaisia toimijoita. He kävivät tiukan kamppailun puolueen puheenjohtajuudesta, jonka Venizelos hävisi.

Ainoa poliitikko, joka tällä hetkellä näyttää ajattelevan kokonaisuuden etua on Papandreu. Ainoa keino, jolla kreikkalaiset olisivat nielleet rankat säästötoimet, olisi ollut kansanäänestys, jota olisi edeltänyt riittävä tilanteen analyysi ja keskustelu. Totta kai äänestyksen aloitteentekijä olisi odottanut kansan lopulta ymmärtävän mikä on välttämätöntä. Helsingin Sanomien pääkirjoitustoimittaja ei tunnu kaipaavan Kreikan kansan todellisuuden, tunteiden ja ajattelun huomioon ottamista.

Kreikkalaisten tulisi ottaa oppia islantilaisista. Kreikan tilanne on euron vuoksi monimutkaisempi, mutta Islannin kansa on sitoutunut karvaisiin hoitotoimenpiteisiin. Myös kreikkalaisten olisi vaadittava tilanteeseen todellisia syyllisiä vastuuseen, eikä kaadettava syyllisyyttä sen niskaan, joka on yrittänyt nostaa kansan ojasta. Ilman petoksiin syyllistyneiden tahojen vastuunottoa, ei tilanne voi parantua.

Oppositio, jonka riveissä valtaosa kaaokseen syyllisistä on panee mieluummin maan sekaisin kun antaa Papandreun hoitaa asiat kuten tähänkin saakka. On valitettavaa, että PASOK:in jäsenetkään eivät kaikki käsitä, kuinka vakava tilanne on niin kansallisesti kuin kansainvälisesti.

Avainsanat:

- valta,
- demokratia,
- autoritaarisuus,
- HeSa,
- Papandreu

YLE:n väärän tiedon levittäminen Irakin sodasta

- Maanantai 7.11.2011 klo 10:14
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

YLE:n TV 1 on esittänyt ansiokkaan dokumentin perättömistä tiedoista Irakin joukkotuhoaseista. Tätä perätöntä tietoa käytettiin tarkoituksellisesti sodan aloittamiseen.

YLE esittää lehdistön ohjelmaesitteissään ja ohjelman alkuspiikeissään, että Irakin sota olisi aloitettu YK:n tuella.

Ensimmäisellä kerralla ajattelin, että lehdestä lukemani teksti oli valitettava lapsus. Kun nyt olen seurannut sekä ohjelmaa, että nyt tänään uusinnan esittelytekstejä, virheellinen tieto toistuu systemaattisesti.

Sodan alkamisesta on pitkä aika. Perusasioiden luulisi olevan parlamentaarisesti valvotun tiedotusvälineemme tiedossa siitä huolimatta.

Koko muu maailma tietää Irakin sodan olevan laitton sota, johon Yhdysvalloilla ei ollut minkäänlaista YK:n mandaattia.

Suomen presidentti Tarja Halonen totesi omassa YK:n puheessaan sodan olevan laitton.

Luulisi, että YLE:n tehtävänä olisi esittää myös suomalaisille totuudenmukaisia tietoja maailmassa, jossa valhe ja totuus alkavat olla saman arvoisia.

Avainsanat:

- YK:n tuki,
- laitton sota,
- Tarja Halonen

Terveydenhuollon mahalasku

- Tiistai 8.11.2011 klo 10:45
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Lääketieteellisen tiedekunnan sisäänpääsykoe muistuttaa teknisen fysiikan koetta. Se ei mittaa hakijan ihmisyyttä eikä empatiaa. Valinnan seurauksena jo kolmekymmentä prosenttia nuorista lääkäreistä on sitä mieltä, että kansalaisten sosiaaliturva on liian hyvä. Miten tällainen asenne vaikuttaa potilas-lääkärisuhteeseen?

Väitetään, että suomalaiset käyvät turhaan terveyskeskuksessa. Siksi terveyskeskusmaksun avulla pyritään rajoittamaan varattomien käyntejä. Samaan aikaan kukaan ei paheksu runsaita ”turhia” käyntejä yksityisillä lääkäriasemilla, jotka korvataan sairausvakuutuksesta. Lisäksi yksityinen terveysasema tekee ”turhia” magneettitutkimuksia, laboratoriotutkimuksia, silmänpohjantutkimuksia, kaikki siksi, että kalliit laitteet on hankittu ja ne täytyy saada tuottamaan. Turhat, lopulta käyttämättömät lääkkeet korvataan myös KELA:n toimesta.

Lisäksi terveydenhuollon uudet virat on kaikki sijoitettu erikoissairaanhoidon. 15.000 sta viime vuosien uudesta virasta yhtäkään ei ole kohdistettu perusterveydenhuoltoon.

Tälle järjettömyydelle ja epäoikeudenmukaiseen kohteluun johtavalle järjestelmälle on jo kokeiltu ja olemassaoleva vaihtoehto. Siihen voi käydä tutustumassa Espanjassa. Espanjassa jokainen on oikeutettu saamaan verovarolla kustannetun perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon on se sitten avohoitoa tai sairaalahoitoa. Samoin lääkkeet. Perusterveydenhuollon omalääkäri arvioi erikoissairaanhoidon tarpeen ja lähettää erikoislääkärille. Vuositainen gynekologin tarkastus kuuluu jokaiselle naiselle. Potilas ei oma-aloitteisesti mene valitsemalleen erikoislääkärille vaan omalääkärin kautta.

Yksityislääkärin ja yksityissairaalan kustannukset maksaa asiakas täysimääräisesti itse. Yksityislääkärin määräämistä lääkkeistä ei saa sairausvakuutuksesta korvausta. Siten yksityisen ja julkisen terveydenhuollon välillä on palomuri. Yksityissektoria käyttämään valmiit kansalaiset hankkivat vakuutuksen, joka maksaa kaiken.

Yli 90% koko maan kansalaisista on julkisen terveydenhuollon piirissä. Lähinnä Katalonian alueella käytetään yksityistä terveydenhuoltoa (20%)

Mikäli Suomessa pyrittäisiin järjettömän tuhlauksen ja epätarkoituksenmukaisten painotusten sijaan oikeudenmukaiseen järjestelmään, tulisi vähitellen kehittää rakenteita, jotka takaisivat inhimillisemmän terveydenhuoltojärjestelmän. Rahanahneuden ja ylikansallisten terveystoimijoiden voittojen sijaan tulisi kansalaisille taata perusturvallisuus.

Avainsanat:

- piittaamattomuus,

- eriarvoisuus,
- yksityistäminen

Kestävyysvaje ja ideologiset esteet

- Lauantai 19.11.2011 klo 15:56
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomessa ei tehdä riittävästi tuottavia työtunteja. Tätä puutetta kutsutaan kestävyysvajeksi. Samat puolueet, jotka päivittelevät kestävyysvajetta ovat hallituksessa ollessaan olleet sitä itse luomassa. Suomesta on viimeisten 10-20 vuoden aikana luotu kotiäitiyhdeiskunta. Nuoret koulutetut aktiiviset naiset on saatu valitsemaan kotiäitiys. Seitsemänkymmentäluvulla lastenpsykiatrit puhuivat vauvojen ikätoverisuhteiden suuresta merkityksestä. Kuinka syvä riippuvuutta yhteen henkilöön ei olisi suotavaa luoda. Riippuvuuden sijaan kuvattiin luovan ja vuorovaikutuksellisen kasvun merkitystä terveen itsetunnon kehittymiseksi. Psykiatrit havaitsivat nyt uutena ilmiönä kotiin hautautuvat nuoret, joita ei millään avulla tunnuta saavan ulos kodeistaan.

Muissa Pohjoismaissa nuoret naiset käyvät työssä ja lapset ovat päivähoidossa. Siten aktiivisia työtunteja ja tuottavuutta syntyy päinvastoin kuin Suomessa.

Sadattuhannet suomalaiset sairastavat alkoholismia. Kuitenkaan Suomessa ei ole saatavilla hoitoa. Ainoa raitistava hoito-ohjelma on Minnesota-hoito, joka kestää kuukauden, jonka jälkeen on vuoden kestävä viikottaiset ryhmätapaamiset potilaan kotipaikkakunnalla. Suomessa on Lapualla 24 hoitopaikkaa ja yksi yksikkö on hiljattain perustettu Naantaliin.

Ruotsissa Minnesota-hoitopaikkoja on 3000. Yhdysvalloissa kaikki alkoholistien hoito on Minnesota-hoitoa, samoin Islannissa. Tanskassa on kymmeniä hoitopaikkoja. Suomessa perinnöllistä alkoholismi-sairautta potevat potilaat tekevät tehottomia työtunteja tai jäävät alkoholismiin liittyvien liitännäissairauksien vuoksi ennen aikaisesti, itse asiassa täysin työkykyisinä, mutta hoitamattomina, eläkkeelle. Tämä hoitoideologisesta väärästä asenteesta johtuva puuttuva alkoholismien hoito Suomessa lisää kestävyysvajeseen kymmeniätuhansia ellei satojatuhansia aktiivi-iässä olevia henkilöitä. Hoitamaton alkoholismi on suurempi ongelma kuin työttömyys. Kuitenkin valtion varat suunnataan hoitojärjestelmiin, joiden raitistumisprosentti on 1-2%. Minnesota-hoidossa se on lähes 90%

Kolmas suurisuuntainen kestävyysvajetta ylläpitävä ongelma on työelämän psykologinen ilmapiiri. Esimiesten kyvyttömyys johtaa, eläytyä ja kannustaa korvautuu vallankäytöllä. Varsinkin kunnan ja valtion työpaikoissa ilottomuus ja yhteisöllisyyden rapautuminen ovat anteeksiantamattomia. Kunnan ja valtion työpaikkojen olosuhteet ovat demokraattisessa kontrollissa. Siten työyhteisöjen jäsenten tulisi voida kokea tekevänsä työtä yhteisillä verovarilla kuntalaisten tai kansalaisten hyväksi.

Avainsanat:

- kotiäitiyhdeiskunta,
- alkoholismi,

- epävilhtyisyys työelämässä

Medvedevin puhe 23.11. ja Suomen media

- Lauantai 26.11.2011 klo 17:50
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

En onnistunut löytämään mistään Suomen uutisvälineestä mainintaa Venäjän presidentin Dimitri Medvedevin merkittävästä puheesta 23.11.

Aljazeera välitti puheen osia jonka jälkeen seurasi asiantuntijan arvio, että puhe on otettava vakavasti.

Medvedev uhkasi keskeyttää aseistariisunnan seuraavat askeleet ellei Yhdysvallat lopeta tunkeutumista Venäjän lähialueelle ohjuspuolustuskilpensä kanssa.

Ulko- ja turvallisuuspoliittisen neuvoston Alexei Arbatov totesi: “Presidentti Medvedev määräsi kehittämään keinot ohjuskilpijärjestelmän tuhoamiseksi. If it is cyber war, the West should be concerned.”

Suomen presidentinvaalikeskustelu ei ole näkemissäni referaateissa tai ohjelmissa puuttunut Suomen pysyvään maantieteelliseen asemaan Venäjän naapurina. Venäjän edustajat ovat toistuvasti tuoneet esiin huolensa Yhdysvaltojen ja NATO:n Eurooppaan tuomien asejärjestelmien vaikutuksesta Euroopan todelliseen turvallisuuteen.

Yhdysvaltojen virallinen doktriini omasta aseisiin perustuvasta vallastaan maapallolla sisältää sen, että mikään maa maailmassa ei saa muodostaa edes alueellista valta-asemaa. Myöskään talousjärjestelmä ei saa poiketa USA:n järjestelmästä. Jos asia riippuu pelkästään Yhdysvalloista ja sen aseiteollisuudesta, asejärjestelmät levittäytyvät Eurooppaan.

Jo talouskriisinkin vuoksi Euroopan valtioiden, Suomi ensimmäisenä, tulisi pyrkiä siihen, että aseriisunnan edellytykset toteutuvat. Vain aseidenriisunnan kautta luodaan mahdollisuudet sille, että luottamus ja yhteistyö tulevat kansojen toiminnan perustaksi, eikä aseet.

Avainsanat:

- Medvedevin puhe,
- ohjuskilpi,
- cyberwar,
- Euroopan turvallisuus

YLE:n likasankojournalismi presidentinvaaleissa

- Lauantai 3.12.2011 klo 22:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle:n häikäilemättömän väkivaltainen journalismi yhtä presidenttiehdokasta, Paavo Väyrystä, kohtaan puistattaa. Menneellä viikolla uutisissa näytettiin sellainen leike, Paavo Väyrysen pitkästä puheenvuorosta, joka sai Väyrysen kannan näyttämään päinvastaiselta kuin se on NATO:n suhteen.

Kahdessa perättäisessä Broadcastersin Uutisvuoto-ohjelmassa on neljä kertaa tölväisty "vitsin varjolla" Paavo Väyrystä. Tänään 3.12. yksi tölväisy aloitettiin "narsistinakin pidetty PaavoV....".

Kun katsoja oli aamupäivällä nähnyt asiantuntevan, aidon, hyvällä itsetunnolla varustetun Paavo Väyrysen pitkässä haastattelussa, jossa käytiin läpi oleellisia tärkeitä asioita asiallisesti ja hienosti eritellen ei voi käsittää mistä Broadcastersin käsikirjoittajan likasanko, minkä sisällöstä YLE kai kuitenkin vastaa, pulppuaa.

Narsisti valehtelee, manipuloi, muuttaa mielipiteitään, käyttää valtaa. Psykiatri ei näe Väyrysessä tällaisia narsistisia piirteitä. Päinvastoin Väyrynen on ollut vuositukymmeniä linjallaan, missä linjassa ulkopolitiikka ja Suomen puolueettomuus ovat olleet keskeisiä. Se, että Väyrynen on ollut oikeassa, tuntuu ärsyttävän monia.

Niinistön miljoonabudjetissa on varaa vastamainontaan, jos Yle- suuntaisi pientäkin kritiikkiä hänen suuntaansa.

Yle-uutiset ja Uutisvuoto löytävät kritisoitavaa muiden maiden vaalikamppailun demokraattisuudesta. Malkaa on vaikea löytää omasta silmästä kun presidenttiehdokkaiden ihmisoikeuksista ja tasapuolisesta kohtelusta on kyse.

Voin henkilökohtaisesti pahoin ihmisoikeusloukkauksista koskivat ne sitten palestiinalaisia, maahanmuuttajia tai vaikkapa lapsia. Nyt voin pahoin Ylen systemaattisista ihmisoikeusloukkauksista yhtä presidenttiehdokasta kohtaan. Näin siis toimii parlamentaarisesti hallittu YLE.

Avainsanat:

- uutisvuoto,
- yle-uutiset,
- likasankojournalismi,
- vääristely,
- Väyrynen

Standard&Poor'sin varoitus pankkikriisistä

- Tiistai 6.12.2011 klo 22:44
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Brittiasiantuntija arvioi Aljazeeran uutisissa Standard&Poor'sin uhkausta laskea Euroopan tähän asti vakavaraisena pidettyjen maiden luottoluokitusta. Hänen mukaansa varoitus liittyy siihen, että Euroopan poliitikkojen toimet eivät kohdistu itse ongelmaan, pankkikriisiin. S&P tä ei pidä moittia varoituksestaan vaan poliitikkojen tulisi kohdistaa huomionsa pankkikriisiin. Britannian hallitus joutui jo tukemaan Lontoon Cityn yksityisiä pankkeja.

Jos ongelma todella on Euroopan suurten maiden yksityisten pankkien vakavaraisuuden ongelmissa hukka perii pienten, hyvin pankkiasiansa hoitaneiden maiden talouden. Ei pienten maiden talous kestä suurten maiden suurten pankkien pääomittamista verovaroin.

Jos suuret maat päättävät toimenpiteistä, ei EU-maiden yksimielisyydellä vaan enemmistöllä, joutuu Suomi lastuksi laineille.

Jo kaksi viikkoa sitten ihmettelin kun Dexia-pankin kriisiä ei meillä käsitelty juuri lainkaan. Belgia kansallisti Dexia Bank Belgian neljällä miljardilla eurolla verovaroja. Emo Dexian valtion vastuut ovat 90 miljardia euroa, josta Belgian osuus on 54,45 miljardia, Ranskan 32,85 miljardia ja Luxemburgin 2,7 miljardia euroa. 23.11. De Morgen mukaan Belgiassa on hirttosilmukka kaulassa jos vastuut lankeavat. Belgia yrittää epätoivoisesti neuvotella Ranskan osuuden nostamisesta.

Globaaliin pankkikriisin hoitamiseen eivät Euroopan veronmaksajien voimavarat riitä.

Avainsanat:

- Standard&Poors,
- pankkikriisi,
- väärä politiikka

Pelastamme pelureiden Eurooppaa

- Sunnuntai 11.12.2011 klo 11:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Euroopan unioni estää sotia, lisää ystävyyttä, demokratiaa, toisista huolehtimista. Niinkö? Vai laajentaako se markkinoita keinotella, kilpailla hyväksyen kylmän sodan asenteiden ja militarismin voimistamisen?

Saksa tuntee syyllisyyttä juutalaisten tappamisesta keskitysleireissä. Sen seurauksena se antaa palestiinalaisten kärsiä kuten juutalaisten ennen. Saksalla on kunniavelka ja taloudellinen velka toisen maailmansodan aikaisen Kreikan miehityksen sadoistatuhansista teloitetuista, nälkään kuolleista ja siviiliuhreista. Puhumattakaan sadoista maan tasalle räjäytetyistä kylistä ja kaupungeista. Siksikö saksalaiset yritykset lahjovat, Sternin mukaan, kreikkalaisia poliitikkoja takaamaan itselleen etuja yrittäjinä Kreikassa.

Euroopan talouskriisissä on kyse valinnasta. Valitaanko keinottelijoiden vai terveen markkinatalouden kannattajien etu. Iso-Britannia liukui poliittisen veljensä Yhdysvaltojen vanaveteen allergiassaan pankkien keinottelutoiminnan säätelyä kohtaan.

Ekonomisti Jeffrey Sachs kritisoi globaalin talousjärjestelmän kriisiä haastattelussa *Talk to Aljazeera*-ohjelmassa. "Tämä ei ole vapaata markkinataloutta, tämä on peliä. Pankit ovat sanoneet: "jättäkää säätely sikseen, me osaamme hoitaa asiat. Älkää antako hallitusten sekaantua asioihimme". Vapauden saatuaan pankit ryhtyivät huimaan uhkapeliin ja laittomuuksiin, joka johti talouteen romahdukseen. Sen jälkeen ne huusivat: "Pelastakaa meidät, pelastakaa meidät! Olemme liian suuria kaatumaan". Veronmaksajien pelastettua pankit ne huusivat jälleen: "Ei sääntelyä, ei sääntelyä" ja palasivat lähes entiseen toimintamalliinsa.

Maksumiehiksi jääneet kansalaiset seuraavat hämmentyneinä pankkien bonuksia ja palkkioita. "Me ansaitsemme ne, mikä teitä vaivaa?"

Muun muassa vaikeuksiin joutuneessa Dexia-pankissa asiantuntijoille ehdotettiin maksettavaksi 153.000 euroa kullekin, kolmen kuukauden ajalta.

Suomen on valittava: Ajammeko pelureiden Eurooppaa, jonka tominta on salaista kulisseissa kähmintää demokratian savuverhon takana vai ajammeko tervettä markkinataloutta demokraattisessa kontrollissa, joka käsittää myös pankkien ja veronmaksun kontrollin ilman veroparatiiseja, Lontoon City mukaan luettuna.

Avainsanat:

- vapaa keinottelu,
- säätely,
- markkinatalous,
- demokratia

Urpilainen Lipposen ja Kataisen puristuksessa

- Keskiviikko 14.12.2011 klo 10:57
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Jutta Urpilainen on hoitanut hienosti, vastuullisesti ja hallituksessa ja eduskunnassa sovitun mukaisesti vakuusehtojen sopimisen suomalaista oikeudentuntoa tyydyttävällä tavalla.

Neuvotteluprosessin aikana Urpilainen sanoo selkeästi, että joko Suomen ehdot yksimielisestä päätöksenteosta hyväksytään tai Suomi jää vakaussopimuksen ulkopuolelle.

Katainen ei toimi hallituksen ja eduskunnan sopimalla tavalla vaan ilmeisesti liikkuu oman puolueyhmittymänsä asenteita myötäillen. Hänellä ei ollut rohkeutta kyseenalaistaa Saksan ja Ranskan sanelua.

Lipponen vuorostaan kiiruhtaa vaatimaan, että Suomen on oltava mukana vakuusmekanismissa, seurauksista välittämättä, sillä hänen mielestään Euroopan suurille maille alistettunakin ”ytimessä”-olo on itseisarvo.

Varsinkin Lipposen puhe on vastuutonta ja asenteillaan hän tutunoloisesti vetää mattoa jalkojen alta niiltä hallituksen jäseniltä, joilla on jäljellä aatteellisuutta, demokratiantajua ja vastuullisuutta.

Valtiovarainministerinä Urpilainen voisi mielestäni todeta sen, kuinka edellinen porvarihallitus alensi varakkaiden veroja juuri samalla summalla 7 miljardilla, joka nyt pitäisi hallitussopimuksen mukaan kerätä hyvinvointivaltion heikennyksin ja veronkorotuksin 1:1:een.

Suomalaisten yksittäisten henkilöiden vastuu- ja velkataakka on ylipääsemätön. Ei veronmaksukyky yllä 10.000 euron kattamiseen.

Vakuusmekanismin ulkopuolelle jääminen ei jätä Suomea IMF:n ulkopuolelle, jos joutuisimme myöhemmin todella vaikeuksiin. IMF oppi paljon yhteistyöstään Islannin kanssa, jossa romahdus johti pankkien kansallistamiseen ja kieltäytymiseen sijoittajien saamisten maksamisesta. Prosessi oli demokraattinen.

Periaatteellinen vakausmekanismin vastuiden kantaminen on järjettömyyttä, johon ruotsalaisetkaan eivät suin surmin aio syöksyä.

Demokratian ja järjen vaatiminen ei ole perussuomalaisten myötäilyä vaan normaalia yhteisten asioiden hoitamista.

Avainsanat:

- Urpilainen,
- Lipponen,
- Katainen,
- vakuudet

Onko luokkayhteiskunta täällä?

- Keskiviikko 14.12.2011 klo 11:24
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Nyt on oikein tilastoin osoitettu kuinka köyhät suomalaiset kuolevat nuorempina kuin varakkaat.

Piittaamattomuus työväestöstä oli viime vuosisadan alussa lakeihin kirjattu. Kunnallisvaaleissa äänestää saivat vain ne, joilla oli omaisuutta ja taloudellista valtaa. Osittain lukutaidottomien ja kirjoitustaidottomien maatyöläisten, ompelijoiden ja palvelijoiden henki ei ollut arvokas. He olivat välineitä rikkauksien keräämisessä niille, joilla rahaa oli jo ennestään.

Helsingin Sanomat kysyy viime sunnuntain numerossaan, onko Suomi edelleen luokkayhteiskunta. Kuten huomataan, eriarvoistavat mekanismit sisältyvät rakenteisiin; terveydenhuoltoon, koulutukseen ja verotukseen, jotka tuottavat saman lopputuloksen kun aikanaan lain sallima poliittisen demokratian puutekin.

Lisääntyvä itsekkyyks, kilpailu ja narsistiset käyttäytymismallit voimistavat rakenteisiin liittyvää kieltämiseksi kutsuttua puolustusmekanismia.

Kieltäminen on kehityksellisesti varhainen psykologinen puolustusmekanismi, joka tekee mahdolliseksi elää omassa todellisuudessa riippumatta muiden kokemasta todellisuudesta. Oma terveys, oma siivousapu, oma hyvä lähiö täyttävät tajunnan. Varakkaat ovat edustamiensa, rahankäyttöön tottuneiden puolueiden avulla pystyneet rakentamaan varakkaiden linnakkeen, johon eivät köyhien äänet kuulu. Siellä linnakkeessa eläytyminen rajoittuu omiin perheenjäseniin ja kotieläimiin. Eläytyminen kanssaihmiseen on torjuttu.

Yhdysvalloissa rikkaiden puuttuva tai äärimmäisen vähäinen verotus on ollut tosiasia jo Reaganin ajoilta lähtien. Suomessa Kokoomus ajaa voimakkaasti varakkaiden etuoikeuksia. Jäämme odottamaan virtuaalikouluja, yksityisiä vankiloita, joissa köyhät vangit nukkuvat kuin sillit suolassa ja vapaata aseiden hallussapitoa, jotka kaikki ovat Yhdysvalloissa vallitsevaa arkipäivää. Tätäkö kohti haluamme mennä?

Avainsanat:

- ennenaikainen kuolema,
- luokkayhteiskunta,
-

Median vaalihysteria kasvaa

- Sunnuntai 18.12.2011 klo 14:23
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tärkeimpien sanomalehtien päätoimittajat ilmoittivat jo kauan sitten kannattavansa Suomen liittämistä NATO:on. Tämän hankkeen takaajaksi on varattu NATOon liittymistä voimakkaasti ajavan Kokoomuksen Sauli Niinistö. Päätoimittajista riippuvaisten alaisten on syytä toteuttaa lehtien linjaa.

Olen pyrkinyt seuraamaan vaaleihin liittyviä TV-ohjelmia ja lehtiartikkeleita. Kokeilin myös Yle:n ja HeSa:n vaalikonetta. Presidentin vaaliehdokkaiden esittelyn neutraalius tai värityneisyys huvitti paljauudessaan. Presidentin tehtäviin liittymättömien kysymysten runsaus ja ulko- ja turvallisuuspolitiikan ohuus pani miettimään mihin virkaan hakukoneet etsivät sopivaa ehdokasta.

TV:n ulko- ja turvallisuuspoliittinen paneli oli farssi. Eihän siinä keskusteltu ulko- ja turvallisuuspolitiikasta. Ohjeena näyttää olevan pitää paneelit viihteellisinä, siten kun toimittajat viihteellisuuden ymmärtävät.

Sauli Niinistön mielipiteistä en ole saanut selvää. Saattaa olla, että hän pyrkii parhaaseen tulokseensa sinnittelemällä pelkällä imagolla. Pidän hänen juridisista erittelyistään ja uskon, että hän on hyvä juristi ja valtiovarainministeri.

Paavo Väyrysessä pidän hänen selkeydestään. Tiedän hänen kantansa ulko- ja turvallisuuspoliittisiin kysymyksiin. Hän vastaa kysymyksiin selkeästi ja perustelee kantansa. Hänessä on lämpöä ja persoonallisuutta. Luotan hänen kykenevän näkemään Suomen aseman Venäjän naapurissa ja pitämään Suomen ja Venäjän rajan rauhan rajana vastakkainasettelun sijaan. Hänellä on laaja ulkopoliittinen kokemus.

Presidentin on kyettävä hahmottamaan laajoja ulkopoliittisia kokonaisuuksia. Toimittajien kokonaisuudesta irrotetut heitot Venäjän ohjuksista, johon NATO- ja Venäjä-kortin käyttäjät tarttuvat ovat tarkoitushakuisia.

Suomen media vaikenee siitä, miksi Venäjän presidentti on sanonut tarvitsevänsä lisää varustautumista: vastaamaan Yhdysvaltojen ja NATO:n tukikohtien ohjuksiin pitkiin Venäjän rajaa. Media levittää satua Venäjän NATO-jäsenyydestä.

Medialle vaarallisin ehdokas on kiistatta Paavo Värynen.

Avainsanat:

- ulkopoliitiikka,
- Nato,
- Venäjä,
- toimittajat

Väkivaltaa pikkulapsille

- Maanantai 19.12.2011 klo 9:44
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Asioilta palatessani kävelin sateisena lauantapäivänä Helsingin Narinkkatorin läpi. Lapsiperheiden pitkät jonot kiemurtelivat kohti telttakatoksia, joissa oletin olevan jotakin jouluisia tapahtumia. Näin ei ollut. Siellä vilkkuivat pelikonsolit, joihin innokkaat taaperot jonottivat.

Peliriippuvuuteen kasvatusta alkaa jo kehdestä. Lämmön, ihmissuhteiden ja rakkauden sijaan lapset ohjelmoidaan saamaan endorfiini-suihkeita pelien avulla. Mikään odottaminen, eläytymisen ja kuunteleminen ei enää ole mahdollista koska vain kiihkeä, nopea toiminta tuo tyydytystä. Valta ja alistaminen tappamisen ohella muuttuu osaksi mielen maailmaa.

Falsettiäänellä kirkuvat lapset ostoskeskuksissa yrittävät vain käyttää valtaansa syyllisyyttä tunteviin vanhempiinsa. Vallankäytölle ei näy vaihtoehtoa.

Jo tuhatseitsenmäsataa- luvulla runoilija kirjoitti ihmisen syntyvän aitona, mutta kuolevan kopiona. Nyky-yhteiskunnan sotilaalliseen ylivaltaan perustuva maailmanjärjestys heijastuu myös peleihin normalisoiden vallan- ja aseidenkäytön.

Suomen valtio tekee parhaansa hyödyntääkseen riippuvuuksien vallassa olevia kansalaisiaan alkoholin ja pelien avulla. Näin traagisessa tilanteessa olemme. On käsittämätöntä, että poliisi joutuu puuttumaan Raha-automaattiyhdistyksen uhkapelien mainontaan. Alkoholin myynnistä saatavia voittojakaan ei käytetä ainoaan pätevään alkoholistien hoitoon- Minnesota-hoitoon, vaan alkoholistit ovat heitteillä turhanaikaisissa muka-hoidoissa.

Riippuvuuksista kärsivät lapset, nuoret ja aikuiset eivät tule kykenemään tuomaan ratkaisua Suomen kestävyysvajeeseen.

Avainsanat:

- pelit,
- epäsosiaalinen valtio,
- riippuvuus,
- Ray

Toivottomuuden vai toivon aika

- Keskiviikko 21.12.2011 klo 9:26
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Keskustelin äsken 13-vuotiaan lapsenlapseni kanssa. Yläasteen ensimmäiselle luokalle oli näytetty 2 joulunaluselokuvaa. Ensimmäinen oli Al Goren ilmastonmuutosta koskeva elokuva ja toisessa kuvattiin jääkarhujen kohtaloa.

Ensimmäisen elokuvan yhteydessä oli mainittu, että maapallolla olisi aikaa ennen loppua noin 50 vuotta. Jääkarhujen kohtalo näytti kuinka hyvää vauhtia kohti tätä ennustettua kohtaloa ollaan menossa. Kysyin rakkaalta lapselta minkälaista keskustelua elokuvista oli syntynyt. “Ei mitään, jääkarhuista jotakin”. Totesimme, että viidenkymmenen vuoden kuluttua hän ja luokkatoverit olisivat 63:n ikäisiä. Miettelääänä erittäin valveutunut lapsi kysyi: “Miksi Al Gorea ei valittu presidentiksi?”

Hyvä kysymys. Miksi hyvältä tuntuvilla ihmisillä ei ole valtaa. Sen sijaan itsekkyyys, tuhoavuus, kiristys ja empatian puute leviävät syövän tavoin kautta maailman.

Maailman mahtimaat päättävät ketkä ovat hyviä, ketkä pahoja. Aito demokratia ja sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen pyrkiminen koetaan valtapiireissä uhkana. Kuinka moni maa on saatu polvilleen talouspakotteilla ja siten nöyryttämään valtaa myötäileviksi tai tuhoutumaan. Pieni Kuuba on tästä oiva esimerkki.

Kuinka monessa asiassa Eurooppalaiset itseään sivistyneenä pitävät maat myötäilevät sotilaallista ylivaltaa harjoittavan maailmanvallan hankkeita.

Israelin sotakoneisto on 477 palestiinalaisvangin vapauttamisen jälkeen vanginnut jo nyt 420 uutta palestiinalaista. Kaksikymmentä kansanedustajaa on edelleen Israelin vankiloissa.

Pohjoismaista Islanti on ensimmäisenä tunnustanut Palestiinan valtion. Mistä tämä pieni saarivaltio on löytänyt tällaisen itsenäisyyden ja rohkeuden?

Mitä vastaan lapsenlapsen pohtivan katseen edessä kun maailman mahtimaat eivät alistu ilmastopimuksiin, kansainväliseen oikeusjärjestelmään, rosvotalouden säätelyyn eikä mihinkään merkittävään uudistukseen, joiden ne katsovat loukkaavan heidän suvereniteettiaan olla pahoja.

Tällä hetkellä vastaan otsikkooni: Pahuus syö kiihtyvällä vauhdilla toivoa ja ihmiset katsovat hiljaa, passiivisina vierellä kun oikeudenmukaisuus liukuu ohi ja ulottumattomiin.

Avainsanat:

- talouskriisi,
- ympäristökriisi,
- demokratiavaje,
- politiikan moraali

Helsingin Sanomien NATO-hysteria

- Sunnuntai 25.12.2011 klo 15:45
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat oli ilmeisesti tarkoittanut järjestämänsä NATO-kyselyn tukemaan Niinistön presidentinvaalikampanjaa. Tulosta ei voinut jättää julkaisematta vaikka suomalaisten NATO-vastustus on entisestään lisääntynyt, päinvastoin kuin Helsingin Sanomat olisi toivonut. Helsingin Sanomien kuten muidenkin johtavien sanomalehtien päätoimittajat ovat jo kauan sitten ilmoittautuneet NATO:n kannattajiksi.

Niinpä Helsingin Sanomat paheksuu, riveillä ja rivien väleissä, pääkirjoituksessaan suomalaisten heikkoa asiantuntemusta ja siten “vääriä” mielipidettä. Varmemmaksi vakuudeksi lehti julkaisee samassa numerossa “NATO:sta sanottua” -otsikolla kuusi pääasiassa NATO:a puoltavaa kirjoitusta.

Varmemmaksi vakuudeksi, toimittaja Unto Hämäläinen kaikkitietävän oloisesti julistaa kuinka vaalit on jo ratkaistu ja kyse on vain joidenkin ehdokkaiden panoksesta omien puolueittensa kannatuksen nostamiseksi.

Hän rinnastaa Niinistön ja Koiviston ja tekee kiemurtelusta ja epäselvistä vastauksista hyveen. Hän uskottelee, että ne, jotka eivät kannata Niinistöä, ovat tehneet NATO:sta mörön, jota käytetään poliittisena lyömäaseena.

Hämäläinen väittää, että Suomea ei liitettäisi NATO:oon vaikka Niinistö olisi presidenttinä. Miksi sitten Alexander Stubb, kokoomuslainen viime hallitusneuvotteluiden ulko- ja turvallisuuspoliittisen työryhmän vetäjä, on pitänyt NATO:oon liittymistä selviönä? Kokoomuslainen presidentti ja kokoomuslainen pääministeri muodostavat todennäköisimmän NATO:oon pyrkivän värisuoran.

Helsingin Sanomien NATO-propaganda on niin kouristuksenomaista, että Unto Hämäläinen alentuu logiikan lait alittaviin päätelmiin saadakseen ajettua lehden tavoitetta. Toimittaja ei ole elänyt sodan aikaa eikä tunnusta Suomen geopoliittista asemaa. Kylmän sodan ja “suomettumisen” asenteet vaivaavat hänen ikäluokkaansa. Niin nuorisokäluokka kuin sotia ennen syntyneet ovat Hämäläisen kanssa eri mieltä NATO:sta. Hämäläinen tietää paremmin kuin kirjoittaa.

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- NATO,
- Niinistö,
- Unto Hämäläinen

Presidentin virka haettavana

- Sunnuntai 25.12.2011 klo 16:19
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen hämmästellyt median presidentinvaalisirkusta. Epäselvä puhe ei ole ollut ominaista ainoastaan joillekin ehdokkaille vaan erityisesti media on kunnostautunut puhumalla kaikkea muuta kuin asiaa.

Tavallisesti kun haetaan jotakin virkaa, otetaan selvää tehtävän luonteesta ja pätevyysvaatimuksista. Presidentin tehtävänä on johtaa ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa.

Kun uimarannalle haetaan hengenpelastajaa, ei riitä, että hakija lupaa opetella uimataidon. Hengenpelastajalta edellytetään paitsi hyvää uimataitoa, myös hengenpelastus- ja elvytystaitoja.

Suomen tasavallan presidentiksi ei haeta arvojohtajaa vaan asiantuntijaa, joka vaikeissa kriisienkin olosuhteissa kykenee varmasti ja asiantuntevasti ottamaan Suomen kansan edun huomioon. Maailmanlaajuisissa verkostoissa toimiminen ei ole harrastelijan työtä.

Niinistö on sanonut ihailevansa eniten presidentti Risto Rytä. Tämä oli paitsi pankinjohtaja, myös vapaamuurari ja haki apua ratkaisuihinsa selvänäkijältä, Aino Kassiselta.

Tarja Halonen oli pitkäaikaisena ulkoministerinä varsin pätevä presidentin virkaan. Hänen asiantuntevuutensa on käynyt selväksi hänen kansainvälisissä kannanotoissaan. Myös Urho Kekkonen oli pätevätytynyt vaikeana sodanjälkeisenä ajankohtana, jolloin suhteiden rakentaminen itänaapuriin oli tullut hänen osakseen eri ministerintehtävissä toimiessaan. Hän oli jopa haastanut keskustelussa pelätyn Stalinin kauan ennen presidentiksi valitsemistaan.

Nykyisistä presidenttiehdokkaista Paavo Väyrynen on ainoa pätevä hakija presidentin virkaan. Hän on toiminut pitkään ulkoministerinä ja on myös selvillä kehitysyhteistyön lainalaisuuksista. Hänellä on selvä käsitys Suomen maantieteellisestä asemasta ja sen erityisehdoista. Suomen NATO-jäsenyyden mahdottomuus on hänelle käsittääkseni ulko- ja puolustuspoliittinen selviö.

Suomen itsenäisyys ja itsemääräämisoikeus eivät toteudu kokoomuslaisella ulkopoliitikalla vaikka kokoomuksen arvoissa ”koti, uskonto, isänmaa” julistetaan keskiössä oleviksi asioiksi.

Hyvinä ja tasaisina aikoina presidentin virassa pärjää kuka tahansa vaikka pelkällä imagolla ja supliikilla. Mutta presidentti tulee valita vaikeiden aikojen varalle. Silloin kokemus, mielen tasapaino ja kantti punnitaan.

Avainsanat:

- presidenttiehdokkaat,
- pätevyys,

- imago

Falski, falskimpi, Niinistö

- Keskiviikko 28.12.2011 klo 12:49
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olemme nähneet Niinistön Suomella töissä, “työväenpresidenttinä”, valotanssijana, 630 euron lounaskutsujen isäntänä, Asemanlasten Walkerskahvilan kulis-seissa, yli miljoonan euron vaalikassan haltijana, NATO-kiemurtelijana.

Mitä nämä tyhjäät eleet ja kummallisuudet ovat? Ei kokoomus ja Niinistö eikä hänen kokoomuksen- tiedottaja- puolisonsa aja Suomen etuja. Facebookissa esilletuotu “valotanssi” kahdeksan tunnin sähkökatkon loppumiseksi ei osoita suurta eläytymistä kymmenientuhansien kanssaihmissen asemaan, jotka ovat vuorokausia ilman sähköä ja myrskytuhojen kourissa.

Mitä Niinistö on tehnyt Asemanlasten, tai muiden vähäosaisten hyväksi muuta kuin käyttänyt heidän Walkers-kahvilaansa vaalikampanjan kulis-seina. Kalliit Niinistö-cafet ja 500 euron kultapinssit osoittavat Niinistön taustalla olevan lähinnä peruskokoomuslaisia tai niitä, jotka eivät häntä tunne. Aarno Laitinen toteaa kolumnissaan, että Niinistöä äänestävät ne, jotka häntä eivät tunne ja äänestämättä jättävät ne jotka tuntevat.

Niinistön vastaehdokas Paavo Värynen on osoittanut työssään ulkoministerinä kansainvälistä vastuuta ihmiskunnan tulevaisuudesta - teoilla eikä vain puheilla. Hän on perustanut kauan sitten Keminmaan nuorisokodin ja toimii koko alueen useiden nuorisokotien laadun kehittämiseen keskittyvän Pohjankodit- yhdistyksen puheenjohtajana.

Miksi minä kannatan Väyrystä enkä suin surmin Niinistöä? Värynen on toinen keskustalainen, jota elämäni aikana äänestän. Ensimmäinen oli Urho Kekkonen. Heissä on samaa uskottavuutta Suomen kannalta, yli puoluerajojen. Se puuttuu Niinistöä.

Olen työskennellyt koko elämäni luovuuden, aitouden ja luovan vuorovaikutuk-sen edistäjänä. Vuosia sitten, kun kuulin Paavo Värysen työstä vaikeuksiin joutuneiden nuorten auttamiseksi, otin häneen yhteyttä ja vaihdoimme ajatuksia. Hänen työnsä on kunnioitettavaa ja todellista, ei suinkaan vaalityötä.

Erääksi mielilausehdukseni on muodostunut 1700-luvun runoilijan lentävä lause: me synnymme aitoina ja kuolemme kopioina. Paavo Värynen on pystynyt torjumaan vieraantumisen vaaran ja säilyttämään aitouden.

Meidän on valittava falskiuden ja aitouden välillä.

Avainsanat:

- epäaitous,
- aitous,
- imagonrakennus,
- Niinistö,

- Väyrynen

Blogikirjoituksia Vuosi 2012

Pirkko Turpeinen-Saari

Suomalainen häpeällinen vaalifarssi

- Perjantai 6.1.2012 klo 11:53
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Syvän myötähäpeän vallassa seuraan suomalaisten toimittajien työskentelyä vaalitenttien parissa. Olen tottunut seuraamaan Aljazeeran ja BBC:n ammattitaitoisia toimittajia heidän haastatellessaan poliitikkoja ja asiantuntijoita. Vastauksia seuraa vastakysymyksiä, tarkennuksia ja yhteenvetoja. Usein asiantuntijapanelit täydentävät aiheiden käsittelyä.

Löytyykö Suomesta yhtä ainoata itsenäisesti ajattelevaa, kansainvälisiä asioita tuntevaa toimittajaa?

Suomalainen presidenttiehdokas pärjää hyvällä pukeutumisella, fraaseilla ja asian vierestä puhumisella.

Mitä on sanottava Timo Soinista, jonka haastattelussa toimittajalle riittää, että Soini on pienen puolella!! puhuessaan Israelista ja Palestiinasta. Kumpi on pieni? Sorron ja miehityksen alla ollut Palestiina vai ydinasein varustettu USA-Israel konglomeraatti.

Pekka Haavisto toteaa ylhäisesti, että hän ei pidä Gazan raketeistakaan. Jos rauhantekijä Haavisto olisi perehtynyt Gazan rakettitilanteeseen, hän tietäisi, että silloin kun Israelin ja Hamasin välillä oli sovittu tulitauko, ei yhtään rakettia lentänyt Israelin puolelle. Sen sijaan Israel rikkoi, presidentti Carterin tarkan selostuksen mukaan, marraskuussa ennen Gazan tuhoiskuaan sopimusta neljästi, jonka jälkeen hyökkäsi bunkkeripommein ja fosforiammuksin puolustuskyvyttömiä Gazan siviilien kimppuun.

Kuusikymmentä vuotta sorron alla saattaisi kuumentaa joidenkin suomalaistenkin tunteita Palestiinaa vastaavassa tilanteessa.

Israel-heittoja tai suppeita Venäjä- kommentteja lukuunottamatta ulkopoliitikko loistaa tenteissä poissaolollaan.

Kansalaisia kiinnostaisi hyväksyvätkö ehdokkaat kansainväliset lait arviointiensa perustaksi. Hyväksyvätkö ehdokkaat kaikki Yhdysvaltojen periaatteet myös EU:n asenteiden pohjaksi. Onko Iran hyökkäyshaluinen maa ja uhka Lähi-idälle kun se ei kahteensataan vuoteen ole hyökännyt kenenkään kimppuun. Sen sijaan Israel ja Yhdysvallat ovat tuon tuosta laittomasti toisten kansojen kimpussa.

Jos militarismi on Suomen ulkopoliitiikan viitekehys toimittajien mielissä, eikö voisi käsitellä myös sitä militarismia, joka uhkaa Venäjää, pitkin sen rajaseutuja, USA:n ja NATO:n toimesta. Jugoslavian sota on Ahtisaaren toimesta legitimoitu vaikka NATO:n hyökkäys oli laitton ja koko hajottamisprosessi alkoi Yhdysvaltojen kongressin päättäessä varoittamatta taloudellisista pakotteista, jotka vuosien myötä johtivat Jugoslaviassa nationalismiin nousuun ja tuon USA:n ja joidenkin EU-maiden kättilöimän väkivallan kasvuun. Lopputuloksena oli Kosovon alueella valtava USA:n Bondsteelin sotilastukikohta ja talousjärjestelmän harmonisointi.

Ehkä tuhansien ihmishenkien menetys oli jälleen sopiva hinta pakotteista ja vieraan maan sisäisiin asioihin puuttumisesta.

Yhdysvaltojen hyökkäykset Afganistaniin ja Irakiin, molemmat olivat laittomia.

Jos EU on USA:n myötäilynhalussaan kyvytön arvioimaan itsenäisesti oikeudenmukaista kansainvälistä järjestystä, pitääkö Suomen myötäillä EU:ta vai olla itsenäisen näkökulman tarjoaja?

Presidentti Urho Kekkonen oli itsenäinen ja eläytyvä johtaja. Hän ei alisunut pikkusieluiseen neulanpistopolitiikkaan vaan koki Suomen roolin olevan mieluummin lääkärin kuin tuomarin rooli. Hän piti 19. 12. 1973 Tampereen Paasikivi-seurassa puheen, jossa hän totesi: "Mitään pysyvää rauhanomaista ratkaisua Palestiinassa ei olekaan saavutettavissa ilman, että Palestiinassa alunperin asuville arabeille tehdään oikeutta. Tämä, juuri tämä eikä suinkaan vain kysymys valtiollisista rajoista, on Palestiinan konfliktin ydin. Yhdyn täydellisesti Itävallan liittokansleri Bruno Kreiskyn muutama päivä sitten antamaan lausuntoon, että"ajan mittaan ei voida ignoroida satojentuhansien palestiinalaisten olemassaoloa, heidät on otettava laskuissa huomioon". Hyväksyn myös Kreiskyn kannan, että Israelin militaristien käsitykset eivät tule johtamaan rauhanomaiseen ratkaisuun Lähi-Idässä."

Kekkosen viisautta ja syvää oikeudenmukaisuudentunnetta tulee nykyisen vaalifarssin aikana todella ikävä!

Avainsanat:

- vaalifarssi,
- toimittajien ammattitaito,
- dialogin puute,
- sisällyksettömyys

Urho Kekkosen puhe Palestiinan kysymyksestä 19.12.1973

- Tiistai 10.1.2012 klo 18:52
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Viittasin aikaisemmassa kirjoituksessani Urho Kekkosen 19.12.1973 Tampereen Paasikivi-seurassa pitämän laajan ulkopoliittisen puheen joihinkin Palestiinaa koskeviin osiin. Tässä referoin Palestiinaa koskevan osan kokonaisuudessaan.

" Euroopan kansat eivät yksimielisinäkään voi sopia maailman kansojen kohtaloista. Sitäpaitsi Euroopan syöpänä on Palestiinan ongelma. Ei yksin Euroopan, mutta lähinnä Euroopan.

Yhdistyneet Kansakunnat-järjestö teki vuonna 1947 päätöksen juutalaisvaltion perustamisesta Palestiinaan. YK tahtoi tehdä oikeutta juutalaisille, jotka olivat kärsineet sanoinkuvaamatonta vääryyttä ja julmuutta Hitlerin Saksassa. Mutta arabit kysyvät, ei vain Palestiinassa vaan kaikkialla missä heitä on, miksi oikeuden tekemisen juutalaisille piti tapahtua arabien kustannuksella. Erään arabivaltion ulkoministeri kysyikin vuoden 1967 sodan - ns. kuuden päivän sodan - puhjettua suomalaiselta diplomaatilta, miksi maata, jonka juutalaiset epäilemättä sinänsä ansaitsevat omaksi asuinsijakseen kansallissosialistisen Saksan heille tekemän vääryyden vuoksi, ei otettu niiltä, jotka heitä vastaan olivat rikkoneet, vaan täysin sivullisilta ja viattomilta arabeilta. Järjestetyn siirtolaisuuden alkaessa 1880- luvulla Palestiinassa asui 24 000 juutalaista.

Omasta puolestani voin yhtyä USA:n entisen ulkoministerin Dean Achesonin muistelmissaan esittämään lausntoon, että hän kyllä saattoi "ymmärtää juutalaisten mystillisen emotion palata Palestiinaan", mutta "ei yhtyä siihen". Kertomansa mukaan Acheson pelkäsi miljoonien juutalaisten immigranttien sijoittamisen arabilaiseen Palestiinaan ja juutalaisvaltion luomisen sinne vaarantavan ei vain Amerikan, vaan kaikki lännen intressit Lähi-Idässä. Tänäpä nähdään, että Trumanin, vaikka hän suosi sionisteja, olisi ollut kaikki syy yhtyä ulkoministerinsä mielipiteeseen.

Israelin valtion perustaminen ja olemassaolo on kuitenkin tosiasia. Koko ihmiskunta, YK-järjestön kautta, kantaa siitä vastuun. YK on turvallisuusneuvostonsa päätöksellä numero 242 myös taannut Israelin jatkuvan olemassaolon ja turvallisuuden edellyttäen, että myös Israel täyttää velvollisuutensa ihmiskuntaa kohtaan.

On annettava täysi tunnustus sitä energiaa kohtaan, jolla Israelin kansa on erämaahan rakentanut kukoistavan teollisuus- ja maatalousvaltion. Se on varmaan ollut mahdollista vain suuren isänmaallisen päätöksen turvin, joka ei voi olla herättämättä kunnioitusta.

Mutta Israel ei ole alueellisesti pysynyt niissä puitteissa, joihin YK sen perusti. Monien yhteenottojen aikana se on väkivaltaisesti laajentanut aluettaan arabien kustannuksella. Israel ei myönnä omilla tai hallitsemillaan alueilla asuville

arabeille täysiä kansalaisoikeuksia. Palestiinan arabien kohtalo on neljännesvuosisadan ajan ollut häpeäpilkku YK:n historiassa.

Mitään pysyvää rauhanomaista ratkaisua Palestiinassa ei olekaan saavutettavissa ilman, että Palestiinassa alunperin asuville arabeille tehdään oikeutta. Tämä, ja juuri tämä eikä suinkaan yksinomaan, kysymys valtiollisista rajoista, on Palestiinan konfliktin ydin. Yhdyn täydellisesti Itävallan liittokansleri Bruno Kreiskyn muutama päivä sitten antamaan lausuntoon, että ajan mittaan ei voida ignoroida satojentuhansien palestiinalaisten olemassaoloa, heidät on otettava laskuissa huomioon“. Hyväksyn myös Kreiskyn kannan, että Israelin militaristiset käsitykset eivät tule johtamaan rauhanomaiseen ratkaisuun Lähi-Idässä.

Niin kauan kun tämä konflikti jatkuu, ei tule olemaan kestäväää rauhaa Euroopassa eikä muuallakaan maailmassa. Nykyisen teknologian puitteissa maailma on näet tullut niin pieneksi, että rauha on todella jakamaton. Lähi-Itään juurtunut sammumaton viha ja siitä versoava hillitön väkivalta ulkopuolisiakin kohtaan ovat kyenneet tähän saakka kariuttamaan pyrkimykset kestäväään rauhaan. On hartaasti toivottava, että alkavat rauhanneuvottelut Genevessä johtaisivat menestykselliseen tulokseen."

Avainsanat:

- Euroopan syöpä,
- Acheson,
- Israelin militarismi

Uskonto ei voi olla ulkopoliitiikan ohjenuorana

- Tiistai 10.1.2012 klo 19:59
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Presidentinvaalikeskusteluissa on harvoin keskusteltu presidentin varsinaisesta tehtäväalueesta, ulkopoliitikasta. Joku heitto kuitenkin Venäjästä tai Israelista ja Palestiinasta.

Sari Essayahilta ja Timo Soinilta on kysytty Israelin ja Palestiinan konfliktista. Timo Soinille näyttää riittävän toteamus, että hän on Israelin ystävä, tai, että hän on “pienen” puolella tarkoittaen pienellä kuitenkin Israelia.

Sari Essayahille riittää toteamus, että Israel on Lähi-Idän ainoa demokratia ja, että sillä on EU:n kanssa sama oikeuskäsitys.

Kumpikaan näistä väitteistä ei ole totta.

Palestiina on pieni Israelin väkivaltaisen sorron alla oleva kansakunta, jonka väestöä kansainvälisten kansalaisjärjestöjen edustajien täytyy suojella juutalaisien harjoittamalta päivittäiseltä fyysiseltä väkivallalta.

Israel ei ole demokratia vaan apartheid valtio kuten valkoisten hallitsema Etelä-Afrikka aikanaan. Israelin arabeja koskee eri laisäädäntö kuin juutalaisia. Kymmenet poikkeussäännöt tekevät arabiväestön elämän sietämättömäksi. Osa teistä on vain juutalaisia varten. Jos palestiinalainen ajaa sellaista pitkin, auto otetaan haltuun ja omistaja lähtee kävelemään.

Miehitettyjen palestiinalaisalueiden väestö joutuu alistumaan päivittäisiin nöyryytyksiin israelilaisilla sotilas-tarkastuspisteillä, joiden läpi kulkemiseen kuuluu tunteja joka päivä.

Israelin tuhoaman Gazan asukkailla ei ole lainkaan puhdasta vettä. Täystuhon jälkeen ei ole voitu jälleenrakentaa koska Israelin saarto estää tarvikkeiden saannin. Neljänsadan lapsiuhrin lisäksi tuhannet lapset ovat pysyvästi psyykkisesti traumatisoituneita kuukauden kestäneen kauhun seurauksena.

Presidentinvaalien televisiokeskustelut muodostuvat traagisiksi siksi, että toimittajilla ei ole yleissivistystä kyseenalaistaa presidenttiehdokkaiden väitteitä.

Suomessa on useita uskonnollisella pohjalla toimivia ryhmiä, joille mitkään tosi-asiat Israelista tai Palestiinasta eivät heidän uskoon perustuvan viitekehityksensä vuoksi voi tulla omaksutuiksi. Kansainväliset lait ja ihmisoikeussopimukset eivät merkitse mitään uskon rinnalla.

Uskonnollisuus tai uskonnottomuus on jokaisen yksityisasia. Näille “Israelin ystäville” suotakoon heidän vakaumuksensa mukainen käsitys Israelista.

Presidentti ei voi toimia ja johtaa ulkopoliitikkaa uskonnollisen vakaumuksen pohjalla, joka syrjäyttää käsityksen demokratiasta, kansainväliset lait ja ihmisoikeudet.

Kysymys Herran siunauksen toivottamisesta uuden vuoden puheessa on saman suuntainen asia lievemässä muodossa. Miksi presidentin pitäisi esittää toivotus, joka sulkee pois toivotuksen piiristä kaikki uskonnottomat. Miksi hyvän uudenvuoden toivotus millä tahansa maallisilla sanoilla ei riittäisi.

Avainsanat:

- Uskonto politiikassa,
- Soini,
- Essayah,
- Israelin demokratia,
-

KunnianloukkausTV-1:n presidenttitentin toimittajan aseena

- Perjantai 13.1.2012 klo 11:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kansalaisen usko oikeudenmukaisuuteen ja tasapuolisuuteen on tänä rahavalan aikana ehtinyt jo horjua kauan sitten. Moni joka on uskonut kuitenkin parlamentaarisesti hallitun TV-1:n jonkinlaiseen tasapuolisuuteen voi presidentinvaalitenttejä seuratessaan luopua uskosta.

MTV:3 oli tutkinut sekuntikello kädessä kuinka eri ehdokkaat olivat saaneet puheaikaa mm juuri TV-1:n tenteissä. Jan Anderssonin vetämissä tenteissä suosikit ja inhokit tulivat selvästi esiin.

Näistä arvioista mitään oppimatta toimittaja Andersson jatkoi myös Järvenpään lukion tiloihin järjestetyssä panelissa samaa linjaa.

Anderssonin aggressiivisuuden ja yksipuolisuuden huipuksi muodostui hänen toteamuksensa siitä, että Väyrynen ja Lipponen ovat stand-up koomikkoja. Väyrykselle sanansa kohdistuen " siis pelle" ja jatkoi jotenkin siihen tyyliin, että "jokos nyt hymy hyytyy".

Miksi Anderssonin aggressio kohdistuu juuri ulkopoliittisesti kokeneimpiin poliitikoihin, joiden kokemusta juuri presidentin virassa tarvitaan.

Päättelemällä voi arvella, että Andersson ei halua toiselle kierrokselle Niinistön vastaehdokkaaksi todellista vaihtoehtoa, jonka kanssa Niinistön ulkopoliittinen kokemattomuus ja visioiden puute paljastuisi.

Pätevimmän presidenttiehdokkaan kutsuminen "pelleksi" ei voi tapahtua ilman seurauksia kyseisen toimittajan virka-asemassa tai tehtävissä Yleisradiossa. Esimiesten ja hallintoneuvoston on voitava edellyttää tasapuolista suhtautumista ehdokkaisiin ilman toimittajan tunteenpurkauksia.

Paneelissa puhuttiin paljon vihapuheesta, syrjinnästä ja kaltoinkohtelusta. Tentti oli oiva esimerkki siitä, kuinka ajan hengessä YLE:n toimittajat itse toimivat.

Avainsanat:

- kunnianloukkaus presidenttitentissä,
- TV-1

Standard&Poors-älkää ampuko viestin tuojaa

- Sunnuntai 15.1.2012 klo 9:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Le Monde diplomatiquen päätoimittaja Ignacio Ramonet kutsuu pankkien ja veronmaksajien ristiriitaa perustellusti sisällissodaksi. Olli Rehn yrittää johtaa mielikuvan siihen, että kyseessä olisi Yhdysvaltalaisien pankkien ja Euroopan välinen konflikti. Ramonet katsoo eurooppalaisten pankkien olevan keskiössä.

Kreikka ei ole päässyt sopimukseen rahoittajapankkiensa kanssa siitä, kuinka paljon ne suostuvat ottamaan takkiinsa Kreikkaa pelastettaessa. Aikaisemman 50% sijaan nyt liikutaan 70%:ssa.

Ranskan ja Saksan johtavat poliitikot ja Suomen media hyssyttelevät ikäänkuin luokituksen laskulla ei olisi merkitystä.

Jo marraskuussa ihmettelin Belgialaisen Dexia-pankkikriisin yhteydessä, kuinka Belgia ikinä voi selvitä veronmaksajien vastuitten kanssa. Ei ihme, että Belgian hallitus yritti saada vastahankaista Ranskaa korottamaan vastuutaan, sillä vastuiden lankeaminen johtaisi Belgian vararikkoon.

Pankkien asenne vuorostaan on se, että kun ne ensin on pääomitettu ja tuettu veronmaksajien rahoilla, tulisi toinen kierros ansaita veronmaksajien piikkiin, lainojen korkojen avulla. Pankit ovat keksineet ikiliikkujan.

Suomen vastuu euroalueen katastrofista ylittää Suomen hartioiden kantokyvyn. Taloudellisen tuottavuuden lasku, kunta"uudistusta" seuraava lähidemokratian rapautuminen ja sitä seuraava henkinen lama ja apatia eivät synnytä uutta tuottavuutta. Keskittämistä seuraa väärän vallankäytön kasvu, lisää byrokratiaa ja tehottomuutta. Keskittäminen on mekaaninen ratkaisuyritys ongelmaan, jonka aito selvittäminen edellyttäisi kansalaisten mukaanottoa uudensuuntaan kestävän kehityksen huomioiviin ratkaisuihin.

Suomen AAA-luokitus ei ole vankalla pohjalla, jos sitä arvioidaan riittävän monilla kriteereillä. Pään pölkyllä panon, kiireesti tammikuun loppuun mennessä, side silmillä, ei pitäisi olla Suomen vaihtoehto. Suomella ei ole varaa menettää itsenäistä harkintavaltaansa vaikka kuinka haluaisi olla isoille Euroopan mahtimaille mieliksi.

Avainsanat:

- Standard&Poors,
- AAA-luokitus,
- veronmaksajat

Olemme ennen näkemättömän kriisin edessä

- Keskiviikko 18.1.2012 klo 9:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ranskan presidentti Sarkozy oli valahtanut kalpeaksi ja uupuneeksi osallistuesaan Espanjan pääministerin kanssa vierailunsa päätteeksi lehdistötilaisuuteen. Vähättelyt olivat tipotiessään ja tietoisuus tilanteesta oli sisäistettynä. Hän totesi Euroopan olevan ennennäkemättömän kriisin edessä.

Espanjan vierailunsa aikana Sarkozy kuuli Espanjan työttömyyden olevan 21,5%. Työttömiä on 5,4 miljoonaa - siis Suomen väestömäärä, kaikki työttöminä. Espanjan ensisijaiset säästötavoitteet 8,9 miljardia budjettileikkauksina, veronkorotuksia 6,28 miljardia ja veronkierron blokeeraamisesta 8.17 miljardia. Vuoden kuluessa säästöjä tulisi syntyä 55 miljardin edestä.

Maailmanpankki toteaa kriisin koskettavan kaikkia maita ja kaikkia alueita.

Mitä tekevät Suomen poliitikot ja media. Toimintaa jatketaan niinkuin mitään ei olisi edessä, eikä mikään koskisi Suomea vaikka suuret Euroopan kansantaloudet ovat äärimmäisissä vaikeuksissa.

Lohduttaudutaan sillä, että juuri tänään lainat käyvät kaupaksi kohtuullisella korolla, mitä tapahtuu viikon kuluttua, siltä suljetaan silmät.

Edellinen porvarihallitus -RKP, kokoomus ja city-keskustalaiset ja city-vihreät laskivat varakkaiden veroja ja pyrkivät parantamaan veronkiertomahdollisuuksia lainsäädäntöiteitse. Minkäänlainen tasa-arvon ja yhteisvastuullisuuden lisääminen ei ollut ohjelmassa.

Kriisin yllättäessä odotetaan varattomimpienkin ja globaaleja asioita seuraamaan kykenemättömien (mm riittävän englanninkielen taidon puutteen vuoksi) avaavan kukkaronsa oman taloudellisen selviämisen kustannuksella.

Rikkailla on edelleen purjeveneensä ja huvilansa, mutta suuri tavallisten veronmaksajien joukko joutuu taas uhrautumaan kuten 90-luvun lamassa.

Tällaisessa kriisitilanteessa kaivataan presidenttiä, joka kykenee tukemaan hallitusta, miettimään vaihtoehtoisia selviämismenetelmiä ja ulkopoliittiseen kokeemukseen perustuen pystyy neuvottelemaan tasaveroisesti niin Venäjän, Kiinan kuin Yhdysvaltojen johtajien kanssa. Paavo Väyrynen on ehdokkaista ainoa, jolla on kestävään kehitykseen pohjaava ihmiskunnan kattava visio ja koettu taito ennakoida tulevaa ja ratkaista vaikeita ongelmia.

Avainsanat:

- Sarkozy,
- maailmanpankki,
- jättikriisi

Hurskastelua homoudella ja ihmisoikeuksilla

Perjantai 20.1.2012 klo 9:59 - Pirkko. Turpeinen-Saari

Presidenttitenteissä on paneuduttu homouteen ja ihmisoikeuksiin. On kysytty tulisiko Suomen seurata kehitysyhteistyön kriteerien asettamisessa Yhdysvaltoja ja Britanniaa, jotka haluavat poistaa homojen syrjinnän pidättämällä raha-avun esimerkiksi Tansanialta.

Olisiko ulkovaltojen tullut puuttua Suomen homojen syrjintään aktiivisemmin. Psykiatrina olen nähnyt ja kokenut suomalaisten homojen syrjinnän aiheuttaman tuskan. Siitä ei ole kauan kun suomalaiset homot katsoivat, jos kynnelle kykenivät, haluavansa mieluummin muuttaa ulkomaille kuin pysyä vihamielisessä Suomessa.

Yhdysvallat on vasta vuosi sitten muuttanut virallista suhtautumistaan homoihin omassa armeijassaan, asenteisiin tuo muutos ei ole vaikuttanut. Nyt maa on kuitenkin tuomarina valmis asettamaan ehtoja muiden maiden omille asennekehitys prosesseille. Tämä on niin sanottua pikademokratian opetusta.

The New York Review of Booksin mukaan seksuaalinen hyväksikäyttö vankiloissa on Yhdysvaltojen suurin ihmisoikeusongelma. Laaja artikkeli kuvasi massiivista ongelmaa ja sitä kuinka vastuuhenkilöt eivät joutuneet oikeuteen vaan saivat ylennyksiä virkaurallaan. Lehti tarkoittaa varmaan sisäistä ihmisoikeusongelmaa. Miljoonan Irakilaisen tappaminen laittomassa sodassa ja 10v kestäneessä taloussaarron ja lentokiellon jaksossa, lieene vielä suurempi ihmisoikeusongelma.

Suomen poliitikot, suuri osa presidenttiehdokkaista mukaan luettuna, esiintyvät ihmisoikeuksien mestareina milloin minkäkin maan suhteen. Edellytetään esimerkiksi, että huomautetaan Venäjälle ja Kiinalle heidän ihmisoikeusloukkauksistaan. Huomautammeko Yhdysvalloille sen massiivisista ihmisoikeusloukkauksista. Näin eilen Aljazeeralta Guantanamon vankileirillä olleen kanadalaisen kuulustelun ja kidutuksen, joka oli videoitu. Katsominen oli todella vaikeata. Sen edellytyksenä, että tulkkina toiminut vanki pääsisi elinaikanaan vankilasta, oli se, että hän "tunnustaisi" tehneensä rikoksen, jota ei ollut tehnyt. Totuuden sitkeä toistaminen olisi aiheuttanut pysymisen 40 vuoden ajan vankilan seinien sisällä + täydellisen henkisen hajoamisen kidutuksen seurauksena. Näillä valheellisilla tunnustamisilla Yhdysvallat haluaa todistaa kuinka perusteltua on pitää vankilaa. Näin vaarallisia rikollisia siellä on!

Jos Suomen poliitikot jaksaisivat perehtyä Kiinan tuhansia vuosia kehittyneeseen kulttuuriin ja siihen, miten kiinalaiset ajattelevat hyvän elämän syntyvän ja toteutuvan mahdollisimman monelle, vuorovaikutus olisi ehkä hedelmällisempää. Kuinka Suomi 100 vuotisen kulttuurinsa ansiosta onkaan nousut niin päteväksi neuvomaan tiettyjä maita, joiden se haluaisi omaksuvan niin sanotun läntisen instant demokratian, joka sallii palestiinalaisten kärsivän Israelin apartheid hallintoa ilman, että Suomi nostaa opettavaa sormeansa Israelia kohtaan.

Iranin suhteen presidenttiehdokkaillekaan ei valkene, että Iranin toimet voivat

olla puolustuksellisia. Sen sijaan ehdokkaat pitävät Yhdysvaltojen kannanottoja ohjenuoranaan, vaikka naapurimaa Venäjä osoittaa paljon rakentavampaa ja Iranin kansalaisten hyvinvointia huomioivampaa kantaa.

Instant demokratia ja instant ihmisoikeudet näyttävät olevan niin poliitikkojen kuin median huomion keskipisteenä. Minkäänlaista kulttuuria tai viisautta arviointeihin ei kaivata.

Avainsanat:

- homous,
- kehitysapu,
- Yhdysvallat,
- Kiina

Urho Kekkosen persoonallisuus

- Lauantai 21.1.2012 klo 9:45
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Oli mielenkiintoista lukea Erkki Tuomiojan kirjavinkki, joka koski Ruotsin entisen pääministerin ja sosialidemokraattien puheenjohtajan Tage Erlanderin päiväkirjoja vuosilta 1961-62.

Tage Erlander pohtii muun muassa ns noottikriisiä, jossa Neuvostoliitto esitti konsultaatioita Suomen kanssa. Konsultaatit koettiin Suomessa uhkaavina ja moni Urho Kekkosen poliittinen vastustaja katsoi Kekkosen itse tilanteen nootin vahvistaakseen asemaansa tulevassa presidentin vaalissa.

Tage Erlander tulee toiseen tulokseen. Tuomiojan referaatin mukaan, hän pohtii asiaa ja perustelee kielteistä kantaansa sillä, että hän tuntee Kekkosen persoonan ja isänmaallisuuden, eikä siksi pidä moista tilaamista todennäköisenä.

Kirjoittaessani kirjaa Suuri Yksinäinen; Urho Kekkosen ja tunteet perehdyin Kekkosen persoonaan lapsuuden, nuoruuden ja aikuisuuden kautta. Hänen kouluaineensa, kirjeensä ja hän itse henkilönä, näyttäytyi psykiatrin silmin empaattisena, aitona, rehellisenä ja jatkuvasti kypsyvänä ja viisastuvana. Hänen mielipiteensä eivät voineet olla aina suosittuja maassa, joka oli ns valkoisen valheen vallassa.

Erlanderin mielipide tukee käsitystäni Kekkosesta. Toivottavasti seuraava presidenttimme on henkisesti Urho Kekkosen työn jatkaja. Kekkosen - Halosen linja on Suomen linja.

Avainsanat:

- presidentti,
- isänmaallisuus,
- rehellisyys,
- empatia,
- Kekkosen

Haavisto presidentiksi

- Maanantai 23.1.2012 klo 10:35
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Toisella kierroksella valinta tehdään pankkiirin ja ulkopoliittisen asiantuntijan välillä. Toinen yrittää olla puhumatta mitään ja liukua presidentiksi imagolla. Toinen keskustelee, kuuntelee, pohtii ja on selväsanainen ja analyttinen.

Vaalitulosten erittely on tuskallista. Voiko olla niin että Etelä- ja Itä Suomen maaseutupaikkakuntien äänestäjät jonkin tiedon ja tietoisuuden perusteella äänestävät Niinistöä.

Väryksellä oli ensimmäisellä kierroksella ihmiskuntapolitiikan, kestävän kehityksen ja NATO-kriittisyyden ohjelma, pitkä kokemus ja johdonmukainen linja jo 1970-luvulta saakka. Hän olikin ykkönen Keski-Suomesta pohjoiseen, jokaisessa kunnassa.

Suomen NATO-kriittinen kansa äänesti Etelä-Suomessa kuitenkin NATO-myönteisimmän ehdokkaan johtoon. Voiko median vaikutusta paremmin todistaa. Median hömpä journalismi vältti kaikkea todellista asiakeskustelua.

Haavisto tutki NATO:n köyhdytettyä uraania sisältävien pommien vaikutusta Jugoslavian maaperässä. Irak on täynnä uraani jäämiä, jotka aiheuttavat sikiövaurioita vuosisadoiksi eteenpäin. Yhdysvaltalaiset sotaveteraanit kärsivät uraanijäämien vaikutuksia saamatta hoitoa tai elatusapua.

Haavisto ajaa rauhanpolitiikkaa ja aseidenriisuntaa. Se on suomalaisten etu. Äänestäjä voi sanoa EI! NATO:n ja militarismin myötäilylle.

Avainsanat:

- ulkopoliittinen asiantuntemus,
- kestävä kehitys,
- kyky kuunnella

Suomi jälleen edelläkävijäksi

- Tiistai 24.1.2012 klo 9:53
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Paras ulkopoliittinen- ja ihmiskuntatekojen johtaja Paavo Väyrynen jäi toiselta kierrokselta. Jäljelle jääneistä vaihtoehdoista on valittavissa Suomen maailmankartalle nostava ehdokas.

Suomen naiset saivat ensimmäisinä maailmassa äänioikeuden. (Australian ja Uuden Seelannin naisista ainoastaan valkoihoiset olivat saaneet aikaisemmin, joten niitä maita ei lasketa)

Työväenyhdistysten naisjaostojen edustajakokouksessa 1906 Ida Aalle totesi: "Meillä ei ole ulkomaalaisten esimerkkiä, jota seuraisimme. Ei! Meidän on kulettava itse esimerkkinä, muidenkin maiden proletaarinaisten hyväksi, koska me ensiksi olemme siihen saaneet mahdollisuuden".

Boliviassa aiemmin sorrettujen alkuperäiskansojen jäsen nousi presidentiksi.

Nyt suomalaiset voivat jälleen osoittaa olevansa edellä aikaansa. Pekka Haavisto on suvaitsevaisuuden, humanien arvojen ja neuvottelutaitojen vuoksi Niinistöä sopivampi ulkopoliitiikan johtajaksi. Aseisiin perustuvan vallan vähentäminen maapallolla on elinehto. Kokoomus on Suomen militaristisin puolue.

Pekka on arvoiltaan Niinistöä humanimpi. Hän edustaa homona sukupuolisen suuntautumisen suhteen vähemmistöä. Vähemmistön edustajan valitseminen presidentiksi osoittaisi Suomen kansan valveutuneisuutta ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen tajua.

Ihmisoikeuksien toteutumiseksi puheet eivät riitä. Tarvitaan tekoja.

Avainsanat:

- naisten äänioikeus,
- naispresidentti,
- homopresidentti

Lasse Lehtisen ja Uutispäivä Demarin kootut selitykset vaalitappiosta

- Perjantai 27.1.2012 klo 17:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Uutispäivä Demari antoi jälleen kokonaisen aukeaman Lasse Lehtisen selityksille. Olisi kuitenkin syytä nostaa kissa pöydälle ja alkaa puhua asiaa.

Lasse Lehtisellä, Paavo Lipposella ja Uutispäivä Demarilla näyttäisi olevan yhteinen linja, joka kuitenkin ei ole kaikkien demareiden linja.

Lasse Lehtinen luopui näyttävästi presidenttiehdokas- ehdokkuudestaan kun Lipponen, kolme päivää ennen kuin Heinäluoma oli luvannut ilmoittaa mahdollisesta suostumuksestaan ehdokkaaksi, piti näyttävän oman tiedotustilaisuuden.

Yllämainitun linjan edustajat eivät olisi missään tapauksessa halunneet Erkki Tuomiojaa puolueen puheenjohtajaksi, silloin kun tuo vaali oli ajankohtainen. Sen ainakin Lipponen muistaakseni ilmoitti julkisesti TV:ssäkin, mikä kummas-tutti suurta joukkoa SDP:n jäseniä ja äänestäjiä. Jos puheenjohtajasta olisi järjestetty neuvoa antava jäsenäänestys, Tuomioja olisi mitä todennäköisimmin ollut voittaja.

Viimeisen puolen vuoden aikana ennen eduskuntavaaleja SDP löysi kuitenkin, Lehtisen linjasta poikkeavan, aatteellisen pohjansa ja menestyi vaaleissa tästä johtuen. Jutta Urpilaisesta kehittyi puheenjohtaja, jonka toimiin oli ilmestynyt ideologisesti vankka runko. Tämä johti hyviin hallitusneuvotteluihin ja hyvään ministerilistaan.

Lasse Lehtistä tällainen meno ei näytä tyydyttävän. Uskoessaan Lipposen toteuttavan Lehtisen linjaa hän tyytyi antamaan sivustatukea kirjoituksillaan ja kolumneillaan. Niissä hän haukkuu Suomen kansan typeräksi ja pimeyden laaksossa kulkevaksi, kun se ei ymmärrä NATO:on liittymisen ihanuutta. Hän haluaisi Suomeen Blairin keskustaa kosiskelevaa linjaa, joka Britanniassa on jo kuopattu ja siirrytty pelin politiikasta aatteellisemmalle pohjalle.

Lehtinen saatta ihailia Blairin politiikkaa myös siksi, että Blair oli vankkumaton Yhdysvaltojen sotapolitiikan kannattaja.

Suuri osa sosialidemokraatteja ja puolueen kannattajia varmasti tuskastuneena odotti milloin kiusallinen presidentinvaalitaisto loppuisi. Sen jälkeen päästäisiin kylmältä sodalta kalskahtavasta "länteen asemoitumisesta" ja NATO:n kannattamisesta, lähemmäs puolueettomuus- ja liittoutumattomuus- politiikkaa. Euroopan Unionin jäsenenäkin voi olla puolueeton ja liittoutumaton eli itsenäisesti ajatteleva ja rakentavan panoksensa antava valtio.

Lipponen julistautui kaikkien presidenttien, Paasikiven, Kekkonen, Koiviston, Ahtisaaren ja Halosen linjan kannattajaksi. Näen kuitenkin yhtäläisyyttä vain Ahtisaaren kanssa. Kekkonen - Halosen-linja on toisenlainen.

Avainsanat:

- vaalitappio,
- Lehtinen-Lipponen akseli,
- NATO,
- Länsi,
- Tuomioja

Media ja presidenttiehdokkaiden ihmisoikeudet

- Lauantai 28.1.2012 klo 15:07
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomi ei valitettavasti ole ihmisoikeuksien luvattu maa. Pohjoismaiden neuvoston jäsenenä aikoinaan totesin kuinka Ruotsi on valovuoden Suomea edellä.

Tiedotusvälineet, joista useimmat ovat kauan sitten, päätoimittajiensa sanoin ilmoittautuneet NATO:n kannattajiksi, ovat pääsemässä hiotun tekniikansa avulla maaliin.

Ensimmäisellä kierroksella tenteissä ei puhuttu käytännössä mistään merkittävästä ulkopoliittisesta asiasta. Kierroksellahan oli todellinen ulkopoliitiikan konkari ja NATO:n vastustaja.

Kun hänestä päästiin, tiedotusvälineet ovat ottaneet jäljelläolevan NATO:n vastustajan käsittelynsä.

Helsingin Sanomat referoi tarkoitushakuisesti TV 1:n vaalitenttiä ja oheen merkitsee ehdokkaille plussat ja miinukset. Haaviston miinuksena on ”hermostus” ja suupielen nykyinä. Samaa hermostusta TV1:n toimittaja yritti istuttaa Haavistoon.

Haaviston ilmeet ja eleet saattavat johtua aivan muusta kuin tavallisesta hermostuksesta. Se saattaa johtua tunteesta kun joutuu puhumaan esineen roolista ylivoimaa vastaan. Haavisto tietää, että toimittajien asenteet eivät viikossa muutu. Toimittajat pitävät itsestään selvänä, että Haaviston seksuaalinen suuntaus on vähemmän arvokas kuin Niinistön seksuaalinen suuntaus. He kohtelevat Haavistoa objektina subjektin sijaan. Toimittajat pitävät omaa vallankäyttöään normaalina, yleisenä.

Niinistö istuu tyytyväisenä vieressä tietäen, että hänen ylivoimainen asenteensa ”normaalin” edustajana säilyy. Jos hänellä olisi eläytyminen tallella, hän ei nauttisi tästä. Mutta ilmeisesti hänelle asenne on yhtä normaali kuin toimittajillekin.

Isovanhempiemme aikaan omistaminen ja omistamiseen liittyvä äänioikeus oli normaalia. Se oli lainsäädännöllä taattua itsestään selvyttä. Nyt ajassa on uudet itsestään selvydet - yhtä alistavat kuin ennenkin.

Avainsanat:

- TV 1,
- HeSa,
- esineellistäminen,
- hermostuminen,
- NATO

Koomista STASI-uutisointia HeSa:ssa

- Sunnuntai 29.1.2012 klo 15:58
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat näyttäytyy varmaan tahattoman koomisena STASI-uutisoinnissaan.

Kulmat kurtussa toimittaja Baer esittää tutkijoiden vaativan STASI- tietoja. Hän kertoo saksalaisesta STASI- arkiston paperikorien paperisilpun ja omenan raatojen materiaalista löytyvistä salaisista tiedoista.

Hän ihmettelee kuinka STASI- tiedot ovat päätyneet Yhdysvaltoihin.

Jos toimittaja Baerilla olisi hieman laajemmat tiedot hän kysyisi, miksi saksalaiset kaivelevat paperikoreja kun he saisivat paljon kattavammat tiedot suoraan Yhdysvalloista.

DDR:n vakoojilla ja virkamiehillä oli suuri työ värvätä halukkaita henkilöitä niin kotimaassa kuin ulkomailla tiedonhankintaan.

Samaan aikaan Yhdysvaltojen, Britannian ja Uuden-Seelannin yhteistyönä kylmän sodan aikana jo 1960-luvulta lähtien maapalloa kierteli vakoilusatelliitti Echelon, joka nappasi tietoa koko maapallon miljardien asukkaiden kommunikaatiosta, satelliitin vaikutuspiirissä. Breshnevin puhelut, DDR:n salaisuudet tai Britannian EU:n sisällä tekeillä olevien kauppasopimusten sisällöt tulivat satelliitin kautta CIA:n ja osallistujamaiden tietoon ja hyödyksi.

On surkuhupaisaa, että Helsingin Sanomilla ei ole enempää kunnianhimoa vai onko poliittisesti miellyttävämpää kirjoittaa paperikorien kaivelusta vakoilusatelliittien sijaan.

Euroopan parlamentin komitea käsitteli Echelon-satelliittia. Se päättyi lopputulokseen, että vakoilusatelliitille ei voi mitään. Toinen johtopäätös oli se, että EU:lla itsellään tulisi olla vakoilusatelliitti!! Nyt Echelon-satelliitti on ikänsä puolesta saattanut tulla tiensä päähän.

Vielä Jugoslavian hajottamissotien aikana Yhdysvallat keräsi tietoja Echelonilla. Erästä ranskalaista kenraalia ei voitu saattaa vastuuseen tuomioistuimessa sillä perusteella, että tiedot häntä vastaan oli saatu Echelon satelliitin avulla.

Ehkä roskakorien penkominen on lähempänä arkea ja muistuttaa lapsuuden Yksityisetsivä Kalle Blomqvistin touhuja. Voi ainakin kauhistella kotoisen tuntuisesti.

Avainsanat:

- Stasi,
- tutkijat,
- USA,
- Echelon-vakoilusatelliitti

EU ja Iran

- Sunnuntai 29.1.2012 klo 16:14
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kansalainen on hämmästynyt Euroopan Unionin ja tiedotusvälineiden sata prosenttisesta mukaanmenosta Yhdysvaltojen ja Israelin Iran-politiikkaan.

Kysymyksenasettelussa on vain yksi näkökulma, toista ei ole. Kuitenkaan asiat eivät yleensä ole yksinkertaisia, varsinkaan silloin kun Yhdysvallat ja Israel ajavat omaa asioiden käsittelyjärjestystään.

Yhdysvallat sai Britannian mukaansa hyökkäykseen entistä liittolaistaan Irakia vastaan. Perusteena olivat “olemassa olevat” joukkotuhoaseet. Yhdysvallat valehteli YK:ssa. Suomen presidentti tuomitsi sodan kansainvälisen lain vastaisena.

Nyt Yhdysvallat on saanut koko EU:n mukaansa ajojahtiin Irania vastaan. Talouspakotteet ovat sodankäyntiä, joka vaarantaa kohdemaan kansalaisten hyvinvoinnin ja terveyden. Irakin kohtalo on karmaiseva esimerkki.

IAEA on muuttunut poliittisemmaksi. Hans Blixin ja hänen jälkeensä El Baradein johtama IAEA oli tieteellinen, luotettava yhteisö. Nykyisen IAEA:n tiedot Iranin ydinenergiatilanteesta ovat epäselviä. Iran on allekirjoittanut ydinaseiden leviämistä estävän sopimuksen.

Agendaansa ajava Israel ei ole tällaista allekirjoitusta tehnyt, saati kutsunut IAEA:n tarkastajia ydinaselaitoksiinsa. Sen sijaan mitä todennäköisimmin se on tappanut useita Iranilaisia tiedemiehiä, jotka ovat perehtyneet ydintutkimukseen.

Aljazeeran nettisivuilta www.aljazeera.com voi löytää EMPIRE-ohjelman, jonka videolla loistavat asiantuntijat toimittaja Marwan Bisharan puheenjohtolla käsittelevät Iran-kysymystä. Toimittaja kuvaa loppurepliiikissään kuinka jo 1980-luvulta saakka Yhdysvallat on propagoinut, että Iranilla on kahden vuoden kuluttua ydinase, seuraavana vuonna julistetaan, että 6kk kuluttua, sitten taas jotain muuta. Propaganda vyöryy kuin lumipallo. Nyt eletään vuotta 2012 ja taas kuullaan samat puheenvuorot.

Onko EU:lla todella oikeus syöstä EU:n ulkopuolinen maa taloudelliseen katastrofiin pelkästään siksi, että tuo maa haluaa olla itsenäinen ja toivoo, että sitä kohdellaan samalla mittatikulla kuin Israelia kansainvälisessä ydinenergiapolitiikassa. Onko EU:n moraali sama Israelin suhteen kuin Iranin suhteen. Miksi Israelia ei vaadita kutsumaan IAEA:ta ydinlaitoksiinsa vaan annetaan sen uhata naapuriaan, joka myöskään ei halua, tai ei ainakaan väärillä ehdoilla.

Avainsanat:

- ydinaseet,
- ydinvoima,
- talouspakotteet,
- Iran,

- Israel

Irak, Syyria, USA ja Venäjä

- Tiistai 31.1.2012 klo 11:48
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen ja Britannian synnyttämässä Irakin sodassa kuoli miljoona ihmistä, pääasiassa siviilejä. Sodan moraalittomuuden ja laittomuuden heijastuksia nähdään edelleen joka päivä. Yhdysvaltalainen sotilas, joka määräsi murhaamaan kaksi perhettä pääsi oikeudessa kuin koira verajästä. Sota aiheutti myös uskonryhmien keskinäisten välien kärjistymisen ja tuhansien ihmisten kuoleman.

Sota synnytti ennennäkemättömän pakolaisaallon naapurimaihin. Suurin osa irakilaisista pakeni Syyriaan. Tähän mennessä pakolaisten määrä on nossut 1,2:sta miljoonasta lähes 1,5:een miljoonaan. Syyrian 18 miljoonan asukkaan valtion on ollut integroitava tuo valtava hädänalaisten tulva.

Syyriassa opetus on ilmaista, samoin julkinen terveydenhuolto. Korkeakoulu-opetuksen lukukausimaksut ovat minimaalisia. Pakolaistulvan seurauksena koulujen luokkahuoneet ovat käyneet pieniksi. Uusia kouluja ja sairaaloita tulisi rakentaa. Elinkustannukset ovat nousseet ja nuorten syrjäytymisvaara kasvaa kun työnhakijoiden määrä on räjähdysmäisesti kasvanut.

Ennen Irakin sotaa, Syyria tarjosi turvan monille palestiinalaispakolaisille ja orvoille, jotka olivat menettäneet vanhempansa esimerkiksi Israelin ja Libanonin kristittyjen suorittamassa Sabran ja Shatillan verilöylyssä, jossa kuoli tuhansia siviilejä, pääasiassa naisia ja lapsia. Ensimmäinen palestiinalainen kummilapseni kävi koulua Damaskoksen lähellä olevassa sisäoppilaitoksessa.

Yhdysvaltojen presidentti ei tunnu piittaavan niistä ongelmista, joita hänen maansa on Irakilaisille aiheuttanut. Tuon tuholaista toiminnan seurakset saavat muut kantaa. Sen sijaan Obama julistaa tuomionsa Syyrian presidentille. Hän ilmoittaa, että Assad on menettänyt legitimitettinsä.

Voidaan verrata käytännöllisesti lukuja. Miljoona Irakilaista vastaan 5000 syyrialaista siviiliä. Kukaan ei voi väittää, että Assadin sotilailla tai pidätyslaitosten kiduttajilla ei olisi verta käsissään. Kuitenkin aivan lukujen lain mukaan Obamalla ja Israelin hallituksella on karmaisevampi menneisyys ja nykyhetki.

Yhdysvalloilla ei ole mitään legitimitettä puuttua sellaisten maiden sisäisiin asioihin, jonka humanitaarisen pakolaisongelman se on itse aiheuttanut. Kuinka monta dollaria Yhdysvallat on antanut Syyrialle ja Jordanielle (jossa 800000 pakolaista) Irakin pakolaisten työllistämiseen ja humanitaariseen apuun? Tuskin yhtään.

Tällaisten haasteiden edessä olevat valtiot tarvitsevat ennenkaikkea vakautta. Venäjän ehdotus dialogista, jota se on tarjoutunut edistämään Syyrian osapuolten välillä, on rakentava. On mielenkiintoista kuinka Yhdysvallat hyväksyi Saudi-Arabian panssareiden vyöryn Bahrainiin, kun Bahrainin sunnivähemmistöä edustava hallitus tappoi shiaenemmistön jäseniä ja vangitsi heitä hoitaneita

lääkäreitä.

Kaksinaismoraali tai suorastaan moraalittomuus näyttää voimistuvan yksinaipaisessa maailmassamme. Euroopan Unionin moraali ja välitys- ja rauhantyön taito näyttävät olevan hukassa.

Avainsanat:

- militarismi,
- maailmanvalta,
- Venäjä,
- USA,
- Irak,
- Syyria

Valepuvussa presidentiksi

- Perjantai 3.2.2012 klo 11:47
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen katsonut Sauli Niinistön vaalikampanjaa kuin näytelmää. Roolivaatteet vaihtuvat tiuhaan. Osa suomalaisista luulee, että satu on totta.

Esiintyminen Walkers-kahvilassa tai Hurstin asunnottomille ja syrjäytyneille tarkoitettujen ihmisten sopan jakajana mietityttää. Eikö Niinistön rinnassa tunnu miltään jakaa keittoa köyhille kun samaan aikaan tietää, että on itse ollut aiheuttamassa näiden ihmisten köyhyyden ja syrjäytymisen. Todellinen auttaminen tai syrjäyttäminen tapahtuvat maan hallituksessa ja eduskunnassa.

Niinistön iskulause: hyvän tekeminen on hyvä, kumisee onttouttaan.

Niinistö sanoi vaaliohjelmassa jakavansa kokoomuksen arvot.

Aidompaa hyvän tekemistä olisi se, jos Niinistö julkisesti sanoisi puolueelleen, että sen tulisi palauttaa edellisessä hallituksessa city-kepulaisten kanssa tekemänsä varakkaiden veronalenukset. Onhan summa lähes 7 miljardia. Jos varakkaiden veronalennus, jota moni ei ole lainkaan huomannut, niin vähän se varakkuudessa tuntui, otettaisiin takaisin, mitään leikkauksia hyvinvointipalveluissa ei tarvitsisi tehdä.

Toinen Niinistön kriittinen lausunto voisi kohdistua kokoomuksen ajamiin veroparatiisien parempaa hyödyntämistä ja veronkiertoa edistäviin lakeihin. Tällaista ei ole kuultu. Päinvastoin. Kun viimeisessä TV1:n vaaliohjelmassa Haavisto kritisoi veroparatiiseja ja vaati veronkierron estämistä, Niinistö pysyi vaiti, ilme umpimielisenä.

Kokoomuksen arvopohjan mukaista aitoa toimintaa olisi se, että Niinistö tarjoaisi sampanjat Suomalaisella klubilla liituroitatuksijoilleen eikä menisi tekemään hyväntekeväisyyttä, joka alistaa ja nöyryyttää sen kohteeksi pakotettuja kansalaisia.

Niinistön valepuvun räätälöinyt mainostoimisto teki hänestä edellisellä kerralla työväen presidenttiä. Nyt hänestä on tehty köyhien presidentti.

Avainsanat:

- Niinistö,
- kokoomus,
- epärehellisyys,
- näytelmä

Helsingin Sanomat, Syyria, oikeistaju

- Tiistai 7.2.2012 klo 10:15
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ihmisen oikeustaju perustuu oikeisiin tietoihin. Ihmisoikeudet ja oikeustaju voidaan muokata halutunlaisiksi yksipuolisten tietojen avulla. Kun laiton Irakin sota alkoi, suomalaiset tiedotusvälineiden edustajat istuivat yhdysvaltalaisissa tankeissa ja kuvasivat todellisuutta yhdysvaltalaisen, juuri kansainvälistä oikeutta rikkoneiden tahojen silmin. Kukaan ei vaatinut vallanvaihtoa Yhdysvaltoihin vaikka viimeisten saartojen ja sotien seurauksena miljoona Iranilaista oli kuollut, samoin 2 miljoonaa Irakilaista (ensin saarron ja pakotteiden seurauksena, sitten sodan ja miehityksen aikana) Ilmasta kuoliaaksipommitettujen ruumiit eivät näytä yhtä todistusvoimaisilta kuin lähietäisyydeltä ammutut.

Tämän päivän 7.2.2012 Helsingin Sanomissa on sinänsä ansiokas selostus Syyrian tilanteesta. Siinä kuvataan uskonnollisten ryhmien määrät ja taistelupaikat. Siinä referoidaan venäläistä asiantuntijaa ja kiinalaista sanomalehteä. "Venäjän menetetty peli"-kolumnissa Jukka Huusko ennakoi Venäjän vaikutusvallan vähenemistä Lähi-Idässä.

Kiinnostavampaa kuin se mitä artikkelissa sanotaan, on se mitä artikkelissa ei sanota. Siinä unohdetaan mainita se, että Israel miehittää edelleen osaa Syyriasta, eikä maiden välillä tietääkseni ole rauhansopimusta. Siinä ei mainita, että muuten esiinnostetuissa sunnivaltioissa Saudi Arabiassa ja Qatarissa on Yhdysvaltojen sotilastukikohta. Vaikuttaisiko tämä myös maiden kannanottoihin konfliktissa. Saudi Arabia on eräs Yhdysvaltojen suurimmista aseostajista.

Lukijalle olisi ollut arvokasta tietää, missä muissa Arabimaissa on Yhdysvaltojen sotilastukikohtia. Asekauppa pyörittää maailmaa. Samaan aikaan kun Venäjää arvostellaan, aivan oikein, aseiden viennistä Syyriaan, samassa yhteydessä unohdetaan USA:n asekaupat Bahrainin kanssa, jossa on Yhdysvaltojen sotilastukikohta ja joka verisesti tukahduttaa oman maansa shiaenemmistön protesteja, joita Saudi Arabia vyöryi viime keväänä tukahduttamaan.

Kolmantena puutteena näkisin sen, että Helsingin Sanomia ei kiinnosta osana analyysiään kuvata 1,5 miljoonan Irakin pakolaisen asemaa Syyriassa. Pitäisikö näiden pakolaisten nyt paeta johonkin kolmanteen maahan kun Länsimaat heittävät bensiiniä sisällissodan liekkeihin ja vaikeuttavat kansalaisten elin- ja toimeentulomahdollisuuksia koko Syyriassa.

Helsingin Sanomien ei olisi ollut varmaankaan vaikeata saada joko Suomen suurlähetystöstä tai Syyrian viranomaisilta tietoa siitä mikä Yhdysvaltojen Irakin sodan pakolaisten kohtalo Syyriassa nyt kriisin olosuhteissa on. Olisi ollut kummallista, jos ulkomaiset toimittajat eivät Suomen sodan jälkeistä tilannetta kuvatessaan olisi olleet kiinnostuneita miten Kanta-Suomeen muuttamaan joutuneet sadattuhannet karjalaiset voivat.

Avainsanat:

- militarismi,
- totuus,
- oikeustaju,
- USA,
- Venäjä

Kuntauudistuksella finanssieliitti Suomen kuninkaaksi

- Perjantai 10.2.2012 klo 11:16
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kansainvälinen finanssieliitti on jo valinnut useiden maiden hallitukset. Obama oli jo edellisissä vaaleissa riippuvainen Wall Streetista, Kreikan ja Italian hallitukset tarvitsivat finanssipääoman luottamuksen. Ne tarvitsivat myös pääministerien henkilökohtaiset sidokset keskeisiin pankkeihin.

Yhdysvaltojen republikaaninen presidenttiehdokas Ron Paul esitti kongressissa pitämässään puheessa täsmällisesti ja perustellusti, kuinka finanssieliitti on jo päättänyt Iranin sodasta. Yhdysvaltojen militarismi on ainoastaan väline maailmanlaajuisella finanssieliitin hiekkalaatikolla.

Suomen kuntauudistus kääntää suomalaisen demokratian 100 vuotta taaksepäin. 1906 Suomessa vallitsi palkkauslaki, jonka mukaan talon myynnissä isäntä saattoi myydä työntekijänsä irtaimiston mukana seuraavalle omistajalle.

Tampereella päiväkotien, henkilöstöravintoloiden y. m. ruokahuolto keskitettiin Tampereen Ateriaksi. Se tuotti 36,7 miljoonan liikevaihdolla 1,7 miljoonan euron ylijäämään Tampereen kaupungille. Nyt Tampereen Kokoomus ja Vihreät ajavat 0,5 miljoonan aterian ulkoistamiseen ja 9,5 miljoonan aterian "organisoinniseen kokonaisvastuullisella tuotantotavalla riippumatta". Paitsi 20 työntekijän siirtämistä muihin tehtäviin, 38 kaupungin työntekijää siirtyisi liikkeen luovutuksen yhteydessä muiden työnantajien palvelukseen.

Työntekijät palaavat työnantajien irtaimiston kaltaisiksi kappaleiksi menettäen ihmisarvonsa. Tätä myös Tampereen vihreät kannattavat.

Tampereen esimerkki tekee Kokoomuksen valtakunnallisen kuntauudistuksen päämäärät selväksi. Pyritään muodostamaan Kokoomuksen käsissä olevia riittävän suuria terveydenhuollon, koulutuksen tai esimerkiksi lastensuojelun yksiköitä, jotka yksityistetään. Sen sijaan, että tavoitteena olisi onnellisempi täysipainoisempaa elämää viettävä kuntalainen, tavoitteeksi asetetaan liike-taloudellinen voitto. Yksityiset vähitellen yhä ylikansalliset yhtiöt piilottavat verotettavat tulonsa veroparatiiseihin.

EU:n oikeistopuolueiden tavoitteet toteutetaan niin kansallisesti kuin kansainvälisesti. EU myötäilee finanssieliitin maapallolle päivä päivältä tuhoisammaksi koituvaa ohjelmaa. Suomen tiedonvälityksen sisällön matala taso ja viihteellisyys estää kansalaisia tiedostamasta mitä maailmassa on meneillään.

Kokoomus halusi 100 vuotta sitten Suomeen kuninkaan, saksalaisen auktoriteetin jatkamaan tsaarin valtaa tai ainakin Venäjän porvarillista valtaa. Nyt Saksa, finanssieliitti ja globaali militarismi tarjoavat jälleen auktoriteetin, jota katsotaan ihailleen ylöspäin. Itsenäisyys, demokratia ja kansalaisten tunne kyvystä vaikuttaa omiin asioihinsa eivät ole tässä ohjelmassa mukana.

Avainsanat:

- kokoomus,
- kuntauudistus,
- pääoman valta

Björn Wahlroosin uskontunnustus

- Sunnuntai 12.2.2012 klo 9:56
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tänään 12.2.2012 Björn Wahlroos mainitsee Helsingin Sanomien haastattelussa ihmiskäsityksensä pohjaavan uskomukseen ihmisen synnynnäisestä ahneudesta ja itsekkyydestä. Moni jakaa hänen käsityksensä ja perustaa sille myös poliittisen viitekehityksensä. Aikuisen uskomuksiin ja uskontopohjaisiin käsityksiin todellisuudesta on vaikea vaikuttaa. On myös joukko ihmisiä, joiden käsitykset todellisuudesta perustuvat luovaan ajatteluun ja eläytyvään havainnointiin.

Antropologit ovat kuvanneet "sivistyksen" tavoittamattomissa olevia heimoja, joiden synnynnäinen käyttäytyminen on eläytyvää, epäitsekkästä ja perustuu luovaan yhteistyöhön. (Sörensen esim) Vasta länsimaisen hierarkisen koulujärjestelmän ja rahan tulo yhteisöön tuhoaa sen nopeasti. Toisin sanoen ihminen on syntyessään luova, mutta yleensä kuolee kopiona. Lasten- ja nuorisopsykiatrisen kokemukseni tukee tätä käsitystä.

Björn Wahlroos kuvaa erinomaisesti Saksan pankkien ja Merkelin osuutta Euroopan kriisissä. Moni meistä on ollut jo 2010 sitä mieltä, että Suomen ei pitäisi osallistua Saksan pankkien pelastamiseen. Mutta miten tähän mielipiteeseen suhtauduttiin? Koko Suomen Europarlamenttiryhmä, puolueista riippumatta nousi takajaloilleen vaatimaan Suomelta "solidaarisuutta" Kreikkaa kohtaan. Suomen city-kepulainen pääministeri Mari Kiviniemi matkusti oikein paikan päälle tukemaan Merkeliä todeten olevansa kaikesta Merkelin kanssa samaa mieltä. Suomen tiedotusvälineet kirjoittivat lähinnä Kiviniemen vaatetuksesta ja siitä kuinka hyvin hän puhuu saksaa. Suomalaiset eivät ole vapautuneet historiastaan, joka on aina edellyttänyt alistumista Saksan tahtoon.

Tietämys pankkitoiminnasta ja sen lainalaisuuksista ei tee ihmisestä eläytyvää tai empaattista ihmistä. Suomen koulujärjestelmä kasvattaa tietäviä yksilöitä luovien empaattisten nuorten sijaan. Maamme ongelmien ratkaisu edellyttää kuitenkin nuorten luovuuden käytössäoloa. Luovuus ja luovat työyhteisöt vapauttavat aitoon tuottavuuteen. Itsenäisyys on sitä, että ajattelee ja tuntee itse sekä tekee ratkaisunsa tältä pohjalta.

Avainsanat:

- Wahlroos,
- Helsingin Sanomat,
- itsekkyyys,
- Merkel,
- Euroopan kriisi

Syyria - Lännen peli Iranin heikentämiseksi

- Lauantai 18.2.2012 klo 16:34
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Aljazeeran uutiset haastatteli perinteisesti parasta Lähi-idän asiantuntijaa, Robert Fiskii. Fiskin laaja teos *Great War for Civilisation; the Conquest of the Middle East* on jokaiselle tärkeä Lähi-Idän perusteos. Haastattelu koski Syyrian monimutkaista tilannetta.

Fisk totesi opposition olevan varsin hajanaisen ja yhä selvemmin voimakkaan uskonnollinen. Syyrian vapaa armeija ei ole varsinainen armeija, vaan siihen kuuluu eri joukkioita, joiden aseistus ei varustuksiltaan vastaa varsinaista armeijaa. Toisaalta myöskään Syyrian hallitus ei käytä täyttä voimaansa, koska se vähentäisi hallituksen saamaa tukea.

Hän katsoi, että oppositiota tukevat ja aseistavat tahot, USA, Ranska, Qatar etunenässä eivät välitä syyrialaisista ihmisuhreista koska opposition tukemisen motiivi on heikentää Irania heikentämällä Syyriaa. Aseita tulee Libanonin kautta. Jos opposition tukijat haluaisivat todella tankkeja ja muuta raskasta sotakalustoa opposition käsiin, ainoa mahdollisuus olisi saada niitä Turkin rajan yli. Turkin halukkuutta Fisk epäili.

Fisk kuvaa Homsissa opposition edustajien katkaisevan kauvoja Assadin kannattajilta. Tällaiset mestaukset ovat käytettyjä myös Saudi-Arabiassa.

Mikäli Assad syöstäisiin vallasta, odotettavissa olisi väkivallan lisääntyminen. Sunnivalta olisi USA-myönteisempi mutta väkivaltainen. Fisk kertoi, esimerkin mainiten, kuinka henkilö, joka asuu Homsin lähellä, on puoli alawiitti - siis Assadin uskontoa- ja vastustaa Assadin hallintoa, pelkää henkensä puolesta juuri uskontonsa vuoksi. Pelkkä uskonto riittää mestaamiseen, ei se, mitä on tehnyt.

Toivoisin, että Yhdysvallat oppisi historiastaan, jossa se on tukenut aseellisesti ja taloudellisesti kiihkouskonnollisia tai -poliittisia liikkeitä lyhyen tähtäyksen tavoitteidensa vuoksi. Punaiset khmerit Kambodiassa, talebanit ja Osama bin Laden Afganistanissa, Saddam Irania vastaan Irakissa ja tuulen käännyttyä perusteellinen Irakin sunnien tuhoaminen ja shiiamuslimien valtaannosto. Aina on tullut umpikuja vastaan. Nykyinen verenvuodatus Syyriassa ei ole kenenkään etu. Mitä kauemmin se jatkuu ja mitä enemmän USA ja sen liittolaiset oppositiota yllyttävät, sitä järkyttävämmäksi lopputulos tulee.

Avainsanat:

- Robert Fisk,
- kiihkouskonnollisuus,
- mestaukset,
- USA,
- Ranska,
- Qatar,

•

Koulut ja rangaistukset

- Tiistai 21.2.2012 klo 18:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Rangaistuksen etsiminen on suomalaiskansallinen tapa suhtautua ongelmiin. Opettajien pitkäaikainen ammattiliittojohtaja tokaisi: “koti kasvattaa, opettaja opettaa” sulkien opettajat kasvatusvastuun ulkopuolelle.

Lapset ovat opettajan “johdon” alaisia suurimman osan päivästä. Ryhmän johtaminen voi johtaa kaoottiseen ryhmään, kurissaolevaan ryhmään tai vuorovaikutukseen perustuvaan ryhmään. Opettaja ei voi onnistua työssään ilman johtajan vastuuta. Hän ei voi toteuttaa pelkkää opetuspuhetta vaikka kuinka haluaisi.

Edellinen ammattiliittojohtaja luuli puhtaan opetuksen olevan mahdollista. Luulo ei silloin eikä nyt vastaa todellisuutta.

Kysyin lounaspöydässä kolmelta nuoruusikäiseltä arvostavatko opettajat luokassa lasten mielipiteitä. Kaikki kome vastasivat: “ei”. Miten sitten luokassa voisi syntyä keskinäisen vuorovaikutuksen ilmapiiri, jos johtaja ei arvosta alaistensa oppilaiden mielipiteitä.

Suomessa näyttää edelleen vallitsevan autoritaarinen opetustapa. Oppiminen on ulkoaoppimista. Se ei perustu itsenäiseen ajatteluun ja ratkaisujen löytämiseen. Suomalaiset lapset pärjäävät mekaaniseen tietoon perustuvassa kilpailussa. Itsenäinen vuorovaikutus, väittelykyky ja mielipiteiden perustelu ei voi onnistua ellei opettaja arvosta oppilaiden ajattelua.

Erilaiset oppilaat, erilailla oppivat joutuvat helposti silmätikuiksi. Omanarvontunne heikkenee ja oppimissuoritukset laskevat. Nuori tulee levottomaksi kun ei osaa ja häiritsee muita. Muiden häiritseminen johtaa kahnauksiin, joista seuraa jälki-istuntoa.

Suomalaisissa kouluissa on erinomaisia eläytyviä opettajayksilöitä. Opettajien ammattijärjestö sen sijaan ei halua tai kykene edistämään vuorovaikutukseen perustuvaa koulua, jonka kehykset sallisivat laajojen opettajajoukkojen eläytyvän opettamisen.

Eläytyvä opettaja löytää ratkaisumalleja erilaisille oppilaille. Erilaisuuden voi nostaa positiivisen mielenkiinnon kohteeksi. Yhteiskunnallisista asioista kiinnostunut Jokelan surmaaaja olisi tarvinnut kannustusta kiinnostukseensa yhteiskunnallisista asioista. Yhteiskunnallisten asioiden kerho tai muu aktiivinen toiminta koulussa olisi kääntänyt kielteisenä koetun mielenkiinnon kohteen myönteiseksi.

Ongelmien ennaltaehkäisy on avain lähes kaikkiin ongelmiin. Luovuutta ja läsnäoloa tarjoava koulu ei tarvitse rangaistusjärjestelmiä.

Avainsanat:

- jälki-istunto,

- siivous,
- ilmapiiri

Armahtakaa päiväkotilapsia

- Torstai 23.2.2012 klo 17:43
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Lasten “liian pitkä” päiväkotityöpäivä on noussut viime päivinä otsikoihin Marjatta Kallialan uuden teoksen ansiosta. Hän katsoo lapsia hoidettavan aikuisten ehdoilla. Hänen mielestään pienen vauvan kanssa kotona olevan äidin esikoiselta tulisi poistaa subjektiivinen päivähoito-oikeus.

Mielestäni väitteissä on monta loogista kuperkeikkaa. Lapsen päiväkotipäivä ei mielestäni ole verrattavissa työpäivään, eikä lapsilta siten puutu lainsäädännön tarjoama työsuojelu. Millä tavalla lapsen “työpäivä” päättyy kotiintuloon. Koko lapsen hereilläoloaika on leikkimistä, oppimista, ruokailua, vuorovaikutusta, syömistä ja leikkitovereiden kanssa puuhaamista. Väite siitä, että kotona lapsella on jotenkin vähemmän vaativat olosuhteet eivät pidä paikkaansa. Päiväkodissa lapsella on ammatillinen, taatusti turvallinen ympäristö. Aikuiset eivät huuda, nauti alkoholia, katso aikuisten ohjelmia televisiosta, osoita väsymystään tai ole välinpitämättömiä lasten tarpeille. Tarhassa on säännöt toisten huomioon ottamisesta.

Lapsia hoidetaan niin kotona kuin tarhassa “aikuisten ehdoilla”, luonnollisesti. Jokainen perhe säätelee päiväkotihoitopäivän pituuden oman perheensä kokonaisuuden huomioon ottaen. On käsittämätöntä, että joku voi ehdottaa, että perheen esikoisen subjektiivista oikeutta päivähoitoon pitäisi rajoittaa kun sisarus syntyy. Jos kotona oleva, vauvaa hoitava vanhempi hakee esikoisen muita aikaisemmin tarhasta, se olkoon hänen oikeutensa, jos hän katsoo sen olevan lapsen parhaaksi. Lapsen pysyminen tarhassa koko päivän on kuitenkin lapsen subjektiivinen oikeus eikä vanhemman oikeus. Miksi toisen lapsen saaneet vanhemmat eivät saisi edellenkin itse päättää omista asioistaan.

Jokin aika sitten ehdotettiin työttömiltä vanhemmilta riisuttavaksi lapsensa subjektiivinen oikeus päivähoitoon. Psykiatrin kannalta juuri työttömyydestä kärsivän perheen lapsi tarvitsee enemmän kuin muut päiväkotia ja mahdollisesta kodin masennuksesta ja apeudesta vapaata ilmapiiriä.

Tutkija vaatii lisää koulutusta tarhan työntekijöille ja pitää ongelmana sitä, että korkeasti koulutetut työntekijät tulevat aamuvarhaisella työhön niin kuin muutkin! Oman kokemukseni mukaan lasten hyvä hoito tai kasvatus ei liity pelkästään koulutukseen. Päiväkodin ilmapiiri on tärkein. Lämmin, sydämellinen vähemmänkin koulutusta saanut työntekijä saattaa tehdä lapsen sielulle enemmän hyvää kuin korkeasti koulutettu muodollisesti pätevämpi henkilö. Aamuvarhaisella työhön tullut ekspertti voi ohjata ja opastaa työtovereitaan koulutuksessa saamiinsa saloihin. Käytännön työnohjaus on tässäkin asiassa tärkeää.

Kun lapsilta kysyy, mikä päiväkodissa on ikävintä, saa usein vastaukseksi: päiväunet. Lapsenlapseni, jotka olivat päivähoidossa vuoden vanhasta lähtien,

kokivat sen, että sai pysyä hereillä muiden levätessä, eräänlaisena isoksi lapseksi tulona.

Olisiko sittenkin niin, että lapset kokevat, että päiväkodissa on hauskaa ja aikuiset ovat siitä kateellisia. Silloin tällöin lapsenlapseni huudahtivat hakuhetkellä, “älä vielä tule, me halutaan leikkiä”

Mielestäni tärkeintä olisi se, että lapsiryhmät eivät olisi liian suuria.

Avainsanat:

- päiväkot,
- lasten työpäivä,
- aikuistenko ehdoilla

Sairaus josta rangaistaan

- Lauantai 25.2.2012 klo 16:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomessa on 300 000 alkoholista. Suurin osa käy työssä kärsien alkoholismin oireista. Alkoholistit ajavat luonnollisesti autoa. Alkoholistille alkoholi on koko maailmankaikkeuden tärkein asia. Alkoholin saatavuus, käytön ajoitus ja riippuvuuden aiheuttaman puutostilan poistaminen ovat koko ajan mielessä. Puolison, lasten ja työtovereiden hyvinvoinnille tai työpaikalle ja työn tuottavuudelle, huonolla työtehollään, aiheuttamiaan vahinkoja alkoholisti ei pysty ottamaan huomioon.

Suomalainen sosiaali- ja terveydenhuollon hallinto on erehtynyt sijoittamaan perinnöllisen alkoholismisairauden sosiaalitoimen vastuualueeseen, alleviivaten tällä sitä, että kyseessä olisi sosiaalinen ongelma eikä sairaus.

Suomalaiset terveyden- ja sosiaalihuollon toimijat, lähinnä lääkärit, eivät osaa diagnosoida, eli tehdä taudinmäärittystä henkilöstä joka sairastaa alkoholismia. Ei osata erottaa alkoholismia suurkulutuksesta. Alkoholisti ei pysty “vähentämään” alkoholinkäyttöään koska perinnöllinen sairaus vie säätelykyvyn. Ainoa alkoholismin hoitoon sopiva menetelmä on täysraittius.

Suomalaisessa kulttuurissa vallitsee täydellinen sokeus ja piittaamattomuus alkoholismisairauden hoidon kehittämistä kohtaan. Todellisuusterapia eli Minnesota-hoito on ainoa pätevä menetelmä raittiuden saavuttamiseen. Tällaista 28 vrk hoitokotihoitoa tarjotaan 24 vuodepaikan turvin Lapualla ja ilmeisesti hiljattain Naantaliin perustetussa vastaavassa hoitopaikassa. Hoitojaksoa seuraa vuoden ajan, kerran viikossa tapahtuva ryhmäterapia, lähellä asiakkaan kotipaikkakuntaa.

Vertailun vuoksi voi todeta, että Ruotsissa Minnesota-hoitopaikkoja on 3000, Islannissa ja Yhdysvalloissa kaikki hoito on Minnesota-hoitoa.

Mutta Suomessa! Valtiovalta keskittyy mieluummin alkoholismin luonnollisena seurauksena ilmenevän rattijuoppouden päivittelyyn ja rankaisujen keksimiseen. Alkoholismi on ainoa sairaus, jonka oireista rangaistaan. Jos alkoholisteille olisi tarjolla hoitoa, rattijuoppoja ei olisi. Samoin satojen tuhansien alkoholistien läheisten raskas elämä muuttuisi normaaliksi. Hoidon järjestämisen sijasta valtiovalta sijoittaa rahaa täysin tehottomiin hoitoihin, joiden hoitojärjestelmien omatkin kuntoutumisluvut lähentelevät nollaa.

Viimeaikaisessa rattijuoppous-keskustelussa väännetään kättä olisiko valtiolla varaa laskea promilleraja lähelle nollaa. Muutosta vastustetaan sillä, että se ei vähentäisi vakavien rattijuopumusten määrää. Ei tulla ajatelleeksi sitä, että rattijuoppousrajan laskeminen lähelle nollaa lähettäisi ennaltaehkäisyyn sopivan viestin siitä, että alkoholin käyttö on absoluuttinen este autolla tai muulla moottorivälineellä ajamiseen. Poliisihan voisi edelleen toimia niinkuin nytkin. Alle puolen promillen puhallukselle voisi olla oma seuraamuksensa.

Avainsanat:

- rattijuoppous,
- alkoholismin hoito

Jäljet pelottavat - Yhdysvallat Syyrian ja Iranin kimpussa

- Sunnuntai 26.2.2012 klo 12:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Vanhaksi elänyt kansalainen näkee silmiensä edessä kaiken sen kauhun ja epäoikeudenmukaisuuden, mitä Yhdysvallat on pääasiassa laittomilla sodillaan ja taloudellisilla pakotteillaan ympäri maailmaa aiheuttanut. Miljoonien kuolonuhrien ja tuhon jälkeen Yhdysvaltojen armeija poistuu paikalta ja jättää kansat itse korjaamaan vaurioita. Myrkytetyt metsät ja miinoja täynnä olevat maat eivät korjaannu vuosisadoissakaan.

Vietnam, Laos, Kambodia, Kuuba, Iran, Irak, Afganistan. Myös Suharton suorittama Indonesian puolen miljoonan kommunistin tappaminen tapahtui Yhdysvaltojen tuella. Koko Etelä-Amerikan sotilasdiktaattoreiden koulutus ja kidutukseen harjaannuttaminen tapahtuivat Yhdysvaltojen Georgian osavaltion koulutuskeskuksessa. Sotilaskaappausten tukeminen, demokraattisesti valittujen rakenteiden tuhoaminen ja salaiset operaatiot olivat Yhdysvaltojen Etelä-Amerikan politiikan arkea.

Jugoslavian sodan tavoitteena oli muuttaa maan talousjärjestelmä, estää maata olemasta minkäänlainen johtaja liittoutumattomien maiden joukossa sekä saada alueelle Yhdysvaltojen sotilastukikohta. Systemaattisella taloussaarroilla saatiin eri kansallisuudet ja uskonnolliset ryhmät toisiaan vastaan, nationalismi ja viha nostivat päätään. Yhdysvaltojen sijasta paha projisioitiin Jugoslavian kansan-armeijaan, maan johtajiin ja maan hajottua lopuksi Serbeihin. Uskonnollisten ryhmien ja kansallisuuksien kansainvaellukset turvalliseksi kokemilleen alueille alkoivat. Ilman kotipaikkaa olevat pakolaiset ovat edelleen alueiden arkea.

Irakin sotaan pyrittiin saamaan mukaan muita maita joukkotuhoaseisiin liittyvien valheellisten tietojen avulla. Afganistanin hyökkäystä perusteltiin Osama bin Ladenin kiinniottamisella. Kameroiden edessä tapahtuva bin Ladenin tappaminen laittoman salaisen operaation avulla toi presidentti Obamalle poliittista kannatusta. Miksi niin paljon Afganistania on tuhottu?

Nyt on vuorossa Syyria ja Iran. Klaaneista, eri uskonnollisista ryhmistä, toisiaan vastustavista ryhmien osista koostuva Syyria on toiminut alueen tasapainottajana oltakoon mitä mieltä tahansa maan presidentistä. Hyökkäys Syyriaa vastaan alkoi Yhdysvaltojen syyttäessä perusteettomasti Syyriaa Libanonin Haririn murhasta. Yhdysvallat julisti liittoutumattoman Syyrian roistovaltioksi ja johtaa mediaa kaikin tavoin tukemaan tätä käsitystä.

Nyt ulkoministeri Hillary Clinton voitonvarmasti julistaa Syyrian Turkissa edustettuna olevan opposition edustavan Syyriaa! Syyrian sisällä oleva oppositio katsoo neuvottelujen olevan tie ulos kriisistä, mutta Turkissa toimiva oppositio kannattaa väkivaltaa. Malttamaton Yhdysvallat haluaa toimia Turkissa olevan opposition ja siten Jugoslavian kaavan mukaan. Se ei piittaa ihmisuhreista. Se ei piittaa siitä lopputuloksesta, minkä maallisen Syyrian hallituksen vaihtaminen

kiihkouskonnolliseen hallitukseen johtaisi. Se ei piittaa siitä, kuinka Alawiittien, Sunnien ja eri klaanien edustajien olisi muutettava nykyisiltä asuinsijoiltaan alueille, joilla on suurempi saman uskontokunnan tai muun ryhmän muodostama yhteisö.

Iranin talouspakotteet eivät edistä demokratiaa. Päinvastoin ahdinkoon joutuvan kansan johtajat vähentävät sitä. Yhdysvallat tietää, että Iran ei kehitä ydinasetta, mutta se käyttää valheellista käsitystä propagandavälineenä saadakseen ”liittolaiset” talouspakotteiden kannalle. Mikä oikeus talouspakotteille on?

Yhdysvallat toimii aina oman virallisen ulkopolitiikkansa mukaan, jonka mukaisesti maapallolla ei saa olla yhtään edes alueellista hegemoniaa tavoittelevaa johtavaa maata. Samoin ulkopolitiikka ei hyväksy muuta talousjärjestelmää. Surullista on se, että yhä useammat maat katsovat etujensa mukaiseksi myötäillä tätä Yhdysvaltojen absoluuttista sotilaallista valtaa, Euroopan Unioini mukaan luettuna, Arabimaiden enemmistöstä puhumattakaan. Pieni Suomi saadaan sidottua myötäilyyn Lähi-Idän ydinaseeton vyöhyke kokouksen organisoinnin ylpeydellä sekä hanakkuudella päästä YK:n turvallisuusneuvoston jäseneksi. Turvallisuusneuvosto ei edusta demokratiaa. Kirjailija Paavo Haavikko totesi Suomen pyrkivän aina sen pöydän alle, jossa päätöksiä tehdään.

Maapallolla käytetään yhä vähemmän diplomatiaa, yhä vähemmän kunnioitetaan kansakuntien oikeutta päättää itse omista asioistaan oman kehityksen lainalaisuuksien mukaisesti. Ihmisten mahdollisuus ajatella itse heikkenee puolitotuuksia ja valheita sisältävän mediavyörytyksen johdosta. Pakkovalta ja viime kädessä militarismi ja sodat ratkaisukeinona näyttävät yhä arkisemmilta. Obaman rauhan Nobel näyttää yhä irvokkaammalta.

Demokratia valuu sekä mikro- että makrotasolla käsistä.

Avainsanat:

- Syyria,
- Yhdysvaltain maailmanvalta ja militarismi

Syyria ja Venäjä

- Tiistai 28.2.2012 klo 9:51
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Demokratia on “Lännelle” vaikea asia. Yhdysvallat haluaa ylläpitää maailmanvaltaansa liittolaistensa tuella, nähden todellisuuden itse muokkaamallaan tavalla.

Yhdysvallat nimittelee Venäjää halpamaisilla termeillä pelkästään siksi, että Venäjä on vaatinut objektiivisuutta ja tosiasioiden tunnustamista Syyrian kysymyksessä. Tällainen “uppiniskaisuus” herättää vallankäyttäjässä raivoa, jota Hillary Clinton vaivoin pystyy hillitsemään.

Venäjää vaaditaan vaikuttamaan presidentti Assadiin siten, että hän lopettaa ehdoitta väkivallan. Mitä sitten tapahtuisi? Opposition aseelliset joukot etenisivät sitä mukaan kun hallituksen joukot siirtyisivät pois.

Venäjällä ei ole mitään erityissuhteita oppositioon. Eikö Yhdysvaltojen ja “Lännen” EU mukaanluettuna tulisi vaikuttaa oppositioon siten, että hallintovallan ratkaisisivat vaalit, aseellisen eskalaation sijasta. Jos oppositio ryhtyisi neuvottelemaan, kuten Syyrian sisällä vaikuttava oppositio haluaa, (Turkissa vaikuttava Lännen hyväksymä oppositio haluaa aseellista vallanvaihtoa) hengenmenetykset loppusivat heti tulitauon jälkeen.

Sodista on tullut “Lännen” hiekkalaatikoleikki, jossa hallituksia vaihdetaan sen mukaan palvelevatko ne Yhdysvaltojen hegemoniaa.

Medialla on tärkeä rooli. Syyrian Homsista ei nähdä kuvaa opposition niiden ryhmien toimista, jotka mestaavat vastustajia katkaisemalla pään. Sen sijaan nähdään kuvia nuorista maalaamassa banderolleja ja levittämässä lentolehtisiä. Siten syntyy kuva opposition uhriutumisesta. Hallituksen kannattajia on kaikissa uskonnollisissa ryhmissä Assadin kannatuksen ollessa lähellä 50%. Tiedotusvälineet laskevat kannatusluvut uskontopohjaisesti ja saavat siten pieniä ja vähättelevin kommentein höystettyjä lukuja.

Yhdysvallat on jälleen liittolaistensa kanssa yhteisrintamassa jihadistien ja Al-Qaidan kanssa kuten Afganistanissa, Bosniassa ja Kosovossa. Hillary Clinton jatkaa politiikkaa, joka oli tunnusomaista Bill Clintonille Jugoslavian hajottamisessa.

Syyrian vuosituhantinen kulttuuri, presidenttivaltaisuudesta huolimatta naapurimaita kehittyneempi parlamentti ja oikeuslaitos ei ansaitse tulla palautetuksi keskiajalle kuten tapahtui Irakissa Yhdysvaltojen ja liittolaisten tuhotessa maan. Yhdysvallat ei piittaa siitä, että tukee puhtaan sharia-lain voimaansaattamista opposition vallan myötä myös Syyriaan. Opposition aseistaminen yhdysvaltalaisilla aseilla Qatarin välityksellä palvelisi vain Yhdysvaltojen aseteollisuuden voittoja. Eikö uhreja kiistan molemmilla puolilla ole jo riittävästi.

Avainsanat:

- Syyria,
- demokratia,
- Lännen vallankäyttö

Poistuuko koulukiusaaminen?

- Torstai 1.3.2012 klo 15:04
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Koulukiusaamisesta on puhuttu vuosia. On kehitetty erilaisia juuri kiusaamisen poistoon perustuvia harjoitteita ja kiusaamisesta poisoppimista.

En usko tällaisiin erillistoiimiin.

Viimeistään tohtori Pentti Arajärveen kohdistuneen maailmanlaajuisen kiusaamistapahtuman luulisi herättävän paatuneimmatkin “sananvapauden”-julistajat. Manipuloidulla videolla nöyryytetään raskaasti mitä ystävällisintä ja vilpittömintä henkilöä.

Monelle on ollut jo vuosia selvää, että elämme kiusaamisen yhteiskunnassa, jossa pääkiusajia eivät ole koululaiset vaan aikuiset ja heidän kulttuurinsa.

Suomalainen kulttuuri, iltapäivälehdet ja TV-viihde etunenässä myyvät tuotteitaan juuri kiusaamiseen, nolaamiseen ja toisen ihmisen kunnioituksen puutteeseen perustuvilla artikkeleilla ja ohjelmilla.

Tällaisten tuotteiden parissa toimivien persoonallisuus on siinä määrin vääristynyt, että he eivät ymmärrä toimivansa väärin, koska rahaa tulee ja kauppa käy. Kiusaamiseen pohjautuvien tuotteiden kuluttajat ylläpitävät sairaan tuottamisen ja kuluttamisen kehää.

Päiväkodin ja koulun välissä on yhteisöllisyyden raja. Päiväkotitoimii toistaiseksi yhteisönä, jossa otetaan kanssaihmissen tunteet huomioon ja jossa niin aikuiset kuin lapset eläytyvät toisen iloihin ja suruihin.

Koulussa alkaa kova maailma. Jo antropologit ovat kuvanneet kuinka alkua-sukasyhteisön hyvä henki ja luova suhde kanssaihmiin katoaa autoritaarisen koulujärjestelmän ja rahan tultua osaksi yhteisöä.

Koulukiusaaminen ei poistu opettamalla vaan siihen tarvitaan koko koulun kehittämistä tunteita huomioonottavaksi yhteisöksi. Avainasemassa on mahdollisuuden antaminen viikottaiseen yhteisölliseen “tunnetuntiin”, jossa opettaja ja lapset keskustelevat kuluneen viikon tapahtumista ja siitä miltä ne ovat tuntuneet. Kun oppilas tuntee, että hänen tunteensa ja mielipiteensä tulevat kuulluiksi ja huomioonotetuiksi hänen itsetuntonsa kasvaa. Hän alkaa huomioida myös toisten lasten ja opettajien tunteita.

Työnohjauksella ja omien hyvien kokemusten lisääntyessä, opettaja kasvaa yhä keskustellevampaan ja vuorovaikutteisempaan opettamiseen. Keskustellevassa ja vuorovaikutteisessa ryhmässä ei ole tarvetta kiusata.

Psykologit ja koulukuraattorit eivät pysty poistamaan kiusaamista. Opettajat ja rehtorit voivat. Olivat vanhemmat minkälaisia tahansa, koulu pystyy rakentamaan vahvan omaleimaisen identiteetin, jossa päiväkotien yhteisöllisyys pääsee jatkumaan koko nuoren oppivelvollisuus iän. Tunnekoulussa pystytään

analysoimaan ja suhtautumaan kriittisesti aikuisten kiusaamiskulttuurin ilmenemismuotoihin. Samoin pystytään avaamaan väyliä kriittisyyteen maapalloa tuhoavien ja sen vaalimisesta piittaamattomien aikuisten puuhiin.

Avainsanat:

- kiusaamisen kulttuuri,
- Arajärvi,
- opettajien työnohjaus,
- aikuiset kiusaavat

Syyria, USA, Venäjä

- Tiistai 6.3.2012 klo 10:32
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltalainen The Nation-lehti suosittelee pääkirjoituksessaan Hillary Clintonia nielemään turhautumisensa ja palaamaan rakentavaan yhteistyöhön Venäjän kanssa, jonka lehti näkee olevan avainasemassa kriisiä ratkaistaessa. Lehti toteaa Venäjän pyrkimyksenä olleen Assadin tukeminen avoimeen keskusteluun opposition kanssa poliittisista uudistuksista ja uudesta perustuslaista. Lehden mukaan lyhyellä tähtäyksellä ensisijaista on väkivaltaisuuksien loppuminen, johon kaikkien toimijoiden tulisi sitoutua. Moskova voisi tukea tulitauon aikaansaamista ja Arabimaiden liiton paluuta tarkkailijatehtäviin vahvistettuna YK:n ihmisoikeustarkkailijoilla. Tämä antaisi oppositiolle mahdollisuuden järjestäytymiseen ja väkivallan hyödyllisyyden uudelleen arviointiin.

Lehti toteaa, että saattaa olla liian myöhäistä panna sisällissodan henkeä takaisin pulloon. Kuitenkin diplomaattinen rynnistys on parempi kuin mitkä tahansa muut vaihtoehdot.

Eurooppalaista keskustelua seurattaessa piittaamattomuus diplomatiasta ja tosiasioiden tunnustamisesta hämmästyttää. Musta-valkoinen todellisuus ja kylmän sodan retoriikka yhdistyneenä fasististen ilmiöiden kasvuun voimistuvat.

Münchenin puheesta lähtien Putinin itsenäinen ajattelu ja kannanotot ovat saaneet Yhdysvaltojen maailmanvalloituksen ja militarismin tukijat hermostumaan. Kaikki mikä ei miellytä Yhdysvaltoja ja Israelia ei miellytä myöskään EU:ta. The Nation näkeekin, samoin kuin Independentin kolumnisti Robert Fisk, että vastakkain ovat USA, EU, USA:sta riippuvaiset Arabimaat ja Al-qaidaan yhteydessä olevat Sunni-jihadistit ja kapinalliset ja toisella puolella Syyrian hallitus, Venäjä ja Iran. Kolmea jälkimmäistä on Yhdysvaltojen toimesta jo vuosia demonisoitu. Jos demonisoinnilla keskinäisen kunnioituksen sijasta saadaan tuloksia niin niitä nähdään nyt.

Talouspakoitteet ovat saaneet Syyrian köyhät (2 dollarilla päivässä elävät) entistä köyhemmiksi. Kaksi miljoonaa pakolaista, joille Syyria on antanut turvan, kokevat asemansa entistä turvattommaksi. Ehkä Euroopan maat, Suomi mukaanluettuna voisivat kokeilla sellaisen määrän pakolaisia ottamista, jotka muodostavat 10% asukasluvusta. Puolimiljoonaa pakolaista Suomeen? Syyriassa olevat irakilaiset ja palestiinalaiset pakolaiset voitaisiin siirtää meille. Osalle suomalaisista, varsinkin medialle ulkopoliitikaksi riittää usein moralismi ja vallan myötäily. Toivottavasti Syyriassa ei toisteta Ahtisaaren Jugoslavia-politiikkaa.

Avainsanat:

- anarkian lietsominen,
- väkivallattomuus,
- pakolaiset,
- The Nation

Makro- ja mikrotason ihmisoikeudet

- Keskiviikko 7.3.2012 klo 11:04
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Demokratian, vuorovaikutuksen ja kehityksen perusta on eläytyminen. Kyky eläytyä erilaisuuteen, erilaisiin kehitysprosesseihin ja erilaisiin arvoihin, jotta vastavuoroisesti voidaan tutkia, minkälainen kanssakäyminen tuo eniten yhteistä hyvää.

Päiväkodeissa pyritään toimimaan yllämainitulla tavalla, mutta aikuisten työyhteisöissä ja kansainvälisessä politiikassa näin toimitaan yhä harvemmin.

Sosiaalisesti tasa-arvoinen markkinatalous on katoamassa sosialismin aatteen tavoin. Tilalle on synnytetty rahan harvainvaltaan perustuva diktatuuri. Tätä diktatuuria monikaan ei hahmota diktatuuriksi koska se on muuttunut luonnolliseksi itsestään selväksi asiaksi. Sen sijaan yksilöiden tai yksinvaltioiden diktatuurit tunnustetaan ja niitä vastaan taistellaan ase-in. Se, jolla on valta, määrittää tuhottavat ja säilyttää yhteistyötä tekevät diktatuurit.

Avaruudessa suoritettava vakoilu on hyväksyttävää koska sitä ei havaita eikä tiedosteta. Sen sijaan yksittäisen henkilön suorittama vakoilu tuomitaan jyrkästi. Tietokoneohjelmien tuhoaminen ja salamurhat hyväksytään kun tekijöistä ei ole varmaa tietoa. Miljoonien tappaminen tulee hyväksytyksi kun tuska ja epätoivo eivät näy lukujen takaa.

Suomessa vallitsee uuslukutaidottomuus. Disinformaation vallitessa, ihmisillä ei ole aikaa eikä mahdollisuutta saada verrattavakseen alkuperäistä tietoa. Vain alkuperäisten hyvien tietojen avulla voi syntyä ymmärrystä prosesseista, jonka seurausta havaittavat ilmiöt ovat.

Katsoin presidentti Obaman hyytävän puheen Yhdysvaltojen vaikutusvaltaisimman juutalaisjärjestön AIPAC:in kokouksessa. Hän kehui kaikilla niillä toimilla, joilla Yhdysvallat oli estänyt palestiinalaisia saamasta oikeutta YK:n elimissä. Käsittelyssä olivat niin Flotilla kuin Goldstonen raportti.

Samaan aikaan kun Yhdysvaltojen tiedustelupalvelu ilmoittaa, että Iran ei ole päättänyt ALKAAKO se suunnata ydinohjelmaansa ydinaseen kehittämiseen, Yhdysvallat on lisäämässä entisestään talouspakotteita, EU vanavedessään, eikä sulje pois sodan mahdollisuutta.

Ydinasevalta Israelille, jolla paitsi on ydinase ja joka kiduttaa ja sortaa miehittämiensä palestiinalaisalueiden asukkaita ei ole asetettu talouspakotteita. Israelin ”demokratia” tulee kouriintuntuvaksi esimerkiksi: New York Review of Booksissa Jonathan Freedland kertoi miehitetyn palestiinalaisalueen Hebronista, jonka yksi osa on israelin valvoma ja osa palestiinalaisten valvonnassa. Eräät kadut on merkitty ”vain juutalaisille”. Niitä kutsutaan ”steriileiksi” kaduiksi. Palestiinalaiset, jotka eivät saa jalallaan koskettaa katuja joutuvat kiipeämään kotiinsa takapihan tikapuita pitkin katolle ja sitä tietä kotiinsa, koska kadun varrella

oleva etuovi on naulattu kiinni!Vaikeata terveille, vielä vaikeampaa vanhuksille ja invalideille. Toisissa kaduissa on jakoviiva, joka jakaa $2/3$ osaa juutalaisille ja $1/3$ osan palestiinalaisille palestiinalaisten omassa kaupungissa!

Tällaisessa valheiden, puolitotuuksien ja vahvan kaksinaismoraalin yhteiskunnassa kuvittelemme voivamme kasvattaa lapsiamme eläytyvyyteen, toisten kunnioittamiseen ja totuuteen. Se jolla on eniten aseita voittaa myös tulkinnan totuudesta. Kerrommeko tämän myös lapsillemme.

Avainsanat:

- vuorovaikutus,
- yhteistyö,
- keskinäinen kunnioitus

Seikko Eskola ja Svinhufvudin monarkistisuus

- Perjantai 9.3.2012 klo 10:16
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Seikko Eskola ilmoitti Helsingin Sanomien mielipideosastossa Svinhufvudin monarkistisuuden ja halun lujaan järjestysvaltaan kehittyneen vasta kapinan jälkeen. En halua kyseenalaistaa Seikko Eskolan tieteellisyyttä. Psykiatrille totuus on tärkeä. Siten en voi olla tuomatta esiin käsitystäni Svinhufvudin monarkistisuuden olemuksesta.

Syksyllä 1917 käytiin tiiviitä neuvotteluja saksalaisten kanssa aseostoista ja mahdollisesta sotilaallisesta tuesta. Saksassa koulutettiin jääkäreitä.

Marraskuussa 1917 Svinhufvudin senaatti toi eduskuntaan esityksen tsaarin valtaa korvaavasta monarkistisesta kolmoisjohdosta. Sosialidemokraatit vastustivat sitä ja vaativat edellisenä kesänä päätetyn valtalain voimaansaattamista, jonka perusteella eduskunta ottaisi itselleen ylimmän hallintovallan. Sosialidemokraattiset edustajat toivat puheenvuoroissaan esiin pelkonsa siitä, että monarkistisella päätöksellä Svinhufvud valmistelisi tietä saksalaisten tuloon Suomeen ja kuninkaan hankkimista Saksasta.

Ennenkuin kolmoisjohto oli saatu aikaan maalaisliiton Santeri Alkio esitti yllättäen, että eduskunta päättäisi sittenkin ottaa itselleen korkeimman vallan. Tämä tulikin eduskunnan päätökseksi koska muut porvarilliset puolueet ja mm. Svinhufvud eivät pystyneet sitä estämään. Siten Svinhufvud joutui vasten tahtoaan luopumaan monarkistisesta tavoitteestaan.

Lain lujasta järjestysvallasta käsittely aloitettiin myös Svinhufvudin senaatin esityksestä jo hyvissä ajoin ennen joulua 1917. Luja järjestysvalta tarkoitti suojeluskuntien legalisoimista Suomen ainoaksi lailliseksi armeijaksi, aikana, jolloin maassa oli lähes yhtä paljon punakaarteja kuin suojeluskuntia. Tammiukuun puolella sosialidemokraatit pyrkivät eduskuntakäsittelyssä saamaan esityksen valiokuntakäsittelyyn tai käsiteltäväksi yhdessä lain kaupunkien järjestyksestä yhteydessä, jolloin hankkeella olisi edes näennäisesti jotakin tekemistä kaupunkien ja kylien järjestyksen kanssa, eikä armeijan perustamisen kanssa. Kaikki asian huolellista valmistelua takaavat normaalit menettelyt estettiin porvarillisten puolueiden taholta.

Socialidemokraatit esittivät lopuksi, että perustettavan armeijan muodostamisesta ja toiminnasta päättäisi hallinnollinen elin, jossa olisi puolet sosialidemokraatteja ja puolet porvareita. Siten armeijan muodostuminen puhtaasti porvarillisen luokan armeijaksi estyisi ja kokoonpano ottaisi huomioon eri kansanosat.

Porvarilliset puolueet päättivät enemmistöllään hyväksyä Svinhufvudin esityksen 12.1.1918. Heti päätöksen jälkeen Mannerheim nimettiin armeijan ylipäälliköksi ja hän matkusti Seinäjoelle valmistelemaan sotatoimia.

Eduskunnan pöytäkirjojen mukaan Svinhufvudin monarkistisuus tai halu lujan järjestysvallan luomiseksi ei ollut kapinan aiheuttamaa eikä sen perua vaan enemminkin osoitus hänen jo pitkään havaittavissa olevasta persoonallisuudestaan ja tavastaan ajatella.

Avainsanat:

- Seikko Eskola,
- sisällissota,
- historiallinen totuus,
- Helsingin Sanomat,
- Svinhufvud,
- monarkia

Kotihoidontuki-keskustelu sivuraiteella

- Torstai 22.3.2012 klo 9:51
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kotihoidontuki-keskustelu ohittaa lapsen luovan kasvun ehdot. Psykologi Keltikangas-Järvinen, sanavalmis keskustelija, käyttää hyväkseen tutkimuksia jotka tukevat hyvin konservatiivista maailmankuvaa. Siihen hänellä on oikeus. Tuo maailmankuva ei tyydytä minua, joka olen tehnyt elämäntyöni psykoottisten lasten ja nuorten parissa pyrkien tutkimaan mikä estäisi lasten mielenterveyden vaarantumisen.

Perinteiset konservatiiviset teoriat liittävät lapsen terveen kasvun äitiriippuvuuteen. Äitiriippuvuutta kuitenkin seuraa tyypillinen neuroottinen persoonallisuuden rakenne, joka johtaa epäitsenäisyyteen ja autoritaariseen alistumiseen tai hallitsemiseen.

Kuvaan teoksessani Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoja kasvuun (EDITA) luovan kasvun idean, joka eroaa täysin konservatiivisesta historiallisesta käsityksestä.

Pitkän urani aikana havaitsin toistuvasti, että lasten ikätoverisuhteiden mahdollisimman varhainen kehittyminen lisää lapsen omaa ajattelua, omien tunteiden käyttöä ja uteliaisuutta. Ryhmä suomalaisia lastenpsykiatreja korosti vauvojen ikätoverisuhteiden ja aikuisten ystävyyssuhteiden merkitystä hyvän mielenterveyden pohjana. Katsoimme isien ja muutamien säännöllisten aikuissuhteiden olevan ikätoverisuhteiden rinnalla tärkeitä vauvojen mielenterveydelle. Vauvojen aivot ja tunne-elämä kehittyvät vilkkaasti jo ensimmäisen elinvuoden aikana. Äitiriippuvuuden tuhoisa vaikutus johtaa eroahdistukseen, kyvyttömyyteen tuntea ja arvioida ympäristöä realistisesti. Äitiriippuvuus johtaa muihin riippuvuuksiin, joista meillä kansallisella tasolla on surullisia esimerkkejä.

Kotihoidontuki on äitien tukea ei lasten tukea. On luonnollista, että äiti, joka työskentelee kotona, kuten maataloissa tehdään, kokee kotihoidontuen kompensationsa kaupunkilaisten verovaroin saamille päivähoidon kustannuksille. Siksi on selvää, että poliittisena kannanottona Keskusta tukee kotihoidontukea mahdollisimman pitkään. Sitten on ryhmä, joka haluaa siirtää oman maailmankuvansa, on se sitten uskonnollinen suuntaus tai muu ideologia, sellaisenaan lapsen tajuntaan ja kannattaa mahdollisimman pitkään lapsen hoitamista kotona.

Edellämämainituista näkökohdista huolimatta äitiysloman jälkeinen kotihoito ei ole pienen lapsen etu luovuuden, omien tunteiden kehittymisen ja itsenäisen ajattelun näkökulmasta.

Lapsen etu, äitien etu kysymyksen lisäksi tulee yhteiskunnan etu.

Yhteiskunta kaipaa luovia innovaatioita, itsenäisesti ajattelevia ja tuntevia työntekijöitä. Passiivinen sopeutuminen ja "kuten ennenkin" tekeminen ei riitä. Yhteiskunta on kustantanut kotiin jäävien äitien, "nuoreläkeläisten" opinnot.

Pyrkiessään korjaamaan kestävyysvajetta terve yhteiskunta ei voi pitää perusteltuna koulutetun nuoren työvoiman oleilua kotona 3-6-9 vuotta vailla perusteita.

Lapsen kannalta paras ympäristö on päiväkotia. Lämpimät koulutetut aikuiset ja ikätoverit tulevat itsestään. Kuntien byrokraattinen laiskuus yhdistettynä kotona olevien naisten passiivisuuteen on johtanut aikapommiin, jonka purkamisen vaikeus jo nyt näyttää ylittävän kaikki järjelliset tosiasiat. Kestävyysvajeen järkevää hoitamista kohtaavaa muutosvastarintaa tukemaan löytyy aina sopivia asiantuntijoita, kuten viime päivien julkinen keskustelu osoittaa.

Avainsanat:

- lasten mielenterveys,
- luovuus,
- Keltikangas-Järvinen,
- lapsen etu,
- psykologiset teoriat

Hyvä itsetunto estää syrjäytymisen

- Sunnuntai 8.4.2012 klo 9:28
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Hyvän itsetunnon mahdollisuudet syntyvät jo varhaislapsuudessa. Hyvä itsetunto edellyttää sitä, että lapsi kokee omat tunteensa tärkeiksi. Jo pieni vauva saat-
taa menettää omien tunteittensa arvostamisen, jos läheiset aikuiset jatkuvasti
jättävät huomioon ottamatta sen, että jo vastasyntyneellä on kyky tuntea.

Monesti vanhemmille opetetaan jo synnytyslaitoksella, että lapsi tarvitsee järky-
tysten välttämiseksi aina ruokaa kun hän itkee tai äänтелеe. Tällaisen ohjauksen
seurauksena neuvoille alttiit vanhemmat alistuvat ns jatkuvaan imetykseen. Täl-
löin vauva joutuu kokemaan, että hänen ilmauksillaan ei ole merkitystä kun
lopputuloksena on aina ruokaa. Vauva tai pikkulapsi muuttuu passiiviseksi
uteliaisuuden ja aktiivisuuden sijaan. Useimmiten juuri äidit kokevat lapsensa
omaisuutenaan, jonka he kyllä tuntevat ja sen seurauksena alkavat hienovaraisesti
hallita lastaan.

Liiallinen läheisyys ja lasten erillisuuden tuhoutuminen tapahtuu ns. “perhep-
edissä”. Lapsen erillisyyttä ei tällöin kunnioiteta myöskään fyysisesti. Psykkinen
erillisuus hävitetään psykkinisessä symbioosissa ja fyysisen erillisyyden kokeminen
estyy kun lapsella ei ole omaa nukkumapaikkaa.

Onnellisessa tapauksessa vanhemmat, muutama muukin aikuinen ja pikku-
lapsi saavat opetella tuntemaan vastasyntyneen. Vastasyntynyt ja myöhemmin
pikkuvauva saa kokea useammanlaista läheisyyttä ja vuorovaikutusta. Hänen
uteliaisuutensa herää. “Kummallista kuinka erilaisia läheisyyden tapoja koen!”
Erilaiset tavat pitää sylissä tai jutella ovat silti myös turvallisia. Jo pieni lapsi
huomaa, että ei ole vain yhtä turvallisuutta eikä yhtä tapaa olla. Kun alle
vuoden vanhat erilaisuuteen tottuneet pikkulapset “keskustelevat” keskenään,
voi syntyä sellaista iloa ja innostusta, minkälaisista aikuisen ei koskaan pysty
synnyttämään pikkulapsessa.

Ikätoverisuhteet, myös pikkulasten suhteet ovat avainasemassa syrjäytymisen
estämisessä. Vauvan itsenäisyyttä ei tulisi tuhota ensimmäisinä päivinä. Äidit
tulisi opettaa kuulemaan pienen lapsensa ilmaisuja siten, että oivallus
lapsen pyrkimyksistä tulisi tunnistetuksi. Ei tarvitse aina onnistua, mutta
rakastava oivaltamisen pyrkimys riittää.

Syrjäytymistä edistävät nykyisenkaltaiset omistussuhteiden kaltaiset symbioot-
tiset äiti-lapsisuhteet. Lapsia hoidetaan samoin kuin omaisuutta. Heli Suominen
kuvasi taannoin erinomaisesti Helsingin Sanomissa ranskalaisvanhempien suoma-
laisvanhempiin nähden erilaista suhtautumista lapsiinsa. Ranskalaisvanhempien
keskinäinen suhde on ensisijainen ja lapsiin suhtaudutaan rakastavasti, kunnioit-
tavasti ja rajat asettaen.

Kun lapsen tunteiden ja erillisyyden arvostaminen kasvaa, huomataan,
että myös koulussa tarvitaan sen kaltaista opettajan ja oppilaiden välistä

kanssakäymistä, joka tukee jokaisen lapsen erilaisten tunteiden ja käsitysten huomioon ottamista. Viikottaiset keskustelupiirit, joissa voidaan käsitellä lasten kokemuksia elämästään voivat laajentua ja yleistyä koko koulun ilmapiiriin. Vähitellen opitaan uudenlainen opettamisen tapa, joka perustuu keskusteluun ja todelliseen vuorovaikutukseen opettajien ja oppilaiden välillä.

Ennen tätä joudutaan arvioimaan uudelleen äitien, isien, lasten ja muiden tärkeiden aikuisten suhdetta varhaislapsuuden aikana. Syrjäytymisen estämiseen on pitkä matka.

Avainsanat:

- Heli Suominen,
- syrjäytyminen,
- omat tunteet,
- itsenäisyys,
- kyky solmia ihmissuhteita

Kofi Annan osoittaa jälleen viisautensa

- Keskiviikko 11.4.2012 klo 9:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Rauhantutkija Johan Galtung kuvasi Helsingin Sanomien yliössään kuinka kansainvälinen kanssakäyminen on siirtynyt keskinäisten neuvottelujen ja yhteistyön tiestä sotilaalliseen vallankäyttöön. Yhdysvaltojen presidentti George W. Bush vahvisti tuota tietä, jonka jo aikaisemmat USA:n presidentit ovat avanneet.

Hyödylliset diktatuurit USA varusti asein ja itsenäisemmät diktatuurit leimattiin roistovaltioiksi ja mahdollisesti tuhottaviksi. Ainakin vallan vaihto sotilaallisin keinoin katsottiin oikeutetuksi.

Syyrian kohdalla malli ei olekaan toteutunut. Melko sekulaarinen alawidiktatuuri ei alistukaan käsitykseen, että sunnidiktatuuri olisi parempi. Irakin melko sekulaarinen sunnidiktatuuri tuhoitiin keskiajalle ja korvattiin shia-enemmistöisellä hallituksella. Saudiarabian ja Bahrainin sunnidiktatuureissa on Yhdysvaltojen sotilastukikohdat eikä vallanvaihdosta kansainvälisin asein ole tietoaakaan. Israelin apartheidvaltio on myös Yhdysvaltojen erityisessä suojeluksessa.

EU on lähes poikkeuksetta seurannut Yhdysvaltojen mielivaltaista politiikkaa. Suomalaisena jään kaipaamaan presidentti Urho Kekkosen voimakasta rauhan ja ystävyyden politiikan aikaa. EU vie Suomea väärään suuntaan.

Kofi Annan ei YK:n pääsihteerinä ollessaan ollut USA:n suosiossa. Hänen viisautensa ja tasapuolisuutensa ärsytti Yhdysvaltoja. Seurasin häntä läheltä Haagin rauhankongressissa. Kokemus vahvisti myönteistä käsitystäni.

Kofi Annan on Syyrian konfliktin ratkaisuyrityksessään suhtautunut kaikkiin valtioihin, jotka ovat jollakin tavalla mukana, neutraalin asiallisesti ja rakentavasti. Kun USA, EU ja arabimaiden enemmistö ovat liittoutuneet kutsumaan shia-johtoisia valtioita pahan akseliksi tai roistovaltioiksi, Kofi Annan sen sijaan näkee mieluummin kunkin maan myönteiset voimavarat ja yhteistyöpotentiaalit. USA, EU ja arabimaiden enemmistö rakentavat osapuoliyhteistyötä "Syyrian ystävät" ryhmittymän alle saadakseen talouspakotteiden ja aseiden avulla aikaan vallanvaihdon Syyriassa, samalla sen seurauksena pyrkien heikentämään Iranin asemaa.

Vierailullaan Iranissa Annan kutsuu maata mahdollisesti osaksi Syyrian konfliktin ratkaisua. Demokratian kannattajana asia tuntuisi päivänselvältä. Annanin työtä vaikeuttaa USA:n ja Ranskan kiihkeä halu vaihtaa Syyrian hallitus nopeasti uhrien määrästä välittämättä. Syyrian hallitus ja Iran eivät ilmeisestikään ole este Syyrian demokratisointiprosessissa vaan länsimaiden halu toteuttaa se omalla hyväksi totutulla tavallaan - asein.

Avainsanat:

- Kofi Annan,
- Syyria,

- USA,
- EU,
- konfliktien ratkaisu

Yle, Syyria ja Kuuba

- Lauantai 14.4.2012 klo 10:09
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen seurannut myötähäpeällä Ylen uutisointia Syyriasta ja Kuubasta.

Ylen uutistoimitus oli lähettänyt toimittajan Syyrian ja Turkin rajalle. Toimittaja kertoi että oli kuultu laukauksia ja ilmoitti kuinka Turkin puolelle paenneet Syyrian hallituksen ja presidentti Assadin vastustajat vastustavat hallitusta ja haluavat, että Assad siirtyy syrjään. Miten on mahdollista, että valtiollisesti ylläpidetty kanava voi Suomessa tarjota näin alkeellista informaatiota? Mainitut tiedot tarjoiltiin A-studiossa, jonka pitäisi olla joillakin tavoin taustoihin perehtynyt, uutistoimintaa syvällisempää pohdintaa tarjoava ohjelmapaikka. TV-uutiset kauhistelee sinänsä valitettavia tuhansiin nousevia pakolaismääriä, mutta ei suhteellista niitä Irakin sotaa pakenemaan joutuneihin 1,5 miljoonaan pakolaiseen, joille Syyria on antanut suojan. Myös Syyrian 0,5 miljoonaa palestiinalaista pakolaista unohtuu. Syyrian hallitus kuitenkin suojelee näitä pakolaisjoukkoja omassa maassaan.

Kuuba uutisointi on vieläkin hämmästyttävämpää. Hiljattain Ylen uutiset ovat tarjonneet kahdesti uutisia Kuubasta. Yksi kuvasi joitakin kymmeniä naisia, jotka osoittavat mieltään poliittisten vankien puolesta ja toinen kuvasi Havannan vanhojen rakennusten restaurointia. Ylellä olisi ollut jo 50 vuotta aikaa perehtyä Kuuban tilanteseen. Kuubassa vallitsi 1960-luvulle saakka feodaalinen diktatuuri. Kuuba oli toiminut eräänlaisena Yhdysvaltalaisien viihde maana bordelleineen. Kuuban vapautumisen jälkeen Yhdysvallat asetti maan totaaliseen taloussaartoon, mikä merkitsi sitä, että mikään maa, joka halusi tehdä kauppaa Yhdysvaltojen kanssa, ei saanut Yhdysvaltojen määräyksestä tehdä kauppaa Kuuban kanssa. YK:n yleiskokous on kymmeniä kertoja tuominnut saarron. Taloudellisesta kurjuudesta huolimatta Kuuban lapsikuolleisuus on vallankumouksen jälkeen laskenut alle Yhdysvaltojen lapsikuolleisuuden ja muutenkin Kuuban terveydenhuolto ja koulutusjärjestelmä ovat erinomaiset. Vielä kaksi vuotta sitten kaikilla oli koulutuksesta riippumatta sama palkka. Tällainen idealistinen toimintamalli ärsyttää Yhdysvaltoja suunnattomasti. Yhdysvalloisahan rahan annetaan ratkaista kaiken, nyt jopa vaalirahoitus on täysin vapaa ja salainen.

Täysin kohtuuton taloussaarto pakottaa Kuuban hallituksen ja kuubalaiset kekseliäisyyteen, jotta keskinäinen solidaarisuus säilyisi, mutta myös kansalaisten toimeentulo olisi turvattua. Ei ole oikein, mutta ymmärrettävää, että Yhdysvaltojen kaltaista rahanvaltaan perustuvaa ”demokratiaa” ajavat henkilöt koetaan maanpetteureina.

Luulisi, että Ylellä olisi varaa valita toimittajia, joilla olisi jonkinlaiset yleistiedot kohdemaastaan, jossa he toimivat. Mediassa yleisesti vallitseva kaupallisuus vaatisi vastapainokseen edes yhden väylän, josta tavallinen englantia osaamaton suomalainen saisi ajantasaista kansainvälistä tietoa. Muuten ajatteleva

katsoja saattaa saada sen käsityksen, että yhdysvaltalainen tiedotushegemonia määrittelee laajemminkin YLE:n uutisten näkökulman, kuten jo Venäjä- ja Kiina-uutisoinnissa usein on asianlaita.

Avainsanat:

- Yle,
- propaganda,
- tieto,
- yleissivistys

Sosiaaliviranomaisten väärä vallankäyttö Suomessa

- Keskiviikko 18.4.2012 klo 10:44
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen hallintovalta kieltäytyy katsomasta peiliin todetakseen vallan väärinkäytön vääristyneet kasvot sen heijastuksessa. Media yleensä tukee tätä kieltämistä kiinnittämällä huomionsa muualla tapahtuviin vallan väärinkäytöksiin oman maamme sijasta.

Vääryyttä kokeneet kansalaiset ovat kääntyneet puoleeni vuosikymmenten ajan kokiessaan oikeutensa tulleen loukatuiksi. Näistä kokemuksista syntyisi paksu kirja, jos suomalaiset kustantajat sellaisia kustantaisivat. Näin ei kuitenkaan ole. Kansallisten ongelmien kieltämisen puolustusmekanismi on kattava.

Tänään 18.4. nähdään TV 2:lla ruotsalainen dokumentti ruotsalaisesta sosiaaliviranomaisten väärästä vallankäytöstä. Ohjelmassa kuvataan perhettä, josta viranomaiset ottivat, yhden puhelinoiton perusteella, kaksi lasta huostaan suoraan koulusta, neuvottelematta lainkaan vanhempien kanssa. Kyseessä oli inestiepäily. Ohjelman esitietojen mukaan mitään tutkimuksia ei ollut tehty, eikä huostaanotolla ollut faktapohjaa.

Suomalainen esimerkki olisi voinut olla samankaltainen. Perheneuvolan psykologi neuvoo avioeroa suunnittelevalle isälle keinon saada lapset itselleen: "Vie lapset kotoa ja tee vaimostasi lastensuojeluilmoitus niin minä hoidan lastensuojelun kanssa loput". Näin tehdään. Perheen äitiä ei tutkita, kodin olosuhteita ei tarkasteta. Lapset jäävät perheen isälle. Prosessin jatkuttua kaksi vuotta ex puolisoille tehdään vanhemmuuden arvio. Äiti todetaan erinomaiseksi kasvattajaksi, isälle ei tutkimuksen perusteella olisi annettu huoltajuutta. Oikeudessa lastensuojelun epäammattillisuuden aiheuttamaa katastrofia ei myönnetä vaan oikeusprosesseissa ja tutkimuksissa esitietojen antajana on aina tuo virkavirheitä tehnyt lastensuojelu. Virheiden peittelystä tulee lumipalloa pyörittävä voima. Lasten ja äidin hirvittävät kärsimykset ovat sen hinta.

Luimme lehdestä Laajasalon perhesurman lyhyen historian. Surmaaaja oli pyrkinyt murha-aamuna päihdehoitoon. Varmaankaan ei pyrkinyt ensimmäistä kertaa. Hän ei päässyt hoitoon koska ei ollut lähetettä. Viranomaiset tietävät hyvin, että ainoa raitistava hoito on Minnesota-hoito, jota Suomessa tarjotaan muutaman kymmenen vuodepaikan verran. Ruotsissa vastaavia Minnesota-hoitopaikkoja on 3000. Lääkäriliiton toiminnanjohtaja ehdottaa rattijuupoille vapausrajoitusta. Olisiko syytä ensin perustaa edes 1000 Minnesota-hoitopaikkaa, jotka tarjoaisivat todellisen mahdollisuuden alkoholistien hoitoon. Alkoholistin pakkojuominen johtaa säännön mukaisesti myös toistuvaan rattijuoppouteen. Alkoholistien palloittelu tehottomissa avohoidoissa on vain rahan ja energian tuhlausta, josta vastuun kantavat hallinnosta päättävät poliitikot ja viranhaltijat. Kieltäytyminen hoidon järjestämisestä yhdelle merkittävimmistä sairauksista kärsivälle ryhmälle on mielivaltaa. Sairaudesta rankaiseminen palauttaa terveydenhoidon keskiajalle.

Avainsanat:

- viranomaisvalta,
- oikeusmurhat,
- moraali,
- sairaudesta rankaiseminen

Entä juutalaisten Puhdistus?

- Sunnuntai 22.4.2012 klo 11:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Sofi Oksasen Puhdistus-tuotannolla on ollut voimakas vaikutus. Puhdistus kuvaa Viron uhrina, johon uhriuteen historiaa tuntemattomat suomalaiset eläytyvät voimakkaasti. Sofi Oksanen kuvaa musta-valkoisen todellisuutensa aukottoman johdonmukaisesti kylmän sodan ja Suomen sisällissodan voittajien retoriikan mukaisesti.

Puhdistuksen tapahtumat alkavat ajankohdasta, jolloin Viron juutalaiset, kommunistit ja neuvostoliittolaisten kanssa yhteistyötä tehneet ja kiinnisaadut oli tapettu. Muualta euroopasta junalasteittain tuodut juutalaiset olivat kaivaneet omat hautansa ja ammuttu niihin. Viro oli julistettu juutalaisista vapaaksi maaksi. Oksasen Puhdistus-tuotannossa näistä tapahtumista ei näy jälkeäkään.

Historian kulku on prosessi, jossa edeltävät seikat vaikuttavat tuleviin. Historian ja ihmisyyden ymmärtäminen edellyttävät pohjakseen totuutta. Taide muuttuu propagandaksi ellei totuus ihmisestä ole sen ytimenä. Propagandakin vaikuttaa voimakkaasti tunteisiin, mutta se ei lisää ymmärrystä. Siksi propagandistinen taide voi johtaa fasismiin, josta näemme voimistuvia trendejä Euroopassa.

Sofi Oksanen on osunut aikakautemme markkinarakoon. Viron todellisen histori-
ankulun selvittämisen lykkääminen auttaa Suomea lykkäämään oman historiansa objektiivista tarkastelua. Siksi Suomi tarrautuu Oksasen tuotantoon. Nyt kun siihen on liitetty Neuvostoliiton vankileirien saaristo, suomalaiset huokaavat helpotuksesta. Stalinin ja hänen salaisen poliisinsa rikokset asetetaan yhtäläisyysmerkkeihin kommunismin kanssa. Siten totuudenvastaisella yhtäläisyysmerkillä voidaan rinnastaa fasismi ja kommunismi.

Ylipäällikkö C. G. Mannerheim määräsi 1941 jaottelemaan Suomen miehittämän Itä-Karjalan asukkaat kansalliseen ja “epä-kansalliseen” väestöön. Venäjänkielinen “epä-kansallinen” osa suljettiin keskitysleireihin. Epä-kansallisia oli 46 295 henkilöä. Vuonna 1942 kuolleisuus leireillä oli 500-600 henkilöä kuukaudessa. Kun Mannerheimin ansioihin lisätään “Ammutaan paikalla”-päiväkäsky sisällissodan ajalta, olisi Suomen kirjallisuudella ja filmitoiminnalla runsaasti aiheita julmuuksien kuvaamiseen omassa maassamme.

Monissa suomalaisissa seminaareissa ihmetellään kuinka Venäjällä edellen on ihmisiä, jotka ihailevat Stalinia tai Serbiassa niitä, jotka ihailevat Mladicia. Nämä ihmettelijät kävelevät kuitenkin itsestään selvästi tyytyväisinä Mannerheimin ratsastajapatsaan ohi joka päivä.

Sofi Oksanen ja Viron kansan tällä hetkellä hallitusvallassa oleva väestö tekevät Suomen kansalle karhunpalveluksen antamalla lisää aikaa omien hirmutekojen kieltämiseen. Suomalaiset projisioivat omat ihmisoikeuspuuttensa ja ongelmansa Venäjälle, Kiinaan, Tsetseniaan, Tiibetiin, Syyriaan, jotta tunne omasta hyveellisyydestä voisi jatkua.

Avainsanat:

- suomalainen miehittäjänä,
- Sofi Oksanen,
- Viron uhrius,
- todellisuuden kieltäminen,
- Suomen keskitysleirit,
- Viron juutalaiset

Miksi Jugoslavia hajotettiin?

- Lauantai 5.5.2012 klo 11:58
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Media ei kykene vastustamaan kaupallista ja tunteita kuohuttavaa lähiväkivallassa piehtarointia. Se kuvaa tietyn poliittisen prosessin lopputuotteena syntyvää nationalismia ja väkivaltaa eikä jaksa perehtyä laajoihin prosesseihin, jotka ilmiöitä synnyttävät.

Kylmän sodan päätyttyä Länsi halusi saattaa sosialistiset maat nopeasti globaalia kapitalistista talousjärjestelmää hyödyttävän kokonaisuuden osiksi. Jugoslaviaa, joka oli sotilaallisesti liittoutumattomien maiden johtava maa ja talousjärjestelmältään sosialistinen, pyrittiin houkuttelemaan siirtymään kahdennelkymmenennelle vuosisadalle - kapitalismiin.

Siihen saakka Jugoslavia, jonka väestöstä enemmistö oli serbejä, oli tasoit-
tanut alueiden varallisuuseroja kuten Suomessa vieläkin tehdään. Se oli saanut yhteistyöhön, yhteiseen parlamenttiin ja yhteiseen armeijaan serbejä, kroaatteja, muslimeja, jotka aikaisemmin historian saatossa olivat olleet vihollisiakin.

Jugoslavian edellytettiin Länsimaiden toimesta lopettavan alueiden tukemisen, korottavan veroja, neuvottelevan kansainvälisistä lainoista, vähentävän hyvinvointia parantavia ohjelmia. Tämä kaikki kärjisti eriarvoisuutta paitsi alueiden, myös kansallisuuksien välillä.

Shokkiterapian seurauksena talous romahti. IMF ja USA vaativat palkkojen jäädyttämistä, devalvaatiota, tukien poistoa, valtion yritysten lakkauttamista ja osan yksityistämistä. Työttömyys nousi 20 prosenttiin.

Vuonna 1990 Yhdysvaltojen kongressi sääti 1991 Foreign Operations Appropriation Law joka yht'äkkiä ja varoittamatta katkaisi kaiken Yhdysvaltojen avun ja lainat. Laissa vaadittiin Jugoslavian jokaisessa kuudessa tasavallassa järjestettäväksi kuuden kuukauden sisällä vaalit. Laki teki selväksi, että taloudellista apua jatkettaisiin vasta vaalien jälkeen ja sen jälkeen kun Yhdysvaltojen hallitus on hyväksynyt ne.

Vain hiukan yli 40 vuotta aikaisemmin fasististen Ustasa-kroaattien Jasenovac keskitysleirissä oli tapettu 600.000 serbiä, mustalaista ja juutalaista. Serbi-partisaanit Titon johdolla pelastivat Jugoslavian, mutta sodan traumat ovat edelleen tuoreet.

Yhdysvaltojen kongressin suurin lobbaus-ryhmä oli kroaatteja.

EU seurasi USA:n esimerkkiä, pidättäytyen taloudellisesta tuesta, säätäen aseidenvientikiellon ja että Jugoslavian tulisi pitää monipuoluevaalit tai vaihtoehtona olisi taloussaarto.

Slovenia ja Kroatia olivat olleet varakkaimpina alueina antajina kun taas esimerkiksi Kosovo saajana. Poliittiset ja taloudelliset jännitteet virittivät pintaan

vanhat nationalistiset jännitteet serbien, kroaattien ja muslimien välillä. 1991 Slovenia ja Kroatia julistautuivat itsenäisiksi ja sisällissota alkoi.

Avainsanat:

- Jugoslavian hajoitus,
- USA:n ulkopolitiikka,
- talouden shokkiterapia

Jugoslavian verisen hajottamisen loppuun saattaminen

- Perjantai 11.5.2012 klo 12:00
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvallat veteli Jugoslavian sodan naruja taustalla.

Maaliskuussa 1992 Euroopan yhteisö ja Jugoslavia neuvottelivat Lissabonissa sopimuksen Sveitsin kaltaisesta jaosta kantoneihin, joilla olisi itsehallinto. Serbit, kroaatit ja muslimit hyväksyivät sopimuksen. Yhdysvaltojen lähettilään Zimmermanın puututtua asiaan, muslimijohtaja presidentti Ljubo Izerbegovic vetäytyi sopimuksesta, jonka jälkeen myös kroaattien edustaja vetäytyi.

Tämän jälkeen USA:n ulkoministeri Cyrus Vance, Britannian Ulkoministeri Lord David Owen, YK:n ja Euroopan yhteisön edustajat allekirjoittivat Vance-Owen suunnitelman, jonka perusteella Jugoslavia jaettaisiin kymmeneen provinssiin. Euroopan tuli toimia siirtymävaiheen tukijana. Owenin mukaan USA ei alun alkaenkaan ollut todellisuudessa mukana, koska sillä oli voimassa 1992 päätetty Defence Planning Guide, puolustussuunnitelma, jonka mukaan “meidän tulee välttää Eurooppaan nousemasta yksinomaan Eurooppa-pohjaisia puolustussuunnitelmia, jotka aliarvioisivat NATO:a.

Vuoden 1995 Daytonin- sopimus pohjasikin NATO:on. IMF:n piti johtaa Bosnian keskuspankkia ja Euroopan jälleenrakennuspankin piti myydä valtion omaisuutta ja uudelleen järjestää julkinen sektori. 4.12.1995 Newsweekin mukaan Yhdysvaltojen johtamalla NATO:lla olisi sopimuksen mukaan siirtomaaisännän valta Jugoslaviassa, tarjoten Yhdysvalloille ennen näkemättömän jalansijan Euroopassa.

Saman aikaisesti jännitteet Kosovossa voimistuivat. Taloudellisten vaikeuksien seurauksena Kosovon taloudellinen tuki heikkeni ja se menetti autonomisen asemansa. Salaperäisellä tavalla KLA, Kosovon vapautusarmeija sai runsaasti aseita. Serbien ja muslimien keskinäinen väkivalta lisääntyi.

Tutustuin ulkomailla asuessani eläkkeelle siirtyneeseen Jugoslavian hajottamisen aikana toimineeseen NATO:n tiedottajaan. Kun käsityksemme sodan kulusta ja syistä olivat melko yhteneväiset kysyin häneltä miksi hän sitten tiedottajana ollessaan valehteli. Hän viittasi jo yliopistossa opiskeleviin poikiinsa ja sanoi: “Minulla on perhe elätettävänä”. Hän kertoi kuinka Pristinan torilla saattoi helposti havaita kuinka aika ajoin paikalle oli saapunut ulkomaisia jihadistitaistelijoita.

Yhdysvallat on hämmästyttävällä tavalla liittoutunut jihadistien kanssa esimerkiksi Kosovossa, Afganistanissa ja nyt Syyriassa, silloin kun se palvelee heidän lyhyen tähtäyksen etujaan.

Jugoslavian tilanteeseen etsittiin ratkaisua siviilikriisinhallinnalla. Ruotsi sai runsaasti kiitosta pyrkimyksistään vaikuttaa rauhanomaiseen ratkaisuun.

Rambouillet- sopimus oli viimeinen yritys saada aikaan rauhanomainen ratkaisu.

Serbit olivat valmiit hyväksymään sen poliittisen osan, mutta ei NATO:n miehitystä Kosovoon. Huolimatta kansainvälisestä vastustuksesta NATO aloitti laittomat pommitukset 24.3.1999. Kosovo oli allekirjoittanut sopimuksen, johon serbit reagoivat jyrkän kielteisesti. Jos Kosovo ei olisi allekirjoittanut, NATO ei olisi voinut hyökätä.

Länsi-media tyypillisesti kiinnitti huomiota Kiinan lähetystön pommitukseen ja muihin yksityiskohtiin, mutta ei Tonavan myrkyttymiseen eikä köyhdytetyn uraanin leviämiseen. NATO ei antanut tietoa siitä, mihin se oli levittänyt uraanipommeja, joten niiden vaikutusta ei myöskään voitu tutkia.

Jugoslavian hajottaminen on globaaliin sotilaalliseen valtaan pyrkivän Yhdysvaltojen toimintamallien oppitunti. Euroopasta ei löydy sille kyseenalaistajaa. Jugoslavian kauhujen lopputuloksena syntyneistä itsenäisistä valtioista suurin osa kuuluu nyt USA-johtoiseen NATO:on ja Yhdysvalloilla on valtava sotilastukikohta, Bondsteel, Kosovossa. Tällaista jalansijaa Eurooppaan Yhdysvallat ei olisi koskaan voinut saada, jos Jugoslavia, markkinavetoisenakin, olisi pysynyt yhtenäisenä.

Avainsanat:

- USA:n tavoitteet Jugoslaviassa,
- sotilastukikohta Balkanilla siviiliuhrit,
-

Helsingin Sanomien ulkomaantoimituksen silmälasit?

- Tiistai 22.5.2012 klo 11:10
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Viime päivien Helsingin Sanomien lukeminen on auttanut jälleen ymmärtämään miksi monet luovat ystäväni ovat jo vuosia sitten lopettaneet Helsingin Sanomien lukemisen. Varsinkin ulkomaankirjeenvaihtajien propagandistiset ylemmydentuntoiset kannanotot ovat olleet häkellyttävää luettavaa.

Kiinan kirjeenvaihtaja Petteri Tuohinen kuvaa kuinka “maailman toiseksi suurimman talosmahdin ymmärrysvaje on hämmentävä.” Hän kirjoittaa kuinka “Kiinaa yksinvaltaisesti johtava kommunistinen puolue on erityisen ärsyyntynyt sokean ihmisoikeusaktivistin Chen Guangchengin aiheuttamasta kansainvälisestä selkkauksesta”. . . . “Tapaus osoitti taas kerran, kuinka Kiina ja länsimaat eivät pelaa edes samaa peliä, samoista säännöistä puhumattakaan.”

Chenin “ihmisoikeusaktivismi” on käsittääkseni perustunut keskeisesti Kiinan yhden lapsen politiikan ja siihen liittyvien “pakkoaborttien” arvosteluun. Onko se ihmisoikeuksien puolustamista?

Maapallon keskeisin ongelma on liiallinen väestön lisääntyminen. Asiantuntijoiden mukaan tarvittaisiin useampi maapallo huolehtimaan kasvavan väestön tarpeista. Muistan jo ala-asteella 1950-luvun alussa maininneeni “Ystäväni” kirjaan väestönkasvun olevan suurin ongelma maapallolla.

Kiina on yhdenlapsen politiikallaan puolustanut lastenlasteni ihmisoikeuksia enemmän kuin mikään muu maa. Chenin ja Petteri Tuohisen toiminta pyrkii päinvastaiseen tavoitteeseen. Yhdysvallat, jonka länsilehdistö kuvaa Chenin pelastajana tuhoaa maapallon selviämisen edellytyksiä eniten, jos Lähi-idän öljymaita ei lasketa mukaan.

Petteri Tuohinen ei ole havainnut että Kiinassa on toisenlaisen yhteiskuntajärjestelmä kuin monessa muussa maassa hyvine ja huonoine puolineen. Kiina ei käsittääkseni aiokaan muuttaa sitä. Lehden lukija olisi kiinnostunut riittävästä aineksista, joista voisi itse päätellä mitä mieltä on Kiinan asioista tarvitsematta ottaa päähänsä Petteri Tuohisen ideologisia silmälaseja.

Avainsanat:

- Petteri Tuohinen,
- ihmisoikeudet,
- Kiina,
- propaganda,
- suhteellisuudentaju,
- tiedonvälitys

Hyvinkään ja Syyrian verilöylyt

- Maanantai 28.5.2012 klo 13:06
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Hyvinkään ja Syyrian verilöylyissä on valitettavasti sama tausta. Kyvyttömyys tuntea empatiaa sekä kaupallisuuden voitto eläytymisestä. Syyrian kohdalla Yhdysvaltojen asekauppa Qatarin ja Saudi-Arabian kanssa, sekä näiden maiden täydellinen riippuvuus Yhdysvaltojen armeijasta johtaa valitsemaan ongelmiin vain aseisiin perustuvia ratkaisuja.

Suomessa jo vaippaikäiset totutetaan pitämään väkivaltaa hauskana leikkinä. Värikuulilla ammuskelu ei joidenkin asiantuntijoiden mielestä vaikuta todelliseen väkivaltaan. Media perustelee runsasta väkivaltaa viihdettä kannattavuudella. Millä? Tuhoamisella, joka on kaupallistettu. Angry Birds on pehmeä poikkeus.

Empatian puute kasvatuksessa, koulussa, pelien kaupallisessa tuotannossa ja työelämässä on tosiasia, jonka kieltäminen johtaa tappojen jatkumiseen.

Syyriassa vuorostaan käydään Yhdysvaltojen nk. etäsotaa. Yhdysvallat, joka sallii kidutuksen ja miljoonien muiden kuin yhdysvaltalaisien tappamisen ja viimeksi Irakin infrastruktuurin pommittamisen keskiajalle, esiintyy läntisessä mediassa Syyrialaisien ystävänä ja demokratian edistäjänä.

Tosiasiaa Yhdysvalloista sotilaallisesti riipuvaiset Qatar ja Saudi-Arabia aseistavat Yhdysvaltojen ohjauksessa Syyrian kapinallisia ja terroritekoihin syyllistyviä, Libyasta siirtyneitä joukkioita. Samoin kuin Jugoslavian sodissa Yhdysvallat liittoutuu myös Syyriassa jihadistien kanssa.

Läntinen media ja nyt valitettavasti Qatarilainen Aljazeera ruokkivat demokratian sijasta väkivaltaa. Syyrian hallitus, heikkouksistaan huolimatta, kumosi keväällä 2011 hätätilalain. Vuoden vaihteessa saatiin voimaan uusi perustuslaki, joka sallii kaikkien ei-uskontopohjaisten puolueiden osallistumisen vaaleihin. Vaalit järjestettiin toukokuussa 2012, joiden tuloksena oppositio olisi voinut nähdä oman kannatuksensa vaaleissa. Yhdysvallat pilkkasi vaaleja ja tarjoaa vaihtoehdoksi sisällissotaa.

Länsimaiset ”Syyrian ystävät” ja suuri osa mediaa katsoo Hulan-verilöylyn olevan osoitus siitä, että ratkaisu Syyrian tilanteeseen on ulkomaiden osallistuminen sisällissotaan. Tutkimatta kuka suoritti perheiden ampumiset- hallitus, oppositio vai jihadistit, YK:n turvaneuvosto tuomitsi teon jo hallituksen tekemäksi. Ruotsin pitkäaikainen ulkoministeri Carl Bild oli haastattelussaan Aljazeeralla sillä kannalla, että asia tulisi ensin tutkia.

Näyttää siltä, että väkivalta on länsimaisessa kulttuurissa jo vauvaikäisestä sisäistetty niin syvälle yksilöiden ja kansakuntien mieleen, että ”minulle kaikki heti vaikka väkivalloin” on muuttunut ylipääsemättömäksi luonteen piirteeksi. Syyrian tilanteessa niiden ”Syyrian ystävämaiden”, joille demokratia on militarismia tärkeämpi tulisi tukea oppositiota lopettamaan aseellinen väkivalta, sillä

sisällissota toisi uskomattoman verilöylyn samalla kun järjestynyt yhteiskunta tuhoutuisi paitsi infrastruktuuriltaan mutta myös henkisesti. EU:n tulisi irroittaa Yhdysvaltojen ja sen arabiliittolaisten tuhoisasta suunnitelmasta.

Avainsanat:

- kaupallisuus uskontona,
- väkivaltaan totuttelu,
- kaupallisuus ja väkivalta,
- media ja väkivalta

Hyvinkään ampujassa oli ennusmerkkejä

- Tiistai 29.5.2012 klo 22:33
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ministeri Räsänen ja mediassa haastatellut asiantuntijat ovat olleet sillä kannalla, että Hyvinkään ampumistapaus poikkeaa aikaisemmista siinä, että siihen ei liittynyt ennustettavuutta eikä yhteisiä piirteitä aikaisempiin surmatekoihin.

Olen tutkinut niin suomalaisten kuin brittiopiskelijoiden itsemurhia. Hyvinkään ampujan ystävä, joka puhui tämän kanssa puhelimesta juuri ennen ampumista teki jo diagnoosin. Ampuja sanoi antavansa värikuula- aseensa tälle, koska ei niitä enää tarvitse. Sen johdosta ystävä huolestuneena kysyi, “että ethän aio tehdä itsellesi mitään”?

Tyypillisesti itsemurhan jälkeen monet tutkimieni nuorten ystävät olivat jälkeensä kertoneet vastaavaa. Itsemurhaa ennen ystävä oli sanonut: “Ota lasketteluskeni, en tarvitse niitä enää”, vaikka laskettelu olisi ollut intohimoinen harrastus.

Hyvinkään ampuja oli välinpitämätön itsensä ja muiden suhteen. Aggressio voi vastaavassa tilanteessa suuntautua joko itseen tai ulkopuolisiin. Joukkosurmista on usein kyse laajennetusta itsemurhasta. Ampujan persoona voi olla siten jakautunut, että ei tiedosta tekonsa eri puolia. Hyvinkään ampuja ei myöskään joutunut umpikujaan eikä itsemurha toteutunut välittömästi tapahtuman yhteydessä. Pakomatalla hän ehti ajatella ja tapahtumien kulku ehti muuttua.

Huomiota herättäneessä perhesurmassa tapettuaan vaimonsa ja lapsensa, perheen isä ajoi Porvoon lähellä autonsa päin toista autoa, jonka ajaja kuoli ja jätti useita lapsia isättömiksi. Siten itsemurha sisälsi piittaamatonta aggressiota, jonka seuraukset täysin viattomille sivullisille olivat järkyttävät.

Hyvinkään ampuja ihaili tarkka-ampujaa, joka tappoi mahdollisimman monta puna-armeijan sotilasta. Siten tältäkin osin ministeri Räsänen käsitys ennusmerkkien puutteesta ei pitänyt paikkaansa. Tappamisen ihailu ja tappamis”leikit” harrastuksena ovat ennusmerkkejä.

Toisaalta tällainen tappamisen ihailu laajenee koko kulttuuriimme. Meidät on kasvatettu ihannoimaan sotaa, sankarikuolemaa ja jopa sotarikolliseksi luokiteltavia henkilöitä. Sodan ihannointia vastustava sotaveteraani käveli muutama vuosi sitten itsenäisyyspäivän paraatissa hyökkäysajoneuvon alle protestoiden ääneen sodan ihannointia. Tätä viestiä ei kulttuurissamme otettu vastaan. Vasta viime aikoina jotkut sotaveteraanit ovat voineet puhua kuinka hirveää sota on ja käsitellä kokemuksiaan syvät tunteet jakaen.

Kulttuurimme kasvu ulos väkivallasta edellyttäisi muun muassa niin sisällissodan kuin myöhempien sotien tunteellista käsittelyä.

Avainsanat:

- masennus,
- aggressio,
- tappamisen ihailu

Verilöylyt, propaganda ja kaksinaismoraali

- Keskiviikko 30.5.2012 klo 9:49
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

On miellyttävää lukea tasapainoisia todellisuutta kuvaavia analyysejä ristiriitaisista ja vaikeista konflikteista yhdysvaltalaisista The Nationista tai The New York Review of Booksista. Sen jälkeen Helsingin Sanomien ja useiden muiden tiedotusvälineiden tunnistettava propagandistisuus tuntuu vastenmieliseltä.

30.5. Helsingin Sanomien Heikki Aittokoski vertaa Syyrian Houlan verilöylyä Jugoslavian Srebrenicaan. Synä on ilmeisesti propagandistinen tunnelatauksen synnyttäminen. Houlassa lasten ja perheiden murhat suoritti asejoukkio, joiden uskonto on sama kuin Syyrian presidentillä. Armeija ei hirmutekoja suorittanut. Srebrenicassa tuhansien ihmisten verilöylyä johti armeijan kenraali. Aljazeera pani vielä paremmaksi yhdistäen Houlaan Srebrenican lisäksi Vietnamin My Lain, jossa Yhdysvaltojen armeija tappoi tuhansia muuten tappamiensa miljoonien lisäksi.

Aittokoskelle tekisi hyvää lukea Syyrian kristittyjen mielipiteitä Assadin hallinnosta. “Olen vapaa, olen turvassa. Koulussani osa ystäväistäni on Muslimi veljeskunnan jäseniä. He kunnioittavat minua. Ja minä kunnioitan heitä. Kenen ansiota se on? Katsokaa nyt tätä terroria. Tätäkö Obama haluaa? Tätäkö Sarkozy haluaa?(Syyria vapautui Ranskan siirtomaavallasta)Jättäköön meidät rauhaan. Jos emme pidä presidentistämme, emme valitse häntä. Olen 60 vuotias ja olen ollut vapaa 30 vuotta. Pitäisikö minun pelätä mennä ulos? Pitäisikö minun peittää kasvoni? Pitäisikö naisten elää kuin aasit? Me olemme kansalaisia. Me olemme vapaita.”

Charles Glass teki haastattelut Alepossa, jonka kulttuuri on yli 3000 vuotta vanha. Eri kansanryhmät ovat toimineet sovussa keskenään. Irakin sotaa paenneiden 2 miljoonan kristityn (Charles Glassin mukaan) ja maassa ennestään asuvien kristittyjen asema on uhanalainen. Armenialaiset ovat jo ostaneet asuntoja Armeniasta.

Houlan kymmenien lasten murhat aiheuttavat monien EU-maiden Syyrian diplomaattien karkoituksen. Sen sijaan kaksi vuotta sitten Yhdysvaltojen suojeluksessa tapahtunut Israelin armeijan suorittama 400 Gazan palestiinalaislapsen tappaminen ei saanut minkäänlaista EU:n toimenpidettä. Päinvastoin USA myy aseita Israelille, Suomi ostaa sieltä aseita. Lisäksi Israel on EU:n suhteen taloudellisessa suosituimmuusasemassa taloussaarron sijasta. Voiko murhaajia paremmin suojella?

Kun kansainvälinen politiikka perustuu aseisiin ja mielivaltaisiin tappamisiin, mitä voi kansallisella tasolla odottaa kun tiedonvälitys heijastaa vahvimman etua. Yhdysvaltojen ja EU:n entisten ja nykyisten siirtomaavalttojen tiedonvälitys-hype voittaa kaiken asiallisen, totuudellisen ja eri näkökulmat esiintuovan aineksen. Suomi näyttää seuraavan vanavedessä.

Avainsanat:

- Houla,
- Syyria,
- EU,
- USA,
- Aittokoski,
- Srebrenica

Syyrian tragikomediala

- Torstai 31.5.2012 klo 10:43
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

George W. Bushin ristiä "roistovaltio" Syyria ei ole taipunut Yhdysvaltojen raa'an pelin edessä. Sekulaarinen (Syyriassa ei tilastoida väestöä uskonnon mukaan) valtio-omisteisia rakenteita omaava liittoutumaton maa ei sovi yhdysvaltalaiseen maailmankuvaan.

Sunnimuslimien ja Al Qaidan yhdessä muodostama oppositio, jota Yhdysvaltojen johtama "Syyrian ystävät" tukee ei halua neuvotella koska Yhdysvallat, Saudi-Arabia ja Qatar ovat antaneet rahallista apua, aseita ja Libyan sotaan osallistuneiden joukkojen tukea. YK:n Yhdysvaltojen tukema pääsihteeri vetää myös mattoa neuvottelijan Kofi Annanin jalkojen alta.

Tragedia saa komediallisia piirteitä "Syyrian ystävä"-maiden karkoittaessa Syyrian diplomaatteja maistaan. Britannian entinen Libyan suurlähettiläs ihmetteli moista tempausta ja totesi diplomaattien olevan kohdemaissaan diplomatiaa ja neuvotteluja varten. Ruotsi onneksi toimi viisaasti.

Tällainen "ystävä"-toiminta ei auta syyrialaisia, joissa on monella tavalla ajattelevia ihmisiä. Kristittyjä, joiden omaisia on opposition toimesta raiskattu ja teloitettu Homsissa, maltillisia sunni-muslimeja, jotka kristittyjen ohella ovat tyytyväisiä hyviin sosiaalisiin oikeuksiin Syyriassa vaikka poliittiset oikeudet ovat rajalliset eikä hallitusta vastaan ole syytä toimia ainakaan niin, että toiminnan voisi tulkita maanpetokseksi.

Opposition värssyissä toivotetaan kristityt Beirutin ja alawiitit ruumisarkkuun.

On mielenkiintoista kuinka media ei ole ollut kiinnostunut haastattelemaan historian tutkijoita, jotka pystyisivät selvittämään mikä sunni-muslimien äärisuuntauksissa, jota Saudi-Arabia edustaa, on sellaista, että Yhdysvallat on aina valmis tukemaan heitä. Miksi valtioiden ja kansakuntien tuhoaminen asettuu Yhdysvalloille hyödyllisemmäksi vaihtoehdoksi kuin niiden rauhaan jättäminen.

Avainsanat:

- diplomaattien karkoitus,
- länsimaiden väärä vallankäyttö,
- pattitilanne,
- ideologiat

Mikä nuorten psykiatrisessa hoidossa on vialla?

- Torstai 31.5.2012 klo 19:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Toimin 25 vuotta Helsingin kaupungin nuorisopsykiatrian ylilääkärinä. Eläkkeelle jäädessäni jokainen nuori sai vastaanoton samana päivänä kun käveli poliklinikan ovesta sisään. Jokainen pääsi tarvitessaan samana päivänä osastolle. Sama lääkäri hoiti poliklinikalla ja osastolla. Jokainen sai itselleen ilmaisen psykoterapian, joka kustannettiin joko KELA:n tai sairausvakuutuksen kautta tai oman palvelumme budjetoidusta psykoterapiamäärärahasta. Lähetettä nuori ei tarvinnut. Jotkut lääkärit tai koulut kirjoittivat lähetteitä, mutta me emme niitä pyytäneet. Kaikki niin potilaat, heidän vanhempansa kuin henkilökunta olivat tyytyväisiä ja iloisia.

Tämä palvelu oli Helsingin kaupungin omaa palvelua.

Syynä varhennetulle vanhuuseläkkeelle lähtöni oli Helsingin kaupungin päätös siirtää nuorisopsykiatria hallinnollisesti HYKSiin, yliopistollisen keskussairaalan alaisuuteen. HUS:in johtaja Aki Lindén on ihmetellyt sitä, että vasta hierarkian viides porras on tekemisissä potilaan kanssa. Tuntien HYKS:in byrokratian ja toimintatavat tiesin jo etukäteen, että ne hoitomallit, joita olimme kehittäneet yhteistyössä Helsingin kaupungin nuorisotoimen, koulujen, liikuntatoimen ja kirjastojen kanssa eivät tulisi jatkumaan. Nuorten palvelemisen sijaan ensisijaiseksi tulisi koulutus, tutkimus, tieteelliset ansiot jne. Näissä ei sinänsä ole mitään pahaa, mutta nuori tuntee jo hoitoon tullessaan mikä hoitopaikassa on tärkeää, mikä on sen ilmapiiiri.

Nuorisopsykiatrian siirrettyä HYKS:iin hoitoon päästäkseen nuori tarvitsi lähteen. Hoitoon pitää jonottaa. Jonotus saattaa kestää kuukausia. Hoito on riittämätöntä ja sattumanvaraista. Hoito koostuu henkilökunnan suoritteista. Osastohoitoon tulevan potilaan toveri on ehkä 150km päässä olevalta paikkakunnalta. Ei ole mitään yhteistä. Vierauden tunne vallitsee.

Mielestäni nuorisopsykiatria on lähialuetoimintaa. Psykiatrinen apu tulee saada heti kun nuori tuntee tarvitsevänsä apua. Kun mieli on hajoamassa ja ahdistus kasvamassa kestävämmäksi hoitoon on päästävä joidenkin tuntien kuluessa eikä pidä joutua odottamaan kuukausia. Helsingissä kaupunki maksaa lääkäreiden koulutusta maksaessaan HYKS:in maksuja eikä pelkästään potilaiden hoitoa. Lääkärit vaihtuvat tiuhaan.

Toinen keskeinen nuorisopsykiatriaan liittyvä ongelma on psykoterapian korvaaminen masennuslääkkeillä, jotka lääkkeet aiheuttavat itsemurhaylläylykkeitä ja aggressiota. Pidän serotoniinin takaisinottoa estäviä masennuslääkkeitä kokemusperäisesti epäsuopivina. Toinen koulukunta käyttää niitä edelleen. Lääkevalinta edellyttää suurta harkintaa.

Nuorisopsykiatria ei voi ratkaista nuorten ongelmia varsinkaan pienillä paikkakunnilla, kaukana psykiatrisista palveluista. Koulu ja opettajien taitava nuorten

tunteiden ja ajatusten huomioon ottaminen ovat paljon tärkeämpiä. Suomessa olisi päästävä kouluilmapiirin kehittämisessä pidemmälle, jotta voitaisiin välttää nuorten ongelmien eskaloituminen sairaudeksi. Opettajat ansaitsevat saada kannustusta ja työnohjausta erään Tamperelaisen opettajan kuvailemien “aamupiirien” kehittämiseen joka luokkaan. Aamupiirien, joissa kerran viikossa nuoret voivat puhua opettajan kanssa “syvällisiä” tärkeitä mieleen tulevia asioita. Nuorisopsykiatri voisi ajoittain käydä tapaamassa opettajia, jotka voisivat kysyä nevoa mieltään painavissa asioissa ilman, että vastuu oppilaasta siirtyisi pois opettajalta, joka kuitenkin on luokkansa oppilaiden paras asiantuntija.

Avainsanat:

- väärä organisaatio,
- psykoterapian puute,
- jonot

Helsingin Sanomat ihailee jihadisteja

- Lauantai 2.6.2012 klo 12:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Totuus on aina konfliktien ensimmäinen uhri. Ihmisen kyky empatiaan, it-senäiseen ajatteluun ja maailman hahmottamiseen edellyttää totuudenmukaisia tietoja. Helsingin Sanomat ja suuri osa suomalaista mediaa hahmottaa maailmaa suurvallan, Yhdysvaltojen etujen mukaisesti.

2.6. HeSa:n Jukka Huusko kirjoittaa ihailevan artikkelin, yhdysvaltalaisen kuvaa-jan tekemän kuvareportaasin yhteydessä, Syyrian kapinallisten yöstä. Haastattelujen tunnusomainen ulkonäkö ja mielipiteet, jotka ovat samat kuin Afganistanin Talibaneilla, valaisee tämän kapinallisryhmän ääriuskonnollisen ideologian.

Raportoidessaan kuvottavista perheiden teloituksista Huusko kirjoittaa niiden tekijäksi aina hallitusta kannattavat joukot, tosin mainiten loppuheitoksi sen, mitä mieltä hallitus on. Kun katsoo teloitusten kohteeksi joutuneiden perheiden haastatteluja filmeillä, asut ovat shia-muslimien. Miksi hallituksen alawiitti-uskontoa tunnustavat joukkiot teloittaisivat oman uskontokuntansa perheitä?

Kiireesti ennenkuin ehditään tutkia, ketkä murhat ovat suorittaneet, Yhdysvallat saa liittolaisensa, näytelmänomaisesti. karkoittamaan Syyrian diplomaatit maistansa. (Ehkä 30 vuoden kuluttua totuus selviää)

Jihadistisen Al Qaidan menetelmiä muistuttavia silmittömiä teloituksia ja lukuisia pommi-iskuja on jo nähty Syyriassa. Toki ne hajanaisen opposition edustajat, jotka eivät ole yhtä synkkien menetelmien kannattajia, eivät halua myöntää niitä oman puolen teoiksi. Mikään ei anna aiheutta uskoa, että tällaisten hirmutekojen tekeminen hyödyttäisi Al Assadia.

Nyt Helsingin Sanomat, muu media mukana, ovat jälleen nousseet Yhdysvaltojen ”hyökkäysvaunuihin”, kuten Irakissa, tarkastellen Syyriankin tapahtumia näiden amerikkalaisten silmälasien läpi. Jihadistit kelpasivat Yhdysvaltojen liittolaisiksi silloin kun he taistelivat Afganistanissa Neuvostoliittoa vastaan. Samoin Kosovossa. Kun saudi-arabialaiset jihadistit lensivät New Yorkin kaksoistorneihin, alettiin pommittaa Afganistania ja julistettiin sota jihadismia ja yleensä muslimeja vastaan. Nyt suunta on taas kääntynyt kun ääriuskontoa voidaan käyttää shia-Iranin heikentämiseen Syyrian kriisin kautta.

Yhdysvallat on Israelin avulla alkanut käydä cyber-sotaa Syyriaa, Palestiinaa ja Irania vastaan Flame tietokoneviruksen avulla. Israelin pommittaessa Libanonia, tästä sodasta oli jo merkkejä. Näiden militarististen valtioiden vallantunne, joka erinomaisesti heijastuu Hillary Clintonin ylemmydentuntoisissa kommentteissa Venäjästä, on johtanut sokeuteen. Hakkerit eivät palvele ainoastaan Yhdysvaltoja tai Israelia. Ei kestäne kauan kun joku vuorostaan hyökkää Yhdysvaltojen tai Israelin elintärkeisiin kohteisiin. Cyber-sodassa ei ole voittajia. Näköalana on hirvittäviä katastrofeja.

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- Al Qaida,
- jihadistit,
- konfliktien totuus,
- Jukka Huusko

Euron loppuminen näyttää vääjäämättömältä

- Tiistai 5.6.2012 klo 10:55
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Euroliiton hajoaminen on jo vuosia näyttänyt vääjäämättömältä. Euroopan komission ja Euroopan oikeistolaisten johtajien kyvyttömyys asettua demokratian puolelle pääoman valtaa vastaan on halvaannuttanut kyvyn nähdä kehitys sellaisena kuin se on.

Spekulatiivisen pääoman määrä suhteessa demokraattisesti hallittujen varojen määrään tekee taistelusta mahdottoman. Oikeistolaisten politiikkojen haluttomuus rajoittaa millään tavoin spekulatiota, kansainvälistä veronkiertoa ja markkinoiden "vapautta" tulee johtamaan katastrofiin.

Oikeistolaiset hallitukset ovat olleet puolinaisesti demokratian puolella ja suuremmalla puolella pääomien etujen puolella. Tällaisesta kahdella tuolilla istumisesta on seurannut kompromisseja, joiden sisältönä on ollut jatkuvat Euroopan unionin solmimien sääntöjen rikkomukset, demokratian ohittaminen ja pankkien kontrollin huteruus. Seuraavaa suurta yhteisten sopimusten rikkomusta suunnitellaan muutoksella, jolla vakausrahastoilla alettaisiinkin suoraan rahoittaa pankkeja valtioiden asemesta.

Suuruuden on arveltu olevan ratkaisu ongelmiin. Tehdään Euroopan unioni suuremmaksi, annetaan pankkien kasvaa suuremmiksi, toivotaan kuluttajien määrän kasvun ratkaisevan kapitalistisen järjestelmän tarpeet.

Globaalit rahamarkkinat eivät kuuntele suurenkaan Euroopan Unionin toiveita. Yhteisestikään Euroopan unionin veronmaksajat eivät kykene pelastamaan globaalien rahoittajien määräälemiä surkeassa tilassa olevia suurten maiden suuria pankkeja.

Toiveajattelu ja todellisuuden kieltäminen ovat vahvasti vallalla Suomen Europarlamentaarikkojenkin keskuudessa. Kuvitelma siitä, että liittovaltio, jossa hyvin taloutensa hoitavat maat rahoittaisivat heikosti taloutensa hoitaneita (joissa rikkaat ovat jättäneet veronsa kokonaan maksamatta tai mafia hallitsee taloutta) on utopia.

Mitä mielivaltaisempia ja demokratian ohittavampia päätöksiä Euroopan johtajat hätäpäissään tekevät sitä vaikeampi on saada kansalaisia hyväksymään niitä. Fasistiset ja rasistiset ilmiöt vahvistuvat kun demokratia menettää uskottavuutensa ja kansalaiset toivonsa. Tämän hetkinen kasvoton globaali pääoma on ylivoimainen vastustaja kenelle tahansa johtajalle. Pienet myönnytykset vain lisäävät tuon vastustajan ruokahalua ja vallan tunnetta.

Keskustan nykyinen puoluejohto näyttäytyy melko säälittävässä valossa. Se on edellisessä hallituksessa ollut täysin rinnoin puolustamassa globaalia pääomaa ja kestäväntöntä kehitystä. Nyt se Suomenmaa-lehdessä asettuu vastustamaan ainoaa nykyisessä talouskriisissä pätevää henkilöä puheenjohtajaksi, henkilöä,

joka on ulkopolitiikan ja kestävän kehityksen asiantuntija sekä taloudellisten prosessien kokenut, tarkkanäköinen ennakoija ja hallitsija.

Avainsanat:

- euron tuho,
- Keskustapuolue,
- spekulatiivisen rahan määrä,
- oikeistovalta Euroopassa

Suomen sairas Venäjä-suhde

- Torstai 7.6.2012 klo 10:32
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Sota-aikana aikuiset tavoittivat minut, alle kaksivuotiaan, naapurin tädin ruokakaapilta, pienet nyrkit selän takana täynnä sokeripaloja. “Ei oo oo-koo-kokorii” kielsin ilmiselvän tosiasian.

Valtaosa suomen mediaa, poliitikkoja ja asiantuntijoita kieltää, kaksivuotiaan tavoin, tosiasiat.

Suomella oli itärajan tuntumassa puolustuksellisia maamiinoja. Miinojen yleismaailmallisen kieltämisen jälkeen ne korvataan Hornet-hävittäjiin asennettavilla hyökkäyksellisillä risteilyohjuksilla.

Maan pääministeri-puolue Kokoomuksen jäsenistöstä suurin osa kannattaa NATO-jäsenyyttä, mutta puolue on tyytynyt pienten askelten politiikkaan eli hiljaiseen hivuttautumiseen NATOon. Puolueen ministeri menee Yhdysvaltoihin julistamaan Venäjän Suomen ongelmaksi. Presidentti valittiin samasta puolueesta.

Kenraali Makarovin puhetta on päivitelty kylmän sodan logiikkana ja ajastaan jälkeen jääneenä. Kansainvälinen asiantunteva media vuorostaan pitää kylmän sodan paluuta selviönä. Yksi ainoa maailman valta USA haluaa absolutisoida valtansa - myös meillä.

Parlamentaarisesti valvottu tiedotusväline TV 1 kutsuu brittihistorioitsijan asiantuntijaksi todistamaan Venäjän historiallista, ilmeisesti hänen mielestään epärealistista “pelkoa” saarretuksi tulemisesta. Tosiasiallisesti jos kartalta katsoo USA:n sotilastukikohtien, laivastojen ja liittolaisten sijaintia, Venäjä ON JO SAARRETTU.

Virallinen Suomi pyrkii tekemään tyhjäksi (toinen varhaisen puolustusmekanismin käyttö) Venäjän todelliset tarpeet ja motiivit. Kypsä eläytyvä asenne lähinaapurilta edellyttäisi Venäjän realististen huolien todesta ottamista ja niin kuin ystävän kuuluu tehdä, niiden ratkaisun yrittämistä.

Yhdysvaltojen tunkeutuessa Venäjän rajoille nk ohjuspuolustusjärjestelmän, itseasiassa hyökkäysjärjestelmän avulla, Suomen tehtävänä olisi pyrkiä mieluummin ennalta ehkäisemään tilanteen kärjistymistä kuin olemaan passiivinen. Onhan päivänselvää, että Venäjä joutuu puolustautumaan Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten aggressiolta. Suomen on ratkaistava eskaloiko se tilannetta.

Ottaen huomioon sen, että USA maailmanvaltana rikkoo päivittäin kansainvälisiä lakeja kansakuntien suvereniteetista, paitsi laittomalla sodalla Irakissa ja aloittaen laittomasti sodan Afganistanissa, nyt miehittämättömillä lennäkeillä erityisesti Pakistanissa ja Jemenissä mutta myös tukemalla oppositiota Syyriassa, Venäjän on mahdotonta luottaa USA:n rehellisyyteen. Joka tiistai presidentti

Obama kokoontuu Valkoisessa talossa päättämään lennäkeillä laittomasti tapettavista henkilöistä ja sen edellytyksenä olevista kohteista. Jemenin Majalan kylässä lennäkki tappoi 36 naista ja lasta. Saleh pani Obaman käskystä tapah-
tumasta kirjoittaneen ja Aljazeeralle puhuneen Abdulelah Shayen vankilaan.

Syyrian ongelmassa Venäjä puolustaa kansainvälistä lainsäädäntöä. Suomen median on vaikea myöntää sitä. Yhdysvallat sen sijaan lietsoo sisällissotaa yhdessä Qatarin ja Saudi-Arabian, Britannian ja Ranskan kanssa. Jos Yhdysval-
lat vaatisi vallassaan olevaa osaa Syyrian oppositiosta noudattamaan Annanin rauhansuunnitelmaa ja pidättymään väkivallasta, konflikti olisi ohi.

Muutos demokraattisempaan järjestelmään on aina vähittäinen. Uskonto ai-
heuttaa ylipääsemätöntä ehdottomuuta, joka ei johda demokratiaan varsinkaan väkivallan avulla.

Halu käyttää valtaa eläytymisen ja tunnistettavaan totuuteen pyrkimisen sijaan johtaa suomalaisen kaunaiseen Venäjä - suhteeseen, joka on valitettavan kattava. Ihmisen ihmisyyys säilyy kuitenkin vain tuntevan aidon kanssakäymisen varassa.

Avainsanat:

- Suomi-Venäjä suhteet,
- Makarov,
- tosiasioden kieltäminen,
- valta,
- eläytyminen

Koululaiset kuriin, kuulostaa tutulta!

- Maanantai 11.6.2012 klo 11:22
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kuri ja järjestys, silläkö mutkikkaat asiat hoidetaan koulussa? Jälki-istuntoa, haravointia, koulun ja vanhempien yhdessä suunnittelemaa rangaistuksia esittävät opetusalan järjestöt ja Vanhempainliitto.

Jos lapset tappelevat, tutki vanhempien parisuhdetta, kehoitti psykiatrian koulutajamme Veikko Tähkä 1960-luvulla. Aikuisten vointi ja kodin ilmapiiri vaikuttavat ratkaisevasti lasten vointiin. Koulussaoloaikana vuorostaan koulun ilmapiiri vaikuttaa siihen miten lapset käyttäytyvät. Opettajiin vaikuttaa koulu työyhteisönä.

Pakkokeinot ja rangaistusten keksiminen tuntuu olevan yllämainituille tahoille ensimmäinen mieleen tuleva asia. Pakkokeinojen toteuttamiseen vaaditaan lainsäädäntöä, jonka aikaansaamiseksi kyseiset järjestöt ovat lähestyneet opetusministeriä.

Pakkokeinoja tepsivämpiä keinoja kuulee silloin tällöin viranomaisten sijaan viisailta opettajilta itseltään. Opettajat ovat alkaneet järjestää keskustelupirejä omalle luokalleen. Näistä ”tunnetunneista” on tullut oppilaille kaivattu henkireikä, jossa voidaan puhua kaikesta, mikä huolestuttaa tai muuten painaa mieltä.

Alkoholismi, perinnöllinen kansansairautemme, joka on syy n.15 000 lapsen huostaanottoon, on jätetty hoitamatta. Lapset jätetään heitteille. Miten lapsen kokema vuosien kärsimys vastaanotetaan silloin kun se alkaa heijastua lapsen omana piittaamattomana käyttäytymisenä koulussa.

Entä narsistiset minulle kaikki, heti aina oikeassa olevat vanhemmat, joiden piittaamattomuus ja valehtelu heijastuu lapsiin.

Erilaisten kiusaamisenpoisto- kikkailujen sijaan tarvitaan syvällistä, pitkäjänteistä kouluilmapiirin kehittämistä. Koulu toimii joka tapauksessa yhteisönä. On tärkeätä, että tuo yhteisö rakentaa lapsen ihmisarvoa ihmisenä eikä painota sitä mitä lapsesta pitäisi tulla. Opettajien tulisi olla selvillä omasta persoonastaan;kuka minä olen, jotta voi antaa lapselle mahdollisuuden kehittyä näkemään kuka hän on.

Opettajien ja vanhempien yhdessä suunnitteleminen lapselle vapaa-ajalle annettujen rangaistusten sijaan kotiin tulisi lähettää sosiaalityöntekijä tutkimaan, myös lapsen parhaaksi, minkälaista tukea kodissa tarvitaan, jotta nuoren ei tarvitse purkaa ahdistustaan koulussa. Täällä menetelmällä Helsingin Myllypuron ostoskeskuksen näpistelyprojektissa päästiin ongelmia poistaviin lopputuloksiin.

On turha syyllistää koululaisia koulun, perheiden ja yhteiskunnan hoitamattomista ongelmista. Oppilas kokee syihin puuttumattomat rangaistukset perustellusti epäoikeudenmukaisina. Sen seurauksena uhmakkuus vain kasvaa.

Miettikää järjestöt, millä keinoin saatte nuorista ulos kaiken sen itkun ja surun, mikä koululaisten sisään on kertynyt.

Avainsanat:

- lapsen suru,
- koulujen kuripolitiikka,
- koulu yhteisönä,
- koti yhteisönä

Bentsodiatsepiinin huumeluonne tunnettu jo yli 40 vuotta

- Perjantai 22.6.2012 klo 14:31
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tuoreessa väitöstutkimuksessa on hiljattain todettu bentsodiatsepiinien huumeluonne. Tämä ei ole uutinen. Toisen tekijän kanssa kirjoittamassani kirjassa, Idänpään-Heikkilä Pirkko ja Idänpään-Heikkilä Juhana, Huumeet, WSOY 1972 ja 1974 mainitaan WHO:n ehdottaneen jo 1971 bentsodiatsepiinien sisällyttämistä riippuvuutta aiheuttavien aineiden valvontalistalle.

Työskennellessäni Yhdysvalloissa Texas Research Institute of Mental Sciences tutkimuslaitoksessa 1968 - 69 vierailevana tutkijana vastualueenani oli huumeriippuvuuden tutkiminen. Hoidin useita bentsodiatsepiini-riippuvaisia potilaita. Tuolloin tein maailmassa ensimmäisen havainnon selkeästä Pentatsosiini-huumeriippuvuudesta, joka havainto julkaistiin kirjeenä Lancet-lääketieteellisessä julkaisussa.

Pentatsosiini tuli luokitelluksi riippuvuutta-aiheuttavaksi aineeksi ja valvotuksi, bentsodiatsepiini ei.

Palattuani Suomeen kiersin eri puolilla Suomea puhumassa huumeriippuvuudesta, myös bentsodiatsepiiniriippuvuudesta. Erityisesti nuorten huumeiden käyttöepidemia hälveni yhden koululaissukupolven ajaksi 1975-1990 mutta bentsodiatsepiinien käyttö levisi ja laajeni.

Itse en urani aikana määrännyt bentsodiatsepiineja. Kehoitin alaisiani lääkäreitä myös olemaan määräämättä niitä. En kuitenkaan voinut estää ketään itsenäistä lääkäriä kirjoittamasta Diapam- tai vastaavia aineita sisältäviä reseptejä, koska bentsodiatsepiineja ei ollut luokiteltu valvottavien listalle.

Suuri osa suomalaisista lääkäreistä tietää bentsodiatsepiinien aiheuttavan riippuvuutta, väärinkäyttöä, vieroitusoireita ja vaikeutta lopettaa niiden käyttö.

Suhtautuminen bentsodiatsepiineihin muistuttaa suomalaisten suhtautumista alkoholiin. Näihin aineisiin suhtaudutaan ikäänkuin ne aiheuttaisivat mielihyvää. Alkoholistille tai bentsodiatsepiini-riippuvaiselle kyse ei ole mielihyvästä vaan PAKOSTA. Suomalaiset lääkärit eivät pysty diagnosoimaan alkoholismia. He eivät osaa hoitaa myöskään bentsodiatsepiini-riippuvuutta.

Sen, että bentsodiatsepiinien on annettu näin kauan tehdä tuhotyötään väestön parissa, arvellaan johtuvan lääketeollisuuden mahdista. Lääkärit eivät ole riippumattomia. Suurin osa bentsodiatsepiineista saadaan lääkärin määräyksellä.

Avainsanat:

- lääkärit ja bentsot,
- bentso-riippuvuus,
- huumeet,
- suomalainen päihdeasenne

Euro ei ollutkaan Sampo;vain lisääikaa eurokriisiin

- Perjantai 29.6.2012 klo 10:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Euroopan yhteisön tarjoama hätäapu kriisimaille ei tule riittämään eikä ole perusteltuakaan. Kriisimaiden tilaa ei ole pohjiaan myöten selvitetty. Vahvoina pidetyt maatkaan eivät ole paljastaneet ongelmiaan. On liiaksi tuijotettu pankkien tilaa, kun varsinainen ongelma on valtioiden, autonomisten alueiden, kuntien ja kaupunkien ylivelkaantuminen - monien kohdalla jo konkurssi.

Aivan samoin kuin halpakorkoinen pankkilaina on houkutellut monien maiden kansalaiset harkitsemattomiin kiinteistöostoihin ja spekulatioon, euro on luonut harhakuvitelman ikuisesta mahdollisuudesta elää yli varojen.

Keinottelijoille on kyllä syntynyt mahdollisuus tehdä nopeita voittoja ja sijoittaa nopeasti rahat veronmaksulta turvaan veroparatiiseihin. He ovat ottaneet eurosta hyödyn, mutta eivät osallistu kansalaisyhteiskunnan ylläpitoon. Kansalaisyhteiskunnan instituutiot, kunnat, autonomiset alueet ja valtiot ovat joutuneet pelaamaan vain vaaleilla valittujen edustajiensa hyväksymillä laillisilla normeilla, kulloinkin saatavissa olevilla verorahoilla ja lainoilla.

Euroopassa on menossa samanlainen jako menestyjiin ja tappion kärsijöihin kuin Suomen 1990-luvun "pankkikriisin" aikoihin. Osa suomalaisista - ne joitka olivat menestyksen uskossa ottaneet tuolloin mahdollista valuuttalainaa - joutuivat kärsimään ja saattoivat markan devalvaation seurauksena tulla kyvyttömiksi selviytymään.

Euro on edustanut tuota edullista, nopean, lyhyen tähtäyksen hyvinvointia sellaisillekin, joilla ei olisi realistisia, työn tuottavuuteen perustuvia edellytyksiä. Lisänä ovat tulleet EU:n monet tuet, joilla ei ole välttämättä edistetty kyseisen maan tuottavuutta vaan ehkä jopa passivoitettu oma-aloitteisuus minimiin. EU-rahojen käytön kontrolli on ollut minimaalista ja johtanut väärinkäytöksiin.

Suomessa Kokoomus ja city-Keskusta pyrkivät edellisessä hallituksessa lain-säädäntöteitse luomaan edellytyksiä veroparatiisien käytölle. Samalla tavoin kuin Kokoomuksen johdolla 1980-luvun optiolainsäädännöllä lisättiin rikkaiden rikastumista ja kansallisella tasolla eriarvoisuutta. Pääministeri Kataisen ongel-maksi muodostuu se, sopivatko hänen kansalliset asenteensa myös kansainvälisiin yhteyksiin. Voiko eurolla ratkaista tuottavuuseroja ja voiko liittovaltio jopa poistaa ne? Voiko sinisilmäisyys ratkaista mafian, korruption, tuottavuuserojen ja maksamattomien verojen ongelmat?

Avainsanat:

- euro- petos,
- omaisuuden uusjako,
- kansalaisyhteiskunnan menetykset

Viisaus vaihtumassa uhitteluun Suomen ulkopolitiikassa

- Lauantai 30.6.2012 klo 13:50
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tiedotusvälineiden kuva presidentti Niinistön asenteesta Venäjän edustajiin näyttäytyy uhmakkuutena ja töykeytenä. Lipevyyttä lähentelevä mairaus kuvaa vuorostaan hänen ja ulkomaankauppaministeri Stubbin suhdetta USA:n edustajiin.

Historia usein toistaa itseään.

Etsimättä lähinnä mieleen tuleva toinen samantapaista asennetta osoittanut henkilö on myöhemmin presidentiksi valittu, maan hallituksen puheenjohtaja P. E. Svinhufvud. Vuoden 1918 alussa hän oli valmis luovuttamaan Suomen juuri Venäjän johtajien kädestä saaman itsenäisyyden Saksalle. Hänen kutsustaan Saksa miehitti Suomen, otti talouden ja kaupan hallintaansa ja määräsi Suomen valtiomuodon kuningaskunnaksi. Vain maailmanpolitiikan muutokset ja Saksan keisarikunnan romahdus vuoden 1918 lopulla pelastivat Suomen.

Svinhufvudin asenne Venäjään oli äärimmäisen kielteinen. Vasta Saksan kehoituksesta hän suostui menemään pyytämään Leniniltä Suomen itsenäisyyden tunnustamista.

Niinistön asenne vaikuttaa samanlaiselta. Häntä ei näytä kiinnostavan, minkälaiseksi Venäjä kokee asiat. Hänellä ei ole empatia-aluetta yhteistyössä. Hänellä ei ole Kekkonen ja Halosen kaltaista sillanrakentajan asennetta, viisautta kuunnella ja oppia.

Svinhufvud analogiaa seuratakseni USA-johtoinen NATO edustaa 1918 Saksan armeijaa, jonka avulla Suomen kansan itsenäinen omaa identiteettiä ja etua korostava toimintatapa estyy. EU:n useilla jäsenmailla on erittäin kielteinen Venäjä-suhde ja toiset maat vuorostaan eivät tunne lähemmin Venäjää vaan ovat kylmän sodan logiikan varassa suhteessaan siihen. Nojautuessaan EU:n ulko- ja puolustuspolitiikkaan Niinistö voi olla varma, että se on Venäjän suhteen kielteisempää kuin Suomen tähän astinen itsenäinen, viisas suhde lähimpään naapuriin.

Ulkoministerinä ollessaan Alexander Stubb jo osoitti Georgian sodan yhteydessä asenteensa Venäjään. Tietämiensä, sodan alkuun liittyvien tosiasioden vastaisesti hän syytti Venäjää sodan aloittamisesta. Suomi oli tuolloin Etyj:n puheenjohtajamaa ja Tskhinvalissa, Etelä-Ossetian pääkaupungissa, oli tuolloin suomalainen, ukrainalainen ja valkovenäläinen sotilastarkkailija. Kaikki he olivat raportoineet Tbilisiin kolme päivää ennen sodan alkua Georgian valmistelevan hyökkäystä Etelä-Ossetiaan. Lopulta Georgia aloitti massiivisen tulituksen Tskhinvalia kohti ja sen maajoukot valtasivat kaupungin. Siten Stubb ei valehdellut vain omissa nimissään vaan Etyj:n puheenjohtajamaan nimissä.

Empatiakyvytön asenteellisuus ja uhmakkuus sekä valheellisiin tietoihin perus-

tuva propaganda saattavat herättää kätten taputuksia Storyvillessä ja Iltapäivälehdissä. Valtiomieskategoriaan sillä tuskin pääsee USA:nkaan silmissä.

Avainsanat:

- Etyj,
- Suomen ulkopolitiikka,
- Niinistö,
- Svinhufvud,
- Stubb,
- NATO,
- EU

Fasismi tunkee mieleen

- Sunnuntai 8.7.2012 klo 12:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kauhun värein seurasin ulkoministeri Clintonin puhetta “Syyrian ystävien” kokouksessa Pariisissa. Sotilaallisen maailmanvallan edustaja puhui Al Assadista, Venäjästä ja Kiinasta brutaalilla halveksuntaa osoittavalla äänellä ja eleillä, olettaen ja ilmeisesti pitäen itsestään selvänä että muut läsnäolevat 100 maata yhtyvät hänen tunnelataukseensa. Puuttui vain, että nuo maailman hallitsijasta taloudellisesti ja sotilaallisesti riippuvaisten maiden edustajat olisivat nostaneet kätensä yläviistoon tervehdykseen.

Näin ei kuitenkaan käynyt. Vieressä istuvan Saksan edustajan kasvot olivat ilmeettömät. Suomen ulkoministeri vaati molemmille sodan osapuolille annettavan aseavun lopettamista.

Vastaavia kauhun väreitä koin seuratessani vuosi sitten Israelin pääministeri Netanyahu'n puhetta Yhdysvaltojen kongressissa. Palestiinalasten oikeuksien halveksunta ja Yhdysvaltojen ja Israelin ystävyys ja sotilaallisen liittolaisuuden ylistys sai kongressin jäsenet taputtamaan raivokkaasti käsiään 58 kertaa, joista seisaalleen nousten 27 kertaa.

Ei ihme, että Yhdysvaltojen sisällä niin The Nation-lehti että New York Review of Books kuvaavat fasistisen kehityksen elementtejä sisäpolitiikassa. Arafatin murha Poloniumilla, Hamasin monien johtajien murhat ja murhayritykset, jatkuvat miehittämättömällä lennäkeillä tehdyt murhat osoittavat kuinka sotilaallinen maailmanvalta liittolaisineen entistä vähemmän piittaa kansainvälisistään laeista.

Nyt Yhdysvallat haluaa määrätä, jo vuosia sitten roistovaltioksi nimeämänsä Syyrian presidentin vaihtamisen. Syyrian perustuslaki ja vaalilaki mahdollistavat vallanvaihdon demokraattisesti äänestämällä. Onko Yhdysvalloille sittenkin tärkeämpää muuttaa sekulaarisen ja valtio-omisteisia rakenteita omaavan valtion järjestelmä eikä pelkästään sen takeena oleva johto. Autoritaarisesta hallinnosta pääsisi eroon äänestämällä, jos Syyriassa asuvat kansalaiset niin haluavat.

Avainsanat:

- Clinton,
- Netanyahu,
- taloudellinen ja sotilaallinen riippuvuus

Espanjan pankkien tuen tarve roimasti alimitoitettu

- Perjantai 13.7.2012 klo 19:51
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomi on kuuluisa siitä, että se on “ainoa joka maksoi velkansa”. Kääntäen voi siis todeta, että yleensä velalliset valtiot eivät maksa velkojaan.

Muiden maiden pankkien tukeminen on sokkopeliä tilanteessa, jossa objektiivista arviota esimerkiksi Espanjan pankkien tilasta ei ole. Belgialaisen De Morgen lehden mukaan maailman suurimman, hollantilaisen pankki- ja vakuutusjätin ING:n, Internationale Nederlanden Groepin ekonomistien arvio Espanjan tuen tarpeesta olisi 30 miljardin pankkituen jälkeen vielä 250 miljardia. Siis kokonais-tarve 280 miljardia.

Ystävättäreni aviomies kysyi kerran tältä mielipidettä siitä, antaisiko hän taloudel-lisissa vaikeuksissa olevalle pojalleen suurehkoa summaa lainaksi. Ystävättäreni vastasi: “Voithan sinä antaa, mutta muista, että se on lopuksi kuitenkin lahja”. Näin epätodennäköisenä ystävättäreni piti lainan ottajan takaisinmaksuhaluja.

Suomen politiikkojen on hyvä muistaa, että talouskriisin aikana loputtomaan suureen mustaan aukkoon syydettyt Suomen veroeurot eivät ehkä koskaan tule takaisin. Ne muuttuvat lahjoiksi. Näiden lahjojen kattamiseksi synnytettyä velkaa ei meidän sukupolvemme ole maksamassa vaan lasten ja lastenlasten sukupolvet.

Yhdysvaltalaisen Lehman Brothers pankin pelastamista yhdysvaltalaisten pääasi-assa pieni- ja keskituloisten verorahoilla pidettiin Yhdysvalloissa perusteltuna globaalin kriisin estämiseksi. Kotinsa menettäneet pienituloiset elävätkin autois-saan parkkipaikoilla ja syövät ruokalipukkeiden avulla yleisissä ruokintapaikoissa.

Espanjalaisten pankkien romahtamisesta olisi tietenkin yleis-eurooppalaisia seu-rausvaikutuksia. Onko Suomen osallistuttava jättimäisiin pelastustalkoisiin vai Espanjan itsensä.

Suomen pelastuspaketit eivät lopeta espanjalaista korruptiota, autonomioiden ja kuntien ylivelkaantumista, Italian omaa pohjoisen ja etelän välistä kuilua, jossa etelää hallitsee mafia ja maksamattomat verot.

Vanhasen, Vapaavuoren, Jaakonsaaren ja Rehnin suomalaisille esittelemät kiltteys ja kuuliaisuus- “maksa kiltisti”-vaatimukset ovat kestäättömiä nykytilanteessa. Suomalaiset johdateltiin laittomasti euroon. Muut Pohjoismaat ja Britannia eivät ole eurossa. Moni muu EU-maa ei myöskään kuulu euroon.

Harhaisesta kaikkivoipaisuudesta ja vastuuttomuudesta lastenlasten edessä on tullava loppu.

Avainsanat:

- ING-pankin arvio,
- Espanjan pankit,

- kriisimaiden velanmaksu,
- Suomen kyky auttaa

EU ja uusi siirtomavalta

- Maanantai 23.7.2012 klo 10:09
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Euroopan unionin suuret valtiot ovat entisiä siirtomaavaltoja, jotka ovat uusintaneet valtansa globaalin talouden kautta. EU:n veronmaksajat toimivat uudenaikaisina orjina “markkinoiden” keskuksen Lontoon Cityn määrätessä tahdin.

Psykiatrina hoidin ja tutkin epäsosiaalisesti käyttäytyviä nuoria ja epäsosiaalisesti käyttäytyviä toimihenkilöitä. Unkarilainen tutkija teki samoin ja havaitsi lastensuojelun ylempien toimihenkilöiden persoonallisuudessa saman epäsosiaalisen mallin kuin nuorissakin, mutta toimihenkilöiden epäsosiaalisia tekoja ja vallankäyttöä ei ollut kriminalisoitu.

Sama pätee pankkien ja sijoittajien toimiin. Suuri osa alalla työskentelevistä katsoo sopivaksi ylittää eettiset rajat. Tähän saakka pahin patologia on pysynyt salassa. Mitä enemmän asiaa tutkitaan, sitä likaisemmalla peli näyttää. Britannian hallitus on taloudellisesti riippuvainen cityn toiminnasta - on hallitus minkävärinen tahansa. Suomen viimeinen porvarillinen hallitus pyrki laillistamaan lisää epäsosiaalista hyväksikäyttöä. Toisin sanoen epäsosiaalista käyttäytymistä pidetään välttämättömyytenä!

Jaques Attali kuvaa Francois Mitterrandin suunnitelleen Euroopan integraatiota asteittain. Ensin yhteinen euro, joka pakottaa kehityksen kohti liittovaltiota. Atalin idealistisena tähtäyksenä on maailman hallitus. Ottaen huomioon Atlantin toisella puolella vallitsevan epäsosiaalisuuden asteen, en voi kuvitella Yhdysvaltojen suostuvan minkäänlaiseen omien patologisten tapojensa tarkasteluun. Wall Streetin pankkien Lontoon Cityn haarakonttorit harrastivat epäsosiaalisimpia otteita.

On valitettavaa, että valtiovarainministeri, joka on sosialidemokraatti, joutuu EU:n tasolla alistumaan “Orjaveronmaksajien” etujen toissijaisuuteen yksityisiin sijoittajiin nähden. Ei myöskään ole hyväksyttävää, että kriisimaita pakotetaan yksityistämään elintärkeitä aloja, jotka hankaluuksiin joutuessaan jälleen pelastetaan verovaroin. EU:n valtaeliitin porvarilliseen epäsosiaaliseseen politiikkaan osallistuminen tulee maksamaan sosialidemokraateille ja vasemmistolle. Juuri kun kansallisesti hieman on lisätty oikeudenmukaisuutta, EU:n tasolla toimitaan jättiläismäisesti päinvastoin.

Avainsanat:

- veronmaksajat orjia,
- Britannia epäsosiaalisen vallankäytön avain,
- Attali,
- Dan Hind

USA:n sotarikokset ja Suomi

- Perjantai 27.7.2012 klo 9:10
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Vuonna 1998 kohtasin töihin kävellessäni rakastetun lastentautien professorin Niilo Hallmannin. Pysähdyimme juttelemaan ja keskustelun lomassa kysyin häneltä mitä mieltä hän on lastenlääkärinä Yhdysvaltojen armeijan käyttämästä köyhdytetystä uraanista, joka aiheuttaa lasten epämuodostumia. "Eihän Yhdysvallat semmoista käytä!" oli hänen vakaa reaktionsa.

Ympäri maailmaa liikkuvan professorin olisi luullut seuraavan aikaansa, mutta miksi mieli ei ota vastaan julmia tietoja?

Tätä olen pohtinut viimeksi eilen katsoessani TV 1:n ulkolinjan esittämää dokumenttia Irakin Fallujahin epämuodostuneista vastasyntyneistä ja köyhdytetyn uraanin tappamista ja vammauttamista Yhdysvaltojen sotilaista.

Toinen Yhdysvaltojen sotarikoksia ja paljon puhuttua "valtioterrorismia" kuvaava tieto tuli pari päivää sitten Indonesiasta. CIA:n ohjelmoiman Indonesian v. 1965 sotilasvallankaappauksen jälkeisen, CIA:n listat kädessä, armeijan joukkojen suorittaman, puolen miljoonan kommunistin, kommunistiksi epäillyn ja erityisesti Indonesian kiinalaisen joukomurhan tutkimuskomissio on antanut raporttinsa presidentti Yudhoyonolle. Presidentti kehoittaa yleisen syyttäjän toimistoa ryhtymään toimenpiteisiin tämän raportin johdosta samalla kun hän itse neuvottelee parlamentin ja korkeimman oikeuden kanssa toimenpiteistä korvausten ja muun hyvityksen suorittamisesta.

Yhdysvaltojen pakkotoimet ovat johdonmukaisia, Filippiinien miehitys, Hiroshima, 3miljoonan Korealaisen tappaminen, sitten Indonesia, Vietnam(ja Agent Orange) miljoonine uhreineen. Jos valtaa ei saada taloudellisilla pakotteilla, otetaan todella rankat aseet käyttöön.

Jugoslaviaa ei pystytty hajottamaan taloudellisilla pakotteilla, sen sijaan maa ajettiin nationalistisiin vastakkainasetteluihin ja NATO:n uraaniammukset otettiin käyttöön. NATO ei vuosiin ilmoittanut missä se oli käyttänyt uraaniammuk- sia, joten siviilit eivät pystyneet suojautumaan saastuneelta vedeltä ja ilmassa leijuvalta uraanipölyltä. Irakin mattopommitukset ovat levittäneet saasteita ja tuhoa läpi maan. Fallujah on muodostunut kauhun laboratoriksi, jossa epämuodostuneita lapsia syntyy 3 viikossa.

Israel USA:n ohjauksessa käytti myös Gazassa sekä uraani- että fosforipommeja. Koko väestö on siviilejä eivätkä he ole voineet saada, Israelin saarron johdosta, apua alueen puhdistamiseen vaan joutuvat alistumaan likaisen veden juomiseen katalin seurauksin. USA:n suojeluksessa Israelia ei syytetty sotarikoksista. Olisihan USA, oikeudenkäynnin kestäessä, todennäköisesti kietoutunut mukaan syytettyjen penkille.

UNEP puhuu hurskaasti puhdistustoimista siviilien suojelemiseksi. Miten yd-

inmateriaalin puhdistustoimet voisivat onnistua kun siviiliväestö on joutunut vuosikausia olemaan saastuneessa ympäristössä. Ei poloniumilla murhattu Arafatkaan voinut saada mitään hoitoa, koska hoitoa ei ole.

Ainoa keino on uraaniammusten kieltäminen ja Yhdysvaltojen haastaminen sotarikoksista oikeuteen. Mikä Suomen poliitikkoja vaivaa? Missä sumussa ihmisoikeusaktivistimme toimivat?

Nyt on vuorossa USA:n yksinvaltaa voimakkaimmin Lähi-idässä vastustanut Syyria. Talouspakotteiden lisäksi Al Qaidakin hyväksytään rinnalle, jotta vastustaja saadaan murskattua.

Avainsanat:

- USA:n sotarikokset,
- köyhdytetty uraani,
- valtioterrorismi,
- USA,
- Indonesia,
- Fallujah

Taloussota- globaali sisällissota rikkaiden ja köyhien välillä

- Tiistai 14.8.2012 klo 11:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

USA ja vanhat siirtomaavallat Britannia etunenässä katsovat edelleen, että heillä on valta päättää maailman asioista. Heillä on oikeus tuhota valtioita, määrätä muiden yhteiskunnallisista suhteista. Elleivät taloudelliset pakotteet riitä kiristystoimenpiteinä sitten käytetään aseita ja Hollywood-propagandaa.

Lontoon City on patologisen taloudellisen vallankäytön ydin, jonka sääntöjä tai sääntelemättömyyttä myös Wall Street hyödyntää. Niin sanotuilla markkinavoimilla, joiden panokset taloussodassa ovat yhtä suuret kuin Yhdysvaltojen ylivoima aseellisessa maailmanvallassa, on ollut toistaiseksi myös poliittinen tuki kautta läntisen maailman. Pienen Suomen sisäpolitiikassa nähdään kuinka porvarilliset hallituspuolueet eivät suin surmin halua minkäänlaista markkinavoimien kontrollia veronmaksajien hyväksi. Sosialidemokraattisen puolueen uusliberaali osio myötäilee porvaripuolueita.

Tähän saakka talouskriisiä on ratkaistu tukemalla kuplarahaa, pankkeja ja sijoittajien etua ts markkinavoimia reaalityaloudesta eli tuottavalla työllä ansaituilla varoilla. Sisäsiirtainen markkina on tilavuudeltaan niin valtava, että siihen kytkeytyy ja siitä hyöttyy suuri määrä poliitikkoja ja varakkaita kansalaisia. Tätä hyötyä voi kutsua korruptioksi, sillä hyödyn korruptoiva voima estää uudistukset, jotka palauttaisivat painopistettä tuottavan työn ja reaalitymaailman suuntaan.

Keskuspankkien toiminta tukee yhä enenevässä määrin markkinavoimia ja köyhdyttää ja alistaa työllään eläviä ja eläkeläisiä. Mitä enemmän keskuspankit jatkavat tällä "pelastuslinjalla" sitä katastrofaalisemmaksi lopullinen maailman konkurssi tulee.

Riski tai lopputulos ei ole vain hyperinflaatio vaan muita mahdollisia vaihtoehtoja ovat pankkien tuhoutuminen tai velkojen kuittaaminen. Varakkaat, markkinoilla toimivat, epäsosiaalisia menetelmiä hyväksyvät yksilöt ja valtiot ovat kriisin ytimessä. Epäsosiaalisesta toiminnasta hyötyvä yksilö ei lopeta toimintaansa muuta kuin pakon edessä. Samoin on valtion laita. Yhdysvallat ei lopeta väärää vallankäyttöään ennenkuin taloudellinen katastrofi pakottaa sen siihen.

On mielenkiintoista nähdä kuinka pitkälle "itsenäinen" Suomi menee siirtomaavaltien myötäilyssään on sitten kyse Euroopan keskuspankista tai vaikkapa Syyrian sodasta.

Avainsanat:

- epäsosiaalisuus markkinoilla,
- taloussota sodan korvikkeena

TPP-demokratian tuhon malliesimerkki

- Sunnuntai 19.8.2012 klo 18:29
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen media kuohuu ihmisoikeuksista ja kansanvallasta. Asioiden suhteellisuus näyttää kuitenkin kadonneen varsinaisten suurten liikkeiden jäädessä vaille huomiota.

TV-1 esitti talousdokumentissään vaihtoehtoja Euroopan talouskriisin ratkaisemiseksi. Ulkomaankauppaministeri A. Stubb piti parhaana vaihtoehtona sitä, että markkinat ratkaisevat sen.

Aikaisemmin Stubb on osoittanut “amerikkalaisuuttaan” julistautumalla G. W. Bushin aikana Etelä-valtiolaiseksi. Markkinavetoinen ratkaisu on yhdysvaltalaista politiikkaa parhaimmillaan.

Yhdysvallat on käynyt salaisia neuvotteluja Tyynenmeren rantavaltioiden kanssa vallan siirtämisestä demokraattisesti valituilta instituutioilta suuryrityksille ja pääomapiireille. Suuniteltu rakenne antaisi suuryrityksille vallan valtioihin nähden. Yritysten kokiessa tulevaisuuden voittojensa tulleen häirityiksi ne voivat oman tuomiolaitoksen avulla haastaa valtiot korvauksiin. Riita-asioita tutkisi kolmen yksityisen juristin neuvosto, joista yksi toimisi vuorollaan tuomarina.

Neuvottelun alaista sopimusta markkinoidaan “kauppasopimuksena”, mutta kyseessä on selkeä vallansiirtosopimus, jolla mm pankit pääsevät eroon tähän astikin heikosta valvonnasta, kansalaisten terveys vaarantuu huonosti valvottujen tuotteiden maahantuonnin seurauksena. Maiden tulee mukauttaa omat lakinsa TPP Trans-Pacific- Partnership-sopimuksen lakeihin. Jopa se minkälaisia veroja kussakin maassa on tulisi alisteiseksi tälle sopimukselle.

Sopimusta markkinoidaan taloussopimuksena, mutta USA:lla on jo taloussopimykset ao maiden välillä. Kyseessä on siis selkeä vallansiirto demokratialta yksityiselle pääomalle.

Suuri osa neuvotteluteksteistä on jo hyväksytty. Suuret pankit, lääketeollisuus, öljyteollisuus, tupakkateollisuus ja geenimuunneltu agribisnes pääsevät demokratiasta niskan päälle.

Suomessa rahalla saa vaalivoittoja ja yhä kasvavassa määrin yksityissektori hallitsee myös kuntapolitiikkaa, jossa on yhä vaikeampi demokraattisesti hallita kokonaisuutta. Pienin askelin ajaudumme “suuria miellyttääksemme” toimintatapoihin, joita ei enää voi kutsua edes alkeelliseksi demokratiaksi.

Avainsanat:

- vallansiirto suuryrityksille,
- Tyynenmeren valtioiden sopimus,
- Stubb,
- Obama

Lainat ja ilmainen raha

- Lauantai 25.8.2012 klo 13:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Talousguru on antanut espoolaisille koululaisille kolme tärkeätä taloudellista neuvoa. Kolmas niistä oli kehoitus hankkia ilmaista rahaa. Siis ryhtyä niin pian kuin mahdollista sijoittajaksi. Siinä koululaisille tikapuut kohti ahneuden valtakuntaa.

De Morgen-sanomalehden mukaan Hollannissa asuntojen hinnat laskevat. Lehti suoritti mielenkiintoisen vertailun naapurusten Hollannin, Belgian ja Saksan yksittäisten kansalaisten lainavastuista. Hollantilaisilla on henkeä kohti keskimäärin 30 000 euroa lainaa, Belgialaisilla 15 000 ja Saksalaisilla 2300 euroa.

Jo yli kymmenen vuotta sitten kiinnitin huomiota De Morgenin artikkeliin hollantilaisten sijoituksista. Jo tuolloin jokaisella hollantilaisella, lehden mukaan oli 30 000 euron arvosta sijoituksia.

Arnon Grundbergin Tirza romaanissa kuvataan havainnollisesti hollantilaisen päähenkilön nousu ja tuho Hedge-fund sijoitusseikkailussaan.

Hollantilaiset sijoittajat vaativat Islantia maksamaan heidän riskinsä kun Islannin talouskupla puhkesi. Monilla hollantilaisilla on kakkosasuntoja Espanjassa. Jos sekä Hollannin että Espanjan asuntojen hinnat ovat laskeneet, myös lainojen vakuudet ovat laskeneet.

Verratessamme Euro-alueen valtioiden tilaa olemme joutuneet huomaamaan, että pelkät valtion talouden tilaa koskevat luvut eivät anna todellista kuvaa kunkin maan taloudellisesta kestävyydestä. Yllätyksiä on tullut niin Espanjan kuin Italiankin eri alueiden ja kuntien voimakkaasta velkaantumisesta. Nyt on myös syytä tarkastella ongelmia yksilötasolla.

Halpa korko lainaa otettaessa ei takaa turvallista tulevaisuutta. Tässäkin asiassa saksalaisten varovaisuus ulottuu yksilötasolle.

Avainsanat:

- ilmainen raha,
- Hollanti,
- sijoitukset,
- asuntomarkkinat

Jälki-istunto - koulubyrokratian jäännös

- Lauantai 1.9.2012 klo 17:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Keskustelu koulukurista ja auktoriteetista viriää aina koulujen lukukauden alkaessa. Pohditaan voiko jälki-istunnon korvata esimerkiksi pakottamalla oppilas siivoamaan tai tekemään jotakin muuta pulpetissa istumisen sijaan. Kyse on joka tapauksessa tarpeesta rangaista, keskustellaan ainoastaan siitä, minkälainen rangaistus voisi olla.

Lapsi elää perheensä, koulun ja yhteiskunnan vaikutuspiirissä. Nuorisopsykiatrisen hoidon tapaamisissa havaitsimme kuinka vähän ympäröivät ihmiset tiesivät oirehtivan nuoren tunteista ja ajatuksista. Lapsi ei ollut kokenut empatiaa. Monasti yksi työntekijä tapasi nuoren isän, toinen äidin tai muun tärkeän aikuisen. Tapaamistani isistä jäi vaikutelma, että kukaan ei ollut kuullut heitä. Moni vaikea lapsuuden kokemus oli jäänyt kehityksen jarruksi estäen empatian täyden käytön suhteessa kanssaihmiisiin.

Nuori oirehtii koulussa empatian ja ymmärryksen puutetta. Kurinpidolliset seuraamukset vain etäännyttävät nuorta häntä auttamaan pyrkivistä aikuisista. Umpimielinen tunne siitä, että kukaan ei ymmärrä voimistuu.

Opettajan ja oppilaiden muodostama yhteisö on paikka, jossa ongelmia tulisi tunnistaa ja selvittää. Ongelmissa on useita osatekijöitä, joista mitään ei saisi jättää ratkaisuyritysten ulkopuolelle. Osatekijät voivat liittyä kaverisuhteisiin, opettajan tai opettajien asenteisiin, vanhempien suhteeseen keskenään tai suhteeseen kouluun. Yhteiskunnalla laajemmin voi olla merkittävä vaikutus siihen kuinka nuori kokee toivoa tai toivottomuutta elämänsä järjestämisen suhteen.

Jos nuori on se osa, jossa verkoston ei toivottu oire näkyä, miksi tätä tuntevaa verkoston pistettä tulisi rangaista. Sen sijaan tulisi selvittää koko vyyhti. Lapsi, opettaja ja vanhemmat tai kotona asuvat muut läheiset ovat kaikki asianosaisia. Heidän tulisi keskenään pyrkiä tiedostamaan mihin heidän ylläpitämäänsä toimintatapaa lapsi tai nuori reagoi.

Oppimisen edellytyksenä on harmoninen luokkayhteisö. Se voi syntyä vain oppilaitaan kohtaan empatiaa tuntevan opettajan johdolla. Harmonia syntyy keskusteleavasta asenteesta ja jokaisen oppilaan tunteiden arvostamisesta. Opettajan täytyy ehtiä tutustua jokaisen oppilaan vahvuuksiin, voidakseen liittoutua niiden kanssa kannustaessaan lapsia yhteistyöhön. Ellei ehdi kunnolla tutustua omiin oppilaisiinsa voi unohtaa myös parhaat oppimistavoitteet.

Ranskalainen sarja "Opettaja ohjaimissa" on paras empatiaa ja ymmärrystä kehittävä TV 1:n ohjelmasarja. Se auttaa opettajia, vanhempia ja koululaisia ymmärtämään mistä kaikesta "kurinalaisessa" koulutyöskentelyssä on kysymys. Kysymys on rakkaudesta, eläytymisestä, välittämisestä, kekseliäisyydestä ja uskalluksesta nähdä, että vanhemmat ja toiset opettajat ovat myös ihmisiä

heikkouksineen ja vikoineen, joita opettaja empaattisella asenteellaan pystyy osoittamaan ja lievittämään.

Opettaja voi oivaltaa uutta myös saadessaan työnohjausta kokeneelta empaattiselta kollegalta. Lapset lähtevät mielellään mukaan rakentavaan yhteistyöhön vaikka piittaamattomuuden ilmapiirissä olisivat toimineet toisin.

Avainsanat:

- jälki-istunto,
- empatia,
- rangaistus,
- ymmärrys,
- autoritaarisuus

Jääkiekkokaukalo -lain yläpuolella

- Tiistai 4.9.2012 klo 9:44
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Eiliset iltapäivälehdet selostivat jääkiekkjoukkue Jokereiden pelaajan lyöneen, hankat riisuttuaan, HIFK:in pelaajaa nyrkillä päähän, sekä hakanneen tätä, tajutonta pelaajaa vielä maassa 6 kertaa, jälleen päähän.

Media hämmästelee lasten väkivaltaista kohtelua, kouluampumisia ja muita joukkosurmia. Paneleita kootaan, komiteoita perustetaan, päivitellään ja viihdytään sensaation ilmapiirissä.

Samaan aikaan valtio lisää rahanahneudessaan peliriippuvuutta. Peleistä toivotaan uutta nousua Suomen kansantaloudelle. Jääkiekkoseurat sallivat väkivallan, koska se peliriippuvuuden tavoin houkuttaa ja koukuttaa katsojia.

Nuorisopsykiatrian piirissä havaitsimme jo kauan sitten kuinka empatian ja tunnevuorovaikutuksen puutteen piirissä kasvaneet nuoret kokivat väkivaltavideoita katsoessaan olevansa elossa ja hereillä- joku tunne tuntui joltakin. Yhä useammin katsominen ei riitä vaan purkautuu ahdistuksen myötä toiminnaksi - tönimiseksi ja pahoinpitelyksi niin koulun pihalla kuin kaduilla.

Moni suhtautuu jääkiekkoväkivaltaan siten, että se tulee arvioida ja rangaista lajin sisällä. Näin jääkiekolla olisi oma muun lainsäädännön ulkopuolinen normisto suhteessa väkivaltaan. Oluen juonti on osa tunnelman luontia. Tämän seurauksena jääkiekosta on muodostunut väkivallan ja alkoholinkäytön hyväksyvä osa-alue lasten ja nuorten maailmaan. Jääkiekko-ottelussa lapset näkevät aikuisten hurmioituvan kaljasta ja väkivallasta ja sisäistävät kokemuksen pysyvästi persoonallisuuteensa.

Kun kouluihin mietitään kurinpidollisia toimia aikuisten lapsissa aiheuttaman väkivallan hillitsemiseksi olisi syytä miettiä olisiko jääkiekkoviikkeen väkivaltaan mahdollista saada voimaan samat lait kuin muualla yhteiskunnassa.

Avainsanat:

- jääkiekkoväkivalta,
- laki ja väkivalta,
- väkivallan suosituimmuusasema

Pahoinpitelylle hurrataan!

- Torstai 6.9.2012 klo 10:48
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

En ole käynyt jääkiekko-ottelussa. Siksi en voinut uskoa todeksi nähdessäni TV-uutisissa kuinka yleisö hakkasi käsiään innosta ja kannusti Jokerien jääkiekkoilijaa tämän pahoinpidellessä pelitoveriaan.

Vastaavasti opettajat ja toiset oppilaat taputtaisivat ja huutaisivat innostavia sanoja koulun pihalla oppilaan pahoinpidellessä kaveriaan.

Nakkikioskin ulkopuolella tapahtuvaa pahoinpitelyä kannustettaisiin kuten jääkiekko-ottelussa.

Olen pudonnut todellisuuteen. Siis aikuiset, lasten keralla kannustavat pelaajia hakkaamaan toisiaan.

Vieläkö ihmetellään suomalaista väkivaltakulttuuria. Vuosikymmenten aikana lapsijoukot on ohjelmoitu hyväksymään väkivalta jääkiekon avulla. Jääkiekkoa kutsutaan kansallisurheiluksi. Toimintaa, jossa pahoinpitely hyväksytään, kutsutaan sankaruudeksi.

Eräät asiantuntijat sanovat monien tulevan katsomaan jääkiekkoa nimenomaan odottaen hyviä tappeluita. Kahakka on kohokohta.

On täysin turhaa vaatia lapsia olemaan tappelematta koulun pihalla tai nuorisoujoukkoa olemaan pahoinpitelemättä toisiaan kaduilla, jos yhteiskunnassa vallitsee tällainen kansallinen väkivallan hyväksyvä kulttuuri.

Poliisiylijohtaja Paatero totesi poliisilla olevan nollatoleranssi väkivallan suhteen. Psykiatrina kannatan poliisin kantaa. Sen sijaan ihmettelen jääkiekon järjestöjen vähättelevää kantaa. Olisiko niin, että väkivallan poistuessa pelikaukalosta myös yleisö katoaisi. Onko siis väkivallassa kyse rahasta ja lipputuloista?

Tämäkö on suomalainen todellisuus?

Avainsanat:

- jääkiekkoyleisö,
- koulupahoinpitelyt,
- Paatero

Soinista seuraava pääministeri?

- Perjantai 7.9.2012 klo 11:26
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Keskustellessani pohjois-italialaisten ystävieni kanssa näen varjon heidän kasvoiltaan heidän puhuessaan maansa taloudellisesta tilanteesta. He ovat ajatustavaltaan “edistyksellisiä” mutta ovat lopen väsyneitä siihen, että pohjois-italialaiset maksavat veroja, mutta etelässä “veron” kerää mafia. Mafian vallan alla ei voi puhua demokratiasta.

Espanjalaisten ystävien suurin huoli taas on pankkien tukeminen verovaroilla. Samoin autonomisten alueiden konkurssit ja todella heikko taloustilanne hurja työttömyys mukaanluettuna tuskastuttaa.

Nyt Euroopan keskuspankki lupaa antaa löysästi meidänkin verovarojamme mustaan aukkoon, jonka sisältö on useimmille eliitin jäsenille täysin tuntematon. Eivät kreikkalaisten rikkaiden veronkierto, Italian mafia ja espanjalainen asuntomarkkinoiden kupla sekä Saksan ja Ranskan pankkien tila kaipaa euro maiden poliitikkojen mielestä minkäänlaista analyysiä. Ei poliittinen eliitti tunne sitä, minkä vastuullinen italialainen veronmaksaja tai komissiossa taloudellisia väärinkäytöksiä tutkiva pieni työryhmä on jo vuosia joutunut kokemaan. Hätäpäissä ei piitata edes EU:n omista sopimuksista; syydetään vain verovaroja menemään.

Tasapainoisesti talousasioitaan hoitava ja normaalijärjellä varustettu suomalainen ei hyväksy “markkinoihin hetkellisesti vaikuttavaa” miellyttämistä ja kansanvallan ohittamista. Jos Suomen monipuoluehallitus hyväksyy EKP:n ja komission tukemat nykyisenlaiset markkinaehtoiset menettelyt, suomalainen äänestäjä äänestää “toisin”. Tällä hetkellä “toisin” äänestäminen merkitsee perussuomalaisten äänestämistä.

Suomen edustaja Euroopan keskuspankissa on sosialidemokraatti ja euron aatteellinen puolustaja. Tekeekö tämä sosialidemokraatit kykenemättömiksi kansanvallan puolustamiseen? Hirttäytyminen euroon voi joidenkin mielestä olla kunniakkaampaa kuin analyttinen ajattelu. Suuri osa eteläistä Eurooppaa kuuluu mafian ja muun laittomuuden piiriin. Jos demokraattisesti valittu eliitti vastaa toisenlaisella laittomuudella osoittaakseen olleensa euron suhteen oikeassa, vaihtoehdoksi jää kansalaisten asettuminen poikkiteloin. Se merkitsee perussuomalaisten suurvoittoa ja puolueen nousemista seuraavissa eduskuntavaaleissa suurimmaksi puolueeksi.

Avainsanat:

- Soini,
- järjen käyttö,
- Euroopan keskuspankki,
- demokratiavaje

Sofi Oksasen ja Heikki Ylikankaan kirjat

- Keskiviikko 19.9.2012 klo 18:18
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Luin peräjälkeen Sofi Oksasen “Kun kyyhkyset katosivat” ja sen jälkeen Heikki Ylikankaan “Aseveljen petos” teoksen. Molemmat käsittelevät samoja aihepiirejä - Viron ja Suomen historian kohtalonhetkiä toisen maailmansodan aikana ja sen jälkeen.

Oksasen voimakkaasti mainostettu kirja on sekava, vahvasti ideologinen ja yksiulotteinen. Paikoitellen kirjailijan kaunokirjallinen lahjakkuus näyttäytyy. Välillä tuntuu kuin Oksanen, eräitä kirjallisia suunnitelmiaan pohtivaa päähenkilöä kuvatessaan, kuvaisi itseään. Kirja voimistaa Puhdistuksen tavoin ennakoasenteita. Jos suhtautuminen venäläisiin on yksipuolisesti kriittinen, asenne voi kirjan luettuakin säilyä turvallisesti ennallaan.

Heikki Ylikankaan teos on hyvin erilainen. Kirjan kuvaamat venäläiset, saksalaiset, erilaiset suomalaiset, virolaiset valottuvat tuntevina ihmisinä. Kirjailijan viisas lämpö osoittaa kaikissa inhimillisiä piirteitä; valtaa saadessaan ihminen voi käyttää valtaa väärin. Historioitsijan monipuoliset tiedot tuovat uusia näkökulmia ja kirjan lukemisen jälkeen on tunne, että on saanut jotakin arvokasta.

Ylikangas koskettelee kipeitä yleisessä tietoisuudessa käsittelemättömiä aiheita kuten rintamalla tapahtuneita omien teloituksia tai suomalaisten Itä-Karjalaan pystyttämiä keskitysleirejä niin hipaisten ja hienovaraisesti, että tietämätönkin voi vastaanottaa tiedon ahdistumatta. Syvällisyys syntyy tutkijan monipuolisuudesta ja laajasta kokonaisnäkemyksestä. Moni muu elokuvan tai kokonaisen kirjan ansaitsema aihepiiri mainitaan vain ohimennen.

Ylikankaan tyyli kaunokirjailijana ei ole Oksasen veroinen. Psykologinen viisaus sen sijaan ylittää Oksasen reippaasti. Suuri kaunokirjallisuus syntyy vain eläytymisestä ja viisaudesta. Siihen Oksasella on vielä pitkä matka.

Avainsanat:

- Sofi Oksanen,
- Heikki Ylikangas,
- historiallinen todellisuus,
- kirjailijan persoonallisuus

Miksi demokratia tarvitsee vahteja?

- Perjantai 12.10.2012 klo 21:22
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvalloissa pääoman valta on konkretisoitunut TPP-transpacific partnership salaisissa neuvotteluissa, joissa ylikansalliset suuryitykset pyritään saamaan valtioiden kontrolloijiksi. Ammattiyhdistysliikkeen oikeuksia on rajusti purettu samoin kunnallista demokratiaa. Valtiollisissa vaaleissa raha on merkittävin ratkaisija ja esimerkiksi presidentti joutuu lobbaamaan ylikansallisia yrityksiä, kuten Obama kyseenalaista mainetta saanutta Monsantoa, koska vaalituki tulee yrityksiltä.

Suomessa joukko professoreita on ehdottanut neuvottelukunnan perustamista vaihtamaan hallituksen päätösten merkitystä pääomapiireille.

Kokoomus on ehdottanut palvelualoitetta, jonka mukaisesti kuntien virkamiehet veloitettaisiin verovaroin tutkimaan kuinka yksityiset yritykset voisivat kilpailla kuntien kanssa kunnallisten palveluiden tuottamisessa. Seuraava askelhan olisi se, että ylikansalliset kunnan palveluja suorittamaan pyrkivät yritykset palkkaamiensa juristien avulla voisivat osoittaa kuinka kunnat eivät ole olleet ”oikeudenmukaisia” kilpailevia yksityisiä yrityksiä kohtaan.

Suomen verovaroilla koulutettu lääkärikunta on opetettu kokemaan veronkierto hyväksyttävänä. Suomen suurin sosiaali- ja terveyspalveluja tuottava ylikansallinen Attendo on tarjonnut palvelukseensa tuleville lääkäreille verosuunnittelua. Lääkäriliitto hyväksyy tämän. Lääkärille potilaasta muodostuu pörssiosake, jolla voi keinotella. Eläytymisestä potilaan asemaan ei ole voinut pitkään aikaan enää puhuaakaan. Kouriintuntuva esimerkki nuorten lääkäreiden asenteesta on se, että n.30% nuorista lääkäreistä on sitä mieltä, että Suomessa on liian hyvä sosiaaliturva. Kuitenkin köyhinkin suomalainen maksaa tuloistaan keplottelematta veroa päivittäin kuin pääomatuloilla ja verosuunnittelulla kikkaileva lääkäri.

Suomen kokoomuspuolueen merkittävä osa on tavoitteiltaan amerikkalaisempi kuin yhdysvaltalaiset itse. Yksityisen ylikansallisen pääoman valtaa pyritään kasvattamaan valtiollisella ja kunnallisella tasolla. Tärkein prosessi on kuitenkin suomalaisten ajatteluun ja moraaliin vaikuttaminen. Sanoilla ”työväen presidentti” ja ”palvelualoite” on myönteinen kaiku. ”Verosuunnittelu” tuntuu hyvältä veronkiertoon verrattuna.

Suomalaisen yhteiskunnan keskeinen ongelma on se, että yhdysvaltalaiset valmiit ratkaisumallit ajetaan sisään sellaisella vauhdilla, että suuri osa kansalaisista ei tunnista demokratian katoamisen vaaraa. Sen sijaan he uskovat sanojen merkitsevän sitä miltä ne kuulostavat.

Avainsanat:

- Obama. Monsanto,
- ylikansallisten yritysten valta,

- demokratian purkaminen,
- sanamagia,
- kokoomus,
- palvelualoite

Onko EU rauhanpalkinnon arvoinen?

- Tiistai 16.10.2012 klo 19:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

EU:n saama rauhanpalkinto on yhtä häkellyttävä kuin presidentti Obaman aikanaan saama palkinto. EU yhteisönä ei ole aiheuttanut keskinäisiä konflikteja jäenmaiden välillä, mutta jäsenmaat ovat aloittaneet laittomia sotia, osallistuneet sotiin, tukeneet sodan osapuolten konfliktien kärjistämistä neuvoteltujen tukemisen asemasta myötäillen useimmiten Yhdysvaltojen sotapoliittisia pyrkimyksiä. Esimerkkeinä Jugoslavian hajotusodot, Irak, Libya, Afganistan, Syyria ja nyt viimeisenä pisarana Iranin talouspakotteet, vaikka Yhdysvaltojen varapresidentti juuri hiljattain totesi kaikkien tietämän tosiasian, että Iranilla ei vuosiin ole ydinasevalmiutta. Tästä huolimatta EU on päättänyt kieltää satelliitti yhtiötä välittämästä Iranin TV-kanavien ohjelmia. Muut tahot ovat kieltäneet Syyrian TV-kanavien näyttämisen.

Maailma sulkeutuu hirvittävää vauhtia. Kansainvälisellä lainsäädännöllä ei ole enää merkitystä. Kukaan ei pysty puuttumaan Israelin rikoksiin palestiinalaisia kohtaan tai Israelin ja USA:n cybersotaan Irania vastaan. Kukaan ei pysty perustelemaan miksi EU rajoittaa maailman kansalaisten vapautta katsoa Iranin tai Syyrian TV-ohjelmia.

Kaikki Yhdysvalloista riippuvaiset maat ovat tukemassa Yhdysvaltojen laittoman hyökkäyksen seurauksena jatkuvaa Afganistanin miehitystä. Miehityksellä ei ole mitään tekemistä naisten oikeuksien kanssa sillä naisilla oli oikeudet ja mahdollisuus koulunkäyntiin myös Neuvostoliiton miehittäessä Afganistania. Miehityksellä on valtapoliittinen tehtävä. Yhdysvalloilla on, The Nationin mukaan, 100.000 miestä Afganistanissa, mutta lehden mukaan, määrä on tosiasiaa kaksinkertainen koska yksityisiä palkkasotureita on yhtä paljon.

Käsitykseni mukaan Afganistanin klaani-pohjaiset korruptoituneet sotaherrat ovat nyt kukin saaneet lännen kouluttamat kansalliset sotajoukot, jotka ukopuolisten lähtiessä maasta voivat entistä verisemmin alkaa hoitaa aseiden keskinäisiä välejä. EU on ollut vahvasti tukemassa Yhdysvaltojen ja NATO:n johtamaa projektia.

Rauhanpalkinto ei tehnyt Obamasta rauhanmiestä ei myöskään EU:sta rauhanjärjestöä.

Avainsanat:

- sodat,
- sananvapaus,
- USA:n myötäily,
- EU:n rauhanpalkinto

Vastuulliset äänestäjät?

- Torstai 1.11.2012 klo 11:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Vaalit ovat takana. Nyt voidaan taas tehdä despoottisia päätöksiä. Hivuttaudutaan NATO on, mennään valvomaan Islannin ilmatilaa, toimitaan kansalaisilta kysymättä tietoisesti kansan valtaenemmistön tutkittua mielipidettä vastaan asiassa kuin asiassa. Äänestysprosentti oli katastrofaalisen alhainen. Pääministeri Katainen syyttää kansalaisten vastuullisuuden puutetta sekä mediaa. Itsetarkastelu ei tule mieleen. Kuntien määrä sovittiin jo 1995 EUn liittymisneuvotteluissa. Näytellään ikäänkuin kuntien liitokset ja pakkoliitokset olisivat nyt syntyneiden hankalien epäkohtien seurausta.

Neuvostoliiton, Jugoslavian, Irakin ja Syyrian hajottamisessa oli kyse markkinoiden laajentamisesta ylikansallisten markkinavoimien hyväksi. Sotilaallisella liittoutumisella, lähinnä NATOon (Lähi-idässä oma sotilasliittonsa) on pystytty takaamaan syntyneen tilanteen vakaus (esimerkkinä Kosovon EU:n adoptiovaltiossa Yhdysvaltojen yksi suurimmista sotilastukikohdista) Suomalaiset poliitikot päättävät suomalaisten puolesta tukea kaikkia yksittäisen maailmanvallan haluamia hankkeita opportunistisesti kuten historiassamme ennenkin on tapahtunut. Median syytä on se, että kansalaiset eivät saa syvällistä tietoa maailman demokratian tilasta. Silti Suomen kansa vaistonvaraisestikin on oikeudenmukaisuuden ja demokratian kannalla. Kokoomuksen ja RKP:n enemmistö ajaa markkinavoimien etua eikä joko tietoisesti tai tiedostamattaan piittaa ihmisoikeuksista. Demareillakin on valitettavasti oma transatlanttinen NATO-siipensä.

Kun Euroopan parlamentissa äänestettiin Israelin taloudellisesta suosituimmuusasemasta suhteessa EU:hun tilanteessa, jossa sotarikoksia tekevä ja palestiinalaisia rikollisesti sortava maa olisi tullut asettaa taloussaartoon, RKP:n ja Kokoomuspoliitikkojen enemmistö, muun parlamentin oikeiston rinnalla asettui tukemaan Israelin suosituimmuusasemaa. Sen verran Suomen mediassakin on kerrottu palestiinalaisten keskitysleiriä muistuttavista olosuhteista, että empatiaa tuntevat kansalaiset vaatisivat miehityksen lopettamista.

Miksi Suomalaiset äänestäisivät vaaleissa, joilla ei ole merkitystä heidän elämänkulkuunsa. Alhainen äänestysprosentti on aina suosinut oikeistoa. Kuolevien kuntien ja taloudellisten vaikeuksien ja epäoikeudenmukaisuuden keskellä kansalaisilla ei yksinkertaisesti ole voimia eikä motivaatiota lähteä äänestyspaikalle.

Avainsanat:

- Katainen,
- äänestysprosentti,
- demokratian alasajo,
- poliitikkojen ylimielisyys

Poliittinen tuomioistuin antoi jälleen poliittisen tuomion.

- Lauantai 17.11.2012 klo 11:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Euroopan suurimman etnisen puhdistuksen organisaattorit vapautettiin eilen Haagin Jugoslavia tribunaalissa. Kroatialaisen fasismin jälleensyntyminen sai oikeudellisen siunauksen.

Toisen maailmansodan aikana Kroatian ustasha fasistit olivat Saksan uskollisimpia liittolaisia. Kroatian Jasenovac keskitysleirissä tapettiin julmalla tavalla ustashan ja katolisten pappien toimesta 700.000 serbiä, 40.000 juutalaista ja 50.000 romanian. Harva on kuullut tai lukenut Jasenovacista. Suuri osa holokaustimuseoista ei poliittisista syistä mainitse tätä keskitysleiriä. Serbit joutuivat kantamaan P-kirjainta rinnassaan merkinä ortodoksisuudesta. Puistoihin meno oli kielletty serbeiltä, juutalaisilta, mustalaisilta ja koirilta. Samoin julkisten liikennevälineiden käyttö Zagrebissa.

Jugoslavian, YK:n perustajajäsenen ja liittoutumattomien maiden liiton puheenjohtajamaan hajoittaminen 1990-luvulla oli osa uuden läntisen maailmanjärjestyksen muodostamista. Saksa ja Yhdysvallat ja heidän rinnallaan lopuksi useat NATO-maat ottivat tehtäväkseen serbien, Jugoslavian enemmistökansallisuuden murskaamisen.

Yhdysvallat suunnitteli, koordinoi ja ohjasi Kroatian armeijan hyökkäyksen, Operation lightningin, keväällä 1995, joka valtasi YK:n suojeluksessa olevan Kroatian serbialueen Länsi-Slavonian. Elokuun 4 päivänä 1995 seurasi Operation Storm, joka tuhosi nykyisen Kroatian alueella olevan Krajinan serbivaltion. Kolmen vuorokauden aikana 250.000 serbiä pakeni ikiaikaisilta asuinalueiltaan ja n. 4000 - 4500 siviiliä sai surmansa.

Siten toisen maailmansodan aikana Ustashan ja natsien toimesta tapahtunut yli 68.000 tämän alueen serbin etninen puhdistus sai täydennyksensä. USA:n presidentti Bill Clintonin hallitus, sen sotilaalliset neuvonantajat ja ustashien jälkeläiset olivat hankkeessa yhteistyössä, jopa Yhdysvaltojen armeijan voimia oli mukana.

Kroatia ei ole onnistunut käsittelemään natsimenneisyyttään vaan sen aikaiset asenteet jatkavat. Toisen maailman sodanaikaiset sotarikolliset saavat maineenpalautuksen, muistomerkkejä, nimikkokatuja. Miksi?

Kroatiasta on tullut jälleen Saksan ja Yhdysvaltojen - nykyisin maailmavaltaa käyttävien maiden - vasalli.

Kuinka Saksan ulkoministeri Klaus Kinkel aloitteesta pystytetty kansainvälinen oikeusistuin voisi tuomita Yhdysvaltojen ja Saksan uskollista liittolaista. Jos Kroatian armeijan johto tuomittaisiin, tulisi kai tuomita etnisen puhdistuksen yhdysvaltalaiset suunnittelijat ja toteuksessa avustaneet tahot myöskin.

Etnisen puhdistuksen myöntämisen sijasta Yhdysvalloissa ja Kanadassa toimivat

kroaatit (monet entisiä natsseja ja heidän jälkeläisiään) yhdessä käänsivät kuuluisien mainostoimistojen ja mediapropagandan avulla asuinsijojaan puolustaneet serbit syyllisiksi.

Haagin Jugoslavia tribunaalin tapa tutkia, kerätä informaatiota, tulkita sitä ja tuomita on poliittisesti vääristynyttä. Koomisinta, ellei asia olisi traaginen, on se, että eräs ICTY:n rahoittajista on George Soros, joka on täysimääräisesti hyödyntänyt entisen Jugoslavian talouden yksityistämistä.

Ei ole ihme, että Yhdysvallat kiihkeästi vastustaa ICC:tä, todellista kansainvälistä rikostuomioistuinta, joka myös on Haagissa. Sen sijaan se tukee ICTY:tä ja Lockerbie-tuomioistuinta, jotka molemmat tuomitsevat syyttömiä ja vapauttavat rikollisia.

Avainsanat:

- fasismi,
- ustasha,
- Jasenovac,
- ICTY,
- serbit,
- USA,
- operation storm

Al Qaida ja jihadistit Yhdysvaltojen maailmanvallan työkaluina

- Perjantai 30.11.2012 klo 16:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ei ole sattumaa, että siellä missä Yhdysvallat pyrkii lisäämään hegemoniaansa, siellä ovat myös Al Qaida ja jihadistitaistelijat. Kun sekasortoa käytetään tarkoituksellisesti työvälineenä, seurauksena on miljoonien ihmisten pakolaisuus, kodittomuus, turvattomuus ja kaikenlainen hätä.

Afganistanissa Yhdysvallat koulutti ja aseisti 1980-luvulla pyhää sotaa Neuvostoliittoa ja sekulaarisia maanmiehiään vastaan käyviä fundamentalistitaistelijoita, joista tunnetuin oli Osama bin Laden.

Sodan päätyttyä taistelijat siirtyivät Afganistanista Bosniaan, jatkamaan pyhää sotaa nyt maltillisia muslimeja ja ortodoksi-serbejä vastaan. Moni maltillinen muslimi antoi turvan serbinaapurilleen näiden paetessa henkensä edestä.

Presidentti Bush vanhempi ja hänen jälkeensä Bill Clinton antoivat kaiken tukensa Alija Izetbegovicille, fundamentalistiselle Bosnian muslimien johtajalle ja presidentille. Samoin kuin Kroatiassa Clinton myös Bosniassa tuki natsitaustaisia henkilöitä. Alija Izetbegovic oli toisen maailmansodan aikana aktiivinen Waffen SS:n muslimien ”Tikari”-ryhmän rekrytoija. SS-Muslimit murhasivat raa’asti ortodoksi-serbejä ja juutalaisia.

Clinton ja läntinen media esittelivät mainostoimistojen ja väritettyjen tietojen avulla Izetbegovicin maltillisena. Kun katson saudi-taistelijan Bosnian metsässä itsestään otattamaa kuvaa, jossa hän roikottaa 23-vuotiaasta serbinuorukaisesta irtileikkaamaansa päätä ja osoittaa sitä puuhun sidotulle päättömälle ruumiille, mietin mitä tiedämme Bosnian sodasta muuta kuin sen mitä valtajournalismin propagandamyly on tuottanut. Seuraavassa kuvassa päitä on kasa. Alija Izetbegovic siunasi eri puolilta maailmaa tulleet mujahideen taistelijat ja otti vastaan heidän paraatinsa. Clinton saapui myöhemmin Izetbegovicin kuolinvuoteelle.

Itsenäisyyttään ja kotejaan puolustaneet jugoslaavit ja myöhemmin serbit näytettiin syyllisinä. Sen sijaan huume- ja elinkauppaa harjoittavat silmittömiä siviilien murhia tehneet fundamentalistitaistelijat propagointiin uhreiksi. Ruder-Finn public relations toimisto kunnostautui tässä.

Uuden maailmanjärjestyksen tavoitteena oli pilkkoa Jugoslavia Yhdysvaltojen ja NATO:n intresseihin sidotuiksi pikkuvaltioiksi. Se tapahtui kansallisia ja kansainvälisiä lakeja rikkoen. (Viimeisessä Palestiina-äänestyksessä YK:ssa nähtiin liikuttavalla tavalla kuinka pienet jäännösvaltiot, Yhdysvalloille lojaaleina ja siitä taloudellisesti riippuvaisina, pidättäytyivät ottamasta kantaa, lukuunottamatta Serbiaa, joka äänesti puolesta)

Bosniassa taistelleet ja siellä kouluttamista jatkaneet taistelijat, monet Saudi-Arabian kansalaisia, osa bosnialaisia, osallistuivat niin WTO-iskuihin kuin

Madridin junapommi-iskuun ja Lontoon metro-bussi-iskuihin. Myös Osama bin Laden kävi Bosniassa ja hänellä oli Bosnian passi. Mujahideen taistelijoiden tukeminen hyödytti Yhdysvaltojen taloudellisia ja sotilaallisia intressejä Jugoslavian alueella.

Seuraavana Yhdysvallat synnytti sekasorron Irakiin, jatkaa sitä nyt Afganistanissa, Libyassa ja viimeksi Syyriassa. Jokaisessa sodassa jihadistitaistelijat ja al Qaida saavat enenevästi jalansijaa. Siitä huolimatta, että al Qaida on kehoittanut pyhään sotaan al Assadia vastaan Syyriassa, Ranska, Yhdysvallat ja Iso-Britannia NATO-maiden etunenässä, lyöttäytyvät yhteen al Qaidan kanssa ja aseistavat ja tukevat taloudellisesti sitä yhdessä klassisen jihadismin tukijan Saudi Arabian ja sen liittolaisten kanssa, poliittisen ratkaisun sijaan.

Yhdysvaltojen sotatoimia seuraa miljoonien pakolaisten vyöry maasta toiseen, etsimään alkeellista turvaa. Kodittomia serbipakolaisia on edelleen satojatuhansia. Kaksi miljoonaa Irakin ja Palestiinan pakolaista saivat turvan ja sosiaaliset oikeudet Syyriasta, mutta taas on lähdettävä kun Yhdysvaltojen ja entisten siirtomaavaltojen tavoitteena on tuhota Syyria. Ennen turvallisesta Syyriasta vyöryy pakolaisia taas naapurimaihin. Afganistanissa kukaan ei ole turvassa.

Näyttää siltä, että nykyaikana eivät mitkään kansainväliset lait suojele kansoja sodan aloittamiselta, pakolaisuudelta ja murhilta. Toisen maailmansodan päätyttyä, Nürnbergin tuomioissa sodan aloittaminen (crimes against peace) oli useimpien langettavien tuomioiden perusta. Valta on tullut yhä enemmän synonyymiksi oikeuden kanssa.

Avainsanat:

- USA,
- Afganistan,
- jihad,
- Bosnia,
- Syyria,
- pakolaisuus

Propaganda, diplomaattinen tunnustaminen ja identiteetin murskaaminen;uudet sodankäynnin muodot

- Maanantai 17.12.2012 klo 13:50
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Propaganda on nykyisin niin voimakasta, että se pystyy vääristämään kokonaisten kansojen historian. Valheet paljastuvat hitaasti joskus vasta monen sukupolven jälkeen.

Psykiatrille, eläytyminen ja totuuden tietäminen ovat identiteetin peruselementtejä. Propagandalle altistettujen ihmisten kyky eläytyä ositetaan ja kohdennetaan harhaan. Tuorein esimerkki on Syyria.

Yhdysvallat toistaa Syyriassa Jugoslavian hajotussotien menetelmiä. Jugoslaavit ja serbit samoin sekulaariset syyrialaiset valittiin etukäteen syyllisiksi (Yhdysvaltojen maailmanvallan esteiksi). Yhdysvaltojen presidentti Bill Clinton, salaa, aivan muutaman lähipiiriläisensä kanssa, tuki 1990-luvulla Jugoslaviaa hajottaessaan, vuoden ajan, aseidenvientikiellon vallitessa, laajoja asetoimituksia Iranista, ensin Kroatian, ja myöhemmin Bosnia Hertsegovinan Tuzlan kautta kroaateille ja fundamentalisti muslimeille. Tuzlasta aseita toimitettiin edelleen mm Srebrenicaan helikoptereilla.

Muslimifundamentalistinen presidentti Alija Izetbegovich oli perustanut puhtaan muslimipuolueen ja 1991 Muslim National Councilin. Sen julkilausumassa todetaan että ”serbejä kohdeltaisiin muslimitasavallassa seuraavasti: Jokaisella serbillä olisi 12t työpäivä, heille maksettaisiin 30% vähemmän palkkaa kuin vastaavasta työstä muslimille. Serbit voisivat hankkia ruoka-annoksia tietyistä kaupoista. Serbeillä ei olisi omia puolueita ja jos he eivät tyydy poliittisen elämän sääntöihin, he eivät voi toimia politiikassa eikä äänestää. Serbit ovat tasaveroisia ainoastaan jos he oma-aloitteisesti tulevat otetuiksi muslimi uskon jäseniksi. Hyvä serbi on elävä tottelevainen serbi tai kuollut tottelematon serbi”.

Nämä kannanotot eivät olleet salaisia. Presidentti Clinton valitsi tuettaviksi osapuoliksi ne voimat, jotka olivat omaksuneet fasistisen suhtautumistavan ortodoksi serbeihin. Serbit noudattivat maansa ja kansainvälisiä lakeja. Yhdysvallat ja sen liittolaiset rikkoivat samoja lakeja mielensä mukaan. Serbien suurin ”vika” oli se, että heidän todellisuudentajunsa oli ”väärä”. He luulivat, että lakeja kunnioitetaan, että sanaan voi luottaa. Viimeiseen saakka he eivät halunneet suuttuttaa yhdysvaltalaisia. He eivät kuitenkaan tienneet, että yhdysvaltalaiset olivat jo kauan sitten pettäneet heidät.

Sarajevon piirityksessä serbit piirittivät kaupunkia, mutta kaupungin sisäpuolella hallitsi Alija Izetbegovich tappaen ja kiduttaen serbejä vankiloissaan, YK:n asiantuntijoiden mukaan tappaen myös kaupungin asukkaita kahdessa toriräjäytyksessä ja leipäjonossa saaden valheellisilla serbeihin kohdistetuilla syytöksillä NATO:n pommittamaan serbejä. Kukaan ei saanut poistua kaupungista. Siten asukkaita, niin serbejä kuin muslimeja käytettiin ihmiskilpinä.

Srebrenican muslimeja ei ollut riisuttu aseista, vaikka näin on propagandassa annettu ymmärtää. Punainen risti ilmoitti sotatilanteessa kadonneiksi 10.000, jota lukua propaganda alkoi pitää kuolleiden lukuna. Tosiasiassa todettuja kuolleita on 2084. Srebrenica myytti syntyi vasta myöhemmin kun tarvittiin jälleen jokin seikka peittämään etninen puhdistus ja kansanmurha, joka ei tapahtunut muslimeille vaan serbeille muutamia viikkoja Srebrenican valtauksen jälkeen. Yhdysvaltojen suunnittelemassa ja kouluttamassa Operation Storm hyökkäyksessä, 250.000 serbiä pakotettiin, kolmessa päivässä, julmalla tavalla pakenemaan kodeistaan nykyisestä Kroatiaasta fasistiasuihin pukeutuneiden, julmasti tappavien, kroaattien toimesta.

Toisen maailmansodan kroaatti-ustasha fasistien ja fundamentalisti muslimien aiheuttamat keskitysleirien kauhut toistuivat, nyt “lännen” tuella.

Bosnian kaiken kärsineille serbeille tarjottiin syyllisen “pahan” leimaa. Sitä voimistettiin “hyvän” “humaanin” lännen tunnustaessa Kroatian ja Bosnia-Hertsegovinan valtiot. Lännen laittomat asetoimitukset, diplomaattiset tunnustukset, henkinen väkivalta jatkui sotien loputtuakin siirtomaavaltaa muistutavalla Bosnia Hertsegovinan miehityksellä, jossa “kansainvälisellä kuvernöörillä” oli oikeus muuttaa demokraattisesti päätettyjä lakeja ja erottaa virkamiehiä, jotka eivät “lännen”mielestä edistäneet rauhaa.

“Kansainvälinen yhteisö” USA:n johdolla yrittää saada Bosnian serbit omaksumaan heille tarjotun pahuuden identiteetin. Elleivät hyväksy, heitä uhkaillaan taloudellisilla ja poliittisilla seurauksilla. Haagin Jugoslaviatribunaalissa odotetaan kenraali Ratco Mladicin näytösoikeudenkäyntiä. Propaganda on jo sodan aikana osoittanut hänelle hirviön viittaa. Bosnian serbien kohtalo on esimerkki kansakunnan identiteetin murskaamisesta. Heidän kokemansa holokausti toisen maailmansodan aikana kielletään ja heidän oikeutettu taistelunsa maansa ja identiteettinsä puolesta tuomitaan.

Syyrian kapinalliset ovat jo useaan otteeseen julistaneet maahan muslimitasaval-
lan. Turkin suorittamaa armenialaisten kansanmurhaa Syyriaan paenneiden kristittyjen jälkeläiset ovat jo sodan alkuvaiheessa alkaneet muuttaa Armeniaan. Nyt kapinalliset ovat julistaneet tappavansa jokaisen kiinnisaadun Venäjän tai Ukrainan kansalaisen. Nämähän ovat myös ortodokseja. Alawiiteille kapinalliset ovat luvanneet haudan rauhan. Näitä uhkauksia levittävät joukkiot on “lännen” toimesta nimetty “hyviksi” ja diplomaattisella tunnustuksella heidän katsotaan edustavan Syyriaa. Sen sijaan demokraattista poliittista prosessia kannattavat ryhmät maan sisällä, mutta erityisesti demokraattista prosessia tukeva Venäjä on nimetty “pahoiksi”.

Diplomaattinen tunnustus aseena näyttää toimivan fasistisia käytäntöjä vahvistavasti. EU liittoutuu todella pimeiden voimien kanssa. USA, Saksa, Ranska ja Britannia ovat taas tutusti sodan lippujen alla. Tätäkö koko Nobelin rauhanpalkinnon saanut EU nyt kaipaa.

Avainsanat:

- U SA,
- Clinton,
- Venäjä,
- Syyria,
- Mladic,
- Bosnia,
- jihadismi,
- Kansakunnan identiteetin murskaaminen,
- näytösoikeudenkännit,
- valehtelu,
-

Blogikirjoituksia Vuosi 2013

Pirkko Turpeinen-Saari

Umayya Abu-Hanna ja suomalainen syrjintä

- Tiistai 15.1.2013 klo 11:00
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Luin Umayya Abu-Hannan Helsingin Sanomissa ilmestyneen kirjoituksen Sisiliassa yhdessä tyttären tyttäreni (21v) kanssa. Kerroin kuinka ystäväni Umayya oli lähes aina tavatessamme murheen murtama, otsa syvillä uurteilla hymystäkin huolimatta. Hän kantoi syvää huolta palestiinalaisten kohtalosta. Hän tiesi, että minulla on pitkään ollut palestiinalaisia kummilapsia. Kerran kaupunginvaltuuston kahvitauolla hän huokasi kun “minulla ei ole täällä edes isoäitiä”. Sanoin lohdutukseksi voivani ryhtyä hänen isoäidikseen.

Tyttären tyttäreni sanoi heti voivansa mennä Amsterdamiin hoitamaan Umayyan lasta “sillä Umayyahan on melkein sisareni”.

Suomalaisessa maahanmuuttokeskustelussa jää varsin vähälle huomiolle se, milaista taakkaa Suomeen muuttaneet kantavat hartioillaan. Ei ole kyse vain sopeutumisesta suomalaiseen yhteiskuntaan vaan heidän psyykkistä taakkaansa lisää suomalaisten tietämättömyys kansainvälisestä politiikasta, kyvyttömyys eläytyä maahanmuuttajien lähtömaiden tilanteisiin.

Palestiinalainen maahanmuuttaja ei voi kokea suomalaisten empatiaa palestiinalaisia kohtaan yleensä. Suomalaiset kääntävät päänsä pois. Onko yhtään suomalaista yhteiskunnallista vaikuttajaa, joka julistaisi ihmisoikeuksien ja YK:n päätösten noudattamisen koskevan palestiinalaisia. Israelin hirmuvallan suosijoita löytyy paljon.

Suomalaiset on opetettu lainkuuliaisiksi mutta ei omia tunteita ja itsenäistä ajattelua toteuttaviksi kansalaisiksi. Siten se, miltä erilaisesta kansalaisesta tuntuu ei ole merkittävää vaan se, onko kyseistä asiaa koskeva laki tai säädös olemassa.

Kuulin presidentti Niinistön toivottaneen uudenvuoden puheessaan Jumalan siunausta. Maamme ateistit ja uskonnottomat eivät liene voineet kokea toivotusta itseään koskevaksi. Päinvastoin osa saattoi kokea sen tölväisyksi. Uskonnottomien piilosyrjintää ei auta se, että opettaja kuiskaa koulun uskonnollisessa juhlassa uskonnottomalle, että “ei sinun tarvitse laulaa”. Uskovilla on enemmistönsä pohjalta valta, josta valta-asemastaan käsin he antavat tai ovat antamatta oikeuksia vähemmistöille huomaamatta omaa syrjivää asennettaan. Kaikkien juhlat ja kaikkien ilo ei ole tavoitteena vaan eräänlaiset armopalat vähemmistöille.

Noam Chomsky puhui viimeviikkoisessa Aljazeeran haastattelussa propagandasta, erityisesti vaalipropagandasta ja demokratian täydellisestä puutteesta. Propaganda esittää eriarvoisuutta lisäävät puolueet demokratian edistäjinä ja taloudellisen vallankäytön laillisena ja toivottavana. Samoin uskontojen valta julistetaan luonnolliseksi aina siitä riippuen mikä uskonto saa, usein aseellisesti, vallan haltuunsa. Uusliberalismin taloususkonnossa arroganssi on yltänyt sellaisiin mittoihin, että valtioiden ja demokratian säilyminen tulee kyseenalaiseksi.

Tunne-elämän ja itsenäisen ajattelun elvyttämisellä on kiire.

Avainsanat:

- Umayya Abu-Hanna,
- rasismi,
- syrjintä,
- piilosyrjintä,
- Niinistö

Helsingin Sanomien sotaretoriikka ja terrorismin rahoitus

- Sunnuntai 20.1.2013 klo 10:51
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ulkomailla asuva suomalainen Helsingin Sanomien nettilehden lukija kysyi: “so- taanko siellä valmistaudutaan?” Puolustusliitto Ruotsin kanssa, eurooppalainen puolustus (yhdessä NATO-maiden kanssa) hyökkäysvaunukuva keskellä sunnun- taiitettua “kunnian” symbolina, aseostot, sotilasasiantuntijoiden lähettäminen Maliin ikäänkuin solidaarisuuden osoituksena EU:n jäsenenä tukemaan USA:n ja Ranskan sotapolitiikkaa. Kaiken huippuna 20.1. pääkirjoitus terrorismista ja sen rahoituksesta. Lehden vikahan ei ole se, jos joku poliitikoista on sotakiikhoilija, mutta lehden vastuulla on mikä on pääkirjoitusten ja tekstien kritiikkiä osoittava analyysi.

HeSa kertoo pääkirjoituksessaan fundamentalistiterroristien rahoittavan aseostoja lunnasrahoilla! Uskooko pääkirjoitustoimittaja näin?

Tosiasiassa Yhdysvallat on rahoittanut ja kouluttanut terroristeja usean vuoden ajan Afganistanissa 1980-luvulla, vuoden ajan Bosniassa 1990-luvulla sekä antanut sen jälkeen NATO:n miehityksen antaman suojan terroristien koulutusleireille ja pysyväle sijoittumiselle Bosniaan. Libyassa asetoimitukset ja NATO:n ilmatuki oli niin ylenpalttista, että aseita on vuosiksi eteenpäin. Joidenkin analyytikkojen mukaan Libya on luovutettu terroristeille. Suuri osa terroristeista on siirtynyt sekä Maliin että Syyriaan, jälkimmäiseen Saudi-Arabian ja Qatarin palkkasotureina.

Kaava on aina sama. Fundamentalisti muslimit saavat “kansainväliseltä yhteisöltä” aseet tehdäkseen likaisen, kaiken vastenmielisimpiä kidutuksen ja silpomisen muotoja käsittävän työn. Sen jälkeen Yhdysvallat ja NATO hyökkäävät “pelastamaan siviilejä”, jakamaan maat ja rikkaudet kukin maataan edustaville yksityisille yrityksille.

Mikä on lehden analyysi Malista. Ei sanaakaan vuosi sitten keväällä Yhdysval- loissa koulutuksensa saaneen sotilaan vallankaappauksesta. Mihin sillä tähdät- tiin? Pohjois-Maliin virranneet terroristit on aseistettu “lännen” rahoilla. Nämä likaisen työn tekijät korvataan nyt Ranskan sotilaallisella puuttumisella, mitä seuraa kaiken kattava “kansainvälisen yhteisön” sotilaallinen tuki.

Syyriassa asiat ovat kesken. Terroristien aseellinen tukeminen on meneil- lään. “Kansainvälinen yhteisö” ei halua lopettaa sotaa, sillä tavoitteisiin ei olla päästy. Liittoutumaton, Yhdysvaltojen ja Israelin arroganttiin yksinval- taan kielteisesti suhtautuva hallitus on saatava tuhottua ja maa mielellään jaettua etnisiin “kansainvälisen yhteisön” hallinnassa oleviin pilkkeisiin kuten Jugoslaviassa. Siirtomaavalta halutaan palauttaa.

Helsingin Sanomat edustaa suomalaista uutisvälitystä. Valitettavasti lehden itsesensuuri estää kirjoittamasta asioista niinkuin ne ovat. Tällä hetkellä kan- sainvälisiä lakeja noudattava maa on se, jota vastaan lehden sotaretoriikka on

kohdistettu. Myös itäisessä naapurissamme luetaan lehtiä.

Avainsanat:

- HeSa,
- terrorismin rahoitus,
- puolustusliitto,
- USA,
- Nato,
- Ranska

Juhani Pietarinen, Hyvinkään ampujan mielenterveys, lääkkeet ja syyntakeisuus

- Keskiviikko 23.1.2013 klo 10:58
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Hyvinkään ampumistapauksen oikeuskäsittelyn referointi Helsingin Sanomissa antaa aineksia kritiikkiin. Kritiikki kohdistuu mielenterveyshäiriöistä kärsivien nuorten hoidon laatuun - hoitamattomuuteen. Kritiikki kohdistuu julkisuuden mm Helsingin Sanomien tapaan käsitellä tapahtumia. Oikeusjärjestelmä ei myöskään kykene yksin arvioimaan syyntakeisuutta jos psykiatrinen järjestelmä ei pysty antamaan eväitä.

HeSa:n toimittaja ei mainitse ampujan saaman lääkkeen nimeä, mutta kuvauksesta päätellen kyseessä on niin sanottu serotoniinin takaisinoton estäjä, masennuslääke, jolla on haittavaikutuksena aggressiivisuuden lisääntymistä, itsemurha-ajatuksia ja yllykkeitä.

Toimin 25 vuotta Helsingin kaupungin nuorisopsykiatriasta vastaavana lääkärinä. SSRI-lääkkeiden tultua markkinoille havaitsin nopeasti, että ne eivät sovi nuorille. Suosittelin alaisilleni niiden käytöstä pidättymistä. Kirjoitin lääkärilehteen kriittisen artikkelin, jossa suosittelin tiettyä perinteistä masennuslääkettä sekä erästä ns uutta psykoosi (mielenhajoamiseen tarkoitettua)lääkettä. Melko pian lääkärilehdessä ilmestyi vastakirjoitus, joka päinvastoin suositteli lääkkeen käyttöä.

Nuoret ovat lääkkeinensä tuuliajolla. Psykiatrisen hoidon riittämättömyyttä ei haasteta oikeuteen. Jos nuorella on sekä mielenterveydellisiä että lääkkeen aiheuttamia hallitsemattomia tunnetiloja, kuinka vastuu jaetaan. Jos mieli hajoaa, logiikka pettää sillä hetkellä, vaikka myöhemmin nuori ymmärtäisi syyn ja seurauksen lain. Syyntakeisuutta tulisi arvioida siten minkälainen se oli tekohetkellä.

Asian käsittely julkisuudessa on karmaisevinta. Helsingin Sanomat valitsee monista mielipidekirjoituksista huikaimman, emeritus professori Juhani Pietarisen tekstin: "Joukkosurma antaa tekijälle rajattoman vallantunteen". Siinä on leimaa nuorelle ja hänen perheelleen elämän loppuun saakka.." kun tappamisen hurmos on ohi, mies hiljenee hänen mukaansa (Dostojevski)äkkiä, kesyyntyy ja muuttuu ikäänkuin rätiksi, anelee anteeksi, itkee ja valittaa. Mielipidekirjoitus jatkaa:"Tämä sopii varmaan moniin muihinkin tapauksiin kuin Hyvinkään ampujaan."Mikä tuottaa tuollaisia luonteita?Millainen on ollut surmaaajan kasvuympäristö?lopettaa emeritusprofessori.

Kasvuympäristö on ollut todennäköisesti rakastava, kaikkensa tekevä. Kokemuksesta ja tieteestä tiedetään, että perintötekijät vaikuttavat tiettyjen ihmisten vaikeuteen hillitä itselleenkin vierasta aggressiota. Suunnittelin erään New Yorkilaisen professorin kanssa tutkimusta aiheesta koska molemmat olimme tulleet tulokseen, että klotsapiini niminen lääke auttaa sekä ennaltaehkäisyssä että

hoidossa. Nykyisin joustava klotsapiinin käyttö on Suomessa tehty erittäin monimutkaiseksi

Helsingin Sanomien mielipidekirjoituksen valinta on yllättävä ja surullinen. Mielenterveyspotilaisiin kohdistuva syrjintä ja toisen luokan kansalaisuus jatkuu.

Avainsanat:

- aggressiota aiheuttavat lääkkeet,
- Juhani Pietarinen,
- Hyvinkään ampuja,
- HeSa,
- syyntakeisuus tapoissa,
- hurskastelu kasvuympäristöllä

Suomi, NATO ja Jugoslavian pommitukset

- Tiistai 5.2.2013 klo 10:56
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ennen matkaa katsoin Belgradin kaupungin kotisivun "Historia"-osiota. Yksi osa luetteloi päivä päivältä maaliskuun lopulta kesäkuun alkuun 1999 kaikki ilmahälytykset, pommitusten kohteet ja niiden aiheuttamat tuhot. Päiväkoteja ja sairaaloita. Voimalaitosten pommitusten seurauksena laajat alueet koko maasta, jopa Republika Srbskan puolella, jäivät kokonaan ilman vettä ja sähköä. Presidentin palatsi, Sveitsin lähetystö.

USA, Britannia, Ranska, Italia, Belgia, Hollanti, Tanska, Turkki, Espanja, Kanada, Saksa ja Portugal olivat NATO:n laittomien pommitusten suorittajia. Italian ulkoministeri ehdotti vain sotilaskohteiden pommittamista mutta USA ehdottomasti vaati siviilikohteita.

Pommituksia perusteltiin Jugoslavian käyttäytymisellä Kosovon alueen albaaniväestöä kohtaan. Maan albaaniväestön fundamentalistinen terroristijärjestö UCK oli aloittanut, runsas vuosi ennen pommitusten aloittamista serbipoliisien, serbien ja yhteistyötä serbien kanssa harjoittavien albaanien tappamisen pyrkiessään taisteluillaan saavuttamaan itsenäisen muslimivaltion ehkä osana suur-Albaniaa.

Yhdysvaltojen ja USA:n vaikutuspiirissä olevan IMF:n irtisanoessa varoittamatta Jugoslavian saamat lainat, maan talouskurimus kiihtyi. Varakkaampien Slovenian ja Kroatian irtauduttua (EU:n ja USA:n voimakkaalla tuella) Jugoslaviasta, köyhä Kosovo jäi entistä enemmän Jugoslavian (Serbian) vastuulle, jolloin albaaniväestön asema heikkeni. Sosialistinen järjestelmä oli aikaisemmin taannut eri alueiden välisen tasauksen, mutta kriisin oloissa se ei ollut enää mahdollista. Albaaniväestön protesteja seurasi keskushallinnon kiristystoimia, jotka johtivat kriisin eskaloitumiseen.

Kosovon alueella käytiin jatkuvasti kahakoita armeijan ja serbipoliisien toimesta kansainvälisiä jihadisteja ja UCK:n terroristeja vastaan. Molemmiin puolin tapahtui joukkotappamisia. Erityisen symboliseen asemaan nousi Racakin kylästä löydetty kuoppa, jossa oli 23 ruumista. Osa mediaa ja NATO (USA:n diplomaatti Walkerin hahmossa) katsoivat tämän "joukkoteloituksen" kaltaisen toiminnan olevan osoitus Jugoslavian hallituksen ja erityisesti presidentti Milosevicin aikomuksesta suorittaa albaanien kansanmurha.

Suomalainen oikeushammaslääkäri Helena Ranta työtovereineen tutki Racakin ruumiit. Miksi totuuden löytäminen kesti niin kauan, että NATO aloitti pommitukset ennen kuin työryhmä sai julki, että ruumiita ei ollut teloitettu vaan ne oli amuttu kaukaa, jotkut ehkä sattumalta pakoon juostessaan? Oletetun massamurhan päivänä pikkuruisessa kylässä taisteltiin aamusta iltaan. Siviilit olivat jo edellisenä kesänä lähteneet kylästä. Jugoslavian armeija oli ilmoittanut tiedotusvälineille hyökkäyksestään. Paikalla oli koko päivän APTV:n televisio-

ryhmä sekä Le Monden toimittaja Christophe Chatelot. Illalla serbit lähtivät kylästä. Kuka keräsi ja mistä ruumiit tuotiin yöllä kuoppaan, on arvoitus. Jos propaganda ei olisi voinut käyttää tätä massateloitusta, olisi varmaan löydetty joku toinen.

Muistan televisiosta Martti Ahtisaaren hiillostamassa Slobodan Milosevicia. Ahtisaari kutsuu itseään strategiseksi ajattelijaksi. Jugoslavian hajottamisen eri vaiheissa tuo strategia on ollut aina yhteneväinen USA:n strategian kanssa. Samaan aikaan kun Ahtisaari hiillosti mahdottomia ehtoja, ex presidentti Jimmy Carter totesi, että ”serbit haluavat rauhaa” ja ”serbejä ei ole kuultu riittävästi”.

Tänään mietin millainen presidentti Sauli Niinistö olisi kansainvälistä lakia ja laillisuutta koskevista asioista. Arvostan Niinistön lainopillista erittelyä ja jopa oletan, että laittomuuden puolella olo olisi hänelle vaikeata.

Jugoslavian laittomien, todella kauhistuttavien pommitusten jälkeen Pekka Haavisto sai tehtävän tutkia USA:n uraanipommien jättämää radioaktiivista saastetta. Haavisto totesi, että radioaktiivisuutta ei ole. Tosiasiassa asiaa oli mahdotonta tutkia koska NATO ei suostunut ilmoittamaan missä se oli pommeja käyttänyt.

Jugoslavia haastoi pommittaneet maat kansainväliseen tuomioistuimeen. ICJ asettui NATO:n puolelle todeten, että Jugoslavia ei voi haastaa oikeuteen, koska se ei ole YK:n jäsen! YK:n perustajajäsen ja jäsenmaksunsa maksanut maa ei yht’äkkiä olekaan jäsen. Jään miettimään on ICJ samalla tavalla poliittinen tuomioistuin kuin ICTY.

Noam Chomsky totesi viime viikolla TV-haastattelussa, että Yhdysvallat on maailman pahin terroristi. On tuskastuttavaa, että tuo maa voi sotilaallisten ja miellyttämisenhaluisten poliittisten kumppaniensa kanssa aiheuttaa haluamiensa maiden kansoille suunnattomia kärsimyksiä, muovata moraalin moraalitytomuudeksi ja lain laittomuudeksi.

Avainsanat:

- Ahtisaari,
- Helena Ranta,
- Pekka Haavisto,
- presidentti Niinistö,
- UCK,
- Naton pommitukset,
- Jugoslavia,
- Racak,
- ICJ,
-

Ahtisaari ja Kosovon kyseenalainen itsenäisyysjulistus

- Sunnuntai 10.2.2013 klo 17:06
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kosovon itsenäisyysjulistus on herättänyt maailmalla ristiriitaisia tunteita. YK:n yleiskokous pyysi kansainväliseltä tuomioistuimelta International Court of Justice neuvoa-antavaa mielipidettä siitä noudattiko julistus kansainvälisen lain mukaista käytäntöä. Kaikki EU:n jäsenmaat eivät ole tunnustaneet Kosovon itsenäisyyttä ja vain alle puolet YK:n jäsenmaista ovat sen tunnustaneet.

Heti USA:n johtamien NATO:n pommitusten päätyttyä, YK:n turvallisuusneuvosto päätti päätöslauselmalla 1244 luoda Serbiaan kuuluvaan Kosovoon tilapäisen YK:n hallinnon elimineen, jonka johdossa on erityisedustaja, jona mm suomalainen Harri Holkeri toimi vuoden ajan. NATO:n johtamat kansainväliset KFOR - joukot määrättiin takaamaan turvallisuus alueella. Toisin sanoen maat, jotka juuri olivat osallistuneet laittomiin pommituksiin, käytännössä miehittivät aluetta. Yhdysvallat käytti tilaisuutta hyväkseen alkaen rakentaa jättimäistä Bondsteel - sotilastukikohtaansa alueelle.

YK:n järjestelyn tarkoituksena oli luoda edellytykset neuvotteluille Kosovon pysyvästä asemasta. YK:n pääsihteeri nimesi Martti Ahtisaaren johtamaan neuvottelujä. Ahtisaari ei, useiden lähteiden mukaan, peitellyt kantaansa, jonka mukaan Kosovon itsenäisyys, ilman Serbian hyväksyntää, olisi ainoa vaihtoehto. Osittain tästä johtuen, Kosovon albaanineuvottelijoiden täydellinen kompromissihaluttomuus sai tukea. Ahtisaari jätti pääsihteerille esityksen yksipuolisesta itsenäisyysjulistuksesta. Kuusi jäsentä, mm NATO:n pommituksiin osallistuneet pysyvät turvallisuusneuvoston jäsenet olivat Ahtisaaren ehdotuksen takana. Kävi kuitenkin selväksi, että paitsi esitystä vastustavat pysyvät jäsenet, jotka julkisuudessa usein mainitaan (Venäjä ja Kiina) myös koko turvallisuusneuvoston enemmistö oli ehdotusta vastaan.

Korkeat virkamiehet pyrkivät tutustumaan tilanteeseen paikan päällä Kosovossa. Vierailun aikana Pristinan ympäristössä tapahtui pommi-iskuja ikäänkuin osoittamaan, että elleivät päätökset miellytä, seurauksista ei vastata.

Kosovon YK -hallintoon kuuluva edustajisto kokouksessaan, johon serbiedustajat eivät osallistuneet, antoi helmikuussa 2008 itsenäisyysjulistuksen. (Herää kysymys tarkoittaisiko se itsenäistymistä YK- hallinnosta vai Serbiasta)

International Court of Justice tuli tunnetusti tulokseen, että kansainvälinen laki ei kiellä itsenäistymisjulistuksia. Kapeuttamalla tarkastelun siihen, abstraktiin asiaan, mikä ei ole kiellettyä, sen sijaan, että olisi tarkastellut nimenomaan Kosovoa, sen erityisolosuhteita YK:n hallinnon alaisena, sekä YK:n yleiskokouksen selvää kysymyksenasettelua nimenomaan kyseisen kaltaisessa tilanteessa tehdystä julistuksesta, ICJ pisti päänsä pensaaseen. Sen lisäksi ICJ tulkitsi, että edustajiston jäsenet toimivat itsenäisyyttä julistaessaan yksityishenkilöinä eikä edustajistona, joka jälkimmäinen olisi vielä selvemmin rikkonut YK:n turvallisu-

usneuvoston päätöksiä.

Innsbruckissa pidettiin 16.12. 2010 kansainvälisen lain asiantuntijoiden, eri yliopistojen professoreiden, kokous, jossa käsiteltiin ICJ:n ristiriitaista päätöstä. Tuon kokouksen esitelmistä laadittujen artikkeleiden kokoelma on ilmestynyt kirjana "Kosovo and the International law" ed. Peter Hilpold. Kansainvälistä lainsäädäntöä tuntemattomallekin, tunnettujen profesorien argumentaatio on herkullista luettavaa. Kansainvälisen oikeuskäytännön tila ja oikeusistuimien alttius tiettyjen maailmanvaltojen vaikutukselle ICTY ja ICJ nimenomaisesti, johtaa huoleen mielivallan voimistumisesta maailmassa.

Millä keinoin Suomi ja Eurooppa sidotaan mukautumaan Yhdysvaltojen ja joidenkin EU-maiden sotilaalliseen ja taloudelliseen vallantavoitteluun Balkanilla? Ahtisaari sai Nobelin rauhanpalkinnon vuonna 2008 kun kyseenalainen itsenäistymisjulistus oli annettu. Pommittajavaltiot palkittiin rauhan Nobelilla viime vuonna. Ahtisaari on suhtautunut suorastaan alentuvasti maihin, jotka eivät ole suostuneet tunnustamaan Kosovon itsenäisyyttä. Hän on myös aktiivinen NATOon liittymisen markkinoija.

Avainsanat:

- Ahtisaari,
- Kosovo,
- Itsenäisyysjulistus,
- ICJ,
- YK:n turvallisuusneuvosto

Kuinka alistumme USA:n maailmanvaltaan

- Sunnuntai 10.3.2013 klo 12:58
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kenraali Ratko Mladic, Bosnian serbiarmeijan komentaja kysyi yhdysvaltalaisen CNN-televisiokanavan haastattelijalta vuonna 1995: "Mitä te tekisitte, jos terroristi uhkasi ampua Washingtonin kadulla kohti Valkoista taloa?" Haastattelija vastasi: "Yrittäisimme pidättää hänet ja hän joutuisi pitkäksi aikaa vankilaan." Ei! "sanoi Mladic." Te ammutte hänet televisiokameroiden edessä suoraan kadulle", viitaten hiljattain tapahtuneeseen terroristiksi epäillyn ampumiseen.

"Te kysytte mitä terroristidivisioonalle on tapahtunut täällä, kun minä vain kysyn, mitä te teette yhdelle ainoalle terroristille".

Afganistanissa, Bosniassa, Kosovossa ja nyt Syyriassa terroristit ovat Yhdysvaltojen erityissuojeluksessa. He saavat aikaan kaaoksen, jonka kuriin saattamiseen voidaan käyttää Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten aseita. Näin valta saadaan siirrettyä sellaisille voimille, jotka luovat edellytykset yksityisten yhdysvaltalaisen ja liittolaisen kaupallista voittoa tuottaville yrityksille. Terroristien valtaa ylläpidetään niin kauan, että kaupallisten yritysten "rauhaa" ei mikään taho häiritse. (Bosniassa "kenraalikuvernöörin" valtaa käyttänyt Paddy Ashdown erotti 56 serbivirkamiestä)

Kosovossa UCK/KLA terroristijärjestö käytti vuosia aseellista valtaa niin maltillisiin albaaneihin kuin serbeihin. Terrori-iskuista syytettiin serbejä, jotta saatiin NATO pommittamaan näitä. Racakin massamurhan lavastamisessa tueksi tuli suomalainen oikeushammaslääkäri Helena Ranta, jonka epämääräisiä lausuntoja hyväksikäyttäen Yhdysvallat sai aikaan hyödyllisen hysterian. Sen voimalla NATO, Yhdysvaltojen johdolla aloitti Jugoslavian siviilikohteiden pommitukset.

Italian ulkoministeri Alemma hyväksyi siviilikohteiden pommitukset. Näin tehdessään hän ylpeillen kertoi päässeensä USA:n, Britannian, Ranskan ja Saksan muodostamaan valtapiiriin, jonka sisällä käydään päivittäisiä puhelin-neuvotteluja.

Kun Yhdysvaltojen kongressi 1990 päätti Jugoslavian lainojen yht'äkkisestä irtisanomisesta ja edellyttäessään omien virkamiestensä tekevän IMF:ssä Jugoslavian suhteen saman, New York Times kirjoitti päätöksen aiheuttavan Jugoslaviassa verisen sisällissodan.

Suomessa Martti Ahtisaaren nostaminen kansalliseksi vaikuttajaksi aiheutti maamme alistumisen USA:n valtaan. Italian malli toistui.

Koiviston aikana ulkopoliitiikkaa johti velvollisuus ja syyllisyyden tunteet, joissa molemmissa voi olla pyrkimystä totuuteen ja tunteiden huomioon ottamiseen. Ahtisaaren aikana Yhdysvaltojen ja Saksan miellyttämisestä tuli avain. Rambullein sopimus, NATO:n pommitukset ja NATO-vetoinen Kosovon miehitys

Yhdysvaltojen valtapoliittisten etujen tyydyttämiseksi olivat Ahtisaaren listalla. Joka vuosi hän näytti odottavan Nobelin rauhanpalkintoa kiitokseksi oikeanlaisesta toiminnastaan. Koivisto sen sijaan arvosteli Helsingin Sanomissa NATO:n pommituksia YK:n peruskirjan ja NATO:n periaatteiden vastaisina.

Saksa toteuttaa nyt Kreikassa yhdysvaltalaisista politiikkaa. Yksityiset yhtiöt odottavat saaliikseen arvoltaan romahtaneita infrastruktuuriyrityksiä. Saksa ryntäsi Balkanin politiikassaan Yhdysvaltojen vanaveteen. Nyt Syyriassa ja Malissa ei enään ole mitään pidäkkeitä USA:n ja entisten siirtomaavaltajien aseilla toteutettaville valtapyrkimyksille. Euroopan saksalaistamisen ja maailman amerikkalaistamisen sijaan jokaisen maan kansalaiset kaipaavat inhimillisyyden, yhteistyön ja rauhan nostamista pyrkimysten keskiöön.

Avainsanat:

- terrorismi,
- USA,
- Ahtisaari,
- Koivisto,
- Mladic,
- Alemma,
- Helena Ranta

Haagin Jugoslavia-tribunaalin poliittisuus ja suomalaiset asiantuntijat

- Maanantai 1.4.2013 klo 13:55
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Lehtitietojen mukaan, kv oikeuden professori Martti Koskenniemen mielestä Jugoslavia-tribunaalin päätöksissä ei ole viitteitä poliittisuudesta. Hän on joko jättänyt lukematta tai lukenut sokein silmin lukuisat saatavilla olevat julkiset dokumentit.

Tosiasioden valossa tribunaali on läpeensä poliittinen. Tribunaali toimii USA:n ja NATO-maiden kasvojen pelastajana. USA ja NATO-maat EU:n tukemana synnyttivät tilanteen, jonka seurauksena toisen maailmansodan aikana, kroaattien, muslimien ja katolisen kirkon suorittama Bosnian serbien kansanmurha sai jatkoa.

Haagin Jugoslavia-tribunaalin tehtävänä on muuttaa musta valkoiseksi. Tehdä syyllisistä syyttömiä ja syyttömistä syyllisiä.

Bosnian serbejä ja serbejä yleensä syytetään suunnitelmallisesta kansanmurhasta. Tosiasiassa kroaatit, presidentti Tudjimanin johdolla ryhtyivät sotaan neuvottelujen asemasta. Itsenäisyysjulistuksen jälkeen perustuslaki muutettiin julistamaan maa kroaattien maaksi, jolloin serbit joutuivat alistettuun asemaan. Yhdysvaltalaisien organisoimalla aseistuksella ja yhdysvaltalaisien kenraalien harjaannuttamana kroaatit puhdistivat serbit näiden ikiaikaisilta asuinsijoilta muutaman päivän aikana. 250.000 serbiä hädettiin ja tuhansia tapettiin. Tudjiman julisti päivien päätteeksi hurraaville kansalaisilleen, että serbit eivät ehtineet ottaa mukaan edes likaisia rahojaan eikä likaisia alusvaatteitaan.

Bosniassa vuorostaan fanaattinen islamisti Izetbegovits sabotoi Yhdysvaltojen avulla kaikki rauhanomaiset ratkaisut sekä ennen sotaa että sodan aikana. Hän tavoitteli jo Jugoslavian aikana Bosniasta islamilaista tasavaltaa, jossa serbeille oli varattu orjan osa. Sodan aikana Islamilaista julistusta levitettiin laajasti. Hankkeen toteuttamiseen kutsuttiin eri puolilta maailmaa fanaattisia taistelijoita.

Jugoslavia tribunaalin toiminnassa ei ole mitään mikä viittaisi normaaliin kansainväliseen oikeuteen. Tribunaali käyttää yhtä, hollantilaisten psykiatrien sairaaksi diagnosoimaa todistajaa, kroaatti-palkkamurhaajaa, kaikkien oikeudenkäyntien tähtitodistajana. Henkilö joutui myös suorittamiensa murhien jälkeen ravintolassa joukkotappeluun rahoista, missä yhteydessä yksi kuoli ja tähtitodistaja Erdemovich, haavoittui. Tämä mies siis ilmoittautui joukkomurhan suorittajaksi ja haki tribunaalin suojelua. Hän pääsi tietyn ehdoin suojeluohjelmaan, sai vähäisen rangaistuksen ja kärsi tuomiostaan osan Norjassa. Hänen tarinansa on muuttunut kymmeniä kertoja ja hänen patologinen valehtelunsa paljastuu hänestä kirjoitetussa kirjassa.

Tähtitodistaja kertoi kuuden muun palkkasoturin nimet, jotka myös osallistuivat joukkomurhaan. Haagin tribunaali ei ole ollut kiinnostunut haastamaan heitä

tai kuulemaan heidän todistustaan saati rankaisemaan heitä.

Jotta kroaattien ja yhdysvaltalaisen suorittama serbien etninen puhdistus ja joukkomurha jäisivät varjoon, yhdysvaltalaiset mainostoimisto Ruder-Finnin media kontaktit (400) alkoivat lanseerata muutamaa viikkoa aikaisemmin tapahtunutta "Srebrenican 8000 muslimimiehen" joukkomurhaa. Tätä myyttiä myös Haagin Jugoslavia-tribunaali pyrkii rahoittajiansa avulla todistamaan. Tieteellisesti pätevästi on todettu n.1900 eri henkilön kuolleen Srebrenican yhteydessä. Kuolinsyytä tai kuolinaikaa ei ole voitu päätellä läheskään kaikista. Jugoslavia-tribunaalin ruumislöydöksi on riittänyt 1 luu. Osa uhreista on äänestänyt kuolemansa jälkeen vaaleissa.

Tätä Srebrenica-myyttiä pidetään yllä ja vaalitaan Yhdysvaltojen avulla. Joka vuosi palautetaan mieliin serbien kavaluus muslimia kohtaan kun tosiasiaa maltilliset muslimit ja serbit ovat hyviä naapuruksia keskenään.

Jugoslavia-tribunaalia ei ole kiinnostanut tutkia, kuinka moni kuolleista kuoli Srebrenicasta lähdön jälkeen lukuisissa taisteluissa, joita käytiin Srebrenican ja Tuzlan välisellä alueella. Teloitus ja taistelussa kaatuminen ovat juridisesti eri asioita, traagisia kuolemia molemmat.

Myös Stalinin näytösoikeudenkäynneissä löydettiin ensin syyllinen ja oikeudenkäynnissä tuli antaa todisteet, tuomioon, joka oli etukäteen selvä.

Yhdysvaltalaisen organisoimat laittomat salaiset asetoimitukset muslimien ja kroaateille tulivat Saudi-Arabian rahoittamina Turkin avustuksella Iranista. Haagin Jugoslavia-tribunaali valitsi uhrien tutkimuksiin oikeuslääkärit - ei suinkaan esimerkiksi Pohjoismaista- vaan USA:sta ja Turkista. Kun Bosniaan perustettiin järjestö kadonneiden ihmisten etsimistä ja tunnistamista varten USA:n ulkoministeri valitsi siihen puheenjohtajan. Kun tunnistukseen käytetään DNA:ta, pääosa suoritetaan muslimivetoisessa Tuzlan sertifioimattomassa laboratoriossa, kun Banja Lukan serbivetoinen laboratorio on sertifioitu.

Suomalaiset asiantuntijat, Helena Ranta, Martti Ahtisaari ja nyt Martti Koskeniemi antavat nimensä ja arvovaltansa kummalliseen käyttöön.

Tavalliselle kansalaiselle totuus tai totuuden suunta selviää riittävästi dokumenteista, joissa osoitetaan muun muassa että Izetbegovichin ansiosta Bosniaan on tullut terrorismin kasvualusta. Seitsemässätoista kunnassa on aktiivisesti rekrytoivat terroristisolut. Presidenttien Clintonin ja Izetbegovichin liitto ei antaudu Haagin Jugoslavia-tribunaalissa paljastettavaksi. Sen sijaan kotiseutuun ja identiteettiään puolustaneet serbit saadaan näytösoikeudenkäynneissä syyllisiksi.

Avainsanat:

- Stalinin näytösoikeudenkäynnit,
- oikeusturva,
- Martti Koskeniemi,
- Jugoslavia-tribunaali,

- kansanmurha,
- etninen puhdistus

Srebrenica-näytelmä - rikos Bosnian serbejä kohtaan

- Maanantai 29.4.2013 klo 10:34
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

EU juhlii lähestyvää Kroatian jäsenyyttä. Millaisilla voimilla Kroatia etenee , mutta Serbialle ja serbeille yleensä sysätään rikollisen taakkaa. “Pääset EU:un kun tunnustat Srebrenican kansanmurhan” Serbian parlamentilta vaadittiin. Serbian serbejä vaaditaan vetämään matto Republika Srpskan serbien alta. Srebrenicahan on Republika Srpskan asia.

Kaikki serbit asuinpaikasta riippumatta, olivat Jugoslavian ja Jugoslavian hyvinvointivaltion säilyttämisen puolella. Samat oikeudet kroaateille, serbeille, muslimille, ilmainen terveydenhuolto, koulutus, kuukauden palkallinen loma ja edulliset asumiskustannukset. Heidän mielestään kansalliset ja kansainväliset lait olivat muutosten pohjana rakentavampia kuin väkivalta. Slovenia, Kroatia ja Bosnia Herzegovinan johto hylkäsivät neuvottelutien.

Kroatia suoritti, heinä-elokuun vaihteen viikonloppuna 1995, 250.000 serbin etnisen puhdistuksen pakenevia siviiljä pommittaen, NATO:n tuella,(NATO pommitti serbien tutkajärjestelmää). Sitä ennen serbeiltä oli perustuslain muutoksella poistettu tasa-arvoinen kansalaisuus Kroatiassa.

YK:n sotilaallinen tarkkailu UNMO piti 10. elokuuta 1995 Zagrebissa tiedotustilaisuuden kritisoidakseen Kroatian toimia. Sali oli täynnä serbejä kohtaan myötämieltä osoittavia tiedotusvälineiden edustajia. Juuri kun tiedotustilaisuus oli alkamassa USA:n lähetystön virkailija tuli ilmoittamaan, että lähetystössä alkaa juuri tiedotustilaisuus sen johdosta, että USA:n tiedustelu on nähnyt satelliittikuvissa rikottua maata Srebrenican ympärillä merkinä teloitettujen joukkohaudoista. Sali tyhjeni ennenkuin tilaisuus oli päässyt alkuun. Srebrenica-myytti osoitti voimansa.

Kroatiaa aseistaneet Yhdysvallat ja Saksa tekivät kaikkensa ummistaaksensa silmät Kroatian sotarikoksilta ja syylistääkseen satoja vuosia asuttamiaan seutuja puolustaneet serbit. Kun kroaatit tai Bosnian muslimit rikkoivat sodan aikana useita sopimuksia - siitä rangaistiin serbejä. Kroaatteja taputettiin selkään.

Sodan alkaessa muslimit olivat tyhjentäneet Srebrenican serbeistä. Sodan lopulla 80% Srebrenican asukkaista olivat muualta muuttaneita. Demilitarisointipäätöksistä huolimatta Srebrenicassa oli hyvin aseistettu muslimidivisioona, joka suoritti hyökkäyksiä ympäröiviin serbikyliin. 150 serbikylää tai yhteisöä tuhoitiin ja 2100 kylien asukasta tapettiin polttamalla taloihinsa tai katkaismalla kaula ja usein seivästämällä päät aidan seipäisiin. Kylien nimet, kuolleiden nimet ja syntymäajat ovat saatavissa.

Serbit ilmoittivat viimeisen kylän polton jälkeen, kesällä 1995, YK-joukoille, että näin ei voi jatkua vaan he ottavat Srebrenican haltuunsa. Muslimidivisioona oli vetäytynyt kaupungista ja jäljellä oli vanhuksia, naisia ja lapsia. Serbiarmeija

järjesti bussikuljetuksen naisille, lapsille ja vanhuksille kunkin haluamalle muslimien hallussa olevalle alueelle. Kenraali Mladic vaati jokaiseen bussiin YK:n Dutch Batin edustajan.(ei pommittanut heitä kuten kroaatit) Taistellen Tuzlaan vetäytyvä muslimidivisioona kärsi suuria tappioita heidän pyrkiessään keskellä päivää serbien linjojen sekä omien ja serbien miinakenttien läpi. Kuinka moni joutui teloituksen kohteeksi ja kuinka moni kuoli taistelussa on selvitetävissä jos halua siihen riittää. ICTY:tä asia ei kiinnosta. Asia on kuitenkin historiantutkimuksenkin tarpeisiin selvitettävä. Vaikka tieteellinen selvitys ei auta poliittisen oikeudenkäynnin kohteena olevia syytettyjä, se tulee auttamaan oikeudentuntoisia ihmisiä hahmottamaan todellisuuden.

Kroatia ja Bosnian muslimi johto käyttivät mainostoimisto Ruder-Finnia sotapropagandan välineenä mustamaalatakseen serbejä. Saksan ja Yhdysvaltojen intressit olivat Kroatian Tudjimanin ja Bosnian Izetbegovichin kanssa yhteiset. Intressit olivat taloudelliset, sotilaalliset ja uskonnolliset. Sotapropagandan keskeinen teema oli ilmasta tempaistu väite "8000 Srebrenicassa teloitettua muslimimiestä ja poikaa". Bosnia Herzegovinan johto ei ole suostunut yhteistyöhön sen selvittämisessä kuinka moni selvisi Tuzlaan. Monista eri lähteistä päättelemällä matkalle jääneitä on 2000-3000. Tapahtumien tieteellinen käsitys on lähes mahdotonta koska poliittiset intressit ovat niin voimakkaat. Yhdysvaltojen kongressi on julistanut Srebrenican tapahtumat kansanmurhaksi. Serbian parlamentti on pakotettu tunnustamaan Srebrenican tapahtumat kansanmurhaksi ehtona EU:n lähentymisneuvotteluille. Tulee mieleen koulukiusattu, joka otetaan porukan jäseneksi kun hän suostuu tunnustamaan opettajalle, että hänessä oli syy. Samalla hän suostuu oman identiteettinsä murentamiseen.

Etninen puhdistus ja kansanmurha Bosniassa? Bosnian kansat ovat samaa etnistä juurta. Ovatko serbit suorittaneet itsensä kansanmurhan? Jugoslaviassa kaikilla ryhmillä oli samat kansalaisoikeudet. Tätä serbit ovat aina kannattaneet. Vasta Kroatia muutti perustuslakinsa julistamaan Kroatian vain kroaattien maaksi.

Luettuani tuhansia sivuja dokumentteja ja kirjoja Jugoslavian hajottamissodista olen aina vain enemmän kummissani. Tällaiseenko EY/EU järjestelmään, joka on niin alistainen USA:n, Saksan ja NATO:n sotapolitiikalle ja vallankäytölle me kuulumme. Kansallisvaltioiden merkityksen häivyttäminen merkitsee itsenäisen ajattelun, kriittisyyden ja oikeudenmukaisuuden häivyttämistä. Näiden tekijöiden kadotessa katoaa myös ihmisyyys.

Avainsanat:

- Srebrenica,
- Kroatia,
- etninen puhdistus,
- sotarikokset,
- USA,
- Republika Srpska

Miksi serbien kärsimykset tulee korvata?

- Torstai 9.5.2013 klo 11:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Inhimillisen ja oikeudenmukaisen suhtautumistavan perusteena voi olla vain totuus ja mahdollisimman syvällinen totuuteen pyrkiminen. Serbit ovat olleet Euroopan sorretuin kansa. Juutalaiset ovat saaneet oikeudenmukaisen kohtelun, serbit eivät.

Toisen maailmansodan aikana Jugoslavian alueelle perustettiin Kroatian fasistinen itsenäinen valtio, joka liittoutui Natsi-Saksan kanssa. Valtion virallisena pyrkimyksenä oli serbien kansanmurha. Eräiden harvojen valtioiden joukossa Suomi tunnusti fasistisen, roomalaiskatolisen Kroatian. Serbien tuli kantaa ortodoksisuutta ilmaisevaa käsivarsinauhaa ja heille tuli nöyryyttäviä elämän rajoituksia. Heitä paitsi tapettiin suoraan, myös kerättiin keskitysleireille, joista suurin oli Jasenovacin leiri, Sava-joen rannalla Kroatiassa. Simon Wiesenthalin ja Jasenovac-tutkimuskeskuksen mukaan leirillä tapettiin julmalla tavalla 700.000 serbiä. Jasenovacissa tapettiin myös lapsia, mutta Sisakiin perustettiin, ilmeisesti ainoana maailmassa, myös pikkulasten keskitysleiri, jossa taaperoikäisiä kidutettiin mitä julmimmalla tavalla ja 3-4000 pikkulasta surmattiin. Nyky-Kroatian suhtautumistapaa kuvanee se, että yksi lasten keskitysleirin rakennuksista on nykyisin disko.

Lähes jokaisella serbillä on omainen tai tuttava, joka on tapettu keskitysleirillä. On selvää, että sodan jälkeen serbit kokivat kohtalaista turvallisuudentunnetta tasa-arvoa ja kaikkien kansojen yhtäläisiä oikeuksia korostavassa sosialismissa Jugoslaviassa. Jugoslavian johtaja Tito oli kuitenkin kroaatti ja hän antoi sodan jälkeen hajottaa Jasenovacin ja muut keskitysleirirakennukset maan tasalle. Kansojen välisiä ristiitoja ei saanut käsitellä, eivätkä serbit saaneet sovitusta eivätkä korvauksia kokemistaan kärsimyksistä. Surun kieltäminen on eräs inhimillisen elämän suurimpia rikoksia.

Yhdysvaltojen maailmanvallan tavoittelu tuli 1980-luvulla vaiheeseen, jossa Jugoslavian yhteiskunnan rakenteiden murtaminen tuli ohjelmaan. Presidentti Reagan aloitti propagandan tuottamisen ja Bush vanhempi laaditutti 1990 kongressissa säädetyn Foreign Operations Appropriation lain, jolla Jugoslavian lainat varoittamatta irtisanottiin ja edellytettiin US virkamiesten pyrkivän samaan tavoitteeseen myös IMF:ssä. Päätökset johtivat Jugoslavian talouden kaaokseen ja kärjisti liittovaltion köyhien alueiden(Kosovo) ja paremmin toimeentulevien (Slovenia ja Kroatia) välejä.

Yhdysvallat ja Saksa ottivat nämä paremmin toimeentulevat alueet liittolaisikseen aseistaen niitä salaisesti. Heikommin toimeentulevat Bosnia ja Kosovo tulivat sopiviksi USA:n sotilastukikohtien ja miehityksen kohteiksi. Näiden alueiden fundamentalistiset muslimit tarjoutuivat edistämään sotilaallista maailmanvaltaa toteuttaakseen samalla omia uskonnollisia ja poliittisia pyrkimyksiään.

Voidakseen toteuttaa salaiset hankkeensa USA ja Saksa tarvitsivat voimakkaan propaganda-koneiston. Propagandan tehtävänä oli mustamaalata Jugoslaviasta turvallisuutta saaneet ja hakevat serbit, koska nämä olivat hajoitushankkeen esteenä. Niin Bosnian fundamentalisti-muslimit kuin Kroatia käyttivät yhdysvaltalaista mainostoimistoa mustan muuttamiseksi valkoiseksi. Lukuisilla provokaatioilla ja valheilla serbejä syytettiin rikoksista, joita YK:n asiantuntijat todistivat joko kroaattien tai muslimien tekemiksi. Provokaatiot saivat, jo muutenkin innokkaan presidentti Clintonin vaatimaan NATO:n laittomia pommituksia, jotka kohdistuivat ensin Bosnian serbejä ja myöhemmin Kosovoa ja Serbiaa kohtaan.

Varmemmaksi vakuudeksi Saksa ja Yhdysvallat saivat aikaan näennäis-juridisen tuomioistuimen, ICTY:n tuomitsemaan serbejä sotarikoksista, kun ensin rikoksista suurin, sodan aloittaminen, poistettiin ohjelmasta. Slovenia, Kroatia, Yhdysvallat, Saksa ja NATO-maat sekä aloittivat sotia, että laittomasti aseistivat ryhmiä, jotka olivat aloittamassa sotia. Näiden maiden sotarikokset ovat aiheuttaneet paitsi valtavia aineellisia vahinkoja (siviilikohteiden; koulujen, sairaaloiden, siltojen, teollisuuslaitosten ja jopa presidentin palatsin pommittamiset usein köyhdytettyä uraania sisältävillä pommeilla) myös valtavan henkisen trauman serbeille. Missään ei voi olla turvassa!

Tuomioistuimen tehtävänä on puhdistaa todellisten rikollisten maine ja kaataa syyllisyys serbien niskaan.

Mielestäni jokaisen maan, joka aikoo vielä jollakin tavoin selvittää humanina oikeusvaltiona tulisi ensinnäkin tunnustaa serbien kansanmurha 1940-luvulta aivankuin on vaadittu armenialaisten kansanmurhan tunnustamista. Sen lisäksi olisi perustettava kansainvälinen tutkimuskomissio tai totuuskomissio selvittämään Jugoslavian hajottamisprosessin todelliset taustat, rikolliset ja rikoksen kohteet. Kyse ei ole Jugoslavian alueen kansojen keskinäisistä suhteista vaan Yhdysvaltojen ja Saksan vallanhalun toteuttamistapojen vaikutuksesta entisen Jugoslavian kansojen suhteisiin.

Serbien tarkoituksenmukainen syyllistäminen on johtanut siihen, että satojen serbikylien tuhouttuja rakennuksia ei ole korjattu kun sen sijaan USA:n ja Saksan liittolaisten muslimien ja kroaattien talot hohtavat uutuuttaan. Republika Srpskan tiet ovat edelleen pommitusten jäljiltä lähes käyttökelvottomia. Yritimme mieheni kanssa viime matkallamme ajaa siellä todeten joutuvamme jatkuvien korjaustöiden vuoksi poikkeamaan sivureiteille vaikeakulkuisessa vuoristomaastossa Siellä samoin kuin Serbian ja Kosovon alueella köyhdytetty uraani ja miinat muodostavat jatkuvan uhkan kansalaisten terveydelle.

Kroatiassa puolestaan näimme kuinka kotoaan ajettujen serbien talot lahoavat pihoillaan Bosnian ja Kroatian rajan tuntumassa. Ikiaikaisilta asuinsijoiltaan paenneet serbiasukkaat voivat huonosti tilapäismajoituksissa Serbiassa. He eivät saa korvauksia menetetyistä omaisuudestaan.

Euroopan unioni ei ole onnistunut rauhanroolissaan. Se ei estänyt Jugoslavian laittomia pommituksia eikä se ole edellyttänyt Kroatiaa tunnustamaan serbien

kansanmurhaa eikä pakottanut Kroatiaa muuttamaan rasistista perustuslakiaan tai maksamaan serbeille korvauksia edellytyksenä EU:n jäsenyydelle. Sen sijaan EU ylläpitää vihaa ja katkeruutta Balkanilla vaatimalla serbejä tunnustamaan todisteita vaille jäänyt Srebrenican valtaus kansanmurhaksi. Julistamalla syyttömät syyllisiksi EU palvelee Yhdysvaltojen ja Saksan valtapolitiikkaa.

Yhdysvallat tukee vuotuista Srebrenica-näytelmää sen sijaan, että selvitetäisiin tieteellisesti eri vainajien henkilöllisyys (serbi/muslimi), kuolinsyy, kuolintapa. Vain totuus voi luoda perustan eri ryhmien väliselle sovinnolle ja yhteistyölle. Omien toimiansa oikeutusta hakevien ulkomaisten tahojen vihan lietsonta on tehnyt sovinnon toistaiseksi mahdottomaksi.

Avainsanat:

- lasten keskitysleirit,
- serbien kansanmurha,
- kroaatit,
- fasistimuslimit,
- keskitysleirit,
- lännen sotapropaganda,
- Jugoslavian pommitukset,
- NATO

Toinen silmä näkee, toinen on sokea

- Perjantai 31.5.2013 klo 10:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

“Simo-Pekka Nortamo olisi tullut kotiovelle vaatimaan selitystä, jos toimittajan otsikko olisi ristiriidassa haastateltavan sanojen kanssa” puuskahtaa 60-luvulla Helsingin Sanomien toimittajana työskennellyt aviomieheni usein aamukahvipöydässä Helsingin Sanomia lukiessaan, viimeksi Venäjän puolustusministeriä koskevan jutun johdosta.

Helsingin Sanomien 31.5 2013 numerossa oli Ville Similän ansiokas artikkeli otsikolla Josefin ihme. Siinä kuvataan " tuhannen vihaisen muslimimiehen suorittaman kristittyjen kylän polton" taustat. Median levittämä tarina uskontojen välisestä konfliktista osoittautuikin tarkemmassa tarkastelussa liikemiesten aiheuttamaksi palkatuksi tuhotyöksi maan saamiseksi teollisuusalueen laajentamiseen. Haastatteluissa Similälle paljastunut totuus ei ole vielääkään päässyt kansainvälisten uutistoimistojen ja esimerkiksi BBC:n uutistarjontaan oikeassa muodossaan. Sen sijaan tahallista propagandaa uskonriidasta levitetään ympäri maailmaa.

Samassa HeSa:n numerossa on AFP- HS uutinen otsikolla “Milosevicin tiedustelupomo vapautettiin Haagissa”. Tekstissä kerrotaan Haagin Jugoslaviatuomioistuimen vapauttaneen myös tiedustelujohtaja Stanisicin lähimmän apurin. Tekstissä kerrotaan lyhyesti mitä Bosnian sodassa tapahtui: " Serbit tuhosivat sodassa bosnialaisten ja kroaattien kyliä ja ajoivat kymmeniätuhansia heistä pakosalle yrittäessään muodostaa puhtaasti serbialaisia alueita uuden Serbian pohjaksi“.

Bosniassa taistelevat serbit olivat bosnialaisia siinä missä muslimitkin. Serbit taistelivat ikiaikaisilla kotiseuduillaan sodan aloittaneita vastaan.

Kun Jugoslavian hajottamissodista on kulunut kohta 20 vuotta luulisi Helsingin Sanomien kaltaisen valtalehden tietävän muutakin sodasta kuin sen, mitä massiivinen tehokas Yhdysvaltalais-kroatialais-fundamentalistimuslimi propagandakoneisto tuotti sodan aikana. Toki tuota propagandaa vaalitaan niiden toimesta, joiden intresseissä tuo propaganda oli. Monet yhdysvaltalaiset tuon ajan poliitikot ovat kirjoittaneet muistelmiaan vahvistamaan sotapropagandaa. Propaganda maalasi Ruder-Finn mainostoimiston avulla Serbit natseiksi ja kroaatit ja fundamentalistimuslimit uhreiksi. Tosiasiassa kroaatit ja fundamentalistimuslimit jatkoivat toisen maailmansodan aikaista serbien kansanmurhaa.

Serbit eivät tavoitelleet suur-Serbiaa vaan Jugoslaviaa, jossa jokaisella etnisellä ryhmällä oli samat kansalaisoikeudet. Heti itsenäistymisjulistuksen jälkeen kroaatit sen sijaan julistivat maansa kroaattien valtioksi, jossa serbit joutuivat vähemmistökansallisuuden asemaan. Samoin fundamentalistimuslimi Alija Izetbegovichin muslimijulistuksessa serbit julistettiin vähempiarvoiseksi, joiden tulisi parhaassakin tapauksessa ansaita 30% pienempää palkkaa kuin muslimit.

Tosin serbien tulisi kääntyä muslimiuskoon. Serbit eivät ole kyseistä eriarvoisuutta toisille etnisille ryhmille etsineet eivätkä toteuttaneet.

Kun puhutaan “pomosta” ja “apurista” tulee mieleen rikollisjoukkio. Se, että Helsingin Sanomat käyttää uutistoimistoja, jotka ovat olleet osallisina propagandan synnyttämiseen ja ylläpitämiseen ei sinänsä ole valitettavaa, jos lehti itse antaa panoksensa uutisen muokkaamiseen totuudenmukaiseksi. Kun lehti sen sijaan antaa uutiselle merkityksiä, jotka voimistavat sodan aikaista propagandaa, tilanne muuttuu vakavaksi.

Nürnbergin tuomioistuin piti sodan aloittamista, toisen maailmansodan jälkeen julistamisissaan tuomioissa vakavimpana sotarikoksesa. Helsingin Sanomien toivoisi pitävän mielessään sen, kuka aloitti Jugoslavan hajoittamissodat. Mitkä maat aseistivat salaa aseidenvientikiellon aikana sodan aloittaneita tai rauhaan tyytymättömiä tahoja. Lehden toimituksen toivoisi katsovan esimerkiksi kanadalaisen dokumentti elokuvan “Weight of Chains”, joka on netissä nähtävissä.

Laajemmassa mittakaavassa Jugoslavian tuhoaminen oli samanlainen tihutyö kuin kristittyjen asuinalueen polttaminen Pakistanissa. “Liikemiesten” hyötyä siinäkin ajettiin.

Avainsanat:

- Venäjän puolustusministeri,
- Tiedustelupomon vapautus,
- Pakistanin kristittyjen kylän poltto,
- liikemiesten intressit,
- “Weight of Chains”,
- Helsingin Sanomat,
- propaganda,
- vastuullinen journalismi

Mitä Carl Haglund lukee?

- Keskiviikko 12.6.2013 klo 17:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen puolustusministeri Carl Haglund kertoo olleensa tietämätön Yhdysvaltojen nettiurkinnasta ja vakoilusta. Heti herää kysymys mitä muuta Haglund ei tiedä? Millä pohjalla Haglund tekee suurvaltapolitiikkaan liittyviä päätöksiä?

Yhdysvallat, Englanti, Uusi Seelanti ja Australia lähettivät jo 1960 luvulla vakoilusatelliitti Echelonin, jonka tukiasema on Etelä-Englannissa. Sen avulla Yhdysvallat, mutta myös liittolaiset saivat maapallonlaajuisesti tärkeitä tietoja, myös kaupallisia- ja sotilassalaisuuksia. Myöhemmin EU:ssa Englanti sai vakoilun ansiosta kaupallista hyötyä suhteessa muihin Euroopan maihin. Sen jälkeen monet muut satelliitit ovat täydentäneet arsenaalia. Samaan aikaan Suomen tiedotusvälineet keskittyivät STASI- vakoilun raportointiin. STASI ei sentään pystynyt globaaliin vakoiluun.

Yhdysvallat on kieltänyt Echelonin olemassaolon. Viimeksi hollantilaista *Volkscrant* -lehteä lukiessani 1990-luvun lopulla näin asiasta pikku uutisen. EU komissio asetti kuitenkin toimikunnan miettimään toimenpiteitä Echelonin johdosta. Suomalainen europarlamentaarikko Reino Paasilinna oli kyseisen komitean jäsen. Hänen mukaansa komitea saattoi todeta vain olevansa neuvoton asian suhteen ja lopputulokseksi tuli, että EU:n pitäisi saada itselleen vastaava satelliitti.

Kaksi vuotta sitten Aljazeera TV-kanavan *Listening Post* -ohjelma esitti kutakuinkin kattavan ohjelman USA:n nettivakoilusta. Jopa Yhdysvaltojen netti-vakoilun keskilämmen keskus rakennuksineen, jonka sanottiin olevan vielä rakenteilla, esiteltiin, tosin ulkoapäin.

Kun viimeisen paljastuksen tehnyt Edward Snowden otti yhteyttä Washington Postiin, lehti ei ollut valmis julkaisemaan tietoa 72 tunnin sisällä niinkuin Snowden edellytti. Washington Post halusi tarkistaa Yhdysvaltojen hallinnolta, vahingoittaisiko tieto kansallista turvallisuutta. Tämä osoittaa kuinka tiivis kytkös Yhdysvalloissa on valtion ja tiedotusvälineiden välillä. Mitä muuta yleiselle turvallisuudelle tai yksilön vapaudelle tärkeitä tietoja ei julkaista siksi, että valtion ja tiedotusvälineiden kesken on tällainen riippuvuus?

Mitä Suomen tiedonvälitys, joka näyttää yhtenä viittaavan New York Timesin tai Washington Postin tulkintaan maailmapolitiikasta, todella tietää maailman asioista? Ainakin tulkinta Syyrian tilanteesta tai Balkanin tapahtumista katsotaan vahvasti Yhdysvaltalaisten silmälasien läpi. Syyrian kohdalla tiedotusvälineille ei ole tullut mieleen ihmetellä kuinka 17 miljoonaa syyrialaista ei ole pystynyt kaatamaan vihattua hallitusta. Voisiko olla niin, että suurin osa kansasta sittenkin luottaa hallituksen pystyvän palauttamaan ennen so-
taa vallinneen sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja jaksaa odottaa poliittisen demokratian kehittyvän askel askeleelta? Suomen tiedotusvälineet, TV uutiset erityisesti, haastattelevat ainostaan yhtä uskonnollista suuntausta edustavia pako-

laisia tai terroristeiksi luokiteltavia taistelijoita, hehän ovat ovat Yhdysvaltojen liittolaisia.

Carl Haglundin tietämättömyys johtuneesi siitä, että hän uskoo USA:n auktoriteettiin eikä voi uskoa tästä auktoriteetista mitään kielteistä. Haglundin pyrkimys liittää Suomi USA:n johtaman NATO:n jäseneksi johtaa siihen, että hän ei voi tietää eikä ainakaan uskoa sitä, että USA ja NATO- maat myös salaisesti ja laittomasti aseistivat voimia Jugoslavian, Syyrian ja monen muun maan destabiloinnissa. Silloin tulee hyväksyneeksi USA:n maailmanvallan ja siihen liittyvän sotilaallisen väkivallan, miljoonien kuoleman ja monien miljoonien sairastumisen esimerkiksi köyhdytetyn uraanin johdosta. Kysyttäessä USA kielsi Echelonin olemassaolon ja laittoman asekaupan. Se puolustelee nettivakoilua kestävästi perustein. USA ei ole kansainvälisen rikostuomioistuimen allekirjoittajamaa. Se uskoo voivansa toimia laittomasti pelkäämättä seurauksia.

Puolustusministerin tietämättömyys on kansakunnalle vaarallista - yhtä vaarallista kuin tiedotusvälineiden piittaamattomuus totuudesta ja sen välittämisestä yleisölle.

Avainsanat:

- Carl Haglund,
- USA:n vakoilu,
- propaganda,
- tiedonvälitys,
- valehtelu

USA - vakoilua alihankintana

- Torstai 13.6.2013 klo 18:50
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen NSA, turvallisuuspalvelu, käyttää yksityisiä firmoja netti- ja puhelinvakoiluun. 70 prosenttia budjetista menee alihankkijoille. Vakoilun paljastaja Edward Snowden työskenteli Booz Allenille. Muita vakoilua suorittavia firmoja ovat mm SAIC, Northrop Grumman, Lockheed Martin, Raytheon, CSC, CACI, Man Tech ja monet muut kertoo yhdysvaltalainen The Nation -lehti.

Tämän perusteella on varmaa, että kymmenet tuhannet vakoilualihankkijoiden palveluksessa työskentelevät amerikkalaiset saavat päivittäin tietoonsa miljoonien Yhdysvaltojen kansalaisten, mutta myös ulkomaalaisten tietoja.

NSA:n monet virkamiehet työskentelevät välillä yksityisfirmoissa ja palaavat takaisin virkoihinsa.

Mikä merkitys on sillä, että alihankkijoiden täytyy kilpailla toistensa kanssa ja tuottaa omalle yritykselleen voittoa? Eräs Irakin telekommunikaatiota seurannut työntekijä kertoi seuranneensa erään murtoa ja varkauksia suunnittelevan joukon puheluita. Hän vakuutti NSA:lle näiden pikkurikollisten olevan ”terroristeja”. Tämän ”löydön” seurauksena hänen firmansa voitti uuden sopimuksen, voidakseen seurata tätä ”uhkaa”. The Nationin toimittaja ei pystynyt tarkistamaan kertomusta.

Neljä aikaisempaa kellonsoittajaa paljastivat vakoilutoimintojen yksityistämiseen liittyneen korruption vuonna 2000. Trailblazer -yksityistämiprojektissa valtio menetti todennäköisesti 6 miljardia. Kellonsoittajat Drake, Binney, Wiebe ja Loomis pyrkivät lähestymään kongressia osoittaakseen yksityistämisen vaarat. He pyrkivät myös yhdistämään 2001 terrori-iskun tiedustelun puutteet yksityistämiseen. (Booz Allen konsultoi yksityistämisprosessia.)

Nämä neljä kellonsoittajaa valittivat yksityistämisestä Pentagoniin ja yrittivät herättää kongressin. Hallitus hyökkäsi heidän kimppuunsa syyttäen heitä NSA:n salaisuuksien vuotamisesta ja syytti Tom Drakea vakoilusta. Oikeusjutusta ei tullut mitään, mutta Draken ja kumppaneiden urat tuhoutuivat.

Yhdysvaltojen yhteiskuntajärjestelmä tuottaa yksityisiä voittoa tuottavia armeijan alihankkijoita, vakoilualihankkijoita, yksityisiä voittoa tuottavia alihankkijoiden vankiloita. Järjestelmiin liittyy kilpailu sopimuksista, joihin liittyy korruptiota ja salaisuuksia. Salaisuuksien paljastajia vainotaan. Tähänkö suuntaan meidän toivotaan yksityistämisenossa kehittyvän?

Avainsanat:

- korruptio,
- yksityistäminen,
- alihankintavakoilu,
- USA,

- puhelinkuuntelu,
- nettivakoilu

Suomen media kiiruhtaa Yhdysvaltojen avuksi

- Maanantai 1.7.2013
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yleisradion pääuutiset ja Helsingin Sanomat kääntävät kiitettävästi vakoiluskandaalin päälaelleen. Sen sijaan, että HeSa ja Yleisradio tuntisivat sympatiaa ja kiitollisuutta kellonsoittajia kohtaan, juuri nuo tiedotusvälineet vähättelevät USA:n ihmisoikeusrikoksia ja kiinnittävät huomion päivittäisiin kritiikkinsä kohteisiin, Venäjään ja Kiinaan. USA:n halutessa sotilastukikohtia entiseen Jugoslaviaan, serbit piti maalata hyökkääjiksi ja kroaatit ja muslimit, joita USA aseisti, uhreiksi.

Yhdysvaltalainen kriittinen lehdistö kutsuu tapahtumia “Obamas war on whistleblowers”= Obaman sota kellonsoittajia vastaan. Kellonsoittajia (Manning) kidutetaan, yritetään vetää oikeuteen (Assange) peruutetaan passi ja yritetään pidättää (Snowden). Suomi, tai oikeastaan Suomen keskeinen media, ei omasta luulostaan huolimatta ole mikään ihmisoikeuksien puolustaja, vaan valtaa myötäilevä todellisuutta välttävä propagandakone.

Kun Yhdysvallat on halunnut tuhota kansakuntia; Vietnam, Laos, Allenden Chile, Etelä-Amerikan edistykselliset valtiot, Jugoslavia ja nyt Syyria, taktiikka on ollut seuraava: CIA yrittää löytää kyseisestä maasta sopivat kontaktihenkilöt ja järjestöt, joiden avulla voi levittää propagandaa ja heikentää kyseistä valtiota. Sen jälkeen romahdutetaan talous. Sitten voimistetaan äärioikeistolaisia puolueita tai tahoja, joiden avulla korostetaan vastakkainasettelua kun toimeentulosta judutaan taistelemaan nyt köyhyyden runtelemassa maassa. Ellei sisäinen kaaos riitä, Yhdysvallat ottaa liittolaisineen aseet käyttöön. Ensin aseistetaan itselle mieluisia voimia ja koulutetaan sotilaita. Jollei se riitä mennään itse liittolaisten kanssa sotimaan.

Suomen media on mielellään Yhdysvaltalaisissa hyökkäysvaunuissa kuvaamassa vallan näkökulmasta mitä tapahtuu. Kun asiantuntemus puuttuu eikä omaa mielipidettä ole, tuloksena on silkkaa propagandaa.

Venäjää on syytetty kansalaisjärjestöjen vainosta. Miksi Venäjän pitäisi suostua Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten rahoittamien kansalaisjärjestöjen vaikutusvallan kasvuun Venäjällä? Venäjän uusi laki ei kiellä kansalaisjärjestöjen toimintaa vaan niiden ulkomaisen rahoituksen. USA tukee Venäjän yhteiskuntaa terrorisoivia fundamentalisti-muslimeja samalla tavoin kuin se on saanut synnytettyä fundamentalistimuslimien tukikohdat keskelle Eurooppaa, Bosniaan ja Kosovoon. Toimittajat eivät ihmettele miksi Kosovossa on valtava presidentti Bill Clintonin patsas! Kun kosovolaisilta kysyy voiko maa tehdä joitakin päätöksiä ilman Yhdysvaltojen suostumusta, vastaus on EI! Valtavan Yhdysvaltojen sotilastukikohdan maapohjaksi tarvitaan USA:n valtaan alistuva nukkevaltio. Miksi Venäjän pitäisi suhtautua myötämielisesti uskonnollisen fanatismiin tukemiseen? Miksi Venäjän pitäisi alistua fundamentalistien samaan salaiseen rahoitukseen ja aseistukseen. Miksi Venäjä suhtautuisi myönteisesti voimiin, jotka haluavat

estää maan omatahtisen kehityksen?

Yleisradion pääuutiset esitti vakoiluskandaalin asemasta Yhdysvaltalaisen ihmisoikeusjärjestö Human rights watchin laajan kriittisen jutun siitä, miten Kiina kohtelee tiibetiläisiä. Yhdysvaltalaisen ihmisoikeusjärjestön analyysit ovat usein yksipuolisia, mutta Yleisradion uutinen ylitti reippaasti propagandan rajat. Uutisessa esitettiin vakoilusatelliittien salamyhkäisiä kuvia, joiden sanottiin esittävän kylien tuhoamisia ja uusien rakentamisia. Prosessia kutsuttiin Tiibetin kulttuurin tuhoamiseksi. Katsojalla ei ollut mitään mahdollisuutta saada objektiivista kuvaa. Katsoja ei tiennyt, että Yhdysvaltojen tiedustelupalvelu CIA maksoi Dalai Laman palkkiot. Tiibet oli ennen Kiinan valtaa feodaalinen yhteisö ja kaikkea muuta kuin demokratia. On viehättävää käydä turistina alkeellisissa oloissa, mutta osa tiibetiläisistä haluaa varmasti normaalin koulutuksen ja terveydenhuollon. Ehkä jopa asua mukavassa lämpimässä kodissa ja kulkea yleisillä kulkuneuvoilla kuten junalla.

Yhdysvaltojen armeija on parin vuoden ajan sallinut homouden avoimen myöntämisen. Yleisradio esitti näyttävästi kuinka Yhdysvaltojen Helsingin suurlähetystö oli mukana Pride marssilla. Samaan aikaan Yhdysvalloissa tapetaan abortteja tekeviä lääkäreitä ja Texasin 42 aborttiklinikasta 37 uhataan uuden lain perusteella sulkea. Venäjällä aborttiin suhtaudutaan sallivasti. New York Review of Books pitää USA:n vankiloissa tapahtuvaa seksuaalista hyväksikäyttöä maan suurimpana ihmisoikeusongelmana. On hienoa, että seksuaalinen tasa-arvo osittain lisääntyy, mutta se, että tällä Yhdysvaltojen ja Suomenkin yhdellä saavutuksella lyödään Venäjää, joka suhtautuu pidättyvämmiin homouden ilmaisemiseen, on propagandistinen vaikutus. Suomi, puhumattakaan USA:sta, ei ole mikään seksuaalisen tasa-arvon mallimaa eikä Suomen media olisi ilahtunut, jos esimerkiksi Hollanti olisi alkanut julkisesti opettaa Suomea 1970- tai 80 luvulla.

Helsingin Sanomien pilapiirros "Kyttääjävaltioita" koskevan tekstin 30.6.2013 yhteydessä näytti psykiatrin mielestä selvältä kieltämisdefenssiltä, mikä puolustusmekanismi on lapsuuden varhaisin ja totaalisin puolustusmekanismi. "Se mitä näen, ei ole totta, Yhdysvallat ei ole paha vaan pahoja ovat Venäjä ja Kiina!" Helsingin Sanomat voisi laskea sen sotien määrän, joissa Venäjä, Kiina tai vaikkapa Iran olisivat viimeisten 60 vuoden aikana olleet sodan aloittajina (joka on pahin sotarikos) ja sen jälkeen verrata sitä Yhdysvaltojen aloittamiin sotiin. Taitaisi kaikki Yhdysvaltojen presidentit päätyä kansainväliseen rikos- tuomioistuimeen.

Suomen media ei piittaa tosiasioista. Sen ilmaisu ei ole analyttistä eikä asiantuntevaa. Muutama kokonaisuudesta poikkeava journalisti nousee kuin majakka hetkittäin valaisemaan pimeää.

Avainsanat:

- HeSa,
- Yleisradio,
- vakoiluskandaali,
- Kiina,
- Venäjä,
- homous,
- tasa-arvo

Yhdysvalloilla on absoluuttinen valta

- Keskiviikko 3.7.2013 klo 13:10
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Maailman valtiot ovat hetken mykistyneitä Yhdysvaltojen arroganssin edessä. Edward Snowden paljasti paitsi arroganssin, myös muiden maapallon valtioiden voimattomuuden USA:n vallan uhan alla. Snowden tarvitsee turvapaikan, jotta hän ei joutuisi USA:n väkivaltaisten toimien kohteeksi. Luulisi kaikkien ihmisoikeuksia ja totuutta puolustavien maiden rientävän tarjoamaan apuaan. Mutta ei.

Esimerkkejä turvapaikan antamisen seurauksista ei tarvitse hakea kaukaa. Pieni Kuuba, joka karisti vallankumouksella feodalismien orjuutta muistuttavan taakan harteiltaan, joutui välittömästi Yhdysvaltojen taloussaarron kohteeksi. Yhdysvallat ei salli muita talousjärjestelmiä kuin omansa. Yhdysvaltojen vallankäyttö ei loppunut tähän. Se edellytti, että mikään maa, joka haluaa käydä kauppaa Yhdysvaltojen kanssa ei saa käydä kauppaa Kuuban kanssa. Tämä aiheutti tietenkin taloudellisen katastrofin Kuubassa. Yli 50 vuotta jatkunut saarto ja Yhdysvaltojen herkeämätön propaganda maan oikeiston voimistamiseksi ovat muuttaneet Kuuban mahdollisuuksia omaehtoisen kehitykseen.

YK:ssa on äänestetty kymmeniä kertoja taloussaarron lopettamisen puolesta. Vain muutama Yhdysvalloista täysin riippuvainen maa on äänestänyt sen rinnalla lopettamista vastaan. Yhdysvallat on pystyttänyt talouspakotteita muitakin, milloin mitään maata vastaan, milloin mistäkin syystä. Se on saanut alamaisuutta tunnustavat liittolaiset usein yhtymään talouspakotteisiin.

Yhdysvaltojen kostotoimet Snowdenille turvapaikan antavaa maata kohtaan olisivat massiiviset.

Yhdysvallat, Britannia ja Uusi-Seelanti suorittivat edellistä, alemman tason vakoilua Echelon satelliitilla. Satelliitti toimi siihen aikaan 1990-luvulla kun mm Saksa aseisti yhdessä Yhdysvaltojen ja Saudi-Arabian kanssa Kroatiaa ja Bosnian muslimeja. Europarlamentin komitea, jonka tehtäväksi oli annettu toimenpiteet kyseisen ulkoisen ja sisäisen vakoilun suhteen, ei päässyt mihinkään tulokseen. Arroganssille ei voitu, tai haluttu voida mitään.

Sekä Echelon-vakoilu, että nyt paljastunut massiivinen vakoilu, jonka hyötyjinä ovat jälleen Yhdysvallat ja Britannia ovat EU:lle kiusallisia. Julkitulo on kiusallista Yhdysvalloille, mutta yhtä kiusallista se on Britannialle. Voisi kuitenkin ajatella, että julkitulo on arveluttavaa kaikille niille maille, joiden voidaan osoittaa menneen alamaisuudessaan alle kaikkien ylevien EU:n juhapuheiden ihmisoikeus- ja demokratiajulistusten. Minkälaista peliä käydään EU:n taustalla vaikuttavien, yhteiskuntajärjestelmiä muuttamaan pyrkivien, taloudellista voittoa tavoittelevien pankkien ja sijoittajien toimesta. Keskeiset eliitin jäsenet ovat kuvitelleet toimivansa salassa, mutta nyt kaikki tavalliset kansalaiset saavat tietää, mistä pelistä on kysymys.

Suomalaisten poliitikkojen hyssyttelevät asenteet osoittavat “suomettumisen” asteen. Suomen medialle tärkeätä on se, että ministerit pääsisivät samaan kuvaan absoluuttista valtaa käyttävän presidentin kanssa oli hän sitten vesikidutusta kannattava republikaani tai demokraatti. Media ei toivu helpolla siitä, että keisarilla ei ole vaatteita. Kellonsoittaja värjötelkään lentokentän aulassa, sensaatio on kohta ohi.

Avainsanat:

- Snowden,
- turvapaikka,
- taloudellinen valta,
- aseellinen valta,
- USA,
- alamaais-valtiot

Elisabeth Rehnin pehmohistoria

- Torstai 11.7.2013 klo 9:58
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Elisabeth Rehnin kahdella Yleisradion kanavalla esitetty, mielenkiinnolla odotetut maailmanpolitiikkaan liittyvät haastatteluohjelmat ovat olleet pettymys. Konfliktialueilla ihmisoikeusraportoijana toiminut Rehn on tähänastisissa haastatteluissaan keskittynyt USA:n ja NATO:n tulkintaan Jugoslavian hajotussotien tapahtumista.

Elisabeth Rehn käyttää isoäidin rooliaan inhimillistämään tulkintansa läpimenoa. Kofi Annanin vaivautuneisuus oli silmiinpistävää. Annanhan ansaitsi kannuksensa USA:n silmissä mahdollistaessaan apulaispääsihteerinä Bosnian serbien pommittamisen. Hän käytti tilaisuutta hyväkseen pääsihteerin Boutros- Ghalin ollessa lentokoneessa, tavoittamattomissa ottamaan kantaa kysymykseen. Kofi Annan menetti kuitenkin USA:n suosion Irakin ruokaa-öljystä ohjelman yhteydessä, jossa hän ei kestänyt USA:n aiheuttamaa Irakin lasten hätää ja kuolemia. Häntä ei valittu pääsihteerin tehtävään uudestaan.

Haagin Jugoslaviatribunaalin perustamista valmistelevan työryhmän ensimmäinen puheenjohtaja, hollantilainen kansainvälisen oikeuden asiantuntija Fritz Kalshoeven totesi erotessaan tehtävästään, että on mahdotonta että tribunaali voisi toimia tässä serbivastaisen propagandan ilmapiiressä.

On surullista, että ihmisoikeusraportoija jatkaa tuota propagandaa vielä lähes 20 vuotta sodan päättymisen jälkeen. Sodan, jossa kuoli 100.000 serbiä, muslimia, kroaattia. Muslimeja ja serbejä käytännössä yhtä paljon. Srebrenica ei ollut Rehnin haastattelujen väitteistä huolimatta demilitarisoitu alue vaan siellä oli aseissa kokonainen muslimifundamentalisti divisioona. Serbit valtasivat Srebrenican todettuaan jatkuvat hyökkäykset ympäröiviin serbikyliin mahdottomiksi sietää. Kylien serbimarttyyrit, 2500 tapettua tavallista maata viljelevää serbiä Rehn unohtaa täysin tuodessaan yksipuolisesti esiin muslimien myös todellisia kärsimyksiä. Serbikyliin hyökättiin usein jouluna tai muina ortodoksisen kirkon juhlapäivinä, jolloin asukkaat olivat vähiten varuillaan. Jotkut kylien serbeistä olivat olleet samanlaisten hyökkäysten kohteena jo toisen maailmansodan aikana, jolloin muslimit ja kroaatit olivat julistaneet serbien kansanmurhan ohjelmiinsa.

Elisabeth Rehn on entinen puolustusministeri, joka taisteli Hornet hävittäjien puolesta ja valokuvattiin Hornetin ohjaimissa. Ideologinen NATO-myönteisyys ei saisi johtaa historiallisten tosiseikkojen muovaamiseen ihmisoikeusraportijana.

Eisabeth Rehn, Martti Ahtisaari ja Helena Ranta ovat antaneet nimensä ja arvovaltansa USA:n ja NATO:n pyrkimysten käyttöön. Bosnian tai Kosovon surkea tilanne, joka on seurausta USA:n ja NATO:n toimista, ei näytä herättävän suomalaisia asiantuntijoita, jotka väittävät puolustavansa ihmisoikeuksia. USA ja NATO saivat haluamansa: sotilastukikohdat ja miehityksen Balkanilla. Tämän tavoitteen toteutuminen edellytti kattavaa mielten muokkausta kuten Fritz

Kalshoeven totesi. Serbit oli todellisuuden vastaisesti saatava kaikkeen syyllisiksi ja USA:n liittolaiset, muslimit uhreiksi. Serbikenraali Ratco Mladic on Elisabeth Rehnin haastatteluissa paholainen. Mladic oli mielten muokkauksen pääkohde. Hän joutui taistelemaan koko maailman muokattua mielipidettä ja koko USA:n ja NATO:n voimaa vastaan. Mladicin isä kuoli natsien toimesta pojan ollessa vain 2 vuotias. Mladicin itsensä tuhosi uusi "natsismi": ennennäkemätön maailmanvalta, jonka johdossa olivat suurvaltojen laittomat salaiset asetoimitukset ja mainostoimiston johtama kansainvälinen, tosiasioista piittaamaton tiedonvälitys.

Tasapuolisuuden ja objektiivisuuden nimissä toivoisin, että Elisabeth Rehn haastattelisi tavallista serbikylän asukasta, joka joutui seuraamaan muslimi-fundamentalistien mellastusta ja päiden katkomisia. Valtaosa kylien henkiin jääneistä asuu leireissä edelleen. Talojen kunnostukseen ei ole tullut tukea.

Srebrenicassa asuneen muslimitytön oma osuus Rehnin haastattelussa oli erinomainen ja rehellinen lapsen näkökulma sotaan, historian vääristely tuli haastattelijan vihan lietsonnan ja taustoituksen osuudessa.

Avainsanat:

- uusi "natsismi"YK,
- USA,
- Srebrenica,
- yksipuolinen tiedonvälitys,
- Elisabeth Rehn,
-

EU:n säälittävä ulkopolitikka

- Tiistai 23.7.2013 klo 10:07
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Koska olen psykiatri, en voi sietää tietoista todellisuuden vääristämistä. Ihmisen kyky hahmottaa itseään ja ympäröivää yhteiskuntaa perustuu kykyyn käyttää aitoja tunteita todellisuuden arviointiin.

EU on julistanut Libanonilaisen Hizbollah järjestön “aseellisen siiven” terroristijärjestöksi kaikkein päätökseen littyvine seurausvaikutuksineen. EU on taipunut Israelin ja USA:n painostukseen.

Eräs toinen järjestö hyökkäsi varoittamatta Libanoniin tappaen 1000 ihmistä ja tuhoten maan eteläisen osan infrastruktuurin. Hizbollahin taistelijoiden avulla tämä järjestö joutui vetäytymään. Sama järjestö hyökkäsi puolustuskyvyttömään Gazaan tappaen 1400 ihmistä ja tuhoten infrastruktuurin. Tappaakseen yhden ainoan henkilön, Saleh Shehadinen, joka oli juuri saanut neuvoteltua pitkän tähtäyksen sopimuksen Israelin ja palestiinalaisten välillä, järjestö käytti bunkkeri pommia, joka tappoi Shehadinen perheestä 16 jäsentä sekä tuhosi kaikki kodit 10km säteellä. Tämä järjestö on Israelin armeija.

Syyria antoi 1/2 miljoonalle palestiinan pakolaiselle kansalaisuuden, kodin ja samat kansalaisoikeudet kuin muille syyrialaisille. Syyria tarjosi 1 1/2 miljoonalle Irakin pakolaiselle samoin turvan, koulutuksen ja terveydenhuollon. Terroristijärjestö, joka oli hyökännyt Irakiin tuhoten maan keskialueelle aiheutti köyhdytettyllä uraanilla syöpiä, synnynnäisiä epämuodostumia ja jatkuvan epävarmuuden ja epätoivon tilan miljoonan tapetun irakilaisen lisäksi. Sama järjestö aseisti ja suunnitteli Jugoslavian hajoittamisen tukemalla terroristijärjestöä ja kutsumalla maataan puolustavia laillisen armeijan jäseniä sotarikollisiksi.

Sama järjestö tappaa haluamiaan henkilöitä ilman oikeudenkäyntiä missä maassa tahansa kunnioittamatta valtioiden suvereniteettia. Se vakoilee rajoituksetta ketä tahansa, missäpäin maapalloa tahansa. Tämä järjestö on Yhdysvaltojen armeija ja salaiset palvelut.

EU:n ulkopolitiikka on tukenut näiden terroristijärjestöjen, Israelin ja Yhdysvaltojen armeijoiden, tavoitteita Balkanilla ja Balkanin hajoittamisen jälkiseurauksia käsitellessään. Se on tukenut vaikeutemalla tai taipumalla näiden terroristijärjestöjen tahtoon, järjestöjen epäinhimillisiä valtapyrkimyksiä Libyassa, Syyriassa, Afganistanissa, Libanonissa ja Israelin miehittämällä alueilla. EU ei ole ulkopolitiikassaan edistänyt rauhaa vaan lisännyt kaaosta. EU:n olisi odottanut kaikkien hienojen demokratiapuheiden perusteella paljastavan kansalaisilleen totuuden terrorismista ja vallankäytöstä.

Yleensä totuus paljastuu 50 vuoden viiveellä, jos sittenkään. Yhdysvaltojen armeija pommitti Kambodiaa 1965 - 1973 presidenttien Lyndon Johnsonin ja Richard Nixonin aikana (Henry Kissingerin ehdotuksesta). Pommituslentoja oli yötä päivää kahdeksan minuutin väliajoin kaikki nuo 8 vuotta. USA:n kongressi

kuuli asiasta vasta 1973. Yalen yliopiston julkaisussa on nähtävissä lentojen yksityiskohdat, kartat pommitetuista alueista tiedot saasteista, räjähtämättömistä ammuksista jne. Koko Vietnam myrkytettiin miljoonista vietnamilaisista kuolonuhreista puhumattakaan. Kuka tämän polven nuorista tai vanhemmasta ikäpolvestakaan tietää tai jaksaa välittää näistä kammottavuuksista.

Libanonin, Syyrian. Palestiinan ja Balkanin kohdalla kyse on tästäpäivästä, tämän päivän rikoksista, tämän päivän terrorismista. Kun Israelin hallitus kokoontuu, se nimeää viikottain uusia järjestöjä terroristeiksi, samoin Yhdysvaltojen presidentti (tosin poisti Mandelan terroristien listalta jo muutama vuosi sitten) kokoontuu joka tiistai päättämään keitä tällä viikolla tapetaan lennäkeillä.

Vanhat siirtomaavallat Iso-Britannia ja Hollanti näyttävät määräävän tahdin EU:n ulkopolitiikassa. Nuo maat ajoivat voimakkaimmin Hizbollahin "aseellisen siiven" asettamista terroristilistalle (epäselväksi jääneen Bulgariassa tapahtuneen bussipommi-iskun johdosta). Samaan aikaan nuo maat aseistavat Syyriassa hallitusta vastaan taistelevia terroristijoukkoja. EU:n politiikalla ei tavoitella rauhaa Syyriaan.. Sen sijaan viimeisellä päätöksellä lisätään ristiriitoja erityisesti Libanonissa. Kansainvaellukset ja yksittäisten ihmisten hätä saa jatkuu. Irakin pakolaisvirtojen jatkeeksi EU on ollut aiheuttamassa Syyrian pakolaisvirran. Tuon virran syntyminen oli alusta lähtien ennakoitavissa.

Avainsanat:

- EU:n ulkopolitiikka,
- terrorismi,
- Israel,
- USA,
- Hizbollah,
- Libanon,
- Syyria

Kataisen “minä ensin”-filosofia

- Torstai 15.8.2013 klo 11:16
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Lehtitietojen perusteella pääministeri Katainen ryhtyy asemoimaan Kokoomuspuoluetta uuden arvo-tutkimuksen pohjalta. Tutkimuksen mukaan suomalaiset ovat muuttuneet yksilöllisemmiksi ja “mukavuudenhaluisemmiksi”. Kokoomuksen mukaan perinteistä konsensus-Suomea ei siis enää ole olemassa. Auktoriteetti-yhteiskunnasta siirrytään yksilökeskeiseen maailmaan.

Katainen olettaa luovuuden puhkeavan kukkaan yksilökeskeiseen maailmaan siirryttäessä. HeSa:n referaatissa todetaan Kokoomuksen päätyvän hamuamaan erityisesti sääntelyä vastustavien yksilökeskeisten nuorten aikuisten ääniä.

Autoritaarisen yhteiskunnan ja autoritaaristen toimintatapojen muutos on terve-tullut asia. Sen jälkeen onkin KAKSI TOISILLEEN TÄYSIN VASTAKKAISTA TIETÄ.

Muista piittaamaton “yksilöllinen” itsekkyyks voi korostua. Tällaista itsekkyyttä on nähty läpi historian. Ne joilla on ollut valtaa ja tai rahaa ovat voineet ajaa omaa etuaan pidäkkeettä. Psykiatriassa tällaista yhteisvastuun puutetta ja oman edun ajamista on kuvattu erilaisilla luonne-häiriö diagnooseilla. Kun pidäkkeetön itsekkyyks on laillista, yksilöä ei kuitenkaan kutsuta rikolliseksi. Suomen kansa on saanut maksaa verokikkailijoiden kustannuksia vuosikaudet. Saman persoonallisuuden rakenteen omaava oman edun tavoittelija- taskuvaras tuomitaan rikollisena. Rikollinenkin voi osoittaa ennennäkemätöntä “luovuutta”.

Kokoomus tavoittelle nuorten “yksilöllisten”, mukavuudenhaluisten henkilöiden saamista joukkoihinsa. “On tärkeää tietää miten Suomi on muuttunut, jotta voi johtaa Suomea” toteaa pääministeri Katainen opportunistisesti.

Toinen vaihtoehto autoritaarisen yhteiskunnan murentuessa on TODELLINEN LUOVA yhteiskunta, joka perustuu luovaan yhteistyöhön. Todellinen luova yksilö on eläytymään kykenevä, tunteva aito ihminen. Luova ihminen eläytyy niin omiin kuin toisten tunteisiin ja kohtaloon. Hän tuntee toisen hädän omana hätänään. Eläytymisen pohjalta luova yksilö pyrkii muuttamaan yhteiskuntaa entistä huomioonottavammaksi. Suomalainen yhteiskuntakin voi kehittyä todella yhteisölliseksi. Mukavuudenhalun sijaan yhteistoiminta ja aktiivisuus kantavat hedelmää.

Luovaa yhteiskuntaa ei johdeta ylhäältäpäin. Jo varhaislapsuudesta lähtien lasta tulee kuunnella ja auttaa häntä säilyttämään omat tunteensa ja oma tunteellinen arviointikyky ympäröivistä ihmisistä ja olosuhteista. Kokoomuksen mallissa ihmisistä tulee itsekkäitä kopioita, jotka eivät sopeudu yhteistoimintaan vaan yksilöllisyys on muista piittaamattomuutta ja ehkä omaa ulkoaopittua “paremmuutta”. Yhteisö muistuttaa enemmänkin itsekkäitä tavoitteita ajavaa rikollisjengiä, jossa jokainen jäsen on ryhmän ulkopuolisiin yhteisiin sääntöihin sopeutumaton yksilö.

Kokoomuksen tavoittelemalle yksilöllisesti “luoville”, mukavuudenhaluisille joukoille löytyy malli Yhdysvalloista. Siellä 1% kansalaisista omistaa valtaosan varallisuudesta, poliittisesta vaikutusvallasta ja vaalien tuloksesta. Yhteisvastuu on käytännössä olematon. Luovuus on väärä sana luonnehtimaan tätä yksilöllisyyttä.

Suomi on todella tienhaarassa.

Avainsanat:

- Katainen,
- yksiökeskeisyys,
- luovuus,
- Suomen tulevaisuus

Terroristien myrkkykaasuprovokaatio Syyriassa?

- Perjantai 23.8.2013 klo 17:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen ja Syyrian fundamentalisti-terroristien yhteistyö ei ole Syyriassa onnistunut aivan yhtä hyvin kuin Jugoslaviassa. YK:n turvaneuvosto ei ole suinpäin syöksynyt vaatimaan ulkopuolista sotilaallista interventiota äskeisen ns kaasuisen vuoksi vaikka entinen siirtomaaherra Ranska sitä vaatisi. Turvallisuusneuvostossa Venäjä ja Kiina onneksi edellyttävät jonkinlaista objektiivisuutta propagandan sijaan. Tutkimukset tulee suorittaa.

Jugoslaviassa kaikki oli toisin. Yhdysvallat, Saksa ja Turkki osallistuivat fundamentalisti-terroristien salaiseen aseistamiseen. Presidentti Clinton piti CIA:nkin ulkopuolella hoitaessaan salaisia hankkeitaan yhdessä Kroatian ja Bosnian lähettiläidensä kanssa. Ne saivat Alija Izetbegovichin, muslimi-fundamentalistien johtajan tekemään väkivaltaisia kammottavia provokaatioita kuten leipäjono - ja tori-iskut, joissa kuoli kymmeniä Sarajevon asukkaita luvaten NATO:n pommituksia iskujen seurauksena. Mainostoimiston tehokkaasti ohjaama kv tiedonvälitys väitti jokaisen provokaation jälkeen serbien olleen vastuussa vaikka YK:n objektiivisuuteen pyrkivät tutkijat asettivat väitteet kyseenalaiseksi.

Olen nähnyt videon, jolla Alija Izetbegovich puhuu suurelle joukolla puolueensa edustajia kertoen presidentti Clintonin lupanneen pommittaa Bosnian serbejä, jos Srebrenicassa "saadaan" 5000 uhria. Läsnäolijoiden joukossa on Srebrenican puoluetoveri-kaupunginjohtaja, joka kauhistelee piittaamattomuutta Srebrenican asukkaista.

Bosnian sodan ja Jugoslavian pommitusten aikana propaganda oli niin tehokasta, että Yhdysvaltojen ja NATO:n yhteistyö Jugoslavian hajoittamiseksi onnistui ja syylliseksi saatiin leimattua serbit. Yhdysvallat liittolaisineen harjoittivat KLA:n Kosovon terroristiarmeijan jäseniä Albanian puolella sekä ajettuaan YK:n tarkkailijat häiritsemästä toimintaa, kouluttivat terroristeja antamaan koordinaatteja NATO:n koneille pommituksen kohteista.

Kanadalainen kenraali Lewis Mc Kenzie, joka oli YK-joukkojen komentajana Sarajevossa, sanoi, että "pommitimme väärää osapuolta". Tästä huolimatta Racksakin lavastetun joukkomurhan todistajaksi löytyi suomalainen asiantuntija, joka ei käynyt paikalla eikä nähnyt ruumiita, mutta silti todisti yhdysvaltalaisen diplomaatin rinnalla kansainväliselle lehdistölle, että kyseessä oli "sotarikos". Presidentti Clinton mainitsikin tämän suomalaisen asiantuntijan nimen perustellessaan Jugoslavian laittomia pommituksia.

Syyrian kohdalla tilanne on kuin toistettu painajainen. Kaasuprovokaatioita on toisensa jälkeen. Kun Carla Ponte, YK:n asiantuntijan roolissa pitää kyseenalaisena sitä, että Syyrian hallitus olisi käyttänyt kemiallisia aseita, kansainvälinen sensaationhakuinen tiedonvälitys ei piittaa todisteista vaan jatkaa

propagandaansa. Kun Carla Ponte, Jugoslaviatribunaalin entinen syyttäjä sanoo kirjassaan, että Kosovon johdossa on sotarikollinen, hänen valtiojohtonsa kieltää häntä markkinoimasta kirjaansa.

Yhdysvaltojen ja Israelin tavoite on destabiloida Syyria ja Lähi-Itä omien tarkoituseriensä vuoksi samalla tavalla kuin Jugoslavian hajoittaminen oli tarkkaan suunniteltu ja toteutettu Yhdysvaltojen taloudellisten ja militarististen tavoitteiden tyydyttämiseksi.

Syyria on ainoa maa, joka on johdonmukaisesti ollut kriittinen Israelin väärää vallankäyttöä kohtaan ja vaatinut oikeudenmukaista kohtelua palestiinalaisille, näyttäen itse hyvää esimerkkiä. Fundamentalisti-terroristit valtasivat rauhallisen palestiinalaisten asuttaman lähiön Damaskoksen liepeillä. Sen palestiinalaiset asukkaat ovat joutuneet taistelemaan saadakseen sen takaisin haltuunsa. Terroristit ovat käyttäneet poltetun maan taktiikkaa. He ovat polttaneet palestiinalaisten kultaakin kalliimmat kodit joutuessaan vetäytymään.

Olisi mielenkiintoista nähdä, milloin suomalainen media alkaa vihdoinkin kirjoittaa siitä, minkälainen maa Syyria on. Milloin näemme ensimmäisen haastattelun, jossa Syyrian hallituksen edustaja tai sitä lähellä oleva taho tai tavallinen syyrialainen kertoisi mihin Syyria on kehityksessään ollut pyrkimässä. Olemme nyt kuulleet kaksi ja puoli vuotta ns kapinallisten ja terroristien ja heitä tukevien maiden näkemyksiä. Olisiko todellisen tiedon saamisen vuoro?

Luulisi olevan toimittajille älyllisesti tyydyttävää kertoa mahdollisimman objektiivista tietoa tapahtumista. Valitettavasti prof. Martti Koskeniemi on oikeassa sanoessaan, että sodat ovat aina politiikkaa. Kansainväliset lait ja oikeudenmukaisuus saavat väistyä.

Avainsanat:

- Kaasuisku,
- Syyria,
- Bosnia,
- Yhdysvallat,
- fundamentalisti-terroristit

Onnistuuko USA liittolaisineen tuhoamaan Syyrian kuten Jugoslavian

- Lauantai 24.8.2013 klo 16:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten toiminta Syyrian tuhoamiseksi on ollut yhtä johdonmukaista kuin Jugoslavian tuhoaminen.

Jo vuonna 1980, Yhdysvaltojen kongressi sääti Foreign Operations Appropriation lain, jonka mukaisesti Jugoslavian kaikki lainat irtisanottiin varoituksetta. Samoin edellytettiin yhdysvaltalaisien virkamiesten tekevän saman Maailman pankissa ja Kv valuuttarahastossa. Laista seurasi Jugoslavian taloudellinen kaaos, jota Yhdysvallat alkoi ruokkia muilla menetelmillä kärjistääkseen etnisten ryhmien välisiä erimielisyyksiä.

Vuoden 1980 laki ei kuitenkaan koskenut vain Jugoslaviaa vaan se koski myös Syyriaa, Angolaa ja Kuubaa. Toisin sanoen voi sanoa Yhdysvaltojen Syyriaan kohdistuvan destabilointiyrityksen alkaneen ainakin jo 1970-luvulla.

Kaikki muistamme kuinka presidentti George W. Bush luokitteli Syyrian ns. roistovaltioihin. Tuo maailmanvallan luokitus antoi sysäyksen kaikille muille, varsinkin liittolaisille alkaa suhtautua Syyriaan nurjasti.

Vuonna 2005 Libanonin entinen vaikutusvaltainen poliitikko, Ranskan presidentti Chiracin henkilökohtainen ystävä ja entinen Libanonin pääministeri Rafik Hariri murhattiin. Yhdysvaltojen ja liittolaisten sekä läntisten tiedotuspropagandan välitön reaktio oli syyttää murhasta Syyriaa. Johtavat Syyrian virkamiehet olivat yli 3v vangittuina kunnes asiaa ratkaisemaan pyrkivä kansainväinen tuomioistuin Haagissa kiireesti vapautti syytetyt kaikista syytteistä.

Yhdysvallat oli loppuun saakka Etelä-Afrikan rotusortohallituksen tukija. Vasta kansainväliset taloudelliset pakotteet, Suomen auto- ja kuljetustyöläisten liitto etunenässä vaikuttivat siihen, että rotusorto oli pako lopettaa.

Israelin rotusortohallitus (palestiinalaisia sortava) voi luottaa Yhdysvaltojen tukeen loppuun saakka. Sorto voi jatkua ellei muu maailma pysty kumoamaan Yhdysvaltojen vaikutusta.

Syyria on ollut ainoa valtio, joka on kaikesta Yhdysvaltojen ja liittolaisten johtamasta propagandasta huolimatta johdonmukaisesti vastustanut Israelin rotusortopolitiikkaa ja piittaamattomuutta kansainvälisistä laeista koskivat ne sitten ydinaseita tai ihmisoikeuksia.

Israelille Syyrian kaltainen itsenäinen liittoutumaton maa on painajainen. Syyria on siis tuhattava koska Israel ei aio muuttua. Yhdysvallat pelaa Israelia tukiesseen uhkapeliä. Afganistanin, Tsetsenian, Bosnian, Kosovon ja Libyan fundamentalisti terroristien tukeminen omien lyhyen tähtäyksen päämäärien saavuttamiseksi on kyynistä. Yhdysvallat ei halua sharia-lakia noudattavaa valtiota

omaan maahansa, mutta sallii siihen tavoitteeseen tähtäävät pyrkimykset Bosniassa ja Syyriassa.

Seisomme kaikki kiltisti lentoasemien turvatarkastuksissa, jotta Yhdysvaltojen tukemat terroristit eivät voi toteuttaa aikeitaan. Emme kuitenkaan voi vaikuttaa Yhdysvaltojen politiikkaan, jotta samanaikainen terroristien tukeminen lopetettaisiin. Yhdysvaltojen NATO-liittolaisista moni on myös EU:n jäsen. Emme voi myöskään EU:ssa vaikuttaa terroristien tukemisen lopettamiseen koska moni EU-maa kuten Ranska ja Britannia myös tukevat terroristeja Syyriassa.

Läntinen media rakastaa sensaatioita. Se ei kuitenkaan tunnista terroristien provokaatioita. Se haluaa liittyä vahvojen Yhdysvaltojen, Britannian ja Ranskan seuraan julkaisemalla näitä suurvaltoja tyydyttäviä uutisia. Kun USA sanoo, että Syyria on roistovaltio, media nyökyttää. Kun Britannian pääministeri sanoo, ilman minkäänlaisia tutkimuksia, että Syyrian hallitus on kaasuiskun takana, valtaosa mediasta nyökyttää.

Fundamentalisti-terroristien päämääränä on Sharia-lakiin pohjautuva valtio. Mitkään uhraukset tai marttyyrien määrä ei voi olla esteenä tähän lopulliseen päämäärään pyrittäessä. Ehkä itse aiheutettuja kuolleita vaikerretaan, lukuja suurennellaan ja ruumiiden kuvia ladataan internetiin. Kaiken tavoitteena on kuitenkin vain saada sotilaallinen raju isku Syyrian hallitusta vastaan. Uhrin ovat kyynisen toiminnan välineitä. Näin oli Bosniassa ja näin on myös Syyriassa. Kukaan ei ole päässyt paikalle koska terroristit eivät takaa tarkastajien turvallisuutta.

Aseet, raha, media ja suuri osa YK:n virkamiehiä ovat Yhdysvaltojen taskussa. Meille ei jää muuta kuin Venäjä ja Kiina turvallisuusneuvostossa, jotka voivat rakentaa esteitä mielivallalle.

Avainsanat:

- USA,
- Syyria,
- Jugoslavia,
- Foreign operations appropriation law,
- propaganda,
- terrorismin hyväksikäyttö

Miksi Suomi on jäljessä Ruotsista

- Perjantai 30.8.2013 klo 11:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen erottaa Ruotsista kolme merkittävää kestävyysvajeeseen liittyvää seikkaa.

Suomi muuttui viimeisten vuosikymmenten aikana kotiäitiyhteiskunnaksi. Pienten lasten äideistä alle 50% on työelämässä kun sen sijaan Ruotsissa ja muissa Pohjoismaissa yli 80%. Ero työvoiman määrässä ja verotuloissa on valtava. Kotiäitien kyvyt ja taidot jäävät jälkeen muiden Pohjoismaiden työssäkäyvien naisten kyvyistä.

Toiseksi kansainvälinen kilpailukyky edellyttää suurten globaalissa käytössä olevien kielten taitoa. Suuri osa suomalaisista päätyy pelkän suomenkielentaitajiksi kun niin ruotsi kuin englanti jää heikoksi. Ruotsiin verrattuna suomalaisten kansainvälinen kielitaito on surkea. Sen seurauksena kyky ottaa selvää kansainvälisillä kielillä kirjoitetusta kirjallisuudesta tai vaikkapa netistä on suunnattomasti heikompi kuin Ruotsissa. Kyky ja kiinnostus analysoida kansainvälisen politiikan, kaupan ja tieteen alojen tekstejä on heikkoa. Toisin sanoen yleissivistys jää kansalliselle tasolle.

Kolmanneksi Suomen työelämässä on n.350 000 alkoholista vailla hoitoa. Varsinaista hoitoa ei ole. Vai mitä on sanottava siitä, että Ruotsissa alkoholistien raittiuteen kuntouttavia Minnesota-hoitopaikkoja on 3000 Suomen tyytyessä 50:een. Suomalaiset alkoholistasairaat on jätetty diagnosoimatta ja myös hoitamatta. Alkoholitutkijat puhuvat alkoholin suurkuluttajista ikäänkuin alkoholismisairautta ei olisi. Ei alkoholismi ole tahdonalaista suurkulutusta eikä pelkkää tavan aikeuttamaa riippuvuutta. Alkoholismi on perinnöllinen sairaus, jonka hoitona on täydellinen alkoholinkäytöstä pidättäytyminen.

Suomessa alkoholisteja, suurkuluttajia ja rappioalkoholisteja pyöritetään samassa huoltomyllyssä, joka antaa kuntoutumisprosentiksi alle 2%. Samaan aikaan Minnesota-hoidon tulokset lähentelevät 90%. Ruotsi ja muut Pohjoismaat käyttävät lähes ainoastaan Minnesota-hoitoa.

Neljäs kestävyysvajetta lisäävä tekijä on suomalainen media. Suurin osa toimittajista näyttää mukavuudenhalussaan raportoivan mieluummin panimoteollisuuden etua ajavia teemoja ja mielipiteitä sen sijaan, että kiinnittäisi huomiota siihen, että tämän päivän mukavuus on muutaman vuoden kuluttua kallis sairaus.

Avainsanat:

- kestävyysvaje,
- kotiäitiyhteiskunta,
- pakkoruotsi,
- alkoholistien hoito

Gangsterit maailmanpolitiikan johdossa

- Torstai 5.9.2013 klo 11:48
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yksityinen Yhdysvaltojen armeijan alihankkija kouluttaa Al-Nusra terroristijärjestön - , Yhdysvaltojen liittolaisen , sotilaita kemiallisten aseiden käyttöön Jordaniassa kertoi CNN jo yli puoli vuotta sitten. Eläkkeellä olevien Yhdysvaltojen kenraaleiden joukko suunnitteli myös Kroatian serbien joukkosurman ja etnisen puhdistuksen Kroatiasta Operation Stormin nimellä.

Yhdysvallat pyrkii tuhoamaan Syyrian lopullisesti väittämällä Syyrian hallituksen käyttäneen kemiallisia aseita siviilejä vastaan. Ensimmäisenä syytöksen esitti jo helmikuussa Saudi-Arabian salaisen palvelun johtaja prinssi Bandar bin Sultan Al Saud. Sama henkilö vastaa kemiallisten aseiden toimittamisesta kapinallisille, Al Qaida-terroristeille. Elokuussa Syyrian Goutassa Damaskoksen lähellä AP:n toimittaja Dave Gavlak haastatteli kemiallisiin aseisiin kuolleen kapinallisnuorukaisen isää. Tämä kertoi Saudi-Arabian maksavan kapinallisten palkat ja Abu Ayesha nimisen Saudin toimitavan kemiallisia aseita. Poika oli kuollut käsiteltyään väärin kemiallista kaasua sisältäviä lieriöitä, joita oli varastoitu tunneliin. Kaikki nuorukaiset kuolivat.

Yhdysvaltojen ulkoministeri Kerry kertoi yleensä edustajainhuoneelle eräiden arabimaiden luvanneen maksaa kaikki Yhdysvaltojen Syyrian sodasta aiheutuvat kulut. Kyseessä olisi siis palkkamurhan sijasta palkkasota.

Niin Jugoslaviassa kuin nyt Syyriassa Saudi-Arabian ja Yhdysvaltojen liitto toimii saumattomasti. Sen onnistumisen edellytyksenä on massiivinen propaganda, salaiset asekuljetukset ja terroristien koulutus. Saudi-Arabia oli rekrytoinut Bosniaan suuren määrän jihadisteja tavoitteena islamilaisen tasavallan luominen Bosniaan kuten Alija Iztbegovichin islamilaisessa julistuksessa ilmaistiin. Nyt tavoitteena on Sharia-lakiin perustuva islamilainen tasavalta Syyriaan.

USA:n armeijan yksityiset alihankkijat kouluttivat myös Kosovon KLA-terroristeja Albanian puolella. USA:n propagandan mukaan Jugoslavian hallitus aiheutti pakolaisvyöryn kohdellessaan Kosovon Albaaneja epäoikeudenmukaisesti, kun tosiasiasa KLA tappoi serbejä ja serbeihin ystävällisissä suhteissa olevia Albaaneja. Viimeinen pisara oli Raksackin lavastettu joukkomurha, josta saatiin tekosyy pommittaa Jugoslaviaa, yrittäen tappaa presidentti suoralla iskulla presidentin palatsiin. Raksackissa oli paikalla koko välikohtauksen ajan AFP:n TV -kuvaaja, joten tapahtumien kulusta ei ollut epäselvyyttä. Tosiasioista piittaamatta suomalainen asiantuntija ja Yhdysvaltojen likaisissa tempuissa Keski-Amerikassa kunnostautunut diplomaatti William Walker todistivat terroristien tekemän lavastuksen "oikeaksi" serbien suorittamaksi joukkoteloitukseksi.

Libyan päämies Gaddafi tapettiin NATO:n avulla. Paikalliset terroristit täydensivät työn kiduttamalla ja työntämällä seipään hänen peräaukkoonsa samalla

tavoin kuin ottomaaneilla oli tapana toimia serbien suhteen. Maailma seurasi inhoten kännykällä kuvattua tapahtumaa. Yhdysvaltojen ulkomisteri totesi “tulimme, näimme, voitimme” ylpeänä. Preidentti Obama ja ulkomisteri Clinton murhasivat Osama Bin Ladenin periaatteessa omin käsin, etätyönä.

Mihin kaikella tällä pyritään. Katsokaa kuka tänään omistaa Kroatian hotellit, pankit ja entiset valtion yritykset. Kenellä on hallussaan tiedotusvälineet? Kuka hallitsee Bosniaa. Ei syntynyt vielä islamilaista tasavaltaa, mutta syntyi maapohja Yhdysvaltojen sotilastukikohdille niin Bosniaan kuin Kosovoon. Siirtomaaisäntää muistuttava High Commissioner päättää maan asioista Bosniassa ja Kosovossa. Kroatian luotetaan olevan kiitollisuuden velassa Saksalle ja USA:lle niin että se NATO-maana pysyy uskollisena.

Minkään maan kansalaiset eivät tue Syyriaan tehtäviä sotilaallisia iskuja. Iskujen perustelut ovat valheelliset. USA perustaa toimintansa mielivaltaan, ei kansainvälisiin lakeihin eikä neuvotteluihin. Intiaanien tuhoamisesta ja neekerien orjuuttamisesta lähtien aina verisiin sotatoimiin Kaakkois-Aasiassa, Etelä-Amerikan sotiasjunttiin, Persianlahden sotiin, Jugoslaviaan, Libyaan ja nyt Syyriaan osoittavat, että USA ei kykene demokratiaan ja tasaveroisiin neuvotteluihin ja ongelmanratkaisuun. Sen ainoa keino on väkivalta. Se itse käyttää köyhdytettyä uraania, fosforipommeja ja dioksiinia aiheuttaen vuosikymmeniksi ellei sadoiksi vuosiksi sairauksia, epämuodostuneita lapsia ja köyhien kansojen taloudellisia katastrofeja. On surullista seurata niitä valtioiden johtajia, joiden tarve olla alamainen USA:lle ja Obamalle, estää itsenäisen ajattelun ja toiminnan. Kolmas maailmansota on gangstereiden johdolla todennäköinen.

Avainsanat:

- palkkasota,
- Obama,
- Kerry,
- USA,
- Syyria,
- Jugoslavia,
- armeijan alihankkijat,
- kemialliset ja uraaniaseet

Mistä Suomen media vaikenee?

- Lauantai 14.9.2013 klo 16:17
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen medialle on tyypillistä kertoa puolitotuuksia. Mielipiteet tarjoillaan valmiina antamatta kansalaiselle mahdollisuuksia ajatella itse.

Syyrian kohdalla kaasuhyökkäys kuvataan presidentti Assadin suorittamana sotarikoksena omia kansalaisiaan vastaan. Media toistaa Yhdysvaltojen väitettä 1400 uhrista. Sanamuodot ovat suoraan Valkoisesta talosta.

Suomalainen media kertoo paheksuen turvaneuvoston lukkiutuneesta tilanteesta koska "Venäjä ja Kiina jarruttavat".

Italialaiset ja belgialaiset kuulevat toisenlaista tiedotusta. Kaksi alunperin Vapaan Syyrian armeijan kannattajaa ja tämän suojeluksessa Syyriasta raportoivaa toimittajaa Pierre Piccin ja Domenico Quiric otettiin panttivangeiksi huhtikuussa. Heidän hallituksensa saivat heidät vapautettua hiljattain. He kertoivat kuulleensa Vapaan Syyrian armeijan kenraalin SKYPE-keskustelun, josta he saivat käsityksen siitä, että kapinalliset olivat iskun takana.

La Stampan 62-vuotias toimittaja Quiric sanoi häpeävänsä nyt sitä, että kannatti oppositiota. Hän pitää Yhdysvaltoja liittolaisineen hulluina kun ne aseistavat kapinallisia. Toimittajat kokivat pidätyksensä aikana useita valeteloituksia revolverilla. Eräs heidän kanssaan vankina ollut hallituksen sotilas todennäköisesti teloitettiin.

Samantapaisia tietoja on tullut useita. Johtopäätöksenä voi pitää sitä, että kaasuhyökkäys on tehty USA:n houkuttelemiseksi hyökkäämään. "Syyrian ystävät" ovat tehneet iskun ja saavat siitä johtajalleen USA:lle syyn pommittaa maa murskaksi.

Laura Saarikoski suree 15. 9 Helsingin Sanomissa sitä, että mielenosoittajat aina syyttävät Yhdysvaltoja "vaikka eivät tiedä mitä esimerkiksi Irakissa, Kosovossa tai Syyriassa tapahtui". Häntä voi lohduttaa, että monet ihmiset ovat asioista paremmin selvillä kuin Laura itse. Mielenosoittajat tietävät usein varsin tarkkaan kuin suunnitelmallisesti Yhdysvallat on ensin itse aiheuttanut sen kriisin, jota se ryhtyy pommeilla ratkaisemaan. Yhdysvallat luottaa massiiviseen propagandaansa, johon valtaosa toimittajista menee omien itressiensä perusteella mukaan. Jugoslavian hajottamisen suunnittelu ja siihen osallistuneet pelaajat ovat tarkoin selvillä. Sama koskee Irakia ja Syyriaa. Valitettavan usein propaganda jää historialliseksi totuudeksi ja vasta 50v kuluttua USA:n johtamat kammottavuudet tulevat päivänvaloon. (Kambodia, Indonesia, Chile, Bosnia, Kosovoetc.)

Suomen valtamedia ei ole kirjoittanut myöskään aikaisemmista kaasuiskuista, joiden YK:n tutkijoiden johtaja Carla del Ponte arvioi olleen kapinallisten työtä.

Suomen media kuvaa maailmantilannetta niinkuin Yhdysvallat, Saudi Arabia ja Qatar haluavat sen näyttävän. Suomen mediaa ei kiinnosta se, että USA

liittolaisineen tuki terroristeja Afganistanissa, Tsetseniassa, Bosniassa, Kosovossa, Libyassa ja tukee nyt Syyriassa.

Yhdysvaltojen käymät neuvottelut ovat näytelmää. Totta kai he itse tietävät toimivansa yhteistyössä mm Saudi Arabian kanssa, jonka tavoitteena on Islamilaisten tasavaltojen määrän lisääminen. Saudi Arabia on uhannut usuttaa Tsetseenit tekemään terroritekoja Sotsin olympialaisissa ellei Venäjä toimi liittoutuman haluamalla tavalla. SA väitti tsetseenien olevan heidän käskettävissään.

Yhdysvaltojen lähes ainoa motiivi Osama bin Ladenin ja terroristien tukemiseen Afganistanissa oli Venäjän vahingoittaminen. Georgiassa tapahtuva Tsetseenikapinallisten koulutus tähtää samaan. Bostonin maratonin pommittaja osallistui Yhdysvaltalaisien tiedotusvälineiden mukaan tällaiselle kurssille. Venäjä varoitti Yhdysvaltoja Tsarnajevista mutta turhaan.

Suomen eduskunnan YLE uutisoi mielenkiintoisesti. Tsetseenikapinallisten sivuston suomalainen ylläpitäjä kuvataan lähes sankariksi. Se, että Venäjä kokee hänet terroristiksi on käsittääkseni vakava asia. Objektiivinen tiedonvälitys edellyttäisi Venäjän perustelut asialle ennen käsittämättömän propagandistista TV-uutista. Beslanin satojen oppilaiden ja opettajien murhat, terrori-isku Moskovalaisessa teatterissa ja metro- ja junaterrori-iskut eivät näytä mitenkään liikuttavan suomalaisia journalisteja. Mistä moinen tunteettomuus johtuu? Uhkaus olympiakisojen sabotoimisesta ei liikuta suomalaisia. Päinvastoin. Onko pitkään havaittavissa ollut 30-lukulainen ideologia johtanut jo tähän.

Avainsanat:

- Laura Saarikoski,
- HeSa,
- jihadismi,
- kaasuisen tekijät,
- suomen vaikenava media,
- Syyria,
- Saudi Arabia,
- USA,
- Piccin,
- Quiric,
- FSA,
-

Maailman paras elokuva

- Maanantai 23.9.2013 klo 10:53
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltalainen The Nation lehti on kirjoittanut toimittajansa Jeremy Scahillin kirjasta ja elokuvasta Dirty Wars. Näin elokuvaa esitettävän Rakkautta ja Anarkiaa festivaalilla, joten menin todella kiinnostuneena katsomaan.

Suomalainen media on vaiennut tästä dokumentista kokonaan. Rakkautta ja Anarkiaa festivaalin elokuvien esittely ”The Act of Killing” elokuvaa lukuunottamatta on ollut varsin pinnallista.

Dirty Wars on kuin pommi. Enempää kansainvälisestä politiikasta ei tarvitse tietääkään jos tämän elokuvan on nähnyt. Kaikki elokuvassa on totta ja se etenee Afganistanista ja Jemenistä, Somaliaan. Välillä toimittaja keskustelee Yhdysvaltojen viranomaisten ja kongressin keskeisten komiteoiden puheenjohtajien kanssa sekä osallistuu TV-kanavien keskusteluihin.

Se osoittaa mitä roolia yksityinen presidentti Obaman ”johtama” salainen JSOC armeija palvelee. Kaiken tutkinta- ja tuomiovallan ulkopuolella oleva porukka jättää Keski-Amerikan likaisten temppujen tekijät harrasteljoiksi.

Johtopäätökseksi tulee, että presidentti Obama on kovempi, säälimättömämpi ja nopeampi kuin George W. Bush konsanaan.

Kun yhdistää elokuvan tosiasiat Edward Snowdenin paljastamaan kaiken kattavaan vakoiluorganisaatioon ei voi muuta kuin toivoa, että lastenlasten ei tarvitsisi elää tällaisessa maailmassa, jossa kaiken ratkaisee Yhdysvaltojen väkivaltakoneisto. Se alistaa muut maat joko väkivallalla tai taloudellisilla pakotteilla sekä propagandalla.

Jeremy Scahill ansaitsisi Edward Snowdenin kanssa kaikki mahdolliset ihmisoikeuspalkinnot rohkean ja syvästi inhimillisen toimintansa johdosta. Suosittelen elokuvaa kaikille totuuden nälkäisille.

Avainsanat:

- Rakkautta ja Anarkiaa,
- Dirty wars,
- siviilien murhat,
- paras elokuva,
- Jeremy Scahill,
- Afganistan,
- Jemen,
- Somalia,
- JSOC yksityisarmeija,
- Obama

Halla-aho, Suomi ja Syyrian pakolaiset

- Perjantai 27.9.2013 klo 12:19
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Katsoin A-studion juupas-eipäs keskustelun, johon osallistuivat Punaisen ristin edustaja ja kansanedustaja Jussi Halla-aho. Toimittaja kavensi keskustelun koskemaan Syyriasta otettavia pakolaisia. Ei sitä miksi pakolaisia tulee miljoonittain lisää.

Jussi Halla-aho suhtautui perustellusti pidättyvästi suuren määrän pakolaisia vastaanottamiseen kun taas Punaisen ristin edustaja roolinsa mukaisesti korosti hädänalaisimpien pakolaisten auttamisen tarvetta.

Katsoja sai taas tyhjänpäiväisen illanvieron, mutta ei minkäänlaista syvempää analyysia konfliktista.

Syyrian pakolaisongelman ainoa ratkaisu on se että Yhdysvallat ja sen liittolaisina toimivat diktatuurit ja entiset siirtomaavallat lopettavat sodan pitkittämisen asetoimituksilla ja terroristien ja niiden kanssa läheisesti yhteistyössä toimivan Syyrian vapautusarmeijan kouluttamisella. Aseiden sijaan Yhdysvaltojen tulisi vaikuttaa kapinallisten taipumiseen neuvotteluihin aselevosta ja rauhasta.

Syyria otti vastaan Yhdysvaltojen ja liittolaisten laittoman Irakin sodan synnyttämän pakolaisaallon 1,5 miljoonaa pakolaista jo olemassaolevien puolen miljoonan palestiinalaispakolaisen lisäksi. Nyt samat pakolaiset joutuvat etsimään jälleen turvaa, mutta eivät ainoastaan he vaan heidän rinnallaan myös heidän auttajansa joutuvat pakenemaan.

Yhdysvallat hakiessaan maailmanvaltaansa liitettäviä uusia alueita ei piittaa aiheuttamistaan kansainvaelluksista. Muut maat siivotkoon jäljet kun Yhdysvaltain aseteollisuus on näyttänyt voimansa.

On selvää, että jälkien siivoaminen ja miljoonien pakolaisten ongelmien ratkaiseminen ei Suomelta onnistu. Siksi Halla-aho on yhtä paljon oikeassa kuin väärässä, ellei keskustelussa päästä syvemmälle. On turha nostaa Halla-ahoa moraalisen närkästyksen kohteeksi kun suomalaiset toimittajat eivät kykene nostamaan oleellisia kysymyksen asetteluita keskusteluun.

On valitettavaa, että suomalainen media ei ole huomannut, että Venäjä on ainakin tilapäisesti onnistunut pelastamaan maailman kolmannelta maailmasodalta kyetessään estämään Yhdysvaltojen hyökkäyksen Syyriaan.

Syyriassa on lakien mukaan seuraavat presidentinvaalit vuonna 2014. Jos Yhdysvaltojen arvovalta antaisi periksi "sallia" syyrialaisien itse valita presidenttinsä, sota voitaisiin lopettaa. Toistaiseksi USA:n arvovalta on kiinni presidentin ja vallan vaihdoksesta nyt heti. Tämän ehdon toteutumattomuus USA:n haluamalla tavalla estää pakolaistulvan loppumisen.

Avainsanat:

- Syyrian pakolaiset,
- pakolaisten auttaminen,
- Halla-aho

TTIP USA:n ja EU:n kauppasopimus- niskalenkki valtiosta

- Sunnuntai 29.9.2013 klo 10:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat otsikoi 29.9. pääkirjoituksen: Pk-yritysten portit USA:han pitää avata. Lehti markkinoi USA:n ja EU:n neuvottelun alla olevaa sopimusta siunauksena Suomen maalle. Pk-yritys- porkkanan ohella Helsingin Sanomat kutsuu kauppasopimusta Kauppa-NATOksi. Siis Venäjää ja Kiinaa vastaan turvallisuutta tuovaksi ja USA-Suomi yhteisyyttä tukevaksi sopimukseksi. Siis kaikki NATO:n kannattajat mukaan kannattamaan yksityisten yritysten vallanottoa demokratian kustannuksella!

Unohdetaan vakoilu ja kaiken kattava seuranta. Suomalaisten salaiset kaupalliset tiedot ovat laadittaessa jo samanaikaisesti kauppakumppanin ja eräiden muiden USA:n vielä läheisempien kumppanien tiedossa.

Onko TTIP- sopimus pelkkä kauppasopimus? Kirjoitin noin vuosi sitten blogissani myös parast'aikaa neuvottelun alla olevasta Trans Pasific Partnership sopimuksesta, joka on vastaavanlainen joitakin Tyynenmeren valtioita koskeva aloite. Ei ole pelkkä kauppasopimus. Yhdysvalloilla on jo kyseisten neuvottelukumppaneiden kanssa kauppasopimukset. Kauppasopimuksen sijasta kyseessä on vallansiirtosopimus demokratialta eli valtiolta yksityiselle pääomalle.

Sopimuksen mukaisesti pankit pääsevät eroon tähänkin asti heikosta valvonnasta, kansalaisten terveys vaarantuu huonosti valvottujen tuotteiden maahantuonnin seurauksena. Maiden tulee mukauttaa lakinsa TPP-sopimuksen lakeihin. Jopa se, minkälaisia veroja kussakin maassa on, tulisi alisteiseksi tälle sopimukselle.

Suuret pankit, lääketeollisuus, öljyteollisuus, tupakkateollisuus ja geenimuunneltu agribisnes pääsevät demokratiasta niskan päälle.

Kyseessä on siis vallansiirto demokraattisesti valituilta instituutioilta suuryrityksille ja pääomapiireille. Suunniteltu rakenne antaisi suuryrityksille vallan valtioihin nähden. Yritysten kokiessa voitojensa tulleen häirityiksi, ne voisivat oman tuomiolaitoksensa avulla haastaa valtiot korvauksiin. Riita-asioita tutkisi kolmen yksityisen juristin neuvosto, joista yksi toimisi vuorollaan tuomarina.

“Kauppasopimuksen” vuosia kestänyt valmistelu on ollut salaista. Pyynnöistä huolimatta kongressin jäsenet eivät ole saaneet tietoa valmistelusta. Obaman tarkoituksena on viedä päätös nopeasti tänä syksynä läpi kongressissa.

Yhdysvaltojen presidentti ja kongressin jäsenet ovat rahamaailman ohjuksia, koska he ovat valituksi tullakseen riippuvaisia rahoittajistaan. Joku viisas sanoi vuosia sitten, että kun “kommunismi” on tullut voitetuksi voidaan siirtyä tuhoamaan itse demokratia.

Yhdysvaltojen presidentillä on jo JSOC salainen armeija, joka ei ole minkään demokraattisen valvonnan piirissä. Yksityiset armeijat sotivat maailman kri-

isipesäkkeissä tai paikalliset taistelujärjestöt saavat salaisen rahoituksen ja aseistuksen Yhdysvalloilta. Valtarakenteessa on salaisia tuomioistuimia.

Obaman toiminnan tarkastelu luo traagisen näköalan. Hän ei aja näillä “kauppasopimuksilla” Yhdysvaltojenkaan kansalaisten etua. Kansalaisten, joista 47miljoonaa joutuu turvautumaan ruokakuponkeihin tullakseen toimeen. Hän ajaa Yhdysvalloissa taloudellista ja aseellista valtaa käyttävän 1%:n etua. EU:n suuromistajien ulkopuolinen varsinainen kansa joutuu yhdysvaltalaisten 99% rinnalle samaan asemaan.

EU:n säädöksiä rakennettaessa Euroopan suurimmat yksityiset yritykset laativat suunnitelmat, jotka käytännössä siirtyivät sellaisenaan EU-komission esityksiksi. Kun Yhdysvaltojen tiedossa on kaiken kattavan vakoilun seurauksena kaikki mitä EU:n jäsenmaissa tai Euroopan Unionissa tapahtuu ei ole vaikeata vaikuttaa EU:n politiikkaan ylikansallisten yksityisten yritysten kautta, jotka lobbaavat EU:ssa.

Helsingin Sanomat tukee Yhdysvaltojen globaalia projektia pääkirjoituksessaan. Samanaikaisesti se hennosti ilmaisee Unto Hämäläisen vasemmiston kuihtumista koskevassa artikkelissa sitä mahdollista “vaaraa”, joka demokratian katoamisesta voisi koitua. Onko tämä vahva demokratian vastainen avaus uuden päätoimittajan linja??

Avainsanat:

- TTIP,
- TPP,
- kauppasopimus,
- demokratia,
- Helsingin Sanomat

Helsingin Sanomat, Venäjä ja EU

- Lauantai 12.10.2013 klo 16:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat avaa jälleen pääkirjoituksessaan 12.11. asennettaan Venäjään otsikolla " Kun Venäjä myrskyää, EU lämmittää. Lehti väittää Venäjän "kiristävän" otettaan entisistä "alusmaistaan".

Alentuva asenne ja puolittouduudet ovat ilmeiset. Lehti katsoo että Neuvostoliiton entisten osien, silloisten sosialististen tasavaltojen suorittamat EU:n lähentymis-neuvottelut eivät ole vain kauppaneuvotteluja vaan pyrkimystä mahdollisimman kauas Venäjästä. Onko tämä itse asiassa pääkirjoittajan toive?

Lehti ei suin surmin kerro mistä EU:n ja USA:n välisissä Trans Atlantic Trade and Investment Partnershipissä on kyse. Kyse on vastaavista neuvotteluista, joita Yhdysvallat on salassa jo vuosia käynyt TPP-sopimuksena Tyynenmeren monien valtioiden kanssa. Neuvottelut ovat olleet niin salaisia, että presidentti Obama ei ole vielä kukaan antanut kongressin jäsenille mahdollisuutta tutustua sopimuksen tekstiin. Obama ei tosin pystynyt matkustamaan Balille allekirjoittamaan sopimusta, joka oli tarkoitus viedä lokakuussa kongressissa läpi nopeutetulla menettelyllä. Mikäli Obama saa mahdollisuuden nopeutettuun menettelyyn, sopimuksesta ei voi käydä kuin lyhyen keskustelun ja se voidaan vain hyväksyä tai hylätä. Muutoksia siihen ei voi tehdä.

Tihkuneiden tietojen mukaan kyseessä on vallansiirto Wall Streetille. Yhdysvaltojen 1%:lle ei riitä nykyinen harvainvalta vaan tuon vallan piiriin täytyy saada mahdollisimman suuri osa maapallon maita.

Helsingin Sanomat haluaisi tämän lämmittävän Wall Streetin auringon lankeavan myös paitsi EU:n jäsenmaiden, myös Venäjän lähinaapureiden ylle. Lehti katsoo ilmeisesti, että nykyisin vielä EU:ssakin vallitseva jonkinasteinen demokratia olisi korvattava Yhdysvaltalaisella puhtaalla pääoman vallalla. On ymmärrettävää, että Venäjä, jolle viime vuosina on entistä enemmän langennut jonkinlainen kansainvälisen lainsäädännön kunnioittamisen vaatijan rooli, saattaa katsoa, että demokratialla olisi enemmän annettavaa ystävämaille kuin Wall Streetillä.

Helsingin Sanomat totesi viimeksi kirjoittaessaan Yhdysvaltojen ja EU:n kauppasopimuksesta sen olevan "kauppa-NATO" Venäjää ja Kiinaa vastaan. Nyt lehti siis haluaa myös tähän asti Venäjän kumppanimaat liittymään tähän kauppa-NATO:on. Toki nämä entiset sosialistiset maat on saatu uskomaan, että olisi "hienoa" olla lähempänä NATOa ja "länttä". Tosiasioiden salailulla voidaan päästäkin siihen, että kansakunnat tekevät pelkästään sen perusteella mikä on "saatu näyttämään hienolta" pitkälle meneviä ratkaisuja. Propagandalla synnytetty huonommuudentunne voikin johtaa tähän.

Helsingin Sanomat ei ole kyennyt vielä edes suomalaisille selvittämään mikä tämän Yhdysvaltojen ja EU:n välisen kauppaa ja investointi sopimuksen sisältö ja tavoite olisi. Ei myöskään sitä mikä Tyynenmeren valtioiden välinen allekir-

joitusta vaille oleva sopimus on. Lehti ei ole maininnut sanaakaan Brysselissä nähdyistä mielenosoituksista tätä USA-EU sopimusta vastaan. Salainen valmistelu ja salaiset päätökset ehkä tuovat pääkirjoittajalle mieluisat tulokset.

Suomalaiset tiedotusvälineet ovat kuin lastu laineilla tietämättömyyden merellä. Ei kuitenkaan pidä olettaa, että Venäjä olisi yhtä tietämätön. Seurattuani Venäjän ulkoministeri Lavrovin toimintaa, pidän häntä eräänä tämän päivän ansioituneimpana ja tasapainoisimpana kansainvälisenä vaikuttajana.

Uskon, että suomalaiset lehdenlukijat haluaisivat enemmän syvällisiä asiatietoja kuin pelkkää propagandaa liittyen Venäjään.

Avainsanat:

- TPP,
- TATIP;Helsingin Sanomat,
- Venäjä,
- EU,
- Wall street,
- demokratia

Helsingin Sanomat ja “urkinnan alkunäytös”

- Sunnuntai 20.10.2013 klo 11:43
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien tuore päätoimittaja kuvailee Irakin, muiden diktatuurien ja läntisten “demokratioiden” urkintaa. Hän toteaa, että läntisillä demokratioilla ei syynä ole toisinajattelijoiden vainoaminen. Mikä se sitten on? Miksi oman maan kansalaisia urkitaan. Päätoimittaja Niemi toteaa kuinka Kiinalla on miljoonia (2?) valvomassa verkkoa. Yhdysvalloilla taitaa olla käytännössä sama määrä.

Yhdysvaltojen merkittävät senaattorit “heittivät huulen”, että lähetettäisiinkö lennäkki tappamaan Snowden. Huuli herätti positiivista riemastusta.

Toisinajattelijaa Awlaki surmattiin lennäkillä, tosin toisella yrittämällä, Jemenissä. Kaksi viikkoa myöhemmin hänen teini-ikäinen poikansa surmattiin samalla tavalla.

Se mikä lukijaa eniten vaivaa kolumnia lukiessa on sen harhaanjohtavuus. Jotta demokratia voisi toimia, kansalaisten pitäisi tietää mitä tapahtuu.

Kirjoittaja kertoo Irakista yli kymmenen vuoden takaa, jolloin nahkatakkiset vakoilijat käyttivät kännyköitä toimissaan. Mitä Yhdysvallat teki samaan aikaan? Yhdysvallat, Iso-Britannia, Uusi Seelanti ja Australia vakoilivat jo 60-luvulta lähtien vakoilusatelliittien avulla kaikkea maapallolla. Ei tarvittu nahkatakkia eikä kännykkää.

Samoin on herkullista kuvata DDR:n kansalaisvakoilua, jonka jokainen tiesi. Samaa aikaan vaiettiin yllämainitusta satelliittivakoilusta.

Yhdessä vakoilevat maat muodostavat hyvä-veli verkoston, joka pyrkii vaikuttamaan kaikkeen valtapolitiikkaan yhdessä NATO:n ja sotateollisuuden kanssa.

Suomi ihmetteli, miksi se ei päässyt turvaneuvostoon kun valinkauhan toiset maat olivat Australia ja Luxemburg. Australia on ollut Yhdysvaltojen liittolainen vakoilun alalla jo kauan. Samoin Luxemburg on luotettava NATO-maa sekä pääomien piilottamisen keskus. Ruotsi on myös kunnostautunut vakoiluyhteistyössä Yhdysvaltojen kanssa sekä nyt kurkottaessaan niin pitkälle kuin mahdollista NATO:n suuntaan olematta kuitenkaan vielä jäsen.

Ei tarvitse muuta kuin katsoa mitä liittoutumattomille, omaa itsenäisyyttä ja ajattelua korostaville maille tapahtuu. Mitä tapahtui liittoutumattomien maiden Jugoslavialle, mitä tänään tapahtuu liittoutumattomalle Syyrialle. “Läntinen” kansainvälinen yhteisö, joka on väestöltään pienempi kuin liittoutumattomat yhteisöt haluaa määrätä mitä maapallolla tapahtuu. Tämä “kansainvälinen yhteisö” pyrkii näyttäytymään koko maapallon kaiken hyvän edustajana. Tuon näytelmän propagoiminen on onnistunut käsittämättömän hyvin esimerkiksi Helsingin Sanomissa.

Yhdysvaltojen pääomapiirien 1%-n päätavoite on turvata omaisuuden ensisi-

jaisuus demokratiaan nähden valtapolitiikassa. Sen ylläpitämiseen tarvitaan ennennäkömätöntä propagandakoneistoa, jonka läntinen kaupallinen tiedotusvälineistö tarjoaa. Sellainen tieto, joka tuntevalle demokratiaa kannattavalle kansalaiselle olisi välttämätöntä, halutaan tietoisesti tai luonnonlainomaisesti kätkeä. Kautta läntisen historian omistamisen oikeus ja sen puolustaminen on mennyt ihmisyyden ja demokratian edelle. Tämä luonnonlainomainen tila hallitsee ihmisten suuren osan ajattelua. Tätä ajattelua ovat Snowden ja Assange pyrkineet paljastamaan ja osoittamaan tuon tietämättömyyden tuhoisuuden.

Mitä siitä on seurannut. Propagandakoneisto pyrkii kuvaamaan nämä humanit kellonsoittajat tuholaisiksi ja valtion vihollisiksi.

Rikollisjengin jäsenyyteen kuuluu johtajan ehdoton totteleminen on sitten kysymys rahasta, tietojen välittämisestä tai murhista. Jokainen voi arvioida missä vaiheessa jengin jäsenyyttä kukin maa on.

Avainsanat:

- turvaneuvosto,
- Helsingin Sanomat,
- urkinta,
- Irak,
- Kiina USA,
- toisinajattelijat

Kummit maahanmuuttajille

- Tiistai 29.10.2013 klo 10:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Seitsemänkymmentäluvulla työskentelin psykiatrina Helsingin kaupungin sosiaalilääkärin toimistossa. Vastaanotolleni tuli suoraan lentokentältä joitakin Chilen sotilasjuntan käsistä paenneita kidutettuja pakolaisia. Opin näiltä “maahanmuuttajilta” paljon. Paitsi heidän kokemuksensa myös niiden vaikutus heidän mieleensä, ihmissuhteisiinsa ja työkykyyn herätti myönteistä.

Asuessani Yhdysvalloissa juuri virallisen rotuerottelun päätyttyä 1960-luvulla elin yhdysvaltalaisen parissa, jotka muuttivat pois asuinkadultaan mikäli värillinen perhe muutti saman kadun varrelle. Vielä nuorempana vuonna 1950 koin lapsen tunteilla, miltä tuntuu kun juoksin yhdysvaltalaisessa bussissa vahingossa takasilalle, joka oli määrätty vain mustille. Mustien matkustajien huolestuneisuus puolestani ja edessä istuvien valkoisten kiihkeys sen johdosta, että pääsisin nopeasti omanväristeni joukkoon, on jäänyt pysyvästi tunteisiini.

En olisi uskonut, että elämme Suomessa samanlaisten rotuennakkoluulojen maailmassa. Tosin lehdistökeskustelussa on ilmennyt, että maahanmuuttajat eivät sittenkään ole läheskään yleisin syy suomalaistaustaisten perheiden muuttoon. Kaupallinen lehdistö näyttää korostavan ongelmia, joiden se katsoo myyvän lehtiä.

Ritva Siikala korostaa Helsingin Sanomien mielipidepalstalla myönteisiä asioita kuten tutustumisen merkitystä. Jokainen suomalainen voi oppia maahanmuuttajien kokemuksista. Keskinäinen kanssakäyminen, joka perustuu tasaveroisuuteen on rikkaus kaikille osapuolille.

Ehdotankin, että jokainen maahanmuuttaja saisi suomalaisen kummin. Kummi antaisi luonnollisen mahdollisuuden kielen oppimiseen. Pienet arjen kysymykset saisivat ratkaisun. Monet maahanmuuttajien kysymykset liittyvät taloyhtiöiden viesteihin, viranomaispostin mukaan toimimiseen, harrastusmahdollisuuksien ja leikkipaikkojen löytämiseen perheiden lapsille. Kummi/kummiperhe olisi eräänlainen rinnallakulkija.

Asun maahanmuuttajavaltaisessa Vuosaarella. Nautin siitä.

Avainsanat:

- muutto lähiöistä,
- maahanmuuttajat,
- pakolaisuus,
- kidutus

Himasen tulevaisuusselonteko vailla pohjaa?

- Torstai 31.10.2013 klo 10:49
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kirjoitin vuonna 2004 kirjassani Pirkko Turpeinen: Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoja kasvuun, luovan kasvun merkityksestä tuottavuuden edellytyksenä. Kuvasin tuon luovuuden syntymistä yksilön, koulun ja työyhteisöjen kehittämisen näkökulmasta. Taloudellinen tuottavuus kasvaa ihmisyyhteisöjen luovan yhteistyön seurauksena, jolloin tuottavuus ei voi olla destruktivistista. Taloudellinen tuottavuus on luovan yhteistyön itsestään selvä seuraus mutta ei mekaaninen tavoite. Lahjoitin kirjani jokaiselle kansanedustajalle 5v sitten.

Pekka Himasen kallis tuote ei ole jotunut käsiini. Mikäli tulevaisuusselonteko pitäytyy luovuuden ja hyvän kierteen käsitteisiin eikä ota huomioon TPP ja USA-EU- kauppasopimusten demokratiaa tuhoavan rakenteen voimaan tulon estämistä, selonteko osoittautuu mitättömäksi hössötykseksi.

Helsingin Sanomat julkaisi tänään 31.10. ensimmäisen Trans Pacific Partnership ja USA-EU, Kanada-EU kauppaja- ja investointisopimuksia kriittisesti arvioivan Markus Krögerin vieraskynä-kirjoituksen. Kirjoituksesta käy hyvin ilmi jo vuosi sitten blogissani esiin tuomani kriittisen näkökulman TPP-sopimukseen. Obama on ajanut tätä sopimusta suuren salaisuuden vallitessa niin, että hän on pyrkinyt saamaan kongressista niskalengin yrittämällä hyväksyttää sopimuksen nopeutetussa käsittelyjärjestyksessä. Käsittääkseni sopimusta ei vielä ole allekirjoitettu, eikä se ole vielä kongressin käsittelyssä.

Kauppaja- ja investointisopimukset asettavat valtiot suurten yritysten pelinapuloiksi. Kuten pankkikriisissä ”rikollisesti” toimivat pankkiirit pelastettiin veronmaksajien rahoilla, nyt yhtä rikollisesti toimivat suuryritykset yrittävät tehdä saman ja saada veronmaksajat maksamaan korvauksia, jos investoinnit eivät tuota sitä mitä yritykset ovat odottaneet. Jopa niin, että yritykset voisivat haastaa valtiot oikeuteen siitä, että ne eivät toteutakaan ympäristöä vahingoittavia kaivoksia tai teollisuuslaitoksia. Kauppaja- ja investointisopimuksilla menettelyä yritetään tehdä ”laillista”.

Trans Pacific Partnership sopimukseen tulisi liittymään Vietnamin kaltaisia kehittyviä talouksia. USA:n sotatoteellisuuden Vietnamille sodassa aiheuttaman ympäristön, kasvillisuuden ja ihmisten täystuhon jälkeen USA pyrkii nyt talouden pakkokeinoilla alistamaan tuon köyhän kansan suuryritysten palvelijaksi.

USA:n ja EU:n ”kauppasopimus” tekisi saman tuhon Euroopan maiden demokratialle ja taloudelle. Kauppasopimuksen hyväksyminen voisi olla mahdollista vain, jos se toteutetaan salassa komission kammioiden uumenissa.

Heikki Patomäki kuvasi kolumnissaan Rauhan Puolesta lehdessä kuinka EU:n perussopimusta tulisi muuttaa, jos mielitään siirtyä ”rahan vallasta” demokratiaan EU:ssa.

Rahan ja suuryritysten valta on toistaiseksi ollut EU:ssa niskan päällä. Mikäli Suomen tulevaisuusselonteko ei lainkaan ota huomioon perussopimuksen uudistamisen välttämättömyyttä ja Patomäenkin kuvaamien vääristymien korjaamista se ei puutu oleelliseen hyvinvoinnin kehittämisen näkökulmasta. Ellei selonteko ota huomioon USA:n ja EU:n kaupp- ja investointisopimuksesta pidättymisen välttämättömyyttä paperi on tyhjää puhetta.

Luovuutta ei voi kehittää ilman demokratiaa. Tänään ensimmäinen demokratiaa edistävä tehtävä olisi ottaa yhteyttä USA:n kongressin jokaiseen mahdolliseen edustajaan ja vaikuttaa siihen, että kongressi ei hyväksyisi TPP- sopimusta, joka tuolloin raukeaisi myös Vietnamin osalta. Seuraavaksi jokaisen kynnelle kykenevän suomalaisen tulisi estää USA:n ja EU:n välisen kaupp- ja investointisopimuksen toteutuminen demokratiaa tuhoavassa muodossa.

Suomen tulevaisuusselonteko ei ole globaali, jos se ei pyri vaikuttamaan globaaleihin asioihin siten, että demokratia syvenee. Suomen tulisi muuttua tarkkailijasta toimijaksi. Demokratian syventämiseen ei riitä Ruotsin sosialidemokraattien esittämä pääoman ja demokratian kompromissi. Demokratian on oltava määräävässä asemassa ja yritysten ja pääoman tulee olla demokraattisessa valvonnassa.

Avainsanat:

- Tulevaisuusselonteko,
- Himanen,
- Heikki Patomäki,
- Markus Kröger,
- Helsingin Sanomat,
- vapaakauppasopimus,
- demokratia

Helsingin Sanomien säälistävä Syyria-pääkirjoitus

- Maanantai 4.11.2013 klo 10:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Maanantai 4.11. avasi Helsingin Sanomien pääkirjoitustodellisuuden tason. HeSa toteaa "Diplomatia ei piittaa siviileistä"-kirjoituksessaan, kuinka Syyria tappoi pitävän todistusaineiston mukaan hermokaasulla jopa yli tuhat omaa kansalaisiaan. Helsingin Sanomat unohtaa mainita, että "pitävä todistusaineisto" on Yhdysvaltojen ilmaisu, samoin kuin "yli tuhat" uhria. Yhdysvallat ei kuitenkaan ole näyttänyt mitään konkreettisia todisteita missään yhteydessä. Lääkärit ilman rajoja ilmoitti uhrien luvuksi alle 500.

Irakin kemialliset aseet tai Jugoslavian hajottamissotien satelliittikuvat ovat samanlaisia "pitäviä todisteita", jotka eivät koskaan materialisoituneet.

Sen sijaan kemiallisten aseiden laukaisukärjistä on esitetty kouriintuntuvia todisteita. Paikalta löydetty kärki on venäläisvalmisteen, mutta sellaisia kärkiä ei ole myyty Syyrian hallitukselle. Sen sijaan sen tyyppisiä aseita on myyty Egyptiin, Libyaan ja Jemeniin. Pääkirjoitustoimittaja olisi voinut analysoida kuka olisi voinut laukaista kemialliset aineet tämän tyyppisellä aseella, varsinkin kun tiedetään suuren osan palkkasotureista olevan Libyasta. Lisäksi on monia silminnäkijöitä, joiden todistusaineistot on lähetetty YK. hon, jotka tukevat pääkirjoituksen esittämän väitteen kumoavaa näkökulmaa. Jugoslavia tribunaalin entinen pääsyyttäjä Carla del Ponte tutkiessaan YK:n tarkastusryhmän johtajana aikaisemmin keväällä tapahtuneita kaasuiskuja totesi iskujen olleen todennäköisimmin kapinallisten tekemiä.

Pääkirjoitus toteaa myös "presidentti Bashar al Assadin jatkaneen veristä taisteluaan" hallituksensa vastustajien kanssa. Vastustajinahan on useampi divisioona (arvot ovat kymmenissä tuhansissa) Al Qaidan terroristeja. Herääkin kysymys onko näiden terroristien taistelu veretöntä. Jos Yhdysvalloissa tai Suomessa olisi yksikin terroristi vapaana terroritekoja suorittamassa olisi kai ainoa keino loptettaa hänen mahdollisuutensa tehdä niitä.

Syyrian sota sen sijaan jatkaa klassista kaavaansa. Yhdysvaltojen ja Israelin globaali tavoite on ylläpitää valta-asemaansa Lähi-Idässä liittolaisinaan epäpyhä Saudi-Qatar diktatuuri- liittoutuma. Syyria on ollut johdonmukainen USA:n maailmanvallan ja palestiinalaisten sorron kriitikko. Voidakseen toimia ulkopoliittisten tavoittensa eteen, se on joutunut käyttämään maansa sisäisessä kontrollissa ei hyväksyttäviä keinoja, pyrkien vuosi vuodelta lievittämään niitä. Nykyinen perustuslaki ja parlamentaarinen järjestelmä ovat varsin tyydyttäviä, seuraavien presidentinvaalien ajoituksessa kesään 2014.

Yhdysvaltojen ja "läntisen kansainvälisen NATO-yhteisön" tavoitteena on USA:n maailmanvallan kriitikon tuhoaminen, hallituksen vaihtaminen ja vallan siirto sekulaariselta valtiolta "maltilliselle sunnimuslimikoalitiolle". USA olettaa, että vallansiirto johtaisi vastapalvelukseen, joka olisi maan miehittäminen USA-

myönteisillä voimilla, USA:n sotilastukikohdat alueelle ja maan infrastruktuurin ja talouselämän siirtäminen “ao kansainvälistä yhteisöä” edustaville yksityisille yrityksille. (Nykyistä Syyriaahan voi pitää sosialistisena, jos katsoo parlamentin puoluekarttaa)

Näin suoritettiin sosialistisen Jugoslavian suunnitelmallinen hajoittaminen, joka alkoi 1980 Yhdysvaltojen kongressin säätämällä Foreign operations appropriation lawlla. Samassa laissa mainittiin Syyria.

Oleellinen osa tällaista vallansiirtoa on taloudelliset pakotteet sekä propaganda. Talouspakotteissa Yhdysvallat on käyttänyt kongressia, joskus YK:ta ja Maailman pankkia. Propagandassa vuorostaan “National endowment for democracy” peitejärjestöä, jonka tehtävänä on valmistella maita vallansiirroille. (Ei ole ihme, että Venäjä ei halua kyseistä “demokratian”kehittäjää ja vastaavia yhdistyksiä vaikuttamaan maansa sisäisiin asioihin)

Myös sotien aikana propaganda on oleellinen osa globaalin läntisen maailmanvalan laajenemista. Helsingin Sanomat näyttää olevan antaumuksellinen Yhdysvaltojen ja sen liittolaisen “kansainvälisen yhteisön” propagandan tukija. Toimitajien on syytä istua hotelleissa, joissa saa asian edistämisen kannalta oikeaa tietoa. On muistettava kuka on isäntä eli mistä kaupallisella tiedotusvälineellä on odotettavissa eniten hyötyä.

Vielä saamme odottaa Helsingin Sanomista tietoa siitä, minkälainen valtio Syyria on. Minkälainen sen perustuslaki on. Minkälainen on parlamentin kokoonpano. Minkälainen maa on verrattuna Turkkiin, Saudi-Arabiaan, Qatariin tai Egyptiin. Minkälainen on palestiinalaisten asema ollut Syyriassa verrattuna muihin Lähi-Idän maihin. Montako pakolaista Syyria on ottanut Yhdysvaltojen tuhoamasta Irakista. Miksi Helsingin Sanomat valitsee puolekseen USA:n, entiset siirtomaavallat Ison-Britannian ja Ranskan sekä diktatuuri Saudi-Arabian.

Sotien alkaessa ensimmäisenä kuolee totuus. Syyrian siviilit kaipaavat totuutta eikä diplomatiaa.

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- Syyria,
- kemialliset aseet,
- laaja todistusaineisto,
- Venäjä,
- USA,
- al Assad

EU harhauttaa Ukrainaa ja muita Itä-Euroopan maita kauppasopimuksilla

- Torstai 14.11.2013 klo 9:53
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Oli jälleen mielenkiintoista lukea Helsingin Sanomista Kristi Raikin vieraskynää “EU:n yhteismarkkinat laajenevat itään”. Mielenkiintoisinta asiassa oli se mistä EI kirjoitettu. Ukraina on tarkoitus liittää niin sanottuun “syvään vapaakauppa-alueeseen”. Kunhan Venäjä vaan ei panisi kapuloita rattaisiin. Kirjoittaja maalailee Venäjän tuon hienon kaupan haittaajaksi.

Kirjoittaja eikä myöskään HS itse omien toimittajiensa kirjoituksissa suin surmin kerro mistä laajentumisesta on pitkällä tähtäyksellä kyse.

Mikäli Ukraina nyt liittyisi EU:n syvään vapaakauppa-alueeseen tulisi se liittymään elimelliseksi osaksi myös myöhemmin solmittavaksi suunniteltua EU:n ja USA:n kauppaja- ja investointisopimusta. Sen sopimuksen myötä valtiollinen parlamentaarinen demokratia tulee tiensä päähän yksityisten suuryritysten saatua vallan haastaa valtiot yksityiseen oikeusistuimeen, jonka yritykset ovat perustaneet, ratkaisemaan yritysten ja valtioiden välisiä kiistoja.

TPP-sopimus USA:n ja Tyynenmeren valtioiden välillä on allekirjoitusta ja USA:n kongressin päätöstä vaille valmis USA:n puolesta. Äärimmäisen salaisesti sopimuksen valmistelun aloitti George W Bush ja sen innokas edistäjä on presidentti Obama. Obama tuleekin jäämään historiaan demokratian myyjänä suurpääomalle. TPP:n seurauksena sekä demokratia että oikeuslaitos menettävät merkityksensä taloudellisissa asioissa.

Prof. Michel Chossudovski kysyikin olisiko Yhdysvaltojen valtion hiljattain tapahtunut tilapäinen toimintakyvyttömyys (shut down) valtion toimintojen yksityistämisen kenraaliharjoitus.

Trans Atlantic Trade and Investment Partnership-sopimus on rakenteeltaan TPP:n kanssa samanlainen. Sen tarkoitus on aikaansaada laaja Tyynenmeren alueen ja Euroopan valtioiden alueen kattava yksityisten yritysten määräysvallassa oleva kaupallista hyötyä ensisijaisena pitävä toimintajärjestelmä. Samalla tavalla kuin EUTA perustettaessa 20 merkittävintä eurooppalaista yritysjohtajaa laativat EU:n toimintalinjat, jotka tulivat EU:n päätöksiksi, nyt salaisilla kauppasopimuksilla lyödään lukkoon demokratian hävittäminen kertaheitolla.

Helsingin Sanomien kritisoima Venäjä pyrkii saamaan Ukrainan ja muut Itä-Euroopan maat liittymään kanssaan tulliliittoon. Venäjä tulee siten toimimaan kyseisten valtioiden demokratian puolustajana. Tulliliittoon liittyminen ei poista yksityistämisen valtioiden oikeutta päättää asioistaan.

EU:n tarjoaman sopimuksen tekee koomiseksi se, että EU väittää näillä sopimuksilla lisäävänsä demokratiaa liittyvissä maissa, muun muassa Ukrainassa.

Tilanne on vähän niin kuin merinäköala-huoneiston ostajalla, jolle asunto myydään juuri näköalan takia vaikka myyjä tietää, että kaavassa on merkitty talon ja meren väliin rakennettavaksi korkea kerrostalo. Sen asukas näkee vasta parin vuoden kuluttua maiseman sulkeutuessa tavoittamattomiin.

Avainsanat:

- EU,
- Ukraina,
- Venäjä,
- Helsingin Sanomat,
- kauppasopimukset,
- yhteismarkkinat,
- demokratia,
- pääoman valta

Puppugeneraattori suljettava!

- Sunnuntai 17.11.2013 klo 13:44
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat, valtakunnan päälehti, tuottaa käsittämättömän määrän kansainväliseen politiikkaan liittyviä artikkeleita, joiden pohjaksi näyttää riittävän toimittajan mielipide. Tänä sunnuntaina 17 marraskuuta huomio kiintyi ulkomaantoimituksen esimiehen Sami Sillanpää ”Merkintöjä”-artikkeliin. Hän luettelee maailmansodat ja vihattujen ihmisten tuhot. Sitten hän mainitsee neljätoista vuotta sitten tapahtuman, jossa yksi kansanryhmä ajoi toisen maanpakoon Kosovossa.

Yhdysvaltojen, fundamentalisti-muslimien ja kroaattien rahoittaman mainostoimisto Ruder-Finnin Yhdysvaltojen suunnittelemaa Jugoslavian hajottamista tukeva propaganda väitti Jugoslavian serbien ajavan albaanit kodeistaan. Tosi-asiaa paikan päällä toimineet YK:n tarkkailijat todistivat joukkopaon alkaneen vasta NATO:n pommitusten alettua. YK:n tarkkailijat vedettiin pois havaitsemasta kuinka Yhdysvaltojen ja eräiden muiden NATO-maiden kouluttajat kouluttivat ja varustivat albaani ”terroristeiksi”-kutsuttuja kapinallisia Albanian puolella. Nämä kapinalliset auttoivat myös Yhdysvalloilta saamiensa välineiden avulla pommitusten kohdentamisessa. Yhdysvaltojen tavoitteena oli Rambouletin sopimuksen B-liitteen mukaan miehittää koko Jugoslavia ja ottaa sen infrastruktuuri haltuunsa. Kun Jugoslavian hallitus ei tähän suostunut, alkoivat pommitukset.

Toisen maailmansodan aikana Hitlerin Saksa pommitti Belgradia. Nyt Yhdysvallat, Saksa liittolaisenaan pommitti Belgradia. Pääasiassa kroaatti-natsit ja fundamentalisti-muslimit pakottivat 1940-luvulla serbit käyttämään ortodoksisuutta ilmentävää hihanauhaa. Serbejä ei poltettu kaasukammioissa, mutta heidän päidensä katkomiseen käytettiin erityistä serbileikkuria. Pelkästään Jasenovacin keskitysleirissä tapettiin 700.000 serbiä katolisten kroaattien toimesta. Ei ole ihme, että jugoslaavit, joista serbit muodostivat enemmistön, halusivat puolustaa maataan 1990-luvulla ”lännen”invaasiolta.

Toinen tämän päivän puppu oli Pekka Mykkäsen USA, USA, USA-juttu. Varsin poukkoilevan Yhdysvaltojen puolustuspuheenvuoron clou oli se kuinka ”tuppaa unohtumaan Yhdysvaltain keskeinen rooli Balkanin sotien lopettamisessa 1990-luvulla”. Tästä tulisi olla siis kiitollinen. Tosiasiassa jo presidentti Reaganin ajoista lähtien Jugoslavian systemaattinen ja tarkoin suunniteltu hajoittaminen oli ohjelmassa. Tahallisen talouskriisin aiheuttamisen, propagandan ja sopivien liittolaisten avulla Jugoslavia saatiin taloudellisesti polvilleen. Eri osien ja kansallisuuksien välille syntyi jännitteitä. Presidentti Clinton toimitti salaisesti yhteistyössä omien Kroatian ja Bosnian lähettiläitensä kanssa jopa CIA:n ohittaen laittomasti ja salaisesti aseita Turkin kautta Zagrebiin jattavaksi kroaateille ja muslimille.

Balkanin sodat loppuivat Bosnian ja Kosovon miehitykseen ja siihen, että

Yhdysvallat sai haluamansa ja tavoittelemansa sotilastukikohdat Bosnian Tuzlaan ja Kosovon kaakkoisosaan. Kosovon sotilastukikohta Bondsteel on suurin sitten Vietnamin sodan. Ei tätä sadantuhannen kuolonuhrin ja satojen tuhansien, pääasiassa serbipakolaisten synnyttämistä voi pitää myönteisenä niinkuin Pekka Mykkänen sitä näyttää pitävän. Se, että Yhdysvallat muiden NATO:liittolaistensa kanssa päätyi lopulta rauhaan nimittäen siirtomaavaltiasta muistuttavan “high commissionerin” päättämään poliittisista asioista, johtui pelkästään siitä, että Yhdysvallat sai mitä halusi.

Nykyjärjestelmä Jugoslaviasta syntyneissä maissa edellyttää systemaattista Ruder-Finnin sodanaikaisen propagandan ylläpitämistä ja kehittämistä. Koska propaganda ei perustu totuuteen, se tulee voimistaneeksi ja kärjistäneeksi etnisten ryhmien välisiä suhteita. Paluu ennen keinotekoisesti aiheutettua sotaa edeltäneeseen, sopuisaan yhteiseloön etnisten ryhmien välillä ei onnistu.

Helsingin Sanomien ulkomaantoimituksen puuttuva kunnianhimo aiheuttaa sen, että lukijat eivät voi ymmärtää myöskään sitä mitä Syyriassa tapahtuu, joka on pitkälti toisinto Balkanista. Yhdysvaltojen CIA on pääaseistaja, Israel tukija, Saudi-Arabia ja Qatar rahoittajia ja Turkki näiden liittolainen. Sodalla ei alun alkaenkaan ollut tekemistä demokratian tai ihmisoikeuksien kanssa.

Helsingin Sanomat ei näytä pystyvän luopumaan asenteellisuudestaan.

Avainsanat:

- Syyria,
- Balkan,
- puppugeneraattori,
- Helsingin Sanomien ulkomaan toimitus,
- Sami Sillanpää,
- Pekka Mykkänen

EU:n aggressiivinen laajentumisk politiikka

- Keskiviikko 27.11.2013 klo 14:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Euroopan suurimmat teollisuusyritykset ja pääoman omistajat ovat toimineet EU:n vetureina ja sen toimintamuodon suuntaviivojen laatijoina. Globaalien markkinoiden etu edellä, todellisen kansanvallan, demokratian etua polkien, EU on laajentunut itään.

Silloin kun Eurooppalaiset suuryritykset ja niiden etu yhdistyvät Yhdysvaltaisten suuryritysten ja erityisesti pääoman omistajien, jotka muodostavat Yhdysvaltojen kansalaisista 1 %:n, etuun, laajeneminen on todella aggressiivista ja propaganda sen mukaista.

Yhdysvaltojen johtaessa ja Euroopan NATO-maiden myötäillessä omaa etuaan tavoitellen, oli helppoa saada yhteinen rintama Jugoslavian hajottamiseen. Siten sotakaan ei ole poissuljettu silloin kuin Yhdysvaltojen globaalit edut niin vaativat. Jugoslavian jäännösvaltioiden valtionvelat ovat huikasti suuremmat kuin Jugoslavian valtion velka. Siten läntinen demokratia ei ole tuonut onnea vaan enemmän surkeutta, köyhyyttä ja eriarvoisuutta. Yritykset on ajettu konkurssiin ja ylikansalliset ulkomaiset yhtiöt ovat ostaneet ne pilkkahinnalla. Työntekijät on jätetty työttömiksi tai palkattu mitättömällä palkalla. Tiedotusvälineet ovat ylikansallisten mediayhtiöiden omistamia ja ne tarjoavat kunkin maan omille kansalaisille negatiivista kuvaa heistä itsestään ja heidän menneisyydestään sosialistisen maan kansalaisina.

Jotta Yhdysvaltojen 1%:n globaali valta laajenisi, entisten sosialististen maiden asukkaat on saatava uskomaan, että aikaisempi sosiaalinen oikeudenmukaisuus, ilmainen terveydenhuolto, ilmainen koulutus yliopistoon saakka ja palkallinen kuukauden kesäloma oli jotakin surkeata, joka tuli korvata "vapaudella". Propagandaan kuuluu kutsua autoritaarista sosialismia kommunismiksi, ja tällä perusteella kommunismin ihanteet pitäisi hylätä ja hyväksyä miljoonien kommunistien tappaminen. Siten entisten sosialististen maiden asukkaiden tulee oppia ulkoa läntinen doktriini, joka edellyttää Yhdysvaltojen sotilastukikohtia ja taloudellista vallankäyttöä myös heidän kotimaihinsa vaihtoehtona "kommunismille".

Ylikansallisten yritysten pyrkiessä laajentamaan valtaansa Yhdysvaltojen johdolla, ensin Tyynenmeren alueella ja lähivuosina mahdollisimman laajan Euroopan alueella niin sanottujen kauppa- ja investointisopimusten avulla, propaganda kiihtyy entisestään. Jotta sotaa ei tarvittaisi (mutta sekin on takataskussa kuten Jugoslaviassa) propagandan täytyy saada Itä-Euroopan maat uskomaan, että pääoman vallan synonyymi on demokratia. Yhdysvaltojen erilaiset demokratia-propagandan yksityisesti rahoitetut järjestöt ovat vuosia valmistelleet maaperää "muutokselle".

Tarvitaan vielä vihollinen- paha, jotta propaganda olisi kouriin tuntuvaa. Pa-

haksi sopii Venäjä ja erityisesti Putin. Näin Aljazeera uutiskanavan ohjelman ennen viimeisiä presidentin vaaleja, jossa haastateltiin perusteellisesti, useana ohjelmajaksona, Venäjän kansalaisia kaukaa idästä aina Pietariin saakka. Valtaosa kansalaisista kannatti Putinia aidosti. Putin on pyrkinyt estämään läntisen demokratiadoktriinin levittämisen maassaan jolloin läntinen “vapaa” media on syvästi närkästynyt.

Kun Mihail Gorbatsov järjesti valtakaudellaan kansanäänestyksen siitä, kuinka moni haluaisi jatkaa yhteiskunnan kehittämistä sosialismin pohjalta, 70% kansalaisista halusi sosialismin kehittämistä. Kuten muistamme, vallankaappaus ja Jeltsin sen jälkeen estivät tuon demokraattisen prosessin tavoitteen toteutumisen.

Viime päivinä on nähty kuinka Ukrainalaisille, varsinkin nuorille on opetettu pääoman valta ja demokratia synonyymeiksi. Heille ei kuitenkaan kerrota, että kyse on ylikansallisen pääoman vallasta. Heille puhutaan, että kyse on vapaudesta ja Timoshenkon vapauttamisesta. Nuorille on jaettu ilmapalloja, voileipiä ja ohjeita kuinka toimia ja kuinka ajatella. Samanlaisen “demokratiavalmennuksen” seurauksena, Georgian aloitettua sodan Ossetiassa, jo seuraavana päivänä oli ilmapallot ja ihmisketjut Tbilisin kaduilla ja belgialaisen mainostoimiston propaganda tukemassa jo vuosia kestänyttä “demokratiakasvatusta”, johon kuului virheellinen Venäjän syyllistäminen sodan aloittamisesta.

Läntinen tiedonvälitys pitää demokratiana sitä kun afganistanilainen nainen voi osallisua missikisoihin, laulaa karaokea ja syödä hampurilaisia. Se ei kuitenkaan kysy miksi Yhdysvaltojen sotilaiden rikoksia ei tuomita Afganistanin maaperällä tai miksi USA on synnyttänyt Al Qaidan, tukee sitä Syyriassa mutta väittää taistelevansa sitä vastaan Afganistanissa ja koko maapallolla.

Avainsanat:

- EU,
- Venäjä,
- Ukraina,
- Jugoslavia,
- USA,
- 1%:n valta,
- globaalit markkinat

Mandelan hännystelijät

- Maanantai 9.12.2013 klo 11:42
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Uskomatonta nähdä kuinka median tietämättömyys yhdistettynä propagandaan ja valtioiden johtajien itserakkauteen johtaa käsitykseen, että kaikki ovat olleet alusta alkaen Mandelan puolella ja tukena.

Etelä-Afrikan rotusortohallitus menestyi ja voi hyvin USA:n johdon erityisesti CIA:n, mutta myös YK:n, kansainvälisten järjestöjen ja jopa Maailman lääkäri-iton tuella. Mandelan telkeäminen vankilaan 1962 tapahtui hyvässä yhteisymmärryksessä CIA:n ja rotuerotteluhallituksen kanssa (Kennedyn aikana). Samoihin aikoihin CIA johti Indonesian sotilasvallankaappausta ja miljoonien kommunistien tappamista. Myös 1960-luvun alussa "buurit" Indonesian entiset isännät, eli hollantilaiset käyttivät aseellista valtaa Uudessa Guineassa. Etelä-Afrikan rotusorto on buurien aikaansaannos.

Neuvostoliitto tuki ANC:ta ja rotusorron lopettamiseen pyrkivää kansanliikettä.

Vielä kahdeksankymmentäluvulla rotusorron lopettaminen näytti mahdottomalta. Muistan kuinka lujalta apartheidin voima tuntui puhuessani eduskunnassa joidenkin muiden kansanedustajien kanssa sitä vastaan. ANC:n valkoihoinen edustaja istui melko surullisena lehterillä kuuntelemassa. Eduskunnan pöytäkirjoista voi lukea kuinka laaja osa eduskuntaa kannatti apartheidia.

Muistan kuinka riemukkaalta tuntui kun toivo alkoi kasvaa. Sen ensimmäinen airut oli suomalainen AKT ja Risto Kuisma, auto- ja kuljetustyöläisten ammattiliitto, joka aloitti Etelä-Afrikkaan kohdistuvan taloussaarron. Tämä taloussaarto kasvoi, voimistui ja pakotti lopulta Etelä-Afrikan rotusortohallituksen myöntäytyksiin. Ei Mandelaa vapautettu de Klerkin armeliaisuuden johdosta, vaan siksi, että hänen oli pakko neuvotella.

Nyt Nelson Mandelan hautajaisiin kiiruhtavat kaikki ja näyttelevät kannattavansa Mandelan aatteita. Todellista ihmisoikeuksien etusijalle asettamista nykyisessä orwellilaisessa maailmassa on hyvin vähän.

Nykymaailmassa vapauden ja oikeudenmukaisuuden puolesta toimivat johtajat kylmästi tapetaan vankilaan saattamisen asemasta. Kuinka moni Mandelan hautajaisiin saapuva korkea vieras muistaa, että palestiinalaiset istuvat samaan aikaan Gazan keskitysleirissään ilman sähköä ja puhdasta vettä? Tai kuinka monta Länsirannan palestiinalaisten satoja vuosia vanhaa oliivipuuta on hakattu laittomien juutalaissiirtokuntien alta. Tai kuinka monta palestiinalaisten johtajaa Jasser Arafat mukaan luettuna, on tapettu kaikkien näiden Mandelaa surevien johtajien silmien alla ja myötävaikutuksella.

Nykyisen maailmanjärjestyksen mukaisesti apartheidihallitus Israelissa nauttii EU:n taloudellisesta suosituimmuusasemasta. Palestiinalaisia ja heidän oikeuksiaan tukenut ja maassaan toteuttanut Syyrian hallitus on taloussaarron kohteena.

Yhdysvallat myy aseita Israelille ja Syyrian hallitusta vastaan taisteleville terroristeille.

Totuus on muuttunut valheeksi, oikeudenmukaisuus vääryydeksi ja tätä Orwellilaista todellisuutta ylläpitävät piittaamattomat, pinnalliset tiedotusvälineet ja niiden usko globaaliin ylikansallisen pääoman vallan oikeutukseen.

Yhdysvallat ehti poistaa Nelson Mandelan terroristien listalta vasta v. 2008, viisi vuotta ennen tämän kuolemaa. Siten suurin osa hautajaisissa paikalla olevista Yhdysvaltojen presidenteistä piti häntä terroristina ja apartheidia hyvänä järjestyksenä - heidän globaalille vallalleen. Ehkä he miettivät sitä haudalla seistessään.

Ja mikäpä on miettiessä, taloudellinen valta Etelä-Afrikassa on edelleen tukevasti valkoisen rodun käsissä ja köyhät mustat asuvat slummeissaan.

Avainsanat:

- CIA,
- Mandela,
- Risto Kuisma,
- AKT,
- taloussaarto,
- Etelä-Afrikka,
- rotusorto

Keitä Ukrainan EU:ta tukevat mielenosoittajat ovat?

- Sunnuntai 15.12.2013 klo 11:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen parlamentaarisesti hallitun YLE:n uutistoimittaja Marja Manninen selostaa posket innosta hehkuen Kiovan mielenosoituksia. Leninin patsas kaatuu ja sitä hakataan kappaleiksi. Suomalainen poliittinen johtaja kehuu kuinka Ukrainassa ja Thaimaassa toteutuu näin demokratia!

EU:n ulkopoliittinen johtaja Catherine Ashton ei ole yhtä naivi. Ei myöskään Saksan hallitus eikä pääomapiirit Saksassa ja Yhdysvalloissa. He tavoittelevat samaa kuin Jugoslaviassa. Ukrainan 48 miljoonan asukkaan maa on saatava osaksi laajaa yhteismarkkinaa, jossa vallitsisivat pääoman lait.

Jugoslavian kaavaa on toteutettu irtisanomalla Ukrainalta IMF:n lainat. Irtisanomisen verukkeena on se, että Ukrainan hallitus subventoi kansalaistensa energialaskuja. Ashton on uhannut Ukrainaa myös taloussaarrolla ellei se allekirjoita EU-sopimusta. Kun Jugoslavia ajettiin taloudelliseen kaaokseen 10v ohjelmalla, tiedettiin, että köyhyys ja epävarmuus nostaisivat liittovaltion kansoja vastakkainasetteluun. Ukrainan kohdalla 2v annos ahdinkoa vahvistettuna voimakkaalla EU-propagandalla on jakamassa maan kahtia. Kun Jugoslavian hajottamisessa Yhdysvaltojen National Endowment for Democracy kasvatusohjelma tuotti satoa, EU vuorostaan käyttää EU-Endowment for Democracy kuorrutusta.

Minkälaisia voimia EU nyt käyttää tavoitteidensa saavuttamiseen?

Jokainen, joka on lukenut toisen maailmansodan historiaa tai lukenut esimerkiksi Curzio Malaparten taidokkaan kirjan *Kaputt*, tietää, että Länsi Ukrainassa toimi kansallismielinen fasisti-puolue, jonka johdossa oli Stepan Bandera. Juutalaisia tapettiin kylmäverisesti ei ainoastaan Ukrainassa vaan heitä jahdattiin myös Puolan alueelle. Der Spiegelin kirjallisuuskriitikon Reich-Ranickin henki pelastui puolalaisen talonpojan piiloteltua häntä ja hänen vaimoaan kellarissaan. Länsi-Ukrainalaiset olivat Hitlerin halukkaita liittolaisia ja fasistisempia kuin fasistit itse. The New York Review of Booksissa ilmestyi laaja artikkeli aiheesta 2012.

Oranssin vallankumouksen presidentiksi nostama Justschenko pystytti patsaan Stepan Banderalle Lviviin, jossa oli laajimmat juutalaispogromit. Monet muutkin fasistit ovat viimeisen kymmenen vuoden aikana saaneet kunnianpalautuksen ja heidät on virallisesti nimetty Ukrainan sankareiksi.

Yksi mielenosoitusten keskeisistä voimista on Svoboda-Vapaus puolue, joka on äärioikeiston kattojärjestön jäsen kuten Jobbik Unkarissa ja Front Nacional Ranskassa. Svoboda on natsikollaboraattoreiden suora perillinen.

Julia Timoshenkon puolue oli vaaliliitossa Svobodan kanssa ja auttoi tämän saamaan merkittävän määrän edustajia parlamenttiin.

Mielenosoituksissa räväköitä puheita pitänyt, Saksassa asuva, myös oikeistolainen

nyrkkeilijä Klitschko on Saksan hallitsevan puolueen Kristillisdemokraattien Konrad Adenauer säätiön tukema poliitikko. Hänen tehtäväkseen on delegoitu pysyvän EU-myönteisen enemmistön saaminen Kiovaan. Klitschko vaati Yhdysvaltojen apulaisulkoministeri Victoria Nulandia ja republikaani senaattoria John Mc Cainia, heidän näyttäytyessään Kiovan torilla mielenosoittajien tukena, jakaen kakkuja ja pikkuleipiä, että Yhdysvaltojen tulee ryhtyä sanoista tekoihin. Klitschko vaati Ukrainaa asetettavaksi taloussaartoon! Siis köyhät köyhtykää, jotta pääsemme valtaan, niinkö?

Kaikkia EU-mielenosoitukseen osallistuvia puolueita yhdistää Venäjä-vastaisuus, jota EU tukee. NATO pyrkii lisäämään vaikutusvaltaansa Ukrainassa yhteisillä sotaharjoituksilla vaikka myös Venäjällä on sotilastukikohta Sevastopolissa.

Mistä johtuu, että Suomen media ja jotkut poliittiset johtajat voivat kokea parlamentilta luottamuslauseen saaneen hallituksen ja vapailla vaaleilla valitun presidentin vallan kyseenalaistavan väkivaltaisen mielenosoituksen olevan demokratiaa Ukrainassa tai Thaimaassa?

Toisen maailmansodan aikana Suomi tunnusti fasistisen Kroatian. Pari vuotta sitten Suomi ajoi voimakkaasti Kroatian EU jäsenyyttä, maan, joka itsenäisyytensä ensi metreillä hyväksyi perustuslain, jolla ikiaikaisilla asuinsijoillaan Kroatiassa asuvat serbit, julistettiin toisen luokan kansalaisiksi ja menettämään monet siihenastiset tasaveroiset sosiaaliset oikeudet.

Onko meillä jokin pysyvä kyvyttömyys erottaa fasismia demokratiasta. Kun EU pyrkii ajamaan itsekkäitä suurpääoman taloudellisia ja sotilaallisia tavoitteita demokratian kustannuksella on sitten kysymys Ukrainan painostamisesta tai kauppaneuvotteluista USA:n kanssa, Suomi ajelehtii tietämättömyyden tai naiviuden merellä. Onko historiassamme tunnistamattomia, käsittelemättömiä asioita, joiden käsittelemättömyys johtaa kyvyttömyyteen tunnistaa mikä on syvästi oikeudenmukaista ja demokraattista ja mikä ei?

Mielestäni olemme huolestuttavilla vaarallisilla vesillä.

Avainsanat:

- fasistipatsaat,
- Länsi-Ukraina,
- juutalaisvainot,
- Stepan Bandera,
- Ashton,
- Konrad Adenauer-säätiö,
- Svoboda,
- Klitschko,
-

Erikoissairaanhoidon ja perusterveydenhuollon hallinnollinen erillisuus on tuhon tie!

- Tiistai 17.12.2013 klo 9:18
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Hallitus pyrkii sosiaali-terveys- ja kuntauudistuksellaan ilmeiseen kansakunnan hyvään. Tosiasia on, että vain riittävän suurilla hallinnollisilla kokonaisuuksilla voidaan toteuttaa järkevää sosiaali- ja terveydenhuoltoa.

Toimin Helsingin nuorisopsykiatrian ylilääkärinä 25 vuotta ja riittävän määrän vuosia HYKS:n hallituksen - tosin varajäsenenä- mutta aitopaikalla seuratakseni kuntayhtymän päätöksenteon peruseräjänteitä sekä 15 vuotta kaupunginvaltuustossa.

Laman aikana 1990-luvulla havaitsin, että oman yksikköni sairaalapaikat vievät 38.000 vastuuväestön, 13 -19 vuotiaiden helsinkiläisten, kokonaisbudjetista 80%. Avohoidon lisäämisen tarve oli huutava. Mistään ei ollut saatavissa lisäresursseja. Päätin ottaa resurssit sairaalahoidosta. Siirsin sairaalassa toimineet lääkärit, psykologit ja sosiaalityöntekijät toimimaan poliklinikoilla. Mikäli lääkäri katsoi potilaan tarvitsevan sairaalan osastohoitoa, hänen tuli itse mennä potilaan kanssa osastolle ja neuvotella hoitajien kanssa minkälaista osastohoito olisi, antaa ohjeet ja osastoille jääneen apulaislääkärin tehtävänä oli suorittaa välttämättömät toimet. Erikoislääkäri kävi poliklinikalta käsin seuraamassa potilaan kunnon edistymistä. Osaston hoitaja saattoi potilaan vastuupoliklinikalle, terapiaoihin ja neuvotteluihin, heti voimien salliessa. Toisin sanoen potilaalla oli vain yksi hoitosuunnitelma ja se oli tehty poliklinikalla, eli avohoidossa. Sama lääkäri vastasi kokonaisuudesta tapahtui se sitten osastolla tai avohoidossa. Siten ei ollut kahta rinnakkaista hoitojärjestelmää vaan yksi kokonaisuus, jossa kaikki työskentelivät yhteisen päämäärän- potilaan aidon kohtaamisen- eikä laitostamisen hyväksi.

Pöhötynyt suomalainen erikoissairaanhoidon on saatava hallintaan. Havaitsin HYKS:in hallituksessa, että varsinkin pienempien kuntien päättäjät olivat ”asiantuntijalääkäreiden armoilla”. Asiantuntija saattoi aina perustella miksi tuo ja tuo kallis laite tai järjestelmä oli aivan välttämätön. Lääkärit ovat valitettavan kapeakatseisia, oman spesialiteettinsa asiantuntijoita. Yli 30% nuorista lääkäreistä on sitä mieltä, että Suomessa on liian hyvä sosiaaliturva. Heroiset leikkaukset tuntuvat tärkeämmiltä kuin tylsä perusterveydenhuolto.

Erikoissairaanhoidon järkevöittäminen ei voi tapahtua, jos sen järjestäjällä ei ole budjettivastuuta. Vastuullisuus merkitsee kykyä riisua erikoissairaanhoidon ja siirtää varoja perusterveyden- ja sosiaalihuoltoon. Sen seurauksena nähdään järkevämpiä menettelytapoja ja humanimpaa potilaitten kohtelua ja- yllätys, yllätys, myös parempaa erikoissairaanhoidoa.

Nuorisopsykiatrian kohdalla lama synnytti toimintatapoja, jotka muuttivat hoitohenkilökunnan asenteita potilasta arvostaviksi. Potilaat muuttuivat oman asiansa asiantuntijoiksi ja hoito oli yhteistyötä. Tehostuneen polikliinisen työn

seurauksena sairaalapaikkojen tarve väheni ja hoitoajat sairaalassa lyhenivät.

Kaiken ytimenä oli se, että seurasimme budjettia. Tiesimme toimenpiteittemme budjettivaikutukset. Olimme tiiviissä yhteistyössä terveyslautakunnan kanssa, jonka tuki oli välttämätön tehdessämme rohkeita siirtoja.

Toimimme tiiviissä yhteistyössä sosiaalitoimen kanssa. Tavoitteenamme oli saada jokaiselle potilaalle paitsi vastuulääkäri, myös vastuusosiaalityöntekijä. Psykiatria on eräänlainen laboratorio, jonka työn kautta voi nähdä, että myös ruumiillisissa sairauksissa sairaudet ja sosiaaliset olosuhteet ovat kietoutuneet toisiinsa.

Vaikka toimintamallimme oli erikoissairaanhoidon alaa, sen mekanismit voi yleistää koko terveyden- ja sosiaalihuoltoon.

Olen kuvannut toimintaympäristömme ja mallimme kehittämisen kirjassani Pirkko Turpeinen: Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoja kasvuun.

Hallituksella tulee olla rohkeutta tehdä radikaali kunta- ja sosiaali- ja terveydenhuollon uudistus. Vesitetty kompromissi ei vie tilannetta nykyisestä parempaan. Perustuslain henkeä ei voi tulkita siten, että se vaatisi olemaan huolehtimatta kansan hyvinvoinnista ja terveydestä myös nykyisessä taloudellisessa tilanteessa.

Avainsanat:

- so-te-kompromissi,
- pöhöttynyt erikoissairaanhoido,
- tuhlailevat lääkärit,
- taloudellinen ja tehokas terveystaloudellisuus

Blogikirjoituksia Vuosi 2014

Pirkko Turpeinen-Saari

Miksi EU ja USA provosoivat sisällissotaa Ukrainaan

- Keskiviikko 1.1.2014 klo 14:22
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Glenn Greenwald kertoi hiljattain Hampurissa pitämässään puheessa, kuinka Edward Snowdenin raporttien ensimmäinen paljastus oli se, että johtajat ja viranomaiset valehtelevat. Se ei kuitenkaan ollut pahinta, vaan se kuinka media myötäilee tätä valehtelua.

Ukrainan mielenosoitukset ovat olleet eräs viime kuukauden raportoiduimpia tapahtumia. Kuitenkin tärkeämpää kuin se, mitä raportoidaan, on se, mitä ei raportoida.

Suomenkielisissä tiedotusvälineissä ei ole ollut sanaakaan EU-Ukrainalähentymissopimuksen sisällöstä. Sen sijaan toimittajat ovat kuvanneet tapahtumat demokratian riemuvoitoksi!

Tosiasiassa kyse on Ukrainan saamisesta osaksi Yhdysvaltojen ja NATO:n hegemoniaa, EU:n välityksellä. EU toimii ikäänkuin sievänä satuolentona, joka tarjoaa Ukrainalle hyvinvointia ja viisumivapautta, mutta viitan sisällä onkin susihukkanen, jonka hampaissa Ukraina joutuisi sitoutumaan taloudelliseen kurjistumiseen ja sotilaalliseen liittoon Yhdysvaltojen, NATO:n ja EU:n sotilaallisen osion kanssa.

Ukraina-EU integraatiosopimuksen ensimmäiset artikkelit ovat puhtaasti sotilaallisia. EU tietää, että Ukrainan parlamentti on äänestänyt 226 äänellä NATO-ratkaisua vastaan. Silti USA ja NATO-liittolaisuus sisältyvät integraatiosopimukseen.

Jo 1997 Brzezinski kirjassaan "The Grand Chessboard" kuvasi kuinka keskeistä Yhdysvaltojen globaalien vallan rakentamisessa on kohdemaiden eliitteihin kuuluvien henkilöiden sitouttaminen yhteistyöhön. Jo Neuvostoliittoa hajoitettaessa Yhdysvaltojen presidentti oli yhteydessä opportunistiseen Boris Jeltsiniin, ennen ratkaisevaa hajoitusta merkitsevää kokousta Ukrainan ja Valkovenäjän johtajien kanssa Belovezissa. Samaa sitouttamista harrastettiin Jugoslavian hajottamisprosessissa ja nyt Ukrainassa.

Mikä mielenkiintoisinta, niin Jugoslaviassa kuin Ukrainassa Lännen yhteistyökumppaneiksi löytyi fasisteja. Jugoslaviassa presidentti Clintonin salaisen aseavun ja Yhdysvaltalaisen kenraalin sotilaallisen johtamisen saajiksi löytyi Bosnian Alija Izetbegovich, fasistisen Tikarit järjestön jäsen, toisen maailmansodan aikana. Hän laati Islamilaisen julistuksen 1970. Siinä julistettiin että paras serbi on kuollut serbi. Kroatian presidentti Tudjiman muutti perustuslaissa serbit toisen luokan kansalaisiksi ja ajoi Yhdysvaltalaisen kenraalin johdolla serbit pois ikiaikaisilta asuinsijoiltaan Kroatiaa. Nyt Ukrainassa EU:n liittolaiset äärioikeistolaiset fasistien perilliset mellakoivat demokraattisesti valittua presidenttiä vastaan. Jugoslavian esimerkki osoittaa, kuinka sisällissota ei ole EU:n ja USA:n laskelmissa poissuljettua.

Jo Neuvostoliittoa hajoitettaessa Ukrainan oletettiin siirtyvän nopeasti NATO:n vaikutuspiiriin. Globaali vakoilu, eliittiin vaikuttaminen eikä ”demokratiakasvatus” ole saanut ukrainalaisia puolelleen. Taloudellisen katastrofin uhatessa Ukrainan presidentti sai Kiinalta 8 miljardin euron lainan ja Venäjältä 11 miljardia, EU:n tarjotessa 800 miljoonaa sekä samanlaisia pakkotoimia kuin Kreikassa ja Portugalissa lisättynä kaikilla armeijan ja puolustusintegraation tuomilla lisävelvoitteilla.

Valitettavan moni suomalainen kansainvälinen toimija on USA:n ja NATO:n globaalien tavoitteiden tukija ja toteuttaja. Siksi valheet ja niiden pohjalla toteutetut toimenpiteet saavat vaikuttaa kansainvälisessä politiikassa ja median kautta kansalaisten mielissä. Kansainvälinen oikeus on menettänyt merkityksensä ja globaali poliisivaltio on kohta totta.

Jokaisen yksityisyys on kadonnut globaalin vakoilun seurauksena. Moni suomalainen piti Ruotsia ihannevaltiona. Vuodesta 1954 lähtien se on kuitenkin toiminut Yhdysvaltojen tärkeimpänä yhteistyökumppanina vakoilun alalla. Koska muut tärkeät kumppanit ovat Australia, Uusi Seelanti ja Britannia, voinee olettaa, että vakoiluyhteistyössä on hyödynnetty myös 1960-luvulta saakka Echelon vakoilusatelliitin avulla saatua niin sotilaallista kuin kaupallista tietoa.

Vaikka Ruotsi ei ole NATO-maa, se toimii saumattomasti USA-NATO globaalin vallan osana. Vaarallisinta on planeetan ionosfäärin manipulointiin liittyvä sotilaallinen yhteistyö, joka on naamioitu revontuli-tutkimukseksi. Planet Earth; the latest weapon of war Rosalie Bertell’in, kuuluisan radiologin ja nunnan kirja antaa tästä karun kuvan. Tämä toiminta kuuluu salaisten asioiden alueeseen, joka paljastuu vasta jonkin katastrofin seurauksena.

Uusi vuosi alkaa synkissä merkeissä. EU:n suosikkimaa Israel pitää pidätettyjä palestiinalaislapsia rautahäkeissä ulkosalla, lumisateessa ja viimassa. USA, Saudi-Arabia ja 14 EU-maata johtavat, kouluttavat ja aseistavat Syyrian sisällissodan oppositiota Ammanissa Jordaniassa sijaitsevasta keskuksesta käsin. Samalla media valittaa Syyrian lasten kohtaloa. Saudi-Arabian johto lupaa Volgogradin terroritekojen loppuvan, jos Venäjä tekee niinkuin Saudi-Arabia haluaa. Terroristit ovat S-A:n käskettävissä. Jollei näin tapahdu, veriteot jatkuvat, lapset saavat kuolla.

Jos Auschwitz olisi nyt, maailma kohauttaisi harteitaan

Avainsanat:

- EU,
- Ukraina,
- sisällissota,
- Brzezinski,
- NATO,
- media,
- Glenn Greenwald,

- USA,
- Ruotsi,
- EU,
- sotilaallinen integraatio ja kauppasopimus,
- Venäjä

Helsingin Sanomien Kuuba-pääkirjoitus peräisin Valkoisesta talosta?

- Tiistai 14.1.2014 klo 10:44
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Jo lastenlastenkin takia on pakko puuttua Helsingin Sanomien yksisilmäiseen pääkirjoitukseen “Kuuba tarvitsee houkuttimia”.

HeSa kertoo EU:lla olleen jo 20v ajan yhtenäinen linjaus suhteessa Kuubaan. Moniarvoisen demokratian kehittämistä, ihmisoikeuksien kunnioittamista ja elintason kohottamista!

Siirtomaavallan ylemmyydellä Helsingin Sanomat tulkitsee EU:n hyvän-
tekeväisyysasennetta Kuubaan.

Ei Kuuba tarvitse almuja vaan oikeutta. Helsingin Sanomat ei tiedä, että kaikki maapallon maat, myös jokainen EU-maa, lukuunottamatta Yhdysvaltoja ja Israelia ovat vuosikymmenien ajan vaatineet YK:ssa Yhdysvaltoja lopettamaan Kuuban taloussaarron. Yhdysvallat on estänyt kaikin keinoin Kuubaa kehittymästä omien kuubalaisten arvojen pohjalta. Yhdysvallat on pakottanut muut maat sopeutumaan omaan taloussaartoonsa uhkailemalla boikotoida niitä maita, jotka tekisivät kauppaa Kuuban kanssa.

Kuubalaisia arvoja ovat olleet ilmainen koulutus yliopisto-opiskelu mukaanluetuna, ilmainen terveydenhuolto, subventoidut elintarvikkeet ja asuminen. Vielä kolme vuotta sitten jokaisen kuubalaisen palkka oli sama, riippumatta siitä oliko hän lääkäri vai siivooja. Tärkein arvo on ollut Yhdysvaltojen pakkovallasta huolimatta solidaarisuus. Solidaarisuus toisia kuubalaisia kohtaan mutta myös solidaarisuus kehittyviä maita kohtaan. Kuubalaiset ovat rientäneet opettamaan nicaragualaisia lukemaan ja sadat lääkärit ovat auttaneet Etelä-Afrikan terveydenhuollossa.

Helsingin Sanomat ei nykyisessä yhtiökapitalismin ilmapiirissä kykene näkemään eikä kokemaan miltä keskinäinen solidaarisuus tuntuu. Miltä tuntuu kun jakaminen ja toisten auttaminen on tärkeämpää kuin raha ja tavara.

Kuubalaiset ovat lukutaitoisempia kuin taloussaartoa käyttävä Yhdysvallat. Kuuban lapsikuolleisuus on alhaisempi kuin Yhdysvaltojen lapsikuolleisuus. Ehkä pääkirjoitustoimittaja voisi tehdä ajatuskokeen, minkälainen maa Suomi olisi, jos millään maalla ei olisi 60 vuoteen ollut oikeutta käydä kauppaa Suomen kanssa. Jos presidenttejä olisi jatkvasti yritetty murhata tuon talouspakotteisiin turvautuvan vallankäyttäjän toimesta.

Helsingin Sanomat ei pysty näkemään ultrakapitalismin tunkeutumista yhteiskuntaamme. Björn Wahlroos ja Alexander Stubb ovat tuon suuntauksen keskeiset markkinamiehet.

Sen jälkeen kun pankit on pelastettu verorahoilla, Stubb alkaa markkinoida USA:n ja EU:n kauppa- ja investointisopimusta, jossa yksityistetylle oikeusjär-

jestelmälle suotaisiin mahdollisuus haastaa valtiot omaan oikeuteensa mikäli joillakin valtion toimenpiteillä haitattaisiin yritysten voittoja. Siis veronmaksajat pantaisiin maksumiehiksi. Toisaalla hallitus siirtää varoja kaikelle yhteiskunnan kehitykselle tärkeästä yliopistojen ja tutkimuslaitosten perustutkimuksesta kahden ministeriön omaan käyttöön, rahastoksi. Tämän rahaston hallinnoinnin Wahlroos yksityistäisi, jolloin veronmaksajien rahoja myös tältä osin siirrettäisiin pois demokratian ulottuvilta.

Helsingin Sanomat valtakunnan päälehtenä ei näytä tarkastelevan yhteiskunnan ilmiöitä demokratian ja kansalaisyhteiskunnan näkökulmasta. Tämän hetkinen arvoiltaan oikeistolainen EU ei ole alunperin propagoidun rauhan tavoitteen mukainen EU. Sen sijaan sen monet jäsenmaat ovat moraalittoman veronkieron mahdollistajia ja taloudellisen voitontavoittelun symboleita. Keskeiseksi arvoksi on rauhan sijasta tullut yhtenäinen talousalue, jonka sisällä vauraammat EU-maat sekä Yhdysvallat voivat hallita infrastruktuuria ja edistää ultrakapitalismia mahdollisimman laajalle. Helsingin Sanomat tukee yksipuolisella ja harhaanjohtavalla Kuuba-pääkirjoituksellaan arvoja, joiden johdonmukainen toteuttaminen purkaa demokratian ja aidon ihmisyyden lopullisesti.

Avainsanat:

- Wahlroos,
- Stubb,
- Helsingin Sanomat,
- Kuuba,
- EU,
- talouspakotteet,
- inhimillisyys,
- kansallinen itsemäärääminen,
-

Ukraina ja Venäjä - Helsingin Sanomien huima ohilaukaus

- Tiistai 21.1.2014 klo 12:23
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat esittää 21 tammikuuta pääkirjoituksessaan ja Olli Kivisen kolumnissa harhaanjohtavan katsauksen Venäjän ja Ukrainan todellisuuteen.

Venäjä ja Ukraina eivät elä tyhjiössä vaan maailmanpolitiikan kokonaisuuden viitekehityksessä sekä historiallisten prosessien osana.

Yhdysvallat tavoittelee julkisen strategiansa pohjalta maailmanvaltaa, eikä se anna minkään estää tuota tavoittelua. Presidentti Obaman aikana Yhdysvaltojen salaiset sotilaalliset operaatiot toimivat jo 134:ssä maassa. Bushin presidenttikautteen verrattuna lisäys on 123 prosenttia. Useat sotilastukikohdat ovat Euroopassa. Pelkästään Italian tukikohdat maksavat 600 milj. euroa vuodessa. Tuoreet saavutukset ovat valtava Bondsteel-tukikohta Kosovossa, jonka maapohja saavutettiin sodalla yhteistyössä NATO:n kanssa, samoin tukikohta Tuzlassa Bosniassa.

Strategiaan kuuluvat hallituksen vaihdokset ja yhteiskuntajärjestelmän muutokset (Jugoslavia, Jemen, Libya, Syyria). Tavoitteena on sotilaallisen läsnäolon saavuttaminen sekä infrastruktuurin saaminen omien ylikansallisten sijoittajien haltuun. Talouden romahduttamisen seurauksena kansalaisyhteiskunta saatetaan alamaiseen asemaan kuten siirtomaissa aikanaan.

Oikeistolaista politiikkaa harjoittavan EU:n tavoitteet ovat olleet yhteneväiset USA:n tavoitteiden kanssa.

Helsingin Sanomat muun median ohella paheksui muutaman anarkistin tihutöitä Tampereella itsenäisyyspäivänä. Nyt se nostaa 2 kuukautta Kiovan keskustan lamauttaneen neofasistien väkivaltaisen mielenosoituksen ihailunsa kohteeksi. HeSa ei ihmettele miksi Yhdysvaltojen ex-edustaja NATO:ssa - nykyinen apulaisulkoministeri Nuland kävi jakamassa piparkakkuja mielenosoittajille, miksi Saksan Adenauer-säätiön tukema nyrkkeilijä pyytää Yhdysvaltoja asettamaan Ukrainalle talouspakotteita. Onko talouspakotteiden anominen isänmaallisuutta vai destruktiivisuutta- tuhon pyytämistä.

Trans-Atlanttisten suhteiden saarnamies Olli Kivinen ei näe Venäjän todellisuutta. Häntä ilmeisesti harmittaa, että Venäjä on itsetunnoltaan vahva, itsenäinen kansainvälinen toimija, joka tukeutuu kansainvälisiin oikeusnormeihin.

Venäjä pyrkii takaamaan itselleen ja lähivaltioilleen itsenäisen ajattelun ja toimimisen mahdollisuuden Yhdysvaltojen maailmanvaltapyrkimysten aikana. Yhdysvaltojen globaali, kaiken ja kaikki kattava vakoilu ja propaganda on jo riistänyt meiltä ajattelun vapauden. Jotta ajattelu ja kansalaisyhteiskunta voisi toimia totuuden ja oikeudenmukaisuuden puolesta, tulisi toiminnan perustua oikeaan tietoon. Itsenäinen toimiminen edellyttää taloudellista itsenäisyyttä, oli sitten kysymys yksilöstä tai yhteiskunnasta.

Kiina ja Venäjä tarjosivat taloudellista apua Ukrainalle hädän hetkellä 8+11 miljardia. Sitä EU tai USA ei tarjonnut. Sen sijaan ne uhkaavat talouspakotteilla kun Ukrainan hallitus pyrkii lopettamaan anarkian. Suomessa muistetaan Lapuan aika 1930- luvulla, jolloin armeija, suojeluskunnat ja hallitus pyrittiin saamaan anarkian panttivangeiksi ja lähes ainoana demokratiaa ja oikeusvaltiota edustanut entinen presidentti Ståhlberg kyydittiin itärajalle. Ukrainalla on nyt oma Lapuan aikansa, johon se tarvitsee demokraattista Eurooppaa tuekseen, oikeistolaisen Euroopan ja USA:n sijaan.

Demokratia edellyttää Ukrainan hallituksen tukemista sen pyrkiessä saamaan talouden hallintaansa ja anarkian loppumaan. USA ja nyky-EU voisivat rauhassa odottaa seuraavia vaaleja ja kansan tahtoa Ukrainan kehityksestä. Ukrainan oikeudenmukainen kohtelu edellyttää EU:n muuttumista ylikansallisten yhtiöiden vallan palvelijasta kansalaisten ja demokratian ehdoilla toimivaksi, rauhaa ja yhteistyötä rakastavaksi yhteisöksi.

Avainsanat:

- Ukraina,
- Venäjä,
- Helsingin Sanomat,
- USA:n maailmanvalta,
- uusfasismi,
- anarkia

A-studio:Talkin mahalasku Ukrainasta

- Perjantai 31.1.2014 klo 12:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kuinka tietämätön toimittaja saa olla vetäessään kansainvälispoliittista ajankohtaisohjelmaa??A-studion keskustelu oli tietämätöntä taivastelua ja käsittämätöntä asioiden sotkemista. Edes ulkoministeri Tuomiojan asialliset näkökohdat eivät pystyneet pelastamaan tilannetta. Terho jäi odottavalle kannalle.

Toimittajaa ei ihmetyttänyt se, että NATO:n pääsihteeri oli juuri edellisenä päivänä todennut, että Ukrainan lähentymissopimus EU:n kanssa olisi ollut merkittävä lisä Euro-Atlanttiseen turvallisuuteen. Toimittaja ei myöskään ihmetellyt, miksi Yhdysvaltojen eturivin vaikuttajat ovat käyneet tukemassa mielenosoittajia ja ulkoministeri Kerry aikoo tavata heidän johtajiaan Saksassa.

Toimittaja ei tiennyt, että Yhdysvallat on jo vuodesta 1983 lähtien CIA:n miedomalla versiona National Endowment for Democracylla pyrkinyt vaikuttamaan entisen Neuvostoliiton eri osien lähentämiseen NATO:oon ja globaalin talouden osiksi. Toimittaja ei käsitä, että Ukrainaan pyritään sovittamaan samoja toimenpiteitä, joilla Jugoslavia hajotettiin ja ajettiin sisällissotaan. Ensin hajotetaan talous ja omavarainen maanviljelys- ja teollisuustuotanto. Hankitaan Yhdysvaltojen lahjomat poliitikot tukemaan IMF:n Maailmanpankin suunnittelemaa talouden “tervehdyttämistä” romahduksen kautta.

Ukrainan entinen keskuspankin johtaja ja myöhemmin päämisteri Justchenko toimi eräänä tällaisena Yhdysvaltojen nukkena. Hän osallistui v 1994 talouden “shokkihoitoon”. Leivän hinta kohosi yhdessä yössä 300 prosentilla, sähkön hinta 600%, joukkoliikenne 900% ja elintaso romahti, aivan kuten Jugoslaviassa Yhdysvaltojen ja Maailmanpankin irtisanoessa Jugoslavian lainat yht’äkkisellä päätöksellä.

Ukraina tunnetaan viljavainioistaan ja raskaasta teollisuudestaan. USA:n ja IMF:n kanssa tehdyn taloussopimuksen seurauksena Ukrainaan alettiin dumpata Yhdysvaltalaista ylijäämäviljaa, jonka seuraukset olivat samat kuin missä tahansa kehitysmaassa. Viljantuotanto Ukrainassa laski 45%.

Yhdysvaltojen kouristuksenomaisen tarpeen saada Ukraina kokonaan omaan valtaansa on ymmärrettävissä käyttämällä dokumenttiohjaaja Rainer Vossin verstausta taloudellisesta keinottelusta addiktiona, sairautena. Yhdysvaltojen 1%:lle addiktio rahaan ja valtaan on peliriippuvuuttakin pahempi addiktiosairauden muoto. Jos sen käsittää voi myös ymmärtää USA:n väkivaltaistenkin toimien logiikan. Tämä itsekäs sairaus on humanismin ja solidaarisuuden vastakohta.

USA on vuosikymmenten ajan sijoittanut rahaa, vaikutusvaltaa, värivallankumousta ja propagandaa Ukrainaan hankkien oikeistolaista EU-politiikkaa ajavan EU:n rinnalleen. Tältä pohjalta on ymmärrettävää, että konkurssinkin uhalla Ukrainan “olisi tullut” liittyä USA:n ja Euroopan rahamaailman havittelemaan

kauppayhteisöön. Peruuttaminen viime hetkellä oli kuin alkoholistilta ottaisi pullon suusta, ennen kipeästi kaivattua naukkua.

Venäjän asenne on turvallisuuspoliittisesti ymmärrettävä. Yhdysvaltojen rahamaailmaa edustavat oikeistolaiset poliitikot pitävät Venäjää päävihollisena. Ne haluavat saartaa Venäjän NATO-mailla. Kysyä voikin kumman maan kultturi, kieli ja uskonto on lähempänä Ukrainaa, Venäjän vai Yhdysvaltojen. Kuinka mielekäs globaalin vallan etuja puolustava NATO on Ukrainalle?

Addiktion tyydyttäminen johti Jugoslaviassa Yhdysvaltojen fasististen liittolaisten salaiseen aseistamiseen sisällissodan synnyttämiseksi ja hallituksen ja yhteiskuntajärjestelmän vaihtamiseksi. Toistaiseksi Ukrainassa mielenosoittajille on annettu vähemmän tulivoimaa, mutta tavoite on sama. Tuki äärioikealle jopa fasistisille liikkeille on tullut USA:sta ja Saksasta.

Jugoslavalaisilla ei ollut varaa ostaa romahdutettua infrastruktuuriaan vaan yritykset jouduttiin myymään pilkkahintaan ylikansallisille sijoittajille. Suuri osa lehdistöä ja TV-asemia on nyt ylikansallisilla yhtiöillä, jotka tulkitsevat sodankin kulkua totuuden vastaisesti. Jugoslavian jäännösvaltiot kuulevat omista tiedotusvälineistään ”lännen” tulkinnan omista prosesseistaan ja historiastaan.

Kun Jugoslavia aikoi haastaa NATO:n kansainväliseen tuomioistuimeen laitoman sodan aloittamisesta, sille todettiin, että se ei voi tehdä sitä, koska ei ole rajojen muututtua enää YK:n jäsen. Siis YK:n perustajavaltion jäännös ei ollut enää jäsen.

Tämä osoittaa minkälaista mielivaltaa kansainvälisessä politiikassa USA-johtoisen NATO:n politiikkaan liittyminen merkitsee. Jugoslavian kohtalo tulee olemaan Ukrainankin kohtalo, ellei Euroopan unionin vaaleissa tapahdu jyrkkää käännöstä demokratian ja rauhanomaisen yhteistyön suuntaan.

1 kommentti. Avainsanat:

- Jan Andersson,
- Tuomioja,
- Terho,
- A-studion toimittajan tiedot,
- Ukrainan talouskriisi,
- Jugoslavia,
- USA,
- NED,
- IMF,
- CIA,
- NATO

Espanjan terveydenhuoltojärjestelmä on parempi kuin Suomen

- Keskiviikko 12.2.2014 klo 13:48
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Asuttuani 5 vuotta Barcelonan lähellä ja käytettyäni sikäläistä julkista terveydenhuoltoa voin vakuuttaa samaa kuin kansanedustaja Juha Väättäin: Espanjan terveydenhuolto on parempi kuin Suomen.

Tosin en tiedä mihin nykyinen Espanjan hallitus on asiat ajanut mutta oma kokemukseni on vuosilta 1999 -2004.

Kaikki espanjalaiset kuuluvat sairausvakuutuksen piiriin. Terveyskeskuksessa jokaiselle on nimetty oma lääkäri ja hänen parinaan on sairaanhoitaja. Perusterveydenhuolto ja erikoissairaanhoito on nivottu toisiinsa ja kaikki hoito, lääkehoito ja sairaalahoido mukaan luettuna on ilmaista.

Omalääkäri on kaiken avain. Vain omalääkärin kautta voi päästä erikoislääkäriin, joka vuorostaan arvioi minkälaista erikoissairaanhoitoa asiakas tarvitsee. Kaikki tiedot erikoislääkärin käsityksistä ja toimenpiteistä tulee omalääkärille ja hoito-toimenpiteet saattavat jatkua terveyskeskustasolla.

Terveyskeskuksen lääkärit, 20 000 asukkaan pikkukaupungissa lääkäreitä oli muistaakseni 5, päivystävät kukin vuorollaan yöpyen terveyskeskuksessa. Lääkäri on tiloissa yksin. Hän avaa ulko-oven, kutsuu potilaan sisään ja tutkii mikä on hätänä.

Terveyskeskuksen tiloissa oli lastenlääkärin, allergialääkärin ja hematologin palvelut. Jokainen nainen sai kutsun naistentautien lääkärin tarkastukseen ilmeisesti joka toinen tai kolmas vuosi, koska sain kutsun kerran. Gynekologin tilat olivat terveyskeskuksessa.

Omalääkäri arvioi erikoislääkärintarpeen kiireellisyyden. Esimerkiksi halutesani kerran vuodessa tapahtuvaan silmälääkärin vastaanottoon, muistutin omalääkäriä 3kk haluamaani ajankohtaa aikaisemmin.

Suomalaisessa terveydenhuollossa puuttuvat gynekologin, korva- ja kurkkutautien ja silmälääkärin vastaanotot. Varsinkin silmänpainetauti saattaa monella olla edennyt pitkälle koska oireettoman taudin tutkimisesta huolehtiminen on jokaisen vastuulla ja edellyttää kalliin yksityislääkärin luona käyntiä. Kuulon huolto on myös olematonta.

Espanjassa on myös yksityislääkäreitä ja yksityisiä sairaaloita. Niiden palveluja ei sairausvakuutus korvaa lainkaan. Mikäli asiakas haluaa käyttää yksityisiä palveluita, hän maksaa kaiken, myös lääkkeet täysimääräisesti itse. Kulujen peittämiseksi yksityistä palvelujärjestelmää käyttävät ottavat yleensä yksityisen vakuutuksen, joka kattaa hoitomaksut.

Kokemukseni mukaan Espanjan terveydenhuoltojärjestelmä on tai ainakin oli,

selkeä, oikeudenmukainen ja ymmärrettävä sekä kohdensi verovarot jokaisen kansalaisen hoitoon tasapuolisesti.

Hoidossa on mielestäni keskeistä jatkuvuus, päivystysluonteisuus tarvittaessa sekä ystävällisyys. Asiakkaalle on tärkeitä kokea lääkärin empatia sekä se, että tietää pääsevänsä lääkärin puheille yölläkin. Hoidon jatkuvuus syntyy siitä, että yhteys omalääkärin/perusterveydenhuollon ja erikoislääkärin välillä on katkeamaton ja että tiedonvälitys kulkee molempiin suuntiin.

Avainsanat:

- Juha Väättäinen,
- Espanja,
- Suomi,
- terveydenhuoltojärjestelmä,
- oikeudenmukainen terveydenhuolto,
- omalääkäri

Geenimuunneltu vilja vyöryy Eurooppaan

- Torstai 13.2.2014 klo 23:00
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Pankkien ja pääomapiirien vallassa oleva EU- komissio on tuomassa luvan geenimuunnellun viljan, aluksi maissin, viljelyyn EU:n alueelle. 19 EU maata on vastustanut hanketta. Sillä ei näytä olevan merkitystä.

Suomi on kyseenalaisessa seurassa. Kansainvälisten tiedotusvälineiden mukaan Suomi, Ruotsi ja Viro olisivat Espanjan ja Ison-Britannian rinnalla tai ainakin vanavedessä hyväksymässä geenimuunnellun maissin viljelyn “koska muuten ei pystyisi kilpailemaan GMO:ta käyttävien maiden kanssa”.

Mistä Suomen Eurooppa-asioista vastaava ministeri on saanut myönteiselle kannalleen mandaatin?

USA:n ja EU:n kauppasopimusta valmistelevat tahot tietävät, että presidentti Obama on ottanut GMO:n markkinoinnin ohjelmaansa. Yhdysvallat painaa päälle. Antaako tuo paine oikeuden olla kuulematta kansalaisten mielipidettä.

Ilmeisesti ensimmäistä kertaa maailmassa luomuviljelijä on haastanut GMO-viljelijän oikeuteen Australiassa sen vuoksi, että geenimuunneltu vilja on levinnyt luomuviljelyn alueelle siten, että luomuviljelijä on menettänyt oikeuden kutsua tuotteitaan luomuksi.

Ei se riitä, että kukin maa voisi päättää omalta kohdaltaan viljelläkö vai ei. Miten voit vihanneskoituspussista tietää mistä maasta sen koostumukseen kuuluva maissi tulee.

Suomen media on vaiennut GMO- asian käsittelystä komissiossa täysin. Miksi? Aihe lienee EU-vaaleissa tärkeä. Koska tähänkään komission päätösvaltaan kuuluvaan asiaan ei voi vaikuttaa, lisääkö se kansalaisten luottamusta siihen, että EU-parlamentti huolehtii kansalaisten terveydestä ja ruokaturvallisuudesta?

Maissi liikkuu EU:ssa vapaasti kuten ihmiset. EU:n on demokraattisesti päätettävä pitää GMO EU:n rajojen ulkopuolella. Maissitähkän ja vihannespussin on oltava turvallinen.

Avainsanat:

- oikeudenkäynti luomun suojelusta,
- GMO,
- EUkomissio,
- Suomen GMO-politiikka,
- Obama,
- Eurooppaministeri

YLE ja Suomen ja Venäjän ihmisoikeudet

- Tiistai 18.2.2014 klo 11:17
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

YLE on kunnostautunut russofobian lietsomisessa. Toimittaja Marja Mannisen innokkaalla myötävaikutuksella Suomen Amnesty yritti järjestää keskellä Moskovaa oman ihmisoikeusmielenosoituksen. Sotsin kisojen alla MOT esitti mielikuvituksellisen ihmisoikeusloukkaus-ohjelman, jonka tausta ja todenperäisyys jäi arvailujen varaan.

YLE käsittelee Venäjän politiikkaa niin kutsuttujen ihmisoikeusaktivistien haastattelujen avulla. Näillä henkilöillä ei kuitenkaan ole minkäänlaista poliittista kannatusta parlamentissa tai kunnanvaltuustoissa. Koskaan ei näy vastaavia haastatteluja Suomesta. Milloin on nähty Itsenäisyyspuolueen, Suomen kommunistisen puolueen tai vastaavien EU-vaaleihin osallistuvien puolueiden kommentteja päivän politiikasta? Ei koskaan.

Venäläiseen kulttuuriin kuuluu sosiaalisuus ja yhteisvastuu painokkaammin kuin suomalaiseseen yksilökeskeiseen kulttuuriin. Venäläisten käyttäytyminen on arjessa sivistyneempää ja kanssaihmissä huomioivampaa kuin suomalaisten. Lapset kunnioittavat vanhempiaan aidosti.

YLE toimii kuin norsu posliinikaupassa opettaen venäläisiä vaivautumatta syventymään siihen mitä Pietarin ja Moskovan ulkopuolella mietitään.

Seksuaalivähemmistöjen asiassa YLE:n toimittajat haistoivat suurvaltapoliittisen mahdollisuuden. Kun Yhdysvaltojen lähetystöväki, heti kun homovastainen ilmapiiri USA:ssa hiukan löystyi, osallistuivat näyttävästi Helsingin Prideparaatiin, YLE huomasi, että Venäjä ei ole mukana. Venäläisten homouden markkinoinnin nuorille kieltävä laki selitettiin homovastaisena lakina. Nostettiin tuulimylly, jota vastaan voidaan taistella.

Jokainen toimittaja tietää Yhdysvaltojen lähetystön roolin ”ihmisoikeusaktivismissä” niin Venäjällä, Georgiassa, Ukrainassa kuin kaikissa muissa entisissä sosialistisissa maissa. Jokainen yhdysvaltalaisia kriittisiä lehtiä lukeva toimittaja tietää, että abortteja tekeviä lääkäreitä voidaan ampua USA:ssa, aborttia on äärimmäisen vaikea saada. Raiskaukset ovat armeijan ja vankiloiden massiivisia ihmisoikeusongelmia. Homojen syrjintää käsitellään päivittäin eri osavaltioiden kunnanvaltuustoissa ja oikeusistuimissa. Pussy Riotin pyrkimys propagoida Venäjän huonoja vankilaoloja tyssäsi New Yorkiin järjestettyyn seminaariin. Siellä Pussy Riotille valkeni USA:n vankilaolojen surkeus ja oikeudettomuus.

YLE kunnostautuu myös suomalaisten demokraattisten oikeuksien loukkaamisessa vaaliohjelmassa. Eduskuntapuolueiden mandaattipaikoilla istuvat YLE:n hallituksen jäsenet ovat päättäneet vaaliohjelmien toteuttamisesta. YLE väittää järjestäneensä kaikille puolueille tasaveroisen mahdollisuuden esitellä tavoitteitaan. Tämä pätee ainoastaan eduskunnassa edustettuihin puolueisiin. Eduskunnan ulkopuolella olevat puolueet jätetään esittelemättä.

Jo aikaisempien vaalien yhteydessä ETYJ:n vaalitarkkailuelin ODIHR muistutti YLE:a velvollisuudesta kohdella kaikkia puolueita ilman syrjintää. Nyt tehdyn päätöksen pohjalta syrjintä jatkuu. Hävettää.

Veronmaksajat maksavat YLE:n kustannukset. EU-vaaleissa puolet kansalaisista jättää äänestämättä. Kuinka suuri osa tästä passiivisuudesta johtuu YLE:n tärkeilevien itseriittoisten toimittajien ja ohjelmasuunnittelijoiden kyyttömyydestä hahmottaa aitoa demokratiaa. Kuinka paljon itseriittoisesta omahyväisestä tuomitsevasta asenteesta erilaisuutta kohtaan.

Lasten-ja nuorisopsykiatrina näen, että heikommat, usein lapset ja nuoret on asetettava etusijalle, jotta he voisivat saada äänensä kuuluviin. Uteliaisuus syrjässä olevien ajatuksia kohtaan, kuuntelu ja empatia vain voivat rakentaa yhteiskuntaa.

YLE:stä on tullut valtakunnan uusi sensori, joka innostuu väkivallasta ja menee mukaan propagandaan lähettäen yksisuuntaista viestiä maailmasta. Vain historiadokumentit, joita voidaan esittää salaisuuksien paljastuttua ja vaitiolosäännösten umpeuduttua antavat oikeata tietoa. Kiitos edes niistä.

Kun nyt jännittyneenä odotamme tappaako presidentti Obama tuon Pakistanissa olevan Yhdysvaltojen kansalaisen lennäkällä, niin kuin hän suunnittelee, voimme selailla luetteloa Yhdysvaltojen presidenttien tappamista valtioiden johtajista: voimme aloittaa presidentti Eisenhowerin tapattamasta Kongon pääministeri Lumumbasta, Kennedyn yritykseen tappaa Fidel Castro, Clintonin Jugoslavian Milosevich eri presidenttien yrityksiin tappaa presidentti Mandelan ihailema Libyan Gaddafi, missä Obama onnistui jne jne

YLE kulkee vahvasti vakaumuksellisella linjalla, joka ei välttämättä ilmennä pyrkimystä totuuteen.

Avainsanat:

- ihmisoikeudet Suomessa,
- Marja Manninen,
- ihmisoikeudet Venäjällä,
- veronmaksajien YLE

Ukrainan väkivalta on mediaseksikästä

- Torstai 20.2.2014 klo 13:44
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen media hyödyntää väkivallan kiihottavuutta. A-studio antoi keskiviikkona 19.2. mielenkiintoisen näytteen propagandasta. Tunteisiin vetoavalle tuntemattomalle opposition jäsenen tarinalle tarjottiin todistusvoimaa tulipalojen taustaa vasten. Ohjelmassa kuvattiin kivien kerääminen tihutöitä varten ikäänkuin arkisena maitokaupassakäyntinä. Katsojan annettiin kokea, että näin demokratia toimii. Ohjelma unohti kertoa, että kuolonuhrien joukossa oli tiistaina 10 poliisia ja heidän lisäksi 500 poliisia oli haavoittunut, joista 108 ampuma-aseista 63 tilan ollessa kriittinen.

Kun tunteet oli hoidettu, tarjottiin näennäisen monipuolisia poliittikopuhevoroja. Niiden sisältö edusti kunkin geopoliittisia mieltymyksiä. Ruotsin ulkoministeri Carl Bild on minun silmissäni menettänyt uskottavuutensa. Läheinen vakoilu- ja muu salainen yhteistyö presidentti Obaman kanssa johtaa ”Janukovichilla on verta käsissään”- tyyppisiin kommentteihin, jotka ovat kuin suoraan Valkoisesta talosta. Saksan liittokansleri Merkelin puheenvuoron osio, jossa hän totesi Ukrainan laillisen hallituksen olevan ainoan, jolla on mandaatti käyttää poliisin ja armeijan voimaa, on kansainvälisten lakien mukaan perusteltu. Samaan hengenvetoon on todettava, että juuri USA:n ja EU:n fyysinenkin osallistuminen mielenosoituksiin on tehnyt eräissä muissa maissa normaalin järjestyksenpidon mahdottomaksi.

Ainoa todellisuudentajuinen järjen sana TV 1:n A-studiossa tuli EU:n sotilaspoliittisen asiantuntijan suusta. Tuossa puheenvuorossa kaikki oli harkittua faktaa.

Kun EU:n ja USA:n toimesta tilanne ajetaan siihen, että oppositio tunkeutuu asevarastoihin saaden ampuma-aseita käyttöönsä, lähestytään Jugoslavian hajottamisskenariota sillä erotuksella, että USA on yrittänyt värvävalankumousta Ukrainassa jo kerran aikaisemmin. Sen avulla valtaan nostetut Justshenko ja Timoshenko eivät kuitenkaan saaneet riittävää kansansuosiota, jolloin Janukovich valittiin normaaleissa vaaleissa presidentiksi. Samoin USA:n Georgiassa masinoima värvävalankumous ihmisketjuineen ja ilmapalloineen (Belgialaisen mainostoimiston avulla) on valunut osittain hiekkaan, kun USA:n kumppani Saakashvili on vuosien saatossa menettänyt kansansuosionsa.

USA:n presidentti Clinton ei luottanut Jugoslaviassa edeltäjiensä 10v kuluessa (vuodesta 1980 lähtien) aikaansaamaan taloudelliseen katastrofiin vaan katsoi varmemmaksi, massiivisen propagandan lisäksi, aseistaa salaisesti fasistista Kroatian Tudjmania ja sharialakiin ja muslimivaltaan perustuvaa Bosniaa suunniteltavaa Izetbegovichia. Yhteistyö rakennettiin pelkästään Kroatian ja Bosnian USA:n suurlähettiläiden kanssa. Aseita oli helppo hankkia Lähi-Idästä yhteistyössä Saudi-Arabian ja Turkin kanssa. Clinton piti jopa CIA:n hieman syrjässä. Propaganda hoidettiin Ruder-Finn mainostoimiston massiivisten toimittajakontaktien

avulla. Hajotussotien alku tehtiin hyvin suunnitellusti sulkemalla Jugoslavian armeijan yksiköt kasarmeihinsa, katkaisemalla vesi, sähkö ja ruokakuljetukset. Siitä sitten eteenpäin.

Jugoslaviasta syntyi kaksi "menehtynyttä" valtiota Bosnia ja Kosovo, jotka molemmat ovat Yhdysvaltojen sotilastukikohtien maapohjia mutta valtioina EU:n ja USA:n tekohengityksen varassa. Niiden kansainvälisoikeudellinen asema on kyseenalainen. Sen ylläpitäminen edellyttää massiivisen serbivastaisen propagandan ylläpitämistä, jotta hajotussotien oikeat syntipukit USA ja NATO-, erityisesti Saksa eivät joutuisi valokeilaan.

Muutama viikko sitten Amsterdam University Pressiltä ilmestyi George Szamuelyn teos *Bombs for Peace; NATO's humanitarian war on Yugoslavia*. Siinä paljastetaan yksityiskohtaisesti Jugoslavian liittovaltion toimintaperiaatteet, USA:n ja NATO-liittolaisten sotilaiden ja poliitikkojen toimet, jokaisen jäännösvaltion prosessit läpikäyden ja jokaisen kansainvälisen neuvotteluryhmän, asiantuntijan ja diplomaatin osuudet sisällissodan synnyttämisessä ja lopputuloksessa.

Ukrainan kohdalla harva käsittelee kriisin todellisia taustoja. On parempi varoa, ettei pyllistä väärään suuntaan. Sotsin olympialaisiin liittyvä Venäjän ja Putinin demonisointi oli massiivisuudessaan ennennäkemätöntä. Jokainen itseään merkittävänä pitävä yhdysvaltalainen viikkolehti teki kansikuvaa myöten parhaansa. Suomen media yritti kiritä perässä.

Suomen mediasta puuttuu totuuden jano. Väkivalta myy. Aseteollisuus hykertelee käsiään. Yhdysvallat on juuri myynyt Stinger-ohjuksia Saudi-Arabiaan edelleen Syyriaan vietäviksi.

Muistan v. 1986 lentäessäni Kabuliin olleeni Yhdysvaltojen Talebanille antamien Stingereiden uhan kohteena. On turha puhua neuvotteluista, kun samaan aikaan tukee väkivaltaa. USA:n miljonäärien sotien leikkikentäksi on jäänyt enää Eurooppa ja Afrikka. Lähi-Itä on vielä meneillään. Kauko-Itä ja Etelä-Amerikka on jo kierretty. Tosin niissäkin näyttää olevan lähdössä liikkeelle toinen kierros.

Avainsanat:

- poliisien murhat,
- väkivallan seksikkyyys,
- A-studio,
- Ukraina,
- Jugoslavian hajottaminen,
- media,
- propaganda,
- geopolittinen tarkoituksenmukaisuus

USA:n, EU:n ja median vastuu Ukrainan kaaoksesta

- Lauantai 22.2.2014 klo 19:08
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen apulaisulkoministeri Victoria Nuland totesi National Press Clubissa Washingtonissa 13. joulukuuta, että Yhdysvallat on sijoittanut 5 miljardia agitaatioon Ukrainassa. Mitä siihen kuuluu? Paitsi sopivien ryhmien ”demokratiakasvatusta”, myös työttömien ja opiskelijoiden maksamista osoittamaan kuukausikaupalla mieltään, bussikuljetuksia, varustuksia, lentolehtisiä ja ohjeita. Muuten tuskin köyhät Ukrainalaiset voisivat matkustaa Kiovaan kauas kotiseudultaan.

Agitaation tarkoituksena on destabiloida Ukrainaa, jotta Yhdysvaltojen olisi helpompi vallata rämettyä infrastruktuuria itselleen. Ryöstöä kutsutaan demokratiaksi. Mielenosoituksissa jaetut, valokuvassa näkemäni lentolehtiset, ovat identtisiä niiden lentolehtisten kanssa, joita Yhdysvaltojen rahoittamat ”kansalaisjärjestöt” rahoittivat Belgradissa Milosevichin kaatamiseksi.

Saksan intressit ovat pitkään olleet Yhdysvaltojen kanssa samansuuntaisia. Saksalaiset pankit osallistuivat Yhdysvaltojen asuntolainaprojektiin hyötyen siitä. Saksa osallistui intensiivisesti Jugoslavian hajoittamiseen, omaa taloudellista hyötyään etsien, Yhdysvaltojen rinnalla. Juuri Saksan ulkoministeri ja Yhdysvaltojen presidentti Clinton keksivät, että yhteiskuntansa demokratiaa, yhtenäisyyttä ja etnistä tasa-arvoa puolustavat serbit kannattaa leimata syyllisiksi sotaan ja perustaa heidän ”sotarikoksiensa” tuomitsemista varten oma tribunaali. Tässä tribunaalissa syyttäjät, todistajat ja tuomarit ovat Yhdysvaltojen maksamia tai sen vaikutusvallan tai lojaliteetin alaisia henkilöitä. Varsinaiset syylliset, eli presidentti Clintonin tukemat fasistit, nostettiin uhreiksi. Kukaan ei tietävästi syytä Clintonia, päinvastoin hänelle on pystytetty patsas Kosovoan.

Sama toistuu nyt Ukrainassa. EU ei ole selostanut lähentymisprosessin sisältöä ja merkitystä, itseasiassa vahingollisuutta, Ukrainalle. Tällä kieltäytymisellään se uppinkaisesti tukee äärioikeistoa. Maltillisempi oppositio ei saisi demokraattisin menettelyin tahtoaan läpi. Oppositio tukeutuu fasisteihin. Sekä EU että USA turvautuvat myös äärioikeiston fasistisiin elementteihin juuri kuten Jugoslaviassa. USA:n ei tarvitse peitellä osallistumistaan Ukrainan destabilointiin, neokonservatiivi Nuland kokee voivansa tehdä sen julkisesti. Carl Bild tukee vahvasti Yhdysvaltojen toimia, syyttämällä yksinomaan, liiankin varovaista, Janukovichia, väkivallasta. Mikä EU:n jäsenmaa sietäisi pääkaupunkinsa keskustan tuhoamista, virastojen valtausta ja virkavallan vastustamista ja tappamista. Demokratia ei alistu minkäänlaiseen väkivaltaan.

Media myötäilee ns läntisiä uutistoimistoja ja paikalla olevat toimittajat eivät ole kiinnostuneita taustoista. Suomen yleisradion Marja Manninen sanoi verilöylyn keskellä ihailevansa mielenosoittajien sitkeyttä! Aseistettujen, jo 12 poliisia murhanneiden mielenosoittajien sitkeyttä. Samaan aikaan useat johtavat poliitikot pitivät sentään mielenosoitusten lopettamista kaikkein ensisijaisimpana

tehtävänä. Krimin autonomisen tasavallan julkilausumassa jo kauan sitten edellytettiin, että presidentti Janukovich lopettaa anarkian.

Yhdysvaltojen ja EU:n vastuu väkivallan eskaloitumisesta, omalta osaltaan, on tilannetta seuraavalle ilmeinen. Venäjä- vihakaan ei saisi estää näkemästä, että Ukraina ei ole Venäjä eikä sitä, että osa Ukrainalaisten identiteetistä liittyy Venäjä-yhteyteen positiivisella tavalla.

Ukrainan tapahtumat antavat mallin sydän-Euroopan fasistisille liikkeille. Pelkään, että nyky-EU leikkii tulella.

Avainsanat:

- Marja Manninen,
- USA:n agitaatio Ukrainassa,
- Victoria Nuland,
- Carl Bild,
- EU:n tuki fasisteille,
- median tuki fasisteille

Onko NATO-EU:n ja Suomen hallituksen käsitys Ukrainan demokratiasta sama

- Perjantai 28.2.2014 klo 11:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Veteraanikansanedustajana olen seurannut mielenkiinnolla EU:n, NATO:n USA:n, Venäjän sekä Suomen hallituksen ja median käsitystä demokratiasta.

Ukrainan parlamentin Radan kansanedustajista presidentti Janukovichin Alueiden-puolueella on yksin lähes 40% kansanedustajapaikoista. Sillä on laajin kannatus koko Ukrainassa 165 edustajapaikallaan. Sen rinnalla on useita tukipuolueita muun muassa Ukrainan kommunistipuolue, jolla on 32 paikkaa. Oppositopuolueilla Isänmaalla, Reformipuolueella ja Svobodalla on yhteensä 167 paikkaa.

USA:n ja EU:n tukeman parlamentin vähemmistön suorittaman väkivaltaisen vallankaappauksen jälkeen useita parlamentin jäseniä on uhkailtu. Parlamentin päätökset on tehty aseellisen uhan alla. Vallan ottaneet kansanedustajat ovat joutuneet alistamaan päätöksensä katujen aseistetuille joukoille.

Aseistettuja joukkoja johti Israelilaisen Haaretz päivälehdren mukaan “Blue helmets of Maidan”, joka koostui 40: sta miehestä ja naisesta, joita johti Delta-niminen Israelin armeijan veteraani, joka oli koulutautunut väkivaltaisiin valtauksiin, Israelin Shu’alei Shimshon pataljoonassa, joka kuuluu Givati prikaatiin. Deltan lisäksi joukkoa johti viisi entistä Israelin joukkojen sotilasta.

Parlamentin puhemies Rybakin väitetään eronneen. Hänelle valittiin seuraaja käytännössä huutoäänestyksellä, vain osan kansanedustajista ollessa paikalla. Normaalin käytännön mukaan säädetyt lait vahvistetaan puhemiehen allekirjoituksella, jonka jälkeen seuraa hallituksen käsittely. Sitten vielä tarvitaan presidentin allekirjoitus. Mikään osa laillisesta käsittelyjärjestyksestä ei toteudu nykyisessä Radassa. Laitos on muuttunut mielivaltaiseksi kumileimasimeksi.

Eräänä ensimmäisistä laeistaan Isänmaa puolueen johdolla, useiden Radan jäsenten ollessa paossa henkensä edestä, parlamentti päätti venäjänkielen menettämään virallisen kielen asemansa. Se keskusteli myös useiden puolueiden, muun muassa kommunistipuolueen kieltämisestä.

Krimin niemimaan väestöstä 58% on venäläisiä ja yli 90% käyttää venäjää arkikielenään.

Katujen aseistetut äärioikeistolaiset joukot uhkailevat jokaista, joka ei ole heidän linjoillaan. Kuolemaa toivotetaan niin venäläisille, juutalaisille, väärän kirkkokunnan alaisille ortodokseille kuin kommunisteille, puhumattakaan niistä, jotka edellyttävät demokraattista prosessia.

Parlamentissa edustetun kommunistisen puolueen puheenjohtajan kotiin heitettiin palopommi, joka sytytti talon tuleen. Leninin patsaiden ohella myös sotilaan patsas, joka symboloi natsismista saatua voittoa, kaadettiin.

NATO ja useimmat EU-maat Yhdysvalloista puhumattakaan ovat tervehtineet vallankaappausta demokratian voittona. Käsitykseni mukaan kyseessä on kuitenkin USA:n ja nyky-EU:n provosoima ja taloudellisesti tukema hallituksenvaihto, joka on niin äärimmäisen tuttu lähihistoriasta. Tätä demokratiakäsitystä on siivitetty mahtavalla mediavyörytyksellä.

Näyttää siltä, että ukrainalaisia on petkutettu kuten niin monia kansakuntia ennen heitä. Ei EU tai Yhdysvallat ole antamassa rahojaan konkurssitilassa olevaan maahan. Lupaukset tuesta ovat vailla pohjaa. Talousvaikeuksissa jo muutenkin olevat EU-maat eivät löydä rahaa Ukrainalle. Yhdysvaltojen investojien ryöstöretki alkaa vasta kun ukrainalaiset itse ovat kokeneet Kreikkaakin kovemman kurjistumisen.

Troikan, IMF:n EKP:n ja komission, Kreikassa aiheuttama kurjuus on nostanut fasisin Kultaisen aamunkoiton voimansa tuntuun. Jo nyt Yhdysvallat ja EU ovat avanneet fasismin esteettömän vyöryn Ukrainassa kutsumalla demokratiaksi fasisista voimaa, joka liittoutuu valtaa haluavan opposition kanssa.

Olen ihmetellyt kuinka Suomen media, esimerkiksi parlamentaarisesti valvottu YLE, ei ole kertaakaan kutsunut uutisiin oikeusoppineita, jotka voisivat kuvata onko vallankaappauksessa todella kysymys demokratiasta. Ehkä eduskunnan puhemies Eero Heinäluoma voisi kertoa kuinka demokraattista Ukrainan parlamentin toiminta on EU:n standardeihin verrattuna.

Korruptio on Ukrainassa läpitunkevaa ja paljasta. Vallankaappauksen kansainväliset taustavoimat eivät kuitenkaan tähdänneet sen lopettamiseen vaan NATO:n laajenemisen mahdollistamiseen. NATON:n pääsihteerin lausunto vahvistaa tämän. Laillinen Rada äänesti NATO:on liittymisen kumoon. Ehkä tynkä-Rada suhtautuu toisin. Silloin USA saa katetta 5 miljardin sijoitukselleen vallankumouksen agitaatioon.

Avainsanat:

- CIA/Israelissa koulutetut joukot Ukrainassa,
- Heinäluoma,
- NATO-EU,
- Ukrainan Rada,
- aseella uhattua lainsäädäntöä,
- parlamentin legitimizeetti,
- Isänmaa-puolue,
- Alueiden- puolue

Ukraina-näytelmä on farssi

- Tiistai 4.3.2014 klo 9:50
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ukrainan tapahtumien kulku antaa farssin aineksia ellei siinä leikittäisi ihmisten turvallisuudella ja hengissäpysymisellä. Media pullistelee poliitikkojen puolittuuksia, suoranaisia valheita ja tietämättömyyttä.

Katsoin 3.3. A-studion ministerien Pekka Haaviston ja Carl Haglundin haastattelua. Mietin siinä, miksi poliitikot valehtelevat tai puhuvat puolittuuksia? Poliitikot haluavat tulla uudelleen valituiksi ja toimittajat ehkä ajattelevat olevansa tulevaisuuden poliitikkoja.

Poliitikot eivät ole paljastaneet, että EU:n ja Ukrainan lähentymissopimus sisälsi sekä sotilaallisia että kaupallisia tavoitteita. Konkursstilassa olevan Ukrainan presidentti havaitsi loppusuoralla, että Ukraina ei tule selviämään taloudellisesti sopimuksen velvotteista. Talous olisi tullut sopeuttaa IMF:n talouskuriin, jolloin kaasun hintaa ei enää olisi voinut subventoida kansalaisille edulliseksi. Presidentti ei nähnyt muuta vaihtoehtoa kuin turvautua Kiinaan ja Venäjään saadakseen lainaa ja lisää aikaa talouden vähittäiseen kuntoon saattamiseen shokkihoidon asemasta.

Yhdysvallat on ajanut Ukrainan liittymistä NATO:on jo vuosikymmenien ajan. EU:n lähentymisporkkana on ollut Yhdysvalloille liian hidas väylä koska USA on käyttänyt miljardeja agitoidakseen Ukrainaa liittoutumaan. USA:n ensisijainen tavoite on NATO-liittolaisuus osana USA:n globaalia maailmanvaltaa.

USA:n indoktrinoimat värivallankumoukset ovat tuottaneet korruptoituneita poliitikkoja valtaan, joilla ei ole ollut pysyvää kansan kannatusta. Enää pelkät rauhanomaiset mielenosoitukset eivät toteuttaneet USA:n tavoitteita siitä huolimatta, että monet USA:n poliitikot, diplomaatit ja jopa apulaisulkoministeri ovat käyneet yllyttämässä joukkojaan.

Kiovan mielenosoittajien joukossa nousi esiin aseellisia toimijoita, joiden johdossa oli 40 hengen sotilaallisen koulutuksen saaneita miehiä ja naisia johtajanaan Israelilaisen Haarez lehden mukaan Israelissa koulutettuja kommandojoukkoja.

Pekka Haavisto totesi Ukrainan turvallisuusjoukkojen käyttäneen “murhaavaa voimaa” mutta hän vaiken 12 kuolleesta ja useasta sadasta haavoittuneesta poliisista, joiden vammat ovat syntyneet ilmeisesti “ei murhaavasta” voimasta!

Haavisto on varmaan myös unohtanut, että Jugoslavian hajottamissotien yhteydessä Kroatiassa valtaan nostettu fasistinen presidentti Tudjiman ensimmäisenä valtaantulonsa jälkeisenä tehtävänä poisti maansa serbivähemmistöltä tasaveroisen kansalaisuuden uudessa perustuslaissa. Sen jälkeen hän presidentti Clintonin toimittamilla aseilla ja kymmenen eläkkeellä olevan yhdysvaltalaisen kenraalin johdolla ajoi 250.000 serbiä ikiaikaisilta asuinsijoiltaan Kroatian rajojen ulkopuolelle, tappaen heistä tuhansia. Tämä “Operation storm” ei ole

unohtunut venäläisiltä, joiden oikeustaju on erilainen kuin maailmanvaltaa ja hallituksen vaihdoksia tavoittelevan USA:n ja sen EU-liittolaisten.

Julkisuudessa jokainen näyttää voivan valita haluamansa osatotuuden ja ilmaista julkisesti rasistisen suhtautumisensa venäläisiin. Sen sijaan miljoonia ihmisiä Irakissa ja Afganistanissa tappaneet USA ja monet EU:n NATO-maat voivat rauhassa esittää uhkauksiaan Venäjälle tämän ollessa pakotettu ottamaan kansalaistensa suojeluvastuun fasistisesti ajattelevia ja toimivia aellisia joukkioita vastaan.

Ukrainan laitton hallitus on saanut EU:n ja Yhdysvaltojen tuen. Saksan, Ranskan ja Puolan ulkoministerit yhdessä presidentti Janukovichin kanssa allekirjoittivat sopimuksen Ukrainan rauhanomaisesta kehityksestä. Saksa, Ranska ja Puola ovat heittäneet sopimuspaperin roskakoriin, valinneet konfrontaation tien ja tukeneet itse itsensä valtaan nostaneita entisiä oppositiopoliitikkoja. Nyt ne syyttävät Venäjää.

Ukrainan nykyinen "presidentti" Turchinov on Wikileksin tietojen mukaan Ukrainan SBU:n johtajana auttanut tuhoamaan papereita, jotka todistivat Julia Timoshenkon yhteydet järjestäytyneeseen rikollisuuteen. "Pääministeri" Yatseniuk pyrki presidentiksi, mutta sai vaaleissa vain 7% kannatuksen. Miksi Suomi tukee moista sakkia.

Suomi on kaulaansa myöten osa Yhdysvaltojen globaalia valtarakennetta. Suomalaiset poliitikot eivät pysty suhtautumaan asioihin rehellisesti koska he ovat olleet niin monessa epdemokraattisessa, ellei rikollisessa toiminnassa mukana. Jugoslavian hajotussotien kauhut ovat elävänä mielissä niillä, jotka ne joutuivat kokemaan. Tuohon sotaan liittyvät rakenteelliset mekanismit, propaganda mukaan luettuna, toistuvat Ukrainan ympärillä.

USA:n ja Saksan ensisijaiset tavoitteet ovat valtapoliittisia ja taloudellisia. Eri toimijoiden puheenvuorot, joita esitellään mediassa, vastaavat kunkin omia taloudellisia intressejä. Sanomalehdet kuuntelevat rahoittajiaan. Toimittajat kuuntelevat poliittista vakaumustaan. Yleisradion luulisi katsovan voivansa esittää venäläisten poliitikkojen kuten ulkoministeri Lavrovin ja presidentti Putinin puheenvuoroja leikkaamattomina ja ilman tulkintaa, niin, että katsoja ja kuuliija voivat itse vetää johtopäätöksiä. Mutta ei. Primaaritietoa ei saa suomalaisista tiedotusvälineistä.

Jugoslavian hajotussotien aikana asuin Belgiassa ja nautin sanomalehdestä, joka julkaisi mm presidentti Milosevichin parlamenttipuheet ja Rambuilletin rauhan-sopimukset B-liitteineen kokonaisuudessaan. Seurasin kauhulla suomalaisten poliitikkojen toimia, kuinka harhaisilta ne tuntuivat Ainoastaan presidentti Koivisto tuntui olevan tolkussaan.

Nyt ymmärrän, että tämä tolkun puute on rakenteellista. Ei haluta olla perillä asioista. Halutaan asioiden olevan niinkuin luullaan niiden olevan tai toivotaan niiden olevan. Itse olen lukenut ja kuullut järkevimmät puheenvuorot Venäjän ulkoministeri Lavrovin ja presidentti Putinin suusta. Presidentti Putinin

puheenvuoro New York Timesissa sekä se kuinka hän pelasti Syyrian Obaman pommituksilta ovat tyylikkäitä saavutuksia. Monen yhdysvaltalaisenkin kommentoijan mukaan ulkoministeri Lavrov hakkaa mennessä tullen USA:n johtavat poliitikot tasapainoisuudellaan ja viisaudellaan.

Suomen median kannattaisi kerrankin pysähtyä ja kuunnella sen sijaan, että median täyttää toimittajien omat mielipiteet ja tulkinnat. Kaipaamme todella viisasta syvällisesti rauhantahtoista Urho Kekkosta. Tosiasioiden tunnustaminen oli hänestä ensisijaista. Nyt valhe voittaa tosiasiat mennessä tullen.

Avainsanat:

- Ukraina-farssi,
- Haavisto,
- Jugoslavia,
- valehtelevat poliitikot,
- NATO-EU:n ja USA:n valtapolitiikka,
- mediapeli

Ukrainassa ei ole kysymys kielestä vaan kansallissosialismista

- Keskiviikko 5.3.2014 klo 10:15
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen media välttää kirjoittamasta siitä, mikä on Ukrainassa oleellista. Kyse ei ole venäjänkielestä tai venäjänkielisistä vaan fasismista.

Venäjänkielisten oikeuksien kieltäminen ensimmäisenä vallankaappauksen opposition toimenä oli ilmentymä tuon opposition keskeisen osan fasistisesta ajatusmaailmasta. Uusi hallitus valitsi armeijan, poliisin, oikeuslaitoksen ja kansallisen turvallisuuden sihteeristön vastuuhenkilöksi Andriy Parubiyn, joka on Neo-natsi kansallissosialistisen puolueen perustaja. Puolue nimettiin myöhemmin Svoboda-Vapauspuolueeksi. Sihteeristö on suoraan presidentin alainen. Neo-natsipuolueen jäsen Oleh Makhnitsky valittiin Ukrainan yleiseksi syyttäjäksi. Yegor Sobolev valittiin ”Puhdistus komitean” puheenjohtajaksi. Komitean tehtävänä on puhdistaa Alueiden puolueen edustajia julkisesta elämästä. Toisin sanoen organisoida noitavaino kaikkia neo-natsihallituksen vastustajia vastaan.

USA ja EU ovat nostaneet väkivaltaisella vallankaappauksella valtaan voimia, joiden noususta EU on ollut huolissaan EU:n jäsenmaissa. Venäjän presidentillä Vladimir Putinilla ja Venäjän kansalla ylipäänsä on karuja kokemuksia Natsi-Saksan toimista. Presidentti Putinilla henkilökohtaisesti hänen vanhemman veljensä kuoltua nälkään Leningradin piirityksen aikana.

On historian ivaa, että Natsi-Saksan jälkeläiset ovat nyt yhdysvaltalaisien kanssa nostamassa fasistista vallankäyttöä Eurooppalaisen maan hallitukseen. Yhdysvallat taisteli Natsi-Saksaa vastaan toisessa maailmansodassa. Nyt itse rotusyrjinnästä kärsinyt presidentti Obama on nostamassa rajua syrjintään perustuvaa maailmankuvaa edustavia henkilöitä valtaan maassa, jossa Yhdysvalloilla ei pitäisi olla mitään asiaa.

Suomen median taso on todella valitettava. Samalla on todettava, että valtiojohto ei ole antanut medialle mitään eväitä käsitellä Ukrainaa tiedostavalla tavalla. Jos johtavat poliitikot eivät pysty erittelemään mistä on kysymys, ei voi odottaa, että pinnallinen sensaationhakuinen media sen tekisi. Yhä ymmärrettävämmäksi myös tulee se, että Suomella ei ollut mitään itsenäistä kantaa myöskään silloin kun USA ja Saksa hajoittivat Jugoslaviaa.

Suomi EU:n jäsenenä on sekaantunut vallankäyttöön, jossa se ei voi olla rehellinen. Se peittää sen tosiasian, että väkivaltainen vallankaappaus oli huolellisesti suunniteltu ja sen johdossa oli 40 kommandokoulutuksen (Haaretz-lehden mukaan Israelissa koulutettuja) saanutta taistelijaa. Kuolonuhrien tappajista ei ole perusteltua tietoa.

Viralliset EU- tahot pimittävät tietoa ja levittävät propagandaa. On helppoa projisoida se paha, mitä itsestään ei voi paljastaa, toisiin, tässä tapauksessa presidentti Putiniin. Samaan aikaan kun neo-fasistit uhkailevat parlamentin,

kunnanvaltuustojen ja muiden hallinnollisten elimien viranhaltijoita, Kiovan hallitus ei ota asian tilasta mitään vastuuta.

Osa suomalaisista poliitikoista näyttää ottaneen venäläiset ja presidentti Putinin noitavainonsa kohteeksi.

Avainsanat:

- Suomen valtiojohto,
- Kiovan“hallitus”,
- kansallissosialistit,
- neofasistit,
- USA,
- EU,
- Putin,
- media

EU:lla on Ukrainassa totuuden kohtaamisen paikka.

- Torstai 6.3.2014 klo 10:20
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Edward Snowden paljasti pienen osan USA:n valheiden ja salaisen vallan verkkoa. Viron ulkoministeri Paetin ja EU:n ulkoministeri Cathrine Ashtonin nauhoitettu puhelu paljasti koko EU:n ja USA:n suorittaman Ukrainan hallituksenvaihto projektin likaisen puolen.

Nyt tiedetään varmuudella paitsi se, että Maidanin väkivaltaisen vallankäytön johtoon nousi neljäkymmentä osin Israelissa koulutuksensa saanutta sotilasta myös se, että katoilla niin poliiseja kuin mielenosoittajiaakin ampuneet tarkka-ampujat olivat opposition palkkaamia. Suuri osa mielenosoittajia on tiennyt tämän koko ajan.

Kuunnellessani nauhoitettua puhelua en voinut olla psykiatrina panematta merkille keskustelijoiden välistä eroa. Viron ulkoministeri oli kypsällä tavalla vakava, selkeästi huolestunut Ukrainassa nyt kehittyneestä tilanteesta. Catherine Ashton sen sijaan oli välttelevä, kyynisempi ja ikäänkuin puolsi asioiden kehittymistä siihen suuntaan kuin ne ovat nyt mennäkseen. Toisin sanoen tarkka-ampujat tilanneet, USA:n ja EU:n tukemat gangsterit voivat rauhassa jatkaa hallitsemistaan.

Tilanne on kuin Bosnian kopio. Islamilaista tasavaltaa perustamaan pyrkineet terroristit, jotka saivat USA:lta ja NATO- mailta taloudellista-, sotilaallista- ja mediatukea pudottivat räjähteitä kansan täyttämälle torille, jossa kymmeniä kuoli. Siitä terroristijoukot syyttivät serbejä provosoidakseen NATO:n pommitamaan serbialueita. Kyseessä oli kyyninen USA:ta tukevien maiden ja valtaan pyrkivien islamistien välinen sovittu terroriteko. Serbialueita pommitettiin, mutta ei tullut islamilaista valtiota. Tuli kuitenkin USA:n sotilastukikohta. Terroristeja käytettiin välineenä.

Ukrainan tilanteessa kukin USA:ta tukeva osapuoli näyttelee sovittua rooliaan ja projisioi vihansa Venäjään ja presidentti Putiniin. NATO näyttelee ikäänkuin kyseessä olisi sotilaallinen uhka Venäjän taholta. Suomen media nostaa keskusteluun NATO-jäsenyyttä ja valmiustilan nostoa SUOMESSA!! Ulkoministerit ja pääministerit pitävät palaverejaan. Kaikki tietävät, että EU ja USA ovat demokratian vastaisella puolella, mutta niin ne ovat Syyriassakin. USA ja monet EU-maat kouluttavat terroristeja Jordaniassa, rahoittavat asehankintoja USA:sta Saudi Arabiaan ja sieltä Syyriaan pitkittäen syyrialaisien kärsimyksiä. Kyynisistä asenteistaan johtuen USA ja sen EU liittolaiset näyttelevät tässäkin ennalta määrättyjä roolejaan. Tosiasioilla ei ole väliä.

Palestiinalaiset kitukoon avovankilassaan. USA ja EU tukevat Israelia!

Harva median edustaja tai poliitikko on kiinnostunut totuudesta. Hämmästyttävää kyllä myös tavalliset ukrainalaiset kaipaavat ensi sijassa totuutta

Avainsanat:

- Paet,
- Ashton,
- Maidanin tarkka-ampujat,
- USA,
- EU,
- NATO,
- media

EU osallistuu Ukrainassa USA:n likaisiin temppuihin

- Perjantai 7.3.2014 klo 10:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Demokratian ja ihmisoikeuksien kannattajan on tuskallista seurata EU:n moraalisen rappion merkkejä. Yhdysvallat on ollut kuuluisa laittomista sodistaan, ihmisoikeusrikkomuksista, poliisivaltion rakentamisesta omaan maahansa, mutta vähemmän on julkisuudessa keskusteltu kaikista niistä likaisista tempuista, murhista ja kidutuksista, joissa se ansioitui pystyttäessään sotilashallituksia Etelä-Amerikkaan. Nyt EU esiintyy yhdessä USA:n rinnalla nostaen kymmeniä ukrainalaisia mielenosoittajia ja poliiseja tappaneet poliittiset voimat valtaan.

Sen sijaan, että EU:n virkamiehet ja poliitikot kertoisivat totuuden, ne peittelevät sitä välttyäkseen paljastumasta USA:n kaltaisiksi. EU perusteli tukeaan fasistispainotteiselle vallan kaapanneelle hallitukselle sillä, että ihmisten murhat ylittivät punaisen viivan. EU tiesi, viimeistään 25 helmikuuta, luultavasti alusta alkaen, että ihmisiä tappavat tarkka-ampujat olivat heidän omien kannattajiensa, luultavasti CIA:n palkkaamia.

Kun tapot Maidanilla oli suoritettu, gangsterit uhosivat siirtyvänsä nyt Itä-Ukrainaan suorittamaan siellä samat toimet kuin Kiovassakin.

Olisiko Krimin niemimaan asukkaiden tullut avata porttinsa näille gangstereille ja antaa heidän suorittaa sama väkivaltaan pohjautuva vallankaappaus myös siellä. EU:n mielestä kyllä!

Mitä sitten olisi tehty kun Kiovan kaaos ja murhat olisivat vallanneet Krimin? Olisiko EU ihmisuhreista välittämättä edelleen pysynyt kannassaan ja tukenut fasistista toimintaa siellä, missä sillä ei ollut ennestään minkäänlaista jalansijaa.

Olisiko presidentti Putinin pitänyt rauhassa odottaa Krimin venäläisten tappamista? Montako uhria olisi sopiva luku?

EU:n ongelma on todellisuuden kollektiivinen kieltäminen. Kieltäminen on todellisuuden vakavasti muuttava psykologinen puolustusmekanismi. EU väittää presidentti Putinin kieltävän todellisuuden eli olevan irronnut todellisuudesta. Tässä tapauksessa Putinin toimet ovat estäneet verilöylyn. Mitä sen jälkeen tapahtuu edellyttäisi jokaisen tarttuvan totuuteen. Ellei totuus ole neuvottelujen lähtökohta, ei demokratiasta ja kansainvälisestä oikeudesta voi olla puhetta.

Presidentti Putin ehdotti jo ennen EU:n lähentymissopimusehdotusta yhteisiä kolmen välisiä neuvotteluja, joissa olisi otettu huomioon niin EU:n, Ukrainan kuin Venäjänkin näkökulmat. Ukraina on ollut taloudellisesti, kansallisesti, kielellisesti ja uskonnollisesti monin sitein liittynyt Venäjään. EU ei tarjonnut Ukrainalle muuta kuin talouskuria. Venäjä tarjosi monenlaisia apuneuvoja, joilla Ukrainan toipuminen olisi ollut taloudellisesti vähemmän vaurioittavaa. Janukovitsh oli korruptoitunut ja heikko, mutta hän ei ollut murhaaja. Nykyiset

EU:n johtoon valitsevat henkilöt ovat sekä heikkoja, korruptoituneita että murhaajia.

Häpeän sitä, että kuulun EU:n ulkopolitiikan piiriin. On hienoa, että olen elänyt myös Kekkosen aikana. Silloin tosiasiat olivat kaiken päätöksenteon lähtökohtana. Ihmiset saattoivat omilla tunteillaan ja omalla oikeustajullaan peilata tehtäviä ratkaisuja. Saattoi olla eri mieltä, mutta ei tarvinnut vaurioittaa mielenterveyttään.

Nyt Cathrine Ashton toivoi ulkoministeri Paetin puhelun aikana, että Alueiden puolueen edustajat laskisivat kukkia Maidanin uhreille ikäänkuin sovituksena ja tullakseen hyväksytyiksi. Siis fasistien hyökkäysten uhrien tulisi uhriuttaa itsensä ansaitakseen EU:n hyväksynnän.

Samalla tavalla EU vaati Serbian parlamenttia pyytämään anteeksi "Srebrenican kansanmurhaa" edellytyksenä EU lähentymiseen. USA ja EU ovat estäneet Srebrenican tapahtumien objektiivisen tutkimuksen (kuinka moni kaatui taisteluissa, kuinka moni teloitettiin kuinka monta serbiä kaatui, kuinka monta muslimia) Propaganda ylivoima on ollut USA:lla. Serbit olivat Jugoslavian hajottamisen uhreja. Uhrien edellytetään pyytämään anteeksi asioita, jotka ovat USA:n ja EU:n aiheuttamia.

USA:n globaali vallan tavoittelu edellyttää kokonaisten kansakuntien identiteettien murtamista. Aivankuin koulukiusatun pitäisi pyytää anteeksi kiusaajaltaan ja niiltä, jotka hiljaisesti antavat kiusaamisen tapahtua. Psykiatrina en voi hyväksyä sitä, että EU on omissa valtapyrkimyksissään tällaisessa mukana.

Avainsanat:

- totuus ja EU,
- USA,
- likaiset temput,
- Venäjä,
- Putin,
- tarkka-ampujat,
- hallituksen vaihdos

Onko Ukrainan aseellinen vallankaappaus kansainvälisen lain mukainen silloin kun EU ja USA tekevät sen

- Maanantai 10.3.2014 klo 10:38
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

EU:n kaksinaismoraali ei enää yllätä. Mitä tiivimmin EU ja Yhdysvaltain hallitus tekevät NATO:nkin puitteissa yhteistyötä, sitä kauemmas kansainväliset lait karkaavat. Ns lätin media myötäilee valtaa, jonka koetaan keskittyvän absoluuttisesti Yhdysvaltoihin.

Yhdysvaltalaisen The Nation- lehden Stephen F. Cohen analysoi erinomaisella ja kattavalla tavalla viime numerossaan otsikolla Distorting Russia, yhdysvaltalaisen median kylmän sodan tyylistä viestintää. Artikkelissa käydään läpi kriittisesti keskeisten tiedotusvälineiden väitteitä. Cohen osoittaa disinformaation kattavuuden. Lehti analysoi ja kritisoi myös, tavallisesti suhteellisen tasapainoisen, New York Review of Booksin Amy Knightin kolumnia lähes kappale kappaleelta.

Myös Saksan entinen liittokansleri Gerhard Schroeder paheksui tiedotustilaisuudessaan EU:n toimia ja sanoi sen olevan syypää ongelmiin Krimillä.

Suomalaiset usein melko pinnallista analyysia tekevät toimittajat viittaavat lähinnä yhdysvaltalaisiin tiedotusvälineisiin New York Timesiin ja Washington Postiin uskoen niiden edustavan vieläkin kypsää luotettavaa journalismia. Tämä luulo on harhaa.

Ukrainan kohdalla ongelmaksi on muodostunut se, että EU on yhdessä Yhdysvaltojen kanssa, kumpikin omista intresseistään lähtien, tukenut aseellista vallankaappausta. Lisäksi EU:n ja USA:n valtaan nostamalla puolueilla on Ukrainan vähemmistön kannatus. Nämä uudet hallitsijat tulivat valtaan murhaamalla tarkka-ampujien avulla 77 ihmistä. Lisäksi he tuhosivat tai antoivat tuhota suuren määrän valtion omaisuutta maassa, joka jo oli konkurssin partaalla.

Venäjä ei ole hyväksynyt laitonta vallankaappausta. Se on edellyttänyt tarkka-ampujien surmaamien vainajien oikeuslääkeopillista tutkimusta. EU:n valtaan nostama hallitus on kieltäytynyt tästä. Laiton hallitus on ryhtynyt laatimaan rasistista lainsäädäntöä ja kansallissosialistisia aatteita edustavalla puolueella on hallussaan sihteeristö, jonka alaisuuteen kuuluvat armeija, poliisi ja salainen palvelu. Myös yleinen syyttäjä on kyseisen puolueen mandaatti.

Venäjä ei ole halunnut alistaa Krimillä asuvia kansalaisiaan kansallissosialistisia aatteita edustavan armeijan uhkaamaksi.

EU on julistanut Venäjän rikkovan kansainvälisiä lakeja. Nyt olisi hyvä kysyä olisiko Venäjän tarvinnut osallistua Krimin alueen asioihin, jos Kiovassa olisi jatkanut laillisesti vaaleilla valittu hallitus ja laillinen vaaleilla valittu presidentti? Ranskan, Saksan ja Puolan ulkoministerit olivat mukana vahvistamassa presidentti Janukovichin ja opposition välistä sopimusta, jossa presidentin vaalit määrättiin pidettäväksi toukokuun lopussa.

Tämä ei tyydyttänyt Yhdysvaltojen ja EU:n tukemaa väkivaltaista mielenosoittajien osaa, vaan se edellytti vallankaappausta, jossa kansallissosialistisille voimille tuli ratkaiseva osuus turvallisuuden valvonnasta.

Mikäli EU väittää kannattavansa kansainvälisiä lakeja, tulisi sen myöntää olleensa väärässä ja rikkoneensa lakeja. Omien virheiden myöntämisen sijaan EU uhkailee Venäjää. Mitä itsepintaisemmin EU jatkaa kieltämisen linjallaan sitä yksipuolisemman kuvan myös eurooppalainen media antaa asioiden kulusta.

EU on johtanut omalla toiminnallaan asioiden kulun mielivaltaiseksi. Venäjä näyttää vastaavan EU:n ja USA:n mielivaltaan omalla tavallaan.

Avainsanat:

- vallankaappaus ja kansainvälinen laki,
- Schroeder,
- The Nation,
- New York Review of Books,
- EU ja media,
- EU ja Ukraina,
- Ashton,
- Paet,
-

Helsingin Sanomien Ukraina-propaganda

- Tiistai 11.3.2014 klo 10:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen usein kiinnittänyt huomiota siihen kuinka Helsingin Sanomat editoi uutisiaan. Uutisesta puuttuvat ratkaisevat yksityiskohdat, jotka paljastaisivat kokonaiskuvan. Ukrainan kohdalla jopa toinen suomalainen päivälehti Demokraatti, käyttäen samoja uutislähteitä AFP, Reuters, STT onnistuu paremmin.

Helsingin Sanomat kertoo 11.3. otsikolla: "Krimin hallinto perusti oman armeijan" kuinka "Yhdysvallat ilmoitti odottavansa, että Venäjä osoittaisi halunsa ratkaista Krimin kriisi". Lavrovin HeSa vuorostaan kertoi sanoneen, että ehdotus "ei sopinut Venäjälle kovin hyvin". "Sen sijaan hän kertoi aikovansa esitellä pian Venäjän oman ehdotuksen kriisin ratkaisemiseksi".

Missä on pihvi??

Demokraatti kirjoittaa samoihin lähteisiin viitaten otsikolla "Venäjä tekee vastahdotuksen Ukrainan kriisin päättämiseksi". "Lavrovin mukaan Venäjä sai Yhdysvalloilta perjantaina ehdotuksen, josta Venäjä ei ole samaa mieltä. Hänen mukaansa ehdotuksen lähtökohdaksi väitetään Venäjän ja Ukrainan välistä konfliktia. Lavrovin mukaan Venäjä ja sen kumppanit pitävät konfliktin lähtökohhtana Ukrainan vallankaappausta".

Helsingin Sanomat näyttää jatkavan Toisen maailmansodan aikaista sensuurin periaatetta. Se katsoo tehtäväkseen suojella EU:n, Yhdysvaltojen ja NATO:n markkinoimaa tulkintaa todellisuudesta. Se muistuttaa sitä kuinka Suomen kansa tuli mielen manipuloinnin avulla saada kannattamaan yhteistä sotaa natsi-Saksan kanssa vaikenemalla kansallissosialismin tavoitteista.

Helsingin Sanomat on totaalisesti vaiennut kansainvälisten tiedotusvälineiden laajasti kuvaamista tosiasioista. HeSa ei ole kertonut keitä USA:n ja EU:n valtaan nostamat poliittiset voimat ovat ja mitä hallinnonhaaraa kukin pitää hallussaan. Kuinka suuri kannatus valtaan nostetuilla toimijoilla oli edellisissä laillisissa vaaleissa. Mikä on valtaannostettujen maailmankuva ja tavoitteet. Tuskin kansallissosialistinen puolue tosissaan on EU- myönteinen. Todennäköisempää on, että se on taktisesti sitä. Tuo puolue nousi parlamenttiin liittouduttuaan valtaan nostetun Isänmaa- puolueen kanssa. Siten Isänmaa-puolue samoin kuin USA ja EU pyrkivät sanelemaan Ukrainan asioita kansallissosialistien voimin.

Sanoma Oy:n Ilta Sanomat toimii HeSa:n tavoin. Se spekuloi kattavasti VENÄJÄN eri vaihtoehtoisia ratkaisumalleja Krimillä ikäänkuin se olisi asian ydin. Siirtymällä pois asian ytimestä ja spekuloidulla eri seurausvaikutusten välillä, johdatetaan lukijoita taas harhaan. Lehden ylpeydellä esittelemät uutislähteet osoittavat, että ne edustavat yhtä ja samaa NATO-linjaa. Ainoatakaan objektiivisuuteen pyrkivää lähdettä ei Ilta-Sanomien lähteissä näy.

Suurimpien suomalaisten päivälehtien päätoimittajat ilmoittautuivat aikoinaan

NATO:n liittymisen kannattajiksi. Tuoretta gallupia ei ole. Lehtien tekstit puhuvat puolestaan.

Valitettavasti “demokratiaa”edustava Yleisradio on muutamaa suurta poikkeusta lukuunottamatta sensaatiouutisoinnin kannalla. Kilpailu uutisvälineiden kesken on ilmeisesti johtanut siihen, että toimitusten päälliköt katsovat, että sensaatio myy, mutta totuus ei.

Illalla tulemme näkemään Yle:ssä kuinka Syyrian armeija vaan huvikseen pommittelee siviilejä. Syyria-uutisointi on propagandaa parhaimmillaan. Syyria oli USA:n destabilointi suunnitelmien kohde jo silloin kun Jugoslavian hajottamis-sotia vasta suunniteltiin. Syyrian “heikentäminen” on niin pitkään ja hyvin suunniteltu projekti, että se varmasti ottaa kiitollisuudella vastaan Suomen median tuen!

Avainsanat:

- Venäjä,
- Lavrov,
- Yle,
- sensuuri,
- Ilta Sanomat,
- Helsingin Sanomien Ukraina-propaganda,
- “lähdeuskollisuus”,
- totuus ja puolittuus,
-

Krimin niemimaa ja Kosovo, kansainvälisen oikeuden politisoituminen

- Torstai 13.3.2014 klo 9:44
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kansainvälinen oikeus on politisoitunut jo kauan sitten vahvemman oikeudeksi, ei Venäjän vaan USA:n ja NATO:n toimesta.

Sen jälkeen kun NATO ja Venäjä 1997 allekirjoittivat keskinäisen sopimuksensa NATO hyökkäsi 1999 USA:n johdolla pommittamaan laittomasti Jugoslaviaa. Jugoslavia oli kieltäytynyt allekirjoittamasta Rambulletin sopimuksen B-liitettä, joka olisi sallinut NATO:n ottaa haltuunsa koko Jugoslavian infrastruktuurin.

Sitä ennen NATO oli pommittanut Bosnian serbialueita, saadakseen levitettyä USA-NATO-tukikohdat myös Bosniaan.

USA:n tähtäyksenä oli saada sotilaallinen jalansija Balkanille. Infrastruktuurin saaminen omien ja liittolaisten investojien hallintaan oli vain mainio sivutuote. Pääasialliset hyötyjät olivat NATO-USA ja NATO-Saksa.

Saatuaan miehitettyä Bosnian ja Kosovon, seuraavaksi askeleeksi tuli jo Kosovoon, Jugoslavian maaperälle perustetun USA:n valtavan Bondsteel- sotilatukikohdan maa-alueen anastaminen.

Kosovo oli vuosikaudet ollut riippuvainen vauraampien Jugoslavian osavaltioiden taloudellisista tuista. Miehitettyksi jouduttuaan se siirrettiin “kansainvälisen yhteisön” toimesta YK:n hallintaan, jossa se on vieläkin. EU hoitaa kustannuksista välittämättä oikeusjärjestelmää. Voidakseen “laillistaa” tukikohdan maa-alueen ryöstön, “kansainvälisen yhteisön” oli tuettava Kosovon parlamentin itsenäisyysjulistusta. Itsenäisyysjulistuksen teki merkittäväksi se, että ulkopuolisen oli vaikea saada selville julistiko Kosovo itsensä itsenäiseksi YK:sta vai Serbiasta. YK ainakin jatkoi siellä toimintaansa.

Yhdysvallat ja NATO -maat ovat näytelleet tätä itsenäisyysjulistuksen laillisuusnäytelmää kohta 10 vuotta. Kansainvälisen oikeuden professorien suurin osa on julkaisemassaan kirjassa pitänyt julistusta kansainvälisen lain vastaisena. USA ja NATO-maat hallitsevat kansainvälisiä tuomioistuimia siten, että sieltä voi tilata haluamansa päätöksen.

Yhdysvallat on ilmoittanut, että sen virkamiehiä tai kenraaleita ei voida haastaa kansainvälisiin tuomioistuihin. Siten nuo tuomioistuimet tuomitsevat vain niiden maiden kansalaisia, jotka asettuvat poikkiteloin todellisten vallanhaltijoiden USA:n ja NATO:n kanssa.

Venäjä ja erityisesti presidentti Putin eivät ole sokeita. Samalla tavalla kuin Jugoslaviassa, myös Ukrainassa USA ja NATO-EU liittoutuivat kansallissosialistien ja heidän liittolaisensa Isänmaa-puolueen kanssa saadakseen aikaan valanvaihdon. Sen jälkeen näytellään, että tuo itse synnytetty hallitus on demokraattinen Ukrainan hallitus.

Jos ei halua olla mukana tässä näytelmässä, on petturi. Petturi on ilonpilaaja. Petturia rangaistaan. Näin presidentti Putin on joutunut lähes ainoana puolustamaan parlamentaarista demokratiaa. USA ja EU haluavat neuvottelujen lähtökohdaksi vallankaappauksen jälkeisen tilan. Presidentti Putin vuorostaan haluaa neuvottelun lähtökohdaksi vallankaappausta edeltäneen tilan, joka oli demokraattinen ja laillinen.

On mielenkiintoista kuinka Saksan liittokansleri Merkel luovii fasismin ja demokratian välillä. Ryhtyykö hän todella kannattamaan niitä hyötyjä, joita hän arvioi vallankaappauksella yhteistyössä fasistien kanssa saavuttavansa vai palaako hän demokratian ja aidon eurooppalaisen yhteistyön polulle, jossa Venäjä on tasa-arvoinen toimija.

Suomen parlamentin Ukraina -näytelmä vaatisi oman juttunsa. Zyskowicz:illa menee puurot ja vellit sekaisin. Fasismia tukee NATO-EU eikä Putin.

Avainsanat:

- Zyskowicz,
- Merkel,
- Saksa,
- Venäjä,
- Krim,
- Kosovo,
- USA-johtoinen kansainvälinen oikeus,
- NATO-EU

Ukrainan kultavarantojen siirtäminen Yhdysvaltoihin

- Sunnuntai 16.3.2014 klo 15:04
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien ja Yle:nkin Ukraina- propagandassa Yhdysvallat on loistanut poissaolollaan. Kansainvälisten tietolähteiden mukaan Yhdysvallat on jo sijoittanut 5 miljardia dollaria Ukrainan “agitaatioon” niinkuin Victoria Nuland avoimesti ilmoitti. Miksi ihmeessä Yhdysvallat on niin kiinnostunut kaukaisesta Ukrainasta, jonka sijaintia moni yhdysvaltalainen ei osaa sijoittaa kartalle.

Yhdysvallat on jo yli kymmenen vuoden ajan kuluttanut rahaa ja energiaa voidakseen laajentaa NATO:n vaikutuspiiriä Venäjän ympärille. USA on pitänyt Venäjää vihollisena riippumatta sen talousjärjestelmästä. Venäjä on este Yhdysvaltojen maailmanvallan tavoittelemisen polulla.

Voidakseen laajentaa NATO:n avulla sotilasmahtiaan, Yhdysvaltojen on saatava laajenemisen kohteena oleviin maihin NATO-myönteinen hallitus. Toimintamallina on demokratia-alihankkijan avulla luoda kontakti demokratiamielisiin uudistushaluisiin kansalaisiin. Kansalaisten todellisia epäkohtia muuttamaan halukkaiden joukkojen avulla saadaan aikaan kansanliike olojen muuttamiseksi. Koska tavoitteena on pelkästään oman maailmanvallan rakentaminen, demokratia aktivisteja käytetään ainoastaan välikappaleena USA:n omien NATO- ja infrastruktuuri tavoitteiden saavuttamiseen.

Ukraina kantaa raskasta fasismin perintöä kuten Saksakin. Ukrainan mielenosoitus prosessi nosti kärkeen kaikkein väkivaltaisimmat ja fasistisimmat voimat. Yhdysvaltojen lähetystö toimi silminnäkijöiden mukaan näiden tukikohtana.

Yhdysvallat ja EU nostivat Maidanin väkivaltaisimman joukon ehdoilla valtaan puolueet, joilla ei ollut suurta kannatusta laillisissa vaaleissa. Pääministeriksi valittiin Arseny Yatseniuk, entinen Ukrainan keskuspankin johtaja, joka oli saanut 7% kannatuksen silloin kun Janukovich valittiin presidentiksi.

Yatseniuk kävi neuvottelemassa presidentti Obaman kanssa Valkoisessa talossa viikko sitten. 7 maaliskuuta yöllä, Ukrainan aikaisemman hallituksen valtiovarainministeriön virkamiehen mukaan, Ukrainan kultavaranto siirrettiin Borispolin lentokentälle 40 laatikossa autoilla, joista oli poistettu rekisterikilvet. 15 henkilöä, mustissa univormuissa, luotiliiveissä ja konekivääreillä varustettuna lastasivat laatikot koneeseen. Kultra kuljetettiin New York Federal Reserviin.

Kyseessä on ehkä vain hyödyllinen varmuustoimenpide. Muiden valtaamiensa maiden suhteen (Irak, Libya) Yhdysvallat on confiskoinut näiden maiden kullan. Ukrainan kohdalla ei kyse ole sotilaallisesta vallankaappauksesta kuten Irakissa, Libyassa, Afganistanissa tai Somaliassa vaan eräänlainen sopivan hallituksen pystyttäminen epävirallisen väkivallan avulla vallan kaappaamiseksi vähitellen.

Valitettavasti NATO-EU-maat ovat Yhdysvaltojen politiikan jatke. Siten NATO:on kuulumattomat maat joutuvat kärsimään tästä sotilaallisen vallan

politiikasta.

Helsingin Sanomien päätoimittaja ja käytännöstä päätellen koko toimitus on NATO:n takana. Siten Venäjää katsotaan NATO:n edun näkökulmasta. Yle:n A-studiossa esitetyssä Pohjoismaiden puolustusministerien keskustelussa, Norjan puolustusministeri sanoi NATO:n (ja kirjoittajan mielestä siten myös Yhdysvaltojen NATO:n johtajana), edustavan meidän (siis Pohjoismaiden) yhteisiä arvoja. Siten Venäjä on auttamattomasti ulkopuolella.

Putin on oikeassa. Kun vastassa on kansat, joiden mielet on manipuloitu NATO- silmälaseja käyttävän median avulla, ainoa mahdollisuus on mennä eteenpäin omalla valitsemallaan tiellä. Suomen media on kolmen kuukauden ajan lietsonut Venäjä- ja Putin hysteriaa ennen näkemättömällä raivokkuudella. Sen jälkeen Sanomat tiedustelee kansalaisilta pelkäävätkö he Venäjää? Eli onko oma propaganda onnistunut. Joko liittytään NATO:on ja milloin?

Suvi Turtiaisen “analyysi” 15.3. lehdessä on psykiatrin arvioimana aivopesua parhaimmillaan. Hän on “asiantuntijana” eri mieltä Kiovan tarkka-ampujista kuin ulkoministeri Paet syvässä tunnepitoisessa puhelussaan Catherine Ashtonin kanssa. Turtiainen kertoo myös Kiovan fasistivallan elävän vain Venäjän mediassa! Itse seuran pääasiassa yhdysvaltalaisia ja kanadalaisia medioita, joissa Kiovan fasistivalta ja kasvava fasistivalta yleensäkin Euroopassa on koettu huolestuttavana. Gysin puheenvuoro Saksan parlamentissa pyrki herättämään saksalaiset.

Puolueeton Suomi on ainoa viitekehys, jossa meillä suomalaisilla on mahdollisuus omaan ajatteluun. Meillä on mahdollisuus pitää Venäjää ystävänä. Meillä on mahdollisuus arvostaa Putinia tuon maan kansalaisten valitsemana presidenttinä. Se, että Hillary Clinton , käytöstapojensa mukaisesti, kutsuu Putinia Hitleriksi, ei saisi innostaa suomalaisia seuraamaan hänen käytöstapojaan. Maailmanvallan tavoittelu johtaa ylemmydentuntoon ja arroganssiin, jolla ei ole mitään tekemistä ystävyiden tai humanismin kanssa.

Helsingin Sanomat voisi tarkastella Yhdysvaltojen tavoitteita lähtökohtana kysymys: mihin USA tarvitsee lähes 150 sotilastukikohtaa ympäri maailmaa?

Avainsanat:

- Yatseniuk,
- USA:n suorittama vallanvaihto Ukrainassa,
- Nuland,
- Helsingin Sanomien propaganda

Onko EU rauhanjärjestö?

- Maanantai 17.3.2014 klo 9:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Eilen koin vahvasti tunteen, että historia toistaa itseään. Suomi on lähdössä taloussotaan Venäjää vastaan yhteisrintamassa USA:n ja NATO-Saksan kanssa. Tuntuu kuin jatkosodan kellot kumisisivat.

Ennen toista maailmansotaa konservatiivinen osa Yhdysvaltojen teollisuuspoliitikkoja tuki taloudellisesti Hitlerin Saksaa sen varustautuessa sotaan. Muun muassa Fordin omistaja Henry Ford sai muistaakseni Hitleriltä rautaristin samoin kuin Mannerheim ja Heinrichs.

Vaikka Yhdysvallat liittyi sotaan näennäisesti Neuvostoliiton rinnalla, Neuvostoliitto sai pääasiassa yksin vastuun sodan voittamisesta ja keskitysleirien lopettamisesta. Kylmä sota alkoi jo sodan aikana ja voimistui heti sen jälkeen.

Tapasin viime talvena Sisiliassa keski-ikäisen itävaltalaisen naisen. Kysyin häneltä, miten hän suhtautuu siihen, että hänen kotimaansa on sotilaallisesti liittoutumaton ja, että perustuslaki kieltää liittoutumisen. Hän sanoi olevansa ylpeä siitä, mutta hän ei voi sanoa sitä julkisesti, koska hänen poikansa on töissä Yhdysvalloissa.

EU ei ole mielestäni sotilaallisesti liittoutumaton. Suurin osa EU- maista pelaa kaksilla korteilla koska valtaenemmistö on myös NATO:n jäseniä. Norjan puolustusministeri sanoi Pohjoismaiden jakavan NATO:n (USA:n) ARVOMAAILMAN.

Suomen sanotaan etsineen turvallisuutta EU:sta ja eurosta. Nyt Suomi on joutunut menettämään turvallisuutensa tämän epärealistisen turvallisuuskäsitöksensä johdosta. Suomi joutuu sitoutumaan USA:n ja NATO:n tavoitteisiin suhteessa Venäjään.

EU- turvallisuusvalinnan tehtyään Suomi joutuu nyt sitoutumaan valheisiin ja propagandaan, jolla ylläpidetään harhakäsitystä siitä, että Ukrainassa olisi nyt demokraattinen hallitus. Suomi joutuu kieltämään sen, mm Viron ulkoministerin käsityksen, että tuo hallitus tuli valtaan rauhanomaisten mielenosoittajien murhaajien avulla.

Suomi julistaa yksimielisyyttään EU- maiden joukossa ja pääministeri Katainen vakuuttaa lehtitietojen mukaan Suomen NATO-option merkitystä Suomelle.

Onko Suomi jälleen opportunistinen maa, joka ei tunnusta tosiasioita vaan pohjaa ratkaisunsa vallan myötäilyyn, joka Ukrainan kyseessä ollen tarkoittaa Yhdysvaltojen konservatiivisten voimien ja EU:n NATO- maiden myötäilyä.

Alamainen opportunisti on Suomen historialle luonteenomaista. Kypsä ja tasavarvoinen suhtautuminen lähimpään naapuriimme Venäjään oli mahdollista vain Kekkosen presidenttikaudella siitä huolimatta, että pidäkkeetön ryssäviha ja

kauna kiehui kannen alla kattilassa. Kekkonen kypsyys ja viisaus on kadonnut Suomen politiikasta. Oppirahat on jälleen maksettava kantapään kautta.

Toisen maailmansodan aikana Suomi tavoitteli Suur-Suomea. Henkisesti Suomen nykyilmapiiri muistuttaa eniten 1930- lukua. Vallassa on Sofi Oksas-hegemonia, joka ei muista, että Viro julistettiin sodan aikana juutalaisista vapaaksi. Nyt Kiovan juutalaisyhteisö on kehottanut juutalaisia muuttamaan Kiovasta. Kommunistipuolueen puheenjohtajan koti tuhottiin jo palopommilla.

Käsittääkseni EU:n rauhan edellytyksenä on toimiminen NATO:n ja USA:n ehdoilla. USA:n apulaisulkoministeri Victoria Nuland tokaisi “fuck the EU” koska EU hidasteli Ukrainan hallituksen vaihdoksessa.

Rauhan- EU illuusiossa joudutaan kieltämään vuosikymmenten todellisuus, jossa CIA:n likaiset temput, salaiset asetoimitukset, laittomat sodat, salaiset armeijat ja salaiset oikeusistuimet painetaan villaisella ja heittäydytään uskomaan, että nuo toimijat ja toimet eivät ole totta.

Psykiatrina voin todistaa, että todellisuuden kieltäminen puolustusmekanismina on kestävä. Se johtaa joko mielen hajoamiseen tai väkivaltaan. Totuus on ainoa kestävä lähtökohta myös kansainvälisessä politiikassa.

Avainsanat:

- Ukraina,
- EU rauhanjärjestönä?,
- EU,
- NATO,
- liittoutumattomuus,
- historia toistaa itseään,
-

Onnittelut Iltalehdelle

- Keskiviikko 19.3.2014 klo 14:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Iltalehti ansaitsee positiivisen palautteen USA:n kommandojoukkoja Krimillä koskevasta sotahistorian dosentti Markku Salomaan artikkelista.

Suomalainen ja muu läntinen tiedonvälitys on Ukrainan konfliktin yhteydessä täysin vaiennut Yhdysvaltojen viiden miljardin arvoisten salaisten operaatioiden osuudesta hallituksen väkivaltaisessa vaihdoksessa ja väkivallan yltymisessä. Historia osoittaa, että aikaisempina vuosikymmeninä Yhdysvallat saattoi käyttää salaista arsenaaliaan rauhassa tiedotusvälineiden ulottumattomissa. Kamputseaa pommitettiin 1965 - 1973 joka päivä, 8 minuutin välein, ilman, että tiedotusvälineet kertoivat siitä. Jugoslaviaa hajoitettaessa Yhdysvallat saattoi rauhassa yhteistyössä omien suurlähettiläidensä kanssa toteuttaa sotatoimia, joiden lopputulemana oli kaksi omaa sotilastukikohtaa Balkanilla, serbien demonisointi ja karkoitus omilta asuinsijoiltaan. Yhdysvaltojen suurlähetystöt niin Moskovassa, Tbilisissä, Sarajevossa, tai Kiovassa ovat keskeisessä asemassa organisoimaan USA:n salaisia operaatioita hallitustenvaihdosten ja sotilastukikohtien aikaansaamiseksi.

Suomen hallitus on nyt uljaasti osallistumassa Yhdysvaltojen johdolla Haagin kokoukseen, jossa USA ja EU yhdessä suunnittelevat rankaisutoimia Venäjää vastaan. Siis Yhdysvaltojen johdolla, jota maata maapallon asukkaiden valtava enemmistö pitää suurimpana vaarana maailmanrauhalle!

Missä olivat pakotteet Yhdysvaltojen ja Ison-Britannian hyökätessä Irakiin ja tappaessa miljoona ihmistä? Missä olivat pakotteet kun Yhdysvallat laittomasti hyökkäsi pommittamaan Jugoslaviaa tai Afganistania? Missä oli Suomen median kritiikki? Ei missään. Suomen media meni hyökkäysvaunuissa sotaretkelle mukaan. Presidentti Ahtisaari tuki Jugoslavian pommituksia ja uhkaili maan presidenttiä. Nyt Suomi on Afganistanin sotilasoperaatiossa mukana. Rikolliseen toimintaan mukaan meneminen tekee itsestäkin kanssarikollisen.

Kosovo piti saada julistettua itsenäiseksi, jotta USA:n sotilastukikohta Bondsteel saisi laillisen maaperän itselleen. Silloin "länsimaat" YK:n turvallisuusneuvoston suulla tiedustelivat kansainväliseltä tuomioistuimelta oliko itsenäistyminen laillinen. Kiertäen varsinaisen kysymyksen asettelun, tuomioistuin vastasi, että itsenäistymiselle yleensä ei ole laillista estettä, vastaamatta lainkaan siihen eriteltyyn kysymykseen, joka sille oli esitetty.

Tämän ICJ:n päätöksen pohjalta Krimin itsenäistyminen on täysin laillinen ja Putin on oikeassa. Vastauksen ympärilyöry oli ilmiselvästi poliittinen. Muuttuuko laillinen laittomaksi aina kun Venäjä toimii kysymyksessä olevassa asiassa kuten länsimaat.

On mielenkiintoista kuinka Suomen media on laskeutunut alkeellisenkin sivistyneisyyden ja totuuteen pyrkimisen alapuolelle. Helsingin Sanomien

NATO-into on johtanut paitsi käsittämättömään journalistiseen tasoon, myös siihen, että lehti itse, varmemmaksi vakuudeksi järjestää seminaarin, jonka osanottajilta saa haluamansa vastauksen. Se haluaa takoa niin kauan kun rauta on kuumaa.

HeSa on valinnut Venäjän kirjeenvaihtajakseen Pekka Hakalan, jolle riittää yhden nuorukaisen haastattelu, johon toimittaja projisoi omat ennakkoasenteensa ja tarjoilee ne lukijoille ikäänkuin Ukrainan todellisuutena. Toimittaja Suvi Turtiaiselle riittää myös vanhuspariskunnan hätääntynyt silminnäkijälausunto tarkka-ampujista, mutta ilman analyysiä siitä, miksi tarkka-ampujat ampuivat Yhdysvaltojen yhteistyökumppanin haltuunottaman Filharmonia-rakennuksen katolta, jonne pääsi vain hänen luvallaan. Tämä kommando-yhteistyökumppani ei antanut ottaa näitä tarkka-ampujia kiinni vaikka mielenosoittajat sitä vaativat?

Suomen medialla ei ole ollut varaa julkaista presidentti Putinin puhetta kokonaisuudessaan. Sen sijaan lehdet ottavat mielivaltaisia osasia siitä ja antavat perään oman tulkintansa, "mitä se on" tyyliin. Vain puheen kuuleminen kokonaisuudessaan tai edes lukeminen, antaa aidon vaikutelman.

Mieleeni tulee HeSa:n musiikkitoimittaja Vesa Siren, joka kirjoitti Valeri Gergievin johtamasta konsertista Tsinvalista, Georgian sodan jälkeen. Hän kertoi kuinka mahtipontisesti Gergiev johti ja kuinka konsertti oli voitonjuhlaa!! Osoittautui, että hän oli lukenut konsertista jostakin britti-lehdestä eikä ollut itse nähnyt tai kuullut sitä. Satuina näkemään ja kuulemaan konsertin, joka oli täynnä surua, kynttilöitä pimeässä illassa. Gergiev, osseetti itsekin, oli kalpea, surun murtama, samoin yleisö. Musiikki oli surumusiikkia.

Avainsanat:

- Markku Salomaa,
- Suvi Turtiainen,
- HeSa,
- Pekka Hakala,
- Vesa Siren,
- Krimin itsenäistymisen laillisuus,
- Iltalehden Ukraina- uutisointi,
- Yhdysvaltojen erikoisjoukot,
- tarkka-ampujat,
- Yhdysvaltojen suurlähetystöt

Ukrainan tulevaisuus?

- Sunnuntai 23.3.2014 klo 15:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

EU ja Yhdysvallat ovat nostaneet Ukrainassa, väkivallan avulla, valtaan laitoman hallituksen. Sen avulla USA pyrkii laajentamaan omaa geopolittista sotilaallista valtaansa. Ukrainan kansalaisista 70% vastustaa NATO:oon liittymistä. Kansalta ei kuitenkaan tulla kysymään sen mielipidettä. Yhdysvallat on perinteisesti saavuttanut tavoitteensa joko avoimella sodalla (Jugoslavia) tai yhdistelemällä sotilas- ja palkkasoturiarmeijoita (Irak, Afganistan, Somalia, Jemen, Libya, Pakistan). Onko yksityisarmeijan nimi Blackwater tai Jsack ei ole tärkeätä. Pääasia on salainen toiminta. Pääongelma on se, että näitä armeijoita ei valvo kukaan. Ne eivät ole tilivelvollisia kenellekään.

Yhdysvallat tulee viemään aseita Ukrainaan. Se tulee käyttämään palkkasotureita paitsi sotilastehtäviin, myös kouluttamaan äärioikeistolaisia Maidanillakin nähtyjä ”kodinturvajoukkoja”.

EU:n ja nimenomaan Saksan intressit ovat ensisijaisesti taloudelliset. EU:n Ukrainan kanssa solmima sopimus IMF-vetoisesta talouden tasapainotusohjelmasta tulee hyödyttämään saksalaisia pankkeja, kuten Kreikassa. Koko EU:n ideologian pohja on mahdollisimman suuren taloudellisen hyödyn saaminen sijoittajille ja suuryrityksille. Kansalaisten todelliset oikeudet eivät kiinnosta nykyistä valtaeliittiä. Siksi EU-vaalit ovat äärimmäisen tärkeät suunnan kääntämiseksi pois USA- vetoisesta sota- ja pakotepolitiikasta.

EU-maiden enemmistö kuuluu NATO:oon. Lisäksi Yhdysvalloilla on omia joukkoja Euroopassa. Siksi EU myötäilee Yhdysvaltojen sotapolitiikkaa. Monet tuoreet EU-maat kuten Viro, Liettua tai Latvia eivät ole käsitelleet fasistista menneisyyttään. Sen sijaan ne samaistuvat Yhdysvaltojen intresseihin, esimerkkinä NATO-jäsenyys ja Yhdysvaltojen salaiset vankilat. Ukrainan tapahtumien ja USA:n suorittaman menestyksekkään hallituksenvaihdoksen innostamana virolaiset ovat ilmoittaneet ryhtyvänsä värväämään Venäjä-vastaisia ”kodinturvajoukkoja”. Fasistiset joukot osallistuivat Virossa toisen maailmansodan aikana muualta Euroopasta tuotujen juutalaisten ja kommunistien teloituksiin virolaisten juutalaisten lisäksi. Toiminnan seurauksena Viro julistettiin juutalaisista vapaaksi maaksi.

Ukrainan kansa tulee IMF-politiikan seurauksena köyhtymään ja entisestään kurjistumaan. Kurjuuden lisääntyminen lisää etnisten ja uskonnollisten ryhmien välisiä jännitteitä ja luo edellytykset fasismin voimistumiselle.

Yhdysvaltojen toimet Jugoslaviassa, Irakissa, Afganistanissa, kaikkialla mihin USA on vaikutusvaltaansa suunnannut tulos on sama. Jugoslaviassa fasistisävyinen katolinen Kroatia ajoi maasta erityisesti Krajinan alueelta 250 000 ortodoksista serbiä yksityisen yhdysvaltalaisen eläkkeellä olevien kenraalien konsulttifirman avustessa Gotovinaa ”Operation Stormissa”. Yhdysvaltojen johtajat

kiittelivät Tudjimania hyvästä työstä, tosin ei julkisesti.

Toisen maailmansodan aikana kroaatit murhasivat Jasenovacin keskitysleirissä 700 000 serbiä, käyttäen kaulan katkaisuun erityistä serbileikkuria. Keskitysleirien johtajina oli usein katolisia pappeja. Koska kroatialaiset sen enempää kuin saksalaiset tai katolinen kirkkokaan eivät ole käsitelleet riittävästi fasisista menneisyyttään, vaino toistuu. Eivät saksalaiset ole tietääkseni pyytäneet serbeiltä anteeksi toisen maailmansodan aikaisia julmuuksiaan, kuten he ovat joutuneet pyytämään anteeksi juutalaisilta ja jopa romaneilta

Yhdysvallat yhdistää sopivaksi katsomiaan ryhmiä valtapoliittikkansa välineiksi. Fasistit, fanaattiset muslimit sekä muut terroristiset ryhmät ovat käyttökelpoisia. Toisaalta yhteistyökumppaneiksi sopivat sellaiset yksilöt, jotka ovat ostettavissa taloudellisen hyödyn saamiseksi itselleen. He ovat valmiit pettämään maansa Yhdysvaltojen parhaaksi.

Yhdysvallat sai sodan ja salaisten operaatioiden avulla Kosovosta itselleen laajan Bondsteel- sotilastukikohdan. Ukrainaan tuleva tukikohta on varmaankin Bondsteel II. Ukrainan nykyinen "pääministeri" Yatsenjuk on täysin riippuvainen siitä mitä Yhdysvallat sanoo tai tekee. Kun kosovolaisilta kysytään voisivatko he tehdä jotakin mitä Yhdysvallat ei hyväksy, vastaus on kielteinen; eivät voisi. Pristinassa on lojaliteetin ja kiitollisuuden merkiksi pystytetty suurikokoinen presidentti Clintonin patsas. Arvioisin, että Kiovaan pystytetään presidentti Obaman patsas, ehkä Victoria Nuland ja John Mc Cain ikuistettuina patsaan juurelle.

Venäjä ei ole tehnyt mitään joka uhkaisi Yhdysvaltoja sotilaspoliittisesti. Venäjä on ainoastaan pyrkinyt takaamaan oman turvallisuutensa rajoillaan. Yhdysvallat ja EU haluavat tietoisesti vahingoittaa Venäjää. Valtava propagandakoneisto on valjastettu mustamaalaamaan sitä. Venäjä olisi voinut auttaa Ukrainaa selviämään taloudellisesta katastrofista lievemmin vaurioin. 2 miljoonaa ukrainalaista käy työssä Venäjällä lähettäen varoja perheelleen ja sukulaisilleen. Ukraina on venäläisten veljeskansa, jolla on paljon yhteisiä intressejä. Yhdysvalloilla ja Ukrainalla ei ole Venäjän kaltaisia kielellisiä, kulttuurisia tai taloudellisia siteitä. Yhdysvallat toimii kuin norsu posliinikaupassa tuhoten omien sotilaallisten intressiensä toteuttamiseksi kaiken. Hintana Ukrainan tulevaisuus.

Kroatia ei ole hyötynyt Yhdysvaltojen ja erityisesti Saksan kanssa yhteistyössä suorittamistaan sodista omaa maataan Jugoslaviaa vastaan, nykyisestä EU-jäsenyydestään huolimatta. Sen velkataakka on moninkertainen Jugoslavian aikaan verrattuna. Sen, kroaatti-Titon avulla haltuunsa saaman, kauniin rannikon hotellit omistavat saksalaiset. Fasistiset asenteet ovat moninkertaistuneet ja köyhyys lisääntynyt. Ukrainan tulee käymään vielä Kroatiaakin huonommin, Ukrainan kansaa ei enää puolusta kukaan.

Avainsanat:

- Kosovo,

- Bondsteel II,
- “Kreikka-kurjuus Ukrainassa”,
- Fasismin nousu,
- USA:n yksityiset armeijat,
- Saksan pankkien voitot,
-

Obaman tarkastusmatka tiluksilleen Euroopassa

- Torstai 27.3.2014 klo 13:36
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Obama on suorittamassa tarkastusmatkaa Euroopan tiluksillaan. Hän käyttää puheenvuoroja, joissa hän syyttää Venäjää pienten maiden kiusaamisesta, sotilaallisen vallan tavoittelusta ja homojen syrjimisestä. Itse hän esiintyy moraalin ja demokratian vartijana.

Mitä nämä Obaman tilukset ovat?

Obamalla on lukuisia sotilastukikohtia Euroopassa. Saksassa 40.000 sotilasta, Italiassa 11.000, Britanniassa 9.500, Turkissa 1.500, Espanjassa 1500, Belgiassa 1200, Portugalissa, Kreikassa ja Alankomaissa 400 - 600 sotilasta. 360 000 neliömetrin Camp Bondsteel:issa Kosovossa on 7000 sotilasta.

Yrittäessäni käyttää nettiä Cataniassa onnistumatta, minulle selitettiin, että se johtuu USA:n sotilastukikohdan läheisyydestä. On rajoituksia!

Onko Venäjällä Euroopan kattava sotilastukikohtaverkosto? Ei ole.

Obama puolusti Irakin sotaa kertomalla, että USA ei ryöstänyt varallisuutta ja poistui 10v kuluttua jättäen maan itsenäiseksi ja kansalaisten hallintaan. Tosi-asiassa USA ehti liittolaisineen tappaa miljoona ihmistä, yksityistää kansalliset öljyvarat, synnyttää uskonlahkojen välisen sodan ja pommittaa maan kivikaudelle tuhoten infrastruktuurin täydellisesti.

Kosovon "humanitaarisia pommituksia" hän puolusteli, muistamatta kuinka silloinen presidentti Clinton vaati erityisesti siviilikohteiden, koulujen, sairaaloiden, päiväkotien, siltojen ja Belgradin televisioaseman pommituksia, joissa kuoli 2000 siviiliä. Uraanipommien radioaktiivisuus on edelleen siviilien uhkana. Kun Italian pääministeri D'Alema ei olisi suostunut siviilikohteiden pommituksiin, hänet saatiin houkuteltua mukaan kietomalla hänet päivittäisiin keskeisten NATO-johtajien päivittäisiin puhelinneuvotteluihin. Tämä kunnia oli D'Alemalle ylivoimainen vastustettavaksi.

Yhdysvalloissa on kuolemanrangaistus, Venäjällä ei.

Obaman mukaan seksuaalivähemmistöjen oikeudet ovat huonolla tolalla Venäjällä koska siellä propaganda on kielletty. Homoseksuaalisuus on Venäjällä laillista. Arizonassa ja monessa muussa osavaltiossa Yhdysvalloissa lainsäätäjät ovat valmistelleet ja hyväksyneet lakeja, joiden mukaan yrittäjät voivat kieltäytyä palvelemasta seksuaalivähemmistöjä (ravintolat, kampaamot, bensa-asemat) jos ne katsovat heidän loukkaavan yrityksen omistajan uskonnollista vakau-
musta. Siten seksuaalivähemmistöjen syrjintä tulee lailliseksi. Arizonassa laki hyväksyttiin, mutta edistysellinen kuvernööri esti sen voimaan astumisen.

Obama katsoo, että Krimin liittymistä Venäjään käsittävä äänestys ei ollut "kenenkään" mielestä laillinen tai kestävä syy rajojen siirtämiseen.

Sen sijaan hän varmaan pitää USA:n suorittamaa Diego Garcian saaren haltuunottoa demokraattisena. USA nimittäin tyhjensi Iso-Britannialta haltuunsa saamansa siirtomaan alkuperäisistä asukkaistaan. 2000 asukasta kuljetettiin Mauritiukselle ja Seycelleille, jätettiin laiturille ilman työtä, asuntoa tai toimeentuloa. Nyt Diego Garcia on valtava USA:n sotilastukikohta, johon kukaan ulkopuolinen ei saa tulla. Siellä oletetaan olevan Guantanamon kaltainen salainen vankila kuten Somaliassa ja Afganistanissa.

Saksa on ollut Yhdysvalloista riippuvainen ja riippuvuuden vähentyessäkin halukas apuri. Belgradin pommitukset olivat Saksan toisinto toisen maailmansodan aikaisista pommituksista.

Ukrainan laittoman hallituksenvaihdoksen toteuttamisen jälkeen (Saksan, Ranskan ja Puolan ulkoministerit olivat allekirjoittamassa vaihdosta edeltänyttä demokraattista prosessia) Saksalla ei ole ollut aivan yhtä hyvä omatunto kuin Yhdysvalloilla näyttää olevan Venäjä-pakotteiden suhteen. Entiset liittokanslerit Schmidt ja Kohl ovat osoittaneet ymmärrystä Venäjän toimille Krimillä. Angela Merkel ei ole halukas taloudellisiin pakotteisiin Venäjää vastaan.

Suomen media on täynnä Obama-intoa, Venäjä-pakotteita, Venäjän “epäluotettavuutta”. A-studion toimittaja palaa Neuvostoliiton kauppaan ja toteaa kuin itsestäänselvyytenä, että Neuvostoliiton kauppahan oli “pakkokauppaa”. “Rosatomin ydinvoimalahan ei voi olla luotettava”. Ajattelevalle median käyttäjälle nousee kysymys, minkä tiedon jättiläisten kanssa suomalainen media toimiikaan. Loviisan luotettava ydinvoimala on venäläisten toimittama ja tunnustetusti maailman luotettavimpia. Fukushima sen sijaan oli yhdysvaltalaisen General Electricin tutkitusti epäluotettavalla versiolla varustettu.

Avainsanat:

- Schmidt,
- Kohl,
- Merkel,
- Fukushima,
- General Electric,
- Obaman puheiden ja tekojen ristiriita,
- USA:n sotilaallinen valta Euroopassa,
- Venäjän valta,
- homot ja Obama,
-

Lännen median ja poliitikkojen joukkopsykoosi

- Keskiviikko 9.4.2014 klo 11:17
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhtenäinen “lännen” anglo-amerikkalainen media- ja poliittinen propaganda on huipussaan. Todellisuuden vääristymä näyttää psykiatrin silmissä psykoosilta. Paavo Väyrynen totesi hiljattain Pressiklubi-ohjelmassa anglo-amerikkalaisen propagandan vallan, johon läsnä olleet toimittajakeskustelijat reagoivat todeten median informaation olevan tasapuolista. Toimittajien todellisuus heijastaa vallitsevaa propagandailmapiiriä, jota he pitävät totena.

Media kutsuu Putinia diktaattoriksi, valtopoliitikoksi, Hitleriksi jne. EU- poliitikot kieltäytyvät muistamasta, että Ukraina - EU sopimus oli myös sotilaspoliittinen. EU-poliitikot kieltäytyvät muistamasta, että demokraattinen Saksan, Ranskan ja Puolan ulkoministereiden allekirjoittama Ukrainan kehittämissopimus heitettiin asemiesten toiminnan seurauksena roskiin ja valtaan hyväksyttiin täysin epädemokraattinen hallitus, joka hyväksyi laillista hallitusta edustavien parlamentaarikkojen vainon niin, että puolet kansanedustajista joutuu pelkäämään turvallisuutensa puolesta. Sihteeristön, joka vastaa armeijasta, poliisista ja turvallisuusjoukoista, puheenjohtajana on nyt äärioikeistolainen henkilö, joka edustaa Maidanin väkivaltaa. Äärioikeistolaiset piirittivät korkeimman oikeuden rakennusta, koska he halusivat laillisen hallituksen kannattajat ulos kaikista viroista. Tämä sihteeristö tekee jälkikäteistutkimusta tarkka-ampujien uhreista.

Julian Assange totesi viime viikolla Austinissa pidetyssä kokouksessa, videoyhteyden avulla, kuinka Venäjän suorittama Krimin haltuunotto kansanäänestyksen jälkeen on herättänyt puheita laittomasta annexoinnista, liittämisestä itseensä. Kukaan ei hänen mukaansa puhu Yhdysvaltojen NSA:n avulla suorittamasta kaikkien maailman asukkaiden laittomasta haltuunotosta, joka altistaa jokaisen maapallon kansalaisen Yhdysvaltojen valtaan. Paikkatiedot, missä olet, mitä puhut, kenen kanssa puhut, mitä katsot netistä jne. Sen lisäksi tulee sotilaallinen valta - suurin osa maapalloa on Yhdysvaltojen suoran sotilaallisen vallan alaisena. Sen lisäksi, eikä vähämerkityksisempänä on taloudellinen valta. Yhdysvallat voi todeta missä tahansa YK:n äänestyksessä itsestään taloudellisesti riippuvaisille maille, että äänestät niinkuin me haluamme tai menetät taloudellisen tuen, sotilastukikohdan tms haluamasi. Käytännössä taloudellinen valta merkitsee paitsi suoraa Yhdysvaltojen hallituksen valtaa, mutta myös Wall Streetin eli ylikansallisten sijoittajien valtaa.

Lontoon City ja Saksan taloudelliset vallankäyttäjät ovat samanlaisia ja samansuuntaisia vallankäyttäjiä, joiden valta ei ole demokraattista valtaa vaan tässä vaiheessa ensisijaisesti taloudellista mielivaltaa.

Yhdysvallat voi yhdistämällä paikannusta ja lennäkkeitä tappaa kenet tahansa haluamansa henkilön, missä tahansa. Lennäkkimurhat ovat lisääntyneet presidentti Obaman presidenttikausilla merkittävästi. Se saattaa Obaman muiden

Yhdysvaltojen presidenttien joukkoon, jotka ovat kansainvälisten lakien perusteella sotarikollisia.

Yhdysvaltojen murhaaman, Yhdysvaltojen kansalaisen, Anwar Al- Awlakin perheenjäsenet nostivat syytteen Yhdysvaltojen hallitusta vastaan murhasta, jossa lennäkillä tapettiin paitsi Anwar, myös kahta viikkoa myöhemmin hänen 16v poikansa, joka grillasi ulkona kavereidensa kanssa Jemenissä. Asiaa käsittelevä tuomari hylkäsi syytteen ja totesi, että murha ei ole perustuslain vastainen. Perustuslaki takaa henkilökohtaisen turvallisuuden ja koskemattomuuden. Tuomari totesi, että lennäkkiä ei ole tarkoitettu pidättämään eikä saattamaan tutkittavaksi vaan lennäkki on tappamista varten. Siten teko ei ollut laiton.

Yhdysvaltalaisia virkamiehiä, kenraaleita tai presidenttejä ei myöskään voi haastaa kansainvälisiin tuomioistuimiin. Kongressi on säätänyt, presidentti Bushin hyväksymän lain, niin kutsutun ”Haagin lain”, jossa jokainen mahdollisesti Haagissa pidätettynä oleva haetaan sieltä sotavoimin pois.

Lännen mediat palvelevat Yhdysvaltojen ja ylikansallisten sijoittajien valtaa sekä tietoi- sten intressien, mutta myös tiedostamattoman sopeutumisen seurauksena. Kaikki kansalaiset eivät ole yhtä sopeutuneita. Saksan anglo-amerikkalaista propagandaa levittävät suurimmat sanomalehdet ja radio- ja TV-asemat ovat saaneet säkkikaupalla lukijapalautetta, jossa saksalaiset sanovat tiedonvälityksen muistuttavan toisen maailmansodan aikaista natsipropagandaa.

Neuvostoliitto - Venäjä tuki itsenäisyysliikkeitä ja demokratiaa. Samoin se tuki apartheidin lopettamista. Yhdysvallat sen sijaan edesauttoi Nelson Mandelan pidättämisessä ja apartheidin ylläpitämisessä. Olihan rotusorto silloin ja vielä nyt yhdysvaltalaisista arkipäivää. Tuolloin läntinen media oli yhtä sokea. Kuitenkin ajattelevia kansalaisia oli enemmän. Suomessa ammattiyhdistysliike tuki rotusorron kumoamista aloittamalla AKT etunenässä taloussaarron, joka viimein lopetti rotusorron. Maailma oli sittenkin demokraattisempi. Palestiinalaiset ovat istuneet keskitysleirissään vuosikymmeit, ilman että ”demokraattinen” EU olisi tehnyt mitään ratkaisevaa heidän hyväkseen.

Münchenin puheessaan presidentti Putin ensi kertaa nosti päätään todeten asiat niinkuin ne todellisuudessa ovat. Alistuminen tuohon Yhdysvaltojen johtamaan mielettömyyteen on ohi. Harvoin olen lukenut niin tasapainoista ja kypsää analyysiä Yhdysvalloista, joka julkaistiin New York Timesissa Putinin lukijakirjeenä.

Yhdysvaltojen demokratiana propagoima ylikansallisen pääoman valta ei enää mene läpi Venäjällä. Yhdysvaltojen propagandalähetysten ja Yhdysvaltojen Moskovan lähetystön suorittama Venäjän ”opposition” tukeminen ei enää jatku entisellään. Oppositiona on esiintynyt samat Navalnyt ja Pussy Riotit vuodesta toiseen. Läntinen media, erityisesti suomalainen, unohtaa, että Navalnyn haastattelu Venäjän asioissa on sama kuin haastatteli Itsenäisyyspuolueen tai Eläkeläisten puolueen edustajaa Suomen asioissa ainoana asiantuntijana.

Putin ja hänen laillaan ajattelevat ovat oikeutettuja pitämään huolta maansa

suvereniteetista ja omasta prosessien tajustaan. Jos EU ja USA eivät ole rehellisiä, ei Venäjänkään tarvitse olla. Tilanne on valitettava, mutta loputtomiin ei kannata kääntää toistakin poskea hakattavaksi. USA ja sitä myötäilevä EU käyttävät puhdasta valtapoliitikkaa "demokratia"- naamarin takana. Olisi hyvä jos rehellisyys alkaisi vaikka Suomen poliitikoista.

Avainsanat:

- median ja poliitikkojen joukkopsykoosi,
- Paavo Väyrynen,
- Ukraina,
- anglo-amerikkalainen propaganda,
- USA:n sotarikolliset,
- Putinin Münchenin puhe,
- valtapoliittinen todellisuus,
- todellisuuden hämärtyminen,
- Assange,
- Krimin haltuunotto,
-

Putin ja Krim, Obama, Ukraina ja Kosovo

- Perjantai 18.4.2014 klo 10:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Katsoin presidentti Putinin televisioidun kansalaiskeskustelun. Hänen mielestään venäläisen luonteen keskiössä ei ole yksilön rikastuminen vaan syvempi tunteellisuus, jonka yhteydessä hän viittasi toisen maailmansodan ajan koettelemuksiin ja yhteisvastuuseen.

Verrattaessa Krimin haltuunottoa ja krimiläisten tulevaisuutta Kosovon haltuunottoon ja kosovolaisten tulevaisuuteen tarkastelijalle paljastuu kaksi todellisuutta, joiden syntymisen lainalaisuuksien ymmärtäminen on myös Ukrainan tilanteen ymmärtämisen avain.

Entisen Jugoslavian hajottamisprosessi oli Yhdysvaltojen, Reaganin aloitteesta suoritettava harkittu teko. Sen syytyslankana oli v. 1984 National Security Decision Directive "Yhdysvaltojen Jugoslavia-politiikka". Samoin NSDD 64 "on Eastern Europe" 1982. Se sisälsi pyrkimyksen edistää "hiljaista vallankumousta" kommunistipuolueiden lakkauttamiseksi ja hallitusten kumoamiseksi sekä Itä-Euroopan saattamiseksi osaksi markkinataloutta.

Vuonna 1980 Jugoslavia oli liittoutumaton maa, sosialistinen markkinatalous, jonka kansantuote kasvu oli 6,1%. Kansalaisilla oli ilmainen koulutus ja terveydenhuolto, edullinen asumisen taso ja 1kk palkallinen vuosiloma.

Reagan ja hänen seuraajansa suorittivat yhdessä valtapiiriinsä kuuluvien Maailman pankin ja IMF:n kanssa Jugoslavian talouden uudelleen järjestelyn lainoittajien kanssa yhteispelissä siten, että kymmenessä vuodessa Jugoslavian talouden rakenteet oli muutettu, inflaatio, työttömyys ja kurjuus nousivat raketinomaisella vauhdilla, luoden edellytykset etnisille kiistoille ja lopulta sodalle. Sodassa USA oli edelleen johtajana niin propagandassa, YK:ssa, NATO:ssa kuin markkinoiden sääätelyssä.

Yhdysvallat johti myös 1999 NATO:n Jugoslavian pommituksia, joiden tarkoituksena oli miehittää koko Jugoslavia. Lopuksi miehityksi jäi Serbiaan kuuluva maakunta, Kosovo. YK:n pysyvä läsnäolo ja sotarikollisen valinta (ICTY:n syyttäjä Carla Ponten mukaan) Kosovon presidentiksi loi mahdollisuuden ottaa haltuun Kosovossa sijaitseva Jugoslavian rikkain kaivos sekä vallata maapala Yhdysvaltojen sotilastukikohtaa varten. Miehityksen vuosina kaikki merkittävät yritykset, pankit, muu infrastruktuuri on otettu ylikansallisten yritysten haltuun. Kansalaisille niin Bosniassa kuin Kosovossa on jäänyt ulkopuolisen, köyhän, työttömän valtaa vailla olevan seurailijan rooli, jonka tulevaisuudesta miehittäjät vähät välittävät.

USA on noudattanut Jugoslavian kaltaista politiikkaa myös Ukrainassa. Se on yli kymmenen vuoden aikana apul. ulkoministeri Victoria Nulandin mukaan sijoittanut 5 miljardia agitaatioon Ukrainassa. Kansalaisilla on runsaasti huolia korruptiosta köyhyyteen, joten muutoksenhalua on. Onko ratkaisu huoliin

Yhdysvaltojen johtamien ylikansallisten yritysten, IMF:n ja Maailmanpankin lisääntyvä vaikutus. Ylikansallisten yritysten tavoite on voittojen tuottaminen yrityksille, ei ukrainalaisten onnellinen tulevaisuus.

NATO-vaikutteisen EU:n, USA:n ja Kiovan MAIDAN:in asemiesten tukemana Ukrainan laillinen presidentti karkoitettiin ja maahan synnytettiin osan parlamenttia tukema (suuri osa kansanedustajista oli uhkailun karkoitettu parlamentista)väliaikainen hallitus. Asemiesten uhattua siirtyvänsä Itä-Ukrainaan toteuttamaan samaa väkivaltaista vallan haltuunottoa kuin Kiovassa, Krimin alueen väestö Venäjän armeijan yksiköiden tukemana ja autonomisen parlamentinsa päätöksellä sulki rajat ja määräsi vaalit järjestettäväksi Krimin asemasta. Äänestyksessä voitti Krimin Venäjään liittymistä tukeva kanta ja Venäjä liitti anomuksen perusteella alueen itseensä.

Presidentti Putinin haastattelussa kävi ilmi, että Venäjä on valmis tukemaan Krimin talouden kohentamista. Pääministeri Medvedev on ilmoittanut Krimistä muodostettavan erityistalousalueen. Tataarit saavat erityisaseman. Presidentti Putin ilmoitti, että Krimin asukkaiden eläkkeet nostetaan samalle tasolle kuin Venäjällä muilla eläkeläisillä on. On selvää, että ratkaisu on taloudellisesti mittava maassa, jossa on paljon muitakin taludellisen kohennuksen arvoisia kohteita, kuten 4t presidentin haastattelussa kävi ilmi.

Krimin ja Kosovon kohtalo on täysin päinvastainen. Pommitusten lopputuloksena synnytetty ylikansallisten yritysten ryöstämä köyhdytetty, etnisten ristiriitojen vallassa oleva tosiasiallisesti epäitsenäinen Kosovo on näköalaton. Sen sijaan Venäjän kansan yhteisvastuun tunteen kannattelema Krim, jonka asukkaiden enemmistö tuntee palanneensa kotiin ja jotka tuntevat maansa päämiehen pitävän huolta heistä ja heidän tulevaisuudestaan.

Tässä on Ukrainan dilemma. Voiko Yhdysvaltojen ja NATO-EU. n tukema ylikansallisten yritysten, IMF:n ja Euroopan keskuspankin ehdoilla tapahtuva kehitys olla maalle onneksi.

NATO-Euroopassa ja Suomessa vallitseva arvoilmasto tuntuu uskomattomalta ja epäinhimilliseltä. Kokoomuksen kansanedustajat Kimmo Sasi ja Ilkka Kanerva sanovat NATO:n edustavan Suomen arvoja. NATO- EU on kansainvälisen oikeuden mukaan sotarikollinen. Nürnbergin sotarikostuomioistuimen mukaan sodan aloittaminen on suurin rikos ihmiskunnassa. NATO suoritti laittomat Jugoslavian pommitukset, USA hyökkäsi Irakiin ja Afganistaniin, muut NATO-maat perässään. Ei NATO-EU ole rauhan ja inhimillisyyden EU. Voisimme vaihteeksi hakea inhimillisyyden mallia NATO-EU:n ulkopuolelta.

Pyrittäessä ratkaisemaan globaaleja konflikteja on syytä muistaa, että USA ajaa automaattisesti ylikansallisen pääoman etuja. Esimerkiksi Yhdysvaltojen kauppaneuvottelija totesi, että jos Euroopan maat laativat internet verkkoja, jotka kiertävät USA:n vakoilun, merkitsee se kauppasopimuksen rikkomista. Ukrainaa koskevissa neuvotteluissa vuorostaan Venäjä mitä ilmeisimmin ajattelee paitsi omaa turvallisuuttaan, myös ihmisten hyvinvointia. USA ylikansallisten

markkinavoimien takuumiehenä on valmis pommein ja lennäkein ajamaan omaa taloudellista etuaan sekä kuviteltua turvallisuuspoliittista etuaan.

Voivatko neuvottelut enää tapahtua samassa todellisuudessa. Onko neuvottelijoiden välille enää tavoitettavissa yhteistä kieltä, yhteisessä todellisuudessa? On paradoksaalista, että sotarikolliset karkottavat Venäjän ETYJ:n toiminnasta ja kieltäytyvät keskusteluista maan johdon kanssa. EU USA:n talutusnuorassa on kuin sokea taluttajansa armoilla.

.

Avainsanat:

- Ukrainan todellisuus,
- Kimmo Sasi,
- Ilkka Kanerva,
- Putin,
- Krim,
- Kosovo,
- USA,
- Venäjä,
- NATO-EU,
- arvovalinnat,
- ihmisten vai pääoman etu,
- miehityksen toteutus

Puoluejohtajien Venäjä- pelko johtuu puuttuvasta todellisuudentajusta

- Perjantai 25.4.2014 klo 8:09
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle-Femin Eurovaalikeskustelu oli suuri kielteinen yllätys. Lapsista suuri osa ei pelännyt Venäjää mutta jokainen läsnäollut puoluejohtaja pääministeriä myöten ilmoitti pelkäävänsä. Onneksi Jutta Urpilainen ei ollut paikalla. Toivon, että hän tiedostaisi globaaleja suhteita niin kuin ne ovat.

Ukrainan tilanne vaikuttaa vaaleihin. Kuitenkaan poliittiset johtajat eivät ole selvillä tilanteeseen vaikuttavista tekijöistä. Propaganda näyttää vallanneen heidän mielensä. Yle ja Helsingin Sanomat ovat keskeisiä soppankeittäjiä.

Toinen keskeinen vaaliteema on suhtautuminen maahanmuuttajiin. Pitäisikö heitä ottaa enemmän ja miten jaetaan taloudellinen vastuu kustannuksista.

Ongelmat liittyvät toisiinsa. Yle-Femin illan ainoa valon sekunti välähti miestoimittajan USA-komentista.

Yhdysvallat on kymmenen vuoden ajan pyrkinyt destabiloimaan Ukrainaa globaalien valtopoliittikkansa osana 5 miljardilla dollarilla. Tavoitteet ovat sekä taloudellisia että sotilaspoliittisia. EU osallistui tähän destabilointiin auttamalla perinteisessä USA:n suorittamassa hallituksenvaihdos-operaatiossa. 10v kestänyt destabilointi on nostanut äärioikeistolaisia voimia. Toisen maailmansodan aikaiset fasistijohtajat ovat saaneet patsaat ja heidän aatemaailmaansa kannattavat joukot ovat kasvaneet. Hallituksen vaihdos johti siihen, että armeija, turvallisuuspalvelu ja tiedustelu on äärioikeistolaisen pääsihteerin vallassa. Toisin sanoen Maidanin aseelliset joukot ovat siirtyneet johtoon.

Tilanne on identtinen Kroatian 1990 aseellisen itsenäistymisprosessin kanssa. Saksasta ja Itävaltasta Unkarin kautta toimitetut aseet päätyivät puoluejohtaja Tudjimanin fasistissävytteisen puolueen jäsenten käsiin. Toisen maailmansodan aikaisten fasistien Pavelicin ja Stepanecin maine palautettiin. Kun Jugoslavian liittovaltion presidenttineuvosto(kroaatti puheenjohtaja) päätti laittomien aseiden riisumisesta, Tudjiman painatti 50.000 poliisin identiteetikorttia jakaen ne asemiehille. Siten aseet muuttuivat laillisiksi. Myöhemmin aseellinen vahvistus tuli presidentti Clintonin järjestämistä asetoimituksista ja 250.000 serbiä karkotettiin väkivaltaisesti yhden viikonlopun aikana ikäaikaisilta asuinsijoiltaan. Tuhansia tapettiin. Serbien kansalaisoikeudet Kroatiassa muutettiin, kyrilliset kirjaimet kiellettiin.“Lähtivät niin että eivät ehtineet ottaa edes likaisia rahojaan tai alusvaatteitaan” totesi Tudjiman.

Pakolaispolitiikan taustalla on Yhdysvaltojen edun mukaiset sodat. Vietnam, Chile, Irak, Syyria luku on lähes loputon. Mitä useampi EU:n jäsenmaa liittyy NATO:on sitä varmemmin näiden maiden silmät sulkeutuvat todellisuudelta. Miljoonat pakolaiset ovat sotapolitiikan seurausta. Euroopan maista Jugoslavian väkivaltainen hajottaminen aiheutti mittavimman pakolaisongelman

kuolonuhreista puhumattakaan. EU-maat erityisesti Saksa, Iso-Britannia ja Ranska, vanhat siirtomaat pyrkivät hyötymään taloudellisesti hajotussodista Yhdysvaltojen rinnalla.

Aluksi USA perusteli sotiaan kommunistien tappamisella, sitten tulivat vuoroon vasemmistolaiset ja nyt riittää se, että on liittoutumaton ja/tai suhtautuu kriittisesti Yhdysvaltojen hallituksen laittomuuksiin. Syyria on esimerkki viimeksimainitusta.

Venäjä on ainoa, joka pystyy asettamaan peilin USA:n ja NATO-EU:n eteen. Se, että kuva on ruma, ei ole Venäjän vika. EU osallistui Ukrainan laittoman hallituksen pystyttämiseen. Se ei pysty tunnustamaan, että seuraukset; Krimin liittäminen ja laitonta hallitusta vastustavien puolustaminen on seurausta USA:n ja EU:n laittomista epädemokraattisista ja epäparlamentaarisista toimista. Psykiatrin näkökulmasta todellisuuden kieltäminen on vakava ongelma. Kansainvälisessä politiikassa ongelma on vaarallinen.

Presidentti Urho Kekkonen totesi, että politiikan pajaan tulevilla ei usein ole kokemusta muuta kuin oman lähiyhteisönsä asioista. Laaja näkökulma, maapallon laajuisesta näkökulmasta puhumattakaan, puuttuu. Kekkonen asenne oli ymmärtäväinen. USA:n globaalin sotilaallisen yksinapaisen vallantavoittelun, kaiken kattavan vakoilun ja pääomapiirien taloudellisen eduntavoittelun maailmassa poliittisilta johtajilta on syytä edellyttää tietoisuuden avartamista. Feissareiden jakaminen ja sosiaalisen median tekstivirta ei riitä ratkaisujen pohjaksi. Propagandasota on aseellisen- ja taloussodan osa.

Summary in English:

The SITUATION IN UKRAINE RESEMBLES THAT OF CROATIA in 1990

Russia puts the mirror in front of the face of the US and NATO-EU. If the picture is not beautiful, is not Russia's Fault. Many politicians in EU have lost the sense of reality. It is dangerous in the present world situation, where the US strives for absolute world power, through military, economical and propaganda means with the help of NATO-countries.

Avainsanat:

- Yle,
- HeSa,
- Venäjä-pelko,
- Ukraine,
- Croatia 1990,
- Pavelic,
- Bandera,
- Ukraina,
- Kroatia 1990,
- Venäjän-pelko,
- puoluejohtajat,
- vastuunpuute,

- globaali todellisuus,
- Kekkonen

Helsingin Sanomien Venäjä-propaganda lähentelee hysteriaa

- Sunnuntai 4.5.2014 klo 10:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat on palannut 1930-luvun linjalle. Ulkoministeri ja vt. puolustusministeri Erkko tarjosi 29.6.1939 Saksan yleisesikunnan päällikölle Franz Halderille päivällisen valtioneuvoston juhlahuoneistossa. Halder oli sitä ennen vastaanottanut pääministeri Cajanderilta Suomen valkoisen ruusun suurristin. Erkko lausui: " Saksan kunniakkaan armeijan edustajana, armeijan, jonka erinomaisia ominaisuuksia ihailemme, lausun teidät, herra kenraali, sydämelisesti tervetulleeksi. Muistelemme niitä suuria palveluksia, joita Saksa meille vaikeimpina kohtalon hetkinämme teki. Näiden palvelusten merkitys on saanut parhaimman ilmauksensa siten, että suurin osa korkeimmista saapuvilla olevista upseereistamme on saanut sotilaallisen kasvatuksensa Saksan armeijassa. Myöskin kuluneiden vaikeiden vuosien jälkeen Saksan puolustusvoimat ovat osoittaneet meitä kohtaan erinomaista suopeutta, jolle me olemme panneet suuren arvon." Seuraavana päivänä Halder siirtyi Karjalan kannakselle seuraamaan tykistöammuntoja, jonka jälkeen hän siirtyi Kemiin ja Rovaniemelle.

Paavo Haavikko on useasti kirjoittanut Suomen kaipuusta sotalippujen alle.

Nyt Helsingin Sanomien ihailema sotavoima tulee Yhdysvalloista. Yhdysvaltojen johtaman NATO:n lippujen alle tulisi päästä.

Valmistelut on kuitenkin tehtävä osittain pimennossa. Saska Saarikosken kolumnissa kerrotaan keskitysleireistä. Kommunismi osoitetaan fasismiin synonyymiksi. Lukija odotti Saarikosken kertovan nykyisistä USA:n keskitysleireistä ja salaisista vankiloista, kidutuksesta ja lennokkimurhista. Ehkä Israelin palestiinalaisille pitämistä leireistä. Saarikoski korvaa todellisuuden propagandalla.

USA:n maailmanvallan projektia ei HeSa:lla ole lupa kuvata. Siksi täytyy löytää syyllinen, johon paha voidaan projisoida. Venäjä ja serbit ovat kestohyödykkeitä.

Kun Venäjän hallitus edellyttää ulkomaista rahoitusta saavien kansalaisjärjestöjen rekisteröitymistä ulkomaisiksi agenteiksi HeSa nostaa äläkän. Venäjän laki on lähes suora kopio Yhdysvaltojen vastaavasta laista U. S. Foreign Agents Registration Act. Laki edellyttää täydellistä läpinäkyvyyttä omassa maassa toiminnalle, jota se itse harrastaa salassa muissa maissa. Tätä salaista toimintaa muissa maissa kutsutaa "demokratian" edistämiseksi kun se tosiasiaa pyrkii USA:n ja 1% eliitin maailmanvallan, myös väkivaltaiseen, laajentamiseen.

Helsingin Sanomat haastattelee säännönmukaisesti sopivasti valittuja asiantuntijoita ja diplomaatteja, joilta saa haluamansa NATO-liittolaisuutta ja Venäjä/serbivastaisuutta tukevan lausunnon. Kestohyödykkeitä ovat Elisabeth Rehn, Martti Ahtisaari ja Helena Ranta.

Yhdysvaltojen sekaantuminen Ukrainan sisäisiin asioihin on yhtä selvää kuin

USA:n suorittama Jugoslavian systemaattinen hajoitus sodalla ja väkivallalla. Asiasta ei tarvitse saivarrella, jos vaivautuu lukemaan esimerkiksi George Sza-muelyn kirjan Bombs for Peace; NATO:s humanitarian war on Yugoslavia. Siinä kerrotaan yksityiskohtaisesti, lähes päivä päivältä ja neuvottelu neuvottelulta, miten EY ja USA hoitivat Jugoslavian hajoituksen ja estivät Jugoslavian liittovaltion presidenttineuvoston ja myöhemmin serbien pyrkimykset demokraattiseen neuvotteluteitse tapahtuvaan ongelmien ratkaisuun.

Yhdysvallat ja Saksa olivat keskeiset toimijat pyrkien yhteiseen taloudelliseen ja sotilaalliseen hyötyyn. Yhdysvaltojen ja mainostoimisto Ruder-Finnin avulla halukkaat kansainväliset toimittajajoukot saatiin lippujen alle.

Jugoslavian hajotus tapahtui vielä osittain salassa. Talouden murtaminen oli kohta kohdalta presidenttien Reagan ja Bush toteuttamat. Presidentti Clintonin junailemat asetoimitukset Kroatian Tudjimanille ja Bosnian muslimijohtajalle Izetbegovichille pysyivät melko salassa. Ukrainan tapahtumien todellisuuden peittäminen on Yhdysvaltojen propagandaylivoinasta huolimatta vaikeampaa.

Ukrainan talouden tuhoamisessa 10vuoden aikana paitsi Yhdysvalloilla myös korruptoituneilla Ukrainan poliitikoilla on osuutensa. Jugoslaviassakin Yhdysvallat ja Saksa helposti löysivät ”yhteistyökykyisiä” poliitikkoja, joille koko kansan yhteinen etu oli vähemmän tärkeä kuin kansalliskiihkoinen yhden etnisen ryhmän etu. Elisabeth Rehn projisioi mielellään syyn Milosevichiin, totaalisesti mustamaalattuun poliittikkoon. Hän kuitenkin oli henkilö, joka halusi säilyttää liittoutumattoman, markkinasosialismia, työläisten itsehallintoa toteuttavan ja etnisten ryhmien tasa-arvoa ylläpitävän liittovaltion.

Ukrainan suhteen Venäjän parlamentaarinen tavoite oli kaikkien kansanryhmien tasa-arvoiset demokraattiset oikeudet. Neuvotteluissa sovitun demokraattisen prosessin sijaan USA ja Saksa EU:n myötävaikutuksella suorittivat epädemokraattisen, väkivaltaan pohjautuvan hallituksen vaihdoksen, jonka seurauksena Itä-Ukrainassa kannatusta ja valtakunnallisen parlamentin enemmistön saanut Alueiden puolue syöstiin vallasta ja demokraattisesti valittu presidentti ajettiin hengenmenon uhallä ulkomaille. Itä-Ukrainan demokratiaa kannattavat asukkaat on leimattu syntipukeiksi. USA ja EU tukevat nyt demokratiaa puolustavien kuriin saattamista tankkien avulla.

Miksi Venäjä on eskaloituvan taloussodan kohteena? Anglo-amerikkalainen propaganda, jota Helsingin Sanomat ja valitettavasti myös verorahoilla maksettu YLE harrastavat on välttämätöntä totuuden piilottamiseksi kansalaisilta, jotka eivät ehdi ajatella itsenäisesti propagandavyöryn alla. Venäjän hajottaminen on USA:n päätavoite. Ukraina on sivuasiasia.

New York Timesin mukaan 19.4.2014 presidentti Obaman tavoitteena on eristää presidentti Putinin Venäjä, katkaista sen taloudelliset ja poliittiset siteet ulkomaailmaan, rajoittaa sen laajentumispyrkimyksiä omaan lähiympäristöönsä ja tehdä siitä tehokkain ottein hylkiövaltio.

Tässäkö Suomi nyt haluaa olla täysin rinnoin mukana?

English summary:

Helsingin Sanomat newspaper's anti-Russia propaganda is close to hysteria

The total twist of truth is the method how HS paints Russia the villain. Russia defending the legitimate government and the people of East-Ukraine who defend democracy are transformed to villains. HS compares Yugoslavia and Ukraine in a bizarre manner. I recommend the reading of George Szamuely's book Bombs for Peace; NATO's humanitarian war on Yugoslavia in order to find out how the US is behind the destruction and violence, both in the economic, military and propaganda fields. HS newspaper is propagating Finland to join NATO. It seems to support president Obamas project of isolating Russia, cutting its economic and political ties to outer world and making Russia to a pariah state (New York Times Apr. 19 2014)

Avainsanat:

- Helsingin Sanomien Venäjä-hysteria,
- NATO,
- Saksa,
- 1930-luku,
- Ukraina,
- Jugoslavia,
- Venäjä,
- serbit,
- USA,
- keskitysleirit,
- Saarikoski,
- Elisabeth Rehn,
-

Helsingin Sanomat kouristelee

- Lauantai 10.5.2014 klo 10:18
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien 10.5.2014 numero on syventänyt propagandaansa niin, että se kattaa paitsi ulkomaan uutiset myös pää-uutissivun, pääkirjoitussivun sekä Unto Hämäläisen Ken Follet-kirja-arvion. Metodina on historialliset puolitotuudet ja todellisuuden supistaminen.

“NATO:lla on taas syy olla olemassa” “merkintöjä” seuraa Vieraskynä energia-aseesta. Toimittaja Heikki Aittokoski kuvaa Sarajevon tapahtumia, “serbifanaatikon” kautta päätyen Sarajevon ja Ukrainan tapahtumien samankaltaisuuteen. Unto Hämäläinen “Palasimme väkivallan vuosisadalle” kertoo Venäjän “tempuista”, kylmän sodan rauhan ajasta ja Jugolavian sisällissodan “taltuttamisesta” ja sen seurauksena EU:n mahdollisuudesta laajentua itään. Pekka Hakala sekoittaa fasistit, juutalaiset ja ortodoksit aivan kuin hän ei koskaan olisi lukenut historiankirjoja. Hän luottaa puolitotuuksiin ja siihen, että suuri osa lukijoista on nuoria ikäluokkia.

Kommunistit, serbit ja juutalaiset olivat niitä, joita saksalaiset, kroaatit ja mm ukrainalaiset fasistit sulkivat toisen maailmansodan aikana keskitysleireihin tai tappoivat suoraan. Suomalaiset sijoittivat venäläiset siviilit Itä-Karjalan keskitysleireihin. Maidanin verilöylyn yhteydessä talvella 2014 kommunistien puoluetoimisto tuhottiin ja kommunistipuolueen puheenjohtajan koti poltettiin. Juutalaiset suunnittelivat pakoa kaupungista aivan kuten Odessassakin.

Helsingin Sanomien paletissa on vain yhtä väriä. Venäjä on kaiken pahan alku ja juuri. Miksi Helsingin sanomien tekstit tuntuvat sitten niin kouristuksellaisilta? Eivätkö asiat sitten ole ihan selvät? Miksi HeSa:n täytyy rynnistää kaikilla rintamilla päivästä toiseen?

Psykiatrille asia näyttää selvältä. Todellisuuden kieltäminen onnistuu tiettyyn mittaan, mutta vaarana on mielen hajoaminen. Kouristuksen omainen nopea kieltäminen johtaa oksennukseen.

Euroopan turvallisuusympäristön muuttuminen ei johdu Venäjästä vaan Yhdysvaltojen tunkeutumisesta Eurooppaan. Eikä vain Eurooppaan vaan koko maailmaan. Eräs tietokoneasiantuntija antoi internetille uuden nimen: Internet on Yhdysvaltojen siirtomaa.

Yhdysvaltojen kaiken kattava vakoilu on tehnyt meistä kaikista sielujamme myöten Yhdysvaltojen alamaisia halusimme sitä tai emme. Tämä vankila estää meitä olemasta vapaita. Internetin lisäksi suurin osa tietotoimistoja, “ihmisoikeusjärjestöjä” ja lehdistöä ovat yhdysvaltalaisia tai kaupallisesti yhdysvaltalaisesta pääomasta riippuvaisia. Saamme päivittäin yhdysvaltalaisen tulkinnan maailman tilasta. Kun Yhdysvaltojen presidentin tavoitteena on Venäjän eristäminen taloudellisesti ja poliittisesti sekä sen muuttaminen hylkiövaltioksi,

läntinen tiedonvälitys tukee tätä tavoitetta. Tilanne heijastuu yhteiskuntaelämän kaikille alueille Euroviisu-kilpailuista urheiluun ja ulkopolitiikkaan.

Eurooppalaiset sotilastukikohdat eivät riittäneet USA:lle. Balkanin alue oli saatava kontrolliin ja inhottava sosialismi tuhottua. Jugoslavian sisällissota oli USA:n ja EY:n huolellisesti aikaansaama eikä Euroopan unioni voi ottaa itselleen ansiota “sisällissodan taltuttamisesta”. Tässä sodassa Helsingin Sanomien nyt harrastama propaganda oli siihen astisessa huipussaan. USA:n ja Saksan sijasta serbit nimettiin ovelilla mediatempuilla sotaan syyllisiksi.

“Historiallisessa” katsauksessaan Heikki Aittokoski ei mainitse sitä, että Itävalta-Unkarin miehityksen aikana Bosniassa muslimeilla oli Ottomaanivallan ajalta periytyvä oma koululaitoksensa, roomalaiskatolisilla kirkot ja koulut saivat tukea ja rahaa katoliselta Itävallalta, kun taas serbi-kirjoja, - opettajia ja pappeja pidettiin Itävallan vastaisina ja ne kiellettiin. Pienviljelijöiden verot olivat kaksinkertaistuneet. Sarajevon laukausten ampuja, serbi Gavril Princip, oli yhdessä muiden opiskelijoiden, myös muslimien, kanssa tehnyt suunnitelman attentaatista vihattua harvainvaltaa vastaan. Princip oli Bosnian Eugen Schumann.

Ensimmäisen maailmansodan raunioista nousevista maista HeSa ei mainitse Jugoslaviaa, josta muodostui kroaattien, serbien ja sloveenien kuningaskunta, jossa vallitsi tasa-arvo kansalaisuuden, kielen ja aakkosten suhteen sekä yksikamarinen parlamentaarinen demokratia. Toisin sanoen Gavril Principin tavoitteet toteutuivat.

USA on pyrkinyt manipuloimaan Ukrainan kansaa ja talouselämää yli 10v ajan sijoittaen toimintaansa 5 miljardia dollaria. USA johti lähetystöstä käsin osaa Maidanin mielenosoittajia. EU:n hyväksyen seuraillessa Yhdysvallat tuki aseellista vallankaappausta, jossa valtaan saatettiin hallitus, jossa on äärioikeistolaisia edustajia. Parlamentti halvaannutettiin ja presidentti pakeni henkensä edestä maasta. Nyt USA johtaa aseisiin turvautuvan, laittoman pääministerin ja CIA:n työntekijöiden avustuksella taistelua demokratiaa ja omia täysivaltaisen kansalaisen oikeuksiaan puolustavia Itä-Ukrainalaisia vastaan.

Presidentti Putin ja Venäjä pelastivat Krimin väestön verilöylyltä. Kuinka erilainen itä-ukrainalaisten ja krimiläisten turvallisuudentunne onkaan.

Yhdysvallat lähettää Victoria Nulandin mukaan Ukrainaan 3300 lyhytaikaista “tarkkailijaa” ja satoja pitkäaikaisia tarkkailijoita verukkeenaan valvoa vaaleja. Tehtävänä on mm rinnakkainen tuloslaskenta. Se lähettää Syyriasta tuttua “non lethal” aseistusta ja taloudellista apua ikäänkuin aseet olisivat se tärkein asia mitä Ukrainalaiset nyt tarvitsevat.

Toivottavasti Helsingin Sanomat vetää nyt henkeä, sillä tähän mennessä menetetyt intellektuelleja- ja kulttuurielämää edustavat tilaajat saanevat jatkoksi muutkin totuuden ystävät. Vallitseva sotapropaganda johtaa umpikujaan, josta on vaikea päästä pois. Tämä jouduttiin toteamaan Suomen jatkosodan päättyessä. Suomalaiset oli saatu sotapropagandan valtaan niin, että vielä todellisuudenta-

juisten johtajien oli vaikea ilmoittaa, että sota jouduttaisiinkin lopettamaan. Juhani Suomi kuvaa tätä erinomaisessa kirjassaan “Mannerheim viimeinen kortti”.

English summary:

Helsingin Sanomat newspaper suffers convulsions.

The war propaganda of the leading Finnish newspaper, covers all parts of the 10.5. 2014 issue. It does not see that “The return to the century of violence” depends on the infiltration of the US into Europe, not because of Russia. Internet has been called the colony of the US. The colonization of the minds of every individual of the planet + the total power of the 1% capital over information, news agencies, “human rights” organizations is a totally ignored topic in Helsingin Sanomat.

President Putin and Russia have saved the inhabitants of the Crimea from the bloodshed of which the inhabitants demanding democracy in East Ukraine are suffering. The illegal government of Ukraine, supported by the US, CIA and EU is using the army, now under its control, against those who every day underline its illegality.

Avainsanat:

- Putin saved the Crimeans from bloodshed,
- Euroopan turvallisuusympäristön muuttuminen,
- Unto Hämäläinen,
- Juhani Suomi,
- Helsingin Sanomien kouristus,
- propaganda,
- Ukrainan tilan syylliset,
- USA,
- EU,
- Venäjä

Kuoleman kauppiat vauhdissa - NATO hinnalla millä hyvänsä

- Torstai 15.5.2014 klo 19:10
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Sosialismin kaaduttua -mikä oli suurin maailmanpoliittinen katastrofi- ei Putinin keksimänä vaan Maailman terveysjärjestön määrittelemänä. Kaatumisen aiheuttamat sosiaaliset ja terveydelliset ihmisuhrit sekä odotettavissa olevan eliniän lasku tappoivat kymmeniä miljoonia.

Yhdysvaltojen aseteollisuus näki, The Nationin William Greiderin mukaan, tilaisuutensa koittaneen. Se perusti komitean " US Committee to Expand NATO" tarkoituksenaan levittää NATO-jäsenyys entisiin Itä-Euroopan sosialistisiin maihin. Puheenjohtajaksi valittiin Lockheedin strategisen suunnittelun johtaja Bruce Jackson. 1996 ja 1998 välillä kuusi suurinta aseteollisuusjättiä käytti, New York Timesin mukaan, 51 miljoonaa kongressin ja yleisen mielipiteen lobbaamiseen, tukijoinaan etnisiä itä-eurooppalaisia.

Bill Clinton aloitti projektin ja sai aseteollisuuden hurraamaan. Yhdysvallat antoi aseellista "Marshall-apua"; lainoja ja takuita maille, joilla ei olisi ollut mitenkään varaa hankkia kalliita yhdysvaltalaisia aseita toimivien entisten aseidensa tilalle, kunhan maat vain liittyivät NATOon.

Eräs kongressin edustaja uskoutui New York Timesille "olemme valmiit antamaan vaikka laivaston Unkariin" vaikka sillä ei ole edes yhteyttä mereen, kunhan maa vain liittyy NATOon.

Puola, Tsekki ja Unkari liittyivät vaikka ei vielä Ukraina. Puola halusi 48 Lockheedin F-16 hävittäjiä, ja 5 Hercules kuljetuskonetta. Romania halusi korvata MIGit amerikkalaisilla hävittäjillä. Bulgarian puolustusministeri havitteli F-16 ostoksia.

Ukrainan kohdalla senaattorien Mc Cainin ja kumppaneiden mielestä ei ole ongelmaa. He määrittelevät Ukrainan pääasialliseksi ei-NATO kumppanimaaksi. 100 miljoonaa on myönnetty sotilaalliseen apuun, hyökkäysvaunujen ja lentokoneide torjuntaohjuksiin. Rahapula ei haittaa, USA lainaa.

Osa Suomen poliitikoista ei nykyisessä Venäjän presidenttiin ja venäläisiin kohdistuvassa keskiluokkaisessa rasismissaan huomaa, että nykyisenkaltainen suhtautuminen Venäjään on tuttua historiasta. Tarkkailija jääkin kysymään pettääkö Suomi Venäjän vai päinvastoin?

1930-luvun lopulla Suomessa vallitseva oikeistolainen, jyrkän venäläisvastainen ilmapiiri ja rodullinen ylemmyudentunne sai hallituksen kokemaan neuvottelut Neuvostoliiton kanssa tarpeettomiksi. Saksan salainen lupaus tuesta ja Hitlerin ilmoitus siitä, että Saksa ei estä Ruotsia antamasta sotilaallista apua Suomelle sodan syttyessä, ohjasi myös Mannerheimin sodan puolelle.

Syyskuun 14 päivänä 1939 Akateeminen Karjalaseura julisti: "Nyt on aika iskeä. Sotilaittemme uljas sankarihenki ja päällystömme henkinen ylivoimaisuus oppimattoman ja sivistymättömän ryssäläispäällystön rinnalla. Voittomme on varma. Kohta tulee hetki, jolloin emme enää taistele yksin".

Nämä akateemisen henkisen sivistyneistön asenteet tulevat väistämättä mieleen kun seuraa verovaroin kustannetun Yle:n Vaaliohjelmia, uutisia, "Uutisvuotoja", puhumattakaan Helsingin Sanomien tekstejä tai Sanoman esimerkiksi "Hyvät ja huonot uutiset" viihdeohjelmia. Keskiluokkainen rasimi venäläisiä ja venäläisten johtajia kohtaan on jälleen täällä. Poliittisen hyväksynnän menolle antavat hautalat, arhinmäet ja ne, jotka ajattelevat, että sota on jotenkin parempi vaihtoehto kuin ystävyys ja rauha. Sodan voittaminen USA:n johdolla NATOon liittyen on taatusti tuhoisampi kuin se rauhanaika, jota on eletty 70 vuotta.

Venäjän syyttäminen oman epärehellisyyden tuottamista seurauksista Ukrainassa edellyttää onnistuakseen yhä kattavampaa propagandaa. Laittoman hallituksen pystyttäminen Ukrainaan aseiden uhan alla oli lähtöpiste, josta myös Venäjän toimet ovat seurausta. Niiden itä-ukrainalaisten, jotka eivät hyväksy laitonta hallitusta, nimittäminen venäjä-mielisiksi, terroristeiksi tai kapinallisiksi on propagandaa varsinaisen laittoman hallituksen väärän vallan peittelemiseksi. Laiton pääministeri sopii USA:n ja CIA:n ja EU:n kanssa asioista ukrainalaisten puolesta, mihin hänellä ei ole laillista mandaattia.

Venäjän epäluotettavuuden nimeäminen perustaksi Länsi-Euroopan myös Suomen varustelumäärärahojen nostolle ei ole perusteltua muuta kuin aseteollisuuden näkökulmasta. Yhdysvallat, EU ja mukana myös Suomi ovat epäluotettavia ja epädemokraattisia. Valheen ylläpitäminen edellyttää sotapropagandaa, josta Suomella on valitettavia sisäpoliittisia kokemuksia.

Brief English summary:

Considering Russia to be responsible for the unrest in Ukraine benefits only the military contractors mainly in the US. Basis for the unrest is the illegal government in Ukraine which now supported by the US government, CIA and EU tries through propaganda and the army destroy even the idea of democracy. For Finland the main problem is that the global military power and aggressor the US is leading NATO- Europe. The Finnish media is following the anglo-american propaganda and trying to push very forcefully our country towards NATO. Hopefully the Finns have learned from history to rely on good and friendly relations with its nearest neighbour, Russia.

Avainsanat:

- oikeiston NATO-hurma,
- puolustusvoimat,
- Ukraina-tekosyy,
- 1930-luvun asenteet,
- military contractors,
- USA:n aseteollisuus,

- Clinton,
- Itä-Euroopan aseistaminen,
- Venäjä-tekosyy

Miksi Suomi jää joukosta jälkeen?

- Torstai 29.5.2014 klo 14:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien 29.5.2014 artikkelissa Suomi jää joukosta jälkeen kuvataan Suomen heikkoa tilannetta suhteessa muihin Pohjoismaihin. Suomen työllisyysaste on Pohjoismaiden heikoin ja kokonaistuotanto on pienentynyt tuottavuuden heikentyessä. Miksi näin on?

Alkoholismi on tuottavuudennousun este.

Alkoholismi on Suomen työelämän vakavin ongelma. 300.000 alkoholistia synnyttää tehotonta työskentelyä, sairauspoissaoloja sekä vakavaa työtehon laskua myös omaisissa ja työtovereissa. Suomalainen asenne alkoholiin on vääristynyt - toisaalta viinaralliin osallistumista pidetään yksilönvapauden ilmentymänä - toisaalta alkoholiongelmia peitellään vaikka kyseessä on perinnöllinen sairaus. Muissa Pohjoismaissa tilanne ei ole sama.

Toimiessani Helsingin nuorisopsykiatrian ylilääkärinä havaitsimme äitien päihteidenkäytön lisääntyneen rajusti 1990-luvulla. Kodin kannattelevan voiman romahdus heijastui myös lapsiin ja nuoriin.

Samaan aikaan äitejä kehoitettiin jäämään kotiin työvoimatilanteen vuoksi. Sitä seurasi ennennäkemätön kotiäitiyden ylistys. Siihen asti lastenpsykiatrit olivat todenneet kuinka tärkeitä päiväkodin jo pientenkin lasten ikätoverisuhteet ja monipuoliset aikuissuhteet olivat luovan kasvun kannalta. Oli korostettu myös päiväkodin työntekijöiden merkitystä vanhempien näkökulman avartajina oman lapsensa maailmaan. Nyt paluu kotiin ja suppeaan ilmapiiriin saattoi alkoholismin seurauksena koitua vakavaksi riskitekijäksi.

Naiset jäivät samalla pois Suomen kansallisesta työvoimasta.

Jäädessäni eläkkeelle eräällä työyhteisöni sairaalaosastolla oli 12 hoitajaa. Aikaisemmin osastolla työskennellet lääkärit, psykologit ja sosiaalityöntekijät oli siirretty poliklinikoille vastaanottotyöhön. Lääkärin halutessa hoitaa potilasta osastolla, hän meni poliklinikalta käsin käymään osastolla neuvotellen hoitajien kanssa osastohoidon sisällöstä. Siten osastohoitojaksot tulivat lyhyiksi ja tehokkaiksi.

Vieraillessani kahden vuoden kuluttua eläkkeellejäämisestäni samalla osastolla, siellä oli 18 hoitajaa 12 asemasta. Kaksi lääkäriä oli palkattu pelkästään tuota osastoa varten, samoin psykologi ja sosiaalityöntekijä. Osastohoidon sisältö ei tyydyttänyt minulle tuttua henkilökuntaa ja he pyysivätkin minua kirjoittamaan kirjan siitä kuinka aikaisemmin toimittiin.

Tällä esimerkillä pyrin kuvaamaan sitä, miten pelkät esimiesasemassa toimivien asenteet voivat vaikuttaa siihen onko toiminta tavoitteensa mukaista, onko se kallista, passiivisuuteen johdattavaa vai aktiivista ja hoidon kannalta tuloksellista.

Suomen julkinen sektori on Euroopan suurin. Se ei olisi huolestuttavaa, jos asiat julkisella sektorilla olisivat hyvin. Kansalaiset olisivat terveitä, alkoholistit hoidossa ja jokainen koululainen tuntisi olevansa arvostettu omassa koulussaan.

Julkisella sektorilla vallitsee henkinen passiivisuus. Perusterveydenhuolto olisi kunnossa ellei erikoissairaanhoidossa olisi niin pöhöttynyttä. Eräs kollega erikoissairaanhoidossa kertoi kuinka hän mielellään tekisi enemmän töitä, jos hänelle annettaisiin useampia potilaita. Verratessaan nykyistä työtään siihen, miten hän työskenteli omassa firmassaan hän suorastaan väänteli turhautuneena käsiään.

Kouluissa odotetaan oppilaiden ongelmien ratkeavan lisäämällä koulupsykologeja ja kuraattoreita. Samaan aikaan koululuokan ilmapiiri voi synnyttää ja ylläpitää vakavia ongelmia. Opettaja on koulussa se aikuinen, joka vastaa lasten mielenterveydestä koulussa. Tuntiohjelmaan on saatava viikottainen "tunnetunti", jossa opettaja ja oppilaat voivat pohtia askarruttavia asioita. Oppilas- ja opettajakollektiivin rakentavat voimavarat jäävät usein käyttämättä.

Suomalaiset alkoholistit ohjataan hoitamattomana eläkkeelle ja syrjäytymään. Alkoholismi aiheuttaa masennusta, jota aletaan lääkittää jättämällä varsinainen perinnöllinen perussairaus hoitamatta. Lääkäri saa saman palkan antaa hän sitten alkoholistille pelkän lääkereseptin tai ottaessaan asiakseen huolehtia, että alkoholisti saa hoitopaikan. Reseptin kirjoittaminen kroonistaa useimpien sairauudet riippuvuuksien ketjuksi, jossa ei enää ole selvitettävissä onko sairaustilan syynä sairaus vai sen hoito.

Minnesotahoito on ainoa tapa, jolla alkoholisti löytää vaihtoehdon jatkuvalle juomiselle. Ruotsissa Minnesotahoitopaikkoja on 3000 kun Suomessa niitä on n.100 hoitokotipaikkaa. Lapuan hoitopaikka on niistä vanhin. Kirjailija Per Enqvist kuvaa kirjassaan "Ett annat liv" tragikoomisella viiltävyydellä hoitoon hakeutumisiaan - onnistumisiaan ja epäonnistumisiaan.

Suomessa on suuri määrä ihmisiä turhaan eläkkeellä. Lisäksi työelämässä on suuri määrä hoitamattomia sairaita ihmisiä.

Suomessa jäädään eläkkeelle muita Pohjoismaita aikaisemmin. Islannissa työskennellään lähes 65 vuotiaaksi. Raskasta ruumiillista työtä tekevien ja työttömien odotettavissa oleva elinikä on 10v ja ylikin alhaisempi kuin henkisen työn tekijöiden. Eläkkeellejäämisikää tulee välttämättömyyden pakosta nostaa. Sen tulisi kuitenkin olla siten porrastettua, että se ottaisi huomioon odotettavissa olevan eliniän. Ruumiillisista töistä on voitava päästä eläkkeelle varhemmin ja niiden ryhmien, joiden odotettavissa oleva elinikä on pisin tulisi voida työskennellä kuten muissa Pohjoismaissa.

Sosiaali- ja terveysalan uudistus on avainasemassa. Kuka uskaltaa kääntää suunnan sairauksien hoidosta varhaiseen toteamiseen ja ennaltaehkäisyyn. Kuka purkaa passiivisuuden ja pöhöttyneen erikoissairaanhoidon linnakkeen. Vain terve Suomi pystyy kehittämään hyvinvointivaltiota aktiiviseksi toimijaksi.

Naisten työssäkäynnin nostaminen muiden pohjoismaiden tasolle, alkoholistien Minnesotahoidon aloituspaikkojen lisääminen muiden pohjoismaiden tasolle,

julkisen sektorin työntekijöiden työpanoksen suuntaaminen järkevällä tavalla tukemaan kansalaisten luovuutta olisivat keinoja, joilla voitaisiin lähteä korjaamaan Suomen jälkeenjääneisyyttä.

Avainsanat:

- Suomi putoaa kelkasta,
- Suomi ja muut Pohjoismaat,
- sairauseläkkeet,
- kotiäitiys,
- alkoholismi,
- odotettavissa oleva elinaika,
- eläkeikä,
- lääkäriys Suomessa

Onko Yhdysvallat oligarkia vai demokratia?

- Tiistai 3.6.2014 klo 12:15
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

“The Nation” raportoi 7.5. 2014 kuinka FED:in pääjohtaja Janet Yellen oli kuukausi sitten Yhdysvaltojen senaatin kuultavana. Virginian osavaltion senaattori Bernie Sanders asetti hänen vastattavakseen kysymyksen, jonka johdanto kuului:

“Yhdysvalloissa ylin 1% omistaa 38% Yhdysvaltojen varallisuudesta. Alin 60% omistaa 2,3%. Yksi perhe, Waltonin perhe omistaa yli 140miljardia; enemmän siis kuin koko alin 40% yhteensä. Viimeaikoina miljonäärien ja miljardöörien määrä on kasvanut samalla kun Yhdysvaltojen lapsiköyhyys on suurempi kuin missään muussa teollistuneessa maassa. Viime vuosina, huolimatta Obaman”rajoittavista” toimista, esimerkiksi Kochin veljesten varallisuus on kasvanut 12 miljardia yhden vuoden aikana. Tuloilla mitattuna 95 prosenttia uusista tässä maassa aikaansaaduista tuloista on mennyt ylimmälle yhdelle prosentille.

Sen jälkeen Sanders viittasi Martin Gilensin ja Benjamin Pagen akateemiseen julkaisuun, jossa osoitetaan, että talouseliitillä ja liike-elämän intressiryhmillä on merkittävää riippumatonta vaikutusvaltaa Yhdysvaltojen hallituksen politiikkaan kun taas joukkopohjaisilla intressiryhmillä ja keskivertokansalaisilla on vähän tai ei lainkaan vaikutusta.

Tämä vaikuttaa oligarkialta.”

Sen jälkeen Sanders kysyi Yelleniltä: “Mikä on arvionne? Ottaen huomioon miljardöörien ja heidän poliittisten edustajiensa omaaman vaikutusvallan, olemmeko vielä kapitalistinen demokratia vai olemmeko siirtyneet oligarkiseen yhteiskuntamuotoon, jossa käsittämättömän suuri taloudellinen ja poliittinen valta on miljardööriluokan käsissä?”

Yellen myönsi eriarvoisuuden kasvun trendin ja koki sen huolestuttavana mainiten mahdollisuuden yhteiskunnallisen rauhattomuuden voimistumiseen eriarvoisuuden kasvun myötä.

Ei hätää.

Yhdysvaltojen hallitus on varautunut sisäisiin levottomuuksiin. TV:n katsojat ovat tulleet vakuuttuneiksi Yhdysvaltalaisien poliisien toimintavalmiudesta mielenosoittajien kohtelussa. Tom Dispatch raportoi artikkelissaan kuinka Yhdysvalloissa poliiseilla on jopa maakuntatasolla Afganistanin sodan peruja ohjuksen kestäviä panssaroituja autoja käytössään samoin kuin luoteja monen maailmansodan tarpeiden määrää. Kirjoittaja jäi ihmettelemään mihin yliopistokampuksilla tarvitaan ohjuksen kestäviä poliisiautoja.

Eräät suomalaiset kokoomuspoliitikot ovat valmiita sotilaallisen valmiuden nostamiseen heidän kanssaan samoja yhteiskunnallisia arvoja edustavan USA-johhtoisen NATO:n kanssa. Voiko edellämainittu Virginialaisen senaattorin ku-

vaama yhteiskuntajärjestys olla se, jota suomalaiset toivovat itselleen? Ovatko USA:n vallankäyttäjien arvot suomalaisille läheisimmät?

Avainsanat:

- USA:n oligarkia,
- Kokoomus,
- NATO,
- senaattori Bernie Sanders,
- FED:in Janet Yellen,
- miljonäärien valta,
- lapsiköyhyys,
- rikkaiden vaikutusvalta valtioon,
- eriarvoisuus,
- yhteiskuntarauha

USA ja oligarkit heiluttavat tahtipukkoa Ukrainassa

- Torstai 12.6.2014 klo 18:04
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kuten Jugoslavian suunnitelmallisessa hajoittamisessa myös Ukrainan tahallaan aiheutetussa “kriisissä” tahtipukkoa heiluttaa Yhdysvallat. Sitä motivoi pyrkimys tuhota Venäjä nyky muodossaan.

Vuoden 2013 syyskuussa ukrainalainen oligarkki Victor Pinchuk kutsui kokoon Jaltalle kansainvälistä eliittiä päättämään Euroopan ja Ukrainan tulevaisuudesta tosiaikaisesti. Kutsuttuja osanottajia olivat Hillary ja Bill Clinton, entinen CIA:n johtaja kenraali David Petraeus, entinen US valtiovarainministeri Lawrence Summers, entinen Maailmanpankin johtaja Robert Zoellich, Ruotsin ulkoministeri Carl Bildt, Israelin presidentti Shimon Peres, Tony Blair, Gerhard Schröder, Dominique Strauss-Kahn, Mario Monti, Liettuan presidentti Dalia Grybauskaitė, Puolan ulkoministeri Radek Sikorski, presidentti Victor Janukovich ja Petro Poroshenko sekä entinen US energiaministeri Bill Richardson, joka oli puhumassa “liuskekaasuvallankumouksesta.”

Keskustelun keskiössä oli “Syvälinen ja totaalinen vapaakauppasopimus Ukrainan ja EU:n välillä ja näköala Ukrainan sitoutumiselle länteen”. Ainoa kriittinen puheenvuoro kokouksen yleisessä euforiassa tuli presidentti Putinin neuvonantajalta Sergei Glazyevilta, joka ei niinkään puhunut kokouksen pyrkimysten suositeltavuudesta vaan sen lähestymistavan vaikutuksista Ukrainaan. Kauppasopimus vaikuttaisi jo konkurssitilassa olevan, lainalla elävän Ukrainan talouteen epäedullisesti. Samoin kasvava länsimainen tuonti johtaisi vajeen syvenemiseen.

Diane Johnstonen mukaan Forbes raportoi kokouksesta päätelmän: “Venäjän arvio on paljon lähempänä totuutta kuin Brysselin ja Kiovan euforia”. Glazyev totesi myös, että Itä-Ukrainan venäjänkielinen väestö saattaisi reagoida Venäjäsieteen katkaisuun ja mm lontoolainen The Times totesi Venäjän olevan perusteltua tukea heitä.

Länsimaat päättivät vastoin parempaa tietoaan toimia niinkuin halusivat ja syyttää sitten Venäjää kaikesta, jos jokin meni pieleen. Janukovich pelkäsi toimia euforiassa sovittujen nuottien mukaan käsittäen valinnan epärealistisuuden ja toivoen Venäjältä Ukrainaa armahtavampaa taloudellista tarjousta, niinkuin kävikin. Tämä ei kuitenkaan linjansa päättäneelle USA-EU:lle sopinut vaan ne turvautuivat kansalaisten perustellusta ahdistuksesta liikkeellelähteneiden mielenosoitusten muuttumiseen, USA:n edustajien provosoimana, väkivaltaisiksi. Tuon väkivallan avulla USA ja EU pystyttivät laittoman hallituksen, joka vuorostaan on pyytänyt aseellista ja kommando-apua, nyt ikäänkuin laillisenä hallituksena, USA:lta.

Vaikka Ukraina ei ole NATO-maa se voi pyytää Yhdysvaltojen ja eri NATO-maiden joukkoja oman armeijansa avuksi, jota armeijan ja tiedustelupalvelun

sihteeristöä johtaa äärioikeisto. Ukrainassa järjestetään heinäkuussa suuret NATO-sotaharjoitukset, onhan Ukraina senaattori Mc Cainin mukaan nyt tärkein NATO-kumppanimaa, vaikka sitä johtaa USA:n valitsema nukkehallitus. USA:n valitsema siksi, että USA:n EU ulkoministeri Victoria Nuland totesi “Yatshin” olevan heidän miehensä kun taas Klitschko oli Saksan miehiä.

Kun tarkastelee Jaltan kokouksen osanottajia ja heidän rooliaan Jugoslavian hajoitussodissa ja sitä seuranneessa saaliinjaossa, Ukrainan kohdalla kokee “jälleen kokemisen” elämyksen. Jugoslaviassa länsimedia löysi helposti syntipukikseen serbit. Todelliset syylliset, USA:n, presidentti Clintonin, NATO-maista keskeisesti Saksan, propaganda kääri pumpuliin. Serbit puolustivat Jugoslaviaa ja etnistä tasaveroisuutta ja omaa perustuslakiaan, USA:n ja “kansainvälisen yhteisön” rikkoessa kaikkia mahdollisia kansainvälisiä lakeja. Länsipropaganda, suomalainen tiedotus mukaanluettuna toistaa väsyksiin saakka tuota samaa serbivastaista materiaalia.

Ukrainan kohdalla USA ja EU rikkoivat kansainvälisiä lakeja syrjäyttämällä laillisesti valitun presidentin ja pystyttämällä laittoman hallituksen Ukrainan perustuslain vastaisesti. Yhdysvallat ja EU olivat ensin rikkoneet kansainvälisiä lakeja. Tämän seurauksena sekä itsepuolustukseksi, että puolustaakseen Krimin asukkaita Maidanin väkivaltaisten joukkojen uhkaavaa aseellista väkivaltaa vastaan, Venäjä rikkoi myös kansainvälisiä lakeja liittämällä Krimin Venäjään. Krimin asukkaat saivat mahdollisuuden äänestää siitä, mihin maahan he haluavat kuulua. Täysin laillisen äänestyksen jälkeen Venäjä liitti asukkaiden pyynnöstä Krimin Venäjään.

Ukrainan laittomasti pystytetty hallitus on turvautunut väkivaltaan. Jo Maidanilla se, mikäli Viron ulkoministeriä on uskominen, turvautui tarkka-ampujiin. Tuo hallitus ei toistaiseksi ole tuntenut muita kuin väkivaltaisia keinoja, uhkauksia, pommituksia ja tuhopolttoja. Odessassa kuoli useita kommunistisen puolueen kaupunginvaltuutettuja. Kiovassa puolueen toimisto ja puheenjohtajan koti poltettiin. Tätä ehkä pidetään historiallisesti luonnollisena. Myös Syyrian parlamentissa on arabisosialisteja valtaenemmistö samoin jopa useita kommunistisia puolueita. Siis Yhdysvaltojen luonnollisia vihollisia ja “lainsuojattomia”.

Jaltan kokouksen osanottajat osasivat odottaa, että Venäjä reagoisi, lännen synnyttämään tilanteeseen. Kaikki EU:n ja USA:n toimet Ukrainassa ovat Venäjän turvallisuuden kannalta merkittäviä. Nyt ei olekaan kysymys siitä mikä maa on toiminut inhimillisesti tai ihmisten turvallisuutta ajatellen vaan siitä, miten Yhdysvallat saa ajettua globaalia valtopolitiikkaansa Ukrainassa.

Vietnam, Kamputsea, Laos, Indonesia, Etelä-Amerikan sotilashallitukset, Irak, Palestiina, Somalia, Afganistan, Mali, Etelä-Sudan, Jemen, Libya, Jugoslavia, Ukraina, Yhdysvaltojen sotilaallisen vallan ja sitä tukevien maiden synnyttämät verivanat valuvat maasta toiseen, kaiken kattava nettivakoilu vie mielentasaapainon. SILTI SYYTETÄÄN KAIKESTA VENÄJÄÄ!! Suomen media ainakin osaa sen!

Avainsanat:

- Ukrainan kriisin todelliset taustahahmot,
- USA-Venäjä ja kansainväliset lait,
- Jaltan kokous 2013,
- Ukraina,
- Jugoslavia,
- USA:n valta Ukrainassa,
- Clintonit,
- Poroshenko,
-

Kroatia ja Ukraina

- Perjantai 27.6.2014 klo 17:58
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Edellisessä tekstissäni totesin kuinka Ukrainan kriisi on suunniteltu palvelemaan Yhdysvaltojen geopolittisia ja sen harvainvallan talouspoliittisia etuja. Sitä edelsi viimeisten kymmenen vuoden aikana Ukrainassa lisääntynyt toisen maailmansodan aikaisten fasistien maineenpalautus ja patsaiden pystyttäminen heille. USA:n tarkoituksena on presidentti Obaman sanoin muuttaa Venäjä hylkiövaltioksi vahingoittamalla sen taloutta ja lopettamalla keskustelut presidentti Putinin kanssa. Ukrainan liittäminen EU:hun Venäjän ja Ukrainan taloudellisia ja geopolittisia etuja vahingoittaen täsmennettiin Jaltan kokouksessa syyskuussa 2013. Fasismin voittamiseksi kaikkensa uhrannut Venäjä on siis jälleen fasismin tukijoiden synnyttämän uhan alla.

USA suoritti Kioassa hallituksenvaihdoksen. EU katsoi sivussa. Parlamentissa vähemmistönä olevien voimien mielivallan sekä mielenosoittajien fasistisen osan fyysisen pakottamisen seurauksena oli laiton hallitus. Parlamentissa seinille ripustettiin fasistisia banderolleja, vaadittiin venäjänkielisten oikeuksien rajoituksia sekä uhattiin itä-ukrainalaisia väkivallalla, jonkalaista Maidanilla oli jo nähty. Valtaan saatettu hallitus ja laiton presidentti turvautuivat sotavoimiin tukahduttaakseen Itä-Ukrainan, Kiovan hallitusta vastustavien voimien vastarinnan. Itä-ukrainalaiset nousivat vastarintaan taatakseen tasaveroiset kansalliset, kielelliset, uskonnolliset ja poliittiset oikeutensa.

Hallitus tukeutui välittömästi USA:n sotilaalliseen- ja tiedusteluapuun. Kukaan eurooppalainen tuskin osasi kuvitella laittomankaan hallituksen ryhtyvän ampumaan omia kansalaisiaan. Käsittääkseni lähes ainoa selitys sille on yhdysvaltalainen työnohjaus.

Viime vaihe on ollut se, että Itä-Ukrainan demokraattisia oikeuksiaan puolustavat siviilit ovat joutuneet pakenemaan sankoin joukoin, tämän päivän uutisten mukaan 100.000 aikuista lapsineen on paennut Venäjälle.

Tilanne muistuttaa yhdysvaltalaisten kenraalien ohjaamaa ja Kroatian armeijan suorittamaa 250.000 ortodoksi-serbin karkoitusta nyky-Kroatian Krajinan alueelta elokuussa 1995. "Operation storm" oli USA:n huolellisesti suunnittelema osa huolellisesti suunniteltua Jugoslavian hajoittamista. Etninen puhdistus oli pysyvä. 1600-luvulta peräisin oleva serbiasutus poistettiin yhden ainoan viikonlopun aikana. Tuhansia serbejä kuoli pommituksiin pakomatalla.

Osa serbeistä oli kokenut jo toisen maailmansodan aikana saman, kun Hitlerin valtaan saattama fasistinen Kroatian nukkevaltio, alkoi huhtikuun 1941 alussa serbien tappamisen. Kroaatit julistettiin arjalaisiksi ja serbit tapettaviksi epäihmisiksi. Kroaatti "ustasha" järjestön jäsenet tunkeutuivat kyliin, kokosivat serbit ortodoksi- kirkkoihinsa ja polttivat sinne. Pelkästään kesäkuun 1941 aikana oli tapettu 100.000 serbiä. Jasenovacin keskitysleirissä tapettiin 700.000 serbiä.

Teloitettu serbi saatettiin nostaa kaupan ikkunan eteen "Ihmislihaa"-kyllällä varustettuna.

Ukrainassa ja v.1995 Kroatiassa on viiltävän samaa se, että Jaltan kokoukseen syyskuussa 2013, jossa Ukrainan kohtalon suuntaviivat yhdysvaltalaisen johdolla määriteltiin, läsnä oli myös presidentti Clinton ja entinen ulkoministeri Hillary Clinton. Juuri Bill Clinton vastasi yhdessä saksalaisten kanssa laittomista asetoimituksista Kroatiaan ja Bosniaan. Juuri hän onnitteli vahvan fasistisen taustan omaavaa presidentti Tudjmania "Operation stormin" onnistuneesta suorittamisesta. Juuri hän vastasi jälleen "epäihmisiksi" merkittyjen serbien pommituksista Bosniassa ja Serbiassa.

Mikäli presidentti Poroshenko siirtyy vaihtoehtoon B sotatoimissaan itä-ukrainalaisia vastaan, saamme ehkä ukrainalaisen "Operation stormin", jossa venäjänkieliset fasismien voittamiseen osallistuneet veteraanitkin saavat paeta rajan taakse Venäjälle. Poroshenko oli mukana Jaltan kokouksessa ja on siten sitoutunut Yhdysvaltojen suunnitelmiin Venäjän ja Ukrainan suhteen. Siten Poroshenko ei voi tehdä muuta kuin sen mikä palvelee Yhdysvaltojen sotilas- ja talouspoliittisia etuja. Ne eivät ole samat kuin ukrainalaisten edut. Ukrainalaiset tulevat kokemaan syvemmän romahduksen kuin Kreikka konsanaan. Se on tragedia, joka on eletävä Yhdysvaltojen yhden prosentin tarpeiden tyydyttämiseksi. Prosessi tulee nostamaan fasististen voimien valtaa Ukrainassa.

USA on synnyttänyt terrorismin Afganistaniin tukemalla aseellisesti Taleban-kapinallisia 1980-luvulla sekä tukenut ääri-islamilaisia aseellisesti Bosniassa ja Lähi-Idässä. Se on murskannut sekulaariset Syyrian ja Irakin nostaakseen valtaan toisiaan vastaan taistelevat uskonnolliset ryhmät. Nyt se jatkaa fasistien tukemista kuten konservatiiviset yritysjohtajat tekivät 1930-luvulla tukiessaan Hitleriä tuhotakseen Venäjän. Kun USA:ta ja EU:ta johtavat taloudelliset intressit, rauha ja ihmishenki ovat toissijaisia asioita.

Yhteiskunnat muuttuvat yhä väkivaltaisemmiksi. Tätä heijastelee myös Suomen henkinen ilmapiiri. Median väkivalta, propaganda ja syvällisyyden puute on tilalle leimallista.

Avainsanat:

- Poroshenko,
- Clinton,
- etninen puhdistus,
- Kroatia,
- Ukraina,
- fasismi,
- vähemmistön maanpako ja tappaminen,
- propaganda

Keskitysleiri silmiemme edessä

- Perjantai 11.7.2014 klo 13:00
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Pari päivää ennen toisen maailmansodan loppua Kroatian fasistivaltion Jasenovacin keskitysleirin serbivangit yrittivät paeta. 600 vankia juoksi tietä pitkin käsissään tiiliskiviä ja haltuunsa saamia työkaluja murtaakseen portit. Vartijat ampuivat heitä kasapäin tielle ja aidoille niin, että lopulta vain 80 vankia pääsi pakoon porttien murruttua. Juutalaisvangit oli jo siirretty 1942 Auschwitziin, myös varmaan kuolemaan.

Gaza on Israelin hallitsema keskitysleiri. Sen asukkaat ovat suljettuja alueelleen, jota Israelilaissotilaat valvovat mereltä, ilmasta ja maalta. Gazassa väestö ei saa puhdasta juomavettä, jätevedenpuhdistamo on toimintakyvytön, sairaanhoitotarvikkeet eivät vastaa nykyajan vaatimuksia. Jokainen gazalaislapsen äiti tietää, että hänen lapsensa ei voi kasvaa terveenä aikuiseksi, koska juomaveden puhdistukseen käytettävät kemikaalit tuhoavat lapsen munuaiset.

Vuoden 2009 pommitusten jälkiä ei ole voitu korjata koska alueelle ei saa riittävästi rakennustarvikkeita. Tuon pommituksen seurauksena 400 lasta sai surmansa. Mitään kannattavaa elinkeinoa ei voi harjoittaa koska tavara voi jäädä rajoille pilaantumaan. Nuoret eivät voi olla kanssakäymisessä ulkomaailman kanssa, koska Schengen-sopimus estää matkustamisen. Israel on taloudellisessa suositumuusasemassa EU:ssa. Siten EU välillisesti suosii Israelin toimia palestiinalaisalueilla.

Median suhtautuminen on radikaalisti muuttunut v. 2009 jälkeen. Gazalaisten puuttuvista ihmisoikeuksista raportointi on muuttunut huoleksi israelilaismiehittäjien kokemasta pelontunteesta Hamasin ampumia raketteja kohtaan. Auschwitzin vankien ihmisoikeuksista huolehtiminen on siirtynyt huoleen natsivangivartijoiden polttouunien käyrystä kärsimiseen.

Todellisuuden amerikkalaistuminen näkyy Suomen mediassa ja kulttuurisessa ilmapiirissä. Jo vuosikymmenen ajan kirjallisuudessa erityisesti Sofi Oksasen toimesta unohdettu se, että esimerkiksi Eesti julistettiin toisen maailmansodan aikana juutalaisista vapaaksi, viimeisenkin juutalaisen tultua teloitetuksi. Unohdetaan se, että Yhdysvaltojen konservatiivinen teollisuuseliitti tuki Hitleriä ja natsit saivat turvapaikan paitsi Etelä-Amerikassa, myös Yhdysvalloissa ja Isossa-Britanniassa muodostaakseen siellä vaikutusvaltaisen diasporan. Puolitotuusien julkaiseminen on suomalaista propagandaa, jonka olemassaoloa ei haluta tunnustaa.

Palestiinalaisten demokraattisesti valitsema parlamentti ja hallitus tehtiin toimintakyvyttömäksi Yhdysvaltojen ja EU:n kieltäytyessä yhteistyöstä sen kanssa. Yhdysvallat julisti Hamasin, kuten sitä ennen esimerkiksi Etelä-Afrikan Mandel-ANC:n ja kymmenet muut vapausliikkeet, terroristijärjestöksi. Siten ”länsivallat” kannustivat Israelin toimia, joilla se teki parlamentaarisesti halli-

tun Palestiinan mahdottomaksi. Monet kansanedustajat päätyivät poliittisen kantansa vuoksi Israelin vankiloihin, jossa ovat edelleen.

Hamasin raketit on tulkittava hätähuudoksi keskitysleiristä, jonka olemassaolo mielellään unohdetaan niin poliittisessa eliitissä kuin mediassa. Etelä-Afrikan apartheid loppui vasta taloussaarron seurauksena, jota Yhdysvallat viimeiseen saakka vastusti. Länsi toimi valkoisen apartheid-hallituksen tukena loppuun saakka kuten nyt Israelin miehityshallituksen kohdalla on asian laita. Eihän Hamasin raketteja tarvittaisi, jos Palestiinassa vallitsisi oikeudenmukainen demokraattinen kahden valtion tai yhden valtion järjestelmä.

Toisen maailmansodan jälkeen päiviteltiin, että voi kun olisi tiedetty keskitysleirien olemassaolosta, jotta olisi voitu yrittää pelastaa vankeja.

Gaza is a modern concentration camp. There is a remarkable change in attitude towards the human rights of Palestinians. The media is more and more worried about the mental strain of the Israelis under the threat of Hamas rockets, than the human rights of the people closed in the Gaza concentration camp. It is as if, instead of the suffering of the inmates of Auschwitz, we would be worried of the suffering of the prison guards, who feel the smoke coming from the oven pipes disgusting.

Avainsanat:

- Gazan keskitysleiri,
- lännen propaganda,
- Sofi Oksanen,
- vanginvartijan kärsimykset,
- kansainvälinen piittaamattomuus Gazan ahdingosta,
- Gaza concentration camp

Euroopasta tulossa Yhdysvaltojen siirtomaa

- Torstai 17.7.2014 klo 11:47
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Puolan ulkoministeri Sikorski sanoi maansa “ottavan suihin” Yhdysvalloilta saamatta mitään itselleen. Puolan, Liettuan ja Eestin hallitukset jos mitkään ovat tehneet kaikkensa amerikkalaistuaakseen ja toimiakseen amerikkalaisemmin kuin amerikkalaiset itse. Liettua on jopa pitänyt maaperällään yhdysvaltojen salaisia kidutusvankiloita ja Eesti valinnut yhdysvaltalaisen presidentin.

Euroopan johtajien, vaikkakaan ei Suomen, luulisi jo tuntevan Yhdysvaltojen toimintatavat, kansan kuvitellun “erityisyyden” muiden kansojen joukossa, sen oikeuttaman arroganssin, mielivallan ja rankaisemattomuuden. Kidutus, salaiset vankilat, salaiset oikeusistuimet, NSA:n senaatin valiokuntaan kohdistama vakoilu sen tutkiessa NSA:n vakoilua ovat esimerkkejä yhdysvaltalaisesta demokratiasta.

On koomista tai ehkä sittenkin traagista, että Porin Suomi-areenalla on oltu huolissaan Venäjän demokratiasta eikä Yhdysvaltojen. USA:n harjoittama globaali salakuuntelu, globaali yli tuhannen sotilastukikohdan sotilaallinen valta ja globaali taloudellinen valta pakotteineen lienee sitten suomalaisten toivomaa aitoa demokratiaa.

Jo 1960-luvulta lähtien Echelon- satelliitti takasi salakuuntelun ja vakoilun edut viidelle maalle: Yhdysvalloille, Australialle, Uudelle Seelannille, Kanadalle ja Isolle-Britannialle. EU:n sisällä Iso-Britannia toimi linkkinä. Se sai kauppaneuvotteluissa edun muihin Euroopan maihin nähden. Nyt NSA:n toiminta on totaalista maapallon asukkaiden kontrollia.

19.3.1984 Yhdysvaltojen presidentti Ronald Reaganin johdolla Yhdysvallat teki salaisen päätöksen ulkopolitiikan suuntaamisesta hallituksen vaihdoksiin Itä-Euroopassa. CIA:n toiminta sai pehmeämmän jatkon National Endowment for Democracyta, jonka tehtävänä oli rahoittaa ryhmiä ja tiedotusvälineitä, joiden toiminta auttaisi USA:n tavoitteisiin pääsemisessä.

Balkanin kohdalla tehtiin selvät salaiset päätökset Jugoslavian liittovaltion hajoittamisesta USA:n pääoman määräysvallassa oleviin pikkuvaltioihin. Foreign operations appropriation law lailla Yhdysvallat päätti, että kaikki Jugoslavian lainat irtisanotaan kertaheitolla ja että Jugoslavian kussakin osavaltiossa on järjestettävä monipuoluevaalit, mutta ei liittovaltiossa. Vaalirahaa saisivat ne ryhmät, jotka ovat myötämielisiä USA:n tavoitteille markkinoiden valtaan pääsyssä.

Kehitys on kaikille tuttu. Lopputuloksena oli toisen maailmansodan aikaisten fasisistien voimien nousu sekä kansallistunteen nouseminen taloudellisen kurjuuden keskellä.

Kaikki USA:n päätökset olivat salaisia, osa Euroopan valtioista toimi USA:n

kanssa salaisesti yhteistyössä viimeistään NATO:n ryhtyessä ratkaisemaan ongelmia.

Balkan näytti sen, kuinka pitkälle USA menee tavoitteidensa toteuttamiseksi. Aseellinen väkivalta on takataskussa kuten presidentti Clintonin asetoimitukset Kroatialle ja Bosnian islamilaista tasavaltaa tavoittelevalle Bosnian muslimijohtajalle. Yhteisöllisyyteen valtiojärjestelmänsä perustaneen tasa-arvoisen Jugoslavian tilalle saatiin romahtaneita valtioita, joiden velat ovat valtavasti suuremmat kuin Jugoslavian liittovaltiolla konsanaan.

Nyt USA on iskenyt silmänsä Ukraina. Jaltan kokouksessa syyskuussa 2013 yhdysvaltalainen eliitti mm Clintonit sopivat Ukrainan amerikkalaistamisesta EU:n avulla. Sama balkanilainen menetelmä vallitsee siellä.

Ukrainan johto on vallankaappauksen jälkeen täysin riippuvainen Yhdysvalloista. Ei Yhdysvallat tule antamaan sille taloudellista tukea vaan IMF:n matokuuria. Armeijan saamat varusteet on maksettava ja Euroopasta ja Yhdysvalloista tulevat subventoidut tuotteet tulevat romahduttamaan lopunkin teollisuuden ja maanviljelyn elinkelpoisuuden. Euroopan tulevat siivoojat ja roskakuskit tulevat olemaan ukrainalaisia lääkäreitä ja insinöörejä.

Professori Martti Koskenniemen kolumni Helsingin Sanomissa 15.6. koski huolta valtiojärjestelmän murtumisesta ylikansallisen kapitalismin ja fanaattisen uskonnollisen vallan ristipaineessa. Aikaisemmin hän kiinnitti huomiota USA-EU kauppasopimuksen demokratiaa murentavaan investointisuojarahkseen. Yhteisöllisyys on todella murtumassa ja siihen vaikuttaa Suomessakin eniten median propaganda, joka tukee valheita, puolitotuuksia ja yhdysvaltojen edun mukaista tulkintaa maailman tapahtumista.

Lukija voi kysyä miksi talouspakotteita kohdistetaan Venäjään eikä jatkuvasti muita maita terrorisoivaan Yhdysvaltoihin? Montako ukrainalaista Putin on ampunut ja kuinka monta pelastanut väkivallalta? Entä presidentti Poroshenko USA:n työnjohdolla?

Suosittelen kaikille lukijoilleni yhdysvaltalaisen The Nation- lehden tilaamista. Siitä avautuu minkälainen rahanvaltaan perustuva Yhdysvallat on. Onko Euroopan syytä muuttua USA:n vasalliksi kuten Puola, Liettua ja Eesti näyttävät haluavan.

The US is colonizing Europe. The well planned destruction of Yugoslavia was the first step and now it is the turn of Ukraine. With massive western propaganda the blame is pointed on Russia. However it is the US who is terrorizing other countries for profit. With global surveillance, military and economic power it tries to keep dependent countries under its control. Estonia, Lithuania and Poland try to be more american than the americans in order to serve the needs of the US. Lithuania has had the secret interrogation center on its soil. Estonia has an American president. They try to use pressure within EU to strengthen economic sanctions as part of the power misuse of the US.

Avainsanat:

- EU as US colony,
- Suomi-areena,
- Venäjän demokratia,
- Koskenniemi,
- EU siirtomaana,
- Sikorski,
- Venäjä-pakotteet,
- Yhdysvaltojen maihinnousu Eurooppaan,
- länsipropaganda,
- vakoiluE

Yle:n ja Ulkopoliittisen instituutin propaganda lähentelee aivopesua

- Tiistai 22.7.2014 klo 12:36
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Puolen vuoden ajan Yle on tarjonnut verovaroilla maksettua Venäjän vastaista propagandaa niin viihteessä, uutisissa, kuin ajankohtaisohjelmissa.

Ulkopoliittisen instituutin tehtävä oli perustamisajankohtanaan tukea ulkopoliittista päätöksentekoa tieteellisellä taustatiedolla varmistettuna. Mieleeni nousi kysymysmerkkejä, kun instituutin johtajaksi nimitettiin Teija Tiilikainen. Olin kuullut hänen alustuksensa Venäjästä. Hän kohteli Venäjää objektina, ei tasaveroisena, vuorovaikutuksen arvoisena subjektina. Laitoksen johtajalla on suuri vaikutus alaistensa moraaliin ja tieteelliseen objektiivisuuteen.

Seurasin Yle:n A-studiota 21.7. 2014. Ulkopoliittisen instituutin ohjelmajohtaja Mika Aaltola esitti halventavia käsityksiään presidentti Putinista ja Venäjästä liittyen malesialaisen koneen turmaan. Hänen mielipiteensä eivät sisältäneet yhtäkään tosiasiaa, joihin hän olisi voinut perustaa itsevarmat mielipiteensä. A-studion toimittaja oli samalla aaltopituudella, joten esityksestä tuli Ulkopoliittisen instituutin historiaan painuva näytelmä.

A-studion kaikkia tosiasioita karttava ohjelma saa tukea eräiden kokoomuspoliitikoiden ja Yhdysvaltojen propagandasta, jossa Putinia nimitetään esimerkiksi Hitleriksi. Entinen ulkoministeri Hillary Clinton puolestaan sanoi Putinia “vaaralliseksi”. New York Timesin artikkelin mukaan presidentti Obaman tavoitteena jo alkukeväästä oli lopettaa keskustelu presidentti Putinin kanssa, eristää Venäjä lännestä ja tehdä siitä “hylkiövaltio” (rogue state).

Malesialaiskoneen turmasta tulee mieleen monet Yhdysvaltojen keskustiedustelupalvelun likaiset temput Etelä-Amerikassa. Presidentti Clintonin tukemien ja salaisesti aseistamien Bosnian muslimien suorittama Sarajevon torin räjäytys, josta välittömästi, ilman tutkimuksia, syytettiin serbejä ja jonka lukuisat siviiliuhrit sitten toimivat tekosyynä NATO:n Bosnian serbialueiden pommituksille. Toiminta oli niin nopeaa, että lupaa pommituksiin ei ehditty odottaa kunnes pääsihteeri Boutros Ghalin lentokone olisi ehtinyt laskeutua vaan lupa saatiin apulaispääsihteeriltä Kofi Annanilta.

Samoin Yhdysvaltojen propagandan ydinalueisiin kuuluvan Srebrenica- tarinan oli tarkoitus peittää Kroatian armeijan, Yhdysvaltojen kenraalien työnohjaama Krajinan alueen serbien tappaminen ja etninen puhdistus. Kaikista näistä tapahtumista on tieteellisesti pätevää ei-poliittista tietoa saatavilla, esimerkiksi George Szamuelyn kirja Bombs for Peace, Amsterdam Univ. Press.

Nyt Ulkopoliittisen instituutin ohjelmajohtaja kiiruhtaa toimenpiteitä ennen tutkimuksia. Miksi?

Samassa ohjelmassa Yle:n toimittaja Marja Manninen esittää näennäisesti

objektiivisen mutta Kiovan hallituksen rikokset peittävän tilannekatsauksen Ukrainasta. Ohjelman jälkeen istuin tietokoneeni ääreen lukeakseni juuri ilmestyneestä "The Nation"- lehdestä Steven Cohenin artikkelin otsikolla "The Silence of American Hawks About Kiev's Atrocities,"Yhdysvaltojen haukkojen hiljaisuus Kiovan hirmuteoista". Osasta Suomen ulkopoliittista eliittiä ja mediaa voisi tehdä saman otsikon. Hirmuteoista vaikeneminen on osa niiden hyväksymistä. The Nation tuo esiin Yhdysvaltojen sotilasasiantuntijoiden soluttautumisen Ukrainaan, asetoimitukset sekä Oikean sektorin ja Svobodan jäsenten integroimisen osaksi niin sanottua kansalliskaartia, joka toimii mitään kaihtamattomana osana Ukrainan virallista armeijaa.

Suomessa ei kirjoiteta syyskuun 2013 Jaltan kokouksesta, jossa Yhdysvaltojen ja Euroopan eliitit suunnittelivat oligarkki Victor Pinchukin koollekutsumassa seminaarissa Ukrainan "länsimaistamista" USA:n ehdoilla. USA:n valtaan saattama epäparlamentaarinen hallitus loi uuden poliittisen kulttuurin. Sen mukaisesti suurimman Ukrainalaisen yksityisen kaasu-yhtiön hallitus sai jäsenekseen Yhdysvaltojen varapresidentti Bidenin pojan. Jos merkit pitävät paikkansa, kehitys on Jugoslavian jäännösvaltioiden kaltainen myös Ukrainassa.

Venäjä ei osoita alistumista Yhdysvaltojen saneluun. Sen sijaan se rakentaa BRICS maiden kanssa toisenlaista yhteisöä, jossa ihmisarvo voittaa rahan arvon. IMF:n ja Maailmanpankin rinnalle luodaan vaihtoehto. Tämä on ehkä Clintonin mielestä vaarallista! Itsenäiset tai toisenlaiset maat ovat Yhdysvaltojen tähtäimessä. Yhdysvaltojen kongressi asetti muun muassa talouspakotteet Venezuelalle. Miksi?

Yhdysvallat ei voi sietää humanismia, ihmisen arvoa ihmisenä, vaan kaikki mitataan rahassa. Venäjän pyrkimykset toisenlaisten arvojen luomiseen tulevat kohtaamaan vastarintaa. Suomen on valittava linjansa.

Nykyinen median aivopesu vahingoittaa lapsia ja nuoria. Nuoret uskovat propagandan olevan totta.

Steven Cohen writes in "The Nation" "The Silence of American Hawks About Kiev's Atrocities". It is a wise and objective analysis. I am writing about the silence of the Finnish media and most part of the political elite in Finland. The anti-Putin propaganda is at its height when the Institute of Foreign Policy of Finland representative is giving his statement about the downing of the Malaysian passenger plane, without any evidence what so ever.

The Institute of Foreign Policy's task is to give scientific support to the Finnish Parliament on questions on foreign policy. Now it seems to have degraded to the status of a propaganda machine.

Avainsanat:

- Ukraina ja Krijinin serbien exodus,
- Suomen media vaikenee USA:n roolista Ukrainassa,
- Institute of Foreign Policy has lost scientific base,
- Yle:n Venäjä-propaganda,

- Ulkopoliittisen instituutin Venäjä-propaganda,
- Ukraina,
- The Nation-lehti,
- A-studio,
-

EU:n jäsenmaiden ihmisoikeusloukkaukset ja Ukraina

- Maanantai 28.7.2014 klo 9:57
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Euroopan ihmisoikeustuomioistuin tuomitsi äskettäin Puolan maan luotua edellytykset pidätettyjen kidutukselle maaperällään sijainneessa Yhdysvaltojen salaisessa kidutuskeskuksessa. Siten Yhdysvaltojen salainen kidutuskeskus on ollut Liettuan lisäksi myös Puolassa.

Pari päivää sen jälkeen Puolalaisen vaikutusvaltaisen lehden Gazeta Wyborczan päätoimittaja tuomitsee jyrkästi EU:n hampaattomuuden Ukraina-kriisissä ja vaatii tiukempia pakotteita presidentti Putinia vastaan. Tämä artikkeli saa laajan levityksen Eurooppalaisissa tiedotusvälineissä, myös Helsingin Sanomissa.

Tiedotusvälineet eivät kuitenkaan kerro sitä, kuinka puolalaiset ja yhdysvaltalaiset tiedustelu- ja sotilashenkilöt ovat olleet osallisina sekä Maidanin väkivaltaan että ”terrorismin vastaiseen” toimintaan Itä-Ukrainassa. Maidanilla osa väkivaltaisista mielenosoittajista otti ohjeita puolalaiselta Jan Tombinskilta, joka toimi EU:n edustajana Kiovassa. Voltaire-uutissivuston mukaan Puolan ulkoministerillä Sikorskilla oli erikoinen kaksoisrooli; toisaalta neuvottelijana, toisaalta sopimuksen rikkojana.

Muun muassa Voltaire- uutissivustolla on nähtävissä valokuva ja informaatiota puolalaisen entisen kansanedustajan ja Puolan presidentin turvallisuuspoliittisen asiantuntijan Jerzy Dziejulskin osallistumisesta Slavianskin operaatioon, jota johti Yhdysvaltojen apulaispuolustusministeri Derek Chollet.

Suomen sanomalehtien päätoimittajat ilmoittautuivat jo vuosia sitten kannattamaan Suomen liittymistä NATO:on. Nyt propagandan päätavoite on maailman kuvaaminen siten, että tuo tavoite voisi toteutua.

Helsingin Sanomat julkaisee Gazeta Wyborczan uutisen osana pääkirjoitustaan. Sisemmällä kerrotaan yksityisen brittiläisen asianajotoimiston pyrkimyksestä haastaa presidentti Putin amerikkalaiseen oikeuteen.

Yksityisen asianajotoimiston nyt naurettavalta tuntuva mahdollisuus haastaa valtionpäämies oikeuteen on vallitseva trendi. TATIP:in eli USA:n ja EU:n välisen kauppasopimuksen tavoite on suoda yksittäisille investoijille mahdollisuus haastaa valtiot yksityiseen välimiestyyppiseen oikeuteen, mikäli jokin valtion toimi tai toimimattomuus estää yritystä saamasta tavoittelemiaan voittoja.

Helsingin Sanomat ei kuitenkaan kerro sitä, kuinka Yhdysvaltojen teekutsuliike republikaani Boehnerin aloitteesta pyrkii äänestämään kongressissa lakialoitteesta, joka sallisi presidentti Obaman haastamisen oikeuteen.

Siten ylikansalliset pääoman voimat, joiden poliittisena edustajana Yhdysvaltojen ns. haukat toimivat, pyrkivät saamaan tavoitteensa toteutumaan niin Ukrainassa kuin Yhdysvaltojen kongressissa.

Presidentti Putin ja Obama ovat tietyllä tavalla samassa veneessä. Heitä luulisi yhdistävän yhteinen vastustaja, sotia ja väkivaltaa kaihtamattomasti käyttävä ylikansallinen pääoma. Presidentiksi haluava Hillary Clinton, joka oli mukana suunnittelemassa Ukrainan haltuunottoa, on jo ottanut etäisyyttä presidentti Obamaan, lähestyäkseen ”haukkoja”.

Saan joka päivä sähköpostia Obaman kannattajilta, jotka keräävät rahaa tukeakseen presidenttiään, torjuakseen oikeudenkäynnin.

Yhdysvaltojen taloudelliset sitoumukset Israelille ja Egyptille eivät päästä Obamaa irti rikollisten sotien kierteestä. Presidentti Putinilla ei ole vastaavaa ongelmaa.

The Polish newspaper Gazeta Wyborcza is trying to direct attention away from Polands role in participating through among others Jerzy Dziejwski, EU-representative in Kiev Jan Tombinski and FM Sikorski in the coup and hostilities in East-Ukraine. The tight relation between the US and Poland has materialized in the European court for human rights conviction of Poland for its torture of inmates in US secret prison on Polish soil. Instead the editor in chief is trying to collect EU media in condemning the president of Russia.

Avainsanat:

- Puolan ja USA:n toimet Ukrainassa,
- salaiset vankilat,
- Liettua,
- Voltaire-sivusto,
- Euroopan ihmisoikeustuomioistuin,
- Gazeta Wyborcza,
- Jerzy Dziejwski,
- Putin,
-

Gaza ja Ukraina

- Torstai 31.7.2014 klo 11:59
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Gazan ja Ukrainan kriisit ovat osoitus ns. läntisen kansainvälisen yhteisön syvästä demokratia- ja ihmisoikeuskriisistä. Tiedonvälitys kuvaa päivittäisiä tapahtumia kokonaisuudesta irroitettuina yksityiskohtina, ruumiiden määrinä ja pommin sirpaleina, jättäen taustalla toimivat valtaryhmittymät ja vallankäytön pimentoon.

Yhdysvaltojen ja Ukrainan oligarkkien huolellisesti suunnittelema Ukrainan “haltuunotto” johti väkivaltaan. Vallankaappaus “länsimielisille” voimille tapahtui väkivallan uhkaa käyttäen. Väkivallan ja sen uhan avulla Ukrainan parlamentista ajettiin ulos parlamentin enemmistöä edustaneita Alueiden puolueen edustajia. Väkivaltaisen kansanjoukon osan huutoäänestyksellä valitsema hallitus, jota Yhdysvallat tuki, jatkoi hallitsemista “tynkäparlamentin” kanssa. Ukrainan perustuslakia rikkoen presidentin virkaa alkoi hoitaa tynkäparlamentin puhemies. Itä-Ukrainalaisia alettiin nimittää terroristeiksi. Presidentti ryhtyi yhdessä laitoman hallituksen kanssa aseelliseen hyökkäykseen Itä-Ukrainalaisia, hallitusta vastustavia joukkoja vastaan.

Tästä seurasi Venäjän tarve Krimin haltuunottoon.

Toukokuussa Ukrainan kommunistisen puolueen puheenjohtaja käytti parlamentissa presidentin ja hallituksen toimintaa kritisoivan puheenvuoron. Hän totesi, että jos hän johtaisi maata, hän vetäisi armeijan pois Itä-Ukrainasta. Tästä lähtivät liikkeelle toimenpiteet kommunistisen puolueen lakkauttamiseksi Ukrainassa. Tynkäeduskunta sääti lain, nykyinen laillisesti valittu presidentti Poroshenko allekirjoitti sen ja kommunistisen puolueen edustajat ajettiin ulos parlamentista.

Kaikissa vaiheissa Yhdysvaltojen keskeiset poliitikot ja sotilasasiantuntijat ovat olleet läsnä Ukrainassa. Apulaisulkoministeri Victoria Nuland ilmoitti toukokuussa Ukrainassa olevan 3300 neuvonantajaa. Viime kuussa presidentti Obama ilmoitti lähettävänsä lisää neuvonantajia ja tukea aseistuksen kehittämiseksi ja käytölle.

EU on solminut lähentymissopimukset tällaista demokratiaa edustavan joukon kanssa. Entisenä kansanedustajana ja edelleen ihmisoikeusaktivistina koen tämän hämmäntävänä. Oudoksun myös sitä, että EU ei ole edellyttänyt Yhdysvaltoja ja useita EU-maita lopettamasta sekaantumista Ukrainan sisäisiin asioihin. Pidän Yhdysvaltoja Venäjää keskeisempänä syynä kriisiin.

Gaza-uutisointi on vielä Ukrainaakin epätydyttävämpää. Palestiinalaiset ovat Israelin, Länsirannan ja Gazan alkuperäisväestöä. 1900-luvun alkupuolella, ennen juutalaisten siirtolaisuuden alkua, Palestiinassa asui vain muutamia kymmeniätuhansia juutalaisia. Väestö oli arabeja, palestiinalaisia. Saksan aiheuttaman holokaustin seurauksena YK päätti perustaa juutalaisille oman valtion arabien

asuttamaan Palestiinaan. Palestiina jaettiin arabien ja juutalaisten valtioihin. Arabit häädettiin kodeistaan, jotta juutalaiset voisivat ne valloittaa.

Gazasta ammutaan raketteja Ashkeloniin, israelilaiseen kaupunkiin. Monella gazalaisella on kuitenkin taskussaan askelonilaisen kodin avain. Heille jäi jäljelle vain avain, kun he joutuivat pakenemaan henkensä edestä.

Presidentti Urho Kekkonen korosti aina puheissaan palestiinalaisten kokemaa vääryyttä ja katsoi, että niin kauan kun tuota vääryyttä ei korjata, maailmassa ei missään voi olla rauhaa.

Kun seuraan Yhdysvaltojen 3 miljardilla vuodessa tukeman Israelin hallituksen ja Israelin kansan tukemien asevoimien suorittamaa palestiinalaislasten teurastusta, kaipaan Urho Kekkosen oikeudentuntoa, kykyä eläytyä ja vaatimusta korjata tilanne.

Kaipaen myös Urho Kekkosen viisautta hänen katsoessaan Suomen aseman edellyttävän pysymistä suurvaltojen eturistiriitojen ulkopuolella. Pahoittelen Suomen joutumista Yhdysvaltojen väkivaltaan turvautuvan politiikan hiljaiseksi yhtiömieheksi. Katson Yhdysvaltojen olevan vastuussa Ukrainan ja Gazan väkivallan synnystä ja jatkumisesta. Suomalaiset poliitikot ja media ovat tietenkin vastuussa siitä, että nykyinen ”hiljaisen yhtiömiehen” asema kuvataan ruusuisena ja siten annetaan lapsille ja nuorille paikkansa pitämätön kuva demokratiasta ja oikeudenmukaisuudesta.

Avainsanat:

- USA Ukrainassa,
- Ukrainan tynkäparlamentti,
- Gaza,
- demokratia,
- ihmisoikeudet,
- Urho Kekkonen,
-

Presidentti Obaman ja presidentti Niinistön dilemma; itsenäinen Venäjä

- Torstai 7.8.2014 klo 12:20
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen presidentti Niinistö esitti 1.8. uutisissa Suomelle erääksi sotilaalliseksi liittoutumisvaihtoehdoksi liittoutumisen suoraan USA:n kanssa. Suomen liittoutumistarvettahan perustellaan nimenomaan Venäjän sotilaallisella uhalla.

Tämän vuoden kuluessa presidentti Obama on esittänyt halventavia lausuntoja presidentti Putinista ja Venäjästä. Suomen media on toistanut ahkerasti Obaman lausuntoja eikä presidentti Niinistö ole ottanut niihin kantaa. Vastaavanlaisia lausuntoja ei ole kuultu presidentti Putinin suusta Obamasta, USA:sta tai Suomesta.

Jos tarkastellaan USA:ta, Suomea ja Venäjää neuvottelukumppaneina, mahdollisina uhkina tai liittolaisina, on syytä pohtia näiden maiden itsenäistä ajattelua, liikkumavaraa ja siten luotettavuutta.

Yhdysvaltojen suvereniteetti on kyseenalainen. Valtio on velkaantunut siinä määrin, että kukaan ei usko sen voivan maksaa velkojaan. Viime vuoden vaihteessa Yhdysvaltojen valtion maksukyky loppui ja valtion virkamiehet joutuivat pakkolomalle kunnes presidentti sai luvan nostaa lainakattoa. Kongressin republikaanit ovat haastanneet presidentin oikeuteen terveydenhuoltolain toimeenpanoon liittyen. Demokraattinen puoluetuimisto on kerännyt rahaa tukeakseen presidenttiä. Muutama rikas miljardööri pystyy päättämään senaatin kokoonpanon. Äärimmäisen rikkaat Koch- veljekset järjestivät äskettäin salaisen seminaarin, jonka tavoitteena oli senaatin valtaaminen seuraavissa vaaleissa ja Hillary Clintonin presidentiksi valitsemisen estäminen, ikuisiksi ajoiksi. Raha ratkaisee vaalit. Hillary Clinton onkin ottanut etäisyyttä presidentti Obamaan saadakseen ”haukkojen” tuen.

Yhdysvalloilla on yksityisarmeijoita, salaisia oikeusistuimia, salaisia vankiloita, joissa kidutetaan. Tiedustelupalvelu NSA vakoilee kaikkea ja kaikkia maapallolla. NSA vakoili muun muassa Yhdysvaltojen senaatin sitä komiteaa, joka tutki NSA:n laittomuuksia. NSA tuhosi osan tutkittavasta aineistosta. Yhdysvaltojen presidentti päättää viikottain nimettyjen henkilöiden tappamisesta lennokkien avulla eri itsenäisten valtioiden kuten Jemenin, Somalian, Pakistanin, Afganistanin ilmatilassa. Yhdysvallat aloittaa rankaisematta laittomia sotia, kongressi päättää suvereenien valtioiden taloussaarroista tarkoituksena heikentää näitä. (Irak, Kuuba, Jugoslavia, Venezuela, Venäjä) Nämä toimet tappavat miljoonia siviilejä ja tuhoavat itsenäisiä valtioita.

Yhdysvaltojen valtio on menettänyt merkityksensä. Jotkut pitivätkin viime talvista valtion pakkotaukoa lähtölaukauksena valtion yksityistämiselle. Presidentti toimii ase- ja öljyteollisuuden ehdoilla.

Suomi ei ole suvereeni valtio. Suomen rajojen sijasta meillä on Schengen rajat.

Lainsäädäntövallasta suuri osa tulee EU:sta. Meillä ei ole omaa rahaa. Meillä ei ole kansallista tiedonvälitystä vaan suuri osa mediasta on ylikansallisesti omistettua ja hallittua. Sen seurauksena tiedonvälityksen sisältö heijastaa omistajien valtaa. Meillä ei ole omaa ulkopoliittikkaa vaan osallistumme EU:n ulkopoliittiseen päätöksentekoon. Toistaiseksi meillä on ollut kansallista puolustuspolitiikkaa, jonka rakenteeseen kansalaisten mielipiteellä on ollut vaikutusta. Juuri tähän kansallisen vallan saarekkeeseen juuri nyt pyritään Euroopan NATO-maiden ja USA:n avulla ulkoapäin vaikuttamaan.

Nyt Suomi on ensimmäistä kertaa liittynyt Yhdysvaltojen johdolla käytävään taloussotaan Venäjää vastaan. Ukraina on rekvisiittaa, USA:n tavoitteena on ollut Venäjä. Venäjä ei 1990-luvulla, USA:n pettymykseksi, päätnyt kokonaan "liberaali-demokraattiseen" suurpääomaa palvelevaan leiriin. Venäjästä ei tullut Yhdysvaltojen Jugoslaviaa. Suomi myötäili sivusta Jugoslavian hajoittamista, nyt Suomi on täysivaltaisesti mukana taloussodassa.

Venäjä on itsenäinen suvereeni valtio. Valtiolla ei ole juurikaan velkaa. Presidentti Putin on demokraattisesti valittu. Jeltsinin ajan vallankaappauksen seurauksena joitakin oligarkkeja on jäljellä, mutta suuri osa tuotannosta on valtion omistamaa tai säätelemää eikä oligarkeilla ole poliittista vaikutusvaltaa kuten Yhdysvalloissa.

Venäjällä on suvereenin valtion omat rajat, oma raha oma lippu ja puolustusvoimat. Yhdysvaltojen pyrkimystä "liberaali demokraattiseen" propagandaan Venäjällä on rajoitettu ja "läntisten" "hyväntekeväisyys"- tai "demokratia"-järjestöjen toiminta on sallittu, mutta ulkomainen rahoitus on estetty. Siten venäläiset saavat ajatella omilla aivoillaan ja tuntea omia tunteitaan, mikä on edellytys oikeustajun kehittymiselle.

Riippumaton senaattori Bernie Sanders piti toimittaja Larry Kingin haastattelussa presidentti Obaman ehkä suurimpana virheenä sitä, että hän ajatteli Yhdysvaltojen "haukkojen" kanssa voitavan neuvotella tai sopia. Näin ei ole. Kun toiminnan tavoitteena on mahdollisimman suurten taloudellisten voittojen saaminen, silloin sellaiset seikat kuin tunteet, eläytyminen, vastuullisuus tai demokratia on syytä unohtaa.

Ihmisten välisten suhteiden ja oikeudenmukaisuuden arvioinnin edellytyksenä on aitojen syvien tunteiden käyttö. Kyky eläytyä toisen asemaan edellyttää itsenäistä arviointikykyä.

Venäjän, Suomen tai USA:n presidenttien neuvotellessa on syytä pitää mielessä, kuka silloin puhuu. Venäjän presidentti puhuu Venäjän vahvan valtion ja yhteiskunnan nimissä, USA:n ja Suomen presidenteillä ei ole tätä etua.

Comparing presidents Obama, Niinistö of Finland and Putin, shows that only Putin has behind him the power of a sovereign state. US government shut down only is an example how weak the US state is. President Obama does not really know whom he represents in various negotiations. Finland is no longer a sovereign state. Its borders are those of Schengen, laws from EU, the foreign policy from

EU. Only President Putin has independence and trustworthiness as a negotiator. Maybe that is why Obama envies him and tries to destroy him.

Avainsanat:

- Obama envies Putin,
- Obama,
- presidentti Niinistö,
- epäitsenäiset Suomi ja USA,
- itsenäinen Venäjä,
- sovereign Russia

Rasismi ja koulukiusaaminen muuttunut jokapäiväiseksi Suomessa

- Keskiviikko 13.8.2014 klo 11:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Syksyn alkaessa yleisönosastot täyttyvät koulua ja koulukiusaamista koskevista kirjoituksista. Keskeisintä ongelmaa tosin ei huomata tai tiedosteta.

Oman havaintoni mukaan Suomessa vallitsee silmitön vihan ilmapiiri, joka kohdistuu viattomiin lapsiin ja nuoriin. Lastenlasteni ollessa tarhaiässä syrjintä kohdistui somalilapsiin, nyt venäläisiin.

Viimeisten kymmenen vuoden aikana venäläiset, Venäjän kansa ja venäläisten demokraattisesti valitsema presidentti ovat olleet silmittömän anglo-amerikkalaisen propagandan kohteena. Suomen media, joka käyttää yksinomaan anglo-amerikkalaisia lähteitä ollessaan kyvytön itsenäiseen ajatteluun, tarjoaa yksipuolisen kuvan todellisuudesta.

Luin juuri tänä aamuna yhdysvaltalaisesta The Nation- lehdestä professori Stephen F. Cohenin artikkelin otsikolla “The New Cold war and the Necessity of Patriotic Heresy”. Tämä yhdysvaltalainen New York Univercityn ja Princetonin Venäjän tutkimuksen ja politiikan emeritus professori viittaa Mihail Gorbachovin toteamukseen: " Kaikki uusi alkaa toisinajattelulla ja politiikassa vähemmistön mielipiteestä“. Monoliittinen Venäjä-kuva edellyttää faktoihin perustuvaa toisinajattelua, joka Yhdysvaltojen mediasta puuttuu lähes täysin. Cohen esittäytyy pieneen vähemmistöön kuuluvana toisinajattelijana.

Cohen kuvaa yhdysvaltalaista Ukraina-propagandaa ja median ja poliitikkojen yhdenmukaista noitavainoa lähentelevää asennetta Venäjää ja presidentti Putinia kohtaan. Hän osoittaa yksityiskohtaisesti kuinka Putin ei voi ratkaista Ukrainan ongelmaa vaan Obama, joka pitää Kiovan hallitusta ja presidenttiä taskussaan.

Miltä tuntuu venäläislapsesta istua suomalaisessa koululuokassa. Erityisesti verorahoilla maksetun YLE:n vastuu on suuri. Välitunnilla jokaiselle lapselle on iskostettu päähän se todellisuus, minkä presidentti Obama tarjoaa. Lapsilla on oikeus ryssitellä venäläisiä tai venäjää äidinkielenään puhuvia kavereitaan. Harvoin nähdään uutislähetystä, jossa ei joko ulkomaan uutisissa tai kulttuurissa esitettäisi halventavia ja alentuvia käsityksiä presidentti Putinista. Eikö Putin olekaan fasisti, kysyy peruskoululainen äidiltään.

Venäläisperheet puhuvat hiljaisella äänellä metrossa, jotta ei huomattaisi mitä kieltä he puhuvat.

Toimiessani Helsingin kaupungin nuorisopsykiatrian ylilääkärinä pyrin siihen, että työryhmässäni olisi aina äidinkielenään venäjää puhuva lääkäri. Venäjänkielisten nuorten tarpeet olivat suuret. Sekä lääkäreiden että nuorten potilaiden kulttuurissa korostui viehättävä perheen sisäisten suhteiden lämpö ja tärkeys. Jopa murrosikäiset venäläisnuoret kunnioittivat vanhempiaan ja

isovanhempiaan ja ottivat huomioon heidän tunteitaan omista ongelmistaan huolimatta.

Nämä vielä tunteviksi kasvatetut lapset joutuvat kokemaan median välityksellä kuinka gazalaislapsille ei pudoteta lentokoneista vettä tai ruokaa, ei myöskään ukrainalaisille venäjänkielisille lapsille, vaan heitä pommitetaan pommeilla ja tapetaan. Sen sijaan terrorismia tukeneet valtiot pudottavat vettä suuren julkisuuden valokeilassa Irakin kristitylle ryhmälle, joka on paennut näitä USA:n synnyttämiä terroristeja.

Suomalainen henkinen ilmapiiri on raaistunut. EU:n myötä kansamme johtajat ovat yhä voimakkaammin ottaneet alentuvan asenteen Venäjään. Aikaisempina vuosina serbilapset saivat pelätä kosovolaisten maahanmuuttajien vainoa, johon poliisi tuskin puuttui. Nyt venäläisiin kohdistuviin rasistisiin rikoksiin suhtaudutaan lempeästi. Suomi on joutunut osaksi rankaisemattomuuden kulttuuria, jossa rikoksia saa tehdä, jos on oikealla puolella, toisin sanoen Yhdysvaltojen ja NATO:n puolella. Suomi näyttää ottavan tästä kaikki irti.

Ulkopoliittinen instituutti on epäonnistunut poliitikkojen informoinnissa. Se ei tunne Yhdysvaltoja eikä siten näe geopolittista kokonaisuutta. Stephen Cohen kertookin korostavansa oppilailleen, että totuuden puhuminen opiskeluvaiheessa voi kostautua ja johtaa uran katkeamiseen. Ulkopoliittinen instituutti väittää toimivansa tieteelliseltä pohjalta. Kuitenkaan yhdessäkään näkemässäni julkisessa asiantuntijalausunnossa ei ole mainittu Yhdysvaltoja. Ehkä tästä maininnasta ura katkeaisi.

Ainoa toimintatapa, joka kokemukseni mukaan poistaa koulukiusaamisen on opettajan ja lapsiryhmän välinen viikottainen tunnetunti. Opettaja kuuntelee lasten pelkoja, iloja, vaikeuksia ja odotuksia. Kun tunnetunti toistuu viikottain, lasten omanarvontunne kasvaa, riippumatta etnisestä taustasta. Olen kuvannut kirjassani "Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoja kasvuun" helsinkiläisellä yläasteella suorittamamme kokeilun, joka osoitti aikuisille, kuinka viisaita lapset ovat ja kuinka tätä viisautta voi käyttää yhteisön kehittämiseen.

Brief English summary: I am referring to Stephen F. Cohen's article in The Nation Aug.12. about the fallacies about Ukraine. The fact is: The only person who can solve the problem is president Obama, who has the illegal Kiev government and president Poroshenko in his pocket.

I am describing the influence of the Anglo-American propaganda on children, especially Russian speaking children in Finnish schools. For about 10 years, more forcibly the last half a year the Finnish media has been saturated with anti-Russian and anti-Putin propaganda. Not through facts but fallacies. The children believe that everything is true what comes out of the TV paid by tax-euros.

As Chief dr of Adolescent psychiatric services of the city of Helsinki I used to have a Russian speaking psychiatrist for Russian speaking adolescents. We learned much about the interactive culture between Russian adolescents, their parents

and grand-parents, different from the Finnish more isolationist tendencies.

I found out that the best method against bullying in schools is a weekly small group session, between teacher and a group of pupils, where the children can express their feelings, worries and successes.

The media aggression against Russia has increased during the Finnish membership in EU and the influence of increasing number of NATO-countries there. The earlier good neighbourly relations with Russia and the wisdom of president Urho Kekkonen, leading Finland towards world peace rather than war, has disappeared. As the chief editors of the main news media already 10 yrs ago supported Finland joining NATO, this anti Russian propaganda must be understood as part of the project of changing the opinion of the Finnish people, which has always been strongly against joining NATO.

Avainsanat:

- ulkopoliittinen instituutti,
- Stephen F. Cohen,
- Anglo-American propaganda,
- rasismi,
- koulukiusaaminen,
- venäläislapset,
- somalilapset,
- russofobia,
- Putin,
- Obama

Kroatia 1990-luvulla. ja Ukraina tänään

- Maanantai 18.8.2014 klo 12:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ukrainan ulkoministeri Klimkin kutsuu NATO:a, USA:ta ja EU:ta antamaan sotilaallista apua Kiovan väliaikaiselle, laittomalle hallitukselle ja tynkäparlamentille. Alkuperäisessä laillisessa, demokraattisesti valitussa parlamentissa pääasiassa Itä-Ukrainasta kannatusta saanut alueiden puolue ja kommunistit muodostivat enemmistön 217 paikallaan. Vähemmistössä oli Udar, Isänmaa ja äärioikeiston Svoboda yhteensä 178 paikkaa.

Väkivaltaisen vallankaappauksen jälkeen EU salli vähemmistön muodostaa hallituksen ja parlamentin jatkaa tynkäparlamenttina, josta osa edustajista oli peloteltu pois, muun muassa kommunistipuolueen puheenjohtajaa vastaan tehtiin murhayritys ja hänen kotinsa tuhopoltettiin. Nyt parlamentti on kieltämässä kommunistipuolueen, joka vastustaa väkivaltaa ja myös separatismia. Kommunistipuolueen kieltämisen jälkeen tynkäparlamentti supistuisi entisestään 32 paikan verran.

Kiovan hallitus on tukeutunut oligarkkien rahoittamiin Maidanin äärioikeiston joukkioihin pyrkiessään sotilaallisesti tukahduttamaan hallituksen vastaisen kansannousun Itä-Ukrainassa.

1990- luvun Kroatian vastaava sisällissota oli osa Yhdysvaltojen johtamaa Jugoslavian hajoittamista. Yhdysvaltojen kongressi, siis ulkopuolinen maa, oli säätänyt lain, jonka mukaan Jugoslaviassa on pidettävä kussakin erillisessä tasavallassa monipuoluevaalit, mutta ei koko Jugoslaviassa. Neuvostoliitossa oli nimittäin käynyt niin, että Gorbatsovin pyytäessä kansalaisia, koko Neuvostoliiton alueella, ottamaan kantaa haluavatko he jatkaa uudenaikaisessa löyhemmässä sosialistisessa liittovaltiossa, kansalaisista 72% sanoi haluavansa. Tällaista demokraattista katastrofia Yhdysvallat ei halunnut Jugoslavian alueelle.

Kroatialainen fasistien diaspora oli pikkuhiljaa palannut Yhdysvalloista, Australiasta ja Kanadasta. Toisen maailmansodan aikaisten joukkomurhaajien kunnia palautettiin. Äärioikeistolaiset joukot hankkivat aseita Saksasta ja Itävaltasta. Presidentti Clinton henkilökohtaisesti Kroatian suurlähettiläänsä kanssa sai aikaan aseiden virran Lähi-Idästä Zagrebiin. Presidentti Tudjiman laillisti asejoukot jakamalla heille poliisin virkamerkit, jotka laillistivat aseiden hallussapidon.

Tänä aamuna Klimkinin ilmoitus antoi tunteen kuin kuin heräisi kroatialaisesta painajaisesta. Yhdysvaltalaiset ja erityisesti puolalaiset diplomaatit ja poliitikot ovat sekaantuneet vuosikausia Ukrainan asioihin. Kuten edellisissä kirjoituksissani olen maininnut, Ukrainan länsimaistamisen loppusilaus suunniteltiin Jaltassa, syyskuussa 2013 pidetyssä kokouksessa presidentti Clintonin ja tulevan presidenttiehdokas Hillary Clintonin läsnäollessa.

Propaganda oli 1990-luvulla esittänyt tosiasiaa lakeja kunnioittavat Jugoslavian

serbit kielteisillä väreillä, kun taas Yhdysvaltojen tukemat kroaatit myönteisinä. Sitten Yhdysvaltalaisien eläkkeellä olevien kenraalien MPRI:n ohjaama serbien etninen puhdistus Kroatian "Operation Stormin" avulla, jonka seurauksena 250.000 serbiä ajettiin pois Kroatian Kroatian, ei saanut aikaan erityistä huolta. Matkalla 2500 serbiä tapettiin.

Suomalainen totuutta ulkopolitiikassakin kaipaava psykiatri ei voi käsittää, että demokraattista hallintoa kannattavia ja oman kielen ja uskonnon kunniallista asemaa puolustavia itä-ukrainalaisia on neuvottelujen sijasta tapettava, ellei tunnisi Kroatian osuutta Jugoslavian hajottamisen historiassa. Suosittelee kaikille luettavaksi teoksen George Szamuely: Bombs for Peace; NATO:s Humanitarian War on Yugoslavia. On tiedettävä mitä globaaleja taloudellisia ja hegemonisia tavoitteita Yhdysvalloilla on.

Itä-ukrainalaiset ovat osoittaneet haluavansa ilmaista kantansa demokraattisesti äänestämällä. Silti Kiovan hallitus on päästänyt äärioikeistolaiset Maidanin asejoukot heidän kimppuunsa, antaen armeijan tykistöllä ja pommituksilla taustatukea. Uhrien määrä lähentelee Kiovan serbiuhrien määrää ja maanpakoon ajettuja on satoja tuhansia.

Itä-ukrainalaisten leimaaminen terroristeiksi saattaa toimia hetken aikaa Kiovan hallituksen ja heitä tukevan USA:n ja osan EU:ta eduksi. Äärioikeistolaiset todelliset terroristit eivät todennäköisesti tule tyytymään Kiovan hallituksen tahtoon.

Yhdysvallat tukee oligarkkeja ja äärioikeistoa tavoitteidensa saavuttamiseksi. Historia kuitenkin osoittaa, että talebanit, punaiset khmerit, ISIS ja muut aiemmat liittolaiset itsenäistyvät ja tulevat myöhemmin toimeen omillaan ja kääntävät aseet entistä tukijaansa vastaan.

On valitettavaa, että EU on katsonut välttämättömäksi liittoutua USA:n kanssa Euroopan järjestämiseksi suuryritysten ja sijoittajien paratiisiksi demokratian kustannuksella. Se näyttää edellyttävän Venäjän demonisointia. Ulkoministeri Lavrov on systemaattisesti ollut dialogin ja kansalaismielipiteen selvittämisen kannalla.

Haluan pysyä totuuden ja demokratian puolella. En suostu alistumaan yksipuolisiin tilannearvioihin tulivat ne sitten suusta tahansa. Yhdysvallat on tottunut käyttämään sotilaallista voimaa, samoin monet EU:n entiset siirtomaavallat. Yhdysvaltojen 1000 sotilastukikohtaa eri puolilla maailmaa kidutuskammioineen eivät saa minua tuntemaan oloani turvalliseksi varsinkaan, jos lähin niistä pystytettäisiin Viroon.

Avainsanat:

- USA:n kidutuskammiot Viroon,
- demokratia vai aseet,
- ulkoministeri Klimkin,
- Kroatia 1991- ja Ukraina tänään,
- NATO,

- rauhanneuvottelut,
- Klimkin,
- Lavrov,
- oikea sektori,
-

Tukeeko Suomi USA:n rinnalla Islamilaista kalifaattia ja ISIS:ta

- Perjantai 22.8.2014 klo 13:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Sotilaat makaavat maassa suut tukittuina, kädet selän takana. Mujahedeen-taistelijat teroittavat veitsiään. Veitsi heilahtaa, pää lentää. Osa pidätetyistä sotilaista pakotetaan suutelemaan päitä, jotka on naulattu puun runkoon. Eräille sidotaan narulla tiiliskivet kivesten ympärille ja heitetään niine hyvineen vedellä täytettyihin tynnyreihin. Tiiliskivien painosta he vaipuvat pohjalle ja hukkuvat. Video näytettiin yksityisellä Bijelinan televisiokanavalla 29.9. 1997.

ISIS Irakissa? Ei vaan mujahediin taistelijat Bosniassa 1995. Alija Izetbegovic rakensi islamilaista kalifaattia niin sanottua vihreää vyöhykettä Bosniasta Lähi-Itään. Hän ei peitellyt pyrkimyksiään. Hän oli kirjoittanut Islamilaisen julistuksen, joka oli kaikkien saatavilla. Hän siunasi Afganistanista ja Lähi-Idästä tulevat taistelijat osaksi sotajoukkojaan. USA oli kouluttanut Afganistanin taistelijat. Osama bin Ladenilla oli Bosnian passi.

Yhdysvallat tuki Bosniassa Islamilaisen kalifaatin rakentajia ja pommitti NATO:n kanssa näitä vastaan taistelevia serbejä. Yhdysvaltojen rinnalle liittyivät kaikki siitä riippuvaiset maat, myös Suomi.

www. voltairenet. org sivustolla on mielenkiintoinen Thierry Meyssanin artikkeli "John Mc Cain, Conductor of the"Arab Spring" and the Caliph. Siinä osoitetaan kuvien kanssa kuinka yhdysvaltalainen senaattori Mc Cain tapaa mm Islamilaisen kalifaatin, ISIS:in johtohenkilöä Ibrahim al-Badria eli Abu Bakr al- Baghdadia, joka samaan aikaan kun kuului Free Syrian Armyn, synnytti ISIS:ta. YK on listannut kyseisen henkilön Al-Qaedaan kuuluvaksi.

Nyt USA aseistaa ISIS- taistelijoita, jotka käyttävät Yhdysvaltojen tarjoamia aseita ja koulutusta, Syyrian hallitusta vastaan. Syyrian hallitus on sekulaarinen, mutta Yhdysvallat tukee radikaaleja uskontopohjaisia joukkioita. Tässä tilanteessa media ei voi olla näyttämättä ISIS-taistelijoiden julmuutta koska taistelijat itse saattavat julmat videonsa julkisuuteen. Bosnian sodan aikana media totteli Yhdysvaltojen propagandaa eikä totuutta näytetty.

Umpikujaan jouduttuaan Yhdysvallat pommittaa laajan julkisuuden valokeilassa itse rahoittamaansa ISIS:ta. Samoin se pudottaa, suuren julkisuuden valokeilassa vettä ja ruokatarpeita kouluttamiensa joukkioiden uhreille.

Mc Cainin vierailut Ukrainassa ja fasististen poliitikkojen tapaamiset eivät ole jääneet salaisiksi. Se millä tavalla sisällissota syttyi ja se ketkä siitä hyötyvät sen sijaan on. Propaganda on leimannut demokratiaa ja omaa ihmisarvoa tavoittelevat itä-ukrainalaiset terroristeiksi ja heidän tarpeisiinsa eläytyvät inhimilliset ihmiset fasisteiksi.

Alfredo Jalife-Rahmella on Voltairenetissä mielenkiintoinen artikkeli. Se osoittaa

mitä yhteistä on Ukrainan kriisillä, Gazalla, Syyrialla ja Libyalla. Kaikissa on öljy tai vesi.

A-studion toimittaja kysyi pari iltaa sitten miksi maailma on niin paha. Amerikkalaiset ystäväni sanoisivat "Greed". Ahneus. Yhdysvaltojen poliittiset toimijat ovat riippuvaisia raha-eliitistä, joka odottaa investointeja ja voittoja. Juuri tänään sain demokraattisen puolueen anomuksen, jotta allekirjoituksellani vastustaisin Koch-veljesten aietta ostaa Citizens united organisaatiolla kongressivaalit.

Itä-Ukrainan liuskekaasu, Gazan edustan öljy, Libyan ja Syyrian luonnonvarat on saatava Yhdysvaltojen hallintaan. Ei siis gazalaisten, ukrainalaisten, libyalaisten tai syyrialalaisten vaan yhdysvaltalalaisten. Varapresidentti Bidenin poika nimitettiin jo Ukrainan suurimman yksityisen öljy-yhtiön hallitukseen. Aseiden avulla saadaan osuuksia lisää.

Jos Suomi muodostaa kantansa USA:n miellyttämisen halun tai riippuvuuden perusteella, suomalaisten on koivetettava sydämensä ja tunteensa ja tyydyttävä A-studion toimittajan ehdotamaan Glorian lukemiseen ja Coca-Colan juomiseen. Tunneköyhä maailma on paha.

Venäjä ei ole tukenut jihadisteja eikä fasisteja. Neuvostoliitto taisteli Afganistanissa Yhdysvaltojen rahoittamia ja tukemia jihadisteja vastaan yhdessä niiden afganistanilaisten voimien kanssa, jotka purkivat 4000 perheen feodaalisen hallintojärjestelmän pyrkien demokratiaan.

Pitääkö Suomen liittoutua Yhdysvaltojen ja sen johtaman NATO:n kanssa edistämään aseistettua itsenäisten valtioiden luonnonvarojen ryöstöä liittoutuen fasistien, jihadistien tai oligarkkien kanssa. Palestiinan kohdalla Yhdysvallat on estänyt alkeellisenkin valtion synnyttämisen? Pitääkö suomalaisten sekin vain hiljaisesti hyväksyä? Syvä oikeustaju edellyttää eläytymistä ja kykyä arvioida todellisuutta niin, että tunteet ovat käytössä. Syvälinen oikeustaju on psykiatrille ainoa mahdollinen.

Brief English summary: I am putting a question mark on the behaviour of Finland and its alliance with the ideology of the US and the NATO. I refer to two articles in Voltairenet, which show (also in pictures) the close collaboration of senator Mc Cain with ISIS leaders and organizers. I am describing the content of a video about the massacre performed by Bosnian jihadists in 1995, those same jihadists of Alija Izetbegovic, supported by the US president Clinton. The Serbs were the ones who had to defend themselves against the propaganda and military power led by the US.

In Ukraine Mc Cain and the US together with the NATO countries have allied themselves with fascist-forces in order to get hold of the infrastructure there.

Russia has never allied itself with jihadists or fascists. On the contrary. For the ordinary people in Finland and Russia it is difficult to understand why we should exchange the 70-years of peace and friendship into enmities, economic sanctions and war propaganda.

Avainsanat:

- USA tukee ISIS:ta,
- Suomi ja ISIS,
- Voltairenet,
- Bosnia,
- Izetbegovic,
- pidätettyjen teurastus,
- kidutus,
- Mc Cain,
-

USA suuntaa sotakoneistonsa myös omia kansalaisiaan vastaan

- Maanantai 25.8.2014 klo 10:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltalainen Tom Dispatch aloittaa artikkelinsa Yhdysvaltojen poliisin militarisoitumisella. Hän kuvaa kuinka vasta Fergusonin poliisin käyttämät panssaroidut ajoneuvot TV-kuvissa paljastivat kuinka pitkällä kansallinen militarisoituminen on. Kuvat muistuttivat tilanteita miehitettyjen Irakin ja Afganistanin sotatoimissa. Kuvien seurauksena kongressin jäsenet ovat kiiruhtaneet tekemään aloitteita kieltääkseen Pentagonia antamasta poliisille sotakalustoa käytettäväksi kansalaisia vastaan.

Poliisin ohella koko maa on militarisoitu. Rautatieasemilla on sotilaita, jokaista kansalaista on mahdollista vakoilla. Militaristista henkeä nostatetaan sotilaiden ylenpalttisella ihannoinnilla, mitä käytetään kotimaisessa propagandassa. Sotalennokkeja käytetään myös kotimaassa. Rajavalvontaa on tehostettu niin, että kymmenien kilometrien päässä rajoista vallitsee ”perustuslakia vailla” oleva alue, jossa rajavartioidilla on oikeus suorittaa samanlaisia tappoja kuin Fergusonissa (kuten CBS uutiset kertoi jutussaan ”investigating unresolved deaths on the border”).

Helsingin Sanomat kuvaa kirjeenvaihtajansa kolumnissa presidentti Obaman perheen idyllistä kesälomaa Martha’s Vineyardissa. Tosiasiassa presidentti joutui keskeyttämään lomansa Fergusonin takia. Sen lisäksi presidenttiä uhkaa republikaanien haaste oikeuteen edustaja Boehnerin aloitteesta. Republikaanien Mitch McConnell uhkaa uudella valtion maksukyvyyn jäädyttämisellä ellei presidentti Obama hyväksy republikaanien, itseasiassa Teekutsu-liikkeen haluamia lakeja. Öljyteollisuus tukee taloudellisesti näitä vaatimuksia.

Presidentti Obama on suurissa vaikeuksissa. Miljardöörien tukema republikaaninen puolue pystyy paitsi kiristämään presidenttiä myös ostamaan vaaleja.

Yhdysvaltojen intellektuellit ja demokraatit ovat kauhuissaan kehityksestä. Mitä se merkitsee Euroopalle ja Suomelle?

Yhdysvallat ei ole entisensä. Se ei ole se maa, jota isäni opetti minut rakastamaan. Pikkulapsena sain häneltä runon. ”I see the moon and the moon sees me. God bless the moon and God bless me.”

Nyt presidentti Putin joutui talvella New York Timesille kirjoittamassaan lukijakirjeessä palauttamaan Obaman maan pinnalle tämän väittäessä Yhdysvaltojen kansan olevan poikkeuksellinen, siis parempi kuin muut kansat. Putin totesi kirjeensä lopussa Jumalan luoneen kaikki kansat saman arvoisiksi.

Mitä tämä Yhdysvaltojen entistä kielteisempi muutos merkitsee globaalisti? Edellisissä kirjoituksissani olen viitannut USA:n vallanhaluun ja arveluttavien voimien kanssa tekemään yhteistyöhön. Tätähän on jatkunut lähes koko toisen maailman-

sodan jälkeisen ajan, mutta nyt kiihtyvästi. Se merkitsee Mc Cainin tyyppisten republikaanien ja öljy- ja aseeteollisuuden valtaa. Euroopan militarisoiminen, Suomi mukaan luettuna on ohjelmassa. Venäjän kaasu- ja öljyteollisuuden korvaaminen luonnolle vielä vahingollisemmalla liuskekaasulla, jota Yhdysvallat hallitsemillaan kentillä tuottaisi. NATO:n levittäminen mahdollisimman laajalle palvelee aseeteollisuutta. ISIS:n pommittaminen tuhoaa USA:n Irakille toimitamia asevarastoja ja aiheuttaa uusien aseiden tarvetta toisaalla. Loputtomat Yhdysvaltojen sodat palvelevat aseeteollisuutta.

Kokoomus haluaa Suomen liittyvän USA:n johtamaan NATO:on muun muassa yhteisten läntisten, moraalisten arvojen pohjalta. Seuraako siitä myös Suomen poliisin militarisointi? Saisimme Afganistanissa ja Irakissa käytettyjä panssaroituja ajoneuvoja halvalla. Vakoilussa olemme ehkä pahasti jäljessä, mutta ”edistykselliset” Viro ja Ruotsi voivat tulla avuksi. Saksalla on tehokas vakoiluorganisaatio puhumattakaan Britanniasta. Voisimme liittyä vanhojen siirtomaavaltojen rintamaan taistellaksemme investoijien parhaaksi Jugoslavian ja Ukrainan jälkeen ehkä Moldovassa tai suorastaan Venäjällä. Ehkä liittolaisuus suoraan Yhdysvaltojen kanssa olisi nopein tie myös kansalliseen militarisoitumiseen.

Brief English summary: I am referring Tom Dispatch 25.8.2014 about militarization of the US. I am pointing out how the global role of US is changing after the rapid change in domestic politics. Sen Mc Cain meddling with ISIS in Syria and supporting the fascists in Ukraine is indicative of the impunity of US mixing in internal affairs of sovereign countries. Fracking in Ukraine and obtaining the pipelines + expanding the military influence are maybe some of the motives for waging war in Ukraine. On the Balkans some of the results were several NATO-countries plus huge Bondsteel military base in Kosovo. After the land for the base had been grabbed from Serbia it had to be made as part of “independent” Kosovo.

Avainsanat:

- Bondsteel,
- Helsingin Sanomat,
- Suomen media vaikenee,
- USA:n militarisaatio kotimaassa ja ulkomailla,
- syytteen nostaminen Obamaa vastaan,
- öljyteollisuuden ja republikaanien vallankäyttö militarisation of the US domestic policy

USA-johtoinen militarismi ei ole rauhan ja turvallisuuden tae

- Sunnuntai 31.8.2014 klo 10:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomessa vallitseva oikeistolainen, jyrkän venäläisvastainen ilmapiiri ja rodullinen ylemmyudentunne, johtivat maan hallituksen kokemaan neuvottelut Neuvostoliiton edustajien kanssa tarpeettomiksi. Koko 1930-luvun jatkunut, julkisuudelta salassa pidetty sotilaallinen yhteistyö Saksan kanssa alkoi kantaa hedelmää. Sotapropaganda oli saanut kansalaiset valtaansa.

Kesäkuun 29 päivänä 1939 Suomeen saapui Saksan yleisesikunnan päällikkö kenraali Franz Halder, joka tuli suoraan Baltiasta, ulko- ja vt. puolustusministeri Erkon vieraaksi. Hän vastaanotti pääministeri Cajanderilta Suomen valkoisen ruusun suurristin. Ministeri Erkko sanoi, 30.6.1939 Helsingin Sanomien mukaan, vieraan kunniaksi järjestämillään juhlapäivällisillä seuraavaa: "Saksan kunniakkaan armeijan edustajana, armeijan, jonka erinomaisia ominaisuuksia ihailemme, lausun teidät herra kenraali, sydämellisesti tervetulleeksi. Muistelemme niitä suuria palveluksia, joita Saksa meille vaikeimpina kohtalon hetkinä teki. Näiden palvelusten merkitys on saanut parhaimman ilmauksensa siten, että suurin osa korkeimmista saapuvilla olevista upseereistamme on saanut sotilaallisen kasvatuksensa Saksan armeijassa.

Kesäkuun 30 päivänä kenraali Halder matkusti Karjalan kannakselle tarkastamaan linnoituslaitteita ja seuraamaan tykistöammuntoja Perkjärvellä. Kunniakomppania oli lentorykmentti I:sta ja soittokunta Karjalan kaartin rykmentistä. Seuraavana aamuna matka jatkui Kemiin ja Rovaniemelle.

Kesällä 1939 Kannaksella järjestettiin Suomen historian suurimmat sotaharjoitukset, joita oli kutsuttu seuraamaan kaikkien muiden ulkovaltojen paitsi Neuvostoliiton sotilasasiamiehet.

Syyskuun 14 päivänä Akateeminen Karjalaseura julisti: "Nyt on aika iskeä. Sotilaittemme uljas sankarihenki ja päällystömme henkinen ylivoimaisuus oppimattoman ja sivistymättömän ryssäläispäällystön rinnalla. Voittomme on varma. Kohta tulee hetki, jolloin emme enää taistelee yksin".

Yhdysvaltalaiset oikeistolaiset pankki- ja teollisuusmiehet, Arthur Vandenberg, Herbert Hoover, Henry Ford, John Foster Dulles, Randolph Hearst ja William Knudsen rahoittivat Hitleriä Saksan aseistamisessa. Tarkoituksena oli estää Neuvostoliiton ehdottaman kollektiivisen turvallisuusjärjestelmän aikaansaaminen.

Nyt 75 vuotta myöhemmin Suomessa oikeisto on jälleen vallassa. Sotarummut ovat pärisseet jo vuosia. Presidentti ja pääministeri ovat Kokoomuksesta. Yhdysvalloissa koulutuksensa saanut pääministeri ihailee avoimesti rasistisia USA:n etelävaltioita julistautuen "etelävaltiolaiseksi" ja sanoo juostessaan ajattelevansa sotarikoksiin syyllistyneen Condoleeza Ricen sääriä. Puolustusvoimien uusi

ylipääällikkö on saanut koulutuksensa myös Yhdysvalloissa. Suuret NATO:n sotaharjoitukset ovat maassamme meneillään.

Sotarummut peittävät täysin sen yhdysvaltalaisen teollisuusjättien pelin, joka edellyttää Ukrainan valloittamista vaikka sodan avulla kuten tapahtui Jugoslaviassa. Pienen yhdysvaltalaisen eliitin ahneus on pohjaton. Tänään talousnobelisti Stiglitz kuvasi Helsingin Sanomien haastattelussa tarkkaan maailman tilan talouden näkökulmasta. Ahneus on mittaamatonta.

Suomen kaupallinen media tai kokoomusjohtoinen YLE ei ole sanallakaan paljastanut Yhdysvaltojen osuutta Ukrainan sodan johdossa. Tuhannet yhdysvaltalaiset "neuvonantajat" ja kanadalaisen Herkules-kuljetuskoneen aselasti ovat salaisia. Koska USA presidentti Obaman suulla on ilmoittanut haluavansa Venäjästä hylkiövaltion, sen on saatava Eurooppa mukaan jahtiin. Läntisestä mediasta puuttu syvällisyys ja totuudellisuus täysin. Samoin kuin Jugoslaviaa hajoitettaessa tärkeintä on ennakkosuunnitelma. Jugoslaviassa serbit julistettiin syntipukeiksi, koska he edustivat Yhdysvalloille vierasta kansojen keskinäistä solidaarisuutta ja tasa-arvoa. Koko USA -johtoinen propaganda yhdensuuntaisti eurooppalaisten ajattelun.

Nyt Venäjä julistetaan syntipukiksi. Puhutaan Venäjä-mielisistä itä-ukrainalaisista, mutta ei USA:n taskussa olevista kiovalaisista tai Puolan johtamista sotajoukoista.

Mitä USA:n liikemiesliitti ja poliittinen johto etsivät Ukrainasta? Valtava geenimuuntelun sotapääällikkö Monsanto odottaa EU:n ja USA-Ukraina neuvoston ja IMF:n vaatimia maatalouden tehostamistoimia ja geenimuuntelun levittämistä Ukrainan maanviljelyyn, siitä huolimatta että ukrainalaiset itse vastustavat GMO:ta. Kaasuputkien hallinta ja liuskekaasun tuotanto Ukrainassa houkuttelevat. USA etsii Ukrainasta ratkaisevaa taitekohtaa ja railoa EU:n ja Venäjän ystävällisten yhteistyösuhteiden prosessiin. Samantekevää mikä menetelmä on kunhan se vahingoittaa Venäjää.

Venäjän pyrkimys saada yksinapaisesta maailmasta BRICS yhteistyön avulla kaksinapainen on synnyttänyt hysterian USA:ssa ja EU:ssa. Venäjä näyttää pyrkivän siihen, että Yhdysvaltojen vallan alla olevat Maailmanpankki ja IMF saisivat korvaavat instituutiot, joiden lainananto ja muu kannustava toiminta ei edellytä Kreikan kaltaista kansojen kurjistamista vaan olisi inhimillisempi vaihtoehto varsinkin kehittyville maille.

Suomella olisi vielä viimeinen hetki valita USA-johtoisen militarismin sijaan humanimpi vaihtoehto, vaikka edes liittoutumattomuus, ellei humanismi kiinnosta. Nyt olemme tiellä, jonka seuraukset minun ikäiseni sukupolvi tuntee nahoissaan. Olemme toistamassa historiaa, jonka läpikäyminen tuottaa surua, verta ja kaaosta. Venäjä ei ole Ukrainan kriisin syypää vaan aseellista ja taloudellista valtaansa laajentamaan pyrkivä Yhdysvallat, EU oppipoikanaan.

NATO on yksisuuntainen katu. Suomen eduskunnan olisi käsiteltävä isäntämaasopimuksen allekirjoittamista tai kirjoittamattajättämistä.

Avainsanat:

- BRICS,
- Stiglitz,
- Helsingin Sanomat,
- Erkko,
- Monsanto,
- Venäjä,
- talvisota,
- Hitlerin Saksa,
- USA:n Ukraina,
- kokoomuksen sotapolitiikka,
- NATO-Suomi

Ukraina, NATO, Helsingin Sanomien propagandan ideologisoiminen

- Lauantai 6.9.2014 klo 9:38
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien pääkirjoitus muuttaa tänään 6.9.2014 propagandan ideologiaksi. Otsikko: "Venäjä valitsi NATO:n viholliseksi" ja tekstissä ilmenevä "NATO ja sitä kautta Yhdysvallat" Venäjän vihollisena, muuttaa tosiasiat ideologiaksi, totuudeksi, jota ei voi kyseenalaistaa. Propaganda on nostettu toiseen potenssiin. Aivopesuksi.

USA:n presidentti Reagan ja Iso-Britannian pääministeri Thatcher muuttivat yhteistyön ja rinnakkaiselon vastakkainasetteluksi, puhtaaksi voimapolitiikaksi, jossa kaikki laittomat keinot ovat sallittuja, silloin kuin ne palvelevat USA:n ja sen NATO-liittolaisten tavoitteita. Viimeisin huvittavakin yksityiskohta on se, että pääministeri Cameron julisti, että ISIS'in pommittaminen Syyrian alueella ei tarvitse Syyrian hallituksen lupaa.

Psykiatrille Helsingin Sanomien tiedonvälityksen vaihtaminen aivopesuun on mielenkiintoinen, mutta demokratiaa ajatellen vaarallinen.

Seurasin mielenkiinnolla aivopesua Lockerbie-onnettomuuden yhteydessä. Siinä suuri matkustajakone räjäytettiin Skotlantilaisen Lockerbien kylän yläpuolella. Seuraksena 290 ihmistä kuoli. Räjäytyksestä syytettiin Libyaa, jonka johtajan Muammar Gaddafin Yhdysvallat oli jo 1980-luvulla yrittänyt murhata ohjuksella, onnistuen tappamaan ainoastaan tämän adoptiotytären. Syylliseksi lentoturmaan nimettiin Abdelbaset al-Megrahi. Libyalle asetettiin välittömästi talouspakotteet ja läntinen media kattavasti piti syytettyä syyllisenä.

Onnettomuus tutkittiin äärimmäisen tarkasti. Tutkimuksissa, joihin uhrien järjestön puheenjohtaja aktiivisesti osallistui, osoittautui, että al-Megrahi, ei voinut olla syyllinen. Pommin kappaleen metalli ei koostumukseltaan ollut sellainen, joita olisi toimitettu Libyaan. Skotlannin tuomioistuinten tarkastuskomitea tiesi, että syytetty ei ollut syyllinen. Todistajaksi oli saatu maltalainen vaatekauppias, jolle USA maksoi 2 miljoonaa väärästä todistuksesta (Aljazeeran dokumentin mukaan). Yksityiskohtaisesti osoitettiin, että vaatekauppias valehteli.

Britannian hallitus tiesi, Yhdysvallat tiesi että al-Megrahi ei ollut syyllinen. Libya luovutti syylliseksi epäillyn Skotlantiin päästäkseen talouspakotteista. Syyttömyydestä huolimatta Haagiin pystytettiin teatraalisesti oma tuomioistuimien asian käsittelyä varten. al-Megrahi tietenkin tuomittiin. Libya maksoi valtavia korvauksia uhrien omaisille- jälleen vain tyydyttääkseen lännen peliä ja vapautuakseen talouspakotteista.

Kun al-Megrahi kuoli, länsimedia kertoi syyllisen kuolemasta. Pääministeri Cameron ei halunnut asian selvittämistä.

Länsi on käyttänyt malesialaiskoneen turmaa Itä-Ukrainassa välittömästi

propaganda- aseena. On mielenkiintoista nähdä miten tosiasiat paljastetaan ja ovatko ne tosiasioita.

Yhdysvallat osallistui Bosnian sodan aloittamiseen kehoittamalla Bosnian presidenttiä Izetbegovichia vetämään pois allekirjoituksensa Lissabonin sopimuksesta, jossa maa jaettiin neuvottelujen pohjalta muslimien, kroaattien ja serbien alueisiin. Yhdysvallat ja NATO osallistuivat muslimien puolella taisteluun serbejä vastaan. 100.000 kuolonuhriin jälkeen lännen media on kattavasti kuvannut serbit eikä USA:n presidentin syyllisinä.

Siitä huolimatta, että Bosnian sotaa kävivät Bosnian serbit, kroaatit ja muslimit, Serbian serbien on edellytetty pyytävän anteeksi Srebrenican selvittämätöntä murhenäytelmää, ikäänkuin serbit olisivat siihen syypäitä. Serbian serbiparlamentti on joutunut pyytämään anteeksi lännen versiota Srebrenicasta, voidakseen lähentyä EU:ta. Tätä voi kutsua psykologiseksi sodankäynniksi. Serbialaisten odotetaan omaksuvan vieras todellisuus voidakseen fyysisesti elää.

Ellen olisi psykiatri, olisi kiinnostavaa olla oikeuslääkäri, joka jälkikäteen voi osoittaa mitä potilas sairasti. George Szamuelyn kirja Bombs for Peace on Jugoslavian hajottamisen ruumiinavaus. Siitä paljastuu Yhdysvaltojen militarismiin perustuva absoluuttinen valta, jota mikään sivistys ei pehmennä.

Suomen median Venäjä-vastainen propaganda sairastuttaa sellaiset kansalaiset, joilla kyky arvioida asioita luovalla tavalla on tallella. Presidentti Obama pitää, New York Timesin kevättalvella, ennen Ukrainan hallituksen aloittamia sotatoimia, ilmestyneen artikkelin mukaan Venäjää vihollisena. Obaman tavoitteena, artikkelin mukaan on tehdä Venäjästä hylkiövaltio (kuten niin monesta itsenäisestä valtiosta aikasemmin). Yhdysvalloista riippuvaiset maat, erityisesti NATO-maat ovat innoissaan.

Mitään todisteita sille, että Venäjä julistaisi Yhdysvallat viholliseksi sinänsä, ei Helsingin Sanomien väitteistä huolimatta ole olemassa. Venäjä ei hyväksy Yhdysvaltojen väkivalta politiikkaa vaan on kaikissa yhteyksissä ollut todistettavasti neuvottelujen ja demokratian kannalla. Yhdysvallat, Saksa, Ranska ja Puola ovat rikkoneet demokraattisesti laaditut sopimukset Ukrainan kriisissä. Kiovan laiton hallitus on aloittanut paitsi toisinajattelijoiden vainon ja murhat, myös sotatoimet venäjää puhuvia itä-ukrainalaisia vastaan. Yhdysvaltojen ja Israelin hallituksilla on viikottaisena tapana nimetä eri ihmisryhmiä terroristeiksi. Presidentti Mandela vapautui terroristien listalta vasta 5v sitten. Itä-ukrainalaisten nimeäminen terroristeiksi seuraa tyypillistä yhdysvaltalaisen sodanjohdon teemaa.

Helsingin Sanomilta vie aikaa ennenkuin se pystyy nykysidostensa vallitessa palaamaan aivopesusta sivistyneeseen tiedonvälitykseen.

Avainsanat:

- Ukraina,
- NATO,
- Lockerbie,

- Bosnian sota,
- Helsingin Sanomat,
- propagandan laadullinen muutos,
- USA:n aggression muuttaminen Venäjän aggressioksi

Suomi USA:n rinnalla tuhoamassa Venäjää

- Maanantai 8.9.2014 klo 11:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Lukemalla yhdysvaltalaisen, 30 vuotta Yhdysvaltojen ja Venäjän välisiä kansalais-suhteita rakentaneen Sarah Tennisonin kirjoituksen Global Researchista (löytää Sarahin nimellä) saa vertailukohdan Helsingin Sanomien uutispäällikön Sami Silanpään 7.9. HeSa:n tekstille. Toinen tietää mistä puhuu puhuessaan Venäjästä ja presidentti Putinista.

Globaali politiikka on kaksipohjaista. Media kuvaa sitä mitä valta haluaa näytettävän. Joskus se tahtomattaan paljastaa myös totuuden. Palestiinalainen pikkulapsen kasvoilla näkyvä epätoivo ja kauhu pommien jylinässä, vailla minkäänlaista pakopaikkaa, kuvaa Israelin ja USA:n liittolaisuuden julmuutta myös globaalisti.

Pyrkiessään hallituksenvaihdoksiin ja maailman saamiseen hallintaansa Yhdysvalat käyttää sotilaallista voimaa (yli 1000 sotilastukikohtaa eri puolilla maailmaa), propagandaa ja taloudellista valtaa. Yhdysvaltojen vallan alla ovat myös Maailmanpankki ja IMF. Kohteeksi valitut maat julistetaan ensin hylkiöiksi. Hylkiöksi julistamisen syynä on yleensä yhteisvastuuseen pyrkivät poliittiset järjestelmät ovat ne sitten arabisosialismia tai valtio-omisteista kapitalismia.

Ellei taloudellinen heikentäminen, talouspakotteet (Irak 10v) ja “ennaltaehkäisevät” pommitukset auta, ryhdytään oikeisiin sotatoimiin. Talouspakotteet johtavat yleensä kohdemaassa poliittiseen kriisiin. Ratkaisuksi ehdotetaan “oikeata” amerikkalaistyylistä demokratiaa, joka nykyisin edellyttää sijoittajien oikeuksien turvaamista ohi kansalaisten demokraattisten oikeuksien.(vrt TPP tai TATIP)

Kumousta valmisteltaessa on CIA:n ja “demokratiaprojektien” avulla etsitty kohdemaan poliitikkojen joukosta vaikutusvaltaiset, Yhdysvaltojen tavoitteille myönteiset poliitikot ja median edustajat. Kansalaisaktivismi nousee kriisimaissa pyrkien korjaamaan ongelmia. Yhdysvaltojen avustajana on jo usean hallituksenvaihtoprojektin yhteydessä toiminut Otpor-järjestö (Popov johtajanaan)joka linkittyy kansalaisaktivistien kanssa. Huomaamattaan nämä aktivistit huomaavat toteuttavansa USA:n tavoitteita ylikansallisen pääoman eikä oman maansa kansalaisten hyväksi. Suomalaiset kulttuuriaktivistit ja eräät poliitikot toteuttavat samoja USA:n pyrkimyksiä

Talvella 2014 presidentti Obama New York Timesin artikkelin ja The Nationin mukaan julisti tavoitteenaan olevan Venäjän muuttamisen hylkiövaltioksi. Se käyttää synnyttämäänsä Ukrainan konfliktia Venäjän murskaamiseen taloudellisesti. Mielenkiintoisesti Malesialaiskoneen tuhoa käytettiin heti talouspakotteiden kohdistamiseen Venäjää vastaan, vaikka kaikki tosiasiat osoittivat hävittäjän seurauksen konetta ennen sen räjähdystä, mikä olisi viitannut Ukrainan armeijaan. Tällaisia provokaatioita käytettiin Bosniassa, jotta NATO saattoi aloittaa USA:n haluamat pommitukset. Talouspakotteita käytetään Venäjän elintärkeitä kaasu-, öljy-, ja pankkisektoria vastaan.

Venäjän tuhoamisen seuraava vaihe on poliittinen. Yhdysvaltojen Venäjän suurlähettilääksi on nimetty sama henkilö, joka on edesauttanut jo muutamia hallituksenvaihdoksia. Myös Ukrainan Maidanilla kulki jatkuva ihmisvirta USA:n suurlähetystön ja aktivistien välillä, olihan USA sijoittanut jo 5 miljardia Ukrainan destabilointiin apulaisulkoministeri Nulandin mukaan.

Venäjän hallitus on jkv rajoittanut USA:n rahoittamien “demokraattisten” järjestöjen destabilointimahdollisuuksia. Kansalaisaktivismi ja todellisen demokration ja solidaarisuuden kehittäminen ei ole kiellettyä. Sen sijaan presidentti Putin nähdäkseni katsoo, että globaali solidaarisuus on lähempänä BRICS-maiden Venäjän, Intian, Kiinan, Brasilian ja Etelä-Afrikan kuin USA:n tavoitteita.

Suomi ja suomalaisen median vaikutuksen alla olevien kansalaisten enemmistö näyttää tukevan Venäjän vastaisia pakotteita, tosin täysin tietämättöminä taustapelistä. Samalla tavalla suomalaiset oli propagoitu kuvittelemaan Venäjän vastaisen talvisodan menestykseen sekä jatkosodan Suur-Suomeen.

Avainsanat:

- Venäjän tuhoaminen,
- Sami Sillanpää,
- Sarah Tennison,
- USA:n hylkiövaltiot,
- väri vallankumoukset,
- kansakunnan destabilointi,
- väkivallan politiikka,
- Otpor,
- Popov,
-

Venäjän ja USA:n arvomaailma

- Perjantai 19.9.2014 klo 11:30
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle:n uutis- ja ajankohtaistoimituksella on oma Venäjävastainen, propagandistinen ideologia. 18.9. A-studio oli hyvä esimerkki. Keskustelijoina olivat Tuomioja, Väyrynen, Kanerva ja Hautala. Ensimmäistä kertaa pitkään aikaan katselijoille olisi ollut mahdollista välittää tosiasioita, joita maan parhaat kansainvälisissä neuvotteluissa läsnäolleet poliitikot olisivat voineet antaa.

Mutta ei. Toimittajan taustavoimilla oli oma agenda. Taustoituksella ja filminpätkillä tarjottiin Venäjä-vastainen agenda ja läsnä oli Venäjä-vastaisuuden johtaja, Heidi Hautala. Keskustelussa kävi ilmi, että EU:n jäsenmaat eivät ole yksimielisiä. Miksi olisivat? Jokainen totuutta etsivä katsoja olisi halunnut kuulla Tuomiojalta, näistä erilaisuuksista. Kanerva totesi käyneensä hiljattain Moskovassa neuvotteluja, joiden ilmapiiristä hänellä oli sanottavaa. Kuuntelu, tiedon välittäminen, yhdessä pohtiminen ei ollut toimittajan ohjelmassa. Sen sijaan hän keskeytti puhujat juuri kun olisi saatu murunen asiantuntijoiden käsityksiä.

Haastateltavat olettivat Venäjän kääntyvän pois läntisestä arvomaailmasta ja siirtyvän euraasialaiseen arvomaailmaan. Oli se euraasialaisuus mitä tahansa, olisi se varmaan jotakin alempiarvoista. Poliitikot ja asiantuntijat katsovat oikeudekseen käsitellä Venäjää objektina, ei subjektina. "Mitä Venäjälle olisi tehtävä"-tyyliin. Psykiatrina näkisin, että parasta politiikkaa olisi kysyä venäläisiltä itseltään. Milloin Yle on antanut ulkoministeri Lavroville tai presidentti Putinille puheenvuoron. Yle:n tapana on ollut tarjoilla katsojille virke sieltä toinen täältä ja sen jälkeen antaa "ulkopoliittiselle asiantuntijalle" Marja Manniselle tai muulle toimittajalle oikeus, hieman alentuvasti, esittää tulkinta siitä mitä Lavrov tai Putin tarkoittaa. Tämä tarkoittaa sitä, että toimittajakunta kyllä tietää paremmin.

Yle antaa runsaasti tilaa eläkkeelläoleville syystä tai toisesta syrjään joutuneille, Yhdysvaltojen palvelukseen siirtyneille venäläisille tutkijoille, oligarkeille tai poliitikoille.

Aamulla 19.9. saan sähköpostiini Yhdysvaltojen demokraattien, Barack Obama mukaanluettuna, sähköposteja, joissa pyydetään lahjoitusta demokraattien vaalikampanjaan koska republikaaneja rahoittava miljardööri on juuri antanut miljardiluokan lahjoituksen republikaanien loanheittoon presidentti Obamaa vastaan.

Samana aamuna Yle:n klo 10 uutiset antavat runsaasti tilaa Virossa luennoineelle yhdysvaltalaisesta ajatushautomosta edustavalle venäläiselle, joka antaa neuvoja suomalaisille.

Olemme itse yhä syvemmällä yhdysvaltojen republikaanihaukkojen arvomaailmassa, jossa ristiriidat ratkaistaan ase-in, ei neuvottelemalla. Presidentti Obama

on liukumassa yhä kauemmas aiemmista periaatteistaan. Hän on lähdössä sotimaan ISIS:tä vastaan vaikka itse hyvin tietää Yhdysvaltojen synnyttäneen jihadistiliikkeen rahoittamalla heitä. Ensin 1980-luvulla Afganistanissa, sen jälkeen 1990-luvulla Bosniassa ja Kosovossa, 2000-luvulla uudestaan Afganistanissa, Somaliassa, Jemenissä, Libyassa ja viimeiset 3 vuotta Syyriassa. Yle:n Ulkolinja ei voi vaikuttaa dokumenttiansa sisältöön ja juuri siksi katsojat saavat joskus objektiivistakin tietoa. Viikko sitten nähtiin dokumentti Yhdysvaltojen, Ison-Britannian ja Tanskan laittomasta hyökkäyssodasta Irakiin 2003. Yhdysvaltojen johdon ja armeijan touhu ja tuho oli käsittämätöntä ottaen huomioon miljoona irakilaista uhria.

Käsityksekseni Venäjän arvomaailmasta on tullut se, että sen jälkeen kun se on vuosikymmenten ajan tukenut demokratiaa, rotusorron vastaista toimintaa ja vapautusliikkeitä niin Etelä-Amerikassa kuin Afrikassa, se jatkaa samalla tiellä. Sen sijaan Yhdysvallat, joka tuki rotusortoa Etelä-Afrikassa ja tukee edelleen mm palestiinalaisten sortoa, ylläpitää rotusortoa omassa maassaan, on militarisoinut kansalliset poliisivoimat ja ylläpitää maapallon laajuista netti- ja puhelinvakoilua, tappaa lennokeilla henkilöitä kansalaisuudesta riippumatta missä tahansa haluamassaan valtiossa voidakseen kontrolloida koko maapalloa, katsoo edustavansa muita korkeampia arvoja. Se on kuitenkin aloittanut, viime aikoinakin, laittomia sotia (Bosnia, Jugoslavia, Afganistan, Irak, Syyria), mikä Nürnbergin oikeusistuimen mukaan on pahin sotarikos. Montako yhdysvaltalaista on tuomittu sotarikoksista tai onko Yhdysvalloille asetettu talouspakotteita? Malesialainen ihmisoikeustuomioistuin tuomitsi George. W. Bushin ja hänen avustajansa sotarikoksista, mutta sillä ei ole arvovaltaa, koska se ei ole lännen rahoittama, kuten Haagissa sijaitsevat tribunaalit.

Käsittääkseni Venäjä vastustaa tätä Yhdysvaltojen arroganssia, jonka tukemiseen Suomikin on vajonnut yhä syvemmälle, lojaliteetista EU:n USA:ta myötäileviä maita kohtaan. Ellei Suomi itse myönnä EU:n virheitä Ukrainassa, joihin on ollut osallisena, ellei näitä virheitä käsitellä, Suomi joutuu mukautumaan epädemokraattisiin, jopa fasistisiin käytäntöihin. Elleivät suomalaiset tiedä USA:n pyrkimyksiä Ukrainan ja Euroopan infrastruktuurin suhteen. Elleivät suomalaiset myönnä EU:n säädösten syntyneen Euroopan suurimpien teollisuusjättien pyöreän pöydän piirustusten tuloksena, eikä jonakin rauhanprojektina, Suomi jatkaa itsepetostaan eikä voi ainakaan kehua edustavansa joitakin yleviä arvoja, kun todellinen arvopohja on osallistuminen puhtaaseen ylikansalliseen ahneuteen toivoen siitä olevan hitusen hyötyä itsellekin.

Avainsanat:

- Tuomioja,
- Kanerva,
- Hautala,
- Väyrynen,
- ISIS,
- Euroopan teollisuusjättien pyöreä pöytä,
- Venäjän arvomaailma,

- USA:n arvomaailma,
- Yle:n propaganda,
- historiattomuus,
-

“25 menetetyn vuoden opetukset”

- Maanantai 22.9.2014 klo 12:38
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Sveitsiläisessä Tages Anzeigerissa oli kahtena peräkkäisenä päivänä 18.9. ja 19.9. mielenkiintoiset Euroopan kehityksen kohtalonvuosia koskevat artikkelit. Viimeinen Neuvostoliiton johtaja Mihail Gorbatsov kuvaa prosessia kylmän sodan lopettamiseksi ja yhteisen eurooppalaisen kodin rakentamiseksi. Sveitsin vihreän puolueen puheenjohtaja Jo Lang kuvailee kylmän sodan loppumisen jälkeistä aikaa “menetettyinä vuosina”.

Suomalaiset voisivat lisätä kylmän sodan lopettamisen jatkumoon vielä presidentti Urho Kekkosen ja Neuvostoliiton yhdessä aikaansaaman ETYK:in, Euroopan turvallisuutta ja yhteistyötä käsittelevän kokouksen, joka antoi voimakkaan sysäyksen liennytykselle ja suurvaltojen vastakkainasettelun purkamiselle.

Marraskuussa 1990 35 valtion- ja hallitusten johtajaa allekirjoittivat Pariisissa “Uuden Euroopan kartan”. Tavoitteena oli muodostaa kaikkien Euroopan maiden Venäjä mukaanluettuna yhteinen rauhanomainen projekti. Turvallisuuden takeeksi kaavailtiin Euroopan turvallisuuden ja yhteistyön järjestöä ETYJ:ia, Yhdistyneiden kansakuntien eurooppalaista haaraa. Sotilasliitto NATO kävisi tarpeettomaksi myös sosialististen maiden puolustamiseksi perustetun yhteenliittymän, Varsovan liiton purkautuessa.

YK:n roolin vahvistuminen aiheutti NATO:ssa identiteettikriisin. Vetäytymisen sijaan se alkoi laajentaa reviiriään, kohti Venäjän rajoja. Erityisesti Jugoslavian hajottamissodissa USA-johtoinen NATO otti YK:sta niskalenkin. Salainen MC 327 sopimus johti siihen, että YK ei enää toiminut aseidenriisunnan eteen, mikä rauhanomaisen kehityksen epäonnistuminen, Jo Langin mukaan, ilmeni Bosniassa. 1990-luvun lopulla näimme heikentyneen YK:n ja Venäjää saartavan, vahvistuneen NATO:n.

Tuoreimmassa Foreign Affairs -lehdessä artikkelissaan “Miksi Ukrainan kriisi on lännen vika?” John J. Mearsheimer viittaa yhdysvaltalaisen diplomaatin George F. Kennanin toteamukseen vuodelta 1998 “Olen sitä mieltä, että NATO:n itälaajentuminen on traaginen virhe.”

Niin Lang kuin Gorbatsovin viittaavat militarismiin ja sotateollisuuteen etsiessään syitä nykytilanteeseen. Eräät tahot juuri haluavat kylmän sodan voimistumista. Gorbatsov korostaa myös varakkaiden miljardöörien vaikutusta parlamenttien päätöksiin samoin kuin näiden vaikutusta joukkotiedotusvälineiden kautta yleiseen mielipiteeseen.

Gorbatsov on lähestynyt sekä presidentti Putinia että Obamaa kirjeellä Ukrainan kriisin poliittiseksi ratkaisemiseksi. Gorbatsov toivoo, että Itä-Ukraina voisi Krimin tavoin päättää kohtalostaan äänestyksellä. Hän toteaa, että jos Yhdysvallat ja Venäjä ovat onnistuneet päättämään kylmän sodan, luulisi niiden pystyvän

ratkaisemaan ajankohtaisetkin konfliktit.

ETYJin piti muodostua Euroopan rauhan ja yhteistyön takaajaksi. Yhdysvallat ja ahneimmat EU-maat ilmeisesti havaitsivat, että ylikansallisen pääoman tavoittelemat yhteiskunnat eivät ole saavutettavissa rauhanomaisin keinoin. Demokratiaan ja yhteistyöhön tottuneet ihmiset eivät luovu siitä hevin. EU liittää laajenemisehtoihinsa sotilaspoliittisia ehtoja. EU-syötti sisältää NATO-ongenkoukun. Tämän yhdistelmän Venäjä kokee pettävän Pariisin-sopimuksen tavoitteet.

Nykyisistä ETYJ-maista monet ovat nykyisin NATO:n jäseniä. NATO-maiden armeijat eivät ole itsenäisiä vaan yhdysvaltalainen neljän tähden kenraali on ylipäällikkönä. Tämän yksityiskohdan vuoksi Ranska erosi de Gaullen presidenttikaudella NATO:sta, jolloin Ranskan armeija itsenäistyi. Vasta Chiracin aikana Ranska palasi NATO:on ja täydellisesti vasta Sarcozyn aikana.

Suuri määrä NATO:n jäseniä ETYJ:ssa vaikuttaa siten, että yhteistyö ja pohdiskeleva tosiasioiden käsittely heikkenee ja militarismi saa tilaa yhä enemmän. Gorbatsov katsoo, että NATO (USA) on ostanut Baltian maat. Tilaa kuvaa hyvin se, että ETYJ erotti Venäjän toiminnastaan tämän vuoden ajaksi Krimin liittämisen takia. Keskusteluyhteyden katkaiseminen kriisitilanteessa, joka edellyttäisi entistä syvällisempää kokonaisuuden hahmottamista ja käsittelyä yhdessä, tuntui järjettömältä.

Seurattuani viikonloppuna suomalaisia iltapäivälehtiä, YLE:n uutisvuotoja, Helsingin Sanomia, Yle:n ajankohtaisohjelmia voi niitä kuvata yhdellä sanalla "oksennus". On todella vaikea kuvitella, mitä toimittajien ja käsikirjoittajien päässä liikkuu. Ehkä 1930-luvun sotapropaganda on ensimmäinen mieleen tuleva vastaavanlainen todellisuus. Silloin oltiin valmiita luokittelemaan Itä-Karjalan asukkaita kansallisiin ja epäkansallisiin. Epäkansalliset heitettiin keskitysleireihin kuolemaan, koska olivat rodullisesti alempiarvoisia. Tästä toiminnasta rakennettiin sankaritarina, joka kannattelee nykytoimittajien egoa.

Avainsanat:

- toimittajan ego,
- Yle,
- iltapäivälehdet,
- Tages Anzeiger,
- Gorbatsov,
- Jo Lang,
- ETYJ/NATO,
- rauha vai vastakkainasettelu,
- demokratia/sotateollisuudenvalta

Valheiden markkinat

- Torstai 25.9.2014 klo 11:20
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien otsikon mukaan presidentti Niinistö ei katso haluavansa arvostella Yhdysvaltoja. (sen Syyrian sotatoimissa) Sen sijaan hän haluaa tölväistä Venäjää alkuperäiskansojen edustusta koskevassa kysymyksessä, jossa Suomella itsellään olisi todella syytä hävetä. Presidentti Halonen arvosteli omalla presidenttikaudellaan Yhdysvaltoja Irakin laittoman sodan johdosta. Hyökkäys Syyriaan on laitton.

Katsoin Aljazeeran suorassa lähetyksessä presidentti Obaman puheen YK:ssa. Presidentti käytti kaikki lännen Ukrainan kriisiä koskevat propagandakliseet. Halveksivalla äänensävyllä esitetyn Malesialaiskoneen alasampumista koskevan paheksunnan aikana Aljazeeran kamera kohdistui tutkinnasta vastuussa olevan Hollannin delegaatioon. Ryhmä näytti todella vaivaantuneelta.

Puheen jälkeen Aljazeeran asiantuntija Marwan Bishara totesi haastattelijalle puheen olleen todellinen limbo. Obama on juuri aloittanut seitsemännen laittoman sotansa vuoden 2009 presidenttikauden alun jälkeen. Nyt yhteistyökumppanina on Saudi Arabia. Robert Fisk, valtavan Lähi-Itää koskevan teoksen *The Great War for Civilisation; the Conquest of the Middle East* kirjoittaja totesi *the Independent*issä 21.6.2014 kuinka Saudi Arabian viimeisin hirviömainen anti maailmanhistoriaan on ISIL, joka tulee lopulta nöyryyttämään Bushin ja Obaman.

Saudi Arabia, Kuwaitin miljardöörit ja USA itse ovat rahoittaneet terroristeja niin Libyassa kuin Syyriassa. Agitoidessaan taistelijoita Syyriaan USA:n Libyan suurlähettiläs sai surmansa toisen kilpailevan terroristijoukon hyökkäyksessä. USA:n arroganssin kasvaessa se ei enää peittele terrorismin tukeaan. Yhdysvallat haluaa hallituksen vaihdoksen maissa, jotka vastustavat sen valtapolitiikkaa. Syyria on liittoutumaton, uskonnollisesti sekulaarinen, kaikkien kansanryhmien tasa-arvoisen kohtelun takaaja, kurdien aseman muutoksen jälkeen. Yhdysvallat ei halua antaa Syyrian kansan valita johtajiaan demokraattisesti äänestämällä. He ovat aikaisemmin valinneet parlamenttiin myös sosialisteja jopa kommunisteja.

Moni asiantuntija katsoo USA:n ja sen arabiliittolaisten pommitusten olevan Pentagon vastaan Pentagon. Samalla kun Yhdysvallat huolehtii Al-Nusran ja ISISin rahoituksesta se pommittaa niitä.

Obama ei maininnut Ukraina-osuudessaan Yhdysvaltojen osuutta kriisin synnyssä. Yhdysvaltojen valta-asemaa maailmassa osoittaa se, että Obama voi ladella puolitotuksia pelkkään valtaan perustuen. Jokainen, joka seurasi Maidan prosessia, verilöylyä, ja laitonta väkivaltaan perustuvaa hallituksen muodostusta ja sen seurauksena äärioikeiston uhkauksia koskien venäjänkielisten asemaa ja turvallisuutta, tiedostaa, että vastuussa ovat ne, jotka olivat rahoittaneet ja harjoittaneet aseisiin turvautuvia kommandojoukkoja.

Äärioikeistolaiset joukkiot “laillistettiin” laittoman hallituksen päätöksellä. Nämä joukot, joilla Saksan television kuvauksen mukaan on natsitunnukset kypärissään ja olkanauhoissaan ovat olleet etummaisina armeijan hyökätessä itä-ukrainalaisia vastaan. Nyt yhdysvaltalaisten eläkkeellä olevien kenraalien yksityisyritys kouluttaa näitä “fasistisiksi” käsittämiä joukkoja. Näiden joukkojen tavoitteena ei ole rauha vaan puhdistus. Sen tarkoituksena on muuttaa Itä-Ukraina Yhdysvaltojen ylikansallisen teollisuuden vasallivaltioksi.

Sama kenraalien yritys koulutti 10kk ajan v.1995 kroatialaisia palkka-armeijoita, jotka oli “laillistettu”, puhdistamaan aseita ja pommituksin 250.000 serbiä pois Kroatiaasta. Selkeästi fasistinen presidentti Tudjiman oli tuolloin presidentti Clintonin liittolainen. Tiedonvälityksen infrastruktuuri saatettiin yhdysvaltalaisiin käsiin. Ukrainassa venäläiset televisiokanavat on kielletty. Presidentti Poroshenko omistaa yhden televisiokanavan ja Ukrainan lännettämiseksi pidetyt Jaltan kokoukset organisoinut oligarkki Pintchuc omistaa 4 televisiokanavaa. Presidentti Clinton oli vaimoineen läsnä myös ensimmäisessä Jaltan kokouksessa syksyllä 2013. Siten Clintonit hoitavat USA:n pääoman etuja Euroopassa aseita.

Britannian Shell on jo 2013 helmikuussa tehnyt 50v sopimuksen liuskekaasun hyödyntämisestä Itä-Ukrainassa. Chevron on saanut vastaavanlaisen 50v sopimuksen, jonka arvo on 10 miljardia. Yhdysvaltojen varapresidentti Bidenin poika, Hunter Biden, nimitettiin heti USA:n pystyttämään laittoman hallituksen otettua vallan, Ukrainan suurimman yksityisen kaasuyhtiön hallitukseen.

Suomalainen media ei kertonut siitä kun Bosnian muslimitaistelijat katkoivat serbien päitä ja täyttivät kuoppia niillä 1990-luvulla. Media ei myöskään kertonut kun Yhdysvaltojen ja monien EU-maiden rahoittamat “vastarintataistelijat” katkoivat Syyrian armeijan sotilaiden ja upseereiden päitä. Vasta kun samat taistelijat katkoivat yhdysvaltalaisten lehtimiesten päitä, julkisuus tuli liian kiusalliseksi. Kaksoisrooli ja petos piti pommittaa pois tietoisuudesta.

Vertasin aikaisemmin suomalaisen median tietoisuutta 1930-luvun lopun tilaan, aikaan, jolloin maa oli lietsottu sotapropagandalla hysteriaan. Nyt Yhdysvaltojen touhuja tarkkaillessa tulee mieleen Ruotsin Kaarle XII ja Suuri Pohjan sota Ukrainassa, Peter Englundin Pultava-teoksen mukaan, jossa sotilaiden tuli tulla toimeen ilman palkkaa, mutta he saivat ryöstellä ruumiita halunsa mukaan. Joskus sotilaat joutuivat viiltelemään ruumiit auki koska moni kansalainen oli niellyt kultakolikot ja sormukset, voidakseen säästää itselleen edes jotakin kylien palaessa maan tasalle.

Itä-ukrainalaisten henki ei ole minkään arvoinen kun sitä verrataan suuryritysten Shellin, Chevronin, Monsanto ja muiden suuryritysten hamuamiin voittoihin. EU on huolehtinut pohjatyöstä luomalla edellytykset hankkeen sotilaalliseen pohjaan ja markkinoiden “vapauttamiseen” demokratian kustannuksella. Kuolokoon venäjänkieliset, ortodoksiset ukrainalaiset joko pommeihin tai luoteihin tai värejötelkään kylmässä ja nälkäisinä, Obama ja Clinton tulevat vakuuttamaan, että kaikki menee oikein ja oikeudenmukaisesti!

Olemmeko me suomalaiset presidentti Niinistön ja median johdolla todella tämän

läntisen jengin jäseniä?

Brief English summary: President Obama gave his misleading propagandistic speech in the UN general assembly. Aljazeera's Marwan Bishara criticized it accurately. From my point of view the emergency in Europe is not because of anything that Russia does, but the US. The whole of Europe has changed since the US started expanding its economic might through wars. First by supporting through secret weapons deliveries Croatian fascist leader Tudjman and jihadism supporting Bosnia's Alija Izetbegovic. The retired American general's MPRI trained the Croatian army to expel 250.000 Serbs from Croatia. Now the same generals are training the Ukrainian fascist militia in order to guarantee the interests of the multinational enterprises. The EU countries have to express their loyalty to the US might more and more through military means. Collaborating in US illegal wars in Iraq and Afghanistan have been the stepping stones. US/NATO militarisation of Europe is the problem. Hundreds of thousands of US and NATO soldiers are present in Europe. The US military is policing the Serbs in Kosovo. So it is not enough that the military and combat equipment is used inside the US to police the citizens, it is being used also to keep the Europeans in control.

Avainsanat:

- US military control of Europe,
- YK,
- presidentti Niinistö,
- Obama,
- Ukraina,
- Aljazeera,
- Marwan Bishara,
- Robert Fisk,
- ISIS,
-

Palmian yhtiöittäminen

- Maanantai 29.9.2014 klo 11:21
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kokoomus näyttää vihreiden tuella kiirehtivän Palmian yhtiöittämistä ja todennäköisesti monen muun yksikön tavoin yksityistämistä. Terveystieteiden yksiköiden yksityistämisen seurauksena on nähty voittojen siirtyminen veroparatiiseihin ja sairausvakuutukseen käytettyjen verovarojen valuminen voittoa tavoittelevien yritysten taskuihin.

Kokoomus kokee kiireen koittaneen. Miksi? Puheenjohtaja Alexander Stubb, joka on ilmoittautunut Yhdysvaltojen etelävaltiolaiseksi, on yksi niistä harvoista poliitikoista jotka ovat perillä Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin välisestä TATIP, Transatlantic trade and investment partnershipista, kauppaa ja investointisopimuksesta. Sopimusta on laadittu suuren salaperäisyyden vallitessa. Ulkomaankauppaministerinä Stubbin velvollisuus olisi ollut kertoa kansalaisille, mistä on kysymys. Valitettavasti hän näyttää olevan Yhdysvaltojen ja ylikansallisen pääoman intressien puolella, demokratiaa ja kansalaisten oikeuksia vastaan. Vaikeneminen tukee demokratiaa voimakkaasti nakertavan TATIP:in hiljaista hyväksymistä. MAI-sopimuksen kaatanutta kansalaisaktivismia ei haluta.

TATIP:in eräänä tavoitteena on se, että yksityistettyjä kansallisen tai valtiollisen terveydenhuollon tai muun yritystoiminnan osia tai kokonaisuutta ei voisi palauttaa yhteiskunnalliseksi sopimuksen tultua voimaan. Toisin sanoen jos yksityistetty terveydenhuolto ei toimikaan potilaiden parhaaksi, sitä ei voitaisi ottaa takaisin kunnan tai kuntayhtymän hallintaan. Samoin Palmian tapainen merkittävä kunnallisia palveluja tuottava yritys olisi menetetty lopullisesti, mikäli se nyt yhtiötettäisiin /yksityistettäisiin.

Isossa-Britanniassa julkinen keskustelu TATIP:in vaikutuksesta kansalliseen terveydenhuoltoon on aktiivista. Tämä osoittaa sen, että kansalaisyhteiskunta Isossa-Britanniassa on vahvempi kuin Suomessa. Poliittinen eliitti on sidoksissa Yhdysvaltoihin, mutta tämä ei hiljennä kansalaisyhteiskuntaa. Suomessa kyyristellään Yhdysvaltojen intressien edessä. Media on pakottanut kansanedustajat ja valtuutetut kyyristelemään. Median rahoitus vaikuttaa sisältöön. Media haluaa lisätä Yhdysvaltojen vaikutusvaltaa ja arvomaailmaa Suomessa.

Muualla maailmassa vihreät ovat usein lähellä vasemmistoa ja tukevat demokraattisia uudistuksia. Suomessa vihreät ovat aatteellisesti selkeästi oikeistoa. Palmian kysymyksessä vihreät tarjoavat kokoomusta ja yhtiöittämistä tukevan, mutta pienen kosmeettisen, palkkoihin liittyvän kompromissin. Heidän mielestään Palmia voitaisiin yhtiöittää, mutta työntekijöiden kohdalla huolehdittaisiin, että palkanalennus lyhyellä tähtäyksellä kompensoitaisiin. Täten naamioidaan varsinaisen peruskysymys eli se, että tulevaisuudessa tapahtuvan yksityistämisen jälkeen Palmian voitot eivät koidu helsinkiläisten veronmaksajien, kansalaisten, vaan ylikansallisten yhtiöiden hyväksi voittoina, jotka siirretään veroparatiiseihin. Yksityistäminen johtaa demokratian kaventumiseen koska kuntalaiset

eivät enää pystyisi vaikuttamaan toiminnan suunnitteluun ja luovaan kehittämiseen. Samalla kuntalaisille tarkoitetusta palvelusta tulisi ylikansallisen yrityksen lypsylehmä.

Kunnallisten palvelujen ydin on se, että kuntalaiset osallistuvat toiminnan kehittämiseen, toteutukseen ja mahdollisesti toiminnan tuottamien voittojen jakamiseen. Parantunut palvelu on jo voitto, mutta jos lisäksi palvelu on taloudellisesti kannattavaa, on se kaikkein parasta. Yksityistäminen johtaa vieraantumiseen ja mekanisoitumiseen.

Avainsanat:

- Palmian yhtiöittäminen,
- TATIP,
- Palmia,
- kokoomus,
- vihreät,
- demokratia,
- yhtiöittäminen,
- yksityistäminen

Majakka valaisee Ruotsista

- Keskiviikko 8.10.2014 klo 11:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ruotsin hallitusohjelman ilmoitus aikeesta tunnustaa Palestiinan valtio on kuin majakan valo pimeällä ummehtuneella EU-ulkopolitiikan merellä. Margot Wallström, uusi ulkoministeri on edellisen, Carl Bildin täydellinen vastakohta. Carl Bild toimi täydellisenä USA:n globaalin politiikan jatkeena ja uskollisena ritarina oli sitten kysymys Jugoslaviasta, Ukrainasta, Venäjästä tai mistä tahansa kohteesta, jonka suhteen USA:lla oli omat erityiset pyrkimyksensä.

Margot Wallström toimi EU komissaarina aikana, jolloin oli otettava kantaa USA:n, Ison-Britannian, Canadian, Uuden Seelannin ja Australian Echelon vakoiluohjelmaan, jolla 1960-luvulta lähtien oli vakoiltu muita maapallon maita. Siten nämä valtiot olivat saaneet sotilaspoliittisen ja kauppapoliittisen erityisaseman.

Toinen Margot Wallströmin tuntema globaalin politiikan ase on HAARP (High Frequency active Auroral Research Program), jossa ionosfäärin manipuloinnilla saadaan aikaan keinotekoisia maanjäristyksiä ja hirmumyrskyjä.

Wallströmillä ei todellakaan ole illuusioita USA:n toimista ja hänellä jos kenellä on kykyä asettaa globaalit toimijat, USA, EU ja Venäjä niihin mittasuhteisiin, joissa ne tosiasiallisesti toimivat.

Lisäksi hänellä on sydän. Hän kykenee ajattelemaan itsenäisesti ja valloittavan rehellisesti.

Päinvastoin kuin pääministeri Stubb väittää, Palestiinan valtion tunnustamattomuus ei ole valtavirtaa. Yli 130 valtiota on tunnustanut Palestiinan. Ainoastaan Echelon-maat ja muut EU:n länsiosan maat eivät ole tunnustaneet. Kartta, joka kuvaa tunnustaneet maat väreinä on massiivisen vakuuttava. Stubb ehkä tarkoittaa "valtavirralla" maita, joilla on valta; Yhdysvallat, Israel, Iso-Britannia, Saksa, Ranska, Italia. Jos nämä Yhdysvaltojen sotilaallisesta ja taloudellisesta hyväksymisestä riippuvaiset yhteistyökumppanit eivät tunnusta, valtavirta ei tunnusta!

Suomen jäsenyys EU:n yhteisessä ulkopoliitikassa on lamaannuttanut suomalaisten tunteet ja ajattelun. USA:n taloudelliset ja sotilaspoliittiset edut ovat vaikuttamassa myös Suomen päätöksiin. Läntinen propaganda on täydellisessä sopusoinnussa Suomen median kanssa. Urho Kekkonen 1973 totesi Palestiinan ongelman olevan ei vain Euroopan vaan koko maailman syöpä.

Tämä syöpä on saanut nakertaa palestiinalaisten elämää tehden siitä eräänlaisen kauhutarinan, johon kyyniset vallanpitäjät (USA, Israel) eivät halua ratkaisua. Etelä-Afrikan rotusorto ei saanut suomalaisia poliitikkoja vaatimaan rotusorron lopettamista kansainvälisillä areenoilla. Tien ratkaisuun avasi suomalainen ATK auto- ja kuljetustyöläisten ammattiliitto, joka alkoi taloussaarron

konkreettisen toimeenpanon yhdessä kansainvälisten liittojen kanssa. Palestiinan suhteen tällaista liikehdintää ei näy. Israel on pakotettava lopettamaan kidutus, miehitys ja mielivalta palestiinalaisia kohtaan. Tilanteen seuraaminen sivusta johtaa ajatukseen, että ihminen ei ole muuttunut. Vieraantumisen seurauksena aitona syntynyt ihminen kuolee vallan kopiona. Liian harva säilyttää tunteet ja eläytymisen käytössään.

Islanti ja sosialidemokraattinen Ruotsi ovat Pohjoismaiden edelläkävijöitä. Islanti ratkaisi talouskriisinsä luovalla tavalla. Onko Suomi median ja kirjallisuuden avulla (Sofi Oksanen) liukuessaan 1930-luvulle jähmettynyt todellisuuden kieltämiseen ja puhtaaseen vallan myötäilyyn. Ukrainassa ollaan valmiita polkemaan perustuslain ja demokratian rikkomukset pois tietoisuudesta ja suljetaan silmät fasistiselta terrorilta, koska valtaa pitävät EU-valtiot hyötyvät tästä politiikasta. Samalla tavalla kyetään katsomaan toisaalle kun Israel terrorisoi sekä Israelin alueen, että miehitetyn Palestiinan arabeja.

Kansakunnalle totuuden kieltäminen on tuhoisaa. Euroopassa fasismille on tilausta. Sofi Oksanen maailman saama laaja kannatus on eräs merkki kehityksestä, joka kammottaa.

Brief English summary: Sweden's socialdemocratic government has promised to recognize Palestine. In times of Facism rizing in Europe, not least in Ukraine, it is time to get the EU -foreign policy to a new level both in Palestine and Ukraine. The decision of the Swedish government is like a light house in the dark sea of conservative US dependent EU- foreign policy.

Foreign minister Margot Wallström is well acquainted with the Echelon surveillance satellite and the HAARP- weapon of war of the five power using countries (US, G-B, Canada, Australia, New Zealand)She knows where the power lies and hopefully makes use of her talent of brilliant thinking and creativity.

It is regrettable that 1930- atmosphere is reality also in Finland. The fame of Estonian-Finnish writer Sofi Oksanen is one example. The ideological russofobia is a leading factor in Finnish media, popular literature and especially in the Green party. In literature the 1930-period atmosphere sells well.

Avainsanat:

- Sofi Oksanen,
- Ruotsin ulkoministeri,
- Swedish foreign minister Margot Wallström HAARP,
- Echelon,
- Palestiina,
- EU ulkopoliitiikka,
- EU-foreign policy

Kaksi todellisuutta: Suomen media ja realiteetit

- Torstai 23.10.2014 klo 11:23
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Keväällä 2014 Paavo Väyrynen totesi Ukrainaan liittyen Suomen median olevan anglo-amerikkalaista propagandaa.

Palasin viime yönä Balkanilta, Bosniasta ja Serbiasta. Sain lahjaksi Bosniassa laaditun kirjan yhdysvaltalaisen yrityksestä saada aikaan värivallankumous tuossa ”siirtomaassaan”. Bosniaahan voi todella kutsua Yhdysvaltojen siirtomaaksi. Suunnitellun taloudellisen kurjistamisen, propagandan, sodan ja pommitusten jälkeen Yhdysvaltojen vallan stabiloiminen on ollut työlästä tuossa itsepäisten ja vapautta rakastavien ihmisten maassa. Huolimatta siirtomaaisännästä, high commissionerista, ”kansainvälisen yhteisön” vallan takaamasta oikeusjärjestelmästä ja yhteiskunnan destabiloinnista pääoman hyväksi, kaikki ei ole mennyt suunnitellusti.

Palatessani suomalaiseen, sukellusvenejahdin hallitsemaan uutisvirtaan, en psykiatrina voi sanoa muuta kuin että todellisuus on vaihtunut propagandaan.

Tilaamani yhdysvaltalainen The Nation-lehti, joka on ilmestynyt 1800-luvulta asti, kirjoittaa päätoimittajan tapaamisesta Edward Snowdenin kanssa Moskovassa. Snowdenin paljastama jokaiseen yksilöön ja yhteisöön kohdistuvan vakoilun maailma, on aivan muuta kuin se, johon Suomen media haluaa huomion kohdistettavan. Samoin presidentti Obaman hyväksymä kidutus sivuutetaan.

Monet Etelä-Amerikan maat ovat rajoittaneet tai kieltäneet NED:in (Yhdysvaltojen CIA:n pehmeämmän version) toiminnan maassaan estääkseen epädemokratiset, USA:n pääomapiirien tavoitteita palvelevat hallituksen vaihdokset omissa maissaan. Suomen media kritisoi näitä pyrkimyksiä. Siten se tahtoen tai tahottomattaan tulee rinnastaneeksi Yhdysvaltojen pääomapiirien valtapyrkimykset ja demokratian. Suomalaiset tiedotusvälineet ja eräät kulttuuripiirit haluasivat USA:n vallan ja moraalin myös Venäjälle. He pahastuvat siitä, että venäläiset haluavat itse päättää omasta todellisuudestaan. Eihän se sovi!

Yhdysvaltojen strategia on sama kaikissa kohteissa, on se sitten Jugoslavia, Georgia, Ukraina, Bosnia, Serbia tai Venäjä: ensin talous kuralle, NED osoittamaan oikeaa suuntaa. Ellei se riitä, väkivaltaa peliin joko pommien tai väkivaltaisten, siihen koulutettujen mielenosoittajien/kommandojen avulla. Asialle ja korruptiolle alttiit yhteistyöhenkilöt ja massiivinen propaganda, jolla todellisuus peitetään. Siinä koko keitos.

Nyt koko Eurooppa on alttiina Yhdysvaltojen aiheuttaman pankkikriisin seurauksien vuoksi. Eurooppa, jonka talous on kuralle, on hyvä maaperä manipuloinnille. Demokratian vastaiset kauppasopimukset kuten TTIP ja NATO:n vallan kasvataminen sujuvat entistä helpommin. USA:n keksimille Venäjään kohdistuville talouspakotteilla on Kuuban saarto hyvänä esimerkkinä. Pahuuden valta on uskomaton.

Eurooppa pannaan hoitamaan USA:n laittomien sotien seuraukset. Seistessäni turvatarkastuksessa lentokentillä ärsyynnyn siitä, että “sota terrorismia” vastaan on Yhdysvaltojen aiheuttama ja minun on pakko alistua tähän. Afganistanin talebanien, Syyrian jihadistien, Bosnian jihadistien tukeminen on johtanut pakolaisten vyöryyn Eurooppaan ja Euroopan sisällä. Miljoonat Syyrian pakolaiset ovat USA:n ja entisten siirtomaavaltojen ylemmyyden, arroganssin ja ahneuden tulosta. Liittoutumattoman Syyrian sekulaarinen hallitus on saatava vaihdetuksi. USA:lle ja Israelille kriittinen maa on saatava murskattua.

EU seuraa Yhdysvaltojen valtapolitiikkaa. Kysyin Belgradilaisen hotellin vastaanoton nuorilta hyvinkoulutetuilta työntekijöiltä ovatko serbialaiset valmiita luovuttamaan Serbian maakunnan Kosovon Yhdysvalloille, jos EU pitää tätä ehtona Serbian jäseneksi pääsulle. Nuoret ymmärsivät heti, miksi kysyin näin (Kosovohan on yhdysvaltalaisen valtavan sotilastukikohdan maapohja ja siksi globaalin vallan näkökulmasta välttämätön “itsenäisenä”) ja sanoivat ponnekkaisesti, että ei.

Etelä- Amerikan sosialismia ja kansanvaltaa kehittävät maat luottavat aitoon demokratiaan. Ehkä demokratian toivoa ei vielä ole kokonaan menetetty. Ehkä joku edistysellinen totuutta rakastava johtaja jää murhaamatta. Patrice Lumumba ja upea Burkina-Fason Thomas Sankara (joka mm kieltäytyi IMF-yhteistyöstä) tapettiin.

BRICS yhteistyö Venäjän, Kiinan, Intian, Etelä-Afrikan ja Brasilian kesken antaa toivoa. Ehkä juuri siksi läntinen- ja Suomen media niin vihaa Venäjää. Se ei suostu palvelemaan ensisijaisesti USA:n 1%:n rikkaimmiston etuja. Vakoilun ja sotilaallisen vallan siirtomaaisännät USA, Kanada, Australia, Uusi-Seelanti ja Iso-Britannia hiovat aseitaan.

Brief English summary: The western media is trying to paint those countries which do not obey the interests of the US and EU 1%, as a threat to world peace as president Obama did in his UN speech. Russia together with other BRICS countries + those South-American countries which are restricting the influence of US NED(national endowment for democracy) in order to inhibit the US imposed color revolutions are the propaganda targets.

In Bosnia, where the US–EU colonial policies are concrete and the US is trying to influence the elections, locals have written a book of the US colour revolutions. It shows that the strategy is the same in Yugoslavia, Georgia, Ukraine, Russia, Bosnia, Serbia or Hong Kong. The interests of the US gain new power in economically retarded Europe. It is easier to persuade undemocratic TTIP negotiations through propaganda.

Unfortunately the Finnish media and politics is unaware about what they are writing and doing. The Anglo-American propaganda is unfortunately the only available.

Avainsanat:

- propaganda,

- EU:n talouskriisi ja USA:n valta,
- ,
- Venäjä,
- Russia,
- colour revolutions,
- Balkan,
- Suomalainen media,
- todelliset uhkat,
- Paavo Väyrynen,
- värivallankumoukset,
- NED,
- solidaarisuus

Hyttynen ja jättiläinen

- Perjantai 7.11.2014 klo 11:35
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle:n A-studion Moskova-lähetyksen ja presidentti Niinistön presidentti Putinille soittaman puhelun jälkeen nousee mieleen vertaus hyttysesestä ja jättiläisestä. Suomen mediassa vallitsee täydellinen pimeys vallitsevan todellisuuden suhteen. Seurattuani Ulkopoliittisen instituutin edustajien käsityksiä maailmasta epäilen, että sama sokeus vallitsee myös poliittisten päätöksentekijöiden mielissä.

Yhdysvaltalainen tutkija professori Noam Chomsky kutsuu Yhdysvaltoja maailman johtavaksi terroristivaltioksi. Lontoon entinen pormestari Livingstone katsoo Ison-Britannian poliitikkojen ja kansalaisten tilanteen päätyneen siihen, että jos et ole samaa mieltä Yhdysvaltojen hallituksen kanssa sinut mustamaalataan lokakampanjalla tai sattumalta menetät henkesi.

Kuinka on mahdollista, että Suomen media ja poliittinen eliitti ei ole koskaan kuullut mitään kielteistä USA:n ja liittolaisensa NATO-EU:n toimista? Suomalaiset eivät ole koskaan kuulleet Yhdysvaltojen kongressin päätöksestä siitä, minkälaiset vaalit entisessä Jugoslaviassa oli järjestettävä. Ainoastaan mikäli Yhdysvalloissa asuvan fasisti-disporan tukemat tahot pääsisivät valtaan, Yhdysvallat aloittaisi uudelleen keskeyttämänsä taloudellisen yhteistyön. Suomalaiset eivät ole kuulleet siitä, miten synnytettyjen valtioiden tunnustaminen tapahtui USA:n ja EY:n toimesta heti itsenäisyysjulistuksen jälkeen. Sisäiset rajat muuttuivat yht'äkkiä valtakunnan rajoiksi. Liittovaltion perustuslakia puolustavat voimat pommitettiin alistumaan, jotta maat saatiin joko vapaaehtoisesti liittymään NATO:oon tai joutumaan NATO:n /USA:n miehittämiksi.

Suomalaiset eivät ole koskaan kuulleet sitä, minkä Russia Todayn katsojat näkivät pari viikkoa sitten. Dokumenttielokuva, The Weight of Chains jota n. vuosi sitten suositteletin jokaiselle USA/NATO/EU- vallankäytöstä kiinnostuneelle näytettiin RT:llä. Se on katsottavissa Youtubessa.

Enää ei tarvitse odottaa 50 vuotta, jotta USA:n ja CIA:n, NED:n ja NSA:n JSACK:in tai salaisten tuomioistuinten väkivalta paljastuu. Kamputsean 8 v (1965-73) jatkuneet 8 min väliajoin tapahtuneet pommikoneiden nousut, joissa pommeja pudotettiin yhteen maahan enemmän kuin koko toisessa maailmansodassa yhteensä, kuvattiin vasta hiljattain Yalen yliopiston julkaisussa.

Suomessa ei haluta tietää, että Yhdysvallat johtaa Ukrainan tapahtumia. Olen aikaisemmin maininnut oligarkki Pintchucin järjestämän Jaltan kokouksen, syyskuussa 2013 jossa olivat läsnä molemmat Clintonit, Puolan ulkoministeri, USA:n liuskekaasu/energia asiantuntijat, Israelin, Italian entiset johtajat, Janukovich ja Poroshenko. Siinä jaettiin Ukrainan infrastruktuuri. Maidanin mielenosoitukset olivat osittain aitoja, osittain masinoituja ohjaamaan Ukraina Yhdysvaltojen/Saksan haluamaan suuntaan. Heti laittoman hallituksen synnyttämisen jälkeen USA:n varapresidentin poika Hunter Biden nimitettiin keskeisen

öljy-yhtiön hallitukseen samoin Puolan entien presidentti Kwasniewski.

Samalla tavalla kun Yhdysvallat ja EU-maista ensisijaisesti Saksa hyötyivät Jugoslavian hajoittamisesta, nyt samat maat haluavat jakaa hyödyn (sotilaallisen ja taloudellisen) Ukrainasta. Jälleen EU:n veronmaksajat pakotetaan kustantamaan Ukrainan saattaminen ylikansallisen pääoman siirtomaaksi EU:n miljarditukien avulla. Jugoslavian pakolaisvirrat ovat edelleen hajallaan Euroopassa, mutta suurelta osaltaan Serbian taakkana Serbiassa. Uudet Ukrainan pakolaisvirrat ovat sekä Venäjällä että muualla Euroopassa. Pääomapiirit eivät laskuja maksa; he keräävät vain hyödyn. Kuolleita surevat vain omaiset.

Malesialaiskoneen alasampuminen muistuttaa monia Bosnian-sodan provokaatioita. Kuten www.voltairenet.org kuvaa yksityiskohtaisessa erittelyssään, kone on pudotettu mitä ilmeisimmin hävittäjän tulituksessa eikä ohjuksella. Ohjuksen laukaisu olisi synnyttänyt niin voimakkaan räjähdysten ja selkeän savuvanan, että tuhannet kansalaiset olisivat havainneet sen ja myös kuvanneet puhelimillaan. Se, että Kiovan hallitus ei ole päästänyt tutkijoita paikalle ja tutkimukseen osallistuvat maat ovat sopineet, että tulokset julkistetaan vain, jos kaikki asianosaiset siihen suostuvat, synnyttää vakavia epäilyjä tutkimuksen rehellisyydestä ja tutkijoiden motivaatiosta paljastaa totuus.

Suomen media ja poliittinen johto eivät huomaa, että Yhdysvallat on Ranskan rinnalla juuri tukenut sotilasvallankaappausta Burkina Fasossa. Edeltäjänsä, harvinaislaatuista aikaansaannoksia synnyttäneen presidentti Thomas Sankaran henkilökohtaisesti ampunut presidentti Campaore joutui 27 vuoden (USA:n ja Ranskan tukeman) valtakauden jälkeen pakenemaan maasta. Sankaran murha tapahtui Ranskan ja USA:n salaisten palveluiden tuella. Tämän jälkeen USA on saanut Ougadougoun lentokentän tukikohdasta käsin suorittaa lennokkimurhiin Afrikassa. Sotilasvallankaappaus oli välttämätön estämään "Sankaristisen" opposition valtaantäpääsy.

Presidentti Putin pyrkii ilmeisesti siihen, että Ukrainassa kaikilla kansalaisilla olisi samanvertaiset demokraattiset oikeudet. Vaikka puhuvat venäjää, vaikka ovat Venäjän ortodokseja. USA:n tukema laiton hallitus aloitti sodan. Tämä hallitus alkoi kutsua omia kansalaisiaan terroristeiksi.

Venäjän presidentti tietää ja tiedostaa millä eri tavoilla Yhdysvallat pyrkii vahvistamaan omaa sotilaallista valtaansa kaikkien muiden maiden kustannuksella. (Sotilastukikohtia 130 maassa) Saksassa on toisesta maailmansodasta lähtien ollut vahva Yhdysvaltojen armeijan läsnäolo. Maassa on edelleen 40.000 yhdysvaltalaisista sotilasta. Maiden edut ovat yhteiset. Saksa toteuttaa niitä hivenen pehmeämmin. Taloudellinen intressi on lähes sama.

Putinin kirje New York Timesille alkuvuodesta osoittaa henkistä suuruutta, sivistystä ja johtajuutta. Samaa saattoi sanoa presidentti Kekko. Presidentti Niinistö ei ole vielä kertaakaan osoittanut sellaista suuruutta, joka osoitaisi hänen kykenevän nousemaan muuksi kuin Obaman ja pienemmässä määrin NATO-EU:n sanantuoja, joka pörisee jättiläisen ympärillä, kykenemättä näkemään mitä jättiläinen näkee ja kykenemättä kuulemaan mitä jättiläinen

puhuu koska elinympäristö ja elintavat eivät luo edellytyksiä keskinäiselle ymmärrykselle. Suomen media ja UPI muodostavat sen suon ja ekologian, josta hyttysen on pakko ponnistaa.

Avainsanat:

- Ulkopoliittinen instituutti/Teija Tiilikainen,
- Malesialaiskone,
- Presidentti Niinistö,
- presidentti Putin,
- Ukraina,
- ihmisoikeudet,
- Venäjä,
- USA,
- demokratia

YLE:n uutiset, juoruämmien tasolle

- Maanantai 17.11.2014 klo 9:29
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Uutistuotanto koki huomattavan tason laskun Yle:n ottaessa vastuun itselleen siihenasti uutisista vastanneelta Suomen tietotoimistolta. Kymmenien vuosien kokemus heitettiin romukoppaan Yle:n itseriittoisuuden voimistuessa. Nykyisin Yle:stä ei pääse eroon koska uutistoiminta kustannetaan verovaroin. Päivittäin on katsottava itse kustannettua roskaa.

Viimeisen vuoden ajan moni kokenut poliitikko ja yhteiskunnallinen vaikuttaja on ollut kanssani samaa mieltä. Henkilöt, joille merkitsee totuus, on se sitten tieteellistä totuutta tai juridista totuutta tai oikeudenmukaisuutta, viimeinen vuosi Yle:n parissa on ollut tuskastuttavaa aikaa.

Kansanedustuslaitosta tieteellisillä analyyseillä ruokkiva Ulkopoliittinen instituutti on tarjonnut tuon itseriittoisen tiedotusvälineemme avulla poliittisia mielipiteitä analyysin ja tieteellisen erittelyn sijaan.

Helsingin Sanomat julkaisee tunnetusti propagandaa, mutta sen voi päätellä johtuvan kaupallisista ja poliittisista intresseistä. Lukija on varautunut siihen. Yle:n kohdalla totuusarvon tulisi olla suurempi.

Viimeisten kahden vuorokauden Ukraina- ja malesialaiskoneuutiset ovat pohjanoteeraus aivopesuvaikutuksessaan. Taustana on se, että kukaan ei tiedä varmuudella mikä ja kuka tuhosi malesialaiskoneen. Ylen iltauutiset 15.11. kuvailee oman toimittajan raportissa taivaalta putoilevia lapsen ruumiita syötäten voimakkaan tunnelatauksen katsojassa. Sen jälkeen hän esittää ikäänkuin voimassaolevan arvion siitä, että separatistien uskotaan tuhonneen koneen, perustelematta mitenkään.

Seuraavan päivän, 16.11. iltauutisissa Yle lisää arvovaltaa peliin. Toimittaja väittää separatistien estäneen tutkijoiden pääsyn paikalle. Lisäksi uutisessa kerrotaan amerikkalaisten ja EU:n mielestä separatistien ampuneen koneen alas.

Koneen ampuja ei selviä vaikka amerikkalaiset, presidentti Obama ja EU sanoisivat mitä tahansa. Kaikki sanominen on tulkittavissa tarkoitushakuisesti propagandaksi ennenkuin asianomaiset esittävät tosiasioita mielipiteittensä tueksi. Paras analyysi eri vaihtoehtoista esitetään mielestäni www.voltairenet.org sivustolla. Siinä suljetaan BUK-ohjus pois laskuista siksi, että sen laukaiseminen aiheuttaa niin voimakkaan äänen ja useita minuuotteja näkyvän savun, että sen olisivat todentaneet tuhannet silminnäkijät. Päätelyssä todennäköisimmäksi vaihtoehdoksi jää Ukrainan hävittäjän/hävittäjien tulitus. Jos Yle:llä olisi taipumusta objektiivisuuteen, olisi se voinut kutsua sotilaspoliittisia asiantuntijoita kertomaan, minkälainen tapahtuma BUK-ohjuksen laukaisu on. Minkälainen puolestaan on hävittäjän suorittaman tulituksen seuraus.

Presidentti Obama valehteli televisiossa koko maailmalle NSA:sta. Obama

valehteli YK:n puheessaan Venäjän ampuneen Malesialaiskoneen alas ja siksi olevan uhka maailmanrauhalle. Hän väitti Venäjän kiusaavan pientä naapurimaataan. Tosiasiassa Obamalla ei ole mitään perusteita väitteelleen. Hän itse kiusaa naapurimaataan Kuubaa totaalisella taloussaarroilla, jonka seurauksena Kuuba joutuu selviämään äärimmäisen alkeellisissa oloissa. Obama on teloittanut lennokeilla sekä Yhdysvaltojen kansalaisia että muita valitsemiaan henkilöitä kymmenien siviilien ohella monin verroin enemmän kuin ISIS on teloittanut uhrejaan. Obama pommittaa parastaikaa laittomasti Syyrian alueen siviili-infrastruktuuria ja ilmoittaa tarkoituksenaan olevan hallituksen vaihdoksen Syyriassa. Millä oikeudella?

Se, että presidentti Obama väittää Venäjän ampuneen malesialaiskoneen alas, ei muuta asiaa totuudeksi.

Yle ja Helsingin Sanomat viestittävät G-20 kokouksen johtajien, erityisesti Australian ja Kanadan pääministerien sekä presidentti Obaman osoittamasta jäätävästä kohtelusta presidentti Putinia kohtaan. Olisi ollut mielenkiintoista, jos edes yksi tiedotusväline Suomessa olisi analysoinut miksi? Jäätävästi esiintyneet Kanada, USA, Australia, Uusi-Seelanti ja Iso-Britannia muodostavat ”rikollisjengin”, jolle oman käden oikeus on itsestään selvyyys. He vakoilevat yhdessä koko maailmaa ja jakavat tiedot keskenään. He aloittavat laittomia sotia ja suorittavat taloussaartoja palvelemaan omia taloudellisia intressejään. He käyttäytyvät kuin koulukiusaajat tai rikollisjengin johtajat. Ellet osallistu rikoksiin meidän kanssamme, olet meitä vastaan ja sinut tuhotaan.

EU on nyt osa tätä rikollisengiä NATO:n toimiessa liimana. Suomi on sitoutunut yhteiseen moraaliin, jota pidetään median avulla yllä. Sitoutuminen merkitsee piittaamattomuutta tunteilla ja tietoisuudella tunnistettavasta oikeudenmukaisuudesta. Tuo vieraantuminen on vahingollista yksilölle, sillä se estää itsenäisen ajattelun.

Jokainen G-20 jäsenmaa niin nuo jäätävät viisi valtiota kuin muut tietävät tarkoin kenelle tuo ”jäätävä” näytelmä on tarkoitettu. Näytelmä on tarkoitettu median välityksellä esitettäväksi taustoista tietämättömälle yleisölle. Halukas, valtaa miellyttämään pyrkivä media, täyttää mielellään tehtävänsä. Median taloudellinen menestys on riippuvainen vallasta.

Kirjoittautuessamme hiljattain keskiyöllä tunisialaiseen hotelliin kävimme lyhyen keskustelun Pohjoismaista vastaanoton työntekijän kanssa. Kuullessaan Norjan kuuluvan NATO:n hän spontaanisti sanoi kaikkien arabien vihaavan NATO:a. NATO suoritti hallituksenvaihtosotaansa Libyassa tappaen kymmeniätuhansia libyalaisia jättäen ennen kukoistavan, liittoutumattoman maan roskavaltioksi. Jihadistien nyt hallussaan pitämän Libyan naapurimaana Tunisia on jatkuvan pakolaisvyöryn kohteena.

Minäkään en tunne jakavani NATO:n moraalia päinvastoin tunnen häpeää entisten siirtomaavaltioiden ja NATO:n edelleen jatkuvasta vallankäytöstä Afrikassa.

Avainsanat:

- G-20,
- jäätävä kohtelu,
- STT,
- Yle-uutiset,
- aivopesu,
- valehtelu,
- Malesialaiskone,
- Obama,
- Putin,
-

Pommittiko Saksa Serbiaa turhaan?

- Maanantai 24.11.2014 klo 10:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Pommittiko Saksa Serbiaa turhaan? Kysymys nousee mieleeni seurattessani Angela Merkelin viimeaikaisia serbivihamielisiä kannanottoja. Saksa ja EU edellyttävät Serbian liittyvän Venäjän vastaiseen pakoterintamaan.

USA:n sotajoukot ovat miehittäneet Saksaa toisesta maailmansodasta alkaen. Saksa on siten luonnollisella tavalla ja itsestään selvästi USA:n liittolainen. Maassa on edelleen 40.000 Yhdysvaltojen sotilasta.

Yhdysvaltojen huolellisesti suunnittelemassa Jugoslavian hajottamisessa, Saksa oli sen lähin liittolainen. Venäjä vuorostaan auttoi turkkilaisten karkottamisessa Balkanilta ja Serbian itsenäistymisessä 1878. Suomen kaarti oli osa Venäjän armeijaa ja sen tunnusmarssi on "Kauan on kärsitty vilua ja nälkää Balkanin vuorilla taistellessa..."

Serbit ovat johdonmukaisesti olleet vapauden ja demokratian kannattajia. Natsi-Saksan uhatessa ja vaarana ollessa, että Jugoslavia liittoutuisi Hitlerin kanssa, serbit järjestivät Belgradissa mielenosoituksen, jonka tunnuslauseena oli "parempi haudassa kuin orjana!" ja osoittivat siten voimakkaan vastarintansa liittolaisuutta vastaan. Saksa julistikin sodan Serbialle ja pommitti maan raunioiksi, tappoi systemaattisessa kansanmurhassa liittolaistensa ustasha kroaattien ja muslimien avulla mm Jasenovacin keskitysleirissä satojatuhansia serbejä.

Sodan jälkeenkin Serbien turvana oli Jugoslavian liittovaltio, sosialistinen markkinatalous, joka oli sotilaallisesti liittoutumaton ja jossa kaikilla kansanryhmillä oli tasa-arvoiset oikeudet. USA halusi sotilaallisen ja taloudellisen laajenemisensa vuoksi jalansijan Balkanille, Jugoslaviaan. Tukemalla fasistisia voimia Kroatian alueella ja islamilaista kalifaattia perustavia voimia Bosniassa, USA ja Saksa pyrkivät hallituksenvaihdosten ja itsenäisyyden tunnustamisten avulla hajottamaan liittovaltiota tukevat serbit vähemmistöiksi jokaisessa muussa synnytyssä valtiossa paitsi Serbiassa.

Serbien puolustaessa perustuslakia ja laillisuutta, USA ja Saksa käyttivät voimaa, manipulaatiota ja toisen maailmansodan perua olevia traumoja, jotka olivat käsittelemättöminä kansanryhmien väleissä. Presidentti Clinton ja Saksan ulkoministeri Kinkel keksivät kuinka serbivastaisen propagandan ja pommitusten lisäksi, serbit voidaan murskata myös perustamalla oma oikeusistuimien ICTY tuomitsemaan serbien "rikoksia".

EU:ta ei häirinnyt se, että kroaatit laativat fasistisen presidentti Tudjimanin johdolla perustuslain, jossa Kroatia julistettiin kroaattien maaksi. Tänä päivänä ihmetellään kun Israelin hallitus esittää lakia, jossa Israel julistettaisiin juutalaisten valtioksi. Kroatian diskriminoiva perustuslaki ja 250.000 serbin ajaminen ikäaikaisilta asuinsijoiltaan Kراینasta, nyky-Kroatian alueelta ovat edelleen voimassa ja Kroatia on EU:n jäsen. Serbit eivät ole voineet palata koteihinsa.

Prosessissa oli tärkeintä se, että USA sai miehittää Bosnian ja Kosovon ja Saksa sai taloudellisen hyödyn Kroatian ja Slovenian infrastruktuurista.

Kun Serbia ei suostunut Rambullein sopimuksen kakkospöytäkirjan edellyttämään rajoituksettomaan NATO:n miehitykseen ja maan haltuunottoon USA:n ja Saksan pääomapiireille, pommit alkoivat pudota. USA ja Saksa pommittivat sydämensä kyllyydestä siviilikohteita; autotehtaita, tupakkatehtaita, sairaaloita, kouluja, energialaitoksia köyhdytettyä uraania sisältävillä pommeilla, joiden terveysvaikutukset vaikuttavat satoja vuosia senkin jälkeen kun rakennukset ja tehtaot on haltuunotettu ja korjattu uusien ylikansallisten omistajien toimesta.

Saksa on siirtynyt demokratian ja humanismin vaihtoehdosta aseellisen- ja taloudellisen vallankäytön todellisuuteen koska teollisuuspiirit edellyttävät ihmisten identiteetin muuttuvan itsekkääksi kuluttajaksi. Vastuu kanssaihmisistä, henkisyys, syväisyys ja aito demokratia, jossa ihminen pystyy tunnistamaan totuuden tunteisiin perustuvalla tietoisuudella on tehtävä toimintakyvyttömäksi.

Ukrainassa USA ja Saksa EU:n johtajana toistavat voimapolitiikkaa demokratian sijaan. Ukrainan perustuslakia rikkomalla ja väkivaltaisten kommandojen avulla hyväksyttiin laiton hallitus ja laiton presidentti, jotka aloittivat sodan niitä kansalaisia vastaan, jotka edellyttivät demokratian koskevan myös venäjää puhuvia Itä-Ukrainalaisia. Silmittömällä propagandalla valkoinen muutettiin mustaksi ja demokratiaa vaativia alettiin klassiseen USA:n tyyliin nimittää terroristeiksi.

Monessa liemessä keitetty USA:n Henry Kissinger syyttää Der Spiegelissa länttä virheellisestä toiminnasta Ukrainassa.

Demokratiaa ja neuvotteluja kannattavan Venäjän presidentin, ulkoministerin ja YK-suurlähettilään puheenvuorot ovat sivistyneitä, kypsiä ja kestävätkin historian valoa.

Onko Merkelin Serbiä kohtaan suuntaama painostus ja uhkailu merkki siitä, että Saksan tavoittelemat taloudelliset edut Serbiassa eivät toteudu täysimittaisesti, jos Serbia päättää jatkaa yhteistyötä luonnollisen ystävämaahan Venäjän kanssa.

On mielenkiintoita nähdä onko serbialaisten ja yleensä eurooppalaisten enemmistön mielet ajautuneet jo vieraantumisen puolelle. Vieraantunut yksilö ei pysty tunnistamaan oikeudenmukaisuutta omalla tietoisuudellaan. Hän saattaa myydä tietoisuutensa illuusiolle. Propaganda saattaa peittää alleen ylikansallisen aseellisuuden ja rikkaan 1%:n vallankäytön. Joutuvatko serbit myymään itsenäisen ajattelunsa ja vapaudentahtonsa EU:n ja NATO:n luomalle illuusiolle "paremmasta elämästä". Suomen media yrittää kaikkensa rauhan, yhteisvastuun ja ystäväyden muuttamiseksi vihaksi, väkivallaksi ja ahdistukseksi.

Serbiassa synnytettiin Otporin avulla ensimmäinen "värivallankumous"-hallituksenvaihdos yli 10v sitten. Georgiassa, Ukrainassa ja Bosniassa niin USA:n "demokratiaprojektit" NED ja CIA sekä mm Saksan Konrad Adenauer säätiö, ovat tehneet kaikkensa demokratia-illuusion luomiseksi, jotta kuluttajajohdettujen ylikansallisten yritysten itsekkäiksi kuluttajajohdettuihin.

Luopuisivat yhteisöllisyydestä,, yhteisvastuusta ja mikä tärkeintä itsensä arvostamisesta itsenäisenä ajattelijana.

Onko Saksa kyllästynyt siihen, että pommit eivät riittäneet opettamaan serbejä? Nyt painostusvaihe päälle ja uhkaus siitä, että EU-onnelaksi maalattu väkivaltaan ja valheisiin turvautuva laajenemishakuinen järjestelmä ei ottaisikaan jäsenekseen.

Brief English summary: Does Germany feel it bombed Serbia invain. Serbia did not fall into the hands of US -Germany duo inspite of Germany bombing the country both in the II World war and 1990s. US did not reach the military occupation planned in the Rambillet 2 Germany did not, like in Croatia, get enough infrastructure in spite of bombing car factory, hospitals, schools, energy installations etc with depleted uranium ammunition gathering more and more civilian casualties in additon to those dead in bombings. Now Germany wants Serbia to cut its friendly ties with Russia,(as a conditon to its EU-membership) country who gave Serbia independence in 1878 together with a batallion of Finish soldiers. US-EU is putting pressure on Serbia and Finland to cut the traditionally friendly ties with Russia ultimate aim being the membership in NATO and unquestioned alliance with the US world power.

Avainsanat:

- Merkel,
- Jugoslavian pommitukset,
- Germany bombing the Serbs invain?,
- Serbia,
- Saksa,
- Kinkel,
- Clinton,
- ICTY,
- EU:n liittymisehdot

Toinen silmä kiinni

- Torstai 4.12.2014 klo 11:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kirjassani “Ahdingossa luova lapsi ja nuori” kuvaan kuinka lapsi pakotetaan sopeutumaan äidin todellisuuteen. Äiti sanoo: “älä sitten leiki Sarin kanssa, Sari on tuhma tyttö”. Hän sanoo näin pelkästään siksi, että hän ei pidä Sarin perheestä. Lapsi kokee itse pitävänsä Sarista, mutta hänen on pakko totella äitiä, jotta äiti ei hylkäisi tai paheksuisi häntä. Näin lapsi vähitellen sopeutuu ja lopettaa käyttämästä omia luovia tunteitaan ympäristön ja ihmisten arviointiin.

Egyptin mielenosoitusten kuumassa vaiheessa sotilasjunta sai puhelun Valkoisesta talosta. Puhelussa vaadittiin lopettamaan mielenosoitukset. Puheluun vastannut totesi “Mom said that we have three hours more to play”, “äiti sanoi, että saamme enää kolme tuntia leikkiä”.

Osa Suomen mediasta ja populistisista puoluejohtajista toimivat kuten “äiti” haluaa. Mennään Venäjälle tärkeisiin tapahtumiin heiluttamaan sateenkaarilippua tai puhutaan eduskunnan juhlaistunnossa Venäjävastaisia puolitotuuksia. Puolitotuuksilla ruokitaan “äidin” esiliinan helmoissa roikkuvaa suomenkielistä mediaa.

Lapsi ei saa paljastaa äidin salasuhteita. Äiti on kiltti ja jakaa pipareita. Ei äiti halua pahaa kenellekään. Maapallo on äidin, eikä kenenkään muun. Äiti määrää mistä puhutaan ja mitkä on aikuisten (NATO) asioita. Ne jotka eivät usko äitiä ovat tuhmia ja heitä pitää rangaista.

Osa suomalaisista ei ole kilttejä, he osaavat englantia ja lukevat vääriä tietoja äidistä. He eivät usko, että naapurin täti on tuhma. He haluavat edelleen leikkiä naapurin Sarin kanssa.

Pelkään mennä joulukirkkoon, jos Niinistön Ville ja Arhinmäen Paavo ja Hautalan Heidi tulevat sinne heiluttamaan sateenkaarilippua tai uhkaavat karhun syövän, vaikka haluaisin laulaa “Enkeli taivaan lausui näin” niin kuin naapurin tätikin ja rakastaa mieluummin kuin vihata.

Avainsanat:

- Ville Niinistö,
- Heidi Hautala,
- Paavo Arhinmäki,
- Venäjä,
- NATO-kannatus,
- itsenäinen ajattelu,
- suomenkielinen uutistodellisuus,
-

US-kongressin sodanjulistus Venäjälle

- Tiistai 9.12.2014 klo 12:04
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen kongressi valtuutti 4.12.2014 presidentin aloittamaan sodan Venäjää vastaan ilman erillistä kongressin uutta valtuutusta. Päätös no:758. Päätös edellyttää senaatin vahvistuksen. Tämä miljoonia maapallon ihmisiä koskeva päätös ei ole saanut julkisuutta mediassa.

Olen katsonut kaksi yhdysvaltalaisen Venäjä-tutkimuksen professori Steven Cohenin haastattelua kahdella yhdysvaltalaisella TV-kanavalla. Niissä on tieteellisyttä, analyysiä ja objektiivisuutta mistä Helsingin yliopiston ja Ulkopoliittisen instituutin tutkijat voivat vain unelmoida. Suomalaisessa tieteellisessä tutkimuksessa, joka koskee Venäjää näyttää riittävän pelkkä tutkijan mielipide.

Vuoden kestänyt presidentti Putinin demonisointi peittää sen, että demonisoijilta puuttuu sekä faktatiedot, että analyysi. Kuten edellisessä blogissani totesin, syy tähän asiain tilaan johtuu halusta miellyttää ”äitiä” (USA:ta) auktoriteettia, josta ollaan, tai uskotellaan oltavan riippuvaisia.

NATO:n laajentaminen Venäjän ympärille, on johtanut siihen, että Venäjää ympäröivät maat /EU:n NATO-maat eivät enää katso tarpeelliseksi käyttää diplomatiaa, neuvotteluja ja pyrkiä objektiivisiin kaikkia osapuolia ja kaikkien turvallisuutta palveleviin ratkaisuihin. Pienille Baltian-maillekin riittää NATO:n 5. artikla, jolloin voidaan liittyä vallankäyttäjien joukkoon, suurten vallankäyttäjien vasalliksi. Itse asiassa jonkinkaan asteinen demokratia on korvattu puhtaalla voimapolitiikalla, jonka ytimenä on globaalia valtaa käyttävä asevoimaisuus.

Professori Cohenin, kuten myös monen muun kanta on se, että Ukrainassa käydään Yhdysvaltojen ja Venäjän etäsotaa. Läntinen valtamedia ja suomalainen media erityisesti kaihtaa visusti sanomasta sanaakaan Yhdysvaltojen osuudesta Ukrainassa. Helsingin Sanomat julistaa tänään 9.12. ”Yhdysvalloista tuli venäläisten inhon kohde”. Pitäisikö venäläisten rakastaa maata, jonka kongressi on ryhtymässä sotaan omaa kansaa vastaan.

Suomen media on vaiennut syyskussa 2013 ukrainalaisen oligarkki Pinchukin organisoimasta Ukrainan tulevaisuutta koskevasta kokouksesta, jossa Bill ja Hillary Clinton, entinen CIA:n johtaja David Petraeus, entinen Yhdysvaltojen valtiovarainministeri Lawrence Summers, entinen Maailmanpankin johtaja Robert Zoellich, Ruotsin silloinen ulkoministeri Carl Bildt, Israelin presidentti Shimon Peres, Tony Blair, Gerhard Schroeder, Dominique Strauss-Kahn, Italian ent pääministeri Mario Monti, Liettuan presidentti Dalia Grybauskaitė, Puolan silloinen ulkoministeri Radek Sikorski, presidentti Victor Janukovich ja Petro Poroshenko sekä entinen US energiaministeri Bill Richardson kävivät paikallaolleiden mukaan euforista keskustelua, voinee sanoa, maan jakamisesta (kuten aikoinaan Jugoslavian saaliinjaosta).

Jaltan kokouksen läsnäolijoissa kiinnittää huomiota se, että niin Liettua, Puola

kuin Ruotsikin ovat Yhdysvaltojen suhteen erityisasemassa. Liettuan ja Puolan maaperällä on ollut salaisia, kidutusta harjoittavia, vankiloita. Ruotsi on ollut läheisessä yhteistyössä NSA:n kanssa, josta Obama on osoittanut kiitollisuuttaan. Italiaan vuorostaan siirretään yhä enemmän Yhdysvaltojen sotilasyksiköitä, koska halutaan olla lähempänä Afrikkaa.

On selvää, että näin arvovaltainen ja omaan suunnitelmaansa sitoutunut, jo Jugoslavian pommitukset kokenut, joukko ei säikähdä pientä väkivaltaa Maidanilla. Lentokoneen alasampuminen mahdollisena provokaationa on pientä, siihen nähden kun tavoitteena on Venäjän alistaminen ja sen palauttaminen Lännen vasalliksi, mikä prosessi oli Jeltsinin aikana jo hyvässä vauhdissa. Putin on pilannut kaiken! Hänelle kostetaan

Objektiivisen tiedonvälityksen sijaan Suomen media on keskittynyt Venäjän presidentin demonisointiin. HeSa analysoi presidenttiä Interpolin etsintäkuultaman yhdysvaltalaisen liikemiehen silmin. Toisen näkökulman lehdelle on antanut Puolan entinen presidentti Kwasniewski, joka heti Ukrainan vallankaappausvallituksen valtaantulon jälkeen nimitettiin Ukrainan suurimman yksityisen energiayhtiön hallitukseen kuten myös Yhdysvaltojen varapresidentti Bidenin poika Hunter Biden. Näitä nimityksiä HeSa ei kuitenkaan halunnut mainita.

Suomen media ei myöskään ole tuonut esiin niitä riskejä, joita NATO:n laajeneminen ja lisääntynyt aktiviteetti Venäjän rajoilla aiheuttaa. Jos Venäjään rajoittuvan NATO-maan rajalla tapahtuisi pienikin konflikti, johon Venäjä vastaisi aseellisesti, mitä siitä seuraisi. Kun Eestiin ja Puolaan ja Ukrainaan on sijoitettu yhdysvaltalaisia nopean toiminnan joukkoja, Ukrainaan palkkasotureita, mitä merkitsisi, jos yksikin yhdysvaltalainen menettäisi mahdollisessa provokaatiossa henkensä.

Kun järjen käyttö ja kaikki halu neuvotella upotetaan massiiviseen propagandaan, kuten Suomessa on tapahtunut, riittääkö median ilakointi siitä, että NATO:n kannatus on hivenen lisääntynyt. Media voi kehuskella, "sain kaiken tämän vihan ja pelon aikaan ja syntipukkikin on ihan itse rakennettu".

Pari iltaa sitten YLE pani vielä paremmaksi. Kaikkien viime kuukausien innokkaiden NATOn harjoituksiin liittyvien sotaisien haastattelujen, kumppanuuksien ja talvisodan alkua muistuttavan Ruotsi-yhteistyöinnon jälkeen YLE ilmoitti ruumiiden keruunkin olevan kunnossa. Ruumispussifirmat ja hautaustoimistot voivat olla tyytyväisiä, armeijalla on jo suunnitelmat valmiina!

Avainsanat:

- Steven Cohen,
- Helsingin Sanomat,
- YLE,
- voimapolitiikka,
- US-kongressin sodanjulistus Venäjälle,
- NATO ja kuuma sota,
- läntinen disinformaatio,

- Ukrainaa koskevat valheet,
- EU:n virheet

Pääministerin, armeijan komentajan ja Helsingin Sanomien propaganda

- Maanantai 15.12.2014 klo 11:21
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Pääministeri Stubb, armeijan komentaja ja Helsingin Sanomat toimivat kuin CIA:n käsikirjasta Yhdysvaltojen voimapolitiikan pussiin. Koko Suomen ulkopuolinen maailma uutisoi Yhdysvaltojen vuosikymmeniä kestäneestä kidutuksesta, salaisista operaatioista kautta maapallon sekä siitä kuinka presidentti Obaman heikko presidenttiys johtuu siitä, että hän ei virkaan astuessaan päättänyt nostaa käsittelyyn edeltäjiensä sotarikosten tutkimista ja syyttämistä. Suomalaiset, suomenkielisen median välityksellä ovat toisessa todellisuudessa.

Obama ei ole jatkanut yhtä näyttävästi kuin edeltäjänsä kidutuksen hyväksymistä, mutta ei myös ole mitään näyttöä siitä, että se ei jatkuisi. Sen lisäksi Obama päättää viikottain lennokeilla suoritettavista murhista, joiden sivutuotteena on satoja viattomia uhreja.

Suomi vajoaa moraaliltaan yhtä syvälle kuin Yhdysvallat sitoutuessaan käytännössä Yhdysvaltojen johtamaan EU-politiikkaan Venäjää vastaan. Yhdysvaltojen laittomat sodat Irakissa, Afganistanissa, Libyassa ja nyt Syyrian pommitukset eivät ole saaneet Suomea vaatimaan talouspakotteita Yhdysvalloille. Yhdysvaltojen NSA:n maapallon kattava vakoilu, tuki palestiinalaisten sorrolle, sotilasvallankaappauksille milloin missäkin tarpeelliseksi katsomassaan valtiossa, jotka eivät muutoin toteuttaisi USA:n kaupallisia tai valtapoliittisia etuja, eivät saa EU:a tai Suomea reagoimaan. USA yhdessä Ukrainan kanssa ei suostunut YK:ssa äänestämään fasismia vastaan juuri siksi, että se on tukenut fasisteja ja jihadisteja Kroatiaassa, Bosniaassa, Ukrainassa, Tsetseniassa, Syyriassa valtapoliittisista syistä. Nyt Obama ilmoittaa Nobelin rauhanpalkinnon voittajan kypsytydellä haluavansa eristää Venäjän ja kongressi on valtuuttanut Obaman halutessaan aloittamaan sodan Venäjää vastaan.

Entä Suomessa? Helsingin Sanomien USA:n kirjeenvaihtaja Saarikoski 14.12. kolumnissaan yllättää lähes rasistisella asenteella. Hän mainitsee muutaman mustan valkoisen poliisin murhaaman aseettoman uhrin, mutta syyllistää mustat, koska heillä oli pieniä rikkeitä. Hän jätti mainitsematta ne aseettomat valkoisten poliisien murhaamat mustat, joilla ei ollut mitään muuta syytä tappamiselleen kuin kävely tyttöystävän kanssa porraskäytävässä kotia kohti tai leluaseen kädessään pitäminen kaupan ostoshyllyn edessä. Suomen ulkopuolinen media kuvaa valtavia ympäri Yhdysvaltoja järjestettyjä mielenosoituksia otsikolla "I can't breath" "En saa henkeä". Jokainen, joka on nähnyt videon rauhallisesti kadulla seisovan Eric Garnerin kuristamisesta kokee syvää tunteellista solidaarisuutta häntä ja hänen kaltaisiaan mustia amerikkalaisia kohtaan.

Tänään 15.12. saman kirjeenvaihtajan kolumni ylistää Yhdysvaltoja otsikolla "Olkaamme kaikki amerikkalaisia" ja kokeneena toimittajana pidetty Unto Hämäläinen referoi saksalaisen toimittajan Angela Merkel-kirjaa, josta Hämäläi-

nen nostaa tekijän erikoiset Putin-kriittiset näkemykset, kuvan kera, jutun teemaksi. Jos HeSa:n lukija ei vielä saanut riittävää Venäjän vastaista propagandaa, mainitaan Venäjän sotilaskoneet ja Norjan vihjailevat salakuuntelu-uutiset.

Sääliksi käy Sanoma Oy:tä palvelevia toimittajia ja kirjailijoita, jotka joutuvat luopumaan itsenäisestä ajattelustaan työpaikkojen kadotessa alta. Kirjailijoiden ja toimittajien on sisällytettävä Venäjä- tai Putin-kritiikkiä teksteihinsä. Kuulin entisen diplomaatin kertovan kuinka hänen edellytettiin sisällyttävän tietokirjaansa Putin-kritiikkiä. Säälistävin oli nuori toimittaja, joka joutui eroamaan Suomi-Venäjä-seurasta ja julkisesti todistamaan uskollisuuttaan työnantajalleen yksipuolisella Krim-kirjoituksella.

Yhdysvalloissa koulutettu armeijan komentaja Lindberg on pääministerin tavoin tullut tunnetuksi twiittaajana ja pakkasessakin pyörällä ajavana modernina miehenä. Uteliaana seurasin hänen haastatteluaan Nyberg-showssa 14.12. Päinvastoin kuin aikaisemmat komentajat, hän ei tuonut esiin totuutta, vaan myötäili haastattelijan Venäjä-vastaisia mielipiteitä. Entiset puolustusvoimien komentajat toimivat sensaationhakuisten median rauhoittavana vastapainona kertoessaan objektiivisen totuuden. Totuushan on se, että Venäjän sotilaskoneiden näkyvyys ja harjoitusten lisääntyminen on SEURAUSTA Yhdysvaltojen ja NATO:n voimapolitiikasta. Kun Eestissä on yhdysvaltalaisia joukkoja ja aseita ja päällä on Obaman eristämislupaus sekä kongressin sota-valtuutus, Venäjällä ei ole muuta mahdollisuutta kuin näkyä sillä laillisella tavalla, joka sillä on.

Ukrainan kriisissä puolittuudet ovat olleet valttia. Kun Yhdysvallat ja EU eivät myönnä väkivaltaisen vallankaappauksen prosessin tosiasioita, vaan "unohtavat" sen keskeiset osat, prosessi hämärtyy. EU:n lähentymissopimuksen sotilaspoliittiset artikkelit, sen mittavat taloudelliset haasteet Ukrainalle, Venäjän kielen oikeutuksen kieltäminen, merkittävien eduskunnan jäsenten murha-uhkaukset, eduskuntasalin koristelemisen fasistisilla lipuilla ja uhkaus lähteä Itä-Ukrainaan toteuttamaan Maidanin väkivaltaisimpia toimia olivat keskeisenä syynä Venäjän toimille Krimillä.

Jos katsotaan globaalia mittakaavaa, Venäjä on parhaansa mukaan toiminut kansainvälisen oikeuden ja YK:n linjausten mukaan koskien valtioiden suveriniteettia, kunkin maan oikeutta kehittyä omalakisesti omien edellytystensä mukaan ilman Yhdysvaltojen CIA:n tai NED:in salaista manipulointia kv. pääoman eduksi. Yhteistyö BRICS-maiden kesken on nostonut kansainväliseen politiikkaan näkyvästi jälleen solidaarisuuden ja rauhan tavoitteet

Pääministeri Stubb ja HeSa näyttävät pitävän solidaarisuutta Noam Chomskyn mukaan äärimmäisen rasistiselle, talouspakotteilla ja aseilla voimaansa globaalisti toteuttavalle Yhdysvalloille moraalisenä. Mikä tahansa tuon maan laiton sota, laiton YK:n ulkopuolella toteutettu talouspakote, lennokkimurha, kidutus tai muu oikeudettomuus olisi hyväksyttävä osana solidaarisuutta EU:n ja Yhdysvaltojen liitolle. Armeijan komentaja ei ole näyttänyt olevan itsenäinen toimija, tulevaisuus näyttäköön.

Professori Kari Uusikylä toteaa 15.12. HeSa:n mielipidepalstalla suomalaisten

olevan luopumassa sivistyksestä. Psykiatrina pidän pääministerin ja valtakunnan päälehden vaikutusta en vain luopumisena sivistyksestä vaan vaarallisena. Mielen manipulointi valheilla ja puolitotuuksilla johtaa kansalaisten kyvyttömyyteen hallita väärän tiedon synnyttämää pelkoa ja ahdistusta. Kun siihen liitetään pelko taloudellisesta toimeentulosta ja maapallon tuhosta saasteisiin, on polku fasismin nousulle valmis.

Avainsanat:

- rasismi,
- fasismi,
- Stubb,
- Armeijan komentaja,
- Sanoma,
- CIA,
- kidutus,
- voimapolitiikka,
- puolitotuudet,
- kansallinen etu,
- Putin,
- Merkel

Terroristit kiinni!

- Lauantai 20.12.2014 klo 9:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvallat on synnyttänyt sen globaalin terrorismin, jota vastaan se sanoo taistelevansa. Afganistanin hallituksen kutsuttua 1980-luvulla neuvostojoukot avukseen, Yhdysvallat alkoi tukea Osama bin Ladenin jihadisteja, tarkoituksenaan kaataa Afganistanin hallitus ja vahingoittaa Neuvostoliittoa. Neuvostoliiton länäolon aikana tytöt saivat käydä koulua, naiset olivat aktiivisia, opium- unikon viljely saatiin kuriin (YK:n tilastot ovat selkeät).

Muistamme kuinka jihadistien päästessä voitolle, julkisuuteen levisi valokuva lääkäri- presidentti Najibullahista, sähköpylvääseen hirtettynä, housut virtsasta märkänä.

Samaan aikaan Yhdysvallat alkoi suunnitella Balkanin valloitusta ja Jugoslavian destabilointia. Kongressin Foreign operations appropriation law kuvaa, mitkä muutkin maat olivat tähtäimessä. Destabilointia piti Jugoslavian lisäksi harrastaa myös Syyriassa, Angolassa ja Kuubassa.

Burkina Fason vaatimaton, suuren demokraattisen käänteen maassaan synnyttänyt Thomas Sankara tapettiin 1987. Hän kieltäytyi IMF:n avusta ja halusi Afrikan maiden yhteisiä toimia ylikansallista vallankäyttöä vastaan. Yhdysvaltojen ja Ranskan tiedustelupalvelut murhauttivat hänet nyt jo ex presidentti Campaoren avulla, joka itse ampui Sankaran. Campaore jatkoi 27v presidenttinä USA:n tuella antaen Ougadougoun lentokentän USA:n terrorilentojen tukikohtaksi. Kansa oli lopen kyllästynyt Campaore-USA:n vallankäyttöön. Se ei suostunut jatkamaan sitä vaan lähti kaduille. Campaoren oli pakko paeta maasta, mutta USA nosti nopeasti valtaan sotilashallituksen, jotta sankaristit eivät pääsisivät valtaan.

Bosnian sodassa Yhdysvallat tuki taloudellisesti ja aseisti presidentti Izetbegovicin jihadisteja, joiden tavoitteena oli perustaa Bosnian, osan Serbiaa ja Albanian käsittävä kalifaatti. Osama bin Ladenilla oli Bosnian passi ja hän sekä muut jihadistit, jotka myöhemmin osallistuivat Madridin junaiskuun, kaksoistornien tuhoon ja Lontoon pommi-iskuihinkin taistelivat Bosniassa. Osama bin Laden jäi kiinni rahoittaessaan Slovenian kautta Bosniaan tarkoitettua hyväntekeväisyys- lentokuljetusta, joka tarkastuksessa osoittautui 100 tonnin aselastiksi. Presidentti Clinton vieraili Izetbegovicin sairasvuoteella, ennen tämän kuolemaa, kiitollisena yhteistyöstä.

Irakin laiton sota sekä Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten hirmuteot Irakissa vuorostaan johtivat ääriliikkeiden nousuun, joita aikaisemmin ei maassa ollut. Muistamme jälleen USA:n entisen liittolaisen presidentti Saddam Husseinin hirsipuussa.

Yhdysvallat yritti jo 1980-luvulla tappaa myös Libyan johtajan Muammar Gaddafin. Hänen kotiinsa ammuttiin ohjus, yksi lapsista kuoli, mutta Gaddafi

itse jäi henkiin. Uudessa yrityksessä, Libyan pommituksissa, tämä Afrikan mantereen parasta ajanut, ja Nelson Mandelan kunnioittama johtaja saatiin kuitenkin tapettua, seivästettyä peräsuolestaan jihadistityyliin. Ulkoministeri Hillary Clinton totesi (veni, vidi, viciä myötäillen) tulimme, näimme, hän kuoli.

Vain jonkin aikaa tämän USA:n ja NATO:n pommitusten ja tuhon Pyrroksen voiton jälkeen koko Libya oli kaaoksessa. USA:n yrittäessä tukea tiettyä terroristiryhmää toinen yllättikin ja tappoi USA:n konsulin avustajineen.

USA on eräiden EU-maiden kanssa kouluttanut ja tukenut Syyrian hallitusta vastaan taistelevia terroristeja. Samaan aikaan kun miljoonat pakenevat kodeistaan, USA jatkaa sodan ylläpitämistä terroristien avulla. On varmoja tietoja valokuvineen John Mc Cainin neuvotteluista ISIS-ryhmän johtajien kanssa. Ehkä tavoitteena on saada myös silmälääkäri- presidentti Bashar al Assad murhattua.

USA käyttää aseisiin 640 miljardia vuodessa (valtion velka on 18 triljoonaa dollaria). Venäjä käyttää aseisiin 88 miljardia. USA:lla on sotilastukikohtia useassa Euroopan maassa, erityisesti Saksassa ja Italiassa. Tukikohtia on yhteensä 130 maapallon maassa. Kun Venäjällä on muutamassa maassa Venäjän ulkopuolella (Kazakstan, Tadzikistan) voi kysyä, mikä maa on aggressiivinen ja ekspansiivinen!

Yhdysvallat on nöyrytynyt julkistamaan osan massiivisesta kidutusohjelmastaan. Kun kidutusta on pitänyt vähentää, presidentti Obama on lisännyt kohdennettuja lennokkimurhia. Pelkästään Pakistanissa on suunnitellusti tapettu lennokeilla 47 henkilöä, mutta sen lisäksi on tullut tapettua 1147 henkilöä. Näihin sisältyy 9 hääseuruetta. Miten tällainen tuholais toiminta on vaikuttanut niihin heimoalueiden terroristeihin, jotka vuorostaan tappoivat 130 armeijakoulun lasta ja henkilökunnan jäsentä.

Näimme televisiossa USA:n entisen liittolaisen, Osama bin Ladenin näyttävän murhaoperaation. USA:n joukot ylittivät laittomasti Pakistanin rajan ja murhasivat kohteen ja muutamia oheisuhreja. Tämän näytöksen katsojat, rauhan nobelisti presidentti Obama ja ulkoministeri Clinton, ottivat tapahtumasta kaduilla kunnian ja suosionosoitukset.

Aseistautuminen ei kohdistu vain ulkomaihin vaan armeijan kalusto on myös USA:n poliisivoimien käytössä. Rotusorron palattua vuoden 1963 tasolle kansa on lähtenyt kaduille osoittamaan mieltään valkoisten poliisien ampumien mustien puolesta. Armeijan kalusto on näyttävästi esillä mielenosoituksia tukahdutettaessa.

USA-johtoisen NATO:n laajenemisella ei ehkä olekaan vain sotilaspoliittinen merkitys. Ehkä sitä koetaan tarvittavan niitä kansalaisia vastaan, joille ei riitä USA:n voimapolitiikan, vihan ja eriarvoisuuden kasvattamisen myötäily. Psykologista sodankäyntiä kansan mielen sitomiseksi sotapolitiikan puolelle käydään myös Suomen mediassa isoilla otsikoilla.

Nyt USA:n kongressi on päättänyt talouspakotteista Venezuelalle ja jatkaa lähes 60v ylläpitämiään pakotteita Kuuballe. Venäjälle säädettyjen pakotteiden lisäksi kongressi on valtuuttanut Obaman aloittamaan sodan Venäjää vastaan niin

halutessaan vain 10 kongressin jäsenen äänestäessä vastaan. (Helsingin Sanomat häveliäästi mainitsi 20.12. kyllä äänestystuloksen ja pakotteiden perustelut, mutta ei maininnut valtuutusta sotaan.)

Rikoskomisario Taisto Rajamäki totesi eräässä vankilan pihamaalla tehdyssä TV-haastattelussa näkevänsä presidentin linnan itsenäisyysjuhlissa enemmän konnia kuin konsanaan vankilassa. Luultavasti tämä pitää paikkansa myös globaalissa mitassa terroristeihin. Valkoisessa talossa on suurempia konnia kuin Guantanamossa.

Ovatko presidentti Niinistön tärkeänä pitämät hyvät suhteet Yhdysvaltoihin vain tilan varmistamista ja realismia. Tykin piipun edessä on parasta olla kiltisti!

Short English symmary. This is an overview of US terrorism, support of jihadism from 1980s Afganistan, 1990s Bosnia, 2000s Irak, Libya, Syria.

Avainsanat:

- USA ja terrorismi,
- US and global terrorism,
- Venäjän aggressio,
- länsi kieltää todellisuuden

Blogikirjoituksia Vuosi 2015

Pirkko Turpeinen-Saari

Presidentin puhe

- Perjantai 2.1.2015 klo 9:14
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Presidentti Niinistön pitäessä Uuden vuoden puhettaan tuhannet ukrainalaiset marssivat soihtukulkueena kansallissosialistisen, natsikollaboraattori Stephan Banderan syntymän vuosipäivän johdosta. Samana päivänä saattoi esimerkiksi yhdysvaltalaisesta Newsweek lehdestä lukea elokuvaohjaaja Oliver Stonen facebook-kirjoituksesta, jossa hän tavattuaan Edward Snowdenin ja Ukrainan entisen presidentin Janukovichin Moskovassa katsoi Ukrainan kriisissä näkyvän CIA:n käden jäljen.

Keskustelin vuosi sitten Ulkopoliittisen instituutin johtajan Teija Tiilikaisen kanssa. Olimme molemmat samaa mieltä siitä, että aikaisemmat Yhdysvaltojen salaiset ”likaiset temput ja sodat” pysyivät piilossa 60vuotta, koska vasta sitten salaisena pidetyt asiakirjat tulivat julkisiksi. Historiankirjat oli kirjoitettu sen totuuden pohjalta, jonka luultiin olevan totta. Tieto oli indoktrinoitunut kahden sukupolven tajuntaan eikä sitä mikään 60vuotta myöhemmin paljastunut totuus voinut enää muuksi muuttaa. Tiedostaan huolimatta Tiilikainen ei välitä ottaa tätä huomioon omassa työssään, vaan antaa vallan Yhdysvaltojen markkinoimille valheille ja tarjoaa ne eduskunnalle informaationa päätöksenteon pohjaksi.

Luova itsenäinen ajattelu on totuuden välttämätön pohja. Ne, jotka ovat olleet kiinnostuneita totuudesta, ovat jo kokonaisen vuoden tienneet kuinka Yhdysvalat on vuosien mittaan vaikuttanut Ukrainaan. Presidentti Clintonin perheen osallistuminen valtaannon suunnitteluun Jaltan kokouksessa, CIA:n osuus Maidanin väkivallassa ja CIA:n väen huonetilat Ukrainan sisäministeriön talossa, tarkka-ampujien sijoittuminen oikean sektorin hallussa olevien rakennusten katoille ja kommandojen koulutus mm. Israelissa (Haarezin mukaan), yksityisen eläkkeelläolevien yhdysvaltalaisien kenraalien osallistuminen fasistisesti toimivien palkkasotureiden kouluttamiseen eivät ole salaisuuksia.

Yhdysvaltojen johtama prosessi on ajautunut siihen, että demokratialla ei ole mitään sijaa Ukrainassa. Valtiovarainministeriksi on perustuslain vastaisesti valittu Yhdysvaltojen ulkoministeriössä palvellut investoija, talousministeriksi liettualainen sijoittaja ja terveysministeriksi georgialainen, sanaakaan ukrainaa taitamaton, entinen georgian hallituksen jäsen. Presidentti Poroshenkokaan ei useiden kansallisuuksiensa vuoksi olisi ollut laillinen ehdokkaaksi. Kun maassa vallitsee täydellinen EU:n tukema anarkia, mitä muuta voi odottaa. Sodan aloittaminen jo oli sotarikos, sen aloitti laitton vallankaappauksella pystytetty hallitus. Näitä laittomuuksia tuomitsemaan tuskin pystytetään sotatribunaalia, koska USA on lakien yläpuolella ja on Ukrainan näihin laittomuuksiin johdatellut.

Yhdysvaltojen suunnitelmallisesti suorittama Jugoslavian hajottaminen ja ”haltuunotto” on paljastunut 20v tapahtuman jälkeen ja saanut tieteellisen kuvauksen George Szamuelyn kirjassa ”Bombs for Peace; NATO’s Humanitarian war on Yugoslavia”. Tässä teoksessa paljastuu ”kansainvälisen yhteisön” toiminnan

kaksinaismoraali, jolla musta muutetaan valkoiseksi vain siksi, että siitä on hyötyä Yhdysvalloille ja eräille entisille siirtomaavalloille. Vilpittömät hyvän tahtoiset EU-maat myötälivä tietämättöminä isojen poikien sotatoimia.

Ukrainan kohdalla totuus on ollut tosiaikaisesti läsnä koko ajan valheen ja manipulaation rinnalla. Läntinen propaganda on kuitenkin niin massiivista ja Yhdysvaltojen presidentin kyky valehdella omalle kansalleen (esim NSA:sta) ja koko maailmalle YK:n puheessaan (esim. Malesialaiskoneen alasampumisesta) niin vakuuttavaa, että suuri osa EU maita on niellyt propagandan sellaisenaan.

Nyt kuitenkin rohkea ja itsenäinen elokuvaohjaaja Oliver Stone on rikkonut kuplan. CIA:n tukeman Ukrainan väkivaltaisen vallankaappauksen ja sen jälkeisen sodan aloittamisesta on kulunut vajaa vuosi. Totuuden odottamiseen ei tarvita enää 60 vuotta. Eurooppa on kuitenkin muuttunut yhä selkeämmin Yhdysvaltojen vasalliksi. Suuri osa EU-maista kuuluu USA:n sotapolitiikkaa ja valheellista kaksinaismoraalia levittävään NATO:on. Naapurimaamme Eesti on NATO-jäsenyyden lisäksi valinnut amerikkalaisen presidentin ja pitää amerikkalaisia sotajoukkoja omalla maaperälläään, osoituksena lojaaliudesta Yhdysvalloille. Historiallinen Eestin lojaalius vuorotellen Saksaa, Neuvostoliittoa, Natsi-Saksaa kohtaan on saanut jatkoksi lojaaliuden Yhdysvaltoja, nykyistä sotilaspoliittista maailmanmahtia kohtaan.

Presidentti Niinistön puhe heijasteli sitä todellisuutta, jonka EU, Yhdysvaltojen pakottamana, on edellyttänyt jäsenmaiden pitävän oikeana. Se todellisuus ei mielestäni ole totta. Suomalaiset pakotetaan, kaupallisen lehdistön ja poliittisesti vinoutuneen YLE:n avulla uskomaan valheet totuudeksi. Englanninkielentaitoisille on kuitenkin mahdollista saada myös todellista tietoa. Vaarallisinta on se, että suuri osa aikaisemmin rehdeistä suomalaisista poliitikoista on painanut päänsä vallan edessä.

Brief English summary: President Niinistö of Finland gave a New Year's speech which was analogous to the requirements of US and EU comprehension of reality. That however is not the truth that every creative genuine person should accept. Earlier it took 60 years to learn the truth of US dirty tricks all over the world as the information became declassified. The history books were written according to supposed facts instead of true facts. After 60 years the "truth" was indoctrinated and no new real truth had any influence. Now we have from the beginning known what is happening in Ukraine, but the US-led propaganda and military power has influenced the minds in the western world, through projection, to believe that it is Russia to blame instead of CIA and the US.

In Newsweek and other newsmedia we have been able to read the brave Oliver Stone come out on Facebook, with his opinion of CIA and US involvement in Ukraine for years. Europe needs Oliver Stone and people like him, who do not bow their heads in front of the military power of the US and NATO. Every creative person needs support to his/her ideas about the facts in global relations.

President Niinistö is a lawyer and a honest person. Sometimes I hope that also presidents of today would have the strength like Finnish president Kekkonen

(1956-1982) who had honesty and humanity leading his thoughts and speeches. Historic even painful truths which were difficult for many Finns to tolerate were always on his agenda. If a country does not know its history right, makes new mistakes. According to that EU should realize why it got mixed in US endeavours in Ukraine and why it is so difficult to admit the mistakes taken.

Avainsanat:

- EU mistakes in Ukraine,
- speech of president Niinistö,
- presidentti Niinistön puhe,
- totuus Ukrainasta,
- luova ajattelu totuuden edellytyksenä

Saksa ja USA jakavat Euroopan omistuksen ihmishengistä välittämättä

Tiistai 13.1.2015 klo 11:11

Voin pahoin katsoessani valtiojohtajien marssia Pariisissa. Kova Merkel ja heikko Hollande rinnallaan sotarikoksiin syylistynyt Israelin pääministeri Netanyahu ja sisällissotaa USA:n tuella käyvä Ukrainan presidentti Poroshenko.

Vuorokautta aikaisemmin liittokansleri Angela Merkel oli tarkastanut Ukrainan pääministeri Yatsenjukin kanssa kunniakomppanian. Ukrainan pääministeri kertoi kantanaan Venäjän toimineen toisessa maailmansodassa aggressorina fasistista Saksaa ja Ukrainaa kohtaan. Tämä kanta, samoin kuin Yatsenjukin aikaisemmat kannanotot, tuovat mieleen keskiajan noitavainot tai myöhemmän ajan Yhdysvaltojen Ku-klux-klanin pimeyden. Tällainen Saksan ja Ukrainan liittolaisuus näyttää hyödyttävän Merkeliä.

Juutalaiset eivät olleet Saksan johdon mielessä sen tukiessa fasistisen presidentti Tudjimanin asejoukkojen muodostamista ja aseistamista Kroatiaassa. Kroatia katkaisi liittovaltion armeijan kasarmeista sähkön, veden ja ruoan saannin. Viikkokausia asevelvolliset saivat kokea nälkää ja heidän kykynsä turvata kansalaisten hyvinvointia estyi täysin.

Elokuussa 1991 Zagrebin juutalaisten kokouspaikkaan oli asetettu pommi. Juutalaisyhteisön johtaja tohtori Klara Mandic totesi, pahinta olevan, että monissa tapauksissa uhkaajat ovat samoja kuin natsiaikana, samoja henkilöitä, nyt seitsemissäkymmenissään.

Syyskuussa samana vuonna kroatialaiset asejoukot polttivat Pakracin ortodoksisen hiippakunnan barokkirakennukset vuodelta 1732.

Marraskuussa 1991 kroaatit ajoivat kaksikymmentäviisituhatta serbiä pois Länsi-Slavoniassa sijaitsevista kodeistaan.

1995 vuorostaan 250.000 serbiä ajettiin kodeistaan Krajinasta, tuhansien tultua tapetuiksi pakomatalla Bosniaan.

Joulukuussa 1991 Euroopan johtajat kokoontuivat Maastrichtiin. Saksa oli Jugoslavian hajottamisen kannalla, muut 11 yhtenäisyyden säilyttämisen kannalla. Saksa sai neuvotteluissa tahtonsa läpi. Euroopan yhtenäisyys oli ostettu Jugoslavian kustannuksella.

Krajinan tapahtumia oli valmisteltu MPRI:n - yhdysvaltalaisen kenraalien yksityisen firman toimesta 7 kuukauden ajan. Hyökkäyksen tukena olivat CIA:n satelliitti- ja tietoyhteydet. USA:n suurlähettiläs Peter Galbraith oli vakuuttanut 3.8.1995 Milan Babićille, Krajinan serbitasavallan pääministerille, Yhdysvaltojen suojelevan serbien turvallisuutta kotiseudullaan. Lupauksista huolimatta Kroatian armeija ryhtyi hyökkäykseen 4.8.

Toisen maailmansodan aikainen serbien holokausti on salattu. Fasisti-kroaattien

ja muslimien sekä keskitysleirejäkin johtaneiden katolisen kirkon pappien rikok-
sista on vaiettu. Nyt historia toistaa itseään. Itsenäistyneessä Kroatiassa
serbeille annettiin henkilökortit, joiden viimeinen numero päättyi 3:een. Ei enää
hihanauhaa, tunnukseksi ortodoksisuudesta, vaan samaa tavoitetta palveleva
henkilökortin numero.

Holokaustin uhrin oli tarkoituksenmukaista leimata aggressoreiksi palvelemaan
Saksan ja Yhdysvaltojen propagandaa. Serbit leimattiin totuuden vastaisesti
syyllisiksi Jugoslavian sotaan. Serbeille asetettiin talouspakotteita, mutta ei
kansainvälisiä lakeja rikkoneille suurvalloille tai heidän liittolaisilleen.

Saksa ja Yhdysvallat ovat jakamassa Eurooppaa omiin reviiereihinsä. Slovenia ja
Kroatia tulivat Saksalle, Bosnia ja Kosovo Yhdysvalloille. Jakajien intressit ovat
yhteisiä.

Ukrainassa toistetaan samaa kaavaa. Saksan ja USA:n toiveiden mukainen
Ukraina saavutetaan uhkaamalla, että muutoin Euroopan yhtenäisyys on
vaarassa. Kuten Jugoslavian yhteydessä serbit, nyt Venäjä on rakennettu syn-
tipukiksi. USA:n ja Saksan taloudellinen ahneus ei piittaa ihmisuhreista. Ju-
goslaviassa ainakin 100.000 ihmisuhria ja miljoonien pakolaisuus ja taloudellinen
ahdinko ovat Madelene Albraithin sanoja lainatakseni (Irakin miljoonien uhrien
mielekkyttä kysyttäessä) due price - kohtuullinen hinta.

EU ja Yhdysvallat liittivät Ukrainan väkivaltaisella vallankaappuksella omaan
intressipiiriinsä vastoin ukrainalaisten taloudellisia etuja. Propagandistisilla
mielikuvilla maalattiin jokaiselle ukrainalaiselle ruusuinen tulevaisuus lähellä
EU:ta. Ukraina liitettiin lähentymissopimuksella EU:n ja USA:n kanssa sotilaal-
liseen yhteistyöhön. EU ja USA hyväksyivät vaalit, joihin sodan oloissa suuri osa
kansasta ei voinut osallistua ja joiden yhteydessä tv-kanavat olivat oligarkkien
ja tulevan presidentin omistuksessa. Vaalien seurauksena lännen sotilaallinen
toiminta kävi mahdolliseksi.

Ukrainan juutalaiset kokivat tulleen vainotuiksi, venäjänkieliset ja aikaisem-
man hallinnon aikana virassa olleita uhattiin lynkkauksella. Kymmeniä poltettiin
elävältä Odessassa fasististen joukkojen riemuitessa ulkopuolella. Kolmentoista
prosentin kannatuksen omaava kommunistinen puolue on pyritty lakkautta-
maan kuten Hitler lakkautti 1933 sekä kommunistisen- että sosialidemokraat-
tisen puolueen. Demokratiaa ja venäjänkielisten tasaveroista asemaa vaativat
kansalaiset on leimattu terroristeiksi, kuten USA:n ja Israelin hallitukset tapaavat
nimetä vastustajansa.

Yhdysvaltalaisen kenraalin järjestö MPRI on kouluttanut fasistisia, Ukrainan
armeijan komentoa taivuttamattomia ja oligarkkien rahoittamia joukkioita viime
keväästä lähtien. Jos koulutus on yhtä tehokasta kuin 1995 Kroatiassa, joukot
ovat kohta valmiita toimintaan.

Yhdysvaltojen ja EU:n tiedotusvälineet ovat maallaneet Venäjän aggressoriksi.
Provokaatioilla kuten todennäköisesti Malesialaiskoneen alasampumisesta vas-
tuussa oleva Ukrainan hallitus on osoittanut kykenevänsä Yhdysvaltojen Etelä-

Amerikassa, fasisti -kroaattien Kroatiassa ja jihadistien Bosniassa suorittamien tihutöiden kaltaisiin likaisiin temppuihin.

Venäjälle on asetettu talouspakotteet, kuten aikanaan serbeille. Toiveissa on, että Ukrainan jälkeen Venäjästä saataisiin USA:n ja Saksan pääoman siirtomaa.

Itä-ukrainalaisilta on katkaistu pankkiyhteydet, eläkkeidenmaksu, sosiaaliturva, maa- ja rautatieyhteydet. Sähköyhteyksien katkaisu on johtanut onnettomuuksiin kaivoksissa, kansalaisten jokapäiväisestä elämästä on tehty kauheaa.

Ranskan hallituksen järjestämässä johtajien marssissa ei ollut mitään aitoa. Militarismilla pyritään vastaamaan Euroopan suurimpaan ongelmaan; totuuden ja humanismin puutteeseen.

Brief English summary: The situation in Ukraine seems to be a repetition of that of Croatia 1991-95. Germany supported by the US is in the name of European unity forcing the EU follow its path unquestionably. That happened in Maastricht Dec 1991 and it is happening now. The holocaust of the Serbs was denied and partially the same fasists as during the world war II started the persecution of Serbs putting the blame on them as they were the main obstacles to the German-US conquer of the Balkans.

Now the fasists and the admireres of the WWII fascist leaders are leading Ukraine if not directly, indirectly. The retired US generals MPRI supported by the CIA has been training Ukrainian militias since last spring exactly the same way they were training the Croatian militias in 1995. Prime minister Yatsenjuk has named Russia to have been the aggressor against fascist Germany and Ukraine. Angela Merkel supports him by inspecting the honorary guard together with him in Berlin. The air about Yatsenjuk resembles that of Ku-klux-klan or Middle age witch hunt mentality.

Now Russia has been named the culprit just like the Yugoslav leadership 1991-1996. (In the leadership many were Croats, however only Serbs were useful to put the blame on) The Serbs were for the integrated Yugoslavia with all nations being equal. The Croat and Bosnian leadership supported inequality.

The German -US axis could get to their goals only in collaboration with jihadists and fascists. They had to let the war go on year after year in order to achieve the conquer.

Now they cannot let any peace negotiations in Ukraine as the defeat over those who want democracy and equal rights for Russian speaking individuals, jews and communists has not been achieved. Death, human suffering, cold, lacking banking possibilities, lacking pensions, lacking roads or railroads or electricity does not matter to those, who make decisions in Washington's and Berlin's warm homes and cozy living-rooms.

Europe is not lacking marches along the streets of Paris, stronger militarism or speeches from leaders of Europe. It needs humanism and truth.

Avainsanat:

- jihadismi,
- fasismi,
- Saksa ja USA jakavat Euroopan,
- Ukraine follows the Croatian manuscript,
- valtioterrorismi,
- Merkel,
- Obama,
- Ukraina,
- Jugoslavia

Sanavapaus, rasismi ja enemmistön valta

- Sunnuntai 18.1.2015 klo 12:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Pariisin terrori-iskun tekijät olivat algerialaistaustaisia miehiä. Heidän käydessään koulua 1980-luvulla Ranskassa, siirtomaavalta oli lain mukaan opetettava myönteisenä. Kahdeksan vuotta kestänyt Algerian itsenäistymissota oli ranskalaisessa kielenkäytössä ”järjestyshäiriö”. Vasemmisto vaati siirtomaavallan hyväksyvään lakiin muutosta, mutta ei saanut sitä läpi. Lopulta Ranskan presidentti v.2006 pyysi perustuslakituomioistuinta ottamaan asiassa kantaa. Päätökseksi tuli, että asia ei kuulu lailla säädettäväksi vaan se on hallinnollinen kysymys.

Tuntuu selvältä, että ilmapiirissä, jossa väestön enemmistö kokee alistavan asenteen tiettyä kansanryhmää kohtaan luonnollisena, alistetun ryhmän pyhiin asioihin kohdistettu pilkka olisi erityisen vauriottavaa. Ylemmyyttään luonnollisena pitävä kansanosa ei huomaa asenteessaan mitään vikaa, koska se on luonnollinen.

Suomessa lestadiolaisia, helluntailaisia ja ateistisia lapsia on voitu pilkata niin opettajien kuin lasten toimesta. Sitä on pidetty luonnollisena. Seimikuvaelma on itsestään selvyys, sen kyseenalaistaminen on koettu luonnottomaksi.

Helsingin Sanomien Laura Saarikoski kuvaa 18.1. laajassa artikkelissaan mustien asemaa Yhdysvalloissa. Hän matkaa mustan 71-vuotiaan Annie Pearl Averyn kanssa katsomaan elokuvaa, joka kertoo mustien kansalaisoikeusmarssista äänioikeutetuksi rekisteröitymisen puolesta 1965. Tapahtumat huipentuivat Selman kaupungin Edmund Pettusin sillalla, jossa poliisi otti mielenosoittajat vastaan pampuin, ruoskin ja asein. Tapahtumaa kutsutaan verisunnuntaiksi. Pohjoisesta tulleita mustien puolustajia tapettiin, mm. kaksi valkoista opiskelijaa murhattiin.

Vaikka Selman kaupungin asukkaat ovat valtaosin nykyisin mustia, silta on edelleen Edmund Pettusin silta. Prikaatikenraali Edmund Pettus kuului mustia lynkkaavan Ku-Klux-Klanin johtoon. Ehkä syy siihen, että sillan nimeä ei ole muutettu, johtuu mustien huonosta itsetunnosta. Avery pohtii mustien ongelman olevan siinä, että ”yhteytemme omaan historiaamme on katkennut. Emme tiedä mistä tulemme, ja meillä on siksi huono itsetunto. Ajatteleimme, ettei meille oikeastaan kuulu parempaa.”

Suomessa Helsingin kaupunki nimesi 1942 Heikikadun Mannerheimintieksi. Syyskuun 14. päivänä 1939 Akateeminen Karjalaseura oli julistanut: ”Nyt on aika iskeä. Sotilaittemme uljas sankarihenki ja päällystömme henkinen ylivoimaisuus oppimattoman ja sivistymättömän ryssäläispäällystön rinnalla. Voittomme on varma. Kohta tulee hetki, jolloin emme enää taistele yksin.”

Kesällä 1941 Mannerheim oli määrännyt Neuvostoliiton Itä-Karjalan miehitetyllä alueella karjalaisille ja venäläisille siviileille henkilökortit. Karjalaa puhuville

vihreät ja venäjää puhuville punaiset. Venäläiset määrättiin sijoitettavaksi keskitysleireihin. Vuonna 1942, jolloin Mannerheim sai kunnianosoituksena pääkaupungin valtakadun nimitetyksi omalle nimelleen, 3516 siviiliä kuoli suomalaisten pystyttämällä keskitysleireillä. Samaan aikaan kun Olga Mihailovna määrättiin keskitysleirillä lopettamaan seitsemän kuukauden ikäisten vauvojensa imettäminen ja liukumisen kuolemaan, Mannerheim antoi 10.5.1942 päiväkäskyllä vapaudenristin kaikille Suomen äideille kollektiivisesti.

Tämä päiväkäsky Suomen äideille koristaa edelleen useiden Suomen kirkkojen seiniä, samoin kuin useissa Suomen kaupungeissa kansalaiset asuvat Mannerheimintieellä, kuten kesäisin minäkin.

Vaikuttava osa Suomen sivistyneistöä koki asiat kuten Akateeminen Karjala-seura. Rasismi venäläisiä kohtaan oli ylevöitetty osaksi suomalaisen sivistyneistön identiteettiä.

Voisiko olla niin, että nykyinen Suomen median järjettömyyden asteen ylittänyt Putin-viha ja Venäjä-vastaisuus, jota myös eduskunta myötäilee voisi liittyä osittain siihen, että venäläiset eivät ole algerialaisia eivätkä USA:n mustia. Venäläiset ovat itsenäisiä ja heillä on hyvä itsetunto. Se herättää Yhdysvaltojen valtaa myötäilevässä mediassa raivoa, jota ei pelkkä vahvemman myötäily tyynnytä.

Avainsanat:

- Mannerheim,
- Venäläiset,
- Pariisin terroristi-isku,
- sanavapaus,
- rasismi,
- siirtomaavalta,
- orjuus

Presidentti Niinistö ja Venäjän propaganda

- Lauantai 24.1.2015 klo 14:34
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Presidentti Sauli Niinistö on käynyt Brysselissä. Hän nosti siellä esiin Venäjän propagandan ja välttämättömyyden lisätä EU:n yhteisiä toimia tuota propagandaa vastaan nimittäen sitä yhteisiksi toimiksi kyberturvallisuuden puolesta.

Yle:n uutistoiminnansta vastaava Atte Jääskeläinen on myös pahoitellut itseensä kohdistuvaa, mielestään aiheetonta kritiikkiä, Venäjä-uutisoinnissa.

Presidentti Niinistö on Yhdysvaltojen johdon rinnalla kritisoidessa Venäjän uutistoimintaa. Yhdysvaltojen valtiollisen tiedotuksen valvonnan johtaja on nostanut Russia Today-utiskanavan ISIS:in ja Boko Haramin rinnalle maailman suurimpina uhkina.

Mistä nyt on kysymys? Viime vuosiin saakka läntisillä uutistoimistoilla on ollut tiedotuksen monopoli. USA:n ja entisten siirtomaavaltien johtajat ovat voineet kutsua harvainvaltaa demokratiaksi, käydä rauhassa laittomia sotia ja teloittaa haluamiaan valtioiden johtajia, joutumatta kiinni. Uutistoimistot ovat selittäneet kaiken parhain päin. Kesti 60 vuotta ennenkuin salaiset operaatiot paljastuivat esimerkiksi USA:n rikoksista Aasian ja Etelä-Amerikan maissa.

Olin vuonna 1986 Kabulissa Aasian ja Afrikan maiden järjestämässä kokouksessa, jossa käsiteltiin demokraattista tiedonvälitystä. Siellä kritisoitiin käytäntöä, jossa suurvaltojen toimittajat matkustavat kriisimaihin ja tulkitsevat siellä tapahtumia pikaisesti analysoiden omasta näkökulmastaan. Kokouksessa pidettiin suositeltavana sitä, että paikalliset toimittajat, jotka tuntevat poliittiset ja taloudelliset prosessit parhaiten, lähettäisivät uutisia.

Tilanne on nyt toinen kuin 60 vuotta sitten. Yhdysvaltojen ja Saksan toimet ”kansainvälisen yhteisön” tuella Balkanilla 1990- luvulla on selvitetty tarkoin George Szamuelyn kirjassa: Bombs for peace, NATO:s humanitarian war on Yugoslavia. Paljastumiseen meni 20 vuotta. Yhdysvallat pääsi tunkeutumaan yksipuolisen läntisen uutisoinnin voimalla Eurooppaan miehittäen Bosnian ja Kosovon.

Ukrainan valloitusta sen sijaan voidaan seurata tosiaikaisesti. Sitä tietoa ei kuulla EU:n poliittisesta johdosta eikä Suomen yleisradiosta. Tieto on haettava useista läntisistä, venäläisistä, ukrainalaisista, israelilaisista, ranskalaisista, iranilaisista, kanadalaisista, yhdysvaltalaisista jne. lähteistä.

Atte Jääskeläinen pahastuu itseensä kohdistetusta kritiikistä suotta. En nimittäin ole kertaakaan nähnyt YLE:n televisiouutisissa objektiivista kuvaa tapahtumista. Viimeisin harhaanjohtava viikko on juuri eletty. Presidentti Poroshenko määräsi suurhyökkäyksen aloitettavaksi kaikilla rintamilla 18.1. sunnuntaiaamuna klo 6. Samana päivänä hän kuitenkin osallistui näyttävään rauhanmarssiin pappien rinnalla kansalaisten kantaessa osanottokylttejä bussi-iskun uhreille, joka bussi-

isku lieene ollut armeijan aikaansaama. Yle ei kertonut suurhyökkäyksestä mitään.

Mietin mielessäni mitä mainostoimistoa Poroshenkon mm. yhdysvaltalaiset avustajat nyt käyttävät? Balkanin sodissa Yhdysvallat käytti valloituksessaan apuna kroatialaisia fasistisia joukkoja ja Bosnian jihadisteja, joiden yhteisenä mainostoimistona oli yhdysvaltalainen Ruder-Finn. Terroristiset provokaatiot käännettiin mainostoimiston propagandan avulla nopeasti serbien syyksi. Mieli pide muokattiin suotuisaksi serbialueiden pommituksille. Georgian presidentti käytti aloittamassaan sodassa Etelä-Ossetiassa belgialaista mainostoimistoa. Heti sodan alkamisen jälkeen julkisuuteen syötettiin Venäjän syyllistävää propagandaa ja pääkaupungin kaduilla nähtiin ilmapalloja kantavia "rauhankulkueita".

Oikeudentuntoisena pitämäni presidentti Niinistön asenne vaikutti tyrmäävästi. Se, että EU:n ja Suomen poliittiset toimijat ja tiedotusvälineet eivät kuvaa totuudenmukaisesti Ukrainan tapahtumia on tosiasia. Se on vaarallista ihmisten tietoisuuden ja demokratian kannalta. Halu asettua syystä tai toisesta USA:n väkivaltaisen maailmanvalloituksen ja voimapolitiikan kannalle olisi perusteltava toisin kuin olemalla kertomatta mitä tapahtuu.

Euroopan poliittiset toimijat ja YLE eivät ole kertoneet vaikutusvaltaisesta 2013 syyskuussa pidetystä Jaltan kokouksesta, jossa Clintonien ja Ukrainan oligarkkien avulla sovittiin Ukrainan tulevaisuudesta. Maidanin väkivaltaisten, osittain Israelissa ja Puolassa koulutettujen kommandojen tekemät murhat on sivuutettu. Parlamentin rasistiset lakialoitteet Itä-Ukrainan venäläisten kieltä ja oikeuksia kohtaan on painettu villaisella. Juutalaisten ja kommunistien vainosta ollaan hiljaa. Alasammutun malesialaiskoneen tutkinnan johto on annettu todennäköiselle syylliselle Kiovan hallinnolle eikä kansainväliselle puolueettomalle tutkimuslautakunnalle. Fasistisin tunnuksin varustettuja yksityisiä armeijoita ei mainita. CIA:n ja yhdysvaltalaisen kenraalien yksityisen yrityksen suorittama näiden fasististen joukkojen valmennus sivuutetaan. Kroatiassa tämä kenraalien yritys valmensi 250.000 serbin etnisen puhdistuksen ja n 4000 tappamisen.

Mihin sanavapaus katoaa silloin kun on kysymys venäläisten sanavapaudesta. Seuraan päivittäin monien muiden ohella Russia Today-kanavaa. RT haastattelee maailman johtavia asiantuntijoita, joista YLE voi vain haaveilla. Suosittelen sitä lämpimästi myös presidentti Niinistölle, jotta hänelle tulisi oma käsitys venäläisestä tiedonvälityksestä.

Presidentti puuttui myös lapsikiistoihin ja piti niitä Venäjän propagandana. Lasten- ja nuorisopsykiatrian erikoislääkärinä tiedän kokemuksesta, että Suomessa on paljon epäkohtia juuri lastensuojelussa. Kirjoitin kirjan aiheesta, mutta en löytänyt kustantajaa. Kukaan ei halunnut kustantaa "kauhutarinoita". Kun Venäjän lapsiasiamies nosti asian esiin julkisuudessa, ajattelin, että olisi hyvä perustaa pieni työryhmä pohtimaan asiaa. Mitä haittaa siitä olisi, että Venäjän ja Suomen edustajat yrittäisivät parantaa yhteisymmärrystä ja siten myös kehittää suomalaisten omaksikin eduksi lastensuojelua.

Mielestäni jotain on pahasti vialla, jos nettivakoilua, kidutusta, salaisia vankiloita,

taloudellisia pakotteita, laittomia sotia ja muuta mielivaltaa käyttävää maata miellyttääkseen Euroopan itseään sivistysvaltioina pitävien maiden on alistuttava projisioimaan paha todellisen pahan sijasta Venäjään.

Avainsanat:

- presidentti Niinistö,
- Venäjän propaganda,
- länsimainen propaganda,
- Yle,
- Atte Jääskeläinen,
- sanavapaus,
-

EU hyväksyy fasismin kun se hyödyttää taloudellisesti

- Torstai 29.1.2015 klo 12:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

USA ja Saksa toimivat fasismin edistäjinä Euroopassa 1930-luvulla. USA:n oikeistolaiset pankkimiehet alkoivat rahoittaa Saksan aseistamista Hitlerin valtaannousun jälkeenkin. Senaattori Vanderberg katsoi että Yhdysvaltojen ulkopoliittikan tulisi tukea vastakkaisia osapuolia toivoen aseellisuuden nostavan maata lamasta.

1990-luvun aikana Balkanin valloituksen katsottiin hyödyttävän sekä Saksaa, että Yhdysvaltoja taloudellisesti että sotilaallisesti. Kroatialaiset Yhdysvaltoihin ja Kanadaan paenneet fasistit jälkeläisineen palailivat pikkuhiljaa entiseen kotimaahansa. Kroatian fasistivaltion johtajien maine palautettiin. Patsaita pystytettiin. Saksa tuki fasistisia asejoukkoja, katolisen kirkon rahastot rahoittivat.

Yhdysvallat ja Saksa käyttävät fasistisia ja jihadistisia liikkeitä, jos niistä on taloudellista hyötyä samalla kun ne näennäisesti kauhistelevat natsimielenosoituksia.

Euroopan unionin jäsenmaista Baltian maat eivät ole käsitelleet natsimenneisyytään. En ole nähnyt elokuvia tai kaunokirjallisuutta, joissa olisi kuvattu sitä intoa, millä virolaiset, latvialaiset ja liettualaiset suorastaan teurastivat kymmeniä tuhansia muualta Euroopasta tuotuja juutalaisia ja fasismiin kriittisesti suhtautuvia kansalaisia. Nämä teloittajat ja vanginvartijat saivat turvapaikan Kanadasta, USA:sta, Australiasta ja Isosta-Britanniasta.

Fasististen julmuuksien käsittelemättömyys ja kieltäminen on synnyttänyt nyky-Eurooppaan räjähdysvaaran. Psykiatriselta kannalta ”kieltäminen” on kokonaisvaltaisin ja voimakkain torjumisen muoto, jonka vaihtoehtona on mielen hajoaminen ja avuttomuus.

Tarve kieltää oma syyllisyys on johtanut siihen, että tuhoamisleirien merkitys on kiellettävä. Tilanteen kaameus vain on siinä, että kieltäminen johtaa väkivallan toistamiseen. Jos teloituksista olisi joutunut vastuuseen ja jokainen olisi kohdannut tekojensa seuraukset, surutyö olisi voinut alkaa.

Ukraina on toistanut Kroatian tavoin historiansa. Fasistijohtajille on pystytetty patsaita ja maine palautettu. Väkivaltaisella vallankaappauksella synnytetty hallitus julisti sodan vähemmistökansalle, toista kieltä puhuvalle Itä-Ukrainan väestölle uhaten tehdä saman kuin Maidanin väkivaltaiset teloittajat olivat tehneet Kiovassa.

Hyvällä syyllä voi sanoa, että Venäjä pelasti Krimin asukkaat teurastukselta, jonka kohteeksi Itä-Ukrainalaiset ovat nyt joutuneet. Euroopan neuvoston parlamentti on kuitenkin kokouksessaan, jossa se eväsi Venäjältä äänestysoikeuden, korottanut Krimin tataarit erityissuojelukseen. Tataarithan muodostivat fasis-tisen ryhmän taistelemaan puna-armeijaa vastaan, jolloin heidät niin syylliset

kuin syyttömät karkoitettiin Siperiaan. Yhteistä Kroatialle ja Ukrainalle tässä on fasistien maineenpalautus olivat fasistit sitten missä päin Eurooppaa tahansa.

Fasistien maineen palautus edellyttää juutalaisten ja serbien holokaustin vähättelelyä. Serbien holokaustin kieltämisen kliimaksina voi pitää Belgradin pommitusta 1999. Serbit ovat kannattaneet perustuslaeissaan, niin Jugoslavian kuin Serbian aikana demokratiaa. Saksalaiset pommittivat Belgradia kuten toisen maailmansodan aikana. Jos pommituksen kohteena olisi ollut Jerusalem, EU ei olisi sitä hyväksynyt.

Yhdysvaltojen ja Saksan taloudellisia ja sotilaspoliittisia etuja palveleva media on kääntänyt mustan valkoiseksi. Kieltämisdefenssi on muuttanut syylliset syyttömiksi.

Jotta fasistisen menneisyytensä ja nykyisen fasismista hyötymisen voi peittää tarvitaan voimakasta propagandakoneistoa. Sen avulla on venäläisistä tehty tämän päivän rasismin kohteita. Venäläisistä, jotka kantoivat raskaimman uhrin fasismin torjumisessa on tehty aggressoreita. Ukrainan pääministeri yritti Berliinin puheessaan kääntää historian pääläelleen. Psykiatrina tällainen toiminta täyttää vakavan luonnehäiriön tunnusmerkit. Valitettavasti nämä tunnusmerkit täyttäviä aineksia näkee Euroopan neuvoston parlamentin ja ETYJ:n kokouspöytäkirjoissa, EU:n päätöksissä, jotka koskevat Venäjää tai Yhdysvaltojen johtajien puheissa, joissa Russia Today:n ohjelmia kutsutaan "vihollisen propagandaksi".

Eurooppa on kaoottisessa tilassa. Terveelle järjelle olisi tilausta!

Avainsanat:

- 1930-luku palaa,
- USA:n ja Saksan suhde fasismiin,
- Baltia ja fasismi,
- kieltäminen defenssinä

Suomen poliitikkojen todellisuus ei ole minun

- Maanantai 2.2.2015 klo 9:56
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Pekka Haavisto käsittelee blogissaan suomalaisille poliitikoille tuttuun tyyliin Venäjän arvoja ylhäältä alaspäin. Hän tietää mikä Venäjälle olisi hyväksi, mutta kun se ei tottele. Länsimainen demokratia, ihmisoikeudet, vapaat vaalit, naisten tasa-arvo, ilmaisuvapaus ja kansalaisyhteiskunta, ne meillä ”läntisessä maailmassa” ilmeisesti on, mutta Venäjällä ei?

Pertti Salolainen, Heidi Hautala ja Jussi Niinistö pohtivat 29.1. A-studiossa Suomen osallistumista Yhdysvaltojen Virossa järjestettävään lentosotaharjoitukseen. Vihreiden Heidi Hautala, joka on uskaltanut puhua suunsa puhtaaksi Venäjän kauheuksista eduskunnan juhlapöydässäkin, syytti nyt Venäjää Euroopan oikeiston tukemisesta.

Tässä on ongelma. Suomalaiset poliitikot joko eivät tiedä tai eivät tunnusta sitä, että Yhdysvallat sekä omassa roolissaan, että NATO:n ylipäällikön roolissa pyrkii määräämään sen miten asioiden tulee olla. Se haluaa, että maailmaa hallitaan 80 rikkaimman yksilön ja Wall Streetin ja asevoimien etujen mukaan. Presidentti Obama julisti valtion tilaa koskevassa puheessaan Yhdysvaltojen olevan maailman johtaja.

Jos Pekka Haavisto katsoo meidän ”läntisten arvojen” olevan samat kuin Yhdysvaltojen arvot, joita se edistää aseiden voimalla, silloin vaalien ostaminen rahalla on demokratiaa parhaimmillaan. Osoittivathan kuuluisat 8 vuoden takaiset Suomen eduskuntavaalit, että rahalla voidaan ostaa porvarihallitus. Kidutusta harjoittavat salaiset USA:n vankilat Liettua ja Puolassa edustavat länsimaista demokratiaa. Yhdysvaltojen kansalaisen nimittäminen Ukrainan valtiovarainministeriksi, liettualaisen talousministeriksi vastoin Ukrainan omaa perustuslakia lienee myös länsimaista demokratiaa.

Istuin viime torstaina tyttären tyttäreni kanssa Doc Pont dokumenttielokuvafestivaalin katsomossa. Näimme Laura Poitrasin elokuvan Citizen four, joka kuvaa tunti tunnilta Edward Snowdenia Hong Kongilaisessa hotellihuoneessa, hänen paljastaessaan NSA:n suorittamaa maailmankattavaa vakoilua.

Urkinnan laajuus, ei ollut vaikuttavin asia elokuvassa vaan se kuinka Iso-Britannia ja Saksa ovat täysin rinnoin mukana. Sama Ison-Britannian Menwith-hillin tukikohta, joka jo 1960-luvulta lähtien palveli USA:n Uuden Seelannin, Australian, Kanadan ja Ison-Britannian yhteistä Echelon-satelliitti vakoilua, toimii myös NSA:n keskuksena. Nyt Saksa on myös massiivisesti mukana ja sen alueen keskus toimii myös Yhdysvaltojen murhalennokkien tärkeänä toimintapisteinä.

Yhdysvallat toimii kaikkien kansainvälisten lakien yläpuolella. Kun se katsoo haluavansa murhata kaikki kommunistit, se lähtee liikkeelle miljoonista aasialaista, tuhoten ihmisten ohella luonnon ja elinkeinot, kun kommunistit loppuvat,

vuoroon tulevat edistykselliset etelä-amerikkalaiset, sen jälkeen arabisosialistit, jotka ajattelevat liian itsenäisesti oman maanosansa etua eivätkä ylikansallisen pääoman etua. Yhdysvallat rahoittaa sotilasdiktatuureja, jihadisteja, fasisteja voidakseen edistää maailman valloitustaan. Nyt CIA tukee Syyrian ISIS:tä ja Pentagon pommittaa sitä.

Kun CIA vuorostaan kysyi Bosnian sodan aikana, miksi tietty kuljetuskone, joka eilen oli Istanbulin lentokentällä, on nyt Zagrebissa, presidentti Clinton vastasi ettei tarvitse huolehtia, asia on hoidossa. Clinton nimittäin hoiti Kroatian suurlähettiläs Zimmermanin kanssa asekuljetukset kroatialaisille ja Bosnian Izetbegovichin jihadisteille aseidenvientikiellon aikana.

Yle ei ole näyttänyt viime vuoden Oscar-ehdokasta Dirty wars- dokumentti elokuvaa, jossa toimittaja Jeremy Sachill kuvaa Yhdysvaltojen rikollisia toimia Afganistanissa, Jemenissä ja Somaliassa. Yhdysvalloilla on salaisia armeijoita, salaisia tuomioistuimia, asioita, joista niin presidentti kuin NSA valehtelevat kongressille ja senaatille. Läntisiä arvoja nekin.

HeSa:n Laura Saarikoski kertoi 1.2. kuinka Yhdysvaltojen poliitikot vaativat lisää aseita Ukrainaan perustellen sitä yksittäisillä Itä-Ukrainan alueella tapahtuneilla iskuilla, joista syytetään kapinallisia. Malesialaiskoneen alasampuminen on jo tyhjennetty propaganda-arvosta. Venäjä olisi halunnut kansainvälisen tutkijalautakunnan, lännelle riitti, että tutkinta on Kiovan hallituksen peukalon alla. Mistä syystä lännelle tutkinnan sabotointi on yht'äkkiä demokratiaa.

Samalla tavalla presidentti Izetbegovich Bosniassa kertoi kalifaattia rakentavalle puolueelleen presidentti Clintonin luvanneen NATO:n pommittavan serbialueita, jos Srebrenicassa saadaan 5000 kuollutta.(Tästä kokouksesta on You-tube video) Monet muut provokaatiot synnyttivät samankaltaisia tilanteita. Ensin provokaatio ja sen jälkeen nopeat vaatimukset vastapuolen pommittamisesta. Racsakin kylän "sotarikoksen"lavastus oli erinomainen esimerkki, mikä provokaatio toimi sopivana Jugoslavian pommitusten tekosyynä.

Istuessani elokuvakatsomossa totesin lopullisesti, että tämä valheellinen todellisuus, jossa suomalaisten poliitikkojen enemmistö, koko Sanoman media ja Yle toimivat, ei ole minun todellisuuteni. Asian vahvisti se, minkä vaikutelman sain tuosta A-studion omahyväisestä, pinnallisesta, kaiken eettisyyden ja itsenäisen ajattelun puutteesta olevasta todellisuudesta. Lentoharjoituksella tuon kaikkia lakeja kunnioittamattoman maan ilmavoimien kanssa ei ole mitään tekemistä demokratian tai ihmisoikeuksien kunnioittamisen kanssa. Suomi on Saksan kanssa niin 1918 kuin 1941 pyrkinyt kaikin tavoin tuhoamaan Neuvostoliittoa ja sen sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen perustuvaa järjestelmää. Suomi on vieokkaasti yhdessä Saksan kanssa miinoittanut Suomenlahden 1941 niin, että Tallinnasta väestön evakuointia suorittavat laivat räjähtivät ja upposivat vieden tuhansia ihmisiä meren pohjaan. Nyt tietenkin yhteiset lentosotasuunnitelmat ja talouspakotteet maailmanvalta Yhdysvaltojen kanssa ajavat samaa asiaa, Venäjän vaurioittamista jopa tuhoamista. Yhdysvallat on korvannut Saksan pyrkimyksessä maailmanvaltaan, Suomi vapisee. Ottaisiko makean palan val-

lasta?

Jos suomalaiset poliitikot eivät kykene ajattelemaan mikä etu todellisesta liittoutumattomuudesta on demokratialle ja itsenäiselle ajattelulle, toivottavasti kansa ei ole menettänyt Sanoma Oy:n ja Yle:n rumputulesta huolimatta vielä arvostelukykyyään. Todellinen liittoutumattomuus on oman edun mukaisesti arvioitua halua elää rauhassa. Yhdysvaltojen ja EU:n provosoima traaginen Ukraina- näytelmä ei saisi johtaa harhaan.

Uskon, että Venäjällä ei ole unohdettu sitä, mitä merkitsi kun päiväkotia, terveydenhuolto, koulu yliopistokoulutukseen saakka oli ilmainen. Miltä tuntui kun sosiaalinen oikeudenmukaisuus oli yhteiskunnan kehittämisen keskiössä. Kun luottamustehtäviin valittu henkilö oli tuttu työpaikalta. Käsitys poliittisesta demokratiasta länsimaissa ei ole totta. Raha ratkaisee vaalit.

Mitä merkitsee se, kun presidentti Putin sanoo, että Venäjällä on toiset arvot. Münchenin puheestaan lähtien tuo paljon kärsineen maan presidentti ilmoitti, että Venäjä ei alistu Yhdysvaltojen ja NATO:maiden pakkovaltaan ja arvoihin. Ihmisoikeuksien puolustaminen nyt Ukrainassa on edellyttänyt todellista ihmishenkien pelastamista Krimillä. Venäjän puolustaminen vuorostaan edellyttää Sevastopolin tukikohdan säilyttämistä.

Venäjä puolustaa objektiivisesti omaa maa-aluettaan. Kiovan laitton hallitus aloitti sodan ihmisoikeuksiensa tunnustamista edellyttäviä itä-ukrainalaisia vastaan. Nürnbergin sotarikostuomioistuimien katsoi, että sodan aloittaminen on suurin sotarikos. Siten Kiovan hallitus on vastuussa sodan aloittamisesta, joten sen on päätettävä myös sen lopettamisesta. Suomen media ja poliitikot vaikenevat Yhdysvaltojen osuudesta Ukrainan kriisissä. Victoria Nuland, apulaisulkoministeri sanoi Yatsenjukin olevan heidän miehensä, Klitschko vuorostaan on Saksan Konrad Adenauerin säätiön tukema poliitikko.

Yhdysvaltojen sodat on käyty sen oman maa-alueen ulkopuolella. Laittomien sotien jäljet ovat korjanneet muut. Yhdysvallat pitkitti Bosnian sota, se pitkittää Syyrian sota. Ihmisten kärsimysten lievittäminen delegoidaan YK:lle ja pakolaisvirrat saa hoitaa Eurooppa. Suomi osoittaa uskollisuutta USA:n laittomille sodille osallistumalla paikkaustyoöhön, ensimmäistä kertaa sotatoimiin Afganistanissa. Sotatoimille annetaan sieviä nimiä, jotta voidaan omaa sotaisuutta nimittää rauhantahtoisuudeksi.

Mustan kääntäminen valkoiseksi on propagandan ja aivopesun tarkoitus. Psykiatrina arvioin, että nykyinen keski-ikäisten toimittajien ja poliitikkojen polvi on elänyt väkivaltavideoiden, itsekkyyden ja manipulaation maailmassa huomaamatta sitä, että eläytyminen, tunteet ja todellinen tasa-arvo vasta tekevät ihmisestä ihmisen.

Avainsanat:

- Minne menet Pekka Haavisto,
- Venäjän arvot,
- propaganda,

- Yle,
- Hautala,
- Salolainen,
- Niinistö

Mariupol ja Malesialaiskone, CIA ja provokaatiot

- Keskiviikko 4.2.2015 klo 10:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen poliitikkojen enemmistö ja suurin osa EU-poliitikoista eivät tiedä mitään Yhdysvaltojen, CIA:n ja MPRI:n (yhdysvaltalaisten kenraalien yksityisyriksen) toimista Ukrainassa. He joko eivät tiedä tai eivät poliittisista syistä halua käsitellä sitä.

Olen kasvanut perheessä, jossa tieteellisen tutkimuksen arvostuksen ilmapiiri oli aina läsnä. Itse olen tehnyt tieteellistä tutkimusta kliinisen työni rinnalla koko elämäni ajan. Siksi itselleni on luontevaa ottaa selvää asioista mieluummin kuin uskoa poliittista propagandaa.

Olen joutunut tutkimaan syvällisesti Jugoslavian hajoittamista, tieteellisellä tarkkuudella. Viime päivinä ICJ annettua päätöksen alueen kansanmurhasyytyksiin, tiedotusvälineet ovat toistaneet sitä samaa propagandaa, joka muovasi käsityksiä Jugoslavian sodista koko 1990-luvun ajan. Todella masentavaa.

Sama propaganda toistuu nyt Ukrainan asioissa. Presidentti Obamalta lipsahti viimein totuus siitä, että Yhdysvallat oli osallisena väkivaltaiseen vallankaappaukseen Ukrainassa. Totuutta etsivät ovat tienneet sen koko ajan. CIA:n osuus on ollut tiedossa samoin eräässä Obaman sivulauseessa paljastui jo viime keväänä kuinka MPRI kouluttaa fasisisin tunnuksin varustettuja palkka-armeijoita.

Samana päivänä kun Malesialaiskone ammuttiin alas Suomessa levitettiin uutista "Putin ampui alas Malesialaiskoneen". Samalla tavalla Bosnian sodan aikana kun muslimi jihadistit tappoivat kranaatti-iskussa Sarajevon Markale torilla 67 ihmistä (serbejä ja muslimeja) serbit julistettiin välittömästi syyväiksi. Tutkijalautakunta päätyi toiseen tulokseen, jopa lordi David Owen kirjoittaa teoksessään Balkan Odyssey kuinka teko oli muslimien suorittama. Totuudella ei ollut mitään merkitystä. NATO-pommitukset, joita USA oli kaiken aikaa halunnut saivat legitimitetin propagandasta.

Samoin valheellinen Srebrenica myytti, jonka ICJ julisti kansamurhaksi, on ollut keskeinen provokaatio Balkanin sotien mustan muuttamisessa valkoiseksi. Saksan ja USA:n valtapolitiikka omien etujensa ajamiseksi johti kansanryhmien ajautumiseen toisiaan vastaan. Toisen maailmansodan aikaisen serbien holokaustin kieltäminen on osa tätä kokonaisuutta. Tulen käsittelemään Srebrenicaa syvällisesti tieteelliseltä pohjalta, kunhan saan työni tehtyä.

Provokaation tehtävänä on synnyttää kaaos, jota käytetään välittömästi vastapuolen leimaamiseen, jotta "kansainvälinen yhteisö" regoisi provokaattorin toivomalla tavalla. Mariupolin isku sattoi olla myös provokaatio. Mariupolin ympärillä oleva alue oli 180 asteen laajuisesti eli kokonaan Ukrainan hallituksen joukkojen hallussa. Siten ammuksen tulosuunnalla ei ollut muuta merkitystä kuin se, että kapinalliset olivat sillä ilmansuunnalla myös, mutta toivottoman

kaukana. Ei ole minkään todennäköisyyden valossa mahdotonta etteikö hallituksen joukot tai heitä tukevat provokaattorit olisi tehneet iskua siltä ilmansuunnalta saadakseen kansainvälisen yleisön uskomaan tekoa kapinallisten tekemäksi. Väärällä tiedolla synnytetään YK:ta myöten tarve toimia provokaattoreiden toivomalla tavalla. Näin kävi Jugoslavian hajottamissodissa yhtenään.

On valitettavaa, että NATO-vaikutteinen poliittinen ilmapiiri EU: ssa värittää voimakkaasti myös Suomen vasemmistopuolueiden kannanottoja. Liisa Jaakonsaari on valitettavasti NATO:n kannattaja eikä siten käsittääkseni edusta demareiden virallisia puoluekokous-linjauksia. Saksan Linke-puolueen varapuheenjohtaja Wagenknecht on esittänyt erinomaisen linjauksen kritisoidessaan liittopäiväpuheessaan Angela Merkeliä.

Ne EU-maat, jotka ovat ottaneet alueelleen Yhdysvaltojen salaisia kidutusvankiloita, ovat luonnollisesti myös EU:ssa Yhdysvaltojen suurvaltapolitiikan käskyläisiä. Baltian maat ja Puola ovat alttiita olemaan näkemättä fasistisen väkivallan luonnollisuutta Ukrainassa. NATO-jäsen Tanska lähti innolla laittomaan Irakin sotaan Yhdysvaltojen rinnalla. Ruotsi on aina ollut Yhdysvaltojen salaisten palvelujen liittolainen vaikka ei olekaan NATO:n jäsen. NATO-jäsenyys on tuonut Euroopan unionin osaksi USA:n voimapolitiikkaa, jonka yhdysvaltalaiset edistykselliset julkaisut nimeävät jatkuvan sodan politiikaksi, jonka ytimessä ovat yksityiset palkka-armeijat, joiden elämäntehtävä on tuottaa tehokasta sotatoimintaa. Mitä enemmän sotia sitä suuremmat tuotot on jaettavissa.

Avainsanat:

- USA:n palkka-armeijat,
- USA:n jatkuvan sodan doktriiniprovokaatiot,
- CIA,
- Mariupolin raketti,
- Malesialaiskoneen alasampuminen,
- Markale torin kranaatti-isku,
-

Sarkozy ja Niinistö

- Sunnuntai 8.2.2015 klo 10:20
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Presidentti Niinistö on “kovien finanssipoliittisten pakotteiden kannalla, jos kapinallisten aluevaltauksat jatkuvat” kertoo Helsingin Sanomat. “Näyttää siltä, ettei Putinilla ole selvää strategiaa, mutta päätavoitteena on pitää tilanne epävakana”. Mihin presidentti perustaa käsityksensä presidentti Putinista. Niinistö suhtautuu presidentti Putiniin objektina, ei subjektina.

Ranskan entinen presidentti Nicolas Sarkozy suhtautuu täysin toisin. Hän toteaa olevan ymmärrettävää, että Krimin asukkaat halusivat jälleen yhdistymistä Venäjän kanssa, Ukrainassa tapahtuneen laittoman vallankaappauksen jälkeen. Hän tarkastelee rehellisesti kokonaisuutta, tapahtumien logiikkaa.

Georgian presidentti Sakashvilin aloitettua Georgian sodan, silloisen EU puheenjohtajanaan Suomen Alexander Stubb oli osa USA:n propagoimaa “Venäjä hyökkäsi”-jargonia, vaikka tosiasiallisesti Georgia aloitti sodan ampuamalla tykeillä venäläisiä rauhanturvaajia. Stubb toimi arvovaltaisessa roolissaan omien ennakkoluulojensa pohjalta. Tätä propagandaa edistämään oli palkattu belgialainen mainostoimisto. Nicolas Sarkozy pelasti tilanteen Moskovassa käymälään neuvotteluilla ja kypsällä valtiomiesasenteella.

Presidentti Niinistö ei kiinnitä huomiota tapahtumien logiikkaan. Hän ei ainakaan tuo esille kantaansa presidentti Poroshenkon sotarikoksiin ja rikoksiin ihmisyyttä vastaan. Presidentti Poroshenko on vastuussa siitä, että hän kohdistaa itä-ukrainalaisiin kollektiivisia rangaistuksia. Valtio on lopettanut kaikilta itä-ukrainalaisilta pankkiyhteydet. Eläkkeiden maksu on lopetettu. Siviilejä on pommitettu rypälepommeilla.

Liittokansleri Angela Merkel edustaa Yhdysvaltojen nimeämää tärkeintä Euroopan liittolaistaan, Saksaa. Saksan asenne on ymmärrettävissä siten, että Yhdysvalloissa on tällä hetkellä vallassa samat voimat, jotka aseistivat Hitleriä 1930-luvulla. Yhdysvaltojen asevoimiin perustuva maailmanvalta, kybersotineen, salaisine kidutusvankiloineen, salaisine tuomioistuineen, salaisine laittomine sotineen ja lennokkimurhineen on realiteetti. Saksan nykyjohto on realistinen. Saksa on ollut mukana Ukrainan väkivaltaisessa sitomisessa “länteen” Yhdysvaltojen rinnalla. Merkel ei puhu itä-ukrainalaisten ihmisoikeuksista. Merkel ei tunne empatiaa venäläisten turvallisuustarpeita kohtaan. Saksalaiset sanovat juhlapuheissaan Auschwitzin olevan jokaisen saksalaisen tunnolla, mutta eivät 25 miljoonan venäläisen tai miljoonan serbialaisen joiden uhrausten ansiosta maailma on ollut näihin päiviin saakka vapaa fasismista.

Saksa oli 1990-luvulla Jugoslavian hajottamisen pääarkkitehti yhdessä USA:n kanssa. Siten median ykkösvalhe siitä, että Venäjä olisi nyt ensimmäisenä toisen maailman sodan jälkeen siirtämässä kansainvälisiä rajoja ei pidä paikkaansa. Balkanilla rajoja siirrettiin mielivaltaisesti, vahvemman oikeudella Saksan ja

USA:n toimesta.1993 -94 välillä Euroopan yhteisön ja YK:n pyrkiessä saamaan Kroatiaa ja Bosniassa aikaan rauhanomaisia ratkaisuja Saksa jatkoi asetoimituksia Kroatian nationalistille ja Bosniaan kalifaattia rakentaville muslimille.

Kansainvälisessä politiikassa on kaksi kerrosta. Julkisessa kerroksessa on vallalla näytelmä, jota kansalaiset saavat median avulla seurata. Syvällä realistisessa kerroksessa ovat taloudellisesti hyvinvoivat toisen maailmansodan aikaisten fasis- tisten rikostensa peittelyn mestarit, jotka jakavat toinen toisilleen aseita. Heille inhimillisuus ja empatia on vierasta. Sen sijaan keskinäiset lojaliteetit ovat vahvoja. Latvia esti omien toisen maailmansodan aikaisten keskitysleirien näyt- telyn avajaiset UNESCO:n päämajassa koska se katsoi sen voivan vahingoittaa mainettaan EU:n puheenjohtajamaana. Latvia onkin muiden Baltian maiden ja USA:n kanssa innolla tukemassa asetoimituksia Ukrainan nationalistille.

USA:n harrastama fasistien ja jihadistien tukeminen omien valtapyrkimysten niin vaatiessa ei ole jäänyt seurauksitta. Kaksoistornien tuhoajissa oli Bosniassa taistelleita jihadisteja. Yhdysvalloissa ollaan nyt huolissaan Yhdysvaltojen bosnialaisista, jotka ovat rahoittaneet ja tukeneet Syyriassa taistelevia Al-Qaidan ja Al-Nusran jäseniä.

Presidentti Putinin julkisista puheista päätellen hän kannattaa yhteistyötä ja demokraattisia oikeuksia kaikille niin itä- kuin länsi-ukrainalaisille. Presidentti Poroshenkolla olisi valta neuvotella ja sopia tästä ilman aseita.

Balkanin jäljet pelottavat koska siellä Kroatian nationalistit säätivät perustuslain, joilla serbit muutettiin kakkosluokan kansalaisiksi, maa julistettiin kroaattien maaksi. Ukraina yritti samaa. Parlamentti halusi julistaa itä-ukrainalaiset toisen luokan kansalaisiksi. Oikeudenmukaisuus edellyttäisi pakotteita Ukrainalle, ei Venäjälle.

Avainsanat:

- Poroshenkon sotarikokset,
- Sarkozy,
- Niinistö,
- Merkel,
- Obama,
- Krim ja Ukraina

Merkel on tienhaarassa

- Keskiviikko 11.2.2015 klo 11:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Liittokansleri Angela Merkel on tienhaarassa. Jatkaako hän Saksan taloudellisten etujen edistämistä aseina Yhdysvaltojen rinnalla, kuten Saksa teki 1990-luvulla Balkanilla ja vielä vallankaappaukseen saakka Ukrainassa, vai kääntyykö Saksa kohti tosiasioiden tunnustamista.

Viime päivinä viimeistään on halutonkin tarkkailija joutunut näkemään todisteita Yhdysvaltojen osuudesta väkivaltaiseen vallankaappaukseen Ukrainassa. Esimerkiksi ranskalaiselta Voltaire.net-sivustolta on voinut nähdä videon 20.11.2013 Oleg Tšarovin puheesta Ukrainan parlamentissa. Puhe pidettiin päivää ennen kuin Ukraina päätti olla liittymättä EU:n lähentymissopimukseen.

Alueiden puolueen kansanedustaja kertoo yksityiskohtaisesti Yhdysvaltojen lähetystön organisoimasta Tech Camp koulutusohjelmasta, jolla pyrittiin aikaansaamaan vallanvaihto Ukrainassa. Katsojalle on piinallista katsottavaa kuinka parlamentista kuuluu puheen aikana pöytiin hakkaamista ja huutamista ilman että puhemies (ilmeisesti Tšurčinov, tuleva presidentti) puuttui asiaan mitenkään.

Yhdysvaltojen apulaisulkoministeri Victoria Nuland on useaan otteeseen kertonut Yhdysvaltojen panostaneen 5 miljardia dollaria Ukrainan politiikkaan vaikuttamiseen. Saksa on Konrad Adenauer -säätiön avulla tukenut Maidanin kaadereista Klitškoa, joka päätyikin vallankaappauksen jälkeen pidetyissä vaaleissa Kiovan pormestariksi.

Kaksi kuukautta ennen Tšarovin puhetta Yhdysvaltojen ja Euroopan taloudellinen ja poliittinen eliitti olivat pitäneet oligarkki Pintšukin koollekutsuman Jaltan konferenssin. Siellä oli euforian vallassa suunniteltu miten Venäjä voidaan syrjäyttää muun muassa energiamarkkinoilta. Yhdysvaltojen pitkäaikainen strateginen tavoitehan on ollut energia väylien hallinta Euroopassa. Ex-presidentti Clinton ja ex-pääministeri Tony Blair saattoivat kokouksessa virkistää mielissään aikoja, jolloin Balkan saatiin heidän johdollaan haltuun ”humanitaarisilla pommituksilla”.

Kaikki kokouksen osanottajat eivät ole jakaneet ”eristetään Venäjä”-tavoitetta. Italian ex-pääministeri Mario Monti on viime päivinä tullut esiin asiallisilla puheenvuoroilla.

Balkanilla ihmisuhreista ei ollut väliä. Nehän olivat vain serbejä, joiden holokaustistakin oli kulunut jo lähes 50 vuotta.

Ukrainan väkivaltainen vallankaappaus on tutkivan journalismin avulla kuvattu tarkasti, tarkka-ampujien sijainnit, huolto USA:n suurlähetystöstä, kommandojen koulutus. Saksa on USA:n rinnalla osallistunut jälkien peittelyyn vaatimatta totuuden esilletuloa.

Presidentin- ja eduskuntavaalit eivät täyttäneet demokratian vaatimuksia. Itä-ukrainalaiset eivät voineet äänestää. Hallitukseen valittiin yhdysvaltalainen USA:n ulkoministeriön palveluksessa ollut henkilö valtiovarainministeriksi, lietualainen talousministeri ja georgialainen terveysministeri. Koomisessa tilaisuudessa 5 min ennen ministerivalaa, Presidentti Poroshenko antoi ministereille Ukrainan kansalaisuuden.

Vallankaappauksen jälkeen Ukrainan suurimman yksityisen energiayrityksen hallitukseen valittiin USA:n varapresidentin poika Hunter Biden sekä Puolan entinen presidentti Kwasniewski.

Saksa on tähän saakka tukenut Yhdysvaltojen linjaa. Sen salainen palvelu on antanut harhaanjohtavia viestejä Malesialaiskoneen alasampumisesta.

Totuutta rakastaville Venäjälle asetetut talouspakotteet ovat absurdeja. Yhdysvallat on rikkonut Ukrainan sisäisiin asioihin puuttumattomuuden periaatetta. Se on tukenut Ukrainan kyseenalaisten hallitusten sotaa omia kansalaisiaan vastaan. Itä-ukrainalaisilta on kielletty ihmisyyys, kutsumalla heitä terroristeiksi. Tulee mieleen juutalais- ja serbivainot, jolloin kyseisten ryhmien edustajat joutuivat kantamaan käsivarressaan nauhaa, merkinä juutalaisuudesta tai ortodoksisuudesta. Heidän tappamistaan perusteltiin etnisyydellä.

Neuvostoliitto menetti 25 miljoonaa ihmistä taistellessaan fasismia vastaan. Nyt on kulunut 60 vuotta sodan päättymisestä. On paradoksaalista, että Saksa liittoutuu nyt USA:n kanssa, joka on julistautunut maailman johtavaksi sotilasmahdiksi ja vaatii EU:ta asettamaan talouspakotteita Venäjälle, joka 60 vuotta sitten taisteli fasismia vastaan kuten myös tänään. Yhdysvaltojen sotajoukot levittäytyvät eri puolille Eurooppaa muka Venäjän uhan vuoksi kun ne tosiasiaissa levittävät omaa sotilaallista maailmanvaltaansa fasististen palkkasotureiden avulla.

Merkel ei ollut Saksan johdossa 20v sitten kun Saksa aseisti fasistisia nationalisteja Kroatiaassa. Tilanne muistutti 40v aikaisempaa fasistista Kroatian valtiota liitossa Saksan kanssa. Nyt hän on vallassa ja hänellä on kaksi vaihtoehtoa. 1. Liitto sotilaallista maailmanvaltaa painottavan USA:n kanssa muuttaen EU:ta yhä NATO-painotteisemmaksi ja taloudellista harvainvaltaa tukeväksi ja VENÄJÄ-vihamieliseksi 2. EU:n ohjaaminen kohti humanismia, totuutta, väkivallattomuutta ja todellista demokratiaa, jossa ratkaisut perustuvat tosiasioihin ja ystävällisiin suhteisiin naapureiden kanssa.

Brief English summary: Merkel has a choice now. Either alliance with the US global military power, expanding Germanys economical interests through that or changing the path of EU to democracy and peace. Merkel was not in power during the Balkan wars when Germany for the first time since WWII bombed the Serbs whose holocaust has been denied. Germany bombed Serbs and supported Croatian fascist nationalists and Kosovo jihadists for economic gains. Hundreds and thousands of refugees and 100000 people killed did not bother.

Now in Ukraine the path is the same, but can still be turned. Germany went

along with the US illegal violent coup, gave no objections. The US must have taken this as a support to furthering the violent coup into an inhumane war against people who would just like to have equal rights.

Germany has a heavy burden to show that it has learned from the times of fascism and is able to choose democracy instead of the anarchy and “everything goes” policies of Poroshenko. The might of today's propaganda against Russia is not eternal. The truth is revealed day by day. On Voltaire.net site one can see a video of Oleg Tsarov's speech in the Ukraine parliament 20.11.2013 which shows the role of US embassy in the coup and Maidan.

Russia is the only hope for people who favor democracy and truth instead of Fascism and war. The more we learn what has really happened and is happening the more we realize that the economic sanctions should be delivered to the US and Ukraine instead of Russia.

Avainsanat:

- Merkel,
- Oleg Tsarov,
- USA:n globaalien sotilasvallan rinnalla,
- totuus Ukrainasta,
- truth about US coup in Ukraine

Sosiaalitoimi ja terveydenhuollon edustajat eivät tunnista narsistia.

- Sunnuntai 15.2.2015 klo 11:07
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Eerikan traagisen kuoleman tulisi vihdoinkin pysäyttää sosiaalitoimen ja terveydenhuollon työntekijät tunnistamaan narsistinen, henkistä ja fyysistä väkivaltaa harjoittava omainen. Kuinka moni lapsi ja vanhus on huolehtivaa omaista näyttelevän narsistin uhreja.

Lapsi ei turvattomuutensa vuoksi uskalla kertoa saamastaan kohtelusta. Narsistisen omaisen vallan alla oleva vanhus vuorostaan häpeää omaa avuttomuuttaan.

Narsistinen omainen manipuloi, valehtelee, käyttäytyy sadistisesti, väkivaltaisesti ja pystyy viranomaisten edessä näyttelemään huolehtivaa vain lapsen/vanhuksen etua ajavaa uhrautuvaa läheistä.

Eerikan elämän tapahtumatiedoista julkisuudessa saaduista näytteistä voidaan havaita, että perheenjäseniä on tavattu yksitellen ja pääasiassa viranomaiset ovat uskoneet isän tarinoita vaikka kaikki merkit ovat viitanneet tytön kokemaan pahoinpitelyyn.

Vanhusten kohdalla henkinen ja fyysinen kaltoinkohtelu voi johtaa paitsi masennukseen, kuolemanpelkoon, psykoosiin mutta myös kuolemaan. Kuolema voidaan aiheuttaa lääkehoidon laiminlyönnillä ja johdonmukaisten hoitojen keskeyttämisellä. Narsistinen omainen valehtelee terveysviranomaisille asioiden olevan kunnossa, vaikka ne eivät ole.

Narsistisen valehtelun, manipuloinnin ja väkivallan ilmapiiri on yleistynyt koko yhteiskunnassa niin perheissä, kuin kansainvälisissä suhteissa. Narsistisella vallankäytöllä pyritään tyydyttämään vallanhimoa. Maailman johtava supervalta käyttää aseellista väkivaltaa, yksipuolisen tiedonvaltaa sekä taloudellista valtaa niihin, joiden se ei katso toteuttavan omia vallantarpeitaan.

Kuinka pienemmät kansalliset järjestelmät toimisivat inhimillisemmin ja vähemmän narsistisesti. Narsismi on päivän sana.

Narsismin selättäminen sosiaali- ja terveydenhuollossa edellyttää eläytymistä. Vain eläytyminen, kyky käyttää aitoja tunteita yhteistyössä voi auttaa avuttomia lapsia ja vanhuksia.

Narsistisen henkilön vallan voi murtaa ainoastaan neuvottelumenetelmillä, joissa kaikki asianosaiset Eerikan tapauksessa, Eerika, isä, isän naisystävä, äiti, lastensuojelutyöntekijä, terveydenhuollon työntekijä ja psykologi kokoontuvat yhdessä. Joskus työssäni nuorisopsykiatrian ylilääkärinä jouduin huomaamaan, että narsisti ei ollut kukaan hoidettavan perheenjäsen vaan lastensuojelun työntekijä. Joskus lastensuojelun työntekijä pyrki manipuloimaan niin, että yhteisneuvottelua ei voitaisi toteuttaa. Neuvottelu on toteutettava siten, että puheenvuorot asetetaan niin, että lapsi voi osallistua keskusteluun. Tätäkin on harjoiteltava.

Neuvottelumenetelmän lisäksi neuvottelussa on oltava johdonmukainen auktoriteetti puheenjohtajana, joka ei salli kenenkään manipulointia.

Helsingin nuorisopsykiatriassa 1990-luvulla oli kolme pääperiaatetta. Hoidon jatkuvuus, päivystysluonteisuus ja psykoterapia. Mikään näistä osista ei saa puuttua, jos pyritään inhimilliseen kohtaamiseen.

Lastensuojelussa jos missä on keskeistä, että lapsella on sama työntekijä jatkuvasti. Nuorisopsykiatriassa jatkuvuus tuli saman lääkärin ja hänen työryhmänsä antamasta huolenpidosta.

Narsismi ilmenee yhteiskunnassamme monin eri tavoin. Narsistinen pilapiirtäjä tukijoineen saa poliisisuojelun loukatessaan alistetussa asemassa olevien kansanryhmien tunteita. Läntisiä arvoja edustava narsistinen ylemmydentunne on sokea haavoittuvuudelle, jota se ei kovettuneisuudessaan tunnista. Narsistinen omainen ei tunnista vanhuksen herkkyyttä vaan murskaa sen. Kova narsismin arvoyhteiskunta ei tunnista fasismia, ennekuin se aseet kädessä on täällä kuten 1930-luvulla, jolloin herkät ja tuntevat sodanvastustajat pantiin Suomessa vankilaan, jotta sotavoimat pääsivät rynnäköimään ja tyydyttämään ylemmydentunnettaan.

Avainsanat:

- vanhukset heitteillä,
- narsismi ja fasismi,
- Eerika,
- uhanalaiset lapset ja vanhukset,
- narsistinen omainen,
- hyväuskoiset viranomaiset,
- vastuuttomuus,
- väkivalta

Informaationsota ja Suomen media

- Keskiviikko 18.2.2015 klo 14:42
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Seurasin mielenkiinnolla ulkoasiainvaliokunnan järjestämää avointa tilaisuutta informaationsodasta. Paneliin kuuluivat Ylen uutispäällikkö, HeSa:n päätoimittaja, Ulkopoliittisen instituutin tutkija, valtioneuvoston ja ulkoministeriön tiedotuspäälliköt - siis median vastuulliset henkilöt. Puheenvuorot olivat täysin yhdensuuntaisia, samanmielisiä täysin kritiikittömästi lännen informaatioon suhtautuvia ja sen sijaan hyökkääviä Venäjää ja Venäjän informaatiota kohtaan. Ulkoministeriön tiedottaja ilmaisi karulla tavalla tyytyväisyytensä siihen, että Venäjään myönteisesti suhtautuvat poliittiset voimat tai ainakin niiden mediaedustajat ovat kadonneet kartalta.

Todellakin. Sivistys, humanismi ja objektiivisuus ovat kadonneet. Sääliksi kävi kuulijoita.

Yhdysvaltalaisen The Nation-lehden seuraajat ja esimerkiksi Tom Dispatch sivustoa lukevat tai vaikkapa Venäjä-tutkimuksen emeritus professori Steven Cohenin artikkeleita ja esiintymisiä seuraavat voivat nauttia Yhdysvaltalaisen älymystön rehellisyydestä. Suomalaisen Heikki Talvitien esiintymiset ovat samankaltaisia.

Tänään The Nation referoi pitkäaikaisena Yhdysvaltojen Neuvostoliiton/Venäjän suurlähettiläänä toimineen Jack Matlockin viisasta puheenvuoroa, jonka hän piti Kansallisessa lehdistöklubissa.

Matlock tietää mistä puhuu. Hän oli läsnä lähes jokaisessa Yhdysvaltojen ja Venäjän korkean tason neuvottelussa 1972 - 91. Hän oli suurlähettiläänä Moskovassa Reaganin ja Bush vanhemman aikana.

Hän ei voi käsittää Yhdysvaltojen nykyistä Venäjä-politiikkaa. Hän arvostelee harhaluuloa siitä, että Kiovan aseistamisesta ei koituisi vakavia seurauksia. Väitteet Venäjästä alueellisena valtana on harhaa - ei mikään ICBM ballistisia ohjuksia omaava valtio ole vain alueellinen valta. Hän korostaa Ukrainan roolia Venäjälle eksistentiaalisena kysymyksenä, kuten muuten myös professori Steven Cohen.

Oltuaan läsnä kaikissa korkean tason neuvotteluissa presidentti Reaganin ja Gorbatsovin välillä kylmän sodan loppuessa suurlähettiläs voi todistaa, että nykyisten ongelmien lähde on NATO:n laajeneminen. Lähtien NATO:n Madridin huippukokouksesta 1994, jossa NATO julisti uusien jäsenten hankkimisen alkavaksi, aina Bukarestin huippukokoukseen 2008, jossa NATO julisti Georgian ja Ukrainan olevan tulevia NATO:n jäseniä, linjamuutos oli selvä.

Siten Yhdysvallat on pettänyt Gorbatsoville Maltan huippukokouksessa 1989 antamansa lupauksen olla laajentamatta NATOa itään päin Varsovanliiton maiden sotajoukkojen vetäytyttyä pois.

Matlockin mukaan lännen johtajat eivät näytä käsittävän, että Euroopan vapaus

ja eheys ei voi toteutua ilman Venäjää. Siitä huolimatta Yhdysvaltojen politiikka on ollut Venäjän poissulkevaa.

Samaan aikaan kun NATO otti Puolan, Unkarin ja Tsekin uusiksi jäsenikseen 1999, se pommitti Venäjän liittolaista Serbiaa.

Matlock korostaa, että presidentti Reagan, huolimatta monista heikkouksistaan käsitti, että ilman keskinäistä luottamusta ei voi kohdata suuria maapallon käsittäviä ongelmia. Reagan käsitti, että yksityisesti käsitellyt asiat luonnistuvat paremmin kuin julkitoitotetut mielipiteet. Reagan ei olisi voinut kuvitellakaan nimittelevänsä Venäjän valtionpäämiestä vaan katsoi kunnioituksen olevan paras asenne. Matlock pahoittelee, että tänä päivänä niin kongressi kuin presidentti loukkaavat päivittäin Venäjän johtajaa.

Matlockin mainitsemat loukkaukset ovat arkipäivää Suomen mediassa. (Myös jotkut näyvät poliitikot alentuvat nimittelyyn.) Yle on pahin siksi, että sen odotetaan olevan objektiivinen. Se on verovarolla maksettu ja eduskunnan valvoma väline. Atte Jääskeläinen, YLE:n uutistoiminnan päällikkö katsoo objektiivisuuden toteutuvan kun yksipuolisen puolittuuden jälkeen kuuluttaja hokaisee, "Venäjä kiistää". Näin hän ilmoitti eduskunnan panelissa. Helsingin Sanomilta ei voi odottaakaan objektiivisuutta, se ei ole riippumaton rahoittajistaan. Sen lempinimi on NATO-sanomat.

Paneli ei tiennyt mitään kybersodan yhdysvaltalaisista pelaajista. NSA valvoo tietenkin myös toimittajien tiedonvaihtoa. Silti voisi mainita esimerkiksi ensimmäisen vakavan cyber-rikoksen, STUXnet- viruksen, jonka avulla Yhdysvallat ja Israel tunkeutuivat Iranin ydintutkimuslaitokseen tuhoten sen ohjelmista suuren osan. Myös se, että ei voi ilmaista itseään vapaasti siksi että NSA vakoilee, on informaationsotaa. Joutuminen pidättäytymään tärkeänä pitämänsä asian ilmaisemisesta on sensuuria. Eräs blogini lukija kommentoi, että diktatuurissa sensuroidaan mutta läntisessä "demokratiassa" jätetään julkaisematta.

Vihjeeksi Atte Jääskeläiselle voisin ehdottaa, että Yhdysvalloissa toimiva kirjeenvaihtaja haastattelisi joskus näitä kokeneita diplomaatteja ja tutkijoita. Pelkät viralliset totuudet Yhdysvaltojen lippujen välissä eivät avaa globaaleja taustoita. Ongelmaksi saattaa tulla, että kirjeenvaihtajilla ei ole perustietoja historiasta tai kulttuureista. On helpompi vain referoida, mitä Obaman hallinto haluaa informoida. Suomen media ymmärtää kuka on sen isäntä.

UPI:n tutkija kertoi kerran tutkimuksestaan, että kaikkia haastateltavia ei ollut valittu heidän Venäjä-kriittisyytensä perusteella. Siis tutkija valikoi haastateltavat heidän mieltymystensä mukaan ja kutsuu sitä tieteelliseksi tutkimukseksi.

Ihmettelin myös ulkoasiainvaliokunnan kokouksen UPI:n edustajan vihamielistä suhtautumista Venäjään. Tieteelliseltä vaikuttavasta puheenparresta huolimatta tutkija Pynnönniemi ei voi onnistua saamaan tieteellisesti päteviä tuloksia, ellei asenne ole objektiivinen ja utelias.

Panelin päättyessä ajattelin kauhulla, että näillä eväillä mennään. Sivistys, kulttuuri ja humanismi on kadonnut Suomesta korvautuen vihalla ja silmit-

tömyydellä, jota en olisi uskonut joutuvani kokemaan. Vaikka en olekaan samaa mieltä politiikasta presidentti Ahtisaaren kanssa, olen yhtämieltä hänen eräästä kommentistaan Lauantai-vieras ohjelmassa. Hän totesi haluavansa pois Suomen ilmapiiristä, näin ymmärsin, vaikka hän kiireesti korjasi, että ei hän halua pois Suomesta kokonaan. Median synnyttämä väkivallan, tarkoitushakuisen pelottelun ja yksipuolisten solvaavien kirjoitusten ja ohjelmien ilmapiiri on monelle suomalaiselle masentava.

NATO:n johtaja, Yhdysvaltojen presidentti ilmoitti tänään, että USA:lla on kybervalta maapallolla. Muut ovat jäljessä. Tästä eduskunnan panelissa vaiettiin.

Avainsanat:

- NATO:n laajeneminen,
- Venäjän informaatio­sota,
- lännen informaatio­sota,
- ulkoasiainvaliokunnan panelikeskustelu informaatio­sodasta,
- Jack Matlock,
- Steven Cohen,
- The Nation,
- Tom Dispatch

Venäjä pelasti Saksan ja Suomen fasismilta

- Tiistai 24.2.2015 klo 11:58
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Venäjä/Neuvostoliitto pelasti Saksan ja Suomen muun maailman ohella fasismilta. Saksa ja Suomi joutuivat sulkemaan keskitysleirinsä. Tuhannet kuolonuhrit suomalaisilla keskitysleireillä eivät olleet pienempi paha kuin miljoonat uhrin Saksan, Liettuan ja vaikkapa Viron leireillä ja teloituspaikeilla. Niiden kaikkien takana oli rasistinen asenne tiettyihin kansanryhmiin.

Saksojen yhdistyttyä toisen maailmansodan holokaustin merkitys on hälvenemässä vähitellen. Ihmisoikeudet ja demokratian illuusio korvautuvat rahan vallan merkityksen kasvulla. Neuvostoliitto/Venäjän fasisminvastainen merkitys heikkeni 1990-luvulla presidentti Jeltsinin pyrkiessä vahvistamaan yhdysvaltalaisista rahan arvomaailmaa ja kovaa kapitalismia Venäjällä.

Läntinen propaganda osoitti voimansa 1990-luvun Jugoslavian hajottamissodissa. Yhdysvaltojen kongressi pystyi säätämällä lailla ja Jugoslavian taloudellisella riippuvuudella Yhdysvalloista minkälaiset vaalit tässä suvereenissa Jugoslavian valtiossa on järjestettävä. Holokaustin uhrin serbit maalattiin mainostoinstituut Ruder-Finnin avulla aggressoreiksi ja holokaustin suorittajat fasisti-kroatit ja jihadistit-muslimit uhreiksi. Miksi? Siksi, että Yhdysvallat ja Saksa halusivat taloudellista ja sotilaspoliittista hyötyä Balkanilla.

Saksa ei epäröinyt tukea aseavulla Kroatian fasisistisia voimia. Kroatia muutti perustuslakinsa serbejä syrjiväksi ilman että se vaivasi EU:ta. Saksa oli kiinnostunut Kroatian infrastruktuurista ja saikin sodan tuhojen jälkeen Kroatian hotellit, pankit ja vakuutuslaitokset haltuunsa. Yhdysvallat vuorostaan sai Bosniaan sotilastukikohdan ja siirtomaaherran, joka voi kumota mitkä tahansa Bosnian parlamentin demokraattiset päätökset elleivät ne miellytä Yhdysvaltoja.

Jugoslavia ei suostunut Serbian NATO-miehitykseen. (Rambuillet sopimus) Sitä seurasi NATO-pommitus, johon osallistuivat niin Saksa kuin Yhdysvallat. Tehtaat, energialaitokset, koulut ja päiväkodit saivat kukin pomminsa.

Sodan aikainen propaganda legitimoitiin Yhdysvaltojen presidentti Clintonin ja Saksan ulkoministeri Kinkelin keksimällä Jugoslavia tuomioistuimella Haagissa. Sen tehtävänä on vahvistaa holokaustin uhrien syyllisyys siihen, että he puolustivat kotimaataan ja henkeään saksalaisen ja yhdysvaltalaisen militarismin ja pääoman hyökkäykseltä.

Sotavuosien ajan kulisseissa toimi entisten siirtomaavaltien ja Yhdysvaltojen kansainvälinen neuvotteluryhmä, jonka tarkoituksena oli pitkittää sotaa kunnes asetelmat olisivat suotuisat pääoman vallan haltuunotolle omien suojattien avulla.

Absurdeimmaksi vaiheeksi koitui Serbian maakunnan Kosovon itsenäiseksi julistaminen. Kansainväliset toimijat olivat päättäneet, että Yhdysvaltojen, NATO-

miehityksen aikana, Serbian alueelle rakentama valtava sotilastukikohta oli legitimoitava sillä, että koko maakunta julistetaan itsenäiseksi. Presidentti Obama väitti pari päivää sitten, että Kosovossa järjestettiin kansanäänestys itsenäistymisestä. Näinhän ei tapahtunut. Kosovossa ei ollut vallalla mitään itsenäisen maan tunnusmerkkejä. Se oli YK:n hallinnassa, oikeuslaitosta hoiti EU, pääministerinä oli Carla del Ponten mukaan sotarikollinen, joka oli ansainnut rahaa huume- ja elinkaupalla. Kosovon parlamenttia vastaava elin päätti julistautua itsenäiseksi. Kuten pari vuotta sitten blogissani totesin, oli mahdotonta päätellä julistautuiko Kosovo itsenäiseksi YK:sta vai mistä. YK kysyi ICJ:ltä oliko itsenäisyysjulistus laillinen, johon tuomioistuin vastasi ympäröivästä, että itsenäiseksi voi julistautua, vastaamatta turvallisuusneuvoston varsinaiseen kysymyksenasetteluun lainkaan. Siten ICJ ICTY:n ohella näyttäytyy poliittisena tuomioistuimena.

Kuten Kroatiaassa 1990-luvulla, myös Ukrainassa fasismi on nostanut päätään koko 2000-luvun. Toisen maailmansodan aikaiset fasistit ovat saaneet muistomerkkejä ja -katuja. Viro on unohtanut julistautuneensa juutalaisista vapaaksi ja Latvia on kieltänyt keskitysleirejään esittelevän näyttelyn pitämisen UNESCO:n tiloissa. Puola ja Liettua ovat pitäneet maaperällään USA:n salaisia kidutusvankiloita.

Läntinen media puolustaa raivokkaasti Yhdysvaltojen tiedon- ja sotilaallisen yksinvallan monopolia. Tosiasioiden kieltäminen sisältää vaihtoehtona esitämättömyyden todellisuuden paljastumisen tuskaa. Suomessa on 1990-luvulta lähtien eletty 1930-luvun renesanssia. Lotat, suojeluskunnat ja talvisota klassisena tulkintana ovat vallanneet median ja kirjallisuuden. Mitä Venäjä-vastaisempi dekkari tai ”kaunokirjallinen” teos on, sen paremmin sen on katsottu pärjäävän englannin- ja saksankielisillä markkinoilla. Kulttuuri on masinoitu markkinoimaan sisällissodan jälkeistä ja 1930-luvun todellisuutta. Suomen media ja kirjallisuus ei ole yltänyt humanismin edellyttämälle itsetutkiskelun asteelle.

Venäjän presidentti on ilmoittanut, että Venäjä ei edusta läntistä liberaalia arvomaailmaa. Suomalaisen väkivaltaisen, todellisuuden kieltävän, tiedon alla tuo Venäjän presidentin lupaus on rohaiseva. Fasistista rasismia edustaa Ukrainan presidentin TV-esiintyminen, jossa hän huutaa voiton sodassa tulevan siitä, että itä-ukrainalaisilla ei ole eläkkeitä, kouluja, päiväkoteja ja että he joutuvat elämään kellareissaan. Samalla tavalla raivosi TV:ssä Kroatian presidentti Tudjiman, USA:n ja Saksan liittolainen ”serbien on kadottava Kroatia” (1600-luvulta peräisin olevista kodeistaan) sekä karkoitettuaan 250.000 serbiä yhdysvaltalaisen kenraalin johtamana Krajinaan ”eivät ehtineet ottamaan mukaan likaisia seteleitään tai likaisia alusvaatteitaan.”

Läntisellä liberalismilla ei näytä olevan mitään tekemistä humanismin tai sivistyksen kanssa. Venäjälle on jälleen langennut raskas tehtävä pelastaa maailma fasismilta.

Avainsanat:

- Ukraina,
- Kroatia,
- Jugoslavia,
- Obama,
- Putin,
- historian kieltäminen,
- fasismin paluu,
- propaganda

EU liittoutuu USA:n sotahaukkojen kanssa

- Keskiviikko 4.3.2015 klo 11:51
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

EU:n suhtautuminen Ukrainan tilanteeseen ylittää kaikki demokratian ja perustuslaillisuuden noudattamisen rajat. Valtavalla läntisellä propagandavyöryllä yritetään ohittaa ja jättää huomiotta fasistisen äärioikeiston vallankäyttö sen käydessä "valkoisen rodun ristiretkeä venäläisiä ja juutalaisia itä-ukrainalaisia vastaan".

Ukrainan kohtalo muistuttaa niin paljon Jugoslavian hajottamista, että Slovenian presidentin lausunto sopii kuvaamaan sitä, miten propaganda voittaa tosiasiat. Slovenian presidentti totesi pari päivää sitten RT:n Worlds apart ohjelman Ok-sana Boykon haastattelussa, että Slovenia oli Jugoslavian miehittämä! Näinkö meidän pitäisi historiaa lukea. Slovenialla oli jäsen Jugoslavian liittovaltion presidenttineuvostossa niinkuin kaikilla muillakin Jugoslavian osavaltioilla. Miehittikö Slovenia itseään? Slovenia olisi voinut itsenäistyä neuvotteluilla, mutta se halusi kaiken. Neuvotteluissa olisi tullut ottaa huomioon muiden osavaltioiden kannat ja sovittaa ne yhteen. Slovenian, Kroatian ja Bosnian kansallismieliset USA:n ja Saksan tukemat nationalistiset johtajat ryhtyivät mieluummin piirittämään asejoukoillaan liittovaltion armeijan kasarmeja, katkaisivat sähkön, veden ja ruoanjakelun kuukausiksi aivan kuten Ukrainan laitton hallitus julisti sodan maansa alueille, jotka halusivat ainoastaan tasaveroista kohtelua muiden kanssa. Sodan julistuksen lisäksi Kiovan hallitus katkaisi eläkkeiden maksun, pankkiyhteydet ja sosiaaliturvan Itä-Ukrainassa. Koulut ja päiväkodit oli suljettava. Viimeksi Kiovan hallitus on katkaissut kaasun tulon putken rikkoutumisen verukkeella.

Yhdysvaltojen globaalin vallankäytön tavoitteena on vahingoittaa Venäjää pyrkimällä mm hallitsemaan Euroopan energiantuontireittejä syrjäyttämällä Venäjää. Saksa, joka toimi Jugoslavian hajoittamisessa taloudellisten etujen saamiseksi tiiviissä yhteistyössä Yhdysvaltojen kanssa, olisi voinut Ukrainan suhteen ottaa USA:n sotahaukoista poikkeavan linjan. Näin se ei tehnyt. Se teki yhdessä Venäjän kanssa suunnitellun South Stream reitin toteutumisen mahdottomaksi. Miksi?

Näennäisestä rauhantahtoisuudestaan huolimatta liittokansleri Merkel näyttää prof. Steven Cohenin mukaan kallistuneen niiden Saksan teollisuuspiirien puolelle, jotka käyvät kauppaa pääasiassa länteen ja Yhdysvaltoihin. Venäjän kanssa kauppaa käyvä teollisuusjohtajien joukko on pienempi.

Tästä johtuen Merkel on tukenut EU:n Venäjä-pakotteita. Siten Merkel on joutunut yhdessä muun EU-eliitin kanssa sulkemaan silmänsä fasististen joukkojen voimistuneelta vallalta Ukrainassa, omasta osuudestaan äärioikeistolaisessa USA:n tukemassa vallankaappauksessa. Merkel ei myöskään ole vaatinut Maidanin tarkka-ampumisten tutkimusta tai objektiivista Malesialaiskoneen alasampumisen tutkintaa.

Poroshenko on menettänyt luotettavuutensa maansa sisällä. USA pyrkii hinnalla millä hyvänsä pitämään Venäjän propagandansa keskiössä. Jos jotakin poliitikko Nemtshovin murha on hyödyttänyt, niin se on auttanut peittämään kaikkea sitä, mitä Yhdysvallat pikaisesti pyrkii ahmaisemaan itselleen Ukrainassa yhteistyössä amerikkalais-, liettualais-, georgialaisen Ukrainan hallituksen kanssa.

Venäjä on Ukrainan tärkein kauppakumppani. Venäjällä ei ole halua saada rajanaapurikseen fasististen sotaherrojen palkkasotureiden hallitsemaa roskavaltiota. USA:n sotahaukat haluavat jatkaa sotaa ja kouluttaa ja aseistaa nimenomaan näitä fasististen tunnusten alla taistelevia joukkoja. USA:n vaikutuspiirissä oleva IMF on antanut 17 miljardin dollarin lainan Ukrainalle. Prof. Steven Cohen arvioi USA:n siten kiertävän laittoman asetuen antamalla presidentti Poroshenkon itse ostaa IMF:lainalla aseita Yhdistyneistä Arabiemiraateista.

Yhdysvaltojen talouspiirien intressinä on hallita Ukrainan energiakuljetuksia ja tuotantoa. Liuskekaasun tuotanto sen ympäristöriskeistä huolimatta oli kuuluisan Jaltan konferenssin (jossa Ukrainan lännettämisestä sovittiin) keskeinen aihe. Monsanto pyrkii geenimuunnellun viljan tuotantoon Ukrainan viljavilla mailla. Kenelle gmo vilja aiotaan myydä? Ainakin toistaiseksi Venäjä suhtautuu kielteisesti GMO:on samoin useat EU-maat. Presidentti Obama vuorostaan on innokas GMO-uskon viejä.

Eurooppalaiset ovat heräämässä TTIP:n, Trans-Atlantic-Trade and Investment Partnership sopimuksen Yhdysvaltojen ja EU:n välillä, epädemokraattisuuteen. Ukraina, joka ei ole EU:n jäsen on Eurooppaakin haavoittuvampi USA:n valankäytölle. Konkurssitilassaan sen on myytävä satamansa Mustanmeren rannalla, otettava gmo käyttöön, saastutettava maa särötyksellä, alistuttava kaikkeen mitä "siirtomaaherra" haluaa.

USA-EU-Ukraina on kuin painajaismainen teatteriesitys, jossa Venäjälle on annettu pahiksen rooli. Eilen kävellessäni huomasin hymyileväni USA:n ulkomisteri Kerryn vakuutukselle, että USA ei ole kehittelemässä värivallankumousta Venäjällä. USA näyttäytyi mielessäni Isoäidiksi pukeutuneena susihukkana, joka vakuutti huolenpitoaan Punahilkka- Putinille.

Avainsanat:

- Punahilkka-Putin,
- EU:n ulkopoliitiikka,
- USA:n sotahaukat,
- Merkel ja Saksan teollisuuspiirit,
- Ukrainan fasistit,
- Venäjän syyllistäminen

EU:n militarismi, kokoomus ja RKP

- Keskiviikko 11.3.2015 klo 10:33
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomi pyrkii Kokoomus ja RKP edellä sotalippujen alle. Onko mikään kiihottavampaa kuin tankkikolonniin jytinä Baltiassa ja Finnmarkissa. Lentosotaharjoitus Rovaniemeltä yhdessä NATO-tovereiden kanssa. Mikä on uljaampaa kuin kuolema marssin soidessa. Ollaan mukana jossakin itseä suuremmassa.

1917- 1918 eduskunnan pöytäkirjoja lukiessa samat sotapuolueet, samat sotapuheet. Demokratia, yhteisvastuu kansalaisten tasa-arvon puute voidaan unohtaa kun sotatorvet soivat!

On traagista seurata avautuvaa näytelmää, joka seuraa EU:n omia virheitä Ukrainassa ja tarvetta kieltää nuo itse tehdyt virheet. Virheiden kieltäminen johtaa entistä suurempiin virheisiin, joiden tunnustamista ei voi sallia, jolloin tarvitaan vielä suurempia virheitä. Sitten tarvitaan jo militarismin sivustatukea. Ollaan oikeassa, ettekö usko tai täältä pesee tykin piipusta.

EU Saksan ja Puolan johdolla teki valtavan virheen liittoutumalla Yhdysvaltojen kanssa väkivaltaiseen vallankaappaukseen Ukrainassa. EU teki valtavan virheen ollessaan kykenemätön ahneudessaan ja sokeudessaan näkemään myötäelämisen kautta minkälainen maa Ukraina on. Kuinka riippuvainen sen talous ja yhteiskuntaelämä on Venäjästä. Kuinka monta miljoonaa ukrainalaista saa toimeentulonsa työssäolosta Venäjällä, kuinka monta venäläis-ukrainalaista avioliittoa on solmittu, miten tärkeä itä-ukrainalaisille venäjänkieli on, jonka asemaa EU salli Kiovan laittoman hallituksen uhata.

EU ei omassa propagandassaan paljastanut kuinka merkittäviä Ukrainan EU-lähentymissopimuksen sotilapoliittiset artikkelit ovat niin Ukrainan kuin Venäjän turvallisuudelle. EU ei estänyt Kiovan laitonta hallitusta julistamasta sotaa itä-ukrainalaisia vastaan. Mihin muuhun kuin huonon politiikan ja henkisen väkivallan jatkeeksi ja tehostajaksi sotaa tarvittiin?

Yhdysvallat on jo pitkään harjoittanut laajentumistaan jatkuvien sotien ja terrorismin tukemisen avulla, jonka terrorismin tukemisen se peittää tai unohtaa kun se tulee liian kiusalliseksi. Omalla mantereella tapahtuvien väkivaltaisten laajentumisten, kansanmurhien ja hyväksikäyttöjen (intiaanit, orjat, rotusorto) jälkeen vuoroon on tullut Eurooppa (Jugoslavia ja Ukraina, Venäjä). Sama sortava asenne muihin kansoihin nähden toistuu kuin miten USA kohtelee omaa mustaa väestöään. Palestiinalaiset, afrikkalaiset, ukrainalaiset, venäläiset ovat toisen luokan kansalaisia Yhdysvaltojen ylemmydentuntoisessa käsityksessä itsestään.

Jokainen, joka näki ARD:n Saksan yleisradioyhtiön dokumentin Saksan ja NSA:n yhteistyöstä ei voi enää pitää Saksaa erillisenä Yhdysvalloista. Kaikki laittomat lennokkimurhat Afrikan mantereella tapahtuvat Saksasta käsin. Saksa osallistuu USA:n laittomuuksiin täysin rinnoin. Ei ihme, että kaiken tuon salaisen toimin-

nan peittämiseen tarvitaan voimakasta propagandaa ja jokin tosielämän kohde, jota voidaan syyttää aggressiivisuudesta kun itseasiassa itse ollaan aggressoreita. Lennokkimurhissa viattomien uhrien suhde “murhattavaksi tarkoitettuihin” on 47/ 1300 jäkimmäisen tarkoittaessa viattomia uhreja.

Koko pinnanalainen salainen väkivaltakoneisto joka pitää kourissaan jokaisen meistä maailmankansalaisista on niin mieletön, että sen peittämiseen tarvitaan mahtava määrä aseiden kalistelua ja sotameteliä, jonka kohde on Venäjä, jotta meidän kansalaisten huomion estetään tiedostamasta totuutta ja reagoimasta siihen. Sillä metelillä estetään näkemästä ja kokemasta todellisuutta, joka tarkoittaa, että Yhdysvaltojen jatkuvan sodan logiikan taustalla oleva ase- ja muu teollisuus yhdistettynä EU:n vastaaviin taloudellisia intressejään puolustaviin tahoihin on syyllinen epäinhimillisyyden, fasismin, juutalaisvainojen ja ihmisten kurjistumisen voimistumiseen.

Suomessa kokoomus ja RKP ovat solidaarisia tuolle taloudellisen vallan etujen mukaiselle toiminnalle, jota vallan ylläpitoa voimistetaan militarismilla. Ollessani lakivaliokunnan jäsen Elisabeth Rehn, RKP, valiokunnan puheenjohtaja, oli aina tuon taloudellisen vallan lähettiläs ja eriarvoisuuden lisääntymisen varmistaja.

EU- armeijan nostaminen keskustelun keskiöön aikana, jolloin kansalaisten kannalta tärkeämpää olisi puhua rauhasta, yhteistyöstä, keskinäisestä kunnituksesta ja totuudesta. Aseidenkalistelu ja EU-armeijasta puhuminen siirtää huomion todellisista tärkeistä asioista syrjään. Oikeistajohtoinen NATO- EU on vaarallinen.

Avainsanat:

- ekspansio ja sodan logiikka,
- militarismi,
- Saksa,
- USA,
- kokoomus,
- RKP

USA ja EU - mielivaltaa ja teatteria

- Maanantai 16.3.2015 klo 9:09
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

USA:n ja EU:n kaksinaismoraali näkyy omien sotarikosten peittelyssä ja Venäjän toimien sanktioinnissa.

Yhdysvaltojen hallitus oli päättänyt sosialistisen Jugoslavian hajottamisesta kongressin lailla ja CIA:n ja NED:in toimilla. Saksa yhtyi tavoitteeseensa pyrkimällä hyötymään taloudellisesti Kroatian itsenäistymisestä nationalistien avulla. Kroatian laittomille asejoukoille toimitettiin aseet Saksan asevarastoista.

Jugoslavian liittovaltio ei suostunut USA:n ja Saksan toimiin vaan puolusti perustuslakiaan, jossa osavaltioiden itsenäistymiset olivat mahdollisia neuvotteluihin kaikkien muiden osavaltioiden kanssa yhteisissä hallintoelimissä.

Sen sijaan, että USA ja Saksa olisivat noudattaneet kansainvälisiä lakeja ja Jugoslavian perustuslakia ne turvautuivat tavoitteidensa mukaisesti tukemaan katolisen Kroatian nationalisteja ja Bosnian muslimikalifaattia rakentavia jihadisteja väkivaltaisiin vallanottoihin sotimalla liittovaltion armeijaa vastaan.

Saksa suostutteli kaikki muut EY- maat tukemaan Jugoslavian hajottamista. Se tunnusti Kroatian itsenäisyyden vaiheessa, jossa Kroatian asejoukoista ja liittovaltion kroaattisotilaista muodostettu armeija piti hallussaan yhtä kolmasosaa haluamastaan Kroatian valtion pinta-alasta. Saksa, USA ja EY saivat aikaan talouspakotteet - arvatkaa kenelle? - Jugoslavialle. Siis sille valtiolle, josta Slovenia, Kroatia ja Bosnia (USA:n ja Saksan tuella) olivat laittomasti irroitettumassa. USA:n ja Saksan toimien jälkeen Balkanilla oli kolme itsenäiseksi tunnustettua valtiota: Slovenia, Kroatia ja Bosnia mutta jäljelle jäänyttä Jugoslaviaa ei pidetty valtiona. Se menetti Yhdysvaltojen, Saksan ja EY-valtioiden toimesta myös YK:n jäsenyyden, oltuaan YK:n perustajajäsen ja liittoutumattomien maiden liiton puheenjohtajamaa. Jugoslavia ei voinut osallistua edes Barcelonan olympialaisiin kun taas Slovenia, Kroatia ja Bosnia voivat!

Nyt Ukrainaan! Neo-fasisti-nationalisti-joukot suorittivat USA:n ja EU:n, erityisesti Saksan ja Puolan tuella väkivaltaisen vallankaappauksen, jossa 100 ihmistä tapettiin. Väkivaltaiset joukkiot uhkasivat siirtyä Itä-Ukrainaan tekemään saman. Krim julistautui itsenäiseksi, samoin Donbass vaati äänestyksellä autonomiaa/lisää itsemääräämisoikeutta/ turvaa. Voimakkaan propagandan ja oligarkkien televisioasemien propagandan tukemana Ukrainassa järjestettiin vaalit, joihin aikaisempaa hallintoa tukeneet itä-ukrainalaiset eivät voineet osallistua. Vaalien jälkeen Kiovan hallitus oli täysin USA:n ja Saksan/EU:n vallan alla. Venäjä, joka oli pelastanut krimiläisten hengen väitettiin rikkoneen kansainvälisiä lakeja, kun se edesauttoi itsenäistymistä. Venäjän väitettiin tuoneen "vihreitä miehiä"/sotilaita Krimille vaikka Krimillä on vuosikymmeniä ollut täysin kansainvälisten lakien mukainen 20.000 venäläisen sotilaan tukikohta.

Jos USA ja Saksa olisivat toimineet Ukrainassa kuten ne toimivat Jugoslaviassa,

itsenäisyystunnustukset olisi tullut antaa johdonmukaisuuden vuoksi Krimille ja Itä-Ukrainalle ja talouspakotteet Ukrainalle, koska se esti Krimin ja Itä-Ukrainan itsenäistymispyrkimyksiä. Krim ja Donbass olisi tullut jo tähän päivään mennessä ottaa YK:n jäseniksi. Olisi tullut perustaa Haagin Kansainvälinen Ukraina-tribunaali, joka olisi tuominnut Kiovan hallituksen sodanjulistuksen Itä-Ukrainalle sotarikokseksi, kuten Nürnbergin sotarikostuomioistuin teki sodan aloittajalle.

Loogisuuden pohjalta Krim ja Donbass olisivat osallistuneet MM hiihtokilpailuihin, mutta Ukraina ei olisi voinut osallistua, koska sehän ei olisi Jugoslavia-esimerkin mukaisesti valtio lainkaan.

Venäjän toimiessa USA:n ja Saksan itselleen sallimalla tavalla, ne julistavat talouspakotteet Venäjälle! Kuperkeikka edellyttää massiivista propagandaa tuekseen.

Puolan entinen ulkoministeri kuvasi Puolan suhdetta USA:n seksuaalitermein: Puola otta Yhdysvalloilta suihin saamatta itselleen mitään. EU-parlamentti toimii samoin. Se on tuominnut asioita, joista se ei tiedä mitään, mutta tekee päätöksen samaistuessaan osittain tiedostamattaan USA:n tarpeisiin ja ollen USA:n totaalisen tiedonvälityskontrollin alaisena. USA:n myötäilystä on tullut hengissäsäilymisen ja vallassapysymisen ehto.

EU-parlamentti on tuominnut "Srebrenican kansanmurhan" vaikka sellaiselle ei ole mitään tieteellisiä tai juridisia perusteita. Se on tuominnut Venezuelan hallituksen toimet, mutta sitä ei ole kiinnostanut USA:n hallituksen talouspakotteiden ja sen provosoimien mielenosoitusten vaikutus kokonaisuuteen. Venäjän suhteen vallitsee sama tarkoituksenmukaisuusajattelu - mikä tyydyttää USA:ta, se tehdään.

EU tuomitsee suureen ääneen ja "yhtenäisenä" Venäjän, mutta joka viikkoiset USA:n Saksan avustuksella tekemät lennokkimurhat Afrikassa, jotka ovat sotarikoksia, hyväksytään. Suomi sidotaan NATO-kumppanina laittomuuksiin Afganistanissa, Suomi edistää USA:n ja NATO:n sotia huolehtimalla jälkisiivouksesta eli pakolaisten, tosin minimaalisesta, vastaanottamisesta Suomeen.

Aseteollisuus tarvitsee sotia ja sotien hyväksymistä. Ukrainan laittoman hallituksen julistama sota itä-ukrainalaisille oli sotarikos. Kiitollisena tästä sodanjulistuksesta USA voi toimittaa entistä enemmän aseita Ukrainaan, Baltiaan ja luultavasti suomalaiset myös haluavat koululaitoksen kehittämisen sijaan ostaa rahoillaan yhä uusia aseita Yhdysvalloista.

Sisällissodasta lähtien suomalaiset ovat joutuneet olemaan sotapropagandan alaisia. Toisen maailmansodan jälkeen hävitty sota ei vähentänyt sotapropagandan tarvetta kouluissa, yliopistoissa, armeijassa ja historiankirjoituksessa.

Nyt kun media on pannut kaikki panoksensa NATO-propagandaan ja Venäjä-pelon lietsomiseen, sotapropagandan voimistamiselle on tarvetta, jotta kansalaiset eivät rupeaisi pehmoilemaan Venäjän kanssa. Uusia aseita on hankittava Yhdysvalloista, jotta säilytämme suosion yhdysvaltalaisten

investoijien silmissä. Vaaleihin onkin saatu puolustusmäärärahojen lisäämistä haluavia ehdokkaita. Ei pehmoilua isien saamiseksi hoitamaan vauvoja ja inhimillistämään miehen kuvaa ja vähentämään perheväkivaltaa. Ei! Miehet on miehiä ja pojat on poikia! Kaikki aseisiin.

Tyttäreni palasi juuri Yhdysvaltojen talouspakotteiden köyhdyttämästä Kubasta. Siellä vallitsee lämpö ja solidaarisuus koko yhteiskunnan mitassa. Meillä humanismin ja totuudenrakkauden alue yhteiskunnassa kutistuu entisestään. Kenellä täällä on aidosti hyvä olla?

Avainsanat:

- propaganda,
- Saksa,
- humanismi,
- EU:n moraali,
- USA:n vallan väkivaltainen laajeneminen

Suomen sotapuolueet ja Saksa

- Sunnuntai 29.3.2015 klo 10:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

RKP ja Kokoomus pärisyttävät sotarumpuja yhdessä Saksan kanssa. Saksan liittolaisuus on tuottanut Suomelle kautta historian tragedioita, joita olemme nyt vaarassa toistaa.

Saksa pyrki saamaan Suomen osana Baltiaa haltuunsa 1918. Suomen porvarillinen eduskunta sääti lain porvarillisen armeijan perustamisesta. Sen avulla oli tarkoitus johdattaa Suomi kohti liittymistä Saksaan kuningaskuntana. Saksa edellytti Suomen itsenäistymistä Venäjältä ensi askeleena ennen siirtymistä Saksan alaisuuteen. Sen jälkeen itsenäinen porvarillinen Suomi saattoi pyytää apua Saksan armeijalta demokratiaa ja tasavaltaa vaativan kansanosan kukistamiseksi. Saksan oma vallankumous teki lopun kokoomuksen ja RKP:n edeltäjien epädemokraattisesta hankkeesta vuoden 1918 lopulla, mutta tragedia oli jo tosiasia.

Keisarillisen Saksan ja Itävalta-Unkarin pääiskulause ensimmäisessä maailmansodassa oli "Serben muss sterben! serbien on kuoltava!" Toisessa maailmansodassa saksalaiset yhdessä fasistisen Kroatian kanssa suorittivat serbien holokaustin. 1991 Saksan ulkoministeri Kinkel vaati "serbit on saatava polvilleen". Nämä demokraattista Jugoslavian valtiota puolustavat ortodoksiset slaavit olivat esteenä Saksan taloudelliselle ja USA:n taloudelliselle ja sotilaalliselle ekspansiolle. Saksa ja Yhdysvallat NATO-liittolaisineen pommittivat serbejä.

Sotapuolueet kokosivat voimansa Suomen talvisotaan. Massiivinen sisällissodasta lähtien vallinnut demokratian tukahduttaminen teki mahdolliseksi muuttaa propagandalla kansalaisten sisällissodan joukkokuolemat ja vankileirien kärsimykset kansalliseksi voiton tarinaksi. Suomen innokkuus lähteä talvisotaan, ruotsalaisten saatua itseltään Hitleriltä suostumuksen ennen sotaa apujoukkojen lähettämiseen Suomen armeijan tueksi peitettiin. Sen sijaan Suomi kuvattiin uhrina. Talvisodan henkeä ylistettiin sisällissodan haavojen parantajana kun tosiasialla toisinajattelijat ja rauhanaktivistit oli pantu vankilaan. Osa heistä joutui Koveron keskitysleiriin. Hitlerin lupaus Suur-Suomen saavuttamisesta yhteisessä sodassa Saksan kanssa hiveli suomalaisten itsetuntoa.

Saksassa pahimmat natsit pakenivat maasta katolisen kirkon avulla, Suomen sotarikollisista vain osa. Suurin osa rasistisia ja natsiasenteita omaavista henkilöistä jatkoi toimissaan niin kuin ennenkin.

Vaikka Venäjä/Neuvostoliitto pelasti Suomen ja Saksan itseltään eli fasistiselta hirmuvallalta, niin suomalaiset kuin saksalaiset eivät ole kenneet tuntemaan empatiaa näitä ortodoksia slaaveja kohtaan. Päinvastoin. 25 miljoonan neuvostoliittolaisen kuolema ei nosta surua suomalaisten tai saksalaisten sydämiin. Suomalaiset ja saksalaiset ovat menettäneet kyvyn empatiaan. Kuinka muuten on selitettävissä, että saksalaiset ovat 1990-luvulla pystyneet pommittamaan

holokaustin uhreja serbejä tai että Saksa ja Suomi osallistuvat talouspakotteisiin Venäjää vastaan vaikka Ukrainan kriisi on Saksan ja Suomen osittain aiheuttama. Venäjän toimet ovat reaktiota USA:n ja EU:n tukeen Ukrainan väkivallalle.

Yhdysvallat on miehittänyt sotilallisesti Saksaa toisesta maailmansodasta lähtien. Saksa osallistuu läntisen arvomaailman mukaisiin lennokkimurhiin yhdessä USA:n kanssa. USA:n johtajat eivät peittele maailmanvallan tavoitteluaan ja ovat ylpeitä pakkovallan keinoistaan, joilla he hallitsevat paitsi maapallon ihmisten mieliä NSA:n avulla myös fyysisellä aseylivoimalla.

Suomen sotapropagandaa hallitsevat suuresta rahasta riippuvaiset mediat. Yle:n yksityiset tuotantoyhtiöt tuottavat yhä alkeellisempaa Venäjä-vastaista propagandaa, jolle ei löydy enää mitään koulunumeroa. Kokoomuksen ja RKP:n vaalibudjetit vastaavat heidän valtaansa talouselämässä. Yle:n uutiset ovat propagandaa ja sosiaalipornoa. Toimittajat käyvät sotatantereilla tai lentotukialuksilla ilman minkäänlaista viitekehystä jutuissaan. Verorahoilla maksetut uutiset ovat roskaa. Pelon ilmapiiriä lietsomalla on yllytetty lähes kaikki eduskuntapuolueet lisäämään asemäärärahoja. Uutis- ja ajankohtaistoimituksesta vastaava toimittaja Atte Jääskeläinen kehui eduskunnan järjestämässä turvallisuuspoliittisessa infossa miten uutiset ovat tasapuolisia. Hän itse varmistaa, että iltauutisissa Ukraina uutisen jälkeen uutisten lukija hokee "Venäjä kiistää". Tällä tasolla on vastaavan toimittajan objektiivisuus!

Jääskeläinen ei päästä televisioon muita kuin eduskuntapuolueita keskustelemaan keskenään. Tilaisuudet ovat loputtoman tylsiä ja vaikuttavat äänestysprosenttiin. Eduskunnan ulkopuolella olevat puolueet ovat keskusteluboikotissa. Sen sijaan Venäjä-uutisoinnissa Yle haastattelee vain katuparlamenttia, opposition jäseniä, jotka eivät ole koskaan päässeet parlamenttiin. Kuperkeikka on hullunkurinen. Yle syyttää Venäjää epädemokraattisuudesta kun Yle ei itse päästä Suomen oppositiota keskusteluihin lainkaan. Venäjän parlamentaarikkoja tai virkamiehiä ei haastatella koska tarkoituksena on saada suomalaisille Putin-kritiikkiä venäläiseltä katuoppositiolta.

Saksan Kroatiassa tukemat nationalistit ovat siirtyneet Ukrainaan taistelemaan. Oligarkkien fasistisin tunnuksin varustetut vapaaehtoispataljoonat taistelevat venäjänkielisiä itä-ukrainalaisia vastaan näiden eri maista tulevien joukkojen kanssa.

Saksa ja Suomi katsovat virallisella tasolla, että rasismi on pahasta, mutta käytännön toimet puuttuvat. Jos venäläisiin kohdistuvan rasismin kaltaista toimintaa kohdistettaisiin somaleihin, olisi tasa-arvoaltuutettu, oikeuskansleri ja perustuslakivaliokunnan puheenjohtaja tavalla tai toisella puuttunut siihen. Nyt jokainen pieni koululainenkin ymmärtämättä mitä puhuu laukoo halveksuvia kommentteja naapurimaan presidentistä ja kansalaisista.

Muistamme pääministeri Stubbin taannoin kertoneen ajattelevansa juostessaan sotarikollisen Condoleezza Ricen sääriä ja olevansa USA:n etelä-valtiolainen (rotusorrosta tunnettu osa USA:ta) ja kannattavansa läntistä (USA-johtoista) arvovhteisöä ja NATO:a. RKP:n Carl Haglund vaikuttaa vielä kireämmältä NATO:n

kannattajalta. Saksan ollessa paitsi NATO:n jäsen, myös suuri Yhdysvaltojen armeijan asemamaa, ei Suomi Merkelin Saksan kyljessä voi olla humanismin ja empatian kannattaja.

Läntisessä arvoyhteisössä epäitsenäinen toimija joutuu uhraamaan eläytymiseen ja luovaan ajatteluun perustuvan tavan hahmottaa maailmaa ja sen ristiriitoja. Se joutuu sopeutumaan USA:n ja Saksan jatkuvan sodan- ja laajenemisen logiikkaan ja sen perusteluina olevaan mielivaltaiseen valtapoliittikkaan. Ainoa keino Yle:n USA-vetoisen sota- propagandan vallasta pääsemiseen on mahdollisimman monen tietolähteen käyttäminen. BBC, Aljazeera, Russia Today ovat kanavia, joilla on empatiaa ja taustoitusta. Russia Todaylla eniten YK:n päätöksiin taustoitettuja paneleita ja asiantuntijoita. Aljazeeralla on laajin toimittajaverkosto kohdemaissa. Sen erityispiirre on vahva sunni-muslimi samaistuminen.

Elämme kolmannen maailmansodan alusaikaa. Suomi asemoituu jälleen oletettujen voittajavaltojen puolelle, joka ei välttämättä ole demokratian ja inhimillisyyden kannalta hyvä asia. Suomi on aina valinnut samalla tavalla niin kauan kun sotapuolueet ovat vallassa.

Avainsanat:

- RKP,
- Kokoomus,
- sotapuolueet,
- Saksa,
- historia toistaa itseään,
- Merkel,
-

Keitä ei pidä äänestää

- Torstai 9.4.2015 klo 10:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Miksi vihreitä ei pidä äänestää? Vihreiden puheenjohtajalla on tunnepitoinen Venäjä-vastainen ohjelma, joka muistuttaa 1930 Akateemisen Karjala-seuran ajattelua ja toimintaa. Taloudellien sota Venäjää vastaan näyttäytyy kaiken Suomeen kohdistuvan Venäjän sijoitustoiminnan ja kaikenlaisen suorastaan taloudellisen avun vastustamisena. Vihreät esittävät valheellista propagandaa Venäjän homo-laeista. He antavat ymmärtää että virallinen Venäjä suhtautuu kielteisesti homouteen. Vihreät eivät pysty oivaltamaan sitä, minkä jokainen nuorisopsykiatri tietää: seksuaalinen suuntautuminen on nuorelle herkkä asia, jonka muotoutumisen tulee voida tapahtua yksilön omilla ehdoilla. Venäjän lainsäädäntö on yhdenmukainen nuorisopsykiatrisen humanin ajattelun kanssa. Vihreät eivät halua hyväksyä sitä, että niin Venäjällä kuin Suomessa on ihmisiä, joille eri syistä homous on vierasta tai ahdistavaa. Vihreät eivät mene vaalitulaisuuksiin Pohjanmaalle heiluttamaan sateenkaarilippua, mutta katsovat aiheelliseksi osoittaa Venäjällä mieltään itse rakentamaansa tuulimyllyä vastaan.

Jos vihreät haluaisivat myöntää tosiasiat voisivat he havaita, että Moskovassa on moninkertainen määrä homo-diskoja ja -baareja verrattuna Suomeen. Vihreän propagandan sisältö on rasistinen.

RKP ja erityisesti Carl Haglund on edustanut puhdasta Venäjä-vastaista sotapropagandaa. Yhdessä Kokoomuksen kanssa puolueet kieltäytyvät näkemästä miten Suomen historian traagiset sodat ovat liittyneet kyvyttömyyteen myöntää Venäjän elintärkeitä turvallisuusetuja. Vielä tärkeämpää on se, että näillä puolueilla ei ole kykyä suhtautua venäläisiin empaattisesti tasa-arvoisina kanssaihmisinä. RKP ja Kokoomus eivät oman historiansa johdosta kykene näkemään kuinka natsismi nostaa Euroopassa päätään.

Venäjä/Neuvostoliiton voitto toisessa maailmansodassa pakotti Suomen ja Saksan keskitysleirit sulkemaan ovensa ja loput hengissä olevat vangit vapautuivat puna-armeijan avulla. Suomen keskitysleirit olivat pystytetyt Itä-Karjalan Suomen miehittämälle alueelle Mannerheimin rasistisella määräyksellä. Venäjää puhuvat pantiin keskitysleiriin ja heille annettiin punainen henkilökortti, karjalaa puhuvat saivat vihreän kortin. Suomalaiset takavarikoivat venäjää puhuvien vuoden vilja- ja muut ruokavarastot. Kotieläimet annattiin joko karjalaa puhuville tai kuljetettiin huonekalujen mukana Suomeen sotasaaliina. Pelkästään v. 1942 yli 3000 siviiliä kuoli leireillä.

Suomen johtajat ovat olleet hiljaa rasismistaan ja keskitysleireistään. Leirien suunnittelija ja toteuttaja Mannerheim on nostettu kansallissankariksi. Suomalaisen historiantajun ja todellisuudentajun kehitys kohti totuutta ja kykyä empatiaan venäläisiä naapureita kohtaan on monen mielen lukon takana.

Kokoomus ja ruotsalaiset ovat NATO:n kannattamisessaan hengenvaarallisia

suomalaisille. Yhdysvaltojen johtama NATO edustaa jatkuvan sodan ja rankaise-mattomuuden politiikkaa. Yhdysvallat on asettanut itsensä ja NATO:n kansain-välisten lakien yläpuolelle. Sotarikokset jäävät tuomitsematta.

Venäjälle on tärkeätä, että Suomella on uskottava puolustus. Suomi ei ole silloin kenellekään astinlautana auttamassa sotaa Venäjää vastaan. Siten jokainen askel NATO:n suuntaan horjuttaa Suomen luotettavuutta. Kokoomus ja RKP eivät käsitä sitä kuinka arvokas Suomen kansalle rauha ja ystävyys Venäjän kanssa on.

Suomella on pitkä matka sen toteamiseen, että Venäjä on oikeassa fasismin uhkan suhteen Euroopassa. Suomi oli natsi-Saksan liittolainen ja tunnusti eräänä harvoista maista fasismin Kroatian toisen maailmansodan aikana. Onko kokoomuksen ja RKP:n johdolla edelleen toisen maailmansodan silmälaput silmillään vai olisiko jo aika tunnustaa tosiasiat.

Vaaleissa ei ole aikaa odottaa todellisuuden valkenemista. Siksi ei ole syytä äänestää Kokoomusta, RKP:tä eikä vihreitä.

Avainsanat:

- RKP,
- Kokoomus,
- vihreät,
- ei pidä äänestää näitä,
- VenäjäMiksi

Yle:n ja Helsingin Sanomien sotapropaganda

- Sunnuntai 12.4.2015 klo 9:55
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Viimeisten puolentoista vuoden aikana olemme kokeneet tiedotusvälineiden, Yle:n, Helsingin Sanomien ja iltapäivälehtien kiihtyvän sotapropagandan. Sen ilmeisenä tarkoituksena on ollut pelotella kansalaisia siirtymään NATO:n kannattajiksi kuten lähes kaikkien päivälehtien päätoimittajat olivat jo vuonna 2007.

Sotapropaganda tarvitsee vihollisen. Siihen Suomen oikeistolaiselle eliitille on jo 100 vuoden ajan tarjoutunut Venäjä. Propagandan tehoa lisää Suomen kielellinen eristyneisyys. Muuta kuin suomenkieltä taitamattomille propaganda jää ainoaksi tietolähteeksi.

Iltapäivälehtien brutaali tyyli ja idiotiaa lähentelevät lööpit herättävät vähänkin itsenäisesti ajattelevassa kansalaisessa huvittuneisuutta. Suureen osaan kansasta Helsingistä Lappiin iltapäivälehtien vaikutus kuitenkin lisää epävarmuutta; mikä mahtaa asian laita olla? Tietojen täydellinen historiattomuus ja globaalien valtasuhteiden kuvan puuttuminen estävät ihmisiä tiedostamasta mistä on kysymys.

Helsingin Sanomien ja Yle:n propaganda on vaarallisempaa ja ovelampaa. Helsingin Sanomien propaganda sisältyy hienosyisesti kaikkeen mitä HeSa kirjoittaa; kulttuurista talouteen ja ulkomaan uutisiin. Olen seurannut mielenkiinnolla musiikkiarvostelija Vesa Siréniä, joka arvosteli Georgian aloittaman Ossetian sodan päättymisen kunniaksi pidetyn Valeri Gergievin johtaman konsertin Tsinvalissa. Näin konsertin itse televisiosta ja saatoin havaita, että Sirén ei ollut nähnyt koko koserttia. Hän kuitenkin arvosteli kielteisesti Gergieviä. Osoittautui, että hän oli lukenut konsertista jostakin brittilehdestä. Nyt hän arvosteli jälleen Novosibirskin ooperan johtajaan Venäjällä kohdistunutta kritiikkiä. Hän ei kuitenkaan propagandasyistä kertonut millä tavalla loukkaava esitys oli. Krusifiksi oli sijoitettu naisen reisien väliin.

Pääkirjoitussivulla HeSa antaa tilaa eräälle maailman röyhkeimmällä tavalla veronmaksajia kiristämällä rikastuneelle George Sorokselle ja hänen tulkinnalleen Ukrainan tilanteesta. Helsingin Sanomien välittämäksi viestiksi tulee: Venäjä haluaa vahingoittaa Ukrainaa. Soroksen kauhutarina kuvaa Venäjän aiheuttavan pakolaisvirran Ukrainasta muihin länsimaihin. Pakotteiden lopettaminen olisi kaiken loppu.

Soroshan ei voi muistaa kuinka hänen hengeheimolaisensa presidentti Clintonin ja tämän vaimon johdolla suunnittelivat Jaltalla 2013 syyskuussa kuinka Ukraina jaetaan. Nyt jo myrkylliseksi todettu liuskekaasun tuotanto voidaan tietenkin hyödyntää Ukrainan kaltaisessa ”kehitysmaassa” yhdysvaltalaisen ylikansallisen pääoman hyväksi. Maatalous tuli ottaa Monsanto- geenimuunnellun viljan viljelyalaksi, tietenkin hyödyttämään ylikansallista pääomaa. Sitä voidaan tällaisessa maassa harjoittaa siitä huolimatta, että WHO on todennut Monsanto-

viljan käytölle välttämättömän Roundup rikkakasvimyrkyn aiheuttavan syöpää. Ei haittaa! Tällaisessa kehitysmaassa säänot eivät ole niin tarkkoja! Soros itse lupasi miljardin maatalouteen! Mutta Venäjän syytä kaikki alleviivaa Helsingin Sanomat Soroksen suulla.

Venäjä esti suunnitelmaan kuuluneen Krimin Sevastopolin sotilastukikohdan siirtymisen Venäjältä yhdysvaltalaisille. Jugoslavian pilkkominen sen sijaan antoi yhdysvaltalaisille valtavan sotilastukikohta Bondsteelin Serbian alueelle, mikä maapohja oli kuitenkin "itsenäistettävä" Kosovoksi. Venäjä ei kuitenkaan ole Jugoslavia vaikka Saksa ja USA näyttävät niin luulevan.

Saksa ja USA eivät halunneet Minskin sopimuksen tuovan rauhaa. Mikäli olisivat, sopimus olisi edellyttänyt Poroshenkon aloittavan suorat neuvottelut Donbassin kanssa. Sen sijaan USA ja Saksa (tosin USA vain kulisissa) antavat USA:n Ison-Britannian, Kanadan, Liettuan, Puolan etc voimistaa varustelua sodan jatkamista varten. Kroatiaa v. 1995 varustelu amerikkalaisten kenraalien MPRI järjestön johdolla jatkui 8-10 kk, jonka jälkeen nationalistiset kroaatit suorittivat 250.000 Kroatian serbin etnisen puhdistuksen. Nyt amerikkalaiset kenraalit ovat Ukrainassa toimineet yhtä kauan kuin Kroatiassakin. Osa venäjänkielisistä ukrainalaisista on jo puhdistettu Venäjälle. Vaikka Ukrainan hallitus tukijoihin ei toimi rauhan puolesta syyttävä sormi osoittaa Venäjää!

Tänään sunnuntaina Saska Saarikoski kertoo uudesta vallitsevasta todellisuudesta. Totuudella ei ole väliä kunhan asiat toimivat. Koko jutun clou on se, että tämä hänen mielestään pätee erityisesti Venäjällä!

Yle:n propagandan vaarallisuus liittyy siihen, että kansa luulee Yle:n uutisten ja ajankohtaisohjelmien olevan jotenkin totta. Uutisista puuttuu kuitenkin objektiivisuus. Vaalien alla sotapropaganda on ollut huipussaan. Suggestiivinen musiikki saattelee hävittäjien lentoa. Vaaliohjelmissa tasapuolisesti Venäjään suhtautuvia keskustalaisia kutsutaan milloin milläkin negatiivisella ryhmänimellä. En ole havainnut vaalikeskusteluissa kysyttävän mitään Yhdysvaltojen osuudesta maailmarauhaan. Yhdysvaltojen vakoilukoneiden läsnäoloa Venäjän ilmatilan reunalla ei ihmetellä ei myöskään sitä, että Yhdysvallat katsoo Kiinan uhkaavan USA:n turvallisuutta kun Kiinan omat sotalaivat valvovat Kiinan omaa rannikkoa.

Yle ei kyseenalaista USA:n itse julkituomaa tavoitetta maailmanvallasta. 34% yhdysvaltojen kansasta äänestää ja rikkaat asteollisuuden tukijat päättävät kenet vaaleilla valitaan. Kaiken kattavat talouspakotteet ovat USA:n muiden sotatoimien kammottavia jatkeita. (Irak, Kuuba, Venezuela, Iran)

Aljazeera teki ennen viimeisiä Venäjän presidentin vaaleja laajan haastattelusarjan Venäjän Kauko-Idästä Pietariin. Moniosaisesta ohjelmasta kävi 100% selväksi, että venäläiset kannattivat Putinia. Kun vaaleissakin näin tapahtui, Suomen media arvosteli Venäjän demokratiaa.

Suomen eduskuntaan tulisi valita henkisesti kypsiä, tosiasioihin kantansa perustavia kansalaisia, joilla on realistinen käsitys maailman valtasuhteista niin Aasi-

assa kuin Lähi-Idässä. Jo presidentti Kekkonen totesi eduskuntaan valittavien olevan usein selvillä maakunnan asioista mutta ei kansainvälisestä politiikasta. Yle on valitettavasti edelleen kansainvälisissä suhteissa maakuntatasolla, ilmeisen tahallisesti yksipuolinen ja siten vaarallinen.

Avainsanat:

- propaganda,
- Yle:n uutistoimitus,
- Helsingin Sanomat,
- sotapropaganda,
- Vesa Siren,
- Saska Saarkoski,
- George Soros,
- Venäjä,
- Ukraina,
- NATO

Häpeä - Haglund ja Stubb

- Maanantai 13.4.2015 klo 9:18
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olin kolmevuotiaana Kankaanpäässä sotaa paossa. Äitini toimi sinne siirretyn Helsingin naistenklinikan ympäri vuorokauden jatkuvasti päivystävänä lääkärinä kahdestaan kollegansa Vappu Väyrysen kanssa. Vettä kansanopistosta sairaalaksi muutettuun rakennukseen tuli yhdestä kylmävesijohdosta. Radiumpotilaat hoidettiin juhlasalin näyttämöllä.

Olimme parin ikätoverini kanssa kiivenneet pihalla sijaitsevan kaivonrenkaan sisään "piiloon". Sieltä huutelimme ohi kulkeville arvokkaasti liikkuville mustalaisnaisille: "mustalainen mullisilmä meinas minut tappaa, minä olin rohkea tyttö potkaisin sitä nappaan". Naiset kumartuivat hymyillen meitä kohti: "mitäs tytöt siellä?" Tuo hymy osoitti tyhmyytemme.

Carl Haglund ja Alexander Stubb osoittavat Venäjälle mahtiaan yhdessä yhtä lapsellisten pohjoismaisten puolustusministerien ja Islannin ulkoministerin kanssa. NATO toimii kaivonrenkaana. Stubbilla on edelleen polvihousut, Haglund on näyttänyt naistenlehdissä koko omahyväisen asuvarastonsa.

Näille lapsellisille ministereille sota on peliä. Arhinmäen ja Haaviston provokaatiot ovat samanlaisia. Naapurien vakavuus 25 miljoonan sodan uhrin ja heidän yhä elossa olevien omaistensa, presidentti Putin mukaan luettuna, ei herätä näissä vesseleissä kunnioitusta. Presidentti Putinin veli kuoli nälkään suomalaisen piirittäessä yhdessä saksalaisten kanssa Leningradia. Jokaisen venäläisen on PAKKO ajatella turvallisuuttaan Yhdysvaltojen ja NATO:n tavoitellessa maailmanvaltaa ja pyyhkiessä kansainvälisillä laeilla pöytää.

Venäläisille sota ei ole leikkiä kuten niille suomalaisille ministereille, jotka nauttivat vierailuista Yhdysvaltojen vallantunnetta pönkittäväillä lentotukialuksilla tai päästessään vierailemaan Yhdysvaltojen puolustusministeriössä.

Suomalaisille kokoomuksen, RKP:n ja vihreiden edustajille ja heidän media-lakeijoilleen vakavuus ja syvät tunteet ovat korvautuneet vapaudella. Vapaudella loukata, nöyryyttää, valehdella ja viimekädessä edistää rahan ja USA:n valtaa lopullisena päämääränään tuhota demokratia, solidaarisuus ja yhteisvastuun tunne.

Avainsanat:

- häpeä,
- Haglund,
- Stubb,
- Venäjä,
- ymmärryksen puute

USA ja median sotaporno

- Lauantai 18.4.2015 klo 10:52
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle ja Sanoma Oy muodostavat yhdysvaltalaisen sotapolitiikan tiedotusosaston Suomessa. Totuus ja moraali ovat kadonneet näiden tiedotusvälineiden pyrkiessä lokakampanjallaan Venäjää vastaan synnyttämään Suomeen pelon ilmapiiriin.

Yle näytti kokoomuksen puheenjohtaja Stubbin ja puolustusministeri Haglundin vieraiden äärioikeistolaiset mielipiteet monipuolisesti TV-uutisissa. Norjan puolustusministerin fanaattinen ilme kuvasi hänen persoonallisuuttaan loistavasti. Ruotsin kokoomuspuolueen puheenjohtaja sai huomattavasti tilaa Yle:n uutislähetyksissä.

Kun Saksan ulkoministeri Steinmeier kävi ulkoministeri Erkki Tuomiojan vierana ”Rauha Euroopassa” seminaarissa Yle ei löytänyt tilaa tämän merkittävän politiikan mielipiteille vaan tyytyi esittelemään presidentti Niinistön virkasunnon tiloja Steinmeierin ja avustajien tepastellessa huoneesta toiseen. Sotapropaganda olisi saanut vaurioita, jos maailman todelliset uhat: ilmastomuutos ja Yhdysvaltojen provosoimat sodat Lähi-Idässä olisivat palanneet katsojien mieliin.

Viimeisenä päivänä ennen vaaleja sotapornon sankaritoimittajat palaavat muistelemaan Kamputsean kauhuja. Amerikkalaisten lähtiessä maa joutui Pol Potin armoille (jota USA aluksi tuki). Kuvauksessa jätetään tarkoituksellisesti kertomatta, että Yhdysvallat oli ennen poistumistaan pommittanut laittomasti Kamputseaa kahdeksan vuoden ajan. Kahdeksan minuutin välein pommikoneet nousivat lennoilleen lannistaakseen maan. Kamputsean kylvettiin noiden vuosien aikana enemmän pommeja kuin koko toisen maailmansodan aikana yhteensä koko maailmassa. (kertoo Yalen yliopiston tutkimus) Pol Potin kosto yhdysvaltalaisille tukeneille oli äärimmäisen julma. Ihmishenkien menetykset eivät vertautuneet pommitusten uhreihin. Pommitetut ovat aina vain numeroita kun niitä on niin paljon.

Yhdysvaltojen uusi tunkeutuminen Eurooppaan alkoi Jugoslavian hajottamisesta 1990-luvulla. Eurooppahan oli jo tuolloin täynnä Yhdysvaltojen sotilastukikohtia, mutta se ei maailmanvaltaa hamuilevalle suurvallalle riittänyt. Yhdysvallat ja Saksa toimivat suunnitelmallisesti ja systemaattisesti aiheuttaen Balkanin kammottavat sodat. Neuvotteluja kävi ”kansainvälinen yhteisö” joksi kutsutaan Yhdysvaltojen kulloistenkin liittolaisten kokoonpanoja. Sosiaaliporno-propaganda on saanut Balkanin sodista pohjattoman lähteen.

Ukrainan kriisi lähti Yhdysvaltojen ja Saksan tukemien poliitikkojen johtamasta vallankaappauksesta, jossa laillinen hallitus kumottiin ja eduskunta tehtiin toimintakyvyttömäksi äärioikeiston temmelyskentäksi. Klitschko oli Saksan mies, Jatsenjuk Yhdysvaltojen. Tämän klikin valvonnan alla irtipäästetyt äärinationalistit uhkasivat fyysisesti itä-ukrainalaisia. Maidanin tappajat tiedetään,

mutta niitä ei virallisesti tutkita. Nyt tappajaiset ovat kiihtyneet. Jo kahdeksan nykyhallinnon näkyvää vastustajaa, kirjailijaa tai poliitikkoa on tapettu viime kuukausien aikana. Malesialaiskoneen alasampumisen tutkimukset eivät täytä objektiivisen tutkimuksen kriteereitä. Tulokset jäävät salaisiksi, jos epäilyksenalainen osapuoli, Ukrainan nykyhallitus ei halua tuloksia julkisiksi. Provokaatiota on käytetty Venäjän mustamaalaamiseen täysimittaisesti hyväksi kuten kymmeniä muita provokaatioita aikaisemmin.

Yhdysvaltojen likaiset temput eri puolilla maailmaa, kymmenien johtajien salamurhat, hallitusten väkivaltaiset vaihdokset, miljoonien viattomien ihmisten tappamiset ja epäinhimilliset talouspakotteet kuvaavat suomalaisen median ihannemaailmaa. Aseita, rasismia, kuolemanrangaistuksia ja arjen väkivaltaa. Valtaa.

Suomalaisten käsittelemätön ja surun avulla läpityöskentelemätön historia johtaa sen toistamiseen. Samat tahot, jotka nyt painostavat ja pelottelevat suomalaisia kohti NATO:a ja liittoa Yhdysvaltojen ja oikeistolaisen Saksan kanssa innostivat suomalaisia 1930- luvun akateemisessa Karjala-seurassa hyökkäämään päin ”ryssää”. Liittolaisuus natsi-Saksan kanssa ja fasistisen Kroatian tunnustaminen olivat johdonmukainen seuraus sisällissodasta lähtien jatkuneesta sotapropagandasta. Siinä oikeudenmukaisuutta ja demokratiaa Saksan armeijan avulla vastustaneet valkoiset julistettiin sankareiksi, lähes pyhiksi. Tätä pyhyyttä vahvistettiin kirkkoissa, kouluissa ja tuomioistuinlaitoksessa.

Suomen parlamentaarisesti valvotun Yle:n uutispäällikkö on vastuussa sotapropagandan ja oikeistolaisen poliittisen ilmapiirin vahvistamisesta humaaniuden, rauhan ja totuuden asemasta. Sosiaalipornoa levittävä Sanoma Oy on johdonmukaisesti yhdysvaltalaisen sotapropagandan levittäjä, jonka valta näissä vaaleissa on kohtuuttoman suuri. Lisääntyvä kielitaito luo kansalaisille mahdollisuuden tutustua todelliseen tietoon. Nämä vaalit mennään amerikkalaisen sotapropagandan mukaisesti.

Avainsanat:

- yle,
- USA:n sotarikokset,
- USA:n median Suomen haaraosasto,
- NATO- USA:n lonkero Euroopassa,
-

Isäntämaasopimus ja oikeiston aseellinen siipi

- Keskiviikko 22.4.2015 klo 11:53
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Isäntämaasopimus näyttäytyy militaristisen oikeiston pyrkimyksenä käyttää sisäpoliittista valtaa. NATO:n läsnäolo Suomessa estää yhteiskunnan kehittymisen yhteisvastuulliseen suuntaan. Sikäli Keijo Korhosen vertaus isäntämaasopimuksesta naulana itsenäisyytemme arkkuun on osuva. Emme enää voi vaikuttaa siihen minkälaisessa yhteiskuntajärjestelmässä elämme. Venäjä on leimattava ”aggressoriksi” ”yleisistä syistä” suomettumisen johdosta.

Vuonna 1917 Suomen oikeisto ei halunnut sosialistista/sosiaalista itsenäisyyttä sosialidemokraattisen eduskunnan päättämän valtalain avulla. Äärioikeistolaiset kansanedustajat neuvottelivat salaa Pietarin kanssa eduskunnan hajottamisesta ja uusien vaalien järjestämisestä, jotta Suomi säilyisi porvarillisen Venäjän autonomisena osana itsenäisyyden sijaan.

Heti itsenäistymisen jälkeen sama oikeisto halusi varmistaa sisäpoliittisen vallan. Ensin se sääti lain porvarillisesta armeijasta ja kutsui Saksan armeijan apuun varmistamaan oikeiston vallan. Mieluummin Saksan keisarikunnan alaisuuteen kuin todella itsenäisen Suomen. Saksan miehitys päättyi keisarikunnan romahdamisen johdosta. Ei suomalaisten tahdosta. Venäjä/Neuvostoliittoa kutsuttiin todellisuuden vastaisesti aggressoriksi.(vapaussota)

Jälleen oikeisto kutsui Saksan armeijan apuun 1940. Hallituksessa oli voimia, jotka pyrkivät äärioikeistolaisen puolueen IKL:n lakkauttamiseen. Kommunistit, rauhan- ja Neuvostoliiton ystävät oli pantu vankilaan, silti rauhan ja demokratian vaatimukset voimistuivat maassa. Suomen armeija oli hyökkäyssodassa Neuvostoliittoa vastaan Saksan rinnalla. Suomen armeija oli Lapissa Saksan armeijan alaisuudessa. Saksan maailmanvallan ja puhtaan rodun tavoittelu sopi silloiseen suomalaiseen varsinkin akateemiseen todellisuuteen.

Nyt oikeiston militaristinen ja taloudellista valtaa hallussaan pitävä oikeisto on voimistanut toimintaansa. Se kutsuu Yhdysvaltoja takaamaan oikeistolaisen yhteiskuntajärjestelmän ja tuhoamaan yhteisvastuun yhteiskunnan viimeisetkin rippeet. Yhdysvaltojen johtaman NATO:n kannatus Suomessa on vähäinen. Siksi oikeisto jälleen salaa, kuten 1917 ja 1940 solmii NATO:n isäntämaasopimuksen, jota solmittaessa ei ole ollut saatavilla edes suomenkielistä käännöstä siitä. Kokoomus/RKP ministerit ja virkamiehet yhdessä kokoomusta edustavan presidentin kanssa ovat allekirjoittaneet perustuslain vastaisesti sopimuksen.

NATO:a tarvitaan ylikansallisen pääoman vallan tavoitteita takaamaan. Kun Jugoslavia ei alistunut NATO:n tahtoon sitä pommitettiin 3kk uraanipommeilla 1999. Jugoslavian oli muutettava yhteiskunta, jossa jokaisella oli ilmainen terveydenhuolto, koulutus, 1kk vuosiloma, yhteiskunnaksi joka kärsii sodan seurauksista vuosikymmeniä ellei satoja vuosia.

Yhdysvaltalainen demokratia toteutuu rahalla. Vain 34% osallistui viimeisiin

vaaleihin. Kun ylikansallisten suuryhtiöiden vaatima salaisesti valmisteltu TPP -"vapaakauppasopimus" viikko sitten tuotiin kongressiin, sen olivat saaneet lukea vain lobatut valmisteluryhmän osanottajat. Poliittisen republikaani/demokraatti valiokunnan tuli ottaa kantaa "fast track" menettelyyn saamatta lukea tekstiä. Valiokunta suostui fast trackiin, joka merkitsee sitä, että Obama saa viedä lain läpi kongressin siten, että kongressi ei saa tehdä muutoksia lakiin. Ainoastaan hyväksyä tai hylätä.

Juuri tämän tapaisella demokratialla isäntämaasopimus on myös Suomessa allekirjoitettu.

Ylikansallisen pääoman hallitsema läntinen media nostaa Venäjän aggressoriksi voidakseen tässä propagandasumussa edistää omia globaalipoliittisia sotilaallisia ja taloudellisia tavoitteitaan. Sodan uhalla peloteltuja ihmisiä sokaistaan olemaan näkemättä sitä, että tavoitteet liittyvät yhteiskuntien rakenteisiin ja taloudellisen vallan saamiseen, ei kansojen turvallisuuteen.

Läntisessä vapaakaupan markkinoinnissa tuodaan esille tarvetta vähentää kiinalaisen tuotannon riskejä, työturvallisuutta, työntekijöiden oikeuksia jne. Tuossa propagandassa halutaan peittää TPP:n ja TTIP:n valtavat riskit, jotka koskevat mm ylikansallisen agriteollisuuden(Monsanton) piittaamattomuutta myrkyistä ja GMO- tuotannon ongelmista. Investointisuoja on epädemokraattinen pyrkimys tehdä investoijille mahdolliseksi haastaa valtiot oikeuteen mikäli kansalaisten suojaksi laaditut lait estävät investoijia kasvattamasta voittojaan. Työntekijöiden oikeudet ovat Yhdysvalloissa kiihtyvästi pienentyneet samoin ammattijärjestöjen rooli.

Kokoomuksen puheenjohtaja on ilmaissut haluavansa vähemmän valtiota. Yhdysvalloissa valtion toimintojen tilapäiset sulkemiset on nähty merkinä valtion yksityistämisestä. Yksityistetyssä valtiossa demokratia kuolee tai menettää merkityksensä

Olemme sen edessä, että oikeisto haluaa yhteiskunnan perustuvan yksityiseen voitontavoitteluun, jonka yksityiset armeijat turvaavat. Yhdysvalloissa vankilalaitoksesta, armeijasta, kouluista jne suuri osa on yksityistetty.

Yhdysvaltalaisen kenraalin pääsy Suomen armeijan ylipäälliköksi (ei siihen enää Niinistöä tarvita puhumattakaan nykyistä komentajaa Lindbergiä) johtaa siihen, että suomalaisen yhteiskunna rakenteiden ja ulkopoliitiikan on miellytettävä Yhdysvaltojen (omaa ase-öljy- ja agriteollisuuttaan kuuntelevaa) presidenttiä. Sympaattiset suhteet naapuriimme Venäjään ovat sula mahdollisuus.

Olemme historiamme aikana harvoin olleet itsenäisiä. Valtaa pitävä oikeisto on turvautunut Saksaan ja nyt Yhdysvaltoihin ja Saksaan. Itsenäisestä rauhantah-
toisesta ajattelusta ei enää joudu vankilaan, mutta anglo-amerikkalainen media pitää huolen siitä, että sen kaltaisesta ajattelusta vaietaan.

Avainsanat:

- oikeistomilitarismi,

- armeija sisäpoliittisena vallan välineenä,
- historia toistaa itseään,
- Saksan armeija,
- NATO,
-

162.000:n trolliarmeija

- Lauantai 2.5.2015 klo 16:04
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

162.000 työntekijää palvelee yhdysvaltalaisista mainostoimisto Hill+Knowltonia ja sen omistajayhtiötä WPP plc:ta niiden muuttaessa globaalin politiikan konnat kyyhkysiksi ja päinvastoin. WPP plc:lla on 162.000 työntekijää 3000 toimistoa 110 maassa. Hill+Knowltonilla 90 toimistoa 52 maassa.

Olin mukana WILPF:in Women's International League for Peace and Freedom 100 vuotis- juhla-kongressissa tällä viikolla Haagissa. Siellä tohtori Sabine Schiffer Media Responsibility Instituutista kertoi Hill+ Knowltonin vastaavan lännessä kulovalkean tavoin levinneestä "Venäjän aggressio-" ja "Putin hirviö-" propagandasta. Kammottavat kuvat kiilusilmäisestä Putinista halventavine otsikoineen Newsweekin kannessa sekä tuhansissa muissa lehdissä, TV- uutisissa ja netissä ovat tämän Hill+Knowltonin trolliarmeijan tuotoksia.

Sabine Schiffer mainitsi myös tutun Ruder-Finn-mainostoimiston osuuden holokaustin serbi-uhrien muuttamisessa 1990-luvulla Jugoslavian hajottamisen aggressoreiksi. Ruder-Finnillä oli satojen toimittajien yhteysverkosto, jolle syötettiin "totuus" valmiina. Heidän tarvitsi mennä vain valmiin jutun kanssa paikalle ja saada siihen mukaan hieman ruudintuntua ja kuvamateriaalia.

Schiffer mainitsi Georgian sodan aloittaneen presidentti Saakashvilin propagandavälineen belgialaisen Aspect Consultingin aikaansaannoksen Venäjän demonisoinnissa ja Georgian pyrkimysten kaunistelussa. Suomalaiset toimittajat selittävät vieläkin Venäjän aloittaneen sodan kuten Alexander Stubb sodan alkaessa väitti. Sodan alusta on olemassa EU:n Tagliavinin virallinen raportti, jossa todetaan sodan alkaneen Georgian hyökätessä venäläisten rauhanturvaajien kimppuun.

Hill+Knowlton on tullut tunnetuksi tupakkateollisuuden raivokkaana puolustajana. Nyt se ajaa särötystä ja Monsanto- geenimuuntelun levittämistä.

Miksi vimmattu aggressio Venäjää ja Putinia vastaan juuri nyt?

Ukraina on ollut viljava maa. Se on kieltänyt geenimuunnellun viljan viljelyn. EU:n lähentymissopimuksessa puhutaan kautta rantain velvollisuudesta uusien viljelymenetelmien kokeiluun (tarkoittaa geenimuuntelua), mitä presidentti Janukovitsh mm kavahti. Nyt Yhdysvaltojen vaikutuspiiriin kuuluva IMF edellyttää Ukrainan lainan ehtona entistä paljaammin sitoutuvan geenimuunnellun viljan viljelyyn. Ukrainan laisäädäntöä on tässäkin suhteessa aloitettu muuttamaan kohti Yhdysvaltojen tavoitteita.

Venäjän pääministeri Medvedev on ilmoittanut, että Venäjä ei aio tuoda maahan geenimuunneltuja tuotteita ja kehoittaa amerikkalaisia itse syömään geenimuunnellut tuotteet.

Hill+ Knowlton ei ole mukana ainoastaan Venäjän ja Putinin vastaisen propagandan tuottajana vaan sen varajohtaja Wasylyk on Yhdysvallat- Ukraina liiketoimintaneuvoston hallituksen jäsen. (US-Ukraine business council)

Itsenäisesti käyttäytyvä Venäjä on paitsi propagandan tilaajien (Yhdysvaltojen hallitus + muut yhdysvaltojen pääomapiirien edustajat kuten Soros) myös Hill+ Knowltonin omien taloudellisten intressien toteutumisen esteenä.

Venäjää rangaistaan talouspakotteilla itsenäisestä toiminnasta ja poikkeiteloin asettumisesta. Koko Eurooppa on niellyt Hill+Knowltonin massiivisen propagandan.

Yhdysvaltojen omatunto Noam Chomsky kutsuu Yhdysvaltoja maailman pahimmaksi terroristiksi. Yhdysvaltojen aiheuttama kaaos Lähi-Idässä, Afganistanissa ja Pakistanissa puhumattakaan sadoista sotilasoperaatioista muualla Afrikan mantereella luo maailmaan rankaisemattomuuden logiikan. Yhdysvallat kutsuu itseään presidentti Obaman suulla "poikkeukselliseksi", paremmaksi kuin mikään muu maa ja siksi velvoitetuksi johtamaan maapalloa. Mikään ei näytä voivan estää tätä propagandalla kuorutettua sotilasvaltaa.

Länsi- media kiinnittää huomiota pakistanilaisen koulutytön, sittemmin Nobel-palkitun nuoren naisen kammottavaan murhayritykseen. WILP:in kokouksessa pakistanilainen edustaja kertoi Obaman terrorismin vastaisten lennokkimurhien tappaneen 50.000 siviiliä. Obama määrää henkilökohtaisesti jokaisen lennokkimurhan. Siten hänen vastuullaan pelkästään Pakistanissa on näin monta viatonta siviiliä. Montako Jemenissä? Somaliassa? Obama pyysi anteeksi kahdelta Pakistanissa kuolleelta viattomalta uhrilta- yhdysvaltalaiselta ja italialaiselta. Pakistanilaisen kokousedustajan ahdistus oli pohjatonta.

Suomen uutismedia ei läpäise totuustestiä. Se on läpeensä korruptoituneen yhdysvaltalaisen rahan vallan lumoama. Yksikään suomalainen poliitikko ei propagandan vallassa olevan median pelossa, ehkä Paavo Väyrystä lukuunottamatta, uskalla puhua asioista niiden oikealla nimellä. Paavo Väyrynen totesi Pressiklubi-ohjelmassa taannoin, suomalaisen median olevan anglo-amerikkalaista propagandaa. Voiko sen nasakammin sanoa!

Avainsanat:

- mediatoimistot ja valta,
- Venäjä- ja Putinpropaganda,
- Hill+Knowlton,
- Media Responsibility Insitute,
-

Ketä Helsingin Sanomien lukijoihinsa kohdistama aivopesu palvelee?

- Perjantai 8.5.2015 klo 10:59
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Samaan aikaan kun sitoutumaton Bernie Sanders ilmoittautuessaan USA:n presidenttikisaan kertoo ABC-kanavan haastattelussa kannattavansa skandinaavista sosialidemokraattista valtiota, Suomen media näyttää kannattavan USA:n sotahallituksen geopolittisia tavoitteita.

Helsingin Sanomissa on viime päivinä ollut muutamia erinomaisia esimerkkejä aivopesumaisesta taktiikasta, josta alla eräitä esimerkkejä. Yle:n disinformaatio tarvitsee aivan oman lukunsa.

Saska Saarikosken mestarinäyte on hänen tiedusteluyritys Stratforin toimitusjohtaja George Friedmanin haastattelu 3.5.2015. Saarikoski maalaa tästä suurenmoisen tulevaisuuden ennustajan. Hän katsoo että ”Viiden vuoden kuluttua Venäjä syrjäyttää Kiovan hallituksen ja ottaa haltuunsa Ukrainan ja Valko-Venäjän” ennuste on toteutunut! Saarikoski on siis tätä mieltä tapahtumien kulusta.

Tämän ennusteen sijaanhan Saksa ja Yhdysvallat suorittivat väkivaltaisen valankaappauksen Ukrainassa käyttäen hyväkseen hyväuskoisia nuoria kansalaisaktivisteja, jotka luulivat kyseessä olevan pyrkimyksen kohti korruption vähentämistä ja oikeusvaltiota. Oikeistolaisen Saksan ja Yhdysvaltojen tavoitteena ei ole demokratia vaan Bernie Sandersinkin kritisoi suuryritysten harvainta. Saksan kouluttama Klitschko päätyi Kiovan pormestariksi ja USA sai pääministeriksi Jatsenjukin, presidentiksi Poroshenkon ja hallituksen täyteen Yhdysvaltojen siimaohjattuja ministereitä (Yhdysvaltojen, Georgian ja Liettuan kansalaisia) Varapresidentti Bidenin pojan suurimman yksityisen energiayhtiön hallitukseen yhdessä Puolan entisen presidentin Kwasniewskin kanssa.

Stratfor on toiminut yhteistyössä Srdja Popovicin johtaman Otpor/Canvas järjestön kanssa. Otpor on keskittynyt väri vallankumousten organisointiin tavoitteena Yhdysvaltojen mielen mukaiset hallitukset. Tärkeä lobbaja tälle toiminnalle on ollut nykyinen USA:n Venäjän suurlähettiläs Mick Mc Faul. Hänen kädenjälkensä on näkynyt aikaisemmissa toimipaikoissa Georgiassa ja Ukrainassa. Popovic on taitava verkostoitumaan kansalaisaktiivien kanssa, jotka luulevat toiminnan tavoitteena olevan demokratia. Kustakin maasta löytyy lahjonnalle alttiita yksilöitä, joiden avulla väri vallankumoukselle tulee ”oikea” suunta.

Saarikoski ei ihaillessaan Stratforin menestystä näe taustalla olevaa USA:n globaalia tavoitetta, joka on ollut jo vuosikymmeniä Venäjän ja Kiinan eristäminen ja mielellään tuhoaminen. Viimeisessä virkkeessä tavoite paljastuu: Suomelle on viisainta liittoutua sotilaallisesti Yhdysvaltojen kanssa.

Väkivaltaan perustuva poissulkeva politiikka tuhoaa moraalin. Se estää ihmisen luovuuden ja inhimillisyyden käytön niin koulun pihalla kuin kansainvälisissä

yhteisöissä.

Toinen viimeaikainen HeSa:n tilaustyö on Ulkopoliittisen instituutin Kristi Raikin kolumni 8.5.2015 "Ukrainan kansalaistoiminta on uhka Venäjälle". Raik maalaa idyllisen kuvan Ukrainan kehityksestä ja väittää sen olevan pelottava Venäjän johdolle. Hän kehuu kuinka "Ukraina käynnisti niin kutsutun terrorismin vastaisen operaation Venäjän tukemia separatistijoukkoja vastaan". Raik siis suhtautuu hyväksyvästi siihen, että ihmisarvoaan ja demoraattisia oikeuksiaan vaativaa kansanosaa vastaan julistetaan sota ja kutsutaan näitä oman maan kansalaisia terroristeiksi. Ei mitään puhetta siitä, että Kiovan hallitus on lopettanut eläkkeiden maksun, pankkiyhteydet, koululaitoksen jne Itä-Ukrainassa. Nürnbergin sotarikostuomioistuimen mukaan sodan julistaminen on pahin sotarikos.

Raik kertoo, että Venäjän Ukrainan tapahtumista esittämä kuva ei pidä paikkaansa. "Ukrainassa ei ole meneillään Yhdysvaltojen masinoima yritys heikentää Venäjää, saati fasistinen vallankaappaus". Jokainen, joka on perehtynyt Stratforin, Canvasin, NED:in ja CIA:n ja MPRI:n (yksityinen yhdysvaltalaisen kenraalin yritys) toimintaan Ukrainassa, USA:n hallituksen 5 miljardin sijoitukseen yhteiskunnan manipulointiin sen omien taloudellisten tavoitteiden toteuttamiseksi Ukrainan todellisten etujen kustannuksella, ei voi muuta kuin olla eri mieltä Raikin kanssa.

Raikin mukaan "Venäjän autoritaarinen nykyjohto pyrkii estämään Ukrainan sisäisen muutoksen ja kyseenalaistamaan kansalaistoimintaan osallistuvien ihmisten motiivit - ei vähiten siksi, että demokraattisten uudistusten onnistuminen Ukrainassa tarjoaisi poliittisen muutoksen mallin venäläisille".

Yhdysvaltojen suurlähettiläs Mc Faul on ilmeisesti nyt siirtynyt Moskovaan tätä muutosta johtamaan.

Miksi Venäjä haluaisi estää aktiivisen kansalaistoiminnan? Oma vaikutelmani on se, että Venäjä ei halua Yhdysvaltojen maailmanvaltaan perustuvaa yksinapaista maailmaa. Yhdysvalloilla on käsitys omasta erinomaisuudestaan, joka Obaman sanoin johtaa siihen, että tämän erinomaisen maan on johdettava koko maailmaa.(vrt Hitlerin Saksa) Vaikutelmani on, että Venäjä haluaa elää rauhassa toivoen muille samaa. Kansalaisaktiivisuus on luonnollista, mutta ei sellainen, joka ulkomaisella rahalla toteuttaa yhdysvaltojen tavoitteita. Ukrainalle Venäjä on merkittävin kauppakumppani ja maat ovat sidotut toisiinsa perhe- ja kulttuurisitein. Yhdysvalloilla ei ole vastaavia siteitä.

Yhdysvaltojen uusi aggressiivinen tuleminen Eurooppaan yhdessä Saksan teollisuuspiirien vallanhalun kanssa on muuttanut henkisen ilmapiirin myös Suomessa väkivaltaiseksi, ahneeksi ja eriarvoiseksi.

Helsingin Sanomat on sekä suoraan että piilotaajuisesti vaikuttamassa kulttuurimme muuttamiseen aggressiivisen Venäjä-vastaiseen suuntaan. Siten se tukee Yhdysvaltojen ja Saksan suurpääoman tavoitteita. Bernie Sanders, omalla esimerkillään on noussut puolustamaan skandinaavista valtiota HeSa:nkin propagandaa vastaan.

Avainsanat:

- Oikeistolainen Saksa,
- Stratfor,
- Otpor/Canvas,
- Saska Saarikoski,
- aivopesu,
- HeSa,
- geopolitiikka,
- USA,
- Venäjä

Suomen voimistuva militarismi

- Lauantai 16.5.2015 klo 14:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Oikeistohallitus ja porvarienemmistöinen eduskunta päättivät 1918 tammikuussa porvarillisen armeijan perustamisesta. Tietokirjailija Unto Kiiskinen kuvaa teoksessaan *Kaksi kansanmurhaa* minkälaisen kohtalon työläisperheet kokivat tuon armeijan ja sen tukijoiden käsissä.

Teloittajien toimet pyhitettiin kirkkoissa ja oikeusistuimissa minkä johdosta historiankirjoitus on tuon ajan kohdalta kesken. Saksan suurvaltapoliittiset intressit olivat läsnä sen osallistuessa porvarillisen armeijan kanssa sotatoimiin.

!930-luvulla Yhdysvaltojen ja Ison-Britannian pankkiirit tukivat Hitlerin valtaannousua ja suuri osa Saksan strategisesta teollisuudesta oli yhdysvaltalaista tai Yhdysvallat sijoitti siihen. Voltairenet.org sivustolla on Valentin Katasonovin erinomainen artikkeli siitä kuinka toinen maailmansota pelasti Yhdysvaltojen kapitalismin.

Suomen polku toiseen maailmansotaan kävi Saksan rinnalla. Sisällissodan jälkeinen sotapropaganda jatkui maassamme katkeamattomana lukuunottamatta Ståhlbergin presidenttikauden selvää oikeusvaltioperiaatteen hetkellistä voimistumista. Akateeminen Karjala-seura, suojeluskunnat, Lotta-järjestöt ja Isänmaallinen kansanliike puhalsivat sotaintoa maahan.

Muutos vähemmän militaristiseen suuntaan tapahtui rauhansopimuksen seurauksena. Valvontakomission fasistisina pitämät järjestöt oli lakkautettava ja rauhantahtoiset ja demokratiaa rakentamaan pyrkivät voimat oli vapautettava vankiloista.

Presidentti Kekkonen valtakausi oli tänä päivänä käsittämätöntä rauhan aikaa. Hänen valtakautensa päättyi samaan aikaan kun pääomaliikkeitä alettiin vapauttaa Suomessa ja Suomi liittyi selkeämmin läntisen kapitalismin armoille.

Psykiatrina havaitsin muutoksen selkeästi. 1970-luvun lopulla ja vielä 1980-luvun alussa luennoin tutkimuksista, joissa oli osoitettu, että vauva synnyttää kyvyn hoivata yhtä hyvin miehissä kuin naisissa. Tanskalaisen lastenpsykiatri Lene Lierin videoimana katsojat näkivät kuinka niissä miehissä, jotka olivat vastuussa pienen vauvan hengestä, olivat siis niin paljon läsnä pienokaisen kanssa, että suhde syntyi, vuorovaikutus ja ilmeet olivat samat kuin äideillä. Päätelmäksi tuli, että kyky hoivata ei ole synnynnäistä vaan opittua. Viimeisen vuoden aikana ilmiö on saanut myös aivojen kemiassa todennetun vahvistuksen.

Jo 1980-luvun lopulla muotiin tulivat psykiatrit, jotka katsoivat, että pojat ovat poikia ja että aggressiivisuus kuuluu pojan elämään. Puheet aseistakieltäytymisestä ja rauhanmarssit katosivat. Itsekkyyks ja taloudellisen voiton tavoittelu tuli muodikkaaksi.

Itsekkyyks ja yhteisvastuun puute yhteiskunnassa johtaa vieraantumiseen

lämpimistä tunteista ja eläytymisestä. Väkivaltavideoiden katsominen ja väkivaltaviihde ovat muodostuneet väyliksi tuntea olevansa elossa. Militarismi on yhteiskunnan tarjoama ratkaisu olemassaolon tarkoitukseen. Tarvitaan vain vahva johtaja, riittävä propaganda niin huomaamatta havaitaan suomalaisten olevan valmiita tappamaan.

1990-luvulla ei ihmetelty, että Ison-Britannian yliopistot ja Anglikaaninen kirkko sijoittivat aseellisuuteen. Saksojen yhdistyminen toi esiin laajenemistarpeen, joka ilmeni Saksan ja Yhdysvaltojen pankki- ja teollisuuspiirejä hyödyttävissä Jugoslavian hajottamissodissa. Propagandan merkitys voimistui. Holokaustin uhrin serbit, jotka vastustivat hajottamista leimattiin Ruder-Finn mainostoimiston avulla valheellisesti aggressoreiksi. Sen sijaan fasististen asenteiden uusi nousu Kroatiassa painettiin villaisella. Jugoslavia oli eräänlainen Kreikan esiharjoitus.

Baltian maissa ja Suomessa mielellään unohdettiin omat maailmansodan aikaiset keskitysleirit ja esimerkiksi Eestin julistaminen juutalaisista vapaaksi. Sen seurauksena pakon sanelemana kielletyt fasistiset järjestöt ja suojeluskunnat kokivat uuden tulemisen, joka jatkuu nyt Ukrainassa fasististen järjestöjen sallimisena sekä sodan aikaisten hirmutöiden mitätöimisellä. Samoin Baltian maiden harrastama venäjänkielisen väestön sorto hyväksytään.

Hill+Knowlton mainostoimiston lanseeraama Venäjä- ja Putinvastainen propaganda on saanut Suomessa ja Baltiassa erinomaisen vastaanoton. Kuten Jugoslaviassa rauhaa ja tasaveroisia ihmisoikeuksia kannattavat serbit leimattiin aggressoreiksi myös Ukrainan venäjänkielisten tasa-arvoisia oikeuksia ajavat itä-ukrainalaiset leimataan Suomessakin aggressoreiksi. Yhdysvaltojen ja Saksan tukemien väkivaltaisten joukkojen toimista ei puhuta.

Muutama päivä sitten Yle:n pääuutislähetyksessä nähtiin presidentti Niinistö tavattoman tuttavallisessa ja suorastaan ilakoivassa tapaamisessa Ukrainan presidentti Poroshenkon kanssa Saksassa. Tuntui kuin Niinistö olisi tuntenut kuuluvansa samaan Yhdysvaltojen johtamaan ”jengiin” kuin Poroshenkokin. Samaan aikaan Poroshenko laillistaa fasistiset järjestöt, kertoo jatkavansa aseellista taistelua ”viimeiseen veripisaraan” eikä piittaa Minskin sopimuksesta.

Jäin myös miettimään presidentti Niinistön esiintymistä vaalien aluspäivän pääuutislähetyksessä Santahaminan varuskunnassa maastopukuisten lukiolaisten kanssa.

Viime vuoden näytelmä Venäjän aggressiosta on ollut kuvaava kun tosiasialliset aggressorit olivat USA:n ja EU:n ylikansalliset yritykset tavoitteineen. He saivat sivustatukea yhdysvaltalaisilta palkkasotureilta. Suomalainen militarismi on saanut runsain mitoin sivustatukea Yhdysvalloista riippuvaiselta EU:lta. Lähellä kotivesiään ja -ilmatilaansa liikkuvat venäläiset sotilaskoneet ovat saaneet yhdysvaltalaiset ja muut NATO-koneet kimppuunsa suunnattoman suomalaisen ja baltialaisen huomion saattelemana.

Kokoomus ja RKP ovat militaristisimmat puolueet nyt kuten 1918. Pääoman etua ajetaan viime kädessä sodalla. Militarismi hiipii Suomessa kuten se jo avoimesti

Yhdysvalloissa on osa poliisitointa. Yhdysvalloissa toisinajattelijat ja kellonsoittajat, jotka paljastavat hallituksen laittomuuksia koetaan vaarallisempina kuin terroristit. Jokaisen meidän viestintää vakoillaan - ei vielä laillisesti suomalaisen lainsäädännön pohjalta- mutta maailmaa hallitaankin Yhdysvaltojen kongressin laeilla. Sotilaallinen yhteistyö Yhdysvaltojen kanssa merkitsee osallistumista sen “jatkuvan sodan logiikkaan”. Suoritamme vähintäänkin siivouspalvelua sen sotatantereilla. Afganistanin jälkeen olemme jo jonossa Libyaan.

Itävaltalaiset kokevat puolueettomuuden positiivisena osana identiteettiään. Itävallan ulkoministerin ja erään professorin haastattelu 15.5. Ylen pääuutisissa löi varmasti suomalaiset televisionkatsojat ällikällä. NATO:sta ei Itävallassa edes keskustella. Kahdeksankymmentä prosenttia vastusti NATO:a. Venäjä ei Itävallan ulkoministerin mukaan ole uhka Itävallalle eikä myöskään NATO-maille! Itävallan hallitus ei pidä Venäjä-pakotteista. Kuinka on mahdollista, että tällainen uutinen lähetetään Yle:n toimesta. Vastaavan päätoimittajan Atte Jääskeläisen on moisen harhalaukauksen aikana täytynyt olla lomalla vieden NATO-propagandan salkussaan.

Avainsanat:

- presidentti Niinistö,
- sota pelastaa talouden,
- Suomen militarismi,
- kansanmurha ja propaganda,
- fasismi,
- USA,
- puolueettomuus

Helsingin Sanomien ja Yle:n propaganda ylittää sairauden rajan

- Keskiviikko 20.5.2015 klo 10:34
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien ja Yle:n propaganda ylittää sairauden rajan. 20.5.2015 Jussi Niemeläinen kuvaa venäjämielisen ukrainalaisen päätoimittajan murhan tapahtuneen sopivaan aikaan, jotta "Ukraina saatettaisiin näyttämään kaoottiselta". Niemeläinen viittaa ukrainalaisen tutkija Fesenkon käsityksiin. Jos ajatusta jatkaa pidemmälle varmaankin venäläisten on ollut pantava pystyyn fasistinen näytelmä Ukrainassa jotta maa saataisiin näyttämään epäluotettavalta ja kaoottiselta.

HeSa ja Yle tarvitsevat psykiatria.

Asioita seuraavat tietävät, että päätoimittajan lisäksi on murhattu kansanedustajia, kaupunginvaltuutettuja ja muita poliitikkoja. Sadat ukrainalaiset ovat kokeneet uhkauksia, pahinpitelyjä roska-astioihin heittämisiä. Fyysinen väkivalta siviilialueilla on jokapäiväistä. Televisionkatsojat näkivät Maidanin synkän väkivaltaisen terrorin, jonka tekijöitä ei ole pyrittykään saamaan kiinni koska heidän toimintansa sai aikaan Yhdysvaltojen ja EU:n tukeman vallanvaihdon.

Uusfasistit palasivat Eurooppaan Jugoslavian hajottamisen yhteydessä. Saksa ja Yhdysvallat etunenässä tukivat heitä asehankinnoin ja taloudellisesti. Kroatian uusfasistit ja Bosnian jihadistista kalifaattia rakentavat voimat saivat Saksan, Yhdysvaltojen ja NATO:n tuen. Pääomapiirien tavoitteita ajettiin kammottavilla sodilla.

Helsingin Sanomat ja Yle eivät koskaan kertoneet suomalaisille mitä Kroatiassa ja Bosniassa - myöhemmin Kosovossa todella tapahtui. Nyt jälleen tosiasiat on itse haettava, jos haluaa tietää geopolitiittisten taustavoimien merkityksen Ukrainan arjessa.

Miksi HeSa ja Yle tarvitsevat psykiatria. Niiden tapa kuvata asioita perustuu tosiasioiden kieltämiseen. Ylivoinainen ahdistus johtaa tarpeeseen kieltää tosiasiat. Miksi HeSa:n ja Yle:n taustavoimat, pääomapiirit, ovat ahdistuneita. Se johtuu heidän kyvyttömyydestään käsitellä meidän suomalaisten omaa historiaa ja sen kipupisteitä.

Suomen oikeisto - pääomapiirit suorittivat sisällissodan aikana suojeluskuntien toimesta kymmenientuhansien työläisperheiden jäsenten miesten, naisten jopa lasten kansanmurhan. Vastuussa oli ylipäällikkö Mannerheim. Vasta presidentti Ståhlberg esti suojeluskunnista muodostumasta Mannerheimin yksityisarmeijaksi velvoittamalla sen liitettäväksi osaksi Suomen armeijaa.

Toisen maailmansodan aikana Suomi oli alusta saakka liitossa fasistisen Saksan kanssa jopa siten, että Pohjois-Suomen armeija oli Saksan armeijan alainen. Suomi miehitti Itä-Karjalan, jonne perustetun siviili- ja sotilashallinnon pääl-

likkö oli Mannerheim. Hän perusti henkilökohtaisesti valvomansa rotupohjaiset keskitysleirit, joista suurimmat olivat Petroskoissa. Päivässä haudattiin 50-70 ihmistä ja kalmanhaju leijui leirissä, kuvaa leiriltä hengissä selvinnyt nainen Marja-Leena Mikkolan teoksessa Menetetty lapsuus.

Rauhansopimuksessa fasistisina pidetyt järjestöt kuten suojeluskunnat jouduttiin lakkauttamaan.

Neuvostoliiton hajottua nuo järjestöt kokivat uuden tulemisen. Entistä uhmakkaammin puolustamaan kaikkea sitä mikä oli suomalaisten työläisten arvoja ja venäläisten ihmisarvoa alentavaa ja omaa oikeistolaista suomalaista oikeasaolemista korostavaa.

Tälle ajalle on kuvaavaa, että kieltäminen kattaa koko Euroopan. Yhdysvalloista ja oikeistolaisesta Saksasta on tullut uuden todellisuuden tukijoita. Baltian maissa kieltäminen on johtanut oman fasistisen menneisyyden kieltämiseen, juutalaisvainojen unohtamiseen ja tiiviiseen yhteistyöhön Yhdysvaltojen kanssa. Tuo asenne on johtanut yhteistyöhön vankien kidutuskeskuksissa ja NATO:n laittomissa sodissa. YK ja ihmisoikeudet sysätään yhä syrjemmälle ahneuden ja väkivallan ohjatessa pääomapiirien tavoitteiden toteutumista.

Yle ja Helsingin Sanomat omaavat tiedonvälityksen vallan Suomessa. Todellisuuden kieltäminen vaikuttaa koko Suomen kansaan.

Puheenjohtaja Soini ja moni muu median ohjaamaa todellisuutta kantava poliitikko ottaa mielellään valokuvan itsestään marsalkka Mannerheimin patsaan edessä. Entä jos hevosen kaulaan olisi ripustettu kyltti " tämä henkilö on vastuussa viattomien suomalaisten työläisten teloituksista ja Itä-Karjalan keskitysleirien perustamisesta venäläisille."

Tämä suomalaisen todellisuuden kieltäminen aiheuttaa sen, että sitä ei ole voitu käsitellä eikä surra. Kirjallisuus, elokuvat ja musiikki auttavat tietoisuuden avautumisessa totuudelle. Suomalainen kirjallisuus ei tarjoa rakennuspuita. Päinvastoin. Sofi Oksasen historiallisiin puolitotuuksiin pohjautuvat tekstit tukevat kieltämistä. Niiden saama suosio kuitenkin heijastaa niiden välttämättömyyttä torjunnan vahvistajina.

Presidentti Niinistö on ilmoittanut arvostavansa eniten presidentti Rytä- ei Ståhlbergia, Kekkosta tai Paasikiveä. Hän on näyttäytynyt voimistuvan militarismen tukijana. Hän pitää Sofi Oksasta ulkopoliittisena asiantuntijana Jari Tervon rinnalla. Presidentti Poroshenkon tapaamisessa ruumiinkieli ilmensi liittolaisuutta.

Näissä olosuhteissa median sallitaan jatkaa sairauden asteen ylittänyttä propagandaa. Ukrainan fasistisia soihdunkueita ei nähdä televisiossa. Odessan joukkomurhaa ei käsitellä, USA:n ja Saksan osuutta väkivallassa peitellään.

Suomi on aina ollut Saksan liekassa. Saksan liittolaisuus USA:n kanssa oli toisessa maailmansodassa peiteltympää, nyt salakuuntelu ja lennokkiyhteistyö paljastavat yhteistyön vastenmieliset piirteet. Suomen oikeisto ei koskaan ole

halunnut oikeata itsenäisyyttä. Ei nytkään. Koska se ei kykene. Militarismi on aina pidettävä varmuuden vuoksi takataskussa. Jotta työväki ei koskaan enää nouse.

Avainsanat:

- presidentti Niinistö,
- helsingin Sanomat,
- Yle,
- propaganda,
- fasismin kieltäminen,
- Ukraina,
- Mannerheim,
- Suomen keskitysleirit

Yle:n rikkiammuttu sopimus

- Perjantai 22.5.2015 klo 10:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle:n Ulkolinjan Rikkiammuttu sopimus oli erinomainen esimerkki Yle:n linjasta. Puuduttava ohjelma toisti kaikki mahdolliset läntisen propagandan kliseet. Se oli ikäänkuin yhteen veto 40v Euroopan historiasta anglo-amerikkalaisen propagandan silmälasien läpi. Tästä ohjelmasta olisi hyvä tehdä tieteellinen analyysi jossakin tiedonvälityksen tutkimukseen keskittyvässä opinahjossa.

Ohjelma alkaa jo alkulauseessa lukijan intonaation kielteisyyttä vahvistavalla voimalla Neuvostoliiton hyökkäyksestä Afganistaniin. Kulunut aikajänne antaisi jo etäisyyttä tarkastella asioita totuus pohjaisesti.

Afganistan oli 1970-luvulla feodaalinen maa, jossa 4000 perhettä omisti 17 miljoonan asukkaan maan kastelujärjestelmät ylläpitäen valtaa. Yläluokka pystyi kouluttamaan lapsensa Yhdysvalloissa tavallisen kansan pysyessä köyhänä ja 90 prosenttisesti lukutaidottomana.

Saur-vallankumous 1978 nosti valtaan voittopuolisesti nuorten opiskelijoiden toimesta kommunistit, jotka alkoivat muuttaa yhteiskunnallisia oloja tasa-arvoisemmiksi. Jo ennen vallankumousta Neuvostoliiton ja Afganistanin välillä oli ystävyys- ja avunantosopimus. Afganistanin viennistä yli 40% suuntautui Neuvostoliittoon.

Afganistanin hallitus kutsui Neuvostoliiton apuun Yhdysvaltojen, Pakistanin, Iranin ja Ison-Britannian alkaessa aseistaa voimakkaan uskonnollisesti suuntautuneita ja osin feodaaliherroja tukevia aseryhmiä nk. sotaherroja. Neuvostoliitto tuki kansainvälisten lakien mukaisesti Afganistanin laillista hallitusta.

Tasa-arvoa edistävä hallitus ei ollut Yhdysvaltojen mieleen sen enempää kuin Syyrian nykyhallitus. Valtion tuhoaminen on se hinta, jonka Yhdysvallat on valmis maksamaan oman väkivaltaisen maailmanjärjestyksen aikaansaamiseksi.

TV-ohjelman jokainen osio kaipaasi omaan analyysinsä, johon tässä ei ole mahdollisuuksia. Toisen maailmansodan holokaustin uhrin serbit päätyivät tässäkin ohjelmassa teloittajiksi ja ansaitsivat mielenosoituskulkueessaan selostajan halveksivan intonaation. Srebrenica- myytti, joka on läntisen propagandan valtti, esitettiin itkevien muslimivaimojen kautta, kuten asiaan kuuluu. Tosiasiassa näiden vaimojen miehet olivat 4 vuoden ajan, hollantilaisten YK-joukkojen mukaan, tehneet osana Srebrenicaan sijoitettua jihadistimuslimidivisioonaa hyökkäyksiä ympäröiviin serbikyliin tappaen 2000 miestä naista ja lasta - usein juhlapyyhinä, jolloin asukkaat eivät osanneet olla varuillaan.

Kylät poltettiin, uhrien päät katkottiin ja iskettiin aidan seipäisiin. Joukon muslimi-johtaja Naser Oric otatti videoita hirmutöistä, "Naser Oricin parhaat palat", joita hän esitteli naureskellen toimittajille. Ilmeisesti Yle ei päässyt näkemään.

Niin kutsuttujen Srebrenican uhrien ruumiinavaukset ovat ainoa tieteellinen todiste siitä miten uhrin ovat kuolleet. Lääkäri ei voi muusta päätellä kuolinsyytä. Tästä huolimatta jo muutama päivä sen jälkeen kun pieni joukko serbiarmeijan jäseniä oli saapunut lähes autioon kaupunkiin, ICTY- kansainvälinen Jugoslavia-tribunaali haastoi Republika Srpskan presidentin ja armeijan ylipäällikön Haagiin syyttäen heitä kansanmurhasta ja sotarikoksista.

You-tubesta voi nähdä videon kenraali Mladicin neuvotteluista Srebrenicassa YK- joukkojen päällikön ja muslimisiviilejä edustavien asukkaiden kanssa. Kenraali totesi selkeästi, että ne jotka haluavat jäädä, voivat jäädä, niille, jotka haluavat lähteä Srebrenicasta järjestetään bussikuljetus. YK maksaa bensiinit. Kansanmurhaa tai etnistä puhdistusta suunnitteleva tuskin on kiinnostunut haavoittuneiden muslimien sairaalahoidosta yhdessä YK:n edustajien kanssa ja kansalaisten pääsystä haluamilleen alueille.

Muslimiarmeija oli yhdessä aseita laskemaan haluttomien siviilien kanssa lähtenyt etenemään Srebrenicasta kohti 60km päässä olevaa , muslimien hallussa olevaa Tuzlan kaupunkia. Matkan varrella he joutuivat kulkemaan sekä omien että serbien miinakenttien läpi. Muslimien ja serbijoukkojen taisteluja oli koko matkan varrella.

Taistelussa kuolleita ei kutsuta teloitetuiksi. Serbien toimesta teloitettuja oli satoja. Yle:n ohjelma sanoi niitä olleen, tavanomaisen “8000 teloitettua muslimiä ja -poikaa” sijaan 7000. Erittelen toisessa yhteydessä ruumiinavausten tulokset.

Taistelupaikkoja oli ainakin 19. Kamenica, Konjevi Polje, Lipanj, Sandici, Jadarin alue, Buljin, Buljinin lähellä oleva metsä, Susnjarin alue, Baljkovica, Sucasca, Kravica, Kaldrmica, Udrc-Baljkovicin tie, Crni Vrh, Snagovo, Jaglic, Siljkovicin kylä, Pervanin kylä, Velja Glava, Lolicin tie, Cerska, alue 8km Kamenicasta, Kovacevic Sadik, Kadric Midhat, Muratovic Kardrija, Oric Meho, Salcinovic Sadik, Vejzovic Gadafi, Muminovic Sejdalija. Kussakin taistelupaikassa uhrimäärät vaihtelivat muutamasta uhrista tuhanteen - molemmin puolin.

Yhdysvaltojen ja Saksan provosoimassa sodassa muslimit ja kroaatit olivat hyökkääjiä ja serbit puolustivat kotiseutujaan. Srebrenica-myyttiä tarvittiin peittämään samaan aikaan tapahtunut kroaattien ja yhdysvaltalaisien kenraalien johtama 250.000 Krajinan serbin etninen puhdistus ja tuhansien tapot. Kroaattien rahoittama mainostoimisto Ruder-Finn hoiti propagandan koko Jugoslavian hajottamissotien ajan.

Kiinnostuneet voivat tutustua lähemmin Jugoslavian hajottamissotiin ja niiden Saksan ja USA:n etua ajaviin yksityiskohtiin esimerkiksi You-tubista nähtävissä olevasta elokuvasta The Weight of Chains. George Szamuely:n kirja Bombs for Peace; NATO:s humanitarian war on Yugoslavia on myös varteen otettava lähde.

Surullista, että Suomen Yle:llä ei riitä rehellisyyttä välittää edes auttavasti

totuutta vaan se jatkaa jo vuosikymmeniä jatkunutta anglo-amerikkalaista sotapropagandaansa. Nyt propaganda jatkuu Syyrian, Ukrainan, Libyan ja Jemenin kohdalla. Tarvitsisimme yhdysvaltalaisista "Democracy now" TV-kanavaa muistuttavan kanavan. DN lähettä 1 t ohjelman joka päivä. Yksi tunti riittää, kun se antaa mahdollisimman totuudenmukaisen kuvan maailman tapahtumista.

Avainsanat:

- Srebrenica,
- Yle:n ulkolinjan propaganda,
- ETYK,
- Afganistan,
- Jugoslavian sodat,
-

USA:n ja Saksan Ukraina-tango opittiin Jugoslaviassa

- Lauantai 6.6.2015 klo 16:24
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Huomaan miettiväni onko nyky-Saksa erilainen kuin toisen maailmansodan Saksa. Toisessa maailmansodassa ja sen jälkeen USA:n ja Saksan taloudellinen yhteistyö oli merkittävää. Tavoitteena oli Neuvostoliiton lyöminen sotilaallisesti ja taloudellisesti. Saksojen yhdistymisen jälkeen Saksan ekspansiopyrkimykset ovat voimistuneet. Kuka olisi uskonut, että Saksa jälleen pommittaa eurooppalaista pääkaupunkia, Belgradia 1999, rinnallaan Yhdysvallat, jonka tavoitteena oli nimenomaan Jugoslavian siviilikohteiden pommittaminen köyhdytettyä uraania sisältävillä pommeilla.

Kuka olisi uskonut, että Saksa osallistuu USA:n ja neljän muun anglo-amerikkalaisen maan, Australian, Uuden-Seelannin, Kanadan ja Ison-Britannian kanssa laittomaan salakuunteluun ja tietojen keräämiseen? Kuka olisi uskonut, että Saksa osallistuu Yhdysvaltojen kanssa lennokkisurmiin Afrikan mantereella, joissa kuolee viattomia ihmisiä?

Belgradin pommituksia olivat edeltäneet Kroatian ja Bosnian sodat, joissa Saksa auttoi aseistamaan neofasisteja Yhdysvaltojen keskittyessä kalifaattia rakentaviin Bosnian muslimeihin. Maailman yleisölle myytiin serbit konnina (Ruder-Finn mainostoimiston avulla) ja kroaatit ja muslimit demokraatteina ja uhreina. Molemmissa sodissa USA:n eläkkeellä olevien kenraalien järjestö auttoi organisoimaan hirmutöitä. Sarajevossa US-kenraali John Galvin johti joukkoja. Jihadisti-muslimit hoitivat provokaatioita, joihin NATO-pommikoneet vastasivat pommittamalla serbien sotilas- ja siviilikohteita. Maajoukkojen aseet lennätettiin presidentti Clintonin henkilökohtaisella panostuksella Lähi-idästä ja myös Clintonin siunauksella sallittiin jihadistiarmeijan maahantulo Afganistanista ja Lähi-idästä.

Näytelmän ohjaajana toimi ”kansainvälinen yhteisö”, joka muodostui Yhdysvaltojen hyväksymien liittolaismaiden diplomaateista ja asiantuntijoista.

Ukrainassa toimii nyt sama teatteriseurue. Vallankaappaus suoritettiin tökerösti. Osa tiedotusvälineistä pääsi kuvaamaan parlamentin seinustalle kiinnitettyjä fasistisia lippuja, jotkut fasistien soitukulkueita. Osa kertoi CIA:n valtaamasta sisäministeriön kerroksesta, mutta pääosin propaganda on pystynyt kuvaamaan vallankaappauksen kansannousuna ja pyrkimyksenä demokratiaan. Tällä kertaa propagandaa hoitaa suurempi firma Hill et Knowlton ja konnaksi onkin maalattu Venäjän presidentti, joka uskaltautui puolustamaan ihmisoikeuksia. Saksan ja Yhdysvaltojen tavoitteena oli energiaväylien ja maatalouden haltuunotto ja Ukrainan liittäminen osaksi USA-EU puolustusliittoa.

Vallankaappaushallitus julisti sodan ihmisoikeuksia puolustavalle Itä-Ukrainalle. Näytelmälle oli saatava uskottavampi sankarihahmo, joten vaalit oli järjestettävä. Ne jotka pääsivät äänestämään, saivat äänestää. Omistamallaan TV-kanavalla

suvereenisti esiintynyt ehdokas Poroshenko valittiin presidentiksi. Tämä presidentti ilmoitti, että Ukrainassa on aina ollut vain yksi kieli ja se on Ukrainan-kieli. Maan hallitukseen valittiin kansainvälistä joukkoa Liettuasta, Georgiasta ja Yhdysvalloista, perustuslailla päätettiin pyyhkiä pöytää. Ihmisoikeussitoumuksesta luovuttiin. Puolueita lakkautettiin.

Sodan uhrien määrä nousi ja kansalaiset joutuivat pakenemaan kuka minnekin. Rauhanneuvottelut olisi saatava aikaan. Saksa meni kysymään USA:han “mitä tehdään”? Sitten Saksa kutsui mukaan Ranskan esiliinaksi ja lähti Poroshenkon kanssa Minskiin tapaamaan konnaksi maalattua Venäjän presidenttiä.

Yhdysvalloissa oli opastettu, että itä-ukrainalaisten kanssa ei neuvotella. Eihän sota muuten voi jatkua. Sotaa täytyy jatkaa niin kauan että USA:n eläkkeellä olevat kenraalit ehtivät kouluttaa neo-fasisteja hirmutöihin kuten Kroatiassa. Olisihan parempi, että kaikki venäjää puhuvat itä-ukrainalaiset karkoitettaisiin rajan yli Venäjälle kuten Krajinan serbit ajettiin Bosnian puolelle, kuka minnekin kunhan “ei yhtäkään serbiä ole enää Kroatiassa” kuten Kroatian presidentti Tudjiman vannoi.

Poroshenko oli kuullut amerikkalaisilta, että rauhanturvaajat olisivat kätevä linja edetä. Ehdotetaan että NATO-maat lähettävät paikalle YK:n tai ETYJ:in rauhanturvaajia kuten Bosniassa. Siellähän saatiin kätevästi järjestettyä NATO-miehitys. Prosessissa ei tarvittu muuta kuin että miehet vaihtavat siniset kypärät NATO-kypäriin.

Näytelmän ohjaaja mietti montako provokaatiota tarvittaisiin, jotta Yhdysvaltojen kansa alkaisi vaatia rauhanturvaajia Ukrainaan? Mielenkiinto Ukrainanäytelmää kohtaan uhkaa hiipua ellei saada aikaan näyttävämpää pöhinää kuin Malesialaiskoneen alasampuminen. Hill&Knowlton yritti parhaansa markkinoidaksen presidentti Putinin painaneen ohjuksenlaukaisunappia.

Malesialaiskoneita on tuhottu nyt siinä määrin, että olisi ehkä valittava jonkin muun maan kohde. Yksi kone saatiin katoamaan ja toinen ammuttiin alas. Tosin eihän malesialaisten olisi pitänyt tuomita Kuala Lumpurin rikostuomioistuimessa George W. Bushia kumppaneineen sotarikoksista. Jokin rangaistushan heille piti antaa ainutlaatuisen (exceptional) ja koskemattomuuden suojaa nauttivan maan ex. presidentin loukkaamisesta. Kongressihan on säätänyt lain, joka oikeuttaa USA:n sotaväen väkivalloin vapauttamaan mahdolliset syytteessä olevat pidätetyt yhdysvaltalaiset sotilashenkilöt.

Huomaan, että eurooppalainen todellisuus on muuttumassa saksalais-amerikkalaisessa ohjauksessa niin kammottavaksi, että sitä voi kuvata vain parodian keinoin.

Avainsanat:

- Merkel,
- Obama,
- Ukrainan sotapeli,
- USA:n ja Saksa:n valtapeli,

- salakuuntelu,
- lennokkiyhteistyö

Sitä saa mitä tilaa

- Keskiviikko 17.6.2015 klo 10:48
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Presidentti Niinistö lähti virallisesti Suomen edustajana neuvottelemaan presidentti Putinin kanssa. Ennen lähtöään hän haki tuen EU-maiden edustajilta ja neuvotteli kokonaisen viikonlopun Kultarannassa USA:n entisen varaulkoministeri Strobe Talbottin kanssa.

Näistä eväistä huolimatta Ukraina-neuvotteluissa ei syntynyt läpimurtoa, ei edes tiedotusvälineiden tentissä, jossa Suomen media näytti uskovan sodan ratkaisun olevan presidentti Putinin vallassa.

Minkälainen ajattelija oikein on tämä Strobe Talbott, jonka ajatuksia presidentti Niinistö kuuntelee tällaisessa tilanteessa?

Talbott tuli tunnetuksi Jugoslavian NATO-pommitusten kannattajana ja aikaansaajana. Perusteluina oli se, että muiden Jugoslavian hajotusjäännöksenä syntyneiden valtioiden- Kroatian, Slovenian ja Bosnian siirtyessä osaksi transatlanttista yhteisöä ja NATO:a ja niiden poliittisia ja taloudellisia vaatimuksia Jugoslavia (nykyinen Serbia) ei alistunut tähän. Presidentti Milosevic ei halunnut kuulla puhuttavankaan NATO:sta. Tämän johdosta entinen Daytonin rauhansopimuksen sankaripresidentti tuli mustamaalata ja demonisoida.

Ennen pommitusten aloittamista Talbott ilmoitti: "YK, ETYJ, EU ja kontaktiryhmä haluavat yhdessä estää Belgradin brutaalit aiheet neljännen Balkanin sodan sytyttämiseksi." Samana päivänä Yhdysvaltojen Balkanin lähettiläs Gelbard julisti: "Jugoslavian hallitus ei ansaitse jäsenyyttä kansojen yhteisössä vaan ansaitsee tulla eristetyksi."

Jugoslavian laittomien USA-johtoisten NATO-pommitusten jatkuttua 3 kuukautta Talbott neuvotteli Bonnissa yhdessä presidentti Ahtisaaren ja Venäjän Tsernomyrdinin kanssa. Tavoitteena oli Kosovon NATO-miehitys. (ja myöhemmin USA:n sotilastukikohta Bondsteel sinne)

Ahtisaari lensi Tsernomydrinin kanssa Belgradiin. Venäjän edustaja oli sitoutunut pysymään hiljaa. Presidentti Milosevicin kysyessä voisiko sopimuksen ehtoja muuttaa, Ahtisaari totesi että ei. Milosevic kysyi mitä tapahtuu, ellei hän allekirjoita sopimusta. Silminnäkijöiden mukaan Ahtisaari siirsi pöydän keskellä olevan kukka-asetelman syrjään. "Belgradista tulee kuin tämä pöytä. Aloitamme välittömästi Belgradin mattopommitukset", hän sanoi.

"Siitä seuraa puoli miljoonaa ruumista viikossa".

USA on tosissaan maailmanvalloituksessaan. Se haluaa toteuttaa johtamansa NATO:n avulla haluamansa kaltaisen maailmanjärjestyksen. Se toteuttaa tavoitteitaan väkivallan avulla. Solidaarisuus tai demokratia ei tuo voittoja niitä hamuaville rahamaailman edustajille.

Taloudellisesti ja sotilaallisesti USA:sta riippuvaiset EU-maat alistuvat väkivallan logiikkaan, jota vahvistetaan propagandalla ja kaunaisuudella. Yhdysvaltojen sotajoukkojen saapuminen ensin Balkanille ja sen jälkeen yhä lähemmäksi Venäjän rajoja on Euroopan rauhan järkkymisen syy - ei Venäjä.

Presidentti Niinistö näyttäytyi Talbottin eikä EU:n lähettiläänä saapuessaan presidentti Putinin tapaamiseen. Miksi Putin näyttelee Niinistön näytelmää, jossa Niinistö ja suomalaiset tiedotusvälineet eivät lainkaan koskettele Ukrainan sodan todellisia vaikuttajia, USA:ta sen palkkasoturikenraaleita, Poroshenkon laittomuuksia, Itä-Ukrainan kansalaisten sulkemista eläkkeidenmaksun, koulujärjestelmän ja pankkitoiminnan ulkopuolelle, Transnistrian tahallista eristämistä jne.?

Presidentti Kekkonen rauhantyö oli kypsää, kansojen tasa-arvoiseen kohteluun ja YK:n peruskirjaan perustuvaa. Sen jälkeen suomalainen rauhantyö on ollut Yhdysvaltojen laajenemistavoitteita, transatlanttista talouspolitiikkaa ja NATO:n vallankäyttöä tukevaa toimintaa.

Vuoden 2007 Munchenin puheestaan saakka presidentti Putin on yksinomaan edellyttänyt tasa-arvoista kohtelua niin Venäjälle kuin muille maapallon maille vastakohtana USA:n ja siitä riippuvaisten maiden toteuttamaan Yhdysvaltojen ainutkertaisuuteen perustuvaan maailmanvaltaan.

Mikäli presidentti Niinistön lähtökohdat valmisteluineen vastakin ovat niin yksipuoliset kuin nyt, on oltava kiitollinen, että presidentti Putin jaksaa antaa aikaansa hänelle.

Toivoisin, että seuraavassa Kultaranta-seminaarissa olisi tilaa Venäjä-keskusteluiden rinnalla seminaarille USA:n toimintatavoista ja logiikasta suhteessa demokratiaan ja YK:n peruskirjaan.

Avainsanat:

- presidentti Niinistö,
- Strobe Talbott,
- presidentti Putin,
- Ukraina,
- USA,
- Venäjä

Kreikka ja troika

- Keskiviikko 24.6.2015
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ystäväni, joka on mukana useissa troikan neuvotteluissa Kreikassa, kirjoitti 2012 minulle: "Ne viis veisaavat heidän yksipuolisen politiikkaansa seurauksista, leikkauksista ja pyrkimyksistään puristaa niin paljon rahaa kreikkalaisista kuin mahdollista nyt kun nämä ovat täysin heidän armoillaan. Tämä on laajin yksittäisen valtion "ulos-myynti" koskaan. Ei vain eurooppalaisen valtion vaan valtion ylipäätään, piste. Se on pahempi kuin Argentiina tai Venäjä."

Yksityistämispuheissa ja niiden ylistämisessä jollakin neuvottelijoista on aina ketunhantä kainalossa. Jokin oma tai läheinen intressitaho hyötyy yksityistämisestä. "Joku, Kreikan kyseessä olen rikastuu kun valtion omaisuus pakkomyydään pilkkahintaan." "Kreikkalaisia vaaditaan yksityistämään jopa vesilaitoksensa".

Euroopan politiikka amerikkalaistuu kiihtyvällä vauhdilla. Eurooppalaiset ovat omaksuneet demokratiakäsityksensä sisällöksi riittävän poliittisen demokratian. Ihmisoikeudet, tasa-arvo ja sosiaaliset oikeudet ovat menettäneet merkityksensä. Siksi on helppo tuhota valtiot, joissa on ollut sosialistisia rakenteita, sosiaalista oikeudenmukaisuutta.

Yhdysvalloissa pankit päättävät vaalien tuloksen. Jeb Bush sai 70 rikkainta taakseen jo ennen kuin hän oli virallisesti ilmoittautunut presidenttikisaan. Clintonin ja hänen välisensä kilpailu ratkaistaan rahan määrällä.

Asteollisuuden menestys edellyttää militarismia, joka sopii pankkien vallan liittolaiseksi. Pankkien ja asteollisuuden avulla ratkaistiin toiseen maailmansotaan ryhtyminen. Nyt Yhdysvaltojen maailmanvallan symbolit sotilastukikohdat ja ydinkärjin varustetut laivat takaavat läsnäolollaan sen, että vain ne valtiot, jotka hyväksyvät militarismin ja pankkien avulla ylläpidetyn poliittisen demokratian ovat "hyviä" ja jokainen valtio, joka tuon maailmanvallan kyseenalaistaa ovat "pahoja".

Yhdysvaltojen sotilaallisen läsnäolon voimistuminen Euroopassa on merkki EU:n siirtymisestä militarismiin perustuvan maailmanjärjestyksen kannattajaksi. Jokaisen yhteisvastuuta, tasa-arvoa ja todellista ihmisten välistä demokratiaa kannattavan kansalaisen on noustava vastustamaan tätä kehitystä.

Avainsanat:

- Kreikan ulos-myynti,
- IMF:n kiristyspolitiikka,
- pankkien valta,
- militarismi oikeusjärjestelmänä

USA ja terrorismi

- Sunnuntai 28.6.2015 klo 10:34
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen ja Saksan NATO-liittolaisineen ei tarvinnut pommittaa Kreikkaa. Taloudellinen terrorismi riitti. Sosialistista Jugoslaviaa ei koettu "omaksi", sen taloudelliseen haltuunottoon käytettiin sumeilematta uraanipommeja.

Olemme eläneet juuri aseellisen terrorismin aallon Ranskassa, Tunisiassa ja Kuwaitissa. Jokaisen iskun juuret löytyvät Yhdysvalloista.

Yhdysvallat synnytti 1980-luvulla Al-Qaidan Afganistanissa, koska sen avulla USA pystyi vahingoittamaan Venäjä/Neuvostoliittoa. USA tuki jihadisteja 1990-luvun Bosniassa. Kun siellä dekapitoitiin (leikattiin päät irti) serbisiviileitä ja -sotilaita, läntinen media vaiken. USA tuki koko läntisen median avulla tsetseenikapinallisia, joiden terroritekoja jatkuvasti vähätellään - kohdistuvathan ne venäläisiin siviileihin.

Bosniassa taistelleet USA:n tukemat afganistanilaiset ja Lähi-Idän jihadistit suorittivat myöhemmin Lontoon, Madridin ja New Yorkin terrori-iskut.

USA pommitti kansainvälisiä lakeja rikkoen Afganistania 2001 synnyttäen sodan, jonka seurauksena Afganistan on entistä haavoittuvampi. Huumekauppa on moninkertaistunut ja väkivallan uhka pahempi kuin koskaan. Lojaliteetista maailmanvaltaa kohtaan USA:n NATO-liittolaiset ovat osallistuneet, Suomi mukaan luettuna, maan miehitykseen ja ristiriitojen jäädymiseen sen sisällä.

USA:n, Tanskan, Ison-Britannian myös kansainvälisten lakien mukaan rikollinen sota Irakia vastaan tappoi miljoona ihmistä ja sitä edeltänyt taloussaarto surmasi suuren määrän lapsia hoidon puutteeseen. Irakissa ei sodan alkaessa ollut terroristeja, nyt pitkän tuhoisan sodan jälkeen he levittäytyvät koko maailmaan.

Levottomuuksien laajettua myös Syyriaan USA lojaaleine liittolaisineen on jatkanut laillista hallitusta vastaan taistelevien jihadistien tukemista piittaamatta kaupunkien tuhosta, ihmisuhreista ja pakolaistulvasta Välimeren yli.

Ennen sotaa Syyria oli tarjonnut turvapaikan 1,5 miljoonalle USA:n Irakin sodan pakolaiselle sekä 0,5 miljoonalle palestiinalaiselle. Syyrian parlamentissa on sosialisteja ja kommunisteja. Näiden tuhoaminen on ollut USA:n tavoitteena ennenkuin se kääntyi itse demokratian tuhoamiseen, luultuaan kommunistien ja sosialistien tulleen jo tapetuiksi.

Irakin, Syyrian ja Libyan valtioiden tuhoamisen USA katsoo heikentävän Venäjää. EU:hun kohdistuva terrorismi- ja pakolaisvyöry heikentää Eurooppaa suhteessa USA:han. Yhteisesti Venäjää vastaan kohotettu syyttävä sormi kohdistaa huomion toisaalle, jonka seurauksena Eurooppa ei huomaa olevansa USA:n hyväksikäyttämä.

USA:n ja sen EU-liittolaisten yllätykseksi yhteisvastuuta kannattavat ja pankkien

ylivaltaa vastustavat kansalaiset ja liikkeet eivät olekaan kadonneet “länsimaista”. Syrizan voitto vaaleissa oli hälytysmerkki. USA:n ja NATO-EU:n johtama Euroopan oikeistolainen valtiovarainministerien kokous päätti, että Kreikan kansa ei saa osallistua itseään koskevien päätösten käsittelyyn.

Kreikalle on todellisten päätöksentekijöiden, Yhdysvaltojen rikkaimman yhden prosentin toimesta osoitettava, että tuho tulee, ei välttämättä pommeista, jotka kreikkalaiset hyvin toisesta maailmansodasta muistavat, vaan rahan loppumisesta. Yhdysvaltalaiset, ranskalaiset ja saksalaiset pankit on jo pelastettu näennäisesti Kreikalle, mutta tosiasiallisesti pankeille suoraan siirrettyjen varojen avulla. Nyt itse kreikkalaisilla ja heidän demokratiallaan ei ole merkitystä.

EU on liittynyt USA:n ideologiseksi liittolaiseksi. Tuo maailmankuva ei kaihda terrorismin tukemista, valheellista propagandaa eikä militarismia.

Avainsanat:

- Kreikka,
- aseellinen terrorismi,
- taloudellinen terrorismi,
- terroristinen propaganda,
- USA,
-

Suomi Saksan ja USA:n vasallina

- Sunnuntai 5.7.2015 klo 14:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Paavo Haavikko totesi kerran, että Suomen itsenäisyydestä on jäljellä vain lippu.

Suomen ulkopoliitiikan viime vuosien muutos on painajaismainen. Historia näyttää toistavan itseään. Sivistyneen toinen toistaan kunnioittavan yhteistyön sijaan voimapolitiikka ja militarismi ovat vallanneet alaa.

Viime vuosisadan alkupuolella 1918 Suomi antautui Saksan vasalliksi tuoreesta itsenäisyydestä nauttimisen sijaan. Porvarien maahan kutsuma Saksa miehitti Suomen ja painosti porvarillisen tynkäeduskunnan (jossa sosialidemokraattien toiminta oli estetty vangitsemisten ja teloitusten uhalla) valitsemaan saksalaisen kuninkaan. Eduskunnan päättäessä kuninkaan valinnasta Saksa vahvisti sotilaallista läsnäoloaan ja toi pari sotalaivaansa Etelä-satamaan. Eduskunta valitsi kuninkaan.

Ennen talvisotaa kesäkuun 18 päivänä 1939 Englannin kotijoukkojen päällikkö Walter Kirke saapui silloisen ulko- ja vt puolustusministeri Eljas Erkon kutsumana Suomeen viiden päivän vierailulle. Vierailun aikana Kirke suoritti ”tarkastusmatkan” Viipurin alueelle. Hän seurasi tykistöammuntoja ja sota-harjoituksia ja neuvotteli Mannerheimin kanssa Neuvostoliiton ehdotuksista, jotka tarkoittivat yhteistyötä Saksan hyökkäyssuunnitelmia vastaan. Mannerheim lausui käsityksensä, että jos Neuvostoliiton ehdotukset hyväksyttäisiin, niin se tulisi vaatimaan sanavaltaa Suomen puolustussuunnitelmien laatimisessa, mitä ”Suomi ei tietenkään voisi sietää”. Ministeri Erkon tarjoamilla juhlapäivällisillä pitämässään puheessa kenraali Kirke viittasi Neuvostoliiton ehdotuksiin ja antoi tunnustuksensa Suomen vallanpitäjien asenteelle.

Neuvostoliiton ja Suomen yhteisen turvallisuuden sijaan Suomi valitsi arrogantisti sodan Saksan rinnalla.

ETYK oli Neuvostoliiton ja Suomen yhdessä ajama hanke. Maiden keskinäinen yhteistyöhön perustuva turvallisuusperiaate haluttiin laajentaa koko maailmaa käsittäväksi.

ETYK-kokouksen jälkeisenä 40 vuotena Suomi on liittynyt Euroopan unioniin ja sen pääomapiirien vallan takaavaan yhteisvaluutta euroon. Fiskaalisen vallan kadottua Suomi joutuu luopumaan hyvinvointivaltiota siirtyäkseen yhdysvaltalaiseen pienen pääoman omistajien joukon valtapiiriin. Yhteisvastuun moraali katoaa korvautuakseen röyhkeyden valheiden ja keinottelun moraalilla, jonka takuumiehenä on aseellinen valta.

Suomi osoitti uskollisuutensa tälle uudelle valtapiirilleen jättämällä kutsumatta Venäjän ETYK:in 40v juhla kokoukseen. Kuten Saksan laivasto v. 1918 osoitti valtansa tuomalla sotalaivojaan Etelä-satamaan ratkaisevan eduskuntaäänestyksen aikana, myös Yhdysvallat osoitti mahtiaan tuomalla sotalaivansa Helsingin Etelä-

satamaan ETYK:in juhla kokouksen ajaksi. Yhdysvaltojen laivaston soittokunta antoi myös konsertin Helsingin edustan Suomenlinnan kirkossa. Suomenlinna symboloi erilaisine vivahteineen niin Ruotsin kuin Venäjän vallan aikaa Suomessa. Missäpä muualla kuin siellä USA:n laivasto näyttää mahtiaan Yhdysvaltojen kansallispäivänä. USA:n sotavoimat osoittavat myös, että sillä on mahti, Suomea välikappaleenaan käyttäen, estää Venäjän pääsy kokoukseen, jonka historia on yhteistyön historia mutta nykyisyys Yhdysvaltojen sotilasmahdin todellisuus.

Suomen ulkopoliitiikka on kokoomuspuolueen käsissä. Kokoomuksesta valittu presidentti Niinistö päätti Suomen liittämistä Yhdysvaltojen sotilaallisen vallan organisaation NATO:n isäntämaasopimukseen eduskunnan ja maan hallituksen selän takana.

Italian ulkoministeri vastusti v. 1999 alunperin Yhdysvaltojen vaatimia Jugoslavian siviilikohteiden NATO-pommituksia. Kun hänelle luvattiin pääsy suurvaltojen johtajien käymiin päivittäisiin keskinäisiin neuvotteluihin, hän suostui. Tämä narsistinen tyydytys vahvojen joukkoon kuulumisesta voi sopeuttaa kammottaviinkin ratkaisuihin.

Presidentti Ryti tunnusti fasistisen Kroatian valtion, joka oli julistanut serbien ja juutalaisten holokaustin.

Taideyliopiston rehtori Tiina Rosenberg totesi Yle:n haastattelussa, että Suomi ei ole käsitelty riittävästi äärioikeistonsa historiaa. Vain tämä historian tuntemattomuus ja käsittämättömyys voi olla syynä nykyiseen ulkopoliittikan tilaan. Samalla tavalla Suomen ja Venäjän välisen historian tuntemattomuus voi olla syynä nykyiselle median käsitykselle Venäjästä. Kyky tuntea ja eläytyä katoaa nykyisessä rahaa ja USA:n sotilaallista maailmanvaltaa ihannoivassa kulttuurissame.

Presidentti Kekkonen ja hänen toimintaansa tutkineet historioitsijat näkevät että Venäjää ei voi ymmärtää ellei ihmisellä ole kykyä tuntea. Presidentti Kekkosen luovuus ja eläytyvyys loivat edellytykset johtaa Suomen ulkopoliitiikkaa ystäväyden ilmapiirissä.

Tutustuin presidentti Kekkoseen henkilökohtaisesti ja syvemmin tutkiessani hänen lapsuuttaan, kirjeitään ja puheitaan kirjaani "Suuri yksinäinen; Urho Kekkonen ja tunteet" varten.

Kuinka nopeasti nykyiset poliittiset johtajamme ovatkaan pystyneet tuhoamaan Suomen kansan ja Urho Kekkosen rakentaman ystävällisen suhteen Venäjään. Kekkonen varoi kokoomus puoluetta ulkopoliittisista syistä. Nyt hänen pelkonsa ovat käyneet toteen karnealla tavalla.

Avainsanat:

- Suomen itsenäisyys,
- kokoomuksen ulkopoliitiikka,
- presidentti Niinistö,
- Kekkonen,

- Venäjä-suhteet

Srebrenica-myytti USA:n propagandan palveluksessa

- Perjantai 10.7.2015 klo 10:06
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Srebrenica-propaganda täyttää 20 vuotta. Siinä Bosnian serbejä syytetään Srebrenican demilitarisoidun kaupungin asukkaiden kansanmurhasta ja 8000 muslimi-miehen ja pojan teloituksesta.

YK:n sotilastarkkailijoiden päättelyn mukaan USA:n ulkoministeriö tarvitsi myyttiä peittääkseen samaan aikaan tapahtuneen yhdysvaltalaisen eläkkeelläolevien kenraalien MPRI:n johtaman Operaatio myrskyn tapahtumat. Heinä-elokuun taitteessa 1995 Operaatio myrskyn avulla 250.000 serbiä ajettiin keskiajalta peräisin olevilta asuinsijoiltaan Kroatian Krajinasta rajan yli Bosnian puolelle 2500 siviilien kuollessa tykistötuleen ja pommituksiin yhden ainoan viikonlopun aikana.

Krajinan piti olla YK:n suoja-alue Krajinan serbeille. Operaatio myrskyssä kuoli useita YK:n tarkkailijoita. Kroatian presidentti Tudjimanin mukaan serbit piti hävittää Kroatiasta.

Sotilastarkkailijat olivat järjestäneet tiedotustilaisuuden Operaatio myrskyn tapahtumista. Juuri kun tiedotustilaisuuden tuli alkaa, Yhdysvaltojen Zagrebin suurlähetystön virkamies tuli ilmoittamaan, että lähetystössä alkaa tärkeä tiedotustilaisuus Srebrenicasta. Tiedotusvälineiden edustajat ryntäsivät sinne kuulemaan tietoja satelliittikuvista todisteena joukkoteloituksista - satelliittikuvia ei koskaan kuitenkaan näytetty vaan ne jäivät yhtä uskottaviksi kuin todisteet Irakin joukkotuhoojista.

Poliittiseksi osoittautunut Haagin Jugoslavia tribunaali haastoi Republika Srb-skan (Bosnian serbivaltion) presidentin ja armeijan komentajan oikeuteen kansanmurhasta ja sotarikoksista Srebrenicassa vain 10 vrk Srebrenican haltuunoton jälkeen, jolloin kenelläkään ei voinut olla tietoa mitä alueella todella oli tapahtunut. Ainoastaan Punainen risti oli ilmoittanut 8000 ihmisen olevan kadoksissa omaisiltaan. Muutamassa päivässä lukua alettiin käyttää lukuna teloitetuista.

Tämän taitavan presidenttiin ja armeijan ylipäällikköön kohdistuvan syytteen avulla heidän osallistumisensa Daytonin rauhanneuvotteluihin tehtiin mahdolliseksi.

Srebrenicaa on väitetty demilitarisoiduksi kaupungiksi. Tosiasiat puhuvat sitä vastaan. Hollantilaiset YK-joukot ovat joutuneet hollantilaisessa oikeusistuimessa kuvaamaan tapahtumat tarkasti. Srebrenicassa oli fundamentalisti muslimi divisioona, joka johtajansa Naser Oricin johdolla terrorisoi ensin serbiasukkaat ulos kaupungista ja sen jälkeen teki koko sotavuosien ajan "teurastusretkiä" ympäröiviin serbikyliin. Teoksessaan *The Martyrdom of Srebrenica Serbs*, lääkäri ja tutkija Ljubisa Simic kuvaa näiden kylien asukkaiden kohtalon. Kirjassa on lueteltu kylät ja uhrien nimet, syntymä- ja kuolinajat.

Jokainen voi itse katso Youtubesta millainen Srebrenican valtaus oli. Serbiarmeijan komentaja neuvotteli hollantilaisen YK- joukkojen päällikön kanssa väestön kohtalosta. Väestö sai halutessaan jäädä kaupunkiin tai lähteä muualle. Haavoituneiden hoidosta ja lähtijöiden kuljetuksista neuvoteltiin. Serbikomentaja vaati jokaiseen lähtijöiden bussiin YK- sotilaan.

Ne muslimifundamentalisti-asejoukot ja siviilit, jotka eivät serbiarmeijan komennosta suostuneet laskemaan aseitaan, lähtivät etenemään kohti 60km päässä olevaa Tuzlan kaupunkia. Matkan aikana joukot joutuivat useisiin taisteluihin serbijoukkojen kanssa. Samoin sekä muslimien omat että serbien miinakentät vaativat uhreja matkan aikana.

Lääketieteellisen kuolinsyyn voi määritellä ainoastaan ruumiinavauksen avulla. Haagin Jugoslaviatribunaalin suorittamissa kaivauksissa on löydetty 3,568 ruumista kolmeltatoista paikkakunnalta vuosien 1995 ja 2001 välisenä aikana. Tuomioistuimien haluaa laskea jokaisen ruumiin teloitettujen ryhmään.

Tapahtumatiedoista tiedetään, että teloituksia tapahtui jokaisen etnisen ryhmän toimesta. Ruumiinavausten perusteella 477 henkilön on voitu todeta tulleen kiistatta teloitetuiksi. Koska suuri osa löydöksistä on käsittänyt vain yhden luun tai ruumiinosan, niistä ei ole voinut päätellä onko henkilö kuollut taistelussa, miinakentässä vai teloitettuna. 44% ruumiista käsittää vain ruumiinosan. Tieteellisesti tutkittuna ruumiiden kokonaismäärä on kahdessa eri tutkimusmenetelmässä 1919 ja 1923 välillä.

Läntistä propagandaa välitti Ruder-Finn mainostoimisto. Sen rahoitti Yhdysvaltojen lisäksi Yhdysvalloissa toimiva albaani- ja kroaattidispora. Jugoslavian laittomien NATO-pommitusten taakka on johtanut USA:n ja NATO-maat jatkaamaan serbivastaista propagandaansa tähän saakka.

Totuus on suurin vaara USA:n johtamalle ja NATO-maiden tukemalle maailmanvallalle. Venäjän YK:n turvallisuusneuvostossa äänestämä Srebrenica-veto pysäytti propagandan etenemisen tuonkin instituution historiaan. Srebrenican tapahtumista alkaa olla riittävästi Jugoslavia-tribunaalin ulkopuolista tieteellistä tietoa. Totuuskomission olisi aika aloittaa työnsä, jotta Bosniassa päästäisiin sovinnon tielle.

Avainsanat:

- Srebrenican kansanmurha-myytti,
- Srebrenica propaganda,
- Venäjän Srebrenica- veto YK:ssa

Srebrenica-myth serves only US-propaganda

- Perjantai 10.7.2015 klo 14:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Srebrenica-propaganda celebrates it's 20th anniversary. Bosnian Serbs are being accused of genocide of the population of the demilitarized town of Srebrenica and execution of 8000 muslim men and boys, in July 1995.

UN military observers were starting to hold a press meeting about Operation storm in Zagreb when a staff member of the United States embassy arrived and informed that at just that moment an other press briefing was about to be held in the embassy about Srebrenica. Journalists rushed there to be told about satellite pictures about crowds waiting to be executed and disturbed earth afterwards as a sign of graves. The satellite pictures were never revealed and the information was as trustworthy as the later information about the weapons of mass destruction of Irak.

" Operation storm" however was as real as the initiator role of the US in the war in Bosnia. The military operation was planned by US retired general's MPRI and it had been planned for months. During one week-end in the beginning of August 1995 250.000 Serbs were expelled from Croatian Krajina which had been declared an UN protection zone for the Serbs, whose ancestors had been living in the area since the middle-ages. 2500 civilians died as they were trying to escape the bombardments and artillery fire. Also many UN observers were killed.

Already a full week earlier the Hague Yugoslav Tribunal (invented by president Clinton and Germany's minister of foreign affairs Kinkel) had accused the president of the Republika Srpska and the commander of the army of genocide and other war crimes in Srebrenica. The accusation came at a time when all the jihadist fighters had not yet arrived from Srebrenica to Tuzla 60km further.

This clever accusation made it impossible for the president and the commander to participate in the peace negotiations in Dayton.

Srebrenica was never demilitarized. The Canadian and Dutch peace-keepers did not dare to take the arms from the jihadist division fighters. First the jihadists had expelled the Serb inhabitants from the town proper. In the leadership of Naser Oric they terrorized also moderate muslims especially women during the war years. Oric led his gangs to the surrounding Serb-villages which they burned and executed the inhabitants, often at Christmas-time or during other religious holidays. Some of the inhabitants had experienced the same percecution already during the second world war when the fascist Croatia had introduced the holocaust of the serbs and jews. The Muslims and Croats collaborated in the terror. Oric took videofilms from the attacs, showed burning houses and decapitated villagers. He liked to show the videos to journalists with a lot of booze and laughter.

Doctor Ljubisa Simic has written a book about the destiny of the villages and

their inhabitants. Its an elegic book with pictures and all the names and dates of birth and death of the killed serb-inhabitants.

Anyone can see from You-tube how the army of Republika Srbska led by general Ratko Mladic came to Srebrenica. How he and the commander of Dutch-bat Karremans discussed the situation in town, how to treat the muslim soldiers in the hospital, how to arrange the buses to those who wanted to leave the town. General Mladic says clearly how anyone who likes to stay can stay and anyone who likes to leave to some other destination can get a bus ride and the UN is providing the gasoline. Mladic also demanded that in each bus has to be a UN soldier.

Those fighters and civilians who did not want to lay down their arms started moving towards Tuzla, 60 km from Srebrenica. On the way there were muslim and serb minefields. Those people were met also by groups of serb army and there are several combat sites along the way with heavy casualties on both sides.

From facts it is known that executions happened during the war years by all ethnic groups. Of the graves surrounding Srebrenica and between Srebrenica and Tuzla the Hague Tribunal has discovered 3.568 bodies from 13 sites between 1995 - 2001. The cause of death can be determined only through autopsy. The tribunal would like to consider every body as having been executed. However that is not a scientific fact as far as the autopsies are concerned.

According to autopsies 477 have been proven to have been executed. As many of the body findings consist of only one bone, it is impossible to define the cause of death. One cannot determine if the one has died in minefield, artilleryfire, been shot in combat or executed.

The total number, according to two different scientific methods, consists of between 1919 and 1923 bodies.

The western propaganda was performed by Ruder-Finn Public relations firm. (Today's anti Putin, anti-Russia propaganda is performed by Hill&Knowlton) Truth is the most dangerous enemy to the US and its NATO-allies. The burden of illegal bombing of Yugoslavia weighs heavily on them. Propaganda is needed to cover up the truth why the US and especially Germany wanted to expand their economic and military power to the Balkans.

Srebrenica-lies have supported the status quo in Bosnia. There has been no truth commission to allviate the tense relations. The muslims are obliged to follow the US -propaganda as it gives them economic benefits. Not a single Serb village in the Srebrenica area has been repaired as all muslim villages are full of brand new houses and playfields for the children.

The veto against accepting the Srebrenica-genocide lie in the UN security council was an important step towards truth. A scientific board is needed to collect information and start a balanced collaboration between ethnic groups in Bosnia.

So far the US and NATO-countries have been blackmailing especially the Serbs

of Serbia to accept lies as facts and demanding apologies of crimes that have never happened.

War is the most severe crime ever. The Serbs did not start the wars splitting Yugoslavia but the big western world powers did. To maintain the lies about wars you need an effective propaganda. Today we see this is Ukraine. When the government of Ukraine declares war to its eastern part, the propaganda blames Russia. When Russia saves the lives of people and helps a million people, those who flee the war, the western propaganda does not give merit to that. Only a person without a heart can live with the lies. Militarism and use of economic power destroys one's emotions and changes human race to robots.

Avainsanat:

- Srebrenica genocide-myth,
- US-propaganda,
- Russian UN-veto on Srebrenica

Mario Draghi Kreikan kriisin taustalla 2005

- Sunnuntai 19.7.2015 klo 11:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Anglo-amerikkalaiseen todellisuuteen kuuluu korkean tason pelureiden siirtyminen tehtävästä toiseen. Yhdysvalloissa senaatista pankki/vakuutusyhtiöyrityksiin ja päinvastoin. Valtaa täytyy käyttää kaikkialla, missä se on välttämätöntä suurten voittojen keräämiseksi harvoin taskuihin. Näistä taskuista rahoitetaan vaaleja, joilla saadaan piiri pyörimään.

Euroopan unionin toimintaan vaikuttavissa elimissä - komissiossa, Euroopan keskuspankissa ja IMF:ssä - sama peli on välttämätöntä. Myös Suomi harjoittelee politiikkojen ja yritysmaailman välistä kitkatonta kiertoa.

The Nation-lehdessä Robert B. Reich kuvaa Kreikan kriisin taustan tarkasti. Goldman Sachs:n nykyinen toimitusjohtaja Lloyd Blankfein tiimeineen auttoi Kreikkaa peittelemään todellisen velkaantuneisuuden ja seurauksen prosessin aikana kaksinkertaisti tuon velkamäärän Goldman Sachs'in hyötyessä siitä. Samalla tavalla yhdysvaltalaiset kotitaloudet ohjattiin ottamaan asuntolainaa, joka johti tuhoon korkojen noustessa.

Vuonna 2001 Goldman Sachs järjesti Kreikalle 2,8 miljardin euron lainan, jossa salaisella valuuttojen välisellä järjestelyllä ulkomainen velka muutettiin kotimaisiksi obligaatioiksi kuvitteellista valuutanvaihtokurssia käyttäen.

Toimenpiteen seurauksena Kreikan lainoista katosi 2% maagisella tavalla. Christoforos Sardelis, tuolloinen Kreikan julkisen velan hallinnan johtaja kuvasi toimenpidettä "seksikkääksi kahden syntisen tarinaksi". Goldman Sachs sai itselleen 600 miljoonaa.

Vuonna 2005 Kreikan velka oli järjestelyn seurauksena kasvanut 2,8 miljardista 5,1 miljardiin. 2005 laina määritettiin uudelleen ja velkamäärä paljastui. Nykyinen Euroopan keskuspankin pääjohtaja Mario Draghi, oli tuolloin Goldman Sachs:n kansainvälisen yksikön toimitusjohtaja.

Wall Streetin ryöstökapitalismi toimii juuri näin. Euroopan unioni on demokratian ja rauhan kehittämisen sijaan suosinut samoja menettelytapoja. Yhdysvaltojen sotilaallisen maailmanvallan rinnalla toimii anglo-amerikkalainen pankki-maailman harvainvalta. Kumpikaan ei tule toimeen ilman toista.

1990-luvun lopulla JP Morgan-pankki auttoi Italiaa piilottamaan velkansa, minkä seurauksena Italian tulevat vastuut eivät paljastuneet.

Vielä marraskuussa 2009 Goldman Sachs yritti houkutella Kreikkaa ottamaan käyttöön taloudellisen instrumentin, joka auttaisi sitä lykkäämään terveydenhuoltojärjestelmän velkoja hamaan tulevaisuuteen. Tällä kertaa Kreikka ei Reichin mukaan tarttunut syöttiin.

Kun Wall Streetin pankit pelastettiin konkurssilta veronmaksajien rahoilla, niillä

menee taas hyvin. V. 2008 Goldmanin osakkeen arvo oli 53 dollaria nyt se on nelinkertainen.

Yhdysvaltojen infrastruktuuri rapautuu. Tiet ovat heikossa kunnossa, ihmiset pelkäävät siltojen sortuvan. Yksityistämisen seurauksena vesi on tullut niin kalliiksi ja huonolaatuiseksi, että ihmiset joko eivät voi käyttää sitä tai heillä ei ole varaa maksaa vesilaskuja, jolloin vedentulo suljetaan.

Kunnat ja kaupungit ovat tehneet Wall Streetin pankkien kanssa pitkäaikaisia sopimuksia, joista ei voi irroittautua vaikka korot ja lainaehdot muuttuvat. Detroitin kaupunki joutui maksamaan Goldman Sachseille 547 miljoonan dollarin sakot lopettaakseen korkoihin liittyvän sopimuksensa. Flint'in kaupunki, myös Michiganissa, on joutunut veden yksityistämisen seurauksena kärsimään huonosta vedenlaadusta, koska yksityinen yritys on ryhtynyt ottamaan Flint-joesta vettä, jota se ei pysty kunnolla puhdistamaan. Ihmiset, jotka pystyvät ostamaan vettä, kärsivät ihottumista.

Yhdysvaltojen köyhät ovat samassa asemassa kuin Kreikan köyhät. Molempien köyhyyden syy on sama. Globaalia taloudellista ja sotilaallista valtaa käyttävien henkilöiden ahneus yhdistettynä moraalittomuuteen. Vallankäyttäjiä ympäröi media, jossa valta kuvataan myönteisenä, koska media elää siitä. Todellinen demokratia ja yhteisvastuu on enää karpänen, joka huiskaistaan korvalta kiusallisena häiritsijänä.

Avainsanat:

- Kreikan ja USA:n köyhät,
- Goldman Sachs,
- Kreikan ja Goldmanin petos,
- Draghi Goldman Sachsin kv johtaja 2005

Yle, Helsingin Sanomat ja fasismi

- Torstai 23.7.2015 klo 10:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle kiinnittää pieteetillä huomiota fasistisen ideologian omaksuneen norjalaisen miehen suorittamaan joukkomurhaan ja tragedian vuotuisiin muistotilaisuuksiin.

Yle ohittaa tuhansien fasistisen ideologian omaavien Oikean sektorin jäsenten ja kannattajien soihtukulkueen Kiovassa 21.7.2015. Tuon liikkeen Israelissa (Haarezin mukaan) ja Puolassa koulutetut kommandot osallistuivat Maidanin verilöylyyn. Verilöylyn seurauksena USA:n ja EU:n myötävaikutuksella valittu hallitus valitsi Oikean sektorin jäsenen armeijaa ja sisäministeriötä valvovan sihteeristön johtoon.

Oikean sektorin jäsenet uhkasivat siirtyvänsä Itä-Ukrainaan tekemään saman kuin Maidanilla. Samaan aikaan he koristivat eduskunnan seinustat fasistisin tunnuksin varustetuilla lipuillaan.

Oikean sektorin aseelliset joukot ovat saaneet USA:n yksityiseltä kenraalien MPRI:ltä koulutusta kuten Kroatian nationalistit 1990-luvulla. Maidanin väkivallan valtaan nostanut hallitus julisti sodan Itä-Ukrainan tasaveroisia kielellisiä ja kulttuurisia oikeuksia vaativalle väestölle väittäen demokratiaa vaativien olevan terroristeja.

Yle esittää uutistoiminnan ulkopuolella kulttuuriohjelmissaan kiitettävästi toisen maailmansodan aikaisia tapahtumia. Saksan ja Kroatian fasistien päämäärät, juutalaisten holokausti, jopa serbien holokausti vilahtaa eräissä dokumenteissa. Ukrainaan liittyen puuttuu sen todellisuuden kuvaus, joka valaisisi tataarien liittoutumista fasistien kanssa. Myös muslimijihadistit muodostivat omat fasistiset taistelujoukkonsa liittyäkseen taisteluun liittoutuneita vastaan.

Päinvastoin Yle esittää tataarit ja tsetseenit uhreina.

Näihin päiviin saakka Suomen media on esittänyt myös Balkanin muslimit uhreina. Maltilliset muslimit, jotka taistelivat serbien rinnalla olivatkin uhreja. Media kuitenkin kuvaa nimenomaan jihadistit uhreina.

USA oli sallinut Bosnian muslimikalifaattia rakentavan presidentti Izetbegovicin tuoda maahan jihadistit-taistelijoita Afganistanista ja Lähi-Idästä. Niin kutsutussa demilitarisoidussa Srebrenicassa oli kokonainen jihadistit-divisioona. Bosnian serbi-kenraali Mladic kysyikin CNN:n toimittajalta mitä Yhdysvallat tekisi jos joku jihadistit-terroristi tavattaisiin Washingtonissa. Toimittaja totesi, että hänet pidätettäisiin ja hän olisi vankilassa pitkään. Tähän Mladic totesi että se ei pidä paikkaansa vaan poliisi ampui Valkoisen talon lähellä tavatun terroristiepäilyllä juuri hiljattain." Meillä on täällä kokonainen terroristit-divisioona!"

Ukrainan laittoman hallituksen julistaman sodan ja Oikean sektorin fasististen asejoukkojen "terrorismin vastaisen sodan" seurauksena on kuollut yli 7000

Itä-Ukrainan asukasta. Minkälaisia muistojuhlia näille viattomille Itä-Ukrainan asukkaille tai Ukrainan armeijan asevelvollisille on järjestetty.

Helsingin Sanomat on tämän päivän 23.7.2015 pääkirjoituksessaan joutunut paljastamaan tietävänsä Oikean sektorin joukkojen olemassaolosta. (ei kuitenkaan tuhansista mielenosoittajista Kiovan kaduilla) Nyt suomalaisen median on vaikea myöntää sitä, että Venäjä oli alusta alkaen oikeassa. Fasismi on Ukrainassa ollut alusta alkaen olemassa ja USA:n tukemat aikaisemmat hallitukset ovat palauttaneet kunniaan toisen maailmansodan aikaisia fasisti- johtajia, joille on pystytetty patsaita ja nimetty puistokatuja.

USA:n strateginen tavoite on vahingoittaa Venäjää niin sotilaallisesti kuin taloudellisesti. Jotta Suomen media olisi vakuuttavasti USA:n rinnalla sen on kuvattava kaikki ne kansanryhmät olivat ne sitten Bosniassa, Ukrainassa tai Syyriassa, joiden toiminta vahingoittaa Venäjän totuus- ja demokratiakäsitystä myönteisesti.

Malesialaiskoneen alasampumisesta tehtiin välittömästi, samana päivänä, ase suoraan presidentti Putinia vastaan. Lukemattomilla provokaatioilla Balkanin sodissa tähdättiin vuorostaan serbejä. Venäjä on vaatinut ainoastaan normaalia ilmailuonnettomuuksiin liittyvää tutkintaa tapahtuman politisoimnin sijaan. Miksi koneen mustan laatikon tietoja ei ole saatettu julkisuuteen kuten Lufthansan maahansyöksyssä välittömästi tehtiin. Miksi ei ole paljastettu Ukrainan lennonjohdon vuoropuhelua koneen kapteenin kanssa. Hollannin kokenein, kaikkiin Hollannin ilmailuonnettomuuksien tutkintaan osallistunut henkilö on suljettu pois tutkinnasta. Miksi?

Yle:llä ja Helsingin Sanomilla olisi tehtävää oikeustajunsa kanssa. Ei riitä, että 70 vuoden takaisia tapahtumia kyetään kuvaamaan totuudenmukaisesti. Yleissivistys ja humanismi auttaa tavoittelemaan objektiivisuutta valheen ja propagandan puolitotuuksien sijaan.

Avainsanat:

- Yle,
- Helsingin Sanomat,
- fasismi,
- Ukraina,
- Utoya,
- jihadismi

Suomalaiset kiusaajat

- Sunnuntai 9.8.2015 klo 15:35
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kuuntelin äskettäin viimeisen John Batchelor shown, jossa Batchelor haastattelee Yhdysvaltalaisista Princetonin ja NY universityn Venäjätutkimuksen professoria Steven Cohenia. Viimeisen puolentoista vuoden aikana haastattelut ovat koskeneet Ukrainaa ja Yhdysvaltojen Ukraina- ja Venäjäpolitiikkaa.

Tämänkertainen haastattelu avasi mieleeni prosessin, jonka seurauksena oli sen tosiseikan tuskallinen havaitseminen, kuinka vaikeata on kertoa Cohenin ja minun yhteisestä todellisuudesta suomalaisille, joiden mielet lähes 95 prosenttisesti ovat Cohenin kritisoiman USA:n sotaeliitin propagandan muovaamia.

Sekä Batchelor että Cohen ovat sitä mieltä, että Ukrainassa on alkamassa toinen sisällissota- nyt oikea sektori vastaan Poroshenko. USA:n varapresidentti Biden tukee sotahaukkoineen oikeaa sektoria kun taas Obaman hallinnon toinen puoli tukee lähinnä Poroshenkoa.

Cohenin mielestä Ukrainan sodan taustalla on se, että USA kurotti vaikutusvaltaansa liian pitkälle. Maassa on tuhansia USA:n neuvonantajia. Apulaisulkoministeri Victoria Nuland istui Ukrainan parlamentin istunnossa läsnä valvomassa sitä miten kansanedustajat äänestävät Minskin sopimukseen liittyvistä laeista. Vaikka sodan alku oli USA:n provosoima, se ei osallistunut Minskin neuvoteluihin eikä sitoudu sen päätösten noudattamiseen.

Biden oli Saakashvilin hyökätessä Etelä-Ossetiaan myös monin tavoin sekaantunut asioihin ja on edelleen Saakashvilin tukija hänen tehtävässään Ukrainan Odessan pormestarina.

Suomalaiset muistavat kuinka media leimasi Venäjän myös tuolloin hyökkääjäksi ulkoministeri Alexander Stubb in johdolla. Onneksi Ranskan presidentti Sarkozy sai tilanteeseen järkeä.

Koulujen alkaessa puhutaan jälleen koulukiusaamisesta. Koulukiusaaminen ei voi loppua tilanteessa, jossa aikuiset ovat itse kiusaajia. Yllämainittu pieni esimerkki ulkopoliitikasta kuvaa sitä, mitkä osat todellisuudesta peitetään ja mitkä valheet nostetaan tosiasioiksi.

Ulkopolitiikassa Venäjä nostetaan aggressoriksi ja kiusaajaksi kun taas todellisista kiusaajista vaietaan. Suomalaiset Vihreän puolueen ja Vasemmiston puheenjohtajat ilmoittautuvat syrjinnän vastustajiksi ja monikulttuurisuuden puolustajiksi. Toisesta suupielestään he päästävät päivittäin rasistisia huomautuksia Venäjästä, joita lausumia heidän ei tarvitse perustella. Venäjää äidinkielenään puhuva lapsi saa päivittäin kuulla miten paha maa Venäjä on. Yle:n uutisissa lähes päivittäin sojetetaan tykin piipuja kohti venäläisiä.

Vihreiden ja muun puolue-eliitin media mukaan luettuna on vaikeata tunnustaa että USA ei ole demokratia ja että sen lisäksi se on suurin uhka maailmanrauhalle.

Entinen presidentti Jimmy Carter totesi sen, että USA ei ole enää demokratia, monissa USA:n tiedotusvälineissä (Huffington Post, USA today)

Olen itse kokenut ja nähnyt USA:n rotusorron ja epädemokraattisuuden. Värilisten saatua muodolliset kansalaisoikeudet, niiden käyttö oli edelleen rajoitettua. Jo kymmenen vuoden päästä muodollisten kansalaisoikeuksien säätämisestä v. 1976 Buckley v. Valeo päätös alkoi kasvattaa eliitin valtaa, joka nyt sinetöitiin viiden republikaanisen korkeimman oikeuden tuomarin päätöksellä Citizen's United (2010) ja 2014 Mc Cutcheon päätöksellä. Näiden viimeisten päätösten seurauksena rajoittamattomalla rahamäärällä, jopa ulkomaisella rahalla voidaan ostaa USA:n vaalit. Samaan aikaan mustien äänestämistä vaikeutetaan.

Samalla rahalla, jolla ostetaan vaalit, ostetaan myös tiedotusvälineet. Ostetulla propagandalla nostetaan yhdet valtiot ja niiden johtajat konniksi ja toiset liittolaisiksi. Siirtomaavaltia vastustavat kommunistit julistettiin 1950-luvulla vihollisiksi heitä tapettiin USA:n johdolla miljoonittain. "The Act of Silence" dokumenttielokuva kuvaa parin miljoonan kommunistiksi epäillyn indonesialaisen tappamista ja sen aiheuttamaa riemua USA:n uutislähetyksessä. Sitten USA siirtyi pystyttämään Etelä-Amerikkaan sotiladiktatuureja koulutettuaan johtajat ensin kidutuksen saloihin. Kahdeksankymmentäluvulle päästyään USA otti kohteekseen paitsi Afganistanin myös öljyriikkaat Lähi-idän maat. Erityisesti Afrikan parasta ajava Libyan presidentti Gaddafi oli sekä propagandan, että ohjusiskun kohteena. Lockerbeen kylään pudonneen lentokoneen tuhokin pantiin provokaationa Gaddafin tilille ja pystytettiin oikein Haagin erityistribunaali tuomitsemaan jo ennakoon syyttömäksi tiedettyä miestä. Seuraavana tulikin Jugoslavian hajottaminen yhteistyössä Saksan ja Kroatian oikeistonationalistien (fasistien) ja Bosnian jihadistien avulla.

Belgialainen De Morgen-lehti kertoi kuinka Belgiaan sijoitettujen USA:n ydinohjusten kärkien modernisoinnista ei päätetty maan hallituksessa. (samaan tapaan kuin Suomen isäntämaasopimusta ei käsitelty). Uudet ydinkärjet Belgiaan, Hollantiin, Saksaan ja Italian USA:n sotilastukikohtiin tulevat lähiaikoina. Rahan määrätessä Yhdysvaltojen politiikasta demokratian sijaan lieeneä todennäköistä että asevoimien, yksityiset armeijat ja alihankkijat ovat määräävässä asemassa ydinasepolitiikassa.

Ukrainasta tulee tietoja mahdollisesta ydinmateriaalin joutumisesta oikean sektorin laittomien asevoimien käsiin. Sen jälkeen ydinaseiden hallinta muuttuu anarkistiseksi, ei demokraattiseksi.

Suomen ulkoministeri Timo Soini totesi kunnioittavasti USA:n talouspakotteiden Suomea kohtaan perustuvan USA:n lakeihin. USA:n kongressi on säätänyt lakeja talouspakotteita monia maita kohtaan, joista se ei pidä. Se ei tee talouspakotteita laillisiksi- ne ovat poliittisia. USA: kongressi säati lain, jonka mukaan se voi rynnäköillä vapauttaa mahdolliset Haagiin tuomittavaksi toimitetut kansalaisensa. Se päätti, että Jugoslavian liittovaltio ei saa järjestää vaaleja, vaan ainoastaan sen osavaltiot saavat. Se on säätänyt lain, jonka perusteella presidentti voi hyökätä Venäjän kimppuun. Laki on voimassa. Hill&Knowltonin mainostoimisto on

suunnitellut anti-Putin kampanjan kuten Ruder-Finn anti Milosevic a anti-serbi-kampanan. Rahalla saa.

Yhdysvaltojen jatkuvan sodan avulla entisten siirtomaiden/NATO-maiden kanssa tavoitteleva maailmanvalta on aggressiota, jota jokaisen inhimillisyyttä kunnioittavan ja kaipaavan henkilön on syytä pelätä. Venäjän ja BRICS-maiden alettua muodostaa vaihtoehdon tälle väkivallan kulttuurille on saanut USA/NATO-propagandan uusille kierroksille.

Tämä propaganda täyttää kaikki kiusaamisen ja rasismien tuntomerkit. Jos Suomen poliittinen eliitti ja media eivät lopeta USA-johtoisen valheellisen propagandan levittämistä on mahdotonta odottaa, että lapset ja nuoret lopettaisivat totuuden vastaisten viestien levittämisen toinen toisistaan.

Olemme lähestymässä rajaa, jossa valhe, ilkeys ja panettelu muttuu todellisuudeksi, josta on mahdotonta päästä pois.

Avainsanat:

- koulukiusaajat,
- poliittiset kiusaajat,
- taloudelliset kiusaajat,
- sotilaalliset kiusaajat

Vaiettu Lapin-sota; sisällissodan toinen näytös

- Tiistai 18.8.2015 klo 13:29
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle-uutiset yllätti suomalaiset epätavallisella paljastuksella. Se kertoi 17.8. tietävänsä natsi-Saksan olleen Suomen Lapissa ja jättäneen räjähteitä maastoon.

Lapin sota on vaiettu osa Suomen historiaa. Lapin sodassa Suomen armeija oli pakotettu poistamaan natsi-liitolaisensa maamme alueelta.

Suomen poliittinen ilmapiiri oli, vuodesta 1918 lähtien Saksan armeijan avulla sisällissodan voittaneen valkoisen Suomen todellisuuden ja ihmiskäsityksen mukainen. Vasemmistolaisesti ajattelevia vainottiin, pidätettiin, estettiin äänestämästä ja muilutettiin itä-rajalle. Valkoinen fyysinen terrori oli pakotettu väistymään (rankaisematta), mutta henkinen terrori oli edelleen itsestään selvyys.

Valkoinen todellisuus johti siihen, että erityisesti akateemiset kansalaiset ja kulttuuriväki ryhtyivät ajamaan Suur-Suomi- aatetta. "Heimosotien" sijaan, joiksi Neuvostoliiton Itä-Karjalaan suoritettuja aseistettuja hyökkäyksiä kutsuttiin, haluttiin vallata Saksan avulla koko Itä-Karjala, hurjimmissa haaveissa maat Uraliin saakka. 1930- luvulla Suur-Suomi-aate sai lähes uskonnollisen luonteen.

Hanketta valmisteltiin 1930-luvun tiiviillä Saksan ja Suomen armeijan yhteistyöllä. Suomen johto, presidentti Niinistön ihailema presidentti Ryti ja ulkoministeri Soinin ihailema marsalkka Mannerheim, olivat valmiit sijoittamaan Suomen natsi-Saksan provinssiksi, jos Suomi saisi vastapalveluksi toteuttaa Suur-Suomi haaveensa.

Natsi-Saksan romahduksen lähestyessä Suomen poliittinen ja sotilaallinen johto joutui tilanteeseen, jossa natsi-Saksa ei enää tarjonnut mahdollisuutta ylläpitää valkoisen Suomen sotapropagandaa, joka piti demokraattisia oikeuksiaan tavoittelevia kommunisteja ja Neuvostoliittolaisia alempiarvoisina itseensä verrattuna.

1944 syyskuussa solmittu aselepo Suomen ja Neuvostoliiton välillä edellytti natsi-Saksan armeijan pikaista poistamista Suomen alueelta.

Vuoden 1918 marraskuussa Saksan keisarikunnan romahdus johti siihen, että Saksan armeija joutui poistumaan Suomen maaperältä. Sisällissodan päättymisen täten ei kuitenkaan johtanut demokratiaan sillä valkoiset voittajat säilyttivät porvariston ylivallan rajoittaen työväestön osallistumista yhteiskuntaelämään kaikin mahdollisin tavoin.

Siitä huolimatta, että marsalkka Mannerheim presidenttinä ja ylipäällikkönä jarrutti saksalaisten poistumista ja hyväksyi porvarillisten upseerien asekatkennän, hän ei voinut kapinoida Neuvostoliiton armeijaa vastaan.

Aseleposopimus edellytti sisällissodan valkoisen armeijan ytimen, suojeluskunnan

lakkauttamisen, samoin Lotta-järjestön, jonka johto oli voimakkaan natsihenkisen.

Vuonna 1945 Suomessa järjestettiin ensimmäiset demokraattiset vaalit sitten v.1917 itsenäistymisen. Neuvostoliitto tuli välillisesti pelastaneeksi Suomen demokratian. Sisällissodassa Suomen työläisten tavoitteena oli ollut demokraattinen Suomi, jonka perustuslaki muistutti Sveitsin ja Yhdysvaltojen perustuslakeja. Tämä haave toteutui vasta Neuvostoliiton pakotettua Suomen luopumaan natsi-ideologista, Suur-Suomi-hankkeesta ja järjestämään demokraattiset vaalit.

Suomi on parasta-aikaa ajautumassa sisällissotaa edeltäneeseen harvainvaltaan. Natsi-Saksan sijaan Suomen uhkana on anglo-amerikkalainen sotapropaganda, jonka Helsingin Sanomat ja Yle-uutiset ovat täysin omaksuneet. Propagandaa tukee taloudellinen ylikansallinen valta, jonka irvokkuutta lisää se, että Yhdysvallat käyttää sitä pakotteisiin itseään demokraattisempia maita vastaan. Anglo-amerikkalaisessa globaalissa vallankäytössä demokratiasta ja demokratiaa toteuttamaan pyrkivistä valtioista on tullut Yhdysvalloille ja sen NATO-liittolaisille vihollisia, jotka täytyy tuhota joko sodalla tai tahalliseksi epävakauden lietsonnalla.

Avainsanat:

- sisällissota,
- Suomi ja fasismi,
- demokratian synty,
- Lapin sota ja Neuvostoliitto

Helsingin Sanomien ja Yle:n Ukraina- propaganda kiihtyy

- Maanantai 24.8.2015 klo 11:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien ja Yle-uutisten Ukraina propaganda näyttää kiihtyvän syyskauden alkaessa. 23.8. Ylen iltauutiset kertoi Merkelin “näpäyttäneen” Putinia, kun Putin ei osallistu tänään Berliinissä pidettävään Hollanden, Merkelin ja Poroshenkon Ukrainan tilannetta käsittelevään kokoukseen. Helsingin Sanomat vuorostaan otsikoi pääkirjoituksensa “Venäjä säätelee sotimista Ukrainassa”.

Tarkastellaanpa hieman Ukrainan sisällissotaa. Ukrainan laitton hallitus julisti sodan demokraattisia oikeuksiaan vaativille pääosin venäjää puhuville itä-ukrainalaisille. Nürnbergin sotarikostuomioistuimien piti sodan aloittamista pahimpana sotarikoksena. Kiovan hallitus lopetti itä-ukrainalaisilta pankki-toiminnan, eläkkeiden ja sosiaaliturvan maksun, koululaitoksen jne. Osittain laillisilla vaaleilla (itä-ukrainalaiset eivät voineet osallistua) valittu presidentti Poroshenko julisti hallituksen voittavan sodan koska itä-ukrainalaiset saavat nääntyä kellareissaan ja koululaiset jäävät vaille koulutusta.

Tietoinen nälkään näännyttäminen on sotarikos.

Presidentit Hollande, Putin, Poroshenko ja liittokansleri Merkel solmivat sodan lopettamiseen tähtäävän Minskin sopimuksen. Helsingin Sanomien ja Yle-uutisten tiedonvälityksen ulkopuolelle jäänyt Yhdysvallat vastustaa tuota sopimusta ja on lisännyt asevientä ja sotilasneuvonantajia Ukrainaan ja aloittanut massiiviset NATO:n sotaharjoitukset Ukrainassa.

Yhdysvaltalainen Venäjä-tutkimukset professori Steven Cohen on erittäin hyvin perillä yhdysvaltalaisen politiikkojen ja tiedustelupalvelun toimista Ukrainassa. Muun muassa hänen mukaansa USA:n varapresidentti Biden on puhelinyhteydessä joko Poroshenkoon tai pääministeri Yatsenukiin useita kertoja viikossa. Apulaisulkoministeri Nuland seuraa paikan päällä ukrainalaisten politiikkojen päätöksentekoa. Ukrainan valtiovarainministeri on yhdysvaltalainen. Varapresidentti Bidenin poika on Ukrainan suurimman yksityisen energiayhtiön hallituksessa. Ehkä suorastaan huvittavaa on se, että vararikon partaalla oleva Ukraina on Clintonin säätiön viime vuoden suurin rahoittaja!

Yhdysvallat on pyrkinyt destabiloimaan Ukrainaa 5 miljardilla. Syyskuussa 2013 Jaltalla pidettiin “läntisten voimien” (USA, EU, rahaeliitti) Ukrainan haltuunoton suunnittelukokous, the Economistin mukaan suuren euforian vallitessa. Molemmat Clintonit olivat paikalla samoin sekä Yanukovich että Poroshenko. Kokouksen järjestäjänä oli oligarkki Pintschuk.

Liittokansleri Merkel ja presidentit Hollande ja Putin yrittivät neuvotella Ukrainalle tien ulos kriisistä. Presidentti Poroshenko ja Kiovan hallitus ei ole kuitenkaan pystynyt panemaan täytäntöön yhtäkään Minskin sopimuksen edellyttämää sopimuskohtaa.

Yle-uutisten sympaattinen toimittaja esitti ulkoaopitun tuntuisesti, että Merkel näpäytti Putinia olemalla kutsumatta tätä Berliinin kokoukseen. Tuo tuntuu keittiöfilosofialta. Miksi liittokansleri Merkel ja presidentti Hollande kokoontuisivat kesken lomakauden näpäyttelemään? Jos olisin Merkel, kutsuisin Poroshenkon vakavaan neuvotteluun sen vuoksi, että tämä ei ole saanut aikaan yhdenkään sopimuskohdan täytäntöönpanoa. Yle-uutisten toimittaja kertoi mielipiteensä, että Venäjä ei hyväksy Itä-Ukrainan autonomia-lakia koska se ei täytä Venäjän tavoitteita. Toimittaja ei huomannut kertoa, että Venäjä ei hyväksy autonomia-lakia koska se ei ole Minskin sopimuksen mukainen vaan vesitetty. Venäjä on johdonmukaisesti ilmoittanut tukevansa Minskin sopimusta.

Helsingin Sanomien pääkirjoitus vierittää tapansa mukaan vastuuta Venäjälle. Lehti ei halua paljastaa lukijoilleen tietävänsä mitään Yhdysvaltojen, EU:n ja NATO:n roolista Ukrainassa.

Kuten Kroatiaassa, Kosovossa, Bosniassa ja Lähi-idässä, myös Ukrainassa Yhdysvaltojen sotateollisuutta tottelevat poliitikot tukevat terroristeja olivat ne sitten kalifaattia rakentavia äärimuslimeja tai äärioikeistolaisia/fasisteja. Näitä tukemalla Yhdysvaltojen rahalla ostetut poliitikot tuhoavat muiden maiden järjestyneitä yhteiskuntia ja valtioita. Yhdysvallat ei ole (mm. presidentti Carterin mukaan) demokratia. Siten se ei arvosta valtiota eikä valtion merkitystä kansalaisten hyvinvoinnin takaajana.

Yhdysvaltojen jatkuvan sodan periaatteeseen perustuvasta tuholaistoiminnasta seuraavat massiiviset pakolaisvirrat. Yhdysvallat eräine ex siirtomaavalta- liittolaisineen ja Saudi Arabian avulla ovat ylläpitäneet Irakin, Syyrian ja Libyan kaaosta. Eurooppa maksaa nyt hintaa tämän liittolaisuuden myötäilemisestä ja avustamisesta. Syyriassa ja Libyassa ihmisillä oli ennen USA:n operaatioita ilmainen koulutus yliopistoon saakka, ilmainen terveydenhuolto, sanalla sanoen järjestynyt elämä ulkopuolisesta uhasta huolimatta. Syyria tarjosi turvapaikan, koulutuksen ja terveydenhoidon 1,5 miljoonalle Irakin pakolaiselle sekä 0,5 miljoonalle palestiinalaiselle.

Helsingin Sanomat ja Yle-uutiset eivät tarjoa todenmukaista tietoa vaan kihtyvässä yhä myyttisempiä piirteitä omaavassa Venäjä- vastaisuudessa ja Yhdysvaltojen väkivallan unohtavassa tiedonvälityksessä näyttävät vajoavan keskiaikaa muistuttavaan todellisuuteen, jolloin uskomukset ja taikausko rehottivat antaen tilaa milloin inkvisitiolle tai muille järjestelmille, joita vallanpitäjät milloinkin tarvitsivat.

Avainsanat:

- Ukraina,
- Venäjä,
- Helsingin Sanomat,
- Helsingin Sanomien ja Yle-uutisten Ukraina-propaganda,
- Merkel,
- Minskin sopimus,
-

Helsingin Sanomien ja Yle:n Syyria-satu

- Perjantai 11.9.2015 klo 12:34
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

10.9. 2015 Yle:n maahanmuuttopanelin maahanmuuttaja jäsen totesi “Venäjähän on oikeassa, mutta eihän niin voi sanoa” häkeltyen hetkeksi. Tämä panelisti oli ainoa, joka yritti sanoa jotakin USA:n roolista ja tuli käyttäytyneeksi kuin lapsi sadussa “Keisarin uudet vaatteet”. Suomalaiset, kumartelevat ja nöyristelevät maailmanvaltiat USA:n edessä; ihastelevat, valehtelevat, puhuvat puolitotuuksia pysyäkseen keisarin suosiossa.

Toinenkin satu tulee mieleen: Seven blind men, eli Seitsemän sokeaa miestä. Sadussa jokainen yrittää kertoa minkälainen otus norsu on. Yksi saa käteensä hännän ja toteaa, että norsu on siimamainen. Kukin kuvailee norsun olemusta sen mukaan, mikä kohta norsusta käteen sattuu.

Helsingin Sanomien Syyria raportti 11.9. oikein kädestä pitäen ja kaavioilla näyttää minkälainen HeSa:n käsitys on. Propaganda tässäkin tulee lopputulokseksi.

Helsingin Sanomat unohtaa että USA synnytti al Qaidan Afganistanissa. Nyt HeSa ei mainitse, että USA tukee edelleen al Qaidaa, nyt Syyriassa samoin kuin Bosniassa 1990-luvulla. USA on eräine ex-siirtomaavalta NATO-liittolaisineen rahoittanut ja kouluttanut terroristeja Jordaniassa taistelemaan Syyrian hallitusta vastaan koko sodan ajan. Sotilasvallankaappaus Syyriassa oli USA:n ohjelmassa jo v.2006 samalla tavalla kuin Libyan tuhoaminen oli ohjelmassa jo 1980-luvulla, jolloin Gaddafi yritettiin surmata ohjuksella.

Olisihan sota jo loppunut ellei USA NATO- ja Lähi-Idän liittolaisineen olisi aseistanut ja kouluttanut yhä uusia terroristiryhmiä. USA:n vierittää kemiallisten aseiden käytön Syyrian hallituksen syyksi tilanteessa, jossa asian selvittämistä varten paikalle saapunut Carla del Ponte piti todennäköisimpänä tekijänä kapinallisia. HeSa:n Laura Saarikoski pitää Syyrian hallitusta syyllisenä; ei siihen todisteita tarvita.

Läntinen propaganda Syyrian sekulaarista, sotilaallisesti liittoutumatonta hallitusta vastaan alkoi jo kauan ennen sisällissotaa. Libanonilaisen poliitikon Rafik Haririn murha vieritettiin välittömästi Syyrian syyksi - niinhän provokaatiot toimivat. Kenelle oli hyötyä Syyrian armeijan vetäytymisestä Libanonista? Israel miehittää edelleen Syyrian Golanin ja tärkeitä puhtaan veden lähteitä.

Israel ja Turkki, USA:n liittolaiset, hoitavat ISIS:in haavoittuneita ja toimivat muutenkin yhteistyössä. HeSa unohtaa huolellisessa kaaviopiirroksessaan, että Turkki pommittaa kurdeja. Demokratiaa ja itsemäärämisoikeuttaan puolustavat kurdit ovat äärimuslimikalifaattia perustavien ISIS:n ja sen tukijoiden vihollisia.

Kuten Yle-panelin maahanmuuttajaedustaja totesi Venäjä on oikeassa - vaikka sitä ei Suomessa saa sanoa. Venäjä on ollut oikeassa Irakin, Libyan ja Syyrian suhteen. USA liittolaisineen on ollut paitsi väärässä, myös aiheuttanut mieletöntä

kärsimystä ja tuhoa Lähi-Idässä. Mielivaltaan perustuva suhtautuminen YK:n jäsenmaan, liittoutumattoman Syyrian presidenttiin on ollut käsittämätöntä. Miten USA:n presidentti ja kongressi liittolaisineen olisi saanut vallan nostaa tai laskea peukalonsa tämän valtion kohdalla. Presidentin leimaaminen julmuriksi tai rikolliseksi vielä suurempien julmureiden toimesta ontuu. Jos tarkastelee presidentti Assadin lähestymistapoja ulkovaltoihin ja omaan perustuslakiinsa, voidaan sanoa, että hän on pyrkinyt kehittämään suhteita ulkovaltoihin ja viimeisin perustuslaki on hyväksyttävä. Suomi antoi korkeimman kunniamerkkinsä Assadille v. 2009. Tuskin sitä nykypäivänä ihan pahimmille julmureille annetaan.

Loppukevennyksenä anekdootti: Juuri ennen sotaa Helsingin Sanomat kirjoitti arvosteleavassa sävyssä uutisen silmälääkäri, presidentti Assadin ja tämän englantilaisen vaimon ostosmatkasta Pariisiin. He olivat ostaneet 10.000 euroa maksaneen ruokasalin kaluston itselleen. Samana päivänä luin toisen uutisen. Michelle Obama, presidentti Obaman vaimo oli Qatarin emiirin vaimon kanssa Tiffanylla timantti-ostoksilla.

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- Yle,
- Syyrian sodan ratkaisu,
- USA,
- Venäjä,
- Suomen USA-mafia

Helsingin Sanomien Syyria/Venäjä- uutisointi lähestyy tragikomedialla

- Torstai 17.9.2015 klo 10:17
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat kertoo Syyrian presidentti Assadin esiintyneen Venäjän televisiossa. Toimittaja Ville Similä kirjoittaa BBC:n uutisoineen tästä. Siis Similä ei voi itse katsoa englanninkieliseltä Russia Today kanavalta tai RT:n verkkouutisten kautta lähetystä, jossa 6-7 toimittajaa haastattelee presidenttiä puolen tunnin ajan.

Ei. Sen sijaan Similä kirjoittaa kaikki läntisen propagandan kliseet. Hän "tietää" mitä Assad tarkoittaa terroristeilla, hänen ei tarvitse kuunnella Assadin kuvausta Lähi-Idän tilanteesta koska hän tietää miten tulee kirjoittaa.

Tapanani oli seurata 2000-luvun alussa YK:n yleisistunnon puheita. Kiinnitin huomiota myös Syyrian edustajan puheisiin. Samoin minulla oli mahdollisuus lukea belgialaista sanomalehteä, jossa tuohon aikaan julkaistiin muun muassa presidentti Milosevichin puheet Jugoslavian parlamentissa 1990-luvulla kokonaisuudessaan. Vain todellinen tieto antaa mahdollisuuden etsiä perusteluja omille kannanotoille.

Nykyisin tiedonsaanti on helpompaa. Yhdysvaltojen salaiset operaatiot eivät pysy enää salaisina vuosikymmeniä. Tosin muutaman vuodenkin viive on liikaa.

Lukiessani tänään Helsingin Sanomien BBC:n kautta kierrätettyä vääristelyä uutista presidentti Assadin haastattelusta mieleeni tuli toinen sotauutinen. Helsingin Sanomien musiikkiarvostelija Vesa Sirén, jonka poliittisia kannanottoja on nähty milloin Israeliin, Palestiinaan, Kuubaan tai Georgiaan liittyen, teki musiikkiarvostelun Georgian sodan jälkeen Etelä-Ossetian pääkaupungissa Tshinvalissa pidetystä konsertista.

Satuin näkemään konsertin suorana lähetyksenä. Vesa Sirén ei ollut nähnyt konserttia vaan oli lukenut britti-lehdestä sen arvostelun. Hän kertoi kapellimestari Valeri Gergievin johtaneen voitonjuhlakonserttia. Lomaan Sirén heitti alentuvia luonnehdintoja Gergievistä. Todellinen tapahtuma ja arvio olivat yhtä kaukana toisistaan kuin yö on päivästä. Kapellimestari Gergiev, itsekin osseetti, antoi ensin surun murtaman haastattelun. Itse konsertti tapahtui pimenevässä illassa kynttilöiden valossa, ulkona, suuren surun vallassa olevien kyynelien ihmisten painaessa päänsä. Tuota taustaa vasten Sirénin arvio oli halventava.

Samaa voi sanoa Ville Similän selostuksesta Assadin haastattelusta. Similä voi tutustua Assadin haastatteluun vaikka facebook-sivustollani. Katsoin, että on tärkeitä, että mahdollisimman moni näkee sen, jonka jälkeen voi itse päätellä mitä haluaa ajatella. Mielestäni haastattelu oli paras katsaus Lähi-Idän kokonaistilanteeseen, mitä olen tähän mennessä nähnyt.

Pekka Hakalan kaunainen selostus Venäjän ulkoministeriön lehdistöpäälliköstä

Marija Zaharovasta oli tuttua Hakalaa. Joidenkin totuuden jyvästen lomaan on heitetty vahva annos propagandaa.

Kun tuuli kääntyy, länsivaltojen, EU-Suomi mukaanluettuna, on pakko alkaa kantaa vastuuta osallisuudestaan tai myötäilystään USA:n johtamassa Lähi-Idän, Afganistanin ja Ukrainan kaaoksessa ja sen aiheuttamassa pakolaisvyöryssä.

Avainsanat:

- Helsingin Sanomien tragikomedia,
- Assadin haastattelu,
- Syyria

Yhdessä sopiminen vai vastakkainasettelu

- Maanantai 21.9.2015 klo 17:36
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Viime viikon mielenilmauksen ympärillä on ollut paljon puhetta Suomelle tyypillisestä sopimisen kulttuurista. Sipilän porvarihallitus on astunut yksipuolisten pakkolakien kannalle, mikä monen mielestä rikkoo hyväksi koetut toimintatavat.

Onko Suomi todella yhteistyön yhteiskunta? Ulkopolitiikassa nykyisen presidentin aikana on siirrytty suoran konfrontaation ja sotapolitiikan aikaan suhteessa naapurimaahamme Venäjään. Ensimmäisessä mieleeni jääneessä kohtaamisessa presidentti Niinistö suhtautui yliopistolla puheen pitäneeseen venäläiseen kenraaliin objektina, alentuen. "Olette pitänyt puheen".. Niinistö opetti paheksuen, julkisesti TV-kameroiden edessä. Samoin vuotuisessa ulkopoliittisessa laajaa julkisuutta saavassa Kultaranta-seminaarissa 2015 hän läksytti Venäjän edustajaa Kudrinia " kuulinko oikein"... Siis venäläiset eivät ole tasaveroisia subjekteja omine mielipiteineen ja taustoineen. Seuraavaksi presidentti esti Venäjän parlamentin puhemiehen pääsyn ETYK-juhlaseminaariin, mutta otti vastaan samalla viikolla vastaavaa arvoa edustavan USA:n Boehnerin Yhdysvaltojen laivaston vieraillessa Etelä-satamassa ja USA:n sotilasoittokunnan konsertoidessa Suomenlinnan kirkossa.

Muistan elävästi TV:n vaalihaastattelun, jossa haastattelija tivasi NATO:sta. "Älkää yrittäkö työntää NATO:a kurkustani alas" kiivaili Niinistö muka tuohuneena jättäen yleisölle sen käsityksen, että hän ei ainakaan toimisi suomalaisten tahtoa vastaan. Kuitenkin jo syksyllä 2014 hän paikalla ollen valvoi kun puolustusvoimien komentaja allekirjoitti NATO:n kanssa isäntämaasopimuksen suomalaisten selän takana. Sopimusta ei ollut edes käännetty suomenkielelle.

Ulkopolitiikkaan nähden voidaan sanoa, että Suomi on tehnyt täydellisen käännöksen rauhan ja yhteistyön politiikasta kaikkien maiden kanssa. Suomi on siirtynyt tiiviiseen liittoon USA:n ja sen johtaman NATO:n kanssa, joka jo määritelmän mukaisesti suhtautuu vihamielisesti paitsi Venäjään myös kaikkiin sellaisiin maihin, jotka eivät alistu USA:n väkivaltaan perustuvaan toimintatapaan. Presidentti Niinistö edellytti puoluejohtajille pitämässään puhuttelussa että neljän tärkeimmän asian joukossa olivat puolustusyhteistyö Ruotsin kanssa ja hyvät suhteet Yhdysvaltoihin. Molemmat merkitsevät kielteistä painotusta suhteessa Venäjään Suomen oman puolustuspoliittisen painotuksen ohella.

Presidentti Niinistön kaudella vahvistunut doktriini edellyttää Venäjän vastaisen propagandan voimistumista mediassa. Median on syötettävä kansalaisille paikkansa pitämätöntä todellisuutta. Venäjä leimataan uhkaksi koska se ei antanut Yhdysvaltojen ottaa haltuunsa Krimillä sijaitsevaa Venäjän Sevastopolin sotilastukikohtaa. Yhdysvaltojen 800 sotilastukikohtaa takaa sen sotilasmahdin maapallolla. USA:lla on edelleen Saksassa 174 tukialuetta/tukikohtaa, joista eräs toimii USA:n suorittamien lennokkimurhien keskeisenä solmukohtana. Suomi on liittynyt Saksan ja muiden USA:n sotilaallisten alusmaiden rinnalle osal-

listumaan jatkuvan sodan logiikkaan. Se edellyttää tosiasioiden salaamista ja korvaamista propagandalla. Suomen suurimmat tiedotusvälineet Helsingin Sanomat ja Yle-uutiset toimivat ihailtavan aukottomasti tuon sotadoktriinin palvelijoina.

Entä sitten sisäpolitiikka. Takaavatko ammattijärjestöt sopimisen kulttuurin laajemminkin suomalaisessa yhteiskunnassa porvarillisen hallituksen sanelupoliitikasta huolimatta. Pääministeri Sipilän väitetään uhkailleen, että EU-komissio alistaa Suomen talouden itselleen, ellei Suomessa toimita hallituksen tahdon mukaan. Suomen hallituksen jäsen Olli Rehn on tottunut viemään komission pakkotoimia käytäntöön. Siten komission toimintatavat lienevät oikeaksi koetut myös Sipilän hallituksessa.

Ammattijärjestöt eivät ole näyttäneet kykenevänsä olemaan johdonmukaisia globaalilla tasolla. Työehtosopimusneuvottelut käsittelevät sinänsä yksittäisten työntekijöiden oikeuksien kannalta merkittäviä asioita. Ammattijärjestöillä olisi kuitenkin myös kansainvälistä joukkovoimaa, jos se niin tahtoisi. Ylikansallisen pääoman valtaa ei yksittäinen työntekijä, liitto tai ammattijärjestöjen liitto pysty kumoamaan. Yksittäiset kansalaiset kuuluivat he sitten ammattiliittoihin tai eivät odottaisivat, että ammattijärjestöt olisivat myös laajemmin demokration kannalla. Tämän kanssa on ristiriidassa se, että ammattijärjestöt eivät käsittäkseni ole tuominneet TTIP-hanketta.

TPP ja TTIP niin kutsutuilla kauppa- ja investointisopimuksilla on tarkoitus paitsi tuhota demokratiaa ja valtioiden oikeutta puolustaa niiden luontoa ja kansalaisten päätöksenteko-oikeutta, myös vahingoittaa tiettyjä sopimusten ulkopuolella olevia valtioita. Vain erilaisten järjestöjen kansainvälisellä yhteistyöllä näiden sopimusten voimaantulo voidaan estää.

Liittoutumalla Yhdysvaltojen ja NATO:n kanssa liittoudutaan haluamaan pahaa kaikille muille maille. Yhdysvaltalaisten vasemmistointellektuellien mielestä presidentti Obama on osoittautunut Kissingeriä ja Brezinskiäkin julmemmaksi ja vallanhaluisemmaksi globaalipoliitikoksi.

Ulkopoliittisten valintojen seurauksena ihmisten mieliin on hahmottunut todellisuus, jota seuraten äänestäjiä voidaan johtaa harhaan. Todellinen demokratia ja yhdessäsopiminen perustuu siihen, että yksilöt tietävät mikä on totta. Jos ihmiset tietäisivät enemmän todellisuudesta he eivät alistuisi nykyiseen vihan ja ylikansallisen pääoman hallitsemaan poliittiseen päätöksentekoon.

Tätä totuutta Britannian työväenpuolueen uusi puheenjohtaja Jeremy Corbyn ja Kreikan entinen valtiovarainministeri Giannis Varoufakis ovat yrittäneet raottaa. Suomalaisilla on pitkä matka pakkovallasta todelliseen yhdessäsopimiseen.

Avainsanat:

- SAK,
- Sipilän pakkolait,
- sisäpolitiikka,
- ulkopoliitiikka,

- presidentti Niinistö,
- USA:n sotapolitiikka,
- yhdessäsopimisen yhteiskunta y

Yle:n A-studio ja uutiset peräkamarin juorujen tasolle

- Torstai 1.10.2015 klo 11:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tuskan hiki ja säälin kyynleet valuivat eilen Yle:n Syyria-uutisia ja A-studiota katsellessa.

Viime päivinä on ollut mahdollisuus saada ajantasaisesti primaaritietoa presidenttien Obaman ja Putinin ajatuksista heidän puhuessaan YK:n yleiskokouksessa. Sen lisäksi halukkaat ovat voineet seurata presidentti Putinin ajatuksia laajasta yhdysvaltalaisen CBS-kanavan haastattelusta. Lisäksi Syyrian presidentti Al-Assadin haastattelu on ollut laajalti nähtävissä.

On käynyt selväksi, että Syyrian sodassa hallituksen armeijan maavoimat on ainoa, joka voi taltuttaa ISIS-joukkojen vallan. Vuoden ajan Yhdysvaltojen pommitukset ovat paremminkin edistäneet ISIS-joukkojen etenemistä koska se on kaikin keinoin varonut auttamasta hallituksen joukkoja.

Venäjä ilmoitti pyrkivänsä kokoamaan YK:n mandaatilla laajan yhtenäisen voiman terrorismia vastaan. Iranin, Irakin ja Syyrian kanssa Venäjä on muodostanut yhteisen tiedustelun koordinoituelimen Bagdadissa.

Yle-uutisten raportointi YK:n yleiskokouksesta oli surkea. Yle on nostanut toimittajansa kansainvälisten asioiden asiantuntijoiksi vaikka heiltä ilmiselvästi puuttuu koulutus tai kokemus alueelta. Moskovasta uutisoidaan juorujen tasoisia asioita. Kuinka muiden maiden TV-kanavilla voidaan käyttää asiantuntijoita, mutta Yle:lle riittävät omien toimittajien mielipieet.

30.9. A-studio oli pohjanoteeraus. Ulkopoliittinen instituutti on menettänyt uskottavuutensa jo kauan sitten. Silti Yle käyttää asiantuntijana Mika Aaltoilaa, joka ei näytä joko tietävän asioista tai ei halua paljastaa myös tietävänsä jotakin.

Ideologisesti USA:n propagandaa myötäilevissä puheenvuoroissaan Aaltoila ei tunnusta tietävänsä, että USA toimii laittomasti Syyrian ilmatilassa. USA:lla ei ole sopimusta Syyrian hallituksen kanssa operaatioistaan. USA:lla ei myöskään ole YK:n mandaattia. Toisin sanoen USA liittolaisineen toimii vastoin kansainvälisiä lakeja ja sopimuksia. Irakin alueella toimimiseen sillä on Irakin hallituksen lupa.

Aaltoila ei myöskään tunnu tietävän, että USA:lla on pitkä historia terroristien tukemisessa omien päämääriensä saavuttamiseksi. Se on synnyttänyt Al-Qaidan Afganistaniin, se on tukenut tsetseeniterroristeja, sen vankilat Irakissa synnyttivät ISIKselle runsaasti uusia jäseniä.

USA:n liittolaiset Saudi-Arabia ja Qatar etunenässä ovat rahoittaneet wahhabistista sunnisuuntausta perustamaan kalifatin Lähi-Itään. Aaltoila ei tiedä, että Syyrian ”kansannousu” oli alusta pitäen aseellinen. Vain muutama kuukausi mielenosoitusten alkamisesta, Saudi-Arabia julisti sinne pyhän sodan.

Bosniassa presidentti Izetbegovic oli jo 1970 julistanut haluavansa islamilaisen tasavallan Balkanille, joka ei käsittäisi vain Bosniaa. Tästä huolimatta USA ja Saksa tukivat Izetbegovicia ja pyrkivät vahvalla mainostoimistotuella leimaamaan demokratiaa puolustavat serbit sotarikollisiksi voidakseen estää heitä osallistumasta omiin rauhanneuvotteluihinsa. Izetbegovic oli julistanut pyhän sodan ja vastaanotti jihadistitaistelijoita Afganistanista ja Lähi-Idästä Bosniaan. Vastaanottoseremoniassa hän rukoili arabiaksi ja syytti turkkilaisia epäuskoisiksi.

Tapettuaan ensin miljoona irakilaista Yhdysvallat liittolaisineen pyrkii syyttämään sekulaarista Syyriaa puolustavaa al Assadia sotarikolliseksi voidakseen estää häntä osallistumasta poliittiseen prosessiin. Kuinka Eurooppaan paenneet syyrialaiset saattoivat äänestää vuosi sitten Assadia presidentiksi, jos hän on sotarikollinen? Paljonko Yhdysvaltojen tukemat terroristit, ISIS, Al-Qaida, Al-Nusra ym ovat olleet syypäitä siihen, että sota ei ole loppunut.

Kansainväliset asiantuntijat ovat sitä mieltä, että sota ei voi loppua elleivät USA ja sen Lähi-Idän liittolaiset lopeta ISISin rahoittamista.

A-studion sympaattinen toimittaja eläytyi lämpimästi Syyrian tilanteeseen. Perustietojen puute aiheutti sen, että al-Assadin vastustajaksi luonnehdittu syyrialainen sai vapaasti kerrata propagandistisia tietojaan kemiallisista aseista ja tynnyripommeista, mitä Mika Aaltoilan Venäjä-vastainen propaganda vahvisti.

Venäjän toimiessa kansainvälisten lakien mukaisesti ja YK:n mandaattia laajalle koalitiolle hakien A-studio jauhaa vuosia kestänyttä Venäjä-vastaista asenteellista tiedottamistaan. USA haluaa geopolitiittista asemaansa vahvistaakseen ISIS kalifaatin Lähi-Itään imperialismia ja Israelin palestiinalaisiin kohdistuvaa väkivaltaa vastustavan Syyrian sijaan.

Suomen ulkopoliittinen johto tukee Yle:n kaltaista uutisointia. YK:n istunnon yhteydessä presidentti Niinistö katsoo aiheelliseksi todeta, että ei ole Venäjän kannalla. Ulkoministeri Soinin syyttävä sormi osoittaa Assadia. Siten Suomi tulee välillisesti tukeneeksi kalifaatin rakentamista ja kansainvälisten lakien rikkomista. Kun USA rikkoo lakeja, tukee terroristeja, suorittaa lennokkimurhia, levittää sotilatukikohtiaan ympäri maapalloa, kiduttaa ihmisiä, salakuuntelee kaikkia, varustaa omat kansalliset poliisivoimansa armeijan panssareilla ja ylläpitää kuolemanrangaistusta Suomi myötäilee.

Suomen myötäily on ennakoivaa. Osallistuin muutama kuukausi Syyrian sodan alkamisesta Suomen YK-liiton järjestämään Syyria-seminaariin. Panelisteissa oli vaikutusvaltaisia alustajia; ulkoministeri, vapaan Syyrian armeijan edustaja, jopa tutkija Venäjältä. Suomelle tyypillisesti Syyrian hallituksen edustajaa ei ollut. Suomessa ei tarvita objektiivista tietoa. Meille näyttää riittävän yhdysvaltalaisista maailmankuvaa vahvistava kommunikaatio. Noam Chomsky varoittaa tästä. Hän katsoo, että tarvitaan kipeästi tiedonvälitystä, joka puhkaisee USA:n propagandakuplan.

Meille riittää, että tasavallan presidentti vaimoineen liittää facebook-sivustolleen presidentti Obaman ja tämän vaimon kanssa otetun poseerauskuvan. Sen on

riitettävä osoittamaan Suomen kansalle, että olemme oikealla tiellä.

Avainsanat:

- Mika Aaltoila,
- ulkopoliittinen instituutti,
- Syyria,
- Venäjä,
- Al-Assad,
- USA:n tukemat terroristit

Subjektiiivinen päivähoito-oikeus on lapsen perusoikeus

- Tiistai 6.10.2015 klo 10:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Subjektiiivinen päivähoito-oikeus on lapsen perusoikeus. Laki on tarkoitettu turvaamaan kaikille lapsille tasavertainen oikeus paitsi varhaiskasvatukseen, myös rakentaviin ikätoverisuhteisiin ja vastavuoroiseen tunne-elämän kehittymiseen.

Subjektiiiviseen päivähoito-oikeuteen puuttuminen vastaisi puuttumista täysi-ikäisten äänioikeuteen. Katsooko Sipilän hallitus mahdolliseksi puuttua tähänkin? Se katsoo mahdolliseksi puuttua ammatillisesti järjestäytyneiden perusoikeuksiin mutta äänioikeus on vielä jätetty rauhaan.

Aikamme alkaa muistuttaa vuosia 1917-1918, jolloin täydet kansalaisoikeudet olivat köyhälistön haaveena. Porvarillinen ajatusmaailma koki sen aikaiset eriarvoisuutta pönkittävät ihmisoikeudet luonnonlakeina, joiden muuttaminen oli psykologisesti mahdotonta.

Olen kuvannut teoksessani "Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoja kasvuun" kuinka lapsen luovuus kehittyy vain, jos hänen omat tunteensa savat tilaa. Jo alle vuoden vanhalle ikätoverisuhteet herättävät tunteet kokonaisvaltaisimmin käyttöön.

Autoritaarinen kasvatus ruokkii äitiriippuvuutta ja sopeutumista kokemaan vain yhdenlainen kanssakäyminen turvallisena. Isien ja muiden läheisten osallistuminen täysivaltaisina vuorovaikutukseen lapsen kanssa auttaa lasta tuntemaan kuinka erilaisia ihmiset voivat olla, mutta silti turvallisia. Lapsi saattaa tunteillaan kokea eri ihmiset eri tavoin mielenkiintoisina, mikä vahvistaa hänen kykyään eritellä myös omia tunteitaan. Tuo ihminen tuntuu lämpimältä, tuo taas etäiseltä, tuon kanssa haluaisin olla enemmän!

Päiväkodin työntekijät tarjoavat rakastavia, koulutettuja ihmissuhteita lapselle itsensä kanssa. Sen lisäksi ja ehkä ensisijaisestikin he tukevat ja kannustavat lasten keskinäisiä rakentavia yhteistyösuhteita. Lapset luovat yhteisiä leikkejä, joihin työntekijät antavat virikkeitä.

Sipilän hallitus odottaa suomalaisilta luovuusloikkia, kekseliäisyyttä ja itsensä ylittämistä. Hallitus ei huomaa kuinka se on tuhoamassa tavoitteidensa toteuttamisen edellytyksiä juuri luovuuden syntysijoilla- päiväkodissa.

Millä tavalla sulkemalla osa lapsista pois leikeistä edistää luovuusloikkaa? Miten vaurioittavaa säännöllisesti kokoontuvalle lapsiryhmälle on se, että osa lapsista joutuu aina jättämään leikin kesken, kuullakseen seuraavana päivänä mitä hauskaa toiset lapset saivatkaan hänen poissaollessaan aikaan?

Kuinka työttömän perheeseen turhautunut syrjään jätetty lapsi toisi lisäarvoa? Kuinka pienen vauvan hoitoon keskittyvän äidin edellytetään käsittelevän turhautuneen tarhalapsensa tunteita?

Hallitus asettaa pääomatulojen vähäisen verotuksen ylläpitämisen, veroparatiisien käytön mahdollistamisen ja veronkierron vastakkain lapsen oikeuksien kanssa. Näillä toimilla se tukee arvomaailmaa, joka on hiipimässä takaisin Suomeen sadan vuoden jälkeen. Globaali yhden prosentin valta perustuu väkivaltaan eikä se missään ole kunnioittanut demokratiaa tai ihmisoikeuksia.

Avainsanat:

- lapsen ihmisoikeudet,
- subjektiivinen päivähoito-oikeus,
- luovuus,
- Sipilän hallituksen ideologinen erehdys

YLE-uutisten ja ajankohtaisohjelmien sotapropaganda vaarantaa suomalaisten mielenterveyden

- Maanantai 19.10.2015 klo 14:52
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle on mainostanut viime päivinä omien toimittajiensa työteliäisyyttä, vilpittömyyttä, halua antaa kaikkensa Suomen kansan parhaaksi. Jospa näin olisikin.

Psykiatrin näkökulmasta Yle:n uutiset ja ajankohtaisohjelmat presidentti Niinistön haastattelu mukaan luettuna ovat mielenterveydelle vaarallisia.

Suomalaiset ovat sisällissodasta lähtien saaneet tottua porvarilliseen sotapropagandaan. Taloudellinen valta ja sitä käyttävät ihmiset ovat hyötynneet tästä. Porvarillinen propaganda ei edellytä pahoja ihmisiä. Eivät ne kansanryhmät, jotka sata vuotta sitten katsoivat taloa myytäessä palkollisten olevan osa myytäviä huonekaluja ajatelleet niin pahuuttaan, vaan siksi, että oli totuttu ajattelemaan niin.

Useat Yle:n toimittajat ovat samalla tavalla vilpittömiä maailmankatsomuksensa. Hollywood on opettanut venäläisten olevan pahiksia joten Yle:n toimittaja, joka kirjoissaan myös kuvaa venäläiset näin, on omasta mielestään aivan oikeassa. Jos on lukenut Sofi Oksasen kirjoista historiallisen todellisuuden, ei ole fasisista kuullutkaan, puhumatta siitä, että Eesti julistettiin juutalaisista vapaaksi maaksi sen jälkeen kun toisen maailmansodan aikana kaikki Eestin juutalaiset oli tapettu.

Yle- uutisissa ei ole vaarallista se, mitä kerrotaan, vaan se, mitä ei kerrota.

EU-komission puheenjohtaja Juncker totesi viikko sitten eräässä haastattelutilaisuudessa, että EU:n olisi irtauduttava USA:n ohjauksesta ja alettava toimia itsenäisesti. Hän oli sitä mieltä, että EU:lla olisi oltava ”säälliset” suhteet Venäjään siitä huolimatta, että se ei ole seksikästä. - Tätä emme kuulleet suomalaisista tiedotusvälineistä..

Suomi oli kansainvälisessä politiikassa viimeisen kerran linjakas presidentti Tarja Halosen todetessa YK:n yleiskokouksen puheessaan, että Irakin sota on laitton. Yhdysvallat, Iso-Britannia ja Tanska muiden muassa hyökkäsivät laittomasti Irakiin. Sotavuosien jälkeen Irakin infrastruktuuri, kulttuuri ja kansa oli murskattu. Suomi ei osallistunut pommituksiin. Siten ei ole lainkaan ihme, että irakilaiset hakeutuvat mielellään Suomeen. Emme kuulu NATO:n emmekä ole Euroopan sota-impia.

Presidentti Niinistö ei todennut YK:n puheessaan Yhdysvaltojen eräine liittolaisineen olevan laittomasti Syyrian ilmatilassa. Ei suvereenin valtion ilmatilaloukkausta voi perustella omilla intresseillä. Se, että yle kauhistelee Venäjän muutaman sekunnin ajan tapahtunutta Turkin ilmatilan loukkausta ei ole missään suhteessa siihen, että eräät maat ovat kuukausikaupalla Syyrian ilmatilassa. Yhdysvaltojen Special Operations Commandin komentaja kenraali Joseph Votel

on ilmoittanut Yhdysvalloilla olevan lisäksi salaisia lennokki-operaatioita Syyriassa. Mitä Yle uutisoi? Arvelee Turkin alasampuman lennokin olleen venäläisen. Tietysti?

Yhdysvaltojen Special Operations Command toimii 135 maassa ympäri maapallon. Noam Chomskyn mukaan Yhdysvallat on vuodesta 1945 lähtien yrittänyt kaataa laillisen hallituksen yli 50 maassa, viimeksi Ukrainassa, sekaantunut 30 maan demokraattisiin vaaleihin ja pudottanut pommeja yhtä monessa maassa

Presidentti Niinistön haastattelu Yle:n lauantaivierana oli pettymys. Presidentti ei tiennyt, tai halunut tietää, että Saudi-Arabia ja Yhdysvallat ovat ISIS:in synnyttäneet ja tehneet mahdolliseksi sen kalifaatin rakentamisen. (Samat maat synnyttivät Al Qaidan Afganistanissa ja tukivat jihadisteja rakentamaan kalifaattia Bosniaan.) Presidentti ei tiedä, eikä toimittaja tiedä tai kysy kuinka Turkki on noussut niin arvostettuun asemaan pakolaisten vastaanottajamaana? Miten Turkki 2 miljoonan pakolaisen vastaanottajana on arvokkaampi kuin Syyria, joka oli sisällissodan alkuun mennessä ottanut vastaan 1,5 miljoonaa Irakin pakolaista ja jolla entuudestaan oli 0,5 miljoonaa Palestiinan pakolaista. Miksi EU keskittyy auttamaan Turkkiin siirtyneitä syyrialaisia, mutta ei miljoonia Syyrian sisällä olevia pakolaisia. Osa Irakista tulleista pakolaisista on todennäköisesti joutunut pakenemaan edelleen pois Syyrian sodan jaloista.

Yhdysvaltojen ja EU:n sijaan, Yle arvostelee Venäjää. Yle:n uutis- ja ajankohtaisohjelmien lisäksi Yle tilaa yksityisiltä toimijoilta Uutisvuotoja ja muita viihdeohjelmia, joissa suhtaudutaan rasistisesti venäläisiin ja Venäjään. Ihmisarvoa kunnioittavissa ja totuutta etsivissä ihmisissä Yle:n avaaminen aiheuttaa pahoinvointia. Pahantahtoinen ilmapiiri ja tiedottamisen valta antaa mallin koulukiusaajille. Yle kehuu 3:n neljästä suomalaisesta katsovan Yle:n uutisia. Pelkästään suomenkielisen tiedonvälityksen varassa olevat ihmiset ovat aivopesun kohteena.

Kuvatessaan Venäjää tai Venäjän politiikka Yle-uutiset käyttää tietolähteenä yhdysvaltalaisista Carnegie Moscovta tai haastattelee parlamenttiin valitsematta jääneitä poliitikkoja. Voisiko vastaavasti ajatella olevan mahdollista, että Yhdysvaltojen tilaa kuvaava tietoinen pyydetäisiin venäläisiltä tutkijoilta tai poliitikoilta? Ei taitaisi olla.

Yle- uutiset kristallisoivat Venäjä- asenteensa Ukrainaan. Se mitä Ukrainassa on tapahtunut antaa perustan kielteiselle suhtautumiselle Venäjään. Tämä asenne osoittaa, että Yle:n toimituksella ei ole kiinnostusta tutkia asioita demokratian ja ihmisoikeuksien kannalta. Yhdysvallat ilmoitti sijoittaneensa 5 miljardia dollaria Ukrainaan/ muokatakseen mielipideilmastoa mieleisekseen. Saksalaisen Media Responsibility Instituutin johtaja tohtori Sabine Schiffer'in mukaan Hill&Knowlton mediakonserni toimi Yhdysvaltojen propagandan toteuttajana. EU katsoi vierestä kun USA:n tavoittelema verinen vallankaappaus Kiiovassa suoritettiin.

Kiovan vallankaappaushallituksen julistama sota ja EU:n vastuuton sivustaseuraaminen muutetaan Yle:n propagandassa hyveeksi ja se, että Venäjä puolusti

väkivallan uhan edessä olevia krimiläisiä pitämään puolensa väkivallattomasti onkin pahasta ja tästä täytyy Venäjää USA:n tahdon mukaisesti rangaista.

Tämän päivän Iltalehdessä oli erinomainen Nada ja Erkki Kettusen kuvaus Syyriasta. Vaikka se ei kuvaa globaalia valtapolitiikkaa, se kuvaa Syyrian arkea monipuolisesti. Se ei jätä mainitsematta sitä, että monilla alueilla väestö on riemuissaan Venäjän tuesta Syyrialle. Tällaista monipuolisuutta toivoisi Yleltäkin.

Avainsanat:

- Tarja Halonen,
- Sauli Niinistö,
- yle-uutisohjelmien sotapropaganda,
- disinformaatio ja mielenterveys,
- mistä yle vaikenee?

Helsingin Sanomat kouristelee, mutta ei taivu!

- Perjantai 23.10.2015 klo 11:00
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tietoa arvostava sivistynyt lukijakunta kaikkoo, talous sakkaa, toimittajat jännittävät työpaikkojaan - silti Helsingin Sanomien NATO-lippu liehuu korkealla.

Tänään 23 lokakuuta HeSa on löytänyt suurvaltapoliittiseksi asiantuntijakseen venäläisen vakoilijan, jonka haastattelu otsikoidaan: Venäjä on uhka.

Näin samaan aikaan kun edellisenä viikonloppuna yhdysvaltalainen useiden presidenttien neuvonantaja ja suurvaltapoliittinen realisti Henry Kissinger ja hänet henkilökohtaisesti tunteva Venäjä-tutkimuksen professori Steven Cohen antavat hyvin vakoilijan käsityksestä poikkeavia lausuntoja. Kissinger Wall Street Journalissa ja Steven Cohen John Batchelor shown äänitteessä.

Näiden arvostettujen suurvaltapoliittikan asiantuntijoiden mukaan maailma on muutoksen tilassa. Yhdysvaltojen sotilaalliseen ydinasevoimaan perustuva yksinapainen maailmanjärjestys on muuttumassa moninapaiseksi.

Yhdysvallat on monissa kirjoituksissani mainitsemiäni yli maapallon levittyneiden sotilastukikohtien ja NATO:n avulla tuhonnut valtion toisensa jälkeen. Se on kyennyt kytkemään taloudellista hyötyä tavoittelevan EU:n osaksi valtapoliitiikkaansa. Pelkästään Saksassa on 38.000 yhdysvaltalaissohilasta ja yhdysvaltalaisia ydinohjuksia. Ydinohjuksia on myös Hollannissa, Belgiassa ja Italiassa, mikä on vastoin ydinaseiden leviämistä estäviä sopimuksia. Yhdysvaltojen kuten Helsingin Sanomien kouristuksenomainen tarve säilyttää valtansa johtaa äärimmäisyyksiin: salaiset vankilat, kidutus, epähuumani kohtelu, lennokkimurhat, joista viimeisimmän tietovuotajan tietojen mukaan 90% tappaa muita kuin tarkoitettuja henkilöitä. Helsingin Sanomat luonnollisesti ainoastaan verbaalisesti tukee tai jättää paljastamatta tosiasioita. HeSa:n tavoitteena on Venäjän mustamaalaaminen Yhdysvaltojen valta-aseman ylläpitämiseksi.

Presidentti Vladimir Putin on korostanut eri valtioiden oikeutta omalakiseseen kehitykseen. Se edellyttää vapautta USA:n sekaantumisesta yhteiskuntaelämään. Yhdysvaltojen maailmanvallan sijaan Venäjä, eikä pelkästään Venäjä vaan useimmat vielä itsenäiset maat, pyrkivät rakentamaan vaihtoehtoja. BRICS yhteistyö, johon kuuluvat Venäjä, Kiina, Intia, Etelä-Afrikka ja Brasilia pyrkivät tukemaan kehitystä, joka ei ole Yhdysvaltojen sanelemaa.

EU-komission puheenjohtaja Juncker korosti tarvetta Venäjä-yhteistyöhön. EU-maat ovat kuitenkin siinä määrin epäitsenäisiä ja riippuvaisia USA:n hyväksynnästä, että muutosta nykytilaan on vaikea saada aikaan. Pelkästään USA:n sotilaallinen läsnäolo Saksassa ja Saksan NATO-jäsenyys muodostavat merkittävän esteen itsenäiselle toiminnalle.

Kulttuurin alalla olisi kuvitellut yhteistyön voivan olla luontevaa. Helsingin kirjamesujen Venäjä-painotuksen olisi luullut luovan mahdollisuuksia. Mahdol-

lisuuksien sijaan Helsingin Sanomat on tykittänyt venäjävastaisuutta entistä voimakkaammin. Helsingin Sanomien toimittajaparit joutuvat kulttuurin alalakin olemaan NATO-sotureita. Vain kirjailijat, jotka eivät ymmärrä Venäjän positivistista roolia moninapaisuuden edistäjänä vaan puolustavat ns läntisiä globaalin rahan vallan arvoja, saavat armon Helsingin Sanomien silmissä.

Helsingin Sanomia on älymystöpiireissä jo vuosia kutsuttu NATO-sanomiksi. Kyllä se jo vähemmälläkin uskotaan!

Avainsanat:

- USA:n ydinaseet Euroopassa,
- lennokkimurhat,
- Helsingin Sanomat ja Venäjä,
- NATO,
- Sutjagin,
- Kissinger,
- Cohen

Suomalaisetko sokeiksi kuluttajiksi ja USA:n alamaiseksi?

- Torstai 12.11.2015 klo 13:21
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Vuonna 1978 Rakennusliiton silloinen johtaja Aarno Aitamurto jakoi kirjoittamani kirjan *Inhimillinen kasvu ja yhteisö* kaikille liittokokousedustajille. Monissa yrityksissä muun muassa Hyvinkään Kone Oy:ssä työntekijät järjestivät opintokerhoja, joissa kirja käsiteltiin ja minut kutsuttiin lopuksi keskustelemaan ihmisen henkisen kasvun ja yhteiskunnan rakenteen välisestä suhteesta.

Tuon jälkeen kehitin oman työyhteisöni, Helsingin nuorisopsykiatrian yksikön luovan kasvun periaatteiden pohjalta. Siitä prosessista kirjoitin *Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoja kasvuun* teokseni vuonna 2004.

1970- luku oli aikaa, jolloin Suomen hallituksella oli kohtuullisesti valtaa raha-asioissa. Demokratia käsitti siten myös taloudellista demokratiaa. Myös kunnallisella tasolla Helsingin nuorisopsykiatrian yksikön työntekijät osallistuivat yksikön budjetin suunnitteluun ja seuraamiseen. Joka kuukausi kaikki työntekijät kokoontuivat yleiskokoukseen suunnittelemaan toimintaa. Työntekijät kokivat olevansa subjekteja, työn suunnittelijoita ja tekijöitä. Kehityksen myötä opittiin, että potilaat ovat kaikkein tärkeimpiä. Potilaan on voitava kokea olevansa oman todellisuutensa subjekti, jonka koostumista henkilökunta voi vain auttaa täydellistymään.

Pääomaliikkeiden vapauduttua Suomessa, laman ja Neuvostoliiton hajoamisen koettuaan Suomi päätti liittyä Euroopan Unioniin ja myöhemmin euroon. Euroopan Unioni perustettiin palvelemaan suuryritysten tavoitteita. Nuo tavoitteet kirjattiin myös EU:n tavoitteiksi. Kansalaisten vapaa liikkuvuus säädettiin palvelemaan yritysten etua. EU:n laajeneminen palveli yhä halvemman työntekijäjoukon saamista yritysten entistä suurempien voittojen mahdollistajiksi.

Neuvostoliiton edustaman yhteisöllisyyden mallin kadottua ei ollut vaikeata saada mieltä kääntymään markkinasosialismia edustavan Jugoslavian tuhoamisen taakse, vaikka sodalla ellei muuten. Yhdistymisensä jälkeen Saksa halusi Balkanilta taloudellista hyötyä itselleen ja liittoutui Yhdysvaltojen kanssa, joka vuorostaan halusi sotilaallisen läsnäolonsa avulla palata voimalla Eurooppaan ja tuhota samalla Venäjän liittolaisen vuosikymmeniksi eteenpäin.

Suomen kohtalon tieksi EU:ssa muodostui Saksan ja siten USA:n vanaveteen asetuminen. USA-vetoisen suurpääoman ehdot valittiin Suomen oikeistopuolueiden, pääomapiirien ja valtamedian toimesta maamme ehdoiksi.

Suurpääoman ja markkinavaimien ehdot kutistavat ihmisen kuluttajaksi, jolla ei saa olla itsenäistä tunne-elämää tai ajattelua. Tämän tilan ylläpitämiseksi tarvitaan yhä voimistuvaa USA-vetoista propagandaa, joka liittää toimeentulon yhteen sen kanssa, että yksilö alistuu pitämään propagandaa totuutena.

Jo vuonna 2006 suurin osa valtalehtien päätoimittajista ilmoitti olevansa Suomen

NATO:on liittämisen kannalla. Siitä lähtien valtamediat nyt Yle mukaanluet-
tuna tuottavat aineistoa, joka kääntää Yhdysvaltojen, NATO:n johtajan, hirmu-
teot Irakissa, Afganistanissa, Somaliassa, Syyriassa, Guantanamossa, salaisissa
vankiloissa ja kidutuskeskuksissa ymmärrettäviksi - business as usual.

Samanaikaisesti suomalaisen median on USA:n alamaisuudessaan mustamaalat-
tava Venäjää ja suljettava silmänsä Yhdysvaltojen jatkuvilta kansainvälisten
lakien rikkomuksilta.

Suomen median synnyttämä ristiriita toden ja valheen välillä on luonut maa-
hamme ahdistuneisuuden ja vihan ilmapiirin. Koska median propaganda on niin
massiivista ja jokapäiväistä, tavallisen kansalaisen on mahdotonta tunnistaa,
mistä ahdistus kumpuaa.

Maahamme on valittu eduskunta, joka myötäilee tuota USA-johtoista pääoman
valtaa. Monet ministereistä ovat veronkierron ja veroparatiisien hyödyntäjiä
tai vähintään kannattajia. Inhimillisuus, kyky eläytyä toisiin ihmisiin ja aito
yhteistyö on kadonnut ratkaisevasta osasta johtavia poliitikkoja ja mediaa.

Asuessani viisi vuotta Espanjassa tutustuin Jugoslavian sotien aikaiseen NATO:n
tiedottajaan. Perheitemme ystävästyttyä keskustelumme olivat suoria ja re-
hellisiä. Osoittautui, että olimme samaa mieltä USA:n roolista, NATO:n roolista
ja tietyistä yksittäisistä tapahtumista Kosovossa. Kysyin häneltä miksi hän sitten
valehteli työssään. Hän sanoi, että hänellä on kaksi poikaa, jotka on koulutettava
yliopistossa. Hän joutuu tekemään sitä mitä häneltä odotetaan.

Sama mies kirjoitti kirjan siitä, kuinka hän avusti surkeissa oloissa elävää romani-
perhettä talven yli. Hänellä oli siis sydäntä.

Saattaa olla, että monilla veronkiertoa kannattavilla ministereillä, HeSa:n ja
Yle:n toimittajilla on myös sydäntä yksittäisissä asioissa. Maailma on kuitenkin
muuttunut 1970- luvun jälkeen sellaiseksi, että sydäntä ja eläytymistä ei voi
käyttää, koska työnantaja ja hänen yläpuolellaan oleva näkymätön käsi pakottaa
valehtelemaan. Ellei valehtele toimittaja menettää työpaikkansa. Ellei valehtele,
upseeri ei ole NATO-kelpoinen.

!1970- luvulla kävimme lasten kanssa rauhanmarssilla joka syksy. Neuvostoli-
itto/Venäjä oli ystävä ja ystävyyskaupunkitoiminta oli vilkasta. Eivät ihmiset,
kylät ja kaupungit ole muuttuneet mutta Suomi on asemoinut itsensä niiden
viholliseksi koska Yhdysvaltojen kongressi on julistanut Venäjän viholliseksi.

Yhdysvaltalainen Venäjä- tutkimuksen professori Steven Cohen sanoi viime
tiistaina John Batchelorin haastattelussa, että Ukraina on tullut Yhdysvalto-
jen siirtomaaksi. Ukrainan poliittinen valta on Svoboda- oikeistopuolueella ja
Oikealla sektorilla eli natsimielisillä puolueilla. Rada- parlamentti ei hyväksynyt
työelämän syrjinnän kieltävää lakia, jota EU oli edellyttänyt. Suomen media tai
ulkopoliittinen johto ei puhu totta Ukrainasta eikä Syyriasta. USA:n laittomat
aseistukset molempiin maihin ja Syyrian laittomat pommitukset ohitetaan.

Suomi on liukumassa Ukrainan tavoin Yhdysvaltojen alusmaaksi. Isäntämaa-

sopimuksen allekirjoittaminen oli sotilaallinen askel. Median amerikkalaistuminen ja poliitikkojen mukautuminen median valtaan on johtanut siihen, että pääomapiirit voimistavat valta-asemaansa demokratian kustannuksella.

Tasavallan presidentillä oli keskeinen osa isäntämaasopimukseen sitoutumisessa. Hänellä saattoi olla keskeinen rooli myös pääomapiirien valtaa lisäävässä sote-sopimukseen päättyneessä hallituskriisissä.

Meillä on suurpääoman avulla valittu eduskunnan enemmistö ja presidentti. Vuoden 1917 - 1918 talvi tulee kammottavalla tavalla mieleen. Jääkö tunteville todellisuudentajunsa säilyttäneille kansalaisille muuta mahdollisuutta kuin sanoa toreilla EI.

Avainsanat:

- inhimillisyyden katoaminen,
- media palvelee USA:n intressejä,
- demokratian alasajo

Presidentti Niinistö A-studiossa

- Torstai 19.11.2015 klo 13:08
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Pidin Sauli Niinistöä kapean juridiikan alueella oikeudentuntoisena ja rehellisenä. Miksi hän pyrki presidentiksi? A-studion haastattelu 18.11. 2015 osoitti hänen olevan täydellisesti osa läntistä disinformaatiota, jonka mukaan terrorismin syntyä ei tunneta, mutta sotilaallisin voimin, pommein ja konetuliasein sitä vastaan kannattaa rynnätä. NATO:n katsomuksia voi pitää oikeana todellisuutena, Venäjän näkemyksiä vuorostaan hieman alentuvasti ei hyväksyttävänä.

A-studion toimittaja toimi ihailtavasti yhteisymmärryksessä haastateltavan kanssa. Presidentti ei unohtanut Venäjää Ukrainan kriisin toimijana vaikka suhtautui nyt Venäjään aikaisempaa suopeammin. Yhtään kysymystä ei tullut USA:n roolista Ukrainan kriisin synnyttäjänä ja ylläpitäjänä. Ei yhtään kysymystä terrorismin synnyttäjistä, rahoittajista ja aseistajista.

Suuri raha ja suomalainen NATO-media auttoivat Niinistön presidentiksi rauhan- tahtoisen, globaaleja prosesseja ymmärtävän Väyrysen sijaan.

Niinistö tai hänen neuvonantajansa eivät näy tietävän, että Yhdysvallat ja Saudi-Arabia ovat yhdessä synnyttäneet Al-Qaida terroristijärjestön ja tukeneet Osama bin Ladenia 1980-luvulla Afganistanissa. Afganistanin hallitus oli purkanut feodaalisen harvainvallan, jonka aikana 4000 perhettä omisti maan kastelujärjestelmät ja sen mukaisesti vallan. Tuon hallituksen aikana tytöt, naiset ja vanhukset saivat käydä koulua, kaduilla näki varsin vähän hunnutettuja naisia. Tuo hallitus oli kutsunut kansainvälisten lakien mukaan Neuvostoliiton, liittolaisensa apuun ääriuskonnollisia mujahediin taistelijoita vastaan. Afganistanilla ja Neuvostoliitolla oli ystävyys- ja avunantosopimus. Demokraattinen Afganistan ei sopinut Yhdysvalloille vaan se halusi tukea edelleen niitä eriarvoisuudesta hyötyneitä voimia, jotka tukivat Yhdysvaltojen globaaleja tavoitteita.

Vierailin 1986 Afganistanissa, puhuin radiossa ja televisiossa ja jaoin ammatillisen oppilaitoksen oppilaiden innostuksen siitä, että he saattoivat käydä koulua omassa maassaan. Aikaisemmin osa heistä oli saanut koulutuksensa Neuvostoliitossa. Vierailin kylässä, jonka johtajana oli nainen. Lapset ja vanhukset opettelivat pihalla katoksen alla lukemaan. Yhdysvaltalaiset ohjukset ja koulutetut terroristit veivät maan yhä syvemmälle kaaokseen, jossa se edelleen on.

Yhdysvaltojen ja Saksan intressien yhdistyessä 1990-luvulla Jugoslavian hajottamisprosessiin, molemmat maat tukivat, rahoittivat ja aseistivat Bosnian jihadistipresidentti Izetbegovicia. Vaalit oli voittanut maltillinen muslimi Fikret Abdic, mutta jostain syystä presidentiksi päätyi Izetbegovic. Hän oli kirjoittanut 1970 Islamilaisen julistuksen, jossa suunniteltiin ääri-islamilaista kalifaattia Balkanille. Tuon kammottavan lain sisältöön voi jokainen tutustua netissä.

CIA ihmetteli presidentti Clintonille, kuinka tietty (asekuljetus) lentokone oli eilen Turkin lentokentällä ja tänään Zagrebissa. Clinton ilmoitti asian olevan hoi-

dossa eikä CIA:n tarvinnut puuttua asiaan. Clinton nimittäin hoiti aselähetykset kahdestaan Kroatian suurlähettiläänsä kanssa. Useat aselasteista olivat Osama bin Ladenin rahoittamia. bin Ladenilla oli myös Bosnian passi.

Yhdysvallat auttoi toimittamaan Bosniaan 10.000 jihadistitaistelijaa Afganistanista ja Lähi-Idästä. Serbien päitä katkottiin kuten nyt syyrialaisien sotilaiden päitä. Kenraali John Galvin johti Bosnian jihadistijoukkoja Sarajevossa ja eräs amerikkalainen kenraali sanoi Yhdysvaltojen lentokoneiden muodostavan muslimien ilmavoimat näiden pommittaessa Bosnian serbejä. USA ja NATO jatkoivat terroristien tukemista myös Kosovossa.

Presidentti Clinton osoitti tukeaan Izetbegovicille olemalla läsnä hänen kuolivuoteellaan.

Irakin laittomaan sotaan osallistui useita EU-NATO-maita Pohjoismainen Tanska mukaan luettuna. Miljoona Irakin kuolonuhria muuttuivat vain numeroiksi. Yhdysvaltojen silloinen ulkoministeri Albright kysyi onko puoli miljoonaa kuolutta lasta oikea luku. "That is a due price", "Tämä on sopiva hinta", hän tokaisi siihen.

EU-maat julistavat vievänsä demokratiaa "kehittymättömiin" maihin tai "diktatuureihin". Ne asettuvat Yhdysvaltojen johdettaviksi sotilasliitto NATO:n lipun alle. Ne eivät demokratietietoisuudessaan voi katsoa totuutta silmiin. Totuus on se, että EU-maat sulkevat silmänsä kansainvälisen lain rikkomuksiltaan, väkivaltaisilta hallituksen vaihdoksilta, kidutukselta. Irakin vankiloissa sikisi yhdysvaltalaisotilaiden suorittamien kidutusten seurauksena joukko, johon ei enää saa inhimillistä yhteyttä.

Presidentti Niinistön neuvonantajat eivät ilmeisesti seuraa yhdysvaltalaisia tiedotusvälineitä tai uutiskanavia, joissa haastatellaan CIA:n entisiä johtajia, jotka kertovat avoimesti terrorismin synnyn taustatekijöistä.

Syyria kuului jo presidentti Bushin aikana "pahan akseliin", johon USA liittolaisineen katsoi voitavan suhtautua kuin sillä ei olisi normaaleja valtion oikeuksia. Presidentti Assadia demonisoitiin ja hänen pyrkimyksensä normaalin turvallisen yhteiskunnan ylläpitämiseen kutsuttiin propagandassa "oman kansan murhaamiseksi". Tosiasiassa kansannousu oli alusta lähtien aseellinen ja hyvin valmisteltu. Jo ensimmäisten viikkojen jälkeen Saudi-Arabian uskonnolliset johtajat julistivat jihadin alkaneeksi. Saudi-Arabia, Yhdysvallat, Qatar ja Turkki ovat kukin tahoillaan rahoittaneet ja aseistaneet maan destabilointia.

Vuosi sitten Yhdysvallat aloitti kansainvälisten lakien vastaiset pommitukset tuhoten Syyrian infrastruktuuria. USA on väittänyt taistelevansa ISIS:tä vastaan, kun se tosiasiassa taistelee Syyrian hallitusta vastaan. Sen pommitukset ovat mahdollistaneet ISIS'in etenemisen, koska se ei ole halunnut edistää Syyrian hallituksen mahdollisuuksia pitää maa-alueita hallinnassaan. Mm tämän vuoksi Syyrian hallituksen joukot ilmeisesti menettivät arkeologisesti arvokkaan Palmyran alueen hallinnan, minkä seurauksena ISIS on tuhonnut arvokkaita muinaisia rakennuksia kuten Taliban Afganistanissa.

Muinaisaarteet ovat osa kansakunnan kulttuurista identiteettiä. Aarteiden tuhoaminen on rikos ihmisyyttä vastaan.

Vierailin Syyriassa 1980-luvulla parlamenttivaltuuskunnan mukana. Tapasimme ulkoministerin ja useita eri yhteiskunnallisia vaikuttajia, mm. druusi-johtaja Jumblattin ja eri palestiinalaisryhmien johtajia. Sain vaikutelman itsenäisestä USA:n imperialismia ja kolonialismia kritisoivasta maasta. Kävin myös tapaa-massa palestiinalaisen kummilapseni sisaruksia syyrialaisessa sisäoppilaitoksessa.

Irakin sodan aikana Syyria antoi turvapaikan 1,5 miljoonalle pakolaiselle sen lisäksi, että sillä oli ennestään 0,5 miljoonaa palestiinalaista pakolaista. Pakolaisia kohdeltiin Syyriassa tasa-arvoisesti omien kansalaisten kanssa.

Tämän taakan alla olevaan Syyriaan ei olisi tarvittu Yhdysvaltojen ja Saudi-Arabian rahoittamaa ja aseistamaa hallituksenvaihdosoperaatiota. Ranska entisenä siirtomaaisäntänä ei kaihda salaisen palvelun ja sotilaallisten toimien käyttöä tavoitteidensa toteuttamiseksi. Ranskan ulkoministeri Fabius kehui pari vuotta sitten terroristijärjestö al-Nusran erinomaisuutta.

Presidentti Niinistön olisi odottanut puhuvan jotakin todellisuudesta kokonaisuudessaan. Haastattelija sentään kahdesti pyysi puhumaan globaalista kokonaisuudesta.

Olisi luullut, että presidentti Niinistö olisi ensimmäisenä terrorismin suitsemiskeinona maininnut terroristien rahoituksen ja aseistuksen lopettamisen. Syyrian hallituksen armeija on ainoa, jonka jalkaväki on uhrannut henkensä maansa puolesta ja terrorismia vastaan koko sodan ajan. Niinistöltä ei liennyt sanaakaan suurimman uhrauksen antaneiden sotilaiden puolesta. Syyrian armeijan sotilaat ovat kristittyjä, sunnimuslimeja, shia-alawiitteja, toisin sanoen sekulaarisen maan armeija, jonka demokraattinen USA-EU-akseli haluaa vaihtaa saudi-arabialaista wahhabi-ääriuskontoa tunnustavaksi jihadistiarmeijaksi.

Missä on juristi- presidenttimme totuuden-, oikeuden- ja demokratian tunto?

Presidentti sitoi Suomen NATO:n isäntämaasopimukseen kansalaisten selän takana, salassa. Nyt presidentti haluaa vahvistaa sotilaallista yhteistyötä Euroopan sisällä vastauksena Pariisin terrori-iskuille. Jokainen tunteva ihminen käsittää, että turvallisuus Suomessa ei lisäännä militarismia lisäämällä. Militarismi ei ole ratkaisu terrorismiin eikä se ole ratkaisu turvallisuuteen.

Yhdysvallat ratkaisee kaikki ongelmat sotilaallisesti. Sen sotilastukikohdat kattavat koko maapallon. Sen kansalliset poliisivoimat jopa maakuntatasolla on varustettu armeijan kulkuneuvoilla ja varusteilla. Kansalaisten vakoilu on kattavaa. Tällaiseenko yhteiskuntaan haluamme.

Terrori- iskuja käytetään tekosyynä militarismin voimistamiseen. Se edistää aseellisuuden voittoja. Tosiasiassa terroristeiksi rekrytointi ja terrorismin rahoitus tulisi lopettaa. Ison-Britannian muslimiväestöstä 70% elää köyhyysrajan alapuolella. Eikö presidentti Niinistöllä riittäisi neuvoja Suomen hallitukselle kuinka väestöä tulisi kohdella, jotta ääriliikkeet eivät saisi kasvuvoimaa Suomesta.

Hallituskriisissä porvarihallitus, presidentin kanssa neuvotellen huolehti yksityisten suurfirmojen hyvinvoinnista ja mahdollisesta veronkierrosta veroparatiiseihin sen sijaan, että olisi huolehdittu vähäväkisten elintason kohottamisesta. Suuri uusi maahanmuuttajaväestö putoaa elintasokilpailussa pohjalle. Eikö presidentiltä odottaisi eläytymistä ihmisiin yhden suurvallan globaalien intressien puolustamisen sijaan?

Palasin toissayönä Zürichistä. Lentokentällä sain esimakua uudesta ajasta naispoliisin juostessa rynnäkkökivääri kädessä pitkin lentoaseman käytävää. Näin sosiaalinen eriarvoisuus poistuu uudessa uljaassa Orwellin maailmassa.

Avainsanat:

- A-studio,
- terrorismi,
- presidentti Niinistön disinformaatio,
- terrorismin rahoitus,
- vastaus terrorismiin,
- Ranska,
- USA,
- Saudi-Arabia

Obama ja Cameron vastuussa ISISin rekrytoinnista

- Sunnuntai 29.11.2015 klo 9:42
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Presidentti Obama ja pääministeri Cameron ovat keskeiset voimat ISISin rekrytoinnin takana. Nämä johtajat ovat median avulla demonisoineet Syyrian presidentti Assadin “julmuriksi, hirviöksi, kansansa tappajaksi”. Demonisoinnin seurauksena he ovat julistaneet aseellisen opposition jäsenet marttyyreiksi. Nämä ovat kuitenkin suurimmaksi osaksi on pyhää taistelua käyviä ja kalifaattia rakentavia jihadisteja.

Nämä “marttyyrit” houkuttelevat nuoria auttamaan itseään julmaa “diktaattoria” vastaan. Siten ISIkseen liittyvät eivät ole ainoastaan syrjäytyneitä, eläytymiskykynsä menettäneitä “psykopaatteja” vaan moni heistä voi olla uskonveljinsä lämpimästi eläytyviä nuoria, jopa tyttöjä. Toinen asia on se, osoittautuvatko aseellisen opposition jäsenet lainkaan “uskonveljiksi” vai ovatko he yksinkertaisesti tunteettomia palkkasotureita, jotka siirtyvät ryhmästä toiseen riippuen siitä kuka maksaa parhaiten.

Syyria on uskonnoltaan sekulaarinen maa, jonka aseellinen haltuunotto päätettiin USA:ssa presidentti Bushin aikana jo vuonna 2004. Kenraali Wesley Clark osoitti Democracy Now kanavan haastattelussa kuinka hän sai käsiinsä Pentagonin paperin, jossa lueteltiin Lähi-Idän haltuunotettavat maat, joukossa Syyria.

Loppu on vain näytelmää.

EU on Jugoslavian hajottamisesta ja laittomasta pommittamisesta lähtien tehnyt virheen toisensa jälkeen ja paikannut tekemiaan virheitä vielä suuremmilla virheillä.

Voidakseen viedä loppuun Syyrian tuhoamisen, sen on täytynyt demonisoida Venäjä ja presidentti Putin koska Venäjä voisi olla rakentava neuvottelija Syyrian ongelmien ratkaisemiseksi.

Presidentti Ahtisaari kuvasi The Guardianille antamassaan haastattelussa kuinka Venäjän YK-edustaja Churkin oli esittänyt rakentavan ratkaisun Syyrian konfliktiin jo kriisin alkuvaiheessa, jolloin kuolonuhreja oli vasta pari tuhatta.

Professori Sabine Schifferin mukaan alkanut Venäjän ja presidentti Putinin demonisointi suoritettiin mainos/markkinointitoimisto Hill&Knowltonin toimesta. Demonisoimalla presidentti Putin Obama pyrki jatkamaan itsepintaisesti Syyrian hallituksenvaihto -operaatiotaan haluamallaan tavalla. Lisämaustetta USA hankki Ukrainan hallituksenvaihto-operaatiollaan, jossa EU oli aktiivisesti mukana.

Sen sijaan, että EU olisi pyrkinyt ratkaisemaan Syyrian konfliktia, se on heittänyt öljyä tuleen. Useat EU-maat ovat osallistuneet Syyrian aseellisen opposition kouluttamiseen ja tukemiseen. Koko EU-media, Suomen media mukaan luetuna on vyöryttänyt USA:n median lailla Putin-ja Assad kritiikkiä. Suomessa kokoomuksen kansanedustaja Ben Zyskowitz oli ensimmäinen, joka julkisuudessa

vertasi presidentti Putinia Hitleriin. Tämän jälkeen mikään ei pidätellyt Suomen mediaa heittäytymästä Venäjään, venäläisiin ja presidentti Putiniin kohdistuvaan rasistiseen kirjoitteluun täysin mitoin.

Kaiken tämän jälkeen EU lähtee neuvottelemaan ISISiä tukeneen, sen laittomasti hankittua öljyä ostaneen ja uusia taistelijoita rajojensa läpi päästäneen Turkin kanssa Syyrian pakolaisten pitämisestä Turkissa. Turkkiin paenneet siviilit lienevät suurimmaksi osaksi aseellista oppositiota tukeneita sunnimuslimeja. Näiden tulo Eurooppaan todennäköisesti lisää terroritekojen riskiä Euroopassa.

Hintana syyrialaisien pitämisestä alueellaan Turkki edellyttää miljardien korvauksia, turkkilaisten viisumivapautta Eurooppaan ja EU-jäsenyysneuvottelujen kiirehtimistä. Saksan ja Suomenkin ajama Turkin EU-jäsenyys olisi mielenkiintoinen. Turkki, joka tappaa kurdi-vähemmistöään ja jossa sanavapaus on varsin rajallinen. Turkki, jossa kurdi- johtaja Öcalan on vuosia virunut eristettynä vankilasaarellaan kuten Mandela aikoinaan, EU:n jäsenenä!

EU ajaa pirulla pelsebuubia. Eikö humanismi ja kansainvälinen oikeus edellyttäisi Syyrian valtion tukemista sen pyrkiessä ylläpitämään yhteiskunnan rakenteita - koululaitosta, terveydenhuoltoa, hallinnon rakenteita, eläkkeiden- ja palkanmaksua, kaupankäyntiä ja muuta taloudellista toimeliaisuutta? Miksi EU tukisi USA:n tuholaispolitiikkaa?

Pakolaisongelman ratkaisu perustuu hallinnan palauttamiseen Syyrian lailliselle hallitukselle. Pakolaiset voivat palata Euroopasta ja Turkista Syyriaan, kotimaahansa, kun USA:n suunnittelema ja Saudi-Arabian, Qatarin, Turkin ja osin EU:n tuella tapahtunut Syyrian sisäisiin asioihin puuttuminen loppuu.

ISIS:in joukkoihin liittyminen ehtyy vasta kun media alkaa puhua tosiasioista, itseään maailman johtajina pitävät presidentti Obama ja pääministeri David Cameron alkavat kunnioittaa kansainvälisiä lakeja ja valtioiden suvereeniutta. USA:n johtamat laittomat pommitukset Syyrian alueella olisi lopetettava. Jatkamisen edellytyksenä olisi mandaatin saaminen Syyrian lailliselta hallitukselta ja yhteistyö Venäjän kanssa, joka toimii alueella kansainvälisten lakien mukaisesti. ISISin vastainen taistelu edellyttää todellista yhteistyötä, jossa myös media kunnioittaa tosiasioita propagandan sijaan.

Avainsanat:

- Zyskowicz,
- EU:n virhearviot,
- ISIS-rekrytointi,
- Obama,
- Cameron,
- Assadin demonisointi,
- EU

Suomi sukeltaa yhä syvemmälle osalliseksi USA-johtoista gangsterismia

- Torstai 3.12.2015 klo 14:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Eilen oli jälleen Suomen median propaganda-päivä. Kansainväliset uutislähteet ja Princetonin yliopiston ja NY-yliopiston Venäjätutkimuksen emeritusprofessori Steven Cohen antoivat valaistusta ISIS:in öljykauppoihin ja Ukrainan tilanteeseen. Yle vuorostaan lyhyessä Turkin öljykauppaa ISIS:in kanssa uutisoidessaan väitti Turkin pitävän Venäjän varapuolustusministerin todisteita omien kansalaisten vakuuttamiseen tarkoitettuina.

Yle siis asettuu rikollisen puolelle rikoksen paljastanutta vastaan. Näin Turkin presidentti Erdogankin toimii. Turkkilaiset toimittajat, jotka paljastivat Turkin rajalla sen turvallisuuspalvelun Syyriaan viemät aselastit, pidätettiin ja heitä uhkaa 45vuoden vankeusrangaistus. Samoin toimii presidentti Obama. USA:n lennokka murhasi ”oheistappiona” 35 erään kylän asukasta Jemenissä. Jemeniläinen toimittaja kirjoitti tästä. Obama soitti silloiselle presidentti Salehille ja määräsi toimittajan pantavaksi vankilaan, kertoi the Nation-lehti.

Steven Cohen kertoi viime tiistain John Batchelor showssa melko karmaisevia asioita Ukrainasta. Krimille vievien sähkölinjojen räjäyttäminen oli fasistisen oikean sektorin ja tataarien yhteistyötä (samat voimat olivat liitossa Hitlerin kanssa toisen maailmansodan aikana). Steven Cohen toi Turkin turvallisuuspalvelun roolin esiin räjäytyksessä.

On mielenkiintoista kuinka Ilkka Kanerva on muuttunut. Kaksikymmentä vuotta sitten hän esitti melko tasapuolisia kannanottoja Venäjää koskeviin tosiasioihin. Nyt ETYJ:in edustajana hän ei näe mitään eikä kuule mitään eikä kerro mitään mikä viittaisi Ukrainan todellisuuteen. Steven Cohen tietää verkostojensa kautta USA:n roolista Ukrainassa ja Syyriassa. Viime tiistain ohjelmassa hän mainitsi Wikileksin nappaamasta Odessan georgialaisen kuvernööri Shakashvilin puhelusta. Tämä Georgian maanpaossa oleva entinen presidentti on USA:n lakeija monien muiden joukossa. Cohenin referoimat kommentit viittavat Shakasvilin vakavaan luonnehäiriöön.

Kanervan kehitys liittyyne siihen, että ETYJ:ssa on jäsenenä yhä vähemmän itsenäisiä valtioita. Suuren osan jäsenmaista ollessa NATO:n jäseniä ETYJ:ia voikin kutsua NATO-ETYJ:ksi. Jo Kosovon kriisin aikana ETYJ tarkkaili, mutta ei todistanut mitä näki, koska se olisi ollut vastoin NATO-maiden pyrkimyksiä miehittää Kosovo amerikkalaisia varten.

Nykyisen Syyrian kriisin aikana Suomen media on ollut kiltisti NATO-media. USA:n tavoite ”ottaa Syyria” kuten edellisessä blogissani kerroin kenraali Wesley Clarkin maininneen, on Suomen medialle hyvin varjeltu salaisuus. Kun Venäjän presidentti on vuodesta 2007 lähtien yhä selkeämmin lähtenyt suoran puheen tielle, salaisuudet paljastuvat tiedonhaluisille kansalaisille. Ei Suomen mediasta,

mutta muualta.

Venäjän presidentin satelliittikuvat paljastavat vain sen, minkä suuri osa valvettuneita asioiden seuraajia on tiennyt jo kauan. Se vain ihmetyttää kuinka Saksan liittokansleri ja Ranskan presidentti, joiden tiedustelupalvelut ovat maailman parhaita, viitsivät näytellä USA:n kirjoittamaa näytelmää. Totta kai USA:n kaikkialle tunkeutuva tiedustelu ja yhteistyö Turkin kanssa on paljastanut Syyriasta varastetun öljyn laajamittaisen kaupan Turkin rajan yli. USA tietää ISIS:in taistelijoiden kulun Turkista Syyriaan. Se tietää presidentti Erdoganin perheen yhteydet tähän ISIS:ia hyödyttävään öljybisnekseen. USA:n harjoittama ISIS:in tukeminen on vain jatkoa al-Qaidan hyväksikäyttöön Afganistanissa ja Bosniassa. USA hyödynsi ultra-nationalisteja Kroatiaassa ja nyt Ukrainassa.

Taloudelliset ja sotilaalliset sidokset Yhdysvaltojen ja NATO-maiden välillä johtavat siihen, että rikollisesta toiminnasta vaietaan. Kaikki ovat samassa liemessä. Jotta kansalaisille saadaan syötettyä tuo USA:ta hyödyttävä todellisuus, on oltava yhteinen vihollinen. USA on rakentanut vihollisen ensin Neuvostoliitosta ja nyt Venäjästä. Tosiasiassa viholliseksi kelpaa mikä tahansa demokraattinen maa, joka ei alistu Yhdysvaltojen ultrarikkaan yhden prosentin tavoitteisiin.

Tällaiseksi viholliseksi ovat nyt joutuneet myös Yhdysvaltojen aitoa demokratiaa kannattavat kansalaiset. Presidentti Carterin mukaan USA ei ole demokratia. USA:n vaalit voi ostaa vaikka Saudi-Arabia. USA:n presidenttiehdokkaiden puheita seuratta joutuu hieromaan silmiään. Onko tämä totta!

Silti Suomen uutis- ja viihdemediat on täynnä USA:ta ihannoivaa propagandaa. Suomi vajoaa myös maan hallituksen toimesta yhä syvemmälle eriarvoisuutta ja yhteisvastuun puutetta ilmentävään todellisuuteen. Suomen kansalaisilla on jostakin ihmeellisestä syystä terve järki vielä tallella. Suomalaiset luottavat vähiten työnantajiin ja toiseksi vähiten mediaan. Vain 25% prosenttia kansalaisista kannattaa NATO:a.

Avainsanat:

- Ilkka Kanerva,
- ETYJ,
- USA:n gangsterismi,
- ISIS,
- USA:n ja Turkin tuki ISIS:lle,
- Yle:n propaganda

Ovatko Suomen poliittinen eliitti ja media seonneet lopullisesti?

- Keskiviikko 9.12.2015 klo 10:57
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Onko Suomen poliittinen eliitti ja media lopullisesti seonneet? Millä mandaatilla USA kutsuu Suomea Irakiin ja Syyriaan taistelemaan ISIS:ia vastaan? Eiköhän suvereenien valtioiden Irakin ja Syyrian tulisi olla kutsujia?

Ilkka Kanerva ei näytä enää hallitsevan perustavaa laatua olevia kansainvälisen toiminnan ehtoja katsoessaan, että Suomi voisi vastata ”kutsuun” myönteisesti. Onko todella niin, että YYA-sopimuksen pakotettua Suomen jonkilaiseen säällisyyteen, EU:un ja NATO-yhteistyöhön liittyminen on luonut edellytykset USA-johtoiseen mielivaltaan osallistumiseen.

Nykyinen presidentti ja hallitus ovat kiihdyttäneet Suomen militarisoitumista, laillisuuden ja erityisesti kansainvälisten lakien heikentämistä. Eriarvoisuus on kasvussa. Suomi näyttää siirtyvän Euroopan kärjessä 1930- luvun pimeään ajan toistamiseen. Nyt ei tosin toisinajattelihoita tungeta vankilaan vaan heidät eristetään ja leimataan. Humanismi, tieteellisyys ja totuus ovat menettäneet arvonsa. Luin Kari Raivion erinomaisen haastattelun Västra Nyland- sanomalehdestä (VN 9.12.2015), jossa hän kuvaa tieteellisen ajattelun rapautumisen hallituksen tavoitteissa.

Militarismia ja valittua politiikkaa vahvistetaan sotaveteraanien avulla. Tunteelliset, vain sota-aikaan kuuluvat laulut saavat kyyneleet presidenttimme silmiin. Täysin demokraattinen ja sopuisasti tapahtunut Suomen itsenäistyminen unohdetaan ja Suomen itsenäisyyttä juhlitaan vuodesta toiseen sotaelokuvalla. Median täyttävät kauhukuvat Venäjän milloin mistäkin sotilaallisista aikeista maattamme kohtaan. Tosiasiassa Venäjä/Neuvostoliitto on sodan jälkeen jo rauhanneuvotteluissa kohdistanut myötämieltä maattamme ja sen johtajia kohtaan aivan toisella tavalla kuin muita Hitlerin liittolaisia kohtaan.

Ei voisi kuvitella, että Ranska juhlii itsenäisyyspäiväänsä vuodesta toiseen vihamielisillä sotaelokuvilla taisteluista Saksan kanssa. Tai Hollanti, joka Ranskan rinnalla koki raskaan Saksan miehityksen.

Suomen vallitsevassa historiakäsityksessä on jotakin pahasti vialla. Media heijastelee sitä.

Suomi nosti 1990-luvulla EU-prosessissa asekatkijat, Mannerheimin, suojeluskunnat ja lotat uuteen kukoistukseen. Vastaava prosessi on tapahtunut esimerkiksi Ukrainassa. Suomen media ja poliittinen johto näyttävät tuntevan myötämieltä Ukrainan fasistien liittolaisten perillisiä, oikeaa sektoria ja tataareja kohtaan. Kanerva tai muu Suomen poliittinen johto tai media eivät ole osoittaneet minkäänlaista kritiikkiä Ukrainan nyky-johtoa kohtaan sen pidättäytyessä suorista keskusteluista itä-ukrainalaisten kanssa Minskin sopimuksen täytäntöön panemiseksi.

Sokeuden äärioikeiston nousua kohtaan voi selittää vain se, että Suomi ei ole käsitellyt omaa historiaansa vaan on lyhytnäköisesti rakentanut epäuskottavan sankaritarinan itsestään. Sen on pakko elämän realiteettien paineessa murentua.

Nöyryys surun edessä, totuus ja aitous ovat tavoittelemisen arvoisia asioita myös kansakuntien kohdalla.

Avainsanat:

- militarismi Suomessa,
- Kanerva,
- kansainväliset lait,
- USA:n kutsu Suomelle,
- ISIS,
-

Median kiihtyvät häränpylyt

- Perjantai 11.12.2015 klo 10:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen median tiedonvälitys Irakin armeijan shiamuslimi- sotilaiden kohtalosta ISIS-taistelijoiden teloituksissa osoittaa sen kumisevan kaksinaismoraalin. Naapurimaassa Syyriassa 100.000 Syyrian armeijan kristittyä, sunni- ja shiamuslimisotilasta on tapettu 70 erilaisen terroristijärjestön/palkkamurhaajan toimesta eikä Suomen medialta ole liennyt riviäkään tai TV-uutista sekuntiakaan osoittamaan myötäelämistä näitä isänmaansa puolustajia kohtaan.

Mikä on Irakin ja Syyrian ero? Yhdysvallat on NATO-liittolaistensa kanssa tappanut miljoona irakilaista, tuhonnut maan kulttuurin ja infrastruktuurin ja sen jälkeen miehittänyt maan. USA:n pystyttämässä vankiloissa ja kidutuskeskuksissa on synnytetty traumatisoituneita kaikkeen mahdolliseen tuholais toimintaan kykeneviä terroristijoukkoja.

Tämän uroteon aikana läntinen media Suomen media mukaanluettuna on käyttänyt silmälaseja, joiden avulla toimittajat ovat omaksuneet yhdysvaltalaisen tankkien istuimilla ratsastaen USA:n sotahaukkojen ja heitä tukevan asevoimien todellisuuden. Toimittajat ovat oppineet puolustamaan kerran omaksuttuja käsityksiään päälleen vyöryvää totuuteen perustuvaa käsitystä vastaan. Mitkään tosiasiat eivät pysty muuttamaan kerran omaksuttua doktriinia.

USA näyttää nyt pelkäävän itseensä kohdistuvaa islamilaista terrorismia. Maa on kuitenkin ollut islamilaisen terrorismin keskeisen tukijan Saudi-Arabian lähin liittolainen. Kaksoistornien iskuihin osallistuneet lentäjät olivat saadeja. Silti Yhdysvallat alkoi lähes välittömästi iskujen jälkeen pommittaa laittomasti Afganistania. Jo 1980-luvulla koulutettuja afganistanilaisia ja sauditerrorigisteja käytettiin hyväksi myös Bosnian NATO-miehityksen aikaansaamiseksi

Syyria on toisenlainen. Entiset siirtomaavallat Ranska mukaanluettuna ovat tehneet omat suunnitelmansa Syyrian jaosta. Saudi-Arabian, USA:n ja Ranskan tukemat terroristit on valjastettu kaatamaan sekulaarinen hallitus ja luomaan Syyrian alueesta haluamansa vallankäytön mahdollistava vasallimaa. Vielä pari vuotta sitten Ranskan ulkoministeri kehui Syyriaa terrorisoivaa Al Nusra/ Al Qaidaa.

Yhdysvallat ei ole vielä pystynyt miehittämään Syyriaa tukemiensa terroristien avulla. Se edellyttäisi USA:n ja sen tukijoiden maajoukkoja taistelemaan Syyrian armeijaa ja sitä tukevaa Venäjää vastaan. NATO-liittolainen Turkki on osoittanut mihin se on valmis. Turkin valtion mielivaltaa, terroria ja pommituksia Syyriaan paenneet 2 miljoonaa kurdia eivät ole suostuneet muutta mutkitta taistelemaan Syyrian hallitusta vastaan. Kurdipakolaisille on annettu samat kansalaisoikeudet kuin muullekin Syyrian väestölle, Irakin ja Palestiinan pakolaiset mukaan luettuina. Irakin kurdit hyötyvät Yhdysvaltain miehityksestä ja tuesta. Syyrian kurdit ovat kokeneet Turkissa kovia eivätkä ole helposti

saatavissa USA:n ja NATO-maiden politiikan tueksi.

Ulkopoliittisen instituutin Teija Tiilikainen ilakoi tämän päivän Helsingin Sanomien haastattelussa Suomen ulkopoliittisen ja puolustuspoliittisen linjauksen muutoksesta ja kutsuu sitä historialliseksi. Siis sitä, että Suomi lähtee tukemaan Ranskaa lisäämällä sotilaita Malissa ja Irakin kurdialueella. Ranskan pyyntö taisi kuitenkin olla Suomen medialle ja Ulkopoliittisen instituutin tutkijoiden enemmistölle pettymys, sillä niin voimakkaasti nämä tahot ovat liputtaneet NATO:n puolesta.

Ranskan vetoamus on kuitenkin vetoamus perinteisen militarismin ja siirtomaavaltaa muistuttavan vallankäytön puolesta. Pariisin terroritekojen kuten USA:n viimeisimmän terroriteonkin tekijät ovat Ranskan/USA:n kansalaisia. Sen sijaan, että Ranskan presidentti katsoisi omaa vastuutaan lähiöiden maahanmuuttajataustaisten perheiden hyvinvoinnista ja tasa-arvoisesta kohtelusta hän projisioi ongelmat Afrikkaan ja Lähi-Itään. Raskaasti aseistetut sotilaat Ranskan kaupunkien kaduilla ja poikkeustila ovat omiaan levittämään pelkoa ja ahdistusta. Siihen Ranska näyttää vastaavan siirtymällä vahvasti poliittisesti oikealle. Paradoksaalisesti kyllä Ranskan FN ei ole NATO-myönteinen eikä tue Euroopan Unionin Yhdysvaltoihin sidottua ulkopoliitiikkaa.

Ranska on tähän saakka pelannut Yhdysvaltojen globaalin vallankäytön peliä, jossa Saudi-Arabia on voinut kenenkään arvostelematta tukea kaikin mahdollisin tavoin terroristeja Afganistanissa, Syyriassa, Irakissa ja Bosniassa. Turkin avoin yhteistyö ISIS:n kanssa ei näytä nostavan kysymyksiä Suomen poliittisessa johdossa tai mediassa.

Sitoutuessaan USA:n sotahaukkojen ja sotateollisuuden tukemien ajatushautomoiden ulkopoliitiikkaan EU on tehnyt karhunpalveluksen demokratialle ja Euroopan rauhalle.

Suomessa oikeisto on militaristinen.

Paavo Haavikon sanoin (kirjassa Ei, siis kyllä): ”Suomella on sotavaje. On puute sodasta. Takana oleva sota ei ole edessä. Eikä edessä oleva sota takana... Niinkuin me kaipaisimme sotaa, taistelua... Rauha on meille vieras, tuttu kyllä, mutta tulokas. Me emme sitä osaa... Mikähän meitä vetää liittoon keskitysleirivaltioiden kanssa?”

Avainsanat:

- media,
- militarismi,
- Ranska,
- ISIS/terroristien teloitukset,
- Irakin/Syyrian armeijan sotilaat,
- USA:n sotahaukkoojen myötäily

Luova yhteistyö on todellinen vaihtoehto kituliaalle kasvulle

- Maanantai 21.12.2015
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat julkaisi 20.12.2015 mielenkiintoisen Robert Solowin haastattelun. Hän pohti Suomen taloudellisen kehityksen vaihtoehtoja. Hänen mukaansa " Olemme länsimaissa eläneet viime vuodet aikaa, jolloin tuottavuus-
uskasvu on hidastunut dramaattisesti."Hehkutuksesta huolimatta kukaan ei ole Solowin mukaan kyennyt vakuuttavasti näyttämään, millä perusteella 2000-luvun jälkeiset innovaatiot löisivät suuren kipinän talouskasvulle."

On helppoa olla Solowin kanssa samaa mieltä. Peliteollisuudesta ei ole kasvun aihioiksi.

Suomalainen kansannainen ja -mies on kekseliäs. Seuratessani kirvesmies Eino Ketolaisen toimintaa talonrakennustyömaalla Punkaharjulla, mikään ongelma ei ollut ylivoimainen. Itsenäinen ajattelu, hyvä omanarvontunne ja vuorovaikutus talon rakennuttajaisännän kanssa tuotti halutun tuloksen ohella kauneutta ja hyvää mieltä kaikille.

Luova yhteistyö ja yhteisöllisyys ovat kasvun avaimet. Olen kuvannut kirjassani "Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoja kasvuun" (Edita 2004)sen, miten perheyhteisön, päiväkodin, koulunilmapiirin ja työyhteisön kehittämisen avulla vapautetaan yksilöt antamaan itsestään parhaansa. Kuinka luovan yhteistyön kehittyessä työyhteisössä, taloudellinen tuottavuus kasvaa eksponentiaalisesti. Yhteisön jäsenet alkavat keksiä yhä uusia ideoita siihen, miten työ voidaan tehdä entistä paremmin.

Sipilän hallitus on valitettavasti ottamassa rajuja askelia luovuuden tukahduttamisen suuntaan. Luovuus ei kehity pakolla. Luovuus ei kehity lapsijoukon eriarvoisuutta lisäämällä. Luovuus ei kasva köyhyyttä lisäämällä eikä rikkaiden suosimisella. Pääomatulojen verotuksen saattaminen edes eurooppalaisen keskitason tasolle on tabu. Pääomatulojen verotuksen normalisoimisella saataisiin kuitenkin valtion kassaan miljardeja.

Yhteiskuntajärjestelmä, joka perustuu kapean hyvin rikkaiden ryhmän ehdoilla toimimiseen, vieraannuttaa kansalaiset ihmisyydestä. Yhteiskuntajärjestelmä, joka perustuu jatkuvan sodan logiikkaan ja aseteollisuuden etujen huomioonottamiseen, edellyttää tiedonvälitystä, jossa totuus uhrataan propagandalle.

Sipilän lähes äärioikeistolainen hallitus pakottaa suhteelliseen itsenäisyyteen, itsenäiseen ajatteluun ja itsenäiseen hyvinvointivaltion säilyttämiseen pyrkivän kansalaistahdon murentamiseen pakolla. Suomalainen sopimisen kulttuuri sisäpolitiikassa on ulottunut myös hyväntahtoisuuteen ja ystävällisiin suhteisiin ulkopoliitikassa. Tämä halutaan nyt murtaa.

Vihan ja syrjinnän tuominen ulkopoliittikkaan heijastuu yhteiskuntaan pahoin-

vointina. Vihan seuraukset - kaupankäynnin hiipumisen ja ystävyysden tukahduttamisen hinta avoimuudelle ja vilpittömyydelle halutaan kieltää.

Ellei valtiovalta- maan hallitus ja eduskunta kykene luomaan edellytyksiä suomalaisten luovuuden ja luovan yhteistyön käyttöönotolle lienee turha kuvitella, että Suomen talous nousisi kasvuun. Teollista vallankumousta ei enää ole tulossa. On vain kaksi vaihtoehtoa: jatkaa kuten tähänkin saakka autoritaarista ihmisistä ja maailman rauhasta piittaamatonta rikkaiden ja sodan logiikkaan perustuvaa politiikkaa tai kääntyä kohti ihmisyyttä, vähentää kansalaisten vieraantumista itsestään ja muista ihmisistä.

Vaihtoehtoja on vain kaksi ja molemmille on looginen viitekehyksensä. Järjestelmä, joka takaa sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja luovan kasvun on ainoa inhimillinen vaihtoehto.

Avainsanat:

- talouskasvu,
- Robert Solow,
- Helsingin Sanomat,
- ratkaisu Suomen kituliaaseen kasvuun,
- pakkolait

Presidentti Niinistön voimattomuus

- Tiistai 29.12.2015 klo 10:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Iltaapäivälehdet kertovat presidentti Niinistön tunteneen voimattomuutta Suomen kahtiajaon johdosta. Maahanmuuttoon myönteisesti ja kielteisesti suhtautuvat ovat kaukana toisistaan.

Mikä muu kuin maahanmuutto jakaa suomalaisia? NATO. Suomalaisten valtaenemmistö vastustaa tätä USA:n johtamaa yhä arrogantimmin käyttäytyvää sotilasliittoutumaa. NATO:n toimien rankaisemattomuus ja mielivalta tekevät YK:n hienot periaatteet tyhjiksi. Suunnitelmallinen eurooppalaisen maan, Jugoslavian, tuhoaminen ja käsittämätön pommittaminen, terroristien ja jihadistien tukeminen ovat vastauksia vailla olevia tekoja.

Presidentti Niinistö ei tuntenut voimattomuutta liittäessään Suomen NATO:n isäntämaasopimukseen kansalaisten selän takana, salaa. Tämä teko oli samantyyppistä mielivaltaa kuin mitä Yhdysvallat ja NATO harrastavat. Suomalaisten enemmistö tuntee voimattomuutta presidentin toimiessa demokratian vastaisesti.

Yhdysvaltojen ja NATO:n mielivalta voi toteutua vain vahvan propagandan tukemana. Suomen media on kunnostautunut tässä. Yhdysvallat, NATO ja vaikutusvaltaiset media- ja markkinointitoimistot ovat luoneet Venäjästä ja presidentti Putinista viholliskuvan, jota vastaan on ryhdytty taistelemaan. Media on jo parin vuoden ajan rakentanut idästä tulevaa kyberuhkaa ja liittänyt sen sotilaalliseen uhkaan.

Presidentti Niinistö tai ainakin hänen neuvonantajansa tietävät, että pahimpia toteutuneita kyberrikoksia ovat tehneet Yhdysvallat ja Israel. Iranin ydinlaitosten tietokoneohjelmien tuhoaminen on eräs kammottavimmista. Yhdysvaltojen vakoiluohjelmat ja presidentti Obaman henkilökohtaisesti valtuuttamat lennokkimurhat kuuluvat samaan kategoriaan.

Yhdysvaltojen ja Turkin yhteistyö ISIS:in tukemisessa, aseiden hankinnassa, joukkojen koulutuksessa ja aseistuksessa täytyy olla Niinistön tiedossa.

Kaikesta tästä huolimatta presidentti vaatii kymmenien suomalaisten asiantuntijoiden kouluttamista Yhdysvalloissa niin kutsuttua Venäjän kyberuhkaa vastaan. Minun 75 vuoden elämäni aikana Venäjä on aina suhtautunut Suomeen ystävällisesti, jopa ansaitsemattoman ystävällisesti. Nyt presidentin ja median synnyttämien mielikuvien avulla suomalaisten olisi alettava kokea, tosiasioista välittämättä, uhkaa Venäjän taholta.

Presidentti Niinistö on tullut voimistaneeksi rasistista Venäjä-vihaa ja negatiivista mielikuvaa naapurimaan presidentistä. Presidentin neuvonantajien on pakko tietää, mikä johti Ukrainan kriisiin. Maidanin tapahtumista ja EU:n ja Yhdysvaltojen roolista ei ole epätietoisuutta. Presidentti Niinistö toimii aivan kuin suomalaiset olisivat itsenäiseen ajatteluun kykenemättömiä ja propagandan

ohjailtavissa.

Yhdysvallat pyrkii tuhoamaan kilpailijansa tai itseään oikeudenmukaisempaa yhteisöllistä elämäntapaa arvostavat valtiot. USA:n tahtoon mukauttamiseen käytetään sotilaallista tai taloudellista valtaa propagandan ohella. Yhdysvallat saartaa Venäjää ja Kiinaa sotilastukikohdillaan. Sen yli 800 sotilastukikohtaa ovat vieraalla maaperällä kun taas Venäjän ja Kiinan sotilastukikohdat ovat näiden omalla maaperällä, siis puolustamassa maiden itsenäisyyttä.

Yhdysvaltojen ja NATO:n valinta yhteistyökumppaneiksi edellyttää suomalaisten todellisuudentajun hämärtämistä. Suomalaiset eivät saa uskoa omia kokemuksiaan vaan heidän on opittava ulkoa Niinistön valitsema doktriini.

Iltapäivälehtien voimattomuusotsikot saattavat olla vaalityötä. Presidentti ei ole tehnyt mitään totuuden puolesta propagandaa avataksaan. Onko hän tunteellinen militaristi kuten hänen ihailemansa presidentti Ryti? Monet arvostamani sotilashenkilöt ovat pragmaattisia asiantuntijoita. Yhdysvaltojen entiset kenraalit, esimerkiksi Wesley Clark, ovat jäkeenpäin alkaneet puhua totta. Vielä Jugoslavian hajottamisen aikaan NATO:n päällikkönä Clark oli innokas pommitaja. Nyt hän kelaat propagandaa takaisin ja nimeää sotasyyllisiä, jotka kaikki ovat poliitikkoja.

Poliitikot, jotka ovat tunteellisia militaristeja, aloittavat sotia, joita sotilaiden on pakko käydä. Siviilit ja kulttuurit kärsivät eniten. Sodissa ensimmäisenä kuolee totuus. Niin myös siinä propagandasodassa, jota Suomessa on viime vuodet käyty.

Avainsanat:

- presidentti Niinistö,
- voimattomuus kahtiajaon edessä,
- rasismi,
- russofobia,
- USA:n ja NATO:n mielivalta

Blogikirjoituksia Vuosi 2016

Pirkko Turpeinen-Saari

Yle ja yksityisetsivä Kalle Blomqvist

- Lauantai 16.1.2016 klo 10:20
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Pari iltaa sitten Yle-uutisten toimittaja esiintyi kuin lapsuuteni seikkailukirjojen ”Yksityisetsivä Kalle Blomqvist”. Murrosikäinen Kalle tutki ja paljasti salaperäisiä rikoksia. Ylen toimittaja oli käyttänyt veronmaksajien rahoja yksityisiin tutkimuksiin siitä, kuka oli tunkeutunut ulkoministeriön tiedostoihin. Keskeistä ei ollut se, että hän ei luonnollisestikaan voinut sanoa asiasta mitään varmaa. Sen sijaan hän saattoi käyttää ”tutkimuksiaan” esitellessään uutisensa kuvituksessa Venäjän sotilasparaateja ja muuta ”uhkaavaa” rekvisiitaa. Tutkimuksesta käteen jäi se tosiasia, että materiaalista tunnistettiin kaksi, jotka todennäköisesti puhuivat venäjää. Mitä sadat muut toimijat puhuivat?

Uutisesta tuli mieleen toinenkin esimerkki. Tähän päivään saakka parhaana esimerkkinä vakoilun kauheuksista on käytetty entisen DDR:n STASI:n vakoilua. Vielä viikko sitten näin HeSa:n kirjallisuusarvostelun, jossa STASI:n vakoilua käytettiin esimerkkinä vaikka olisi luullut, että tarjolla olisi nykyisin parempiakin vaihtoehtoja. STASI:n vakoilu oli fyysistä, konkreettista ja kaikki tiesivät siitä.

Samaan aikaan kun STASI vakoili julkisesti, Yhdysvallat, Iso-Britannia, Kanada, Australia ja Uusi-Seelanti vakoilivat Echelon satelliitin avulla kaikkea ja kaikkia ilman, että siitä media puhui mitään. Satelliitti paljasti esimerkiksi mitä Leonid Brezhnev puhui puhelimesta Kremlissä, puhumattakaan salaisista kauppaneuvotteluista, joista tiedot valuivat hyödyttämään Echelon-maiden viisikkoa.

Vaikka Yle näyttää pyrkivän selvittämään vakoilua, se ei ole pystynyt kertomaan suomalaisille mitä Ukrainassa tapahtuu. Yhdysvaltalainen the Nation-lehti kertoi tällä viikolla kuinka Yhdysvaltojen kongressi on antanut puolustusministeriön painostuksesta luvan rahoittaa Ukrainan äärioikeistolaista, fasistista Azovin pataljoonaa, jota yhdysvaltalaiset sotilashenkilöt ovat Daily Beastissa kirjoittaneiden toimittajien Will Cathcartin ja Joseph Epsteinin mukaan jo pitkään myös kouluttaneet. Yhdysvallat on antanut Ukrainalle 760 miljoonaa dollaria sotavarusteluun.

Fasistien tukeminen ei ole vierasta myöskään EU:lle. EU tuki Ukrainan nationalistien lisäksi Kroatian ultranationalisteja heidän suorittaessaan 1990-luvulla serbien etnisen puhdistuksen Krajinan alueelta. EU tuki Yhdysvaltojen rinnalla terroristeiksi luokittelemiaan Kosovon albaaneja ja kalifaattia rakentavia Bosnian jihadisteja koska Yhdysvallat halusi miehittää Balkanin. Vaikka EU:n NATO-maat pommittivat miehitystä vastustavia serbejä, EU sai rauhan Nobelin.

Ukrainan Azovin pataljoonan koulutuksesta ja rahoituksesta vaikeneminen osoittaa Yhdysvaltojen voimapolitiikan tulleen hyväksytyksi myös EU:ssa. Yhdysvaltojen ja NATO:n sotien seurausta ovat myös nyt nähtävät pakolaisvirrat. Sen sijaan, että kritiikki suunnattaisiin ongelman alkulähteeseen Yhdysvaltojen ja NATO:n sotiin, syyttävät sormet osoittavat pakolaisia.

Yle on uutisissaan ja ajankohtaisohjelmissaan kattavasti vaiennut pakolaisvirtojen syistä. Sen sijaan se keskittyy sosiaalipornoon. Jos sukupuolisesti kypsässä iässä olevia miehiä suljetaan vastaanottokeskusten painekattiloihin ilman seurustelumahdollisuutta ja fyysistä kanssakäymistä naisten kanssa, mitä voi odottaa? Seksuaalinen ahdistelu on mediaseksikästä.

Ylen suurin vaikeus on siinä, miten kääntää Yhdysvaltojen ja NATO:n sotapolitiikan ja maailmanvalloituksen kauhut Venäjän syyksi. Neuvostoliitto/Venäjä tuki siirtomaiden itsenäistymistä ja esimerkiksi Etelä-Afrikan vapautumista apartheidista 1990-luvulla. Yhdysvallat tuki apartheidia ja Mandelan pitämistä vankilassa. Kun Mandela kuitenkin oli vihdoinkin pakko vapauttaa Yhdysvaltojen terroristien listalta noin 10 vuotta sitten, tarvittiin runsaasti propagandaa peittämään tosiasiat.

Yle:n ongelmana on syvällisyyden, demokratian kunnioittamisen ja humanismin puute. Englanninkielistä taitavien kannattaa klikata tietokoneelta Russia Today kanavalle, valita LIVE- näppäin ja katsoa loistavia keskusteluohjelmia taitavien toimittajien ja hienojen humanien asiantuntijoiden kanssa. Päinvastoin kuin Yle:llä haastateltavat ovat presidenttejä, Maailmanpankin ja YK:n korkeita virkamiehiä, henkilöitä, joille ihmisoikeudet, oikeudenmukaisuus ja yhteistyö ovat tärkeitä. Yhdysvalloille vihan lietsominen asekaupan voittojen ylläpitämiseksi johtaa tiedonvälityksen muokkaamiseen tukemaan tätä asennetta. RT:n Oksana Boykon Worlds Apart ohjelmat ja monet muut luovat humanin rentouttavan ilmapiirin, josta puuttuu ahdistava väkivallan ylläpitämistä edellyttävä Yle:n suppea todellisuus.

Avainsanat:

- Yle:n propaganda,
- Venäjä-rasismi,
- Ukraina,
- USA ja Azovin pataljoona

Elämme hirviöiden aikaa

- Torstai 21.1.2016 klo 9:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Britti-geologi pohti eilen TV 1:n ohjelmassa voisiko maapallon nykyistä vaihetta kutsua ihmisen aikakaudeksi. Välittömästi mieleeni tuli, että silloin sitä pitäisi kutsua hirviöiden aikakaudeksi.

Olen tutkinut USA:n ja Saksan suorittamaa Balkanin valloitusta viimeiset viisi vuotta. Näiden pyrkimys alueen sotilaalliseen ja taloudelliseen haltuunottoon johti Jugoslavian hajottamiseen sirpaleiksi Yhdysvalloista ja Kanadasta palaavien neo-natsien ja kalifaattia rakentaneen ja kansainvälisiä jihadisteja maahansa kutsuneen Bosnian presidentin avulla.

Sirpaleista Kroatia ja Slovenia saatiin liittymään “vapaaehtoisesti” NATO:on. Bosnia miehitettiin 60 000 miehen vahvuisten USA-johtoisten NATO-joukkojen avulla. Serbia ei alistunut NATO-miehitykseen (Rambouillet 2 osa) Sen vaaleilla valittu presidentti Slobodan Milosevic leimattiin Hitleriksi. Hänet yritettiin murhata pommittamalla ja samalla pommitettiin siltoja, sähkölinjoja, tehtaita, sairaaloita, TV-asema henkilökuntineen. Sittenkään Serbia ei alistunut. Kun Martti Ahtisaari uhkasi Belgradia mattopommituksilla, joiden seurauksena puoli miljoonaa ihmistä menehtyisi viikossa Milosevic alistui Serbian osan, Kosovon, NATO-miehitykseen.

Kun viimeinen pommi oli kesällä 1999 pudotettu, USA kaivoi ensimmäisen lapiollisen maata tulevan jätti-sotilastukikohdan Bondsteelin rakennustyömaalla Serbian Kosovossa. Maapohja oli järjestettävä USA:n hallintaan. Sen edellytyksenä oli Kosovon albaaniterroristien johtama hallinto, jonka käsiin Martti Ahtisaari neuvotteli koko Kosovon.

Saksan ulkoministeri Klaus Kinkel ja USA:n presidentti Bill Clinton keksivät, että historia on sementoitava ICTY-tuomioistuimella. Serbit on leimattava syyllisiksi kaikkeen siihen kauheuteen, jonka USA ja Saksa ovat aikaansaaneet. Kinkel totesi taannoin (Johnstone: Jugoslavia ja NATO:narrien ristiretki) “Serbit on saatava polvilleen”.

Kun kalifaattia rakentavat ja serbien päitä katkovat muslimijihadistit räjäyttivät joukon ihmisiä ilmaan Sarajevon hedelmätorilla elokuussa 1995 he syytivät räjähdyksestä serbejä. (Viralliset tutkimukset ja CIA totesivat räjäytyksen muslimien provokaatioksi) 39 tunnin kuluttua USA- alkoi pommittaa serbejä köyhdytettyä uraania sisältävillä pommeilla. Kun ICTY:n tuomari kysyi britti-kenraali Smithiltä vuonna 2013, miksi hän pommitti Kalinovikin kaupungin hautausmaata, vaikka se ei ollut lähelläkään rintamaa, hän vastasi: “Halusimme osoittaa kenraali Mladicille, jonka uskonnossa omaisten hautojen vaaliminen on kunnia-asia, että hän ei pysty suojelemaan edes vanhempiansa hautoja. Annoimme tästä tiedotteen Bosnian tiedotusvälineille”. (Tosiasiasa Mladicin isä oli kuollut saksalaisten pommituksessa toisen maailmansodan aikana, isän taistel-

lessa partisaaneissa Saksan ja fasisti-Kroatian miehitysvaltaa vastaan, jolloin Mladic oli 2 vuoden ikäinen. Hautapaikkaa rintamalla ei ole löydetty.) Kenraali Smith sai korkean kunniamerkin ansioistaan Balkanilla.

USA:n NATO-miehittämään Bosniaan luotiin siirtomaavaltaa muistuttava hallinto, jossa valtaa piti ei kalifi, vaan "high commisioner", jolla oli valta erottaa presidenttejä, hallituksia ja virkamiehiä. Se saattoi sulkea tiedotusvälineitä, lopettaa puolueita toisin sanoen toteuttaa NATO:n tavoitteita. HC ei ollut vastuussa muille kuin NATO:lle. HC ei saanut olla Bosnia-Hertsegovinan kansalainen. Hän ei siis puhunut kieltä, ei tuntenut kulttuuria ainoastaan USA:n ja NATO:n tavoitteet olivat pyhiä.

NATO-maiden erityisesti Yhdysvaltojen ja Saksan valta ilmenee siinä, että ne ovat ottaneet haltuunsa Balkanin alueen taloudellisen infrastruktuurin. Ylikansallisesti omistettu media, ICTY-tuomioistuimen avulla indoktrinoi paitsi paikalliset asukkaat, myös muut maapallon asukkaat kokemaan NATO:n toimet inhimillisinä ja suotuisina.

USA:n ja Saksan tavoitteena oli myös irroittaa Kosovo Serbiasta. Eihän valtava USA:n sotilastukikohta oikein voinut sijaita Serbian alueella. Jälleen Ahtisaari tuli apuun ja vapautti Kosovon albaanit Serbian alaisuudesta. Tosin monet maltilliset albaanit muuttivat Serbiaan, Belgradiin, jossa elämä on järjestynyt ja asiat paremmin mallillaan kuin Kosovossa. Ahtisaari sai palkkioksi Nobelin rauhanpalkinnon.

Serbia on saanut asutettavakseen 250 000 Kroatian Krajinaasta, keskiajalta periytyviltä asuinsijoiltaan kroaattien ja USA:n yksityisten kenraalien yhdessä ajamaa serbiä. Moni Kosovosta albaaniterroristien hirmutöitä ja laittomuutta paennutta serbiä on saanut turvapaikan Serbiasta.

USA:n Balkanin sotien jälkeen se on käynyt monia muita sotia saman kaavan mukaan. Itsenäisten, mielellään liittoutumattomien taloudellisesti hyvinvoivien maiden johtajat on leimattu Hitlereiksi. Heidät on ensin yritetty murhata (Gaddafi) sitten onnistuttu murhaamaan, maat pommitettu ja aiheutettu miljoona kuolonuhria (Irak) useita miljoonia ajettu pakolaisiksi. Syyria otti 1,5 miljoonaa Irakin pakolaista ja 0,5 miljoonaa palestiinalaista. Kun USA:n ohjelmassa tuli Syyrian vuoro (Assad on Hitler) nuo Irakin ja Palestiinan pakolaiset joutuivat pakenemaan jälleen. Armenianlaiset, joiden suvut olivat ortodokseina paenneet Turkin suorittamaa kansanmurhaa, olivat ensimmäisiä, jotka pakenivat sekulaarisesta Syyriasta. Kristittyjen vaino ei saanut Yhdysvaltoja heikentämään tukeaan jihadisteille, joko suoraan tai Saudi-Arabian ja Qatarin välityksellä.

Ukraina on Balkanin toisinto. Siellä USA:n rahoittamat (5 miljardia) joukot yhdessä Saksan rahoittamien ryhmien kanssa suorittivat väkivaltaisen vallan vaihdon. Saksa- ja NATO-johtoisen EU:n teollisuuspiirien ahneus edellytti sotilaallis-taloudellista sopimusta Ukrainan kanssa vaikka se oli hiusmartoaan myöten sidoksissa Venäjään. Tämä sidos piti repiä irti väkivalloin. Vaaleilla valittu presidentti Janukovich oli muuttunut Hitleriksi ja hänet piti vaihtaa

fasistisia soihtukulkueita järjestävien kaartien avulla. Väkivaltaiset joukkiot polttivat Odessan ammattiyhdistysten talon sisälle kymmenittäin ihmisiä. Kun Venäjä pelasti henkensä puolesta pelkäävät krimiläiset presidentti Putin muuttui Hitleriksi. Mainostoimisto Hill&Knowlton sai tehtäväkseen propagoida tämä kuva maailmalle.

On mielenkiintoista, että hiljattain on päätetty perustaa Kosovon albaaniteroristeja tutkiva oikeusistuin. On jännittävää nähdä jättävätkö nämä huume- ja elinkauppiat, joita USA ja muut NATO-maat käyttivät hyväkseen Kosovon valtauksessa, paljastamatta tausta voimansa. Eli kertovatko nämä poliitikoiksi muuttuneet terroristit, että USA ja NATO- maat varustivat heidät aseilla, satelliitti tiedustelulla sekä muilla varusteilla taistelemaan maan laillista hallitusta vastaan. Paljastavatko he, että serbivastainen propaganda oli suunniteltu tekemään USA:lle mahdolliseksi saada Balkan sotilaallisesti haltuunsa. Että USA kokonaisen vuoden ajan Madeleine Albrightin toimesta pyrki aikaansaamaan sen, että NATO pommittaisi Serbiaa.

20.1.2016 toimittaja Päivärinta päivitteli A-studiossa Sixten Korkmannille sitä, että on epäoikeudenmukaista, että suuret pörssiyhtiöt jakavat suuria osinkoja eivätkä investoi ja kehittää työpaikkoja vaikka maassa on massiivinen työttömyys? Korkman myönsi, että se on epäoikeudenmukaista, mutta maailma on nykyisin tällainen.

Kun kauhistelin eilen balkanilaiselle ystävälleni kenraali Smithin lausuntoa, hän vain totesi “nämä ovat hirviöitä”. Kuulummeko siis näiden NATO-hirviöiden porukkaan vain siksi että maailma on tällainen?

Avainsanat:

- NATO,
- USA:n ja Saksan valtapolitiikka,
- Balkan,
- hirviömäinen epäinhimillisyys,
-

Arrogantit Saksa ja USA nyt Syyrian kimpussa

- Perjantai 29.1.2016 klo 17:09
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Uutisissa todettiin YK:n apulaispääsihteeri Jeffrey Feltmanin todenneen, että Syyrian neuvotteluissa osapuolet eivät ole samassa huoneessa. Mieleeni muistuvat Rambullein neuvottelut, joissa Jugoslavian hallituksen ja Kosovon albaaniterrortien oli määrä neuvotella, mutta kertaakaan neuvottelijat eivät olleet samassa huoneessa. USA ja Saksa halusivat päästä pommittamaan Jugoslaviaa tavoitteisiinsa pääsemiseksi.

USA painosti albaaneja suostumaan neuvottelun ehtoihin, mistä palkinnoksi Kosovo saisi itsenäisyyden kolmen vuoden kuluessa. Ratkaisumallina oli se, että serbit eivät suostuisi, jolloin pommitukset voisivat alkaa. Viimeisen päivän aamuna pöydille tuotiin Rambullein 2. osa, johon kukaan ei ollut ehtinyt tutustua ja joka pidettiin julkisuudelta piilossa. Siinä serbien olisi pitänyt suostua koko Jugoslavian NATO- miehitykseen, sallia NATO:lle kaikki oikeudet, mutta ei mitään vastuuta. Toisin sanoen NATOa ei saisi vastuuseen mistään rikoksista. Selvää oli, että mikään itsenäinen valtio ei hyväksyisi tuollaista ehdotusta.

Sen jälkeen - ja viitaten suomalaisen Helena Rannan paikkansa pitämättömiin väitteisiin, että Racakissa olisi tapahtunut joukkomurha ja ”rikos ihmisyyttä vastaan” - NATO alkoi pommittaa eurooppalaista maata ja sen pääkaupunkia Belgradia, jota fasistit olivat pommittaneet jo II maailmansodan aikana. USA:n ja NATO-Saksan toimet pidäkkeettömässä ahneudessaan, rasismissaan ja siksi että he voivat toimia ilman, että he joutuvat vastuuseen rikoksistaan, muistuttavat fasismia.

Luin eilen Voltairenet. org sivustolta Lähi-idän asiantuntija Thierry Meyssanin laajan artikkelin siitä kuinka Yhdysvallat ja Saksa suunnittelivat Syyrian tuhoamista ja hallituksen vaihdosta jo vuodesta 2001 lähtien. Meyssan kuvaa tarkasti kuinka Libanonin pääministeri Rafic Haririn murha lavastettiin Yhdysvaltojen Beirutin suurlähettilään ja saksalaisen ajatushautomon johtajan Volker Perthesin toimesta Syyrian ja Libanonin presidenttien syyksi.

Vuonna 2008 Yhdysvaltojen silloinen ulkoministeri Condoleezza Rice esitelmöi Bilderberg ryhmän kokouksessa kuinka on syytä kaataa Syyrian hallitus. Hänen rinnallaan olivat Volker Perthes ja Bassama Kodmani, josta myöhemmin tuli Syrian National Councilin perustaja.

Maaliskuussa 2011 Volker Perthes julkaisi yleisökirjoituksen New York Timesissa haukkuen presidentti Assadin puheen Syyrian parlamentissa, jossa puheessa presidentti kritisoi Syyrian hallitusta vastaan toimivaa salaliittoa. Perthesin mukaan ”vallankumous” oli meneillään ja Assadin on syytä lähteä.

Saksa tuki muslimiveljeskuntaa Tunisiassa ja Egyptissä ja koordinoi CIA:n pyynnöstä muslimiveljeskunnan kansainvälistä koordinoitua Aix-la Chapellissa.

Volker Perthesin vaikutuksesta Saksan ulkoministeri Guido Westerwelle julisti, että muslimiveljeskunta ei ole islamistinen vaan "islam- vaikutteinen".

Tammikuussa 2012 Jeffrey Feltman, tuolloin USA:n ulkoministeriön Lähi-idän johtaja, pyysi Volker Perthesia johtamaan "päivä tapahtumien jälkeen"- ohjelmaa, jossa suunniteltaisiin Syyrian seuraavaa hallitusta.

"Day after" tai "päivä tapahtumien jälkeen" sai kokoon 45 Syyrian opposition jäsentä. Sitä rahoitti puolustusministeriön alainen US institute of Peace. Se sai aikaan ensimmäisen luonnoksen, jossa edellytettiin Syyrian ehdotonta antautumista (vrt Jugoslavian NATO-miehitys). Tästä tuli Yhdistyneiden kansakuntien pakkomielle sen jälkeen kun Jeffrey Feltman oli valittu YK:n poliittisten asioiden johtajaksi kesäkuussa 2012.

Perthes- Feltman suunnitelma on Meyssanin mukaan seuraava:

- Syyrian kansan itsenäisyys mitätöidään
- Perustuslaki kumotaan
- Presidentti vapautetaan tehtävistään (mutta varapresidentti hoitaa juoksevat asiat)
- Parlamentti hajotetaan
- Ainakin 120 johtajaa todetaan syyllisiksi ja estetään astumasta mihinkään poliittiseen tehtävään, sen jälkeen syytetään ja tulevat tuomituiksi kansainvälisessä tribunaalissa
- Sotilastiedustelun, poliittisen ja yleisen turvallisuuden järjestelmä puretaan
- "Poliittiset" vangit vapautetaan ja terrorismin vastaiset toimet lopetetaan
- Hezbollah ja Guardians of the Revolution pakotetaan vetäytymään; sitten ja vasta sitten "kansainvälinen yhteisö" ryhtyy taistelemaan terrorismia vastaan.(ylläolevat ovat Jeffrey Feldmanin julkaisemattomia asiakirjoja)

Kylmät väreet tuntuvat väkisinkin selkäpiissä kun ajattelee sitä, että henkilöt, jotka ovat vuodesta 2001 lähtien suunnitelleet Syyrian tuhoamista valtiona, ovat nyt YK:n virkamiehenä ja Saksan ulkoaisainhallinnon ja Bilderberg ryhmän asiantuntijoina johtamassa Syyrian "rauhanneuvotteluja" kaikkien näiden sotavuosien jälkeen, jotka ovat olleet täynnä provokaatioita, joilla on pyritty mustamaalaamaan Syyrian hallitusta ja nostamaan uskontopohjaista fanatismia edustavia kirjavia ryhmiä.

Jugoslavian hajottamissotien aikana Saksa ja USA ja näiden maiden tavoitteita tukeva media ylläpiti käsitystä, että kalifaattia rakentava Bosnian presidentti Izatbegovic oli maltillinen muslimi ja serbit fasisteihin rinnastettavia rikollisia. Tuolloin USA:n ja Saksan tavoitteena oli tuhota Jugoslavia ja ottaa Balkan sotilaallisesti ja taloudellisesti haltuun. Moni muu valtio on tässä välillä tuhottu, mutta syyrialaisen kulttuurin tuhoaminen ja sekulaarisen valtion muuttaminen

uskonnolliseen fundamentalismiin ja vastakkainasetteluun pohjautuvaksi alueeksi, kuolleiden ja pakolaisten virraksi on kammottavaa.

Yhdysvallat on pystynyt muuttamaan YK:n vihaan ja kiristykseen pohjautuvaksi järjestöksi. Rakentamallaan sotilastukikohtien verkostolla Yhdysvallat on luonut lojaliteettien verkoston, joka pohjautuu viholliskuvien rakentamiseen ja vihan ilmapiirin ylläpitämiseen.

Suomen media käyttää lähteinään Yhdysvaltojen hallituksen lakeijoita Washington Postia ja New York Timesia. Yle käyttää Yhdysvaltojen ex suurlähettilästä ohjelmamannekiinina. Yhdysvaltojen sotilaat esitetään vaarattomina hiihtomäessä kupsahtelevina pullukoina. Viihteellä ja puolitotuuksilla peitetään todellisuus, eli se, mistä viha ja uudenlainen epävarmuus kumpuaa. USA:n miehittämä Saksa ei ole itsenäinen vaan se toimii tai sen on pakko toimia kuten rikollispomo vaatii.

Demokraattien presidenttiehdokas Bernie Sanders sanoi RT:n haastattelussa pari vuotta sitten, että Obama teki suuren virheen heti presidenttikautensa alkaessa. Hänen olisi tullut saattaa edellinen hallitus vastuuseen sotarikoksista. Vain siten Yhdysvallat olisi voitu pelastaa.

Avainsanat:

- Syyrian hajottaminen,
- USA:n sotarikokset,
- Saksa,
- USA,
- Syyrian neuvottelut,
- Rambuilletin neuvottelut,
- rankaisemattomuuden periaate

Suomelta on loppunut herraonni

- Lauantai 13.2.2016 klo 10:09
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Keskustelimme aamukahvipöydässä Suomen menetetystä herraonnesta. Olin herännyt varhain aamulla mielessäni kiertäneisiin blogin aiheisiin. Koen Yhdysvaltojen röyhkeän lentosotaharjoituksen Suomen Karjalassa olevan vastoin suomalaisten enemmistön halua pysyä liittoutumattoana ja elää rauhassa naapureidensa kanssa.

Tasavallan presidentti Niinistö oli aloittanut tapaamisen Münchenissä Venäjän pääministeri Medvedevin kanssa luennoimalla; “olette antanut haastattelun” kuten Kultarannan ulkopoliittisessa seminaarissa Kudrinille tai Yliopistolla puhuneelle kenraalille. Niinistö asettuu oppimestariksi asiassa, jossa hän on väärässä. Sen lisäksi hän pitää absurdin läksytyksensä kameroiden edessä julkisesti.

Martin Scheinin, kansainvälisen oikeuden professori ja Suomen ehkä paras asiantuntija tällä alueella totesi eilen Venäjän olevan oikeassa. Venäjällä ei ole oikeutta estää Suomeen haluavia ulkomaalaisia pyrkimään Suomeen. Siten on puhtaasti Venäjän hyvän tahdon varassa kuinka paljon Venäjä jarruttaa läpikulkua, jos jarruttaa, miksi jarruttaisi?

Suomen media on tukenut kaikin tavoin presidentin lähestymistapaa. Presidentti vuorostaan on vaikenemisella tukenut Venäjään ja venäläisiin kohdistuvaa rasismaa monin tavoin. Venäläisiin kohdistuva vihapuhe ja rasistinen asennoituminen on muuttunut hyväksyttäväksi ja ulkopoliittisesti lähes toivottavaksi. Media erityisesti Yle, Helsingin Sanomat ja Iltä Sanomat raportoivat tarkoitushakuisen valheellisesti Ukrainasta ja Syyriasta. Presidentti Poroshenkon korruptoituneisuus ja kyvyttömyys vaikuttaa äärioikeistolaisen osin neo-fasistisen parlamenttinsa piittaamattomuuteen Minskin sopimuksen täytäntöönpanosta ei tule mediassa huomioiduksi. Se että Poroshenko ei pysty järjestämään edes alkeellista yhteisneuvottelua normaaleita ihmisoikeuksia edellyttävien Itä-Ukrainan edustajien kanssa ei kohota edes kulmakarvoja.

Syyriassa vuorostaan Aleppon tilanteesta annetaan valheellista tietoa. Aleppon suurin osa on ollut hallituksen laillisessa hallinnassa koko sodan ajan. Eri vaiheissa eri kapinallisryhmät Al-Nusrasta Isikseen ovat tunkeutuneet Aleppoon ja pitäneet osia siitä kuristusotteessa. Nyt kaupungista pakenevat terroristit ja heidän tukijansa, osittain siviilit, ovat muodostaneet Turkin rajalle todellisen terroristien “pakolaisleirin”, jota terroristijärjestöt hallitsevat. Sosiaalipornoa tarjoava Yle:n Antti Kuronen esittää jihadistit “siviileinä” ja antaa lasten kertoa minkä maalaisia pommittavat lentokoneet ovat. Kurosen säännönmukainen viesti on, että Venäjä on paha ja terroristit, joita Kuronen nimittää oppositioksi ovat hyviä.

Propaganda on väsyttävän samanlaista oli sitten kysymys terroristeista Afgan-

istanissa, Balkanilla tai Lähi-Idässä. Silloin kun terroristit palvelevat USA:n geopolitiikka, he ovat Suomenkin median mukaan hyviä.

Yhdysvallat, Saudi-Arabia, Turkki ja eräät EU-maatkin ovat rahoittaneet ja tukeneet Syyrian laillista hallitusta vastaan taistelevia ryhmiä. Ne ovat vastuussa pitkäksi venyneestä sodasta koska heidän päätavoitteensa on ollut sekulaarisen hallituksen vaihdos. Assadin kaatamisen pitkittyessä Syyrian kansan kärsimykset kasvavat. Siitä USA ei piittaa. Pakolaiset tulevat Eurooppaan ja Turkki toimii eräänlaisena sifonina. Läpi voidaan päästää terroristeja yhtä hyvin kuin avuntarvitsijoitakin. Yhdysvallat meren takana on suojassa aiheuttamansa katastrofin vaikutuksilta.

Miksi Venäjän tulisi kantaa vastuu USA:n ja sen NATO-liittolaisten sotapolitiikasta? Miksi Venäjän tulisi kantaa vastuu Irakin, Syyrian, Libyan pakolaisvyörystä? USA:n pommitukset ja koko Irakin tekeminen elinkelvottomaksi on synnyttänyt pakolaisaallon, jossa ei pelkästään paeta fyysistä henkeä uhkaavaa vaaraa, vaan paetaan sitä, että uraani- ja fosforipommien jäljiltä maa on elinkelvoton. Irakin henkinen ja fyysinen tila ei suo mahdollisuutta edes lähes normaaliin elämään. USA tuhosi Vietnamin ja Laosin elinkelvottomaksi agent orange myrkyllä, miinoilla ja pommeilla, Jugoslavian köyhdytettyä uraania sisältäneillä pommeilla. Afganistanin edelleen jatkuva sota ja USA:n ja sen liittolaisten mielivalta on tarttunut suomalaisiinkin. Suomalaiset osallistuvat Afganistanissa sotaan, mikä tähän astisen lainsäädännön mukaan olisi laitonta. Tämä kielletään niinkuin moni epämiellyttävä asia lakaistaan maton alle Suomen ulkopolitiikassa.

Kahvipöydässä pohdimme ketkä presidenteistämme olisivat voineet toimia yhtä vahingollisesti Suomen etua ajatellen kuin nykyinen. Halonen ei, Ahtisaari kyllä, Koivisto ei, Kekkonen ei, Paasikivi ei, Mannerheim ja Ryti kyllä, Kallio ei, Svinhufvud kyllä, Relander kyllä, Ståhlberg ei.

Avainsanat:

- Suomen presidentit,
- ulkopolitiikka,
- sotilaspoliittinen konfrontaatio,
- ulkopolitiikkaa nöyryyttämällä,
- Suomen raiskaaajat

Rikollinen kansainvälinen oikeusjärjestelmä USA:n maailmanvallan palveluksessa

- Keskiviikko 17.2.2016 klo 14:57
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhden prosentin taloudellinen, usein väärä ja rikollinen vallankäyttö yhdistettynä USA:n viholliseen nimeämiin valtioihin kohdistuvaan taloudelliseen ja sotilaalliseen vallankäyttöön on saanut uudeksi tukijalakseksi ”oikeudellisen vallankäytön”.

Yhdysvallat ja sen liittolaiset NATO-EU -maat ovat ottaneet tavakseen pystyttää ja rahoittaa oikeusistuimia. Ne toimivat itse aiheuttamiensa sotien kauhujen peittelemiseksi siten, että kriisien aikana USA-NATO-EU- media nostavat USA:n ja sen liittolaisten uhrin syytä. Kun voitettu sota ei riitä historialliseksi todistuskappaleeksi uhrien pahuudesta ja syyllisyydestä USA ja NATO perustavat ja rahoittavat oikeusistuimen, joka pystyy juridisin termein osoittamaan vankeuteen saatetut ”sotarikolliset” syytä sotiin kauhuihin USA:n ja NATO:n asemasta.

Tänään 17.2.2016 saimme tietää YK:n entisen pääsihteerin Boutros Boutros-Ghalin kuolemasta. Hän oli viimeinen pääsihteeri, jolle kansainvälinen oikeus ja oikeudenmukaisuus vielä merkitsivät jotakin. Hän uskalsi painostaa Yhdysvaltoja maksurästeistä ja kieltäytyi valtuuttamasta NATO:a pommittamaan serbejä Bosnian sodan aikana. Boutros-Ghali tiesi Yhdysvaltojen ja NATO-Saksan osuuden Kroatian uusfasistien ja Bosnian jihadistien muslimien laittomassa aseistamisessa ja kouluttamisessa. Serbien syyllistäminen oli osa NATOn väkivaltaisen Bosnian haltuunoton näytelmää.

Helsingin Sanomat kertoo tänään kuinka Reutersin mukaan Sarajevolaiset (tarkoitti ilmeisesti Sarajevon jihadistien presidentti Izetbegovicin kannattajia) ilkkuivat Boutros Boutros-Ghalille tämän pysyessä kannassaan.

Elokuussa 1995 samat muslimit tekivät provokaation, jossa Sarajevon hedelmäkentälle syösty ammus surmasi väkijoukon. Izetbegovic syytti omasta provokaatiostaan välittömästi serbejä. Hän vaati serbijoukkojen pommittamista. YK:n pääsihteeriltä olisi tarvittu pommittamiseen valtuutus. Boutros Boutros-Ghali oli lentokoneessa ja tavoittamattomissa. Sen sijaan, että olisi odottanut koneen laskeutumista ja puhelinyhteyttä pääsihteerin, apulaispääsihteeri Kofi Annan antoi valtuutuksen pommittamisen aloittamiseen. Kolmekymmentäyhdeksän tuntia toriräjähdyksen jälkeen NATO:n yhdysvaltalaiset pommikoneet olivat uraanipommitukseen serbien niskassa. Näin toimien Kofi Annan ansaitsi seuraavan pääsihteerin paikan ja USA esti vetollaan Boutros Boutros-Ghalin uudelleen valinnan.

Presidentti Clintonin ja Saksan ulkoministeri Klaus Kinkelin aloitteesta pystytettyyn Jugoslaviatribunaaliin haastettiin serbejä, jotka eivät olleet alistuneet sotilaalliseen Bosnian ylikansalliseen haltuunottoon.

Bosnian jälkeen Suur-Albanian kalifaattia rakentavat albaaniterroristit tulivat

USA:n ja NATO-Saksan pyrkimysten toteuttajiksi. Albanian rajan yli tulevat ns Kosovon vapautusarmeijan rikolliset ajoivat serbit ja maltilliset albaanit kodeistaan.

Albaaniterroristien rikoksia katsottiin läpi sormien, mutta Jugoslavian serbipresidentti Slobodan Milosevic haastettiin oikeuteen vastaamaan “sotarikoksista” ja “rikoksista ihmisyyttä vastaan”. Jugoslaviatribunaali ei pystynyt näyttämään toteen syytteitään. Yhdenkään ainoan albaanisiviilin henkeä ei ollut hänen tilillään.

ICTY pyrki lahjomaan todistajia, joiden kuulustelut on nähtävissä ICTY:n videoilla. Tuomioistuimien käytti myös suojeltuja nimettömiä todistajia, mutta turhaan. Vuorokautta ennen kuolemaansa presidentti Milosevic ilmoitti kirjeessä pelkäävänsä tulevansa myrkytetyksi. Hän kuoli - ellei myrkytettynä niin piittaamattomuuden ja hoidon laiminlyönnin seuraksena. Kuolema aiheutti sen, että hän ei saanut virallisesti puhdistettua mainettaan, mutta jokainen joka tutkii ICTY:n materiaalin, tietää hänen olleen syytön, vaikka ei hänestä muuten pitäisikään.

Tutustuin Euroopan neuvoston kidutusta ja ihmisarvoa alentavaa kohtelua tutkivan komitean psykiatrian asiantuntijana komitean periaatteisiin. ICTY pitää syyttämäänsä henkilöitä olosuhteissa, jotka muistuttavat kidutusta ja ihmisarvoa alentavaa kohtelua. Scheveningen vankila on eräänlainen Guantanamon versio, jossa syytetyiltä viedään ihmisarvo riippumatta siitä ovatko he objektiivisesti ja kansainvälisen juridiikan mukaan syyttömiä vai syyllisiä.

Lockerbien kylään räjäytyksen seurauksena pudotetun koneturman oikeudenkäyntiä voisi pitää myös farssina ellei se olisi traaginen. Aljazeeran erinomainen dokumentti osoittaa, että syyllinen ei voinut olla se Libyalainen henkilö, joka turmasta tuomittiin. Skotlannin oikeusistuimien tarkastus valiokunta tiesi jo ennen kuin Haagin oikeusistuimien perustettiin, että henkilö ei ole syyllinen.

Tämän libyalaismiehen syylliseksi osoittamista tarvittiin, jotta Gaddafi ja Libya voitiin päättää teon tekijäksi. “Kansainvälinen yhteisö” oli USA:n johdolla etukäteen julistanut Libyan syylliseksi ja asettanut talouspakotteet. Päästäkseen irti talouspakotteista ja takaisin “kansainväliseen yhteisöön” Gaddafin oli otettava syyllisyys niskoilleen ja maksettava korvauksia uhrien omaisille.

USA oli yrittänyt murhata Gaddafin ohjuksella 1986. Lockerbie oli toinen yritys tuhota hänet. Hyökkäys Libyaan ja haastaminen ICC -rikostuomioistuimeen siitä, että Gaddafi vastusti vallankaappausta maassaan, oli kolmas. NATO yritti murhata Gaddafin hänen poikansa kotiin suunnatulla ilmaiskulla, jossa kuoli Gaddafin lapsenlapsia, mutta Gaddafi itse oli jo poistunut paikalta. Joitakin päiviä myöhemmin NATO onnistui murhaamaan hänet ilmaiskun ja paikallisten seivästäjien yhteistyöllä.

NATO pommitti 1999 Jugoslaviaa väittäen Milosevicin syyllistyvän albaanien huonoon kohteluun ja kodeista karkottamiseen. Tosiasiassa albaanit ja serbit pakenivat terroristeja ja heidän summittaista väkivaltaansa.

Ennen pommituksia 34.000 Kosovon asukasta, serbiä ja albaania oli joutunut lähtemään kodeistaan. Pommitusten alettua pakolaisia oli satoja tuhansia. USA, NATO-Saksa ja muut NATO-maat ryhtyivät Jugoslavian laittomiin pommituksiin. Presidentti Milosevic yritettiin murhata. Osa serbialaisista muistaa vielä toisen maailmansodan Hitlerin Saksan pommitukset. Miten NATO:n pyrkimys miehittää Jugoslavia (Rambuillet'in Jugoslavian hylkäämä II liite) eroaa natsi-Saksan valloituspommituksesta.

Media oli vuosien propagandalla syyllistänyt serbejä. Serbien haastaminen Jugoslavia tribunaaliin Haagiin tuntui luonnolliselta. NATO:on kohdistuu rankaisemattomuuden periaate kuten USA:an. Jugoslavia ei voinut haastaa NATO:a oikeuteen maailman suurimmasta sotarikoksesta, sodan aloittamisesta. ICJ totesi, että Jugoslavia ei voi haastaa NATOa oikeuteen koska se ei ole YK:n jäsen. USA ja NATO-EU olivat riistäneet Jugoslavalta, YK:n perustajavaltiolta YK-jäsenyyden.

ICJ totesi Kosovon itsenäistymisen lailliseksi. Kosovon oli juridisesti osa Serbiaa. Se oli NATO:n miehittäjä ja YK:n hallinnoima. Sillä oli terroristijoukoista muodostettua aseellista voimaa. Talous oli suurelta osin huume- ja elinkaupan varassa, mutta siellä oli valtava USA:n sotilastukikohta Bondsteel.

Kansakunta saa äänestää itsenäistymisestä totesi International Court of Justice. Voitko sen paremmin sanoa?

Avainsanat:

- ICTY,
- ICTR,
- ICJ,
- ICC,
- Milosevic,
- Gaddafi,
- Boutros-Ghali,
- Kofi Annan,
- NATO,
- Saksa,
- USA

Suomen media USA:n kybersodan palveluksessa

- Sunnuntai 21.2.2016 klo 11:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen media on USA:n kybersodan palveluksessa. Suomen mediasisältöjä ei mikään eroita Yhdysvaltojen sotahaukkojen informaatiotosodasta. Suomalaisten toimittajien heikkoa itsetuntoa näyttää palvelevan se, että he pitäytyvät Washington Postin, New York Timesin ja muiden USA:n hallituksen militaristisen osan äänitorvien tietomaailmassa.

Seuraan The Nationia, jonka todellisuus on toinen. Steven Cohen, joka on eläkkeellä oleva Princetonin yliopiston Venäjä-tutkimuksen professori, kuuluu lehden vakituisiin kirjoittajiin. Hänen kirjoituksistaan ja haastatteluistaan mm. John Batchelor show'ssa viikottain, avautuu toinen todellisuus. Hän tuntee henkilökohtaisesti Yhdysvaltojen kansainvälisen politiikan konkareita kuten Henry Kissingerin. Samoin hän tuntee tällä hetkellä vallassa olevia politiikan sisäpiiriläisiä. Siten hänen kirjoituksensa peilaavat todellisuutta, jota Suomen tiedotusvälineistä voi vain unelmoida kokevansa.

Suomen media on sitoutunut käsittelemään Ukrainaa Yhdysvaltojen taloudellista ja sotilaallista valtaa käyttävien tahojen näkökulmasta. Suomen media vaikenee täysin siitä, että Yhdysvallat ja EU ahneuksissaan olivat valmiit hyväksymään väkivaltaisen vallankaappauksen. Syksyllä 2013 pidettiin Jaltalla kokous, jossa suunniteltiin Ukrainan haltuunotto. Osanottajiin kuuluivat useat Ukrainan oligarkit, molemmat Clintonit ja monet Euroopan vaikuttajat.

Suomen media on molemmilla kielillä vaiennut siitä, mihin vallankaappauksen suorittaneet äärioikeistolaiset joukot olivat ryhtymässä Itä-Ukrainassa. Väkipolta, terrori ja ihmisoikeuksien riisuminen olivat ohjelmassa. Ohjelmassa oli Kroatiassa suoritettun serbien etnisen puhdistamisen kaltainen sorto, jonka NATO-EU hyväksyi.

Mikä Ukrainassa kiinnostaa Yhdysvaltoja ja EU:n teollisuuspiirejä? Yhdysvallat on nimittänyt Poroshenkon ja suojattinsa pääministeri Jatshenjugin avulla ulkomaalaisia ministereitä. Valtiovarainministeri on yhdysvaltalainen sijoittaja. Talousministeri, joka hiljattain erosi, oli Liettuasta, terveysministeri Georgian. Odessan kuvernööriksi nimitettiin maanpaossa oleva Georgian entinen presidentti.

Mitä Yhdysvallat ja EU sitten haluavat Ukrainasta paitsi entistä halvempaa työvoimaa EU:n nyrkkipajoihin? Liuskekaasu ja Monsanto geenimuunneltua viljaa viljelevä Ukrainan musta multa lieenee näköpiirissä. Ukrainan kautta sitten vyöryisi geenimuunneltua viljaa EU-maihin kunhan TTIP saadaan siihen malliin, että geenimuunneltu vilja muuttuu arkipäiväksi. Soros on luvannut sijoittaa 1 miljardin geenimuunnellun viljan viljelyn edistämiseen.

Kuten lähihistoria on osoittanut, Yhdysvallat ja NATO-EU ovat valmiita aseellisen väkivallan käyttöön tavoitteidensa saavuttamiseksi. Itä-Ukrainalaisten

varsin tavalliset ihmisoikeustavoitteet olisivat helposti tavallisella järjellä ajateltuna tavoitettavissa. Suomen media ei yllä ihmisoikeusajatteluun, kun tärkeämpänä tavoitteena on toteuttaa Yhdysvaltojen ja NATO-EU:n tavoitteita.

Yhdysvaltojen ja NATO-EU:n niiden ulkopuolisia valtioita hyväksikäyttävä asenne näkyy viimeistään siinä, että Yhdysvaltojen armeija käyttää hyväkseen Suomea aggressionsa Venäjää vastaan. Samalla tavalla se käyttää hyväkseen EU:ta saattamalla sen kaaokseen omien Irakin ja Afganistanin sotien synnyttämällä pakolaisvirroilla. Ylläpitämällä Suomen median visusti vaikenemaa Ukrainan kriisiä Yhdysvallat ja NATO-EU pyrkivät kohdistamaan kritiikin Venäjään, jolla ei ole mitään osuutta USA-NATO-sotiin eikä Ukrainan kriisin aloittamiseen. Päinvastoin. Venäjä tarjosi hädänalaiselle Ukrainalle syksyllä 2013 13 miljardin lainaa Kiinan tarjotessa 8 miljardia. Venäjä ehti maksaa 3 miljardia, jonka takaisinmaksussa Ukraina venkoilee. USA oli sen sijaan sijoittanut apulaisulkoministeri Nulandin mukaan 5 miljardia Ukrainan destabilointiin.

Nyt Yhdysvallat haluaa pakolaisten lisäksi syöttää EU-kansalaisille geenimuunneltua viljaa. Venäjä on kieltänyt geenimuuntelun. Siten Venäjästä on tulossa suuri puhtaan viljan tuottaja. Talouspakotteiden eräänä tarkoituksena on pakottaa EU-kansalaiset muuntamaan todellisuudentajunsa Venäjä-kielteisiksi. Toistamalla Ukrainan tapahtumien kulku kerta toisensa jälkeen valheiden ja puolitotuuksien virraksi Suomen media toteuttaa puhdasta USA:n ja NATO-EU:n taloudellisen ja sotilaallisen vallankäyttäjien pyrkimyksiä.

Taloudellinen ruuvipenkki on menetelmä, jolla vastahakoiset kansat saadaan alistumaan. Ei ole vaikeata kuvitella Serbian asukkaiden raivoa, kun maan johtajat ovat Suomen lailla sitoneet Serbian NATO:n isäntämaasopimukseen. Ensin USA-NATO-joukot pommittavat maan siviilikohteet, autotehtaat, koulut, sairaalat, sillat, sähkölinjat, öljyvarastot puhumattakaan ihmisistä. Sen jälkeen ”sijoittajat” ottavat maan haltuunsa koska köyhtyneellä taloudellisesti murskatulla maalla ei ole kykyä itse jälleenrakentaa maata. USA-NATO-maat ottavat myös tiedotusvälineet haltuunsa, joissa serbeille kerrotaan, että pommitukset olivat ”oma vika”.

Vain 15 vuotta pommitusten jälkeen, kun murskatut rakennukset edelleen törrötävät keskellä Belgradia, Serbia liitetään NATO:n isäntämaasopimukseen. Pommittajien vasalliksi. Se on tietysti ehtona pääsulle ”kansainväliseen yhteisöön”, lähentymään EU:a, joka alunalkaenkin Saksan johdolla oli hajottamassa Jugoslaviaa.

USA-NATO-EU on väkivaltaan turvautuva organisaatio, jonka väkivaltaa Suomen media myötäilee. Eihän media muuten olisi osa ”läntistä arvoyhteisöä”.

Avainsanat:

- NATO,
- läntinen arvoyhteisö,
- Suomen media USA:n palveluksessa,
- Ukraina,

- Monsanto,
- Soros,
-

Suomessa asuvien venäläisten mediankäyttö ja Suomen kokonaisturvallisuus

- Maanantai 29.2.2016 klo 10:16
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat referoi Itä-Suomen yliopiston tutkimusta Suomessa asuvien venäläisten mediankäytön vaikutuksesta Suomen kokonaisturvallisuuteen. Venäjän median ja Suomen median tiedonvälityksen sisällön erilaisuuden koetaan voivan vaikuttaa kielteisesti Suomen kokonaisturvallisuuteen. Lähtöoletus ilmeisesti on se, että Suomen media puhuu totta ja Venäjän media johtaa venäläisiä harhaan. Siten venäläisen tiedon omaksuminen johtaisi Suomen turvallisuusuhan kasvuun. Artikkelissa huokaistaan helpotuksesta koska Yle on alkanut lähettää venäjänkielisiä uutisia.

Olen seurannut erityisesti Yhdysvalloissa asuessani sikäläisiä uutisia. Nykyisin seuraan valikoivasti joitakin yhdysvaltalaisia nettilehtiä ja tilaan the Nationia. The New York Review of Books on muuttunut viime vuosina enkä tuhlaa siihen enää aikaani. Democracy now TV-kanava ja John Batchelor show’n prof. Steven Cohenin haastattelut ovat mielestäni rehellisyyteen pyrkiviä ja demokratiaa tukevia yhdysvaltalaisia tietolähteitä jokamiehelle.

Espanjassa asuessani seurasin BBC:tä sekä tilasin belgialaista De Morgen päivälehteä ja luin El Pais’ia. Jos El Pais’ia vertaa Helsingin Sanomiin se on kulttuurisesti ja sivistyksellisesti HeSa:n yläpuolella. De Morgen on 15 vuodessa kaupallistunut eikä siinä ole enää kuin satunnaisesti sille aiemmin tyypillistä tutkivan journalismin otetta.

Aljazeera oli lähtölaukauksensa jälkeen erinomainen. Sen tiedonvälitys kuvasi globaalin vallankäytön näkökulmasta yksityiskohtia eri puolilla maailmaa. Sillä oli erinomainen paikallistuntemusta omaava toimittajaverkosto. Tämä erinomaisuus rapisi sen jälkeen kun ensimmäinen palestiinalainen, luova ja lahjakas toimitusjohtaja joutui väistymään. “Arabikeväästä” lähtien uutisvälitys on politisoitunut myötäilemään qatarilaisen omistajan sunnimieltymyksiä. Globaalin vallankäytön näkökulma on myös katoamassa Aljazeeran päästyä USA:n markkinoille.

BBC vuorostaan hätkähdytti Irakin sodan alkaessa menollaan valtion edellyttämään sodan myötäilyn virtaan. Kanava tuntuu teknokraattiselta ja uutisten sisältö heijastaa lännen valtamediaa. Uutisista puuttuvat CNN:n markkinamieltymykset, mutta kanavan ideologisuus tuntuu puuduttavalta.

Viimeiset vuodet olen seurannut rinnakkain Russia Today:ta ja Aljazeeraa. Yle-uutiset on vastenmielinen välttämättömyys. Russia Today:n, nykyisin RT:n seuraaminen on välttämättömyys jotta saa kokonaiskuvan maailman tapahtumista. RT:n uutisissa käytetään tietolähteinä asiantuntijoita, joiden taustasta voi päätellä miten niihin suhtautuu. Suomen Yle käyttää asiantuntijoina enimmäkseen omia toimittajiaan, jolloin objektiivisuuden voi heittää romukoppaan.

Uutiset ovat harhaanjohtavia, vailla kokonaisnäkemyistä jota suomalaisille ei ilmeisesti halutakaan esittää.

Suomen tiedonvälityksen todellisuus paljastui eduskunnan järjestämässä disinformaatio -panelissa, jossa edustettuina olivat HeSa:n päätoimittaja Kaius Niemi, Yle-uutisten vastaava päätoimittaja Atte Jääskeläinen ja ulkoministeriön tiedotuspäällikkö. Atte Jääskeläinen antoi kysymykseen objektiivisesta tiedonvälityksestä vaikuttavan todistuksen. Hän kertoi vaativansa jokaiseen Ukraina-uutiseen tai väitteeseen loppuun tokaisun: Venäjä kiistää! Panelin omahyväisyys ja vallankäytön tuoma oman oikeassaolemisen oikeutus oli huikeaa.

Yhdysvaltojen kongressi on lailla mahdollistanut sodan aloittamisen Venäjää vastaan. Presidentti Obaman ei tarvitse enää uudelleen pyytää valtuutusta siihen. Yhdysvallat on paitsi puolustusministerinsä, myös NATO:n Euroopan joukkojen komentajansa suulla julistanut Venäjän pääviholliseksi. Se on asettanut talouspakotteet Venäjälle ja edellyttänyt EU:n myös asettavan sellaiset huolimatta niiden vahingollisista vaikutuksista useisiin EU-maihin, erityisesti Suomeen.

Venäjä ei ole julistanut edes vihaavansa Yhdysvaltoja tai sen presidenttiä. Se on ainoastaan, presidentti Putinin 2007 Münchenin puheesta lähtien, edellyttänyt, että kaikki maat ovat tasa-arvoisia ja että myös - siis myös Venäjän intressit ja turvallisuusuhat on otettava huomioon.

Ukrainan väkivaltaisesta vallankaappauksesta lähtien Suomen media on 100-prosenttisesti asemoitunut Yhdysvaltojen ja EU:n pyrkimysten tukijaksi, ovat ne pyrkimykset minkälaisia tahansa. Suomen media ei ole sanallakaan kertonut suomalaisille tai venäläisille mitään Yhdysvaltojen roolista Ukrainan tilanteessa. Mielenkiintoista kyllä hollantilaiset oman median varassa ja hallituksen propagandasta riippumatta ovat vaatineet saada äänestä Ukrainan ja EU:n assosiaatiosopimuksesta.

Suomessa asuvat venäläiset tai suomalaiset eivät tiedä mitään assosiaatiosopimuksen sisällöstä saati siitä, mitä se merkitsisi Suomelle tai EU:lle puhumattakaan Ukrainasta. Hollannin hallitus on yrittänyt vaimentaa, sotilaallisista artikloista puhumisen.

Venäjä elää Yhdysvaltojen ja NATO-EU:n jatkuvan sotapropagandan alaisuudessa. Se on ulottanut NATO-sotavoimansa Venäjän rajoille. Venäjän sisällä Yhdysvaltojen rahoittamat kansalaisjärjestöt ovat yrittäneet nakertaa hallituksen luottamusta levittämällä disinformaatiota.

Suomalaiset toimittajat odottelevat presidentti Putinin aseman heikentymistä. Ne käyttävät Venäjälle asemoituneita yhdysvaltalaisia think-tankeja kuten Carnegie- Moskovaa tietolähteenään. Silmälasit ovat tietenkin "sotalasit".

Jos joku uhkaa sinua sodalla, miten vastaat? On selvää, että ensimmäisenä ei tule mieleen lisätä luottamusta tuota uhkaajaa kohtaan. Suomi on liittynyt isäntämaasopimuksella noiden uhkaajien rintamaan. Pitäisikö Suomessa asuvien

venäläisten uskoa itseään vastaan sotimaan valmiiden suomalaisten tiedonvälitystä vai uhatun isänmaansa tiedonvälitystä.

Minä en ole uhattu enkä uhkaaja. Kokemuksesta voin sanoa, että RT tarjoaa monipuolisen YK:n arvoihin perustuvan tiedonvälityksen. Halutessani uutisia Afrikasta, Etelä-Amerikasta ja Aasiasta seuraan Aljazeeraa, jonka Lähi-Idän uutisiin otan lievän vaimennuksen päälle. Yle-uutisia ja ajankohtaislähetystyksiä seuraan säälin ja kauhun tuntein: mitä meille taas syötetään?

Avainsanat:

- Suomen venäläiset,
- venäläisten mediankäyttö,
- Suomen kokonaisturvallisuus ja venäläiset Suomessa

Mikä neuvoksi kun valtamedia valehtelee?

- Sunnuntai 6.3.2016 klo 9:47
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Valtamedian päätoimittajat ovat ilmoittautuneet totuutta puolustaviksi ritareiksi. Miksi sitten päivittäin heidän julkaisemansa uutiset sisältävät paniikin lietsontaa, valheita tai puolitotuuksia, joissa vaihtoehtona ovat vain sävyt? Saat karkeita valheita, peiteltyjä valheita, puolitotuuksia tai hienostuneita valheita tai sitten osasta kokonaisuuteen oleellisesti vaikuttavista tekijöistä vaietaan.

Eilinen 5.3.2016 Helsingin Sanomat tarjoaa oivan esimerkin. Pääkirjoituksessa ”Päätös valmiudesta kuuluu poliitikoille” kerrotaan nopeiden sotilaallisten valmiuksien olevan tärkeitä, koska Venäjä toistuvasti yllättää lännen voimankäytöllä. HeSa:n mukaan yllätysten sarja alkoi Venäjän sotaretkestä Georgiaan.

Kyseessä ei ollut Venäjän sotaretki Georgiaan vaan Georgian hyökkäys Etelä-Ossetian Tshinvaliin ja alkupaloiksi venäläisten rauhanturvaajien tappaminen. Georgian hyökkäys oli huolella valmisteltu Yhdysvaltojen suojatti presidentti Shaakashvilin toimesta nykyinen USA:n varapresidentti Biden tukenaan. Jo ensimmäisen hyökkäyspäivän jälkeen Tbilisin kaduilla hyvin organisoidut rauhanketjut ilmapalloineen belgialaisen mainostoimiston ohjailemana.

Suomen ulkoministeri Alexander Stubb valehteli tarkoituksellisesti siitä, kuka oli hyökkääjä. Hän on kertonut olleensa tuolloin päivittäin puhelinyhteydessä Condoleezza Rice:en, jonka sääriä hän kertomansa mukaan juostessaan ajatteli. Ei ole salaisuus, että Stubb ajaa Yhdysvaltojen agenda ja on jopa George W. Bushin aikana ilmoittautunut etelä-valtiolaiseksi miellyttääkseen sieltä kotoisin olevaa ”ylipääällikköään”.

Pääkirjoitus jatkaa: Kaksi vuotta sitten alkanut Ukrainan horjuttaminen Krimin valtauksella ja sotatoimilla Itä-Ukrainassa vei pohjan luottamukselta (Venäjän ja lännen välillä). Helsingin Sanomat ilmeisesti ajattelee että kun valheen toistaa riittävän monta kertaa, että se muuttuu totuudeksi.

Vuoden 2013 syksyllä presidentti Janukovich näki, Eurooppa-myönteisyydestään huolimatta, että EU:n lähentymissopimus on Ukrainalle liian kallis eikä ainakaan heti toteutettavissa. Hän hankki lainaa ja sai Venäjältä 13 miljardin lainalupauksen ja Kiinalta 8 miljardia. USA oli sijoittanut Ukrainan horjuttamiseen apulaisulkoministeri Nulandin mukaan jo 5 miljardia ja odotti, että oligarkkien ja lännen Jaltan sopimuksen mukaisesti länsi ottaisi Ukrainan haltuunsa. Kommandot oli harjoitettu ja aluksi spontaanit mielenosoitukset helmikuussa halutuunotettu. Muutoksen kannattajat eivät kaihtaneet kymmenien ihmisten tappamista. Tämän väkivallan avulla muodostettiin laiton hallitus, mitä Venäjä ei hyväksynyt. Se ei myöskään hyväksynyt väkivaltaisten joukkojen aietta siirtyä Itä-Ukrainaan ja Krimille suorittamaan niiden alueiden asukkaiden alistamista.

Helsingin Sanomat taikoo totuuden katoamaan ja jatkaa tarinointiaan. Se ottaa

käyttöön, itse keksimänsä epävakauden johdosta, tarpeen liikekannallepanoon ja ikäänkuin kainostellen toteaa, että päätöstä ei ehkä kuitenkaan voisi antaa yhden ministeriön vastuulle!

Toisin sanoen Venäjä-uhalla saadaan nostatettua militarismia, mielellään paniikkia, lisättyä voimatoimia Itämerellä yhteistyössä USA:n ja sen johtaman NATO:n kanssa.

Aina hillitty Unto Hämäläinen muuntaa totuutta hienovaraisemmin. Hän tarinoi pitkästi presidentti Niinistöstä kietoen artikkelin Suomen lähihistoriaan. Hämäläinen toteaa Ukrainan sisäisestä vallankumouksesta että ”Venäjäkin oli siihen osallisena, nyt häviäjien puolella. Venäjän tukema presidentti Janukovits ajettiin maanpakoon (ikäänkuin sadussa) ja sai turvapaikan Putinin hoivista.”

Käsittääkseni Janukovits ei ollut sen enempää Venäjän tukema kuin eitukemakaan. Venäjä tuki vaaleilla valittua laillista presidenttiä ja laillista parlamenttia.

Sitten Hämäläinen siirtyy kertomaan kuinka Venäjä ei hyväksynyt Ukrainan uutta länsimielistä hallitusta vaan aloitti kovaotteisen painostuksen. Unto Hämäläinen unohtaa ehkä tarkoituksella kuinka verinen tuon ”hallituksen” valankaappaus oli ollut. Länsi tai ainakaan osa länttä ei tunnustane gangsterihallitusta omakseen. Sen kannattajat levittivät fasistisia lippuja parlamentin seinien koristeeksi, heittivät polttopulloja ei-toivottujen poliittisten johtajien koteihin, polttivat elävältä ammattiyhdistysten taloon kymmeniä sinne pakenneita ihmisiä Odessassa.

Hämäläinen kuvaa kuinka Putinin otteet hirvittivät Niinistöä. Siis Putinin, ei valankaappaushallituksen tai oligarkkien yksityisten armeijoiden valta.

Kaaosta hyväkseen käyttäen USA, jonka osuutta vielä kahden vuoden jälkeenkään Suomen valtamedia ei ole paljastanut, alkoi infrastruktuurin haltuunoton. Varapresidentti Bidenin poika Hunter nimitettiin Puolan entisen presidentin kanssa Ukrainan suurimman yksityisen energiayhdistyksen hallitukseen.

Soroksella on omat suunnitelmansa GMO-viljelyn suhteen Ukrainassa. Yhdysvallat ajaa GMO:n hyväksymistä TTIP:n yhteydessä. Yhdysvaltojen hallitus rahoittaa ja kouluttaa pahamaineista neofasistista Azovin pataljoonaa.

Hämäläinen kuvaa ETYJ:juhlakouksenabsurdeja tapahtumia kuin ne olisivat asialliset ja diplomatian ja kansainvälisten säädösten mukaiset. Niinistö kieltäytyi ottamasta vastaan Venäjän duuman puhemiestä Naryshkinia. Hämäläinen jättää mainitsematta, että Niinistö sen sijaan otti vastaan USA:n kongressin puhemiehen Boehnerin, USA:n laivasto oli ankkuroituna Etelä-satamaan ja tuon laivaston soittokunta soitti Suomenlinnan kirkossa.

Hämäläinen kuvaa kuinka presidentti Niinistö ei olisi hyväksynyt Venäjän duuman vierailun kieltävää ratkaisua. Ei vaikuta uskottavalta. Hän antoi liittää Suomen NATO:n isäntämaasopimukseen kansan ja parlamentin selän takana. Niinistöllä on selkeä linja, jota Helsingin Sanomat valkopese.

Valtamedia vaatii, että sitä kunnioitetaan ja siihen luotetaan. Aikaisemmin pidin tärkeänä suosittaa koululaisille sanomalehtien lukua. Nykyisin toivon, että he hakisivat mahdollisimman monipuolista tietoa netistä ja seuraisivat Yle:ä ja HeSa:a mitä suurimmalla epäluulolla.

Avainsanat:

- valtamedian valheet,
- HeSa,
- Yle,
- hybridisota,
- paniikin lietsominenUnto Hämäläinen,
-

Fasismien uusi tuleminen Suomessa

- Torstai 17.3.2016 klo 10:22
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Fasismi tulee jälleen hyväksytyksi Euroopassa. Euroviisu-järjestäjät katsovat, että Ukrainan viisuesitys siitä kuinka Stalin karkoitti tataarit Krimiltä ei ole poliittinen ja siksi hyväksyttävä ottamaan osaa laulukilpailuun.

Suomen valtamedia ei ole sanallakaan kritisoinut Ukrainan fasististen pataljoonien toimintaa. Se ei myöskään ole käsitellyt Yhdysvaltojen kongressin myöntämää taloudellista tukea Ukrainan neo-fasistiselle Azovin- pataljoonalle. Media suhtautuu myötämielellä Krimin tataarien todistuksiin omasta huonosta kohtelustaan. Joka vuosi toteutettavat natsien Waffen-SS-balttipataljoonien muistomarssit eivät nosta kritiikkiä.

Miksi Stalin sitten karkoitti Krimin tataarit toisen maailmansodan rauhan tultua?

Tataarit liittoutuivat Hitlerin joukkojen kanssa. He tarjosivat Hitlerille 20 000 sotilasta, jotka tulivat kuuluisiksi partisaanien tuhoajina. He polttivat neuvostosotilaiden tukikohtia ja tappoivat julmasti siviilejä.

Saksalaiset ihailivat moista julmuutta ja siirsivät tataareja Koillis-Ranskaan tehtäviin hyökkäyksiin. Tataarit herättivät kauhua ranskalaisissa siviileissä. Vuonna 1943 he silminnäkijöiden mukaan raiskasivat Dorian in Ainin kylässä joukon naisia, polttivat kylän ja villisti nauraen ajelivat lasten polkupyörillä liekkien loimutessa.

Etsimättä tulee mieleen Odessan ammattiyhdistysten talon poltto 2014. Tuolloin taloon paenneet poltettiin elävältä, ukrainalaisten neo-fasistien tanssiessa talon ympärillä ilakoiden“torakoiden” kuolemaa.

Tataarien kunnostauduttua Stalingradin taistelussa puolustaessaan saksalaisia, SS:n johtaja Heinrich Himmler päätti rekrytoida tataarit Waffen-SS-joukkoihin. Rotuopillinen sopivuus aiheutti jonkin verran miettimistä. Himmler kuitenkin päätyi siihen, että neuvostoliittolaisista oikeastaan vain slaavit ja juutalaiset ovat ali-ihmisiä. Muslimit hän näki maskuliinisina, uhrautuvina (kuolemaan asti) ja sokeasti tottelevina ja valmiina uhrautumaan.

Sodan jälkeen Stalin karkoitti natsi-Saksan kanssa yhteistyötä tehneet. Muut kuin Krimin tataarit saivat palata asuinsijoilleen Stalinin kuoltua 1950-luvulla. Ainoastaan Krimin tataarit, jotka olivat olleet kaikkein julmimpia, pääsivät palaamaan Krimille vasta 1980-luvulla.

Onko mahdollista, että seuraavissa Euroviisuissa kuulemme balladin Hitlerin kovasta kohtalosta.

Kylmät väreet hiipivät selkäpiissäni katsoessani Hillary Clintonin voitonpuhetta Yle-uutisissa eilen 16.3.2016. Hän huusi miten seuraava USA:n presidentti

astuu Valkoisen talon soikeaan virkahuoneeseen, ja ottaa hallintaansa paitsi Yhdysvallat myös KOKO PLANEETAN. Mielessäni on edelliset kauhun hetket Clintonin kyynisyyden ja tunneköyhyyden edessä. Hän seurasi Libyan johtaja Gaddafin tappamista, joka tapahtui NATO:n pommitusten tuella ja lopulta paikallisten seivästäessä hänet peräsuolesta viemäriöjassa. Clinton huudahti “Me tulimme, näimme, hän kuoli hah hah haa!” Samoin hän seurasi presidentti Obaman seurassa Osama bin Ladenin tappamista livenä. Presidentin, joka viikottain päättää laittomista lennokkimurhista, joissa on kuollut useita viattomia hääseurueita musikantteineen.(300 henkilöä)

Objektiivisesti arvioituna Hillary Clintonia voi pitää sotarikollisena. Yhdysvallat katsoo itselleen, erityisesti pankeille, virkamiehille ja sotajoukoille kuuluvan rankaisemattomuuden periaatten. Siten emme voi odottaa, että heitä nykyoloissa tuomittaisiin tai että demokratia ja kansainväliset lait olisivat voimassa.

Suomen valtamedia levittää sotapropagandaa, joka peittää totuuden ja auttaa fasimin nousussa hivuttamalla.

Avainsanat:

- Krimin tataarit,
- Suomen media ja fasismi,
- Euroviisut,
- Waffen SS-marssit,
- Ukrainan fasismi

Presidentti Putin ja autoritaarisuus

- Maanantai 21.3.2016 klo 9:35
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Odottelimme eilen Yle:n klo 18 uutisten alkamista. Halusimme välttää näkemästä sekuntiakaan Uutisvuotoa, joten olimme muutaman minuutin Maikkarilla, jossa oli meneillään Enbuske, Veitola & Salminen ohjelma, jossa parasta-aikaa Salminen haastatteli räppäri Mikael Gabrielia. Salminen tölvi muusikkoa tämän facebookissa ilmaisemasta Putin-myönteisestä asenteesta. Nuori muusikko ei tästä häkeltynyt vaan totesi iloisesti hyvällä itsetunnolla, että Youtubesta ja Netflixistä saa iltapäivälehtiä objektiivisempaa tietoa Krimin valtauksista ja Ukrainasta. Salminen tuhtui ja väitti 95% suomalaisista olevan eri mieltä kuin Mikael Gabriel. Muusikko totesi, että ei väitä olevansa oikeassa, mutta tärkeintä on, että itse hankkii monipuolista tietoa.

Olen viime päivinä miettinyt Venäjän ja presidentti Putinin merkitystä maailmanpolitiikassa. Yhdysvaltojen ja EU:n vastakkainasettelu Venäjän kanssa on selviö. Vastakkainasettelu ei ole Venäjästä lähtöisin, vaan USA:n ja EU:n omien tekojensa kieltämisestä ja projisioinnista Venäjän syyksi. Toisin sanoen USA:n ja EU:n omat virheet Ukrainassa ja Lähi-idässä ovat synnyttäneet ongelmia, jotka länsi propagandan avulla projisioi Venäjään.

Yhdysvallat on jo 1900-luvun alkupuolelta lähtien pyrkinyt tuhoamaan Neuvostoliiton/Venäjän. Sen talouseliitti tuki Hitlerin sotaponnisteluja. Heti sodan jälkeen Yhdysvallat liittoutui Saksan liittotasavallan kanssa Neuvostoliittoa vastaan. Idän taloudellinen eristäminen, sotilaallinen vastakkainasettelu ja propaganda kuluttivat sosialistisen maailman resursseja ja pakottivat maat sisäisen puolustuksen siiliasentoon ja kansalaisten kontrolliin. Molemmiin puolin rautasirippua kansalaisten todellisuudentaju muovautui epärealistiseksi. Lännessä illuusio vapaudesta huolimatta talouseliitin suorittamasta demokratian alasajosta ja idässä tasa-arvon illuusio huolimatta sisäisestä pakkovallasta.

Neuvostoliiton sosialismi kaatui populistin ja alkoholismia sairastavan presidentti Jeltsinin ja kolmen muun tasavallan johtajan toimenpiteiden seurauksena. Länsi oli korruptoinut heidät puolelleen. Yli 70% neuvostoliiton asukkaista olisi halunnut säilyttää sosialistisen järjestelmän kunkin tasavallan autonomian lisäämisen myötä. Baltit eivät osallistuneet äänestykseen.

Neuvostoliiton hajoaminen oli WHO:n mukaan maailman suurin sosiaalipoliittinen katastrofi. Venäjällä miesten odotettavissa oleva elinikä putosi 15 vuotta. Sosiaaliturva, terveydenhuolto ja elintarvikehuolto romahti. Neuvostoliiton kansallisvarallisuus siirrettiin ulkomaille (myös suomalaiset avustivat tässä rikoksessa). Mitä Suomelle tapahtuisi, jos vastaava prosessi suoritettaisiin Yhdysvaltojen toimesta täällä? Ehkä meillä on SSS-hallituksen toimesta menossa samanlainen ylikansallista pääomaa tukeva sosiaalisen infrastruktuurin purku kuin Neuvostoliitossa. Suomi lienee liian lähellä sosialismia, jos tilannetta katsotaan Yhdysvalloista käsin.

Neuvostoliiton purkautumisen jälkeen länsi alkoi massiivisen propagandan sosialismin arvon mitätöimiseksi. Autoritaarisen sosialismin jälkeistä aikaa alettiin kutsua kommunismin jälkeiseksi ajaksi. Jopa yhdysvaltalainen jo edesmennyt arvostettu professori Tony Judt käytti tätä totuudenvastaista luonnehdintaa. Hän kuitenkin toteaa viimeisessä kirjassaan, että hän ihmettelee kuinka hänen kaikkein älykkäin ja luovin ystävänsä on ilmoittanut olevansa kommunisti kuolemaansa saakka. Kommunisteja olivat myös Saramago, Pinter ja monet muut.

Kommunismiahan ei ole ollut missään maapallolla. Kommunistisen yhteiskunnan määritelmän mukaan jokaiselta yhteisön jäseneltä edellytetään kykyjensä mukaista panosta ja hänen tulee saada tarpeidensa mukaan. Esimerkkinä voisi mainita kehitysvammaisen, jonka panos voi olla vähäisempi tai erilainen kuin jonkin toisen panos, mutta tarpeet voivat olla suuremmat. Ne tulee tyydyttää.

Kommunistisen maailmankuvan omaavat johtajat ovat nopeasti törmänneet mahdolltomuuteen toteuttaa ihanteellista olotilaa Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten sotilaallisen, taloudellisen ja propagandasodan vallitessa. Kuuba, joka sitkeimmin ja rakentavimmin on pyrkinyt tasa-arvoiseen yhteiskuntaan, ylläpiti samanpalkkaisuutta vielä viisi vuotta sitten. Tuolloin ilmaisen koulutuksen saaneiden lääkäreiden palkka ei ollut muita suurempi. Yhdysvaltojen totaalinen taloussota Kuubaa vastaan on ollut murskaava. Yhdysvallat on edellyttänyt kaikilta muilta mailta pidättymistä kaupankäynnistä Kuuban kanssa, jos haluavat käydä kauppaa Yhdysvaltojen kanssa. Siten Kuuba on ollut totaalisen kauppasaarron kohteena.

Presidentti Putinilla on perheensä kohtalon kautta kouriintuntuva kokemus fasismista ja toisen maailmansodan aikaisesta Leningradin/Pietarin saarrosta. Jugoslavian hajottamissodat ovat olleet käytännön esimerkki siitä minkälaiseen mielivaltaan ja tuhoon USA EU-NATO-liittolaisineen on valmis sotilaallisen- ja taloudellisen valtansa laajentamiseksi. Jugoslavia oli kammottava enne siitä, mikä Venäjää odottaa. USA liittolaisineen on valmis liittoutumaan neo-fasistien ja jihadistien kanssa pyrkiessään päämääriinsä. Romahduttamalla ja pommittamalla Jugoslavian, maan jäännösvaltiot putosivat kehitysmaiden kastiin oltuaan sijalla 24 maailman hyvinvointitilastossa ehyessä Jugoslaviassa.

Itsenäinen ja todellisuudentajuinen presidentti Putin totesi Münchenin puheessaan 2007, että Venäjä ei ole samanlainen kuin USA-NATO-liittolaisineen. Hän kannattaa moninapaista maailmaa ja YK:hon tukeutumista oikeuden mukaisemman maailman takaamiseksi.

Yhdysvaltojen kongressi on valtuuttanut presidentti Obaman ryhtymään sotaan Venäjää vastaan, tarvitsematta enää kääntyä kongressin puoleen sen aloittamiseksi. Yhdysvallat on aloittanut taloussodan pakotteiden muodossa käyttäen verukkeena itseaiheuttamaansa Ukrainan kriisiä, jonka seurausta Krimin valtaaminen on. Hill&Knowlton mainostoimiston avulla tuotettu Putinin demonisointikampanja on kattanut koko läntisen maailman, niin, että pienen Suomen Mainos-TV:n haastattelija pitää suomalaisten Putin-vastaisuutta faktana ja tätä

kyseenalaistavan räp-artistin mielipidettä halveksittavana.

EU on NATO-EU edellä alistunut USA:n vaatimukseen taloudellisten pakotteiden pystyttämistä Venäjälle. Pakotteiden ylläpitäminen on edellyttänyt massiivista propagandaa. Kyseessä on vakava taloussota, jota kärjistetään NATO:n massiivisella ja aggressiivisella sotilaallisella tunkeutumisella Venäjän rajoille, myös Suomeen.

Sotaproagandan ohella valtamedia ja poliitikot edellyttävät Venäjän demokratisoimista ja vaativat Putinia olemaan vähemmän autoritaarinen. Tällaisia vaatimuksia ei tule ainoastaan lännestä vaan myös Venäjän sisältä. Luin entisen poluejohtaja ja presidentti Gorbatschovin kirjoituksen yhdysvaltalaiselta East-Westaccord sivustolta, jossa hän vaatii lopettamaan kansalaisten jakamisen hyviin ja pahoihin ja lisäämään demokratiaa.

Siten presidentti Putin on niin maan ulkopuolelta kuin sisäpuolelta tulevan arostelun kohteena. Tosiasiat huomioonottaen sitä on vaikeata käsittää.

Venäjän kimppuun on hyökätty. Länsi on julistanut sodan Venäjää vastaan. Suunnitelmat Venäjän hajottamisesta juontavat jo aikojen takaa. Nyt on ryhdytty tosi toimiin. Taloussodalla pyritään hajottamaan maa sisältäpäin. Myös Suomi on sodassa Venäjää vastaan. On turha maalailla mitään ystävyyksimeikkiä kun tosiasiat puhuvat muuta. Taloussota on fakta ja USA:n sotavoimat tulevat harjoittelemaan sotaa suomalaisten kanssa Venäjää vastaan.

Onko sodankäynti demokratiaa? Jos äiti katsoo lastaan vihaisesti, mutta edellyttää, että lapsi tulee hänen luokseen, lapsen mieli vaurioituu. Viestien ja tekojen ristiriita aiheuttaa mielen hajoamisen. Presidentti Putin on selväjärkinen ja tajuaa mitä propagandan takana on.

Suomen sisällisodassa työläiset, urheiluseurojen ja kylien komppaniat valitsivat johtajansa äänestämällä. Kuria ei ollut ja taistelut olivat sattumanvaraisia. Kurinalaisille saksalaisjoukoille ja suomalaisille jääkäreille työläislaumojen ja heidän perheittensä ajojahti oli helppoa ja tuhoisaa.

On valitettavaa, että edes Gorbatschov ei näe, että Venäjään kohdistuu sotatila, jossa kyse ei ole vain taloudesta vaan neo-fasistien ja jihadistien kanssa liittoutuvasta Yhdysvalloista neo-fasisteja tukevina NATO-maineen. Hänen liberaalidemokratia vaatimuksensa tuntuu naivilta vihamielisessä todellisuudessa, jossa lännen demokratia on yhden prosentin vallankäyttöä humanismin haudalla.

Putinin tehtävänä on puolustaa humanismia fasismia vastaan. Krimin valtaaminen pelasti krimiläiset ukrainalaisten neofasistien ja Azovin-pataljoonan väkivallalta ja mielivallalta. Kun talon palamisen sallinut palokunta seisoo tumput suorana ja naapuri pelastaa ihmiset palavasta talosta media huutaa, että väärin sammutettu.

Presidentti Putin tarvitsee globaalia humanismia puolustaakseen tuekseen yhtenäisen kansan. Sen lisäksi hän tarvitsee lännestä ne ihmiset, joille humanismi

on vielä tuttu. Venäjän kansa tietää mitä fasismi merkitsee. Presidentti Putinilla ei ole varaa antaa yhdysvaltaisten tukemien mielipiteen muokkaajien ja ajatushautomoden levittää sotatilan aikana propagandaansa. Neuvostoliitto joutui uhraamaan 25 miljoonaa ihmistä ja tuhotun infrastruktuurin puolustaessaan maailmaa natsismin hirmuvaltaa vastaan. Tuon uhrin jäljet näkyvät vielä Venäjän väestössä. Sosialismin romahduttaminen näkyy edelleen. Niin kutsuttu pääoman ylivaltaan perustuva demokratia ei lisää humanismia.

Tämä näkyi myös Mainos-TV:n viihdeohjelmassa. Kirkasilmäinen, itsenäinen humanisti ajatteleva rap-artisti ei näytä kuulvan valtamedian suosikkeihin. Alapään jutut ovat niin Yle:n kuin maikkarin viihteen suola. Leipää ja sirkushuveja näyttää myös läntinen pääomien “vapaus” tarvitsevan valtansa pönkäksi.

Avainsanat:

- Suomi-Venäjä taloussota,
- taloussota,
- Gorbatshev,
- presidentti Putin,
- Mikael Gabriel,
- autoritaarisuusGorbat

Hurskastelua terrorismista

- Keskiviikko 23.3.2016 klo 9:52
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Jokaisen terrori-iskun jälkeen läntiseen mediaan vyöryy sama pinnallinen yksilöihin ja suurkaupunkien surkeisiin lähiöihin kiinnittyvä voivottelu. Massiivisella mediavyöryllä peitetään terrorismin todellisiin syihin paneutuva analyysi.

Aseistamalla ja rahoittamalla terroristeja Yhdysvallat lähimpine liittolaisineen on synnyttänyt tuon lohikäärmeen, jolla yhden pään katkaisu synnyttää viisi uutta päätä lisää.

Yhdysvaltojen sotilaallinen ja taloudellinen maailmanvalloitus on tarvinnut välineekseen terroristeja. USA alkoi rahoittamalla ja aseistamalla jihadisteja Afganistanissa 1980-luvulla näiden taistellessa Afganistanin hallituksen maahan kutsumia neuvostoliittolaisia joukkoja vastaan. Terrorismin tukeminen oli väline pitkässä sodassa Neuvostoliittoa vastaan.

Yhdysvaltojen suuri ideologinen ja sotilaallinen projekti liittoutumattoman Jugoslavian hajottamiseksi ja tuhoamiseksi tapahtui presidentti Clintonin henkilökohtaisesti rahoittamien, Afganistanista ja Lähi-idästä tuotettujen jihadistiarmeijoiden avulla. Bosniassa Clinton toimi vielä Osama bin Ladenin rinnalla.

Bosniaan tuotujen jihadistien terrorismia suunnittelevia soluja jäi Bosniaan ja Saksaan. Saksa toimi Yhdysvaltojen rinnalla Jugoslavian hajottamisprosessissa. Kaksoistornien iskuissa oli niin suunnittelijoina kuin lentäjinä useita USA:n rahoittamia, Bosniassa taistelleita jihadisteja.

Yhdysvaltojen brutaali Irakin sota ja sen kidutusvankiloissa haudutetut vangit voimistivat kalifaattia rakentavien jihadistien motivaatiota taisteluun. Hyökkäys Libyaan voimisti vihaa länttä kohtaan. Yhdysvallat ja jopa eräät EU-maat tukivat Syyrian sodan kapinallisia esimerkiksi Jordanian harjoitusleireillä usean vuoden ajan. USA joutui myöntämään, että maltillisia koulutettuja kapinallisia on alle 10 henkilöä. Aseet ja koulutetut ”kapinalliset” ovat siirtyneet parempaa palkkaa maksaviin jihadistiryhmiin, Al-Nusraan ja kymmeniin muihin.

Länsi on sitkeästi propagandassaan kuvannut järkyttävää tuhoa Syyriassa aiheuttaneet jihadistit milloin ”siviileiksi” milloin maltillisiksi. EU tekee yhteistyötä Turkin kanssa, joka tukenut ja huoltanut jihadisteja. Turkki on huolehtinut myös terroristien taloudesta ostamalla Syyriasta varastettua öljyä ja hoitanut haavoittuneita terroristeja samalla kun se on hyökännyt terroristeja vastaan taistelevien kurdien kimppuun niin Syyriassa kuin omassa maassaan.

Turkin NATO-jäsenyys näyttää antavan sille suojan samanlaiseen rankaisemattomuuden todellisuuteen kuin mistä USA nauttii. USA ja Saksa hoitivat Jugoslavian demokratiaa puolustavat johtajat ja upseerit sotarikostuomioistuimeen vaikka heidän omat johtajansa joutaisivat kuulua sinne.

Totuus on valhetta ja valhe totuutta tässä läntisen propagandan kyllästävässä

Euroopassa. Terrorismia ratkaistaan tunnekuohun vallassa. Lisää poliiseja, lisää sotilaita ja lisää arkielämän rajoituksia tavallisille kansalaisille. Se on hinta siitä, että Yhdysvaltojen aseteollisuuden valta maailmassa, ahneus, piittaamattomuus demokratiasta ja kyynisyys eivät paljastuisi.

Juurihan presidentti Obama todisti kuinka humanismia ja tasa-arvoa kammotavasta taloussaarrostosta huolimatta rakentanut Kuuba loukkaa ihmisoikeuksia. Hänen mukaansa Yhdysvallat sen sijaan on demokratia. Tätä totuutta on jaettu Suomen mediassa. Raoul Castron puhetta ei ole kuultu. Voisiko parempaa osoitusta demokratiastamme löytää.

Olemme Yhdysvaltojen maailmanvallan palvelijoita tukien sen ”poikkeuksellisuutta”, rankaisemattomuutta ja terrorismin tukemista.

Avainsanat:

- Turkki,
- Kuuba,
- terrorismi,
- USA,
- Bosnia,
- Afganistan,
- Syyria,
- Irak

Ovatko Suomen poliittinen eliitti ja media jälleen neo-natsien ja terroristien asialla

- Torstai 14.4.2016 klo 10:24
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kapitalismi tarvitsee sotaa selvitäkseen maapallolla voittajana - viis ihmisistä tai luonnosta. Markku Kuisma kutsui Yle:n nettisivun artikkelissaan pääomaliikkeiden vapauttamista Suomessa helvetinkoneen irtipääsyksi. En tiedä onko termi hänen omaa keksintöään, mutta se on hyvä.

Suomen liittoutuessa natsi-Saksan ja sen taustalla vaikuttavien Yhdysvaltojen oikeistolaisten teollisuusmiesten kanssa sotavalmisteluihin Venäjä/Neuvostoliittoa vastaan, toteutuksen valmisteluihin tarvittiin sotapropagandaa.

Sotapropaganda oli jatkunut Suomen sisällissodan jälkeen nöyrän Suomen kansan pitämiseksi pimennossa sotavalmistelujen vaiheista. Pääomaliikkeet olivat jo kauan olleet vapaat muualla ”länessä” ja mediasisällöt olivat sen mukaisia. Saksan ja sen liittolaisten ihmisoikeusrikkomuksista ja keskitysleireistä vaiettiin kymmenillä kielillä. Serbien holokaustista vaietaan edelleen.

Koska Suomi ei ole käsitellyt rehellisesti sisällissodan aikaista ja sen jälkeistä historiaansa, maamme joutuu toistamaan sitä. Viimeisten vaalien alla nykyisten hallituspuolueiden edustajat vaikenivat tavoitteistaan ja media teki tuon vaikenemisen mahdolliseksi. Niin media kuin poliittinen eliitikin ovat taloudellisesti riippuvaisia pääomapiirien hyväksymisestä. Valtaan päästyään SSS-hallitus on paljastanut niin sisäpoliittisen kuin ulkopoliittisen karvansa. Militarismi on nousut uuteen kukoistukseen Suomen osallistuessa NATO-EU:n ulkopoliitiikkaan. NATOon sitoutunut valtamedia on levittänyt vuodesta toiseen voimistuvaa sotapropagandaa. Se edellyttää valehtelua, puolitotuksia ja vaikenemista tosiasioista.

Ketkä ovat Suomen ulkopoliittisen johdon lähimpiä liittolaisia? Keitä tasavallan presidentti ja ministerit ovat kutsuneet Suomeen? Tällä hallituskaudella mielinpainuvinta on ollut Yhdysvaltojen kongressin puhemiehen vierailu yhdessä laivaston kanssa ETYJ-juhlakokouksessa samaan aikaan kun Venäjän edustajan saapuminen estettiin. USA:n sotarikokset, lennokkimurhat, laittomat sodat Irakissa, Afganistanissa, Syyriassa eivät tule esille mediassa eikä poliitikkojen puheissa. Niistä vaietaan kuten natsi-Saksan keskitysleireistä tai myöhemmin Korean ja Vietnamin tuhoista jne. USA:n rasismi, homovastaiset lait, mielivaltaiset talouspakotteet milloin mitäkin valtiota vastaan, joka ei tottele Yhdysvaltojen 1%:n taloudellisia etuja.

Ukrainan sota ja Itämeren uusi sotilaallinen tilanne on toistettu mantra. Sen tulkinta Suomen poliittisessa johdossa ja mediassa ei pidä yhtä totuuden kanssa. Tulkinnan on tarkoitus vahvistaa sotapropagandaa, joka vuorostaan tekee mahdolliseksi vahvistaa militarismia ja ongelmien aseellista ratkaisemista. Pariisin terrori-iskujen silmiinpistävin seuraus oli aseteollisuuden pörssikurssien nousu.

Terrorismin mahdollistajat, Saudi-Arabia ja Yhdysvallat vahvistivat omilla toimillaan aseellisuuden maailmanvaltaa. Aseellisuus ja huumekauppa pyörivät miljardibisnestä.

Ukrainan sota on yhdysvaltalainen luomus. Väriavallankumoukset, jotka edetessään maasta toiseen saavat yhä väkivaltaisempia piirteitä. Saksa on Jugoslavian hajoittamisesta ja omasta yhdistymisestään lähtien ollut USA:n lähin liittolainen väriavallankumouksista hyötymään pyrkivänä maana. Ukrainan Maidan oli hyvin suunniteltu ja tarkka-ampujat olivat nykyhallituksen ja oikean sektorin kannattajia, mikä on tieteellisissä perusteellisissa tutkimuksissa todettu ja prof Steven Cohenin viimeisessä John Batchelorin haastatteluoelmassa mainittu. Ukrainan neo-natsien voimistunut vaikutusvalta, natsien kunnianpalautus, patsaat ja kadut eivät ole vaikuttaneet Suomen poliittisen eliitin suhtautumiseen Ukrainan poliittiseen tilanteeseen. Yhdysvaltojen valitsevat ministerit, omaa hyötyänsä toteuttavan politiikan rahoitus Ukrainassa, neo-natsipataljoonien aseistus ja koulutus kongressin päättämällä rahoituksella ei ylitä Suomessa uutiskynnystä eikä vaikuta suomalaisten poliitikkojen asenteisiin.

Liittokansleri Angela Merkel on lennokkimurhissa, tiedustelussa ja Ukrainan tilanteessa täysin riippuvainen Yhdysvalloista. Ennen Minsk II sopimusta hänen oli käytävä Yhdysvalloissa saamassa ohjeita. Minskin sopimuksen täytäntöönpanon valvonta on täysin retuperällä, jolloin neo-natsien uhkaukset ja kiristys ovat saaneet vallan ratkaisujen puuttuessa. Yhdysvaltojen suojatti Georgian maanpaossa oleva entinen presidentti Shaakashvili on senaattori Mac Cainin erityissuojatti. Hänelle on myönnetty pikamenettelyllä Ukrainan kansalaisuus ja Yhdysvaltojen vaatimuksesta nimitetty Odessan kuvernööriksi. Hän on ilmoittanut "heidän ottavan" asiat omiin käsiinsä, ellei presidentti Poroshenko tee niin kuin hän haluaa. Toisaalla oikea sektori-puolue on luvannut murhata Poroshenkon ellei hän toimi heidän tahtonsa mukaan.

Suomeen kutsutuista "tärkeistä liittolaisista" Yhdysvaltojen jälkeen on mainittava juuri Poroshenko, johon presidentti Niinistö on luonut veljelliset suhteet. Sisäpoliittisen kriisin johdosta Poroshenko joutui peruuttamaan tulonsa. Hän on ilmoittanut hollantilaisten äänestäneen EU:n periaatteiden vastaisesti kun he hylkäsivät EU-Ukraina lähentymissopimuksen. Lisäksi Poroshenko kirjoitti New York Timesille vastineen lehden kriittiseen kirjoitukseen Ukrainasta ja Poroshenkosta. Hän ilmoitti NYT:n olevan Venäjän presidentti Putinin asialla. Korruptoitunut oligarkki, jonka valinta presidentiksi ei Cohenin mielestä ollut demokraattinen ja joka johtaa väkivaltaan omia kansalaisiaan vastaan harjoittavaa romahtavaa valtiota on siis enemmän EU:n arvojen mukainen kuin hollantilaiset.

Itämeren pitäisi olla rauhan meri. Tämä oli todellisuutta ennen "helvetinkoneen irtipääsyä". Suomen media ja poliittinen eliitti antavat ymmärtää, että tilanteen muuttuminen olisi Venäjän syytä. Venäjä on paikoillaan, sen kansainväliset vesialueet ovat ennallaan. Vain Yhdysvallat on siirtynyt Itämerelle lisäämään sodanuhkaa. Baltian maat ovat USA:n NATO-liittolaisia ja hyväksyvät USA:n toimet. Baltian maat vaikenevat keskitysleireistään ja natsi-sympatioistaan. He

juhlivat SS-pataljooniaan vuosipäivien marsseilla. Kun Venäjän media muistuttaa natsien ja heidän balttiliittolaistensa hirmutöistä, Suomen media kiirehtii välittämään balttien valituksia Venäjän propagandasta.

Seuraava ystävä on Turkki. Turkin pääministeri vieraili Suomessa saaden erinomaisen ystävällisen vastaanoton. Turkin sodasta omia kansalaisiaan, kurdeja vastaan vaietaan. Turkin yhteistyö ISISin kanssa; Syyriasta varastetun öljyn kauppa, terroristien toiminnan tukeminen Syyriassa ja haavoittuneiden hoito Turkissa ei saa minkäänlaista huomiota Suomessa. Sananvapauden rajoitukset vangitsemalla toimittajia, lakkauttamalla lehtiä ja valmistelemalla lakia, joka poistaisi kurdeilta tai kurdi- ja ihmisoikeusmyönteisiltä parlamentaarikoilta koskemattomuuden ovat joitakin esimerkkejä turkkilaisesta todellisuudesta.

Suomen poliittinen eliitti, median tukemana hyväksyy Ukrainan ja Turkin hallitusten sodan omia kansalaisiaan vastaan. Se hyväksyy USA:n sivustatuella toimeenpannut väkivaltaiset ”värivallankumoukset”, tuorein on meneillään Makedoniassa. Se hyväksyy neo-natsi- sotajoukot, -ideologian. Se hyväksyy sen, että Ukraina kielsi poliittisia puolueita ja maassa tehtiin poliittisia murhia ja murhayrityksiä. Jo Kroatian jäljet pelottivat. Suomi ei millään tavoin arvostellut itsenäistyneen Kroatian rasistista perustuslakia, päinvastoin, Suomi edesauttoi Kroatian EU-jäsenyyttä.

Venäjä joutui tekemään valtavan uhrauksen taistelussa natsismia vastaan. Suomi pääsi natsi-liittolaisuudestaan vähällä. Nyt Suomen poliittinen eliitti ja media näyttävät toistavan historiaamme. Presidentti Niinistö ihailee presidentteistä eniten presidentti Rytä, joka tunnusti serbien holokaustin toteuttaneen fasistisen Kroatian.

Emme tule pääsemään historian toistamisesta, ennen kuin ”helvetinkone” saadaan pysäytettyä. Kapitalismi tarvitsee sotaa, sotapropagandaa, rasismia, natsismia ja terrorismia. Onko mieleemme jo pysyvästi muokattu immuuniksi empatialle, humanismille ja totuudelle? Vain nämä voisivat tehdä meistä helvetinkoneen pysäyttäjiä.

Avainsanat:

- Suomen sotapropaganda,
- neo-natsit ja Suomi,
- Turkki,
- Ukraina,
- Baltia,
- kapitalismi

A-talk ja Keisarin uudet vaatteet

- Perjantai 29.4.2016 klo 13:43
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Eilistä 28.4. A-talkia katsellessa tuli epätodellinen olo kuin Keisarin uudet vaatteet satua kuunnellessa. Sadussa petkuttajat uskottelevat keisarille tekevänsä hänelle hienot vaatteet, joissa on se ominaisuus, että pätemättömät virkamiehet eivät näe niitä ja siten kuningas voi erotella ketkä ovat kunnon alamaisia ja virkamiehiä.

A-talkin NATO-keskustelijat kiersivät totuutta kuin kuin kissa kuumaa puuroa. NATO:a ihasteltiin ja keuhuttiin ja nähtiin keisari USA kaikessa komeudessaan pukeutuneena NATO-viittaan.

Lapsikin tietää, että USA on Ukrainan ja Syyrian sotien keskeinen taustavaikuttaja. USA on rahoittanut sopiviksi katsomiaan järjestöjä vuosikausia. USA:n apulaisulkoministeri Nuland ilmoitti Maidanin mielenosoitusten aikaan rahoittaneensa ”vallankumousta” 5 miljardilla dollarilla.

Keskeiset EU:n ulkoministerit takasivat helmikuussa 2014 väkivaltaisten mielenosoitusten loppumisen sopimuksella, jossa presidentinvaalit aikaistettiin 2014 syksyyn Janukovichin vallassa ollen. Kun sopimus rikottiin, väkivalta laajeni kohti Itä-Ukrainaa ja fasistiset voimat murhasivat poliitikkoja, polttivat Odessan ammattiyhdistysten taloon kymmeniä ihmisiä elävältä ja uhkasivat venäjänkielen ja venäjänkielisten ukrainalaisten oikeuksia ja turvallisuutta. EU ei reagoinut mitenkään.

Samankaltaiset natsi-ideologian omaavat joukot toimivat myös toisen maailman sodan aikana. Venäjä on kokenut 25 miljoonan kansalaisensa kuoleman natsien hyökkäyksissä. Joku voi kokea Krimin haltuunoton liioitteluna, mutta Krimin asukkaat hakivat Venäjältä turvaa.

Jo keväällä 2014 USA:n presidentti Obama kertoi yhdysvaltalaisen yksityisten kenraalien yrityksen opastavan Azovin neo-natsipataljoonia Itä-Ukrainassa. Kesällä 2015 Yhdysvaltojen kongressi yksimielisesti kieltäytyi antamasta varoja Azovin pataljoonan tukemiseen. Vain muutamaa kuukautta myöhemmin, Pentagonin painostuksesta, kongressi kuitenkin myönsi varoja tähän tarkoitukseen.

A-talkin keskustelijoista kansanedustajien Kanervan ja Heinäluoman olisi luullut kertovan Suomen kansalle USA:n roolista Ukrainassa ja NATO:n johtajana epävakaudesta Itämerellä. Mutta ei. Jokainen keskustelija aloitti ikäänkuin uskontunnustuksena toteamuksella, että Venäjä on syylistynyt anteeksiantamattomaan Krimin haltuunottoon ja Itä-Ukrainalaisten tukemiseen. Kukaan ei ottanut tarkasteluun kokonaisuutta.

Sodan julistaminen on vakavin sotarikos. Ukrainan laitton hallitus julisti sodan Itä-Ukrainalaisille riippumatta siitä mitä mieltä kukin asukas on. Minskin

sopimus edellytti neuvottelujen aloittamista. Kiovan nykyhallitus puhumatkaakaan edellisestä ei ole tehnyt elettäkään neuvottelujen aloittamiseksi.

Länsi-Ukrainalaisten äänin valittu presidentti Poroshenko on täysin riippuvainen Yhdysvalloista. USA:n varapresidentti Biden on kertonut puhuvansa 1000 tuntia vuodessa puhelimesta Ukrainan hallituksen ja presidentin kanssa. Valtiovarainministeri on yhdysvaltalainen. Kuten Baltianmaiden ja Puolan, Ukrainan on tuettava NATOa ja perustettava Yhdysvalloista riippuvainen olemassaolonsa voimapolitiikkaan eikä neuvotteluihin.

Vaikka Heinäluoma ei puhunutkaan totta Ukrainan tilanteesta, sanoi hän kuitenkin kyseenalaistavansa sen, mitä hyötyä aseellisen läsnäolon eskalaatiosta on Baltianmaalle. Aseiden lisääminen Virossa lisää todennäköisesti aseellista läsnäoloa myös Venäjän puolella. NATO:n läsnäolon voimistaminen Ukrainassa, lisää Venäjän panostuksia.

Viron suhteen lapsikin kysyisi eikö demokratian kehittäminen omassa maassa ja neuvottelukyvyn lisääminen aseistamisen sijaan olisi oikeasuuntainen ratkaisu. Jospa Viro antaisi nyt kaikille kansalaisilleen äänioikeuden. Eikö se olisi hyvä lähtökohta?

Kansanedustajat Kanerva ja Heinäluoma tietävät hyvin, että USA:lla ei ole muita menetelmiä kuin pakottaminen. Se ei arvosta YK:ta, jossa kaikki maat ovat niissä puitteissa, joissa ne ovat itsenäisiä, sittenkin tasa-arvoisimmillaan. USA pakottaa joko sotilaallisella tai taloudellisella vallalla. NATO-liittolaisten on paitsi suostuttava osallistumaan USA:n laittomiin sotiin (joko halusta tai suostuteltuna) myös osallistuttava kidutukseen (Liettuan ja Puolan salaiset USA:n vankilat) Niiden on lain ulkopuolella avustettava lennokkimurhissa. Ilman Saksaa USA:n murhat eivät onnistuisi Afrikan mantereella. Tunteikkaimmin Puolan tilannetta kuvasi entinen ulkoministeri Sikorski, joka sanoi Puolan ottavan suihin, mutta sekään ei riitä USA:lle.

Yle ei ole pystynyt kokoamaan keskustelua, jossa käsiteltäisiin USA:n valankäytön mekanismeja NATOon liittyen. Kyse ei ole vain NATO:sta vaan arvoista, joihin ne liittyvät jäsenensä.

Ilmestelin pääministeri Sipilän väitettä siitä, että me suomalaiset kuulumme läntiseen arvoyhteisöön ilmeisesti vastakohtana venäläiselle arvoyhteisölle ja että meidän tulisi lähestyä USA ta. Hän ei puhu ainakaan minun puolestani.

On vaikea hyväksyä arvoja, jotka sisältävät kuolemantuomion, kidutuksen, salaiset vankilat, lennokkimurhat, vieraiden valtioiden päämiesten murhat, rikkaiden rikastumisen salaisten kauppasopimusten avulla, veronkierron, raismin, yksityisyyden loukkaamisen.

Rebecca Gordon on kirjoittanut kirjan: American Nürenberg: The US Officials Who Should Stand Trial for Post 9/11 War Crimes eli Amerikkalainen Nürnberg: Amerikkalaiset virkamiehet, joiden tulisi joutua rikostuomioistuimeen syyskuun 9 päivän jälkeisistä sotarikoksista.

En tiedä mitä pääministeri Sipilä ajattelee enkä tiedä mitä Yle:n toimituskunta ajattelee levittäessään rasismia venäläisiä kohtaan ja peittäessään todellisen maailmanlaajuisen uhan: USA:n sotilallisen, taloudellisen ja propagandan maailmanvallan.

Suomen media ja poliitikot ovat omaksumassa ellei sadun petollisten kankureiden roolia niin ainakin virkamiesten roolin, jotka ihastelivat näkymättömiä laahuksia alastoman keisarin yllä.

Avainsanat:

- NATO-petkuttajat,
- Kanerva,
- Heinäluoma,
- Venäjä,
- turvallisuustilanne

Yle-uutiset ja Voitonpäivä

- Tiistai 10.5.2016 klo 10:30
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Mietiskelen hiljaa psykiatrin mielessäni miltä Yle:n uutistoimituksessa TUNTUU kun toimittajat joutuvat toteuttamaan valtioneuvoston sotapropagandaa, johon on oikein koulutauduttu yhdysvaltalaisessa ohjauksessa. Niin sairailta Yle:n uutiset tuntuvat.

Moskovassa vietettiin eilen voitonpäivää. Sadat tuhannet kansalaiset marssivat presidentti Putin kärjessä, aurinkoisessa säässä läpi Moskovan katujen kantaen käsissään toisessa maailmansodassa menehtyneiden omaistensa valokuvia. Lapset istuivat isiensä niskassa, monilla kulkueen iloisesti hymyilevillä ja huiskuttavilla ihmisillä oli kukkia ja ilmapalloja käsissään. Mitalein koristetut veteraanit olivat joko marssilla tai katsomossa. Juhlittiin maailman pelastamista natsismilta ja fasismilta. Ei siis vain Neuvostoliiton vaan maailman. Neuvostoliitto menetti yli 25 miljoonaa kansalaistaan. Se pelasti myös Suomen itseltään.

Oli myös sotakaluston ja armeijan paraati, mutta päähuomio oli luonnollisesti kansalaisten osallistumisessa ja ilossa. Musiikki oli mukaansa tempaavaa, tunnelmallista ja muistoja herättävää. Venäläinen tunteikkuus ja aitous on koskettavaa.

Mitä tekee Yle. Toimittaja Kerstin Kronvall valittaa kahdesti kuinka monet Afganistanin ja Tsetsenian sodan veteraanit haluaisivat enemmän kunnioitusta. Hän on löytänyt veteraanin, jonka osallistumista Talvisotaan toimittaja haluaa tuoda esiin, muistuttaakseen, että Neuvostoliitto taisteli Suomea vastaan, huomattaakaa!

Mihin toimittaja pyrkii tuomalla esiin sotia, joilla ei ole mitään tekemistä eilisen juhlapäivän kanssa? Ututistenlukijan kuvamateriaalissa on sotakalustoa ja presidentti Putin, josta hän mainitsee, että VAIN Kazakstanin presidentti oli läsnä. Ei kuvan kuvaa satojentuhansien kansalaisten aurinkoisesta tunnelmallisesta kulkueesta.

Mietiskelin, mikä on propagandakoulutuksen osuutta Yle:n tiedotuksessa ja mikä on valtiojohdon ja eliitin omaksumaa ja hyväksymää käsitystä historiankulusta. Neuvostoliiton voiton ansiosta Suomi sai demokratian. Vasemmistolaiset ja Neuvostoliiton ystävät oli vapautettava vankiloista ja teloitukset oli lopetettava. Liittolaisuus Hitlerin Saksan kanssa oli katkaistava ja Saksan sotilasjohdon alaisuudessa ollut Pojois-Suomen armeija oli saatava poistamaan saksalaiset Lapista. Tosin suomalaiset SS-joukot saivat vapautuksen tehtävästä koska he eivät halunneet taistella aatetovereitaan vastaan.

Ennen presidentiksi tuloaan presidentti Niinistö kehui kuinka hän ei itsenäisyyspuheessaan maininnut, että Suomi sai itsenäisyyden Leninin kädestä. Koko poliittinen johto hyväksyy USA:n sotilasdoktriinin Venäjää vastaan tai ei ainakaan julkisesti paheksu sitä. He hyväksyvät talouspakotteet Venäjää vastaan

Krimin liittyä Venäjään pääosin turvallisuussyistä. Ukrainan presidentti Poroshenko pitää samanlaisia rasistisia puheita kuin myös USA:n tukema Kroatian presidentti Tudjman. “Mädäntykseen itä-ukrainalaiset kellareihinsa ilman ruokaa, koulutusta, eläkkeitä pankkeja ja ihmisoikeuksia” tai Tudjman ajettuaan 250.000 serbiä Kroatiasta tykkitulesta ja ilmapommituksissa, joissa kuoli tuhansia “eivät ehtineet ottaa mukaansa likaisia alusvaatteitaan tai likaisia seteleitään”.

Euroopan liukuminen kohti fasismia ei tapahdu joidenkin äärioikeistolaisten joukkojen tai puolueiden toimesta. Se on jo tapahtunut hitaasti ja hivuttamalla EU:n johtajien toimesta. USA:n vaikutuksen tunkeutuminen EU-eliitin sisään on samankaltaista kuin 1930-luvulla, jolloin USA:n taloudellinen eliitti tuki taloudellisesti Hitlerin aseistamista. EU ei ole demokratian ja rauhan linnake kuten viralliseen propagandaan kuuluu. Se on puhtaasti suuryritysten intresseihin perustuva rakennelma, joka toteuttaa Yhdysvaltojen konservatiivisen talouseliitin ja sotatoullisuuden tavoitteita.

Yhdysvallat johtaa Eurooppaa kohti kaaosta. Olisiko voitu vielä 1970-luvulla kuvitella, että Eurooppaa johtaa Naton johtovaltion Nobel-palkittu sotarikollinen, joka määrää viikottain murhapartioita vieraiden valtioiden alueella, joissa oheisvahinkoina tapetaan hääseurueita, hautausseurueita saatoine siviileineen.

Jaltalla syyskuussa 2013 kokoontuneet USA:n ja EU:n merkkihenkilöt Ukrainan oligarkit ja Clintonin pariskunta etunenässä päättivät Ukrainan haltuunotosta suuren riemastuksen vallassa. Rahoitettuaan Maidanin väkivaltaista vallankaappausta he ovat jatkaneet väkivaltaista rasistista toimintaansa niin, että lähes 2 miljoonaa Itä-Ukrainalaista on paennut turvaan Venäjälle.

Natsi-Saksan propagandaministeri Goebbels osasi propagandan erinomaisesti. USA ja EU ovat yhdistäneet propagandansa, jossa syylliseksi on otettu venäläiset ja Venäjä. Ensimmäisessä USA-EU- aallossa syyllisiä olivat ortodoksiset serbit ja Jugoslavian liittovaltio. Natsipropagandassa syyllisiä olivat juutalaiset, kommunisti-bolsevikit ja mustalaiset. Serbien holokaustista vaiettiin myös jälkikäteen kun 6 miljoonan juutalaisen tuhosta ei kuitenkaan voitu vaieta.

Suomen Yle toistaa traagisella tavalla jo sisällissodasta lähtien toteutettua mustan muuttamista valkoiseksi. Yle ei voisi toimia niin epähumanisti ja totuudenvastaisesti Venäjän mustamaalaten ellei sillä olisi Yle:n johdon ja valtioneuvoston siunausta.

Voitonpäivän paraatissa venäläiset osoittivat, että myös tämän päivän neonatsismilta pelastaa vain ihmisten humanisuus ja inhimillinen voima, jonka varmistamiseksi tarvitaan aseita kuten toisessa maailmansodassa. On hienoa, että meillä on tuollainen naapuri!

Avainsanat:

- Yle:n sotapropaganda,
- Voitonpäivä,
- Suomen natsihistoria,

•

Ukrainan euroviisu on osa natsismin kunnianpalautusta

- Torstai 12.5.2016 klo 14:17
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ukrainan euroviisu kertoo surullisen tataari-isoäidin tarinan siitä kun Stalin karkotti Krimin tataarit, isoäiti mukaanluettuna, Aasiaan toisen maailmansodan jälkeen. Ukraina on johdonmukainen natsismin kunnianpalautuksessaan. Jo yli kymmenen vuoden ajan maahan on nimetty uudelleen katuja natsimielisten taistelijoiden kunniaksi.

Miksi Stalin sitten karkoitti tataarit? Tataarit kunnostautuivat Hitlerin liittolaisina ja olivat erityisen tunnettuja julmuudestaan. Suomen saksalaisia, siviilejä, jotka eivät olleet syyllistyneet mihinkään rikoksiin, siirrettiin leireihin kuten monissa muissa maissa. Stalin ilmeisesti menetettyään yli 25 miljoonaa ihmistä saksalaisten joukkojen ja tataarien julmuuksissa halusi toisenlaisen seuraamuksen.

Miksi Euroopan yleisradioyhtiö katsoo, että Ukrainan laulu ei ole poliittinen? Siihen ei voine olla muuta syytä kuin se, että ilmapiiri Euroopassa on laajasti ottaen myönteinen Ukrainan ja monen muun maan natsismin rehabilitoinnille.

Lukiessani tämän päivän Helsingin Sanomien myönteistä artikkelia Yhdysvaltojen ”sotilaspuolustuskilvestä”, toista artikkelia Romanianlaisesta kylästä, johon on rakennettu Yhdysvaltojen sotilaspuolustus tukikohta sekä kolmannen myönteisen artikkelin Ukrainan Euroviisu-kappaleesta, en voinut tulla muuhun johtopäätökseen kuin että Suomen media, ainakin näiden esimerkkien mukaan, tukee vahvasti natsismin uutta nousua.

Yleisradio näytti eilen dokumentin modernista saksalaisesta natsismista, jonka ilmentymänä murhattiin useita maahanmuuttajia. Nähdyssä osassa ei vielä paljastunut se tosiseikka, että pitkittyneiden tutkimusten jälkiselvittelyissä todettiin osan viranomaisista tietäneen asiasta.

Katsoessani dokumenttia en voinut olla ajattelemaan sitä suurempaa kuviota, joka tekee kaiken tämän mahdolliseksi. Läntisessä maailmassa natsismi on yhä hyväksyttävämpää vallan välineenä. Yhdysvallat on yhdessä Saksan kanssa Jugoslaviaa hajottaessaan tukeutunut sekä kalifaattia rakentaviin jihadisteihin, että neo-fasisteihin. Kammottavimmaksi asian tekee se, että toisen maailmansodan holokaustin uhrin serbit, olivat uhreina myös 1990-luvulla. Ukrainassa länsipro-paganda on häivyttänyt Yhdysvaltojen osuuden neo-natsien ja äärioikeistolaisten puolueiden tukijana, mutta myös siellä juutalaiset, kommunistit ja itsenäisesti ajattelevat ihmiset ovat samalla tavalla neo-natsien väkivallan kohteina kuin Jugoslaviassakin.

Siten Euroopan yleisradioyhtiö voi nukkua yönsä rauhassa. Sillä on asenteelleen maailman suurimman sotilasmahdin aatteellinen tuki.

Venäjä on protestoinut Ukrainan laulun hyväksymistä kilpailuun sen poliittisuu-

den vuoksi. Kulttuurisesti kypsä ja sivistynyt Venäjä ei laula siitä kuinka tataarit polttivat natsismin vastustajia elävältä. Ranskalaiset eivät laula siitä kuinka tataarit polttivat ranskalaisen kylän asukkaat elävältä. Venäjä ei myöskään laula siitä kuinka suomalaiset rahtasivat kylmässä tavaravaunussa kymmeniätuhansia siviilejä keskitysleireihin kuolemaan ja kitumaan Itä-Karjalassa. Saksalaiset eivät laula siitä kuinka rankkaa Hitlerillä oli kun oli pakko tehdä itsemurha. Ballaadi Hitlerin surusta odottaa tulemistaan.

Suomen mediapropaganda on lyömätöntä. Yhdysvallat, maailman eniten sotarikoksia tehnyt, sotilaallista- ja taloudellista pakottamista käyttävä epähuumani järjestelmä kuvataan myönteisenä voimana. Sotilastukikohta on ”puolustustukikohta”, asevoimat on puolustusvoimat. Yhdysvallat ”puolustaa” Eurooppaa. Itämerellä vain kilometrejä Venäjän rajasta liikkuvat sota-alukset puolustavat meitä kaikkia Iranilta. Yhdysvallat puolusti Eurooppaa pommittamalla liittoutumatonta Jugoslaviaa uraanipommeilla tähdäten nimenomaan siviilikohteisiin. Voi vain kuvitella minkälainen ääni tulee kelloon, jos jokin sotilastukikohdan alusmaa äänestäisi demokraattisesti, että tukikohta on poistettava. Miten kävisi, jos jokin EU-maa katsoisi tarpeelliseksi palauttaa normaalit suhteet USA:n yksipuolisesti viholliseksi julistamaan Venäjään?

Avainsanat:

- Ukrainan euroviisu,
- natsismi,
- tataari SS-joukot,
- euroopan yleisradioyhtiö,
-

Euroviisujen politisoituminen ja demokratia

- Maanantai 16.5.2016 klo 10:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen media on suhtautunut Ukrainan poliittisen euroviisun voittoon myönteisesti. Helsingin Sanomat on antanut laajasti palstatilaa laulun sanomalle. Yle vuorostaan korosti sitä kuinka Venäjä on huono häviäjä, ohittaen täysin Venäjän protestin syvät ja merkittävät syyt.

Euroopan yleisradioliiton ja Ukrainan provokaatio onnistui erinomaisesti. Esittämällä surullinen tarina viitekehyksestään irrotettuna, saatiin aikaan myötäelämisen tunne karkotettuja tataareja kohtaan, mutta ei SS-tataarien hirmutekojen uhreja kohtaan. Tähän päivään siirrettynä tataarit on kuvattu Krimin Venäjään liittymisen synnyttämien uhreina. Jälleen unohdetaan se, että kaikki tataarit eivät koe olevansa uhreja. Sanaakaan ei ole sanottu niistä tataareista, jotka räjäyttivät Krimille vievät korkeajännite sähkö johdot aiheuttaen koko Krimin niemimaan sähköhuollon katkeamisen.

Suomen median ohjailemana suomalaiset äänestäjät ovat uineet syvälle sisälle vanhaan natsimyönteiseen historiaamme. Siksi oli mielenkiintoista tarkastella kuinka sotilaallisesti liittoutumattomien tai muilla tavoilla tunnetusti ihmisoikeuksia puolustavien maiden viisukannatukset kehittyivät.

Islanti on saanut julkisuutta suorasta demokratiastaan pankkikriisin ratkaisussa. Islanti on myös tunnustanut Palestiinan, joka omissa arvioissani nostaa kansakunnan ihmisoikeuksien puolustajana korkealle. Islanti ei antanut yhtään ääntä Ukrainalle.

Puolueeton Itävalta tyytyi 10 pisteeseen, Irlanti antoi 4, Sveitsi 10, Ruotsi, joka on tunnustanut Palestiinan antoi 4.

Asioista perilläolevat tietävät USA:n johtaneen tapahtumia, jotka johtivat Ukrainan väkivaltaiseen vallankaappaukseen. Silloin olettaisi, että Ukrainan poliittista provokaatiota tukisivat erityisesti maat, joilla on läheinen riippuvuussuhde Ukrainan neo-fasisteja aseellisesti tukevaan USA:han. Israelilta tuli 20 pistettä, siirtomaaherran johtamalta Bosnia ja Hertzegovinalta 19 pistettä, salaisia USA:n vankiloita ylläpitäneeltä Puolalta 24 pistettä, Liettualta 18, Latvialta 22, Moldovalta 22.

Jotta ei poliittisissa lauluissa tarvitsisi mennä 70 vuoden taakse, löytyisi Euroopasta tuoreempiakin laulun aiheita. Kroatian asejoukot ajoivat elokuussa 1995 250.000 serbiä Krajina, serbien keskialalta saakka peräisin olevilta asuin-sijoiltaan tappaen tuhansia. Koska Kroatian asejoukot olivat saaneet koulutuksen ja aseet Yhdysvalloilta ja Saksalta, ei moista laulua tulla kuulemaan USA:n naruissaan pitelemästä Euroopasta.

Euroopan valtamedia ja teollinen musiikkituotanto ovat alisteisia Yhdysvaltojen pyrkimyksille. Musiikin väärinkäyttö neo-natsipropagandassa on julmempaa kuin propaganda painetussa mediassa. Musiikki demokratian edistäjänä ja

oikeudenmukaisuuden tunteen nostattajana lisää inhimillisyyttä. Neo-natsi-ideologian palvelijana se jättää likaisen tunteen, joka ei lähde pesemälläkään.

Hitler käytti urheilua propagandassaan 1930-luvulla. Peittämään sotilaallisia maailmanvalloitus suunnitelmiaan.

USA:n johtamat nykyajan sodat aloitetaan myös urheilukilpailujen yhteydessä. Pekingin olympialaiset haluttiin pilata Georgian sodalla, USA:n tukeman Saakashvilin johtaessa Georgian sotajoukot Etelä-Ossetian venäläisten rauhan-turvaajien kimppuun ja Sotshin olympialaiset Maidanin vallankaappauksella. Suuri yleisö pidetään median avulla tietämättömänä sotiin vaikuttavasta USA:n globaaliin valtaan pyrkivästä doktriinista. Suomen poliittinen eliitti myötäilee USA:n globaaleja pyrkimyksiä. Muistetaan Stubbin syytökset Venäjää vastaan muka Georgian sodan aloittamisesta.

Nytkin Suomen media visusti vaikenee Ukrainan tosiasiallisesta tilanteesta.

Avainsanat:

- neo-fasismi,
- Ukrainan euroviisu,
- Suomen media,
- sotilaallinen liittoutumattomuus

Laura Saarikoski ja Perjantai, missä todellisuudessa elätte?

- Lauantai 21.5.2016 klo 17:57
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Luettuani 20.5. Laura Saarikosken kolumnin HeSa:ssa, jossa hän referoi Robert Kaganin kuvausta fasismin tulosta Trumpin mukana USA:han sekä katsottuani Perjantai-ohjelman TV 1:ssä, jossa haastateltiin tsetseeni-terroristien kannattajaa ja Venäjän infosodasta propagoivaa tutkijaa, mietin vakavasti, missä todellisuudessa nämä toimittajat elävät.

Ulkonäöstä päätellen Saarikoski on iältään lasteni ja lastenlasteni väliltä ja Perjantain toimittajat lähempänä lastenlasteni ikiä. Kaikki toimittajat vaikuttavat sympaattisilta ja hyvää tarkoittavilta. Mutta miksi he eivät kerro todellisuudesta mitään.

Robert Kagan ennustaa siis fasismin tulevan USA:han Trumpin mukana. Laura Saarikosken mielestä “ennustus on pelottava koska se on mahdollinen. Tähän asti Yhdysvallat on ollut vastavoima maailman Mussolineille ja Putineille. Entä jos johtava demokratia siirtyy autoritaarisen diktatuurin suuntaan?”

Demokratiako? USA? Presidentti Jimmy Carter kertoi Thom Hartmanin haastattelussa 28.7.2014 kuinka USA on enää oligarkia, jossa rajoittamaton korruptio luo edellytykset ehdokkaaksi pääsemiseen presidentin virkaan. Kuinka valinnan jälkeen lahjoittajat odottavat palkintoja itselleen. Hän viittaa haastattelussa korkeimman oikeuden vuoden 2010 Citizens United päätökseen sekä 2014 Mc Cutcheon päätökseen, joiden läpimenon ratkaisivat 5 republikaani tuomaria. Näiden päätösten seurauksena vaaleissa ehdokkaan on mahdollista saada rajoittamaton määrä salaista rahaa, vaikka ulkomailta, totesi Carter.

Mitä tämä viimeinen Nobel-palkittu presidentti on tehnyt tällä mandaatillaan? Yhdysvaltojen Special Operations Command on laajentunut sitten presidentti Bushin päivien. Nick Tursen mukaan (The Nation Sep. 24, 2015) Bushin virkakauden lopussa nämä sotilasyksiköt toimivat 70 maassa, kun tänä vuonna ne ovat aktiivisia 135 maassa, mikä tarkoittaa 70 prosentissa maailman maista. Nämä 135 maata ovat Obaman aikana joutuneet taloudelliseen ja lojaliteettiriippuvuuteen USA:sta, mitä riippuvuutta Yhdysvallat sumeilematta käyttää. Obaman erinomainen retoriikka peittää hyytävät teot. Eräs karu esimerkki oli Jemeniin tehty lenokki-isku, jossa kokonainen kylä, 35 ihmistä, menehtyi. Jemeniläinen toimittaja kirjoitti siitä lehteen. Obama soitti silloiselle presidentti Salehille ja vaati toimittajan vangitsemista. Näin tapahtui. Obama päättää henkilökohtaisesti lennokki-iskuista. Tehtävää tietokoneruudulla suorittavien miesten mielenterveysongelmat ovat merkittäviä. Oheisuhreja on vuosittain satoja.

Yhdysvallat tukee uskonnollisia fanaatikko-islamisteja Syyriassa ja sabotoi rauhanneuvotteluja yhdessä Saudi-Arabian kanssa. Al-Qaidan liittolaisryhmän edustaja on valittu johtamaan “kapinnallisosapuolta” Geneven neuvotteluissa aivan kuten ennen Jugoslavian pommitusten aloittamista Rambuilletin neuvot-

teluihin USA oli valinnut albaani-terroristien johtajan edustamaan albaaneja eikä maltillista Rugovaa. USA:lla ei ole mitään demokraattisia (kansainvälisen oikeuden mukaisia) oikeuksia olla läsnä Syyrian maaperällä. Silti Obama on lähettänyt sinne erikoisjoukkojen sotilaita.

Tämä Yhdysvaltojen itselleen ottama rankaisemattomuuden periaate koskee myös USA:n johtamia muita NATO-maita. Maailmaa hallitsee demokratiasta piittaamaton sotilasmahti, jota Laura Saarikoski luonnehtii dmokratiaksi ja vastavoimaksi Putinille.

Erona presidentti Obamaan, Putin on pyrkinyt ratkaisemaan ongelmia eikä pahentamaan niitä. Ukrainan vallankaappausvallituksen viedessä venäjänkielisiltä ukrainalaisilta tasaveroiset ihmisoikeudet ja uhatessa heitä järjettömällä väkivallalla, josta elävältä polttaminen Odessan ammattiliittojen taloon oli eräs esimerkki, Putin otti Venäjälle vastaan yli miljoona Ukrainan pakolaista ja takasi Krimin asukkaille mahdollisuuden valita elämän, johon ei kuulunut väkivallan uhkaa. Venäjän toimia tulee arvostella lopputuloksen näkökulmasta. Jos Ukrainan nykyhallitus pystyy takaamaan Itä-Ukrainalaisille normaalit ihmisoikeudet ja vapauden valita hallintonsa äänestämällä, myös itä-ukrainalaisten toiveet voivat toteutua.

Yle ei ole kyennyt näyttämään toissavuoden Oscar-ehdokasdokumenttia Dirty Wars (www. Youtube. com/Dirty Wars), joka kuvaa erinomaisesti Yhdysvaltojen salaisia operaatioita.

Perjantai-ohjelman sympaattiset toimittajat haastattelivat tsetseeni-terroristien tukijaa mainitsematta sanallakaan sitä miten tsetseeni-terroristit taistelevat parhaillaankin Syyriassa. Kuinka heidän paluunsa Venäjälle on samanlainen uhka kuin minkä ISIS -terroristien pelätään aiheuttavan EU:lle. Vuosia TV:ssä muualla jatkunut erittäin voimakas USA:sta lähtöisin oleva presidentti Putinin ja Venäjän mustamaalaus on johtanut siihen, että terrorismiin Venäjällä suhtaudutaan lähes vahingoniloisesti - ei ainakaan uhreja kohtaan myötäeläen.

Ukrainan euroviisuakin käsiteltiin Perjantaissa ikäänkuin Venäjä olisi pillastunut vain siitä, että ei voittanut. Tosiasiassa laulun kuvaama tarina antoi Hitlerin SS-joukkoihin kuuluneista tataareista kuvan uhreina kun todellisia uhreja olivat tataarien tappamat muut kansanryhmät.

Laura Saarikosken ja Perjantain toimittajien maailmankuvan historiattomuus muuttuu uhaksi maailmassa, joka on monimutkainen ja julma. Empatia ja inhimillisyys on muuttunut sotajoukkojen määrän laskemiseksi ja hävittäjien laadun vertailuksi.

Loppupäätelmäksi jää, että vika ei ole toimittajissa vaan siinä, että he eivät työpaikkojensa vuoksi voi puhua totta. NATO:n kannattajaksi ilmoittautunut Helsingin Sanomat on johdonmukaisesti sitä mieltä kuin NATO:n ylipääällikkökin on, joten toimittajan liikkumavara on heikko. Sama koskee Yle:ä. Jyrkän oikeistolaisen hallituksen aikana pohdiskelevaa historiatietoista TV-keskusteluareenaa ei yksinkertaisesti ole. Ehkä sisällissodasta lähtien jatkunut sotapropaganda voi

kadota porvarillisista tiedotusvälineistämme vain jonkinlaisen “totuuskomission” kaltaisen prosessin kautta. Presidentti Jimmy Carterin rauhanvälitystyöryhmässä, johon kuuluu psykoanalytikkoja ja psykologeja, havaitaan usein kuinka konfliktien juuret saattavat olla satojenkin vuosien historiallisten tapahtumien päässä.

Sain eilen viehättävä runopalautteen, jossa runoilija surumielisesti pohtii mihin kykymme tuntea on kadonnut.

Avainsanat:

- Perjantai,
- Yle,
- Helsingin Sanomat,
- Laura Saarikoski,
- USA:n fasismi,
- tsetseenit ja tataarit,
- Syyria,
- Ukraina

Jukka Huusko Afganistanin historiaa muokkaamassa

- Perjantai 3.6.2016 klo 17:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Välillä tuntuu kuin joutuisin toimimaan Yle:n ja hesarin “Oikaisuja”-palstana. Tällä kertaa 1.6. kirjoituksessaan “Amnesty: Afganistanin konflikti laajenee, Jukka Huusko kirjoittaa kuinka Neuvostoliitto tunkeutui maahan vuonna 1979. Tästä käynnistyi vuosikymmenen kestänyt brutaali sisällissota.”

“Tuolloin Yhdysvallat, Pakistan ja Saudi-Arabia tukivat islamistitaisteliijoita, jotka sotivat Neuvostoliiton joukkoja vastaan.

Onko “Neuvostoliiton tunkeutuminen” Huuskon omaa tietämättömyyttä vai kuuluuko se USA-johtoiseen Helsingin Sanomien doktriiniin.

Afganistanin historiaa tuntemattomille on syytä kertoa, että Afganistan oli 1970-luvulle saakka feodaalinen maa, jossa 4000 perhettä omisti kastelujärjestelmät ja siten myös vallan. Hallitsevan ryhmän lapset saivat käydä koulua ja opiskella yhdysvaltalaisissa yliopistoissa, mutta tavalliset lapset, koulunkäynin sijaan ahersivat päivät töissä risukimppuja keräten.

Pääasiassa yliopisto-opiskelijoista koostunut ryhmä kommunisteja suoritti valankaappauksen ja muodosti hallituksen. Naiset vapautettiin. Kaduilla näkyi hunnutettuja naisia huomattavasti vähemmän kuin nykyisin. Naiset opettivat usein ulkosalle kyhättyissä “koulukatoksissa” vanhuksia ja lapsia rinnan lukemaan. Naiset saattoivat olla kylän vanhimpia, eli johtajia.

Luonnollisesti näin radikaali hallitus joutui konservatiivisessa maassa ahtaalle. Yhdysvallat oli juuri päättänyt kommunistien tappamisen Vietnamsissa. Nyt oli syytä siirtyä sille strategisesti tärkeälle alueelle jatkamaan kommunistien vallan laajenemisen estämistä. Kommunistihallitus kutsui Neuvostoliiton apuun. Muistaakseni maiden välillä oli ystävyys, yhteistyö ja avunantosopimus. Pitkän jahkauksen jälkeen Neuvostoliitto taipui saapumaan hallituksen avuksi. Siten Huuskon luonnehdinta Neuvostoliiton tunkeutumisesta on melko tarkoitushakuinen.

Afganistanin ja Neuvostoliiton yhteistyö ei ollut vain sotilaallista vaan oli jatkunut vuosikymmeniä talouden ja koulutuksen alalla. Osa kouluun päässeistä nuorista saattoi opiskella esimerkiksi ammattikoulussa Neuvostoliiton puolella.

Yhdysvallat tuki jihadisteja Afganistanissa kuten myöhemmin Bosniassa ja Syyriassa. Afganistaniin USA palasi 2001, avaten sodan laittomilla pommituksilla. Näennäistä laillisuutta aikaansaatiin laajentamalla sota käsittämään NATO-maat, kumppani Suomi mukaan luettuna. Nyt vihollisina oli aikaisemmat yhteistyökumppanit, joita oli aseistettu vuosikymmenen ajan niin kauan kuin Neuvostoliitto oli maassa läsnä.

Afganistanin parlamentista 2007 käytännössä ulosheitetty rohkea naisedustaja Malalai Joya on kirjoittanut afganistanilaisesta näkökulmastaan kirjan “Nainen sotaherrojen välissä”, jota ei tietääkseni ole käännetty suomeksi. Luin sen

hollanniksi, mutta varmaan se on julkaistu myös englanniksi. Hän kuvaa erinomaisesti minkälaisen huume- ja sotaparooni eduskunnan USA on tukenut valtaan miehittämässään maassa.

Malalain blogeja ja Yhdysvalloissa pidettyjen esitelmätilaisuuksien luentoja lukemalla saa varsin raadollisen kuvan Afganistanin tilanteesta. Hän kuvaa kuinka hänen kotimaansa on pahin paikka maailmassa naisille elää. He kärsivät Yhdysvaltojen miehityksestä, korruptoituneesta USA:n tukemasta hallituksesta ja fundamentalisti Talibanista.

Malalai pitää naurettavinaväitteitä USA:n vetäytymisestä. Pysyvät sotilastukikohdat ja palkka-armeijat tulevat jatkamaan. Miehitys on muuttanut Afganistanin huumekeskukseksi. Noin 2 miljoonaa afganistanilaista, naisia ja lapsia ovat riippuvaisia opiaateista. Palkka-armeijat hyödyntävät huumekauppaa, jonka keskeinen reitti kulkee elin- ja huumekaupasta hyötyvän myös Yhdysvaltojen vallassa olevan Kosovon läpi.

Neuvostoliiton läsnäolon aikana WHO:n tilastojen mukaan huumeiden viljely oli minimissään.

Lukiessani Malalain kriittisiä tekstejä, en voi muuta kuin ihmetellä sitä, miksi Suomi osallistuu näin painajaismaiseen sotaan. Voiko lojaliteetti Yhdysvaltoja ja sen johtamaa NATO:a kohtaan edellyttää tällaista. Yleensäkin miksi Suomessa on sodan henki päästetty pullosta.

Samojen yhteistyökumppaneiden kanssa harjoitellaan sotaa Venäjää vastaan Suomen maaperällä. Mitä kaikki nuo Yhdysvaltojen ja NATO-joukkojen sota-harjoitusten ylläpito maksaa. Onko todella niin, että pikkulasten subjektiivinen päivähoido puretaan, jotta voidaan harjoitella sotaa naapuriamme vastaan, jonka kanssa meillä juuri vain hiljan oli ystävyys- ja avunantosopimus.

Historian vääristelyä todella tarvitaan, jotta suomalaisille saadaan syötettyä näin järjetöntä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa. Ehkä Huuskon "tunkeutuminen" on välttämätön osa palapeliä, jolla Venäjästä muokataan vihollista.

Avainsanat:

- Suomen ulko- ja sotapolitiikka,
- Jukka Huusko,
- Helsingin Sanomat,
- Afganistanin sota,
- Suomi sodassa,
- Malalai Joya,
- huumeparoonit,
-

Kun ihmisoikeusloukkauksista tehdään laillisia

- Sunnuntai 12.6.2016 klo 9:58
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Runsaat sata vuotta sitten palvelijan saattoi myydä talon ja huonekalujen mukana seuraavalle omistajalle. Asia oli luonnollinen ja laillinen niin palvelijan kuin ympärillä elävien ihmisten mielestä. Laillisuus pohjautui vauraiden kansalaisten päätöksiin ja kirkon saarnoihin. Köyhän tajunta oli ulkoapetettuun laillisuteen pohjautuvaa ajattelua.

Olen viime päivinä miettinyt millä alueella suomalainen voi kokea tai on voinut kokea oikeudenmukaisuutta. Oikeudenmukaisuudella tarkoitan sitä, että tunne oikeudenmukaisuudesta vastaa tietoa oikeudenmukaisuudesta.

Päädyin toteamaan, että päivähoidossa, silloin kun subjektiivien oikeus päivähoitoon oli taattua. Miksi juuri päiväkodissa? Päiväkodissa lapset olivat, ennen työttömien lapsia koskevia rajoituksia, tasaveroisesti ja oikeudenmukaisesti kohdeltuja. Oikeudenmukaisuus on päiväkotien johtavia periaatteita.

Lasten omissa perheissä näin ei välttämättä ole asian laita. Joissakin kodeissa lapset kuulevat vanhemmiltaan kuinka jotkut perheet ovat ”rättipäitä”, joiden lasten kanssa ei pidä leikkiä. Perheet saattavat haluta kasvattaa omat lapset vain omien vanhempien toimesta, jotta lapset eivät oppisi vääriä mielipiteitä.

Nykyinen hallitus ja oikeistoenemmistöinen eduskunta katsoivat oikeaksi purkaa lasten oikeudenmukaisen kohtelun. Subjektiivisen oikeuden purkamisen jälkeen pienille lapsille opetetaan miksi työttömän lapsi ei saa olla samaa määrää tarhassa kuin muut lapset. Lapsen tulee oppia tuntemaan tämä epäoikeudenmukaisuus oikeudenmukaisena. Tämä indoktrinaatio tulee jatkumaan lapsen elämässä läpi koulu- ja työelämän.

Lapsen kasvaessa syyllisyydentunnot alkavat muodostaa oikeustajun ytimen. Lapsi alkaa tuntea syyllisyyttä, ellei tunne kielteisiä tunteita ”rättipäitä” kohtaan. Läheinen hiljan edesmennyt ystävämme professori Arno Gruen kirjoitti kirjassaan *Der Fremde in Uns* kuinka syyllisyyden seurauksena ihminen pystyy liipasinta painamalla tappamaan ystävällisesti itseensä suhtautuvan ”vihollisen” edustajan, koska sormi liipasimella tottelee kasvatusta eikä eläytymistä.

Kyse ei ole vain hyvinvointivaltion purkamisesta vaan ihmisoikeuksien purkamisesta. Se edellyttää yhtä voimakasta indoktrinaatiota kuin lapsen maailmassa merkitsee tuo selitys siitä miksi työttömien vanhempien lasten oikeuksia on rajoitettu. Subjektiivisen päivähoidon purkaminen tapahtuu samalla tavalla kuin liipasimen painaminen. Oikeistolaiseen oikeustajuun kuuluu kyky olla eläytymättä ”toisiin” kunhan ”omia” ei hätyytetä veronmaksuun.

Eräs indoktrinaation väline on sana ”vapaus”. Itsekkyyks ja muista piittaamattomuus on korvattu sanalla vapaus. Vapaus olle ajattelematta mitä minun ”vapauteni” merkitsee jonkin toisen oikeuksien näkökulmasta.

Suomessa on jonkin verran keskusteltu oikeudesta olla maksamatta veroja. Sata vuotta sitten torpparit olivat sidottuja maahan omistajien hyödyksi. Nykyisin pääomatuloja ei veroteta kuten palkkatuloja eivätkä kaikki maksa kunnallisveroa. Näiden verotulojen menetykset kompensoidaan verottamalla tämän päivän “torppareita” entistä enemmän. Sanotaan, että valtio muutoin velkaantuu liikaa. Suomalaisten oikeustaju halutaan muuttaa sellaiseksi, että tuo “vapaus” verotuksesta koetaan oikeudenmukaiseksi kuten palvelijan myyminen huonekalujen mukana.

Samanlainen oikeustajun muutoksen indoktrinointi tapahtuu ulko- ja turvallisuuspolitiikassa. Kansalaiset eivät saa tuntea mikä on oikeudenmukaista vaan poliitikot ja media todistavat tiedotuksessaan, mitä kansalaisten tulee oppia kokemaan oikeudenmukaisena tosiasioista riippumatta.

Euroopan unionia hallitsee Teollisuusyritysten pyöreän pöydän imperiumin tavoitteet, jotka ovat kytkeytyneet ylikansallisiin globaaleihin teollisuuden ja pankkimaailman tavoitteisiin. Euroopan Unioni ja sen komissio eivät täytä demokratian kriteereitä.

Ukrainan tilanne on kärjistetty esimerkki EU:n itsenäisyydenputteesta ja demokratiavajeesta. Heti yhdistymisensä jälkeen Saksa, täysin riippuvaisena Yhdysvalloista aloitti vomakkaan taloudellisen ja sotilaallisen laajenemisen. Balkanin sotien aikana Saksa ensimmäistä kertaa maailmansodan jälkeen, oman perustuslakinsa vastaisesti pommitti Jugoslavian siviilikohteita taloudellisen hyödyn saavuttamiseksi yhdessä Yhdysvaltojen kanssa.

Jugoslavian sotien päätyttyä USA ja Saksa jatkoivat jäännösvaltioiden infrastruktuurin haltuunottoa taannuttaen jäännösvaltiot kansantuotteeltaan lähes kehitysmaiden luokkaan.

EU ja Yhdysvallat käänsivät katseensa 2000-luvulla Ukraina. Indoktrinaation välineeksi otettiin Venäjän uhka. Venäjän ilmoittauduttua presidentti Putinin suulla haluttomaksi tukemaan Yhdysvaltojen ja EU:n globaalia NATO:n avulla pönkitettyä maailmanvaltaa, tykit kohdistettiin Venäjään ja erityisesti Putiniin.

Suomalaiset lapset ja aikuiset säästettiin tältä valtapelin tiedostamiselta. Yhdysvaltojen, Saksan ja EU-komission Ukrainan oligarkkien kanssa huolellisesti suunnittelema Ukrainan “haltuunotto” johti väkivaltaan. Jugoslavian pommitusten kaltaisia toimia ei tarvittu koska Ukrainassa oli yhteistyökumppaneina natsimielinen äärioikeisto soihtukulkueineen ja natsilippuineen.

Ukrainan parlamentista ajettiin ulos parlamentin enemmistöä edustaneita alueiden puoleen jäseniä väkivallalla uhaten. Väkivaltaisen kansanjoukon osan huutoäänestyksellä valitsema hallitus, jota Yhdysvallat tuki paitsi piparkakuin myös Victoria Nulandin ilmoituksen mukaan 3300 asiantuntijan voimin. Tämä hallitus jatkoi hallitsemista “tynkäparlamentin” avulla. Ukrainan perustuslakia rikkoen presidentin virkaa alkoi hoitaa parlamentin puhemies. Itä- ukrainalaisia alettiin kutsua terroristeiksi. “Presidentti” ryhtyi laittoman hallituksen kanssa aseelliseen hyökkäykseen itä-ukrainalaisia vastaan.

Toukokuussa 2014 Ukrainan kommunistisen puolueen puheenjohtaja käytti parlamentissa presidentin ja hallituksen toimintaa kritisoivan puheenvuoron. Hän totesi, että jos hän johtaisi maata, hän vetäisi armeijan pois Itä-Ukrainasta. Tästä lähtivät liikkeelle toimet kommunistisen puolueen lakkauttamiseksi Ukrainassa. Heinäkuussa samana vuonna presidentti Obama ilmoitti lähettävänsä lisää neuvonantajia ja tukea aseistuksen kehittämiseksi ja käytölle. 2015 Yhdysvaltojen kongressi ensin yksimielisesti päätti, että se ei aseista äärioikeistolaista Azovin pataljoonaa, mutta pyörsi päätöksensä jo muutamaa kuukautta myöhemmin Pentagonin painostuksesta.

Venäjä suojeli Krimin asukkaiden ihmisoikeuksia USA:n ja EU:n yhdessä aiheuttamalta väkivallalta. Tämä halutaan saada näyttämään rikokselta. Itä-ukrainalaisilta peruutettiin laittoman eduskunnan toimesta ihmisoikeudet, kuten oikeus kieleen ja uskontoon. Jopa lähes laillisilla vaaleilla valittu nykyinen presidentti Poroshenko julistaa, että Ukrainassa on aina ollut vain yksi kieli-ukrainankieli.

Suomen poliittinen eliitti ja media on visusti joko vaiennut tai ilmaissut valheita ja puolitotuuksia Ukrainan tapahtumista. Pyöreän pöydän teollisuusmiesten, brittiläisten ja amerikkalaisten öljy-yhtiöiden ja Monsanto:n gmo-hankkeiden etuja ei haluta vaarantaa. Yhdysvaltojen varapresidentti Bidenin poika on suurimman yksityisen energiayrityksen hallituksessa yhdessä Puolan entisen presidentin kanssa. Shellilla ja Chevronilla on 50-vuoden sopimukset liuskekaasun hyödyntämisestä.

Voimistaakseen Venäjä-vastaista propagandaansa Pentagon on saanut kongressin päättämään sodanjulistuksesta Venäjää vastaan 4.12.2014 niin, että presidentin ei sotaa aloittaessaan tarvitse enää kääntyä kongressin puoleen.

Sodanuhan voimistamiseksi Yhdysvallat on yhdessä NATO-liittolaistensa kanssa tunkeutunut paitsi Mustalle merelle myös Itämerelle. Mustalla merellä on Venäjälle tärkeä sotilastukikohta Sevastopol ja Itämerellä Kaliningrad. Suomen media on poliittisten johtajien myötävaikutuksella julistanut USA:n tunkeutumisen aikaisemmin rauhallisille alueille olevankin Venäjän aggressiota. Jokainen tunteva omaa päättelykykyään arvostava kansalainen käsittää, että aggressio on Balkanilta lähtien ollut USA:n ja EU-Saksan aggressiota eikä Venäjän.

Olemme pakotettuja niin sisä- kuin ulkopoliitikassa hylkäämään oikeustajun. Meille opetetaan kirkon asemaan asettuneen median toimesta hyväksymään musta valkoiseksi ja valkoinen mustaksi. Sisällissodasta lähtien sotapropaganda piti huolen siitä, että kukin tiesi laillisen paikkansa. Nyt oikeistohallitus tekee ihmisoikeusloukkaukset laillisiksi ja valheellisilla perusteilla sotaan valmistautumisen naapuriystävyyttä tärkeämmäksi.

Avainsanat:

- ihmisoikeusloukkausten laillistaminen,
- oikeustaju,
- propaganda,

- media,
- SSS-hallitus,
- EU

Kultaranta-keskustelut, presidentti Niinistön ja Yle:n vaalikampanjan avaus

- Tiistai 21.6.2016 klo 3:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen juuri sulkenut TV:n karamellinkorean kuvan Kultarannan puutarhasta. Presidentti Niinistö on pannut pisteen säröttömälle maailman turvallisuuspolitiikan kuvaukselle, jossa Venäjä on vihollinen, jota vastaan Eurooppa suojautuu USA:n turvaan luottaen. Presidentti Niinistön ei tarvitse sanoa pahinta sanaa Venäjästä, Ruotsi sanoo sen. Presidentin kasvoille nousee tyytyväinen hymy Ruotsin pääministerin mainitessa äskeisen Pohjoismaiden johtajien vierailun presidentti Obaman luona.

Suomalaisten odotetaan, hartaana kuin 1900-luvun alun kirkon penkissä istuvan lukutaidottoman maanmiehemme, uskovan tätä näin vakuuttavaa arvovaltaista sanomaa. Venäjä uhkaa, mutta Saksan/USA:n armeija pelastaa. Yle takaa sen, että suomalaisten mieleen ei nouse muita ajatuksia.

Avaan TV:n suljettuani juuri postista hakemani Noam Chomskyn kirjan “Who Rules the World”. Sen takakannessa New York Times Book Review toteaa Chomskyn olevan “maailmankuulu ilmiö... Hän on luultavasti planeetan lue-
tuin amerikkalainen ulkopolitiikan ääni”, New Statesman toteaa vuorostaan: “Jokaiselle, joka haluaa tietää enemmän maailmasta, jossa elämme... on vain yksi vastaus: lukea Noam Chomskya.”

Luvun 17 otsikko on: Yhdysvallat on johtava terroristivaltio. Chomsky kuva-
vaa kuinka minkään muun valtion kohdalla ei tulisi kuulonkaan, että maan tiedustelupalvelu selostaisi maan presidentille hallituksen suorittamia terrorioperaatioita eri puolilla maapalloa pyrkien arvioimaan niitä tekijöitä, jotka johtivat joko niiden onnistumiseen tai epäonnistumiseen. Chomsky viittaa New York Times-lehden asiaa koskevaan kirjoitukseen jossa kuvataan presidentti Obaman selostaneen kuinka hän antoi CIA:lle tehtäväksi tutkia asiaa, jotta voitaisiin selvittää “mitkä tavat rahoittaa ja aseistaa kapinallisryhmiä tietyissä maissa toimivat hyvin. Ja eivät löytäneet paljoakaan.”

Chomsky toteaa, että tieto asiasta ei hätkähdyttänyt ketään. Hänen mukaansa “Läntisessä poliittisessa kulttuurissa on luonnollista ja hyväksyttävää, että Vapaan maailman johtomaa on terroristinen roistovaltio ja avoimesti julistaa kunnostautuvansa vastaavissa rikoksissa. Ja että on vain luonnollista ja hyväksyttävää, että Nobelin rauhanpalkinnon saaja, koulutukseltaan perustuslakijuristi, joka pitää vallan ohjaksia käsissään on vain huolissaan siitä kuinka näitä rikoksia tehtäisiin entistä tehokkaammin.

Suomi liittoutui Venäjää vastaan taistelevan Saksan keisarin kanssa, jonka tehtäväksi tuli murskata suomalaisten työläisten toive oikeudenmukaisemmasta maailmasta. Suomi liittoutui myös Hitlerin Saksan kanssa. Hitlerin valtakunta ei ollut yhtä laaja kuin se mitä USA nykyisin hallitsee.

Ruotsi on liittoutunut vallan kanssa pysyen sivussa sodista 200 vuoden ajan, mutta ei ulkopuolella. Ruotsalaiset auttoivat saksalaisten rinnalla murskaamaan suomalaiset työläiset. Hitler pystyi sotimaan Ruotsin malmivarojen avulla. Oikeudenmukaisempaa Ruotsia rakentaneet kommunistit kortistoihin CIA:n avulla 1960-70 luvuilla. Samaan aikaan Indonesian kommunistit, 1,5 miljoonaa, tapettiin CIA:n luetteloiden avulla mutta omien naapureiden toimesta. Ruotsissa vain kortistoihin. 1980-luvun Suomen eduskunnassa tiedettiin, että Ruotsin suurlähettilään kanssa puhuminen oli sama kuin olisi puhunut Yhdysvaltojen kanssa.

Muistamme kuinka CIA auttoi Mandelan vangitsemisessä. Kuinka Yhdysvallat tuki Etelä-Afrikan rotusortoa, jonka murtumisessa Kuuban tuki Angolassa oli avainasemassa. Kuuba ja Neuvostoliitto/Venäjä ovat johdonmukaisesti tukeneet kansojen itsemääräysoikeutta ja vapautta. Chomsky käy läpi maailmanpolitiikan vaihteita itsenäisyys, solidaarisuus ja tasa-arvo johtotähtenään.

Kultarantakeskusteluista, niinkuin Yle ne välitti jäi loppupäätelmäksi kammottava näytelmä, jossa Suomen ulkopoliittinen johtoeliitti on muuttunut saumatomaksi osaksi Yhdysvaltojen maailmanvaltaa. Tuon eliitin oikeustaju on peruttamattomasti vaurioitunut. Lännen, niin USA:n, EU:n kuin NATO:n rikokset eivät ole rikoksia ollenkaan. Chomsky tuo esimerkkinä esiin Belgradin pommituksissa 1999 tahallaan tuhotun TV-aseman. "Kaikki murskautui. Ei päässyt ulos. Savua kaikkialla. Ihmiset huusivat. Oli kuin painajaisessa." New York Timesin Erlanger raportoi. NATO:n ohjus tuhosi Serbian valtiollisen TV-kanavan rakennuksen tappaen 16 toimittajaa. Chomsky ironisoi: ei ollut maailmanlaajuisia surunvälittelyjä "olemme Charlie" tapaan, kuten terroristien tapettua ranskalaisen lehden toimittajia. Päinvastoin. Yhdysvaltalainen diplomaatti Richard Holbrooke julisti: onnistunut isku TV-asemaan oli "äärimmäisen tärkeätä ja uskoakseni positiivista kehitystä". Haagin Jugoslavia tribunaali ei pitänyt rikosta rikoksena lainkaan ja vaikka uhreja oli "valitettavan paljon, niiden määrä ei ollut suhteeton".

Tällaiseen "Lännen rikollisjengiin" olemme nyt siis virallisesti ja hymyssä suin uineet sisään kuin kalat veteen. Minusta tuntuu kuitenkin niljakkaalta enkä suostu siihen. Toivon, että moni muukaan ei suostu. Historiamme jäljet peloittavat.

Avainsanat:

- Obaman terrorismi,
- Noam Chomsky,
- Kultaranta-keskustelut,
- presidentinvaalit,
- USA Euroopan turvana,
- Venäjä

Putin ja Niinistö

- Lauantai 2.7.2016 klo 10:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Seurasin Yle:n ohjelmatarjontaa Venäjän presidentti Putinin vierailusta presidentti Niinistön luona Kultarannassa. Näytelmä oli mielenkiintoinen.

Jos presidentit laiturilla seisoessaan näkisivät hukkuvan kamppailevan meressä, Putin hyppäisi ja uisi pelastamaan häntä Niinistön jäädessä seisomaan laiturille, koska laiturin päähän oli kiinnitetty kyltti: Laiturilta hyppääminen kielletty!

Tämä Niinistön legalistinen asenne sitoo hänet siihen porvarilliseen valtaan, jota hän kokoomuspuolueen valinneena edustaa. Globaalissa vallankäytössä hän on lojaali sille yhden prosentin vallalle, joka hallitsee globaalia taloudellista valtaa, josta aseellisuuden osuus on suuri.

Suomen historian henkilöinä Putin edustaisi 1900-luvun alun työväenjoukkojen johtajaa Kullervo Manneria, joka eläytyi voimakkaasti köyhien piikojen, torppareiden ja muiden vähäväkisten asemaan ja toimi niin eduskunnan puhemiehenä kuin punaisten joukkojen ”diktaattorina” näiden aseman parantamiseksi ja demokraattisen lainsäädännön aikaan saamiseksi.

Niinistö edustaisi 1918 tammikuun porvarillista hallitusta, joka perusti porvarillisen valkoisen armeijan eriarvoisuutta tukevan politiikkansa pönkäksi.

Presidentti Putin on toiminut johdonmukaisesti Yhdysvaltojen edustamaa yksinapaista, harvojen taloudelliseen valtaan pohjautuvaa vallankäyttöä vastaan. Hän on korostanut YK:n merkitystä.

Yhdysvaltojen presidentit toinen toisensa perään ovat korostaneet aseellista valtaa taloudellisten etujensa takaajana. Ei Yhdysvaltojen johtama NATO ole Euroopassa Euroopan pikkuvaltioita puolustamassa vaan takaamassa omaa taloudellisen valtansa laajenemista ja varmistamista. USA:n varapresidentti Biden on useasti korostanut sitä kuinka hän joutui painostamaan EU:ta panemaan Venäjä-vastaiset pakotteet voimaan.

Presidentti Putinin kommentti siitä, että Suomi tottelee kiltisti pakotemääräyksiä, ei tyhjentynyt EU:n määräyksiin vaan USA-EU riippuvuuteen. Niinistö vastasi tuttuun tapaan uhmakkaasti, Suomen olleen itse tekemässä pakotteita. Sehän ei täysin pidä paikkaansa, sillä USA:han Suomen mielipiteellä ei juuri ole vaikutusta.

Suomen tämän hetkinen poliittinen- varsinkin ulko- ja turvallisuuspoliittinen tilanne muistuttaa yllättäen enemmänkin vuotta 1918 kuin 1930-lukua. Eriarvoisuus alkaa tulla yhä arkaaisemmaksi. USA-johtoiseen NATO:on kytkeytyminen yhä tiiviimmin kytkee Suomen kansainväliseen 1% :n valtaan ja militarismiin saumattomasti.

Tällainen kehitys edellyttää sotapropagandaa, viholliskuvaa, joksi USA on valin-

nut klassisesti Venäjän. Propaganda on rakennettu huolella markkinointitoimisto Hill& Knowltonin ja USA:n valtaa myötäilevän kansainvälisen median avulla. EU on toiminut liukastusaineena. Yhdysvaltojen monen vuoden vaivalla ja miljardeilla rahoitetut väri vallankumoukset Ukrainassa, joista viimeisin päättyi verisesti osoittavat sen, kuinka sen taloudellisen vallan laajentaminen tapahtuu yhä kouristuksenomaisemmin. Verisen vallankumouksen johtajat on koulutettu osin myös saksalaisella rahoituksella.

Kun Olli Rehn kutsuttiin presidenttien päivällispöytään Kultarantaan, ajattelin, että nythän olisi tilaisuus avata vähän sitä EU:n väkivaltaan päättynyttä laajentumista Ukrainaan. Kuinka EU ei Yhdysvaltoja palvellessaan ja kiireessään kyennyt ottamaan huomioon Ukrainan syviä taloudellisia riippuvuuksia Venäjästä. EU ei myöskään ollut huomaavinaan eikä kokenut tarvetta neuvotella Venäjän kanssa siitä, että tullit ja muut kauppasopimukset saattavat olla ristiriidassa EU:n järjestelyjen kanssa. EU:n vastuuton käytös johti siihen, että Ukraina joutui ojasta allikkoon niin taloudellisesti kuin turvallisuuspoliittisesti.

Vallankäyttäjille ei usein ole tyypillistä, että ne ottaisivat vastuuta toimiensa seurauksista. Olen juuri painokoneissa olevassa kirjassani “Lahtari, Punikki ja Teurastaja; marsalkka Mannerheim, Kullervo Manner ja Ratko Mladic historian henkilöinä” pyrkinyt kuvaamaan globaalien valtasuhteitten vaikutusta henkilöihin ja heidän rooleihinsa.

Presidentit Putin ja Niinistö tulevat olemaan oman persoonallisuutensa ja toimintansa perusteella oman aikakautensa symboleita. Tällä hetkellä suomalaisen median kattava sotapropaganda muistuttaa viime vuosisadan alun lukutaidottomuuden, kirkon ja lehdistön vaikutusvaltaa ihmisten mieleen. Niinistö, omasta poliittisesta vakaumuksestaan ja “lännen” liittolaisuudestaan johtuen on suomalaisessa mediassa maalattu “hyväksi” kun sen sijaan USA:n viholliseksi julistama presidentti Putin on leimattu systemaattisen dogmaattisesti kielteisin värein, mistä 1.7. Yle:n ohjelma näytti johdonmukaisen esimerkin. Edes vahingossa Yle:een ei pääse luikahtamaan asiantuntijaa, joka kuvaisi globaalia valtapoliittikkaa niin kuin se on.

Avainsanat:

- Putin,
- Niinistö,
- Yle,
- oikeudentunto,
- läntiset arvot,
- militarismi,
- 1%:n valta

Tony Blair, Jugoslavian ja Irakin pommitukset ja läntiset arvot

- Perjantai 8.7.2016 klo 18:04
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Britannia on kunnioitettavasti tutkinut ja tuonut esiin Irakin sodan rikollisen luonteen. Tuolloisen pääministeri Blairin roolia pidetään erityisen tuomittavana. Suomen media ei aikaisemmin ollut pitänyt sotaa mitenkään tuomittavana. Sen sijaan moni toimittaja raportoi sodasta ylpeänä yhdysvaltalaisen panssarivaunun istuimelta käsin.

Ennen sodan alkamista nousin silloisesta kodistani Barcelonaan vievään junaan, joka oli täynnä Irakin sodan vastaiseen mielenosoitukseen menijöitä. Juna oli täynnä. Istuimme sylikkään ja vierekkään kuin sillit suolassa. Väliasemille jäi väkeä koska tilaa olisi ollut vain vaunujen katoilla. Yli miljoona mielenosoittajaa täytti kaupungin kadut. Vielä paluumatkalla väkeä matkusti päinvastaiseen suuntaan päästäkseen osoittamaan mieltään vaikka ilta jo hämärtyi.

Jokainen tiesi Irakin mahdollisia joukkotuhoaseita tutkivan komitean ruotsalaisen puheenjohtajan Blixin todenneen, että aseita ei ole eikä niiden olemassaolo ole todennäköistäkään. Hän oli ehdottomasti sotaa vastaan. Espanjalaiset olivat pöyristyneitä sodan mahdollisuudesta Silti Yhdysvallat, Iso-Britannia ja Tanska lähtivät pommittamaan jo 10v talouspakotteista kärsinyttä maata. Puoli miljoonaa lasta oli jo kuollut hoidettavissa oleviin tauteihin. Kansa kärsi.

Sota oli rikollinen. Tony Blair oli osallistunut jo v. 1999 rikolliseen Jugoslavian pommittamiseen yhdessä USA:n presidentti Bill Clintonin ja useiden NATO-maiden kanssa. NATO-maa Saksa oli lähtemällä pommittamaan rikkonut myös omaa perustuslakiaan. Presidentti Clintonin ja Saksan tavoitteena oli sotilaallinen ja taloudellinen laajentuminen Balkanille. Sotien seurauksena Saksa sai Kroatian ja Slovenian infrastruktuurin hallintaansa, Yhdysvallat vuorostaan miehitti Bosnian ja Kosovon saaden siten rakennettua Serbian maaperälle valta- van sotilastukikohdan, Bondsteelin.

Clinton oli tukenut kalifaattia rakentavia, Bosniassa taistelevia Afganistanista ja Saudi-Arabiasta tulleita jihadistiteja sekä Kosovoön tunkeutuneita albaaniteroristeja. Nämä edesauttoivat Yhdysvaltojen tavoitteiden toteuttamista samalla tavalla kuin Yhdysvaltojen tukema taleban Afganistanissa tai Al-Nusra, ISIS ja FSA Syyriassa. Youtube-video Sarajevo Ricochet valottaa erinomaisesti minkälaiset Clintonin ja jihadistien suhteet olivat Jugoslavian sotien aikana ja millaisia kaulankatkoja nämä yhteistyökumppanit olivat.

Paradoksaalisesti Blairin rikokset paljastetaan samaan aikaan kun Bill Clinton pyrkii vaimonsa rinnalla uudelleen valtaan Valkoiseen taloon.

Suomen median mukaan nämä kaksi herraa - Bill Clinton ja Tony Blair - edustavat ”läntisiä arvoja”, joita meidän tulisi seurata heidän johtamansa NATO:n

yhteistyökumppaneina. Saksalainen Aachenin kaupungin Kaarle Suuren rauhanpalkinto on varmemmaksi vakuudeksi myönnetty Blgradin pommitusten tiimelyksessä vuonna 1999 Tony Blairille ja seuraavana vuonna 2000 Bill Clintonille.

Presidentti Obama vuorostaan palkittiin Nobelin rauhanpalkinnolla jo ennenkuin tiedettiin hänen lukuisista lennokkisotaretkistään, sotilasvallankaappausten tukemisesta (Burkina-Faso), sotilastukikohtien määrän lisäämisestä sekä vihan ja väkivallan lietsomisesta paitsi Euroopan alueella myös Aasiassa.

Liittokansleri Angela Merkel vuorostaan esiintyy sovittelijan roolissa vaikka haluaakin ylläpitää ja tukea Yhdysvaltojen ja länsimedian lännen rikoksia peittelevää näytelmää. Die Linke-puolueen Sahra Wagenknecht piti liittopäivillä eilen erinomaisen liittokanslerin toimia kritisoivan puheen, erityisesti tämän suhtautumisesta Venäjään.

Liittokansleri Kohlin entinen neuvonantaja ja korkea virkamies Willy Wimmer kertoi keväällä, Youtubessakin nähtävänä olevassa esitelmässään, Bratislavassa v. 2000 pidetystä Yhdysvaltojen edustajien ja useiden Keski- ja Itä-Euroopan päämiesten välisestä kokouksesta. Siellä Yhdysvaltojen edustaja avoimesti selosti pyrkimyksestä Euroopan uuteen kahtiajakoon linjalla Riika-Odessa. Kuulin Wimmerin kertovan nauhalla, että USA:n edustajat olisivat sanoneet länteen jäävän osan olevan ”meidän” eli USA:n. Wimmerin mukaan Ukrainan kriisi on näiden pyrkimysten loppuvaihe.

Entisen NATO-komentaja Breedlovin sähköpostikirjeenvaihdon paljastuminen osoittaa presidentti Obaman ja Yhdysvaltojen eri virkamiesten ja joukkojen osuuden Ukrainan väkivaltaisessa vallankaappauksessa ellei joku jo tähän mennessä olisi selvillä kaappauksen tapahtumista. Tosin Yle:n toimittaja Jyrki Saarikoski asiantuntijana esiintyessään väittää alentuvasti presidentti Putinin Kultaranassa esittämien tietojen olevan ”vain” Venäjän väitteitä. Suomen mediaa ja ulkopoliittista johtoa on mahdotonta järjellä ymmärtää.

Mielestäni täytyy olla selvää, että presidentti Niinistö tietää ja media tietää saman kuin presidentti Putinkin Yhdysvaltojen väkivaltaan pohjautuvasta politiikasta, joka on paitsi sotilaallista väkivaltaa myös taloudellista- ja mediavaltaa. Presidentti Niinistö tietää EU:n ja NATO:n roolin niin Jugoslavian hajottamisessa, Irakin sodassa kuin Syyrian ja Ukrainan kriiseissä. Liittoutuminen sotarikollisten kanssa ja hyvää tarkoittavan Venäjän leimaaminen uhkaksi on absurdia. Kuinka suomalaiset aikuiset voivat opettaa lapset pois koulukiusaamisesta kun aikuiset itse käyttäytyvät kuin rikolliset, jotka eivät puhu totta ja jotka syyttävät syyttömiä ja palkitsevat syyllisiä.

Suomalainen rauhan-Nobelkin liittyy Jugoslavian laittomiin pommituksiin ja varsin kyseenalaisiin ansioihin siihen liittyen.

Läntiset arvot tarkoittavat rikosten sallimista silloin kuin niitä itse tekee eikä mistään löydy voimaa niitä ennalta ehkäisemään. Rauha ja ystävyys eivät näytä kuuluvan asevarusteluun turvautuvaan Eurooppaan.

Avainsanat:

- Blair,
- Bush,
- Clinton,
- Jugoslavian ja Irakin pommitukset,
- sotarikokset,
- läntiset arvot

Suomen median propaganda on hiipien muuttunut sensuuriksi

- Maanantai 1.8.2016 klo 10:47
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen media julistaa itse olevansa sanavapauden mallimaa. Ulkopuolinen tarkkailija havaitsee median sanoman muuttuneen hiljalleen kesän aikana propagandasta sensuuriksi.

Propaganda ja sensuuri ovat Suomen valtiojohtoon suojeluksessa - olleet jo sadan vuoden ajan. 1930-luvulla kommunisteiksi epäillyt toisinajattelijat pidätettiin ja vangittiin. Toisen maailmansodan jälkeen monipuolinen lehdistö ja militarismin suitseminen rajoittivat propagandaa joskin taloudellinen valta jatkoi vaikutustaan harvainvaltaa tukien.

Samat henkilöt, jotka yhdessä Mannerheimin kanssa riisuiivat aseista venäläisiä varuskuntia Pohjanmaalla, johtivat valkoisten rikoksia sisällissodan jälkeen ja pystyttivät patsasta Mannerheimintien varteen toisen maailmansodan jälkeen. Samat tahot pitävät edellen tiedotuksen valtaa Suomessa.

Mikään ei ole muuttunut. Valtiojohto on päättänyt, että 100 suomalaista koulutetaan Yhdysvalloissa propagandan saloihin.

Yhdysvaltalaiset tutkijat ja intellektuellit kuvaavat Mc Carthyismin palanneen Yhdysvaltoihin. Tuo vaino ilmeni homo- ja kommunistijahtina 1950 ja 1960-luvuilla. Se sai vainoharhaisuuden luonteen. Intellektuellit odottivat, professori Steven Cohenin John Batchelor showssa pari viikkoa sitten kertoman mukaan, turvallisuuspalvelun etsivien koputusta ovellaan, kuten suomalaiset kommunistit ohranan koputusta 1930-luvulla.

Presidenttiehdokas Clinton väittää Yhdysvaltojen valtamedia tuella Venäjän hakkeroineen demokraattisen puolueen sähköposteja, kykenemättä kuitenkaan esittämään väitteelleen mitään todisteita. Suomen media toistaa samoja perustelemattomia väitteitä, koska Suomen valtio luottaa Yhdysvaltoihin. Se riittää.

Suomen media ei kerro, kuinka Oregonin puoluekokousvaltuuskunta esti Obaman entisen puolustusministerin puheen huutamalla "No more war". Kun huutelu ei loppunut, järjestäjät sammuttivat valot kyseisen valtuuskunnan alueelta. Silloin edustajat panivat kännykköjensä valot päälle, jatkaen huutamista, johon Californian valtuuskunta yhtyi.

Suomen media antaa siloisen kuvan lennokkimurhia valtuuttavasta presidentti Obamasta, joka on myynyt enemmän aseita kuin kukaan aikaisempi presidentti ja lisännyt sotilastukikohtien määrää ulkomailla ja delegoinut kidutuksen muiden maiden alihankkijoille, kun USA itse ei tohdi sitä tehdä samassa määrin kuin ennen.

Obama lisäsi lennokkaaseen puoluekokouspuheeseensa uuden vanhan vihollisen; kommunistit, jihadistien ja muiden kauheuksien rinnalle, joiden murskaamiseen Yhdysvallat tarvitsee aikaisempaa enemmän tulivoimaa ja aseteollisuuden uusia keksintöjä. Syyrian parlamentissahan on totta tosiaan jopa kahdenlaisia kommunisteja, sen lisäksi, että maa on sekulaarinen eikä Yhdysvaltojen tukemien äärisunnien hallitsema.

Suomen media esittää Syyrian tilanteen tottelevaisesti yhdysvaltalaisemmin kuin yhdysvaltalaiset itse. Ratkaisevan tien katkaiseminen Turkista Syyrian Aleppoon kuvataan Helsingin Sanomissa lähes sotarikokseksi, jossa Turkissa piileskelevät lääkärit eivät pääse palaamaan “tahallaan Venäjän ja Assadin pommittamiin” sairaaloihin. Al Nusra- terroristijärjestö pitää osaa Aleppon kaupungista vallassaan estäen siviilien paon hallituksen ja Venäjän järjestämiä turvakäytäviä pitkin. Suomen media esittää Al Nusran tulkinnan tilanteesta, koska Yhdysvallat on pitkään tukenut sitä “maltillisena”.

Tie Alepposta Turkkiin oli myös pääväylä jihadistien varastaman öljyn kuljetukseen Turkkiin myytäväksi. Samoin turkkilaiset sairaalat hoitivat haavoittuneita ISIS-taistelijoita. Suomen media kuvasi Turkin ISISin vastaisen taistelun etulinjassa.

Entä sitten Ukraina? Ranskalaisten kansanedustajien matkaraportti Krimiltä on hyvin erilainen kuin USA/Suomen propagoima kuvaus Ukrainan vallankaappauksen jälkeisestä tilanteesta. Helsingin Sanomat rohkeni kertoa suomalaisten turistien matkasta Itä-Ukrainaan. Lehti ei kertonut, mitä matkailijat siellä näkivät tai kokivat vaan käytti koko artikkelin kuvatakseen kuinka matkat ovat laittomia.

Eurokansanedustaja Nils Thorvaldsin Helsingin Sanomien pitkään haastatteluun oli päässyt livahtamaan virke siitä, että hän ei hyväksy EU:n näkemystä Ukrainasta. Lukija jäi mielenkiinnolla odottamaan MIKSI? Mutta sitä lehti ei paljastanut.

Kesän mittaan on luonnollisesti saatu lukea ja kuulla monia juttuja Brasiliasta. Yleensä kauhistelevia. Milloin faveloista, liasta, väkivallasta ja muista epäkodista. Tänäpä 1.8. Helsingin Sanomat kirjoitti koko aukeaman Brasiliaan tuoduista orjista. Brasiliasta sai kuvan kammottavana orjia hyödyntävänä maana. Suurenuslasilla, yhden sivulauseen verran oikein tarkkaan koko jutun lukenut sai välillisesti tietää, että portugalilaiset siirtomaaherrathan niitä orjia toivat. Brasiliahan on BRICS- maa, joka on liittoutunut taloudelliseen yhteistyöhön Venäjän, Intian, Kiinan ja Etelä-Afrikan kanssa voidakseen tukea kehittyviä maita Yhdysvaltojen väkivaltaisen kauppapolitiikan paineessa. Suomen medialle ja merkittävälle osalle talouseliittiä presidentti Obaman kaikin voimin ajamat TPP ja TTIP - sopimukset on kuvattu pääkirjoitussivuilla myönteisinä. Se, että Obama on pyrkinyt viemään sopimukset läpi pikamenettelynä, ilman kongressin jäsenten mahdollisuutta vaikuttaa sisältöön, ei ole nostanut kulmakarvoja.

Suomen EU-jäsenyyttä seurannut militarisoituminen ja perustuslaillisuuden murentuminen ovat tosiasioita. NATO-presidentti Ahtisaaren jälkeen presi-

dentti Halosen kaudet näyttäytyvät vielä YK-painotteisina perustuslaillisuuden aikoina vaikka USA:n ja Saksan vaikutus ulkopoliittikkaan vinoutti ajattelua ja tietoisuutta varsinkin Jugoslavian hajottamisen suhteen.

Suomen media kuvaa huolellisesti Puolan oikeusjärjestelmän murentumista, mutta ei huomaa, että Suomessa ei edes ole perustuslakituomioistuinta. Suomen perustuslakivaliokunta on oikeistopoliittinen elin, jota liike-elämän eliitti haluaisi ryhdistää entistä oikeistolaisempiin tulkintoihin. Perustuslakivaliokunta tai media ei ole nostanut minkäänlaiseksi ongelmaksi sitä, että Suomen ulko- ja puolustuspolitiikan päätösvalta on siirtynyt presidentille ja armeijalle. YK:n sijaan kaikki median huomio on NATO:ssa ja sen voimapolitiikkaan liittyvässä toiminnassa. Isäntämaasopimuksen solmiminen tapahtui parlamentista riippumatta, toisin kuin Ruotsissa.

Kuljin 25 vuotta sitten eri puolilla Suomea luennoimassa autoritaarisuudesta ja väkivallasta luovuuden vastakohtana. Mukanani oli elokuva, jossa osoitettiin tieteellisesti kuinka vihantunteiden vallassa ei voi olla luova. Suomen valtiojohdolle tiedoksi; kansan vapauttaminen luovuuteen ei kulje militarismin tietä. Luovuuden polun löytämisen ensiaskeleita olisi oman historiamme uudelleen arviointi, jotta meidän ei tarvitsi toistaa sotiemme virheitä.

Avainsanat:

- Halonen,
- Niinistö,
- media,
- sensuuri,
- propaganda,
- HeSa,
- Yle,
-

Sotapropaganda ja todellisuus sen takana

- Tiistai 23.8.2016 klo 9:57
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Heinäkuun 10. päivänä 1997 entinen Bosnia ja Hertsegovinan autonomisen Republika Srpskan alueella sijaitsevan Prijedorin turvallisuuspäällikkö Simo Drljaca oli varhain aamulla palannut kalastusretkeltään ja istui rannalla uimahousuissaan nauttimassa perheensä ja ystäviensä kanssa aamukahvia musiikin soidessa. Paikalle saapui neljä NATO-sotilasta, kaksi yhdysvaltalaista ja kaksi brittiä. Simo nousi seisomaan ja samassa kajahti kaksi laukausta. Vaimo huusi: ”Simo, Simo!” Mies makasi kouristellen maassa. Sotilas astui viereen, ampui lähilaukauksen ja päätti Simon elämän. Simoa ei ollut haastettu oikeuteen.

Kirjassani ”Lahtari, Punikki ja Teurastaja; Marsalkka Mannerheim, Kullervo Manner ja Ratko Mladic historian henkilöinä” (Into)kuvaan sitä kuinka Suomen sisällissodasta lähtien maassamme on vallinnut valkoisten voittajien sotapropaganda, minkä seurauksena suomalaisten käsitys oman maan todellisuudesta on vääristynyt.

Tuo vääristyminen on voimistunut Suomen EU: hun liittymisen seurauksena. Suomi on sitoutunut yhä tiiviimmin Saksan ja sen myötä Yhdysvaltojen globaaliin, militarismiin ja propagandan avulla ylläpidettyyn maailmanvaltaan. Yllä kuvaamani Simon murha on esimerkki Yhdysvaltojen ja sen NATO-liittolaisten toimiin kohdistetusta rankaisemattomuuden periaatteesta.

Kuvaan kirjassani Yhdysvaltojen tietoisien ja omaan lainsäädäntöönsä pohjautuneen Jugoslavian hajottamisen sekä siihen liittyen USA:n presidentti Clintonin laittomat asetoimitukset Kroatian natsi-diasporalle ja Bosnian islamilaista kalifaattia rakentamaan pyrkineelle presidentti Izetbegovicille. Taloudellista tukea saivat niin kaukoja katkaisevat Afganistanista ja Lähi-Idästä tuotetut jihadistit kuin Kanadasta paluun tehneet natsit perillisineen.

EU:uhun liittyminen heikensi suomalaisten todellisuudentajua. Uusliberaalia politiikkaa edustavat hallitukset ja vihdoin kokoomuslainen presidentti, jotka olisivat rauhantahtoiselle presidentti Kekkoselle olleet kauhistus, alkoivat sekä lainsäädännöllä, mielivallalla että propagandalla muokata suomalaista todellisuutta.

Viime päivien raportit niin HeSa:ssa kuin Yle:ssä ovat irronneet todellisuudesta täysin. Ulkoministeriön virkamiesten puuhut sekä haastateltujen Venäjän ja Ukrainan Suomen suurlähettiläiden lausunnot kuvaavat mainiosti sitä millä tasolla diplomatiamme tällä hetkellä on.

Liittokansleri Kohlin neuvonantajana ja ministerinä toiminut Willy Wimmert on kuvannut kuinka Kohl ja hän lähtivät pois kesken USA:n johtamaa NATO-harjoitusta, jossa tarkoituksena oli ampua ydinohjuksia itään. Voisin kuvitella suomalaisia seuraamassa samanlaista harjoitusta innoissaan.

Yhdysvaltojen politiikan historian erinomaisesti tunteva Noam Chomsky selostaa toisesta maailmansodasta lähtien jatkunutta Grand Area- projektia, jonka mukaisesti Yhdysvallat pitää omaa maailmanvaltaansa itseoikeutettuna, mitä tarve kansanmurhaan, sotaan tai kidutukseen ei voi estää. Miljoonat uhrit, tuhotut maaperät ja kaikenlaisen yhteisvastuun pirstominen ovat luonnollisia ja vain teknisiä kysymyksiä. Puoli miljoonaa kuollutta irakilaislasta oli USA:n ulkoministeri Albright'ille vain "due price", asiaan kuuluva hinta.

Suomen tasavallan presidentin ja jossakin määrin kohdemaidensa suurlähettiläiden luulisi olevan eräitä parhaiten informoituja henkilöitä. Kuitenkaan ei presidentti eivätkä Suomen Venäjän ja Ukrainan suurlähettiläät osoita tietävänsä, että USA oli ratkaisevassa asemassa Maidanin verilöylyssä ja sitä seuranneessa vallankaappauksessa. Myöskään Minskin sopimus ei näytä olevan tiedossa. Ukrainan presidentti Poroshenkon ongelmana ovat Yhdysvaltojen kongressin päätöksellä tukemat neo-natsi-pataljoonat. Neo-natsit eivät salli Minskin sopimuksen täytäntöönpanoa. Mikäli presidentti Poroshenko päättäisi järjestää vaalit Itä-Ukrainassa kuten Minskin sopimus ensiaskeleina edellyttää, ovat neo-natsit luvanneet päästää hänet päiviltä.

Suomalaiset - ratkaisevasti tietenkin Suomen hallitus ja virkamiehet - eivät tunne historiaa. He eivät havaitse neo-natseja natseiksi, koska natsiliittolaisuus on Suomelle ollut luonnollinen asia. He eivät myöskään paheksu Isäntämaa-sopimusta, jossa USA:lle, NATO-Saksalle ja muille NATO-maille, rankaisemattomuuden periaatteeseen liittyen on jo annettu valtuudet murhata Simoja ja muita epämiellyttäväksi koettuja henkilöitä, jotka ehkä tietävät liikaa.

Suomen tasavallan presidenttiä tai suurlähettiläitä ei näytä vaivaavan lainkaan se, että Suomi tomii murhaajien kumppanina. Presidentti Obaman lennokkimurhat tappavat tuhansia siviilejä. Cian Westmoreland, entinen lennokkiohjelman työntekijä, nykyinen kellonsoittaja, kuvaa maapallonlaajuista lennokkimurhao-hjelmaa, jonka tarkoituksena on ilman seuraamuksia tappaa salaa ihmisiä. Hän kuvaa kuinka kyläparlamentin kokoukseen kokoontuvat eivät koskaan tiedä milloin tämä "humanitaarinen ase" kohdistuu heihin. Lennokkimurhat ovat terrorismia, jonka seurauksena kuolee enemmän viattomia ihmisiä kuin Nizzan tai Brysselin iskuissa.

Suomen presidentti, hallitus ja media kantavat vastuun siitä, että suomalaisille valehdellaan maailmanpolitiikasta. Nämä tahot toteuttavat Yhdysvaltojen maailmanvalloitusohjelmaa käyttäen arkaaista Venäjä-vihaa apuvälineenä.

Jugoslavian siviilikohteiden NATO-pommitukset aloittivat uuden epävakauden ajan Euroopassa. USA:n ja Saksan taloudellista ja sotilaallista hyötyä hakeva arroganssi saa Simon murhassa kiteytyksensä.

Avainsanat:

- suomalainen sotapropaganda,
- näkymätön USA,
- suomalaiset suurlähettiläät,

- Yle,
- Ukraina,
- Venäjä

Suomen hallitusten ja median tuki neo-fasisteille ja terroristeille

- Lauantai 10.9.2016 klo 12:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Seurasin puolella korvalla iltauutisten urheiluruutua. Kosovolainen jalkapalloilija heilutteli muiden innostuneiden fanien kanssa Kosovon lippua, mutta joillakin oli Albanian lippu. Jalkapalloilija sanoi sen johtuvan siitä, että tavoitteena on yhteinen kotimaa. Sillä tarkoitetaan Suur-Albaniaa.

Suomen hallitukset ja media eivät ole olleet toisesta maailmansodasta lähtien huomaavinaan keiden joukoissa seisovat. Käsittääkseni tämä huomaamattomuus on johtunut siitä, että omassa historiassa on niin paljon kiellettyjä aihepiirejä, joita ei ole voitu käsitellä.

Suomen hallitukset tai media eivät ole olleet huomaavinaan toisen maailmansodan aikaista serbien kansanmurhaa kuten ne ovat huomanneet juutalaisten kansanmurhan. Suomen presidentti Ryti tunnusti Jugoslavian alueelle, Kroatiaan ja Bosniaan perustetun fasistisen Kroatian, jonka rasistiset lait tekivät serbien tappamisesta laillista. Pelkästään Jasenovacin keskitysleirissä tapettiin 700.000 serbiä. Kosovon alueella toimi kuten Kroatiassa muslimien ss-pataljoonat murhaten ja karkoittaen maasta serbejä.

USA:n tuettua Afganistanissa Osama bin Ladenin joukkoja presidentti Clinton jatkoi edeltäjiensä tavoin niiden tukemista myös hajottaessaan Jugoslavian liittovaltiota. Entinen CIA:n agentti, nykyinen kellonsoittaja, Robert Baer on kirjoittanut erinomaisen kirjan "Secrets of the White House" (Valkoisen talon salaisuudet), jossa hän kuvaa kuinka hänen ryhmänsä sai miljoonia dollareita levittääkseen väärää informaatiota Jugoslaviassa. Tarkoituksena oli saada voimistettua eri kansanryhmien välille epäluuloja. Baer kertoo aloittaneensa 1991 Sarajevosta.

CIA maksoi sellaisille johtajille, TV-päälliköille ja muille avainhenkilöille, joiden arveli joko vallanhalussaan tai itserakkaudessaan olevan valmiita palvelemaan USA:n tavoitteita.

Niin Clinton kuin Osama bin Laden rahoittivat kalifaattia rakentavaa, Bosnian presidentiksi vaalitappiosta huolimatta julistautunutta Izetbegovicia. Tämä oli kirjoittanut Islamilaisen julistuksen, jonka pohjalta yhteiskunnalliset suhteet tulisi kalifaatissa rakentaa. Serbeillä olisi siinä alisteinen asema, jos mielivät pysyä hengissä.

Suosittelen kaikille Islamilaisen julistuksen lukemista, jotta voitte itse nähdä millaista kalifaattia USA oli Lähi-Idän maiden avulla rakentamassa Eurooppaan 1990-luvulla. Kalifaatti oli tarkoitus ulottaa Bosniasta Sanzakin kautta Kosovoon ja Albaniaan ja tulevaisuudessa vielä kauemmaksi.

Suomalaiset poliitikot ja diplomaatit ovat olleet Yhdysvaltojen ahkerina

apulaisina kaikissa Jugoslavian hajottamissodan vaiheissa. Srebrenica-myytti on saanut innokkaan tiedottajan Elisabeth Rehnistä, joka monissa TV-haastatteluissaan on välittänyt tunteikkaan, iso-äitimäisen, täysin USA:n ja Ruder-Finn mainostoimiston tavoitteiden mukaisen kuvan tapahtumista.

Jugoslavian hajottamisen edettyä vuoteen 1998 albaaniterroristit, jotka Albanian tukikohdistaan tekivät hyökkäyksiä Jugoslavian poliiseja ja armeijaa vastaan, saivat paitsi CIA:sta myös Britti-armeijasta tukijansa. Albanian puolella jaettiin aseita ja opastettiin satelliitti-ohjauksen saloihin. USA:n tavoitteena oli Serbian ja Kosovon sotilaallinen miehitys Bosnian tapaan. (ks. Rambuillet'in sopimuksen B-osio)

Pommitusten aloittamisen tekosyyksi valittiin provokaatio Racakin kylässä. AP:n TV-kamerat taltioivat aamuyön tunteina alkaneen terroristien ja Jugoslavian poliisin välisen taistelun. Kylä oli terroristien tukikohta, josta siviilit olivat lähteneet jo edellisenä kesänä. ETYJ:n tarkkailijat seurasivat kukkuloilla tapahtumia tarkasti ja poliisit olivat kutsuneet median paikalle todistajaksi. Illalla taisteluiden päätyttyä oli jo hyvin rauhallista.

Seuraavana päivänä alkoi draama, jonka kaikki tahot ovat jälkeinpäin todistaneet näytelmäksi. Siitä huolimatta yhdysvaltalainen ETYJ-diplomaatti William Walker (tunnettu Väli-Amerikassa USA:n "likaisista tempuista") levitti hallituksille ja tiedotusvälineille tietoa, että kylässä olisi suoritettu hurja joukkomurha. Siviilejä oli hänen mukaansa raahattu ulos kodeistaan ja ammuttu kuoppaan.

Suomalainen oikeuslääketieteellinen ryhmä oli kutsuttu jugoslavialaisen ja valkovenäläisen ryhmän rinnalla tekemään ruumiinavaukset. Ryhmät toimivat hyvässä yhteistyössä ja saivat samanlaiset tulokset. Suomalaisen ryhmän puheenjohtajaksi Suomen ulkoministeriö oli valinnut oikeushammaslääkäri Helena Rannan eikä kansainvälisesti arvostettua oikeuslääketieteen professori Antti Penttilää. Oikeushammaslääkäriellä ei ole asiantuntemusta sen suhteen miten henkilö on kuollut ja onko hän kuollut taistelussa vai teloitettuna.

Tästä huolimatta Helena Ranta esiintyi tiedottajana ja oli itsestään kirjoitetun teoksenkin mukaan täysin poliittisessa ohjauksessa. Hän kieltäytyi allekirjoittamasta ruumiinavaustulosraporttia yhdessä jugoslavialaisen ryhmän kanssa vaikka koko maailman media odotti sitä.

Jo vuoden ajan Yhdysvallat oli uhannut Jugoslaviaa pommituksilla. Oli selvää, että USA vain odotti tekosyytä aloittaa pommitukset.

Suomalaisen kansainvälisesti arvostetun tutkijaryhmän tuloksia ei koskaan julkaistettu. Jos tutkimuksissa olisi ollut jotakin raskauttavaa teloitusten suhteen, olisi Ranta ja ulkoministeriö toki julkistanut sen. Salaamalla Jugoslavialle myönteisen tuloksen, ryhmä aiheutti sen, että pommitukset alkoivat muutaman päivän kuluttua "loppuselostuksen" jälkeen.

Suomen tieteellinen luotettavuus ja tutkijaryhmän poliittinen neutraalius tuhoitiin. Helena Ranta kuvaa kirjassaan kuinka saksalaiset diplomaatit sanelivat

hänen lausuntonsa niin Racakin tiedotustilaisuudessa kuin Haagin Jugoslavia-tribunaalin Milosevic-oikeudenkäynnissä.

Vasta joitakin vuosia myöhemmin professori Antti Penttilä työryhmineen saattoi tieteellisen totuuden esille julkaisemalla uhmakkaasti ruumiinavausten tulokset tieteellisessä aikakauslehdessä koska muuten totuus olisi jäänyt pimentoon. Ei varmastikaan löydy selvempää esimerkkiä siitä kuinka politiikka ohittaa totuuden ja kuinka valta murskaa demokratian.

Jugoslavian jäännösvaltio Kroatia laati neo-fasisti- diasporan vaikutuksesta rasis- tisen perustuslain ja karkotti 250.000 serbiä vuosisataisilta asuinalueiltaan Kroat- iasta, kielsi kyrilliset kirjaimet ja poisti serbeiltä valtion edut. Kuitenkin Suomen hallituksen edustajat ovat ylpeilleet kuinka he ovat helpottaneet ihailemansa presidentti Tudjmanin ja hänen seuraajiensa pyrkimyksiä EU:un liittymisessä. Kansanmurhaajat ovat suomalaisten erityisessä suojeluksessa.

Kun Kosovon NATO-miehitys alkoi, serbien ja maltillisten albaanien joukko- muutto Belgradiin, Serbian pääkaupunkiin kiihtyi. Lopetettuaan siviilikohteiden pommitukset, USA alkoi välittömästi rakentamaan valtavaa sotilastukikohtaa Kosovon kaakkoisosaan (Serbian maaperälle). Presidentti Ahtisaari oli toiminut koko sodan ajan NATO-mielisenä taustavaikuttajana. Häneen USA luotti. Hä- nen johdollaan käytiin itsenäistymisneuvotteut, jonka seurauksena Kosovon parlamentti - ei kansa- äänesti itsenäisyydestä. Kosovon ollessa YK:n alainen ja NATO:n miehittämä, ei ulkopuoliselle oikein selvinnyt, koskiko äänestys ir- tautumista YK:sta vai mistä. Serbian kanssa ei asiaa neuvoteltu. Osa EU:n jäseniä ei ole tunnustanut tätä USA:n projektia. Suomen hallitukset, media ja kansa sen sijaan on opetettu olemaan innoissaan Kosovon itsenäisyydestä. Ei suremaan serbien kansanmurhaa, eikä karkotusta, eikä 150 ortodoksisen kirkon tai luostarin tuhoa Kosovon alueella.

Bosnia on kansainvälinen USA:n protektoraatti, jota johtaa ei-bosnialainen kansainvälisen ryhmän nimeämä High-Comissioner. Samoin Kosovo on USA:n protektoraatti, mutta sitä johtaa Haagin ex syyttäjä Carla del Ponten mukaan sotarikollinen, elin- ja huumekauppias presidentti Hashim Thaci. Suuri osa kosovolaisista haluaa rakentaa suur-Albaniaa, ehkä yhdistää sen Bosniaan ja lisäksi vallata Sandzakin Serbiasta siihen. Bosniaan on jäänyt jihadistisoluja, joiden jäseniä naapurusto pelkää. Miksi USA rakentaa muslimi- kalifaattia Balkanille. USA:n Lähi-Idän sotien pakolaisissa on todennäköisesti enemmän jihadistiteja kuin Syyriaan ja Irakiin jääneissä kansalaisissa. USA tukee Syyriassa taistelevia ulkomaalaisia taistelijoita. Millä tavalla tällainen Euroopan kansojen muokkaaminen hyödyttää Yhdysvaltoja.

Suomen hallitus on liittoutumassa yhdä syvemmin 1400 sotilastukikohdan ja yksityisten turvayhtiöjättien Yhdysvaltojen kanssa, joka on mitä ilmeisimmin globaali sotilasdiktatuuri. Mikäli Hillary Clinton tuo mukanaan sotarikollisen Bill Clintonin valkoiseen taloon tulee suomalaisten ottaa huomioon tämä omissa arvoalinnoissaan.

Tekevätkö Suomen hallitukset tietoisesti Hitler-liittolaisuuden kaltaisia

ratkaisuja? Onko se, että Ukraina on samanlainen USA:n epäonnistunut protektoraatti kuin Bosnia ja Kosovo Suomen hallituksille tiedostettu asia. Siitä ei välitetä, ettei suututeta diktaattoria. Suomen hallituksen jäsenet ja Suomen media eivät ole puhuneet halaistua sanaa neo-fasistien vallasta Ukrainassa.

Ainoa looginen päätelmä lienee se, että Suomen kansa ei tunne omaa historiaansa, vaan siitä johtuen hallitukset toistavat sitä.

P. S. Tänään 11.9. Helsingin Sanomat kunnostautuu kertomalla terrori-iskuista WTC-torneihin. Ei sanaakaan, että henkilöinä samoja terroristeja, jotka lensivät koneita torneihin, taisteli presidentti Clintonin rahoittamana Bosniassa. Omat terroristit purivat. Sama HeSa haastattelee Elisabeth Rehniä. Hän jos kukaan on palvellut suurpääomaa niin lakivaliokunnan puheenjohtajana (optiolait) kuin puolustusministerinä. Yhdysvaltojen aseteollisuus sai hänestä yhteistyökumppanin. Hän arvostelee nationalismia, mutta ei huomaa omaa militarismiaan. Tätä on Suomen valtavirta palvellut sisällissodasta lähtien.

Avainsanat:

- Elisabeth Rehn,
- Helena Ranta,
- Kosovo,
- muslimi-kalifaatti,
- terrorismin tukeminen,
- USA-puolustusyhteistyö

Lahtari, Punikki ja Teurastaja - kenen harkintakyky petti?

- Sunnuntai 18.9.2016 klo 16:53
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Otavan mediapäällikkö Petri Korhonen esittelee twitterissä teostani Lahtari, Punikki ja Teurastaja; marsalkka Mannerheim, Kullervo Mannner ja Ratko Mladic historian henkilöinä (Into) ja päätyy siihen, että Into-publishing julkaisee hyvin laadukasta kamaa, "mutta tossa Mladic-fanikirjassa harkintakyky petti".

Mikä saa Otavan edustajan näin huolestumaan?

Kirjani on omistettu lapsenlapsille. Sen tarkoituksena on kertoa dokumentoitu totuus Suomen historiasta. Se ei ole kenenkään fanikirja vaan surullinen tarina siitä, miten sotapropaganda vääristää totuuden. Kuinka valheen totuudeksi omaksuneet kansat toistavat historian virheitä.

Lukiessani eduskunnan pöytäkirjoja vuosilta 1917 ja 1918 en voinut käsittää kuinka ilmiselvät tosiasiat on painettu pimentoon, jotta voittajien todellisuus jäisi vallitsevaksi totuudeksi. Työväenkaartien ja porvarillisten suojeluskuntien maassa porvarillinen hallitus ja eduskunta julistivat 11.1. 1918 tuon porvarillisen suojeluskunnan maan lailliseksi armeijaksi!

Sisällissodan päätyttyä eduskunta jatkoi yhtä lukuunottamatta puhtaasti porvarillisena "tynkäeduskuntana" josta siis puuttui lähes puolet kansanedustajista. Tuo eduskunta päätti viidenkymmenenkuuden sosialidemokraattisen kansanedustajan vangitsemisesta 15. toukokuuta 1918.

Heinäkuun 5. päivänä tuo eduskunta vuorostaan keskusteli voimaan saattamansa kuolemanrangaistuksen käytännön toteutuksesta. Lain ensimmäisen pykälän mukaan kuolemanrangaistuksen toteuttamistapa olisi ampuminen. Monet edustajat olivat sitä mieltä, että mestausta tulisi myös voida harkita täydentävänä menetelmänä, koska tapauksia olisi niin paljon. Pääteltiin, että mestaajan ammattiin olisi vaikea saada työntekijöitä koska ammattia ei kunnioitettu. Siksi ehdotettiin virkaan muun muassa romaniteloittajia.

Sisällissotaan osallistuneet tai heihin myötämielisesti suhtautuneet sodan hävinneet työläiset joko teloitettiin tai tuomittiin pitkiin keskitysleirirangaistuksiin. Heidän omaisensa jäivät puille paljaille. Pidättäjät, syyttäjät, todistajat, tuomarit, teloittajat ja vanginvartijat olivat kaikki valkoisia. Valkoiset armahdettiin lailla vuoden 1918 lopulla.

Kuvaan Mannerheimiä ja Manneria psykiatrin ja ihmisoikeustuntijan näkökulmasta. Kuvan Suomen historian kulkua itsenäisyyden sadan vuoden ajalta tuoreesta näkökulmasta - ihmisoikeuksien kannalta. Lukija voi tapahtumatiedoista päätellä miten itse suhtautuu tapahtumiin.

Miksi Bosnian serbikenraali Ratko Mladic kuuluu samaan kirjaan? Hän joutui Jugoslavian liittovaltiota suunnitelmallisesti hajoittamaan pyrkivän ja siinä onnistuneen Yhdysvaltojen ja sen NATO-liittolaisten propagandan päämaaliksi.

Bosnian sisällissota muistuttaa Suomen sisällissotaa. Myös siinä voittajat (jihadisti-terroristeja ja neonatseja tukeneet maailman vahvimmat sotavoimat/taloudelliset voimat) sanelivat lopputuloksen.

Jugoslavian liittovaltio oli liittoutumaton demokraattista sosialismia toteuttava YK:n perustajavaltio, joka ei uhanut ketään. Silti jo presidentti Reaganista lähtien sen hajottamista alettiin valmistella. Paras kansantajuinen esitys tästä on dokumenttielokuva "Weight of Chains" I ja II. Kun hajottamisen alusta on kulunut yli 20 vuotta, tapahtumien kulkua alkavat valottaa myös asiansaiset kuten edellisessä blogissani mainitsemani kellonsoittajaksi ryhtynyt entinen CIA:n agentti Robert Baer, joka on teoksessaan "Secrets of the White House" kertoo saamistaan kymmenistä miljoonista dollareista, joita hän sai eri kansalaisjärjestöjen rahoittamiseen jotta ne vaikuttaisivat kansanryhmien välisiä ristiriitoja kärjistävästi. Tietety avainhenkilöt kuuluivat rahoituksen kohteisiin. Monesta tuli sittemmin Bosnian, Kroatian ja Slovenian presidenttejä.

Suomen diplomaatit ja valtiojohto alkoivat Suomen lähentyessä EU:ta nähdä kansainvälisen politiikan yhä voimakkaammin USA:n ja sen tahtoa toteuttavan Saksan silmälasien läpi. Saksa koki Jugoslavian hajottamisen itselleen taloudellisesti hyödylliseksi ja USA vuorostaan näki sotilaallisen vallan laajentamisen ja muun muassa energiavirtojen valvonnan Euroopassa tulevan mahdolliseksi.

Kymmenen vuoden sotimisen ja epävakauden aikana Jugoslavian liittovaltiota ja sen etua ylläpitäneet voimat (lähinnä enemmistönä olleet serbit) oli tarkoituksenmukaista demonisoida. Yhdysvaltojen taloudellinen, sotilaallinen ja sotilasjohdollinen tuki Bosniassa kalifaattia rakentavalle presidentti Izetbegovicille ja hänen muslimiarmeijalleen johti Bosnian serbikylien ja kaupunginosien tuhoon muistuttaen toisen maailmansodan aikuista serbien kansanmurhaa. Myös talouspakotteet määrättiin vain serbeille/Jugoslavialle.

Bosnian serbikenraali, joka viimeisessä henkikirjoituksessa ennen sotaa oli merkinnyt identiteetikseen jugoslaavi, tuli symboloimaan kaikkea sitä pahaa mitä Yhdysvallat ja mainostoimisto Ruder-Finn halusi hänen edustavan. Kirjassani kerron kuitenkin minkälainen hän todellisuudessa on.

Bosnian sodan jälkeen pidättäjät (NATO-sotilaita) kuulustelijat, todistajat ja tuomarit edustivat kaikki voittanutta osapuolta. Haagin Jugoslavia-tribunaali perustettiin kiinnittämään huomio sodassa kärsineisiin ja sodan hävinneisiin syyllisiin kun taas sodan aloittajat, aseistajat ja terroristeja tukeneet jatkoivat presidentteinä(Clinton) tai pääministereinä.

Miksi tämä ärsyttää Otava-kustantamon edustajaa? Ärsyttää jopa niin paljon, että katsoo Into-kustantamon harkintakyvyn pettäneen tämän julkaistessa teokseni.

Otava on tunnetusti Mannerheim-myytin keskeinen rakentaja - Mannerheimin ikonisoija. Otava maksoi merkittävän summan rahaa Mannerheimille saadakseen hänestä sankarimuistelmia, joiden avulla valkoinen todellisuus Suomen sodista saisi uuden vahvistuksen. Muistelmia kirjoitti päämajan tiedusteluosaston pääl-

likkö Aladar Paasonen, jota oli kehoitettu pakenemaan Suomesta jatkosodan jälkeen asekatkennän ja Stella-Polaris-asiakirja- salakuljetuksen vuoksi. Hän työskenteli CIA:n palveluksessa. Muistelmissa annetaan marsalkasta todellisuutta vastaamaton kuva ja siinä suhtautuminen Neuvostoliittoon on erittäin kielteistä. Mannerheim katsoi, että minkään muunlaiset kirjat eivät lännessä myisi hyvin.

Ensi vuonna on Suomen itsenäisyyden juhlavuosi samoin Mannerheimin syntymästä tulee kuluneeksi 150 vuotta. Millainen käsitys suomalaisille halutaan jättää näistä merkivuosista. Todellinen vai onnettomuuden ja surun toistamiseen johtava harhainen käsitys.

Eräs lapsenlapsistani totesi haluavansa viedä kirjani hänen historianopettajalleen, joka oli sanonut, että Suomessa ei ollut keskitysleirejä. Punaisia säilöneet vankileirit, tuhannet Itä-Karjalan keskitysleireillä kuolleet ja 20.000 sotavankileirillä kuollutta venäläistä sotavankia olisi historianopettajan mukaan haihtunut ilmaan.

Avainsanat:

- sisällissota,
- Lahtari,
- Punikki ja Teurastaja,
- Otavan mediapäällikkö,
- Into-kustannus,
- Mannerheim,
- Mladic,
-

Kipataanko punaisten luut pois tehtaan tieltä?

- Sunnuntai 2.10.2016 klo 15:49
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat otsikoi artikkelin: "Punaisten haudan siirto kuohuttaa Heinolassa". Asiasta saa lehdestä sekä muualta sen kuvan, että saha on 1940-luvulla perustettu alueelle, jonka läheisyydessä on usean sadan tapetun punaisen hauta ja muistomerkki. Tehdas on laajentunut ja uutta tilaa saadakseen ehdottaa luiden ja muistomerkin siirtämistä muualle.

Samassa lehdessä on yhtä paljon edellisen kanssa tilaa saava juttu saksalaissotilaiden harjoittelusta Eestissä. Saksa kuulemma tulee enenevästi vastaamaan Baltian maiden turvallisuudesta.

Lukijasta tuntuu, että tämä on kuultu joskus aikaisemminkin.

Sata vuotta sitten porvaristo aloitti sisällisodan yhteistyössä Saksan kanssa, Mannerheimin uskotellessa talonpojille heidän taistelevan bolsevikkeja vastaan. Porvarillinen hallitus perusti eduskuntaenemmistön avulla, ilman valiokuntakäsittelyä pikaisesti suojeluskunnista porvarillisen armeijan Suomeen 11.1. 1918 Suomen juuri saatua itsenäisyyden Leninin kädestä. Työväenkaarteista tuli samalla hetkellä laittomia. Syksy 1917 aikana Saksa katsoi, että itsenäinen Suomi on myös Saksan etu. Se on nimittäin helpompi liittää Saksaan itsenäisenä

Suomi ja Saksa ovat kulkeneet kautta historian käsi kädessä silloin kuin harvainvaltaa on haluttu pönkittää. Saksa on halunnut, että Suomi toteuttaa oikeanlaista, saksalaista turvallisuutta.

Saksalaiset auttoivat porvarivallan etujen mukaisen Suomen toteutumisen miehitämällä Suomen 1918 ja 1941-. Saksalaiset auttoivat työväen edustajien teloitutussa sisällissodassa. Sisällissodan jälkeen työväestö tehtiin näkymättömäksi. Heihin kohdistuneet teloitukset, vankileirit ja alistettu asema julistettiin propagandalla oikeutetuiksi.

Osallistuin kansanedustajana Tammissaaren vankilerin uhrien muistokiven paljastukseen 1980-luvulla. Muistan mitä tunsin tuossa tilaisuudessa. Tunsin mykkää kummastusta kuinka voi olla niin, että tarvitaan 60-70-100 vuotta ennenkuin puolet Suomen väestöstä saa oikeutta edes kärsineiden ja kuolleiden nimen paljastamisen muodossa. Kuinka julma valtakulttuuri saa olla? Kuinka monin keinoin tuo valtakulttuurin todellisuus on iskostettu kansalaisiin.

Tuo valtakulttuuri teki mahdolliseksi myös 20.000 venäläisen nälkään ja teloitukseen kuolleen sotavangin kippaamisen joukkohautoihin, jotka joukkohaudat ovat enimmäkseen piilossa katseilta, hoitamattomina.

Tämän päivän HeSa:n uutisen joukkohaudan punaiset olivat lännestä itään, Venäjälle turvaan, pakenevia enimmäkseen siviilejä, niinkuin punaisten taistelevat miehetkin olivat ilman koulutusta aseiden käteen saaneita siviilejä. Tietojen mukaan hautausalue kuuluu Heinolan kaupungille. Se on hoitamaton,

“vesakkoinen” ja sinne kulkee etelän suunnasta hiekkatie. Sahan omistajan mukaan se on tehtaan tiellä, eikä sinne hänen mukaansa ole helppoa kulkea tehtaalle vievän liikenteen joukossa.

Heinolan kaupunki ei ole piitannut haudan kunnioittamisesta, tehdas vielä vähemmän. Päinvastoin tehtaan toimitusjohtajan Ville Kopran mielestä luut voidaan siirtää muualle pois tehtaan tieltä. Jos näin voi ajatella ja toimia inhimillisen kärsimyksen muiston äärellä, kummastukseni on vielä 1980-luvulla kokemaani kauhistusta suurempi.

Saksa nousee samasta ilmapiiristä kuin Suomen valtakulttuuri. Ne hengittävät samaan tahtiin. Toisessa maailmansodassa Saksa miehitti Jugoslaviaa yhdessä natsi-kroaattien kanssa, jotka säätivät lailla serbien kansanmurhan. Saksalaiset pommittivat Belgradia, Jugoslavian pääkaupunkia, tuolloin ja uudestaan 1999 jolloin se tapahtui vastoin kansainvälistä oikeutta ja omaa perustuslakiaan. Saksan ulkoministeri Klaus Kinkel sanoi ennen pommituksia toimittajille, että serbit on saatava polvilleen. Siis kansanmurhan kohteena ollut kansa on pommitettava polvilleen. Saksa oli juuri yhdistynyt ja oli heti valmis laajentamaan valtapiiriään Balkanille saadakseen taloudellista valtaa. Serbit vastustivat Jugoslavian hajottamista voimakkaimmin.

Suomi ui Jugoslavian hajottamissotien ja EU:hun liittymisen innostuksessa täysin osaksi Saksan valtapoliittikkaa. Totta kai Suomen valtakulttuurin edustaja Helsingin Sanomat on innoissaan Saksan läsnäolosta jälleen Baltiassa - ja miksei USA:n rinnalla Suomessa.

Haudan luidensiirtouutiset ovat poikkeus HeSa:n uutisoinnin valtavirrasta ja ansaitsee kiitoksen. Tämä poikkeus nostaa entistä kärjekkäämmin esille Suomen mediassa vallitsevan ummehtuneisuuden, ihmisoikeuksien unohtamisen, “länsipropagandan” kritiikittömään valtavirtaan asettumisen ja älyllisen mukavuudenhalun.

Avainsanat:

- Saksa,
- HeSa,
- sisällissodan hävinneiden kohtelu,
- Heinolassa teloitettujen punaisten hauta,
- Versowood

USA ja EU terrorismin tukijoina; Venäjä vastustaa terrorismia

- Torstai 6.10.2016 klo 5:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen kongressi teki ratkaisevan päätöksen. Se salli WTC-tornien terrorismin uhrien haastaa Saudi-Arabia oikeuteen. Useimmat WTC-torneihin törmänneiden lentokoneiden kaappareista olivat saudeja. Presidentti Obama ei olisi sallinut tätä oikeudenkäyntiä. Asialla saattaa olla kauaskantoiset seuraukset ellei Yhdysvallat aloita laajaa sotaa peitelläkseen todellisia syyllisiä, terrorismista hyötyjiä, USA:ta ja sen liittolaisia EU:n NATO-maita.

Yhdysvallat synnytti terrorismin Afganistanissa 1980-luvulla. Osama bin Laden toimi yhteistyössä USA:n kanssa. Jugoslavian hajottamisen yhteydessä Osama bin Laden ja Yhdysvallat yhdessä tukivat kalifaattia rakentavaa Bosnian presidentti Izetbegovicia. Aselasteista osa meni Kroatian neo-fasisteille ja osa muslimijoukoille Bosniassa. Kauloja katkavia jihadistiteja tuli rahoituksen avulla n. 10.000. Uhreina olivat perustuslaillista järjestystä, tasa-arvoa ja yhtenäistä valtiota puolustavat serbit. EU:n NATO-maat, erityisesti Saksa loivat USA:n suorittamalle Jugoslavian hajotukselle eurooppalaisen sivustatuen.

Todistettavasti samoja taistelijoita, jotka taistelivat jihadistijoukoissa, jäi Eurooppaan mm Saksaan. Esimerkiksi Mohamed Atta toimi terroristisolussa Saksassa. Useita soluja jäi myös NATO:n miehittämään Bosniaan. Nämä Bosnian sodan terroristit suorittivat WTC-iskut.

Yhdysvallat, EU ja Saudi-Arabia ovat kouluttaneet terroristeja taistelemaan Syyriassa. Koulutuspaikkana on ollut mm Jordania. Turkki on toiminut kanavana USA:n tuelle terroristeille.

Syyria on liittoutumaton, itsenäinen sekulaarinen valtio, joka ei hyväksy Yhdysvaltojen vallankäyttöä ja terrorismin tukemista Lähi-Idässä. USA:n, Britannian ja Tanskan aloittaman, laajaksi NATO-sodaksi laajentuneen Irakin sodan seurauksena 1,5 miljoonaa Irakin pakolaista sai turvan Syyriassa puolen miljoonan Palestiinan pakolaisen lisäksi.

Syyria kutsui Venäjän tukemaan taisteluaan terrorismia vastaan. Yhdysvallat haluaa saada aikaan vallanvaihdoksen ja syöstä vaaleilla valittu presidentti valasta. Tämän aikaansaamiseksi Yhdysvallat on voimistanut tukeaan terroristeille välittämällä heille erittäin kehittyneitä asejärjestelmiä Turkin kautta.

Objektiivisesti ajatteleva henkilö näkee, että Venäjä tekee ihmiskunnan kannalta hyvää työtä tukiessaan Syyrian hallitusta. Terrorismin tukemiseen on kuitenkin osallistunut niin suuri määrä Yhdysvaltojen NATO- ja muita liittolaisia sen itsensä lisäksi, että koko läntinen tiedonvälitys/propagandakoneisto on valjastettu kuvaamaan Venäjä rikolliseksi ja terrorismin tukijat viattomiksi hyväntekijöiksi.

Suomen edellinen valtioneuvosto lähetti 100 suomalaista henkilöä opiskelemaan

kuinka tiedonvälitys toteutetaan yhdysvaltalaisittain. Samoin itsenäisesti ajattelivat toimijat on leimattu Venäjän trolleiksi tai muuten epäluotettaviksi tahoiksi. Tiedonvälitys on toiminut täydellisen yksipuolisesti. TV:n uutisissa, ajankohtaisohjelmissa ja viihteessä on läpäisyperiaatteella toteutettu Venäjälle vihamielistä, panettelevaa ja venäläisten ihmisarvoa alentavaa propagandaa. Sanomalehdet ovat huolehtineet omasta osuudestaan kiitettävästi.

Vuosina 1940- 44 toisina ajattelijat Suomessa olivat vankilassa ja moni heistä teloitettiin. Ystävyysseura Suomi-Neuvostoliittoseuran jäsenyys tai sen toimihenkilöys oli tuomittavaa. Suomessa toimi Suomen Aseveljien Työjärjestö/Vapaus Isänmaa Aseveljeys järjestö. Se harjoitti propagandaa ja mielialojen hoitoa siviiliväestön keskuudessa. Toiminta perustui tehokkaaseen salassapitoon ja psykososiaaliseen vaikuttamiseen. Järjestön johdossa toimi joukko Suomen vaikutusvaltaisimpia henkilöitä kaikista yhteiskunnallisista sektoreista esimerkiksi työmarkkinajärjestöistä, puolustusministeriöstä ja valtiollisesta poliisista. Järjestön tehtävänä oli luoda valtakunnallisesti kattava ilmianto- ja mielialojamuokkaava järjestelmä, jolla synnytetäisiin ja ylläpidettäisiin psykologisesti kestävä yhteinen kuva todellisuudesta.

Martti Ruutu on kuvannut kirjassaan Me uskoimme Suomeen kuinka VIA/SAT henkilöjärjestelmän tiedot poltettiin Kallion koulun uunissa samalla tavalla kuin aikanaan tiedot sisällissodan valkoisten rikoksista sekä toisen maailmansodan aikaiset arkistot tuhottiin.

Valtioneuvoston toimesta on nyt saatu aikaan VIA/SAT järjestelmän moderni versio. Yle tavoittaa kaikki kansalaiset eikä vaihtoehtoista lehdistöä muusta tiedonvälityksestä puhumattakaan ole. Virallisessa tiedonvälityksessä Internetin kautta saatava tieto demonisoidaan. Globaali todellisuus ja ihmisten tietoisuus halutaan ottaa valtiollisesti ohjatun tiedonvälityksen huomioon.

Suomi on jälleen valinnut puolensa väärin. Täysin johdonmukaisesti ja todistetavasti Länsimaat tukevat ahneuksissaan terrorismia ja erityisesti terrorismista hyötymään ja terroristiseen toimintaan ryhtyvää Yhdysvaltoja (lennokkimurhat, kidutus). Venäjä ei ole koskaan tukenut terrorismia eikä fasismia eikä pyrkinyt hyötymään siitä.

Yhdysvaltojen kansalaiset joutuvat johtamaan hallituksensa sen tosiasian eteen, että WTC-iskut ja muut hirmuteot, sodat Irakissa Libyassa ja Syyriassa ovat omien hallitusten syytä. Tätä todellisuutta Yhdysvaltojen sotateollisuus ja sodan logiikan vammauttaneet poliitikot eivät halua paljastaa. Siksi koko globaalia aseeteollisuuden valtaa tukeva propagandakoneisto on ollut valjastettava Venäjän ja presidentti Putinin kimppuun.

Suomen Yle on sääliävässä länsipropagandan myötäilyssään paljastanut itsensä. Toivotaan, että WTC-tornin iskujen uhrin ehtivät nostaa todellisuuden esiin ennen kuin kolmas maailmansota alkaa.

Avainsanat:

- USA,

- Venäjä,
- terrorismin vastainen taistelu,
- Afganistan,
- Bosnia,
- WTC-oikeudenkäynti

Yle:n aivopesu kiihtyy- HeSa säestää

- Torstai 13.10.2016 klo 11:51
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Eilen saimme kokea Yle:n russofoobisen informaatio sodan kiihdytysvaihteen. Puolen tunnin aikana iltatutustien ja A-studion yhteydessä saimme kokea 4 russofobista iskua. Mikä muuttaa uutiset aivopesuksi ja informaatio sodaksi? Se, että uutisissa ei puhuta asiasta vaan pyritään aikaansaamaan kauhua ja voimattomuutta, jonka aiheuttajaksi projisoidaan Venäjä.

Kuukausikaupalla Yle on käyttänyt asiantuntijanaan Itä-Alepposta kotoisin olevaa miestä, joka kertoo vievänsä ”leluja” Itä-Aleppoon. Kuka maksaa hänen kymmenet matkansa? Kuinka hän perustelee sitä, että lapset tarvitsevat juuri nyt ensisijaisesti leluja? Hänen tarinansa ovat aina samoja. Syyrian legitiimi hallitus on paha ja sen avukseen pyytämä Venäjä samoin. Nyt hän on ilmoittanut liittyneensä Suomen sosialidemokraattiseen puolueeseen ja ensi töikseen toimit-tanut julkisuuteen Venäjä-vastaisen kirjelmänsä ” uuden isänmaansa, Suomen kansalaisena”.

Saman mallin mukaisesti USA:n ja Saksan aikaansaama Jugoslavia-tribunaali Haagissa käyttää kaikissa oikeudenkäynneissään samaa ”tähtitodistajaa”, Drazen Erdemovicia, vaikka käsillä olisi tapahtumien todistajina tuhansia muita. Tuon seurauksena on propaganda, jonka avulla koko Euroopan media ja sen avulla suurin osa ihmisistä edelleen uskoo, että tapahtumien kulku Balkanin sodissa oli sellainen kuin USA, sen liittolaiset ja niiden apuna toimintu Ruder-Finn mainostoimisto väittivät.

Balkanin sotien läntisen median aivopesun seurauksena on nyt mahdollista, että USA:n presidenttiehdokas Hillary Clintonin seurassa Valkoiseen taloon on ehdolla sotarikolliseksi luokiteltava Bill Clinton. Presidenttinä Clinton aseisti yhdessä Kroatian lähettiläänsä kanssa neo-natseja ja jihadisteja Kroatiassa ja Bosniassa. Samat jihadistit osallistuivat WTC-tornien tuhoon. Olen kuvannut tapahtumia uunituoreessa kirjassani ”Lahtari, Punikki ja Teurastaja; marsalkka Mannerheim, Kullervo Manner ja Ratko Mladic historian henkilöinä”.

Ylen uutis- ja ajankohtaisohjelmien päällikkö Atte Jääskeläinen ilmoitti taan-noin eduskunnan disinformaatiota koskevassa paneelissa kuinka hän toteuttaa objektiivista tiedonvälitystä. Menetelmänä on se, että Venäjää koskevien uutis-ten jälkeen hän edellyttää, että uutistenlukija sanoo ”Venäjä kiistää”. Eilisen, 12.10. 2016 iltaja-ajankohtaisohjelmien ”rysäyksen” vastapainoksi hän antoi aamu-uutisissa presidentti Putinin itse ”kiistää” Venäjän osuutta Syyriassa koskevat uutiset. Toisin sanoen illan kauhu-uutiset kompensoitiin aamu-uutisten katsojille kiistämisellä, mutta ilman, että Putin olisi saanut perustella kiistämisen. Sen hän sai tehdä monilla kansainvälisillä uutiskanavilla.

Ylellä ei ole ollut tarvetta välittää todellisia uutisia, joita sentään vielä joistakin läntisistäkin uutisvälineistä voi saada. Oikeita uutisia syntyisi siitä, jos Yle

kertoisi miksi Venäjä käytti vetoa YK:n turvaneuvostossa. Suomen kansalaisilla on oikeus tietää miksi?

Suomalaisille oli kerrottu, että Ranskan ulkoministeri kävi Moskovassa neuvottelemassa Syyrian tilanteesta Yhdysvaltojen vetäytyttyä Venäjä-yhteistyöstä. Tämä yhteistyö oli katkennut siihen, että Yhdysvallat ei ollut halukas lopettamaan terroristien suojelua ja aseistamista Itä-Aleppossa. Tätä ei suomalaisille kerrottu. Ranskan ulkoministeri ja Venäjän ulkoministeri päätyivät neuvotteluissaan yhteiseen päätöslauselmaehdotukseen Aleppon ongelman ratkaisemiseksi. Ranskan ulkoministeri matkusti sen jälkeen Yhdysvaltoihin, jossa päätöslauselmaehdotus muuttui. Kun se tuli äänestykseen siinä ei ollut jälkeäkään siitä, mitä Venäjän kanssa oli sovittu.

Venäjä ei voinut sallia Itä-Aleppon terroristien suojelua niiden jatkaessaa Länsi-Aleppon miljoonakaupungin tulitusta.

Yle-uutisista ei saa mitään käsitystä Länsi-Aleppon tapahtumista, siitä, että terroristit estävät itä-aleppolaisten pakenemisen Assadin ja Venäjän valmistelemia pakokäytäviä pitkin turvaan kaupungin länsiosaan.

Yle:n vakituinen syyrialainen demareihin liittynyt avustaja ei kerro totuutta, koska hän on osa Yle:n Venäjä-vastaista propagandaa.

Yle:n tehtävänä olisi parlamentaarisesti valvottuna tiedotusvälineenä kertoa totuudenmukaisia uutisia, joiden avulla ymmärrys monimutkaisista syy-seuraussuhteista voisi hahmottua.

Valtioneuvoston valittua russofobisen disinformaatiokoulutuksen Yhdysvalloissa omaksi agendakseen Yle käyttää sitä omaksi hyödykseen ja meidän katsojien tappioksi.

Edellisessä blogissani kuvaamani kokonaisuuden mukaisesti russofobia toteutuu läpäisyperiaatteella. Docventures ohjelman toimittajan kehottaessa katselijoita paljastamaan ja ilmoittamaan trollit, Venäjään myönteisesti tai neutraalisesti suhtautuvat suomalaiset, entinen ulkoministeri istui vieressä kommentoimatta asiaa mitenkään.

Suurimmat kustantamot, Otava ja WSOY toteuttavat samaa periaatetta. Ne katsovat russofobisten kirjojen, erityisesti dekkareiden myyvän hyvin lännessä. Hiukseni nousivat pystyyn lukiessani eduskunnan pöytäkirjoja yllämainittua Lahtari, Punikki, Teurastaja kirjaani varten. Miksi suomalaisille ei ole kerrottu sisällisotaa johtaneita syitä? Miksi Suomen keskitysleireistä ei ole tehty yhtään elokuvaa? Miksi valkoisten julmuudet ja toisen maailmansodan aikuiset rikokset on laajasti julkisuudessa vaiettu? Johtuuko se siitä, että samat vallanpitäjät, jotka olivat syällisiä, ovat edelleen sukulaistensa ja hengenheimolaistensa kanssa vallassa? He käyttävät tiedon valtaa erityisesti kustantamoissa ja mediassa. Otava omistaa Suomalainen kirjakauppa-ketjun. Se ei pidä myynnissä kiusallisia kirjoja. Kirjastoissa tällaisia teoksia joudutaan jonottamaan, koska kappaleita on niin vähän.

Valtioneuvoston tehtyä russofobisen suuntautumispäätöksen kaupallinen media on innolla mukana. Moni kriittinen historiallinen hanke on riippuvainen valtion tai yksityisen rahoituksesta. Ei ole oletettavissa, että keskitysleirielokuva saisi tukea.

Media arvostelee Puolaa ja Unkaria oikeusvaltioperiaatteen tai lehdistövapauden rikkomuksista. Suomalaisella medialla ei kuitenkaan ole perusteita arvostella näitä maita, koska oma tiedonvälitys on muuttunut aivopesuksi. Suomi on niin pieni kielialue, että ne kansalaiset, jotka käyttävät ainoastaan suomenkieltä, joutuvat täydellisesti aivopesun kohteiksi. Olen huomannut monen pyytävän apua englanninkielisten facebook-postausten sisällön kuvailemiseen, koska asianomaiset eivät hallitse riittävästi englanninkieltä.

Suomalaisten aivopesu on helppoa. Siinä meillä on 100-vuotinen perinne. Pelolla hallitseminen saattaa tyydyttää vallanpitäjiä mutta minulle psykiatrina se tuntuu vastuuttomalta. Propagandalla on tunnetusti karut seuraukset.

Avainsanat:

- Rami Adham,
- Venäjä,
- Syyria,
- Aleppo,
- Russofobia,
- disinformaatio,
-

Liettua, fasismi ja NATO

- Tiistai 18.10.2016 klo 13:16
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olin juuri antamassa Helsingin Sanomille pienen plussan sen paljastaessa 17.10. suomalais-syyrialaiseen Rami Adhamiin liittyvän farssin. Helsingin Sanomat ja erityisesti Yle ovat viime vuoden käyttäneet lähes ainoana "Syyria-asiantuntijanaan" kyseistä henkilöä. Tämän terroristikytkennät ja rasistiset kannanotot eivät ole estäneet hänen tuloaan valtamedian ja ulkopoliittisten vaikuttajienkin hyväksymäksi ekspertiksi. Hänen todellisuutta vääristävä informaationsa on lumonnut niin demarit kuin kirkonkin. Hänen informaationsa perusteella Suomen kirkot soittavat kellojaan "Venäjän pommitusten uhreille" tukien näin hänen sosialidemokraattina antamaansa ja Demokraatti-lehden näyttävästi julkaisemaa Venäjä-vastaista kannanottoaan. Ruotsalaisia, brittiläisiä ja yhdysvaltalaisia kirkkoja on saatu liittymään tähän russofoobiseen aktiin.

Tänään HeSa oli palannut USA:n osoittamaan ruotuun. Jo etusivulla "Liettua varoittaa Venäjästä". Toimittajalla ei ole ollut aikaa selvittää mikä Liettua oikein on suhteessa Venäjään.

Toisen maailmansodan aikana Liettua toteutti juutalaisten ja kommunistien joukkoteloituksia yhtä antaumuksellisesti kuin Eesti. Se ei kuitenkaan Eestin tavoin pystynyt julistamaan maataan juutalaisista vapaaksi - ihan jokaista ei ehditty tappaa. Natsi-Saksamielisyys oli vielä voimakkaampaa kuin Suomessa. Saksa oli liittolainen. Natsi-Saksa ja natsi-Kroatia toteuttivat juutalaisten ja serbien kansanmurhan pyrkien näiden totaaliseen tuhoamiseen.

Natsismin nostaessa nyt jälleen päätään Euroopassa Liettua on kiiruhtanut apuun. 1990-luvun Kroatian rasistinen perustuslaki ja natsien paluu diasporasta olivat alkusoittoa. EU, Saksan johdolla, otti syileilynsä niin jihadistit kuin natsi-diasporan pyrkien niiden avulla destabiloimaan monikulttuurisia valtioita. Ensin oli vuorossa Jugoslavia, sitten Ukraina ja vähitellen Balkanin jäännösvaltioiden silpominen jihadistisen kalifaatin syntymisen edellytysten luomiseksi.

Helsingin Sanomat tai Yle eivät ole vielä paljastaneet Suomen kansalle kuinka Yhdysvallat toimi Ukrainan väkivaltaisen vallankaappauksen kapellimestarina. Liettua on ollut avainasemassa Puolan rinnalla aseiden toimittamisessa Ukrainaan. Yhdysvaltojen muodostaessa Ukrainan vallankaappaushallitusta se valitsi Jatsenjakin pääministerikseen. Yhdysvaltojen kansalainen tuli valtiovarainministeriksi, liettualainen talousministeriksi ja georgialainen terveysministeriksi. Varapresidentti Biden on ohjeistanut läsnäollon parlamenttia ja puhunut Ukrainan pääministerin kanssa kertomansa mukaan 1000 tuntia - kuulemma enemmän kuin vaimonsa kanssa.

Yhdysvaltojen kongressi julisti sodan Venäjälle helmikuussa 2015 ilmoittaen, että presidentin ei sotaan ryhtyessään tarvitse enää pyytää kongressin suostumusta. Kongressi päätti rahoittaa Ukrainan neo-natsi Azovin pataljoonaa. Liettualaisia

NATO-joukkoja on Ukrainassa. Toisin sanoen näyttää siltä, että Liettualla on edelleen vetoa natsismiin.

Saksalaisten NATO-joukkojen tehtävänä on läsnäolollaan Liettuassa taata Yhdysvaltojen sotilaallinen valta ja liettualaisten "turvallisuus" Venäjää vastaan.

Afganistanilainen entinen naiskansanedustaja Malalai Joya totesi puhuessaan yhdysvaltalaisella Democracy now- TV-kanavalla, että imperialismi ja jihadismi ovat käsi kädessä. Hän kuvaa Yhdysvaltojen militarismia ja USA:n historian pisintä sotaa, jota käydään Afganistanissa, imperialistisena sotana kohti USA:n globaalia yksinvaltaa.

Euroopan tilannetta katsoessa USA tarvitsee rinnalleen toisen maailmansodan tapaan natsit, mutta myös jihadistit. Ukrainan vallankaappaus hallitus julisti sodan itä-ukrainalaisille, jotka mielenosoituksin vaativat itselleen samoja oikeuksia äidinkieleen, uskontoon tai aakkosten kirjoitustapaan katsomatta kuin länsi-ukrainalaisilla. Suomen median propagandasta poiketen Venäjä ei aloittanut sotaa missään osassa Ukrainaa vaan Ukrainan laitton hallitus teki sen. Kun neo-natsi-mielenosoittajat polttivat Odessassa ammattiyhdistysten taloon elävältä kymmeniä kaupunginvaltuutettuja ja laillisen hallituksen kannattajia, krimiläisillä oli syytä pelätä natsien aiheuttavan hengenvaaraa myös Krimin asukkaille. Halu liittyä Venäjään oli lähes yksimielinen.

Oli syytä pelätä, että toisen maailmansodan tapaan jihadistit ja natsit liittoutuivat demokratiaa vastaan. Krimillä on maltillisia muslimeja, mutta Tsetsenian kauhuksen muisto saattoi luoda ennakkoodotuksen ja varautumisen jihadismia vastaan myös Krimillä. Bosnian sota, jossa USA rahoitti jihadisteja, Tsetsenian sodat, joissa USA rahoitti terroristeja antoivat odottaa myös Ukrainassa demokratian vastaisten voimien vahvistumista USA:n suojeluksessa. Sähkölinjojen katkaisu tataariterroristien toimesta toimi hälytyskellona.

Suomen ulkopoliittinen johto on ummistanut silmänsä vaaralta, jonka USA:n läntiseen propagandaan ja sotapolitiikkaan mukaan meneminen aiheuttaa. Yhdysvaltalainen kenraali Wesley Clark on kertonut saaneensa käsiinsä Pentagonin suunnitelman eri Lähi-Idän maiden haltuunotosta. CIA:n entinen agentti Robert Baer on kirjoittanut useita kirjoja siitä kuinka USA on käyttänyt kymmeniä miljoonia dollareita destabiloidakseen etukäteen niitä valtioita, jotka se aikoo ottaa haltuunsa.

Viime vuosikymmenten verenvuodatus Lähi-Idässä ja Balkanilla ja nyt myös Ukrainassa on ollut huolellisesti ja kyynisesti etukäteen suunniteltua USA:n toimintaa. Euroopan Unioni on ollut täysin riippuvainen Yhdysvalloista toimien apurina. Suomen media on palvellut lähes täysin Yhdysvaltojen propagandaa. Robert Baerin kuvatessa kirjoissaan sitä, kuinka hän esimerkiksi v. 1991 Sarajevossa uskotteli muslimille, että serbeillä oli vaarallisia muslimivastaisia hankkeita, joita todellisuudessa ei ollut, hän pystyi rahalla vaikuttamaan nationalismin voimistumiseen. Hän mainitsee nimeltä rahoittamiaan poliittisia johtajia, joista myöhemmin tuli uusien valtioiden presidenttejä.

Tuskin CIA ja monet USA:n rahoittamat hyväntekeväisyys- ja “ihmisoikeusjärjestöt” ovat lopettaneet Baerin kuvaamaa vaikuttamista. Miksi Suomi olisi sen toiminnan ulkopuolella? On mielenkiintoista nähdä miten tulevat CIA:n, NED:in NSA:n kellonsoittajaksi ryhtyvät entiset vakoojat paljastavat suomalaisista poliitikoista ja tiedotusvälineiden edustajista, niin huimaa on viime vuosien Venäjä-vastainen propaganda ollut.

Syyrian tilanteen kuvaamiseen Suomen media ei ole tarvinnut kertaakaan Syyrian hallituksen edustajaa. Suomen media ei ole myöskään Ukrainan tilanteen kuvaamiseen tarvinnut muita kuin joitakin taattuja Suomessa asuvia ukrainalaisia, jotka eivät “tiedä” hallituksen laittomuuksista kuten eläkkeiden ja sosiaaliturvan maksujen lopettamisesta, pankkien, koulujen, terveydenhuollon lakkauttamisesta - toisin sanoen Itä-Ukrainan asukkaiden jättämisestä oman onnensa nojaan. He eivät myöskään tiedä miljoonan ukrainalaisen lähdöstä pakolaisina Venäjälle. He eivät tiedä siitä, että vallankaappauksen taustalla olevat USA ja EU eivät välitä rahtuakaan siitä, mitä seurauksia heidän vallankäytöllään on ollut. Sen sijaan USA ja NATO-EU toimittavat aseita, joukkoja ja propagandaa Ukrainan romahtavan talouden sekasortoon.

Myös Irak ja Syyria olivat korkean kulttuurin ja sivistyksen maita ennen Yhdysvaltojen, Ison-Britannian ja Tanskan laitonta hyökkäystä Irakiin. Libya oli Afrikan vaurain maa. Afganistanissa oli omanlaisensa kyläneuvosto- ja jirgha-pohjainen kulttuurinsa ennen Yhdysvaltojen laitonta hyökkäystä 2001. Malalai Joya oli sitä mieltä, että Afganistanilaisten tulee itse hoitaa omat asiansa. Jugoslaviassa ilmainen koulutus, terveydenhuolto ja kuukauden palkallinen vuosiloma olivat todellisuutta ennen USA:n suunnitelmallista maan hajottamista ja pyrkimystä ottaa Balkan sotilaallisesti ja taloudellisesti hallintaansa.

Miksi USA:lle ei kukaan ole asettanut talouspakotteita eikä haastanut erikoistribunaaliin ja pannut Bushia, Obamaa, Clintonia, kenraaleita ja muita hirmutöihin vaikuttaneita 30 vuodeksi vankilaan? Miksi nämä henkilöt kulkevat vapaana ja heidän sotiensa kohteena olevia maita puolustaneet kenraalit ja presidentit ovat vankilassa?

On piinaavaa, että kirkkoissa soitetaan kelloja väärän todellisuuden vallassa. Venäjä ei ole hyökännyt mihinkään maahan kansainvälisten lakien vastaisesti kuten Yhdysvallat. Venäläinen moraali ei anna periksi terrorismille eikä fasismille. Mihin suomalainen moraali on kadonnut?

Avainsanat:

- HeSa,
- Syyria,
- Rami Adham,
- Liettua,
- Ukraina,
- Suomen ulkopolitiikka,
- USA:n myötäily

Elisabeth Rehn, Bosnian ja Aleppon kansanmurhat ja läntinen propaganda

- Torstai 27.10.2016 klo 10:16
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Elisabeth Rehn toimi eduskunnan lakivaliokunnan puheenjohtajana 1983-87. Olin saman valiokunnan jäsen. Valiokunnan jäsenet seurasivat hymyillen kuinka puheenjohtaja kävi hakemassa ohjeet vallankäyttäjien kammareista Cristoffer Taxellilta. Hän sai aikaan optiolakiin pääomanomistajia hyödyttävän porsaanreiän, joka tukittiin laista vasta 10 vuoden kuluttua.

Puolustusministeriksi tultuaan Rehn toimi Hornet-hävittäjähankinnoissa naiselisenä NATO- mannekiinina. Neuvostoliiton hajottua hän ryhtyi nostamaan liittoutuneiden fasistisina kiellettyjä järjestöjä arvoon arvaamatomaan. Hän osoitti myös kiitoksensa asekatkijöille.

Yhdysvaltojen suorittaessa NATO-liittolaistensa kanssa Jugoslavian hajottamista kyynisellä tavalla Elisabeth Rehn toimi voimakkaasti USA:n hankkeiden ja propagandan tukena. Hän toistaa propagandistista myyttiä Srebrenican 8000 teloitetusta muslimimiehestä ja -pojasta sekä kansanmurhaväitettä minkään tosiasian estämättä.

Suomen poliittinen eliitti uskoi ja edelleen uskoo kaikki USA:n ja NATO:n väitteet tosina huolimatta siitä, että tieteellisiä tutkimuksia, jotka osoittavat väitteet paikkansapitämättömiksi on kasakaupalla.

Entinen ulkoministeri Erkki Tuomiojakin kertoo arvioidessaan teostani Lahtari, Punikki ja Teurastaja, että "Koitin googlata kirjan Bosnia-osion lähteitä. Se johti nopeasti netin alamaailmaan, jossa muslimien ja serbien joukkomurhasyytökset ja "todisteet" ottavat mittaa toisistaan usein toistensa peilikuvia muistuttavin argumentein. Sellaista jonka sellaisenaan olisin voinut katsoa täyttävän tieteellisen kuvauksen vaatimuksia ei vastaan tullut."

Tässä historioitsijan ja poliitikon roolit saattavat mennä sekaisin. Omien poliittisten toimien puolustelua ei voine perustella sillä, että on historioitsija.

Srebrenican kansanmurhan mahdottomuuden olen todistanut kirjassani monipuolisesti. Historiatieteen ohella lääketiede on tiedettä. Haagin Jugoslavia-tribunaalin esiinkaivat vainajat on tutkittu oikeuslääketieteellisin metodein. Kaikin perustein teloitetuiksi tunnistettavia vainajia oli 400, kuudenkymmenen kilometrin matkalla taisteluissa kuolleita, joiden haavojen syntymistapa on kuvattu tarkoin, on alle 2000. Taistelupaikat olen myös luetellut.

Serbit olivat toisen maailmansodan kansanmurhan uhreja samoin kuin juutalaiset. Kroatian fasistinen hallitus oli säätänyt lain serbien kansanmurhasta. Jugoslavian hajottamissodissa Saksan ulkoministeri Klaus Kinkel vaati toimittajien läsnäollessa, että serbit on saatava polvilleen. Siis kansanmurhan uhrit on saatava häviämään?

Yhdysvaltojen Eurooppa-joukkojen ja NATO:n komentaja, neljän tähden kenraali Wesley Clark on ilmoittanut nähneensä Pentagonissa paperin, jossa todetaan Yhdysvaltojen ohjelmassa olevan seitsemän maan haltuunottaminen. Ensin Irak sitten Syyria, Libanon, Libya, Somalia, Sudan ja lopuksi Iran. Kaikesta päätellen viimeisten vuosien aikana Venäjä on noussut listalla.

Vieraiden itsenäisten valtioiden haltuunotossaan Yhdysvallat liittolaisineen on tappanut miljoonia. Se on tuhonnut maiden infrastruktuurin. Jugoslavian pommituksissa Yhdysvaltojen nimenomainen vaatimus NATO-liittolaisilleen oli siviilikohteiden pommitus. Kohteina olivat sairaalat, autotehtaat, öljysäiliöt, sähköverkot, koulut päiväkodit ja presidentin virka-asunto yrityksenä murhata päämies.

Afganistanin jihadistiliikkeen synnyttäminen ja sen jäsenten leviäminen Eurooppaan on USA:n ansiota. Youtube-video Sarajevo Ricochet näyttää kaulojakatkovien jihadistien valkopukuisten joukkojen marssin Sarajevossa. Yhdysvallat tuki näitä joukkoja yhdessä Osama bin Ladenin rinnalla. Tämän olen kirjassani osoittanut ”historiatieteellisesti”. Paras lähde Jugoslavian hajottamiseen on George Szamuely: Bombs for Peace, jonka olen lähettänyt silloiselle ulkoministerillemme jo teoksen käsikirjoitusvaiheessa jo ennen kuin Amsterdam University Press julkaisi teoksen. Toinen erinomainen kansantajuinenkin lähde on Weight of Chains 1 ja 2 dokumenttielokuvat. Dokumentissa on filmattu läheltä todisteena USA:n virallisia asiakirjoja, joissa päätetään Jugoslavian hajottamisen yksityiskohdista. Lisäksi CIA:n kellonsoittajaksi ryhtynyt agentti Robert Baer on teoksissaan paljastanut minkälaisia valtavia dollarimääriä hän sai aikaansaadaan seen nationalismiin nousun Jugoslaviassa ja lahjoakseen poliitikkoja.

Aikaisemmin poliittisesti kiusalliset asiat saatiin peitettyä julistamalla asiakirjat salaisiksi jopa 60 vuoden ajaksi. Nyt Jugoslavian hajottamiseen liittyvät asiakirjat paljastuvat pala palalta jo 25 vuoden sisällä. Syyrian tilanteesta saadaan jo lähes tosiaikaista tietoa. Siten tosiasioiden peittelyyn tarvitaan tajunnan murtavaa propagandaa, jota Suomessakin päivittäisissä Yle:n uutisissa ja iltapäivälehdissä saamme melkoisen annoksen. Valkokypäräiset terroristien mannekiinit, joita eräät EU-maat ja USA rahoittavat näkyvät uutisissa päivittäin.

Elisabeth Rehnin haastattelut nousevat ikäänkuin kumpujen yöstä. Hän yhdistää ”Srebrenican kansanmurhan” ja Aleppon ”kansanmurhan”. Siten hän pyrkii kuohuttamaan ihmisten tunteita ja pitämään kansan Yhdysvaltojen propagandan takana voidakseen saada kauhistuneet kansalaiset tukeutumaan NATO:on ja voimistamaan rasistista suhtautumista Venäjään ja venäläisiin.

Aleppo on lähes 2 miljoonan asukkaan kaupunki, jonka itäistä n. 100.000 asukkaan osaa YK:n terroristeiksi luokittelemat ryhmät pitävät vallassaan. Asukkaat eivät tarkka-ampujien ja miinoitusten pelossa uskalla paeta turvaan hallituksen hallussaan pitämään Länsi-Aleppoon.

Yhdysvallat on kouluttanut ja rahoittanut terroristeja yhdessä Saudi-Arabian ja eräiden muiden Lähi-Idän maiden kanssa. On paradoksaalista, että New Yorkin

WTC torneihin törmänneet saudi-taistelijat olivat saman Al-Qaidan jäseniä kuin Al-Nusra-terroristit Itä-Aleppossa. Yhdysvaltojen tiedustelu- ja sotilasjohto on todennut, että maltillisiksi luokiteltavia heidän kouluttamiaan joukkoja on n 4-5 kappaletta. Toisin sanoen kaikki rahat ja aseet ovat menneet jihadisteille oli nimi mikä tahansa, eli palkkasotureille. Libyassa Hillary Clintonin ohjauksessa Yhdysvaltojen lähettiläs oli järjestelemässä rahaa ja varusteita Syyriassa taisteleville terroristeille, kun toinen terroristiryhmä hyökkäsi lähetystöön tappaen lähettilään.

Venäjä on kansainvälisten lakien mukaisesti lähtenyt Syyriaan tukemaan maan hallituksen mahdollisuuksia ottaa se laillisen hallituksen kontrolliin mikä lie-nee jokaisen itsenäisen valtion hallituksen tavoite. Kun terroristit hyökkäsivät Pariisiin ja Nizzaan, presidentti Hollande julisti poikkeustilan ja pyysi muita hallituksia apuun. Näin jokainen terroristien uhkaama hallitus tekee.

Jäämme odottamaan milloin paljastuu se, että Nizzan, Pariisin, Brysselin tai muualla Euroopassa tulevaisuudessa suoritettut terrori-iskut onkin suorittanut Yhdysvaltojen, Ranskan ja Ison-Britannian rahoittamat henkilöt. Samalla tavalla kuin Bosnian jihadistit ja Kosovon albaaniterroristit myös Syyrian terroristit ovat USA:n ja useiden NATO-maiden synnyttämiä palvelemaan näiden maiden tavoitteita ottaa kohdemaat haltuunsa sekä sotilaallisesti että taloudellisesti.

Syyriassa Yhdysvaltojen tavoite on kaataa Syyrian hallitus ja ottaa maa vaikutuspiiriinsä. Tavoitteeseensa se on pyrkinyt systemaattisesti. Jo Jugoslavian hajottamista ja taloudellista tukahduttamista koskevissa asiakirjoissa mainitaan myös Syyria.

Niin Irakin kuin Syyrian "haltuunotossa" talouspakotteilla on merkittävä osuus siviilien kärsimyksissä. Paitsi terroristien tukemista ja aseistamista Yhdysvallat liittolaisineen on käyttänyt talouspakotteita saadakseen laillisen vaaleilla valitun Syyrian sekulaarisen hallituksen polvilleen.

Elisabeth Rehn mainitsi rauhanmielenosoituksessa antamassaan haastattelussa olevansa pahoillaan siitä, että USA:n vaalit estävät sen tehokkaat toimet Syyriassa. Hillary Clintonhan on todennut, että hän panisi toimeen lentokiellon Syyriaan (millä mandaatilla?). Lentokielto tarkoittaa kyseisen valtion ilmatorjunnan tuhoamista pommituksilla. Näin tehtiin Libyassa, jossa maa saatiin perusteellisesti tuhottua ja johtaja tapettua. Elisabeth Rehn pahoitteli tuolloin, että Suomi ei osallistunut lentokiellon toteuttamiseen.

Elisabeth Rehn toteaa siis Aleppon pommitusten, joita Venäjä tekee terroristeja vastaan, olevan kansanmurha. Samaan aikaan Damaskoksessa, muualla Aleppossa ja enemmistössä Syyrian alueista kannetaan presidentti al- Assadin ja presidentti Putinin kuvia sekä heilutetaan Syyrian ja Venäjän lippuja. Yhdysvallat yhdessä Saudi-Arabian kanssa rahoittaa ja aseistaa terroristeja mutta niitää media ei syytä kansanmurhasta. WTC-tornien tuhoajat ja Yhdysvaltojen sotilasjohto taistelevat rintarinnan YK:n vetoamuksesta terroristeja vastaan taistelevia Venäjää ja Syyriaa vastaan.

Suomen YK-mandaatilla toimineet poliitikot ovat tukeneet vahvasti Yhdysvaltojen aivopesua lähentelevää propagandaa. YK on, myöntävät he sitä tai ei, korvattu NATO:lla.

Heistä Martti Ahtisaari on jo saanut palveluksistaan Nobelinsa, Elisabeth Rehn, Helena Ranta ja Pekka Haavisto ovat jonossa.

Suomalaisten todellisuuden muokkaus löysi huippuhetkensä kun tiettyjen yksityishenkilöiden aloitteesta ja monien rauhanjärjestöjenkin toimesta kutsuttiin koolle ”rauhanmielenosoitus” Aleppon pommitusten uhreille ja kirkkojen kellot saatiin soittamaan heille kellojaan. Viha kohdistettiin terroristeja vastaan tais-televaan Venäjään ja jo aikaisemmin yksityisesti hankitun rahoituksen avulla oli järjestetty kynttilämielenosoitus Venäjän lähetystön edustalle.

Suomalaisten mielet pyritään ohjaamaan sotapolulle Venäjää vastaan. Tosias-assa Venäjä on toiminut johdonmukaisesti aina ja kaikkialla fasismia ja terroris-mia vastaan Yhdysvaltojen ja EU-NATO:n tukiessa, päinvastaisista puheistaan huolimatta terroristeja.

Elisabeth Rehnin haastattelu 27.10. Ilta-Sanomissa toimii todisteena röyhkeästä propagandasta, jossa ei ole tieteellisyyden tai totuuden hiventäkään. Eikö ole paradoksaalista että henkilö, joka propagoi NATOa ja on profiloitunut militaris-min symbolina, pyydetään yksityisten henkilöiden alullepanemaan ”rauhanmie-lenosoitukseen” puhujaksi, josta kokoomusnuoret lehtitietojen mukaan halusivat jatkaa Venäjän lähetystön eteen.

Avainsanat:

- Elisabeth Rehn,
- Erkki Tuomioja,
- kansanmurhat,
- Bosnia,
- Aleppo,
- propaganda

Teemu Keskisarja erehtyy

- Lauantai 29.10.2016 klo 15:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Muuten niin mainio historioitsija/kirjailija Teemu Keskisarja erehtyy. Helsingin Sanomien artikkelissa Keskisarjan kirjasta 29.10.2016 päädytään harhaanjohtaviin päätelmiin Mannerheimin uran lopputuloksesta.

Keskisarjalla näyttää haastattelusta päätellen olevan vakaumus Mannerheimin sankaruudesta. Huolimatta siitä, että Mannerheim oli kiusannut pikkuveljiään, ollut väkivaltainen koulussa ja erotettu sieltä sekä myöhemmin kadettikoulusta eikä myöhemminkään mitkään sopimukset ja säännökset näyttäneen koskevan häntä, Keskisarja luonnehtii häntä sankariksi. Mannerheim aloitti sisällissodan huolimatta sodan aloittamisesta luopumista tarkoittavaa sähköttää, jossa viitattiin siihen, että Venäjä ei tule puuttumaan Suomen sisäisiin asioihin. Mannerheim luonteensa mukaisesti ei antanut sähkeen vaikuttaa omiin suunnitelmiinsa sodasta bolsevismin lopettamiseksi Venäjällä Suomen vasta 11.1.1918 perustetun valkoisen porvarillisen senaatin ja eduskunnan armeijan avulla.

Tämän hankkeen hän aloitti sisällissodassa ja jatkoi talvi- ja jatkosodissa seureauuksista välittämättä.

Kuvaan kirjassani Lahtari, Punikki ja Teurastaja; marsalkka Mannerheim, Kullervo Manner ja Ratko Mladic historian henkilöinä Mannerheimin päinvastoin täysin omapäisenä omia tavoitteitaan ajavana sotarikollisena, joka paneututti toisiajattelijat Suomessa vankilaan ja joka perusti venäläisille siviileille kuolemanleirejä Itä-Karjalassa.

Itä- Karjalassa vallitsi Mannerheimin johdolla siviili- ja sotilashallinto, jossa tuomiot pantiin täytäntöön kenttäoikeuksissa. Julmuus, jota Mannerheim osoitti niin sisällissodan punaisia kuin Itä-Karjalan venäläisiä kohtaan, on täysin johdonmukainen seuraus hänen vakavasta luonnehäiriöstään.

Mannerheim johdatti suppean sotakabinetin avulla suomalaiset uskomaan hänen viittoittamaansa tiehen. Kestääkseen sodan aiheuttamat järkyttävät ihmisuhrit ja maaperän menetykset Mannerheim oli nostettava sankariksi koska mikään kansakunta ei kestäisi katsoa totuutta silmiin katastrofin hetkellä.

On vastuutonta, että suomalaiset on propagandan avulla johdatettu uskomaan Mannerheimiin sankarina vielä 100 vuoden jälkeenkin.

Osoitan kirjassani yksityiskohtaisesti sekä psykiatrina, että historiallisia tosiasioita keränneenä tutkijana, että Teemu Keskisarja sekä hänen haastattelijansa pyrkivät osoittamaan mahdollottoman mahdolliseksi. Niistä aineksista, joista Mannerheim on luotu ei kukaan asiantunteva voi päätyä sankarilliseen lopputulokseen.

Mitä pikemmin Suomen kansa saa faktapohjaista tietoa Mannerheimista, sen parempi. Muussa tapauksessa poliitikkomme ja tiedotusvälineemme jatkavat 100

vuotta toteuttamaansa sotapropagandaa ja toistavat traagisimmat historiamme virheet.

Avainsanat:

- Teemu Keskisarja,
- marsalkka Mannerheim,
- sankari,
- sotarikollinen,
- valkoinen propaganda

Kari Huhdan epärehellistä journalismia

- Keskiviikko 2.11.2016 klo 11:16
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tiedämme Kari Huhdan olevan uskollinen NATO:n kannattaja. Kaikki eivät kuitenkaan tiedä hänen olevan myös epärehellinen toimittaja. Hänen toimintatapansa on jatkunut vuosia, eikä kaikkeen voi puuttua. Mutta tänään 2.11. 2016 mitta tuli täyteen.

Kuuntelin melko suuren osan Valdai-seminaarin keskusteluista, eikä todellisuus voi olla kauempana siitä, kuinka Yle:n Kerstin Kronvall ja Kari Huhta asioita esittelevät.

Kari Huhta aloittaa puuttumalla presidentti Putinin persoonaan. Sen jälkeen hän selittää kuinka “Aleppossa siviilit eivät ole oheiskärsijöitä vaan maalitauluja. Aleppossa siviilien tappamista on käytetty harkitusti aseena.” Huhta selostaa Putinin sanoneen, että “kuulemme koko ajan, että Aleppo, Aleppo, Aleppo. Mutta mistä tässä on kysymys?”

Huhta jättää tarkoituksellisesti Putinin lauseen kesken. Hän ei “muista” Putinin toivoneen, “että kirkonkellot soisivat myös Irakissa, Afganistanissa ja Jemenissä tapahtuneiden iskujen uhreille.”

Koomiseksi asian tekee se, että Huhdan oma lehti referoi edellisenä päivänä Putinin toivomuksen asiallisesti oikein.

Huhta ei halua kertoa koko totuutta. Hän ei kerro, että ISIS-terroristijärjestö on syntynyt Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten raa’an Irakin sodan seurauksena. Hän ei kerro, että Euroopan pakolaiskriisi on Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten sotien seurausta. Eurooppa toimii USA:n sotien siivouspartiona. Yhdysvallat vähät välittää hyökkäystensä kohteena olevien maiden kansalaisista. Näin muodoin ei myöskään Kari Huhta.

Kari Huhta vaikenee siitä, että Aleppon pommitusten kohteena on pieni terroristien hallussa pitämä osa miljoonakaupunki Aleppoa. Kari Huhta ei mainitse, että Yhdysvallat liittolaisineen on laittomasti Syyrian alueella tukien YK:n terroristeiksi luokittelemia Al Nusra terroristeja. Itä-Aleppon terroristit ovat saaneet aseensa ja palkkkansa joko suoraan Yhdysvalloilta tai sen tukemalta Saudi-Arabialta.

Kari Huhta antaa tunnustuksen presidentti Tarja Haloselle tämän kertoessa Suomen ja monen muun maan kirkonkelloja soitettavan Aleppon pommitusten uhreille.

Suuri osa maailmaa tietää Venäjän olevan ainoa merkittävä maa, joka on taistellut terrorismia vastaan Afganistanista Tsetsenian kautta Syyriaan. Venäjä on myös kärsinyt useista terrorihyökkäyksistä Moskovan metroon, juniin, muihin liikennevälineisiin ja kouluihin.

Monet suomalaiset kansanedustajatkin ovat tukeneet tsetseeni-terroristeja Venäjän turvallisuusetuja vastaan. Jopa terroristien netti-sivusto on ollut Suomesta käsin toimiessaan erään kansanedustajan huolenpidon kohteena.

Presidenttien Halosen ja Niinistön uskoisin olevan hyvin informoituja. Siitä huolimatta presidentti Halonen vielä 2000-luvulla puhui Suomen erillissodasta eikä Hitler-liittolaisuudesta. Presidentti Niinistön viimeaikaiset puheet Baltian maiden johtavien poliitikkojen rinnalla ovat antaneet kuvan hänen tosiasiallisesti todellisuudenvastaisesta retoriikastaan. Niinistö ei huomaa Baltian maiden yhteistyötä USA:n salaisten vankiloiden pystyttäjänä tai natsien kunnian palauttajina jo kauan ennen Ukrainan kriisin syntymistä.

Presidenttimmekään eivät ole paljastaneet tietävänsä ketkä suorittivat Ukrainan vallankaappauksen ja kuka julisti sodan Itä-Ukrainalle ja miksi. Ukrainan Yhdysvaltojen tukema vallankaappaushallitus kielsi venäjänkielen, kyrillisten aakkosten kirjoittamisen ja tasaveroiset oikeudet itä-ukrainalaisilta. Vallankaappaushallitus julisti sodan - ei Venäjää. Venäjä otti vastaan miljoona ukrainalaista pakolaista. Eivät presidenttimme eikä Kari Huhta ole paljastaneet, että EU sitoo jo lähentymissopimuksessaan EU-kandidaattimaat sotilaallisin artikloin Venäjälle vihamieliseen NATO:on.

Presidentti Halosen tuki Venäjä-vihamieliselle kirkonkellojen soitolle antaa ymmärtää hänen hyväksyvän terroristien ohjusiskut Länsi-Aleppoon. Terroristien valkokypäräiset Ranskan ja USA:n rahoittamat propaganda-joukot näkyvät päivittäin niin Yle:ssä kuin HeSa:ssa.

Jugoslavian hajottamissotien aikana terroristien suorittamat provokaatioiskut milloin Sarajevon leipäjonoon tai hedelmätorille tai Racakin kylään hyväksyttiin Ruder-Finn- mainostoimiston ja Yhdysvaltojen lehdistön mukaisesti serbien tekemiksi tosiasioiden vastaisesti. Siten "laillistettiin" kansainvälisten lakien vastaiset uraanipommi-iskut serbien siviilikohteisiin.

Jihadistien aseistaja ja rahoittaja Bill Clinton pyrkii nousemaan puolisonsa rinnalla Valkoiseen taloon. Olemme saamassa armeijamme ylipäälliköksi äärimmäisen epärehellisen naisen, jonka puolison rahoittamat nimeltä tiedetyt jihadistit suorittivat WTC-tornien iskut.

Niin kauan kun Yhdysvaltojen kansalaiset eivät itse kykene asettamaan sotarikollisia presidenttejään vastuuseen, Kari Huhta ja ulkopoliittinen eliittimme voi nukkua yönsä rauhassa myötäillen Yhdysvaltojen valheellista ja tuhoisaa terrorismia tukevaa maailmanpolitiikkaa.

Entinen presidenttiehdokas Bernie Sanders totesi RT:n haastattelussa presidentti Obaman suurimman virheen olleen se, että hän ei heti virkakautensa alussa asettanut edellisiä presidenttejä syytteeseen näiden sotarikoksista.

Myös Kari Huhta voi jatkaa epärehellistä journalismiaan presidentti Carterin luonnehtiman Yhdysvaltojen oligarkian parhaaksi niin kauan kuin tuon suurvallan demokratia on demokratian irvikuva ja tiedonvälitys sen mukaista.

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- Kari Huhta,
- presidentti Putin,
- Tarja Halonen,
- Valdai,
-

Trumpin voitto myös läntisen sivilisaation voitto

- Torstai 10.11.2016 klo 11:44
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltalainen tuttavani, joka toimii tulevan presidentti Trumpin ulkopoliittikan neuvonantajatyöryhmässä totesi: "It is not only victory for America but also for the western civilization. Expect that the love affair with jihadists will come to an end". "Tämä ei ole ainoastaan voitto Amerikalle vaan voitto läntiselle sivilisaatiolle. Odotettavissa on, että rakkaussuhde jihadistien kanssa tulee loppumaan."

Sekä vaaliväittelyissään että valintaansa seuranneessa ensimmäisessä puheessaan Trump on osoittanut haluaan toimia ulkopoliitikassaan yhteistyön voimistamiseksi maapallon yhteistyötä haluavien kansojen kanssa sekä konfliktien välttämiseksi.

On ollut traagista seurata kuinka valtamedian harhaanjohtama nuorten kalifornialaisten joukko on rauhanlippuja heilutellen osoittanut mieltään Trumpin valintaa vastaan. Samoin Suomen sotaa lietsova media on välttänyt Trumpin rauhantahtolistien puheiden selostamisen ja päinvastoin pelotellut Suomen kansaa "turvattomuuden lisääntymisellä" Itämerellä ja "Venäjän uhan" kasvusta.

Valtamedia Yhdysvalloissa ja Suomessa on täysin vaiennut Clintonin perheen jihadistisyhteyksistä. Jugoslavian hajottamiseksi Bill Clinton tuki sekä Kroatian että Bosnian presidenttejä aseleasteilla, joista CIA:kin pidettiin ulkona. Clinton ja hänen Kroatian suurlähettiläänsä Galbraith hoitivat toimitukset. (George Szamuely: Bombs for Peace)

Izetbegovicin joukkoihin kuului 10.000 lähinnä Afganistanista ja Lähi-Idästä tuotettua jihadistia, jotka osallistuivat Izetbegovicin Islamilaisen kalifaatin rakentamiseen.

Bill Clinton alkoi tukea myös vuodesta 1998 lähtien Albaniasta Kosovoon tunkeutuvia albaaniterroristeja tarkoituksenaan miehittää jäljellejäänyt Jugoslavia. Kun Jugoslavia ei tähän suostunut, USA pääsi Clintonin johdolla päämääräänsä pommittamalla Jugoslavian siviilikohteita maaliskuusta kesäkuuhun 1999. Vastarinnan seurauksena vain Serbiaan kuuluva Kosovo miehitettiin ja sinne rakennettiin valtava Yhdysvaltojen sotilastukikohta Bondsteel heti pommitusten loputtua.

Suomen media ja ulkopoliittinen eliitti ovat tukeneet Yhdysvaltojen toimia. Presidentti Ahtisaari ja oikeushammaslääkäri Ranta yhdessä ulkoministeriön virkamiesten kanssa myötävaikuttivat siihen, että presidentti Clinton sai tekosyyn aloittaa pommitukset maaliskuun lopulla 1999.

Ulkoministeri Hillary Clinton jatkoi yhdessä presidentti Obaman kanssa yhteistyötä jihadistien kanssa. Syyrian sodan ja siviilien kärsimyksen jatkuminen vuosikausia on johtanut Yhdysvaltojen ja EU:n tuesta jihadisteille. Syyrian nk. kapinallisista, kuten Bosnian muslimeista aikoinaan, on tehty marttyyreita,

joita auttamaan jihadistien on helppo houkutella nuoria miehiä eri Euroopan maista ja Yhdysvalloista. Donald Trump on vaaliväittelyssään kritisoinut Hillary Clintonia Syyrian terroristien tukemisesta.

Hillary Clinton pyörtyi WTC-tornien tuhon muistojuhlissa syyskuussa 2016. Hänen aviomiehensä tukemat ja Bosniassa aseistamat yksilöt olivat suorittamassa näitä iskuja, Muhamed Atta yhtenä heistä. Jos kyynisen poliitikon kuoren alla on vähänkään inhimillisyyttä, tilaisuudessa on täytynyt syntyä voimakas ristiriitainen tunnelataus. "Omat terroristit" suorittivat nuo tuhoisat iskut.

Yhdysvaltojen rahamaailma, aseteollisuus, terroristeja tukeva Saudi-Arabia ja koko valtamedia 99- prosenttisesti tukivat vaaleissa Hillary Clintonia. Suomen media matki tuota Venäjä-vastaista militaristista, milloin minkäkin maan pommituksilla uhkailevaa ehdokasta. Joukkopsykoosi oli valmis III:een maailmansotaan, ydinasenappeja jo hamuiliin.

Miten tästä peruutetaan takaisin? Suomen median ja poliittisen eliitin vauhtisokeus on mieliinpainuvaa. Unohdetaan rauhannobelisti Obaman 7 käynnissä olevaa sotaa. Unohdetaan rauhannobelisti Ahtisaaren NATO-into. Unohdetaan se, että EU ei ole rauhanprojekti vaan uudenlaista siirtomaavaltaa rakentava hirviö, jonka piilossa olevat tavoitteet ja toimintatavat siunataan vaikenevassa mediassa.

Onko rauhaa ja yhteistyötä tavoitteleva USA:n presidentti turvallisuusuhka NATO-Euroopalle? Totutut viholliskuvat olisi murrettava ja todellinen EU:n luonne paljastettava. Kykeneekö Suomen ja EU:n mukavaa sotaretoriikkaa ja hallituksenvaihdoksia suunnitteleva ja toteuttava politiikka lakeijoiheen ottamaan yhteistyön, demokratian ja rauhanvaihteen käyttöönsä?

Suomen poliittinen eliitti ja media näyttävät olevan syvällä oman NATO-hehkutuksensa itsetyytyväisessä todellisuudessa. Euroopan maista Saksa ja Iso-Britannia osallistuvat USA:n toteuttamiin lennokkimurhiin välttämättöminä yhteistyökumppaneina. Suomalaiset poliitikot eivät ole käsitelleet osallistumistaan Jugoslavian tuhoamiseen ja edelleen jatkuvaan Serbian kiristämiseen NATO-EU:n vasalleina.

Olisiko niin, että 100 vuotta jatkunut sotapropaganda olisi purettava ja todellisuus Suomen historiasta rakennettava uudelleen, jotta aito ihmisyyden ja kyky arvioida todellisuutta sellaisena kuin se on, tulisi mahdolliseksi?

Avainsanat:

- Trumpin voitto,
- läntisen sivilisaation voitto,
- jihadistit-yhteistyö,
- Clinton

Trump tulee - mitä Obaman hallinto pelkää?

- Perjantai 18.11.2016 klo 11:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Mitä Obaman hallinto pelkää? Mitä Suomen valkoinen armeija pelkäsi sisällissodan jälkeen? Mitä Mannerheim pelkäsi toisen maailmansodan jälkeen.

Suomen sisällissodan jälkeen kaikki valkoisten suorittamista rikollisista teoista ja joukkomurhista kertovat asiakirjat tuhottiin. Valkoinen osapuoli armahdettiin ennen kuin Mannerheim nousi valtionhoitajaksi v. 1918 lopulla. Toisen maailmansodan jälkeen kaikki asiakirjat, joiden pelättiin paljastavan Mannerheimin suorittamia valtiopetoksellisia seikkoja tai sotarikoksia myös tuhottiin, vaiettiin tai piilotettiin.

Yhdysvaltojen demokraattien presidentinvaalikampanjassa pyrittiin voittoon demonisoimalla Venäjä ja presidentti Putin. Hanke oli hyvin suunniteltu ja pitkäkestoinen. Hill&Knowlton markkinointitoimisto oli palkattu tuohon tehtävään. Koko valtamedia ja sen vaikutuksenalainen kongressi ajettiin lähes psykoosiin.

Afganistanista 1980-luvulla lähtenyt jihadistien käyttö USA:n päämäärien toteuttamiseksi on jatkunut saumattomasti presidentti Obaman kaudella. Samoin tuki neo-natseille, ensin Jugoslavian hajottamiseksi Bill Clintonin kaudella ja nyt senaattorien Mc Cainin ja varapresidentti Bidenin johdolla Ukrainassa. Kammottavimmat seuraukset tämä politiikka on nähnyt Irakissa, Libyassa ja Syyriassa, Ukrainaa vähättelemättä.

Bushin aloittaman Irakin sodan miljoona ihmisuhria ja ISIS:in synnyttäminen ja voimistaminen ovat niin Bushin kuin Obaman vastuulla. Syyrian kaikkia uskontoja samanarvoisina pitävän presidentti Assadin kaataminen välineenä jihadismin nousulle palvelemaan USA:n tarpeita on yksinomaan Obaman vastuulla. Jihadistit ja väkivalta olivat alusta pitäen läsnä Syyriaan provosoiduissa mielenosoituksissa. Ensimmäiset uhrit olivat turvallisuusjoukkojen jäseniä ja poliiseja - ei mielenosoittajia.

Libyassa kuten Jugoslaviassa USA:n pommitusten kohteena olivat siviilikohteet. Lastentarhat, sairaalat, koulut, autotehtaat, tupakkatehtaat, sillat, öljyalostamot, hallintorakennukset ja varsinkin Libyassa rakkaudella ja huolenpidolla rakennetut vesijohdot, joiden tarkoituksena oli taata vesi jokaiselle Libyalaiselle.

Ulkoministeri Clinton tuki jihadisteja toinen toisiaan vastaan aiheuttaen oman suurlähettiläänsä joutumisen hengenvaaraan Libyassa. Välttääkseen ottamasta vastuuta vääristä arvioistaan ja teoistaan Hillary Clinton antoi tuhota niitä paljastavia sähköpostejaan.

Presidentinvaalien päähuomio kohdistui Clintonin sähköposteihin ja Trumpin epäasiallisiin puheisiin. FBI luopui sähköpostien perusteellisemmasta tutkimisesta ja totesi että ne eivät anna perusteita jatkotutkimuksiin.

Vaalien jälkeen hävinnyt osapuoli on jatkanut Venäjä-propagandaansa. Presidentti Obama on Euroopassa jäähyväiskierroksella. Täällä hän on vaatinut Trumpia pidättäytymään suhteiden rakentamisesta Venäjään. Soros on rahoittanut Trump-vastaisia mielenosoituksia ympäri Yhdysvaltoja. Valtamedia esimerkiksi CNN on paheksunut sitä, että "vihollisvaltio" on puuttunut USA:n vaaleihin. Kongressi on syyttänyt Syyriaa ja Venäjää sotarikoksista Syyriassa, toimista, joiden tarkoituksena on vapauttaa Itä-Aleppo Yhdysvaltojen tukemista terroristeista.

Mikä on tämän massiivisen kohinan takana? Obama hääri Euroopassa, demokraattisissa vaaleissa hävinneet ehdokkaat nostattavat kuohua koko Yhdysvaltojen mantereella.

Presidentti Trumpin astuessa Valkoiseen taloon, hän ja hänen varsin epämuodollinen henkilöstöpäällikkönsä pääsevät käsiksi arkistoihin, jotka paljastavat "rakkaussuhteen" jihadistien kanssa. Trumpin läheiset työtoverit, Trumpin itsensä ohella ovat julistaneet jihadismin pääviholliseksi. Totuus tulee olemaan hätkähdyttävä.

Elleivät nykyisin vielä vallassaolevat viranhaltijat pysty tuhoamaan arkistoja kuten Hillary Clinton teki omien raskauttavien sähköpostiensä suhteen, paljastuu Obaman ja hänen hallintonsa rikokset.

Trumpille ja koko maailmalle paljastuu kuinka suunnitelmallisia suverenien valtioiden sisäisiin asioihin puuttumiset ja väkivaltaiset hallituksenvaihdokset ovat olleet. Kuinka etenkin liittoutumattomia, arabisocialismin perillisiä on kohdeltu. Valtioita, jotka ovat rakentaneet kansalaisilleen ilmaisen terveydenhuollon, koulutuksen ja turvallisen elämän on tuhottu. Kuinka Syyriaa, vanhaa kulttuurimaata, joka tarjosi Yhdysvaltojen Irakin sotaa pakeneville 1,5 miljoonalle irakilaiselle turvapaikan 0,5 miljoonalle palestiinalaisen lisäksi, on demonisoitu ja ahdistettu talouspakotteilla ja nöyryyttävällä kohtelulla.

Obaman hallinto on vastuussa NATO:n arrogantista laajentumisesta Venäjän rajoille. Obaman hallinto on vastuussa Ukrainan kaaoksesta, mikä vastuu on yritetty peittää massiivisella Venäjänvastaisella propagandalla. Se on onnistunut vaikuttamaan myös Euroopan eliittin, mutta ei todennäköisesti suurta osaa kansalaisista. Obaman hallinto ja valtamedia on vastuussa Yhdysvallat ja Euroopan vallanneeseen vihan ilmapiiriin, jossa totuus ja valhe ovat vaihtaneet paikkaansa. Ennakkoluulo on korvannut eläytymisen ja viha rakkauden.

Yhdysvallat on miehittänyt Saksaa toisesta maailmansodasta lähtien. Saksan maaperällä on 40.000 yhdysvaltalaisista sotilasta ja yhdysvaltalaisia ydinohjuksia. Saksa on toiminut liittokansleri Merkelin johdolla Yhdysvaltojen kuuli-aisena vasallina hyötyen tästä liittolaisuudestaan taloudellisesti. Saksa on Ison-Britannian ohella välttämätön yhteistyökumppani Obaman lennokkimurhissa, jotka kohdistuvat Afrikan alueelle. Siten ei ole ihme, että Obama esittää joutsenlaulunsa juuri Saksassa liittokansleri Merkelin huomassa. Muistakaa vihata Venäjää! Venäjä on vaarallinen! sanoo maailman jihadismin liittolainen, miljoonia ihmisiä tuottaneen maan presidentti.

Avainsanat:

- Mannerheim,
- Trump,
- Obama,
- Valkoisen talon salaisuudet,
- jihadist-yhteistyö,
- tiedostojen tuhoaminen

HeSa:n TEEMA-liite:suomalaislapset opetetaan ihailemaan sotarikollista

- Maanantai 28.11.2016 klo 10:21
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen ja Yhdysvaltojen valtamediat katsovat Trumpin valinnan johtaneen totuudenjälkeiseen aikaan. Ne katsovat edustaneensa yli sadan vuoden ajan totuutta ja nyt yht'äkkiä on tapahtunut käänne valheen aikaan.

Tuota valhetta edustaisivat netin uutissivustot ja bloggaajat kärkenään Venäjän uutismediat RT ja Sputnik news. Valtamedian ohella Euroopan parlamentti on päättänyt varustautua tuon informaatiotosodan vastaiseen taisteluun. Suomen edellinen ja nykyinen valtioneuvosto ja Yle ovat jo hyvissä ajoin lähteneet liikkeelle lähettämällä kansalaisia informaatiotosovalmennukseen yhdysvaltalaiseen Harvardin yliopistoon ja kutsumalla kansainvälisen NATO:n tukeman informaatio/kybersotayksikön Suomen maaperälle. Yle on myös haastanut Docventures -ohjelmassa kansalaiset trollijahtiin.

Toisin sanoen asevarustelu on hyvässä mallissa. Mikä on tehnyt suomalaisen asenneilmaston suotuisaksi tälle toiminnalle?

Suomessa on vallinnut 1918 sisällissodasta lähtien valkoinen porvarillinen todellisuus, jossa valkoinen armeija, kirkko, valtioneuvostot, parlamentti, oikeusjärjestelmä, virkamieskunta ja valtamedia ovat edustaneet Saksan avulla sodan voittanutta porvarillista kansanosaa.

Marsalkka Mannerheimin ihailu ja hänen omaksumansa rasistinen russofobia - Venäjä-vihamielisyys ovat olleet valkoisen todellisuuden toteuttaman propagandan keskeisiä tekijöitä.

Yhdysvaltojen presidentinvaaleissa demokraattipuolue otti keskeiseksi vaalikikakseen Venäjän ja Venäjän presidentti Putinin.

Hitlerin Saksassa juutalaisten väitettiin vetävän yhteiskunnan kaikkia naruja ja olevan syyppää kaikkiin vääryyksiin ja pahaan oloon mitä saksalaiset kokivat. Nyt USA:ssa demokraatit ja heitä tukeva valtamedia väittivät Venäjän ja presidentti Putinin olevan kaikkien heidän vaikeuksiensa aiheuttajia tai syyllisiä niiden synnyttämiseen.

Yhdysvalloissa synnytetty ja markkinointitoimistojen avulla kautta läntisen maailman levinnyt Venäjän syyttely on antanut vahvaa sivustatukea Suomen valkoisen valheen esiinnostamiselle - kuin uudestisyntyneenä.

Valtamedian kirkijulkaisu Helsingin Sanomat on julkaissut TEEMA-lehden Mannerheimin syntymän vuosipäivän kunniaksi.

En kyseenalaista vilpittömien, maailmankuvaltaan ehjien valkoisen todellisuuden sisäistäneiden kansalaistodistajien kuvauksia Mannerheimin käytöksestä heitä kohtaan tai heidän kohtaamisistaan marsalkan kanssa.

Sen sijaan kysenalaistan Suomen historian vääristelyn. Lehti väittää muun muassa Venäjän osallistuneen sisällissotaan kuten Saksakin. En voi käsittää, että toimittaja Unto Hämäläinen antaa nimensä moisen tekeleen takaajana.

Lehti vaikenee Mannerheimin heinäkuussa 1941 antamasta käskystä, jonka perusteella miehitettäväksi tulevan Itä-Karjalan väestö tuli rotuopillisin perustein jakaa venäjää ja karjalaa puhuviin ryhmiin, joista venäjääpuhuville henkilöille tuli jakaa punainen henkilökortti ja karjalaapuhuville vihreä kortti.

Venäjää puhuvilta tuli takavarikoida omaisuus ruokavaroineen Suomeen kuljetettavaksi tai karjalaisille annettavaksi ja siirtää ihmiset keskitysleireihin. Van- gittuja oli yhteensä 23 984 henkilöä. Kohtelu sisälsi ruoan puutteen lisäksi raipparangaistuksia, työntekoa vuorotta sekä eriasteisia eristämisiä. Pelkästään vuonna 1942 Äänislinnan/Petroskoin leirillä kuoli 3017 henkilöä.

Päivittäin kymmeniä laihoiksi luukasoiksi muuttuneiden leiriläisten ruumiita kul- jettiin reellä syvään kuoppaan ja kipattiin sinne, ilman nimiä tai seremonioita.

Mannerheim oli kaiken Itä-Karjalan hallinnon suunnittelija ja päällikkö. Miehitetty Itä-Karjala oli sotilashallinnon alainen ja sen johtoon määrättiin suoraan päämajan alainen sotilashallintokunta. Ylipäällikön antamalla julistuksella 8.7. 1941 kaikki rikokset sotatoimialueella määrättiin käsiteltäviksi sotatoimiyhteyksien kenttäoikeuksissa.

Tämä sotarikoksen tunnusmerkit täyttävä toiminta oli uusintanäytös sisällis- sodan tapahtumista 1918. Mannerheimin vakavaan luonnehäiriöön viittaava toiminta johti sisällissodan aikana ja jälkeen mielivaltaisiin teloituksiin, siviilien summittaisiin tappamisiin ja kansalaisoikeuksien mielivaltaisiin kumoamisiin.

Mannerheimin pyrkimys päästä yksityisen suojeluskunta-armeijan päälliköksi ja tuki Lapuan liikkeen toiminnalle 1930-luvulla ja luvan antaminen toimin- nalle nostaa hänet mahdollisesti diktaattoriksi ovat vain eräitä TEEMA-lehden unohtamia yksityiskohtia.

TEEMA-lehden valheellinen, yksinkertaistettu ja lapsellekin ymmärrettävä his- toriaväärennös on mahdollinen vain Yhdysvaltojen ja Länsi-Euroopan Venäjä- vastaisen väärennetyn tiedonvälityksen aikana.

Suomen valtamedian edustajaa ei kiinnosta se, että opettamalla suomalaislapset ihaillemaan sotarikollista, lapset oppivat ihaillemaan muitakin samalla lailla toimivia johtajia. Kroatian tai Ukrainan uusnatsit eivät tunnu kammottavilta vaan tutuilta " ihan niin kuin mekin".

TTIP-sopimuksen valtapeli tai totuus Monsanto tai Roundupista tai jihadis- teista, joista RT antaa perusteelliset analyysit, on tuomittava kybersodaksi, koska totuus vahingoittaa maailman rahaeliitin totuttua vallankäyttöä. Clintonin val- into olisi jatkanut totuttua 1%:n rikastumista, demokraattisen tiedonvälityksen lopullista katoamista valtamediasta ja aseteollisuutta palvelevaa jatkuvan sodan logiikkaa.

TEEMA- lehden toimituksella oli Unto Hämäläiselle lähetettynä ja työryhmälle erikseen toimitettuna käytössään kirjoittamani Lahtari, Punikki ja Teurastaja; marsalkka Mannerheim, Kullervo Manner ja Ratko Mladic historian henkilöinä. Kirja oli kyllä hankittu, mutta sen tiedot eivät kelvanneet.

Joukkopsykoosiin ei ole enää pitkä matka kun lapsille opetetaan totuus valheena ja valhe totuutena. Mannerheimin glorifioinnille on ulkomaisia esimerkkejä, esimerkiksi Kroatian Ante Pavelic, Ukrainan Stefan Bandera ja tietysti Adolf Hitler. Venäläisille tarjotaan juutalaisten paikkaa.

Avainsanat:

- totuudenjälkeinen aika,
- HeSa:n Mannerheim TEEMA-numero,
- lasten kasvatus kansanmurhan hyväksyjiksi,
- Itä-Karjalan keskitysleirit

Natsien kosto - totuuden häivyttäminen

- Keskiyö 7.12.2016 klo 9:56
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Hitlerin tullessa valtaan Yhdysvaltojen finanssipääoma hallitsi käytännössä kaikkea strategisesti tärkeää teollisuustuotantoa Saksassa. Yhdysvaltojen pankkimiehet suhtautuivat Hitlerin valtaannousuun myönteisesti. Yhdysvaltojen pääomapiirit tekivät kaikkensa painostaakseen Hitlerin päästämään sodan voimat liikkeelle idässä. (Valentin Katasonov). Tugwell vuorostaan toteaa (The democratic Roosevelt: A biography of Franklin Roosevelt), että vain maailmansota pystyi pelastamaan Yhdysvaltojen kapitalismin.

Toisen maailmansodan tunnettujen tapahtumien jälkeen sodan hävinneistä natsista pieni osa joutui tuomiolle. Suuri osa jatkoi viroissaan Saksassa kuten ennenkin ja tuhannet saivat turvapaikan katolisen kirkon avulla Yhdysvalloista, Kanadasta, Iso-Britanniasta ja monista Etelä-Amerikan valtioista.

Juutalaisten kansanmurha ikonisoitiin ja julistuksenomaisesti hävinnyt osapuoli pakotettiin hyväksymään totuus itsestään. Osa varmasti suri aidosti osallisuuttaan juutalaisten kohtaloon. Kuinka suuri osa pani käden nyrkissä taskuun vannon mielessään kosta?

Serbien kansanmurhasta valettiin. Fasistinen sodanaikainen Kroatia ja Saksalaiset Jugoslavian miehittäjät olivat yhtä säälimättömiä ja julmia serbejä kohtaan, jotka pakotettiin Kroatiassa kantamaan vaatteissaan P- kirjainta kuten juutalaiset keltaista tähteä.

Jugoslavian sittemmin presidentti Milosevicin vaimon, Miran äidin kohtalo oli tyypillinen. Natsit pidättivät tämän 1943. Kidutusten ja pahoinpitelyjen jälkeen hänet pakotettiin paljastamaan natseja vastaan taistelevien kommunistien nimiä, jonka jälkeen hänet teloitettiin natsien ylläpitämässä vankilassa.

Saksojen yhdistymisen ja Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen ulkomaille paenneet natsit nk natsidiaspora katsoi toiminnan ajan koittaneen. Heidän aatteen säilyttäneet jälkeläisensä toimivat erityisesti Yhdysvalloissa ja Kanadassa poliitikkojen lobbareina ja propagandaa levittävien markkinointitoimistojen rahoittajina. Kertynyttä omaisuutta jaettiin runsaskätisesti heidän tavoitteitaan Euroopassa tukemaan valmiille senaattoreille ja kongressin jäsenille.

Natsidiasporan tavoitteet kävivät jälleen yksiin Yhdysvaltojen pääomapiirien tavoitteiden kanssa. Jugoslavian hajottamisen toteuttavat säädökset ja lait säädettiin Yhdysvaltojen hallinnossa ja kongressissa. (Pirkko Turpeinen-Saari Lahtari, Punikki ja Teurastaja).

Yhdysvaltojen tavoitteena oli miehittää yhdessä Saksan kanssa Balkanin ydinalueet ja taloudellisilla pakotteilla ja erilaisilla kiristystoimilla pakottaa Jugoslavian jäännösvaltiot alistumaan suurpääoman tahtoon. Tähän Balkanin valloitukseseen natsit ja natsien kanssa liitossa toimineet albaanit sopivat yhteistyökump-

paneiksi.

Yhdysvallat oli levittänyt demokratiaa toisen maailmansodan jälkeen talouspakotteilla, napalmilla, pommeilla ja agent orange kasvituhomyrkyillä Kauko-Idässä. Se siirtyi sitten Etelä-Amerikkaan jakaen demokratiaa sotilasdiktatuurien ja alihankkijateloituskomppanioiden avulla sopivien maiden talouspakotteita unohtamatta.

Lähi-idässä Irak pantiin järjestykseen talouspakotteilla ja mattopommituksilla. Puolen miljoonan lapsen kuoltua nälkään ja hoidettavissaoleviin sairauksiin USA:n ulkoministeri Madeleine Albright totesi hinnan olevan sopivan.

Lähi-Idän rinnalla Yhdysvallat ja Saksa iskivät silmänsä kauniiseen ja tärkeään Jugoslaviaan, jossa ihmisillä oli ilmainen koulutus ja terveydenhuolto, kuukauden vuosiloma - kaikki mistä yhdysvaltalaiset voivat vain uneksia. Sinne piti saada amerikkalaista demokratiaa. Paikallisen demokratian korvaamiseen amerikkalaisella, tarvittiin CIA:n indoktrinointia nationalismiin kehittämiseksi kuten CIA:n entinen agentti Robert Baer teksteissään todistaa.

Syyria mainitaan Foreign Operations Appropriation laissa samassa tekstissä kuin Jugoslaviakin, joten Syyrian hajottaminen on ollut suunnitelmissa jo vuosikymmeniä.

Balkanilla suurimman vastuksen muodostivat hyvän itsetunnon omaavat ja Jugoslavian perustuslakia puolustavat serbit. Serbeillä oli paljon puolustettavaa. Heillä oli mielessään 45 vuoden takaisen II maailmansodan keskitysleirikokemukset, pommitukset ja fasisti-kroaattien ja saksalaisten SS-joukkojen kanssa liittoutuneet muslimit.

Yhdysvaltojen ja Saksan tavoitteita tukevan liittovaltion hajotuksen tapahtumat muistuttivat elävästi 45v takaisia tapahtumia. Jo hajotuksen alkuvaiheessa Slovenian ja Kroatian alkaessa piirittää liittovaltion armeijan osastoja niiden kasarmeihin Yhdysvallat ja EU eli niin sanottu kansainvälinen yhteisö asetti talouspakotteet Jugoslavian liittovaltiolle. Siis valtiolle, joka noudatti omaa perustuslakiaan ja kansainvälisiä sopimuksia.

Saksan ulkoministeri Klaus Kinkel totesi toimittajille Bosnian sodan aikana: "serbit on saatava polvilleen". Jo ensimmäisen maailmansodan aikana saksalaiset painoivat postikortteja, joissa luki "serben muss sterben" serbien on kuoltava.

Kuka on Klaus Kinkel. Hän oli ennen ulkoministeriksi tuloaan Saksan tiedustelupalvelun päällikkö. Hän kertoi saksalaiselle lehdelle antamassaan haastattelussa, että hänen voimakkain muistonsa on se kun hänen isänsä (natsi?) palasi neuvostoliittolaiselta vankileiriltä 1950-luvun alussa.

Serbien polvilleen saattamista toteutettiin perustamalla YK:n peruskirjan vastaisesti Jugoslaviaa tribunaali tuomitsemaan sotarikollisia. Nürnbergin sotarikostuomioistuimessa toisen maailmansodan jälkeen kaikkein rangaistavimpana sotarikoksena pidettiin rikosta rauhaa vastaan eli sodan aloittamista.

Serbit eivät aloittaneet sotaa. Eivätkä he sitä myöskään suunnitelleet. Slovenia ja Kroatia aloittivat sodan Yhdysvaltojen ja Saksan tukemana. Bosnian presidentiksi merkillisen kaupan jälkeen noussut Izetbegovic valmisti Bosniaan islamilaista kalifaattia, jonka suunnitelman hän oli kirjoittanut jo 1970-luvulla. Sodan aseistajina ja rahoittajina toimivat Yhdysvaltojen presidentti Bill Clinton edeltäjänsä CIA:n ja NED:in tuella ja Saksan myötävaikutuksella.

P. S. Hyvät ystävät. Kun yritän jatkaa ajatuksen kaarta yhteys katkeaa/katkaistaan. Halusin kuvata sitä kuinka eräiden valtioiden vallankäyttö muistuttaa natsismia enemmän kuin kadulla heiluvien mielenosoittajien. Tästä esitin perusteluja, mutta joku kybervahti estää sen. Käytin Serbian kohtaloa esimerkkinä ja Srebrenica myyttiä.

Samalla tavalla kuin jokaisen USA:n liittolaisen on hyväksyttävä paikkansa pitämätön S-myytti myös jokaisen suomalaisen on nieltävä Mannerheim myytti. Tässä mennään.

Serbia pakotetaan hyväksymään Srebrenican "kansanmurha" totena, jonka totuuden kieltämisestä voi seurata 5 vuoden vankeusrangaistus. Kun lääketieteellisten ruumiinavausten ja Srebrenican valtausta kuvaavien videoiden avulla jokainen voi todeta kansanmurhan olevan propagandaa ja myytti, serbit pakotetaan hyväksymään valhe totuutena. Kiristämällä kaupankäynnin rajoituksilla ja EU:n lähentymisehdoilla serbien kansanmurha toteutetaan taloudellisesti ja henkisesti. Identiteetti pyritään USA:n ja EU:n toimesta murskaamaan.

Avainsanat:

- natsien paluu,
- valtamedian natsistuminen,
- totuuden ja eläytymisen katoaminen

Näin demokratia tuhotaan ja korvataan pääoman vallalla

- Tiistai 13.12.2016 klo 14:58
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Näin demokratia tuhotaan ja korvataan pääoman vallalla

Jugoslavian hajottaminen on eurooppalaisen itsenäisen valtion tuhoamisen laboratorio. Hajottamisen välineeksi tarvittiin Nixonin suorittama talouden sääntelyn lopettaminen. Siihen tarvittiin Reaganin CIA:n rinnalle perustettu NED, National Endowment for Democracy vaikuttamisrahasto, jolla voitiin korruptoida poliitikkoja ja perustaa ”ihmisoikeus-järjestöjä” ym kansalaisjärjestöjä, joiden naamion takana oli hallitusvallan vaihtamiseen vaikuttaminen. Siihen tarvittiin taloudellisia kiristysruuveja. Jugoslavian lainojen yht’äkkinen irtisanominen ja hajottamisen lähdettyä liikkeelle, talouspakotteiden asettaminen Jugoslavian hallitukselle, joka puolusti kansainvälisiä lakeja, omaa perustuslakiaan ja kansalaisten tasa-arvoisia oikeuksia.

Euroopan Unionin perustaminen ja pääoman etujen ajaminen demokratian kustannuksella ajoittuvat yhteen. Maastrichtin kokouksen yhteydessä Saksa taivutteli muut EU-maat Jugoslavian hajottamisen kannalle. Muistamme myös Saksan sosialidemokraattien ideologisen jakolinjan ajoittuvan juuri samoihin aikoihin. Kun Oscar Lafontaine, SDP:n puheenjohtaja ajoi demokratiaa, jonka koettiin olevan Round Tablen jäsenten taloudellisten etujen vastaista, hänelle ilmoitettiin, että suuryritykset siirtyvät pois Euroopasta mikäli hän jatkaa linjallaan. Lafontaine hävisi ja pääoma voitti.

Jugoslavia olisi ollut mahdollista jakaa pieniin valtioihin. Perustuslaki olisi antanut siihen edellytykset. Se olisi kuitenkin edellyttänyt neuvotteluja ja mm rajoista sopimista. Pääomapiirit ovat aina kiireisiä. Olisi ollut vaarana, että neuvotteluihin olisi kulunut aikaa ja ratkaistavana olisi ollut monia demokratian toteutumisen edellyttämiä kysymyksiä.

Toisen maailmansodan aikana ongelmat ratkaistiin kansanmurhalla. Fasistinen Kroatia, liittolaisenaan SS-muslimijoukot saivat toimintansa tueksi lain, jolla säädettiin serbien kansanmurhasta. Murhaaminen aloitettiin välittömästi keväällä 1941. Saksalaiset ja fasisti-kroatit muslimi-liittolaisineen toimivat tehokkaasti. Yhdysvaltojen pääomapiirit tukivat fasisteja.

1990-luvun alussa kansanmurhaa ei voinut säädyllisyyden nimissä julistaa. Toimintatapa pyrittiin rakentamaan siten, että kulissit peittäisivät toiminnan sisällön. Kroatian neo-fasistien tavoitteena oli rasistisen perustuslain säätämisen jälkeen puhdistaa Kroatia ja Hetzeg-Bosna eli Bosnian kroaattialue serbeistä.

Kroatit saivat Yhdysvaltojen presidentti Bill Clintonin avulla solmittua kroaattien ja Bosnian muslimien liittoutuman serbejä vastaan. Bosnian muslimien johtaja oli jo 1970-luvulla laatinut suunnitelman islamilaisen kalifaatin rakentamiseksi Bosniasta aina Albaniaan saakka ja siitä eteenpäin. Suunnitelma oli nimeltään islamilainen julistus, jossa serbien tuhoaminen joko tappamalla, pakot-

tamalla uskonnon vaihtamiseen tai varustaminen toisen luokan ihmisoikeuksilla oli tavoitteena.

Jugoslavian hajottamisessa Yhdysvallat liittolaisineen rikkoi kaikkia mahdollisia kansainvälisiä lakeja, YK:n peruskirjaa, NATO:n perussopimusta, Helsingin sopimuksia ja Yhdysvaltojen kohdalla myös omaa perustuslakiaan.

Yhdysvaltojen presidentti Clinton henkilökohtaisesti toimi aseiden hankkijana kroaateille ja muslimeille. Muslimiarmeijan vahvistukseksi hankittiin Lähi-Idästä ja Afganistanista jihadisteja, jotka taistelivat Yhdysvaltalaisten kenraalien (eläkeläisten) johdolla ja jotka Izetbegovic, Bosnian kalifaattia rakentava presidentti siunasi osaksi omaa armeijaansa. Yhdysvaltojen NATO- joukot toimivat muslimien ilmavoimina. Yhdysvaltalaisten kenraalien antaman 10 kk koulutuksen avulla Kroatian armeija suoritti 250.000 serbin etnisen puhdistuksen Kroatiaista, keskialalta peräisin olevilta asuinsijoiltaan.

Yhdysvaltojen pääomapiirien tavoitteena ja niitä palvelevan presidentti Clintonin avulla oli tarkoituksena miehittää koko se osa Balkania, joka ei täysin alistuisi pääoman komentoon kuten Slovenian ja Kroatian uskottiin tekevän. Serbien itsenäisyys ja demokraattisten ihmisoikeuksien taju oli suurimpana esteenä.

Yhdysvallat esti 5 vuotta kestäneen sodan aikana kaikki rauhansopimukset, jotka olisivat rajoittaneet sen lopullista päämäärää Balkanin haltuunotosta.

Yhdysvaltojen ja EU:n pääomapiirien tavoitteiden toteuttaminen vaati valtavan määrän tuhoa ja ihmishenkien menetyksiä. Niiden aiheuttaman kauhun peittämiseksi tarvittiin suuri määrä propagandaa ja lahjontaa. Perustuslakiaan ja kansainvälisiä lakeja ja sopimuksia puolustavat pääasiassa serbit oli demonisoida. Toisen maailmansodan ja meneillään olevan sodan kansanmurhan uhrin oli nimettävä aggressoreiksi ja heidän johtajansa Hitlereiksi.

Yhdysvalloissa toimivat neo-fasismia tukevat kroaatit ja albaanit toimivat kongressin ja senaatin jäsenten lobbareina ja korruptoijina. Samat tahot palkkasivat markkinointitoimisto Ruder-Finnin levittämään toimittajaverkostoihin tavoitteenmukaista propagandaa.

Serbien etninen puhdistus ja tuhansien tappaminen karkotusmatkan aikana pyrittiin peittämään nostamalla niin kutsuttu Srebrenica-myytti etualalle. Yhdysvallat ja sen perustama ja rahoittama Jugoslavia tribunaali alkoi väittää serbien suorittaneen Srebrenicassa asuneiden muslimien kansanmurhan/ etnisen puhdistuksen. Mitään tosiasioita tuon väitteen tueksi ei ole löydettävissä. Srebrenican valtaus tapahtui väkivallalla. Aseensa laskeneet muslimit saivat joko jäädä tai lähteä. Lähteville YK järjesti bussien polttoaineen, joilla asukkaat pääsivät haluamiinsa kohteisiin. Serbikenraali Mladicin neuvotteluista YK-joukkojen komentaja Karremansin ja muslimiväestön edustajien kanssa on You-tubessa nähtävissä video "Fontana-hotellin neuvotteut".

Yhdysvaltojen ja NATO:n liittolaisina toimivat muslimit ja albaanit suorittivat monia ihmisuhreja vaatineita häikäilemättömiä provokaatioita. Näistä syytettiin serbejä ja koska tapahtumat palvelivat myös "kansainvälisen yhteisön" etuja.

Kansainvälinen yhteisö halusi uskoa mitä propaganda näistä provokaatioista sanoi ja alkoi pommittaa ”rangaistukseksi” serbejä, joiden väitettiin olevan tekojen takana.

Kymmenen vuotta kestänyt akuutti konflikti päättyi vasta jäljelle jääneen Serbian ja Montenegron muodostaman Jugoslavian liittovaltion laittomiin pommituksiin. Jugoslavian serbit haluttiin saattaa polvilleen kuten toisen maailmansodan aikana. Kansainvälinen yhteisö tuki Albaniasta Serbian Kosovoon tunkeutuvia albaaniterroristeja, koska he palvelivat kansainvälistä yhteisöä sen pääomapiirien pyrkiessä saamaan haltuunsa kaiken mitä Jugoslaviasta vielä oli ryöstettävissä.

Jugoslavian hajottamisen lopputuloksena Yhdysvallat ja EU saivat kaksi NATO:n ja EU:n kuuliaista täysjäsentä Slovenian ja Kroatian. Yhdysvallat miehitti siirtomaa- alusmaan asemaan joutuneen täysin epäitsenäisen Bosnian. EU ja Yhdysvallat miehittivät Serbiaan kuuluvan Kosovon. Yhdysvallat alkoi välttömästi pommitustensa lakattua rakentaa Serbian maaperälle valtavaa Bondsteel - sotilastukikohtaa. Serbit puhdistettiin myös Kosovosta. Serbian alueella oli 800.000 pakolaista Kroatian Krajinaasta, Slavoniasta ja Kosovosta. Maltilliset serbien kanssa yhdessä sopuisasti eläneet albaanit joutuivat myös pakenemaan Serbiaan albaaniterroristien väkivaltaa.

Köyhtyneen jäljellejääneen Serbian infrastruktuuri otettiin haltuun. Tiedotusvälineet ovat ylikansallisessa omistuksessa, joten serbit kuulevat ja näkevät päivittäin läntisen tulkinnan itsestään. Pommitettujen autotehtaiden, tupakkatehtaiden, öljyjalostamojen, sairaaloiden, koulujen, siltojen, teiden, kirkkojen luostareiden jälleenrakennukseen tarvittavat lainat siirtävät omistuksen ylikansallisille yhtiöille, pankeille ja vakuutuslaitoksille.

Serbia on EU-maiden piirittämä. Venäjälle asetettujen talouspakotteiden seurauksena Serbia ei voi viedä tuotteitaan Venäjälle EU-maiden läpi. Serbian parlamentin on painostuksen alla ollut ensin pyydettävä anteeksi Bosnian Srebrenican ”kansanmurhaa”. Sittemmin parlamentin on ollut säädettävä kansanmurhan kieltämisen kriminalisoiva laki, jonka seurauksena henkilö, joka kieltää Srebrenican ”kansanmurhan” voidaan tuomita viideksi vuodeksi vankeuteen.

Tieteellisesti ja jopa kansanmurhan määritelmän mukaan Srebrenicassa ei ole voinut tapahtua kansanmurhaa. Siten totuus on muutettava valheeksi ja valhe totuudeksi. Totuuden sanomisesta voi seurata vankeusrangaistus/kotiaaresti kuten Galileo Galileille, joka yleisen uskomukseen vastaisesti oletti maapallon kuuluvan aurinkokeskeiseen järjestelmään kykenemättä todistamaan sitä..

Pääoman valta edellyttää kansalaisten mielen manipulointia totaalisella tavalla. Lähestymme keskiaikaisen inkvisition ja noitavainojen aikoja. Pääoman edun noudattamisen on oltava uskonnon kaltainen, jota yksilö ei saa kyseenalaistaa.

Euroopan unioni ei edistä demokratiaa – päinvastoin.

Seuraava mielenkiintoinen pääoman vallan laboratorio on ollut Ukraina. Itä-Euroopan maiden EU:hun liittämisen ensisijainen tarkoitus on ollut sotilaspoliittinen. Jo lähentymissopimus-vaiheessa ensimmäiset artikkelit edellyttävät sitoutu-

mista yhteiseen puolustukseen = yhteistyöhön NATO:n kanssa. Toinen tavoite on halvan työvoiman liikkuvuus pitkään jäsenenä olleisiin maihin, jolloin näiden maiden kansalaisten palkkoja ja työehtoja voidaan heikentää ulkomaisen työvoiman virratessa maahan. Tuoreena esimerkkinä on viisumivapaus Ukrainalle ja Georgialle.

Totta kai Euroopan komissio ja Yhdysvallat tiesivät Ukrainan talouden, ihmisuhteiden ja kulttuurin tiiviin nivoutumisen Venäjään. Ne tiesivät Ukrainan korruptoituneisuuden. Feodaaliherroja muistuttavat oligarkit omine armeijoiheen pitävät valtaa kansan kärsiessä. Ääniä ostetaan niin valtakunnallisissa vaaleissa kuin parlamentin äänestyksissä. Presidentti Janukovic oli yhtä länsimielinen kuin muutkin oligarkit, mutta viisaasti näki, että Ukrainalla ei ollut tuossa vaiheessa, vuonna 2013 taloudellisia edellytyksiä liittyä EU:n lähentymissopimukseen.

Mutta pääomapiireillä oli kiire. Syyskuussa 2013 oligarkki Pintchuk oli kutsunut Yhdysvaltojen ja Euroopan pääomapiirien kerman Jaltalle pitämään Ukrainan haltuunottoa ennakoivaa laajaa kokousta. (The Economist). Suuren euforian vallassa molemmat Clintonit, Bill ja Hillary jälleen, mutta myös Janukovic, Poroshenko, Monti, Yhdysvaltojen entinen valtiovarainministeri ja Venäjän yksityistämishankkeja paimentanut Lawrence Summers olivat mukana suunnittelemassa vallan haltuunottoa. Keinoja kaihtamaton kyynisyys oli vallalla kuten Jugoslavian hajottamisessa.

Suunnitelmiin kuului GMO-maatalouden aloittaminen, johon miljardööri Soros halusi sijoittaa. Liuskekaasutuotanto oli myös suunnitelmassa, josta Summers piti alustuksen. Kaiken onnistumisen edellytyksen eräs osatekijä oli TTIP:n voimaansaattaminen, jolla pääoman valta olisi naulattu kumoamaan valtioiden vallan.

Otpor-järjestö, joka Popovin johdolla ensimmäisessä projektissaan auttoi kaatamaan Milosevicin, valmisteli myös Ukrainassa vilpittömiä asioiden tilaan tyytymättömiä nuoria osoittamaan mieltään Janukovicia ja silloista hallintoa vastaan. Otpor tekee yhteistyötä Stratforin kanssa. Mielenosoittajien huolto tapahtui avoimesti mm. USA:n lähetystöstä käsin. USA:n poliitikot, apulaisulkoministeri Victoria Nuland, monet EU-poliitikot näyttäytyivät Maidanilla. Ruokahuolto, lääkintähuolto ym. toimivat suunnitelmallisesti. Maidanin mielenosoitusten jatkuttua pitkään ja muodostuttua väkivaltaisiksi, Klitschko, Jatsenjuk, Poroshenko asettuivat johtoon. Klitschko oli saksalaisen Konrad Adenauer säätiön rahoittama, Jatsenjuk oli USA:n varapresidentti Bidenin mukaan ”heidän miehiään”.

Väkivaltainen vallankaappaus johti laittoman hallituksen pystyttämiseen. Henkensä puolesta pelkäävä presidentti pakeni maasta. Soihtukulkueet, fasistiset tunnuksella parlamentin seinuksilla ja tuhopoltot, joissa kymmeniä laillisen hallituksen kannattajia menetti henkensä, synnyttivät pelon ilmapiirin. Laittomuuksia ei tutkittu eikä syyllisiä ole saatettu vastuuseen.

Tynkäparlamentti kielsi venäjänkielen aseman virallisena kielenä. Itä-Ukrainan asukkaat valtasivat hallintorakennuksia protestoidakseen laittoman hallituk-

sen ja laittomaksi muuttuneen eduskunnan päätöksiä. Laiton hallitus julisti itä- ukrainalaisia vastaan sodan, jota se kutsui terrorisminvastaiseksi sodaksi. Sodan aloittaminen on Nürnbergin tuomioistuimen mukaan kaikkein pahin sotarikos. Sodan lisäksi Ukrainan laitton hallitus lopetti eläkkeidenmaksun itä- ukrainalaisille. Se lopetti koululaitoksen, sosiaalituot, pankkilaitoksen ja kaiken sen, minkä varassa ihmiset voivat elää.

Yhdysvallat ja EU:n keskeiset ulkoministerit suorittivat/ sallivat yhteistyössä eräiden Ukrainan johtajien kanssa vallankaappauksen, joka rikkoi kansainvälisiä lakeja. Vallankaappaus rikkoi myös ulkoministereiden ja presidentti Janukovicin sopimusta kriisin rauhanomaisesta ratkaisemisesta.

Vallankaappauksen sallimisen lisäksi ja sen jälkeen monet EU:n NATO-maat ja Yhdysvallat ovat toimittaneet aseita, miehiä, neuvonantajia ja tarvikkeita Ukrainan armeijalle. Yhdysvaltojen kongressi on myöntänyt varoja neo-fasistiselle Azovin pataljoonalle. Yhdysvaltojen kongressi julisti myös sodan Venäjälle helmikuussa 2015 ilmoittaen, että presidentti Obaman ei sotimaan ryhtyessään tarvitse enää tässä asiassa kääntyä kongressin puoleen.

Vallankaappaus tapahtui Sotshin talviolympialaisten aikaan. Venäjä otti haltuunsa varotoimena Krimin niemimaan pelastaen siellä asuvat väkivallalta. Niemiä liittyi kansanäänestyksellä Venäjään. Suuri osa ukrainalaisia sotilaita siirtyi Venäjän puolelle. Sevastopolin elintärkeä venäläinen sotilastukikohta säilyi venäläisillä kuten vuosikymmenien aikana tätä ennen. Laukaustakaan ei ammuttu.

Yhdysvallat edellytti talouspakotteiden asettamista Venäjälle, perustellen sitä kansainvälisten lakien rikkomisella ja taivutteli EU:n liittymään niihin. Vallankaappausta ja sodan aloittamista niin sanottu läntinen kansainvälinen yhteisö ei kriminalisoinut. Eestin ulkoministerin mukaan mielenosoittajia ja turvallisuuspoliiseja ampuneet olivat vallankaappauksen suorittajien joukosta. Tapauksia ei ole tutkittu eikä murhaajia ole saatettu vastuuseen.

Yhdysvaltojen varapresidentin poika Hunter Biden nimitettiin suurimman Ukrainan energiayhtiön hallitukseen Puolan entisen presidentin Kwasniewskin rinnalla. Ukrainan hallitukseen nimitettiin yhdysvaltalainen valtiovarainministeri, liettualainen talousministeri, georgialainen sosiaali- ja terveysministeri eli Ukrainan ylikansallinen haltuunotto tapahtui ripeästi.

Propaganda Ukrainan ympärillä on massiivista. Jugoslavian kohdalla syntipukiksi loihdittiin perustuslakia ja kansainvälisiä lakeja puolustaneet serbit. Laitonta vallankaappausta vastustanut ja neo-fasistisen väkivallan haittavaikutuksia lievittänyt Venäjä nostettiin Ukrainan tilanteessa syntipukiksi. Rasistisen syrjinnän ja väkivallan kohteeksi joutuneet itä- ukrainalaiset toivoivat Venäjältä apua. Miljoona pakolaista siirtyi Venäjälle.

Uusliberaaliin vallankäyttöön sitoutunut EU ei ole täysin sovittautunut sotaan ja väkivaltaa käyttävään toimintamalliin. Korruptiolla voidaan yksittäisten poliitikkojen omaatuntoa kyllä hiljentää, mutta ei täysin. Toisen maailmansodan

aikaisen natsismin omaksuneet sotajoukot ovat hyvä apuväline käytettäväksi, mutta vaaleilla valitut länsi- eurooppalaiset poliitikot eivät halua samaistua heihin täysin.

Suomi on ottanut kuuliaisen uusliberaalin politiikan lakeijan roolin. Jugoslavian pommitusten aloittamisen syynä käytettiin Racakin kylän provokaatiota. Serbipoliisien ja albaaniterroristien välinen taistelu kuvattiin yhdysvaltalaisen diplomaatin avulla siviilien joukkoteloituksena. Uhrien oikeuslääketieteelliset ruumiinavaukset tehtiin kansainvälisesti tunnetun suomalaisen oikeuslääkäri-työryhmän toimesta. Samanaikaisesti ja suomalaisten rinnalla avauksia tekivät jugoslavalainen ja valkovenäläinen työryhmä. Kaikki ryhmät päätyivät samaan tulokseen.

Suomen ja Saksan ulkoministeriöt kielsivät suomalaista työryhmää antamasta loppulausuntoa, joka olisi vahvistanut jugoslavalaisen loppulausunnon. Kuolinsyöttö tutkimuksen tehnyttä professorin johtamaa työryhmää ei päästetty ääneen. Ulkoministeriö oli nimennyt ryhmän puheenjohtajaksi oikeushammaslääkäriin, Helena Rannan, jolla ei ole pätevyyttä kuolinsyyn määrittämiseen.

Poliittinen johto pani sanat Helena Rannan suuhun, joilla hän ilmaisi kyseessä olleen ”rikos ihmisyyttä vastaan” ”koska niin monta ihmistä oli kuollut samaan aikaan”! Rikos ihmisyyttä vastaan on termi, jota Nürnbergin sotarikostuomioistuimien käytti holokaustista. Siis siviileistä tyhjän terroristitukikohdan puhdistaminen muuttui Suomen ulkoministeriön määräyksestä ”rikokseksi ihmisyyttä vastaan”, jonka tapahtuman terroristit myöhemmin itse myönsivät olleen provokaation kuten niin moni tapahtuma myös Bosnian sodassa.

Kylän lähellä asuva vanhus oli ilmoittanut varovaisesti tapahtumista kyselleelle KFOR- in sotilaille kuulleen taistelun jälkeisenä yönä kuorma-auton äänen. Osa ruumiista oli ilmeisesti yöllä tuotu kuoppaan, josta ne yhdysvaltalaisen William Walkerin johdolla seuraavana päivänä ”löydettiin”.

Suomalaisten salailu loukkasi oikeuslääkäreiden tieteellistä kunniaa. He joutuivat sivusta seuraamaan kuinka presidentti Clinton käytti Helena Rannan epämääräisiä lausuntoja Racakista pommitusten aloittamiseen. Vain muutama päivä Helena Rannan tiedotustilaisuuden jälkeen pommit Jugoslavian siviilien niskaan alkoivat pudota.

Ulkoministeriö julisti suomalaiset tutkimustulokset salaisiksi. Tällä salailulla oli suuri merkitys myös presidentti Milosevicin oikeudenkäynnissä, jossa Helena Ranta kävi todistamassa saksalaisdiplomaattien ohjauksessa toistaen kryptisiä luonnehdintojaan kun ei voinut puhua totta.

Oikeuslääkärit eivät voineet loputtomiin vaieta. He julkaisivat 2 vuotta tapahtumien jälkeen tutkimustuloksensa oikeuslääketieteellisessä kansainvälisessä julkaisussa. Katkeroituminen ei kuitenkaan hellittänyt.

Ukrainan kohdalla voinee päätellä, että sekä laajentumiskomissaarina että talouskomissaarina ja komission varapuheenjohtajana toiminut Olli Rehn on ollut täysin perillä maan tilanteesta. Ukrainan uusliberalistinen pakotetusti

nopeutettu lähentymishanke on johtanut sotaan ja väkivaltaan. Kuten todettu länsi- eurooppalaiset poliitikot pesevät kätensä tekojensa seurauksista ja jättävät kaaokseen joutuneen toimenpiteittensä kohteen syöksykierteeseen.

Uusliberalistinen väkivaltaan rauhan ja yhteistyön sijaan perustuva uskonto on pakottanut niin Suomen kuin Serbian liittymään kansan tahdon vastaisesti NATO: n isäntämaasopimukseen. Suomalainen kaartin pataljoona auttoi osana Venäjän armeijaa Serbian itsenäistymään 1878. Nyt molemmat maat ovat faktisesti menettäneet itsenäisyytensä. Kiristykseen ja väkivaltaan perustuva EU käy mahdottomaksi.

Avainsanat:

- Olli Rehn,
- Helena Ranta,
- ulkoministeriö,
- uusliberalismi,
- väkivalta,
- Jugoslavia,
- Ukraina,
- Clinton,
-

UUSLIBERAALI MENO PROSTITUOI SUOMEN

- Torstai 29.12.2016 klo 13:55
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Venäläisten ja suuren osan suomalaisistakin rakastama kuoro menehtyi lento-onnettomuudessa. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö ei tiettävästi soittanut naapurimaan presidentille surunvalittelu- tai myötäelämissoittoa. Olin järkyttynyt. Aloin miettiä muitakin merkkejä, mitkä ilmentävät välittömyyden, empatian ja lämmön katoamista suomalaisessa yhteiskunnassa.

Uusliberaali pääoman vallan ehdoilla toimiva politiikka on saanut kohta kahdenkymmenen vuoden ajan vallata suomalaisten mielet. Kunkin kansalaisen maksukykyyn perustuva verotus ja sen pohjalta rakennettu yhteinen Suomi on korvautunut hyväosaisten suojelulla heikompiensaisten kustannuksella. Lama-Suomea nostetaan hetteiköstä köyhien ja sairaiden kustannuksella. Varakkaat on vapautettu talkoista ja heidän odotetaan osallistuvan mielihalujensa mukaisesti.

Kuka olisi voinut kuvitella vielä kaksikymmentä vuotta sitten, että kaikkia lapsia tasaveroisesti kohteleva subjektiivinen päivähoito-oikeus purettaisiin ilman, että purkamista käsiteltäisiin perustuslain rikkomuksena? Työttömien lapset on asetettu, kunnasta tosin riippuen, tilanteeseen, jossa he joutuvat eriarvoisen kohtelun alaiseksi päivähoidon arjessa. Työttömyyden aiheuttaman stressin lisäksi perheet joutuvat kohtaamaan lapsen kohdistuvan eriarvoisen kohtelun paineen.

Sipilän hallitus aikoo maakuntauudistuksella pakottaa kaikki kunnat toimimaan uusliberaalin politiikkansa mukaisesti. Ylikansallisesti omistetut yritykset saavat sosiaali- ja terveydenhuollon uudistuksen varjolla tilaisuuden hyötyä verovaroin maksetuista palveluista. Erityisesti vähävaraisten suomalaisten rovit siirtyvät kasvattamaan veroparatiiseihin piilotettuja osinkotuloja. Suurituloiset suomalaiset ovat omilla veronkiertojärjestelyillään ja tulojensa muuttamisella pääomatuloiksi tilaisuudessa välttää vähävaraisten kohtalolta.

Verovarojen näin vähentyessä kansalaiset joutuvat nykyisestä poiketen mak samaan terveyspalveluista niitä käyttäessään. ”Ilmainen”, verovaroin maksettu terveydenhuolto katoaa ja korvautuu järjestelmällä, jossa hoitoonpääsyn ratkaisee maksukyky. Yksityistetyt terveys- ja sosiaalipalvelut tarjoavat korkeatasoisia hoitojaan maksukykyisille koti- ja ulkomaisille tarvitsijoille. Palveluiden tarjoajista tulee voittoa tahkoavia tehtaita, joista sosiaalisuus on kaukana.

Yksityiset ”terveystalot” ovat jo ajoissa varautuneet ja sopineet kokoomuksen ja uusliberaalin keskustapuolueen kanssa marssijärjestyksestä. Uusia upeita yksityisiä palvelulaitoksia on perustettu eri puolille Suomea. Ne on varustettu kalliilla tutkimusvälineillä, jotka vielä toimivat tyhjäkäynnillä, mutta lupaus paremmasta on jo ovelta. Tyhjänä kumisevat käytävät halutaan täyttää verovaroin maksetuilla asiakaskäynneillä. Työterveyshuoltokin ollaan säilyttämässä nykytasollaan, joten terveet työssäkäyvät aikuiset saavat kaikki tarpeelliset ja ”varmuuden vuoksi”

tehdyt nopeat tutkimukset kuten tähänkin asti.

Uusliberaali koulutuksen uudistus kerjäämiseen pohjautuvalla yliopistouudistuksella ja siirtämällä tutkijat tekemään konttoritöitä ei nosta Suomen tutkimuksen tasoa. Helsingin yliopiston kirjastotalon miljoonaremontin jälkeen tutkijat havaitsivat ainutlaatuisen kirjaston supistaneen aukioloaikojaan naurettavan lyhyiksi koska ei ole varaa palkata työntekijöitä.

Median keskittyttyä uusliberaalin omistuksen ja ajattelun kantavaksi voimaksi sen perustavaa laatua oleva rooli vallan vahtikoirana on romuttunut. Verovaroilla rahoitettu Yle on muuttunut kapean hallitusvallan ja uusliberaalin ajattelutavan tukijaksi. Maan hallituksen asioiden valmistelu voi tapahtua salassa. Kansalaiset heräsivät yhtenä aamuna siihen, että Suomi oli liitetty NATO:n isäntämaasopimukseen. Mitään perustuslain edellyttämää eduskuntakäsittelyä ei tapahtunut. Presidentti Niinistö, ulkoministeri Tuomioja ja puolustusvoimien komentaja olivat paikalla paperin allekirjoitustilaisuudessa. Kukaan heistä ei myönnä olevansa NATO:n kannattaja. Jotenkin vain asiat tapahtuivat.

Ulkopolitiikka on uusliberaalien käsissä muuttunut käsittämättömäksi USA:n myötäilyksi. Maailman konfliktit kuten Ukraina, Syyria ja Jemen kuvataan Pentagonin ohjeistuksen mukaisina. Niin kauan kun USA:n valtamedia ei kyseenalaista hallintonsa ja sotateollisuuden toimintatapoja, suomalainen mediakaan ei kyseenalaista. Itse asiassa suomalainen valtamedia on amerikkalaisempaa kuin amerikkalaiset itse. New York Times on hiljattain kirjoittanut Ukrainan presidentti Janukovicin olleen oikeassa kun hän ei syksyllä 2013 ollut vielä valmis liittymään EU:n lähentymissopimukseen sen kalleuden vuoksi. Odotamme jännityksellä milloin Suomen ulkopoliittinen johto ja media alkavat puhua Ukrainan tapahtumista totuudenmukaisesti.

On erikoista, että EU:n laajentumis-/talouskomissaari ja komission varapuheenjohtajana toiminut Olli Rehn ei kanna vastuuta Ukrainan johdattamisesta kriisiin epärealististen ja liian nopeatahtisten lähentymisneuvotteluje ansiosta. EU, Yhdysvallat ja CIA olivat yhteistyössä hankkeessa, joka destabilisoi Ukrainan. On erikoista, että Suomen ulkoministeriö ja suomalainen komissaari ovat niin ulkona tapahtumista kuin mitä he näyttivät ja näyttävät edelleen olevan. Vaikeneva ex-komissaari on kuitenkin palkittu pyöröoven mukaisella viralla Suomen pankissa.

Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlinta ontuu. Suomi näyttää itsensä sankarillisena osana uusliberaalia länttä. Metsät, maantiet, vedet, kaivokset, terveydenhuolto, puolustus - kaikki ovat kaupan. Suomen maaperä, satamat ja lentokentät on annettu korvauksetta Yhdysvaltojen johtaman NATO:n käyttöön. Suomen armeija on muuttunut eräänlaiseksi Yhdysvaltojen palkka-armeijaksi, jonka palkkaa USA:n ei itse tarvitse maksaa. NATO:n sotilaita eivät koske Suomen lait eivätkä he joudu vastuuseen teoistaan Suomen maaperällä.

Suomi haluaa antaa itsestään kuvan myös sotien marttyyrina. Suomi sai itsenäisyytensä kuitenkin eduskunnan päätöksellä ja Neuvosto-Venäjän johtajan Leninin tunnustamana. Siitä huolimatta Suomi juhlii itsenäisyyttään talvisotanalgialla ja jo kolmannella Tuntematon sotilas-elokuvalla. Suomi ei kanna

vastuuta omasta sotauhostaan eikä osuudestaan talvisodan valmisteluihin Suur-Suomihengessä. Suomi ei myöskään kannu vastuuta keskitysleireistään, joista mieluiten vaietaan kokonaan.

Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlaa juhlitaan myös valkoisella nostalgialla. Mannerheim- myytti saa jälleen keskeisen aseman ovatha uusliberaalin poliittisen vallan takana juuri samat puolueet ja tahot, jotka esiintyvät sisällissodan voittajina, heimo-sotaretkien ja Lapuan-liikkeen kannattajina.

Avainsanat:

- uusliberaali Suomi,
- Sipilä,
- Olli Rehn,
- SOTE,
- ulkopoliittikka,
- yksityistäminen

Blogikirjoituksia Vuosi 2017

Pirkko Turpeinen-Saari

Valheen estetisointi - aivopesun kolmas aste

- Lauantai 14.1.2017 klo 11:29
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Toimittaja Pekka Torvinen kirjoittaa Lauantaiesseen otsikolla “Kuinka Trumpin ja Putinin valheisiin pitää vastata”. Hän kirjoittaa Camusta laajasti referoiden kuinka totalitaristisia ideologioita ja johtajia vastaan taistelu on loputonta taistelua valheita vastaan.

Kirjoittaja viittaa Kari Huhdan ennen joulua ilmestyneeseen tekstiin, jossa tämä sanoo, että “meidät on valehdeltu tainnoksiin”.

Kari Huhta tunnetaan ideologisena NATO:n ja Yhdysvaltojen sotilasmahdin ihailijana ja kannattajana. Hänen teksteissään eivät näy Yhdysvaltojen sotien ja lennokkimurhien siviiliuhrit. Eivät NSA:n Prisma-ohjelman vakoilu, joka ulottuu jokaisen maapallon asukkaan sähköposteihin, puheluihin ja nettihakuihin. Sen sijaan Venäjä-pelon lietsomisessa hän on luotettava, Hesarin linjalla oleva, työpaikkansa ehdottomasti pitävä toimittaja.

Suomen valtamedia on amerikkalaisempi kuin amerikkalainen media. Yhdysvaltojen valtamedia oli USA:n presidentinvaaleissa yksimielisesti Hillary Clintonin takana yhdessä tiedustelupalvelujen, aseteollisuuden ja Wall Streetin rahamaailman kanssa. Häntä tukivat ja rahoittivat Saudi Arabia, Ukraina, miljardööri Soros, EU ja monet muut. Hillary Clintonin taustavoimat syrjäyttivät sosialistisen, nuorten ja intellektuellien kannattaman Bernie Sandersin epärehellisellä tavalla. Suomen valtamedia tiedotti koko vaalikamppailun ajan Yhdysvaltojen valtamedian mukaisesti.

Kun Wikileaks paljasti demokraattipuolueen epärehellisen toiminnan ja Sandersin syrjimisen, media alkoi väittää Venäjän hakkeroineen demokraattien sähköposteja. Itse asia, Clintonien ja demokraattien epärehellinen toiminta sivuutettiin. Suomen media välitti jokaisen yhdysvaltalaismedian vainoharhaisen uutisen Venäjästä, mutta ei sitä, että mitään faktoja väitteen tueksi ei ole olemassa. Se tuli julki, mutta media vaikenä eikä korjannut aiempia uutisiaan.

Presidentiksi valitun Donald Trumpin suurin “virhe” on ollut se, että hän kautta vaalikampanjansa sekä valituksi tultuaan on ollut sitä mieltä, että olisi hyvä jos Yhdysvallat tulisi hyvin toimeen Venäjän kanssa. Hillary Clinton ja presidentti Obama sen sijaan ovat katkaisseet kaikki mahdollisuudet lennetykseen ja päinvastoin julistaneet eristävänsä Venäjän ja erityisesti presidentti Putinin.

Toinen suuri “virhe” on ollut se, että Trump on halunnut katkaista TTP ja TTIP kauppasopimusneuvottelut. Vaikka tiedetään, että nämä kauppasopimukset aiheuttaisivat valtioille suuren riskin joutua suuryhtiöiden kiristämiksi ja oikeuteen haastamiksi, ei EU, Suomen eduskunta eikä Suomen ammattiyhdistysliike ole olleet ongelmasta huolissaan vaan ovat kannattaneet kauppasopimuksia. Valvutuneet kansalaiset ovat Trumpin kanssa samaa mieltä, ehkä eri perustein. Jos valtio alkaisi olla huolissaan aseiden käytön aiheuttamista “haitoista” ihmishenkien

menetyksinä, aseteollisuus voisi haastaa valtion oikeuteen sen alkaessa rajoittaa asehankintoja ihmisille vaarallisina tuotteina!Puhumattakaan GMO-tuotteista, luontoa vahingoittavasta särötyksestä tai muusta teollisesta toiminnasta, esimerkiksi kaivosteollisuudesta.

Yhdysvaltojen tilannetta on voinut seurata Venäjä-tutkimuksen professorin (Princeton ja NY univ.) Steven Cohenin viikottaisissa keskusteluissa John Batchelor showssa. Hänen erinomaiset tietonsa yhdysvaltalaisesta todellisuudesta, Mc Carthyismin aikaa muistuttavan Venäjä-paranoian alkamisesta ja sen vaikutuksesta mediaan, kongressiin ja senaattiin valaisevat kehitystä sekä sitä miten ja miksi nykytilanteeseen on jouduttu.

Yhdysvaltojen aseiteollisuuden tukemat ”haukat” senaattori Mc Cain etunenässä pyrkivät kuvaamaan Venäjän ja sen pyrkimykset tuon paranoia värittämin lasein. Sotateollisuus ja tiedustelupalvelut hallitsevat sitä miten Yhdysvallat suhtautuu ulkomaailmaan. Liike-elämän ahneutta tyydytetään väkivaltaisen laajenemisen ideologian avulla. Kun Yhdysvallat valtaa aggressiivisesti maapallon alueita sotilatukikohdillaan, se projisioi toimintansa Venäjän ominaisuudeksi, vaikka tämä pitää tukikohtansa pääosin oman maansa rajojen sisällä.

EUun liittymisestä ja pääomaliikkeiden vapauttamisesta lähtien Suomen valtaapitävät ovat omaksuneet Yhdysvaltojen sotateollisuutta tukevan linjan myös ulkopoliitikassaan. Aseiteollisuuden kukoistus edellyttää viholliskuvia ja Yhdysvaltojen valitsema Venäjä sopii myös suomalaisille. Suomen päämediat ilmoittivat jo 2000-luvun alkupuolella kannattavansa Suomen liittymistä NATO:on.

Ulkopolitiikan vaihdos Venäjä-myönteisestä sotalaisaan Venäjä-vastaisuuteen ei ole ilmaista. Uskottava Venäjä- vihamielisyys on todistettava. EU:un liittyminen ei riittänyt, median yhdysvaltalaisuus ei riittänyt, tarvittiin aseostoja, sitoutumista yhteiseen sotimiseen yhteensopivien aseiden ja yhteiskäytön toimenpitein. Tarvittiin itsenäisyydestä luopuminen NATO:n isäntämaasopimuksen avulla, joka tekee maassamme vierailevista NATO-sotilaista rankaisemattomia. Kuten kirjassani Lahtari, Punikki ja Teurastaja kuvaan, heidän arroganssinsa voi olla uskomatonta.

Sinipunahallitus määräsi uskottavuuttaan parantaakseen 100 suomalaista oppimaan Venäjä- vastaista propagandaa otsikolla Venäjä ja kyberturvallisuus. Yhdysvalloista ja EU:sta opittu doktriini oli siirrettävä suomalaisten toimittajien ja virkamiesten ainoaksi hyväksyttäväksi ajattelutavaksi. Vähäinenkin toisinajattelu on syrjäytetty ja Yle:n A-studiot muistuttavat jo liturgiaa. Tylsyyttä, jossa jokainen kysymys ja vastaus on ennalta selvä. Tämä jos mikä on totalitarismia.

Totuutta ja faktoja kaipaava kansalainen näkee, että Hesarin ja Kari Huhdan valhe ja totuus eivät välttämättä ole samoja kuin oma valhe ja totuus. Siten Kari Huhdan valheen estetisointi on vastuutonta. Venäjä ei muutu Suomen viholliseksi vaikka Clintonin taustajoukot niin vaatisivat. Jos presidentti Trump etsii yhteistyötä Venäjän kanssa, suomalaisilla on syytä huohtaa helpotuksesta.

Avainsanat:

- aivopesu,
- Kari Huhta,
- Helsingin Sanomat,
- valheen markkinat,
- Trump,
- Putin

Vallankaappaus Ukrainassa ja Suomessa

- Keskiviikko 25.1.2017 klo 11:12
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ukrainan presidentti Poroshenko on vierailullaan Suomessa kertonut ihailevansa Mannerheimia ja verrannut Suomen Talvisotaa Ukrainan nykytilanteeseen. Eikä ihme! Neo-fasistinen ajattelu on noussut Ukrainan viralliseksi ajatteluksi ja maan johto haluaa kietoa niin monta maata kuin mahdollista ideologiansa piiriin.

Suomen media myötäilee tätä kehitystä. Tosin presidentti Trumpin valtaannousu on synnyttänyt lievää epäröintiä, voiko samalla “valheiden” linjalla jatkaa kuten ennenkin. Helsingin Sanomien Pekka Hakala kertoo lehdessään ensimmäistä kertaa jotakin Itä-Ukrainan arjesta. Syy- seuraussuhteista toki vaieten. Eihän lehti voi myöntää tietävänsä jotakin Yhdysvaltojen ja EU:n provosoimasta ja edesauttamasta väkivaltaisesta vallankaappauksesta, Itä-Ukrainan väestön kielellisten ja poliittisten oikeuksien poistamisesta, eläkkeiden ja sosiaalitukien maksamisen lopettamisesta jne.

Mediamme ei tunnusta tietävänsä sitä, että sodan julisti Kiovan laitton valankaappaushallitus, kutsuen sotaansa terrorisminvastaiseksi sodaksi. Demokratiaa vaativien kansalaisten muilutukset, elävältä polttamiset ja oikeudettomaksi jättämiset jätetään raportoimatta. Sitten kuin “avaruudesta” ilmestyvätkin Venäjän ruplat, eläkkeet, ruoka-apu. Mitä Helsingin Sanomat odottaa? Sitäkö, että itä-ukrainalaiset kuolisivat paitsi Kiovan tykkituloen, myös nälkään, janoon ja kylmyyteen. Valheet ja humanismin puute jylläävät.

Tässä tilanteessa presidentti Poroshenkon puheet vajoavat otollisiin suomalaisiin mieliin. Maagiset sanat Talvisota ja Mannerheim! Tiedotusvälineet ovat vuosisadan ajan valheillaan ja peittelyllään vaienneet Mannerheimin sotarikoksista, keskitysleireistä ja työväenluokan vainosta koko sisällissodan jälkeisen ajan niin kauan kun tämä eli. Vielä valikoitua totuutta esittämissä muistelmissaan Mannerheim sai vahvistettua tuota työväenluokkaa halventavaa asennettaan.

Suomessa, kuten nyt 2014 Ukrainassa, suoritettiin äärioikeiston vallankaappaus kesällä 1917. Vasemmistoenemmistöinen eduskunta, jonka puhemiehenä toimi Kullervo Manner, julisti Suomen itsenäiseksi Valtalain avulla 18.7.1917. Vähemmistöön jääneet äärioikeistolaiset kansanedustajat halusivat estää työväenvaltaan perustuvan itsenäisyyden sekä työväestön oikeuksien demokraattisen toteutumisen. He kääntyivät Venäjän porvarillisen väliaikaisen hallituksen puoleen, joka antoi eduskunnan hajotusmanifestin. Näille porvarillisille edustajille porvarillinen Venäjän alamaisuus oli enemmän heidän taloudellisten etujensa mukainen kuin itsenäisyys, jossa sosialidemokraateilla oli enemmistö.

Työväestö piti vallassa ollutta eduskuntaa laillisena. Porvaristo sen sijaan valmistaui uusiin väliaikaisen Venäjän hallituksen määräämiin vaaleihin muodostamalla vaaliliiton. Vasemmisto hävisi vaalit. Vaalit voittanut porvaristo muodosti puhtaasti porvarillisen senaatin eli hallituksen. Vasemmistoenemmistöisen

eduskunnan aikana senaatissa oli herrasmiesmäisesti puolet sosialidemokraatteja ja puolet porvareita sosialidemokraattisen puheenjohtajan äänen ratkaistaessa ellei päätös ollut sopuisa.

Tämän puhtaasti porvarillisen senaatin toiminta yltyi mielivallaksi. Heti joulukuun 1917 itsenäisyysjulistuksen tunnustamisen jälkeen, 11.1.1918 porvarienemmistöinen eduskunta päätti suojeluskuntien muodostamisesta Suomen viralliseksi armeijaksi. Työväestön alistamiseen ei enää riittänyt juonittelulla synnytetty porvarienemmistöinen eduskunta sekä puhtaasti porvarillinen hallitus vaan lopullinen alistaminen suoritettiin porvarillisen armeijan avulla.

Maassa oli samaan aikaan työväenkaarteja ja suojeluskuntia. Yhdellä päätöksellä suojeluskunnat laillistettiin viralliseksi armeijaksi. Eduskunnan vasemmistolaiset edustajat olisivat halunneet armeijalle valvontaelimen, jossa olisi ollut yhtä paljon vasemmiston ja porvariston edustajia, jotta jollakin tasolla myös työväestön turvallisuus olisi taattu. Lain perusteellinen käsittely valiokunnissa ja kaikki oikeudenmukaisuutta lisäävät seikat estettiin porvarillisen enemmistön toimesta. Eduskuntakeskustelun päätteeksi edustaja Airola lausui "Minä ehdotan, että eduskunnan istunto lopetetaan niin, että porvaristo veisaisi 'Syttynyt on sota julma'.

Porvarillisen luokka-armeijan luominen, nälkä, torpparien ja mäkitupalaisten oikeudeton asema, työväestön puuttuva vaikutusvalta kunnallisissa asioissa sekä se, että Mannerheim jätti noudattamatta senaatin sähkettä olla määräämättä liikekannallepanoa, olivat ratkaisevia subjektiivisia seikkoja sodan alkamiseen. (yksityiskohdat teoksessani Lahtari, Punikki ja Teurastaja)

Sisällissodan jälkeen työläisiä tuomitsemaan perustettiin tuomioistuimia, joissa pidättäjät, syyttäjät, todistajat, tuomarit ja vanginvartijat olivat kaikki valkoisia. Valkoisten rikoksia ei tutkittu vaan heidät armahdettiin vuoden 1918 lopulla. Tämä kaikki jätti yhteiskuntaan mielivallan ja "laillisen" syrjinnän ilmapiirin työläisiä kohtaan. Vasemmistolaisten eduskuntaryhmien vangitsemiset, työväenjärjestöjen kieltämiset, tuhansien vangitsemiset paitsi välittömästi sisällissodan jälkeen myös 1930- ja 1940-luvulla koettiin valtaväestön taholla luonnollisina ilmiöinä. Sotapropaganda ja kirkko muovasivat ihmisten mieliä kuten valtamedia tänään.

Kirjassani kuvaan myös kuinka Suomen valmistautuminen Talvisotaan oli huolellista ja tapahtui yhteistyössä Saksan ja Ruotsin, mutta myös fasistisen Italian ja muidenkin länsimaiden kanssa, joiden tavoitteena oli Neuvostoliiton murskaaminen. Keskeiset lähteet ovat Ison-Britannian ja Saksan valtionarkistoista sekä Italian ulkoministerin päiväkirjat.

Ei ole ihme, että presidentti Poroshenko ihailee Talvisotaa ja Mannerheimia. Mannerheimhan halusi kitkeä juutalais-bolshevismiin juurineen. Hänen koko elämänsä suuntana oli saattaa Venäjälle takaisin porvarivalta vaikka sitten Suomi olisi menettänyt itsenäisyytensä. Ukrainan neo-fasistit haluavat taistella demokratiaa vaativia venäjänkielisiä itä-ukrainalaisia ja venäläisiä vastaan

yhdessä Yhdysvaltojen ja Saksan/EU:n kanssa ylläpitääkseen oligarkkien ja korruptoituneiden pääomapiirien valtaa.

Suomen pääomapiirien valta on aina pohjautunut liittolaisuuteen Saksan kanssa. 1918 Suomi antautui Saksan vasallivaltioksi porvarillisen tynkäeduskunnan (josta sosialidemokraattien osallistuminen oli estetty) toimesta 1918. Talvisota oli toisen maailmansodan esinäytös Saksan näkökulmasta. Toisen maailmansodan ja jatkosota-valloitus sodan tavoitteena oli pelastaa läntinen kapitalistinen yhteiskuntajärjestelmä ja rakentaa Suur-Suomi yhdessä natsi-Saksan kanssa.

Hävityn sodan jälkeen Suomen porvarillisten pääomapiirien oli nöyryyttävä demokratiaan ja hyviin suhteisiin ”arkkivihollisensa” Neuvostoliiton kanssa, joka ei 25 miljoonaa kansalaistaan menetettyäänkään vielä kaatunut. Tuohon Neuvostoliiton kaatumiseen tarvittiin paljon taloudellista saartoa, teknologiasaartoa, kaupan rajoitteita ym. Suomi hyödynsi bilateraalia kauppaa ja kukoisti.

Neuvostoliiton hajoaminen tapahtui siitä huolimatta, että yli 70% kansalaisista äänesti sosialismin säilyttämisen puolesta. Hajoaminen ei tapahtunut demokraattisesti vaan läntisen kapitalismin vallalla. Ilmainen koulutus, terveydenhuolto, täystyöllisyys ja kohtuuhintainen asunto ja solidaarisuus hävisivät itsekkyydelle ja läntiselle varakkuuteen perustuvalla vapaudella.

Suomen pääomapiirit kiiruhtivat hyödyntämään syntyneitä kansainvälistä tilannetta jälleen kiipeämällä tutun Saksan syliin. Round Table of Industrialists suuryrittäjät olivat suunnitelleet EU:n kapitalismin hyvinvoinnin takaajaksi. EU:lla oli Yhdysvaltojen suurpääomapiirien tuki. Sinne Suomen Saksa-suuntauksen perilliset myös halusivat. Työväenluokan alistamiseen eivät enää omat kotimaiset voimat riittäisi, tarvittiin EU:n jäsenyyden tukea vahvistetuna USA-kuorrukseksi.

Siitä huolimatta, että Saksa oli heti yhdistymisensä jälkeen sotapolulla Suomessa eivät mitkään hälytyskellot kilkattaneet. Jugoslavian hajotukseen Yhdysvaltojen rinnalla osallistunut Saksa tuntui Suomen poliittisesta eliitistä niin tutulta tukiessaan neo-fasisteja Kroatiaassa. Saksa pommitti jälleen Belgradia kuten natsi-Saksa aikaisemmin. Suomikin halusi EU jäseneksi päästyään tukea Kroatian EU-jäsenyyttä olihan Suomi tunnustanut fasisin Kroatiankin 1940-luvulla.

EU-jäsenyys oli Suomen pääomapiireille jälleen mahdollisuus porvarillisen komentonsa säilyttämiseen vaikka siinä itsenäisyys menikin. Oikeistolle porvarillisen Venäjän alamaisuus oli suotuisampi kuin Valta-lain tarjoama itsenäisyys, Saksan alamaisuus 1918 oli mieluisampi kuin itsenäisyys, natsi-Saksan avulla saavutettava Suur-Suomi ja Saksan valtakunnan osana oleminen oli oman valan kannalta tärkeämpää kuin itsenäisyys ja nyt ”kamalan” Kekkosvallan ja rauhanomaisen rinnakkainelön aika Neuvostoliitto-Venäjän kanssa itsenäisenä kansainvälistäkin rauhaa tavoittelevana demokratiana saatiin vihdoinkin päättymään liittymällä EU:un. Nyt aikaisemmin piilossa ollut ”ryssä-viha” on taas hovikelpoista. Talouspakotteet ovat eräänlainen esiliina.

Suomen poliittinen eliitti on silitellyt Ukrainan vallankaappaus-oligarkkeja 3

vuotta myötäkarvaan. Presidentti Poroshenkon yritys käyttää Mannerheimia, jonka sotarikoksia ja keskitysleirejä ei Suomessa ole käsitelty, oman sotapropagandansa välineenä käynee mahdottomaksi suomalaisten nuorten halutessa tietää enemmän Suomen historiasta. Talvisotamyyttikin avautuu kiinnostuneille nuorille vaikka perinteistä historiakäsitystä ylläpitävät säätiöt korruptoimiensa historioitsijoiden avulla yrittävät jatkaa tavoitteidensa mukaisten “historiateosten” painamista.

Suomalaiset nuoret irroittautuvat valtamedian otteesta eivätkä Helsingin Sanomien Pekka Hakalan jutut mene enään läpi Poroshenkon ja USA:n entisen varapresidentin Bidenin haluamalla tavalla. Jopa Suomen presidentti Niinistö puhui varovaisesti mahdollisuudesta pakotteiden purkamiseen. Minskin sopimuksen täytäntöönpano on yksinomaan presidentti Poroshenkon vastuulla.

Avainsanat:

- itsenäisyys,
- Valtalaki,
- Ukrainan vallankaappaus,
- Poroshenko,
- Mannerheim,
- sota “terroristeja” vastaan

Voiko aktiivipoliitikko olla myös objektiivinen historiantutkija

- Keskiviikko 1.2.2017 klo 14:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Luin puolustusministeri Jussi Niinistön Tammisunnuntain juhlassa pitämän puheen. Jussi Niinistö on filosofian tohtori ja Suomen historian dosentti Helsingin yliopistossa ja Suomen sotahistorian dosentti Maanpuolustuskorkeakoulussa. Yllätykseni oli melkoinen kun hän puheessaan kuvasi Suomen sisällisodan vapaussotana venäläisiä vastaan. Hän kertoi Paul Gerichin tulosta pohjalaisten talonpoikien luo sodan alla ja referoi tämän puhetta.

On tunnettua, että Mannerheim pystyi usein ajamaan kaksilla rattailla. Joillekin ryhmille hän sanoi taisteltavan venäläisiä vastaan toisille käytävän sotaa suomalaisia roistojoukkoja vastaan. Mannerheimin julkilausuma, jonka hän julkaisutti Wasabladetissa 5.2.1918, oli kirjoitettu sekä venäjäksi että ruotsiksi. Siinä hän korostaa, että suomalaiset eivät taistele venäläisiä vastaan ja antoi uskoa, että hän arvostaa venäläisiä sotilaita, joiden hän toivoo antavan suomalaisten hoitaa omat asiansa keskenään.

Luin kirjaani Lahtari, Punikki ja Teurastaja varten myös Jussi Niinistön kirjan Isontalon Antti. Niinistö luo teokseen hyvin lämpimän myötäelävän ilmapiirin, joka tekee lukemisesta miellyttävän. Lukija pystyy tuntemaan empatiaa päähenkilöä kohtaan. Sen ei silti pitäisi antaa aiheutta hyväksyä tämän poliittisia suorastaan fasistisia yhteiskunnallisia tavoitteita.

Historialliset tapahtumat kerrotaan yleensä tuoreeltaan vallan ja voittajien näkökulmasta. Salaisiksi julistetut asiakirjat ja muut tiedot paljastuvat vasta vuosikymmenten kuluttua. Tuona aikana kuitenkin historia on kirjoitettu tuosta voittajien näkökulmasta ja se tieto on iskostettu nuorison ja aikuisväestönkin tajuntaan totuutena, jota on vaikeata muuttaa esimerkiksi 50 vuotta myöhemmin.

Välittömästi sisällissodan jälkeen voittajien tavoitteena oli samaistaa työläiset venäläisiin ja iskostaa suomalaisten mieliin sota vapaussotana. Ohessa tuli tarkoituksenmukaiseksi lietsoa vihaa venäläisiä kohtaan. Sitä lietsontaa suoritamaan perustettiin ”Vihaan veljet”- järjestö, joka on toiminut 1920-luvulta lähtien.

Rasistinen suhtautuminen Venäjään ja venäläisiin on viime vuosikymmeninä noussut jälleen hovikelpoiseksi. Samaan aikaan kun kaikkalainen muu syrjintä maahanmuuttajia, homoja, transsukupuolisia ja vammaisia kohtaan on torjuttu, russofobia kukoistaa.

Poliittisen johdon rasismi on peitettyä. Se kääritään EU-paperiin. ”Emme voi suhtautua tasa-arvoisesti venäläisiin, koska EU on määrännyt talouspakotteet ja vierailukiellot.” EU- määräyksien perusteita ja totuudenmukaisuutta ei kyseenalaisteta. Tasavallan presidentti kutsuu maahan juuri sellaisten maiden

päämiehiä, joilta tiedotustilaisuudessa saadaan russofoobisia kommentteja, jolloin presidentin ei itse tarvitse tuoda julki rasistista asennettaan.

Puolustusministeri Niinistö on nostanut esiin Venäjän ja Suomen kaksoiskansalaisten epäluotettavuuden asepalveluksen suorittajina ja armeijan virkoihin valittaessa. Siten koko kaksoiskansalaisten joukko demonisoidaan. Tämä syrjintä puetaan rationaaliseen viittaan - kelpoisuusehtoihin. Tämä asenne vastaa "Vihan veljien" tavoitetta demonisoida kaikki venäläiset.

Herää kysymys, voiko ministeri Niinistö opettaessaan Helsingin Yliopistossa ja Sotakorkeakoulussa olla objektiivinen historioitsija? Suomen sisällissodan valkoinen osapuoli armahdettiin sotarikoksistaan ja kaikki raskauttavat asiakirjat poltettiin. Sama asiakirjojen tuhoaminen teki vaikeaksi tutkia objektiivisesti marsalkka Mannerheimin sotarikoksia.

Sitten tuo toinen historian tutkija, Erkki Tuomioja.

Tuoreemmat sotatapahtumat - Bosnian sota ja Jugoslavian NATO-pommituksethan ovat myös saaneet voittajien tulkinnan historiassa. Suomen liittyminen EU:un juuri sodan aikana aiheutti sen, että Suomi näytti ottavan vielä voimakkaamman voittajien näkemyksen kuin voittajat itse.

Noiden sotavuosien aikana Suomen ulkoministerinä oli Paavo Väyrynen ja Tarja Halonen. Myös Erkki Tuomioja oli valtioneuvoston jäsen. Tuomioja on perustanut järjestön "Historiantutkijat ilman rajoja" ja identifioituu voimakkaasti tutkijan rooliinsa. Hän on arvioinut Bosnian sotaa käsittelevää yllämainittua teostani. Hän katsoo, että googlaamisestaan huolimatta hän ei ole löytänyt mitään mikä muuttaisi hänen käsitystään Srebrenican tapahtumista.

Srebrenica on ollut Yhdysvaltojen propagandan keskeinen kohde. "8000 serbien teloittamaa muslimipoikaa ja miestä" on muodostunut kyseenalaistamattomaksi dogmiksi. Ihmisen kuolintavan määrittäminen on kuitenkin lääketieteellinen ruumiinavaus. Olen lääkäri ja katson lääketieteellisen tieteen olevan tiedettä siinä missä historiatiedekin on. Srebrenican lääketieteellisissä ruumiinavauksissa on löydetty 400 teloitettua ja alle 2000 sotatoimissa kuollutta kaikkiaan. Srebrenicaa ympäröiviin serbikyliin tehdyissä muslimijoukkojen suorittamissa tapporetkissä surmattiin 3000 siviiliä, joista useiden päät iskettiin aidanseipäisiin ja kodit poltettiin. Naser Oric, joka johti serbikyliin hyökänneitä muslimijoukkoja, julistettiin Haagin tribunaalissa syyttömäksi. Serbikenraalit ovat saaneet kymmenien vuosien vankeustuomioita.

Jos Tuomioja ei löydä omaa käsitystään tukevia tietoja googlaamalla, miksi hän ei hyväksy lääketieteellisiä todisteita, jotka tarjoan? Hän osoittaa arviossaan hyväksyvänsä myös ICTY:n eli Haagin tribunaalin toiminnan. Osoitan kuitenkin, että hyväksyessään tribunaalin toiminnan hän tulee hyväksyneeksi samanlaisen rikostutkimuksen ja rangaistusten täytäntöönpanon kuin mikä valitsi Suomen sisällissodan jälkeen. Valkoiset voittajat toimivat pidättäjinä, syyttäjinä, todistajina, tuomareina, teloittajina ja keskitysleirin vartijoina. Bosnian ja Jugoslavian pommitusten tuomiokäytännössä NATO-sotilaat toimivat pidät-

täjinä, pidätysselleihin saattajina, muslimit ja NATO-upseerit toimivat todistajina, amerikkalaisten ja kanadalaisten maksamat juristit toimivat tuomareina. Oikeuskäytäntö poikkeaa täysin normaalista oikeuskäytännöstä. Tuomioistuimeen tuodut on julistettu etukäteen syyllisiksi ja heidän odotetaan osoittavan syyttömyytensä.

Jos kaikki suomalaiset historiantutkijat omaksuvat Yhdysvaltojen ja NATO-maiden edellyttämän totuuden myös historiatieteellisesti päteväksi, olemme päätyneet samaan kuin 100 vuotta sitten. Feodaalista omistamiseen perustuvaa valtaa puolustavat suomalaiset ja saksalaiset olivat sankareita kuten ylikansallista pääoman valtaa levittävät NATO- maat USA:n ja Saksan johdolla. Demokratiaa ja tasaveroisia ihmisoikeuksia puolustavat työläiset ja tasaveroisia ihmisoikeuksia puolustavat serbit ovat vuorostaan konnia. Niinkö?

Avainsanat:

- voittajien historia,
- historiatiede,
- politiikan historiakäsitys,
- Jussi Niinistö,
- Sauli Niinistö,
- Erkki Tuomioja

Toisen maailmansodan hävinneiden revanssi

- Torstai 23.2.2017 klo 11:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

1930- luvulla yhdysvaltalaiset pääomapiirit tukivat Hitlerin aseistamista. Mar-raskuun 23. päivänä San Fansiscossa pidetyssä kokouksessa Hitleriä edustivat von Tippleskirch ja von Killinger. Senaattori Vanderberg lausui käsityksensä, että Yhdysvaltojen ulkopolitiikan tulisi pyrkiä tukemaan Hitleriä yhteisessä tais-telussa Neuvostoliittoa vastaan. Yhdysvaltalaiset piirit tukivat vastakkaisiakin tahoja toivoen aseellisuuden nostavan maata lamasta.

Tuo suurpääoma hävisi ideologisen sodan, joka päättyi Neuvostoliiton voittoon natsismista ja fasismista.

Sosialismi ei kuitenkaan selvinnyt kansainvälisen globaalin kapitalismin ja ase-varustelun paineessa, vaan se oli joutunut puolustuskannalle. Autoritaarinen hallinto esti sosialististen yhteiskuntien kehittymisen kohti demokraattista sosial-ismia, joka olisi luonut edellytykset kilpailukykyiselle yhteiskuntajärjestelmälle.

Saksojen yhdistyminen ja Neuvostoliiton hajoaminen aloitti välittömästi uuden aikakauden, jossa toisen maailmansodan hävinneet voimat kokosivat itsensä. Euroopan pääomapiirit yhdistivät voimansa Yhdysvaltojen pääomapiirien kanssa jatkuvan sodan logiikan ympärille.

Jugoslavian hajottaminen oli tuon yhteistyön konkreettinen lähtölaukaus. Iso-Britannian työväenpuolueen ”kolmas tie”- doktriinin keulaan asettui Tony Blair. Hän yhdisti voimansa Yhdysvaltojen presidentti Bill Clintonin kanssa. Heidän ”humaanin sodan” periaatteensa pyyhki olemattomiin suvereenien valtioiden olemassaolon oikeudet. Sen sijaan uusliberaali ajattelu, jossa pääoman etu nostettiin kansalaisten sosiaalisten oikeuksien yläpuolelle, nousi keskiöön.

Työväenpuolueiden siirtyminen uusliberalismin kannattajiksi tapahtui niin Sak-sassa kuin Iso-Britanniassa. Uusliberalismi tarvitsee aseellista voimaa. Sak-san sosialidemokraattien demokraattisen osan hävittyä Lafontainen mukana myös Saksa alkoi vahvasti tukea militarismin avulla pönkitettyä uusliberalismia. Yhdysvaltojen sotilaallinen läsnäolo tuki tätä kehitystä.

EU rakennettiin militarismiin tukeutuvan suurpääoman laatimien suuntaviivojen mukaan.

Jugoslavian hajottamisessa ”humaanin sodan” kannattajat liittoutuivat Kroati-aan palanneiden natsien ja heidän jälkeläistensä kanssa. SS-joukoissa taistelleet muslimit Bosniassa ja albaaniterroristit Kosovossa saivat uuden roolin kolmannen tien tukijoina.

Toisen maailmansodan hävinnyt natsi-Saksa pommitti yhdistymisensä jälkeen, perustuslakiaan rikkoen, jälleen Belgradia ja serbejä kuten toisessa maailman-sodassa. Ympärysvaltioihin kuuluneet Yhdysvallat, Ranska ja Iso-Britannia

osallistuivat NATO-maina entisten natsien/fasistien (Saksa/Italia) kanssa pommituksiin.

Yhdysvallat vaati nimenomaan Serbian siviilikohteiden pommittamista, mikä luonnollisesti loi edellytykset uusliberaalien voimien mahdollisuuksille ottaa haltuunsa serbien infrastruktuuri.

Työväenpuolueiden ja sosialidemokraattien siirtyminen uusliberalismin ja militarismin kannattajiksi on ollut avain jatkuvan sodan logiikan jatkamiselle ja Yhdysvaltojen ja sen NATO-liittolaisten aseellisuuden kukoistukselle. Työväenpuolueiden suunnanmuutos on auttanut yhdistämään toisen maailmansodan häviäjät ja voittajat yhteiseen rintamaan kansanvaltaa vastaan.

Valtamedia on samaistunut tähän aivan näihin asti vallineeseen doktriiniin.

Yhdysvaltojen ja Saksan suorittama Ukrainan haltuunotto on erinomainen esimerkki siitä piittaamattomuudesta, millä uusliberalismin omaksuneet hallitukset suhtautuvat kansakuntien identiteettiin ja kehitykseen.

Kaikesta puheesta huolimatta toiseen maailmansotaan johtaneiden tapahtumien historia on edelleen käsittelemättä, myös Suomessa. Siksi Suomen poliitikot ja media ovat täysin ymmällä siitä mitä maailmassa nyt tapahtuu.

Suomalaiset historioitsijat eivät ole kyenneet kertomaan kansalaisillemme kuinka tiiviit Mannerheimin ja Suomen suhteet olivat Saksaan 1930-luvulla. Hitleriltä oli kysytty salliiko hän Ruotsin antavan tukea Suomelle sodassa Neuvostoliittoa vastaan. Fasistisen Italian ulkoministeri Ciano pari päivää talvisodan aloittamisen jälkeen lupaa Suomelle lisää lentokoneita ja saa tuolloin kuulla Saksan niitä Suomelle jo toimittaneen Puolan sotasaaliista. Ei voi päätellä muuta kuin että Suomen sotilasjohdolla on ollut toimivat suhteet myös fasistiseen Italiaan.

Suomessa oikeistososialidemokraattien ja muun oikeiston omaksuma militarismilla vahvistettu uusliberalismi on vaikuttanut myös median omaksumaan viestinnän sisältöön. Historia toistaa itseään kammottavalla tavalla.

Yhdysvaltojen kaikkein oikeistolaisimmat pääomapiirit ja jatkuvan sodan logikka toteuttavat clintonilaiset demokraatit ovat ajaneet samaa militarismilla pönkitettyä uusliberalismia kuin mitä Suomessakin pyritään toteuttamaan. Myös Yhdysvalloissa media on tukenut tätä linjaa, jossa 1930-luvun pääomapiirien politiikka on lyönyt kättä niiden kanssa, jotka 1930-luvulla vielä katsoivat mahdolliseksi taistella natsismia ja fasismia vastaan. Nyt nämä ismit nähdään yhteistyökumppaneina omien tavoitteiden saavuttamiseksi.

“Humaanin sodan” naamion takana tuhotaan Jugoslavia, Irak, Syyria, Libya, Jemen, Ukraina jne. Lennokkimurhien ja suvereenien valtioiden tuhoamisen doktriinista vaetaan. Blairit, Obamat, Clintonit ja monet suomalaiset poliitikot kuvaavat itsensä humanisteina, joille ensisijaisen tärkeä poliittinen kysymys on se, että saavatko transsukupuoliset omat vessat vai mitä vessaa he voivat käyttää. Jokaiselle tärkeät kysymykset aborttioikeudesta, syrjimättömyydestä jne nostetaan verukkeeksi saada murhata miljoonia ihmisiä hallituksenvaihdossodissa,

tukea jihadisteja ja terroristeja silloin kuin ne edistävät hallituksenvaihdoksia uusliberalismille mieleisiksi.

Trumpin valinta Yhdysvaltojen presidentiksi mursi kaikkien oletettaman jatkuvan sodan logiikan status quon. Jatkuvan sodan logiikan ja toisen maailmansodan pääomapiirien ja fasistien revanssi tuli yhdessä yössä kyseenalaistetuksi. Presidentti Trump lupasi aloittaa sodan jihadisteja vastaan, joita Obama ja kulisseissa monet entiset siirtomaat/NATO-maat ovat tukeneet. Yhdysvaltojen tiedustelupalvelut ovat luonnollisesti olleet tässä mukana. Siten ei ole ihme, että Obama ja Clinton ovat nostattaneet yhdessä uusliberalismista hyötynneen Soroksen kanssa kansanliikkeen Trumpia vastaan. Perustellusti demokratiaa ja ihmisoikeuksia puolustavat kansalaiset on saatu liikkeelle näyttämällä humanismin naamiota, mutta piilottamalla jatkuvan sodan ja uusliberalismin aiheuttaman tuhon ja kärsimyksen, jota nuoret eivät tietenkään kannattaisi, jos tietäisivät sen olemassaolosta. Valtamedia ei tuota ristiriitaa tule koskaan paljastamaan. Tiedustelupalvelut tullenevät tekemään kaikkensa, jotta kulissien takainen likainen toiminta ei paljastuisi nykyhallinnolle riippumatta siitä mihin tuo hallinto tulee suuntautumaan. Russofobia, joka on toiminut tähän astisena Yhdysvaltojen hallinnon käyttövoimana on menettänyt keskeisen merkityksensä. Kuinka käynee Suomessa?

Avainsanat:

- fasismin/natsismin häviön häpeä,
- pääomapiirien häviö,
- jatkuvan sodan logiikka,
- humanitaarisen intervention falskius

Pääministeri Sipilä ja eurooppalaiset arvot

- Torstai 9.3.2017 klo 10:57
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Säälin ja myötähäpeän vallassa luin pääministeri Sipilän Vieraskynä-artikkelia 3.3.2017 Helsingin Sanomista. Katsoin tiedostoista milloin pääministerimme on syntynyt. Olisiko siinä selitys sille, että hän ei nuoruutensa vuoksi olisi selvillä esimerkiksi Saksan roolista Jugoslavian hajottamissodissa. Hänen kliseinen käsityksensä eurooppalaisista arvoista ei selity iällä. Jugoslavian pommitusten aikana hän oli kypsässä keski-ikässä.

Saksa hyökkäsi Jugoslavian kuningaskuntaa vastaan jo keväällä 1941 Suomen valmistautuessa hyökkäämään Neuvostoliittoon yhdessä Saksan kanssa. Belgradin pommitukset alkoivat 6.4.1941. Niissä kuoli 20 000 ihmistä yhden päivän aikana.

Saksalaiset suorittivat serbien kansanmurhan yhdessä liittolaisensa fasistisen Kroatian kanssa. Kroaattien johtaja Ante Pavelic antoi 30.4.1941 julistuksen, jossa kroaattien julistettiin olevan arjalaisia. Serbien teloitukset alkoivat samaan aikaan, sillä Pavelic oli julistanut serbien vainoamisen mahdollistavat lait.

Sekä saksalaiset että kroaatit perustivat keskitysleirejä serbeille ja juutalaisille. Pelkästään massiivisessa Jasenovacin keskitysleirissä tapettiin 700 000 serbiä. Saksalaisten sotavankileireissäkin serbit saivat erityiskohtelun. Kuolleisuus oli 60%.

Suomi tunnusti fasistisen Kroatian.

Saksojen yhdistyminen ja Neuvostoliiton hajoaminen 1990-luvun taitteessa poisti tarpeen surra natsiaikojen kauhuja. Natsien puolella taistelleet ja natsi-ideologian omaksuneet saivat kokea voitonriemua - vihdoinkin. Pieni murto-osa natsiajan rikollisista tuli tuomituksi ja kohtalainen joukko pakeni turvaan Yhdysvaltoihin, Kanadaan, Etelä-Amerikkaan ja Iso-Britanniaan. Muut jäivät virkoihinsa ja toimiinsa kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Sama tapahtui Suomessa 1918 kansanmurhan jälkeen. Touko-kesäkuun 1918 teloittajat jätettiin rankaisematta ja he saivat jatkaa yhteiskunnallista heruuttaan ja sortoaan toisen maailmansodan loppuun saakka. Neuvostoliiton hajoaminen nosti jälleen kukoistukseensa järjestöt, jotka oli sodan jälkeen kielletty fasistisina.

Natsit ja heidän jälkeläisensä palasivat jälleen Eurooppaan. Yhdysvalloissa ja Kanadassa heidän muodostamansa lobbausjärjestöt vaikuttivat päättäjiin Jugoslavian hajottamiseksi. Yhdysvallat oli jo Reaganin ajoista lähtien tehnyt päätöksiä sosialististen valtioiden hallitusten vaihdoksista. CIA sai miljoonia dollareita nationalismin ja kansanryhmien vastakkainasettelun kärjistämiseksi muun muassa Jugoslaviassa. CIA:n entinen agentti Robert Baer on kirjoittanut tästä useita teoksia.

Jugoslavian hajoittamisen keskiössä oli revanssi serbejä vastaan. Serbit olivat toisen maailmansodan ja kansanmurhan jälkeen nousseet Jugoslavian liittovaltion johtavaksi voimaksi ja perustuslaillisuuden takaaajiksi.

Saksan intressissä oli Jugoslavian hajoittaminen yhdessä Yhdysvaltojen kanssa. Se edellytti serbien demonisointia ja murskaamista. Toisen maailmansodan kansanmurhan uhrit oli nyt tuhottava lopullisesti.

Voisimmeko kuvitella Saksaa hyökkäämässä Tel Avivin perusteenaan juutalaisten saaminen polvilleen?

Bosnian sodan aikana Saksan ulkoministeriksi tullut entinen salaisen poliisin johtaja Klaus Kinkel julisti suurelle toimittajajoukko: "Serbit on saatava polvilleen."

Vuoden 1999 maaliskuussa Jugoslavia kieltäytyi suostumasta Rambuillet'in sopimuksen B-liitteen edellyttämään koko maan NATO-miehitykseen ja koko infrastruktuurin alistamiseen NATO:lle.

Yhdysvallat ja muut NATO-maat olivat kouluttaneet ja tukeneet Albaniasta käsin operoivia albaaniterroristeja saadakseen toteutettua tavoitteensa Jugoslavian haltuunotosta. Voimakkaalla media-propagandalla terroristit (joiden pääelinkeinoja olivat huume- ja elinkauppa) kuvattiin uhreina, joita Jugoslavian armeija vainosi. Presidentti Clinton muiden NATO-maiden johtajien kanssa odotti tilaisuutta aloittaa pommitukset.

Suomi kiiruhti toisen maailmansodan aikaisen kumppaninsa avuksi. Yhdysvallat käytti Racakin kylässä tapahtunutta taistelua Jugoslavian poliisivoimien ja KLA:n terroristien välillä provokaationa pommitusten aloittamiseksi. Silminnäkijätodistuksista (AFP videoi koko päivän taistelut) huolimatta taistelun albaaniuhrien väitettiin tulleen julmalla tavalla teloitetuiksi.

Suomalainen oikeuslääketieteellinen ryhmä totesi että kyseessä eivät olisi olleet teloitukset. Jugoslavalainen oikeuslääketieteellinen ryhmä avasi ruumiit yhdessä suomalaisten ja valko-venäläisten oikeuslääkäreiden kanssa. Kaikki oikeuslääkärit olivat samaa mieltä tuloksista.

Saksan ulkoministeriö ja Suomen ulkoministeriö estivät suomalaisia oikeuslääkäreitä allekirjoittamasta tulosta. Suomen oikeuslääketieteellisen ryhmän puheenjohtajaksi ulkoministeriö oli - kummallista kyllä - valinnut oikeushammaslääkäri Helena Rannan, jonka kapasiteettiin ei kuulu kuolinsyyn tutkiminen. Hän kuitenkin allekirjoituksen sijaan julisti tapahtuman olleen " rikos ihmisyyttä vastaan" kun siinä kuoli niin paljon ihmisiä!

Toisin sanoen oikeuslääkäreiden tieteellinen etiikka ohitettiin ja puheenjohtaja muutettiin Saksan ja saksalaisten vasallin Suomen politrukiksi. Kansainvälinen media, presidentti Clinton, pääministeri Blair ja Saksa saivat syyn pommitusten aloittamiseen perusteenaan " kaamea teloitus, jossa uhrit pakotettiin ojaan, kaulat katkottiin, ehkä jotkut suorastaan yrittivät ryömiä ojasta pakoon"

Saksan ulkoministeriksi tullut Joschka Fischer totesi Berliner Zeitungin haastattelussa Racakin olevan hänen kohdallaan käännekohta ja sodan olevan ainoa ratkaisu.

Nyt Saksa pääsi pommittamaan serbit lopullisesti polvilleen, mikä ei toisen maailmansodan kansanmurhassa ollut onnistunut.

USA:n ja Saksan johdolla NATO suoritti 35 000 pommituslentoa, laukaisi 3000 ohjusta ja pudotti 10 000 pommia. Ekokatastrofi oli pahin sitten Vietnamin sodan. Käytössä olivat uraanipommit ja pommitusten kohteet olivat kemiantehtaita, öljyjalostamoja ja polttoainevarastoja. Saasteet levisivät jokiin, joista moni elinkeino oli riippuvainen. Ydinfyysikko Vojin Joksimovic, toteaa kirjassaan Kosovo Crisis; foreign policy mismanagement, että kyseessä oli suunnitelmallinen ja harkittu ihmisen elinympäristön tuhoaminen.

6.4.1999 Saksa piti hienotunteisuussyistä Belgradin pommituksissa tauon sillä tuo päivä oli toisen maailmansodan Belgradin pommitusten vuosipäivä.

Suomalaisten rooli ei loppunut Racakin kylän tapahtumiin. Presidentti Ahtisaari osallistui neuvotteluihin pommitusten lopettamiseksi. Hän uhkasi presidentti Milosevicia Belgradin mattopommituksilla, joissa viikossa syntyisi 500.000 uhria, ellei Milosevic alistu Kosovon miehitykseen.

Neuvottelu palveli Yhdysvaltojen ja Saksan tavoitteita. Päivänä, jolloin pommitukset lakkasivat, yhdysvaltalaisen palkkaamat albaanit aloittivat suurimman amerikkalaisen sotilastukikohdan rakentamisen sitten Vietnamin sodan. USA alkoi rakentaa tuota jättitukikohtaa Serbian maille. Myöhemmin presidentti Ahtisaaren neuvotteluavulla Kosovo siirrettiin pois Serbiasta kyseenalaisen itsenäistymisprosessin seurauksena. Eihän sotilastukikohta Bondsteel voinut pysyvästi sijaita Serbiassa. Maapala oli itsenäistettävä.

Samaan aikaan NATO-joukkojen valvovan silmän alla albaaniterroristit jatkoivat keskiaikaisten ortodoksisten luostareiden ja kirkkojen tuhoamista, jotta serbien keskiaikainen perintö katoaisi alueelta.

Eurooppalaisten arvojen osoituksena Saksa Yhdysvaltojen vasallina auttoi sitä saavuttamaan sotilaallisen määräysvallan Balkanilla. Bosnian ja Kosovon USA-NATO -miehitys takasi tämän. Saksan ei tarvinnut miehittää Balkania sotilaallisesti. Kroatia teki sen Saksan puolesta. Saksalla on nyt infrastruktuurimiehitys Sloveniassa ja Kroatiassa. Serbia ja Montenegro ovat nöyrytmässä USA-NATO:n globaaliin hegemoniaan.

Suomi on käpertynyt Saksan syliin ja vasalliksi kuten aina ennenkin. Suomen pitkäaikainen ulkoministeri Erkki Tuomioja sai tästä palkinnoksi korkean saksalaisen kunniamerkin.

EU:n arvojen ylläpitäminen edellyttää militarismia kuten ylläolevasta voi päätellä. Suomen ja Saksan johtaman EU:n polku on sama. Ilman Saksaa Yhdysvallat ei voisi vakoilla kattavasti. Ilman Saksaa lennokkimurhat eivät voisi toteutua

Afrikassa. Militarismi edellyttää vihollista, joksi Yhdysvallat ja Saksa ovat sopineet Venäjän.

Kuten 1930-luvulla Suomen militaristinen Venäjä-vastainen yhteenliittymä halesi keskeltä sosialidemokraattista puoluetta. Tanner kehotti työläisiä liittymään teloitattajia edustaviin suojeluskuntiin. Toisinajattelijat vangittiin, osa teloitettiin.

Sinipuna-hallitus lähetti taannoin 100 suomalaista ideologiseen oppiin Venäjän kyberuhkaa vastaan Yhdysvaltoihin vaikka tiedetään, että maailman johtava kyberuhka on Yhdysvallat. Viime päivinä on luettu, että jokainen valtioneuvoston jäsen istuessaan Samsung- televisionsa äärellä- on se sitten auki tai kiinni- on USA:n tarkkailun alla.

Eurooppalaisista arvoista puhuessaan pääministeri Sipilän olisi syytä kertoa, mitä hän eurooppalaisilla arvoilla tarkoittaa. Pääministerin puoluetoveri Olli Rehn on toteuttanut Saksalaisten pankkien arvoja Kreikassa ja USA:n ja Saksan taloudellisia hegemonistisia tavoitteita Ukrainassa. Viimeksimainitusakin on turvauduttu aseisiin kuten Jugoslaviassa.

Onko demokratialla vielä mahdollisuus? Vai onko ahneus ja militarismi valtauskontomme?

Avainsanat:

- Ahtisaari,
- kansanmurhat,
- Sipilä,
- eurooppalaiset arvot,
- EU:n rauhanprojekti

Kaikki hallitukset valehtelevat

- Lauantai 25.3.2017 klo 11:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle tarjosi menneellä viikolla kaksi positiivista yllätystä. Yle femmalle piilotetun Oliver Stonen tuottaman dokumentin “All governments lie”, joka oli suomennettu laimeaksi “Totuus pelissä”, sekä Teemalla hienosti ohjatun Anna Kareninan.

Osallistuin vuonna 1986 Kabulissa AAPSO:n järjestämään demokraattista tiedonvälitystä koskevaan seminaariin. Paikallisten toimijoiden tuottamat uutiset omasta elinympäristöstään painottuivat tärkeämmiksi kuin suurten tietotoimistojen tai TV-kanavien paikalle toimittamien reporttereiden tulkinnat tapahtumista.

Viimeaikaiset tiedot sotateollisuuden ja CIA:n merkityksestä toimittajien korruptoijina antavat kuvan siitä kuinka todellisuuttamme muovataan yhä vieraantuneempaan suuntaan.

Palattuani Afganistanista ei mennyt kauaakaan, kun seisoin puhumassa eduskunnan portailla. USA:n hallitus oli juuri yrittänyt tappaa Libyan johtajan Muammar Gaddafin ohjuksella. Tapahtuma olisi ollut vain yksi murha monien muiden johtajien murhien joukossa. Gaddafi ei kuitenkaan kuollut. Ainoastaan hänen adoptiolapsensa menehtyi iskussa. Vastustin puheessani USA:n toimia.

“Totuus pelissä”-dokumentissa esiteltiin hienoa yhdysvaltalaista “Democracy now”-kanavaa, jonka katsojista valtaosa seuraa sitä netissä. Tapasin kanavan perustajan Amy Goodmanin pari vuotta sitten WILPF:in Women’s International League for Peace and Freedomin 100v -juhlakongressissa Haagissa. Hän haastatteli esitelmöitsijöitä pienessä huoneessa kodikkaan tunnelman vallitessa. Hän on vaatimaton, sitkeä ja uskomattoman rehellinen nainen. Hän tuli pidätetyksi vuosi sitten South-Dakota Pipelinea vastustavan mielenosoituksen yhteydessä.

“Totuus pelissä”-dokumentti paljasti yksittäisten tutkivien journalistien sitkeyden heidän paljastaessaan Yhdysvaltojen hallitusten, virkamiesten ja presidenttien valheita. Näitä rohkeita toimittajia ei ole paljon. Tunnettuja heidät lähes kaikki. (Glenn Greenwald, Jeremy Scachill jne.) Snowden dokumentti ja Oliver Stonen elokuva NSA:n maapallon kattavasta vakoilusta sekä Scachillin toimittama Dirty Wars-elokuva Yhdysvaltojen armeijan rikoksista ja lennokkimurhista Afganistanissa, Somaliassa ja Jemenissä ovat tunnetuimpia tämän aiheen valaisuja.

Yhdysvaltalainen valtamedia vaikenee ja luo näin edellytykset hallitusten valheiden jatkumiselle. Viime vuoden presidentinvaalien ydin oli demokraatti-puolueen sisäinen valtataistelu. Totuutta ja demokratiaa kannattavien kansalaisten suosikki Bernie Sanders syrjäytettiin ja syvältä korruptoitunut Hillary Clinton haluttiin nostaa ehdokkaaksi. Puolueen rikollinen tai ainakin epäeettinen toiminta paljastettiin sähköpostivuodolla. Sen sijaan että pelin paljastuminen olisi johtanut demokraatti-puolueen sisäiseen tutkintaan ja asian selvittelyyn, puolue otti turhautumisen ja vihan kohteeksi Venäjän - sopivan kohteen Yhdysvaltain

aseteollisuuden kannalta. Wall-street ja aseteollisuus ovat olleet Clintonien merkittäviä rahoittajia.

Demokraatti-puolueen ratkaisu on johtanut kiihtyvään 1950-luvun Mc Carthyismia muistuttavaan russofobiaan Yhdysvaltojen valtamediassa. Kaunopuheinen presidentti Obama on seitsemästä sodastaan, lennokkimurhistaan ja toisinajattelijoiden vainosta huolimatta myös Suomen valtamedian kyseenalaistamaton auktoriteetti. Ukrainan sodan taustavaikuttajana ja neo-natsi Azovin pataljoonan rahoittajana Obama ei kantanut julkisuudessa vastuutaan vain antoi varapresidentti Bidenin hallinnoida Ukrainaa kuin siirtomaata. Hän käytti Ukrainaa Venäjä-suhteiden pilaamisen mahdollistajana.

Miksi Anna Karenina on tärkeä? Luova ajattelu on totuuden ja tietoisuuden löytämisen avain. Itsenäisyys syntyy kyvystä oivaltaa ja muuttua. Ulkoao-pitut "totuudet" johtavat auktoriteettiuskaisuuteen ja mekaaniseen ajatteluun ja turvallisuuden hakemiseen opetuksesta eikä oivalluksista.

Yritin omalta osaltani auttaa koulutuksessa olevia nuorisopsykiatreja omaksumaan viitekehystään kaunokirjallisuuden, elokuvan ja muun taiteen avulla. Kaunokirjallisuudesta keskusteltaessa ei ole yhtä teoriaa, joka pitäisi omaksua vaan jokainen keskusteluun osallistuja voi pelkäämättä kuvata kuinka hän on kokenut kirjan tapahtumat ja ihmiskohtalot.

Psykiatrian opiskelusta voi tulla yhteinen matka eikä tietyn opinkappaleen omaksuminen.

Tutkivat journalistit, joita luettelen yllä, ovat myös yhteisellä matkalla. Heille on kehittynyt kyky kyseenalaistaa sotiin, vakoiluun ja hallitusten ja median väärään vallankäyttöön perustuvia toimia. Heille inhimillisyys ja rehellisyys on muodostunut keskeiseksi arvoksi elämässä. He eivät pelkää toisinajattelustaan seuraavaa syrjintää, mahdollista vankeutta tai työpaikan menetystä.

Amy Goodmanin pidätys mielenosoituksen yhteydessä osoittaa mihin totuuteen pyrkiminen voi johtaa. Eräät kellonsoittajat ovat päätyneet vankilaan. Meillä Suomessa valtamedia on hanakka kuvaamaan epäkohtia ja toisinajattelua Venäjällä. Rehellinen Suomen vaihtoehtoisessa mediassa esitettävä tieto leimataan "valemédiaksi". Onko Suomen valtamedia edelleen tasaarinaikaisessa kuosissa? Pelätään majesteettirikosta, jos kuvataan asioita monipuolisesti ja myös toisen silmän avaten.

Avainsanat:

- tiedustelupalvelut ja media,
- Amy Goodman,
- Democracy Now,
- hallitusten valheet,
- demokraattinen tiedonvälitys

Syyrian sota - Jugoslavian hajotuksen kopio

- Perjantai 7.4.2017 klo 10:09
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Syyrian “kaasuisku”-provokaatio on kopio muista jihadistien ja terroristien suorittamista provokaatioista, jotka ovat palvelleet USA:n ja entisten siirtomaavaltioiden vaikutusvallan laajentamisen etuja. Suomi on Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen vapautunut osallistumaan näihin valloitusretkiin oppipoikana.

Suurvallat, Suomen kohdalla erityisesti Saksa palkitsevat kuuliaista oppilasta taloudellisesti ja sotavoimalla. Eilissä puheenjohtajien vaalikeskustelussa pääministeri Sipilä kehui sijoituksia nyt tulevan. Onhan SOS-hallitus myymässä Suomea polkuhintaan vastapalvelukseksi globaalin pääoman vallan suosiosta.

Ylikansallisen pääoman hallussa oleva läntinen valtamedia kauhisteli Syyrian sodan keskivaiheilla jihadistien suorittamia kaulojen katkaisuja, mikä ei estänyt USA:ta liittolaisineen rahoittamasta ja aseistamasta näitä. Se ei myöskään Bosnian sodan aikana paheksunut Afganistanista ja Lähi-Idästä tuotettujen taistelijoiden suorittamia kaulojen katkaisuja, koska teloitettut olivat serbejä, joille valtio ja perustuslaki olivat puolustamisen arvoisia.

Bosnian presidentti Izetbegovic oli julistanut perustavansa islamilaisen kalifaatin Balkanille. Hänen laatimaansa Islamilaista julistusta oli levitetty vuodesta 1970. Jugoslavian oikeusjärjestelmä piti hänen toimintaansa valtiopetoksena ja tuomitsi hänet vankilaan. Tämä ei estänyt USA:n presidentti Clintonia liittoutumasta hänen kanssaan 20v myöhemmin, jolloin Izetbegovic oli lännen avustuksella valittu presidentiksi vaikka ei vaaleja voittanutkaan.

Bosnian sodassa Yhdysvallat toimi Izetbegovicin ilmavoimina. Hedelmätori- ja leipäjono räjäytykset toimivat provokaationa, joissa syyttävä sormi osoitettiin serbeihin ja vain tunteja Izetbegovicin joukkojen suorittaman provokaation jälkeen NATO-sai käskyn pommittaa uraanipommeilla Bosnian serbejä.

Kosovon sodan kohdalla 1999 Racakin kylän taistelu kuvattiin teloituksena ja teurastuksena kuten nyt Syyrian “kaasuiskut”, jotka molemmat, sekä Goutan että nyt Idlibin maakunnassa tapahtuneet provokaatiot toimivat ylläkkeenä NATO-maiden pommituksille. Asioista perillä olevat tietävät, että Jugoslavian hajotus suunniteltiin 1980-luvulta lähtien USA:n ja Saksan yhteisenä projektina. (Kuvaan asian kirjassani Lahtari, Punikki ja Teurastaja, marsalkka Mannerheim, Kullervo Manner ja Ratko Mladic historian henkilöinä) Samoin Syyrian hajotusta on valmisteltu vuodesta 2001 lähtien myös Yhdysvaltojen ja Saksan projektina. Toki Lähi-Idän entiset siirtomaavallat Iso-Britannia ja Ranska tukevat hanketta.

Suomalaisuus muuttuu yhä vastenmielisemmäksi, mitä paremmin tutustuu Suomen julkisuuteen nostettujen kansainvälisten toimijoiden Martti Ahtisaaren, Elisabeth Rehnin, Helena Rannan ja Pekka Haaviston käyttäytymiseen USA:n ja Saksan palvelijoina.

Suomen ulkoministeriö ja valtamedia ovat systemaattisesti asettuneet Syyrian hajottamaan pyrkivien USA:n ja NATO-maiden jihadistipalkkasotureiden puolelle. USA:n johtavat turvallisuusasiantuntijat ovat todistaneet senaatille, että Syyriassa heidän palkkasotureissaan on vain yhden käden sormilla laskettava määrä maltillisia henkilöitä.

Suomen valtamedia on nostanut ainoaksi tietolähteekseen al-Qaidaan liitetyn yhden miehen tietotoimiston Syrian observatory for human rights. Koko länsimedia, joka edustaa presidentti Obaman ja NATO:n tavoitteita Syyriassa käyttää samaa lähdettä, minkä vuoksi Suomen media voi viitata läntisiin lähteisiin halutessaan harhauttaa suomalaisia. Kuinka kauan suomalainen lelukuljettaja Adham saikaan esitellä käsityksiään suomalaisessa julkisudessa ex ulkomisteri Tuomiojan rinnalla.

Olin läsnä ensimmäisessä laajassa Suomen YK-liiton järjestämässä Syyriaseminaarissa, jossa puhuivat ulkoministerimme lisäksi Free Syrian Ardyn (joka liitetään al-Qaidaan) edustaja. Ketään ei vaivannut se, että paikalla ei ollut Syyrian hallituksen edustajaa. Siis YK-liiton tilaisuus ja näin vino. Suomen media ei ole tähän päivään mennessä kuvannut minkälainen valtio Syyria on. Minkälaista tuholais toimintaa USA liittolaisineen on sen varalle suunnitellut.

Olen kuvannut tammikuun 2016 blogissani Thierry Meyssaniin viitaten saksalaisen Volker Perthesin ja yhdysvaltojen Libanonin suurlähettilään suunnitelman Syyrian jaosta. Samat henkilöt ovat esitelleet hanketta Bilderberg-ryhmän kokouksessa. Prosessissa Saksa on vähätellyt muslimiveljeskunnan militanttisuutta aivan kuten presidentti Clinton vähätteli Izetbegovicin jihadismia.

Toisin sanoen kauloja voi katkoa, kaasuiskuja ja joukkosurmia voi tehdä, kunhan media saa ne osoitettua hallitusten (Jugoslavian, Syyrian) tekemiksi, jotta suurvallat pääsevät taloudellisiin ja valtapoliittisiin tavoitteisiinsa.

Sotatoimien laannuttuakin on osoittautunut tärkeäksi, että propagandaa jatketaan hellittämättä, sillä globaalin vallan haltuunotto on vielä kesken. Jugoslavian kohdalla laillisuuden puolustaja serbit on asetettu syytteeseen NATO-maiden tuomioistuimessa. Sama hanke on tekeillä "Assadin sotarikosten" tuomitsemiseksi. Suomalainen Elisabeth Rehn on kunnostautunut serbien "hirmutekojen" maineen ylläpitäjänä sen sijaan, että hän kertoisi objektiivisen totuuden. Jokainen halukas voi katsoa dokumenttifilmin "Weight of Chains" tai Sarajevo Ricochet, jossa tapahtumien kulku ja poliittiset taustat paljastuvat. Ne katsottuaan voi verrata Elisabeth Rehnin tarinoita dokumentteihin.

Syyrian sodan NATO-propaganda on voimissaan. Al-Qaidan länsirahoitteinen Valkokypärät on saanut oman propagandaelokuvansa, joka voitti Hollywoodin Obama-huumassa Oscarin. Obaman USA on kansainvälisten lakien vastaisesti liittolaisineen tunkeutunut Syyrian valtion alueelle kuten Turkkikin. Mitä talouspakotteita YK on asettanut näille valtioille? Mitä kaupan rajoitteita näille valtioille vaaditaan. USA:n lentokoneet tappoivat 62 Syyrian armeijan sotilasta yhdellä iskulla. Verratkaa tätä verettömään Krimin siirtymiseen autonomisesta Ukrainan alueesta äänestyksellä Venäjään.

Suomi on mukana tässä kansainvälisessä tragediassa oppipojan roolissa. Militarismi on korvannut rauhan ja ystävyyden. Aseellinen “kumppanuus” on nykyajan ystävyyttä. Luotettavuus on osoitettava niin hallituksessa, eduskunnassa kuin mediassa. Kiltisti kerjäävälle koiralle heitetään luu.

Avainsanat:

- kaasuprovoakaatiot,
- Ahtisaari,
- Tuomioja,
- Elisabeth Rehn,
- Syyrian sota,
- jihadismi,
- Jugoslavian hajotus,
- Suomi jihadistien tukijana

Hybridikeskus rohkaissut Yle:n siirtymään puhtaaseen sotapropagandaan

- Perjantai 14.4.2017 klo 11:00
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

USA:n ja NATO:n hybridikeskuksen perustaminen Suomeen näyttää rohkaissees Yleä siirtymään alkeellisestikin totuuteen pohjaavasta tiedonvälityksestä paljaaseen sotapropagandaan.

“Damaskoksen despootti”- ohjelma piirsi Syyrian presidentti Bashar al Assadista ja hänen johtamastaan Syyriasta kuvan, joka muistutti Linnanmäen huvipuistossa aikanaan nähtyjen väärentävien peilien muodostamia kuvia. Esitys oli traagisuudessaankin huvittava. Vääristelyt ja puolittouudet korvasivat tapahtumien todelliset kulut.

“Dokumentti” alkaa dramaattisesti Libanonin pääministerin Haririn murhasta autopommilla. Syyrian taakseen jättänyt aiempi syyrialainen vaikuttaja kertoo kuinka Assad oli pari päivää aikaisemmin sanonut, että Hariri ei ole Syyrian ystävä. Tämä lause jää leijumaan ikäänkuin todisteena sille, että Assad oli teon takana.

Historiasta muistamme, että välittömästi murhan jälkeen Ranska alkoi syyttää siitä Assadia. Suurvaltapoliittisiin toimiin ryhdyttiin heti ilman tutkimuksia, kuten aina ennenkin. Jos tutkittaisiin, asiat muuttuisivat liian monimutkaisiksi.

Perusteellisissa tutkimuksissa ei löydetty mitään näyttöä al Assadin osuudesta murhaan. Sen sijaan vuosia kestäneet tutkimukset johtivat Libanonin sisäpoliittisiin motiiveihin. Silti “dokumentti” jätti Assadin syyllisyyden leijumaan ikäänkuin todisteena seuraaville yhtä toteen näyttämättömille hirmuteoille.

Jutun haastateltavat olivat mielenkiintoisia. Assadin neuvonantaja ja Assad itse saivat avata pienet ikkunat omaan todellisuuteensa. Pääosan saivat Syyrian aseellista oppositiota tukevat Yhdysvallat ja Ranska, entinen siirtomaaherra. Filmissä esiintyvät entiset syyrialaiset poliitikot, jotka kaikki asuvat ulkomailla.

Turkkilaiset kansanedustajat ovat todistaneet kuinka Turkki on ostanut ISIS:in Syyriasta varastamaa öljyä. Ilmakuviissa on nähty tankkiautojen vievän sitä Turkin rajan yli. Nyt nähty juttu kertoo kuitenkin Syyrian hallinnon jollakin merkillisellä keikauksella olevankin ISIS:in öljykauppojen hyötyjä ja ISIS:in tukija.

Senaattori Mc Cain on nähty neuvottelemassa ISIS:in edustajien kanssa Syyriassa. Obaman hallinto rahoitti julkisesti ja salaisesti useita aseellisia kapinallisryhmiä. Trumpin hallinto vuorostaan lopetti näiden rahoittamisen. Viime viikolla nähtiin FSA:n al Nusra-terrorijärjestöön liittyvän kapinallisryhmän edustajan puhe videolta, jossa hän uhkasi länsimaita elleivät nämä jatkaisi heidän rahoittamistaan ja aseistamistaan. Hän pyrki kiristämään USA:ta sillä, että hän paljastaisi kuka kemiallisten aseiden iskujen takana todellisuudessa on.

Damaskoksen Goutan alueella suoritettu kaasuisku esitettiin Damaskoksen de-spootti ”dokumentissa” Syyrian hallituksen tekemänä. Tosiasiat puhuvat muuta. Heti iskun jälkeen v. 2013 asiaa tutkimaan lähetetty YK:n ryöryhmä tunnetun diplomaatin Carla del Ponten johdolla piti heti tuoreeltaan iskun todennäköisimpänä suorittajana kapinallisia. Luultavasti presidentti Obama tiesi asian oikean laidan ja esti ohjushyökkäyksen vaikka ”dokumentissakin” nähdään kuinka Ranskan ulkoministeri Fabius on täpinöissään päästäkseen käyttämään siirtomaajohtajan valtaansa Syyria vastaan. Obama aiheutti pettymyksen. Myöhemmin MIT Massachusetts Institute of Technology on myös todistanut, että Syyrian hallitus ei ollut teknisesti voinut olla iskun suorittaja.

Assad ”dokumentti” on dokumentti häikäilemättömästä valehtelusta. Se jatkaa Goutaan liittyvää valhetta, koska se hyödyttää Yhdysvaltoja, Ranskaa ja NATO:a.

Venäjän aloitteesta asiassa päädyttiin rakentavaan päätökseen - Syyrian kemialliset aseet vietiin varmuuden vuoksi pois maasta tuhottaviksi.

Yle:n ”dokumentti” jatkaa kuin mitään tutkimuksia ei olisi tehtykään. Propagandistinen syyllinen kaasuiskuihin on Syyrian hallitus. Dokumentti esittelee kaasuisussa kuolleiden ruumiita tunteisiin vetoavasti osoituksena Assadin hirvähallinnosta.

Samanlaisia kuvia viikko sitten esitteli USA:n YK-edustaja Nikki Haley osoittaakseen mihin kaikkeen Trumpin eläimeksi luonnehtima Assad on valmis. Viimeinen kaasuisku oli yhtä todennäköisesti kapinallisten tekemä kuin edellisetkin. Suomen presidentti oli kuitenkin valmis jo seuraavana päivänä osoittamaan syyttävän sormensa kohti Assadia. Miksi? Siksikö, että syyttävä sormi siinä tapauksessa osoittaisi myös Venäjään Syyrian valtion suojelijaan?

”Dokumentti” unohti kertoa minkälainen maa Syyria on. Keskustelin Syyrian ulkoministerin kanssa vuonna 1985. Hänen maailmanpolitiikan tilan kuvauksestaan kävi ilmeiseksi, että Syyria ei kannata imperialismia, eli suurvaltojen yksinvaltaa. Sehän tietenkin on USA:n ja liittolaisten mielestä sietämätöntä. Syyria on liittoutumaton ja kannattaa kansalaisten mahdollisimman tasaveroisia oikeuksia. Syyria on sekulaarinen eikä korosta minkään uskonnollisen suuntauksen valtaa. Henkilötodistuksessa ei ole merkintää uskontokunnasta. Valtio takaa terveydenhuollon ja koulutuksen kaikille, myös pakolaisille. Tästä taloudellisesta vastuusta huolimatta suurvallat ovat arroganssissaan asettaneet Syyrialle talouspakotteet ”sodan vuoksi”.

Israel miehittää edelleen Syyrialle kuuluvia Golanin kukkuloita ja makeanveden lähteitä. Israel uhkaa läsnäolollaan Syyriaa ja suorittaa ohjusiskuja tuosta, ilman että kansainvälinen yhteisö piittäisi näistä kansainvälisen oikeuden loukkauksista.

Yhdysvaltojen ja NATO:n barbaarisen Irakin sodan yhteydessä Syyria joutui tarjoamaan turvan 1,5 miljoonalle pakolaiselle sen lisäksi, että maa oli tarjonnut turvapaikan jo 0,5 miljoonalle palestiinalaiselle. Syyria ei saanut mitään

ulkopuolista taloudellista apua tuohon taakkaansa.

Irakin sodan velloessa Bushin ulkoministeri Condoleezza Rice kirjoitti 2008 New York Timesissa kuinka Syyriaan on saatava hallituksen vaihdos. Tutkiesani Jugoslavian hajottamiseen liittyviä USA:n lakeja, saatoin todeta Syyrian esiintyneen hajotuksen kohteena jo 1980-luvulla.

Assad-”dokumentti” unohtaa Syyrian hallituksen ja Venäjän roolin sodan lopettamisessa. Syyrian hallituksessa on sovittelusta vastaava ministeri. Hänen tehtävänä on johtaa toimia, joilla kapinalliset voivat aseista luovuttuaan saada armahduksen ja integroitua jälleen normaaliin yhteiskuntaan. Monin paikallisin tulitaukosopimuksin ja neuvotteluin hallitus on pyrkinyt vähä vähältä lisäämään tätä toimintaa.

Tämän myönteisen prosessin ollessa täydessä vauhdissa kaasuisku ja USA:n ohjusisku keskeyttivät sen. Tuntui kuin hallituksen vaihdokseen alunperin pyrkineet USA, Saksa, Ranska ja Iso-Britannia olisivat pettyneet siihen, että Syyrian hallitus Venäjän tuella olisi luomassa edellytyksen rauhanprosessiin ja siihen, että asukkaat voisivat vähitellen palata vapautetuille alueille ja koteihinsa. Siten aseellisen hallituksen vaihdoksen kannattajilla oli motiivi tuohon iskuun, hallituksella ei.

Yle:lle moisen ”dokumentin” esittäminen on mahdollista vain nykyisessä poliittisessa ilmapiirissä. Sotapropaganda korvaa totuuden. Suomen presidentti hyväksyy NATO:n ja USA:n lisääntyvän läsnäolon Suomessa niin sotaharjoituksina ilmassa kuin valtamediassa. Sini- punahallituksen trollijahtiin valmistanut koulutus Harvardissa Yhdysvalloissa on tehnyt propagandasta hyväksyttävän ja itse asiassa ainoan vaihtoehdon toimittajille.

Sotapropagandalla sotilaallisella toiminnalla vahvistettuna on meillä jo satavuotiset perinteet. Kun Suomen ensimmäinen itsenäisyysjulistus kesällä 1917 tuhoitiin ja eduskunta hajotettiin, Venäjän porvarillinen hallitus lisäsi armeijan läsnäoloa Helsingissä. Kesällä 1918 Saksan armeija vuorostaan takasi sen, että työläiset pysyivät keskitysleireissään valkoisten juhliessa ”demokratian” voittoa. Talvisodan alla toisinajattelijat olivat vankilassa Mannerheimin määräyksestä ja sotapropagandaa varten oli jokaiseen kylään ja torppaan saakka ulottuva vakoilu/ mielipiteenhallintaorganisaatio. Hitler oli luvannut, että Saksa ei hyökkää Ruotsin selkään, jos se auttaa Suomea tulevassa talvisodassa. Venäjän porvarillinen armeija, Saksan armeija ja nyt Yhdysvallat NATO-liittolaisineen ja hybridiuhkatoimistoineen takaavat sen, että suomalaiset saavat valtamediasta vain pääoman vallalle suotuisaa tietoa.

Sadassa vuodessa ei mikään ole muuttunut.

Avainsanat:

- hybridikeskus,
- Yle:n sotapropaganda,
- Syyria,
- USA,

- Ranska,
- Bashar al Assad

Yle ja oikeuslaitos flirttailevat natsismin kanssa

- Lauantai 22.4.2017 klo 11:25
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

1930-luvulla Suomessa vallitsi myötämielinen suhtautuminen Saksaan ja natsismiin. Sisäministeri Urho Kekkosen yritykset vuodesta 1938 lähtien lakkauttaa fasistisena pitämänsä järjestö, IKL, tyssäsivät oikeuslaitoksen ja lehdistön heijastelemaan kansalaismielipiteeseen. Eduskunta päätti lakkauttamisesta, lehdistö nosti metelin ja raastuvanoikeus kumosi päätöksen äänestyksellä. Myöhemmin korkein oikeus vahvisti raastuvanoikeuden päätöksen.

Tämä Suomessa vallinnut ilmapiiri loi Mannerheimille tilaisuuden paitsi toimittaa tuhannet toisinajattelijat kaltereiden taakse tai teloitettaviksi, myös miehittää Neuvostoliiton Itä-Karjala, jakaa sen väestö rasistisin perustein ”kansallisiin” ja ”ei-kansallisiin” väestöryhmiin ja sulkea ”ei-kansalliset” naiset, vanhukset ja lapset keskitysleireihin. 23.984 siviiliä virui leireillä kuollen nälkään, tauteihin ja epäinhimilliseen työntekoon. Menehtyneitä oli pelkästään 1942 kesällä 500-600 henkilöä kuukaudessa.

Eilen 21.4.2017 saimme kokea kaksi tapahtumaa, jotka palauttavat mieliin sen, että kehitys on menossa hyvää vauhtia 1930-luvun suuntaan. Toinen tapahtuma oli käsittämätön oikeuden päätös ja toinen Yle:n natsismia vähättelevä, itse asiassa sitä markkinoiva Perjantai- niminen ohjelma.

Jyväskylässä tapahtunut neo-natsien väkivaltainen mielenosoitus painettiin oikeudessa lähes villaisella. Mielenosoittajat olivat hyökkäykset ihmisten kimpuun, kaataneet maahan, potkineet päähän ja estäneet poliisia pääsemästä pelastamaan uhreja. Väkivaltaiset henkilöt saivat lieviä ehdollisia tuomioita.

Perjantai-ohjelmaan vuorostaan oli otettu perussuomalaisen puheenjohtajaehdokkaat Sampo Terho ja Jussi Halla-aho. Heitä täydensi Suomen sisu uusnatsijärjestön edustaja. Suomen sisu sai esitellä itseään pehmeässä valossa. Hätkähdyttävien oli Sampo Terhon leikittelevä, kepeä puheenvuoro Suomen jatkosodan aikaisesta Itä-Karjalan miehityksestä.

Terho piti miehitystä pikkujuttuna, eivätkä Perjantain toimittajat mitenkään pyrkineet/kyenneet valottamaan Suomen toimien rikollista luonnetta.

Miehitetty Itä-Karjala oli Mannerheimin luomus. Hän oli päiväkäskyllän määrännyt rasistisista toimista alueella. Alue oli sotilashallinnon alainen ja sen johtoon määrättiin suoraan päämajan alainen sotilashallintoesikunta. Kaikki rikokset sotatoimialueella määrättiin käsiteltäviksi sotatoimiyhtymien kenttäoikeuksissa.

Flirttailu natsismilla ei onnistu vastaavalla tavalla esimerkiksi Saksassa. Mies päätyi vankilaan natsitatuoinnin perusteella, joka oli näkyvillä uimahallissa käynnin yhteydessä joitakin tunteja.

Suomen oikeuslaitos ja media näyttävät löytäneen toisensa 1930-luvun malliin. Mannerheimia ja Saksan roolia sisällissodassa ja toisessa maailmansodassa ihan-

noivat teokset myyvät hyvin. Satavuotisen Suomen itsenäisyysjuhla saa valkoisen Suomen militaristisen kuorrutuksen. Pahaa aavistamaton nuoriso ja nuoret aikuiset ovat altis kohde tälle mediavyörytykselle. Sota ja rasismi myyvät hyvin.

Avainsanat:

- suomalaiset keskitysleirit,
- Yle:n Perjantai-ohjelma,
- Sampo Terho,
- natsismin ihailu,
- Suomen sisu,
- oikeuslaitos

Teloituskolikkoskandaali ja historiallinen totuus

- Torstai 27.4.2017 klo 10:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Keskustelu Suomi 100-juhlarahan ympärillä osoittaa kuinka voimakkaan tunnepitoisesta asiasta on kysymys. Maamme poliittinen eliitti ja virallista kanonisoitua historiantutkimusta edustavat historioitsijat ovat julistaneet juhlarahassa esitetun teloituskuvan sisällissodan symbolina mauttomaksi.

Keskustelu on käännetty kuvan mahdolliseen aitouteen kun pääaiheen olisi luullut olevan siinä, mikä vaikutus teloituksilla on ollut koko Suomen kansaan - niin teloitettujen sukuihin ja ystäviin kuin teloittajiin.

Entinen ulkoministeri ja historioitsijoitamme julkisuudessa edustava Erkki Tuomioja on suivaantunut siitä, “ettei Suomessa vieläkään osata käsitellä sisällissodan tapahtumia kokonaisvaltaisesti”. Hän kehuu poliitikoita kuinka “onneksi meillä näyttää poliittisella tasolla olleen varsin selvä yhteisymmärrys, kuinka typerää ja sopimatonta tuollainen oli”, hän toteaa Ilta-Sanomissa 26.4. 2017.

Tuomioja toteaa myös, että “historioitsijoiden kesken ei ole enää mitään avoimia konflikteja tai riitoja.”

Olen ymmärtänyt asian toisin. On historioitsijoita kuten Heikki Ylikangas ja Juhani Suomi, jotka ovat joutuneet monenlaisen syrjinnän kohteeksi pyrkiessään kyseenalaistamaan hyväksytyjä totuuksia. Ylikangas on jopa todennut, että Suomessa tutkija ei saa apurahoja mikäli tutkimusaihe pyrkii murtamaan vallitsevia eliitin hyväksymiä tabuja.

Olen kirjoittanut näkemyksistäni viimeisessä teoksessani Lahtari, Punikki ja Teurastaja. Tuon esiin uusia tietoja. Sen lisäksi kuvaan sitä kuinka Suomen hallitukset toinen toisensa jälkeen toistavat historian virheitä juuri siksi, että kansakuntana emme ole tiedostaneet emmekä käsitelleet juuri niitä kipukohtia, joita kolikossa pyrittiin käsittelemään.

Tämän teokseni Erkki Tuomioja pyrki mitätöimään blogissaan varsin pinnallisilla ja kyynisillä argumenteilla, mikä todistaa, että jokin kirjassani häntäkin kosketti.

Myös Unto Kiiskisen vastailmestynyt teos Kesän 1918 muistot nostaa myötäelämisen tunteet pintaan. Kiiskinen kuvaa arkisin kääntein uhrien ja heidän perheidensä kohtaloita.

Vaikka valtaeliitti olisi hyväksynyt vallitsevan historiallisen “totuuden”, se ei riitä.

Psykiatrina tiedän, että aihepiiri ei ole loppuunkäsitelty. Olen hoitanut lukuisia potilaita, joiden taustalla edelleen vaikuttavat sisällissodan traumat. Eräs potilaani oli myös sveitsiläisen psykoanalyytikon hoidossa. Jo viiden tapaamiskerran jälkeen hän totesi minulle, että potilaani “taustalla on teidän sisällissotanne”.

Kymmenen vuotta sitten istuin katsomassa Ville Suhosen venäläisten sotavankien julmaa kohtelua käsittelevää "Jäämarssi"-dokumenttia pimeässä katsomossa. Naapuri-istuimella istuva nainen alkoi itkeä ja kiedoin käsivarteni hänen ympärilleen. Elokuvan päätyttyä kysyin häneltä mikä hänelle tuli. Hän kertoi olevansa työläisperheen lapsi, joka erotettiin sisällissodan jälkeen perheestään uudelleenkasvatettavaksi Pohjanmaalle. Hän tapasi äitinsä uudelleen vasta 50-vuotiaana. Julmuus koskettihäntä.

Vaikka valtatodellisuutta edustavat historioitsijat olisivat sopineet siitä, mikä Suomen sisällissodan todellisuus on, syrjään sysätyt kansalaiset, teloitettujen omaiset ja keskitysleireillä nälkään nääntyneiden veljet, sisaret, äidit ja lapset eivät ole saaneet tunteellisesti kokea omaa ihmisyyttään palautetuksi.

Kenraali Mannerheimin päiväkäskyt ja hänen epäinhimillinen asenteensa teki mahdolliseksi brutaalin teloituskulttuurin ja oikeusjärjestelmän täydellisen romahduksen.

Kuvaan kirjassani sosialidemokraattisen puolueen puheenjohtajan, vielä kesällä 1917 Suomen itsenäiseksi julistaneen eduskunnan puhemiehen ja myöhemmin kansanvaltuuskunnan puheenjohtajan Kullervo Mannerin kahden veljen kohtalon valkoisten teloittajien käsissä sodan jo päätyttyä. Nämä veljet eivät olleet osallisia sisällissotaan. Toinen, lainopin ylioppilas, opetti työväentalolla voimistelua eikä toinen ollut missään tekemisissä punaisten kanssa, mutta oli kansanvaltuuskunnan puheenjohtajan veli. Toinen selvisi juuri ja juuri hengissä Suomenlinnan vankileiriltä valkoisen työnantajansa avulla, toinen ammuttiin tienvarteen kolmen muun kiinniotetun kanssa.

Teloitettavaksi haettiin sodan jo päätyttyä työväelle myötämielisiä henkilöitä sekä luottamustehtävissä olleita, työväen piirissä kunnioitettuja kansalaisia. Joukkoteloitukset tapahtuivat hiekkakuoppien reunoilla, joihin kuoppiin ruumiit myös haudattiin. Suot olivat myös suosittuja teloituspaiikkoja.

Kyyninen juhlaolikkojen analyysoija toteaa ikäänkuin osoituksena valokuvan epäaitoudesta, että teloitettavista osalla on kravatit kaulassa. Ajan hengestä tiedetään, että luottamustehtäviä suorittavat työläiset pukeutuivat pukuun ja kravattiin. Teloitettavat haettiin tehtäviensä parista kuka mistäkin. Eivät teloituskuvat kuvanneet aina vankileireillä viruneita punaisia vaan myös kodeistaan paikalle raahattuja miehiä ja naisia.

Teloitettujen suvut eivät ole saaneet välttävääkään myötäelämistä saksalaisten avulla työväestön murskanneilta valkoisilta voittajilta, jotka voittajat ja teloittajat armahdettiin 1918 syksyllä.

Mitä olisi sanottava siitä, että vasta 1980-luvulla Tammisaaren keskitysleirillä tapetut saivat nimensä kaiverrettuna muistopaateen. Aivan äsken paateen on lisätty 300 uutta nimeä.

Mitä olisi sanottava siitä, että teloitettut haudattiin kirkon hautausmaiden ulkopuolelle häpeään. Näille joukkohaudoille on vähä vähältä saatu muistomerkkejä. Kirkon maillekin pystytetyt muistomerkit ovat syrjinnän kohteena. Mitä olisi

sanottava siitä, että Vantaan Hiekkaharjussa on 400 punaisen hauta, mutta tapettujen nimien kaivertamiseen ei ole saatu lupaa? Minulle on kerrottu, että kirkko vastustaa.

Unto Kiiskisen kirja kertoo useasta kirkon miehestä, joka on tokaissut “rikkaruohojen” olevan syytä tulla kitketyiksi. Vaikka historioitsijat sanovat, että Suomen sisällissota on loppuun käsitelty, ei se tunteellisesti ole vielä alkanutkaan. Kirkkojen seinissä riippuvat edelleen Mannerheimin päiväkäskyt, jotka muistuttavat jokaiselle ajasta, jolloin valtio, kirkko ja mielivalta olivat yhtä.

Koska sisällissota on tunteellisesti käsittelemättä, valtiolta voi jatkaa hallitsemistaan kansalle ulkoaopetetun historiatarinan pohjalta. Kesällä 1917 Venäjän porvarillinen armeija takasi äärioikeiston vallankaappauksen ja itsenäisyyden murskaamisen vasemmistoenemistöisen eduskunnan hajottamisella.

Kesällä 1918 pääoman ja oikeiston valta keskitysleireineen tuli turvattua Saksan armeijan avulla. Toisen maailmansodan aikana pääoma oli Saksan ja Hitlerin puolella mikä tuki Suomen sotaponnistuksia Venäjää vastaan osana Saksan suurta suunnitelmaa.

Nyt Suomen oikeistohallitukset palvelevat ylikansallisen pääoman valtaa ylikansallisen NATO:n sotajoukon avulla. Viime kädessä pääoman ja NATO:n tavoitteena on demokratiaa ja itsenäistä ajattelua tukevan kansanosan kurissapitäminen kuten 100 vuotta sitten.

Ei ihme, että ylikansallista vallankäyttöä puolustavat historioitsijat haluavat vaientaa tarkkanäköiset hyvän oikeudentunnon omaavat ammattiveljensä. Globaali historiatietoisuus halutaan pimitää koska globaali pääomanvalta voisi vaarantua. Propaganda ei ole täysin hiljentänyt tuntevia taiteilijoita. Voisiko sisällissotaa paremmin yhdellä kuvalla kuvata kuin mitä Ilkka Suppanen kolikossaan on ilmentänyt?

Avainsanat:

- Erkki Tuomioja,
- juhlakolikkoskandaali,
- sisällissodan teloitukset,
- historiantajun puute

Tämä hallitus on katastrofi.

- Lauantai 13.5.2017 klo 10:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tämä hallitus toteuttaa kokonaisvaltaisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia kaventavaa politiikkaa. Tällä hallituksella ei ole kansan mandaattia toiminnalleen. Eduskuntavaalien alla kokoomus ja keskusta, puhumattakaan perussuomalaisista eivät sanallakaan vihjaisseet ryhtyvänsä nykyisenkaltaiseen ylikansallisen pääoman etuja palvelevaan politiikkaan.

Sosiaali- ja terveydenhuollon uudistusta, jolla terveys- ja sosiaalipalvelut alistetaan markkinoille ei ole valmisteltu minkäänlaisessa laajassa komiteassa, jossa maan kaikki poliittiset suuntaukset ja asiantuntijat olisivat olleet edustettuina. Tuo katastrofaalinen “uudistus” on valmisteltu kokoomuksen puoluetoimistossa ja sitä lähellä olevissa ryhmissä.

Kokoomuksen tavoitteena on saada laajat terveystarve markkinat, joissa pääasiana ovat taloudelliset voitot. Alkuperäisenä uudistuksentarpeena olisi ollut vahvistaa perusterveydenhuoltoa ja ennaltaehkäisyä.

Vuosikymmenten ajan resursseja on kohdennettu erikoissairaanhoidon. Pääministerinä ollessaan Matti Vanhanen totesi erikoissairaanhoidon saadun 15.000 uutta virkaa mutta perusterveydenhuoltoon ei yhtäkään.

Lääkäriliitto ei nähdäkseni ole myöskään tehnyt kaikkeaan tilanteen korjaamiseksi. Viimeisten vuosikymmenten ajan lääkäriiliitto on kaventanut roolinsa palkkapolitiikkaan. Rahanahneus on osittain korvannut eettisyyden. Lääkärit ottavat nykyisin palkkansa suureksi osaksi pääomatuloina, jolloin verotus kevenee palkkatyöläisiin nähden.

Ollessani 1972 - 77 Suomen lääkäriiliiton hallituksen jäsen kirjoitin käsikirjoituksen Lääkärin ammattia esittelevään opetuselokuvaan, jonka ohjaajana toimi tunnettu Felix Forsman. Elokuva painotti lääkäreiden ja muiden terveydenhuollon ammattilaisten yhteistyötä ja nimenomaan perusterveydenhuollon roolia.

Kymmenen vuotta myöhemmin luin lehdestä kuinka lääkäriiliitto halusi tehdä uudenlaisen elokuvan. Sen piti tuoda lääkäriinammattiin vauhtia ja sankaruutta, jotta pojat entistä enemmän hakeutuisivat alalle. Siinä tuli esitellä vaativia leikkauksia ja yksilösuorituksia.

Nykyisin on yhä vaikeampaa saada työlleen sitoutuneita lääkäreitä terveyskeskukseen.

Ongelma on tässä päähkinänkuoressa.

Keskustan ministeri Bernerin järjetön ja arrogantti liikennekaari sai tuoreeltaan täystyrmäyksen. Sitä pyritään edistämään pienin askelin, joista “taksiiuudistus” on alkupaloina. Turvallinen, kohtuuhintainen taksinkäyttö pyritään korvaamaan

mielivaltaisella hinnoittelulla, josta on voinut kokea esimerkkejä Tukholmassa matkustaessaan.

Ministeri Bernerin mielivaltainen toimintatapa on näkynyt hänen muissakin toimissaan. Arroganssi, jolla hän puuttui Finnavian ratkaisuihin oli häkellyttävää.

Pari päivää sitten Yle:n A-studiossa käsiteltiin työvoimapoliittisia uudistuksia. Tunnin keskustelussa paljastui katastrofaalinen tilanne työvoimatoimistoissa. Työntekijöitä on aivan liian vähän. Tätä puutetta hallitus paikkaa yksityisten yritysten palveluilla, mikä vain hajottaa kokonaisuutta. Hallitus näkee ongelman ratkaisuna sen, että työttömät tekevät turhauttavia ja tuloksettomia työhakemuksia sen sijaan, että vastuullisia työvoimatoimiston työntekijöitä lisäämällä loisi edellytykset kunkin työttömän yksilöllisten tarpeiden huomioonottamiseen. Ohjelma paljasti ammottavan kuilun hallituksen toimien ja aiheen kaipaamien menettelytapojen uudistamisen välillä.

Keskustan ajama maakuntauudistus on esimerkki resurssien uusjaosta, jolla lisätään massiivisesti byrokratiaa päinvastaisista väitteistä huolimatta. Maakunnallisten ja yksityisten palvelujen sekasotkujen säätely on maakunnan virkailijoiden vastuulla. Samaan aikaan kun yksityiset yritykset keskittyvät voittojen keräämiseen, maakunnat uhraavat verovaroja järjestettömien lyhytjänteisten kilpailutusten pyörittämiseen, joiden kriteerit eivät pidä.

Kilpailutuksen voittanut järjestelmä laskee kilpailun voitettuaan tasoaan, delegoi toimintaa pätemättömille alihankkijoille ja kartuttaa voittojaan viis välittämättä alkuperäisistä lupauksistaan.

Hallintarekisteriseikkailu on eräs tämän arrogantin hallituksen hankkeista. Ylikansallisen pääoman valtaa palvelevalla lailla avataan yksi lauta Suomelle tyypillisestä yhteisvastuun yhteiskunnan veneestä, jonka aiheuttamalla vuodolla pikkuhiljaa upotetaan koko vene.

Tämä katastrofihallitus ei piittaa luonnosta. Terrafame- seikkailun seurauksena saastutetaan pohjavettä muiden tähän asti jo aiheutettujen peruuttamattomien luonnontuhojen lisäksi. Ely-keskukset eivät täytä tehtäviään. Laillisuus näyttää saavan väistyä silloin kun pääoman vallan säilyttämisestä on kyse.

Miten tämä kaikki on mahdollista? Miten on mahdollista, että kaiken tuhon keskellä kokoomuksen ja keskustan kannatus on korkealla?

Kaikki perustuu valehteluun.

Kokoomuksen jäsenet puolueen puheenjohtaja Orpon johdolla kiertävät Suomea kertomassa kuinka pääomapiirejä palveleva valinnanvapaus on itse asiassa yhtä merkittävä uudistus kuin naisten äänioikeus Suomessa! Siis demokratiaa lisännyt äänioikeuden saavuttaminen on sama kuin feodaaliherrojen vallan kasvattaminen agraarisessa Suomessa. Jokainen, joka seuraa Väinö Linnan "Täällä Pohjantähden alla" elokuvaa sunnuntaisin TV:stä voi jo havaita, että maanomistajilla oli

aikamoinen valta torppareihin ja mäkitupalaisiin nähden. Nyt Orpo käyttää mielikuvaa demokratian lisäämisestä perustellakseen demokratian vähentämistä.

Hallintarekisterin suhteen Sipilä ja Orpo käyttävät suoraa hämäystä ja valehtelua. Asiassa ei ole mitään epäselvyyttä. Veroasiantuntijat, jopa eduskunnan perussuomalaiset poliisi-kansanedustajat huomaavat, että lakiehdotus edistää rikollisuutta, veronkiertoa ja korruptiota.

Pääoman valtaa ylläpitävä militarismi on hiipinyt tukemaan katastrofihallituksen toimintaa. Salassa eduskunnalta ja Suomen kansalta maamme liitettiin jo edellisen hallituksen toimesta NATO:n isäntämaasopimukseen. Sen perusteella Suomi ei pysty/kehtaa kieltäytyä Yhdysvaltojen joukkojen läsnäolosta Suomessa, milloin minkäkinlaisessa harjoituksessa. Suomeen perustettu USA/NATO/EU-kybervaltakeskus on Yhdysvaltojen katsannossa merkki sotilaallisesta läsnäolosta Suomessa.

Suomi jatkaa osallistumista klassiseen Venäjän saartamiseen kuten 1930-luvulla. Saksa/Viro/Ruotsi-yhteistyö ovat suunnattuja Venäjää vastaan. Juuri talvisodan alla Saksa ja Pohjoismaat vakuuttivat Suomelle sen kyllä pärjäävän tulevassa sodassa. Hitler oli luvannut, että Saksa ei hyökkää Ruotsin selkään jos se tulevassa sodassa auttaa Suomea. Hitler ei nähnyt esteitä myöskään sille, että Saksan aseiden lisäksi fasistinen Italia tarjoaa miehistö- ja aseapua, erityisesti lentäjiä, Suomen talvisodan alla. (ulkoministeri Cionon päiväkirjat kirjassa Lahtari, Punikki ja Teurastaja).

Suomessa pääoman valta on aina vahvistettu armeijan avulla. Porvarillisen Venäjän armeija, Suomen valkoinen armeija, keisarillisen Saksan armeija, natsi-Saksan armeija ja nyt ylikansallinen NATO-armeija pitävät huolen siitä, että kukaan ei kyseenalaista pääoman valtaa.

Miten tämä valehtelu ei paljastu kansalaisille?

Jos katsotaan ketkä käyttävät vaaleissa eniten rahaa ja vaikutusvaltaa, vastaus on kokoomus. Kuka käytti presidentinvaaleissa eniten rahaa? Kokoomus. Kuka omistaa median? Pääoman valtaa tukevat kokoomus ja keskusta. Ketkä johtavat Yle:ä? Kokoomus. Toissa vaalien alla Kehittyvien maakuntien Suomi ilmoitti pystyttävänsä rahalla Suomeen porvarihallituksen. Sehän onnistui!

Jos rahalla mainostetaan valhetta totuudeksi riittävän monta kertaa, tavallinen kasalainen ei tiedä mikä on totta. Tavallisella kansalaisella ei ole mahdollisuutta eikä asiantuntemusta selvittää, mikä on totta. Siitä seuraa apatia ja neuvottomuus. Ne kansalaiset, jotka kannattavat pääoman valtaa ja hyötyvät itsekin siitä, äänestävät kokoomusta, joka lupaa lisätä tämän ryhmän omaa etua.

Tilanteemme muistuttaa aikaa sata vuotta sitten, jolloin köyhällä kansalla ei ollut äänioikeutta eikä vaikutusvaltaa. Köyhä palvelija saatettiin myydä talon mukana kuten huonekalutkin. Huolimatta nykyisin valtavasta tiedon määrästä, kansalaisilla ei ole nykyisin perustavaa määrää tietoa pystyäkseen kumoamaan pääoman vallan. Kansalaiset uskovat valinnanvapauden muuttavan

heidät samanlaisiksi kuin kokoomuksen varakkaat äänestäjät. Huonekalusta rikkaaksi talolliseksi.

Ihmisen terveystalouden kolme pääpilariä ovat pätevystalouden olosuhteet, hoidon jatkuvuus sekä empatia/terapeuttisuus. Kokoomuksen valinnanvapausvalhe ei toteuta mitään näistä. Jopa yhdysvaltalainen Jeremy Sachs varoittaa suomalaisia SOTE-seikkailusta. Hänen mukaansa markkinat eivät sovellu terveystalouteen.

Markkinahenki sulkee pois empatian.

Avainsanat:

- Sipilän hallitus,
- Orpo,
- ylikansallisen pääoman valta,
- Sote,
- hallintarekisteri,
- taksit,
- militarismi,
- salattu ulkopoliittinen

Natsi-Saksa ja Natsi-Suomi ovat jälleen täällä

- Torstai 25.5.2017 klo 11:10
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Neuvostoliiton hajoaminen ja Saksojen yhdistyminen aloitti uuden natsismia muistuttavan aikakauden. Saksa ei aikaillut alkaessaan hamuta taloudellista hyötyä Yhdysvaltojen vanavedessä.

Yhdysvallat oli jo presidentti Reaganin aikana alkanut järjestelmällisen suunnitelman Jugoslavian hajottamiseksi ja Balkanin sotilaalliseksi valloittamiseksi. Se tarvitsi suunnitelman toimeenpanoon ikiaikaisen liittolaisensa Saksan tukea.

Yhdysvaltojen oikeistolaiset pääomapiirit olivat jo 1930-luvulla tukeneet Hitlerin aseistamista tämän suunnitellessa hyökkäystään Neuvostoliittoa vastaan ja laajempaa maailmanvalloitusta. Pääomapiirit pitivät maailmansotaa välttämättömänä USA:n talouslaman ratkaisemiseksi aseellisuuden avulla.

Toisen maailmansodan jälkeen Yhdysvaltoihin ja Kanadaan paenneet natsit keräsivät albaani-diasporan rinnalla rahaa tukeakseen Jugoslavian hajotusta. Toisen maailmansodan aikaiset natsi-liittolaiset Kroatia ja Saksa löysivät jälleen toisensa. ItäSaksan entisistä asevarastoista kuljetettiin aseita väkivaltaisesti Jugoslaviasta itsenäistymään pyrkivään Kroatiaan.

Saksa vaati EUta hyväksymään Kroatian itsenäisyyden 1992 siitä huolimatta, että maa oli ensimmäisten monipuoluevaalien jälkeen säätänyt rasistisen perustuslain, jossa aikaisemmin tasa-arvoiset serbit muutettiin toisen luokan kansalaisiksi. Sen lisäksi mitkään muutkaan itsenäistymisen edellytykset eivät olleet voimassa. On hyvä muistaa, että toisen maailmansodan aikana Saksa oli tukenut fasistisen Kroatian muodostumista. Kroatia sääti tuolloin lain, joka teki mahdolliseksi serbien kansanmurhan. Niin saksalaiset kuin kroaatit tappoivat yhteensä yli miljoona serbiä vain siksi, että he olivat serbejä.

Väkivaltaisesti, USA:n ja EU:n tuella suoritettujen Slovenian, Kroatian ja Bosnian itsenäistymisjulistusten ja tunnustamisten jälkeen seurasi uusi serbien kansanmurha, jossa Saksan rooli oli ratkaiseva.

Yhdysvallat aseisti kroaatteja ja Bosnian muslimeja yhdessä Osama bin Ladenin kanssa. Saksa tuki kroaatti-armeijan hyökkäystä Bosnian puolelle nujertamaan serbien vastarintaa. Kun Britannia olisi halunnut asettaa talouspakotteet Kroatialle tämän tunkeutumisen johdosta, Saksa esti sen.

Saksan sosialidemokraattisessa puolueessa tapahtui merkittävä muutos, joka vaikutti koko Euroopan tilanteeseen. Suuri osa Euroopan sosialidemokraattisista puolueista omaksui opportunistisen Britannian labourin johtajan Tony Blairin kolmannen linjan. Blair liittoutui Yhdysvaltojen presidentti Bill Clintonin kanssa Jugoslavian serbien lopullisessa murskaamisessa.

Tunnetun kaavan mukaan USA ja NATO-EU leimasivat propagandassaan serbien vaaleilla valitun johtajan Milosevicin Hitleriksi samoin kuin myöhemmin

Saddam Husseinin, Gaddafin, Assadin jne. jotta sotilaallinen hyökkäys saataisiin oikeutetuksi.

Bosnian serbien ja Serbian serbien puolustaessa perustuslaillisia oikeuksiaan USA:n ja EU:n tukemia jihadisteja ja albaaniterroristeja vastaan heidät demonisoitiin. Muslimi-kalifaattia rakentavan Bosnian presidentti Izetbegovicin tukena Sarajevossa oli yhdysvaltalainen kenraali John Galvin. Kroaattien ajaessa 250.000 serbiasukasta Kroatian Krajinasta, kroatian joukkoja oli kymmenen kuukauden ajan valmentanut yhdysvaltalaisen kenraaleiden MPRI organisaatio.

Sosialidemokraattisten EU-johtajien peruste sotatoimilleen oli "humanitaarinen interventio". Bill Clintonin ja Tony Blairin johdolla NATO ryhtyi haltuunotto-suunnitelmansa mukaan pommittamaan Jugoslavian hajotuksesta jäljelle jäänyttä osaa Serbian ja Montenegron muodostamaa Jugoslaviaa. Tavoitteena oli aikaisemmin toteutuneen Bosnian NATO-miehityksen lisäksi toteuttaa Kosovon miehitys ja myöhempi haltuunotto. Tämän saavuttamiseksi USA ja monet NATO-maat rahoittivat ja ohjasivat albaaniterroristien KLA-järjestöä, joka oli kunnostautunut elin- ja huumekaupassa ja joidenjohtaja oli Interpolin etsintäkuulutettujen listalla. KLA:n avulla lietsottiin sieppauksia ja murhia. Kun poliisi puuttui toimintaan syntyi "humanitaarinen ongelma".

Saksan sosialidemokraattien moraalinen kriisi kulminoitui tähän pommitukseen. Oscar Lafontaine, entinen puolueen puheenjohtaja ja ministeri, erosi hallituksesta vain pari päivää ennen pommitusten alkamista. Saksa osallistui perustuslakinsa vastaisesti pommituksiin. Huonoa omaatuntoa kuvaa se, että se keskeytti pommitukset vuorokauden ajaksi, joka oli toisen maailmansodan aikaisen Belgradin pommituksen vuosipäivä. Tuossa pommituksessa kuoli yhden päivän aikana 20.000 belgradilaista.

Saksa hyötyi Jugoslavian hajottamisesta taloudellisesti. Se on ostanut halvalla erityisesti Kroatian, mutta myös Serbian infrastruktuurin. Kroatian pankit, vakuutusliokset, hotellit jne ovat saksalaisomistuksessa. Myös serbit kuulevat uutisiaan saksalaisomistuksesta mediasta. Tony Blair toimii Serbian pääministerin neuvonantajana maan taivuttamiseksi ylikansallisen pääoman toimenpideohjelmaan.

Saksa on yhdistymisellään "ansainnut" natsirikosten unohduksen. Ei ole enää Neuvostoliittoa eikä DDRää muistuttamassa siitä kouriintuntuvasti.

Entä Suomi sitten. EUun liittymisen jälkeen Suomi on kokenut saman natsiajan unohduksen. Heti 1990-luvun alussa puolustusministeri Elisabeth Rehn palautti asekatkijoiden kunnian mikäli se koskaan oli hävinnytkään. Natsimielisinä kielletyt suojeluskunnat ja lotat nousivat uuteen arvoon samaan aikaan kun sisällissodan hävinneen osapuolen kunnia edelleen odottaa palautustaan. Marsalkka Mannerheimin rooli rasististen suomalaisten Itä-Karjalan keskitysleirien suunnittelijana, pystyttäjänä ja hallinnoijana painetaan villaisella.

Saksan johtaman EU:n uusi rooli antaa myös Suomelle mahdollisuuden toteuttaa osuuttaan uuden militarismiin pohjautuvan maailmanvalloituksen rattaana.

Kokoomuspuolue on ottanut ohjat niin ulko- kuin sisäpolitiikassa. Rauhaan ja yhteistyöhön uskonut presidentti Kekkonen piti kokoomusta vaarallisena Suomelle.

Suomen politiikassa tapahtui käänne Martti Ahtisaaren tultua valituksi presidentiksi. Hän edusti Yhdysvaltojen ja NATO:n myötäilyyn perustuvaa ”humanitaarista interventio”-politiikkaa. Hänen tuellaan sosialidemokraattinen puolueen moraali mureni. Mauno Koivisto oli selkeästi NATOa vastaan ja halusi hyvät suhteet Venäjään. Ahtisaari oli päinvastainen.

1930-luvulla sosialidemokraattinen puolue oli vastaavassa tilanteessa. Väinö Tannerin edustama osa tuki sotapropagandaa ja kehotti työväestöä liittymään suojeluskuntiin, järjestöön, joka vain pari vuosikymmentä aikaisemmin oli teloit-
tanut työväestöä tuhatmäärin.

Natsi-Saksan juutalaiset on korvattu venäläisillä. Militarismin voimistamiseksi tarvitaan vihollinen ja se on muovattu venäläisten rooliksi. Natsi-Saksan suurin uhrauksin voittanut moraaliltaan yliverinen kansa on leimattu halveksittavaksi joukoksi. Serbit olivat myös kansa, joka omalla taistelullaan voitti natsi-kroaatit ja saksalaiset toisen maailmansodan aikana.

Tämä uusi ”juutalaisten” joukko, venäläiset ja serbit, on saatu aikaan voimakkaalla propagandalla. Suomessa propagandaa hoitavat Helsingin Sanomat, Yle, Otava ja WSOY.

Yle on oikeistohallitusten vallassa ja todistettavasti lobbaukselle alttiina. Helsingin Sanomien historia pohjautuu sotavankitoimiston johtajaan Eljas Erkkoon, joka ennen talvisotaa ulko/puolustusministerinä neuvotteli Saksan ja Ison-Britannian sotilasjohdon sekä Pohjolan päämiesten ja ulkoministerien kanssa siitä, että Saksan hyökkäystä Neuvostoliittoon ei Suomen toimesta estettäisi.

Otava kustansi Mannerheimia ihannoivat muistelmat, jotka kirjoitti Ranskan ja USA:n tiedustelupalvelussa työskennellyt päämajan tiedustelu-upseeri Aladar Paasonen.

WSOY:n historiaan liittyy Valtiollisen poliisin johdossa toiminut Eino Suolahti, jota jyrkkyytensä johdosta kutsuttiin Eino veriseksi. Hän oli IKL:n fasis-
tisen isänmaallisen kansanliikkeen perustajia, Uuden Suomen johtokunnan jäsen ja sotien jälkeen hänen poikansa Eino E. Suolahti oli WSOY:n kirjallinen johtaja. Saksan keskitys- ja tuhoamisleirien organisoi-
ja Heinrich Himmler vietti kesäisiä päiviä heidän huvilallaan.

Suomen media ja kustannustoiminta on merkittävältä osin muovautunut EU:n edellyttämän uuden rasistisen natsiajan edistäjäksi. Venäläiset, uudet juutalaiset, ovat ilman todisteita syylliset milloin mihinkin keksittyyn epäkohtaan. Siten Suomen mediasta ja kirjallisuudesta on turha etsiä totuudenmukaista kuvaa Balkanin tilanteesta, Ukrainan vallankaappauksesta tai Syyrian konfliktista.

Natsiaikaa muistuttava joukkopsykoosi on valmis. Näen mielessäni käsivarret kohoamassa USA:n ja Saksan pääomapiirien vallan edellyttämään ojoon ylös

oikealle.

Tämä valta edellyttää sotia ja niiden aiheuttamaa kansainvaellusta. Tämän vaeluksen uhrit otetaan vauraaseen Eurooppaan, mutta heille maksetaan mitätöntä palkkaa. Sotien aiheuttama jihadismi otetaan vastaan pääomien tarpeiden sivutuotteena. Terroritekojen perusteella poliisien ja armeijoiden miesvahvuutta kasvatetaan. Näillä miesvahvuuksilla saadaan myös reiluja työoloja vaativat kansalaiset kuriin. Kyynelkaasulla, pampuilla pomminvarmoilla miehistönkuljetusajoneuvoilla.

Saksan ja Ruotsin hallitukset vaativat kansalaisia sopeutumaan uuteen todellisuuteen. Uuteen Saksaan, uuteen Ruotsiin. Se ei ole ainoastaan monikulttuurisuutta vaan sotien ja väkivallan hyväksymistä, armeijoiden läsnäoloa kaduilla ja lentokentillä. Uusi uljas aikausi on edessämme. Unohtakaamme empatia ja moraali. Pääoman tarpeet ovat omiamme tärkeämmät.

Avainsanat:

- natsi-Saksa,
- natsi-Suomi,
- Euroopan sosialidemokratia,
- Lafontaine,
- EU-jihadistit

Sotarikollinen sankarina - Suomen kansan historian raskas taakka

- Perjantai 2.6.2017 klo 18:24
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen tutkinut luovaa vuorovaikutusta koko elämäni ja kirjoittanut aiheesta kirjoja. Inhimillinen kasvu ja yhteisö sekä Ahdingossa luova lapsi ja nuori; tienviittoja kasvuun ovat tärkeimmät.

Jotta ihminen voi tuntea, minkälaisessa yhteiskunnassa hän elää hänen tulee tuntea itsensä. Kyky eläytyä toisten tilanteeseen paljastaa olosuhteet, joiden seurauksena omat ja tuon kanssaihminen mahdollisuudet elää ja selvitä paljastuvat. Mahdollisuus vaikuttaa omiin olosuhteisiin ja oikeudenmukaisuuden tunnistaminen asuinyhteisössä, valtiossa ja maailmassa vaikuttavat yksilön yksilölliseen ja yhteiskunnalliseen todellisuudentajuun.

Valitettavan usein, jo varhaislapsuudesta lähtien lapselle opetetaan mitä hänen tulee ajatella, sen sijaan, että hän voisi eläytymällä itse arvoida miltä asiat tuntuvat. Lapsi opii tottelemaan, jotta aikuiset osoittaisivat hyväksyvänsä lapsen, joka on täysin heistä riippuvainen.

Suomen sisällissota vuonna 1918, jossa nälän ja epäoikeudenmukaisen kohtelun alainen työväki joutui taistelemaan oikeuksistaan, jakoi kansan. Sodassa suojeluskunnista muodostettu porvarillisen hallituksen armeija yhdessä Saksan armeijan kanssa kukisti kapinaan nousseet työläiset.

Maan hallitus valitsi valkoisen armeijan johtoon Carl Gustaf Emil Mannerheimin, jolta puuttui lapsuudesta ja nuoruudesta lähtien eläytymiskyky ja oikeudentunto.

Hän oli tunettu ilkeydestä, valehtelusta, väkivaltaisuudesta veljeään ja koulutovereitaan kohtaan. Hänet erotettiin valmistavasta koulusta tappeluiden ja ikkunoiden rikkomisen takia. Hänet erotettiin kadettikoulusta valehtelun, koevilpin, röyhkeyden ja tovereiden pahoipitelyn takia. Hän mielisteli ihmisiä, joilta hän halusi jotakin, kuten rahaa sukulaisilta.

Opiskelu Pietarissa tyssäsi siihen, että hän ei läpäissyt sotilasakatemian pääsykokeissa. Komean ulkomuodon ja suhteiden avulla hän eteni kuitenkin urallaan. Hän meni naimisiin varakkaan pietarilaisen naisen kanssa, mutta tuhlassi tämän omaisuuden muutamassa vuodessa ja pari erosi. Hänet oli määrätty maksamaan vaimolleen ja kahdelle tyttärelleen elatusapua. Hän kuitenkin luonteelleen tyypillisesti mitään ilmoittamatta puolitti sen eikä vastannut vaimonsa kysymyksiin ennenkuin vaimo joutui kääntymään yhteisen ystävän puoleen, jotta tämän kautta saisi vastauksen. Vaimo joutui kulkemaan Pariisissa koko talven pelkkä kumisadetakki päällään kun ei ollut pystynyt lunastamaan ulsteriaan räätäiltä.

Sisällissodan päiväkäskyssä hän muun muassa vannoo valloittavansa Venäjän Karjalan. Hän antaa myös "ammutaan paikalla"- käskyn, jonka tulkittiin salli-

van mielivaltaiset teloitukset. Hänen itserakkautensa ylitti kaiken. Viipurissa valkoiset olivat koonneet kodeistaan parisataa venäjää puhuvaa siviiliä, kuljettaneet heidät kulkueena kaupungin läpi ja teloittaneet. Mannerheim suhtautui tähän raakaan joukkomurhaan piittaamattomasti ja vakavaan luonnehäiriöön viittaavalla asenteella.

Sisällissodan jälkeen Saksan miehitys kesti vain vuoden 1918 loppuun. Saksan keisarikunnan romahdettua Suomi joutui suuntautumaan vähemmän saksalaiseen hallintoon. Valtionhoitaja Svinhufvud ei voinut jatkaa tehtävässä liian saksalais-suuntautuneena. Vankiloissa oli kymmeniätuhansia työläisvankeja. Mannerheimilla ei ollut saksalaisystävyyden painolastia, joten hänen katsottiin sopivan valtiohoitajaksi. Valintaa ennen oli kuitenkin laadittava armahduslaki, jossa valkoisten mm. Mannerheimin rikokset mitätöitiin.

Valtionhoitaja Mannerheim toimi jälleen laeista ja oikeudesta piittaamatta. Hän salli heimosotureiden hyökätä Venäjän Karjalaan tavoitteenaan Pietarin valloitus ja valkoisen vallan palauttaminen Venäjälle.

Kesällä 1919 K. J. Ståhlberg tuli valituksi ensimmäiseksi tasavallan presidentiksi. Mannerheimin hävisi vaalin. Ståhlberg ei hyväksynyt heimosotaretkiä. Hänestä tuli oikeudentuntonsa ja määrätietoisuutensa vuoksi Mannerheimin tärkein vihollinen. Ståhlberg esti Mannerheimia muodostamasta suojeluskunnista omaa yksityistä armeijaansa.

Vaikka Mannerheimilla ei ollut virallista asemaa, hän pelasi täysillä verkostojensa avulla kulisseissa. Hän oli oikeusministeri Åkesonin hyvä ystävä. Åkesonin käskystä etsivä keskuspoliisi pidätti 3. elokuuta 1923 Suomen Työväenpuolueen johtajat ja koko eduskuntaryhmän kaikkiaan yli 200 ihmistä. Mitään todisteita valtiopetoksellisesta toiminnasta ei löytynyt.

Myöhemmin 1930 Lapuanliikkeen liepeillä toimivat Kai Donner, Rudolf Walden, Petter Forström muut vanhat aktivistit pyrkivät nostamaan Mannerheimin diktaattoriksi. Mannerheim antoi 30. syyskuuta julkilausuman: "Minä toivon, että jokainen, joka muistaa vuoden 1918, on antava tukensa näille epätsekkäille isänmaallisille pyrinnoille, jotka Lapuan liikkeen vaikutuksesta ovat päässeet julkiseen elämäämme vaikuttamaan."

Svinhufvud oli kutsunut, heti presidentiksi tultuaan, Mannerheimin uudistetun puolustusneuvoston puheenjohtajaksi. Tiivis yhteistyö saksalaisten kanssa jatkui koko 1930-luvun. Herman Göring, Gestapon perustaja, oli aloittanut toisina-jattelijoiden vangitsemiset ja heidän toimittamisensa keskitysleireihin. Göring kertoi Mannerheimille 1934 Saksan tulevista suunnitelmista. Hänelle kerrottiin myös tulevasta sodasta. Mannerheimille ilmeisesti annettiin lupaus siitä, että Saksa antaisi aseapua Suomelle, jos Neuvostoliitto hyökkäisi Suomeen.

Talvisodan alla Mannerheim oli myös määrännyt kaikkien poliittisesti epäluotettavien henkilöiden vangitsemisesta. 1930-luvulta vuoteen 1944 Suomessa vangittiin poliittisista syistä 4500 ihmistä. Pelkästään lokakuussa 1939 Valtiollinen poliisi vangitsi 272 ihmistä.

Talvisodassa Mannerheimin strategiana oli Leningradin ja Karjalan valtaus - ei Suomen puolustus. Hän pyrki varmistamaan Ruotsin ja Saksan tuen sotahankkeelle nk. "Pohjoismaisen yhteistyön" nimen alla.

Mannerheim liittoutui Saksan kanssa sotaan Neuvostoliittoa vastaan elokuussa 1940 presidentti Kallion selän takana. Seraavana päivänä hän sopi asiasta pääministeri Rytin kanssa. Ulkopoliitikasta vastaava presidentti sai tiedon asiasta vasta kymmenen päivää myöhemmin. Tiedon saatuaan presidentti Kallio sai järkytyksestä halvauskohtauksen. Hallituksen enemmistö sai tietää asiasta vasta 24.9.1940 Eduskunnalle ulkoministeri Witting kertoi asian vasta , kun saksalaiset olivat olleet maassa jo viikon.

Hitler oli tiedustellut suomalaisilta rajatoivomuksista. Yksi tiedustelun kohteista oli Mannerheim. Jos Neuvostoliitto tuhoutuisi täydellisesti rajan tulisi kulkea Äänisjärven itäpuolta Jäämereen.

Jatkosodan alkaessa heinäkuussa 1941 Mannerheim viittasi jälleen "Vapaussotaan 1918" ja kutsui suomalaisia "pyhään sotaan kansakuntamme vihollista vastaan" Suomen ja Itä-Karjalan vapauttamiseksi. Siten myös jatkosota oli talvisodan ohella valloitusota.

Mannerheim toimi valloitetun Neuvostoiiton Itä-Karjalan yksinomaisena johtajana. Hän johti niin sotilas- kuin siviilihallintoa koko miehityksen ajan 1941 - kesään 1944.

Mannerheim antoi heinäkuun 8. päivänä, jo ennen kuin Suomen armeija lähti liikkeelle, käskyn, jossa määrättiin Itä-Karjalasta vallattavien alueiden väestön käsittelystä. Sen mukaan venäläinen väestö oli vangittava ja toimitettava keskitysleireihin. Tarkoituksena oli Suomen kansaan elimellisesti liittyvän ja rodullisesti puhtaan kantaväestön luominen Itä-Karjalaan. Kansallinen karjalan kieltä puhuva väestö sai vihreän oleskeluluvan ja epäkansalliseen, venäjänkieliseen väestöön kuuluvat saivat punaisen oleskeluluvan. Kansallista väestöä oli 37 601 ja epäkasallista 49 295.

Miehitetty Itä-Karjala oli sotilashallinnon alainen, ja sen johtoon määrättiin suoraan päämajan alainen sotilashallintoesikunta. Ylipäällikön antamalla julistuksella 8.7.1941 kaikki rikokset sotatoimialueella määrättiin käsiteltäviksi satoimiyhtymien kenttäoikeuksissa.

Keskitysleireissä oli yhteensä 23 984 vangittua. Rakennuksia ympäröivät piikkilanka ja vartiotorit. Keskitysleireille sijoitetut olivat pääasiassa naisia, lapsia ja vanhuksia. Korkeimmillaan kuolleisuus oli kesällä 1942, jolloin se oli 400-500 henkilöä kuukaudessa. Kaikkiaan kuolleisuus Itä-Karjalan leireillä oli vuoden 1942 aikana 3516.

Puolustusvoimien hygieenikon T. W. Wartiovaaran mukaan juomaveden laatu todettiin bakteriologisissa tutkimuksissa ala-arvoiseksi. Samoin käymälät. Tärjottu ruoka oli ala-arvoista eikä siitä voinut saada riittävää määrää ravintoa. Tarttuvat taudit, nälkä ja rangaistuksina annetut pahoinpitelyt johtivat kuolemiin.

Paitsi Itä-Karjalan leirejä Mannerheimin ylipäällikkyydessä myös suomalaiset toisinajattelijat joutuivat vastaavanlaisille keskitysleireille tai asepalvelusta suorittamattomina etulinjaan tai miinanraivaajiksi.

Venäläisten sotavankien kohtelu oli omaa luokkaansa. Maailman tilastoissa on harvoja maita, joiden sotavankileireillä olisi menehtyneitä enemmän kuin Mannerheimin alaisilla leireillä. Lisäksi sotavangit luokiteltiin eri ryhmiin joista osa luovutettiin saksalaisille tietoisina siitä, että he joutuisivat välittömästi teloitetuiksi.

Mannerheimista sanotaan, että hän ei ollut natsi. Nimityksellä ei ole merkitystä sillä häntä ajoi voimakas ylemmydentunne ja tunneköyhyys. Hän oli rasisti. Hänen vihollisiaan olivat juutalaisbolsevikit, joiden kitkeminen juurineen oli hänen tavoitteensa.

Mannerheimin johdolla suomalaisiin iskostettiin Suur-Suomi aatetta ja venäläisvihaa, jotka antoivat sotapropagandan mukaan oikeutuksen äärimmäiseen epäinhimillisyyteen ja sotarikoksiin. Mannerheim ei joutunut Nürnbergin sotarikostuomioistuimeen eikä suomalaiseen sotasyylisyysoikeudenkäyntiin. Hän lähti Stalinin luvalla pois maasta lomalle Portugaliin samaan aikaan kun hänen alaisensa olivat syytettyinä sodasta vastuullisina tai asekatkennästä.

Mannerheim ei tuntenut rahtuakaan empatiaa lähimpiään, syytetyksi ja tuomituksi joutuneita upseereita kohtaan. Lojaliteettia hän tunsikin muun muassa saksalaista kenraali Erfurthia kohtaan, mikä ilmeni vierailukäynnillä tämän luona sodan runtelemassa Saksassa.

Hänet oli valittu presidentiksi siksi, että hänen johdolla suomalaiset voisivat alistua rauhaan kesällä 1944. Hän oli johtanut Suomen valloitusotaan, nyt hän oli ainoa henkilö, joka auktoriteetillaan voisi johtaa suomalaiset ulos siitä loukosta johon hän oli kansan johtanut.

Suomessa on ollut vaikutusvaltaisia poliittisia piirejä, jotka ovat käyttäneet Mannerheimista muodostettua sankarikuvaa omien tavoitteidensa apuna. Mannerheim ei astunut ulos aatelissäädyn luomasta kuplasta koskaan. Hän ei ymmärtänyt demokratiaa eikä ollut kiinnostunut ihmisoikeuksista. Hänelle sisällissodan punaiset olivat roistoja ja huligaaneja, joiden elämä ja kärsimykset olivat hänelle yhdentekeviä. Vielä viimeisinä elinpäivinäankin hän oli sitä mieltä, että punaisten saamat rangaistukset olivat liian lieviä.

Tämä Mannerheimin asenne on antanut tukea valkoisen Suomen historiankirjoitukselle ja valkoiselle sankaritarustolle. Se on tukenut oikeiston hegemoniaa ja estänyt punaisen osapuolen kohtelun ja oikeudettomuuden tuoman kärsimyksen käsittelyn maassamme.

Olen pyrkinyt kirjassani Lahtari, Punikki ja Teurastaja tuomaan yllä kuvaamiani seikkoja esiin perusteellisesti ja lähdeviitteillä varustettuna jotta kansalaisina voisitte kanssani miettiä, miten on mahdollista, että selkeästi sotarikoksiin syyllistynyt Mannerheim on nostettu suomalaiseksi sankarihahmoksi. Miksi

lapsille opetetaan ulkoa, ilman, että he tietävät minkälainen henkilö Mannerheim oli, ihaillemaan häntä?

Tässä on se vaara, että suomalaiset, jotka eivät havaitse Mannerheimin julmuutta, eivät havaitse myöskään Euroopan maissa nousevia julmia liikehdintöjä, joissa on sama rasistinen pohjavire kuin mikä Mannerheimilla oli.

Avainsanat:

- Mannerheimin keskitysleirit,
- Mannerheim,
- sotarikokset,
- rikosten peittely,
- empatian puute,
- sotapropaganda

Sipilän, Orpon ja Halla-ahon arvot

- Tiistai 13.6.2017 klo 11:37
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomi on herännyt mielenkiintoiseen arvokeskusteluun. Pääministeri Sipilä ja kokoomuksen valtiovarainministeri Orpo katsovat pitkin nenänvarttaan uutta perussuomalaisten puheenjohtajaa Jussi Halla-ahoa. He leimaavat Halla-ahon jyrkän ja halventavia ilmaisuja sisältävän maahanmuuttovastaisuuden rasismiksi, minkä seurauksena tämän henkilön johtamaa puoluetta ei voi pitää hallituksessa.

Katsotaanpa minkälaisia Sipilän ja Orpon arvot ovat. Asetetaan maahanmuuttajasanalan tilalle suomalaiset työttömät ja köyhät tai vaikkapa ammattiyhdistysliikkeessä aktiivisesti ihmisten oikeudenmukaista kohtelua ajavat henkilöt.

Ennen edellisiä eduskuntavaaleja Sipilä ja Orpo eivät paljastaneet puolueittensa aikeita peruuttaa suomalainen hyvinvointiyhteiskunta ja militarisoida Suomen ulkopoliittikka ja kansainväliset suhteet.

Nyt kokoomuksen ja Sipilän edustaman keskustan kärkihankkeina ovat sosiaali- ja terveydenhuollon yhtiöittäminen ja yksityistäminen kansainvälisten pääomasijoittajien saalistuskentäksi. Kansainvälisten normien mukaan erinomaisia tuloksia tuottava nykyinen terveydenhuollon organisaatio suunnitellaan purettavaksi ja korvattavaksi hypyllä suureen tuntemattomaan, jossa ainoa varma asia on se, että ahneus ja taloudellisen hyödyn tavoittelu terveyshyötyjen sijaan voittaa.

Sosiaalista oikeudenmukaisuutta edellyttävät puolueet ovat katsoneet perusterveydenhuollon vahvistamisen ja nykyisten organisaatioiden johtamisen laadun parantamisen luovan mahdollisuudet edullisen ja oikeudenmukaisesti kansalaisia palvelevan terveydenhuollon kehittämiseen.

Kokoomus on "valinnan vapaus" termillä harhauttanut kansalaiset luulemaan, että termi merkitsisi samaa kuin auton valinta - Audi tai BMW. Kokoomus ei kerro, että yksityisiin lääkärikeskuksiin hankitut kalliit laitteet ja henkilökunta edellyttävät käyttöä. Kalliita turhia - hienolta ja vapaalta vaikuttavia - tutkimuksia silmät hämmästyksestä pyöreänä käyttävä asiakas ei tiedä, että tutkimukset maksavat. Tähän mennessä terveydenhuoltoon varatut rahat eivät riitä kattamaan "valinnanvapautta". Sen sijaan tarvitaan asiakasmaksuja. Terveydenhuolto ei olekaan enää ilmaista, vaan karkaa köyhien ulottuvilta.

Kokoomuksen ja Sipilän keskustan arvomaailma hyväksyy Euroopan militarisoimisen hyvien naapuruussuhteiden rakentamisen sijaan. Ne hyväksyvät sodat taloudellisten voittojen saamisen välineenä. Sodat edellyttävät rasismia sotien kohteena olevia kansoja tai kansakuntien johtajia kohtaan. Johtajat ja heitä tukevat ryhmät on demonisoitava, jotta saadaan "moraalinen" oikeutus ryöstöretkeen, jonka perimmäisenä tarkoituksena on hyökkääjien saama taloudellinen hyöty.

Millä tavalla Belgradin laittomat pommitukset vuonna 1999 erosivat “kristalliyöstä”? Kristalliyössä natsit demonisoivat juutalaiset, tuhosivat heidän omaisuutensa ja vaativat juutalaiset maksamaan korvaukset. Natsit pitivät oikeana juutalaisten, serbien ja kommunistien tuhoamista ja heidän omaisuutensa konfiskoimista.

Jugoslavian valtion hajottaminen 1990-luvulla suoritettiin USA:n ja Saksan toimesta suunnitelmallisesti tarkoituksena ottaa Balkan haltuun, tuhon jälkeen ostaa infrastruktuuri halvalla ja siirtää USA:n ja Saksan pääomapiirin omistukseen. Päämäärään pääsemiseksi valtion perustuslakia ja demokratiaan suojelevat serbit oli jälleen demonisoitava. Läntisen valtamedian ja kansainvälisten poliittisten apurien avulla, mutta kansan hirvittävien kärsimysten jälkeen, suunnitelman katsottiin onnistuneen. Nobelin palkintoja jaettiin kaikille suunnitelmaan osallistuneille tahoille. EU:lle, Ahtisaarelle, Lääkärit ilman rajoja -järjestölle (jonka puheenjohtaja paistatteli päivää valokuvissa albaaniterroristien kanssa).

Jotta Nobelin palkintojen oikea osoite ja serbien pahuuden julistamisen oikeutus olisi pysyvä tarvitaan sotapropagandan jatkamista. Balkanilta EU-NATO ja Yhdysvallat siirtyivät töihin Irakiin, Georgiaan, Libyaan, Syyriaan, Ukrainaan ja moniin Afrikan maihin, joista ei viitsitä edes tiedottaa. Jokainen NATO-EU:n sota esitellään valtamediassa oikeutettuna, hyvän voittona pahasta.

Sotapropagandan seuraava vaihe on uhrien itseruuskinta. NATO-EU edellyttää, että pahaksi julistetut demonisoidut ryhmät ja valtiot myöntävät pahuutensa. Vasta tuon myöntämisen jälkeen investointeja tulee ja rahahanat aukeavat. Hyvänä esimerkkinä on Bosnian Srebrenican kansanmurha-myytti, joka on USA:n ja NATO-EU:n propagandan kantava voima.

USA ja NATO-EU ovat omalla kustannuksellaan pystyttäneet ihmisoikeustuomioistuimen Haagiin, jossa niiden itsensä palkkaamat tuomarit jakavat tuomioita. Perustuslakinsa ja kansainvälisten lakien mukaisesti maataan hajottamiselta puolustaneet kenraalit ovat syytettyinä. Kansainvälisten lakien perusteella laittomiin pommituksiin osallistuneet NATO- maiden kenraalit eivät ole syytettyjen penkillä. Arabimaista tuotettuja terroristeja rahoittaneet USA ja Kroatian neo-natseja aseistanut ja tukenut Saksa eivät ole syytettyjen penkillä.

Lukuisissa tutkimuksissa on todistettu, että mitään kansanmurhaa ei tapahtunut. Ei ole 8000 teloitettua muslimi-miestä ja poikaa. Siitä huolimatta Euroopan parlamentti edellyttää, että kukaan ei saa kieltää tuota myyttiä. Jopa Serbian parlamentin on ollut säädettävä laki, joka kieltää Srebrenican kansanmurhan kieltämisen. Siis julistaa USA:n ja NATO:n sotapropagandan edellyttävän serbien demonisoinnin olevan totta. Muuten Serbiaan ei tule investointeja, se ei voi liittyä EUhun ja sen on irrottauduttava ystävyysten Venäjän kanssa.

Sipilän keskustapuolue ja kokoomus jakavat NATO-EU:n arvot yhdessä tasavallan presidentin kanssa. Laittomat NATO-pommitukset milloin missäkin maassa, terroristien tukeminen (Afganistanissa, Libyassa, Syyriassa, Ukrainassa) omien taloudellisten tai poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi sopivat viralliselle Suomelle, niin hallitukselle kuin medialle.

Kuinka erilaiset Halla-Ahon arvot itse asiassa ovat näiden kansainväliset sodat ja militarismin hyväksyvien puolueiden arvoista? Halla-Aho näyttää vastustavan sotien seurauksena maahan tuotettavia pakolaisia. Saksassa pakolaisten odotetaan luovan mahdollisuuden vielä puolalaisia ja ukrainalaisiakin siirtotyöläisiä edullisemmalle työvoimalle, jota saadaan miljoonan hädänalaisen pakolaisen reservistä.

EU rakennettiin Yhdysvaltojen ja Euroopan pääomapiirien toiveiden mukaiseksi. Eriarvoisuuden kasvu, halpatyövoima ja terrorismi ovat seurausta ja hinta saaduista voitoista. Halla-Ahon sanavalinnat ovat vastenmielisiä, mutta ovatko arvot loppujen lopuksi epäinhimillisemmät kuin Sipilällä, Orpolla ja EU:n päättäjillä ylipäänsä?

Päätelkään jokainen itse!

Avainsanat:

- hallitus,
- perussuomalaiset,
- Sipilä,
- Orpo,
- Halla-aho,
- arvot,
- maahanmuuttajat,
- köyhien ihmisoikeudet,
- militarismi

Mikä mikä perustuslaillisuus?

Keskiviikko 21.6.2017 klo 10:48 - PirkkoTurpeinen-Saari

Suomessa ei ole juridiselta pohjalta toimivaa perustuslakituumioistuinta. Sen sijaan meillä on poliittinen, oikeistoenemmistöinen perustuslakivaliokunta tulkitsemassa lakien perustuslainmukaisuutta.

Helsingin Sanomat kuvaa tänään kokoomus-puolueen ongelmia sen pyrkiessä ajamaan läpi asiantuntijoiden kyseenalaistamaa "valinnan vapautta" sote-lakeihin.

Helsingin Sanomien mukaan kokoomuksen "Zyskovicilla on kolme päivää aikaa vakuuttaa muut valiokunnan jäsenet siitä, ettei perustuslaillisia esteitä ole."

"Kokoomuksessa harmitellaan ettei puolue aikoinaan ottanut vastaan perustuslakivaliokunnan puheenjohtajan paikkaa. Vahva kokoomuspuheenjohtaja olisi ehkä voinut vaikuttaa jollain tavalla valinnanvapaudesta käytävään keskusteluun."

"Vielä huhtikuussa pääministeri Sipilä (kesk) vakuutti, että soten valinnanvapauden perustuslailliset huolet on jo ratkaistu." "HS tietojen mukaan Sipilän väite perustui sosiaali- ja terveysministeriössä käytyihin keskusteluihin."

Kukapa muu kuin soten projektijohtaja Tuomas Pöysti kumppaneineen näitä keskusteluja käy sosiaali- ja terveysministeriössä. Hän on "käynyt valinnanvapauden ongelmia läpi perustuslakivaliokunnan asiantuntijoina käyttämien oikeustieteen professoreiden kanssa".

"Ilmeisesti esitettyjä varaumia ei ole kuitenkaan haluttu ottaa lakiesityksessä huomioon, koska professorien näkemät perustuslailliset ongelmat eivät ole kadonneet mihinkään."

Nyt kokoomus yrittää siis lisätä painetta perustuslakivaliokuntaan, jotta laki taipuisi kokoomuksen mieleiseksi.

Tuomas Pöystin rooli on mielenkiintoinen. Hän toimii ylikansallisten pääomapiirien toiveiden mukaisen sote-uudistuksen vauhdittajana. Pyrkiikö hän vaikuttamaan oikeusoppineisiin ministeriön keskusteluissa?

Kokoomuksen ja uusliberaalia keskustaa edustavien ministerien johtama hallitus ja kokoomuksesta peräisin oleva tasavallan presidentti ovat nimittäneet Tuomas Pöystin, ohi ministeriön alkuperäisen ehdotuksen oikeuskansleriksi, maan ylimmäksi lainvalvojaksi.

Oikeuskansleriksi nimitetty henkilö ei näe estettä sille, että hän pyrkii oikeusoppineiden arvostelusta huolimatta kirjoittamaan lain haluamaansa tai taustavaikuttajiensa haluamaan muotoon ehkä uskoen, että kokoomus Ben Zyskovicin avulla saa painostettua perustuslakivaliokunnan ruotuun.

Otettuaan vastaan oikeuskanslerin viran vuoden 2018 alussa on hän lakien perustuslaillisuuden ylin valvoja. Tasavallan presidentin esittelyissä hänen

ratkaisujansa valvovat hänen virkaan nimittäjensä, virkaan esittänyt hallitus ja sote-lakiin valinnanvapautta vaatinut ministeriryhmä.

Yli puolen vuoden ajan Suomi on ilman oikeuskansleria. Tuleva, virkaan jo nimitetty oikeuskansleri, valmistelee myöhemmin arvioitavakseen tulevaa lakia pyrkien vaikuttamaan sen läpimenoon.

Kuinka kauan kansa sietää tällaisen hallituksen ja hallintotavan menetelmiä? Hallitusfarssi oli vain yksi esimerkki tyydilajista, jossa “kaikki kelpaa, kunhan on silmälle siisti”. Sote- lain valmistelu on jo kuinka mones esimerkki demokratian ja perustuslaillisuuden toimimattomuudesta tämän hallituksen aikana.

Juridiselta pohjalta toimiva perustuslakituomioistuvin, poliittisista riskeistä huolimatta, olisi arvovaltaisempi toimintaympäristö nyt näkemämme arvottoman näytelmän sijaan.

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- perustuslakivaliokunta,
- Tuomas Pöysti,
- valinnanvapaus,
- Ben Zyskowitz,
- sote,
-

Yle:n ja HeSa:n kesäpropagandaa

- Keskiviikko 28.6.2017 klo 10:55
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien USA:n kirjeenvaihtaja Laura Saarikosken uutisoinnin on ilmeisesti myötäiltävä USA:n sotapropagandaa ehtona toimipaikassa pysymiselle. Mikään ei erota tämän päivän uutista "Obama tiesi Venäjän operaatiosta" propagandasta. Saarikosken tekstit ovat sotaisan Obaman puolustuspuheenvuoroja kauttaaltaan. Sivistynyt lennokkimurhaaja ja terroristien tukija saa Saarikosken hyväksynnän.

Menemättä tarkempaan Saarikosken tekstien totuudenvastaisuuteen otan vain joitakin esimerkkejä. "Obama ei antanut Ukrainalle aseita" ei pidä paikkaansa. Kongressi päätti antaa aseita nimenomaan fasistiselle Azovin pataljoonalle, muutamaa kuukautta aiemmin kieltäytyttyään siitä. Lisäksi Obama on myöntänyt USA:n osallistuneen Ukrainan vallankaappaukseen ja CIA:lla oli oma kerroksensa Ukrainan sisäministeriössä.

Ukrainan haltuunottoa oli valmisteltu USA/EU vaikuttajien kokouksessa Jaltalla mm. molempien Clintonien läsnäollessa syyskuussa 2013 oligarkki Pintchukin koolle kutsumassa kokouksessa, jonka osallistujaluetteloa en tässä kertaakaan enempää.

Ukrainan haltuunotto, jossa Suomen Olli Rehn EU:n laajentumis- ja talouskomissaarina oli vaikuttamassa varsin kielteisesti, olisi syytä raportoida suomalaisille yksityiskohtaisesti.

Saarikosken propaganda liittyy myös Syyriaan. Hän toteaa: "Kun Syyrian diktaattori Bashar al-Assad ylitti Obaman asettaman rajan ja käytti kemiallisia aseita, Obama ei tehnyt mitään, koska se olisi voinut vain pahentaa tilannetta." Tosiasiassa MIT, eräs maailman arvostetuimmista yliopistoista on tutkimuksessaan osoittanut, että kaasuisku ei voinut tulla hallituksen hallussa olevalta alueelta. Sen totesi jo tapahtuma aikaan Carla del Ponte, joka johti asiaa tutkivaa työryhmää.

Näiden valheiksi todettujen väitteiden jatkuva toistaminen ei muuta niitä totuuksiksi. Sen sijaan ne alentavat entisestään HeSa:n uskottavuutta.

Kesän alettua myös Yle jatkaa melko avuttomalta tuntuvaa Kokoomus/NATO-propagandaansa. Venäjän hävittäjien lentoa kansainvälisessä ilmatilassa kritisoidaan ja katsotaan, että näitä normaaleja lentoja on syytä käydä tunnistamassa. Miksi? Yle:n raportoinnin mukaan Venäjän saartaminen, sen oikeuksien kyseenalaistaminen kuten USA ja EU tekevät on myöskin Suomen hyväksyttävä toimintamalli. USA:n ja NATO:n ja aseellisuuden edun mukaiset kauhukuvat Venäjän milloin mistäkin aikeista halutaan uutisoida, jotta suomalaiset pelotetaan vaatisivat lisää kalliita hävittäjiä. Itsenäinen ajattelu halutaan estää pelon ja painostuksen vallatessa alaa.

Laura Saarikoskelle ja muille valtamedian propagandisteille suosittelisin Broadwaylla esitettävää Orwell 1984 näytelmää. Se kertoo dystopiasta, jossa kriittinen ajattelu on kielletty totalitaarisen hallinnon alla. Yhdysvaltojen sotilaallinen ja taloudellinen mielivaltaan perustuva maailmanjärjestys valtamedian lakeijoihin on juuri tällainen totalitarismi. Fasistien ja terroristien käyttäminen ehdottoman vallan saavuttamiseksi on muuttunut arkipäiväiseksi. Suunnitelmalliset Syyrian ja Jugoslavian murskaamiset USA ja Saksa etunenässä ovat karuja esimerkkejä siitä mihin suomalaisina EU:n tahdottomina jäseninä olemme alistuneet. Syyria-esimerkin voi luke blogistani otsikolla “Arrogantit Saksa ja USA nyt Syyrian kimpussa” 29.1.2016. Jugoslavian suunnitellun hajottamisen vuorostaan teoksestani “Lahtari, Punikki ja Teurastaja”.

Avainsanat:

- USA,
- Venäjä,
- Laura Saarikoski,
- Yle-uutiset,
- Itämeren turvallisuus,
- Orwellin 1984

Elämmekö inkvisition aikaa?

- Perjantai 14.7.2017 klo 12:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Läntisen valtamedian suosikkitunnukseksi on kohonnut totuuden jälkeinen aika ja valemediat. Näillä termeillä pyritään kuvaamaan todellisuus sellaisena, että aikaisempi mediatodellisuus olisi ollut totta ja vasta nyt mm. verkkomedioiden aikana olisi siirrytty totuuden jälkeiseen aikaan.

Srebrenica- myytti, tarina 8000 serbien tappamasta muslimi-miehestä ja -pojasta Srebrenican kaupungissa Bosniassa on saanut ikonisen roolin. Tapahtumaa edellytetään USA:n ja NATO-EU:n toimesta kutsuttavan kansanmurhaksi.

Srebrenica- myytti kuten vastaavat Markala-torin räjäytykset, leipäjono-pommit, Racakin "joukkomurha", Goutan kaasuiskut ja muut Syyrian "hallituksen kaasuiskut" ovat osa provokaatioiden jatkumoa, jolla taloudellista ja sotilaallista valtaansa laajentamaan pyrkivät USA ja Eurooppa- Saksa etunenässä ovat pyrkineet median avulla levittämään kauhua tavallisiin kansalaisiin. Provokaatioiden laajamittaisella disinformaatiolla on päästy ylläpitämään käsitystä oikeassa olevasta, demokratiaa edistämään pyrkivästä USA:sta ja EU:sta.

Eläkkeelle jääneet UNPROFORin eräät totuutta rakastavat kenraalit ovat julkaisseet muistelmansa kuten portugalilainen Martins Branco. Hän toimi UNPROFORIN varajohtajana Zagrebissa 1994 - 1996. Jo varhain hän kyseenalaisti Srebrenica-myytin, mutta viimein eläkkeelle jäätyään hän kirjoitti muistelmansa.

Srebrenica-myytti rakennettiin jo ennen kuin tiedettiin mitä kaupungissa oli tapahtunut Bosnian serbi-armeijan laskeutuessa kukkuloilta kaupunkiin kohtaat- matta käytännössä minkäänlaista vastarintaa kalifaattia rakentavan muslimi-armeijan taholta. Yhdysvallat tarvitsi huomion kiinnittämistä pois omien kenraaliensa kouluttamasta kroaattiarmeijasta, joka pari viikkoa myöhemmin ajoi 250.000 serbiä pommitusten ja tykkitulen saattelemana Kroatian alueella olevalta kotiseudultaan.

Balkanilla sijaistevan Jugoslavian hajottaminen oli USA:n eri presidenttien pitkäaikainen suunnitelma. Kannoksi kaskessa osoittautuivat serbit. Toisessa maailmansodassa fasistinen, Suomenkin tunnustama Kroatia oli säätänyt lain serbien kansanmurhasta. Nämä keskitysleireissä kohtalonsa kohdanneet serbit eivät halunneet uudestaan alistua joukkotuhon kohteeksi, mitä demokraattisen ja eri etnisiä ryhmiä tasa-arvoisesti kohtelevan Jugoslavian hajottaminen sodalla merkitsi.

Bill Clinton, Yhdysvaltojen presidentti, todistetusti aseisti ja rahoitti Kroatiaan 1990-luvulla palanneita neo-natseja ja kalifaattia Balkanille vaativia muslimeja. 2/3 aseista ja tuesta meni kroaateille ja 1/3 muslimi-presidentti Izetbegovicille.

Bill Clintonin rooli kulminoitui Belgradin NATO-pommituksiin ja totaalisen

ympäristötuhon aiheuttamiseen Serbiaan ja Montenegroon, yhdessä Tony Blairin kanssa.

Yhdysvallat koki Saksan saaneen Slovenian ja Kroatian infrastruktuuri haltuunsa. Se halusi itse Bosnian ja vähintäänkin Serbian Kosovon sotilaalliseen hallintaansa. Jälleenrakennus loi mahdollisuuksia monille yhdysvaltalaisille yrityksille, joista osa oli hyvin lähellä Clintonia.

Miksi nykytodellisuus muistuttaa inkvisitiota?

Jugoslavian väkivaltaisen haltuunoton jälkeen USA:lle, Britannialle ja Saksalle on langennut tehtäväksi muuttaa propagandan avulla todellisuus sellaiseksi, että syyllisiä kaaokseen ovatkin maatan puolustaneet serbikenraalit.

Srebrenican tapahtumista on jo riittävästi tietoja ja todisteita, jotka osoittavat, että mitään kansanmurhaa ei tapahtunut. Kirjassani Lahtari, Punikki ja Teurastaja kuvaan kuinka monta teloitettua on osoitettu olleen, kuinka monta henkilöä kaatui taisteluissa 60km:n matkalla Srebrenicasta Tuzlaan, ja mikä oli kuolinsyy. Kuinka monta serbi-siviiliä kalifaattia rakentava osin Lähi-Idästä koottu, kauloja katkova muslimi-armeija oli Srebrenicasta käsin (joka siis ei ollut demilitarisoitu) tappanut.

Faktoista huolimatta, inkvisition tyyliin, jokaista joka katsoo, että Srebrenica-myytti ei pidä paikkaansa, on rangaistava. USA edellytti Serbian parlamentin säätävän lain, jonka mukaan Srebrenica-kansanmurhamyytin kieltäminen on rangaistavaa.

Nyt Iso-Britannia tukee Clintonia ja Saksan ulkopoliittista johtoa vaatimalla YK:n turvaneuvostoa julistamaan Srebrenican kansanmurhan kieltämisen kielteyksi.

Marcus Papadopoulos tapasi Britannian työväenpuolueen puheenjohtajan Jeremy Corbynin pizzalla. Seuraavana päivänä Britanien tabloidit repivät otsikoita tyyliin "Corbyn on tavannut Srebrenican kansanmurhan kieltäjän, Assadin tukijan pizzalla"!

Miksi totuus on vaarallista? Tony Blairin Irakin sotaan liittyviä sotarikoksia tutkitaan Britannian korkeimmassa oikeudessa. Ei ole kuin hyppäys siihen, että myös hänen yhdessä Clintonin kanssa suorittama Jugoslavian tuho tulisi tutkittavaksi. Eläkkeelle pääsevät, moraalinsa säilyttäneet upseerit saattavat tukea jo tietonsa antaneita CIA:n entisiä agenteja kuten Robert Baeria, jotka kirjoissaan ovat kuvanneet mitä Balkanilla todella tapahtui 1990-luvulla.

Yhdysvaltojen valtamedian, jota Suomen media kuuliaisesti myötäilee, ongelmaksi on muodostunut se, että totuuden jälkeiseksi ajaksi väitetty aika onkin totuuden paljastumisen aika. Clintonien mafian kaltainen valta mediaan on muuttunut kouristuksenomaiseksi.

Bill Clinton henkilökohtaisesti rahoitti juuri niitä jihadistiteja, joista eräät lensivät myös WTC-torneihin New Yorkissa. Mohamed Atta oli yksi näistä. Osama bin Laden ja Clinton rahoittivat ja aseistivat samoja joukkoja. Ei ole siksi ihme, että

Hillary Clinton oli pyörtyä 9/11 muistotilaisuudessa presidentinvaalikampanjan aikana. Jos samaan aikaan tiedostaa miehensä ja omankin osuutensa tähän tuhoon, on aika voida pahoin.

Clinton-säätiön rahoitus on myös mielenkiintoinen. Vuonna 2015 Ukraina oli sen suurin lahjoittaja. Ottaen huomioon, että molemmat Clintonit osallistuivat Jaltalla syyskuussa 2013 suureen EU-vaikuttajien ja Yhdysvaltojen kerman Ukrainan haltuunottoa käsittelevään euforiseen kokoukseen (The Economist), Hillary Clintonin, oletetun tulevan presidentin osuus Ukrainan tapahtumien taustapelissä ei ole vähäinen.

Suomen mediaa seuraamalla ei tiedä Suomen ja Saksan ulkoministeriöiden osuutta Racakin tapahtumien peittelyssä, jolloin totuuden peittäminen teki mahdolliseksi pommitusten aloittamisen. Emme myöskään tiedä Suomen osuutta Kosovon "itsenäistämässä", Ukrainan EU-lähentymissopimuksen epäonnistuneessa läpiviemisessä tai Kreikan kriisin hoitamisessa. Suomen media palvelee Yhdysvaltojen ja NATO-EU:n valtapoliittisia tavoitteita, joilla ei ole mitään tekemistä demokratian tai kansanvallan kanssa.

Suomen nykyinen hallitus on kiihtyvään tahtiin purkamassa kansanvaltaista demokratiaa ja perustuslaillisuutta. Se toimii siirtomaaisäntänsä kuuliaisena palvelijana. Totuus on muodostumassa yhtä vaaralliseksi kuin inkvisition aikana. Tuolloin ihmiset epätoivoissaan pelkäsivät inkvisition vallan olevan ikuinen.

Avainsanat:

- Clintonilainen valtamedia,
- valemedia,
- Srebrenica,
- Corbyn,
- Papadopoulos,
-

Hyvää itsenäisyyspäivää 18.7.!

- Tiistai 18.7.2017 klo 11:26
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen eduskunta julisti Suomen eduskunnan korkeimman vallan haltijaksi ja itsenäiseksi 18.7. 1917. Eduskunta oli sosialidemokraattienemmistöinen, puhemiehenään sosialidemokraattisen puolueen puheenjohtaja Kullervo Manner.

Päätöstä tuki 136 edustajaa ja 55 vastusti sitä.

Eduskunta oli päättänyt ensimmäisessä käsittelyssä myös kunnallislain (osalla kansasta ei ollut kunnallista äänioikeutta) ja kahdeksantuntisesta työpäivästä. Yleisen kunnallisen äänioikeuden ikäraja laskettiin 20 vuoteen. Päätökseksi tulemiseen olisi edellytetty toista ja kolmatta eduskunnan käsittelyä.

Itsenäisyyspäätöksen jälkeen riemu eduskunnassa oli valtava. Edustaja Lucina Hagman ehdotti puhemiehelle, että yhdyttäisiin kolminkertaiseen eläköön-huutoon vapaalle Suomelle, ja että myös yleisö voisi siihen yhtyä. Eduskunnan jäsenet ja lehteriyleisö yhtyivät eläköön-huutoon voimakkaasti.

Demokratian ja kansalaisoikeuksien voimistuminen ei tyydyttänyt äänestyskässä häviölle jääneiden porvarillisten edustajien toiveita. He ryhtyivät toimimaan. Ernst Nevanlinna otti yhteyttä ministerivaltiosihteeri Carl Enckeliin Pietariin. Pienen porvariryhmän painostuksesta, mutta myös ilmeisesti omasta vakaumuksestaan tämä halusi pysäyttää demokratisoitumis- ja itsenäistymisprosessin Suomessa. Enckell taivutti Venäjän väliaikaisen hallituksen hajottamaan Suomen eduskunnan, siitä huolimatta, että eduskunta oli juuri julistautunut riippumattomaksi Venäjästä. Tämä toimi täytti porvarillisen vallankaappauksen tunnusmerkit.

Eduskunta oli päättänyt, että se ei enää alista päätöstä Venäjän hallitukselle, vaan antaa sen ainoastaan tiedoksi. Enckell ja Venäjän väliaikainen hallitus eivät tästä piitanneet vaan Venäjän hallitus lisäsi sotajoukkojen määrää Helsingissä ja lopuksi sinetöi Heimolan (eduskunnan) ulko-ovet.

Osa sosialidemokraateista piti hajotettua eduskuntaa laillisena, joten uusiin vaaleihin valmistautuminen oli kaksijakoista. Porvarilliset puolueet muodostivat vaaliliitot ja saivatkin kaadettua eduskunnan sosialidemokraattisen enemmistön.

Tällainen mielivaltainen toiminta maassa, jossa suuri osa kansaa kärsi epäoikeudenmukaista, lähes feodaalista kohtelua, mutta myös nälkää, oli omiaan voimistamaan vastakkainasettelua.

Syksy 1917 oli Suomessa kaoottinen. Maalaisliiton alkiolaisen siiven avulla vallankaappaus ei johtanut monarkistiseen hallintoon vaan päättyi siihen, kuten valtalaissa, että eduskunta oli Suomessa korkeimman vallan haltija.

Odotettiin mahdollista saksalaisten maihinnousua. Venäjällä bolsevikit ottivat vallan ja solmivat aselevon Brest-Litovskissa. Nyt porvarienemmistöinen

eduskunta antoi itsenäisyysjulistuksen, mutta välittömästi alkoivat eduskunnassa myös kiireiset valmistelut suojeluskunnista muodostettavan porvarillisen armeijan perustamiseksi 11.1.1918.

Venäjä ilmoitti, että se ei tule puuttumaan Suomen sisäisiin asioihin, vaan vetää kaikki joukkonsa niin pian kuin on mahdollista, jäiden lähdettyä. Tästä huolimatta Mannerheim alkoi omavaltaisesti riisua venäläisiä aseista väittäen suomalaisille nyt taisteltavan venäläisiä vastaan. Tosiasiassa tavoitteena oli Itä-Karjalan valtaus. Suomalaiset työläiset rinnastettiin bolsevikkeihin ja Mannerheim aloitti heidän tappamisensa. "Ammutaan paikalla" oli kuuluisa päiväkäsky, joka mahdollisti suomalaisten työläisten joukkomurhan ja keräämisen vuosikausiksi vankileireille.

Valtalain ja Suomen itsenäisyyden kohtalo, pienen porvarillisen vähemmistöryhmän toimesta tulee väkisinkin mieleen tämän päivän eduskunnan asemaa ja valtaa tarkastellessa. Suomi liitettiin NATO:n isäntämaasopimukseen porvarillisen presidentin ja hänen kanssaan yhteistyössä toimivan muutaman ministerin avulla. Sopimusta ei ollut eduskunnan saatavilla eikä sitä edes ollut käännetty suomeksi. Ruotsissa edellytettiin eduskuntakäsittelyä vastaavassa tilanteessa.

Sote-lakia yritetään ajaa läpi perustuslain vastaisin sisällöin presidentin valitessa oikeuskansleriksi perustuslakiasiantuntijan sijasta henkilön, joka on valmistellut ja esitellyt hallitukselle tämän perustuslain vastaisia pykälä sisältävän lakiehdotuksen. Virassaan oikeuskanslerin odotetaan käsittelevän omien lakipykäliensä lainmukaisuutta kokoomuspuolueen ja kokoomuspresidentin edellyttämällä tavalla.

Vallankäytössään Suomen porvaristo on tukeutunut ylikansallisiin vaikuttajiin. Sata vuotta sitten ensimmäisen itsenäistymisen yhteydessä käytettiin porvarillista Venäjää ja Venäjän armeijaa pitämään kurissa demokratiaa ja ihmisoikeuksia vaativia suomalaisia työläisiä. Kun porvarillinen suojeluskunta-armeija talvella 1918 yhdessä Saksan armeijan kanssa löi sisällissodassa/ kapinassa Suomen työläiset, sanottiin demokratian voittaneen kun tosiasiassa laittomuus, vankileirit, teloitukset, porvarillinen työeduskunta ja Saksan miehitys vallitsivat.

Sata vuotta myöhemmin porvarilliset voimat ja ylikansallisten yritysten lobbarit ovat ottaneet tuekseen rankaisemattomuuden periaatteesta nauttivan USA- ja Saksa-johtoisen NATO-armeijan. Päämääränä on huolehtia, että porvarillinen NATO-propaganda ja -media kuvaavat ylikansallisen laittomuuden laillisuudeksi ja Suomen "hyvinvoinnin" edellytykseksi. Ylikansallisella medialla on rahaeliitin tuki. Se joutuu toimimaan sen ehdoilla, mutta myös sen hyväksi. Ylikansalliset, miljoonia uhreja vaativat sodat ovat median leipää, eivät rauha ja demokratia. Tavalla tai toisella itsenäinen ajattelu on saatava häviämään. Ihmisten suojele väkivallalta on saatava näyttämään tuomittavalta silloin, kun mainostoimistot niin edellyttävät. Oikeudenmukaisuus, ilmainen terveydenhuolto, koulutus ja uskonnonvapaus on tuomittava, silloin kun niitä ylläpitävät maat toimivat NATO-maiden taloudellisia etuja vastaan.

Ylikansallinen Suomi on muttunut isäntiensä kaltaiseksi. NATO ja Sote purkavat

oikeusturvaa, mutta vallanpitäjät haluavat näin olevan.

Avainsanat:

- Suomen itsenäisyysjulistus 18.7.1917,
- sisällissodan siemenet,
- porvarillinen vallankaappaus,
- presidentti Niinistö

Sipilän hallitus määrittelee valeuutiset ja luotettavat suomalaiset

- Keskiviikko 2.8.2017 klo 13:55
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Valtioneuvoston tiedottaja Markku Mantila esiintyi eilen Yle:n Päivän kasvo-ohjelmassa otsikkonaan “Venäjän propaganda”. Keskustelu aloitettiin Ilta-Sanomissa esitetystä tiedosta, jonka mukaan Venäjän televisiossa olisi väitetty Suomen laukaisseen talvisodan aloittaneet Mainilan laukaukset. Tästä aiheesta siirryttiin nopeasti Ukrainan kriisiin. Mantila vetosi suomalaisten korkeaan koulutustasoon, jonka perusteella hän uskoi suomalaisten olevan vastustuskykyisiä Venäjän propagandalle eikä pitänyt todennäköisenä, että suomalaiset uskoisivat valeuutisiin. Hän otti esiin päinvastaisena esimerkkinä Tsekin, jossa suoritettussa kyselyssä osa kansalaisista pitää todennäköisenä USA:n ja NATOn sekaantumista Ukrainan kriisin aloittamiseen, joka siis hänen mielestään on valeuutinen.

Edellämainitusta on pääteltävissä, että usko siihen kuka aloitti Ukrainan vallankaappauksen jakaa Sipilän hallituksen mielestä kansalaiset tosiasioita uskoviin ja valeuutisia uskoviin.

Markku Mantila valtioneuvoston tiedottajana ei voi puhua omiaan, vaan hän puhuu sitä, mitä valtioneuvosto haluaa hänen puhuvan.

Tämä selkeä ulostulo antaa selityksen sille, miksi presidentti Niinistö kerta toisensa jälkeen sanoo olevansa presidentti Putinin kanssa eri mieltä, mutta keskustelewansa tältä pohjalta.

Tosiasioiden pohjalta asioita tarkastelevat kansalaiset eivät alistu helposti tähän diktatoriseen Sipilän hallituksen ja Yle:n piirtämään jakoon. Emme elä enää toisen maailmansodan aikaa, jolloin SAT/VIA järjestö huolehti muun sensuurin kera siitä, että suomalaiset saivat vain yhtä totuutta. Sodan päätyttyä jokaiseen suomalaiseen kylään ulottunut urkinta ja mielipiteenmuokkausjärjestö lopetettiin ja siihen liittyvät paperit tuhottiin kuten kaikki muutkin Mannerheimin ja sodan johdon arkistot.

Tämän arkistojen tuhon jälkeen valkoisen Suomen on ollut helppoa rakentaa historiansa haluamukseen sankaritarinaksi muistelmien ja sotapropagandaa sisältävien dokumenttien varaan.

Pääasiallisesti yhdysvaltalaisista ja kanadalaisista lähteistä piirtyy toisenlainen kuvan Ukrainan vallankaappauksesta. Sitähän oli valmisteltu vuosikausia aivan tyypillisellä kaavalla. Tällä kertaa mainostoimisto Hill& Knowlton huolehti propagandasta. Kuten yleensä värivallankumouksissa, alunperin Jugoslavialainen Otpor järjestö (Yhdysvaltalaisen Stratforin kanssa yhteistyössä) Popov-johtajansa johdolla organisoitui kansalaisten kanssa, jotka olivat perustellusti tyytymättömiä korruptioon ja oligarkien valtaan. Näiden tyytymättömien ihmisten toiminta oli helppo kanavoida hallitusta ja presidenttiä vastaan, joka viivytteli EU:n lähentymissopimuksen solmimisessa perustellen sitä taloudellisella

mahdottomuudella.

Valtioiden tasolla USA, EU ja NATO painoivat päälle, kukin omista intresseistään käsin. NATO:n intresseissä oli laajentua Ukrainaan vaikka 70 % ukrainalaisista vastusti NATOa. USA:n intresseissä oli paitsi sotilaallinen "miehitys" myös taloudellinen -osuus maataloudessa, jonka GMO viljelyyn Soros oli varannut miljardin sekä liuskekaasutuotannossa.

EU halusi palvella USA:n tarpeita tietoisena Ukrainan syvistä taloudellisista, kulttuurisista ja kielellisistä siteistä Venäjään. EU:n lähentymissopimuksen ensimmäiset artikkelit ovat sotilaallisia, joten EU pakotti neuvotteluissa Ukrainan sitoutumaan myös sotilaallisesti Venäjälle vihamieliseen NATO:on.

Suomalaisille huomionarvoinen asia on se, että keskustapuoluelainen EU- komissaari Olli Rehn aloitti Ukrainan laajentumisneuvottelut ja oli talouskomissaarinakin täysin selvillä kiireisen liittymisaikataulun riskeistä.

Ehkä kuvaavinta tässä USA-NATO/EU projektissa oli se, että vallankaappauksia valmisteltiin niin avoimesti. Ukrainalainen oligarkki Pintschuk oli kutsunut koolle Jaltalle laajan kokouksen valmistelemaan Ukrainan haltuunoton yksityiskohtia syyskuussa 2013. Paikalla olivat molemmat Clintonit, Hillary ja Bill (eikä turhaan, Ukraina oli Clintonin säätiön suurin lahjoittaja 2015), entinen CIA:n johtaja David Petraeus, entinen Yhdysvaltojen valtiovarainministeri Lawrence Summers (joka piti esitelmän liuskekaasusta) entinen maailmanpankin johtaja Robert Zoelich, Ruotsin silloinen ulkoministeri Carl Bild, Israelin presidentti Shimon Peres, Tony Blair, Gerhard Schroeder, Dominique Strauss Kahn, Italian entinen pääministeri Mario Monti, Liettuan presidentti Dalia Grybauskaitė, Puolan silloinen ulkoministeri Radek Sikorski, presidentti Victor Janukovich (joka ei siis vastustanut EU-lähentymistä, vaan sen aikataulua) ja Petro Poroshenko sekä Yhdysvaltojen entinen energiaministeri Bill Richardson. Tämä vallalla varustettu joukko kävi paikallaolleiden mukaan (The Economist) euforista keskustelua maan jakamisesta (kuten samojen henkilöiden toimesta aikoinaan Jugoslavian saaliin- jaosta).

On selvää, että tässä kokouksessa osanottajat sitoutettiin yhteiseen päämäärään. Clinton, Schroeder, Blair, Bild, jokaisella heistä oli ollut merkittävä rooli Jugoslavian pommituksissa, valtiojohdon demonisoinnissa ja suunnitelmallisen tuhon peittelyssä. Heidän omaatuntoaan ei vaivannut yhden uuden valtion haltuunotto ja miehitys NATO:n tukemilla neo-fasistijoukkioilla.

Varsinaisesta kymmeniä ihmisiä Maidanilla tappaneesta joukosta on runsaasti videokuvaa ja todisteita. Laajin tieteellisessä kongressissa Ottawan yliopistossa 1.10. 2014 esitetty ja Annual Meeting of American Political Science Association kokouksessa San Franciscossa 3-6-9. 2015 esitetty julkaisu on nimeltään "The "Snipers' Massacre" on the Maidan in Ukraine. tekijänä Ivan Katchanovski, PhD. Tutkimus käsittää 79 sivua. Siinä kuvataan valokuvienkin avulla, mistä ja kenen hallussa olevista rakennuksista tarkka-ampujat ampuivat ja keitä.

Sipilän hallitus edellyttää suomalaisten uskon, että USA/NATO/EU ei ollut

vaikuttamassa Ukrainan vallankaappaukseen.

Suomalaiset eivät saa uskoa, että USA valitsi uudet vallankaappausjohtajat valitsemansa pääministeri Jatsenjakin avulla- tilapäisen presidentin, pääministerin, yhdysvaltalaisen valtiovarainministerin, liettualaisen talousministerin, georgialaisen sosiaali- ja terveysministerin. Suomalaiset eivät saa uskoa tietoja, joiden mukaan senaattori Mc Cain ja Victoria Nuland vierailivat usein valvontakäynneillä Ukrainassa, varapresidentti Biden kävi henkiökohtaisesti paikalla Ukrainan parlamentissa antamassa ohjeita ja hänen poikansa Hunter valittiin Ukrainan suurimman yksityisen energiayhtiön hallitukseen.

Suomalaiset eivät saa uskoa sitä, että Ukrainan sota alkoi tilapäisen vallankaappaushallituksen julistamalla ”terrorisminvastaisen” sodanjulistuksella, jota edelsi venäjänkielen aseman lopettaminen virallisena kielenä (vaikka puolet väestöstä puhuu sitä äidinkielenään ja lähes kaikki osaavat sitä), merkittävää kannatusta, myös parlamentissa edustaneen kommunistisen puolueen kieltämisellä, pankkitoiminnan ja sosiaaliturvan, myös eläkkeiden lopettamisella Itä-Ukrainasta sekä hyökkäyksellä juutalaisia vastaan ja antisemitismillä.

Yle:n televisio- ja radio-ohjelmat antavat kattavan mahdollisuuden hallituksen harhaanjohtavien käsitysten levittämisen. En ole nähnyt yhtä ainoata ohjelmaa, jossa Ukrainan tapahtumia olisi käsitelty yksityiskohtia eritellen, Syyriasta puhumattakaan. Hallituksen ja tasavallan presidentin kehittäessä ulkopoliittikkaansa Markku Mantilan kuvaileman kehikon pohjalta ajaudumme katastrofiin.

Suomalaiset on historian aikana pystytty ohjailemaan sotaan myönteisesti suhtautuvaksi ehjäksi kansakunnaksi. Mannerheim valmistautui talvisotaan huolellisesti ja ohjasi yleisen mielipiteen tukemaan elämänikäistä haluaan valloittaa Itä-Karjala. Mainilan laukaukset olivat yhdentekeviä kokonaisuudessa. Myös jatkosotaan ryntääminen oli näyteltävä hyökkäyksen uhriksi joutuneen maan puolustussotana.

Avainsanat:

- Sipilän hallitus,
- Markku Mantila,
- valeutiset,
- Mainilan laukaukset,
- Ukraina,
- USA,
- NATO

Suomen media, poliittinen johto ja natsismi

- Perjantai 18.8.2017 klo 11:52
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen media on herännyt USA:n natsismin kauhisteluun. Miksi nyt?

Suomen media ei herännyt silloin kun Fasistisen Kroatian ja Saksan natsit laativat lait, joilla juutalaiset ja serbit saatiin tappaa 1941.

Kun Yhdysvaltojen ja Saksan suurvaltapoliittiset edut edellyttivät serbienemmistöisen Jugoslavian haltuunottoa ja hajottamista, serbien tappaminen ja juutalaisten vaino tuli vuonna 1991 jälleen ajankohtaiseksi.

Yhdysvalloista ja Kanadasta turvapaikan saaneet toisen maailmansodan aikaiset natsit ja heidän jälkeläisensä palasivat tuolloin Balkanille. Kroatiaan laadittiin rasistinen perustuslaki ja presidentti Bill Clinton järjesti Kroatian natsseille ja Bosnian jihadistipresidentti Izetbegovicille aseapua yhdessä Osama bin Ladenin kanssa. Kroatian puolustusministeriksi oli nimitetty Kanadasta palannut natsi Gojko Suzak.

Saksa hyötyi natsien tukemisesta. Se sai sodan jälkeen haltuunsa Kroatian hotellit, vakuutuslaitokset, pankit. Clintonin USA saavutti sotilaspoliittiset tavoitteet Bosnian miehityksellä ja myöhemmin Jugoslavian pommituksilla.

Suomen media vaikenä kaikesta tästä ja suomalaiset diplomaatit edistivät Saksan ja USA:n pyrkimyksiä. Oltiinhan pääsemässä kaikkien niiden pöytien alle, joissa asioista päätetään (Paavo Haavikko).

Demokraatti-presidentti Obama Clintoneiden tuella edisti Saksan kanssa Ukrainan vallankaappausta, josta Suomessa ei saa puhua. Vallankaappaus tapahtui yhteistyössä Ukrainan natsien kanssa ja kaappauksen jälkeen parlamentin seinustat koristeltiin natsilipuilla.

Nyt suomalaiseen doktriiniin kuuluu se, että Ukrainan vallankaappaushallituksen julistama sota omia maanmiehiään vastaan onkin julistettava Venäjän sodaksi Ukrainaa vastaan (aivan kuten Alexander Stubb ulkoministerin suulla väitti Venäjän aloittaneen Georgian sodan). Aseistettujen natsijoukkojen saadessa aseita Yhdysvalloista he ovat kiihdyttäneet Itä-Ukrainan eristämistä muusta maasta. Aikaisemmin toiminut kivihiilentuonti Itä-Ukrainasta on lopetettu koska natsit ovat katkaisseet rautatieyhteydet. Nyt kivihiiltä tuodaan Yhdysvalloista.

Ukrainan hallitus ei natsien pelossa pysty tekemään mitään juutalaisten ja kommunistien vainolle eikä millään tavalla edistämään Minskin sopimuksen toteuttamista. Se antaakin aiheen Suomen medialle syyttää Venäjää siitä, että sopimuksen täytäntöönpano ei toteudu.

Jokaisen EU-maan on Suomen tavoin papukaijamaisesti toistettava Saksan ja USA:n edellyttämää doktriinia Jugoslaviasta ja Ukrainasta.

Yhdysvaltojen demokraattipresidentit, myös Nobelin rauhanpalkinolla palkittu Obama, ovat tehneet kaikkensa Venäjän ja presidentti Putinin eristämiseksi. Kun presidentti Trump kehtasi vaalikampanjansa aikana toivoa parempia suhteita natsit sodassa voittaneeseen Venäjään, hän on saanut koko hallintokautensa ajan kokea yhdysvaltalaisen ja suomalaisen valtamedia raivon. Suomessa pinnalle ovat nousseet Akateemisen Karjala-seuran asenteet, jotka vallitsivat 1939.

Trumpin ensimmäistä puolivuotiskautta ovat hallinneet vaaleissa hävinneen rahamaailman tukemat väkivaltaiset mielenosoitukset. Uuden hallinnon opetusministeri ei päässyt pitämään puhettaan vaan joutui luikkimaan takaovesta turvamiesten saattamana.

Viime päivinä Trump on yrittänyt olla objektiivinen ja tuoda puoli vuotta kestänyttä väkivaltaa päivänvaloon - turhaan. Objektiivisuus vain lisää valtamedian raivoa. Sen seurauksena Trumpia pidetään natsien tukijana kun tukijoita ovat itse asiassa Bill Clinton ja Obama - konkreettisesti.

USA:n valtamedia toimii samoin kuin suomalainen. Syytä jotakuta muuta omista virheistäsi, ellei se auta, lisää vain vauhtia. Miten USA:n natsismista voitaisiin syyttää Venäjää - siinäpä pulma.

Avainsanat:

- natsismin hyväksyminen,
- USA,
- Ukraina,
- Kroatia,
- Clinton,
- Obama,
- Trump

Onko Euroopan demokratia Saksan johdolla jo tuhottu?

- Sunnuntai 27.8.2017 klo 10:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Luin vastailmestyneen Yanis Varoufakisin trillerin *Adults in the Room*; my battle with Europe's deep establishment. Mitään niin tyhjentävää kokoaisesitystä Euroopan demokratian katastrofaalisesta tilasta en ole lukenut.

Varoufakiksen luova, älykäs kirjoittajan ote tekee kokonaisuudesta näytelmän, jonka päänäyttelijöitä ovat monet Euroopan vaikuttajat kuten liittokansleri Angela Merkel, Saksan valtiovarainministeri Wolfgang Schäuble, Euroopan keskuspankinjohtaja Mario Draghi, IMF:n pääjohtaja Christine Lagarde sekä Euroryhmän johtaja Jeroen Dijsselbloem.

Varoufakis kuvaa pankkikriisin uhrit ja konnat. Kreikka ajautui konkurssiin 2010. Saksan ja Ranskan keskeiset suuret pankit olivat ajautuneet vaikeuksiin, saksalaiset pankit Yhdysvaltojen lainamarkkinoilla ja Ranskalaiset lainoittaessaan Portugalia, Espanjaa, Italiaa ja Kreikkaa.

Otsikolla "It was the (French and German) banks, stupid! Varoufakis kuvaa yksityiskohtaisesti miten tämä pankkien 1,76 triljoonan euron ongelma hoidettiin keräämättä pelastuspakettia saksalaisilta ja ranskalaisilta veronmaksajilta muuta kuin osittain. Merkel ei sen enempää kuin presidentti Sarkozykaan uskaltaneet pyytää parlamenteiltaan tuota summaa. Sen sijaan ryhdyttiin keräämään "lainoja" Kreikalle, konkurssiin menneelle valtiolle, samalla kun Kreikan hallituksen virastot miehitettiin "troikan" eli EU:n IMF:n ja keskuspankin virkamiehillä.

Keksittiin kahdenväliset lainaohjelmat. Siten lainat eivät tulisi EU:lta vaan Saksalta Kreikalle, Irlannilta Kreikalle, Suomelta Kreikalle jne. Tietämättöminä siitä, että nämä maat maksoivat itse asiassa Saksan ja Ranskan pankkien virheistä, ne luulivat tukevansa rinta rinnan vaikeuksissa olevia kreikkalaisia.

Siinä samassa kun nämä kahdenväliset "lainat" saapuivat Kreikan valtiovarainministeriöön, alkoi "Operation offload" eli raha siirrettiin välittömästi Saksan ja Ranskan pankkeihin. Jo joulukuuhun 2012 mennessä pankkien vakavaraisuus oli palautettu.

Tällä näytelmällä oli kauaskantoiset seuraukset Kreikalle. Maa oli taloudellisesti ja myös poliittisesti miehitetty. Saksa vaati kuri- ja leikkauspolitiikkaa, joka aiheutti vuodesta toiseen syvenevän kansantuotteen laskun samalla kun velka ja velkojen korot nousivat rakettimaisesti.

Miehityksen keskeinen piirre oli poliittinen. Köyhät kyykkyyyn mentaliteetti, mikä kärjistyi Syriza-puolueen noustua valtaan ja Varoufakiksen aloittaessa puolen vuoden valtiovarainministeri-pestinsä. Mitä älykkäämmin, luovemmin ja tieteellisimmin perustein Varoufakis osoitti EU:n euroryhmän ja Saksan

valtiovarainministeri Schäublen virheellisen politiikan seuraukset sitä aggressiivisemmin euroryhmä suhtautui häneen.

Troika liittoutui veroja välttelevän Kreikan eliitin ja äärioikeiston kanssa. Valtion TV-kanava vaadittiin lopetettavaksi ja vain oligarkkien rahoittamat TV-kanavat saivat toimia. Nämä luonnollisesti tarjosivat vain euroryhmän välittämää viestiä. Tästä huolimatta Kreikan kansa äänesti troikan vaatimuksiin alistumista vastaan kesällä 2015. Talvella samana vuonna Varoufakis oli valittu parlamenttiin 150.000 äänellä, mikä on korkein äänimäärä Kreikan historiassa.

Troikan virkamiehet olivat vallanneet myös valtiovarainministeriön. Vaikka Varoufakis oli ministeri, hänellä ei ollut valtaa ministeriönsä alaiseen verovirastoon. Kreikan liikevaihtoveroa piti korotta järjestömiä, kilpailukykyä haavoittavia, määriä.

Syrizan hallitus peloteltiin jo puolessa vuodessa alistumaan ja pääministeri Tsipras valitsi Varoufakiksen ajaman velkojen järjestelyn, oikeudenmukaisuuden ja moraalisen vastuun sijaan alistumisen troikan tahtoon ja loputtomaan lainanäytelmään. Kuvaavaa on se, että EU ja IMF ja Euroopan keskuspankki soveltavat Varoufakiksen suosittelimia menettelyjä Ukrainassa!

Kirja on trilleri. Euroryhmän kokouksissa Suomen edustaja näyttäytyy Itä-Euroopan maiden kanssa Schäublen tahdottomana epäitsenäisenä taustalaulajana. Pelkästään tuon ryhmän kokousten kuvaukset muodostaisivat näytelmän käsikirjoituksen.

Oikeudenmukaisuutta ja demokratiaa kannattavalle kansalaiselle euroryhmän, Schäublen ja Merkelin toiminta vaikuttaa rikolliselta. Mutta se antaa ajatteleminen aihetta myös laajemmin minkälaista Saksa-johtoinen politiikka Euroopassa on.

Kreikan kohdalla maan valloittamiseen riitti taloudellinen pakkovalta. Heinäkuun 2015 kriisissä osa Kreikan hallituksen jäsenistä pelkäsi jo sotilaallista vallankaappausta viime vuosisadan alun ja vuoden 1967 malliin. Köyhät ja taloudellisen tuottavuuden työllään rakentavat kansalaiset ajettiin alistumaan. Kun hallituskin alistui, ei kestänyt kauaakaan kun vanha oligarkkien valta oli troikan avulla palautettu. George Soroskin yhtyi Varoufakiksen erottamista vaativien kuoroon.

Varoufakiksen kuvaus Kreikasta saa ajattelemaan, millä tavalla Kreikan kohtalo eroaa Jugoslavian tai Ukrainan kohtalosta. Saksa on ollut Yhdysvaltojen rinnalla keskeinen toimija kaikissa kolmessa vallankaappauksessa.

Miksi Jugoslavian haltuunotossa käytettiin aseita, samoin Ukrainassa? Jugoslavian holokaustin kokenut serbienemmistö oli hakenut turvaa liittovaltiosta. Pahaksi onneksi johtajat olivat kommunisteja. Heidät oli helppo demonisoida ja saada heidän työläisneuvostonsa näyttämään vähemmän merkittävilä kuin aseisiin turvautuva liberaalidemokratia, mitä Saksa ja Yhdysvallat propagoivat. Eittämättä tulee mieleen, että taustalla on rasistinen asenne, jonka perusteella

katsotaan Balkanin asukkaiden olevan vähemmän kehittyneitä koska uskovat taloudelliseen demokratiaan työläisneuvostojen kautta.

Varoufakiksen kirja avaa melko pessimistisen kuvan Euroopan demokratiasta. Suuryritysten kartellina alkanut EU ei ehkä koskaan ole pitänytään demokratiaa tärkeänä. Demokratia on ollut ehkä viikunanlehti peittämään taloudellista valtaa, joka kehittyy väkivaltaiseksi ja dialogin tuhoavaksi muuttuakseen sitten aselliseksi väkivallaksi, jossa demokratian perään ei enää kysellä.

Fasististen liikkeiden nousu Kreikassa, Saksan tuki neo-natseille Kroatiassa ja Ukrainassa tienä taloudelliseen ja sotilaalliseen valtaan Euroopassa Yhdysvaltojen tuella herättää pahoja muistoja oman sukupolveni lapsuuden ajoilta. Kuuluuko Suomi jälleen Saksan vasalleihin ja kuinka totaalisesti poliittinen johtomme on siihen alistumassa jää nähtäväksi.

Avainsanat:

- Saksan vallankäyttö EUssa,
- Adults in the room,
- Varoufakis,
- Merkel,
- Schäuble,
- Draghi,
- Lagarde,
- Kreikka,
- Saksan ja Ranskan pankit

Rauha ja totuus ovat Suomessa muuttuneet kirosanoiksi

- Sunnuntai 10.9.2017 klo 12:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Rauha on Suomen mediassa muuttunut kirosanaksi. Jo yli kymmenen vuotta sitten kaikki pääpäävälehtien päätoimittajat ilmoittautuivat NATOn kannattajiksi. Kokoomuksen valta-asema Suomen mediassa Yle mukaanluettuna on johtanut militarismin voimistumiseen, isäntämaasopimuksen merkityksen vähättelyyn ja russofobian lisääntymiseen käytännössä kaikissa tiedostusvälineissä.

Viime päivien keskustelunaiheisiin ovat kuuluneet Mannerheimin ideologia ja Ahvenanmaalla järjestetty ruotsalaisten ja venäläisten sodanvastustajien rauhanleiri.

Ruotsalaisen toimittajan väite Mannerheimista pikku-Hitlerinä on saanut julkisuudessa valikoidusti käytettyjen historioitsijoiden tuomion. Militarismin vallassa oleva media on tottunut käyttämään vain omaa ideologiaansa tukevia historioitsijoita.

Hänen tulkintansa on samansuuntainen kuin minun esittämäni, tutkimuslähteisiin perustuva käsitykseni teoksessani Lahtari, Punikki ja Teuras-taja; marsalkka Mannerheim, Kullervo Manner ja Ratko Mladic historian henkilöinä. Helsingin kirjamessujen johto ilmoitti kustantajalleni, että teostani ei saa esitellä kirjamessuilla.

Vastaperustetun kansainvälisen hybridikeskuksen tutkimusjohtaja Hanna Smith onkin vaatinut nykyistä historiakäsitystämme sekä sisällissodasta että toisesta maailmansodasta sementoitaviksi siten, että jos jonkin ulkovallan edustaja (nyt siis ruotsalainen toimittaja) esittää siitä poikkeavia käsityksiä, sitä on kutsuttava hybridisodaksi.

Oliko Mannerheim natsi tai fasisti? Siinäpä pulma.

Mannerheimin elinikäinen tavoite oli ”juutalaisbolsevismin ja kommunismin” kitkeminen juurineen, Leningradin ja Itä-Karjalan valloittaminen ja valkoisen vallan palauttaminen Venäjälle.

Hänen sankarimuistelmansa ja kiilotetun kuvan kirjoitti CIA:n palveluksessa työskennellyt ja Ranskan tiedustelua palvellut Aladar Paasonen. Kun suurin osa raakuuksista, ihmisoikeusloukkauksista ja sotarikoksista kertovasta materiaalista Mannerheimin toimesta tuhottiin, jäljelle jäi työläs tehtävä paljastaa totuus valheiden seasta.

Juhani Suomi on kuvannut erinomaisessa kirjassaan Mannerheim viimeinen kortti kuinka Mannerheimin tehtäväksi jäi taluttaa Suomen kansa takaisin rauhan polulle siltä valloitushaluiselta tieltä jonne Mannerheim itse oli sen johtanut.

Mannerheimin tavoitteet eivät palvelleet Suomen kansaa vaan hän käytti suomalaisia sotilaita palvelemaan omia tarkoituksiaan, joihin ei demokratia eikä

rauha ollut koskaan kuulunut.

Sisällissodan raakuudet ja epäinhimilliset tavoitteet näkyvät kaikissa Mannerheimin päiväkäskyissä. Sisällissodan jälkeen heimosotureiden sotaretket Itä-Karjalaan ja raakuudet siellä saivat Mannerheimin tuen.

Oikeusoppineen presidentti Sählbergin mukaan Mannerheim pyrki pystyttämään suojeluskunnista oman yksityisen armeijansa, jonka toimen Stählberg esti.

Fasismin nostaessa päätään Mannerheim toimi taustalla kun sosialistisen työväenpuolueen kansanedustajat pidätettiin vaikka Stählbergin mukaan mitään perustetta pidätyksille ei löytynyt. Stählberg ei hyväksynyt uutta ”tynkäeduskuntaa” vaan määräsi uudet vaalit.

1930-luvulla Lapuan liikkeen äärioikeistolaiset johtomiehet valmistautuivat Mannerheimin nostamiseen diktaattoriksi hänen suopealla lapualaismyönteisellä myötävaikutuksellaan.

Vuosikymmenen puolivälistä lähtien Mannerheim tiivistä suhteitaan saksalaisiin ja tiesi keskitysleirien perustamisesta. Saksalaisjohtajat vierailivat luontevasti kesäisessä Suomessa 1930-luvulla.

Talvisotaan Mannerheim valmistautui huolella. Kesällä 1939 niin Saksan asevoimien ylipäällikkö Halder kuin Ison-Britannian asevoimien päällikkö Kirke vierailivat Suomessa ja seurasivat sotaharjoituksia Karjalassa. Akateeminen Karjala-seura uhosi syyskuussa ”Nyt on aika iskeä”. Pohjolan päämiehet pitivät yhteisen kokouksen juuri sodan alla ja päättelivät Suomen kyllä selviävän. Hitler oli luvannut, että Ruotsi saa auttaa Suomea tulevassa sodassa.

Talvisodan häviön jälkeen, kesällä 1940, Mannerheim kutsui Saksan armeijan Suomeen presidentin selän takana. Eduskunta kuuli asiasta vasta kun sotajoukot olivat jo Lapissa. Suomen pohjoinen armeijakunta taisteli Saksan sodanjohdon alaisuudessa, ei Mannerheimin. Hitler oli tiedustellut Mannerheimilta, missä itärajan tulisi kulkea. Mannerheim oli asettanut vaihtoehtoja riippuen siitä tulisiko Leningrad tuhotuksi. Raja olisi häne mukaansa voinut olla Äänisessä. Hitler lupasi tuhota Leningradin ja antaa sen sitten Suomelle.

Hyvissä ajoin ennen kesän 1941 liikekannallepanoa Mannerheim laaditutti suunnitelman Itä-Karjalan venäjää puhuvan siviiliväestön siirtämisestä keskitysleireihin. Yli 20 000 naista, vanhusta ja lasta lukittiin ala-arvoisiin oloihin, joissa esim. heinäkuussa 1942 yli viisisataa henkeä kuoli kuukauden aikana nälkään, sairauksiin ja pahoinpitelyihin.

Onko henkilö, joka rasistisin perustein johtaa maan sotiin, perustaa keskitysleirejä ja estää alkeellisen inhimillisyyden sotavankien kohtelussa sankari vai natsi ja sotarikollinen?

Suomen lapset opetetaan koulussa ja median sotapropagandassa pitämään Mannerheimia sankarina. Helsingin kaupunki nimesi pääkatunsa Mannerheimintieksi samaan aikaan vuonna 1942 kun sadat uhrit kuolivat Suomen keskitysleireillä

ja vankileireillä, joissa pidettiin myös suomalaisia toisinajattelijoita ja natsismin vastustajia. Ratsastajapatsas pystytettiin Mannerheimin kuoleman jälkeen vahvistamaan Mannerheim-myytillä ylläpidettyä sotapropagandaa.

Tämän päivän militarismi tarvitsee sotapropagandaa. Saimme seurata hiljattan Yle:llä 5 tunnin ajan Jörn Donnerin ohjaamaa Mannerheimin sankari-myyttiä tukevaa propaganda-elokuvaa. Iltapäivälehdet julkaisevat sotapropagandan suoria toisintoja. Päivälehdet julkaisevat sydäntäsärkeviä kuvia kesän 1941 pommitusten tuhoista Helsingissä kertomatta sitä, että jo hyvissä ajoin ennen sitä Suomen lentokentiltä oli hyökätty pommittamaan Neuvostoliiton kaupunkia.

Rauhanliike oli voimissaan vielä ennen kuin Suomi liittyi EU:hun. Sen jälkeen Suomi on nopeasti uinut jälleen Saksan vanaveteen. Kokonaisuuteen on kuulunut USA:n ja Saksan yhteistyössä suorittamat Jugoslavian hajottaminen ja Ukrainan vallankaappaus, joiden Suomen poliittisen johdon mielestä on tulkittava edistäneen demokratiaa ja rauhaa.

Psykiatrina suurimmaksi huolekseni jäävät lapset ja nuoret, joiden mieli pyritään muokkaamaan niin, että totuudesta tulee valhe. Rauha opetetaan vaaralliseksi ja turvattomuutta aiheuttavaksi. Sota, liittoutuminen ja asehankintojen pohtiminen on opittava pitämään asiallisena ja toivottavana. Rauhanpalkinnon saavat maat ja presidentit, jotka ovat viime aikoina tehokkaimmin pommittaneet. (EUlle rauhanpalkinto Jugoslavian pommitusten jälkeen. Obamalle, tietämättä siitä, että hän tulee laajentamaan USA:n sotia ja lennokkimurhia)

Presidentti Urho Kekkonen varoitti kokoomuksesta ja militarismista. Tällä hetkellä presidenttiehdokkaaksi pyrkivistä vain Paavo Värynen edustaa pitkään Suomessa vallinnutta rauhantahtoista linjaa. Vaihtoehtoista rauhaa ja demokratiaa arvostavaa valtamediaa edustavaa julkaisua ei enää ole. Yle, jonka pitäisi palvella Suomen kansan tarpeita, edustaa eliittiä ja militarismia. Ei ihme, että kansalaiset eivät äänestä. Vain Yle:n militarismin omaksuneet löytävät oman suosikki puolueensa.

Avainsanat:

- Mannerheim,
- fasismi,
- rauhanleiri,
- hybridikeskus,
- Yle,
-

Helsingin Sanomat ja trolli-presidenttiehdokkaat

- Tiistai 19.9.2017 klo 12:24
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Valtamedian hybridisota Suomen kansalaisia vastaan kiihtyy. Eilinen Laura Halmisen kolumni “Pelon lietsonta voi johtaa harhaan” oli erinomainen esimerkki hybridivaikuttamisesta. Hän toimii kuin pyromaani palovartijana.

Laura nimeää Venäjää hyödyttävät presidenttiehdokkaat, joiksi hän nimeää kaikki muut, tavalla tai toisella, paitsi Sauli Niinistön.

Hän kertoo kuinka “Marine le Pen lainasi rahaa Venäjältä, vaalivoittaja Emmanuel Macronin sähköposteja vuodettiin julki. Yhdysvaltojen Hillary Clintonin kampanjaviestintää hakkerointiin, eikä Clinton voittanut vaaleja. Voittajan hyväksi askarrettiin valeutisia, somemainontaa, mielenosoituksia. Näistä vip-paskonsteista epäillään Vladimir Putinin hallintoa.”

Hän jatkaa “Myös Suomessa moni odottaa nyt miten Venäjän vaikutus nousee syksyn mittaan esiin vaalikampanjoissa.”

Halminen varoittaa lopuksi: “Tuskin kukaan nyt vakavissaan uskoo, että niin monet presidenttiehdokkaat ajaisivat naapurimaan etuja Suomen ohi tai että sota syttyisi tuota pikaa. Me olemme vastuussa myös niistä mielikuvista, joita luomme, sekä siitä, mitä niistä mielikuvista voi seurata.”

Pelon lietsonta sekä Helsingin Sanomissa sekä Sanoma Oy:n Ilta-Sanomissa on jatkunut jo vuosia. Suomen valtamedia mutta myös monien kansalaisjärjestöjen julkaisut ovat suoristaneet rivinsä ja tarjoavat ainoastaan USA:n ja NATO-EU:n tulkintaa suurvaltapolitiikasta. Mutta kyseessä ei ole vain suoranainen pelonlietsonta vaan varsin taitava puolitotuuksien ja tulkintojen keitos, joilla pelon lisäksi lietsotaan epävarmuutta, mitä ihmisen psyyke ei jaksakaan loputtomiin kantaa.

Suomen ulko- ja puolustuspolitiikka on EUhun liittymisen edellytysten luomiseksi sekä liittymisen jälkeen kadonnut itsenäisenä toimintana. Suomen ulkopoliittinen johto ja valtamedia tukivat 1990-luvulla tapahtunutta suunnitelmallista USA:n ja Saksan suorittamaa Jugoslavian väkivaltaista hajottamista ja haltuunottoa.

Suomen EU-politiikka ja ulkopoliitiikka olivat vahvasti näennäisesti sosialidemokraattien käsissä, mutta ideologia ei ollut sosialidemokraattinen vaan uusliberaali linja. Poliitiikka muistutti Suomen 1930-luvun lopun ja 1940-luvun alun kokoomuksen ja tannerilaisten sosialidemokraattien yhteistyötä.

Myös Saksan sosialidemokraattinen puolue hajosi entisen puheenjohtajan Oskar Lafontainen erotessa hallituksesta keväällä 1999 ennen Jugoslavian laittomien pommitusten aloittamista (jotka pommitukset olivat Saksan perustuslain vastaisia) Saksan sosialidemokraattien enemmistö mukautui EU:n demokratian vastaiseen USA:n mielivaltaan ja sotilaalliseen väkivaltaan perustuvaan rankaisemattomuuden periaatteeseen.

Hajottamiseen osallistuneet henkilöt (mm. Martti Ahtisaari) ja järjestöt kuten EU palkittiin Nobelin rauhanpalkinnolla. Tämä osoittaa keinot, joilla mieliä pyritään manipuloimaan. Väkivalta ylevöitetään propagandalla, mitä ylevöittämistä Suomen media ei tähän päivään mennessä ole purkanut. Sen seurauksena yhä uudet mielivaltaiset kansakuntien hajoittamiset ja tuhoamiset (Ukraina, Syyria) tulevat hyväksytyiksi ja ehkä jälleen uusilla Nobelin palkinnoilla palkituiksi. (ehdokkaina Joe Biden, Victoria Nuland, Jeffrey Feldman, Volker Perthes)

Suomea johdatetaan USA:n ja NATO:n hybridikeskuksen avulla omaksumaan totuus valheena ja valhe totuutena. Demokratia katoaa ja mielivallasta tulee uusi normaali. Pelkoa ja epävarmuutta synnyttämällä kansa pyritään ajamaan kuin karja ”oikean” ajattelun ja toiminnan aitaukseen.

Yle aloitti taannoin Docventures-ohjelmassaan, jossa ulkoministeri Erkki Tuomioja vaiten oli läsnä, trollijahdin, jossa pyydettiin katsojia ilmoittamaan tietämistään Venäjä-trolleista. Edellinen hallitus, jossa Tuomioja oli ulkoministerinä, lähetti 100 henkilöä Harvardin yliopistoon Yhdysvaltoihin opiskelemaan Venäjän oletetun hybridisodan vastaista toimintaa.

Samaan aikaan Suomen demokratiaa ja itsenäisyyttä on ajettu alas liittämällä Suomi NATO:n alaisuuteen isäntämaasopimuksella ja hankkimalla maaperällemme nk hybridikeskus, jonka USA kokee osaksi sotilaallista maailmanmahtiaan. Tämän itsenäisyyden menettämisen aiheuttaneita henkilöitä ei ole vaadittu vastuuseen.

Laura Halmisen teksti toimii hybridikeskuksen tavoitteiden mukaisesti. Hänen ja 100 muun koulutetun hybriditoimijan tuotoksia koemme päivittäin. Hybridisota kansalaisten itsenäisen ajattelun ja toiminnan murtamiseksi on voimissaan. Psykiatrina pidän tällaista valtioneuvoston suojeluksessa tapahtuvaa toimintaa vastuuttomana, Hitlerin kansanvalistussosaston päällikkö Göebbelsin propagandaan verrattavana manipulointina.

Avainsanat:

- hybridisota,
- HeSa,
- Laura Halminen,
- Venäjää hyödyttävät presidenttiehdokkaat

Mannerheim ja presidentti Niinistö

- Maanantai 9.10.2017 klo 10:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Mannerheimin toiminnan pohjavire oli militarismi ja antihumanismi. Suomessa toimiessaan hänen tavoitteekseen muodostui työväenluokan murskaaminen sekä Itä-Karjalan ja Leningradin valloittaminen johtamansa armeijan avulla ja valkoisen vallan palauttaminen Neuvosto-Venäjälle ja Neuvostoliittoon.

Saksalaiset tarjosivat Mannerheimille sisällissodan voittajan kruunun. Työväen miesten, naisten jopa lasten mielivaltaiset teloitukset sodan jo päätyttyä tulivat mahdollisiksi Mannerheimin päiväkäskyjen tulkintojen perusteella. Suomessa porvarillisen tynkäeduskunnan kansanedustajat saivat täysistunnossa tuossa ilmapiirissä heinäkuussa 1918 rauhassa pohdiskella mestaajien pestamista koska teloittaminen ampumalla olisi liian hidasta. Ongelmaksi muodostui se, että ammatti ei olisi suosittu, joten kansanedustajat harkitsivat mustalaisten palkkaamista tehtävään.

Valtionhoitaja-aikanaan heti sisällissodan jälkeen vuonna 1919 – valkoisen armeijan rikosten tultua armahdetuiksi ja asiakirjojen tuhotuiksi – Mannerheim tuki laittomien heimosoturijoukkojen taisteluita Venäjän puolella. Ståhlbergin tultua presidentiksi sisäministeri Ritavuori lopetti retket ja sai maksaa siitä hengellään. Salamurhaaja tappoi hänet kotiovelle.

Seuraavina vuosina Mannerheim pyrki muodostamaan suojeluskunnista itselleen porvarillisen yksityisarmeijan. Sen presidentti Ståhlberg esti.

Mannerheim toimi pitkälti kulisseissa. Hänen seurassaan usein nähty oikeusministeri Åkesson pidätytti koko sosialistisen työväenpuolueen eduskuntaryhmän ja puolueen johtajat, kaikkiaan 200 ihmistä, valtiopetoksen valmistelusta 3. elokuuta 1923. Perusteita pidätyksille ei kuitenkaan löytynyt.

Fasistisen lapuanliikkeen noustessa esiin sen johtajat halusivat nostaa Mannerheimin diktaattoriksi. Hanke epäonnistui. Presidentti Svinhufvud ei tohtinut tukea lapualaisia enempää, vaan tultuaan presidentiksi valitsi Mannerheimin puolustusneuvoston puheenjohtajaksi. Se oli ollut lapuanliikkeen vaatimus.

Lapuanliikkeen aattetta jatkamaan synnytettiin isänmaallinen kansanliike IKL, joka yhteistyössä kokoomuspuolueen kanssa sai vaaleissa 1933 14 kansanedustajaa. Fasistista puoluetta pyrittiin turhaan lakkauttamaan. Vaikeus heijasteli fasistista asennetta, joka oli pesiytynyt sisällissodan jälkeen oikeuslaitokseen, akateemiseen sivistyneistöön, papistoon, lehdistöön ja yleiseen oikeustajuun.

1930-luvun puolivälistä lähtien Mannerheim ryhtyi opportunistiseen tyyliinsä tiivistämään suhteitaan Saksan johtoon ja asevoimiin. Hän käytti Saksaa ja suomalaisia sotilaita omien pyrkimystensä toteuttamisen välineinä. Tavoitteena oli vallan vaihtaminen Neuvostoliitossa ja Suur-Suomen muodostaminen.

Ennen talvisotaa Mannerheim pidätytti kaikki toisinajattelijat ja kommunisteiksi

epäilemässä henkilöt. Myytti talvisodan yhteishengestä synnytettiin peittämään kyynisen laskelmoinnin aiheuttamat ihmisuhrit ja aluemenetykset. Kuolema ylevöitettiin sankaruudeksi ja oikeutettu katkeruus oli työväestössä painettava jälleen kerran voimattomuuden ja alistumisen kuoreen.

Valtaa pitävien ryhmien oli kehitettävä strategia yhteishengen voimistamiseksi. Niinpä maahan luotiin Suomen Aseveljien Työjärjestö ja Vapaus Isänmaa Aseveljeys. (SAT ja VIA.) Järjestöt harjoitti propagandaa ja mielialojen hoitoa siviiliväestön keskuudessa välirauhan ja jatkosodan Suomessa vuosina 1940 - 1944. Niiden johdossa toimi joukko Suomen vaikutusvaltaisimpia henkilöitä esimerkiksi työmarkkinajärjestöistä, puolustusministeriöstä ja valtiollisesta poliisista. Keskeisenä tehtävänä oli talvisodan synnyttämän kansallisen yhtenäisyyden vaaliminen. (Lähde mm. Karoliina Vuopalan opinnäytetyö.)

Liittoutuminen Saksan armeijan kanssa Neuvostoliittoa vastaan elokuussa 1940 oli Mannerheimin oma salainen hanke, joka hän teki presidentti Kallion selän takana. Eduskunta sai tietää asiasta vasta, kun saksalaiset joukot olivat jo Lapissa.

Joka kylään ulottuvien SAT/VIA – organisaatioiden avulla Suomen kansan todellisuudentaju muovattiin myötäilemään militaristista ja fasistista asennetta. Toisina jattelijoiden vangitsemiset olivat arkipäiväisiä ja sisällissodan oikeuskäytäntöjen aiheuttamat kansalaisoikeuksien menetykset ja työväenluokan osattomuus oli koettava hyväksyttävänä.

Ulkopolitiikassa fasistisen Kroatian tunnustaminen ja serbien ja juutalaisten holokausti, joka Kroatiassa oli sinetöity lainsäädännöllä, ei näyttänyt vaikuttavan Suomen ilmapiiriin mitenkään. Ehkä siksi serbien kokema holokausti on ollut helppo unohtaa NATO/EUn pommittaessa heitä uudestaan 1995 ja 1999.

Presidentti Urho Kekkosen lämmin persoonallisuus, myötäeläminen alistettuja kohtaan ja rauhantahtoisuus loivat hänen presidenttikaudestaan rauhan kauden suomalaisten elämässä. Hän varoitti militarismista eikä halunnut muun muassa siksi kokoomusta Suomen hallituksiin. Liittoutumattomuus ja puolueettomuus olivat hänelle tärkeitä. Hän piti Palestiinan-kysymyksen ratkaisua mittarina. Hän sanoi, että vasta kun palestiinalaiset saavat oikeutta, voi maailmassa vallita rauha.

Kekkosen jälkeen ja erityisesti EU:hun liittymisen jälkeen tilanne on jyrkästi muuttunut. Karuinta muutos kielteiseen on ollut Sauli Niinistön presidenttikaudella.

Suomen valtamedia ilmoittautui päätoimittajiensa suilla jo yli 10 vuotta sitten NATO:on liittymisen tukijaksi. NATO:n johtavan maan Yhdysvaltojen yli 130 sotilastukikohtaa ja jatkuvat sodat, joihin se sitoo toiset NATOon kuuluvat maat, ei mediassamme herätä kritiikkiä. NATO:n Jugoslaviassa suorittamat laittomat pommitukset ja sen nauttima rankaisemattomuus eivät kohota kenenkään kulmakarvoja.

Massiivisella propagandalla musta muutetaan valkoiseksi ja valkoinen mustaksi.

USA:n ja Saksan johtaman Jugoslavian hajottamisen yksityiskohdista Srebrenican “kansanmurha”-väite antaa esimerkin valtapolitiikasta, johon Suomi osallistuu USA:n ja Saksan lakeijana. Srebrenican kansanmurhaväitettä, jonka mukaan 7000 muslimipoikaa ja miestä tapettiin, tarvittiin peittämään samaan aikaan tapahtunutta todellista serbien joukkomurhaa ja 250.000 serbin karkotusta kotiseudultaan Kroatian Krajinaan. Serbien karkotus oli yhdysvaltalaisen kenraalin johdolla tapahtunut kroatialaisten asemien operaatio Myrsky (Operation Storm).

Tapahtumien yksityiskohdat olen kuvannut teoksessani Lahtari, Punikki ja Teurastaja; marsalkka Mannerheim, Kullervo Manner ja Ratko Mladic historian henkilöinä. (Kirjan voi tilata Into-kustantamosta.)

Propagandan ylläpidon vuoksi Srebrenica-myytti on pidettävä elossa. Tämä tapahtuu monin dokumentein, valedokumentein ja uhriksi leimattujen haastatteluin. Suomalaiset Elisabeth Rehnistä, Helena Rantaan ja Pekka Haavistoon ovat sitoutuneet ylläpitämään myyttiä.

Srebrenica on rinnastettu 6 miljoonan juutalaisen holokaustiin. (Jugoslavia-tribunaalin oikeuslääkeopillisissa ruumiinavauksissa on todettu Srebrenican “kansanmurhan” yhteydessä n. 400 henkilön tulleen teloitetuiksi.) Serbien holokaustissa uhreja oli vähemmän kuin juutalaisten kokemassa. Unohtamalla serbit unohdetaan myös se, että he olivat rakentaneet Jugoslavian liittovaltion turvakseen. Tuon demokraattisen ja humanismia korostavan valtion tuhoamista NATO:n uraanipommeilla ei ole kriminalisoitu mutta puolustaneet serbit on.

Euroopan parlamentissa, Bosniassa ja Serbiassa on pakkosäädetty lakeja joilla kriminalisoidaan Srebrenican “kansanmurhan” kieltäminen. Jotta sellainen laki voidaan säätää, on tietenkin ensin “myönnettävä” että kansanmurha on totta. Sen jälkeen on säädettävä laki, että kansanmurhan kieltäminen on rikollista.

Jugoslaviaa laittomasti pommittanut Iso-Britannia on vaatinut YK:ta julistamaan Srebrenican kansanmurhan kieltämisen rikolliseksi. Tämä kuvaa NATO-maiden röyhkeyttä.

EU:n taloudellisesta tuesta riippuvaiset maat on ollut helppo ostaa propagandan taakse. Jugoslaviaa pommittaneen Ison-Britannian pääministeri ja sotarikoksista syytetty Tony Blair on ollut Serbian nyky-hallituksen neuvonantajana EU:n lähentymisessä. Kiristämällä Serbiaa taloudellisesti ja estämällä normaali kauppa Serbian ja Venäjän välillä myös serbejä on painostettu säätämään laki, joka kriminalisoi Srebrenican kansanmurhan kieltämisen. Vasta sitten NATO/EU suhtautuisi serbeihin myötämielisesti. Siis maata laittomasti pommittanut entinen pääministeri saisi laatia ehdot.

Tämän asteinen propaganda on massiivisempaa kuin Suomessa vallinnut VIA/SAT propaganda. Kyvyttömyys omaksua sen edellyttämä maailmankuva (Srebrenican “kansanmurha”) johtaa vankilaan samoin kuin Suomessa aikanaa toisinaajattelijat raahattiin vankiloihin ja keskitysleireille.

Presidentti Niinistö on käyttänyt hyväkseen tätä USA:n vaikutuksesta Euroopassa vallitsevaa laittomuuden ilmapiiriä. Kyse ei ole äärioikeistolaisista pikkuryhmistä vaan militaristisen oikeiston hegemoniasta EU:ssa – samanlaisesta ilmapiiristä, joka vallitsi Suomessa ja Euroopassa laajemmin 1940-luvulla.

Suomessa rasistinen venäjä-viha on ollut vallitsevaa. Välillä se on ollut pinnan alla, mutta nyt EU:n militarisoitumisen myötä se on saanut pulputa erityisesti Yle:ssä, valtamediassa ja varsinkin kulttuuripiireissä. Kulttuuriväki ja kansanedustajat näyttävät omaksuneen kaiken sen mikä palvelee USA/NATO:n etuja.

Tässä NATO:a ja EU:ta koskevassa rankaisemattomuuden ilmapiirissä presidentti Niinistö yhdessä Stubbin ja Sipilän hallitusten kanssa on rakentanut Suomeen uuden SAT/VIA- propaganda -ja vakoilujärjestelmän.

Stubbin hallituksen ulkoministeri Tuomiojan ja puolustusministeri Haglundin kanssa kenraali Lindbergin allekirjoituksella vahvistettiin NATO:n isäntämaasopimus. Se mahdollistaa USA/NATO:n toimimaan Suomessa sille tyypillisellä rankaisemattomuuden periaatteella.

USA:n kongressi valtuutti keväällä 2015, puoli vuotta ennen isäntämaasopimuksen allekirjoittamista, Yhdysvaltojen presidentin ryhtymään sotaan Venäjää vastaan tarvitsematta uudelleen kääntyä kongressin puoleen. Tästä sodanjulistuksesta tietäen Niinistön Suomi allekirjoitti sotilaallisen rajoittamattoman yhteistyösopimuksen täydentäen katastrofia vielä kahdenvälisillä sotilaallisilla yhteistyösopimuksilla USAn ja NATO-Iso- Britannian ja Yhdysvaltojen miehittämän NATO-Saksan kanssa.

Näiden Venäjää vastaan rakennettujen sopimusten lisäksi Suomi on Sipilän hallituksen ja presidentti Niinistön tuella tarjoutunut maksamaan Venäjää vastaan toimivan USA/NATO hybridikeskuksen toiminnan Suomen maaperällä, jossa kuin silmänlumeeksi on Ruotsi mukana. Keskusta koskeva laki meni läpihuutojuttuna eduskunnassa.

Monikansalliset sotaharjoitukset maassamme ja Suomen armeijan osallistuminen Venäjää vastaan suunnattuihin sotaharjoituksiin milloin missäkin, ovat paitsi ylettömän kallista, myös kaikkea muuta kuin maailmanrauhaa rakentavaa toimintaa.

Suomen ilmapiiriä on muokattu militarismia ihailevaksi ja Yhdysvaltojen yksinaista maailmaa tukeväksi EUhun liittymisestä lähtien. Presidentti Ahtisaari oli aktiivinen USA:n sotadoktriinien toteuttaja ja NATO:n kannattaja. Presidentti Halonen kykeni YK-puheessaan kutsumaan Irakin sotaa laittomaksi, mutta muuten keskittyi muuhun kuin valtapolitiikkaan. Vasta presidentti Niinistö edustaa puhdasta militarismia, josta Kekkonen varoitti. Niinistö tukee EU:n militarisoitumisen vahvistamista ja propagandalla kansalaisten mieliin syötettyä Venäjä-kuvaa.

Niinistön suhtautuminen Venäjään ja venäläisiin on röyhkeätä. Paras esimerkki on ETYK:in juhlakokous vuonna 2015. Suomi esti, ETYK:in idean luojan ja

Kekkosen tässä asiassa yhteistyökumppanin, Venäjän pääsyn Suomeen juhlakokoukseen. Sen sijaan se salli Yhdysvaltojen laivastovierailun Helsingin satamaan samaan aikaan ja laivaston orkesterin konsertin Suomenlinnan kirkossa.

Negatiivisen suhtautumisensa Venäjään hän ohjaa säännönmukaisesti EU:hun. En minä, mutta EU. Niinistön käyttäytyminen vahvistaa median propagandaa. Niinistö ja media pelaavat erinomaisesti yhteen.

Yle:n Docventures -ohjelman juontaja kehoitti katsojia ryhtymään trollijahtiin. Paljastamaan Venäjän trolleiksi epäilemiään henkilöitä. Erkki Tuomioja istui vaieten vieressä. Stubbin hallitus päätti lähettää 100 henkilöä Harvardin yliopistoon opiskelemaan Venäjän oletettua hybridi-vaikuttamista. Toisin sanoen toimimaan VIA/SAT- propagandan ja mielipiteisiin vaikuttamisen menetelmien mukaisesti.

Niinistö vertautuu Mannerheimiin siinä, että militarismi on sekä keino että tavoite.

Presidenttien Ståhlberg ja Kekkonen oikeudentunto ja selkeä lämpö kanssaihmissä kohtaan ja pyrkimys rauhaan näyttäytyy tällä hetkellä selkeimmin Paavo Väyrysessä. Hänen kansainvälisen uransa rinnalla hän on kotitilallaan Pohjanrannassa johtanut syrjäytyneiden lasten nuorisokotia. Esitelmöidessäni siellä syrjäytymisuhasta ja luovasta kasvusta en voinut olla huomaamatta sitä lämpöä, joka henkilökunnan ja Paavo Väyrysen ja nuorten välillä vallitsi. Väyrynen oli läsnäoleva ja läheinen kanssaihmisilleen.

Tarvitsemme lämpimän, oikeudentuntoisen presidentin, emme fraaseja toistelevaa yhdysvaltalaisen sotilasvallan ja hyvin toimeentulevien etujen puolustajaa.

Mannerheim toimi kulisissa ja toimet tehtiin myös piilossa eduskunnalta. Niinistön presidenttikaudella eduskunta on ohitettu keskeisten itsenäisyyttämme rapauttaneiden asioiden valmistelusta. Herääkin kysymys, elämmekö Mannerheimin haaveilemassa mutta Niinistön toteuttamassa diktatuurissa, jossa media, erityisesti Yle ja eduskunta ovat tulleet niin aivopestyiksi, että eivät itse sitä edes huomaa. Sallimme hybridisodan omia kansalaisiamme vastaan. Totuuden tavoittelu on jälleen tullut kielletyksi.

Avainsanat:

- Väyrynen,
- presidentti Niinistö,
- Tuomioja,
- militarismi,
- sensuuri,
- propaganda,
- kokoomus,
- demarit,
- trollijahti

EU, Espanja, Kreikka ja militarismi

- Maanantai 23.10.2017 klo 12:13
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen mielenkiinnolla seurannut EU:n kehitystä oikeisto-militarismin suuntaan. Liittoutumattoman, sosialistisen Jugoslavian suunnitelmallinen aseellinen tuhoaminen oli vain alkupala USA:n ja Saksan ahneessa Balkanin infrastruktuurin haltuunotossa vuoteen 1999 mennessä. Nato-miehitys Bosniaan ja USA:n sotilastukikohdan rakentaminen Serbian alueelle Kosovon maakuntaan NATO-miehityksen aikana olivat vain sotilaallinen saavutus, johon tähdättiin. Vakuutuslaitokset, pankit, yritykset ja media tulivat haltuunotetuiksi vähitellen.

Ahneuden johdettua myös Euroopan pankkikriisiin, erityisesti Saksa alkoi EU:n euroryhmässä organisoida omien ja Ranskan pankkien triljoona-velkoja äärimmäisellä vallankäytöllä, joka kohdistettiin Kreikkaan ja muihin pieniin EU-maihin.

Euroopan komissio, Euroopan keskuspankki ja IMF miehittivät Kreikan valtionhallinnon omilla virkamiehillään. ”Troika” lopetti Kreikan valtion TV-kanavan, jolloin vain kaupalliset kanavat jäivät jäljelle. Ne vuorostaan uutisoivat ”troikan” vallankäyttöön perustuvia ja Kreikan raha-eliittiä palvelevia uutisia. Vuoden 2015 valtiovarainministeri Yanis Varoufakis on nauhoittamiensa keskustelujen pohjalta julkaisemassaan kirjassa *Adults in the Room; my battle with the European deep establishmet*, kuvannut EU:n hyytäviä vallankäytön mekanismeja.

Propagandalla on vallankäytössä keskeinen osuus. Komission virkamiehet lähettivät tiedotusvälineille jo euroryhmän kokouksen aikana haluamansa tulkinnan kokouksen kulusta. Kun tiedotusvälineiden edustajat haastattelivat Varoufakista kokouksen jälkeen, oli heillä jo valmis tulkinta asioiden ”oikeasta” laidasta.

Huolimatta Kreikan kansan vaaleissa ilmaisemasta tahdosta pääministeri Tsipras pakotettiin/kiristettiin alistumaan ”troikan” tahtoon, mitä äänestyksessä oli vastustettu.

Kreikassa vallitsi sotilasdiktatuuri 1967 - 1974. Kuninkaan kotiaresti, pääministerin vangitseminen, 3000 kommunistin vangitseminen ja ulkonaliikkumiskiellot olivat vain eräitä oikeistodiktatuurin piirteitä.

Kreikan oikeistoa tukeva eliitti tallettaa rahansa Sveitsissä, ei maksa veroja ja käyttää median avulla valtaa synnyttäen myös äärioikeistolle toimintamahdollisuuden, mikä ilmenee fyysisenä väkivaltana. Sotilaallisen vallan paine ja katujen väkivalta luo Kreikkaan demokratiaa uhkaavan ilmapiirin. EU tukee toimintatavoillaan kehitystä, jossa totuudella ei ole merkitystä.

Viime päivinä olemme seuranneet vastaavaa entisen sotilasdiktatuurin Espanjan kehityksessä.

Sisällissota, jossa laillinen tasavaltalaisarmeija hävisi kenraali Francon äärioikeistolaiselle falangistiarmeijalle, päättyi Francon julmaan sotilasdiktatuuriin.

Franco liittoutui ideologisesti Hitlerin kanssa ja sai tältä sivustatukea.

Jo 1950-luvulla Yhdysvallat perusti kolme sotilastukikohtaa Espanjaan.

Diktatuuri päättyi vasta Francon kuolemaan 1975. Espanjassa on runsaasti väestöä, joka hyötyi taloudellisesti diktatuurin ajasta ja suhtautuu siihen myönteisesti – tai ei ainakaan halua, että sotilasdiktatuurin aikaisia rikoksia kaivettaisiin esiin ja tutkittaisiin.

Catalonia oli poikkeuksellisen sorron alla. Catalanian kieli oli kielletty ja demokratia-aktivistit olivat vainottuja tai vankiloissa. Siten Catalanian väestössä suhtautuminen itsemääräämisoikeuteen on varsin ymmärrettävää.

Espanjan pääministeri Mario Rajoy'n puolue PP on Francon falangistipuolueen jatke. Osa ministereistä on kuulunut falangistipuolueen järjestöihin. Hallituksen suhtautuminen Catalanian itsenäistymispyrkimykseen on näin ollen loogista. Sotilasvallan mekanismien sisäistäminen tekee mahdolliseksi sotilaallisen vallan käytön kansan kurissapitämisessä.

Rajoy'n toimet Catalonialaisten kurissapitämiseksi muistuttavat EU:n toimia kreikkalaisten kurissapitämiseksi. Rajoy on ilmoittanut vaihtavansa Catalanian virkamiehet Espanjan hallituksen virkamiehiin, sulkevansa Catalanian televisiokanavan ja ehkä vangitsevansa autonomisen hallinnon johtomiehet. EU puolestaan kiristi kesällä 2015 Kreikan hallitusta erottamaan suoraselkäisen valtiovarainministeri Varoufakiksen. Käskyjä tulimyös USA:n hallitsemasta IMF:stä ja jopa kulisseissa suurpääomaa edustavalta George Sorokselta.

Larry Summers oli kysynyt Varoufakikselta, haluaako tämä kuulua sisäpiiriin vai toimia ulkopuolella. Varoufakis määritteli itsensä ulkopuoliseksi.

Kreikan ja Espanjan tapahtumat osoittavat, että ylikansallista pääomaa palvelevat politrukit, EU:n ja USA:n sisäpiiriläiset, määrittävät sen, millä menetelmillä pääoman valtaa laajennetaan. Aseellisesti, propagandalla ja taloudellisesti kuten Jugoslaviassa. Tai sitten hallinnollisella ja taloudellisella vallankaappauksella propagandalla ryyditettynä kuten Kreikassa. Tai sitten annetaan vain jäsenvaltion hoitaa itse asiansa lainaten menetelmä- paletin sen käyttöön kuten Espanjassa.

Propagandan valta on ratkaiseva. Kun nyt tänään odotamme Bosnian serbikenraali Ratko Mladicin tuomiota Haagin NATO:n rahoittamasta tribunaalista, voimme vain todeta, että USA:n ja NATO/EU:n valta on tällä hetkellä massiivinen. Jokaisen tuntevan ja demokratiaa arvostavan kansalaisen on opittava kiistämään se – muussa tapauksessa militarismin vahvistumisen myötä demokratiasta ei ole enää mitään jäljellä.

Avainsanat:

- sotilasdiktatuuri,
- Kreikka,
- Espanja,
- EU,
- militarismi

Aseveljet ja tunneveljet

- Lauantai 11.11.2017 klo 19:26
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Katsoin eilen Teema-kanavalta Bernhard Schlinkin Lukija-nimisen kirjan pohjalta tehtyä elokuvaa. Olin lukenut kirjan sen ilmestyttyä ja nyt elokuvan tarkkuus ja moniulotteisuus jälleen saivat ihailun ja ihmetyksen aikaan.

Kirjan päähenkilöt ovat nuori poika ja lukutaidoton raitiovaunun rahastaja. Heillä on lyhyt suhde nuorukaisen ollessa 15 -vuotias. Suhteen ytimessä on se, että tapaamisten aikana poika lukee klassikkoja intensiivisesti kuuntelevalle rakastetulleen. Rakastettu katoaa.

Rahastaja olisi työteliäisyytensä vuoksi saanut ylennyksen, mutta ei voinut ottaa sitä lukutaidottomana vastaan. Sen sijaan hän haki työtä Siemensiltä ja joutui keskitysleirin vartijaksi.

Opiskellessaan lakia poika joutui seuraamaan keskitysleirin vartijoiden oikeudenkäyntejä. Kauhukseen hän havaitsi entisen rakastettunsa olevan yksi syytetyistä. Tuomari kysyi toistuvasti kaikilta syytetyiltä, tiesivätkö he mitä juutalaisille tapahtuisi sen jälkeen kun vartijat lähettivät heidät eteenpäin. Tähän kysymykseen nainen joutui vastaamaan, että oli lähetettävä, koska piti saada tilaa uusille. Nainen sai elinkautisen vankeustuomion.

Samaan aikaan kun katsoin elokuvaa, mielessäni liukui kuvia marsalkka Man-nerheimin rasistisella periaatteella pystytetyistä keskitysleireistä Itä-Karjalassa. Siellä kymmenet erilaiset viranhaltijat näkivät päivittäin ihmisten kuolevan nälkään, tauteihin, pahoinpitelyihin ja raskaaseen työhön. Nämä yli 20 000 siviiliä, naisia, vanhuksia ja lapsia olivat joutuneet jättämään koteihinsa vuoden vilja- ja juurikasvarastot ja lähtemään jääkylmissä karjavaunuissa kohti Petroskoita.

Ketään ei haastettu oikeuteen vastaamaan kysymykseen: tiesittekö näiden vauvojen ja vanhusten kuolevan? Mitä teitte? Monet minua myöhemmin opettaneet professorit olivat tutkineet leirien olot ja havainneet ne hygieenisesti ala-arvoisiksi ja ravinnon täysin riittämättömäksi pitääkseen vangit hengissä. Pelkästään heinäkuussa 1942 500 ihmistä kuoli ja heitettiin nimettöminä yhteishautaan.

Saksalaiset ovat tuominneet juutalaisten kansanmurhaan osallistuneita. Kukaan ei tänä päivänä uskoisi saksalaisten ryhtyvän uudestaan kaasuttamaan juutalaisia.

Juutalaisten ohella Euroopassa suoritettiin myös serbien kansanmurha. Saksan kanssa liitossa toimiva fasistinen Kroatia laati keväällä 1941 paitsi juutalaisten mutta myös serbien kansanmurhan mahdollistavan lain. Saksalaiset, kroaatit ja natsien kanssa liittoutuneet Bosnian muslimit kokosivat voimansa serbien tuhoamiseen. Keskitysleirejä perustettiin 17, joista suurin oli Jasenovac. Lapsiserbeille oli oma keskitysleiri Sisakissa. Kroaateilla oli erityinen serbileikkuri, nahkahihnaan ranteeseen sidottava käyrä veitsi, jonka avulla serbi-uhrin kaula

voitiin kätevästi ja nopeasti katkaista.

Sodan aluksi maaliskuussa 1941 Saksa pommitti Jugoslavian, nykyisen Serbian pääkaupunkia Belgradia. Yhden päivän aikana kuoli 17.000 asukasta.

Serbit, kroaatit ja sloveenit rakensivat sodan jälkeen yhteisen Jugoslavian liittovaltion turvaamaan kaikkien etnisten ryhmien tasaveroiset oikeudet. Serbejä asui niin Kroatian, Bosnian kuin Serbian alueella. Serbit kokivat Jugoslavian olevan heidän turvansa.

Välittömästi Saksojen yhdistymisen jälkeen ja Itä- Euroopan sosialismin kaaduttua Yhdysvallat ja Saksa alkoivat suunnitella Balkanin haltuunottoa sotilaallisesti ja taloudellisesti. Yhdysvaltoihin ja Kanadaan siirtyneet natsit ja albaanit lobbasivat Yhdysvaltojen kongressia ja siirtyivät takaisin Balkanille.

Balkanin hajottamissotien alettua monelle alueen asukkaalle tuli mieleen toisen maailmansodan aika. Samat natsi-vaatteet ja sama juutalais- ja serbivastainen propaganda.

Entinen fasistinen Kroatia itsenäistyi Saksan avulla. Bosnia sai NATO-miehityksen. Serbit eivät suostuneet alistumaan USA:n ja Saksan suunnitelmaan miehittää NATO:n avulla loputkin Jugoslaviasta. USA ja monet NATO-maat kouluttivat ja tukivat Albanian puolelta tulevia KLA:n terroristeja samalla tavalla kun ne olivat tukeneet Bosnian puolella kalifaattia rakentavia muslimeja. Serbi-poliisit ja armeija pyrkivät estämään heidän tihutyönsä serbejä ja serbien kanssa hyvässä yhteisymmärryksessä toimivia albaaneja vastaan.

Yhdysvallat halusi pommittamalla saada Balkanin haltuunsa. Se oli uhannut koko 1998-luvun tehdä niin. Bilderberg -ryhmä oli antanut vihreää valoa jo 1996. Britannian pääministeri Tony Blair ja Yhdysvaltain presidentti Clinton sopivat vuonna 1998 asiasta.

Racakin kylässä käytyä poliisien ja KLA-terroristien välistä taistelua käytettiin provokaationa pommitusten aloittamiselle. Taistelun uhrien väitettiin olevan raa'an joukkomurhan uhreja. Jugoslavian hallitus kutsui suomalaisen oikeuslääkäriryhmän tekemään ruumiinavaukset ja tutkimaan olivatko uhrin taistelun vai teloituksen uhreja.

Jugoslavialaiset oikeuslääkärit ja suomalaiset tutkivat ruumiit yhdessä siten, että jugoslavialaisen avatessa suomalainen seurasi vieressä ja suomalaisen avatessa jugoslavialainen seurasi. Loppupäätelmät olivat samat. Kaikki olivat taistelussa kaatuneita, mahdollisesti yhden kohdalla laukaus oli tullut melko läheltä.

Maailman lehdistö, YK, ETYJ, Euroopan maiden hallitukset olivat jo viikkojen ajan olleet propagandan kohteena. Kaikille oli uskoteltu, että kyseessä oli raaka joukkomurha. Ranskalainen TV-toimittaja ja sanomalehtilehtimies olivat olleet paikalla koko taistelupäivän. He olivat filmanneet koko päivän tapahtumat ja olleet paikalla myös illalla. Heidän tapahtumatietonsa olivat samat kuin Jugoslavialaisilla. TV-filmi ja lehtiartikkelit vahvistivat asian.

Suomalaisten oikeuslääkäreiden lausunto oli avainasemassa. Suomen ulkoministeriö oli asettanut oikeuslääkäriryhmän puheenjohtajaksi oikeushammaslääkäri Helena Rannan, jolla ei ole minkäänlaista koulutusta päätellä mitään kuolinsyystä tai tapahtumista, jotka johtavat kuolemaan. Suomen ja Saksan ulkoministeriöt kielsivät oikeuslääkäriryhmän raportin julkistamisen ja kielsivät lääkäreitä allekirjoittamasta yhdessä jugoslaviaalaisten kanssa lausuntoa, jossa he olivat yksimielisiä.

Helena Ranta piti tiedotustilaisuuden, jossa hän johti tiedotusvälineitä harhaan. Sen sijaan, että hän olisi sanonut mitä lääkärit olivat löytäneet, hän alkoi kutsua tapahtumaa ”rikokseksi ihmisyyttä vastaan” ”koska siinä kuoli niin monta henkilöä”.

Rikos ihmisyyttä vastaan on termi, jota käytettiin juutalaisiin kohdistuneesta holokaustista, koska mitään vastaavaa ei ollut aikaisemmin tapahtunut ja tapahtuma haluttiin nimetä. Nyt siis Helena Ranta kutsui poliisien ja terroristien välistä taistelua ”rikokseksi ihmisyyttä vastaan”.

Lopullisessa tiedotustilaisuudessa Helena Ranta käytti Saksan ulkoministerön opettamia lauseita. Hän ei kertonut sitä, minkä hänen työtoverinsa, oikeuslääkärit olivat tieteellisesti todenneet tapahtuneeksi.

Amerikkalaiset lehdet ja presidentti Clinton käyttivät Helena Rannan mahdolliseksi tekemiä näkökohtia perusteena pommitusten aloittamiselle. Oikeuslääkärit, tiedemiehet joutuivat vaikenemaan. Vasta kaksi vuotta pommitusten jälkeen he julkaisivat tutkimustulokset tieteellisessä lehdessä, mutta Suomen maine luotettavana tieteellisesti ja objektiivisesti tutkimustuloksiaan kansainväliseen käyttöön antavana maana oli tuhoutunut. Vika ei ollut lääkäreiden vaan poliittiselle painostukselle alistuneen Helena Rannan.

Saksa siis pommitti, nyt yhdessä muiden NATO-maiden kanssa, toisen maailmansodan natsi-holokaustin uhreja jälleen. Kukaan ei voisi kuvitella Saksan pommittavan Tel Avivia. Jugoslaviasta jäljelle jäänyt Serbia pommitettiin maan tasalle. Köyhdytetyt uraanipommit, ohjukset tuhosivat yötä päivää Tonavan yli vieviä rautatie- ja maantiesiltoja, petrokemian laitoksia autotehtaita, satoja kouluja, TV-aseman, sairaaloita. Koskaan ei ole aikaansaatu vastaavaa ekokatastrofia. Myrkyt valuivat myös Tonavaan.

Bosnian sodan aikana Saksan ulkoministeri Kinkel sanoi ”Serbit on saatava polvilleen”. Propagandan halukkaasti uskonut Joschka Fischer vuorostaan totesi 1999, ettei ole kuullut mitään niin hirveätä kuin mitä Racakissa tapahtui. Hän lietsoi pommitusintoa. Saksa pommitti vastoin omaa perustuslakiaan.

Suomi otti mallia keskitysleireihinsä Saksasta. Valkoinen Suomi oli rakentanut keskitysleirit jo sisällissodan aikana ja tuomitsi tuolloin punaisia valkoisten pidättäminä, valkoisten syyttäminä, valkoisten tuomitsemina porvarillisen tynkäeduskunnan säätämällä laeilla.

Vielä viime viikkoina olen kuullut kaupungihallitusten evänneen punaisten hautamuistomerkkeihin vainajien nimien kaivertamisen. Toisaalla kirkko on estänyt

samoin satojen punaisten vainajien nimen kirjoittamisen hautamuistomerkkeihin.

Mistä tämä tunneköyhyys on peräisin? Samalla tavoin kun Siemens tuskin joutui paljoakaan kärsimään keskitysleirien pidostaan ei myöskään Mannerheim joutunut vastuuseen omista sotarikoksistaan tai vankileirin sadistiset vartijat kuolevista vangeistaan. Hyytävintä on se, että ruotsinkieliset suomalaiset ovat äänestäneet Mannerheimin toiseksi arvostetuimmaksi ruotsinsuomalaiseksi Tove Janssonin jälkeen. Samoin se, että rankaisemattomuuden periaatetta nautti-
vaan NATOon liittyminen on saanut ruotsalaisen kansanpuolueen president-
tiehdokkaan kannatuksen.

Mistä tämä suomalaisten ja saksalaisten tunneköyhyys on peräisin?

Avainsanat:

- Helena Ranta,
- Clinton,
- Suomi,
- Saksa,
- keskitysleirit,
- tunneköyhyys,
- juutalaiset,
- serbit,
- kreikkalaiset

Kenraali Ratko Mladicin tuomio, natsien revanssi

Lauantai 25.11.2017 klo 14:51 - Pirkko TurpeinenSaari

Elokuun 4. päivän viikonloppuna 1995 yhdysvaltalaisien kenraalien kouluttamat ja johtamat kroaatti-joukot suorittivat Operaatio Myrskyssä serbien etnisen puhdistuksen Kroatian Krajina-alueella ja serbien kansanmurhan. Yhden viikonlopun aikana kaikki 250.000 serbiä ajettiin tykkitulen ja pommitusten avulla pois keskialueelta saakka periytyviltä asuinseuduiltaan kohti Bosnian rajaa. Yli 3000 menehtyi, vanhuksia, jotka eivät jaksaneet siirtyä, tapettiin koteihinsa.

Presidentti Tudjman piti puheen Operaatio Myrskyn kunniaksi. Hän huusi puheessaan, että serbit lähtivät niin kiireesti, että "eivät ehtineet edes ottaa seteleitään tai likaisia alusvaatteitaan mukaansa". Brionissa sotilas- ja poliittiselle johdolle pidettävässä puheessa 31.7.1995 Tudjman vaati, että serbien on kadottava Kroatian. "Lyökää niin, että serbit käytännössä häviävät Kroatian".

Toisen maailmansodan aikana Kroatia ja Bosnia muodostivat yhdessä Fasisen Kroatian valtion, joka oli liittosessa Natsi-Saksan kanssa. Kroatia sääteli lain, joka edellytti serbien ja juutalaisten kansanmurhaa. Juutalaiset siirrettiin vähitellen Saksan keskitysleireille. Serbit joutuivat paitsi kroaattien myös Serbian alueella oleville saksalaisten keskitysleireille. Seitsemästätoista Kroatian keskitysleiristä pelkästään Jasenovacissa tapettiin 700 000 serbiä Nürnbergin sotarikostuomioistuimen mukaan. Katoliset papit osallistuivat leirien johtamiseen.

Sodan jälkeen 1945 natsiautettiin emigroitumaan Kanadaan ja Yhdysvaltoihin. Jugoslavian hajottamisen tultua ajankohtaiseksi 1990-luvulla he palasivat jälkeläisinsä Balkanille. USA:n taloudellisen kiristyksen ryydittämien vaalien jälkeen nationalistit voittivat ja presidentiksi valittiin holokaustin kieltäjä Tudjman. Ensimmäiseen hän säädätytti rasistisen perustuslain, jonka mukaan itsenäinen Kroatia ei ole enää kaikkien kansalaisten tasaveroisen maa, vaan maa julistettiin "kroaattien maaksi". Serbit muuttuivat vähemmistökansaksi, kyrilliset kirjaimet kiellettiin. Aikaisemmat valtion eläkkeet ja asunnot eivät enää kuuluneet serbeille.

YK:n sotilastarkkailijat järjestivät Operaatio Myrskyn johdosta tiedotustilaisuuden Zagrebissa, Kroatian pääkaupungissa. Sali oli täynnä myötäeläviä tiedotusvälineiden edustajia, joille viikonlopun kauhu olivat tulleet tutuiksi. Juuri kun tilaisuuden piti alkaa, paikalle tuli Yhdysvaltojen suurlähetystön edustaja, joka kertoi erittäin merkittävän Srebrenican tapahtumia koskevan tiedotustilaisuuden alkavan juuri sillä hetkellä lähetystössä. Suuri osa paikallaolijoista siirtyi USA:n lähetystöön. Teoksessaan Bombs for Peace George Szamuely kuvaa kuinka sotilastarkkailijoille syntyi epäily, että Srebrenicaan liittyvillä sensaatiota tavoittelevilla tiedoilla haluttiin peittää Operaatio Myrskyn kauhu ja yhdysvaltalaisien osuus siinä.

Srebrenican tarinaan tarvittiin uhriluvut, jotka moninkertaistettiin propagandalla. Srebrenican tapahtumia alettiin kutsua etniseksi puhdistukseksi ja kansan-

murhaksi jotta serbeihin kohdistunut todellinen etninen puhdistus ja kansanmurha voisivat jäädä pimentoon. Tämä Yhdysvaltojen tavoite toteutui.

Kenraali Ratko Mladicin oikeudenkäynti noudatti USA:n ja sen NATO-liittolaisten suunnittelemaa käsikirjoitusta. Kenraali Mladic huusi mielivaltaisen tuomionlukutilanteen kiihdyttämänä, että tuomioistuin on NATO-tuomioistuin.

Ratko Mladic syntyi fasistisen Italian miehittämään fasistisen Kroatian osaan lähellä Kalinovikin kaupunkia sijaitsevaan pieneen kylään. Serbien kansanmurha oli meneillään ja partisaanit yrittivät vapauttaa maan natsista ja heidän liittolaisinaan olevista muslimeista. Ratkon isä kuoli natsi-Saksan lentopommin sirpaleesta ja hänen lankonsa hautasi hänet maastoon tapahtumapaikalle.

Tälle partisaanin pojalle Jugoslavian valtio oli isä ja koulutuksen ja turvan takaaaja. Taloudellisen pulan aikana sotilasura jäi ainoaksi vaihtoehdoksi. Henkikirjoituksessa hän ilmoitti kansallisuudekseen jugoslaavi eikä serbi.

Kuvaan kirjassani Lahtari, Punikki ja Teurastaja; marsalkka Mannerheim, Kullervo Manner ja Ratko Mladic historian henkilöinä kenraali Mladicin lapsuutta, arvoja, suhtautumista kanssaihmiisiin ja kansainvälisiin suhteisiin. Hän oli ainoa sotilasjohtaja, joka toistuvasti vetosi Geneven sopimukseen ja suhtautui erittäin kielteisesti aseisiin - myös lasten leluina.

Mladic tiedosti Jugoslavian konfliktien suurvaltapoliittiset kehykset. Hänelle presidentti Clintonin asetoimitukset kroaateille ja jihadistimuslimeille ei ollut salaisuus. Hän ei voinut ymmärtää kuinka Yhdysvalloilla on moraalista kantaa liittoutua niiden kanssa, joita vastaan se taisteli toisessa maailmansodassa Jugoslavian partisaanien kanssa samalla puolella. Nyt USA siis oli fasistien ja kalifaattia rakentavien muslimien puolella.

Päinvastoin kuin valtamedia antaa ymmärtää Srebrenicaa ei ollut koskaan demilitarisoitu. Siellä hallitsi Islamilaisen julistuksen laatineen presidentti Izetbegovicin jihadist-armeija kenraali Naser Oricin johdolla. Islamilainen julistus jatkoi toisen maailmansodan aikaista serbien holokaustin vaatimusta. Julistuksen mukaan "paras serbi on kuollut serbi, jos hän saa elää, hänen tulee kääntyä islamin uskoon, hänelle kuuluu työstään 40 % siitä palkasta, minkä oikeauskoinen saa". Izetbegovic sai maanpetoksesta vankeusrangaistuksen 1970-luvulla, mutta vapautui 3 vuoden kuluttua. Islamilaisesta julistuksesta otettiin 1990-luvun alussa uusia painoksia ja levitettiin laajasti Bosniassa.

Kanadalaiset ja myöhemmin hollantilaiset YK-joukot eivät uskaltaneet ottaa aseita näiltä erittäin väkivaltaisilta, osin Lähi-Idästä tuotetuilta joukoilta, jotka raiskasivat Srebrenicaan muualta tulleita muslimipakolaisia. Öisin he tekivät ryöstö- ja tapporetkiä YK-joukkojen kykenemättä estämään Srebrenicaa ympäröiviin serbikyliin – usein juhlapäivinä, jolloin kyläläiset eivät osanneet olla varuillaan. Kylät poltettiin asukkaiden kaulat katkottiin ja päät iskettiin aidan seipäisiin. Murharetket muistuttivat toisen maailmansodan aikaa, jotkut uhreista olivat jopa kokeneet ensimmäisen kurkunleikkausyrityksen jo tuolloin.

Naser Oric videoi murharetket ja näytti videoita mielellään toimittajille musiikin

ja itsekehun säestämänä. Serbiuhreja oli 3000. Jokaisesta on hauta, nimi ja syntymä- ja kuolinaika.

Viimeisen tapporetken jälkeen kenraali Mladic totesi, että anarkian täytyy loppua, hän ottaa joukkoineen Srebrenican haltuunsa. Käytännössä ilman minkäänlaista vastarintaa Mladic saapui kaupunkiin. Izetbegovic oli määrännyt muslimitaistelijat vetäytymään kohti 60 km päässä olevaa Tuzlan kaupunkia, jossa oli myös USA:n sotilastukikohta. (Sarajevossa joukkoja johti amerikkalainen kenraali John Galvin.)

You-tubessa Fontana-hotellin neuvottelut dokumentissa voi nähdä miten Mladic tuli, kuinka hän neuvotteli YK-joukkojen johtajan Karremansin kanssa mm. haavoittuneiden -muslimien ja serbien hoidosta. Dokumentissa nähdään, että Mladic toteaa ystävällisesti hotellin kabinetissa kokoontuneille siviilien ja YK:n edustajille, että ne, jotka haluavat jäädä Srebrenicaan saavat jäädä. Ne jotka haluavat siirtyä muualle, saavat bussikuljetuksen sinne minne haluavat mennä. Serbit hankkivat bussit ja YK polttoaineen. Mladic vaati jokaiseen bussiin YK-sotilaan.

Hän mainitsi erikseen, että jokainen, joka laskee aseensa on turvassa ja että muslimit eivät ole serbien vihollisia. Aseista luopuneet miehet jaettiin kolmeen ryhmään riippuen siitä mihin rikoksiin he olivat syyllistyneet.

Suuri osa miehistä ja osa naisista ei halunnut laskea aseitaan, vaan oli jo lähtenyt vaeltamaan metsien läpi kohti Tuzlaa, luultavasti osin siksi, että oli osallistunut serbikyliin suunnattuihin ryöstö- ja murharetkiin. Matkan varrella oli useita taisteluita serbijoukkojen (joissa oli paljon niitä, jotka muslimit olivat sodan alussa karkottaneet Srebrenicasta) ja aseistettujen muslimijoukkojen välillä.

Srebrenican ympärillä oli monia miinakenttiä, joista osa oli muslimijoukkojen asettamia, osa serbien.

ICTY on löytänyt kaikkiaan 3568 ruumista 1995 ja 2001 välisenä aikana. 1583 ruumiinavauspöytäkirjassa oli vain yksi luu, sääri tai jalka. Siten 44,4%:ssa patologin oli mahdotonta määritellä kuolinsyytä.

Ruumiinavauspöytäkirjojen tarkastelussa on mahdollista eritellä mikä on ollut kuolinsyy. Onko henkilö kuollut tykin ammuksista, miinasta, kiväärin luodista jne. Siten tutkittuna oikeuslääketieteellinen tarkastelu paljasti, että 442 avauspöytäkirjaa osoitti uhrien suurella odennäköisyydellä tulleen teloitetuiksi.

Lääketieteellisen tarkastelun perusteella väite 8000 muslimimiehen ja-pojan teloituksista ei näyttäisi pitävän paikkaansa. Kun Haagin tribunaali haastoi kenraali Mladicin oikeuteen jo parin viikon kuluttua Srebrenican siirtymisestä serbien haltuun ja viikkoa ennen Operaatio Myrskyn toteuttamista, jää epäily asioiden liittämistä toisiinsa YK:n sotilastarkkailijoiden epäilemällä tavalla.

Jokaisessa tribunaalin syytekohdassa on tilaa vastaväitteille. Rohkean ja rehellisen kenraalin demonisointi kroaatteja ja muslimeja palvelleeseen Ruder-Finn markkinointitoimiston voimakkaalla tuella on palvellut USA:n ja Saksan

tavoitteita Balkanin infrastruktuurin haltuunottamiseksi ja sotilaallisen vallan sinetöimiseksi.

Suomen valtamedia on palvellut NATO-maita kiitettävästi. Helsingin Sanomissa oli viitisen vuotta sitten Haagin tribunaalia arvosteleva soraääni. Toimittaja Jussi Konttinen valaisi lukijoita siitä, kuinka normaalista oikeuskäytännöstä poikkeva toimintatapa istuimella on: kuinka tuomiot saattavat muuttua yhdysvaltalaisen tuomarin aloitteesta yhden lounastunnin aikana. Toimittaja Konttinen ei saanutkaan jatkaa tutkivaa journalismiaan vaan hänet karkoitettiin perheineen reportteriksi Siperiaan.

Lahjonta ei ole tuomioistumelle vierasta. Sopivia todisteita antava saattaa saada kodin remontin tai suorastaan uuden talon. Suurikin rikollinen voi vapautua tuomiosta tai saada vain lyhyen tuomion, uuden identiteetin ja kodin ulkomailla, jos todistaa oikein. Tuomioistuimien käyttää joitakin todistajia lähes kaikissa oikeudenkäynneissä – tärkeitä silminnäkijöitä ei tarvita lainkaan. Esimerkiksi Naser Oricin väkivaltaisia viedoita nähneitä kanadalaisia toimittajia ei tarvittu. Oric kävelee vapaana.

Suomalaisen tiedotusvälineiden uutisointi on yksipuolisuudessaan ja totuuden välttelyssään kauhistuttavaa. Kauhistuttavin oli A-studio, jossa haastateltiin muun muassa Helena Rantaa. Tosiasioiden huutavan puutteen ohella merkillepantavaa oli toimittajan tunnelataus. Hän ei voinut ymmärtää, että jotkut serbit voivat ihailla Mladicia, ”sotarikollista”. Hän ei huomannut, että Yle on koko tämän vuoden ajan esittänyt propagandistisia Mannerheimia ihailevia dokumentteja huomaamatta, että Suomen armeija oli osa Saksan natsi-armeijaa. Pohjoinen armeijakunta suoraan Hitlerin alaisuudessa, eteläisempi osa päivittäisen yhteistyön alaisena. Mannerheim kutsui presidentin selän takana natsi-armeijan maahamme ja oli ilmoittanut Hitlerille toiveenaan saada raja Syvärille. Hitler oli luvannut tämän ja myös ensin tuhota Leningradin ja antaa sen sitten Suomelle.

Toimittaja ei myöskään ole kuullut Mannerheimin suunnittelemista ja toteuttamista rasistisista keskitysleireistä Itä-Karjalassa, jossa juridiikasta huolehtivat kenttäoikeudet. Heinäkuussa 1942 pelkästään yhden kuukauden aikana kuoli 500 henkilöä nälkään, tauteihin ja huonoon kohteluun. Samalla hetkellä kuitenkin Helsingin kaupunki nimesi pääkatunsa Heikinkadun Mannerheimintieksi, ja myöhemmin sen varrelle pystytettiin patsas tälle veriselle diktaattorille, miehelle, jota Suomen kansa on opetettu ihailemaan.

Suomen ilmapiiiri on muuttunut 1930-40-lukulaiseksi. Heti Neuvostoliiton hajottua fasistisina sodan jälkeen kielletyt järjestöt nousivat uuteen kukoistukseensa. Suomi oli tunnustanut fasistisen Kroatian ja toimi talvisodassa yhteistyössä fasistisen Italian kanssa jatkosodan natsi-yhteistyön lisäksi. Huolimatta Kroatian rasistisesta perustuslaista ja serbien kansanmurhasta Suomi ajoi innokkaasti Kroatian liittämistä Euroopan unioniin.

Suhtautuminen Balkanin tilanteeseen on yhteneväistä Saksan ja USA:n intressien kanssa. Jokainen suomalainen diplomaatti vahvistaa tuon intressin ajamista myös Suomen valtamediassa. Militarismi on yksiselitteisesti voimistunut erityisesti

niin, että hallinnon hyväksymää ja tukemaa natsismin nousua erityisesti Kroatiassa ja Ukrainassa pidetään normaalina. Siten serbien kahdesti toteutunutta kansanmurhaa ei pidetä minään, sen sijaan niiden peittelyyn osallistutaan ja syyllistetään sen sijaan serbejä. Juutalaiset eivät saa aivan vastaavaa kohtelua, vaikka natsismin lisääntymiseen liittyvä väkivalta on kohdistunut serbien lisäksi myös juutalaisiin.

Avainsanat:

- A-studio,
- Helsingin Sanomat,
- ICTY,
- Ratko Mladic,
- serbien kansanmurha,
- natsit,
- Jugoslavia -tribunaali

NATO-yhteensopivat presidentinvaalikeskustelut

- Lauantai 16.12.2017 klo 13:00
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

MTV-3 vaalikeskustelun jälkeen vallitseva tunne oli järkytys. Onko tämä se tietoisuuden taso, jolla Suomessa keskustellaan ulkopolitiikasta?

Yle 1, suomalaisten verorahoilla maksettu uutisväline toi mukaan lisää aiheita, mutta muoto - NATO-yhteensopivuus säilyi. Toimittajien kysymykset ja tila, jonka he antoivat haastateltavien vastauksille, rajoittivat kokonaisuuden tukemaan USA:n johtaman NATO:n maailmankuvaa ja siihen liittyvää ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa.

Ylen toimittajat määräisivät osallistujat vastaamaan kysymykseen, antaisivatko he Virolle sotilaallista apua, jos Venäjä hyökkäisi Viroon. Mikä kysymys!

Paneelin osallistujista presidentti Niinistöhan on jo tehnyt kysymyksen täysin turhaksi. Hän on solminut eduskunnan selän takana USA-johtoisen NATO:n kanssa isäntämaasopimuksen, jonka perusteella USA/NATO voi rientää sotimaan Viron puolesta myös Suomen kautta vaikka ydinaseet mukanaan.

Toimittajat tietävät tämän. Siksi katojat ohjataan ajattelemaan, että kysymys on todellinen ja että Suomi todella voisi itse harkita sodan syttyessä Viron sotilaallista auttamista. Tämä on osa Ylen harrastamaa poliittista aivopesua.

Merja Kyllösen nostaessa isäntämaasopimuksen keskusteluun ja Väyrysen jatkaessa pontevasti aiheen erittelyä, toimittajat siirtyivät nopeasti toiseen aiheeseen Niinistöä suojellakseen.

Ainoa demokraattinen tapa suhtautua isäntämaasopimukseen on sen ottaminen perustuslailliseen käsittelyyn ja sen eduskunnan selän takana tapahtuneeseen solmimiseen osallistuneiden henkilöiden saattaminen edesvastuuseen.

Pressiklubi käsitteli 15.12. myös presidentinvaalitenttejä. Puheenjohtaja totesi, että osallistujat eivät ilmaisseet tunteita keskustelun aikana.

Kuinka osallistujat voisivat osoittaa eläytymistä tai tunteita, kun heidän edellytetään toistavan ulkoa opittua NATO-EU:n hyväksymää doktriinia. Yhdysvaltojen johtoasema maailmassa on tuon doktriinin mukaan ollut kyseenalaistamaton. Yhdysvaltojen viholliset ovat myös NATO-EU:n – siis myös Suomen vihollisia. USA:n terroristit ovat myös Suomen terroristeja ja USAn ystävä-terroristit ovat myös Suomen ystäviä.

Presidenttiehdokas Haavisto painotti erityisesti EU:ta rauhanprojektina korostaen kuinka EU on toiminut Balkanilla ansiokkaasti rauhan puolesta. Muistamme kuinka Haavisto vaeli tiedotusvälineiden loisteessa Balkanin sodan jälkeen geiger-mittari kädessään tutkimassa radioaktiivisuutta. "Kaikki hyvin, mitään poikkeavaa ei ole havaittavissa."

Haavisto ei nähnyt ympärillään maailman mittavinta EU/USA/NATO-pommitusten aiheuttamaa eko-katastrofia. Tonavan sillat, öljyjalostamot, kemiantehtaات ja sähköverkot tahallaan ja systemaattisesti uraanipommeilla pommitettuina aiheuttivat pysyvän, tuhansia vuosia kestävän jäljen Bosnian, Serbian ja sen maakunnan Kosovon elinympäristöön.

USA ja rauhanjärjestö EU olivat vastuussa tahallisesta siviili-infrastrutuurin pommituksesta koska Jugoslavia ei alistunut USA:n Rambulletissa vaatimaan koko Jugoslavian alueen (Serbia, Kosovo, Montenegro) USA/NATO-miehitykseen. Tämä korvautui pommitusten jälkeen laaditussa sopimuksessa pelkän Kosovon alueen miehitykseen ja pommitusten jälkeen välittömästi alkaneeseen suurimman USA:n sotilastukikohdan Bondsteelin rakentamiseen Kosovoon, Serbian maille.

Tämä USA:n ja NATO-EU:n albaaniterroristien avulla suorittaman vallankaappauksen legitimoι Nobel-palkittu Martti Ahtisaari, joka ohjasi Kosovon itsenäistymisneuvottelut USA:n haluamaan päätökseen.

4.12.2014 Yhdysvaltain kongressi julisti lähes yksimielisesti sodan Venäjää vastaan “Anti-Russian House Resolution 758”. Siinä luetellaan kaikki USA:n provosoimat konfliktit Venäjän reuna-alueilla, mutta syytetään niistä Venäjää. Julistuksen taustajoukoissa olivat Strategic Culture-aikakausilehden mukaan Soros ja AIPAC, jälkimmäinen erityisesti siksi, että Venäjä häiritsee Israelin valtapyrkimyksiä Syyriassa. Soros taas kipuilee Ukraina-hankkeiden osittaista myttyynmenoa.

Suomen media ei ole kiinnostunut faktoista. Sille riittää, mitä USA:n tiedotusvälineet ja uutistoimistot kertovat mielipiteenään. Näiden mielipiteiden toistamiseen tarvitaan kansalaisjärjestöjä ja poliitikkoja, jotka tarvitsevat rahoitusta.

Jos verrataan USA:n aggressiivisuutta ja sotilastukikohtien laajenevaa verkostoa yli 130 valtiossa, Venäjällä ei ole mitään vastaavaa. USA:n suorittamat lennokkimurhat erityisesti Afrikassa edellyttävät Saksan kanssa tehtävää sotilasyhteistyötä. Saksassa onkin toisesta maailmansodasta lähtien ollut vahva USA:n armeijan läsnäolo. Tällä hetkellä n. 38 000 sotilasta.

Afganistanin laittomassa (tietenkin) sodassa, joka on USA:n kauimmin kestänyt sota, on sotilaita monista EU-maista myös Suomesta. Irakin sodassa, johon EU-Tanska ja EU-Britannia innolla osallistuivat, USA:n johdolla tapettiin yli miljoona ihmistä. Ulkoministeri Ahlbrigin mukaan puolen miljoonan lapsen kuolema oli vain “due price”, sopiva hinta. Libyan johtajan Gaddaffin murha ja maan tuhoaminen oli riemun aihe silloiselle ulkoministeri Hillary Clintonille.

Yhdysvallat oli todistettavasti sekaantunut Ukrainan väkivaltaiseen palkkamurhaaja-tarkka-ampujien suorittamaan veriseen vallankaappaukseen, jonka taustalla oli USA:n raha-eliitin pyrkimys päästä Ukrainan GMO-maanviljelyn ja liuskekaasutuotannon apajille (The Economist 2013). USA:n ja EU:n tukemat “vallankaappausjohtajat” löysivät paikkansa tulevassa Ukrainan hallinnossa. Poroshenko presidenttinä, Saksan rahoittama Klitsko Kiovan pormestarina, Jatsenjuk pääministerinä, jonka kanssa varapresidentti

Biden puhui, kertomansa mukaan, puhelimessa enemmän kuin vaimonsa kanssa.

Yhdysvaltojen rinnalla NATO:n laajenemista edistänyt EU oli osavastuussa Ukrainan verisestä vallankaappauksesta. Suomen Olli Rehn, laajentumiskomissaarina ja myöhemmin talouskomissaarina ja EU-komission varapuheenjohtajana, on vastuussa siitä, että lähentymissopimuksen valmistelu oli puutteellista. Presidentti Janukovits, joka oli EU-myönteinen realisti, katsoi, että aikataulu oli liian kireä. Ukrainalla ei ollut varaa vielä solmia sopimusta. Tärkeämmäksi kuin ukrainalaisten edun ajaminen, tuli sotilaallisten artikloiden pikainen voimaan saattaminen jotta USA:n ja NATO:n joukkoja voidaan sijoittaa Venäjän rajalle Ukrainaan.

Vallankaappaushallitus julisti keväällä 2014 sodan itä-ukrainalaisille, jotka eivät hyväksyneet laitonta vallankaappausta ja venäjän kielen rajoituksia. Kiovan hallitus lopetti kaikki valtion tuet, koululaitoksen, eläkkeet ja pankkitoiminnan Donbassin alueelta. Valtaan tultuaan presidentti Poroshenko manasi televisiopuheessaan itäukrainalaiset kuolemaan kellareihinsa.

Tarkka-ampujien vastuuseen saattamista Kiovan hallituksen toimesta ei ole edes yritetty toteuttaa. Natsien suorittama Odessan ammattiyhdistysten talon tuhopoltto ja joukkomurha on edelleen tutkimatta. Maassa vallitsee terrorin ja vastuuttomuuden ilmapiiri, jota korruptoitunut presidentti ei pysty natsien pelossa muuttamaan. Sen sijaan hän kuluttaa rahaa ja aikaa Yhdysvaltojen kongressinjäsenten lobbaamiseen saadakseen rahaa ja aseita.

USA:n pyrkimyksenä oli myös Venäjälle kuuluneen Krimin Sevastopolin laivastotukikodan haltuunotto. Neuvostoliiton ajoilta peräisin oleva tukikohta on keskeisen tärkeä Venäjän puolustukselle.

Venäjän suorittama Krimin rauhanomainen haltuunotto, jolla taattiin Krimin asukkaille mahdollisuus valita oma kohtalonsa, on kovin erilainen kuin USA:n suorittama Kosovon väkivaltainen haltuunotto ja valtavan sotilastukikohta Bondsteelin rakentaminen Serbiaan kuuluvalla maalla. Kosovosta on muodostunut mafia-valtio, jonka presidentti vasta askettäin vapautui Interpolin-listalta.

Yhdysvaltojen vallankäyttöön kuuluu asevoiman rinnalla myös talouspakotteet. Kuubaan kohdistettuja talouspakotteita on vaadittu kumottaviksi koko YK:n yleiskokouksen voimalla vuodesta toiseen. Maa, joka rikkoo pakotteita, ei voi käydä kauppaa USA:n kanssa. Siten pakotteet ovat muodostuneet totaalisiksi.

Ukrainan vallankaappaus ja NATO/EU:n lähentymissopimuksen ja niihin ensisijaisena kuuluvien sotilaallisten artikloiden allekirjoitus tapahtuivat keväällä 2014 (ratifiointi viivästyi Hollannin epäröidessä).

3.9. 2014 solmittiin Minskin sopimus.

4.9.2014 Suomi solmi isäntämaasopimuksen, joka sinetöi USA/NATO:n pääsyn hyökkäämään Venäjälle käyttäen Suomen satamia, lentokenttiä, tietä ja ilmatilaa läpikulkuun. Sotilaallista yhteistyötä on lisätty kahdenvälisillä sopimuksilla NATO-Britannian, NATO-Saksan ja NATO:n johtomaan USAn kassa.

4.12.2014 Yhdysvaltain kongressi päätti sodanjulistuksesta Venäjälle. Pääsy Venäjälle Suomen ja Ukrainan kautta oli taattu. presidentin ei enää tarvitse kääntyä kongressin puoleen aloittaessaan sodan. (Näin toimittiin Irakia koskevan kongressin samankaltaisen päätöksen pohjalta, jolloin George W. Bush aloitti sodan.)

Presidentti Niinistön aikana Suomi on militarisoitu paitsi sotilaallisten sopimusten avulla, myös kulttuurisesti, tiedonvälityksen ja sanavapauden alueella.

Presidentti Niinistö on suhtautunut varsin arrogantisti Venäjän edustajiin. Venäläisen kenraalin ojentaminen tämän puheenvuorojen sisällöstä ei kuulu diplomatiaan vaan pisteiden keruuseen osalta kansalaisista.

Venäjän edustajien pääsyn kieltäminen ETYK-juhliin vuonna 2015 ja saman aikainen Yhdysvaltojen laivaston vierailu Helsingissä ja laivaston orkesterin konsertti Suomenlinnan kirkossa on syvä kumarrus USAn suuntaan ja pyrkimys alleviivata Suomen liittolaisuutta niiden arvojen kanssa, joita USA edustaa.

Niinistön toiminta muistuttaa Mannerheimin toimintaa. Yhtä militaristisia ja selän takana toimivia molemmat. Mannerheim kutsui natsi-Saksan armeijan Suomeen presidentin ja eduskunnan selän takana elokuussa 1940. Suomen armeija oli osa natsi-Saksan armeijaa.

Niinistön toimenpiteiden johdosta Suomi on osa USA-johtoista armeijaa, jonka kaltaista aggressiivista maailmanvaltaa hamuavaa voimaa ei ole nähty sitten natsi-Saksan. Tätäkö me Suomen presidentiltä haluamme.

Avainsanat:

- presidentinvaalikeskustelut,
- NATO,
- Venäjä,
- Niinistö,
- Haavisto,
- Väyrynen

Blogikirjoituksia Vuosi 2018

Pirkko Turpeinen-Saari

Unto Hämäläinen, missä on pihvi?

- Sunnuntai 7.1.2018 klo 11:55
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Unto Hämäläinen jatkaa viimeisessä Helsingin Sanomien kuukausiliitteessä tutuksi tullutta historian popularisointiaan. Hän kuvaa talvisodan jälkeistä aikaa ja sitä kuinka Neuvostoliitto vaikutti vahvasti siihen, kenet se halusi valittavan Suomen presidentiksi.

Unto Hämäläinen ei sanallakaan mainitse miksi tätä vaikuttamista harjoitettiin. Hämäläisen kuvauksessa Neuvostoliitolla oli vain musta lista, jolle osa suomalaisia poliitikkoja päättyi.

Hämäläinen aloittaa tarinansa 5.12.1940. Paasikivi, Suomen Moskovan lähettiläs herätettiin ennen keskiyötä, koska ulkoministeri Molotovilla oli asiaa. Molotov kertoi Paasikivelle kuulleen, että presidentti Kallio on pyytänyt eroa sairauden vuoksi ja 300 valitsijamiestä kokoontuisi piakkoin Helsinkiin valitsemaan uuden presidentin. "Haluaako Suomi rauhaa Neuvostoliiton kanssa – sen tulemme päättämään siitä, kuka valitaan presidentiksi", luetellen neljä sopimatonta nimeä, jotka olivat Tanner, Mannerheim, Svinhufvud ja Kivimäki.

"Elettiin välirauhan aikaa, ja Euroopassa riehui toinen maailmansota. Suomi oli maaliskuussa 1940 joutunut solmimaan ankarin ehdoin talvisodan rauhan. Stalin ja Hitler olivat liitossa keskenään. Kahden diktaattorin sopimuksella Suomi kuului Stalinille," kirjoittaa Hämäläinen.

"Hitler tosin suunnitteli salassa hyökkäystä Neuvostoliittoon, ja hänen lähipiirissään kaavailtiin Suomen vetämistä Saksan puolelle."

Molotov antoi suosikkiensa nimilistan Paasikivelle, joka on "arvokas historiallinen dokumentti, sillä Paasikiven ja Molotovin tapaamisesta alkoi itsenäisen Suomen historiassa surullinen aika, jota me suomalaiset emme mielellämme muistele".

"Neljäkymmenen vuoden aikana Suomi ei saanut valita presidenttiä yhtä ainutta kertaa ilman Neuvostoliiton painostusta", jatkaa Hämäläinen.

Hämäläinen unohtaa ilmeisen tarkoituksellisesti miksi eroava presidentti Kallio oli sairastunut. Mannerheim oli nimittäin kutsunut natsi-Saksan armeijan Suomeen yli 3 kuukautta ennen Paasikiven saamaa yöllistä herätystä. Kutsuminen oli tapahtunut presidentin, ylipäällikön selän takana. Myöskään hallitusta, puhumattakaan eduskunnasta ei oltu informoitu. Presidentin kuollessa asiasta, hän järkyttyi ja sai halvauskohtauksen, josta ei koskaan enää toipunut terveeksi.

Tilanne muistuttaa presidentti Niinistön suorittamaa USA/NATO:n isäntämaa-sopimuksen allekirjoittamista hallituksen ja eduskunnan selän takana syyskuussa 2014. Sopimusta ei ollut edes käännetty suomeksi, puhumattakaan, että sitä olisi käsitelty peustuslain mukaisesti eduskunnassa.

Hämäläinen unohtaa siis mainita, että Suomi oli kutsunut elokuussa 1940 Saksan

armeijan Lappiin ja valmisti tiestöä siellä saksankielisin tienviitoin, järjesti olosuhteet parhain päin. Suomen Lapin armeija oli Saksan armeijan alaisuudessa. Jopa tulevat Itä-Karjalan keskitysleiritkin suunniteltiin saksalaisten innoittamina hyvissä ajoin ennen yhteishyökkäystä Neuvostoliittoon kesällä 1941. Demokratiaa ja rauhaa kannattavat toisinaijattelijat olivat vankiloissa, myöhemmin jopa Koverin keskitysleirillä. Vaalikelpoisuus oli estetty suurelta määrältä suomalaisia.

Arveleeko Hämäläinen, että Neuvostoliitto ei olisi tiennyt Saksan armeijan ja Suomen armeijan suhteista. Suomen henkinen ilmapiiri oli natsimyönteinen ja saksalaisia ihailtiin. Kyse oli tietenkin suomalaisten luotettavuudesta. Voiko presidentin sanaan luottaa, vai onko konekivääri selän takana piilossa.

Sodan jälkeen liittoutuneet edellyttivät rauhansopimuksessa fasistisiksi luonnehdittujen järjestöjen kieltämistä. Näiden kannattajat eivät hävinneet mihinkään – ei myöskään poliitikkojen piiristä.

Käsittääkseni Neuvostoliitolla oli perusteltu syy suhtautua torjuvasti militaristisiin ja nyrkki taskussa toimiviin henkilöihin. Nämä joukot tuottivat myös presidentti Kekkoselle eniten huolta hänen pyrkiessään rakentamaan aitoa luotamusta Suomen ja Neuvostoliiton välille.

Hämäläinen kuvaa suomalaisten ja neuvostoliittolaisten poliitikkojen toiminnan pelinä, ilman sisältöä. Siitä päästäänkin jutun huipennukseen. "Yrittääkö Venäjä jälleen vaikuttaa Suomen presidentin valintaan – mutta nyt uusin keinoin?"

Hämäläisen julkaisualusta Helsingin Sanomat on tunnettu Erkon lehtenä - amerikkalaisvaikutteisena julkaisuna. Talvisotaa kutsuttiin puolustus/ulkoministeri Erkon sodaksi. Talvisodan alla Erkko kutsui Suomeen niin Ison-Britannian kuin Saksan armeijoiden komentajat kesällä 1939. Suursotaharjoituksia seurasivat myös kaikki muut Suomeen akkreditoidut sotilasasiamiehet paitsi Neuvostoliiton edustaja. Sodan alla Hitler lupasi, että Saksa ei estä Ruotsia auttamasta Suomea tulevassa sodassa. Pohjoismaiden päämiehet kokouksessaan juuri talvisodan alla ilmottivat uskovansa Suomen pärjäävän tulevassa sodassa. Jo syyskuussa Akateeminen Karjalaseura uhosi – nyt on aika iskeä! Erkko kielsi Neuvostoliittoon sodan alla matkanneita neuvottelijoita suostumasta Neuvostoliiton sovitteluehdotuksiin, todistaa Tanner.

Kaikki merkittävät tiedotusvälineet ovat jo yli vuosikymmen ilmoitaneet tukevana Suomen liittymistä NATOon. Ne luonnolisesti ovat tehneet väliajan intensiivistä työtä liittymisen eteen. Markkinoinnin tuotoksena on sopivasti odotetun roolinsa näyttelevä presidentti Niinistö. Emme ole kuulleet häneltä ainoatakaan analyttistä esitystä globaalista maailmantilasta. Sen sijaan hän piiloutuu NATO/EUn kannanottojen taakse korvaten totuuden tarkoituksenmukaisuudella.

Hän on vaiennut NATO/EU:n toimista globaalien pääomapiirien vallan laajentumisen mahdollistajana. Kuinka mielivalta ja laittomuus ovat korvanneet valtioiden suvereniteetin ja kansainväliset lait. NATO/EU on liittoutunut ji-

hadistien ja natsien kanssa (Kroatia, Bosnia, Kosovo, Syyria, Ukraina, Tsetsenia) polkien alleen omat ja muiden perustuslait silloin kun mielivalta on palvellut heidän tarkoituksensa.

Eräät kustantajat ovat kertoneet totuutta arvostavien toimittajien siirtyneen järjestöjen pääsihteereiksi tai yritysten palvelukseen koska nykyisessä valheellisessa ilmapiirissä ei voi kirjoittaa, mikä on totta.

Nyt toimittajan, myös Hämmäläisen, jopa eläkkeellä, julkaisualustastaan riippuen on julistettava Venäjän vaikutamisyriyten vaaraa, koska se on muotia Yhdysvaltojen äärimmäisen aggressiivisessa yhteiskunnallisessa ilmapiirissä. Mitään vaikuttamista ei ole todistettu olleen, mutta Hämmäläinen suhtautuu siihen tosiasiassa. Yhdysvaltojen ja NATO:n hybridikeskus Suomessa vaikuttaa ilmeisesti niin, että paitsi toimittajat myös tasavallan nykyinen presidentti haluavat mukautua sen toiveisiin. Suomen sisäministeriössä ei vielä ole kokonaista kerrosta varattu CIA:n virkailijoille kuten Ukrainassa Maidanin aikaan, mutta vaikutus on sama.

Myös suomalaiset rakastavat sitä kun USA:ta palveleet virkamiehet saavat Nobelin palkintoja osallistuttuaan tuon globaalin vallankäyttäjän sotien ja vallan laajentamisen mahdollistamiseen. Sotaleikit ja sotaan valmistautuminen aiheuttavat monissa sellaista värinää, että tuntuu kuin olisi elossa. Neuvostoliitto halusi tylsää rauhaa ja hyvinvointia niin itselleen kuin meille suomalaisille. Se yritti suorastaan ”pakottaa” meidät rauhanomaisiksi. Neuvostoliiton kadottua olemme päässeet taas tuttuun militaristiseen pöhinään Niinistön, kokoomuksen ja lopunkin aseveliakselin myötä.

Tähänkö Unto Hämmäläinen haluat meitä jälleen totuttaa?

Avainsanat:

- Unto Hämmäläinen,
- Helsingin Sanomat,
- Niinistö,
- Suomen presidentinvaalit,
- Neuvostoliiton suosikkipresidentit,
- Venäjän hybridivaikuttaminen vaaleihin

Suomen ulkopoliittinen linja palannut 1930-luvulle

- Lauantai 13.1.2018 klo 16:18
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomi -100 juhlinta jätti jälkimaun. Suomi näyttäytyi itsetyytyväisyyteen halkeavana sammakkona. Minä, minä, minä, länteen kuuluva maa, jonka ei tarvitse tehdä arviota omasta toiminnastaan – riittää kun on oikeassa seurassa. Empatia ja solidaarisuus muita valtioita ja niiden omalakista kehitystä kohtaan puuttuu. Entisten siirtomaavaltojen Saksan, Ranskan ja Iso-Britannian sekä maailmanvalta USA:n hyväksyminen riittää moraaliksi. Oma tulkintaa historiallisista prosesseista ei tarvita, riittää kun allekirjoittaa muiden tulkinnan.

Presidentinvaalikeskusteluissa todetaan usein, että ulko- ja puolustuspolitiikassa on niin paljon asioita, joita kansalaiset eivät tiedä. Sen vuoksi muun muassa Pekka Haavisto katsoo, että kansanäänestystä esimerkiksi NATO-jäsenyydestä ei pitäisi järjestää.

Salainen ulko- ja puolustuspolitiikka onkin mielenkiintoista. Presidentti ei ilmoita kansalaisille mitä hän tietää. Ongelmaksi jääkin se, että kansalaiset eivät myöskään tiedä, mitä hän ei tiedä! Presidentti Niinistö on kertonut keskustelleensa presidentti Putinin kanssa ja olevansa tämän kanssa eri mieltä. Erimielisyys on todettu, mutta sen annetaan olla, keskustellaan muusta! Suomalaisia varmasti kiinnostaisi tietää mitä erimielisyydet koskevat. Jospa Niinistöllä ei ole yhtä kattavia tietoja kuin oletettavasti presidentti Putinilla, suurvallan johtajalla on.

Suomen ulkopoliittiset johtajat ovat todenneet Suomen liittoutuvan mielellään eri asioissa Saksan kanssa. Onko Saksa liittoutumisen arvoinen?

Euroopan unioni perustettiin palvelemaan suurteollisuutta ja suurpääomaa. Saksan kautta kytkös USA:han on saumaton. Saksa ja Ranska pyrkivät sanelemaan sen mihin EUta kehitetään.

Jugoslavian hajottamisessa Saksan ja USA:n roolit olivat avainasemassa. On kuvaavaa, että nyt 25 vuotta myöhemmin Balkanin maiden väestö pitäisi parempana, että Jugoslavia olisi säilynyt. Jopa Slovenian kansalaisista 45% haluaisi Jugoslavian takaisin. Holokaustin uhrien, serbien kohtalo on ollut kammottavin. 800.000 serbipakolaista eri puolilta Jugoslaviasta on nyt tilapäismajoituksissa eri puolilla Serbiä. Historiallinen osa Serbiä, Kosovo, irrotettiin emämaastaan USA:n ja Saksan johtamien pommitusten ja kalifaattia rakentavien albaanien kanssa tehdyn yhteistyön avulla.

Saksan päämääränä oli hyötyä taloudellisesti Kroatian infrastruktuurista. Se tuki myös Kroatian armeijan tunkeutumista Bosnian puolelle, tämän taistellessa sekä muslimeja että serbejä vastaan. Suomi tuki innokkaasti holokaustin kieltävän presidentti Tudjmanin johtaman Kroatian pääsyä EUhun. Nyt Suomi tukee kaikin tavoin presidentti Ahtisaaren itsenäistymään auttanutta Kosovoa, jossa

NATO-joukkojen miehityksen aikana on poltettu ja muuten tuhottu 150 serbien kirkkoa ja keskiajalta peräisin olevaa luostaria.

Tuskin oli Jugoslavia saatu hajotettua, kun jo Saksa ja USA iskivät silmänsä, Ranska rinnallaan, Lähi-Itään. Vuodesta 2001 lähtien Saksa ja USA ovat suunnitelleet Syyrian hallituksen vaihdosta. Jo aikaisemmissa kirjoituksissani olen viitannut Thierry Meyssanin erinomaiseen artikkeliin “Germany and the UNO against Syria”. Meyssan kuvaa Saksan keskeisen ajatushautomon Stiftung Wissenschaft und Politik’in johtajan Volker Perthesin ja tuolloin USA:n Libanonin suurlähettiläänä toimineen Jeffrey Feltmanin suunnitelmaa Syyrian hajottamiseksi ja YK:n kietomiseksi tuohon hajotussuunnitelmaan.

Askelina Syyrin hajotukseen oli tunnetusti Libanonin Rafic Haririn murha, jossa Meyssan osoittaa Saksan, Ranskan ja USA:n osuuden. Propagandassa murhasta syytettiin Syyriaa.

Bilderbergin ryhmässä 5 -8.6. 2008 eli 5 vuotta ennen Syyrian sodan aloittamista USA:n ulkoministeri Condoleezza Rice piti esitelmässään välttämättömänä Syyrian hallituksen vaihdosta. Paikalla oli myös Volker Perthes. Hän suositteli Syyrian toimenpiteiden ohella Iraniin kohdistettavia talouspakotteita. Vuonna 2010 Stuxnet -viruksen avulla tuhottiinkin Iranin ydinmateriaalin valmistuslaitoksen sentrifugeja.

Vuonna 2010 Volker Perthes julkaisi New York Timesissa Syyrian presidentti Assadin puhetta pilkkaavan kirjoituksen. Assad oli puheessaan varoittanut maata vastaan suunnitteilla olevasta salaliitosta. Perthesin mukaan vallankumous oli meneillään ja Assadin oli syytä läheä.

Artikkeli kuvaa kattavasti Saksan vaikutusta Pohjois-Afrikan valtioissa. Joulukuussa 2012 Jeffrey Feltman, tuolloin USA:n ulkoministeriön Lähi-Idästä vastuussa oleva henkilö, pyysi Volker Perthesiä laatimaan “Päivä vallankumouksen päättymisen jälkeen” muistion. Sen tarkoituksena oli laatia lista mm. Syyrian seuraavan hallituksen jäsenistä.

“Day after” eli päivä vallankumouksen jälkeen kokoukseen oli kutsuttu 45 Syyrian opposition jäsentä, myös Saksa, Ranska, Norja, Hollanti ja Sveitsi olivat kutsuttujen joukossa. Sen rahoitti Yhdysvaltojen puolustusministeriön alainen US Institute of Peace. Suunnitelma tehtiin Syyrian täydellisen antautumisen varalle ja siitä oli tullut Jeffrey Feltmanille pakkomielle. Hänet oli juuri nimitetty YK:n poliittisten asioiden johtajaksi. Siis Syyrian hajotusta vuosikymmen suunnitellut henkilö on nyt YK:n poliittisen osaston johtaja.

Päivä antautumisen jälkeen agenda oli kuvaava:

1. Syyrian itsenäisyys kumotaan
2. Perustuslaki kumotaan
3. Presidentti vapautetaan tehtävistään (varapresidentti jää hoitamaan juoksevia asioita)

4. Parlamentti hajotetaan
5. Ainakin 120 johtajaa pidetään syyllisinä ja epäkelpoina mihinkään julkiseen tehtävään ja tuomitaan kansainvälisessä tribunaalissa
6. Sotilastiedustelun johto, poliittisen turvallisuusorganisaation johto puretaan: ”poliittiset” vangit vapautetaan ja terrorismin vastaiset toimet lopetetaan
7. Hezbollah ja Vallankumouskaarti pakotetaan vetäytymään; vasta sen jälkeen ”kansainvälinen yhteisö” ryhtyy taistelemaan terrorismia vastaan

Vuonna 2015 YK:n pääsihteerin Syyria-neuvottelija Staffan De Mistura sai tietää Feltmanin ja Perthesin suunnitelmasta. Hän joutui toteamaan, että ne eivät sido häntä. Siitä huolimatta Staffan de Mistura ja nyt hänen esimiehensä poliittisen osaston johtaja Jeffrey Feltman nimittivät Volker Perthesin ”rauhanneuvottelijaksi” seuraavaan Syyriaa koskevaan Geneven kokoukseen. Kuinka Syyrian hajottamisen arkkitehti voisi olla uskottava rauhanneuvottelija.

Suomalaisten pyrkimykselle tiiviiseen yhteistyöhön Saksan kanssa ja samaistumiseen Saksaan on historialliset perinteet. Oikeistolaisen uusliberalismin ja militarismin nousu Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen on antanut sitä kannattaville puolueille perusteen samaistua Saksaan.

Syyrian ja Jugoslavian tapauksissa tuo samaistuminen on merkinnyt Kekkosen rauhan ulkopoliitikalle vierasta valtioiden suvereniteetin loukkaamista oli sitten kysymys Jugoslaviasta, Syyriasta tai Ukrainasta. Suunnitelmalliset vallankaappaukset ovat saaneet myös Suomen valtiojohdon ja median tuen.

Kansalaiset katsovat kunnioittavasti ja toiveikkaasti YK:hon. Syyrian kohdalla YK:n poliittisen johtajan virkaan on valittu Syyrian väkivaltaista hajotusta 10 vuoden ajan edistänyt ja toimeenpannut Jeffrey Feltman. Syyrian ”rauhanneuvottelijaksi” Geneven kokoukseen on nimetty Feltmanin nimityksellä hajotuksessa Feltmanin rinnalla toiminut Volker Perthes.

Saksa on käyttänyt useita teitä pyrkien YK:ssa syyttämään Syyrian hallitusta esimerkiksi kemiallisten aseiden käytöstä, mikä tapaus on arvovaltaien MIT-yliopiston toimesta osoitettu vääräksi ja kapinallisten aiheuttamaksi.

EU: ta ei alunperinkään ollut tarkoitettu edistämään demokratiaa vaan suuryri-tysten ja pankkien tarpeita. Globaalin uusliberaalin politiikan edistämisen ydin on taloudellisten voittojen, ei ihmisten onnellisuuden ja oikeudenmukaisuuden saavuttaminen.

Suomi oli toisessa maailmansodassa Saksan armeijan osa, palvelen kyseenalaisia Saksan ja osin USA:n pääomapiirien alkuperäisiä tavoitteita. Suomen ulkopoliittikka ei viimeisten 15 vuoden aikana ole kyennyt esittämään minkäänlaista omaa profiilia.

Haluammeko todella samaistua Saksan ja USA:n mielivaltaiseen tuholastoimintaan? Holokaustin uhrin, serbit, saivat jo toisen kierroksen, irakilaiset, syyrialaiset, libyalaiset ovat raunioiden keskellä, jos ovat hengissä.

Lännen toimien salamyhkäisyyttä osoittaa sekin, että Tanska, joka osallistui ensimmäisten joukossa Irakin sotaan USA:n ja Iso-Britannian rinnalla, oli mukana sodan suunnittelussa jo vuosi ennen sodan aloittamista. Tanskan Anders Fogh-Rasmussen on tutkinnan alaisena.

Jugoslavian pommitukset päättyivät kesäkuussa 1999. USA hyökkäsi Afganistaniin 2001, Tanska neuvotteli Irakin sodasta jo 2002, USA hyökkäsi Irakiin 2003, sitä seurasivat Libya, Syyria, Jemen. Suomi joutuu nyt mukaan EU-maiden sotiin, jos Niinistö valitaan uudelle kaudelle. Onko todella niin, että emme kansana ole päässeet eroon laulun vakaumuksesta, jossa “Kaunis on kuolla kun joukkosi eessä...” Pitääkö meidän jatkaa militaristisen ulko- ja turvallisuuspoliittisen johdon alaisuudessa varsinkin kun emme “taistele puolesta maan” vaan ylikansallisen pääoman etujen puolesta?

Avainsanat:

- ulkopoliittinen linja,
- Saksa,
- USA,
- Niinistön militarismi

Suurpääoma, propaganda ja sensuuri Niinistön kampanjan tukena

- Sunnuntai 21.1.2018 klo 13:05
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Presidentti Niinistö on käynyt koko toimikautensa ajan vaalikampanjaa seuraavalle kaudelle. Hänen keinonsa ovat ennenkuulumattomia. Valtiollinen sensuuri ja propaganda ovat tulleet vielä sotien aikaista toimintaakin tehokkaampina voimaan.

Niinistön aikaisemmin johtama puolue, selvimmin Alexander Stubb'in toimesta, on median päätoimittajien ohella ilmoittautunut Suomen Nato:on liittymisen kannattajaksi keinoja kaihtamatta. Stubbin väitteitä esimerkiksi Georgian sodasta ei mediamme ole välittänyt korjata vaikka Stubbin puheissa hyökkääjä muutettiin uhriksi ja päinvastoin. Toisin sanoen propagandassa tarkoitus pyhittää keinot.

Propagandan tehtävänä on saattaa yleinen mielipide kannattamaan asioita, joita normaalin harkinnan perusteella yksilöt eivät kannattaisi. Kyselyissä suomalaiset eivät kannata sotilasliitto NATO:on liittymistä mutta presidentinvaaligallupeissa he sanovat kannattavansa Niinistöä, joka on jo vienyt Suomen isäntämaasopimuksen avulla, sivuovesta NATO:on ja aikoo "Eurooppalaisen pilarin" avulla jyrkevoittää tätä liittoutumista.

Media on omien ylikansallisia pääomapiirejä palvelevien tavoitteidensa perusteella tukenut mielikuvia, joilla presidentistä on annettu kuva tavallisena tietokonepelejä pelaavana, rullaluistelua harrastavana, valtionpäämiehiä kunniallisesti tapaavana rehtinä miehenä, joka on säästäväinen ja tuleva sulaisen pikkulapsen isä.

Tosiasiassa Suomessa ei koskaan ole käyty vaaleja niin karkean uusliberaalin valtiollisen vallankäytön, sensuurin ja propagandan vallassa kuin nyt.

Lähes 20 vuotta sitten suurimpien sanomalehtien päätoimittajat ilmoittautuivat NATO:n kannattajiksi, minkä seurauksena lehtien linjana on ollut toteuttaa sellaista uutisointia ja tukea politiikkoja, jotka tukevat tätä tavoitetta.

Sauli Niinistön valinta presidentiksi 6 vuotta sitten oli kuin lottovoitto näiden suurpääoman päämäärien toteuttamiseksi. Pääomat ovat tietenkin ylikansallisia ja siten propagandan täytyy myös olla ylikansallista.

Kansalaisten ei kuitenkaan pidä huomata olevansa propagandan kohteena, joten tiedonvälityksen täytyy pystyä ylläpitämään illuusiota oikeudenmukaisuuden toteutumisesta siitä huolimatta, että ylikansallisesti tarkasteltuna oikeudenmukaisuus ei toteudu.

USA:n ja Saksan johtaman Jugoslavian hajottamisen ja saaliinjaon yhteydessä Suomen media ja diplomaatit tukivat näiden valtioiden pyrkimyksiä. Toisen maailmansodan uhrin, serbit, leimattiin natseiksi, mikä oikeutti heidän kimpunsa käymisen toistamiseen. Saksan ulkoministeri Klaus Kinkel jopa vaati toimit-

tajille, että “serbit on saatava polvilleen” kun Saksa samaan aikaan julkisuudelta piilossa tuki aseellisesti ja taloudellisesti entisiä Kroatian natsi-liittolaisiaan. Samalla USA ja Saksa tukivat kalifaattia rakentavia muslimi-jihadisteja ja al-baaniterroristeja nostaen nämä terroristit valtaan Serbian Kosovossa.

Sama tapahtui Syyriassa ja Ukrainassa. Syyriassa tuettiin jihadisteja ja Ukrainassa natseja.

Suomen media ei ole selvittänyt Ukrainan natsien historiaa ja nykyistä valtaa. Aina kun USA:n “värivallankumouksissa” tukemat poliittiset voimat ovat päässeet valtaan, toisen maailmansodan juutalaisia tappaneet natsirikolliset ovat saaneet patsaita ja heidät on julistettu Ukrainan sankareiksi. Sama tapahtui myös Maidanin väkivaltaisen vallankaappauksen jälkeen. Puolueita lakkautettiin, juutalaisia ja venäjää äidinkielenään puhuvia alettiin vainota ja jälleen edellisen eduskunnan kieltämät natsirikolliset nostettiin sankareiksi.

Baltian maissa toimitaan samoin. Toisen maailmansodan aikaisista juutalaisten ja komunistien joukkomurhista vaietaan. Eestin julistautuminen, murhien jälkeen, yleensä juutalaisista vapaaksi maaksi ei kiinnosta Suomen mediaa. Ei myöskään se, että kirjailijat, jotka uskaltavat tuoda esiin näitä joukkomurhia, joutuvat pakenemaan ulkomaille tai piileskelemään kotimaissaan. Liettuassa suoritettut 200.000 juutalaisen murhat painetaan villaisella. Sen sijaan heidän tappajiensa saadessa seurauksia teoistaan, nämä kuvataan uhreina.

Baltian maiden todellisuus on muokattu sellaiseksi, että siellä protestoidaan, kun EU katsoo, että venäjänkielisillä kansalaisuutta vailla olevilla balteilla on oikeus äänestää Euroopan parlamentin vaaleissa. Baltian maissa heillä ei ole oikeutta äänestää valtiollisissa vaaleissa.

Suomessa ei kansan vielä kukaan halua tietävän, miten Suomi ryhtyi talvisotaan. Sen sijaan propagandassa Suomi esitellään uhrina. Tämä uhrius ei salli kansakunnan ottavan vastuuta historian tosiasioista. Marsalkka Mannerheimin sankariroolilla estetään suomalaisia kokemasta, että hirvittävät ihmisuhrit, joita suomalaiset perheet joutuivat kohtaamaan, olivat tuon sankarin heimosotien ja valloitushalun syytä. Mannerheimin keskitysleirit ovt tabu. Auschwitz ei ole.

Ukrainan lähentymisneuvottelujen kariutuminen EU:hun on esitelty ulkopoliittisen johtomme ja median avulla Venäjän ja “venäjämielisen” presidentti Janukovichin syyksi. Tosiasiassa syyllisiä ovat ahneet USA:sta käsin toimivat ylikansalliset toimijat, ja EU:n taitamattomat asian valmistelijat, Suomen Olli Rehn etupäässä. The Economist lehti kuvasi syyskuussa 2013, puoli vuotta ennen Maidanin väkivaltaa, Jaltalla pidetyn suunnittelukokouksen, jossa voitonriemuiset Clintonit, Poroshenko, Janukovich, Carl Bildt, Mario Monti ja monet muut ylikansallista pääomaa palvelevat piirit riemuitsivat jo etukäteen Ukrainan haltuunotosta.

Suomen ulkopoliittinen johto, presidentti Niinistö, ulkoministeri Tuomioja ja puolustusministeri Carl Haglund yhtyivät mielihyvin suurpääoman tukemaan propagandaan, jossa kriisi vieritettiin Venäjän syyksi, siitä huolimatta, että niin

Venäjä kuin Kiina olivat ennen vallankaappausta valmiita lainaamaan Ukrainalle sen lähentymisessä tarvitsemaa rahaa – Kiina 8 miljardia ja Venäjä 13 miljardia, kaasualennusten lisäksi.

Ukrainan vallankaappaushallitus julisti sodan Itä-Ukrainalle, joka ei hyväksynyt vallankaappausta ja demokratiaa kaventavia päätöksiä. Krimin asukkaita suojelakseen, Venäjä, jolla oli Krimillä Sevastopolin sotilastukikohta ja siten paikalla 20 000 sotilasta, turvasi ilman väkivaltaa, krimiläisille mahdollisuuden vaaleilla päättää tulevaisuudestaan.

Jugoslavian hajottamisen yhteydessä USA ja sen NATO-liittolaiset, Saksa etunenässä perustulakiaan rikkoen, pommittivat Serbian ja Kosovon niin, että uraanipommitukset aiheuttivat valtavan ekokatastrofin. Heti pommitusten päätyttyä USA/NATO alkoi miehittää Kosovoa (tosin USA olisi halunnut miehittää myös Serbian, mutta sitkeä vastarinta esti sen).

Suomen ulkopoliittinen johto tai media ei ole verrannut Kosovoa ja Krimiä.

Suomen mediassa ja presidentti Niinistön kampanjassa historia alkaa “Krimin laittomasta miehityksestä ja Ukrainan sodasta” koska ylikansallisen pääoman intressit edellyttävät sitä.

Mitä Ukrainassa todella tapahtui on sensuroitu. Miksi?

Jotta presidentti Niinistö ja häntä tukeva ylikansallinen pääoma ja valtamedia säilyttäisivät propagandan ylivallan tarvittaisiin sensuuria. Toivottavaa olisi, että viestintä olisi mahdollisimman yhdensuuntaista ja kattavaa. Miten se toteutettiin?

Vaikuttaa siltä, että presidentti Niinistö, pääministeri Stubbin hallitus, ulkoministerinään Tuomioja ja puolustusministerinään Carl Haglund olisivat päätyneet siihen, että Venäjän syyllisyys Ukrainan kriisissä olisi sementoitava ja kaikki ehjää tiedotuskokonaisuutta rikkova materiaali olisi siivottava pois. Samoin Syyriasta olisi raportoitava vain kapinallisia ja jihadisteja tukevien tahojen tiedotusta.

Valtioneuvoston kansliassa päädyttiin ottamaan mallia VIA/SAT –vakoilu- ja tiedotusverkostosta, joka oli vallalla 70 vuotta takaperin. Valtioneuvosto päätti yhdenmukaistaa tiedonvälityksen propagandan ja sensuurin viitekehykseen. Se järjesti kansanedustajille keväällä 2014 seminaarin, jossa johtavien tiedotusvälineiden päätoimittajat pohjustivat “likaisen” työn. He kukin esittelivät Venäjän uhkaa ja hybrdivaikuttamista, jolta kansalaisia pitäisi suojella.

Pian asiaan saatiin ratkaisu. Valtioneuvosto päätti lähettää 100 toimijaa Harvardin yliopistoon Yhdysvaltoihin oppimaan menetelmiä, joilla oletettua Venäjän hybrdivaikuttamista voitaisiin torjua. Selvää varmasti oli myöskin se, että ylikansallisen pääoman etuja loukkaavaa tiedonvälitystä ei tultasi sallimaan.

Nyt olemme saaneet kokea, mitä tuo aivopesu-oppi on saanut aikaan.

Olemme oppineet postmoderniin tyyliin, että historia ei ole prosesseja, vaan se alkaa siitä kun Venäjä valloitti Krimin ja “aloitti” sodan Itä-Ukrainassa.

Me emme saa omasta mediastamme tietää, että nuo ylikansallista pääomaa palvelevat Clintonit, Bushit, Merkelit ja Blairit tukevat natseja ja kalifaattia rakentavia jihadisteja aina kun nuo ryhmät voivat toimia välineinä, joilla suurpääoma saa vallattua itselleen tärkeitä infrastruktuuria. Kosovon pommitamisella USA sai koko Balkanin reitit hallintaansa, jonka hallintaan se heti pommitusten jälkeen alkoi rakentaa valtavaa sotilastukikohtaa valloittamansa Serbian maaperälle.

Helsingin Sanomat kertoo 21.1. 2018 riipaisevaa tarinaa Auschwitzin keskitysleiriltä selvinneestä lapsesta, joka asuu Ruotsissa. Tämä viehättävä vanhus varoittaa siitä, että tulevaa “katastrofia on vaikea huomata, jos elää sen keskellä”. “Moni finanssimies tuki Hitleriä ja ajatteli tekevänsä hänestä sätkynukkensa. Ei siinä niin käynyt.”

Nyt tasavallan presidenttimme ja muu poliittinen eliittimme Ahtisaari etunenässä haluavat meidän kuvittelevan, että USA:n, Saksan ja muiden NATO-maiden johtajien tukemat natsit ja jihadistit ovat vain sätkynukkeja koska finanssipääoma haluaa meidän niin uskovan. Että natseja voi käyttää muuttumatta itse natsiksi?

Suurpääoma tukee Niinistöä avokätisesti. Propaganda on sekoittanut myös hyvää tarkoittavien rauhanjärjestöjen ja taiteilijoiden päät. Jihadistien taistelun tukeminen Syyriassa saa kyyneleet valumaan myötätunnosta ja kirkonkellot soimaan. Puolitoista miljoonaa Irakin pakolaista ja puoli miljoonaa palestiinalaista vastaanottanut Syyrian valtio ja Assad sen sijaan on raivon kohteena. Miksi? Suurpääoman tukeman propagandan voima on kattava.

Propagandakoulutuksen tulokset nähtiin Yle:n presidentivaalitenteissä. Niinistö ja Haavisto käsiteltiin silkkihansikkain. Haavisto on edustanut parhaiten Venäjän hybridisodalla pelottelevia tahoja, jotka olivat Harvardin koulutuksen taustalla. Niinistöltä ei kysytty mitään isäntämaasopimuksesta, jossa Niinistön, Tuomiojan ja Haglundin toimesta Suomi liitettiin syyskuussa 2014 NATO:n isäntämaasopimukseen eduskunnan ja kansan selän takana. Sopimusta ei ollut edes käännetty suomeksi puhumattakaan, että siitä olisi käyty laaja kansalaiskeskustelu.

Media on ihmettelevinään Niinistön hurjaa kannatusta. Tämä kannatus on saatu huolellisella totuuden välttelyllä, kattavalla median propagandalla ja sensuroimalla kaikki halutusta suurpääomaa palvelevasta “totuudesta” poikkeavat argumentit.

Avainsanat:

- presidentti Niinistö,
- Harvardin propaganda,
- sensuuri,
- faktat,
-

Median faktantarkastus

- Keskiviikko 24.1.2018 klo 12:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Media ilmoittautuu omien mielipiteittensä pohjalta kykeneväksi tarkastamaan poliitikkojen mielipiteitä.

Tarkastellaanko laajoja kokonaisuuksia ja globaaliin todellisuuteen liittyviä faktoja vai näperrelläänkö pikkuseikoissa?

Helsingin Sanomat ilmoittaa paperilehdessään 24.1. 2018 suorittaneensa poliitikkojen puheiden faktantarkastusta. Kuka tuon tarkastuksen on tehnyt, ei näy ainakaan nopealla silmäilyllä. Kommentit näyttävät lähinnä saivartelulta.

Mielenkiintoisin on 6000 päivää ulkoministerinä ja vuosikymmeniä eri parlamentarisissa tehtävissä toimineen Paavo Värysen faktojen tarkastus.

Paavo Värysen on koko vaalikampanjan ajan ilmoittanut, että Suomi vietiin perustuslain vastaisesti euroon.

Hesarin faktantarkastaja toteaa lakonisesti “Väite on väärä”. Tarkastaja jatkaa “Perustuslakivaliokunta totesi vuonna 1998 lausunnossaan, että hallituksen toimintatavassa ei ollut moitittavaa.”

HYVÄNEN AIKA! Nyt Hesari asettuu Niinistön tueksi!

Hesarin faktantarkastaja ei tiedä, että Suomessa ei ole perustuslakituomioistuinta vaan eduskunnan perustuslakivaliokunta arvioi lakien perustuslainmukaisuutta. Siten perustuslakivaliokunnan päätökset ovat poliittisia.

Joka kerta kun Värysen on ottanut asian esille, hän on todennut, että tuo euroa käsitellyt perustuslakivaliokunnan päätös oli poliittinen ja on perustellut käsityksensä. Hän tarkastelee joka esityksessään Euroopan unioniin liittymistä ja euroon liittymispäätöstä yhtenä prosessina, jossa poliittinen vallankäyttö ohittaa perustuslaillisuuden. Faktantarkastaja jättää perustelut huomioonottamatta ja ottaa itsekin poliittisesti kantaa!

Muutoinkin faktantarkastajat liikkuvat heikolla jäällä. Suomessa ei pitkään aikaan ole tarkasteltu kansainvälisiä tapahtumia laillisuuden näkökulmasta. Samainen tämän päivän Hesari kuvailee Syyrian tilannetta monien asiantuntijoiden avulla antaen kuvan varsinaisesta sekasotkusta. Siinä sekasotkussa on kuitenkin kansainvälisten lakien mukaisia toimijoita ja täysin mielivaltaisia paikallaolijoita.

Syyrian hajottamista ajavat Yhdysvallat ja Saksa ovat toimineet yhdessä jo vuodesta 2001 lähtien, Ranska sivustatukenaan. Mikään näistä maista toimiesseen Syyriassa ei toimi kansainvälisten lakien mukaisesti. USA:n tukikohdat Syyrian alueella ovat laittomia, samoin aseapu kapinallisille. Hesari tai Yle ei ole havaintojeni mukaan maininnut ydinasevalta Israelin ohjuskuja Syyriaan laittomiksi, ei myöskään Saudi-Arabian tai sen liittolaisten toimia.

Suomen media hämmentää ihmisten mieliä yksityiskohdilla antamatta selkeätä kokonaiskuvaa. Haastatellaan ISIS:in taistelijoiden puolisoita tai uhreja ja suunnataan huomio pois kokonaiskuvasta, joka paljastaisi suurvaltojen laittomuudet ja auttaisi kansalaisia ottamaan kantaa siihen, mikä on oikeudenmukaista ja mikä ei.

Yle on tarjonnut jo toista tai kolmatta kertaa, amerikkalaista Harvardin propaganda -ohjeitten mukaista ja varmasti USA/NATO-hybridikeskuksen hyväksymää dokumenttielokuvaa "Putinin kosto". Sen sijaan yhdysvaltalaisen tunnetun elokuvaohjaaja Oliver Stonen dokumenttia Ukrainasta ei ole ollut hyväksyttyä näyttää suomalaisille ennen presidentin vaaleja. Joutuisivathan Ukrainan natsien tukemiseen osallistuneet USA ja EU-maat, epäedulliseen valoon, Niinistö ja Haavisto samoin.

Niinistön Suomeen kutsuma USA/NATO- hybridikeskus ja Suomen sotilaalliset yhteistyökumppanit NATO, USA, Iso-Britannia ja Saksa haluavat varmuudella Niinistön ja Haaviston kaltaisten myötäilijöiden tuen jatkossakin. Rauhaa, puolueettomuutta ja suomalaisten itsemääräämisoikeutta kannattava Väyrynen on näille voimille vähemmän miellyttävä.

Avainsanat:

- Yle,
- Helsingin Sanomat,
- faktan tarkastus,
- tieteellisyys,
- poliittinen faktan tarkastus

Valehteleeko presidentti Niinistö Suomen kansalle median suojellessa

- Lauantai 27.1.2018 klo 10:56
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle otti viimeisessä vaalitentissään, Suomen solmiman NATO:n isäntämaasopimuksen käsittelyyn. Lähes puolet äänestäjistä oli jo äänestänyt. Käsille ottaminen oli nihkeää asian koskiessa lähinnä presidentti Niinistöä.

Presidentti Niinistö näytti kiemurtelevan ja kiertävän asiaa ottaen muita puheenaiheita esille ensin. Toimittajien tivatessa, yllättävää kyllä, vastausta siihen miksi isäntämaasopimus on solmittu, Niinistö aloitti paljon puhuvan kiertelyn.

Hän väitti ympärilyöreästi isäntämaasopimusta käsitellyn eduskunnan valiokunnissa. Niinistö vetosi ulkoministeri Erkki Tuomiojaan väittäen tämän kertoneen valiokuntakäsittelystä. Hän loi myös mielikuvaa kuinka NATO:n toiminta olisi lähinnä harjoituksia ja että sopimus koskisi materiaalisia asioita ja niiden hankkimiseen liittyviä taloudellisia vastuusopimuksia.

Lopuksi hän ikäänkuin puolustukseksi asian käsittelemättömyyden puolesta totesi syyksi sen, että puolueetkaan eivät vaatineet eduskuntakäsittelyä.

Tosiasiassa puolustusvoimien komentaja Jorma Lindberg allekirjoitti 4.9.2014 pääministeri Stubbin hallituksen ja presidentin valtuuttamana Walesin NATO-kokouksessa Suomen hallituksen puolesta ja presidentti Sauli Niinistön läsnäollessa USA-johtoisen NATO:n isäntämaasopimuksen.

Sopimus antaa NATO-joukoille mahdollisuuden käyttää Suomen maaperää, lentokenttiä, satamia ja ilmatilaa NATO:n harjoitus ja hyökkäystoimintaan Venäjää vastaan. Venäjä-sanaa ei sopimuksessa mainita, mutta tietäen Yhdysvaltojen kongressin sodanjulistuksen Venäjälle, Yhdysvaltojen sotilaallisen läsnäolon 172 maassa ja NATO:n vaikutuspiirissä olevien maiden suorittaman Venäjän piirityksen, ei asiasta ole epäselvyyttä. Suomi tuli osaksi USA/NATO-EU:n hyökkäysoperaatiota Venäjälle, mitä täydellä voimalla on harjoiteltu jo vuosia.

Presidentti Niinistön ei tarvitse mennä ulkoministeri Tuomiojan selän taakse koskien allekirjoitukseen päätyntä prosessia. Vuoden 2014 kansanedustajat tietävät yhtä hyvin kuin presidenttikin, että NATO:n isäntämaasopimusta ei käsitelty eduskunnassa. Eduskunnan jotkin valiokunnat saivat muistion aikeesta, mutta yhdelläkään valiokunnalla ei ollut mitään tietoa sopimuksen sisällöstä. Nimenomaan siitä, että sopimuksessa käsitellään myös maamme alistamista Venäjälle suoritettavan sotilaallisen hyökkäystoiminnan alustaksi.

Eduskunta oli niin asian valmistelun kuin allekirjoituksen aikaan kesälomalla.

Paljon allekirjoituksen jälkeen jotkut suomalaiset poliittiset toimijat hankkivat englanninkielisen sopimuksen käsiinsä. Yksityisin varoin ja voimin teksti käännettiin suomeksi.

Ulko- ja turvallisuuspoliittisella ministerivaliokunnalla eikä presidentillä ollut mitään aikomusta kertoa kansalle tai eduskunnalle mitä sopimus sisälsi. Ulko- ja turvallisuuspoliittiseen ministerivaliokuntaan, NATO:on innokkaasti halunneen kokoomuksen Alexander Stubbin pääministerikaudella, kuuluivat Erkki Tuomioja ja Carl Haglund (RKP), joista Tuomioja on ilmoittautunut Niinistön uudelleen valinnan kannattajaksi, samoin NATO:a kannattava RKP.

Presidentti Niinistön väite, että eduskuntaryhmät eivät olisi halunneet/vaatineet sopimuksen käsittelyä eduskunnassa, ei Vasemmistoliiton silloisen puheenjohtaja Arhinmäen mukaan pidä paikkaansa.

TV:n vaalitentin toimittajat pelastivat jälleen Niinistön, kuten koko 6 vuoden ajan. Muiden osallistujien yrittäessä kommentoida Niinistön väitteitä siitä, että eduskunnassa asiaa olisi käsitelty, toimittajat nopeasti lopettivat keskustelun tästä aiheesta ja siirtyivät toiseen aiheeseen.

Paavo Väyrynen on ainoa presidenttiehdokas, joka on pysyvän liittoutumatto- muuden kannalla. Hän on jopa ehdottanut allekirjoitukseen päätyneen prosessin selvittämistä eduskunnassa. USA-johtoisen NATO:n isäntämaasopimuksen allekirjoittaminen on poliittinen viesti Suomelta. Vaikka sopimus voidaan 6 kuukauden varoitusajan jälkeen purkaa, jokainen voi kuvitella mitä siitä seuraisi! Se olisi isku NATO:n kasvoille, enkä usko, että kukaan sitäkään haluaisi tehdä. Suomi on siis presidentti Niinistön johdolla ajettu umpikujaan.

Pahinta tässä on se, kuten muutamaa blogia aikaisemmin totesin, että tämä umpikuja on presidentti Niinistön ja NATO:on kallellaan olevan median pitkäaikaisen yhteistyön tulos, jolla on vahvistettu militaristista äärioikeistoa. Meillä on tällä hetkellä leppoisaksi maanisäksi naamioitu presidentti ja populistista äärioikeistoa edustavat ulkoministeri ja puolustusministeri. Tilanne on pahempi kuin toisen maailmansodan alla.

Ylipäällikkö Mannerheim kutsui elokuussa 1940 presidentin selän takana 200.000 saksalaista sotilasta Suomeen. Tämän teon hyväksyttäminen kansalla edellytti Mannerheimin sankarikuva, vahvaa sensuuria ja sotapropagandaa sekä median tukemaa Saksan ihannointia. Eduskunta kuuli asiasta kuukautta myöhemmin, kun saksalaiset jo olivat Suomessa.

Presidentti Niinistön teot ovat edellyttäneet median kehittämää russofobias, jota vaalien alla on Yle:ssä tuettu yhdysvaltalaisella propagandaelokuvalla "Putinin kosto". Yle:n vaalitentit ovat olleet puuduttavaa viihdettä koska oleelliset ulko- ja turvallisuuspoliittiset aiheet ovat olleet median itselleen hyväksymiä tabuja.

Yle:n toimitusjohtaja Lauri Kivinen siirtyy pois Yle:stä. Hän on tehtävänsä suorittanut. Valtioneuvoston hankkimalla Harvardin propagandakoulutuksella militaristista uusliberalismia aidosti edustava presidentti on hoidettu Yle:n toimesta niin hyvin jatkokaudelle kuin mahdollista. Kansan itsensä verorahoilla maksama tiedotusväline on keskittynyt hula-hula-viihteeseen ja Lennu-koiran hyvinvointiin ulko- ja turvallisuuspolitiikan asemasta.

Avainsanat:

- Yle,
- TV 1 vaalitentti,
- presidentti Niinistön isäntämaasopimuspuheet,
- valehtelu vai muunnettu totuus,
- ulkoministeri Tuomioja,
- kasedustaja Arhinmäki

Suomen ulkoministeriö ja Jugoslavian pommitukset

- Torstai 8.2.2018 klo 16:35
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Jugoslavian hajottaminen 1990-luvulla oli tarkoin suunniteltu prosessi. Taustalla olivat Yhdysvaltojen ja Saksan taloudelliset ja geopoliittiset intressit. NATO:n laajentaminen Balkanille oli keskeisenä tavoitteena.

Toisen maailmansodan holokaustin uhrin serbit, olivat hakeneet turvaa yhtenäisestä Jugoslaviasta. Liittovaltion hajottamisessa voimansa yhdistivät entiset natsi-liittolaiset, fasistinen Kroatia ja Saksa. Tässä toisessa vainon kierteessä Yhdysvaltojen globaalin vallan intressit yhdistyivät Saksan ja kroaattien sekä presidentti Izetbegovicin ympärille kerääntyneiden kalifaattia rakentavien muslimien kanssa.

Kroatia kokosi johtoonsa diasporasta Yhdysvalloista ja Kanadasta palaavia natseja jälkeläisineen. Izetbegovic vuorostaan hankki jihadistista Lähi-Idästä ja Afganistanista. Kosovon suur-Albaniaa tavoittelevat terroristit saivat taloudellista ja sotilaallista tukea Yhdysvaltojen albaani diasporalta ja CIA:lta.

Kroatian Krajinan serbien toinen kansanmurha toteutettiin yhdysvaltalaisen kenraalin johdolla. Operaatio Myrskyssä 250.000 serbiä karkotettiin keskialta peräisin olevilta kotiseuduiltaan ja tuhansia tapettiin yhden viikonlopun aikana elokuussa 1995. Tämän todellisen kansanmurhan peittämiseksi yhdysvaltalainen ja muu läntinen propaganda nosti Srebrenica "kansanmurha" provokaation peittämään todellista tapahtunutta serbien kansanmurhaa.

Yhdysvaltalaiset kenraalit johtivat myös Izetbegovicin apuna jihadistijoukkoja Sarajevossa.

CIA:n entinen toimihenkilö Robert Baer on kuvannut kirjoissaan 1990-luvun alusta lähtien suorittamaansa kansanryhmien vastakkainasettelun nostattamisen salaista ohjelmaa.

Olen kuvannut suomen kielellä Jugoslavian hajottamisen taustatekijöitä kirjassani Lahtari, Punikki ja Teurastaja. Kansainvälisiä lähteitä on mm George Szamuely Bombs for Peace; NATO's humanitarian war on Yugoslavia.

Yhdysvalloille ei Slovenian, Kroatian ja Bosnian haltuunotto (itsenäistäminen) riittänyt, vaan se halusi haltuunsa myös jäljelle jääneen osan Jugoslaviaa eli Serbian ja Montenegron ja Makedonian.

Kosovo on keskialta peräisin oleva Serbian maakunta. Sen kasvava albaaniväestö ei demokraattisista oikeuksistaan huolimatta halunnut kuulua Serbiaan. Se muodosti hallinnollisen rinnakkaisjärjestelmän ja pyrki itsenäistymään Albanian puolelta tulevien terroristien avulla pitkän tähtäyksen tavoitteenaan suur-Albania.

Läsimaat lukivat KLA:n huume-, ihmis- ja elinkaupalla rahaa ja aseita hankki-

vaksi terroristijärjestöksi aina vuoteen 1998 saakka kunnes keväällä Yhdysvaltojen asenne muuttui. Yhdysvallat, Saksa ja Ranska alkoivat nähdä Jugoslavian sotilaallisen ja taloudellisen haltuunoton mahdolliseksi kärjistämällä Kosovon konfliktia.

Koko vuoden 1998 ajan Yhdysvallat ja NATO uhkasivat toistuvasti pommittavansa Jugoslaviaa ellei sen armeija lopettaisi KLA terroristien tuhoamista ja toiminnan lopettamista. Jugoslavian hallitus ei olisi saanut pitää huolta turvallisuudesta maansa rajojen sisällä. KLA tappoi paitsi serbipoliiseja myös siviilejä ja albaaneja, jotka olivat valtion viroissa tai ystävällisissä suhteissa serbien kanssa.

Yhdysvaltojen diplomaatit alkoivat neuvotella KLA:n johtajien kanssa. Jo kymmenen vuoden ajan vallitseva propaganda oli demonisoinut Jugoslavian johtoa nimittämällä presidentti Milosevicia Hitleriksi. Tosiasiassa Milosevicin vaimon äiti oli tullut natsien teloittamaksi toisen maailmansodan aikana.

Yhdysvallat ja NATO etsivät kuumeisesti tilaisuutta aloittaa pommitukset. Provokaatio löytyikin Racakin kylän taistelusta. 15.1.1999 Jugoslavian poliisi ilmoitti tyhjentävänsä kylän KLA terroristeista. Se kutsui paikalle ETYJ:n tarkkailijat ja tiedotusvälineet. Ranskalainen AP:n televisioryhmä oli koko päivän paikalla ja kuvasi taistelut. Kylän ympärillä rinteessä oli juoksuhautoja ja ammunta alkoi heti poliisien ja kuvausryhmän saapuessa paikalle.

Seuraavana päivänä paikalle saapui ETYJ:n tarkkailijoiden amerikkalainen johtaja William Walker lehtimiesjoukon sattelemana. KLA:n terroristit, jotka olivat ottaneet kylän yön aikana jälleen hallintaansa saattoivat kulkueen kuopalle, jossa oli 45 ruumista. KLA:n edustajat ja muut paikallaolijat kuvasivat ruumisröykkiötä teloitetuiksi. Välittömästi Walker totesi, että hän ei ole koskaan nähnyt mitään niin hirveätä. Kyseessä on "rikos ihmisyyttä vastaan".

Taistelu oli perjantaina ja jo viikonlopun aikana hallitukset ja NATO:n elimet kokoontuivat tuomitsemaan julmat serbit. Teloituksesta syytettiin Milosevicia ja Racakista tuli peruste hänen haastamiselleen Jugoslavia Tribunaaliin Haagiin.

Media, länsimaat ja NATO olivat päättäneet välittömästi, että taistelun sijaan kyseessä oli raaka teloitus. Presidentti Clinton ja ulkoministeri Albright lietsosivat hysteriaa USA:n keskusteluohjelmissa ja uutisissa. Albright vaati pommituksia.

Viikonlopun jälkeen maanantaina ranskalaisissa lehdissä ilmestyi silminnäkijäraportteja siitä, mitä perjantai-päivän aikana todella tapahtui.

Ruuminavaukset suoritettiin Pristinan oikeuslääkeopillisella laitoksella. Jugoslaviaalaisten oikeuslääkäreiden lisäksi paikalle kutsuttiin valkovenäläinen työryhmä. Jotta tutkimukset olisivat kaikin puolin objektiiviset, paikalle kutsuttiin vielä suomalainen oikeuslääkäriryhmä.

Suomen ulkoministeriö oli valinnut ryhmän puheenjohtajaksi oikeusshammaslääkäri Helena Rannan, jolla ammattitaitonsa vuoksi ei ole mitään tekemistä kuolinsyyn tutkimusten kanssa. Sen sijaan varsinaista oikeuslääketieteellistä

asiantuntemusta edusti kansainvälisesti tunnetuin suomalainen oikeuslääkäri professori Antti Penttilä.

Ryhmät työskentelivät siten, että jugoslavialaisen lääkärin suorittaessa avausta, suomalainen seurasi vieressä ja suomalaisen avatessa jugoslavialainen tarkkaili vieressä. Avausten päätyttyä suomalaiset ja jugoslavialaiset olivat yksimielisiä siitä, että uhreja ei ollut teloitettu vaan he olivat kuolleet taistelussa.

Suomen ulkopoliittinen johto, jonka tuohon aikaan muodostivat presidentti Ahtisaari ja ulkoministeri Tarja Halonen eivät antaneet suomalaisten oikeuslääkäreiden allekirjoittaa lausuntoa yhdessä jugoslaviaalaisten kanssa. Lausunto luvattiin antaa myöhemmin, mutta päivää lykättiin toistamiseen.

Lausunnon allekirjoittamisen sijaan puheenjohtajaksi määrätty hammaslääkäri Ranta antoi lausunnon, jossa hän kutsui tapahtumaa ”rikokseksi ihmisyyttä vastaan”, mikä termi kuvasi 6 miljoonan juutalaisen kansanmurhaa toisen maailmansodan aikana.

Kaius Niemen kirjoittamassa elämäkerrassa ”Ihmisen jälki” Helena Ranta ilmaisee varsin rasistiselta vaikuttavan asenteen holokaustin kokeneita serbejä kohtaan. Hän asettuu näin julkisesti terroristien puolelle ja kuvaa kuinka hän auton takapenkin jalkatilassa pyrki matkustamaan tapaamaan terroristijohtajia. Hän nauhoitti salaa keskusteluja ja arvosteli Jugoslavian valtion edustajien läsnäoloa ja halua valvoa Helena Rannan tekemisiä.

Teoksessa Ranta kuvaa kuinka saksalaiset diplomaatit asettivat sanat hänen suuhunsa, mitä hänen tulisi vastata tiedotusvälineiden kysymyksiin.

Koska Suomi ja Saksa eivät tähän päivään mennessä ole luovuttaneet suomalaisten oikeuslääkäreiden lausuntoa, presidentti Clinton, NATO ja media saivat vapaasti jatkaa sitä teloitustarinaa, jonka William Walker oli ETYJ:in nimissä tarjoillut. Presidentti Clinton kuvasi ennen pommitusten aloittamista pitämässään puheessa, kuinka siviilejä oli kiskottu kodeistaan, koottu kuoppaan ja ammuttu niskaan, kaulat katkottu, raajoja revitty irti ja kuinka joukossa oli naisia ja lapsia.

Tosiasiassa kylä oli autio. Vain kahdesta piipusta oli pakkasaamuna noussut savua. Kyläläiset olivat jo edellisenä kesänä muuttaneet terroristeja pakoon. Kylä oli KLA:n tukikohta ja kaatunut nainen oli naapurikylän KLA-päällikön tytär, joka myös oli osallistunut taisteluun.

Helena Ranta tietenkin tiesi, mihin tulokseen ryhmän oikeuslääkärit olivat tulleet. Siitä tiedosta huolimatta hän sepitti epäasiallisia, paikkansa pitämättömiä kertomuksia, joista osaan hän oli saanut ohjeet suomalaisilta ja saksalaisilta virkamiehiltä.

Mikä hankalinta, Helena Ranta todisti myös Milosevicin oikeudenkäynnissä Haagissa. Ranta kertoo kirjassaan kuinka myös siellä hän puhui saksalaisessa valmennuksessa määritettyjä lauseita. Suomen ulkoministeriö katsoi siis Helena

Rannan edustavan ruumiinavausten tulosten suhteen totuutta paremmin kuin avaukset tehneet oikeuslääkärit.

Viimeisen Helena Rannan tiedotustilaisuuden päivän aamuna, Washington Post-lehti ilmoitti kyseessä olleen teloituksen ja että ehkä koskaan ei tultaisi julkistamaan suomalaisten avaustuloksia.

Pommitukset alkoivat muutama päivä Rannan viimeisen tiedotustilaisuuden jälkeen maaliskuussa 1999. Racak oli se provokaatio, jota Yhdysvallat, NATO ja Saksa tarvitsivat. Viimeinen neuvottelu KLA:n ja Jugoslavian hallituksen välillä käytiin Rambuillet’issa. Ryhmät eivät tavanneet kertaakaan samassa huoneessa. Yhdysvaltojen edustajat osoittivat olevansa KLA:n puolella. Neuvotteluasiakirjassa oli edellytetty koko Jugoslavian NATO-miehitystä, mihin Jugoslavian valtio ei tietenkään voinut suostua, joten tie pommituksiin oli myös tältä osin avautunut.

Maaliskusta kesäkuuhun jatkuneet pommitukset tuhosivat uraanipommeilla koko Jugoslavian infrastruktuurin. Saksa osoitti 6.4. erityistä eleganssia sillä, että se pidättyi pommittamasta Belgradin 1941 pommitusten vuosipäivänä.

Pommitukset päättyivät 10.6. Suomen presidentti Ahtisaari osallistui neuvotteluihin pommitusten päättämiseksi 2.6. Presidentti Milosevicin kysyessä mitä tapahtuu, jos hän ei hyväksy sopimusta, Ahtisaari siirsi pöydällä sijaitsevan valtavan kukkalaitteen syrjään ja pyyhkäisi laajalla käden liikkeellä pöytää." Mattopommitamme Belgradia niin, että viikossa kuolee puoli miljoonaa ihmistä“.

YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa todettiin, että Kosovo tulee YK:n hallintaan, se on osa Serbiaa ja sinne sijoitetaan aluksi 50 000 NATO-sotilasta ja 10 000 venäläistä sotilasta.

Välittömästi pommitusten loputtua Yhdysvallat aloitti valtavan sotilastukikohdan rakentamisen Serbian valtion alueelle Kosovoon. Kosovon johtoon tuli entisiä KLA:n johtajia. Nykyinen presidentti Thaci pääsi pois Interpolin listalta vasta vuonna 2017. Hänen terroristinimensä oli "Käärme". Carla del Ponte, entinen Jugoslavia Tribunaalin pääsyyttäjä toteaa Kosovon olean mafia-johtajien ja sotarikollisten käsissä. NATO-joukkojen miehitysaikana on Kosovon alueella tuhottu 150 serbien ortodoksikirkkoa ja luostaria.

Suomen ulkopoliittinen johto teki palveluksia Yhdysvaltojen, Saksan ja NATOn muodostamalle valtablokille. Nämä palvelukset jatkuvat myös Ukrainassa ja Syyriassa, joista suomalaisten ei sallita tietävän totuutta. Suomalaiset oikeuslääkärit julkaisivat tutkimustuloksensa kansainvälisessä julkaisussa, josta olen sen lukenut. Tiedemiehille kokemus oli traumaattinen. He eivät pystyneet estämään tragediaa.

Meille jokaiselle, joka olemme tottuneet arvostamaan tieteellistä totuutta, on yhä vaikeampaa ymmärtää saati hyväksyä Suomen ulkopoliittisen johdon epähuumaniksi katsottavaa toimintatapaa, jossa valheet, kiristäminen, taloudellinen ja sotilaallinen vallankäyttö korvaavat totuuden ja tasa-arvoon perustuvan yhteistyön.

Avainsanat:

- Racak,
- Tarja Halonen,
- Martti Ahtisaari,
- Helena Ranta,
- Antti Penttilä,
- Jugoslavian pommitukset

Helsingin Sanomien Syyria-propaganda kiihtyy

- Tiistai 27.2.2018 klo 13:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen Kuvalehden ja Uuden Suomen emeritus- päätoimittaja Mauno Saari totesi vuosi sitten facebook-päivityksessään Suomen median olevan osa lännen propagandakoneistoa. Vain hieman yleistäen voi sanoa, että se nielee läntisen informaation, ilmiselvät valeutisetkin, pureksimatta. Lähdekritiikki puuttuu.

Tänään 27.2.2018 Helsingin Sanomat, jonka päätoimittaja on Kaius Niemi, otsikoi pääkirjoituksensa ”Syyrian hallitus ei kaihta sotarikoksia”. Jo aikaisemmin Kaius Niemi on paljastanut valmiutensa palvella lännen propagandaa esimerkiksi Jugoslavian hajottamissodista uutisoitaessa. Propagandan edellyttämä rasistinen suhtautuminen holokaustin uhreihin, serbeihin, on paljaimmillaan hänen Helena Ranta-teoksessaan ”Ihmisen jälki”. Nyt vastaavan kohtelun saavat Syyrian hallitus ja venäläiset.

Pääkirjoitus lataa: ” Mikään vastaus ei muuta sitä, että pommitukset, jotka tuhoavat muun muassa sairaaloita kapinallisten hallussa olevalla alueella, täyttävät sotarikoksen tunnusmerkit.” Se että alueella on myös terroristiryhmiä, ei tee sairaaloita sotilaskohteiksi“.

Pääkirjoitus maalaa yksityiskohtia Syyrian historiasta pahuuden valtakuntana, joka vaiennsi opposition.

”Syyrian hallituksen ja Venäjän kannalta Aleppon oleellisin opetus oli, että kapinallisten vastarinta murskattiin eikä siviiliväestöön kohdistuneesta verilöylystä seurannut tekijöille erityistä haittaa. Harva enää muistelee, miten ilmeisesti venäläiset pommikoneet pysäyttivät kuljetukset Aleppoon tuhoamalla 35 YK:n avustustarvikkeita kuljettanutta kuorma-autoa kaupungin laidalle 20. syyskuuta 2016.”

”Syyrian hallituksen ja Venäjän selvänä tavoitteena on kukistaa kapinallisalueet pääkaupungin Damaskoksen ympäristössä keinoja kaihtamatta.”... ”Venäjä osoitti jonkin verran tietoisuutta Syyrian sodan aiheuttamasta mainehaitasta”.

Helsingin Sanomat on välttänyt huolellisesti kuvaamasta Syyriaa yhteiskuntana sekä entisten siirtomaavalttojen ja Yhdysvaltojen geopolittisia intressejä alueella. Nürnbergin sotarikostuomioistuimen mukaan vakavin sotarikos on sodan aloittaminen. Helsingin Sanomat välttää visusti mainitsemasta sitä, mitkä kaikki EU-maat ovat osallisina Syyrian sodassa ja siten aloittaneet oman sotansa. Ranska, Saksa, Iso-Britannia, Hollanti, Belgia muun muassa ovat paitsi aktiivisesti pommittamassa, myösideoimassa Syyriaan hallituksenvaihdosta. Yhdysvallat ja Saksa ovat ujuttaneet YK:n hallintoon keskeisiin Syyriaan liittyviin tehtäviin henkilöitä, jotka jo vuodesta 2001 lähtien ovat suunnitelleet Syyrian uusjakoa. (Thierry Meissan Voltairenet. org)

Syyria on sekulaarinen liittoutumaton maa. Henkilökortissa ei lue mitä uskontoa

henkilö tunnustaa. Syyrialaiset ovat hyvin koulutettuja ja maassa on ilmainen terveydenhuolto ja koulutus. Helsingin Sanomat ei ole kertonut lukijoilleen, että Syyria oli sodan alkamiseen saakka vuoteen 2011 mennessä ottanut vastaan eniten pakolaisia ja tarjonnut heille samat oikeudet kuin omille kansalaisilleen. Yhdysvaltojen vakavia sotarikoksia sisältänyt sota Irakissa oli ajanut 1,5 miljoonaa irakilaista pakolaisiksi Syyriaan. Samoin 0,5 miljoonaa palestiinalaista oli saanut turvapaikan maassa.

Pari vuotta maassa vallinnut kuivuus oli ajanut asukkaita maalta kaupunkeihin. Uudet olosuhteet ja köyhyys loivat tyytymättömyyttä, joka alkoi purkautua hallitukseen. Tätä tyytymättömyyttä tuki lännen ja Israelin halu hajottaa maa ja vaihtaa hallitus. Syyria oli ja on edelleen virallisesti sodassa Israelin kanssa Israelin miehittäessä Syyrian Golanin. Konfliktin alusta lähtien Yhdysvallat ja muut länsimaat ovat aseistaneet ja kouluttaneet hallituksen vaihdokseen tähtääviä ryhmiä kuten Free Syrian Army, joka enenevästi muistuttaa muita terroristijärjestöjä.

Syyrian hallitus on kutsunut tuekseen Venäjän, jonka pyrkimyksiä rauhaan ja sovintoon Syyriassa Helsingin Sanomat on jättänyt raportoimatta. Jos Helsingin Sanomat olisi raportoinut laajoista rauhaan pyrkivistä yhteistyökokouksista Astanassa ja Sotshissa, lukijat pystyisivät suhteuttamaan tapahtumia kokonaisuuteen.

Lukuisat alueelliset tulitauot, aseiden luovutukset, armahdukset aseiden luovutuksen jälkeen ja jälleenrakunneksen alkaminen tietyillä alueilla on antanut näköalaa tulevaisuuteen. Helsingin Sanomien propagandan alkulähteet eivät halua rauhanprosessia vaan haluavat ainakin vaikeuttaa sitä, elleivät saa aikaan hallituksenvaihdosta.

Syyrian tilanne on monien alueellisten konfliktien tilkkutäkki. Helsingin Sanomien erityisen vihanpurkauksen kohteena ovat Damaskoksen läheiset alueet, jotka pitäisi ilmeisesti jättää terroristien haltuun. Niistä ammuttujen ohjusiskujen seurauksena 10.000 henkilöä on kuollut Damaskoksessa. Itä-Goutan lisäksi Yarmoukin alue on tärkeä.

Yarmouk on suurin palestiinalaisten pakolaisten asuttama alue. Palestiinalaiset jakautuivat hallituksen kannattajiin ja vastustajiin. Koko sodan ajan kaupunginosa on ollut eri ryhmien taistelujen ja valloitusten kohteena. Tavalliset siviilit ovat olleet uhreja ruoan ja puhtaan juomaveden puutteen seurauksena. Hallituksen vastustajat ovat vuosien aikana liittoutuneet yhä jyrkempien terroristiryhmien kanssa ISIS in tunkeutuessa kaupunginosaan. ISIS valtasi muun muassa alueen sairaalan, mikä tekee tyhjäksi HeSa:n pääkirjoituksen väitteen sairaalan pommituksen muodostumisesta yksiselitteisesti sotarikokseksi. Nykyisen tiedonvälityksen aikana tieto siitä, mikä katu ja mikä rakennus on minkin ryhmän hallussa, on helposti saatavilla.

Muistan Libanonin sodan aikana 1980-luvulla Afganistanissa tapaamani libanonilaisen henkilön kuvauksen siitä, kuinka hän yöaikaan toimi talojen katoilla eri ryhmien välisenä neuvottelijana taistelujen keskellä.

Itä-Goutassa suoritettut kaasuisku-provokaatiot ovat olleet lännen propagandan käyttövoimana. Yhdysvaltalaisen MIT-yliopiston tutkimusten pohjalta oli mahdollista, että iskut olisivat olleet Syyrian hallituksen tekemiä. Tutkimukset kestivät lähes 2 vuotta. Koko sen ajan propagandaa Syyrian hallitusta vastaan kiihdytettiin. Jo Bosnian sodassa terroristit oppivat, että provokaatiota täytyy seurata niin massiivinen propaganda, että lännen vastaisku saadaan aikaan mieluummin tuntien sisällä, ennen kuin mitään tutkimuksia ehditään suorittaa totuuden paljastamiseksi.

Tämä resepti toimi kun presidentti Trump, tai hänen tyttärensä, saatiin tunnereaktion valtaan kaasu-provokaation seurauksena, jota ei saanut tutkia. Ohjukset laukaistiin Syyriaan pelkän terroristien ilmoituksen perusteella. Syyria-asioissa kompromentoitunut YK toimi terroristeja tukevien USA:n ja EU-maiden toiveiden mukaan tuomien kaasuisen Syyrian hallituksen tekemäksi ilman tutkimuksia.

Propaganda on saanut aikaan hirveyksiä maailmanhistoriassa. Hitlerin propaganda eskaloitui vähitellen. Se kietoi kansan mielen valtaansa, niin, että saksalaiset saatiin hyväksymään juutalaisten, serbien, kommunistien ja mustalaisten vaino perusteltuna itsestäänselvyytenä. Nykyisin mainostoimistot levittävät propagandaa maksajien laskuun. Bosnian sodan ja laajemmin Jugoslavian hajottamisen propagandaa toteutti albaanidiasporan ja kroaattien laskuun yhdysvaltalainen Ruder-Finn mainostoimisto. Russofobista ja Putin-vastaista propagandaa vuorostaan levitti Hill&Knowlton. Viimeksi mainittu markkinointiyhtiö osoitti propagandan kehitystä uudelle tasolle kun sen johtaja oli Ukraina-propagandan yhteydessä myös asianosainen. Markkinointitoimiston varajohtaja oli USA-Ukraina kaupallisen neuvoston jäsen ja siten hyötyi paitsi markkinoinnista, myös itse markkinoitavan toiminnan, Ukrainan siirtymisen USA:n vaikutuspiiriin, hyödyistä.

Jugoslavian hajottamisen taustalla olleet Saksa ja Yhdysvallat toteuttivat joko suoraan tai välillisesti toisen serbien kansanmurhan. Ensimmäinen oli 1941 -45 holokausti, jolloin fasistinen Kroatia (yhdessä natsi-Saksan kanssa toimien) sääti lain serbien ja juutalaisten kansanmurhasta.

Toinen kansanmurha alkoi Saksan masinoimalla Kroatian ennenaikaisella itäsenäisyysjulistuksella, mitä seurasi elokuussa 1995 serbien karkotus Kroatiasta yhdysvaltalaisen kenraalin kouluttaman ja johtaman Kroatian armeijan avulla. 250 000 serbiä ajettiin pommituksien ja tykkitulella ulos Kroatian Krajinasta ja tuhansia tapettiin. Länsi-Slavoniassa 1500 serbiä tapettiin lähellä Jasenovacia. Naisia ja lapsia kuoli 500, YK:n tulitaukorajojen äärellä. Kuvaavaa on, että serbit näkivät kuinka kroaateilla oli samat mustat natsipaidat kuin toisen maailmansodan aikana. Jasenovac oli juuri se keskitys/tuhoamisleiri, jossa Nürnbergin sotarikostuomioistuimen mukaan tapettiin 700.000 serbiä.

Muistaako länsipropaganda näitä kansanmurhia? Propaganda edellyttää, että sitä toistetaan eri muodoissaan. Jugoslavian hajottamissodista propagandaksi on pyhitetty Srebrenican kansanmurha. Tuo kansanmurha keksittiin peit-

tämään kroaattien ja Yhdysvaltojen suorittamaa serbien todellista kansanmurhaa. Lääketieteellisissä Jugoslaviatribunaalin ruumiinavauksissa on todettu mahdollisia serbien tai heidän palkkasotureidensa tekemiä muslimien teloituksia Srebrenican lähistöllä olleen n.400. Propaganda väittää niitä olleen 8000. “Kansanmurhan” kohteet saivat vapaasti lähteä aseet laskettuaan Srebrenicasta tai jäädä sinne. Lähteville järjestettiin serbien toimesta bussikuljetus ja YK järjesti benssiinit. Tällainen on propagandistinen kansanmurha.

Propagandaa on jatkuvasti vahvistettava erilaisin rituaalein. Srebrenican kohdalla milloin EU-parlamentin, milloin Serbian parlamentin on päätettävä laista, joka kriminalisoi “Srebrenican kansanmurhan” kieltämisen. Totuuden puhuminen on kriminalisoitu. Serbia ei voi lähentyä EU-jäsenyyttä tai käydä kauppaa tai toimia haluamallaan tavalla jos se haluaa, että kansalaiset voivat puhua totta.

Kansalaisten pakottaminen omaksumaan propagandan mukainen tieto on henkistä terroria. Herkimmille totuuden vastainen propaganda aiheuttaa mielen hajoamisen.

Olen kuvannut teoksessani Lahtari, Punikki ja Teurastaja tarkasti, mitä Srebrenicassa tapahtui. Racak-kylän provokaatio on samaa länsipropagandan aineistoa, jonka traagisena, mutta tarkoitettuna seurauksena olivat Jugoslavian pommitukset.

Mukautuminen läntisen propagandan levittäjäksi on ymmärrettävää, mutta ei hyväksyttävää. Näimme hiljattain erinomaisen psykologisen elokuvan Talvivaarasagasta. Siinä aluehallintoviraston tunteva jäsen hetkeksi arveli kykenevänsä sopeutumaan korruption ja valheiden läpitunkemaan prosessiin taloudellisen riippuvuutensa johdosta. Henkinen kantti kuitenkin riitti irroittautumaan ja valitsemaan totuuden sekä oman mielentasapainon säilyttämisen vieraantumisen sijaan.

Avainsanat:

- Kaius Niemi,
- Helsingin Sanomat,
- Syyria,
- sotarikokset,
- lännen propaganda,
- Hitlerin propaganda

Helsingin Sanomien Syyria-propaganda turbovaihteelle

- Lauantai 3.3.2018 klo 12:04
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat ilmoittaa itse olevansa laatujournalismin esikuva. Mitä se tarkoittaa? Se järjestää seminaareja, joissa sopivat alustajat tukevat tätä kuvaa.

Maaliskuun 1. päivän numero osoittaa mitä se ainakaan ei ole. Tuon numeron Itä-Ghoutan tilannetta kuvaavat kaksi aukemaa lähes sivun kokoisine värikuvineen olivat kuin suoraan hybridisodan ja propagandan oppikirjasta.

Tekstin lomaan oli kyllä otettu otteita Lähi-Idän tutkijoiden mielipiteistä ja kannanotoista, mutta niiden ei annettu häiritä lehden aggressiivista propagandaa.

Artikkelin pääviestinä oli pyrkimys saada lukija samaistumaan lehden kuvaamaan tilanteeseen Ghoutassa. Lehti helpotti samaistumista vertaamalla aluetta Helsinkiin ja piirsi karttaa kuinka Itä-Ghouta kooltaan vertautuu tiettyihin Helsingin osiin.

Kuvissa esiintyi potilaita happinaamarit kasvoillaan. Tuon tyyppisiä kuvia on totuttu näkemään kaasuiskun uhreista. Siis mielikuva aukeamaa katsellessa on valmis.

Ensimmäisen vuonna 2013 Itä-Ghoutassa tapahtuneen kaasuiskun jälkeen todettiin jo samana päivänä, asiaa varta vasten tarkastamaan tulleen Carla del Ponten toimesta, että isku oli todennäköisesti kapinallisten suorittama. Paikalla silminnäkijänä ollut nunna todisti samaa ja lähetti tietonsa YK:lle. Perusteellinen tieteellinen tutkimus asiasta tehtiin MIT-yliopistossa Yhdysvalloissa, jonka tutkimukset vahvistivat tiedon: Isku ei ollut voinut tulla Syyrian hallituksen puolelta.

Tuosta tiedosta huolimatta länsipropaganda syytti iskusta Syyrian hallitusta. Jotta tällainen perusteeton syyttely ei jatkuisi, Venäjä ehdotti, että Syyria luopuisi kaikista kemiallisista aseistaan kansainvälisessä valvonnassa, minkä se tekikin. Tämän jälkeen kemiallisia aseita on ollut vain terroristeilla. Kaikesta tästä huolimatta Helsingin Sanomat jatkaa artikkelista toiseen mielikuvan levittämistä, että Syyrian hallitus olisi kaasuiskujen takana. Yhdessäkään tapauksessa näin ei ole todistettu olevan.

Helsingin Sanomat esitti 1.3. artikkelissaan, että Syyria saisi tukea Pohjois-Koreasta. Lehti viittasi YK:sta New York Times'ille vuodettuun raporttiin, jossa todettiin Pohjois-Koreasta saadun happa-kestäviä laattoja, venttilejä ja lämpömittareita.

Valistunut lukija kysyy mihin muuhun näitä välineitä voitaisiin käyttää kuin kemiallisten aseiden valmistukseen? Miksi Syyrian hallitus haluaisi valmistaa kemiallisia aseita, kun sillä on yhteistyösuhde Venäjän kanssa, joka ei hyväksy kemiallisten aseiden käyttöä.

Laatujournalisti kysyisi, miksi YK vuotaa näin kyseenalaisia tietoja New York Timesille, joka niin monta kertaa aikaisemmin on tuottanut artikkeleita, jotka ovat toimineet provokaationa Yhdysvaltojen suorittamille pommituksille tai muille harkitsemattomille teoille.

Laatulehti muistaisi ja kertoisi, että YK:n poliittisen osaston päälliköksi ja apulaispääsihteeriksi on tullut valituksi Jeffrey Feldman, joka on vuodesta 2001 lähtien suunnitellut yhdessä saksalaisen tutkimuskeskuksen johtajan Volker Perthesin kanssa Syyrian hajottamista ja hallituksen vaihdosta. Jo presidentti Bushin aikana yhdysvaltalainen Feldman esitti Bilderberg-ryhmässä, Condoleezza Ricen vieressä istuen, tilanteen “päivä hallituksen kaatamisen jälkeen”, luetellen toimia mitkä tulisi saada aikaan.

Kuinka uskottava Syyria-neuvottelija tällainen virkamies on? Onko “vuotaja” juuri Feldman. Vuodon tarkoituksena oli heittää varjo Syyrian hallituksen toimintatapoihin, hämärin perustein.

Tästä Pohjois-Korean laitetoimituksiin liittyvästä artikkelista lehti sanoo, että YK ei ehkä koskaan tule paljastamaan kokonaan sen sisältöä. Samalla tavalla Washington Post ja New York Times ennustivat maaliskuussa 1999, että suomalaisten oikeuslääkäreiden tutkimusta koskien Racakin kylän taistelua/joukkomurhaa ei ehkä koskaan tulla antamaan julkisuuteen. Toisin sanoen provokaatioksi osoittautunut toiminta julistetaan salaiseksi, jotta se ei paljastuisi. Sen sijaan USA liittolaisineen voisi kiihdyttää aggressiivista toimintaansa, Racakin jälkeen Jugoslavian pommituksia.

1.3.2018 numero varmistaa, että propagandaa vahvistetaan vielä muutamalla ikonilla. Jukka Huusko kysyy, muutoin asiallisessa, kolumnissaan: “Onko edessä uusi Srebrenica vai Raqqa?”

Srebrenica on hyödyllisessä uusiokäytössä. Lääketieteelliset tosiasiat siitä, että Srebrenica ei ollut 8000 muslimimiehen ja -pojan teloitus, puhumattakaan muslimien kansanmurhasta, eivät ole tavoittaneet Helsingin Sanomia. Yhdysvallat käytti Srebrenica-myyttiä peittääkseen todellisen serbien kansanmurhan yhdysvaltalaisien kenraalien johtamassa Operaatio myrskyssä elokuussa 1995. Kyseessä oli toinen serbien kansanmurha. Ensimmäinen oli 1941-45. Molemmissa jihadisti-muslimit olivat natsien apureita.

Raqqa vuorostaan oli kansainvälisten lakien vastaisesti Syyrian alueella toimivan, Yhdysvaltojen liittolaisineen suorittama pommitusoperaatio, jossa kokonainen kaupunki tuhottiin Yhdysvaltojen synnyttämän ISIS-terroristijärjestön karkottamiseksi.

Jukka Huusko toteaa, että neuvotteluratkaisu olisi paras myös Damaskokselle. Lukija kysyykin, miksi päätoimittaja Kaius Niemi ei ole antanut kirjoittaa Sotshin rauhanprosessista. Yhtäkään artikkelia ei ole näkynyt siitä, minkälaista aseidenriisumis-, armahdus- ja jälleenrakennusneuvotteluja Itä-Ghoutaan on suunniteltu.

Minua laatulehden lukijana kiinnostaa myös se, miksi yhtäkään Syyrian hallituksen edustajan haastattelua ei ole näkynyt? Mikä on suvereenin hallituksen käsitys tilanteesta ja päämääristä? Tosin se, että lehti toimii yksipuolisesti, ei hämmästyttä, sillä se on linjassa kahden viimeisen Suomen valtioneuvoston ja myös YK:n asenteen kanssa.

YK:n turvallisuusneuvoston puheenjohtaja (Kuwait) antoi Syyrian lähettiläälle 4 minuuttia aikaa selvittää tilanetta Syyriassa. Sama kohtalo oli Irakin lähettiläällä kun hänen piti selostaa Irakin tilannetta.

Kun Suomen YK-liitto järjesti heti sodan alettua vuonna 2011 seminaarin Syyriasta, Syyriaa edusti Free Syrian Army, joka nykyisin liitetään Al-nusra-terroristi-järjestöön kuuluvaksi. Yhdysvallat tukee sitä, joten Suomen tuolloinen ulkoministerikään ei kummastellut Syyrian hallituksen edustajan puuttumista seminaarissa.

Häkellyttävintä Helsingin Sanomien artikkelissa on se, että lehti jättää mainitsematta ketkä rahoittavat ja tukevat Itä-Ghoutan terroristeja. Eivät ohjukset ja hienoihin univormuihin pukeutuneet miehet sinne rahatta ja omin päin tule. ItäGhoutan aluetta hallitsevat useat eri ryhmittymät, joista lähinnä Free Syrian Army tukee Yhdysvallat ja äärimuslimeja Saudi-Arabia, jonka uskonnolliset johtajat julistivat jo heti 2011 pyhän sodan Syyrian hallitusta vastaan.

Kuten albaaniterroristeja Jugoslavian hajotuksen yhteydessä, myös Itä-Ghoutan terroristeja avustavat Ranskan ja Ison-Britannian tiedustelupalvelut, paikan päällä.

Saudi-Arabia ja Israel rahoittavat lähes kattavasti kaikkia Yhdysvaltojen itäranikon ulkopolitiikan ajatushautomoita. Israelilla ei ole rauhansopimusta Syyrian kanssa, vaan se miehittää Syyrian Golanin ja tärkeitä vesilähteitä. Saudi-Arabia tukee ääriuskonnollista kalifaatin rakentamista nykyisen sekulaarisen Syyrian sijaan.

Helsingin Sanomien ja koko läntisen valtamedian tiedot perustuvat Lontoon liitosalueella asuvan yhden miehen tietotoimisto SOHR:n, (Syrian observatory for human rights,) terroristeilta saamiin tietoihin.

Jo 2000-luvun alussa entinen NATO-komentaja kenraali Wesley Clark ilmoitti näkemästään suunnitelmasta, jonka mukaan Yhdysvallat tuhoaa niin kutsutut ”roistovaltiot” Lähi-Idästä. Tuo tuhokampanja on käsitellyt miljoonien hengen vaatineet Irakin, Libyan, Syyrian ja Jemenin sodat. Irak pommitettiin 10 vuoden lentokieltojakson ja myöhemmin sodan aikana uraani- ja fosforipommeilla, joiden ansiosta esimerkiksi Fallujassa Irakissa syntyy edelleen epämuodostuneita lapsia. Köyhdytetty uraani säilyy maaperässä ja ihmisissä tuhansia vuosia.

Tuholaistoiminta jatkuu. Tosiasiat ovat yhdentekeviä kun tarkoituksena on tuhota. Kaikki, jotka pyrkivät estämään tuholaistoimintaa ovat häiriöksi ja heidät tulee demonisoida. Tätä demonisointia varten ovat markkinointitoimistot, jotka on koulutettu propagandaan. Suomen kaksi viimeistä valtioneuvostoa ovat

lähettäneet Yhdysvaltoihin 100 suomalaista toimijaa opiskelemaan hybridisotaa näitä häiritseviä tuholaistoimintaa vastustavia valtioita, kuten Venäjää vastaan.

Suomen laatumediat, valtioneuvosto ja USA/NATO-EU hybridikeskus toimivat kaikki Venäjän demonisoimiseksi ja oman tuholaistoiminnan puolustamiseksi. Yhdysvaltojen kautta maapallon levitetyt sotilastukikohdat, kybervakoilu 1960-luvulta (Echelon satelliitti ja NASA) lähtien ja mielivaltaiset talouspakotteet ovat saaneet Suomen varauksettoman tuen.

Suomi on luopunut kannattamasta äänestyslipuin toteutettavia muutoksia Syyriassa. Sen sijaan se on tukenut Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten kumppanina tarkoin ennalta suunniteltua aseellista väkivaltaa terroristeja hyväksikäyttäen. Pakolaisten muuttovirrat on omaksuttu hyväksyttävinä oheistuotteina kun väkivaltaa ei haluta pysäyttää.

Eikö laatumedian luulisi kyseenalaistavan vallitsevaa menoa tai ainakin kirjoittavan myös muihin lähteisiin kuin SOHR:iin perustuen. Siinä mielessä Jukka Huusko osoitti poikkeuksellista taitoa kirjoittaessaan myös omista, asiakokonaisuuden huomioonottavista kokemuksistaan.

Milloin luemme laatulehdestä Yhdysvaltojen sotilastukikohdista maailmalla, ydinaseista Euroopassa, sotilastukikohdista Kosovossa, Saksassa ja muualla Euroopassa?

Vaiettujen asioiden määrä on niin suuri, että ennen sitä kutsuttiin sensuuriksi. Nyt laatumediaksi.

Avainsanat:

- laatumedia,
- Kaius Niemi,
- Helsingin Sanomat,
- Itä-Ghouta,
- hybridisota,
- kybersota,
-

Vastuullinen media ja britti-myrkyt

- Torstai 15.3.2018 klo 11:26
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Presidentti Niinistö on vauva-lomaltaan avannut sanaisen arkkunsa. Loppuhenkosena hän toteaa " Venäjän myötävaikutus asian selvittämiseksi on tarpeen. Molemmat tapauksen taustasta esitetyt vaihtoehdot, Venäjän tietoinen toiminta tai se, että vaaralliset aineet eivät ole sen hallinnassa, ovat hyvin huolestuttavia."

Miksi Venäjän myötävaikutus? Kahdeksan mailin päässä tapahtumapaikasta on Britannian kemiallisten aineiden tutkimus ja valmistuslaboratorio. Aineen kaava on kaikkien saatavilla. Eräs kyseisen aineen laillinen tuhoaminen on tapahtunut Pakistanissa.

Israel ei kuulu kemiallisten aineiden rajoittamissopimukseen. Myös Litvinenkon tapasi israelilainen henkilö myrkytyspäivänä. Miksi Israelin myötävaikutusta ei tarvita, jos sillä on runsaasti kemiallisia aseita, joita epäilemättä voi siirtyä rajan yli myös Syyriaan. Jasser Arafatin kuolema oli myrkytys.

Presidentti Niinistö näyttää pitävän Britannian pääministerin tarjoamia vaihtoehtoja a) Venäjän tietoinen toiminta tai b) vaaralliset aineet eivät ole sen hallinnassa, tosiasioina, joita ne juridisesti eivät ole. Ne ovat pääministeri May'n keksintöjä paremman puutteessa.

Eikö luulisi, että presidentin, joka on juristi, mieleen tulisi kysyä millaisin laillisin perustein May esittää väitteitään ja julistaa sanktioitaan. Labour-puolueen puheenjohtaja Jeremy Corbyn vaati parlamentissa tosiasioita esiin ennen kuin toimitaan. Ei meidän presidenttimme.

Presidentin ohella paljon mainostettu "vastuullinen mediamme" ei toimikaan vallan vahtikoirana, vaan päinvastoin pyrkii myötäilemään Britannian ja sen avuksi kiirehtivän NATO-EUn julkilausumia.

Vastuullisen median luulisi kansainvälistä oikeutta tuntevien juristien avulla pohtivan, kuinka päteviä May'n väitteet ovat. Miksi juuri nyt tämä kohu on saatuaikaan? Mitä Theresa May haluaa peitellä tämän kohun varjossa?

Pyrkimys vaikuttaa Venäjän vaaleihin tai vahingoittaa Venäjällä järjestettävän jalkapallo-ottelun suosiota ei vaikuta riittävältä, vaikka kiusa se on pienikin kiusa, kun kyseessä on ajojahti.

Ajatteleva lukija saattaa siirtää katseensa Syyriaan ja Venäjän kadehdittaviin ansioihin rauhan rakentajana maahan "lännen" sodan lietsonnasta huolimatta. Syyrian armeijan vapauttaessa Aleppon Venäjän tuella, Yhdysvaltojen, Ison-Britannian, Ranskan ja Saksan "vastuullisten medioiden" tukema hysteria oli huipussaan. Kirkon kellot soivat.

Kun Aleppo oli saatu vapautettua, ketä sieltä bunkkereista löytyikään? Juuri yllä mainittujen “läntisten demokratioiden” sotilasneuvonantajia.

Nyt hysteria on siirretty Damaskoksen lähelle Itä-Ghoutaan, jossa USA:n ja muiden länsimaiden, Saudi-Arabian ohella, tukemat terroristit ovat joutuneet ahtaalle. Maahyökkäyksen seurauksena saatetaan jälleen löytää “lännen demokratioiden” sotilasneuvonantajia joko elossa tai ruumiina. Juuri näitä “sotilasneuvonantaja- siviileitä” ei Syyrian armeija saisi pommittaa.

USA:n ja Saksan ottaessa 1990- luvulla Balkanin hallintaansa tilanne oli vastaava. NATO pakotti USA:n johdolla Jugoslavian laillisen armeijan perääntymään Kosovon alueelta, jotta KLA:n terroristit saksalaisissa maastopuvuissaan pääsivät etenemään Albanian rajalta ottamaan koko Kosovon haltuunsa. Pommitusten alkaessa, ETYJ:n vetäydyttyä alueelta (jotta paikalla ei olisi todistajia) CIA jätti satelliitti-paikantimet terroristeille, joiden johtajilla oli NATO:n komentajan Wesley Clarkin suora puhelinnumero taskussaan. Siten pommituskohteiden valinta ja oikeaan ohjaus jäi terroristeille.

Kosovossa ruumiiden joukossa oli ranskalaisia sotilasneuvonantajia. Samoin tunnetun Racakin kylän taistelun ruumiiden joukossa oli 4-5 ulkomaalaista.

Vastuullisen median ensimmäisen kysymyksen luulisi olevan “kuka hyötyy”. Mitä mahdollisella provokaatiolla halutaan peittää.

Lännen “demokratioiden” moraali on vajonnut pohjamutiin. Might is right eli voima on oikeutta on tullut hyväksytyksi USA:n, sen liittolaisten ja EU:n doktriiniksi. Media on uponnut kohteensa mukana.

Avainsanat:

- vastuullinen media,
- Britannian myrkky-kriisi,
- Venäjä,
- Niinistö

Pressiklubi ja myrkytys Britanniassa

- Lauantai 17.3.2018 klo 12:23
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tämän viikon Pressiklubi sai haukkomaan henkeä. Onko tämä totta? Se oli vastuullisen median irvikuva. Yhtenäisenä toimittajajoukko Risto E. J. Penttilällä ryyditettynä analysoi Britannian myrkytystapahtumaa seurauksineen sekä eduskunnan välikohtausta Leena Meren ja Paavo Arhinmäen välillä.

Eduskunnan välikohtauksen kysymyksenasetteluna oli, löikö Paavo Arhinmäki Leena Merta?

Todistusaineistona käytettiin videota tapahtumasta. Sen nähtyään kukin osanottaja sai analysoida mitä mieltä oli väkivallan asteesta. Tarkastelu antoi mahdollisuuden objektiivisuuteen ja kukin tulkitsi tapahtuman omalla tavallaan.

Sitten päästiin Salisburyn myrkytystapahtumaan, jonka Britannian pääministeri on heti tuoreeltaan julistanut Venäjän tekemäksi koska myrkky on kehitetty Neuvostoliitossa. Pääministeri on antanut kaksi vaihtoehtoa tapahtuman selittämiseksi. Joko tekijä on venäläinen, hallituksen agentti tai Venäjä ei ole huolehtinut kemiallisten aineiden huolellisesta säilyttämisestä.

Suomen vastuullinen media ei ole tullut kertoneeksi, että Britannian parlamentissa labourin puheenjohtaja Jeremy Corbyn on kysynyt todisteita, joita pääministeri May ei ole pystynyt antamaan. Sen sijaan mediamme on kertonut ulkoministeri Johnsonin sanoneen, että syyllinen on itse presidentti Putin. Puolustusministeri vuorostaan on käskennyt Venäjän mennä pois ja pistää suunsa tukkoon!

Se mikä Pressiklubi-ohjelmaa katsoessa sai hämmästyttämään, oli toimittajien ja Risto E. J. Penttilän itsetyytyväinen välinpitämättömyys totuudesta. Samasta totuudesta, jota he vaalivat eduskunnan tapahtumia analysoidessaan. Toimintatapa oli vastuuton.

Kuinka tähän on tultu?

Osanottajista Taru Tujuselle, kokoomuksen entiselle toiminnanjohtajalle, riitti hänen sanojensa mukaan se, mitä päivälehdistä on lukenut. Muille näytti riittävän se, mitä Ison-Britannian pääministeri ja ulkoministeri ovat asiasta lausuneet. Saman mallin mukaan Suomessa on eräistä rikostapauksista kirjoitettu kirjoja ja valmistettu elokuvia ennen kuin oikeus on käsitellyt tapauksia. Toimittajat toimivat, tutkijoina, syyttäjinä, todistajina ja tuomareina.

Sama kaava on NATO:lla kriisialueilla. Se pidättää, syyttää, todistaa ja tuomitsee jäsenmaittensa rahoittamissa tuomioistuimissa henkilöitä, jotka ovat vastustaneet sen valtapäämääriä.

Tämä piittaamattomuus alkeellisimmastakaan juridisesta totuudesta on hämentävää. Kun sen yhdistää vuosia Suomen mediassa jatkuneeseen russofobiseen

lietsontaan tulee mieleen historia. Milloin olemme eläneet aikaa, jolloin natsismia muistuttavat ennakkoluulot ja väkivaltaiset mielikuvat ovat olleet vallalla Suomen mediassa ja yhteiskunnallisessa elämässä?

Suomi ei ole käsitellyt natsisminaikaansa edes siinä määrin kuin sisällissotaa. Talvisodan alla otetuissa uutisfilmeissä voi nähdä helsinkiläisen yleisön nostavan kätensä natsitervehdykseen seurattessaan Neuvostoliiton lähetystön evakuointia. Syyskuun 14. päivänä 1939 Akateeminen Karjala-Seura julisti "Nyt on aika iskeä. Sotilaittemme uljas sankarihenki ja päällystömme henkinen ylivoimaisuus oppimattoman ja sivistymättömän ryssäläispäällystön rinnalla. Voittomme on varma. Kohta tulee hetki, jolloin emme enää taistele yksin."

Pressiklubin osanottajien sivistymätön ylemmydentunne ja Venäjän hallituksen, erityisesti presidentti Putinin totuudenvastainen leimaaminen myrkyttäjäksi jätti mietteisiin.

Toinen historiallinen aikakausi, jolloin sama pidäkkeetön aggressiivisuus ja rasismi oli vallalla, oli ennen sisällissotaa talvella 1918. "Eräässä pääkaupungin porvarillisessa lehdessä 11.1.1918 sanotaan, että muutoin kyllä se vuoden 1870 ranskalainen resepti olisi käyttökelpoinen, ellei se tekisi tätä meidän itsenäisyyden saavuttamisaikaamme niin rumaksi ja siinä suhteessa siis tekisi pahaa vaikutusta. Tiedätte arvoisat edustajat, mikä resepti se oli. Kenraali Gallifet ammutti maahan syyllisiä ja syyttömiä, miehiä, naisia ja lapsiakin, teurasti niin kuin Chicagon teurastamoissa säälimättömästi teurastetaan eläimiä. Lähetettiin lisäksi kymmeniä miehiä, vallankumoustaistelijoita, vuosikausiksi vankisiirtoloihin kitumaan ja henkisesti ja ruumiillisesti surkastumaan. Ehkäpä Suomen porvaristossa on nyt niitä, joille tuo rauhoitustapa olisi mieleinen. Saadaan pelätä, että kun taistelun kuumuuteen joudutaan, semmoiseenkin ehkä erehdytään."sanoi Kullervo Manner Suomen eduskunnassa, jossa samana päivänä päätettiin suojeluskuntien muodostamisesta Suomen viralliseksi, porvareiden johtamaksi, luokka-armeijaksi.(teoksessani Lahtari, Punikki ja Teurastaja)

Medialla on keskeinen vaikutus joukkopsykoosin synnyttämisessä. Suomen media on siitä erikoisessa asemassa, että edellinen valtioneuvosto on lähettänyt toimittajia ja virkamiehiä opiskelemaan Venäjä-vastaista hybridisotaa Yhdysvaltoihin. Siten sensuurilla ja manipuloinnilla on valtioneuvoston siunaus. Lisäksi USAn ja NATO-EU:n hybridisota-keskuksen läsnäolo Helsingissä vahvistaa sensuuria.

Kenraali Gallifet'in resepti tuli käyttöön Suomessakin sisällissodan jälkeen. Karjala-Seuran toivoma hyökkäys myös toteutui. Pullistelua on aina harrastettu jonkun vahvemman suojeluksessa. Sisällissodassa ja toisessa maailmansodassa Saksan ja natsi-Saksan liittolaisena, nyt "turvassa" NATO-EUn selän takana. Emme taistele yksin. Emme ole valheellisia, oikeudenkäynnin säännöistä piittaamattomia yksin. Olemme yli 20 vuotta myötäilleet kaikkia EU:n entisten siirtomaavaltojen vallanhaluisia ja laittomia toimia.

Olemme menettäneet paitsi itsenäisyytemme, myös moraalimme.

Avainsanat:

- Pressiklubi,
- Skripalin myrkytys,
- vastuullinen media,
- Suomen valtioneuvosto,
- hybridisota Venäjää vastaan

Racakin taistelu ja Salisburyn myrkytys, eli miten provokaatio hoidetaan

- Maanantai 19.3.2018 klo 18:09
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yhdysvaltojen johtamat NATO-maat olivat koko vuoden 1998 ajan uhanneet Jugoslaviaa pommituksilla, ellei maa alistuisi NATO-maiden vaikutusvallan lisäämiseen alueella ja lopulta koko Jugoslavian NATO-miehitykseen. Balkanin jaosta kiinnostunut kansainvälinen yhteisö, USA ja Saksa etunenässä, vaati Jugoslavian armeijaa vetäytymään Kosovosta asettamatta mitään ehtoja tukemilleen KLA-terroristeille, jotka halusivat päästä valtaan Kosovossa, itsenäistää tämän Serbian maakunnan ja muodostaa vähitellen suur-Albanian.

Läntinen vastuullinen media oli koko vuoden 1998 esitellyt serbit väkivaltaisina, raiskaavina, albaaneja kodeistaan häätävänä hirviöinä unohtaen albaaniterroristien suorittamat murhat ja muut terroriteot. Jugoslavian perustuslaillinen oikeus puolustaa maataan Albanian puolelta tulevilta terroristeilta ei löytänyt puolustajia.

Jugoslavian serbipoliisit olivat ilmoittaneet tyhjentävänsä Kosovon Racakin kylän terroristeista perjantaina 15.1.1999. Kylä oli KLA-terroristien tukikohta rinteillä olevine juoksuautoineen. Jugoslavian hallinto oli kutsunut paikalle paitsi ETYJ:n tarkkailijat myös tiedotusvälineet, joista ranskalainen AP kuvasi televisiota varten koko päivän tapahtumat.

Taistelut päättyivät klo 15, jolloin kukkuloilla olleet ETYJ:n tarkkailijat laskeutuivat keskustorille. Serbian oikeusviranomaiset eivät pystyneet arvioimaan kaatuneiden määrää, koska heidän pyrkiessään kiipeämään rinteille, sieltä alkoi voimakas tulitus. Viranomaiset ja poliisit poistuivat kylästä. Klo 16 ja klo 18 ranskalainen toimittaja ajoi rauhoittuneen kylän läpi. Tarkkailijat eivät olleet huolestuneita. He totesivat vain, että eivät pystyneet arvioimaan taistelussa kaatuneiden määrää.

Seuraavana aamuna ETYJ:n yhdysvaltalainen johtaja William Walker saapui paikalle KLA:n tuttujen johtajien ja toimittajajoukon saartamana. KLA oli ottanut kylän jälleen haltuunsa ja ohjasi joukon kohti rinteellä olevaa kuoppaa, jossa oli 45 ruumista.

KLA:n johtajat ja paikalle kerätty väki vääntelivät käsiään ja kertoivat toimittajajoukolle että kyseessä oli teloitus. Serbit olivat tulleet kylään, vetäneet naisia ja lapsia ulos kodeistaan, katkoneet kauloja, kaivaneet silmiä päästä. Uhrit oli pakotettu polvilleen ja ammuttu lähietäisyydeltä.

William Walker, joka oli tunnettu Väli-Amerikassa suorittamistaan ja peittelemistään USA:n ”likaisista tempuista”, kauhisteli yhdessä joukon kanssa: ”En ole koskaan nähnyt mitään näin kauheaa!”

Samana iltana ”teurastus” tuli ETYJ:n viralliseen tiedotteeseen. Kiireesti vi-

ikonloppuna koolle kutsutut Yhdysvaltojen hallitus, Britanian hallitus, NATO – kaikki omaksuivat Walkerin raportin tiedot. Yhdysvaltojen ulkoministeri Albright vaati pommitusten aloittamista “Milosevic” ei usko muuta kuin voimaa!"

Maanantaina ja tiistaina ilmestyivät ranskalaiset sanomalehdet. Niissä oli tuiki toisenlainen kuva tapahtumista. Näillä tiedoilla ei ollut merkitystä, eikä näitä silminnäkijöitä tarvittu myöhemminkään kun asiasta käytiin oikeutta Haagissa.

Oikeuslääketieteellisiin ruumiinavauksiin osallistui myös suomalainen, kansainvälisesti arvostettu lääkäriyhmä, jonka tutkimustulokset olivat yhteneväiset jugoslaviaalaisten ja valko-venäläisten oikeuslääkäreiden tulosten kanssa. Ruumiita ei ollut ammuttu lähietäisyydeltä, vaan vammat, luotien tulo ja lähtöaukot sopivat mm. rinteessä makaavien taistelijoiden asentoihin Jugoslaviaalaiset oikeuslääkärit antoivat lausuntonsa avausten päätteeksi. Suomen ja Saksan ulkopoliittinen johto kielsi suomalaisia allekirjoittamasta yhteistä lausuntoa. Siten kansainvälisessä mediassa ja pommituksiin valmistautuvissa hallituksissa voitiin jatkaa sodan lietsontaa.

Suomen ulkopoliittinen johto oli valinnut oikeuslääketieteellisen työryhmän puheenjohtajaksi hammaslääkäri Helena Rannan, joka ei ole ammattitaitoinen kuolemansyyn määrittelyssä. Hän oli valmis Saksan ulkopoliittisen johdon sanelun mukaan selittämään tapahtuman rikokseksi ihmisyyttä vastaan. Tällä juutalaisten holokaustille annetulla nimellä, voimistettaisiin hallitusten ja median kiihkoa.

Presidentti Clinton kuvaili pari päivää Helena Rannan lopullisen lausunnon jälkeen kuinka Racakissa ihmiset vedettiin ulos kodeistaan, pakotettiin polvistumaan ojaan, ammuttiin lähietäisyydeltä ja katkottiin kaulat vain siksi keitä he olivat.

Koska suomalaisten tiedemiesten tutkimustuloksia ei tähän päivään mennessä ole julkistettu Suomen ja Saksan ulkoministeriöiden toimesta, suomalaiset oikeuslääkärit päättivät julkaista tulokset kansainvälisessä alan tieteellisessä julkaisussa.

Salisburyn myrkytystapahtuman kaava on sama. Heti tuoreeltaan Britannian hallitus pääministeri Mayn suulla väittää Moskovaa syylliseksi myrkytykseen perustellen mielipidettään sillä, että kemiallinen yhdiste on kehitetty Neuvostoliitossa. Tunti tunnilta hallituksen jäsenet ja media ovat lisänneet painetta. Syylliseksi on leimattu suorastaan Venäjän presidentti ja ellei hän, niin ainakin huolimattomuus aineen säilytyksessä.

Pääministeri May on kiireesti etsinyt tukea USA:sta, Ranskasta ja Saksasta. Kaikki ovat yhtä “tietämättöminä”, vailla perusteluita rientäneet NATO-liittolaisensa tueksi. Jopa pienen Suomenkin presidentti on tuominut myrkytyksen ja ehkä tahtomattaan lisännyt höyryä jo entuudestaan kuumana kiehuvaan keitokseen. Todisteiden pimittäminen on ollut suomalaisille mahdollista osoittamaan lojaliteettia. Ehkä tässäkin tapauksessa. Todisteita ei edellytetä.

Britti Craig Murray toteaa, kuten jo moni muukin, että Novitsok niminen myrkky on kehitetty Nukusissa Neuvostoliiton Uzbekistanissa. Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen Venäjä ei ole vastuussa sen valmistaneesta laboratoriosta eikä aineen tuhoamisesta kemiallisten aineiden tuhoamis/säilyttämisprosessissa.

Venäjä sai päätökseen todistettavasti kemiallisten aseiden varastonsa valvotun tuhoamisen syksyyn 2017 mennessä. Uzbekistanin Novitsokia valmistaneen laboratorion aineiden tuhoamisesta ja laboratoriovälineiden siirtämisestä vastasi Yhdysvallat. Toistan: Yhdysvallat hoiti Novitsokin tuhoamisen tai siirtämisen.

Craig Murray toimi Britannian Uzbekistanin suurlähettiläänä ja kävi tutustumassa Nukusin laitokseen vähän Yhdysvaltojen toimien jälkeen.

Vastuullinen mediamme toimi lojaalisti USA:ta, Britanniaa, Saksaa ja muita NATO-maita kohtaan. Samoin se toimi Jugoslavian hajottamisen ja Kosovon laittoman itsenäistämisen prosessissa. Olihan tuloksena USA:n valtava sotilas-tukikohta Kosovoon. Sama lojaalisuus leimaa myös Salisburyn tapausta. Näin toimii läntinen demokratia.

Jäämme mielenkiinnolla odottamaan onko Salisburyn syyllinen USA, CIA vai MI5 tai MI6. Mihin tarkoitukseen tätä pohjatonta aggressiota Venäjää kohtaan on kerätty?

3 kommenttia. Avainsanat:

- Racakin taistelu,
- Salisburyn myrkytysprovokaatio,
- novitshok,
- Uzbekistan,
- USA,
- Venäjä

Suomi, oikeusvaltioko?

Tiistai 27.3.2018 klo 17:54

Suomen ulko- ja turvallisuuspoliittinen valiokunta päätti presidentti Niinistön johdolla karkottaa Suomesta venäläinen diplomaatti, seuraamuksena oletettuun syyllisyyteen Salisburyn myrkytykseen. Jään miettimään, onko Suomi oikeusvaltio?

Vietimme viime viikolla yli miljoona uhria vaatinen Irakin sodan alkamisen muistopäivää. Tuohon USA:n aloittamaan sotaan liittyi solidaarisuudesta muun muassa Britannia ja Tanska, myöhemmin moni muu NATO-maa. Britannian tuolloisen pääministeri Tony Blairin syyllisyys brittien osallistumiseen on ollut pitkän aikaa komitean tutkittavana. Koko läntinen media eli sota kuin omaansa eivätkä puoli miljoonaa lapsiuhria herättäneet USA:n ulkoministeri Albrightissa muuta kuin kyynisen kommentin siitä, että nuo uhrit olivat ”sopiva hinta”.

Toinenkin vuosipäivä sattui viime viikolle – nimittäin Jugoslavian pommitusten vuosipäivä. USA:n ja Saksan ahneus sekä halu sotilaallisen ja taloudellisen vallan anastamiseen Balkanilla johti Jugoslavian hajottamiseen sodalla. Tuo hanke edellytti toisen maailmansodan holokaustin uhrien, serbien demonisoimista. Siihen käytettiin Ruder-Finn markkinointitoimistoa, jonka rahoittivat Yhdysvalloissa asuva albaani- ja kroaatti diaspora. Serbit näet halusivat säilyttää Jugoslavian liittovaltion, jossa kaikki kansanryhmät olivat saman arvoisia. Kansanmurha oli aiheuttanut serbeissä syvän turvattomuuden.

Kuten edellisessä blogissani palautin mieleenne, Suomi osallistui pommitusten mahdollistamiseen karulla tavalla. Suomen ulkopoliittinen johto esti kansainvälistä yhteisöä kuulemasta totuutta Racakin taistelusta, minkä totuuden suomalaiset oikeuslääkärit tiesivät, mutta Suomen ja Saksan ulkopoliittinen johto estivät tuon tiedon julkistamisen. Väärää tietoa tekosyynä hyväkseen käyttäen presidentti Clinton ja NATO ryhtyivät pommittamaan Jugoslaviaa, joka sitä ennen oli kieltäytynyt suostumasta koko valtionsa alueen NATO-miehitykseen. Tuhoiskuissa käytettiin uraanipommeja.

Pommitusten päätyttyä kesäkuussa 1999 Yhdysvallat ryhtyi välittömästi rakentamaan massiivista sotilastukikohtaansa Serbian alueelle Kosovoon. Saksa vuorostaan hankki itselleen Kroatian, Slovenian ja vähitellen koko muun Jugoslavian alueen maiden infrastruktuurin; vakuutuslaitokset, pankit, hotellit ja tiedotusvälineet.

Kyseinen tapahtuma oli ensimmäinen Suomen palvelus globaalia valtaa haalivalle USA:lle sekä siitä riippuvaiselle Saksalle. Teko merkitsi Suomen luopumista totuudesta kansainvälisissä suhteissa. Sen jälkeen Suomi ”pääsi” osaksi samanmielisten joukkoa, josta tilasta ei ole enää paluuta entiseen. Olen kutsunut sitä nilkin rooliksi gangsteriporukassa.

Suomi hyväksyy nykyisin kyselemättä USA:n ja entisten siirtomaavaltiojen ja nykyisten NATO-maiden edelleen jatkuvat sodat Afganistanissa, Irakissa, Syyr-

iassa, Jemenissä. Taloudellinen ja aseellinen tuki terroristeille, silloin kun se edistää ”liittolaisten” geopolittisia päämääriä, joudutaan hyväksymään.

Useat brittipolitiikot ovat viitanneet oikeusistuimen Britanniassa tulleen siihen tulokseen, että ei ole varmaa, mitä Salisburyssa käytetty kemiallinen aine oli. Sen lisäksi ei ole mitään näyttöä siitä, että aine olisi peräisin Venäjältä.

Normaalin syyllisyyden selvittämisen prosessin ohittaminen ja syyllisyyden julistaminen välittömästi tapahtuman jälkeen viittaa provokaatioon. Britannian hallitus on toistaiseksi tuntemattomin motiivein halunnut voimistaa russofobiaa ja erityisesti jo vuosia kestänyttä Putinin vastaista kampanjaa.

WILPF- rauhanjärjestön 100- vuotis juhlakokouksessa Haagissa muutama vuosi sitten saksalaisen Media Responsibility Instituutin johtaja Sabine Schiffer totesi Putinin vastaisen kampanjan olevan hyvin suunniteltu ja sitä edistämään on palkattu Hill&Knowlton markkinointitoimisto. Tällä markkinointitoimiston johdolla oli itselläänkin kytkös Ukrainan ja USA:n välisiin liikesuhteisiin. Toisin sanoen markkinointitoimisto edisti paitsi tilaajan etua, myös omaa taloudellista etuaan.

Suomen Yle on tarjonnut niukasti tietoa Salisburyn myrkytyksestä. Se on kokonaan unohtanut oikeusistuimen päätökset. Presidentti Niinistön ja pääministeri Sipilän tiedotustaisiisuuden jälkeen olisi luullut, että Yle ja muut tiedotusvälineet olisivat kiireesti hankkineet ohjelmiinsa ja haastatteluihinsa kansinvälisen oikeuden asiantuntijoita. Sen sijaan Yle kutsui A-studioon mielipiteistään tunnetun ex-suurlähettiläs Himasen ja varmemmaksi vakuudeksi viittaa nettisivuilleen – jälleen mielipiteistään tunnettuun UPI:n johtajaan Teija Tiilikaiseen.

Tiedotusvälineet ovat visusti vaienneet myös siitä, mitkä maat eivät ole karkotaneet venäläisiä diplomaatteja. Luxemburg on edellyttänyt joitakin todisteita, ennenkuin reagoidaan. Irlanti, Portugal, Itävalta, Malta, Slovenia, Kypros ja Bulgaria eivät ole kiiruhtaneet päätöksissään. Miksi Suomi?

Harva poliitikko on kyseenalaistanut presidentin ja pääministerin päätöksen. Erkki Tuomioja on ilmoittanut facebook-sivuillaan, että hän ei olisi moista päätöstä tehnyt. Tosin hän heittää skorpionin piston Venäjälle päin – selustansa varmistaakseen. Hän toivoo, että Suomen oikeusvaltioperiaate ei laskeutuisi Venäjän tasolle!

Katsotaanpa: Montako miljoonia uhreja vaatinutta laitonta sotaa USA/EU on käynyt?

Ryhmä, johon Suomen halutaan samaistuvan on käynyt Irakin sotaa Irania vastaan, Jugoslavian hajottamissotaa, Afganistanin sotaa, Irakin sotaa, Libyan sotaa, Syyrian sotaa, Jemenin sotaa sekä välillisesti tukenut Israelia sen hyökätessä Libanoniin ja tuhotessa Gazan.

Toisen maailmansodan aikana 25 miljoonaa venäläistä uhrasi itsensä pelastaakseen Venäjän ja Euroopan natsismilta. Käsittääkseen Venäjä ei tule sallimaan

Euroopassa nousevan natsismin hyväksymisen ja juutalaisvastaisuuden leviämistä omien rajojensa sisälle.

Suomi tunnusti kiihkeän katolisen ja fasistisen Kroatian toisen maailmansodan aikana vaikka maa oli säättänyt serbien ja juutalaisten tuhoamisen oikeuttavat lait. Moni seikka politiikassamme muistuttaa tuota aikaa. Venäjä-vastaisuus on tullut serbi- ja juutalaisvastaisuuden tilalle. Venäläiset ja serbit ovat ortodokseja. Kuinka paljon Suomen ja EU:n päätöksissä heijastuu toisen maailmansodan kauhujen vastuun kieltäminen?

Britannian motiivit ehkä paljastuvat myöhemmin. EU:n edellyttämä solidaarisuus oikeusvaltion murentamisessa ennustaa pahaa. Suomen median myötäily on vastuutonta.

Avainsanat:

- Suomiko oikeusvaltio?,
- Venäläisen diplomaatin karkotus,
- presidentti Niinistö,
- pääministeri Sipilä,
- Yle,
-

Politiikka ohittaa tieteen myös Suomessa

- Keskiviikko 4.4.2018
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kansainvälisessä politiikassa ohitetaan tieteelliset faktat ja korvataan mielivalalla.

Viime päivinä on nähty kuinka poliittinen tarkoituksenmukaisuus on ohittanut tieteen Salisburyn myrkytysjupakassa. Myrkkyä ja myrkyn lähdeä tutkimaan kykenevän laboratorion tuloksia ei ole haluttu odottaa, vaan syyllinen on haluttu julistaa välittömästi.

Vastaava tapahtui USA:n ja sen liittolaisten lähtiessä Irakin sotaan väittäen Saddam Husseinilla olevan joukkotuhoaseita huolimatta ruotsalaisen Hans Blixin, tiedemiehen, päinvastaisista väitteistä.

Sitä ennen, vuonna 1999 presidentti Bill Clinton aloitti NATO-liittolaisineen serbien, holokaustin uhrien, pommitukset Jugoslaviassa, väittäen serbien suorittaneen Racakin kylässä joukkomurhan. Suomalaiset oikeuslääkärit olivat tutkineet ruumiit ja todenneet henkilöiden kuolleen kylässä tapahtuneessa KLA-terroristien ja sebpoliisien välisessä taistelussa. Joten väite joukkomurhasta oli provokaatio.

Racakin tapauksessa tapahtuman todellisen taustan tiesi presidentti Ahtisaari. Suomen ja Saksan ulkopoliittiset johtohenkilöt tiesivät, että joukkomurha ei ollut totta, mutta he estivät kansainvälistä yhteisöä saamasta oikeata tietoa. Saksa NATO-maana halusi pommittaa saadakseen taloudellista hyötyä ja tukeakseen Yhdysvaltojen sotilaspoliittisia ja valtapoliittisia pyrkimyksiä.

Salisburyn myrkytyksen valheellinen propaganda on johtanut Venäjän ja erityisesti presidentti Putinin demonisoimiseen kaikkialla joukkoviestimissä. Jopa Britannian lastenohjelmissa spekuloidaan presidentti Putinin kielteisillä luonteenpiirteillä kuvaten hänet syylliseksi myrkytykseen.

Porton Dawn laboratorio on ilmoittanut, että se ei voi päätellä myrkyn lähdeä. Siitä huolimatta ulkoministeri Boris Johnson on Saksan televisiossa aikaisemmin ilmoittanut Porton Dawnin päinvastoin tietävän sen. Siis myös Salisburyn tapauksessa tiedemiehet vaiennetaan.

Syyrian kaasuiskuissa metodi on sama. Tiedemiehet ovat tutkimuksissaan, esimerkiksi MIT-yliopisto, että kaasuiskut Ghoutassa olivat kapinallisten tekemiä. Siitä huolimatta vuodesta toiseen USA ja NATO-maat Suomen media mukaan luettuna väittävät iskujen olevan Syyrian hallituksen tekemiä. Kun Ghouta on nyt vapautettu ja sieltä on löydetty kapinallisten jäljiltä lukuisia kaasunvalmistuslaboratorioita, NATO-hallitukset ja media vaikenevat.

NATO-maiden hallitukset, Suomen hallitus mukaan luettuna, eivät ymmärrä, että psykologisesti näin on mahdotonta jatkaa. Yhä suurempi osa kansalaisista ei ole enää poliitikkojen ja itseään "vastuulliseksi" mediaksi kutsuvan joukkotiedotuksen varassa.

Vaikka pommittajia palkitaan Nobel-palkinnoilla, erilaisilla EU:n rauhanpalkinnoilla ja patsailla, aika on muuttumassa. Vaaditaan tieteellisiä todisteita ja uskottavia päätelmiä kansalaisten vakuuttamiseksi. Vaikka toistaiseksi protesti on ollut reaktiivista, ehkä populistisesti kutsuttua, muutos on tulossa. Sotarikolliset eivät enää kauaa jatka presidentteinä ja pääministereinä)(Clinton, Bush, Blair, Netanjahu, Thaci,)

Suurin osa ihmisistä sisimmässään ymmärtää mikä on oikein ja mikä väärin. Kaupallinen mielten manipunoinnin valta tule tiensä päähän.

Avainsanat:

- Salisbury,
- Racak,
- UK,
- Suomi,
- Niinistö,
- Ahtisaari,
- May,
- Clinton

Lännen moraalinen haaksirikko

- Maanantai 9.4.2018 klo 11:21
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Syyrian tilanne on kiristynyt äärimmilleen. Venäjän, Turkin ja Iranin julistettua yhteisen tavoitteensa Syyrian suvereniteetin takaamisesta lännen idea presidentti Assadin kaatamisesta ja Syyrian jaosta hinnalla millä hyvänsä on alkanut horjua.

Klassinen lännen valtakeskuksia tukeva propaganda on kiihdytetty huippuunsa. Jo 2000-luvun alusta Syyrian hajottamista ja valtaamista suunnitelleet toimijat, Libanonissa USA:n suurlähettiläänä toiminut Jeffrey Feldman ja saksalaisen tutkimuslaitoksen johtaja Volker Perthes, on nostettu ratkaisevan tärkeisiin YK:n virkoihin hoitamaan YK:ta läntisten valtakeskusten haluamille raiteille.

Suomalaiset poliitikot – pääministeri Sipilä ja presidentti Niinistö – ovat ulkoistaneet ajattelunsa. Ulkoministeri Soinin ajatukset taas ovat pitkällä erämaavaelluksella. Nämä kolme sätkivät kuin marionetit lännen valtakeskusten naruissa. Heille näyttää riittävän se, mitä entiset siirtomaavallat ja vakoilun viisi suurvaltaa sanovat.

Eilen, 8.4. 2018, pääministeri Sipilä nojautui Ranskan presidentti Macronin talvella esittämään toteamukseen, että seuraavaan kaasuiskuun Syyriassa tullaan reagoimaan voimakkaasti. Sipilä mainitsi vielä kaasuiskun Ghoutassa 2013 ikäänkuin vartenotettavana ennakkotapauksena, joka ei saa toistua. Se on käsittämättömän falski lausunto pääministeriltä, jonka luulisi tietävän, että kyseessä on mekanismi, joka toistuu toistumistaan: provokaatio, hyökkäys, provokaatio, hyökkäys.

Yhdysvallat tuki jihadisteja presidentti Clintonin aikana Bosniassa. Presidentti Izetbegovic oli jo toisen maailmansodan aikana rekrytoinut Bosnian muslimeja Handzar- natsijoukkoihin. Hän oli kutsunut maahan 1990-luvulla 10 000 taistelijan vahvuisen jihadistijoukon, joista osa oli sijoitettuna ns. Srebrenican “suojavyöhykkeelle”. Kesällä 1995 Izetbegovic tilasi, portugalilaisen eläkkeelle jääneen kenraalin mukaan, YK-joukoilta väitteen serbien suorittamasta kaasuiskusta, sen lisäksi että Izetbegovic oli toteuttanut aiemmin hedelmätori-isku-provokaation, jossa kuoli niin muslimeja kuin serbejäkin.

Myös Bosniassa jihadistijoukot katkoivat serbien kauvoja, mutta niistä ei “vastuullinen” länsimedia puhunut sanaakaan.

Myös Ghoutan 2013 kaasuiskun tapahtuessa paikalla oli iskua erityisesti tutkimaan määrätty entinen ICTY:n pääsyyttäjä Carla del Ponte. Hän sanoi välittömänä käsityksenään, että iskun tekijät olivat kapinallisia. Eräs paikalla ollut nunna kirjoitti tapahtumasta raportin YK:lle, mutta valtamedia ei ole sitä selostanut. Myöhemmin MIT, eräs Yhdysvaltojen arvovaltaisimmista yliopistoista, tuli huolellisissa tutkimuksissaan siihen tulokseen, että kaasuisku ei voinut tulla hallituksen puolelta.

Kaikesta tästä tieteellisestä faktasta huolimatta pääministeri Sipilä katsoo asialliseksi viitata juuri tähän kaasuiskuun ikäänkuin perusteena Syyrian hallitukseen kohdistuvalle väkivallalle.

Itä-Ghoutan siviilit ovat olleet onnellisia päästessään vihdoinkin vapauteen kapinallisten mielivallasta. Osa kapinallisista on laskenut aseensa ja voinut perheineen jäädä vanhoille asuinpaikoilleen sen jälkeen kun Syyrian armeija on vapauttanut ne. Ne, jotka eivät halunneet laskea aseitaan, saatoivat lähteä kevyiden aseidensa kanssa Aleppon maakunnan koillisosaan bussikuljetuksella. Jayhs al Islam-järjestö ei suostunut aselepoon. Se on pitänyt hallitsemallaan alueella vangittuina noin 3500 siviiliä surkeissa oloissa. Näillä siviileillä on todellista tietoa myös 2013 kaasuiskun suorittajista.

Vanessa Beeley, tutkiva journalisti, on ollut paikan päällä ja raportoinut Ghoutasta. Hän on havainut kuinka esimerkiksi hänen kanssaan samaan aikaan paikalla ollut CNN:n toimittaja ei raportoinut molempien havaitsemista vankileireistä eikä kemiallisten aineiden laboratorioista.

Terroristijärjestö on ampunut jatkuvasti raketteja Damskokseen aiheuttaen yli 10 000 uhria ja monia muita loukkaantuneita. USA:n, Qatarin, EU-maiden ja Saudi-Arabian rahoituksella toimineet islamistit ovat rakentaneet kaupunkiin valtavat tunneliverkostot, joiden hintaa voi vain arvailla. Terroristit ovat katkoneet vastustajiensa kauloja ja pitäneet panttivankejaan häkeissä.

Samaan aikaan kun Syyrian armeija on kyennyt valtaamaan suurimman osan Ghoutaa ja paljastanut kaiken sen, mitä läntiset ”demokratiat” ovat yrittäneet piilottaa, on lännen väkivalta voimistanut otettaan.

Melko suureellisesti toimiva, entisen siirtomaavallan päämies, Ranskan Emmanuel Macron, on lähettänyt kansainvälisten lakien vastaisesti joukkojaan Pohjois-Syyrian kurdialueelle yhteistyöhön, myös kansainvälisten lakien vastaisesti toimivan USA:n sotajoukon kanssa.

Tämän lakeja rikkovan päämiehen hyökkääviin sanoihin pääministerimme viittaa.

Presidentti Niinistö vuorostaan ei ole sanonut julkisuuteen sanaakaan USA:n, Ranskan, EU:n, Qatarin ja Saudi-Arabian tai Turkin laittomasta toiminnasta Syyriassa. Saksan tuki muslimiveljeskunnalle on salaisempaa. Saksalaisen tutkimuslaitoksen toiminta tapahtuu kulisseissa, Bilderberg-yhteisössä ja nyt YK:ssa. Samoin Saksa toimi Ukrainassa. Oli mukana vallankaappauksessa, myös ratkaisuyrityksessä, mutta täysin ponnettomasti. Merkel kävi hakemassa Obamalta neuvoja ennen Minskin kokousta. Yksinapaisen maailman vallankäyttäjä on ollut USA, mutta ei enää. Tuo vallankäyttäjä lakeijoineen on vajonnut kaiken sen alapuolelle mitä on pidetty moraalisesti oikeutettuna.

Syy Venäjän demonisointiin paljastuu entistä selvemmin. Venäjä on laillisesti Syyrian hallituksen pyynnöstä tukemassa suvereniteetin säilyttämistä ja rakentamassa aseistariisuntaa, sovintoa ja rauhaa. Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten, myös Suomen, julkisanomaton tavoite, Syyrian tuhoaminen, on toistaiseksi es-

tynyt. En muista nähneeni Yhdysvaltoja sovun ja rauhan rakentajana. Miksi olemme tällaisessa joukossa?

USA/NATO-hybridikeskuksen hankkiminen Helsinkiin on voimistanut USA:n disinformaatioon perustuvaa tiedottamista kansallisessa Yleisradiossa. USA:n ja iso-Britannian tukemat tietotoimistot ovat lähes yksinomaisia lähteitä. Valkokypärät-Al-Nusra propaganda-ryhmä on Iso-Britannian rahoittama. Syrian Observatory for Human Rights vuorostaan on hienosta nimestään huolimatta Lähi-Idän autokratioiden rahoittama yhden miehen toimisto Lontoon liitosalueella. Se jakaa terroristien/heitä tukevien länsimaiden tavoitteiden mukaista tietoa, millä ei ole mitään tekemistä tosiasioiden, varsinkaan tieteellisten tosiasioiden kanssa.

Psykiatrina olen entistä huolestuneempi väkivaltaisen propagandan vaikutuksesta ihmisten mieliin. Toimittajat eivät voi puhua totta, koska heidän leipänsä perustuu poliittisten tavoitteiden ajamiseen. Bosnian sodan valheet alkavat paljastua 23 vuoden jälkeen, kun YK-joukoissa toimineet upseerit jäävät eläkkeelle ja uskaltavat kirjoittaa siitä mikä on totta. Tuttavani, entinen NATO:n tiedotusupseeri, oli kanssani lähes kaikesta samaa mieltä, Kosovon kriisistä. Kysyessäni häneltä suoraan, miksi hän sitten valehteli, hän totesi: "Minulla on kaksi poikaa, jotka täytyy kouluttaa yksityisissä yliopistoissa."

Avainsanat:

- Sipilä,
- Niinistö,
- Ghouta,
- kaasuiskut,
- lännen tukemat terroristit,
- median disinformaatio

Macronista kuoriutuikin siirtomaaherra

- Maanantai 23.4.2018 klo 13:50
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Ranskan presidentti Emmanuel Macron puhuu demokratiasta mutta käyttäytyy kuin kansainvälisistä laeista piittaamaton siirtomaaherra.

Syyrian sodan neljän kopla; Saksa, USA, Iso-Britannia ja Ranska toimivat Syyrian hajottamisen vetureina kukin vuorollaan. Kaikkien päämäärä on ollut sama: Syyrian hajottaminen ja presidentti Assadin kaataminen.

Kaikki nämä maat ovat suurelta osin julkisuudelta salassa ja valtamedian suosiollisella avustuksella rahoittaneet eri terroristi-/kapinallisryhmiä sekä tukeneet näiden tiedotusta SOHR:n ja Valkokypäret- järjestön avulla. Kapinallisten vallan seurauksena Syyriasta muodostuisi saria-lakia toteuttava muslimivaltio.

Syyria oli ensimmäisestä maailmansodasta lähtien aina vuoteen 1946 Ranskan ”siirtomaa”. Ranska oli jakanut maan useisiin lähinnä uskontopohjaisiin alueisiin. Mikään näistä alueista ei suhtautunut suopeasti Ranskan sotilaalliseen läsnäoloon, alawiittien valtio pääkaupunkinaan Latakia ehkä kaikkein kielteisimmin.

Syyria on ollut eri kulttuurien ja uskontojen sekoitus. Ortodoksi -kristityt armenialaiset päätyivät Turkin suorittaman holokaustin jäljiltä myös Syyriaan. Esimerkiksi Aleppon kaupungissa on perinteisesti ollut kristittyjen, juutalaisten ja muslimien rikasta kulttuuria. Syyria on virallisesti sekulaarinen. Uskonto ei ilmene esimerkiksi henkilökortissa.

Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten tuhottua Irakin, jonka seurauksena syntyi ISIS, suuri määrä pakolaisia saapui Syyriaan. Saksa kehuu Syyriaan verrattuna nelinkertaiseen väestömääräänsä saapuneiden pakolaisten taakasta, kun heitä tuli miljoona. Syyrian 17 miljoonan väestön hoidettavaksi saapui 1,5 miljoonaa Irakin pakolaista, joille Syyria tarjosi turvan, ilmaisen terveydenhoidon ja koulunkäynnin lapsille. Sen lisäksi Syyriassa oli jo ennestään 0,5 miljoonaa Palestiinan pakolaista. Kävin Damaskoksessa 1983 tapaamssa palestiinalaista kummilastani, joka asui erinomaista huolta lapsista pitävässä sisäoppilaitoksessa.

Libanonilainen tutkiva journalisti sai käsiinsä tiedon, jonka mukaan USA, Saksa, Iso-Britannia ja Ranska olivat keskenään päättäneet vaieta Venäjän aktivoimasta Astanan ja Sotsin rauhanprosessista. Valtamedia on käytännössä noudattanut tätä vaikenemista.

Suuri yleisö ei ole tietoinen kymmenistä aseleposopimuksista, aseista luopumisesta, Syyrian hallituksen mahdollistamista armahduksista ja kapinallisten mahdollisuudesta integroitua normaaliin yhteiskuntaan. Syyrian armeijan vapauttaessa kaupunki- ja maaseutualueita Venäjän, Iranin ja Hitzbollahin tuella läntinen media puhuu vapautettujen kaupunkien ”menettämisestä”. Läntinen valtamedia ei haastattele vapautettujen alueiden väestöä heidän kokemuksistaan ja suuntautumisestaan jälleenrakennukseen.

Yhdysvaltojen presidentti Trumpin ilmoitettua halustaan vetäytyä Syyriasta Ranskan presidentti Macron aktivoitui. Ennen Trumpin valintaa vallinnut neljän koplan yhteistyö oli vaarantua. Saksa ja USA olivat hoitaneet keskeiset Syyrian hajottamisen auguurit Feltmanin ja Perthesin YK:n korkeisiin virkoihin vaikuttamaan YK:n kautta. Kaikki olivat kantaneet kortensa kekoon Venäjän demonisoinnissa, jotta Venäjän merkittävä rooli rauhan saamiseksi Syyriaan ei saisi ansaitsemaansa myönteistä huomiota.

Iso-Britannian viimeisin panos Venäjän demonisointiin ja sivustatuen antamiseen Syyria-propagandaan tuli Skripal-myrkytysjupakasta, jossa syyllinen löydettiin ilman tutkimuksia vain minuuteissa, ilmeisesti huolellisen valmistelun seurauksena. Ranska tarjosi heti solidaarisuuttaan Britannialle ikäänkuin poliittinen solidaarisuus korvaisi tutkimus- ja oikeusprosessin.

Macron astui sitten “isojen poikien” peliin lähettämällä Syyrian pohjoisosaan ranskalaisia sotilaita toimimaan yhteistyössä Yhdysvaltojen joukkojen kanssa. Molemmat, Yhdysvallat ja Ranska, osallistuvat kansainvälisten lakien vastaisesti Syyrian sotaan. Sodan aloittaminen on pahin mahdollinen sotarikos, josta pitäisi seurata tuomio kansainvälisessä rikostuomioistuimessa.

Seuraava liike oli väitetty, ilmeisen hyvin valmisteltu kaasuskuprovokaatio Doumassa, Syyrian Ghoutassa. Ison-Britannian rahoittamat valkokypärät toimivat provokaattoreina ja The Guardian sanomalehti palveli neljän koplaa kiitettävästi. Sen sijaan The Independent-lehden pitkäaikainen kolumnisti, Lähi-Idässä asuva ja hienon Lähi-Itää käsittelevän The Great War for Civilization -kirjan tekijä Robert Fisk haastatteli paikan päällä asukkaita ja lääkäreitä todeten väitteet iskusta paikkansa pitämättömiksi.

Huolimatta provokaation todennäköisyydestä Ranska julisti suureellisesti punaisen viivan tulleen ylitetyksi “Syyrian hallituksen iskiessä kaasulla omia kansalaisiaan vastaan”. Macron tuki presidentti Trumpia, voi kai sanoa yllytti, hyökkäykseen, joka oli sitten USA:n, Ranskan ja Iso-Britannian yhteisisku ohjuksilla, ilman YK:n turvallisuusneuvoston valtuutusta. Israel, jolla ei ole rauhansopimusta Syyrian kanssa ja joka miehittää Syyrialle kuuluvaa Golania ja elintärkeitä vesilähteitä, liittyi ohjusiskujen suorittajiin.

Viimeisin Macronin suureellinen, siirtomaaherran esitys on se, että hän vaatii, että USA Trumpin johdolla ei vetäytyisikään Syyriasta vaan jäisi sinne muodostamaan “uutta Syyriaa”. Siis Ranska yhdessä USA:n kanssa muodostaisi neljän koplan valmiiksi suunnitteleman Syyrian eikä Syyrian kansa. Feltman ja Perthes kyllä esittelivät jo vuosia sitten Bilderberg-ryhmässä kaavailun “päivä Syyrian antautumisen jälkeen”, jossa määriteltiin askelmerkit hallituksen vaihdokselle, perustuslain kumoamiselle, etc

Ehkä Macron haluaa siirtomaaherran ehdotuksillaan päästä mukaan kaikkeen siihen, mitä Saksa, USA ja Iso-Britannia ovat yhdessä jo pitkään tavoitelleet.

Balkanin haltuunoton alkuaikoina Ranskalla oli vielä joitakin ihmisoikeuksiin liittyviä periaatteita, jotka nopeasti karisivat ahneuden ja joukkoon kuulu-

misen halun tieltä. Silloin vastaan hangotteleva Italian ulkoministerikin saatiin taivuteltua siviilikohteiden pommituksiin lupaamalla pääsy päivittäisiin keskeisten NATO-maiden johtajien palavereihin.

Tulee oleman mielenkiintoista nähdä, ovatko ranskalaiset tämän uuden siirtomaabuumin takana. Mielistelemällä presidentti Trump jatkamaan Obaman viitoittamalla tiellä irroittautumisen sijaan voi olla kauaskantoiset seuraukset Syyrian rauhan kannalta.

Tiedonvälitys on nyt nopeampaa ja tehokkaampaa kuin Jugoslavian hajottamisen aikana. Silloin valtamedialla ja Ruder-Finn -markkinointitoimistolla oli ylivalta ihmisten mielen manipuloinnissa. Nykyisin provokaatiot paljastuvat twitterin ja Facebookin välityksellä muutamissa tunneissa vaikka valtamedia ei paljastaisi mitään. Toinen asia on se, että nykyisin aseet puhuvat tiedosta huolimatta. Aseiden käytöstä tulee kunniakysymys, vaikka substanssissa iskun tekijät olisivatkin väärässä. Neljän kopa tuskin myöntää virheitään, ei myöskään valtamedia – Yle ja HeSa mukaan luettuna.

Avainsanat:

- totuus vihollisena,
- Macron,
- siirtomaaisäntä,
- Ranska Syyriassa,
- “uusi Syyria”,
- kansainvälinen laki,
-

Kielletty suru Suomi ja sisällissota

- Sunnuntai 13.5.2018 klo 12:41
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen psykiatrina kohdannut sisällissodan käsittelemättömän surun potilaiteni masennuksissa ja mielen hajoamisissa. Sukupolvelta toiselle siirtynyt ylivoimainen tuska ei ole saanut ilmaisuaan koska osallisuus ja ihmisarvo on kielletty. Itku ei ole päässyt tuomaan helpotusta ja vapautusta koska kukaan ei ole ollut jakamassa sitä. Jotenkin on ollut vain pärjättävä puolinaisella ihmisarvolla.

Hennala oli toukokuussa 1918 10 000 vangin kokoamispaikka, yksi Suomen suurimmista vankileireistä. Juuri siellä teloitettiin ilman tutkimuksia myös satoja naisia. Tutkija ja teoksen Hennalan naismurhat 1918 kirjoittanut Marjo Liukkonen mainitsi Hennala 1918- seminaarissa kuinka määrää ei vieläkään täysin tiedetä, arviot vaihtelevat 104 - 800 välillä. Joukossa oli suuri määrä Varsinais-Suomesta itään pyrkineitä perheitä hevosineen ja tavaroineen. He pyrkivät saksalaisia ja valkoisia pakoon Venäjälle. Useita päiviä ilman ruokaa ja vettä.

Mannerheim matkusti junalla saksalaisten hänelle tarjoamaa juhlaparaatia varten Helsinkiin. Hän pysähtyi Lahden asemalla, jossa hän antoi kunniamerkin pahimmalle teloittajalle Hans Kalmille. Hennalan pysäkillä hän ei pysähtynyt.

Hennala 1918- tapahtuma pyrki antamaan osanottajille mahdollisuuden saada tietoa siitä, mitä sisällissodassa ja erityisesti Hennalassa tapahtui. Se pyrki muistotilaisuudessa luomaan edellytykset lähestyä sitä surua, joka on ollut niin kauan kiellettyä.

En muista koskaan kuulleen niin aidosti ja lämpimästi tuota kiellettyä surua lähestyvää puhetta kuin minkä arkkipiispa Kari Mäkinen piti kesäisen päivän ja paikan muistojen ympäröidessä kuulijat.

Hän puhui muistin ja hiljaisuuden painosta: "Tällä paikalla on erityinen historian paino. Sata vuotta sitten Fellmannin pellolle ja sitten Hennalan vankileirille tiivistyi sisällissodan loppunäytös. Se jätti tälle paikalle painavan jäljen. Jälki tuntuu yhä. Se tuntuu tässä paikassa ja se tuntuu kansallisessa perinnössä. Se tuntuu meissä, siinä keitä me olemme. Sen jäljen takia olemme täällä tänään."

Hän viittasi päivälehtien, elokuvien ja tutkimusten maailmaan, jotka vuosien kuluessa johtivat siihen, että sisällissotaa käsitellään kuin muitakin sisällissotia. "Se tapahtui joillekin toisille ihmisille toisena aikana."

"Täällä Hennalan vankileirin paikalla sisällissodan jälki on toisella tavalla läsnä. Tämä paikka tihkuu muistia täällä tapahtuneesta vielä sadan vuoden jälkeen. Tämä kaikki on meidän muistiamme, meidän perintöämme, ei joidenkin toisten. Me kuulumme tähän kertomukseen, tästä maaperästä me kasvamme."

"Jälki joka täällä on, ei ole vain tapahtumien jälkeä, se on myös tunteitten ja kokemuksen jälkeä. Tunteitten ja kokemusten muisti on muisteista pisin."

Se ulottuu sukupolvelta toiselle. Vaikka emme voi tietää millaista pelkoa, vihaa, katkeruutta, kaipausta, pettymystä, syyllisyyttä ja häpeää tämän paikan menneisyyteen sisältyy, juuri ne vaikuttavat meissä enemmän kuin kertomukset siitä, mitä tapahtui. Tunne- ja kokemusmuisti on vaikuttanut sadan vuoden aikana siihen, miten on muistettu ja miten on etsitty omalle kokemukselle ja muistille arvostusta ja oikeutusta.”

“Se kaikki on nyt tässä. Kaikki jäljet. Niitten keskellä tunnistan paljon hiljaisuutta...”

" Kaikkein kipeimmän ja raskaimman muistin kieli on hiljaisuus ... Sitä on lähestyttävä varoen ja kunnioittaen."

Arkkipiispa nosti esille myös tärkeän yksityiskohdan. Hän korosti kuinka jokainen menehtynyt ansaitsee tulla nimeltä tunnistetuksi ja muistetuksi.

Kuinka monessa kunnassa kunnanvaltuusto tai kirkko onkaan estänyt sisällissodassa menehtyneiden hautamuistomerkkien pystyttämisen ja uhrien nimien kirjoittamisen hautakiviin. Arkkipiispan mielestä tuo muistaminen kuuluu jokaisen ihmisarvoon. Lopuksi hän totesi myös kuinka “vallan saamista ja voittoa tärkeämpää on rauha, kosta tärkeämpää sovinto eikä rauhaa ole ilman koettua oikeudenmukaisuutta.”

Vuonna 1918 suomalaisen yhteiskunnan ilmapiiri loi edellytykset hirmuteoille. Eduskunnan istunnossa 11.1.1918 valmisteltiin lujan porvarillisen järjestysvallan perustamista Suomeen. Punaisen Kansanvaltuuskunnan tuleva puheenjohtaja Kullervo Manner viittasi pitämässään ahdistuneessa puheessa lehdistöön: " Puolestani pelkään, että jos senaatin ehdotus saa eduskunnan hyväksymisen ja se pannaan käytäntöön ja toteutetaan semmoisella tavalla, kun porvarillisten vallanpitäjien saattaa otaksua sen tekevän, – on nimittäin otettava huomioon, että porvarillisessa yleisössä, varsinkin sen ääntä pitävässä yleisössä nykyään näkyy olevan vallalla semmoinen mieliala, että kun lyömään ruvetaan, niin pitää lyödä niin, että tuntuu, – se on oleva onnettomuudeksi. Kun olen sanomalehdistä muutaman kerran huomauttanut, niin voin vieläkin mainita, että eräässä tämänpäiväisessä pääkaupungin porvarillisessa lehdessä sanotaan, että muutoin kyllä se vuoden 1870 ranskalainen resepti olisi käyttökelpoinen, ellei se tekisi tätä meidän itsenäisyyden saavuttamisaikaamme niin rumaksi ja siinä suhteessa siis tekisi pahaa vaikutusta. Tiedätte arvoisat edustajat, mikä se resepti oli. Kenraali Gallifet ammutti maahan syyllisiä ja syyttömiä, miehiä, naisia ja lapsiakin, teurasti niin kuin Chicagon teurastamoissa säälimättömästi teurastetaan eläimiä. Lähetettiin lisäksi kymmeniä miehiä, vallankumoustaistelijoita, vuosikausiksi vankisiirtoloihin kitumaan ja henkisesti ja ruumiillisesti surkastumaan. Ehkäpä Suomen porvaristossa on nyt niitä, joille tuo rauhoitustapa olisi mieluinen. Saadaan pelätä, että kun taistelun kuumuuteen joudutaan, semmoiseenkin ehkä erehdytään."

Sosialidemokraattien ehdotus armeijaa valvovasta komiteasta, jossa olisi yhtä paljon porvareita ja sosialidemokraatteja niin, että armeija olisi ollut koko kansan armeija, ei saanut porvaripuolella kannatusta.

Suomen valtiojohtoon osallisuus sisällissodan tragedian käsittelyssä vuonna 2018 on varsin vähäinen. Vaatimaton muistotilaisuus eduskunnassa ja näyttävä tasaval-
lan presidentin ja pääministerin yhteisesiintymisen Kyösti Kallion sovintopuheen
ympäristä ei täytä tragedian käsittelyn minimivaatimusta. Kallion sovintopuhe
pidettiin ennen joukkomurhaisten teloitusten alkamista. Sillä ei ollut hillitsevää
vaikutusta joukkomurhiin ja vankileireihin. Valkoisten rikosten tutkimatta jät-
täminen ja armahdus vuoden 1918 lopulla eivät jätä rauhaan. Iltapäivälehtien
ja seminaarien sisällissotamelu tai puolustusministerin vapaussotapuheet eivät
tavoita niitä tekijöitä, joiden avulla kansakunnan eheytyminen voisi alkaa.

Valtiojohtoa ei voi pakottaa mukaan syvälliseen eheytymisprosessiin. Ulkopuolelle
jääminen on myöskin valinta. Arkkipiispa Kari Mäkinen puhe oli Hennalan muis-
tojuhlan läsnäolijoille lahja, joka tavoitti jokaisen kuulijan. Puhe on luettavissa
kokonaisuudessaan Turun ja Suomen arkkipiispan sivuilla.

Avainsanat:

- Hennalan punavankileiri,
- käsittelemätön suru,
- arkkipiispa Kari Mäkinen,
- sovinnon aika

USA, Ahtisaari ja mafia-valtio Kosovo

- Torstai 17.5.2018 klo 11:30
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Viimeisten viikkojen aikana Helsingin Sanomat on esitellyt Kosovoa ja sen presidentti Hasim Thaci on aukeaman kuvassa edustavasti. Yle valitteli EU kirjeenvaihtajansa välityksellä Kosovon viisumivaikeuksia. Kosovolaiset eivät pääse viisumitta Schengen alueelle.

Kosovon valtio on USA:n ja presidentti Ahtisaaren luomus. Historiallisesti ja kansainvälisten lakien mukaan se on aina ollut osa Serbiaa. YK:n päätöksen 1244 mukaan Kosovo on yhä osa Serbiaa eikä päätöstä ole koskaan muutettu.

Jugoslavian hajottaminen toteutettiin USAn ja Saksan voimakkaalla tuella. Kansainväliset lait, YKn peruskirja, NATO:n peruskirja, kansainvälisesti sovitut rajat – kaikki heitettiin romukoppaan.

USA:n Foreign operations- laki edellytti että toisin kuin perustuslaki edellytti, pelkästään Jugoslavian osavaltioissa tulisi järjestää vaalit ehtona yht’äkkiä irtisanottujen Jugoslavian lainojen korvaamiseksi osavaltiokohtaisilla lainoilla. Jugoslavian liittovaltio ei saisi järjestää vaaleja. Siten taloudellisella kiristyksellä Yhdysvaltojen lainsäädäntö pakotettiin toteutettavaksi Jugoslavian perustuslain sijaan.

Saksa halusi saada haltuunsa Slovenian ja Kroatian infrastruktuurin. Maat olivat olleet natsi-Saksan liittolaisia ja fasistinen Kroatia oli keskitysleireissään toteuttanut serbien kansanmurhan. Tunnustamalla Kroatia ennen aikaisesti itsenäiseksi ilman Jugoslavian perustuslain edellyttämiä neuvotteluja rajoista, eri etniset ryhmät ajettiin sotaan keskenään. Perustuslakia kunnioittavat serbit ja Saksan vasalliksi pyrkivät kroaatit.

Itsenäistyneet Slovenia ja Kroatia siirtyivät vastavuoroisesti vikkelaasti NATO:n jäseniksi.

USA vuorostaan pyrki saamaan vaikutusvaltaansa Bosnia-Hertsegovinan, jihadistien ja kroaattien avulla. Se sai Bosniaan NATO-miehityksen ja maa tuli sotilaallisesti USA:n vaikutuspiiriin.

Jugoslavian hajottaminen pieniksi vasallivaltioiksi edellytti USA:n ja Saksan natsi/albaaniemigranttien rahoittamaa vahvaa ylikansallista propagandaa, jonka toteuttamisessa kunnostautui Ruder-Finn markkinointitoimisto, tietenkin CIAn vahvalla sivustatuella.

USAn Balkanin valloitus ei rajoittunut Bosniaan, vaan strategisesti tärkeä Kosovon alue oli vielä keskeisempi. Siellä liittolaisiksi saatiin Kosovon itsenäisyyttä (ja Albaniaan liittämistä) väkivaltaisesti ajava KLA-terroristijärjestö.

Perustuslaillisesti, demokraattisesti toimiva Serbia oli kantona kaskessa. Vapailla vaaleilla valittu presidentti Milosevic oli demonisoitava. Häntä (kuten myöhem-

min kaikkia hajotettavien maiden johtajia) kutsuttiin Hitleriksi, vaikka serbit olivat holokaustin uhreja ja Milosevicin vaimon äitikin oli fasistien toimesta teloitettu. Demokraattisen perustuslain omaava Serbia demonisoitiin ja rasis-tisen nationalistisen perustuslain omaava Kroatia ja nationalistista puhdasta albaanivaltiota tavoittelevaa Kosovoa pidettiin tarkoituksenmukaisuussyistä suo-jeltavina.

Slovenian, Kroatian ja Bosnian haltuunoton jälkeen USA ja NATO/EU eivät löytäneet muuta keinoa lopun Balkanin haltuunottamiseksi kuin pommitukset. KLA toimi NATO:n jalkaväkenä. Se tappoi valtiota edustavia poliiseja, serbejä ja serbien kanssa yhteistyötä tekeviä albaaneja. KLA:n tapot ja provokaatiot jätettiin huomiotta ja laillisen armeijan vastatoimet tuomittiin.

Erään poliisien ja terroristijärjestö KLA:n välisen, Racakin kylässä käydyn taistelun jälkeen, yhdysvaltalainen ETYJ-tarkkailijoiden johtaja, William Walker, joka toimi hyvässä yhteistyössä KLA:n johtajien kanssa, väitti kyseessä olleen 45 henkilön teloituksen. Tämän teloitusväitteen hän ETYJ:n nimissä viestitti USA:n ja Euroopan maiden hallituksille, jotka pommitusten mahdollisuutta odotellessaan hanakasti tarttuivat tähän provokaatioon mahdollisuutena. Koko valtamedia liittyi kampanjaan, olivathan median edustajat jo kymmenen vuoden ajan tottuneet siihen ketkä ovat konnia ja ketkä sankareita.

Suomi tuli avainasemaan pääteltäessä oliko kyseessä teloitus vai taistelu. Luotet-tavaksi tunnetut suomalaiset oikeuslääkärit kutsutiin paikalle tekemään tutkimuk-sia yhdessä jugoslaviaalaisten ja valkovenäläisten oikeuslääkäreiden kanssa. He tulivat tulokseen, että ketään ei ollut teloitettu, päitä ei ollut leikattu irti, kuten presidentti Clinton ja valtamedia puheissaan väittivät.

Presidentti Ahtisaari ja muu Suomen ulkopoliittinen johto estivät oikeuslääkärei-den tulosten julkistamisen. Pommituksiahahan ei olisi aloitettu, jos olisi todettu kyseessä olleen terroristien ja poliisien välinen taistelu. Oikeuslääkäreillä ei ollut mahdollisuutta uhmata presidentin valtaa. Vasta kahden vuoden päästä he oma-aloitteisesti julkaisivat totuuden tietellisessä lehdessä. Tätä media ei uutisoinut.

Suomen ulkopoliittinen johto oli valinnut oikeuslääkäreiden ryhmän puheenjo-htajaksi hammaslääkäri Helena Rannan, joka ei tietenkään vastannut kuolinsyy-tutkimuksista. Siitä huolimatta hän ryhmän puheenjohtajana lausui Saksan ulko-ministeriön sanelun mukaan täysin asiaankuulumattomia ja paikkansapitämät-tömiä asioita kansainväliselle medialle.

Pommitukset aloitettiin ja ne kestivät maaliskuun 24. päivästä kesäkuun kymme-nenteen päivään tuhoten koko Serbian ja Kosovon infrastruktuurin uraanipom-meilla, jättäen ekokatstrofin ja täydellisen tuhon maahan, jolle poliittisista syistä oli asetettu totaaliset talouspakotteet jo vuonna 1992 ja jotka edelleen jatkuivat.

KLA:n johtajilla oli satelliittipaikannusvälineet, joilla he ohjasivat NATO:n pommikoneita. Heillä oli myös NATO:n komentajan, kenraali Wesley Clarkin puhelinnumero yhteydenpitoa varten. KLA toimi siis NATO:n jalkaväkenä.

Presidentti Ahtisaari astui kuvaan myös pommitusten aikana. Ennen pommituksia Jugoslaviaa oli uhattu koko maan NATO-miehityksellä. Kun pommitukset oli saatava loppumaan eikä Milosevic ja Jugoslavian armeija ollut valmis väkivallankaan alla alistumaan, Ahtisaari uhkasi neuvottelussa 2.6. 1999 että ellei Milosevic alistu NATO tulee mattopommittamaan Belgradia niin että Belgradissa 500 000 ihmistä kuolee viikossa. (Toisen maailmansodan alussa Saksa pommitti Belgradia niin, että 20 000 ihmistä kuoli yhden päivän aikana)

Jugoslavia ei suostunut muuta kuin Kosovon NATO/YK -miehitykseen ja YK:n lupaukseen, että Kosovo on elimellinen osa Serbiaa.

Välittömästi pommitusten päätyttyä USA alkoi rakentaa kansainvälisten lakien vastaisesti Serbiaan kuuluvaa Kosovoon valtavaa Bondsteelin sotilastukikohtaa. Sitä rakennettiin siis miehitetyn maahan. USA pyysi Ahtisaarta suunnittelemaan Kosovon itsenäistämistä nk Ahtisaari-suunnitelman mukaan.

Mielivaltaan perustuvassa kansainvälisessä järjestelmässä se onnistui.

Pommitusten aikana ja ennenkuin KFOR-joukot olivat tulleet rauhanturvaajiksi, KLA suoritti talosta taloon ulottuvia kostotoimenpiteitä ja ihmisryöstöjä. Se tuhosi satoja serbien ortodoksikirkkoja ja keskiaikaisia luostareita. Alueella vallitsi mielivalta. Satoja ihmisiä katosi ja huhuttiin elinkaupasta.

Ahtisaaren johdolla Kosovo itsenäistettiin. KLA:n johtaja Hashim Thaci julistutti itsenä pääministeriksi. Hän oli tunnettu Euroopan vaarallisimpana mafia-pomona, jonka klaanipohjainen vallankäyttö ulottui kansainväliseen huumekauppaan ja elinkauppaan.

Itsenäistyminen tapahtui parlamentissa vain osan jäsenistä ollessa paikalla. Ilmoitettiin, että äänestäessään jäsenet toimivat yksityishenkilöinä. Ulkopuoliselle tarkkailijalle ei käynyt selväksi itsenäistyiö Kosovo Serbiasta vai YK:sta, jonka hallinnon alla alue oli. Serbian hallintoahan Kosovo ei ollut hyväksynyt alueelleen. Alueella vallitsi anarkia eivätkä mitkään itsenäistymisen kriteerit täyttyneet.

Itsenäisyys julistuksesta ICJ, International Court of Justice, totesi pyydettyessä, että saahan jokainen maa vapaasti julistautua itsenäiseksi, mutta tuomioistuim ei sanonut kantaansa juuri Kosovon erityistapaukseen. Siten itsenäistyminen oli varsin tulkinnanvarainen.

EU rakensi alueelle EULEX -järjestelmän tutkimaan lakien noudattamista ja auttamaan rikosten tutkinnassa. Se ei kuitenkaan ole saanut vakiinnutettua lakia ja järjestystä.

Kansainvälisen Jugoslavia-tribunaalin ensimmäinen yleinen syyttäjä Carla del Ponte paljasti 2008 kirjassaan *Madame Prosecutor: Confrontations with Humanity's Worst Criminals and the Culture of Impunity* kuinka Hashim Thaci on elinkauppaan osallistunut väkivaltainen mafia-pomo.

Kirjan perusteella ja kadonneiden omaisten toivomuksesta Euroopan neuvosto nimitti sveitsiläisen senaattori Dick Martyn tutkimaan paitsi USAn salaisia vankiloita Euroopassa, Pohjois Kaukasuksen rikoksia, mutta myös mahdollista

elinkauppaa vuosina 1998 - 2000. Kun tämä pyysi ICTY:n toimistosta Calra del Ponten viittaamaa tutkimusaineistoa, toimistosta todettiin aineiston mystisellä tavalla kadonneen.

Pikkuhiljaa on paljastunut Hashim Thacin (lempinimi käärme)väkivaltaisen Drenica-rikollisjärjestön osuus paitsi huumekaupassa myös elinkaupassa. Kosovo on keskeinen Afganistanista Eurooppaan ja edelleen Yhdysvaltoihin toimivien heroiniiliigojen risteyspaikka. Vuosien 1998 -99 aikana kaapatut serbit ja osin albaanit vietiin Albanian puolelle, jossa heidät tutkittiin, ruokittiin ja sitten tapettiin. Välitömästi tappamisen jälkeen heidän elimensä irrotettiin myytäväksi.

Koska KLA:n johtajat Thaci ja Haradinaj olivat ja ovat edelleen huume- ja elinkaupassa USA:n liittolaisia, he ovat voineet mennä rehvakkaasti ICTY:n tuomioistuimeen "tutkittavaksi". NATO-maiden valitsemat tuomarit eivät heitä tuomitse –ja sitä paitsi Dick Martyn mukaan "kuka uskaltaisi mennä todistamaan heitä vastaan 20 vuotta tapahtumien jälkeen sillä niin moni todistaja on jo tapettu."

Euroopan neuvosto hyväksyi Dick Martyn yksityiskohtaisen ja kattavan raportin. Dick Marty on työnsä aikana voinut todeta eri asiaan liittyvien valtioiden kyynisen reaalipolitiikan. Hän totesi työn aikana käyneen selväksi kuinka hallitukset valehtelevat ja manipuloivat, sanovat yhtä ja tekevät toista. Sunnuntaina he puhuvat ihmisoikeuksista ja maanantaina rikkovat niitä.

Marty toteaa, että Kosovon tapauksessa oikeus on vain illuusio. Yhdysvaltalaiset ja eurooppalaiset sulkivat silmänsä vaikka hyvin tiesivät minkälaisia rikoksia Kosovossa tapahtui ja kuka oli niistä vastuussa.

Haagiin on perustettu erityinen Kosovon asioita käsittelevä Kosovo Specialist Chambers, jonka pitäisi kyetä tutkimaan ja tuomitsemaan elinkauppiaita. Marty ei usko tähän Euroopan unionin perustamaan tribunaaliin. EU vastaa puitteista, mutta syyttäjät ja tuomarit ovat yhdysvaltalaisia. Kuka nyt omaa jalkaväkeään ja liittolaisiaan tuomitsisi, olivat rikokset mitä tahansa. "Monet todistajat on jo tapettu" toteaa Dick Marty.

Tilastot kertovat karusti USA:n ja NATO-EUn hallituksenvaihdos/miehitysprosessien tuloksista. YK:n perustajavaltio Jugoslavia oli 1990 liittoutumaton maa, jonka kansantuote oli maailmantilastossa sijalla 24. Kansalaisilla oli työtä, kuukauden palkallinen loma, ilmainen koulutus ja terveydenhuolto. Työntekijät osallistuivat yritysten hallintoon ja saivat osan yrityksen tuotosta itselleen. USAn ja NATO-EUn suorittaman Jugoslavian sotilaallisen ja taloudellisen hajotuksen tuloksena syntyneiden vasallivaltioiden sijoitukset ovat seuraavat: Bosnia-Hertsegovina on sijalla 112 ja tilanne on pahentumassa, Kroatia sijalla 76 mutta Bloombergin mukaan maa on eräs maailman 10 surkeimman joukossa, Makedonia on sijalla 130, Montenegro 149, Serbia 87 ja Slovenia 81. Kosovon aluetta luonnehditaan mafia-valtioksi, jonka työttömyysaste on yli 35. Terrorismi, rikokset ja poliittinen väkivalta vallitsevat. (Jugoslavian aikana autonomiselle Kosovolle jaettiin tasapuolisesti muiden paremmin toimeentulevien

osavaltioiden budjeteista, sillä oli normaali tuomioistuinlaitos ja kansallinen terveydenhuolto, mistä kaikesta se halusi nationalistisista syistä irtautua.)

Tässä prosessissa Suomen valtio on ohittanut tieteellisen totuuden ja asettunut palvelemaan suurpääomaa edustavia maita ja niiden aseellista siipeä NATOa. Totuutta arvostavana tutkijana liityn Dick Martyn pessimismiin. Suomen valtion lisäksi valtamedia on ollut tässä anarkiassa mukana.

Viimesimpänä todistuksena Helsingin Sanomien tämän päiväinen uutinen Syyriasta. “Kloori-iskusta” toipuvan kärsivän näköisen miehen kuvan alla lukee: “Miestä hoidettiin Syyrian hallinnon kloorikaasuiskun jälkeen Saraqibissä helmikuussa” Tekstissä todetaan: nimeltä mainitsemattomien “tarkkailujärjestöjen mukaan Syyrian hallinto teki kemiallisilla aseilla iskun Saraqebiin 4. helmikuuta. 11 ihmistä joutui sairaalaan tehohoitoon.”

Kuitenkaan tekstissä lehti ei voi olla mainitsematta: “OPCW voi kertoa vain löytämistään todisteista eikä voi ottaa kantaa siihen, mikä sodan osapuolista käytti klooria. Idlibin alueella taistelevat Syyrian hallituksen joukot ja jihadistit.” Helsingin sanomille ei riitä OPCW:n neutraali tutkimukseen perustuva kanta. Lähes 90% hesarin tiedonvälityksestä Syyriassa on perustunut kapinallisten ja heitä rahoittavien USA:n ja Iso-Britannian uutisvälineisiin. Näin tapahtui myös Jugoslavian hajottamisessa ja nykyisessä Kosovo uutisoinnissa.

Kysymys onkin siitä, onko media kansainvälisen lain mukaisesti suvereenin valtion, sen perustuslakien ja kansanäänestysten vai globaalia pääoman valtaa väkivaltaisesti laajentavien, jihadistiteja ja muita terroristeja esimerkiksi neonatseja hyväksikäyttävien kyynisten maiden puolella, joille pakolaiset ja kuolevat lapset ovat vain “due price”, kuten ex USA:n ulkoministeri Madeleine Ahlbright totesi.

Suomi on Ahtisaaren kaudella totutettu olemaan hallitustenvaihdoksia ajavan valtapolitiikan ja NATO:n puolella. Ahtisaari on siten ansainnut Nobel-palkintonsa.

Avainsanat:

- Helena Ranta,
- Racak,
- elinkauppa,
- Dick Marty,
- USA,
- Ahtisaari,
- Kosovo-mafia,
- Jugoslavia,
- NATO,
- Camp Bondsteel

Helsingin Sanomat ja Albania

- Tiistai 5.6.2018 klo 12:02
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Sata vuotta sisällissodastamme on kulunut. Vasta nyt, kun kaikki fyysisesti sodan kokeneet ovat poissa, Helsingin Sanomat uskaltautuu julkaisemaan lähes todenmukaisen kuvauksen eräästä keskeisestä valkoisten pystyttämästä keskitys- ja tuhoamisleiristä.

Julkisuudessa on keskusteltu myös suomalaisten toisen maailmansodan aikaisten SS- miesten osuudesta juutalaisten, myös muiden tuhattavien kansanryhmien joukkomurhiin. Olen kuvannut kirjassani Lahtari, Punikkija Teurastaja myös sitä kuinka SS-miesten palattua Suomeen Mannerheim kaikessa hiljaisuudessa vapautti heidät palveluksesta Lapin sodassa, jotta heidän ei tarvitsisi taistella Hitlerin joukkoja vastaan – olivathan he vannonneet uskollisuutta Hitlerille.

Suomi tunnusti serbien kansanmurhan laillistaneen fasisin Kroatian.

Suomen historiankirjoitus vaikennee paitsi natsi-liittolaisuudestamme, myös siitä, kuinka tietoisesti ja hyvin suunniteltu lähtömme talvisotaan oli. Asetumme mielellämme marttyyriin rooliin, jotta ei tarvitsisi oikaista selkäämme ja kertoa minkälaisia todella olemme. Surra sitä, mikä on pahaa, ja iloita siitä, mikä on aidosti humaania ja inhimillistä.

Oman historiamme kieltäminen on johtanut siihen, että emme tunnista kansainvälisiä tapahtumia nykyisinkään niin kuin ne tapahtuvat. Helsingin Sanomat muun valtamedian ohella tuottaa materiaalia, jolla ei ole juuri tekemistä todellisuuden kanssa. Siksi kirjoitin viimeisimmän teokseni, osoittaen sen lapsenlapsille, jotta ainakin he tietäisivät sen, mitä isoäiti on tutkinut ja saanut tietää.

Helsingin Sanomien Heikki Aittokoski on nähnyt vaivaa kirjoittaen uuden, läntisen nykypropagandan mukaisen tulkinnan Euroopan historiasta. Nyt hän on siirtynyt muihin maanosiin tulkintoineen. Viime aikoina lehti on keskittynyt kuvailemaan Balkanin alueista Kosovoa ja Albaniaa. Historiattomuus ja kyvyttömyys käsitellä prosesseja on ollut ilmeistä.

Viikon sisällä olemme lukeneet Albaniasta turismin näkökulmasta ja tänään 5.6.2018 otsikolla “Maallistunut muslimimaa”. Siinä kuvataan kuinka “Albania erosi kylmän sodan aikaisesta naapurimaastaan Jugoslaviasta merkittävästi. Siellä uskonto tuotiin osaksi politiikkaa tuhoisin seurauksin.” “Kun Jugoslavian liittovaltio alkoi hajota 1980-luvulla, aiemmin vähän merkinneitä uskonnollisia jakolinjoja alettiin käyttää hyväksi politiikassa. Se johti vuosikymmenen kestäneisiin raakoihin sotiin, joukkomurhiin ja etnisiin puhdistuksiin”

Artikkeli kuvaa Albanian kaikin puolin sovun yhteiskuntana. Saarnaaja Ahmed Kalajan väitöskirja “Muslimipapiston rooli yhteisymmärryksen ja uskonnollisen suvaitsevaisuuden luomisessa Albaniassa 1912 -45” on ilmeisesti lehden mielestä todistus tästä.

Kunpa se olisikin totta. Balkanilla suoritettiin 1941-45 serbien kansanmurha. Yli miljoona serbiä teurastettiin fasistisen Kroatian, fasistisen Italian ja natsi-Saksan yhteistyössä. Serbit ovat ortodokseja, kroaatit roomalaiskatolisia ja albaanit valtaosaltaan muslimeja.

Fasistinen Italia miehitti Albanian, johon liitettiin Jugoslaviasta Kosovo-Metohija, jotka muodostivat yhdessä fasistisen Suur-Albanian. Italia ja Albania tukivat terroristista väkivaltaa Kosovon serbejä kohtaan. Tavoitteena oli kaikkien etnisten serbien tappaminen tai karkottaminen ja siten muodostuva etnisesti puhdas Suur-Albania.

Suur-Albaniaan kuuluvan Kosovon albaani-nationalistit tappoivat serbisiviilejä ja ottivat näidet talot ja maat haltuunsa. Naisia raiskattiin. Kosovolaisia serbi-pappeja pidätettiin, kidutettiin ja murhattiin. Serbi-muistomerkkejä, luostareita, hautausmaita ja hautakiviä tuhottiin samoin kuin Bosnian puolella fasistisessa Kroatiaassa.

Italialaisten lähdettyä paikalle saapuivat natsi-Saksan joukot. Suur-Albaniassa osa albaaneista liittoutui natsien kanssa muodostaen oman natsi-Kosovon albaaniksi Balli-Kombetarin. Näiden lisäksi alueella toimi monia rikollisjengejä, jotka vainosivat serbejä, joiden katsottiin olevan ainoa miehitystä vastustava kansanryhmä.

Toisen maailmansodan aikana Kosovossa tapettiin 10 000 serbiä ja yli 100 000 karkotettiin alueelta kun taas Albanian vastainen raja avattiin ja siellä muutti Kosovoon yli 100 000 albaanialaista asettuen sinne asumaan.

Albanian pääministeri Mustafa Kruja lausui vieraillessaan tapaamassa Kosovon albaani-johtajia kesäkuussa 1942: "Kosovo on puhdistettava serbeistä niin pian kuin mahdollista. Syntyperäisiä serbejä tulee pitää valloittajina ja heidät on sellaisina toimitettava Albanian ja Italian viranomaisille Albanian keskitysleireille. Myöhemmin alueelle muuttaneet erbit tulee tappaa."

Kun Saksan ja USA:n intressit 1990-luvulla edellyttivät Balkanin taloudellista ja sotilaallista haltuunottoa, toisen maailmansodan kaava toistui. Serbit näkivät jälleen fasistisen Kroatian mustat natsipaidat ja natsien kanssa liittoutuneiden muslimien jihadistiarmeijat. Yhdysvaltalaiset kenraalit kouluttivat kroaatit serbien etniseen puhdistukseen Kroatiaasta ja samaan aikaan suoritettuun kansanmurhaan Operaatio Myrskyssä. Yhdysvaltalaiset kenraalit kouluttivat ja johtivat myös Bosnian muslimipresidentti Izetbegovicin joukkoja Sarajevossa ohjaten NATO- koneet pommittamaan serbien joukkoja.

Kosovon alueelle edettäessä 1998-1999 Yhdysvallat ja NATO-Saksa sekä muut keskeiset NATO-maat saivat Kosovon albaani-terroristeista NATO:n jalkaväen. USA:n julkisena tavoitteena oli sotilastukikohdan rakentaminen Kosovoon. Kaikki NATO-maat tiesivät Kosovon KLA-terroristien olevan osa Albanian mafiaa, joka rikastui huume- ja elinkaupalla.

Valtamedia, Helsingin Sanomat, Yle, Washington Post, New York Times, kaikki muodostivat USA/NATO-joukkojen tukijoukot. Massiivisen propagandan avulla

holokaustin uhrit, serbit, muovattiin konniksi ja erityisesti Saksan tuella kroaatit muuttuivat muslimien ja Kosovon albaanien rinnalla uhreiksi.

Hollywood, TV-sarjat, romaanit, dekkarit (kuten nyt sotarikolliseksi luonnehtimani Bill Clintonin romaani), kaikki vahvistavat noita sotien myyttejä.

Kuinka kauan valkoinen Suomi onkaan saanut idealisoida Suomen sisällissodan jälkeistä “nopeata demokraattista kehitystä”, “sovintoa” “talvisodan henkeä”. Kuinka kauan tuo Suomi on saanut lakaista sivuun punaisten kärsimykset, valkoisten äärimmäisen julmuuden ja epäinhimillisyyden, toisinajattelijoiden vangitsemiset, huolellisesti suunnitellun talvisodan, Itä-Karjalan venäläisten siviilien ja suomalaisten toisinajattelijoiden julmat vankileirit.

Kun nyt todellisuutta meidän omasta historiastamme on alettu 100 vuoden jälkeen raottaa, kuinka kauan kuluukaan aikaa ennenkuin oman todellisuudentajumme palaamisen jälkeen kykenemme arvioimaan sitä tuhoa, mitä Yhdysvallat ja NATO/EU ovat saaneet aikaan Euroopassa?

Samalla tavalla kuin valkoiset säätivät punaisille näiden sodan aikaisista rikoksista lait ja teloitukset ja keskitysleirituomiot, USA ja NATO/EU ovat pystyttäneet omien sääntöjensä mukaisen oikeusistuimen, jossa pidättäjät, syyttäjät, todistajat ja tuomarit edustavat USA/NATO/EU:n intressejä.

Valtamediamme ihastelee näitä serbi-kenraalien lynkkaustuomioita aivan kuten tynkäeduskuntaan laillisena elimenä uskoneet 1918-luvun Suomen kansalaiset ihastelivat lakien oikeudenmukaisuutta. Olihan lait säädetty eduskunnassa.

Helsingin Sanomat on uskollinen NATO/EU:n lakeija. Varmaan perustellusti.

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- fasistinen Suur-Albania,
- historiallinen muisti,
- propaganda,
- serbien kansanmurha,
-

Suomalainen julmuus

- Tiistai 10.7.2018 klo 13:11
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Viides heinäkuuta 1918 porvarillinen tynkäeduskunta, josta sosialidemokraattiset edustajat yhtä lukuun ottamatta oli puhdistettu pois, keskusteli kuolemanran-
gaistuksesta.

Vuotta aikaisemmin heinäkuussa sosialidemokraattienemmistöinen eduskunta oli suurella enemmistöllä ja innostuksella julistanut Suomen itsenäiseksi. Tästä tuotunut pieni äänestyksessä häviölle jäänyt porvariryhmä ryhtyi aikaansaamaan vallankaappausta. Se otti yhteyttä Pietariin ministerivaltiosihteeri Enckeliin, jota ei ollut vaikea taivutella yhteistyöhön tuon päätöksen kumoamiseksi. Se suoritettiin käyttämällä porvarillista Venäjän väliaikasta hallitusta suorittamaan Suomen eduskunnan hajottaminen.

Suuri osa sosialidemokraateista puhemies Mannerin johdolla piti hajotettua eduskuntaa edelleen laillisena, koska eduskunta oli päättänyt myös, että itsenäisyysjulistusta ei alisteta väliaikaiselle hallitukselle vaan se annetaan ainoastaan tiedoksi.

Vallankaappaus onnistui ja prosessi kohti sisällissotaa, jossa vastakkain olivat oikeudenmukaista yhteiskuntaa tavoittelevat sosialidemokraatit ja pääoman valtaa ja omistamisen etuoikeutta kannattavat porvaripuolueet Saksan armeija liittolaisenaan.

Suomen sisällissodan muistovuosi on jakanut mielipiteitä. On väitetty sodan haavojen parantuneen nopeasti ja demokratian voittaneen. Toisaalta on todettu, että hävinneen, oikeudenmukaisuutta tavoitelleen osapuolen julmaa kohtelua ei ole tunnustettu saati kaduttu. Hävinneiden julman kohtelun aiheuttama suru on täytynyt kieltää eikä vieläkään punaisten joukkohaudoille ole saatu muistomerkkejä, puhumattakaan että jokaisen uhrin nimi olisi saatu kaiverrettua paasiin. Olisihan ihmisoikeuksien toteutumisen minimitavoite että vaiajan nimi olisi hautakivessä.

Viides heinäkuuta siis voittanut porvariosapuoli keskusteli teloituksen muodoista eduskunnan täysistunnossa. Kuvaan tapahtumaa teoksessani Lahtari, Punikki ja Teurastaja, jonkatyönimenä oli Lupa olla julma. Edustajat pohtivat lain ensimmäisen pykälän mukaista ampumista. Monet edustajat olivat sitä mieltä, että mestausta tulisi myös voida harkita täydentävänä menetelmänä, koska tapauksia olisi niin paljon. Osa taas oli sitä mieltä, että mestaajan ammattiin olisi vaikea saada työntekijöitä. Ammatti ei olisi kunnioitettu. Siksi ehdotettiin virkaan muun muassa romaniteloittajia.

Professori, psykoanalytikko Arno Gruen toteaa julkaisuissaan kuinka julmuus on ulkoa opetettua. Ampujan painaessa liipasinta sormi tottelee sitä syl-lisyydentunteeseen kiedottua opetusta, että on oikein ampua – tuo viholliseksi

opetettu ihminen vaikka kuinka eläytyminen osoittaisi muuta. Eläytyminen tulee kielletyksi ja biologiaan siirretty syyllisyys määrää sen, mitä yksilö tekee.

Omistavalle luokalle ja heidän tavoitteisiinsa samaistuville ihmisille teloitukset olivat oikea tapa suhtautua oikeudenmukaista yhteiskuntaa tavoitteleisiin mutta aseellisen konfliktin hävineisiin ihmisiin. Julmuus oli luvallista ja se kiedottiin tynkäeduskunnan säätämiin porvarillista todellisutta edustaviin lakipykäliin, joilla keskitysleireillä viruvien uhrien kohtalo sinetöitiin laillisuuden kaavulla.

Tänä päivänä julmuus naamioidaan aivan samalla tavoin kuin 100 vuotta sitten. Suomalaisille opetetaan ulkoa se, että Yhdysvaltojen ja sotilasliitto NATO:n johdolla toimeenpantava maailmanvalta on oikeudenmukainen. Itsenäisten valtioiden kimppuun hyökkääminen, pommitukset ja infrastruktuurin haltuunotto hyväksytään.

Todellisuus naamioidaan massiivisella valtamedian propagandalla, jota Hollywood tukee. NATO:a koskee rankaisemattomuuden periaate. Olen kuvannut kirjassani joitakin esimerkkejä NATO-sotilaiden suorittamista murhista rauhan aikana Bosniassa. Holokaustin uhrien serbien etninen puhdistaminen Sloveniasta, Kroatiaasta, Bosniasta ja Kosovosta on "piece of cake" tälle sotakoneistolle.

Kroatian puolustusministerin vieraillessa Yhdysvalloissa puolustusministeri James Mattis kehuskeli kuinka "Operation Storm"- taistelu, jossa yhdysvaltalaisen kenraalien ryhmä oli 10 kk ajan harjoittanut kroaatteja puhdistamaan serbiväestön Kroatian Krajinaasta, keskiajalta periytyviltä asuinseuduiltaan, oli hienoin taistelu sitten toisen maailmansodan. Kolmen vuorokauden aikana 250 000 serbiä ajettiin Kroatiaasta Bosnian puolelle tuhansien menettäessä henkessä pommituksissa ja tykkitulessa. Mattis kertoi kuinka kaikissa Yhdysvaltojen sotakorkeakouluissa opetetaan käymään läpi tuo taistelu.

Kroatia juhlii tuon taistelun vuosipäivää. Presidentti Tudjman oli vaatinut, että serbeistä ei saa jäädä jälkeäkään Kroatiaan.

Samoin YK:n hallinnoimassa Kosovossa serbien pogromit jatkuivat NATO-joukkojen läsnäolosta huolimatta. Neljän vuoden aikana 150 serbien ortodoksista kirkkoa ja luostaria tuhottiin ja 250 000 serbiä joutui muuttamaan Serbiaan vainon vuoksi, eikä ketään asetettu vastuuseen.

Serbit vastustivat voimakkaimmin Jugoslavian hajotamista, hyvinvointivaltion purkamista ja valtion omaisuuden yksityistämistä.

Kuinka voimakas serbivastainen propaganda onkaan ollut kun suomalaisista diplomaateista, kansalaisista puhumattakaan, kukaan ei ole vaatinut serbien kahden holokaustin kieltämistä rangaistavaksi ja USA/NATO/EU ta vastuuseen ahneuteen perustuvasta Balkanin pommittamisesta ja infrastruktuurin haltuunotosta.

Saksa on kriminalisoinut juutalaisten holokaustin kieltämisen, mutta ei serbien holokaustin kieltämistä. Saksa oli paitsi toisessa maailmansodassa, myös 1990-luvulla keskeinen serbien holokaustin mahdollistaja. Suomi on aina myötäillyt

Saksaa.

Suomalaiset diplomaatit ja YK:n hallinnossa toimineet viranhaltijat ovat vähätelleet serbeihin kohdistuneita pogromeja, huume- ja ihmiskauppaa, joka vallitsee mafian hallitsemassa Kosovossa. Tämä täydellinen tunneköyhyys perustuu ulkoaopittuun käsitykseen siitä, että väkivaltaan perustuva valta on valtaa, jota kunnioitetaan tai sen vallan avulla edistetään omaa yhteiskunnallista asemaa tai taloudellista hyvinvointia.

Sadassa vuodessa mikään ei ole ytimeltään muuttunut. Demokratiaan perustuva sosiaalinen hyvinvointi purettiin kun entiset sosialistiset maat liittyivät kapitalististen maiden joukkoon. Yksityistämiset suoritettiin halukkaiden oligarkkien avulla, minkä seurauksena kansat ajautuivat puille paljaille.

Suomessa Sipilän hallitus on kansainvälistä pääomaa myötäillen yksityistänyt kansallisomaisuutta seurauksista piittaamatta. Suomea ei ole USA/NATO-EUn tarvinnut pommittaa, Sipilä pommittaa itse. Kansa ei ennen vaaleja antanut Sipilälle valtakirjaa tuhota hyvinvointivaltio ja demokratia. Markkinoille siirretty terveydenhuolto ei ole demokratiaa.

Sipilän hallituksen tavoitteet perustuvat ulkoa opetettuun tunneköyhyyteen, jonka seurauksena eläytyminen siihen, mikä on empatiaan pohjautuvasti oikein, ei onnistu. Kansalaisia kohdellaan objekteina eikä subjekteina.

Tynkäeduskunta kohteli kansanedustajatovereitaan ja muita heidän tavallaan ajattelevia kuin esineinä, kuten omistava luokka oli aina kohdellut palvelijoitaan. Palvelija saatettiin myydä talon mukana kuin huonekaluna. Osana irtaimistoa. Tähän kalusteiden joukkoon kuuluvat nyt myös apua hakevat terveydenhuollon asiakkaat, joiden tehtävänä on Sipilä–Orpon mallissa taata yksityisille pääomanomistajille voitot.

Avainsanat:

- hyvinvointivaltion purkaminen,
- Sipilän hallitus,
- tynkäeduskunta 1918,
- romani-teloittajat,
- julmuuden normaalius 2000-luvulla,
-

Helsingin Sanomien pötypuheet Ukrainasta ja väri vallankumouksista

- Sunnuntai 22.7.2018 klo 14:01
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tänään Helsingin Sanomat toistaa Sunnuntai-liitteen Ukraina-jutussa jälleen kaikki jo komiikan rajan ylittävät pötypuheet Ukrainasta. Hesari on toistanut niitä jo neljän vuoden ajan yhtä uskollisesti kuin parhaat CIA:n soturit.

Hesari väittää Ukrainan johdon päättäneen läntisen Euroopan sijaan lähentyä Venäjää! Uskomatonta. Ukrainan talous oli täysin kietotunut Venäjään ja monin tavoin riippuvainen Venäjästä. Presidentti Janukovits oli Eurooppamyönteinen, mutta jopa Yle:n näyttämässä uutispätkässä totesi, että tässä vaiheessa EU:hun liittyminen olisi liian kallista. USA ja EU puskiivat päälle kuin sokeat norsut. Suomen Olli Rehn lähentymis- ja talouskomissaarina ei kyennyt suorittamaan toteuttamiskelpoista valmistelua.

Syksyllä 2013 koko USA:n eliitti: Clintonin pariskunta, Soros, talouseliitti sekä EU:n eliitti, jotka olivat myötäilleet CIA:n vahvalla tuella Jugoslavian hajottamista sekä kaikkia ahneuden vaatimia toimia, kokoontuivat Ukrainan oligarkkien johdolla Krimin Jaltalla suunnittelemaan “suuren euforian vallassa” (The Economist) Ukrainan haltuunottoa. EU:n lähentymis artikloissa sotilaalliset artikkelit ovat ensisijaisia, eli kaappausta suunniteltiin NATO-suhde edellä.

Maidanin mielenosoitukset olivat hyvin suunniteltuja. Jugoslavian presidentti Milosevicin kaatamisessa kunnostautunut Otpor- järjestö Popovin johdolla valmisteli nuorta väkeä mielenosoituksiin. Monissa lähteissä on paljastunut, että tarkka-ampujat tulivat osin Georgiasta (ovat itse kertoneet), osa oli Haarezin mukaan koulutettu Israelissa.

Helsingin Sanomat jaksaa puuduttavasti väittää, että hallituksen joukot olivat syyllisiä väkivaltaan. Näin ei ollut. Jopa Eestin ulkoministerin puhelussa Cathrine Ashtonin kanssa paljastui, että molemmat tiesivät tarkka-ampujien olleen “meikäläisiä” eli vallankaappaushallituksen kannattajia. Toisin sanoen EU oli sitä mieltä, että vallankaappaus oli “meidän” vallankaappaus. Samoin monissa lähteissä on kerrottu CIA:lla olleen kokonainen kerros käytettävissään Ukrainan sisäministeriössä. Obaman varapresidentti Biden johti vallankaappauksen jälkeistä Ukrainan hallintoa etänä. Vallankaappauksen jälkeisessä hallituksessa oli yhdysvaltalainen valtiovarainministeri. Muut ministerit olivat Liettuasta, Georgiasta, kuka mistäkin, vaikka hallituksen jäsenten olisi lain mukaan pitänyt olla Ukrainan kansalaisia. Bidenin poika tuli Ukrainan suurimman energia-yhtiön hallitukseen yhdessä Puolan ex-presidentin kanssa. Soros oli luvannut miljoonan GMO-viljelyyn. Amerikkalaiset öljy-yhtiöt olivat myös paikalla. Varapresidentti Biden kävi Radassa, parlamentissa, paikan päällä antamassa neuvoja. Hän kertoi puhuneensa puhelimesta Ukrainan pääministeri Jatsenjukin kanssa “enemmän kuin vaimonsa kanssa”.

Helsingin Sanomien jutussa “mieleosoitusten jälkimainingeissa seurasi Krimin valtaus” ja Venäjän tukemat separatistijoukot “aloittivat sodan Ukrainan joukkoja vastaan”. Jopas jotakin. Kansainvälisten ja kansallisen lain vastainen vallankaappaus hallitus julisti “terrorismin vastaisen sodan” itä-ukrainalaisia vastaan, jotka eivät hyväksyneet vallankaappausta, venäjän-kielen aseman huononnusta, lailisen presidentin ajamista väkivallalla uhaten maanpakoon eikä natsistista mieltä valtaa ja murhia.

On ymmärrettävää, että Helsingin Sanomat ei lojaaliudesta kirjoita mitään USA:n rikoksista 1991 Neuvostoliiton ja Jugoslavian hajottamiseen liittyen. Se ei kerro presidentti George H. W. Bushin toimista yhdessä CIA:n, Soroksen ja muiden rahoituskanavien kautta Jeltsinin ja eräiden KGB:n jäsenten korruptoinnissa ajamaan USA:n tavoitteita Neuvostoliiton/Venäjän infrastruktuurin haltuunottamiseksi ja yksityistämiseksi kuten mm. William Engdahl teoksessaan Manifest Destiny kuvaa. Hesari ei tietenkaan kerro myöskään siitä kuinka huolellisesti Reagan, Bush vanhempi ja CIA ja NED valmistelivat ja Clinton taputteli valmiiksi Jugoslavian hajottamisen ja Kosovon haltuunoton sotilas-tukikohdakseen.

Minkä kaaoksen George H. W. Bush IMF Summers ja talousguru Sacks saivat aikaan Venäjällä. Kansan äärimmäisen kurjuuden ja rikkaiden oligarkkien valan. Sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja tasa-arvo katosivat. Odotettavissa oleva elinikä laski huomattavasti. Kansakunta, joka oli 45 vuotta aikaisemmin menettänyt 25 miljoonaa ihmistä sodassa, asetettiin USA:n ja Jeltsinin yksissä tuumin toteuttaman katastrofin seurauksena jälleen paitsi fyysisen, myös henkisen tuhon partaalle.

Minun ikäiseni henkilö muistaa sen kuinka Suomi tässäkin asiassa presidentti Niinistön sanoja lainatakseni tarjosi “palveluksiaan”. Kaikkein karmein pettymys Yhdysvaltojen johdolle oli se, että presidentti Putin ei ollutkaan Jeltsinin tavoin ostettavissa. Kun Putin vielä kehtasi ilmoittaa Münchenissä vuonna 2007 kannattavansa moninapaista maailmaa Yhdysvaltojen yksinvallan sijaan, USA ja EU “repivät pelihousunsa” niinkuin nuoriso sanoisi.

Kaikki tämä USA:n johtama ja EU:n myötäilemä gangsterismi oli satava jotenkin Putinin syyksi.

Putin ei alistunut väkivaltaisen vallankaappauksen seurauksiin, jotka uhkasivat Krimin venäläistä väestöä ja venäjänkielisiä ukrainalaisia Krimillä. Hän ei myöskään alistunut siihen, että Venäjän Sevastopolin sotilastukikohta tulisi NATO:n haltuun. Krimin asukkaat eivät olleet saaneet sanoa mielipidettään kun Krim siirrettiin Hrustsovin toimesta Neuvostoliiton sisällä Venäjältä Ukrainaan (Hrustsov oli ukrainalainen). Koko Neuvostoliiton hajoamisen jälkeisen ajan 1991 lähtien Krimin asukkaat ovat pyrkineet palaamaan osaksi Venäjää. Myös 2014 suoritettua Venäjän mahdollistaman kansanäänestyksen jälkeen ja sen jälkeiset muut valtiolliset äänestykset ovat osoittaneet krimiläisten kokevan olevansa osa Venäjää.

Helsingin Sanomat on Suomen valtamedian valheellisimpia tekstejä tuottava

alusta. Yle kompensoi uutistoimituksen pötypuheita kuitenkin aika-ajoin dokumeneilla, joissa globaali todellisuus joskus pilkahtaa. Sekään ei ole uskaltanut esittää Ukrainan natsi-taustaa ja natsi-todellisuutta kuvaavaa Oliver Stonen dokumenttia Ukrainan Maidanista ja siihen liittyvistä faktoista.

Koska valtioneuvoston Venäjä- vastaiseen hybridisotaan koulutettujen toimitajien nimelistaa ei ole julkistettu, Helsingin Sanomien ulkomaisille tiedotusvälineille propagoima ”vapaa media” näyttäytyy kyseenalaisena. Päättävissä ainoastaan on, että Hesarin päätoimittaja on velvoittanut alaisensa toimimaan Venäjä-vastaisen hybridisodan viitekehysessä.

Kansalainen jää miettimään kuinka tehokas CIA:n NED:in ja Sorosin rahoitus on maassamme. Jugoslavian kohdalla asianomaiset rahoituksen saajat; rauhanjärjestöt, demokratia- ja ihmisoikeusjärjestöt, jotka myötäilevät yksinapaista yksityistämisiin ja pääoman valtaan perustuvaa maailmankuvaa, eivät yleensä itse kertoneet tutkijoille rahoituslähteitä eikä summia. Sen sijaan tutkijat saivat tietää niistä rahoittavilta järjestöiltä itseltään. Youtubess nähtävissä oleva Boris Malagurskin dokumentti Weight of Chains II kuvaa tilannetta Jugoslavian jäännösvaltioiden, Serbian ja Kroatian osalta. Ensin on saatava valituksi johtoon korruptoitavissa olevat johtajat. Jos toiminta ei ole tavoitteiden mukaista, johtaja vaihdetaan tai tapetaan.

Niin yksinkertaista on globaali vallankäyttö länsimaalaisittain.

Avainsanat:

- Putin,
- länsimainen vallankäyttö,
- Helsingin Sanomat,
- Ukraina,
- CIA,
- EU,
- propaganda

Urheat Venäjä-vastaisen hybridisodan ritarit

- Keskiviikko 8.8.2018 klo 13:15
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kyöneleet silmissä olen voinut seurata Hesarin, Ylen ja ulkoministeriön syvää uskollisuutta USA:n edellyttämälle Venäjä-vastaiselle hybridisodalle – nyt Georgian sodan viitekehyksessä. Yle kertoi Puolan, Latvian, Lettuan ja Ukrainan voimakkaista “vaatimuksista Venäjälle” Georgian sodan kompensoimiseksi.

Helsingin Sanomat vuorostaan tekstissä aivan oikein kuvasi sodan tapahtumien kulun kuta kuinkin objektiivisesti, mutta runsailla kuvilla kuuliaisesti demonisoi Venäjän.

Ulkoministeriö on kunnostautunut kymmenen vuoden ajan disinformaatiossa. Heti tapahtumien jälkeen ulkoministeri Alexander Stubb (joka osoittaakseen lojaaliuttaan presidentti Bushille, ilmoittautui etelä-valtiolaiseksi) ETYJ:n puhenjohtajamaan edustajana ilmoitti Venäjän aloittaneen sodan. Onneksi Ranskan presidentti ilmoittautui hätiin ja aloitti asialliset neuvottelut. Viime päivinä taitava ulkoministerimme, USA:n presidentin aamiaisvieras Timo Soini, liittyi hybridisotaa käyvien maiden kuoroon, kuten myös muut aikaisemmat ulkoministerimme.

Nämä info-soturit eivät mainitse sanallakaan Georgian presidentti Saakashviliä ja hänen oppi-isiänsä Yhdysvalloissa. Saakashvilihan oli USA:n kouluttama “demokratiaa” edistävä värivallankumouksellinen, joka tosin sittemmin on joutunut pakenemaan Georgiasta väärinkäytösten vuoksi. Hän yritti USA:n suojatti Poroshenkon avulla uutta nousua Odessan pormestarina (saaden Ukrainan kansalaisuuden, mutta nopeasti myös menettäen sen) ja vaeltaa nyt ilmeisen kansalaisuutta vailla, ehkä Yhdysvalloissa.

Georgian sodan yksi sivupäämäärä oli pilata samanaikaisten Pekingin olympialaisten kiinalaisille tuoma ilo ja ylpeys – samalla tavalla kuin Ukrainan vallankaappauksella haluttiin pilata Sotshin olympialaisten juuri tuoma ilo ja ylpeys Venäläisille, tai Salisbyriyn myrkkyyiskulla haluttiin pilata Venäjän MM-jalkapallokisasat.

Varsinainen Georgian kriisi alkoi Saakashvilin hyökätessä Georgian armeijan avulla Etelä-Ossetian pääkaupunkiin Tshinvaliin tappaen venäläisiä rauhanturvaajia ja siviilejä. USA ilmeisesti ei ollut samaa mieltä ajankohdasta, mutta tuki Saakashviliä. Venäjä vastasi sotatoimilla ja pakotti Georgian armeijan vetäytymään.

Venäjä pysäytti sodan alkuunsa. Helsingin Sanomat kuvaa sodan ikäänkuin vain Venäjän sotatoimet synnyttäisivät uhreja. Georgian mieltä vailla oleva yritys palauttaa Etelä-Ossetia väkivalloin oli tragedia. Muutaman päivän kestäneen sodan uhrien muistoksi Tshinvalissa järjestettiin muistokonsertti, jonka johti kapellimestari Gergiev. Helsingin Sanomien musiikkiarvostelija arvioi konsertin “Venäjän voiton konsertiksi”. Jokainen joka näki konsertin (Hesarin musiikkiar-

vostelija ei nähnyt sitä eikä kuullut) saattoi kokea pimeässä illassa kynttilöiden valaistessa portaita, jolla orkesteri soitti, syvän surun ja myötäelämisen tapahtumaksi, josta voitonhuuma oli kaukana.

Entä sitten näiden Baltian maiden, Puolan ja Ukrainan esiintyminen Georgian sodan vuosipäivänä? Nämä maat ovat USA:n maailmanvallan ja valedemokratian keskeisiä, siitä syvästi riippuvaisia tukijoita. Osa näistä maista on pitänyt CIA:n salaisia vankiloita maaperällään. Ukraina vuorostaan oli Maidanin vallankaappauksen aikana ja sen jälkeen Yhdysvaltojen hallituksen suoraan siimaohjaama valtio. CIA:n toiminta tai NED ei riittänyt vaan itse varapresidentti Biden uhrasi paljon aikaansa neuvomalla paikan päällä parlamentissa ja ohjaamalla Ukrainan itse valitsemaansa pääministeriä puhelimitse.

Suomen valtioneuvosto ja ulkoministeriö synnyttävät vuolaimmat kyyneleet. Venäjä-vastaista hybridisotaa oppimaan ja käymään on valjastettu 100 nimetöntä toimijaa tiedotusvälineistä virkamiehiin. Tulokset nähdään päivittäin. Kuinka paljon haaskattua aikaa?

Suomen tasavallan presidentti sekä molemmat viimeiset valtioneuvostot ovat sallineet Suomen liukumisen yhä syvemmälle USA:n maailmanvallan (joka on sotilaallista- ei demokraattista) osaksi. Tämä edellyttää Venäjän ja monen muun suvereenin valtion turvallisuustarpeiden huomioon ottamatta jättämistä. Se on edellyttänyt valehtelun ottamista käyttöön tiedonvälityksen sijaan.

Entisille siirtomaavalloille Ranskalle, Saksalle ja Iso-Britannialle vallankäyttö demokratian sijaan on tuttua ja luonnollista. Osana EU:ta nämä maat ovat siirtäneet tuon vallankäytön tavan myös EU:n ulkopoliittikkaan. EU-maat eivät ulkopoliitikassaan ole demokratian ja oikeusvaltion kannalla. Ne rikkovat kansainvälisiä lakeja ja normaalia oikeustajua räikeästi. EU perustettiin edistämään suurpääoman tarpeita; työvoiman vapaata liikkuvuutta, joka nykyisin tehostuu halpatyövoiman maahanmuutolla. Demokratian edistäminen ei ole EU:ssa olennaista.

Valehtelu Georgian sodasta, Ukrainan Maidanin vallankaappauksesta, Salisburyn myrkkyyiskusta ja Syyrian kaasuisuista on arkipäivää. Oikeustajun murtaminen valehtelulla ja poliittisella oikeudenkäytöllä juridiikan sijaan johtaa väkivaltaan. Entisten siirtomaavaltiojen Ranskan ja Iso-Britannian ilmavoimat sotivat USA:n rinnalla laittomasti Syyriassa. Heidän motiivinsa perustellaan maksetuilla Valkokypärät -näyttelijöillä, jotka on palkattu propagandatarkoitukseen, mutta joiden toimet totuuden vääristelijöinä, johtavat kokonaisten kansakuntien tietoisuuden vääristymiseen. Suomen median voittopuolisena lähdeaineistona Syyriasta ovat suurpääomaa palvelevat tietotoimistot sekä SOHR, yhden miehen kapinallisten näkökulman välittävä henkilö Lontoon lähiöstä.

Suomen kansa uskoo Yle:n ja muun valtamedian puhuvan totta. Valtamedia ilmoittautui jo 20 vuotta sitten päätoimittajiensa julistuksilla olevansa NATO:on liittymisen kannalla. Jostakin syvältä Suomen kansan sisältä kumpuaa realismi ja oikeudentunto, joka sallii samaan aikaan uskoa valheita, mutta ei anna sen vaikuttaa omiin mielipiteisiin. Suomen kansasta alle 20 % haluaa liittyä NATO:

on. Mutta USA:n Venäjä-vastaisen hybridisodan toimijat jatkavat yhdessä USA/NATO -hybridikeskuksen kanssa liikuttavaa yritystään, joka viime päivinä on yrittänyt puhalttaa yhteen hiileen Georgian sodan hiilloksella.

Avainsanat:

- Georgian sota,
- Venäjä-vastainen hybridisota,
- ulkoministeriö,
- Helsingin Sanomat,
- Yle

Helsingin Sanomat ja kommunismin rikokset

- Maanantai 20.8.2018 klo 16:14
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tänään saimme Helsingin Sanomilta kattavan tarjouksen kommunismin rikoksia. Kaja Kunnas esitteli Tallinnassa paljastettua kommunismin rikosten monumenttia ja ylesönosastoon lehti oli valinnut teemaan sopivan säestyksen.

Olenkin pannut merkille kuinka valtamediamme hitaasti hissutellen on lisännyt natsimyönteisyyttään ja korostanut opin haittojen vertautuvan kommunismin haittoihin.

Toimittaja Kunnaksen teksti keskittyy vuoteen 1941 tapahtumiin ja sitä seuranneisiin teloituksiin, karkoituksiin ja vainoon. Toinen silmä kirjoittajalla on kiinni. Lukija, joka ei ole elänyt vuotta 1941, ei tiedä missä viitekehyksessä tapahtumia tulisi tarkastella.

Samaan aikaan kun tekstin päähenkilön isä teloitetaan valtiopetoksesta neuvostoliittolaisten toimesta, natsi-Saksan miehittäjät saapuivat Tallinnaan. Samana vuonna eestiläiset olivat saamassa loppuun viimeistenkin juutalaisten teloitukset ja maa saattoi ylpeänä julistautua juutalaisista vapaaksi maaksi.

Teloituksen aikaan kymmenet laivat irtautuivat Tallinnan satamasta, pakoon natseja, evakuiden siviilejä, sairaaloiden potilaita, sotilaita jotka törmäsivät natsien kanssa yhteistyössä toimivien suomalaisten ja saksalaisten asettamiin miinoihin. Laivat upposivat pommituksiin, tykkituleen ja miinoihin vieden mennessään 16 000 ihmistä.

Kommunismin uhrien määrä muistomerkissä on 20 000. Keiden uhreja hukkuneet olivat?

Lehti puhuu kommunismin rikoksista erittelemättä mitä sen mielestä kommunismi on. Käsittääkseni missään maapallolla ei ole ollut kommunismia tai kommunistista yhteiskuntaa.

Puhuessaan kommunismin rikoksista, tarkoittaako lehti Nelson Mandelaa ja Etelä-Afrikan kommunistien taistelua apartheidia vastaan? Vai tarkoittaako lehti Kauko-Idän maiden kommunistien taistelua siirtomaaherruutta vastaan? Indonesiassa tapettiin ihmisoikeuksia ja ammattiyhdistyksen vapautta tavoittelevia kommunisteja miljoona CIA:n laatimien listojen perusteella. Olivatko nämä tapetut juuri niitä rikoksia tekeviä yksilöitä? Syyrian parlamentissakin on jopa kaksi kommunistista puoluetta. Onko Syyriaan NATO/EU:n ja USA:n tavoittelema jihadistien tuella synnyttäväksi suunniteltu maa hyvinvointivaltiosta, sosialisteista ja kommunisteista vapaa? USA:n synnyttämä mujahedin/Taleban synnytettiin kaatamaan Afganistanin Kabulin yliopistosta nousseiden kommunistien johtama hallitus, joka kutsui Neuvostoliiton maahan tuekseen USA:n tukemia voimia vastaan.

Helsingin Sanomat vaikenee Baltian maiden natsien vuotuisista juhlamarsseista.

Se vaikenee Ukrainan Maidanin väkivaltaisesta yhteistyössä natsien kanssa toteutetusta USA/EU-johtoisesta vallankaappauksesta. Se vaikenee Kosovon ja fasistisen Kroatian uudelleen syntyneistä natsijoukoista, jotka ovat laatineet nationalistiset rasistiset perustuslait. Nämä joukot ovat USA:n avustamana ja johdolla suorittaneet toisen maailmansodan aikaisten holokaustin uhrien serbien etnisen puhdistuksen niin Kroatiasta kuin Kosovosta. 1995 kolmen päivän Operaatio Myrsky- nimistä yhdysvaltalaisten kenraalien johtamaa taistelua, jossa 250 000 serbiä ajettiin tykkituloilla ja pommittamalla kotiseudultaan Kroatian Krajina-alueen puolelle, juhlitaan Kroatiassa mahtavin seremoniain. Yhdysvaltojen puolustusministeri Mattis kutsuu taistelua suurenmoisimmaksi taisteluksi sitten toisen maailmansodan. Taistelun kulkua opetetaan hänen mukaansa kaikissa Yhdysvaltojen sotilasakatemoissa. 1941 - 45 holokausti ei riittänyt. Nyt loputkin serbit tapettiin tai ajettiin Kroatiasta. Serbit ajettiin maanpakoon Serbiaan, jossa he eivät koskaan olleet asuneet – 800 000 natsien tai kauniisti sanottuna neonatsien toimesta karkoitettua serbiä Sloveniasta, Kroatiasta, Bosniasta ja Kosovosta.

Göebbelin kadehtisi nykyistä valtamedian propagandaa. Paitsi riveillä, myös rivien välissä lukijan on oltava varuillaan. Vasta pari päivää sitten lehden Saksan kirjeenvaihtaja Kauhanen kertoi totena, että Venäjä on myrkyttänyt Skripalit. Ei tarvita oikeudenkäyntejä, median tuomio riittää. Tänäpä toimittaja Tuukka Tervonen kertoo, että Gazan saarto on kestänyt siitä lähtien kun Hamas väkivaltaisesti otti alueen haltuunsa. Tähän asti olen ymmärtänyt, että Hamas voitti tarkkailijoidenkin mukaan demokraattiset vaalit.

Natsismi saapuu hiipien. Ukrainan voitettua euroviisut natsien liittolaisia, Ukrainan tataareja elegisesti surevalla laululla, mainitsin muistaakseni tässä blogissani, että seuraavaksi saamme laulun, jossa Hitler suree kuinka raskasta hänellä on ollut. Seuraavat euroviisut on äänestetty pidettäväksi apartheid Israelissa.

Helsingin Sanomat on kliinisen puhdas Itä-Ukrainan kuvauksista. Miten siellä jaksetaan natsien liittolaisineen moukaroidessa USA/NATO- tuella päivittäin? Helsingin Sanomilta ei liikene kiitoksen sanaa Venäjälle, joka on paitsi pelastanut krimiläiset väkivallalta, myös ottanut vastaan satoja tuhansia ukrainalaisia pakolaisia. Suomella on toisen maailmansodan jälkeen natsimyönteisin hallitus mutta niin on myös media. Ne tarvitsevat toisiaan!

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- natsismin nousu,
- Eesti,
- kommunismin rikokset,
- Kaja Kunnas,
- Mandela

Valtiollista natsismia

- Perjantai 31.8.2018 klo 13:09
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

“Sunnuntaina elokuun 19. päivänä 1932 lääkäri Hilde Bruch, joka oli erikoistumassa psykiatriaan, astui Leipzigin lastensairaalan ruokasalin ovesta sisään. Puolet sairaalan henkilökunnasta oli lomalla ja Hilde Bruch sattui olemaan ainoa sairaalassa sillä hetkellä läsnä oleva juutalainen. Päivässä ei ollut mitään erikoista, mutta astuessaan tuttuun ruokasaliin, yht’äkkiä kaikki keskustelu vaimeni. Saksalaiset olivat valinneet sinä päivänä Adolf Hitlerin presidentikseen.” (lainaus Hilde Bruchin amerikkalaisesta elämäkerrasta)

Tuo hiljaisuuden seinä, joka tervehti Hilde Bruchia tuona päivänä saattoi pelastaa hänen henkensä, sillä se paljasti millaisen uhkan natsismi modostaishi juutalaisille.

Vaikka tapahtuma oli pieni, siinä kristallisoitui Bruchin pelko natsismia kohtaan, mikä vuorostaan sai hänet jättämään synnyinmaansa Saksan taakseen.

Hilde Bruchista tuli tunnettu psykoanalyytikko, psykiatrian professori, johon tutustuin Baylorin yliopistossa Houstonissa. Istuin hänen työhuoneensa sohvalla keskustelemassa muutaman muun kollegan kanssa lapsen kehityksestä, kerran viikossa vuoden ajan 1968-69.

Ajatellessani Suomen poliittista tilannetta, tunnen samaa kauhua kuin ystäväni Hilde Bruch vuonna 1932.

Euroopan unioniin liittymisen jälkeen ja Martti Ahtisaaren presidenttikaudesta ja hänen NATO-intoiisuudestaan lähtien Suomi on liukunut petosten ja valheiden kulttuuriin. Suomi on eduskunnan ja kansan selän takana sidottu Yhdysvaltojen ja rikkaiden ylivaltaa ajavaan yksinapaiseen ja militaristiseen prosessiin, joka johtaa ensin inhimillisyyden, luovuuden ja totuudellisuuden tuhoon mutta lopulta myös ihmiskunnan tuhoon.

Hilde Bruchin kaltainen intuitiivisuus ja luovuus ei ole Suomessa sallittua. Valtiojohdon sitoutumista sotilaallisen väkivallan käyttöön tai sen sallimiseen ei voi kyseenalaistaa.

Martti Ahtisaaren toiminta on karu esimerkki tuosta valheellisuudesta. Hänen toimintansa loi edellytykset Jugoslavian pommituksiin. Hän tuki USA:n ja NATO-maiden propagandaa holokaustin uhrien, serbien demonisoimiseksi. Hänen toimestaan Saksan, USA:n ja Iso-Britannian hallitukset saattoivat aloittaa pommitukset valheellisin perustein.

Suomalaiset oikeuslääkärit olivat saaneet EU:lta tehtäväksi määrittää olivako tietyt tapahtumat Racakin kylässä teloitustapahtuma vai taistelu terroristien ja terroristien hallitseman ja juoksuhaudoittaman kylän ottamiseksi takaisin järjestyneen yhteiskunnan hallintaan.

Oikeuslääkäreiden mukaan mikään ei viitannut teloituksiin. Suomen ja Saksan

ulkoministeriöt piilottivat tulokset, minkä seurauksena pommittamaan halukkaat valtiot saivat tehdä mitä niitä huvitti.

Saksa ja Yhdysvallat olivat pitkään suunnitelleet Balkanin haltuunottoa sotilaallisesti ja taloudellisesti. Ne tuhosivat 24. parhaan kansantalouden niin, että miehitetyt jäännösvaltiot putosivat kehitysmaiden tasolle. Saksa ja USA CIA:n johdolla aseisti ja koulutti Albaniasta vyöryviä terroristeja. USA:n tähtäimessä oli perustaa sotilastukikohta Serbian Kosovoon.

USA:n tavoitteena oli miehittää koko Jugoslavia. Se ei onnistunut kuin Kosovon miehityksessä, mutta pommitusten lopettamiseksi aikaansaadussa YK:n päätöslauselmassa 1244 todetaan Kosovon olevan osa Serbiaa. Tuota päätöslauselmaa ei ole kumottu.

YK:n päätöksestä huolimatta USA alkoi presidentti Clintonin johdolla rakentaa suurinta sotilastukikohtaa sitten Vietnamin sodan, Camp Bondsteeliä, Serbian maakuntaan Kosovoon.

NATO-miehityksen kanssa samanaikaisesti alkoi YK:n siviilihallinto. YK antoi Martti Ahtisaaren tehtäväksi vetää neuvottelukuntaa Kosovon tulevan aseman suunnittelemiseksi. Miehitys oli YK:n päätöksessä tarkoitettu tilapäiseksi. Tilapäisyyden sijaan Ahtisaari valmisteli Kosovon itsenäistämistä. YK:n hallinto aloitti Serbian valtion omaisuuden laittomat yksityistämistoimet, vaikka sellaista mandaattia sillä ei ollut. Miehityksen aikana ja siitä huolimatta albaanit jatkoivat serbien pogromeja samoin kuin toisen maailmansodan aikana.

Kosovon presidentiksi ja hallituksen päämiehiksi julistautui mafia-pomoja, joiden osallistumisesta elin- ja huumekauppaan on runsaasti todisteita. Rikosepäilyjen johdosta Euroopan neuvosto asetti tutkimusryhmän ottamaan selvää Kosovon tilanteesta. Sveitsiläinen senaattori Dick Marty osoitti laajassa tutkimuksessaan Kosovon olevan klaaneihin pohjautuva mafia-valtio, jonka johtajat ovat kaikkein vaarallisimpia mafia-pomoja.

Ilmeisistä Kosovon ongelmista huolimatta Martti Ahtisaari suositti, Yhdysvaltoja myötäillen, Kosovon itsenäistämistä, mikä itsenäisyysjulistus tapahtui YK:n hallinnon alaisen parlamentaarisen neuvoston 109 jäsenen äänestyksellä, joiden ICJ tulkitse äänestäneen yksityishenkilöinä, sillä muuten he olisivat rikkoneet YK:n päätöslauselmaa 1244. Siten itsenäisyysäänestys oli juridisesti ongelmallinen.

Kosovon mafia-pomojen rikosten tutkimiseksi on perustettu Kosovo Specialists Chambers -tuomioistuin Haagiin. Sen rahoittaa EU, mutta tuomareista ja tuomioprosessista vastaa Yhdysvallat. Tuomioistuimen olisipitänyt jo olla vauhdissa, mutta Yhdysvallat laahaa jalkojaan ja viivyttelää liittolaistensa rikosten tutkintaa. Tuomari toisensa jälkeen on joutunut vaihtoon eikä yhtäkään syytetä ole vielä nostettu. Viimeisin pääsyyttäjä nimitettiin tänä kesänä, mutta hän on sanonut tarvitsevänsä vuoden aikaa perehtyäkseen aikaisempaan materiaaliin. Useita odistajia on tapettu, joten kuka sitten jää todistamaan kysyy Dick Marty.

YK:n turvallisuusneuvoston enemmistö vastusti Kosovon itsenäisyyttä.

Jugoslavian hajottamiseen liittyvien sotien aikana Yhdysvallat tuki sekä Kroatiaan palaavia että siellä olevia natseja samoin kuin Bosnian muslimipresidentin paikalle kutsumia, myös Osama bin Ladenin rahoittamia, Lähi-Idän jihadistitaistelijoita, joiden taistelumenetelmiin kului serbien kaulojen katkominen ja päiden lähettäminen rahoittajilleen. Samoin Saksa tuki ja koulutti natseja sekä Kosovoon tulevia ja siellä asuvia albaaniterroristeja. Sotavuosien ajan NATO-pommitusten aikaansaamiseksi käytettiin provokaatioita. Samoin viime aikoina USA, Ranska ja Iso-Britannia ovat käyttäneet rahoittamiaan jihadistien provokaatioiden (kaasuiskujen) aikaansaajina Syyriassa. Näin ne saavat tekosyyin suorittaa ohjusiskuja tai osallistua taisteluihin paikan päällä.

Saksa ja Yhdysvallat suunnittelivat heti Jugoslavian pommitusten jälkeen Syyrian tuhoamisen, jota alkoivat toteuttaa 2011. Ukrainan haltuunottoa niin Clintonit kuin USA:n ja EU:n taloudellisen eliitin kerma juhlivat jo etukäteen syyskuussa 2013 Krimin Jaltalla.

Samaan aikaan kun Yhdysvallat korruptoi George H. W. Bushin johdolla Venäjän johtoa, Jeltsiniä ja KGB:n kenraaleita, Suomessa kulttuurieliitti nosti Jeltsinin demokratian airueeksi. Tykkituli parlamenttiin oli vain viihteellinen huutomerkki. Venäjän kansallisvarallisuus siirrettiin oligarkkien taskuihin ja presidentti Bushin haltuun Sveitsiin.

Nyt Yhdysvaltojen kongressi kuuntelee mielellään venäläisiä, julkisesta russofobiasta huolimatta, kunhan venäläiset ovat “meidän venäläisiä”. Toisin sanoen Venäjän etua ja moninapaista maailmaa kannattavat venäläiset ovat pahoja, mutta yksinapaista Yhdysvaltojen johtamaa maailmaa edustavat venäläiset ovat kumppaneita. Olisikohan joku heistä, vaiko heitä tukevat USA:n tai Iso-Britannian tiedustelupalvelut vastuussa salamurhista Britannian maaperällä.

Presidentti Niinistön kerrotaan varoittaneen presidentti Macronia Venäjän suhteen “kaksista rattaista”. Sen mukaan taloudellisia pakotteita ei pitäisi höllentää ellei Ukrainan ja Krimin tilannetta saada ratkaistua. Toisin sanoen hän näyttäisi olevan täysin tietämätön natsien vallasta Ukrainassa ja siitä, miltä katastrofilta Venäjä pelasti krimiläiset. Hän ei myöskään pane painoa sille, että Ukrainan hallitus ei ole toteuttanut yhtäkään Minskin sopimuksen yksityiskohtaa, joiden toteuttamisen jälkeen Ukrainan ja Venäjän rajaa koskevat sopimukset tulisivat ajankohtasiksi. Toisin sanoen Venäjällä ei ole mitään mahdollisuutta edistää Minskin sopimuksen täytäntöönpanoa ennen kuin Ukraina on tehnyt osuutensa.

Presidentti Niinistö ajaa itse kaksilla rattailla. Hän on kansan ja eduskunnan selän takana liittänyt Suomen USA- johtoisen NATO:n isäntämaasopimukseen, mitä esimerkiksi suurlähettiläs Heikki Talvitie vertaa Mannerheimin, Suomen eduskunnan ja hallituksen selän takana, Saksan kanssa tekemään “kauttakulkusopimukseen”, joka itse asiassa oli sopimus miehityksestä. Olisi mielenkiintoista tietää, millä tavalla presidentti Niinistö kieltäisi USA:n joukkoja saapumasta sotimaan Suomen maaperälle Venäjää vastaan, jos USA ilmoittaisi niin tekevänsä.

USA:n presidentillä on kongressin antamat valtuudet aloittaa sota Venäjää vastaan tarvitsematta kääntyä asiassa kongressin puoleen.

Lisäksi Suomen valtioneuvoston johdolla on Yhdysvalloissa koulutettu 100 toimenhenkilöä Venäjän vastaiseen hybridisotaan, mitä koulutusta vahvistaa Helsingissä sijaitseva EU:n ja NATO:n hybridiosaamiskeskus.

Samaan aikaan, kun USA:n, Saksan ja NATO-EU:n valtiolliset armeijat toimivat päämääräänsä saavuttaakseen yhteistyössä natsien ja jihadistien kanssa, samat valtiot ja niiden valtamediat kauhistelevat natsien mielenosoituksia eri puolilla Eurooppaa erityisesti Saksassa.

Miten Saksan valtion toiminta Kroatian infrastruktuurin haltuunottamiseksi yhteistyössä natsien kanssa on demokraattisempaa kuin natsien suora toiminta Saksan kaduilla? Miten yhteistyö jihadistien kanssa Bosnian miehittämiseksi ja holokaustin uhrien serbien tappamiseksi on demokraattisempaa kuin jihadistien terroriteot, joissa kuolee kymmeniä tai satoja kun USA:n ja NATO-maiden sodissa kuolee miljoonia?

Presidentti Niinistö välttää puhumasta natsien ja CIA:n sivustatuella tehdystä, EU-maiden myötäilemästä Maidanin vallankaappauksesta, parlamentissa edustetun kommunistisen puolueen kieltämisestä ja alueiden puolueen edustajien pogromeista ja venäjänkielisten vainosta.

Valtioneuvostomme toimenpiteiden ja tiedotusvälineiden russofobia muistuttaa 1930-luvun ”nyt on aika iskeä”- sotapolitiikkaa. Sipilän hallituksen uusliberaali politiikka on tarkoituksellisesti lisännyt turvattomuuden tunnetta kansalaisten keskuudessa. Subjektiivisen päivähoidon peruutus on henkisen julmuuden osoitus lapsia kohtaan. Se osoittaa kuinka piittaamaton hallitus on ihmisten erityisesti työttömien hädästä tasaveroisten oikeuksien puutteesta. Yhden prosentin kannatusta nauttivan puolueen edustajat puolustus ja ulkoministereinä on demokratian pohjanoteeraus.

Tahallisen nopeat uusliberaalit yksityistämiset, taksivuudistus, kilpailutukset, joissa kukaan ei vastaa kokonaisuudesta luovat yhteiskuntaan turvattomuuden ilmapiirin, josta äärioikeistolaisuus saa elinvoiman.

1930-luvulla Yhdysvaltojen ja Iso-Britannian keskuspankit tukivat Hitlerin aseistamista. Nyt demokratiaa näyttelevät EU-maat kehottavat varustautumaan sotaan. Jotta näytelmä olisi toimiva on rakennettava vihollinen. Tuo vihollinen on totuus.

Avainsanat:

- presidentti Niinistö,
- presidentti Ahtisaari,
- Sipilä,
- valtiollinen natsismi,
- kahdet rattaat

Vastarintaliike Trumpin hallinnossa ja New York Times

Perjantai 7.9.2018 klo 12:31

Helsingin Sanomat julkaisi tänään 7.9.2018 New York Timesin Trumpin hallinnon vastarintaliikettä koskevan esseen kokonaisuudessaan suomeksi käännettynä. Artikkelissa kuvataan osan Trumpin hallintoa toimivan presidenttiä vastaan. Kirjoittaja väittää edustavansa valtionhallinnon korkeaa moraalia ja edustavansa voimia, jotka haluavat toiminnallaan ”pelastaa” sen mikä pelastettavissa on kunnes Trump ei enää ole presidentti.

”Ottaen huomioon sen epävakauden, jota moni oli todistamassa, kabinetin sisällä alettiin jo varhain kuiskia turvautumisesta perustuslain 25. lisäykseen, joka käynnistäisi monimutkaisen prosessin presidentin erottamiseksi. Mutta kukaan ei halunnut syöstä maata perustuslailliseen kriisiin.”

”Teemme siis mitä suinkin pystymme pitääksemme hallinnon oikeassa kurssissa, kunnes tilanne on ohi- tavalla tai toisella”.

Voiko sen selvemmin sanoa. Kirjoittaja toivoo presidentin katoamista, ”tavalla tai toisella”, mikä asehullussa maassa saattaa houkutella niin turvallisuusorganisaatioita kuin yksittäisiä asemiehiä toimintaan.

Terävin kärki kirjoituksessa kohdistuu presidentti Trumpin suhtautumiseen Venäjään ja presidentti Putiniin sekä Pohjois-Korean johtajaan Kim Jong-Uniin.

”Trump osoittaa mieltymyksensä itsevaltiaita ja diktaattoreita, kuten Venäjän presidenttiä Vladimir Putinia ja Pohjois-Korean johtajaa Kim Jong-Unia, kohtaan. Hän ei osoita lainkaan aitoa arvostusta niitä siteitä kohtaan, jotka meillä on samanmielisiin valtioihin”.

”Terävät tarkkailijat ovat kuitenkin panneet merkille, että muu hallinto toimii toisella raiteella, jolla Venäjän kaltaisia maita moititaan sekaantumisesta toisten asioihin ja rangaistaan asianmukaisesti ja liittolaisia pidetään vertaisina, ei pilkattavina vihollisina.”

”Mitä esimerkiksi Venäjään tulee, presidentti oli haluton karkottamaan monia Putinin vakoojia rangaistuksena entisen venäläisvakoojan myrkyttämisestä Britanniassa. Hän valitti viikkokaupalla siitä, että vanhemmat virkamiehet ajoivat hänet vastatusten Venäjän kanssa ja osoitti turhautumistaan siitä, että Yhdysvallat jatkaa pakotepolitiikkaansa maata kohtaan sen huonon käytöksen takia. Mutta hänen kansallisesta turvallisuudesta vastaava tiimi tiesi paremmin – näihin toimiin oli ryhdyttävä Moskovan saamiseksi vastuuseen”.

”Tämä ei ole valtakoneiston syövereiden työtä. Tämä on vakaan valtion työtä.”

Kenet kirjoittaja nostaa amerikkalaiseksi ihanteekseen? John Mc Cainin, ”johtotähden”.

Olisiko teksti sittenkin valtakoneison syövereiden, itse deep-staten tuotos? Syöverin edustaja nostaa johtotähdeksi jihadistien, natsien ja tietenkin

CIA-johtoisen rahan (NED etc) avulla suoritettavia valtioiden tuhoamisia ja hallituksenvaihdoksia ajavan Mc Cainin, joka Ukrainan vallankaappauksen yhteydessä poseerasi natsijohtajien ja Syyriassa jihadistien johtajien kanssa.

Presidentti Obama, jonka aikana kongressi valtuutti hänet ryhtymään sotaan Venäjää vastaan, osoitti halveksuntansa Trumpia kohtaan vuotuisella tiedotusvälineiden ja valkoisen talon yhteisellä illallisella äärimmäisen brutaalilla tavalla. Obama myötäili elegantisti ulkopoliitikassaan suurpääoman etuja, sotatoteellisuutta ja hallituksenvaihdos -pommituksia niin Libyassa kuin Syyriassa. Hänen ulkoministerinsä Hillary Clinton miehineen olivat keskeisiä Kosovon mafian ja Bosnian jihadistien tukijoita ja pommitusten avulla maaperän valtaajia USA:n valtavalle sotilastukikohdalle Serbian maaperällä. USA:n vaalien alla vallankaappausavusta kiitollinen Ukraina/Poroshenko oli Clintonin säätiön suurin rahoittaja.

New York Times'in kirjoituksen kärki, kaikesta muusta hälinästä kuorittuna, on ulkopoliitikassa. Sotateollisuuden kumppani NATO ei ole saanut Trumpilta riittävää kunnioitusta. Trump lupasi USA:n poistuvan Syyriasta ja lopettavan Obaman aikaisen jihadistien tukemisen. Trump halusi edistää Pohjois- ja Etelä-Korean rauhaa mm. lopettamalla sotaharjoitukset Etelä-Koreassa. Trump halusi myös paremmat suhteet Venäjään.

Pääoman/sotateollisuuden hallussa olevat valtamedian tiedotusvälineet ovat johdonmukaisesti tukeneet Yhdysvaltojen viimeaikoihin saakka laajentunutta yksinapaista sotilastukikohtiin ja taloudelliseen kiristykseen perustuvaa maailmanvaltaa.

Tuota valtaa kyseenalaistamaan on syntynyt Putinin nyky-Venäjä, jonka demonisointi on yksinapaisten maailmanvallan säilyttämisen keskeinen propagandaväline. Tuota välinettä New York Timesissa ilmestynyt kirjoitus heijastelee.

Avainsanat:

- New York Times,
- valtiopetoksellinen toiminta Trumpin hallinnossa,
- demokraattien sotasiipi,
- deep state,
-

“Punatähteä seuraa verivana”

- Sunnuntai 23.9.2018 klo 15:29
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Serbien kansanmurha tapahtui 1941 -45 fasististen kroaattien, Bosnian muslimien, Kosovon albaanien, katolisen kirkon ja natsi-Saksan toimesta. Pelkästään fasistisen Kroatian alueella oli 17 keskitysleiriä, joista Jasenovac oli suurin ja kooltaan toiseksi suurin Euroopassa. Keskitysleirien johtajina ja hirmutekojen suorittajina oli myös katolisia pappeja. Kroatian hallituksessa oli jäsenenä sekä kroaatteja että muslimeja ja katolisen kirkon piispa. Hallitus johti kansanmurhaa säättämällä heti sodan alussa ortodoksisten serbien murhaamisen sallivan lain.

Teoksessani Lahtari, Punikki ja Teurastaja kuvaan tuon ajan sekä sitä 45 vuotta myöhemmin seuranneen toisen serbien holokaustin, jota johtivat Yhdysvallat ja yhdistynyt Saksa Nato-armeijan kanssa. NATO: n jalkaväkenä toimivat kroaatit, Bosnian muslimit sekä Kosovon albaanit.

Jo presidentti Reaganin aikana 1980-luvulla USA loi puitteet sosialististen maiden, Neuvostoliiton ja Jugoslavian hajottamiselle sekä haltuunotolle. Varsinaisesti toimeen ryhdyttiin presidentti George H. W. Bushin aikana ja haltuunotto saatiin päätökseen presidentti Clintonin aikana.

Yksityiskohtiin voi tutustua muun muassa F. William Engdahlin teoksessa Manifest Destiny, jossa kuvataan muun muassa Neuvostoliiton/Venäjän kansallisarallisuuden ryöstö presidentti Bushin aikana ja häntä henkilökohtaisesti hyödyttään.

Jugoslavian hajottamisessa käytettiin sekä taloudellista kiristystä että asevoimaa. Itä-Saksan asevarastoista kuljetettiin aseita kroaateille, jotka erityisesti Saksan tuella hyökkäsivät Jugoslavian liittoarmeijan asevelvollisia vastaan Kroatiassa. Saksa painosti muut EC- maat hyväksymään Kroatian ennenaikaisen itsenäistymisen Maastrichtin kokouksessa, jolloin paradoksaalista kyllä EC:n jäsenmaat menettivät kansallisen itsenäisyytensä. Kroatiassa keskiajalta saakka asuneilta serbisuvuilta vietiin Kroatian uudessa perustuslaissa tasa-arvoinen kansalaisuus. Lopulta 250 000 serbiä puhdistettiin etnisesti Kroatiasta yhden viikonlopun aikana. Tuhansia tapettiin.

Jugoslavian hajottamisessa Saksa pyrki saamaan haltuunsa Jugoslavian infrastruktuurin- pankit, vakuutuslaitokset, median ja hotellit. Yhdysvallat vuorostaan halusi miehittää Jugoslavian sotilaallisesti saadakseen Balkanille jalansijan, hallitakseen öljyn-, huumeiden- ja elinkaupan kuljetusreittejä.

Katolinen kirkko oli taannut natseille pakoreitit toisen maailmansodan päättyessä. Nämä päätyivät Yhdysvaltoihin, Iso-Britanniaan, Kanadaan ja Etelä-Amerikkaan. He perustivat kroaattien ja albaanidiasporan rahoittamia voimakkaita lobbausryhmiä, jotka vaikuttivat Yhdysvaltojen kongressiin. Lisäksi runsaalla rahoituksella synnytetään Ruder-Finn markkinointitoimiston avulla

kattava ja tehokas serbivastainen propaganda, jossa holokaustin uhrin maalattiin rikolliseksi.

Serbit vastustivat Jugoslavian hajottamista, sillä keskitysleirien kauhut ja niiden uhrin suvussa muistuttivat yhtenäisyyden ja yhteistyön tärkeydestä. Serbit olivat Jugoslavian liittovaltiossa enemmistönä, mutta Serbiaa lukuunottamatta muissa osavaltioissa vähemmistönä.

Yhdysvallat kiristi taloudellisesti siten, että irtisanottuaan yhtenä yönä kaikki Jugoslavian liittovaltion lainat, se lupasi antaa lainaa vain osavaltioille. Ehtona oli että ne järjestäisivät vaalit, joissa enemmistöksi tulisi Yhdysvaltojen hyväksymät puolueet mutta Jugoslavian liittovaltio ei saisi järjestää vaaleja!

Kiristyksen ja propagandan avulla kaikissa osavaltioissa järjestetyissä vaaleissa Yhdysvallat sai tahtomansa voimat valtaan. Kroatiassa valtaan tuli holokaustin kieltäjä Franjo Tudjman, joka vaati serbien etnistä puhdistamista Kroatiasta.

Yhdysvaltojen, Saksan ja muiden NATO-maiden jalkaväkenä toimivat kroaattisotilaat, jotka esiintyivät samoissa natsiajan mustissa asuissa kuin toisen maailmansodan aikana. Kroaatit tunkeutuivat taistelemaan Jugoslavian liittoarmeijaa ja myöhemmin serbejä vastaan Bosnian puolelle.

Bosnian muslimien johtaja presidentti Izetbegovic kutsui maahan 10.000 jihadistitaistelija Lähi-Idästä ja Afganistanista. Nämä katkoivat serbien päitä ja lähettivät niitä rahoittajilleen Saudi-Arabiaan. He myös videoivat ja kuvasivat kaulojen katkaisuoorgioitaan. Kroaatit ja muslimijoukot yhdistivät presidentti Clintonin kehoituksesta voimansa serbejä vastaan.

Yhdysvaltojen tavoittelema sotilaallinen miehitys onnistui Bosniassa ja Kosovossa. Kosovon miehitys edellytti massiivisia Jugoslavian pommituksia 1999. Seuranneen Nato-miehityksen aikana serbien holokausti on jatkunut. Kosovon albaanit ovat NATO:n estämättä jatkaneet serbien vainoa ja karkotuksia.

Helsingin Sanomat otsikoi tänään 23.9.2018 "Punatähteä seuraa verivana" kuvattaessa serbialaista jalkapallojoukkuetta ja jalkapallon maailmaa. Lehti kertoo kuinka "Punainen tähti tuo jalkapallon mestarien liigaan kannattajajoukon, jonka erikoisalaa oli vielä 25 vuotta sitten pikemminkin kansanmurha kuin oman seuran kannustaminen."

Objektiivisesti historiaa, myös lähihistoriaa tarkastelevat tietävät Jugoslavian liittovaltion/Serbian olleen vuodesta 1992 lähtien hirviömäisten talouspakotteiden kohteena. Diabetekseen kuoliin lääkkeiden puutteessa, sydäntahdistimia kaivettiin haudatuista ruumiista, syöpäpotilaat kuolivat ilman kipulääkkeitä. Yhdysvaltojen ja erityisesti Saksan asettamat talouspakotteet liittovaltion murskaamiseksi ja haltuunottamiseksi aiheuttivat kansalle tragedian. Inflaatio muuttui mittamattomaksi, koulutetut ihmiset muuttivat pois, rikollinen liiketoiminta kukoisti ja omankädenoikeus muuttui luonnolliseksi. Rikolliset asuivat luksusasunnoissa ja NATO-propaganda väärästi todellisuuden serbien näkökulmasta tuntemattomaksi harhaksi.

Srebrenican kansanmurhaväite on eräs kohtuuttomimmista tarinoista. USA:n johtaman kroaattiarmeijan suorittama serbien kansanmurha ja etninen puhdistus Kroatian Krajina-alueella 3 viikkoa sen jälkeen kun serbit ottivat Srebrenican haltuunsa oli pimitettävä läntiseltä yleisöltä. YK sotilastarkkailijat päättelivät että Srebrenican nostaminen myyttisiin mittasuhteisiin auttaisi Yhdysvaltoja ja NATO-maita serbien kansanmurhan salaamisessa. Massiivisella propagandalla se onnistui.

Propagandan lisäksi tarvittiin ICTY-tuomioistuin, jossa tuomarit ovat Yhdysvaltojen ja NATO-maiden valitsemia ja palkkaamia, todistajat ovat NATO-kenraaleita tai NATO:n jalkamiehiä, kroaatteja tai muslimeja.

Tuo kaikki ei kuitenkaan riitä. Tarvitaan jatkuvasti Helsingin Sanomien kaltaista ”verivana”-demagogiaa. Arkanin kaltainen psykopaatti nostetaan keskiöön ja Yhdysvaltojen psykopaatin lailla toimivien presidenttien ja ulkoministereiden ahneuteen pohjautuvat toimet pommituksineen ja kansakuntien tuhoamisineen painetaan villaisella.

Jugoslavian hajottamisen kaltaiset talouspakotteet, jihadistien ja natsien käyttö USA:n ja muiden NATO-maiden ahneuden tyydyttämiseen jatkuu Syyriassa ja Ukrainassa. Tuho on saatettu loppuun Irakissa ja Libyassa.

Tulee olemaan mielenkiintoista nähdä, kysyykö Helsingin Sanomat kohta vierailulle tulevalta presidentti Obamalta, montako sotaa hän aloitti? Tuleeko Hesari kysymään montako lennokkimurhaa Obama valtuutti jokaviikkosisissa valtuutuskokouksissaan. Oliko Ukrainan vallankaappaus vaivan arvoinen? Minkälainen verivana jää Nobel-palkitun presidentin jälkeen Yhdysvalloissa ja Suomessa?

Sanomalehtien lisäksi propaganda tarvitsee kirjallisuutta. Jugoslavian pommitukset määrännyt presidentti Clinton on kunnostautunut kirjoittamalla kirjan Bosniasta. Suomalaisessa dekkarikirjallisuudessa myyvät vain teokset, jossa ideologia on sama kuin Helsingin Sanomissa.

Helsingin Sanomien päätoimittaja on kirjoittanut serbejä demonisoivan kirjan, jossa hän on osoittanut lojaaliutensa NATO-maille. Elokvateollisuus tulee varmasti antamaan sivustatukea.

Hesari on sulkenut jalkapallomaailman propagandansa syliin tänään. Mikä onkaan vuorossa huomenna?

Avainsanat:

- serbien demonisointi,
- Helsingin Sanomat,
- Kaius Niemi,
- kansanmurha,
- jalkapallo

Horjuuko presidentti Niinistön muisti?

Perjantai 28.9.2018 klo 20:12 - Pirkko Turpeinen-aari

Tämän päivän Helsingin Sanomat referoi presidentti Niinistön puhetta Brookings-instituutissa:

“Amerikkalaiset ovat saaneet kantaa harteillaan leijonanosan Euroopan turvallisuudesta”.

“Meidän pitää yhä ajatella hyvää, mutta muistaa, että maailmassa on myös paha. Jos olet heikko, ei sinua kukaan kuuntele.”

“Kiina ja Venäjä pyrkivät molemmat kasvattamaan vaikutusvaltaansa alueellamme. Venäjä on tehnyt sitä aggressiivisesti, esitellyt sotilaallista voimaansa ja käyttänytkin sitä, kuten olemme Ukrainassa ja Syyriassa saaneet nähdä.”

“Tukevamman jalansijan antaminen Yhdysvaltain päävastustajille Euroopan maaperällä ei voi olla maan intresseissä.”

“Venäjän kanssa pitää olla suora ja päättäväinen.”

“Meillä on vanha suomalainen viisaus: kasakka vie kaiken, mikä lähtee irti. Pitää siis panna asiat kuntoon eikä jättää mitään, mikä lähtee irti.”

Missä kuplassa presidentti Niinistö on ollut viimeiset vuosikymmenet?

Venäjän ja Kiinan kuvaaminen aggressiivisiksi ja Yhdysvaltojen vuorostaan turvallisuuden takaajaksi on kuva harhamaailmasta.

Yhdysvallat on tuhonnut monia valtioita ja tappanut yli miljoona ihmistä viimeisten 25 vuoden aikana. Venäjästä ja Kiinasta ei voi sanoa samaa.

Pelkästään Yhdysvaltojen suorittama Balkanin sotilaallinen haltunotto pommitusten avulla, Bosnian sotilaallinen miehitys, Kosovon riistäminen Serbialta ja suurimman Yhdysvaltojen sotilastukikohdan Bondsteelin rakentaminen Serbialle kuuluvaan Kosovoon on enemmän kuin kasakan suorittama irrallisen asian haltuunotto.

Tämä Euroopassa.

Sen lisäksi tulevat Irakin, Libyan, Syyrian, Afganistanin ja Jemenin tuhoaminen.

Yhdysvallat suorittaa ja on suorittanut päivittäin laittomia lennokkimurhia, joiden kohteista Yhdysvaltojen presidentti päättää viikottaisissa murhapalavereissa.

Presidentti Niinistölle ei pitäisi tarvita muistuttaa Yhdysvaltojen suorittamasta kidutuksesta ja salaisista vankiloista. Guantanamon käsittämätön vankileirijulmuus ei liene presidentiltämme unohtunut.

Niinistö vaikenee ilmeisesti tarkoituksella Yhdysvaltojen ja EU:n tukemasta ja välillisesti suorittamasta Ukrainan väkivaltaisesta vallankaappauksesta, jossa lail-

lisillä vaaleilla valittu presidentti ajettiin maanpakoon oikeistolaisten, ulkomailla koulutettujen natsihenkisten tarkka-ampujien avulla.

Vallankaappauksia ja Ukrainan haltuunottoa oli valmisteltu syyskuussa 2013 Jaltalla, Krimillä kokouksessa, johon osallistui niin Bill kuin Hillary Clinton, suuri määrä EU:n poliittista "sisäpiiri"-eliittiä ja ukrainalaisia oligarkkeja vallassa oleva presidentti Janukovits ja tällä hetkellä vallassa oleva presidentti Poroshenko mukaan luettuna. Presidentti Janukovits uhrattiin, kun hän irrottautui EU:n heikosti valmistelemasta lähentymissuunnitelmasta EU:un sen kalleuden vuoksi.

Presidentti Niinistö on juristi. Oikeusvaltioon ei kuulu rikoksesta tuomitseminen ilman tutkimuksia ja oikeudenkäyntiä. Siitä huolimatta tunnetussa Salisburyn myrkytystapauksessa presidentti Niinistö ei katsonut tarvittavan todisteita, kun Suomi kiiruhti karkottamaan venäläisen diplomaatin, pelkästään siksi, että moni muu EU-maa alistui tukemaan Iso-Britanniaa, joka muutama tunti myrkytyksen jälkeen syytti Venäjää, ilman minkäänlaista rikostutkintaa.

Itävalta ei toiminut kansainvälistä oikeutta rikkoen "solidaarisuudesta", kuten Suomi.

Presidenttimme uskoakseni tietää, että Venäjä on täysin laillisesti Syyriassa auttamassa valtiota sen pyrkiessä puolustamaan suvereniteettiaan monen vihamielisen ulkomaan tukemia terroristisia hyökkäyksiä vastaan. Ukrainassa vuorostaan Venäjä antaa humanitaarista apua itä-ukrainalaisille, joita vastaan Kiovan hallitus on julistanut terrorismin vastaisen sodan, lopettanut koululaitoksen, eläkkeiden maksun, pankkitoiminnan ja jonka alueen asukkaat presidentti Poroshenko on julkisessa puheessaan toivottanut kuolemaan kellareihinsa.

Selväsanaiseksi muutettuna presidentti Niinistö toivoo Yhdysvaltojen "päävastustajille" Venäjälle ja Kiinalle pahaa, vähemmän vaikutusvaltaa ja mikä pahinta, hän demonisoi nämä maat. Asian tekee huolestuttavammaksi se, että Venäjä ja Kiina eivät ole osoittaneet haluavansa pahaa Yhdysvalloille. Venäjä kutsuu yhdysvaltalaisia kumppaneikseen samaan aikaan kun Yhdysvaltojen kongressi on valtuuttanut jo Obamana aikana presidentin aloittamaan sodan Venäjää vastaan.

Tarkoittaako Presidentti Niinistö sitä, että hän itsekin ei halua Venäjälle ja Kiinalle lisää vaikutusvaltaa Euroopassa vaan vetoaa Yhdysvaltojen apuun tässä torjunnassa?

Presidentti Niinistön puheet heijastelevat hänen ideologiaansa, jonka voi koota hänen reaktioittensa virrasta viime vuosien aikana. Ideologia muistuttaa vanhaa pilapiirtäjä Karin piirrosten tuttua kypäräpappia ja se nousee vuosi vuodelta vahvemmin esiin. Näin yksipuolista kansainvälisen politiikan tulkintaa en kuitenkaan olisi osannut presidentiltämme odottaa.

"Tukevamman jalansijan antaminen Yhdysvaltain päävastustajille Euroopan maaperällä ei voi olla maan intresseissä." Siis lisää Bosnian miehityksiä ja Kosovon terroriako? Sotaretkiä Afganistanin lisäksi moneen muuhun itsenäiseen valtioon?

Jos ideologia on tämän kaltainen, kansan selän takana tehty NATO:n isäntämaasopimus, 100 suomalaisen toimijan kouluttaminen Harvardissa Venäjän vastaiseen hybridisotaan (joka tarkoittaa keskeisesti Venäjän demonisointia ja Venäjä-vastaista propagandaa), kahdenkeskiset sotilaalliset yhteistyösopimukset Yhdysvaltojen, Saksan, Iso-Britannian, Ranskan ja Ruotsin kanssa ilman että niitä käsitellään eduskunnassa sekä USA/NATO:n hybridikeskus Helsingissä tulevat käsitettäviksi vaikka eivät hyväksyttäväiksi.

Presidentti Niinistön johdolla olemme tietämättämme joutuneet USA/NATO:n vasalliksi, josta ei näytä olevan ulospääsyä.

Avainsanat:

- presidentti Niinistö,
- ulkopoliittikka,
- “Kasakka vie”,
- Venäjän aggressio,
- USA:n aggressio,
- NATO:n aggressio

Helsingin Sanomien NATO-yhteensopiva kirjoitus Kosovosta, Ahtisaaresta ja Nobel-palkinnosta

- Perjantai 5.10.2018 klo 10:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Huomasin tuntevani melankoliaa lukiessani jälleen kerran 4.10.2018 Helsingin Sanomien NATO-yhteensopivaa tekstiä otsikolla “Ja vaikein kaikista oli Kosovo”. Hesarin tarjoamassa maailmankuvassa on valheita ja petollisuutta.

Kansainvälisistä asioista perillä olevat tietävät, että jo hyvissä ajoin enen Saksojen yhdistymistä ja kylmän sodan päättymistä Yhdysvaltojen tiedustelupalvelun CIA:n päällikkö, sittemmin USA:n varapresidentti ja presidentti George H. W. Bush tiedustelupalvelun kavereineen, Soroksen, Pentagonin ja ulkoministeriön kanssa suunnitteli kommunistijohtoisten sosialististen maiden Neuvostoliiton/Venäjän, Jugoslavian ja Kiinan tuhoamista ja niiden taloudellisten voimavarojen haltuunottoa.

Kaikki kolme prosessia käynnistyivät jo 1980-luvulla ja saivat väkivaltaisen huipunsa 1990-luvulla. Rahaa oli hankittu Japanin toisen maailmansodan aikana varastamasta Filippiineille kätketystä kullasta, jonka Yhdysvallat vuorostaan varasti. Lisää kultaa haalittiin Neuvostoliiton hajotessa sen jäännösvaltioilta. Rahalla korruptoitiin kunkin hajotettavaksi päätetyn maan poliitikkoja ja sotilashenkilöitä.

Saksa toimi omien laajentumispyrkimystensä vuoksi Yhdysvaltojen halukkaana kumppanina. Euroopan Round Table of Industrialistien vaatimukset EU:n luonteesta toteutettiin Saksan painostuksella Maastrichtin kokouksessa, jonka seurauksena EU liitettiin Yhdysvaltojen pääomapiirien tavoitteiden mukaisesti epäitsenäiseksi nukkeorganisaatioksi.

Venäjän presidentiksi valittiin CIA:n ja sen valedemokratiaorganisaatioiden NED:in korruptoimana Jeltsin, jonka läntinen media julisti demokratian airueeksi Venäjällä. Gorbatsovin kaatanut “sotilasvallankaappaus” oli CIA:n masinoima. Sitä seurannut Harvardin taloustieteilijöiden suunnittelema kuponkijärjestelmään perustunut Venäjän kansan pettäminen oli mahdollinen vain korruptiolle alttiiden KGB:n upseerien avulla. Samoista upseereista tuli Bushin kanssarikollisia.

Venäjän kansallisvarallisuus kulta mukaanluettuna ryöstettiin ja siirrettiin ulkomaisiin osin presidentti Bushin veljen johtamaan pankkiin Sveitsiin. Upseereista tuli yhtiörikkaita oligarkkeja, lännen suosikkeja, joista suuri osa siirtyi ulkomaille johtaakseen sieltä rehellisen ja kansan parasta ajattelevan presidentti Putinin vastaista kampanjaa.

Venäjän luonnonvarojen ja muiden rikkauksien ryöstö loppui kuin seinään Putinin tultua presidentiksi. Hänen isänmaallinen toimintansa ja itsenäisyytensä herättää raivoa Yhdysvalloissa ja sen nukke liittolaisissa Euroopassa.

Yhtä hyvin ei käynyt Jugoslaviassa. Yhdysvallat ja Saksa, muiden liittolaistensa

tukemana rahoittivat propagandaa kärjistääkseen toisen maailmansodan aikaisia vastakkainasetteluja. Fasistinen Kroatia oli laillistanut serbien tappamisen ja heitä tuhottiinkin keskitysleireillä juutalaisten tapaan. Serbit vastustivat Jugoslavian hajottamista ja puolustivat perustuslakiaan.

Serbit tuli USA:n ja Saksan tavoitteiden toteuttamiseksi demonisoida, jotta Euroopan kansat kokisivat, että holokaustin uhrin ovatkin itse Hitlerit. Tähän tavoitteeseen päästiin Ruder-Finn-markkinointitoimiston sekä avuliaan valtamedian toimesta.

Prsidentti Clinton jatkoi ystävänsä George H. W. Bushin työtä. Hän rahoitti suoraan jopa CIA:n tietämättä samoja kroaatti- ja muslimijoukkoja kuin Osama bi Ladenkin. Yhdysvaltalaiset kenraalit kouluttivat neo-fasistisia kroaatteja ja Afganistanista ja Lähi-Idästä tuotettuja n. 10 000 jihadistia. Toisin sanoen natsien ja jihadistien käyttö ryöstön ja sotilaallisen vallan saamiseksi oli käytäntönä jo Jugoslavian hajottamisodissa kuten nyt Syyriassa.

Sen jälkeen kun Yhdysvallat ja Saksa olivat turvanneet Kroatian haltuunoton ja Bosnian NATO-miehityksen ne siirtyivät Kosovon haltuunottoon. Yhdysvaltojen tavoitteena oli perustaa sotilastukikohta Kosovoon voidakseen hallita Balkanin öljynkuljetusreittejä sekä hallitakseen sotilallisesti aluetta. Samat jihadistit ja albaanitaistelijat toimivat Saksan, Ranskan ja Iso-Britannian kouluttamana NATO:n jalkaväkenä, saksalaiset maastopuvut päällään.

Serbia vastusti sitkeästi maansa haltuunottoa. Yhtä sitkeästi USA liittolaisineen katsoi, että vain pommittamalla Jugoslaviaa he voisivat päästä tavoitteisiinsa.

Korruptiolla ja vaaleja rahoittamalla taivuteltiin myös eurooppalaisia poliitikkoja kääntymään presidentti Clintonin kannalle. Saksassa oli syksyllä 1998 vaalit, joissa sosialidemokraatit tulivat valtaan. Sosialidemokraattisen puolueen sisällä oli ristiriita, jonka seurauksena demokratiaa edustava Oscar Lafontaine jäi tappiolle ja Schröder tuli yhdessä vihreiden Joscha Fischerin kanssa valtaan. Schroederin ja Fischerin väitetään alistuneen Valkoisessa talossa käydessään Clintonin tahtoon pommituksista. Jo kesällä 1998 Britannian Tony Blair, jota vaaditaan oikeuteen sotarikoksista, oli sopinut Clintonin kanssa tulevista pommituksista yhtä lakonisesti kuin muut sopivat illallisvierailusta.

Suomalaiset kiiruhtivat Clintonin ja Blairin avuksi, jotta pommitukset voitaisiin aloittaa. Sen kaltainen auttaminenhan on suomalaisille johtaville poliitikoille tuttua historiasta.

Tilaisuus tuli kun suomalaisiin luottava Jugoslavian hallitus kutsui suomalaiset oikeuslääkärit tutkimaan Racakin kylässä tapahtuneen taistelun ruumiita. Racakin kylä oli pitkään ollut albaaniterroristien tukikohta rinteillä olevine juoksuhautoineen. Siviilit olivat jo edellisenä kesänä muuttaneet kylästä muualle.

Kysymyksenasettelu oli seuraava: Olivatko ruumiit teloitettuja, kodeistaan ryöstettyjä, niskalaukauksella ammuttuja ja kaukojen katkomisen uhreiksi joutuneita henkilöitä vai poliisien ja albaaniterroristien välisessä taistelussa kaatuneita henkilöitä.

Jugoslaviaalaiset ja suomalaiset oikeuslääkärit tutkivat ruumiit yhdessä ja päätyivät samaan tulokseen. Korkeintaan yhteen osunut luoti oli tullut melko läheltä, muiden vammat olivat tyypillisiä taistelussa syntyneitä vammoja.

Ranskalaiset toimittajat ja TV kuvasivat koko päivän tapahtumat poliisien kutsusta, ETYJ tarkkaili tapahtumia kukkulalta, niissä ei ollut mitään salaista.

Suomen ulkoministeriö kielsi suomalaisten ja jugoslaviaalaisten oikeuslääkäreiden tuloksen julkistamisen yhteisessä tiedotustilaisuudessa. Ulkoministeriö oli valinnut oikeuslääkäreiden puheenjohtajaksi hammaslääkärin, Helena Rannan, joka ei tutki kuolinsyytä. Saksan ulkoministeriö saneli Rannalle, mitä hänen pitää tiedottaa ja Ranta vältti kertomasta mitä oikeuslääkärit olivat havainneet, minkä hän luonnollisesti tiesi. Ranta piti poliittisen tiedotustilaisuuden, jossa hän vertasi taistelua holokaustiin. Jokainen sai käyttää hänen lausuntoaan haluamiensa päämäärien toteuttamiseksi.

Kansainvälisissä tehtävissä toiminut presidentti Ahtisaari tuki Helena Rannan mukaan häntä. Lausunnon antamatta jättäminen oli niin suuri ulkopoliittinen linjaus, että presidentti Ahtisaaren on ollut oltava sen takana.

Lausuntoa ei ole tähän päivään mennessä julkistettu vaan se on jossakin Saksan ulkoministeriön arkistossa. Suomalaiset oikeuslääkärit päätivät julkaista totuuden kansainvälisessä tieteellisessä lehdessä –kaksi vuotta tapahtumien jälkeen koska he eivät halunneet tulosten jäävän pimentoon, vaikka eivät pystyneet pommituksia estämäänäkään.

Muutama päivä Helena Rannan viimeisen tiedotustilaisuuden jälkeen presidentti Clinton aloitti pommitukset viitaten Racakin kylän ”teloituksiin” päiden irti leikkaamisiin ja muihin keksittyihin hirveyksiin.

Ahtisaarella oli siis merkittävä osuus pommitusten mahdollistajana. Helsingin Sanomat kertoo kuinka ”presidentti Ahtisaari vastasi puhelimeen Mäntyniemessä toukokuun viidentenä päivänä 1999. Linjan toisessa päässä oli Yhdysvaltain varaulkoministeri Strobe Talbot.”

”Olisin kiitollinen jos tätä voitaisiin pitää epäsoitton”, Talbot sanoi ennen asiaan siirtymistään.

”Talbot halusi pitää keskustelun epävirallisena, koska hän tarjosi Ahtisaarelle poikkeuksellista roolia poikkeuksellisen vaikeassa kriisissä”.

”Läntinen sotilasliitto Nato oli pommittanut Jugoslaviaa Kosovon kriisin vuoksi lähes puolitoista kuukautta. YK:n valtuutusta operatiolle ei saatu Venäjän vastustuksen vuoksi”.

Näinkö Helsingin Sanomat ja Pekka Hakala tulkitsevat. Kyse ei tainnut olla Venäjän mielipiteestä. NATO:n peruskirja ei sallinut hyökkäystä maahan, joka ei uhkaa yhtäkään sen jäsenmaata. Saksan perustuslaki kielsi moiset pommitukset. Kaikki NATO-maat tiesivät mistä oli kysymys. Ei laillisuudesta vaan harkitusta ryöstöstä, missä ihmishengillä tai valtion tuhoamisella ei ollut mitään merkitystä sen rinnalla, että Yhdysvallat halusi miehittää koko Jugoslavian

kuten se Rambouillet'in sopimuksen B-liitteessä edellytti ja perustaa sotilastukikohtansa Kosovoon. Saksa katsoi hyötyvänsä myös. Muut NATO-maat toimivat "solidaarisuudesta" aivan kuten merkillisen Skripal -myrkytyksen yhteydessä karkottaessaan venäläisiä diplomaatteja.

Helsingin Sanomat laatii sankaritarinaa Ahtisaaresta. Jugoslavian tuhoamisen pääsuunnittelijan edustaja korkeassa persoonassaan lähestyy yhteistyökumppaiaan pyytäen tätä lopettamaan aloitetun päättymättömäksi osoittautuvan sodan. Jugoslavia ei halua alistua. Sen keskitysleireistä selvinneet asukkaat eivät alistu. Uraanipommit, ekologinen täystuho, kansantalouden murskaaminen, mikään ei näytä tehoavan serbeihin.

HS kirjoittaa: "Vajaata kuukautta myöhemmin Ahtisaari lensi Belgradista Kölniin liittokansleri Gerhard Schröderin karhunhalauksen salamavalojen loisteessa."

Voisiko tätä kutsua teatteriksi. Ahtisaari oli neuvottelussa uhannut Milosevicia Belgradin mattopommituksilla, joissa viikossa kuolisi puoli miljoonaa ihmistä. Rauhaan päädyttiin YK:n päätöksellä 1244, jossa todettiin Jugoslavian suvereenius ja se, että Kosovo on osa Serbiaa. Tätä päätöstä YK ei ole muuttanut, eli kaikki itsenäisyysjulistukset ovat laittomia.

YK:n päätöksen tarkoituksena oli NATO-miehityksen ja YK:n hallinnon avulla turvata asialliset neuvottelut Kosovon albaanien ja serbien välillä sillä Kosovo on keskiajalta peräisin oleva Serbian maakunta.

Yhdysvallat valtuutti YK:n nimissä Ahtisaaren johtamaan neuvotteluja albaanien ja serbien välillä. Läsnäolleet työryhmän jäsenet ovat todenneet että Ahtisaari näytti alusta alkaen katsoneen itsenäisyysjulistuksen olevan ainoa vaihtoehto.

Yhdysvallat oli alkanut rakentaa massiivista sotilastukikohtaa Kosovoon heti pommitusten päätyttyä. Tukikohta oli siis Serbiassa. Totta kai Yhdysvallat edellytti että Ahtisaari ratkaisee asian USA:n valtapyrkimysten mukaisesti.

Neuvotteluvuosien aikana Kosovon albaanit jatkoivat serbien vainoa kuten toisen maailmansodan aikana. 150 ortodoksista kirkkoa ja luostaria tuhottiin iloisen juhlatunnelman vallitessa. Kukaan ei estänyt serbien karkottamista kodeistaan eikä ketään tuomittu tuhopoltoista. Kosovossa vallitsi ja vallitsee edelleen täysi anarkia pogromeineen.

Kosovossa oli eräänlainen YK:lle alisteinen edustajisto, joka äänesti itsenäisyydestä vuonna 2008. Kun YK kysyi ICJ:n International Court of Justicen mielipidettä itsenäistymisen laillisuudesta, se totesi edustajiston jäsenten äänestäneen yksityishenkilöinä, sillä jos he olisivat äänestäneet edustajiston jäseninä he olisivat toimineet laittomasti. Onko tämäkin teatteria?

Helsingin Sanomat toteaa Ahtisaaren olleen sankari. "Milosevic oli suostunut Ahtisaaren ja Venäjän presidentin Boris Jeltsinin erikoisedustajan Victor Tsernomyrdinin hänen nenänsä eteen työntämiin rauhan ehtoihin, aseet olivat vaienneet."

Toimittaja Hakalan alentuva asenne holokaustista selvinneeseen kansan vaaleilla valittuun johtajaan kuvaa laajemminkin lehden täydellistä suhteellisuudentajun ja humanismin puutetta.

Kiinan suhteen George H. W. Bush ei onnistunut yhtä hyvin kuin Venäjän ryöstössä ja Jugoslavian tuhoamisessa. Ukrainaa on monta kertaa yritetty ja viimeinen yritys oli melkoinen mahalasku. Presidentti Obama yritti Libyan ohella Ukrainaa ja Syyriaa Bushin ja Clintonin resepteillä. Natsien ja jihadistien tukeminen on kuitenkin ryöstäytymässä käsistä. Imperialistinen Saudi-Arabia käsikassarana ei taida alistua Yhdysvaltojen pääomapiirien tavoitteisiin vaan sillä on mielessään oma globaali jihad.

Helsingin Sanomilla on tehtävää ylläpitää NATO-hybridikeskuksen edellyttämää linjaa. Sivustatukea antaa koko valtamedia. Komission johtoon pyrkivä Alexander Stubb on osoittanut olevansa oikeilla linjoilla. Valmis valehtelemaan, jos se palvelee NATOa. Ensimmäinen valhe koski Georgian sotaa. Sillä hän hankki luotettavuutta USA:n silmissä. Julistautuminen USA:n etelävaltiolaiseksi Bushien tapaan antoi lisää pisteitä. George Soros tulee rahoittamaan EU:ssa kaikkea mikä tukee USA:n ja miksei Euroopan pääomapiirien tavoitteita. Venäjän ja presidentti Putinin demonisointi palvelee kaikkia NATO:n päämääriä.

Nobelin rauhanpalkinnon kriteerit täyttäviä Ahtisaaren kaltaisia ehdokkaita löytyy. EU antoi Sahrov palkintonsa Venezuelan oppositiolle. Muitakin Soroksen ja NATO:n tukemia tahoja löytynee.

Avainsanat:

- USA:n maailmanvalta,
- Ahtisaari,
- Nobel-palkinto,
- Kosovo ja sosialististen maiden tuhoaminen

Ihanaa olla rosvojoukon jäsen!

- Maanantai 8.10.2018 klo 11:33
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomissa oli tänään 8.10.2018 erinomainen Jukka-Pekka Raesteen juttu KJK Capital-rahastosta ja sen toimista Baltiassa ja Balkanilla. Riemukas juttu, huikeat voitot. Ei voisi paremmin mennä!

USA:n liittolaisineen suorittamat entisten sosialististen maiden, Neuvostoliiton ja Jugoslavian tuhoaminen, kansojen polvilleen saattaminen ja maiden taloudellinen ryöstö kuvataan lännen näkökulmasta sankaritarinana. KJK:n tarina kuvaa yksityiskohtaisesti kuinka tästä tuholaistoiminnasta hyödyttiin ja edelleen hyödytään.

Balkanin kohdalla kymmenen vuoden suunnitelmallinen tuhoaminen talouspakotteilla, propagandalla ja pommeilla johti Jugoslavian jäännösvaltioiden vajoamiseen kansantulomittareilla kehitysmaiden luokkaan. Serbia pudotettiin 24. sijalta sijalle 87.

Ennen liittoutumaton, ketään NATO maata uhkaamaton YK:n perustajajäsen tuhottiin USA:n ja EU:n ahneuden vuoksi. Suomen presidentti Ahtisaari toimi eräänlaisena kättilönä prosessissa, joka on edelleen päättymätön.

Serbian kansa, joka oli 45 vuotta aikaisemmin ollut holokaustin uhri ja virunut fasistisen Kroatian ja Saksan keskitysleireillä, katsottiin parhaaksi tuhota, jotta USA/NATO pääsisi miehittämään Balkanin ja ottamaan sen taloudelliset varat ja sotilaallisen infrastruktuurin haltuunsa.

Kuten Venäjällä, myös rutiköyhäksi vajonneessa Serbiassa valtio oli pakotettu yksityistämään omaisuuttaan – myös Belgradin lentokentän – Nicola Teslan. Kuten Venäjällä, Harvardin “talousasiantuntijoiden” avustamana, osakkeita jaettiin myös Serbiassa kansalaisille. Rutiköyhäksi ajatut kansalaiset myivät osakkeensa halvalla KJK:n kaltaiselle sijoitusyhtiölle. KJK otti jutun mukaan vain yhteyttä paikalliseen meklariin, sai tietoonsa osakkeita saaneiden kansalaisten nimet ja osti osakkeet itselleen. KJK:sta tuli lentoasemayhtiön toiseksi suurin omistaja. Nyt 1,8 miljoonalla eurolla haalitut osakkeet myytiin 6,2 miljoonalla eurolla. Osinkotulojakin tuli 700 000 euroa. Voittoa tuli siis 5,1 miljoonaa euroa.

Tämän suomalaisen yhtiön sankaritarina on pientä niihin saksalaisten ja yhdysvaltalaisen yritysten sankaritarinoihin verrattuna, joita kehitettiin heti sotien loputtua 1995 alkaen mutta varsinkin 1999 jälkeen. Pommittamalla haalittua rahaa riittää nyt Balkanin vaaleihin sekantumiseen ja yhteiskuntien muuttamiseen ryöstökapitalismin ideologian mukaisiksi.

Jugoslaviassa ennen sen hajottamissotia kansalaiset osallistuivat yritysten hallintoon ja saivat osan yrityksen voitosta. Kansalaisilla oli ilmainen terveydenhuolto, koulutus yliopistoon saakka, kuukauden palkallinen vuosiloma kuten Neuvostoliitossa. Yhteisvastuun tunne oli valtavirtaa.

Toki uudet yritysten-, hotellien-, vakuutuslaitosten-, median omistajat tarvitsevat Balkanin kansalaisia. He kelpaavat hotellien työntekijöiksi, kuluttajiksi, miinojen raivaajiksi ja ostetuiksi poliittisiksi toimijoiksi tai äänestäjiksi.

KJK jää kiittolisuuden velkaan Martti Ahtisaarelle, Helena Rannalle, Elisabeth Rhenille, Alexander Stubbille, Juha Sipilälle – kaikille, jotka tekevät mahdolliseksi humanismin katoamisen maailmasta, propagandan levittämisen ja kansalaisten aivopesun niin että jokainen suomalainen muuttuu sodilla mahdollistetun ryöstökapitalismin kannattajiksi.

Jo aikaisemmin olen todennut, että Suomea ei tarvitse pommittaa. Pääministerinä Alexander Stubb lähetti 100 suomalaista Harvardin yliopistoon aivopestäväksi Venäjä-vastaisuuteen, ryöstökapitalismin edellyttämän propagandan levittämiseen ja uskoon USA:n yksinapaisen maailman paremmuudesta. Siinä ohessa hänen hallituksensa ja presidentti Sauli Niinistö varmemmaksi vakuudeksi liitti Suomen NATO:n isäntämaasopimukseen – kaiken tämän ilman eduskuntakäsittelyä.

Stubb oli osoittanut USA/NATO-uskonsa monin tavoin jo aikaisemmin. Ryöstökapitalismin usko ja NATO:n tulkinta tilanteesta esiintyi jo Georgian konfliktin aikana. Hänen seuraajansa pääministeri Sipilä on myös osoittanut kykynsä köyhien kyykyttämiseen ja rikkaiden suojeluun. Moraalin katoaminen solidaarisuudessa NATO/EU:ta kohtaan ei tunnu pääministeriä rasittavan. Kun NATO/EU ei toimi kuten oikeusvaltio, Suomenkaan ei “tarvitse” toimia.

Stubb osoittaa nyt Unkaria sormella. Unkari on karkottanut maastaan ryöstökapitalismin kuninkaan George Sorosin. Soros on tukenut poliitikkoja, jotka turvautuvat natseihin ja jihadisteihin sotiensa menestyksen takaamiseksi. Olisiko Stubbin ja Suomen hallituksen syytä tutkia, missä kulkevat tuholai stominnan rajat?

Avainsanat:

- KJK sijoitusyhtiö,
- J-P Raeste HElsinginSanomat,
- Balkanin pommitukset,
- Ahtisaari,
- Sipilä,
- valtion yksityistämiset

Kiitos!

Sunnuntai 14.10.2018 klo 9:34

Avainsanat:

- Kiinnostus blogejaan kohtaan

Kiitos!

Sunnuntai 14.10.2018 klo 9:34

Avainsanat:

- Kiinnostus blogejaan kohtaan

Kiitos!

- Sunnuntai 14.10.2018 klo 9:39
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Lämmin kiitos kaikille blogienI aihepiirejä kohtaan osoittamastanne kiinnostuksesta. Miljoona satatuhatta latausta on ylittynyt! Tuo kiinnostuksenne innostaa minua jatkamaan entistä iloisempänä ja motivoituneempänä!

Avainsanat:

- Kiinnostus blogejani kohtaan

Suomalaiset elävät harhamaailmassa

- Maanantai 22.10.2018 klo 16:23
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olen viettänyt kahden viikon loman Syrakusassa. Mieleepi on tullut kuinka harhaisessa maailmassa suomalaiset, jotka saavat tietonsa valtamediasta, joutuvat elämään.

Toisesta maailmansodasta lähtien Yhdysvallat on johtanut maailmaa väkivalloilla. Täällä Sisiliassa, jossa nyt kirjoitan, teurastettiin vappuna 1947 Portella della Ginestrassa konekiväreillä 11 kommunistia ja haavoitettiin 65 kulkueeseen osallistunutta, myös naisia ja lapsia. Mielenosoittajia, jotka saapuivat puisissa rattaissa, kävellen ja juhlatunnelman vallassa, heitettiin myös käsikranaateilla.

Presidentti Trumanin ulkoministeri Marshall oli kirjoittanut USA:n suurlähettiläälle Roomassa, että kommunisteja ei saa päästää Italian hallitukseen. Italia on kommunismin vastaisen taistelun eturintamassa.

Vietnamin, Laosin, Indonesian valikoitujen ihmisryhmien tuhoamista on seurannut viime vuosikymmenten Jugoslavia, Irak, Afganistan, Libya, Syyria, Ukraina. Kaikkialla on kyse ahneudesta. Entiset siirtomaavallat Iso-Britannia, Ranska ja Saksa etunenässä ovat osallistuneet USA:n tuholaistoimintaan, silloin kun on ollut kysymys öljystä tai muista halutuista hyödykkeistä, varsinkin sotilaallisesta vallasta, jonka avulla anastukset voidaan toteuttaa.

Valtamedia on myötelänyt tätä tuholaistoimintaa ja selittänyt kaiken parhain päin.

Olen perehtynyt tarkasti Jugoslavian hajottamisprosessiin. Tulen kuvaamaan sitä myös seuraavassa kirjassani Kosovon osalta. USA ja NATO eivät päässeet täysin päämääriinsä pommitusten avulla. Siksi USA/CIA valmisteli vaalien kaappauksen saadakseen presidentti Milosevicin pois vallasta.

Otpor järjestö yhteistyössä CIA:n ja nk USA:n demokratiajärjestöjen rahoituksen tukemana verkostoitui aktivistien kanssa. Mielenosoituksia organisoitiin ja Milosevic'in vastaisia tarroja painettiin useita miljoonia, jotka levitettiin ympäri Serbiää. CNN TV-kanavalle osoitettiin mielenosoitusten eri vaiheissa sopivat paikat "vaikutuksen" tekemiseksi paitsi Serbiassa, myös globaalisti.

Olen blogeissaan vuodelta 2014 kuvannut Ukrainan CIA:n tukemaan vallankaappaukseen liittyvää Otporin toimintaa.

USA käytti samaa kaavaa kaikissa "värivallankumouksissa" Georgiassa, Ukrainassa, Tunisiassa, Egyptissä, Syyriassa jne. Arabimaissa, Bosniassa ja Tsetseniassa USA käytti jihadisteja vallankaappausten välineinä. Muslimivieljuskunnan valtaan auttaminen toteutui niin Tunisiassa kuin Egyptissä. Libyassa tarvittiin Gaddafin tappaminen, jota Hillary Clinton piti saavutuksenaan.

On mielenkiintoista kuinka Yhdysvaltoja, Saksaa, Ranskaa ja Iso-Britanniaa

ei häiritse se, että jihadisteja ja neo-natseja kytketään välineenä päämäärien (öljyn ja kaasun sekä muiden haluttujen tuotteiden) saavuttamiseen. USA:n valtaan saattama Mohamed Mursi määräsi Sharia lain vaikuttamaan ohi muun Egyptin lainsäädännön samoin Bosnian presidentti Izetbegovic vaati Islamin valtaa Bosniaan.

Jokainen valtio, joka pyrkii ajamaan demokratiaa ja vastustaa Yhdysvaltojen ylivaltaa on joutunut väkivallan kohteeksi. Gaddafi pyrki ohittamaan dollarin ylivaltaa ja ajoi Pan-Afrikan liittoa. Syyrian presidentti Bashar al Assad suunnitteli yhdessä Iranin ja Irakin kanssa öljyputkea Iranista Irakin kautta Syyriaan. Tämä ei sopinut Saudi-Arabialle eikä Yhdysvalloille, minkä seurauksena Yhdysvallat ja Saudi-Arabia, ISIS-terroristiryhmän avulla aloitti sodan Assadin Syyriaa vastaan. Sekulaarinen Assad ja Gaddaf olivat demokraatteja verrattuna USA:n Saksan , Ranskan ja Iso-Britannian tukemiin muslimiveljeskunnan edustajiin.

Ei Syyrian sota mistään valtamedian hellimistä mielenosoituksista ja niiden tukahduttamisesta alkanut. Sotien aloittaminen on raakaa valtapeliä, jossa Yhdysvallat ja sen NATO-liittolaiset kahmivat itselleen mitä haluavat.

Suomen poliittinen johto on lähettänyt 100 suomalaista toimittajaa ja virkamiestä NATO-propagandakoulutukseen Harvardiin. Suomen kansalle ei ole kerrottu keitä nämä henkilöt ovat, joiden tehtäväksi on annettu Yhdysvaltojen/NATO:n todellisuuden levittäminen oikeana totuutena.

Kuten yllä olen pyrkinyt osoittamaan ja tulevissa blogeissani ja teoksissani kirjoittamaan, totuus on toisenlainen kuin meidän halutaan uskovan.

Eri valtioiden vaaleihin ja hallituksen vaihdoksiin viime vuosikymmenten aikana on vaikuttanut Yhdysvallat ja vaikuttaminen on ollut todella taitavaa ja siihen on käytetty miljardeja. (Ukrainassa pelkästään Yhdysvaltojen edustajan mukaan 5 miljardia)

Suomen puolueiden on herättävä kertomaan ketkä ovat osallistuneet Harvardin koulutukseen ja miten puolueet ovat aikoneet rakentaa vastarintaa Yhdysvaltojen vaaleihin vaikuttamista vastaan. Kansalle on kerrottava totuus maailman asioista. Suomen on itsenäistyttyä.

Avainsanat:

- NATO-Hesari,
- NATO-Yle,
- propaganda,
- vaaleihin sekaantuminen ja väri vallankumoukset

Suomalaista aivopesua

- Lauantai 27.10.2018 klo 15:36
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Olin kaksi viikkoa ulkomailla suomalaisen aivopesun saavuttamattomissa. Nyt suomalaisten lehti/kustannustalojen Mediapoolin ja Huoltovarmuuskeskusken totaalin valta mielenmaailmaan tuntuu kuristavana.

Mediapooliin kuuluvien kustantajien (Sanoma, Alma media, Yle, MTV, Otava etc) toimesta -työväenlehtien käytännössä kadottua- Suomen oikeistolaiset sanomalehdet, tv -kanavat, kirjakustannusala, kirjakaupat muodostavat monopolin, joka asettaa kirjoitusten ja ohjelmien sisällöille ehdot. Mediapooli toimii tiiviissä yhteistyössä NATO:n siviilialueeseen kohdistettavan propagandan ja käytäntöjen toteuttamiseksi.

Samanlainen valtioneuvoston, armeijan ja median vakoilu- ja propagandaorganisaatio VIA/SAT vaikutti sodan aikana 1940-luvulla. Järjestö ulotti vakoilu- ja mielipiteenmuokkausorganisaationsa Suomen pienimpiinkin kyliin.

Mediapoolin edustama Suomi on sodassa Venäjää vastaan. Stubbin ja Sipilän hallitukset ovat vastuussa siitä, että valtioneuvosto on toiminut tiiviissä yhteistyössä NATO-jäsenyyteen sitoutuneen tiedonvälityksen kanssa. Stubbin hallituksen aikana Suomi sidottiin NATO:n isäntämaasopimukseen ja Harvardin yliopistoon lähetettiin 100 suomalaista toimijaa koulutettaviksi "Venäjän hybridisotaa vastaan", mikä tosiasiallisesti tarkoittaa valmiutta Yhdysvaltojen edellyttämän maailmankuvan levittämiseen.

Suomea ei ole vielä läpeensä ehditty tuhota pääministeri Sipilänkin yksityistämistoimilla. Vauhti on kuitenkin hurja. Suomessa on, kuten aikoinaan Neuvostoliitossa, Jugoslaviassa ja Ukrainassa, riittävästi korruptiolle alttiita johtajia, jotka mielellään auttavat toteuttamaan USA:n politiikan tarpeita, jotka ovat loputtomat.

Yhdysvallat antaa kuvan että se olisi edistämässä "demokratiaa" ympäri maailmaa. Noiden edistämistoimien välineinä toimivat lukuisat CIA:n pyrkimyksiä muistuttavat "valedemokratia"-organisaatiot. Niistä voi mainita National Endowment for Democracy (NED), International Republican Institute, National Democratic Institute, Center for International Private Enterprise, Solidarity Center, Freedom House, Open Society Foundation, United States Agency for Development (USAID), Syrian White Helmets, International Crisis Group.

Näiden "valedemokratia" organisaatioiden avulla sopiville kansalaisjärjestöille ja nuorille uskotellaan heidän olevan mukana edistämässä demokratiaa maassaan kun toimilla pyritään tosiasiallisesti kyseisten valtioiden infrastruktuurin haltuunottoon USA-johtoisten yritysten hyväksi.

Miten aivopesu Suomessa toimii NATO:n ja Yhdysvaltojen maailmanvallan hyväksi?

Yhdysvaltojen entisen CIA-johtajan ja myöhemmän presidentti George H. W. Bushin suunnittelema ja CIA-työtovereiden ja Harvard-kavereidensa Larry Summersin ja Jeffrey Sachsinkin kanssa toteuttama Puolan, Neuvostoliiton ja Jugoslavian kommunistijohtajien sosialististen maiden hajottaminen ja ryöstö salataan Suomen mediassa.

Puolan Solidaarisuus oli CIA:n tuote ja Lech Walesan Nobel-palkinto oli yhtä poliittinen kuin muutkin Nobelit.

Neuvostoliiton maanpetokseen ja kansallisvarallisuuden ryöstöön ja varojen siirtoon länsimaisiin pankkeihin, Yhdysvaltojen hallintaan, syylistyneet korruptoituneet venäläiset, kuten Horodkovski, nostetaan Suomen mediassa sankareiksi. Läpeensä korruptoitunut, alkoholisoitunut mafiatyylistä. "Jeltsinin perhettä" ylläpitänyt presidentti kuvataan suurena "demokraattina" vaikka kaikki mitä hän 10 vuoden aikana teki, tehtiin yhteistyössä CIA:n kanssa.

Käytännössä Jeltsinin demokratia oli Venäjän kansallisvarallisuuden ja suuryritysten siirtämistä pilkkahinnalla kansainvälisille suuryrityksille, kansan kurjistamista, kansantuotteen laskua, elinajan odotteen laskua ja sosiaalisen turvaverkon tuhoamista.

Nämä ulkomaille siirtyneet, maansa pettäneet rikolliset käyttävät nyt ryöstösaalistaan vaikuttaakseen Venäjän sisäisiin asioihin ja haitatakseen presidentti Putinin työtä maan nostamiseksi jälleen jaloilleen.

Lukiessani suomalaisten kansalaisjärjestöjen julkaisuja ja niiden välittämää todellisuutta kansainvälisistä asioista olen yllättynyt niiden Venäjä-vihamielisyydestä ja täydellisestä tietämättömyydestä edes Eurooppaa koskevista prosesseista.

Jugoslavian hajotuksen olen kuvannut teoksessani Lahtari, Punikki ja Teurastaja. Jotta Yhdysvallat NATO-maiden mutta myös Suomen tukemana pystyi tuhoamaan maan, se edellytti serbien demonisoimista. Nuo toisen maailmansodan holokaustin uhrit demonisoitiin ja tuhottiin toistamiseen, koska propaganda piti sitä oikeana. Jugoslavian osavaltiot putosivat USA:n ja NATO:n toimien seurauksena maailmantilaston 24:ltä sijalta kehitysmaiden tasolle.

George H. W. Bush tavoitteli myös kommunistijohtoisen Kiinan tuhoamista. Hän oli ollut USA:n lähettiläänä Kiinassa. Opiskelijamielenosoitukset olivat CIA:n kehittämiä.

Suomen valtioneuvoston ja Mediapoolin yhteistyö on saumatonta. Valtioneuvoston jäsenet eivät kerro kansainvälisistä tapahtumista rehellisesti koska he ovat NATO-maiden ryöstöpyrkimysten takana.

Suomen pankin pääjohtaja Erkki Liikanen varmuudella tiesi, että Kreikalle muiden maiden myöntämät "lainat" menivät suoraan Kreikan niitä näkemättä, Ranskan ja Saksan pankkien velkojen maksamiseen. Stubbin hallitus varmuudella tiesi USA:n, CIA:n ja EU:n osallisuudesta Ukrainan väkivaltaiseen vallankaappaukseen. Suomen laajentumiskomissaari, myöhemmin talouskomissaari Olli Rehn tiesi varmuudella, että hänen vastuullaan valmisteltu Ukrainan

EU-lähentymissopimus oli ristiriidassa Ukrainan syvän riippuvuuden kanssa Venäjästä. EU-myönteinen presidentti Janukovits totesi syksyllä 2013, että liittymissopimus on liian kallis, joten se on ennen aikainen. Ukrainan kansa oli NATO-liittolaisuutta vastaan, mutta EU:n lähentymissopimuksessa sotilaalliset artikkelit ovat ensimmäisiä.

Mediapooli on välittänyt Suomen kansalle paikkansa pitämätöntä tietoa Ukrainan vallankaappauksesta. Olen yksityiskohtaisesti kuvannut tapahtumia tieteellisiin lähteisiin vedoten vuosien 2013-2014 blogeissani.

Kun tulin kahden viikon poissaolon jälkeen Suomeen keskeytin Paulon-sellokilpailun katsomisen seuratakseni mitä NATO/Mediapooli näyttää Saudi-Arabian ja Iranin suhteista Yle:n ulkolinjassa. Yle käyttää runsaasti BBC:n dokumentteja, jotka useimmiten heijastelevat Iso-Britannian ulkopoliittista linjaa.

Ohjelma oli tilkkutäkki totuuksia ja puolitotuuksia mutta vaikutelmaksi annettiin jonkinlaista tieteellisyyttä. Ohjelmassa korostettiin sunnien ja shia-muslimien välistä sovittamatonta ristiriitaa sotien syinä. Öljyä ei muistaakseni mainittu.

Myös Jugoslavian hajottamissodissa Mediapoolin jäsenten uutisointi kuvasi vihanpidon kansanryhmien välillä sotien syynä. Kuitenkin CIA:n kellonsoittaja Robert Baer on kuvannut kuinka hänellä oli jo 1990 miljoonia dollareita käytössään kansallisten vastakkainasettelujen voimistamiseksi Sarajevossa. CIA:n edustajat kirjoittivat valmiita uutisia Sarajevon TV-asetmille, joita uutistenlukija luki tietämättä lähdeä.

Sodan lopputuloksena oli Bosnian NATO-miehitys ja USA:n valtava sotilas-tukikohta Bondsteel Kosovossa, joka rakennettiin laittomasti miehitetyle Serbian maaperälle.

Tosiasiassa Yhdysvaltojen ryöstösotien keskeisinä perusteina on halu saada haltuunsa kaikki maailman raaka-ainevarat sekä niiden kuljetusreitit joko korruptiolla tai sodalla. Syyrian sodan lähtökohtana oli Iranin, Irakin ja Syyrian suunnittelema öljynkuljetusreitti, jota Saudi-Arabia ja Yhdysvallat ei voinut sallia.

Mediapooli esittää uskollisesti Syyrian sodan alkulähteenä mielenosoitusten väkivaltaista tukahduttamista. En ole nähnyt yhtäkään uutista, jossa Mediapooli olisi kertonut Syyrian olevan sekulaarinen maa, jossa henkilökortissa ei mainita uskonnosta mitään. Parlamentissa on useita puolueita, myös sosialistisia ja kommunistisia. Syyria on Lähi-Idän demokraattisin maa, joka on ottanut vastaan yli 1,5 miljoonaa USA:n Irakin sodan pakolaista sekä 0,5 miljoonaa palestiinalaista.

Suomen kansa saatetaan valtioneuvoston, Mediapoolin ja NATO:n hybridikekukseen yhteistyön seurauksena mielentilaan, jossa vallitsee suuri epätietoisuus siitä, mihin tällä informaatiosodalla pyritään. Yhtäkkiä Suomen maaperällä on NATO-joukkoja yhteistyössä suomalaisten sotilaiden kanssa antamassa "varoitussignaalia" Venäjälle. Valtavaa sotaharjoitusta on edeltänyt Airiston merkillinen satojen poliisien operaatio rahanpesun tutkimiseksi.

USA:n presidentin ja Venäjän korruptoituneiden oligarkkien suorittaessa rahanpesua Lännen veroparatiiseissa Venäjän valtiolta ja kommunistiselta puolueelta varastetuilla rahoilla, Suomen valtiojohto ja media olivat hiljaa. Sama hiljaisuus vallitsi USA:n ja NATO:n ryöstöretkien suhteen Irakissa, Afganistanissa, Libyassa, Syyriassa, Egyptissä, Tunisiassa, Tsetseniassa, Kroatiaassa, Bosniassa, Serbiassa, Kosovossa ja Ukrainassa. Ranska, Saksa ja Iso-Britannia ovat tukeneet neo-natseja ja jihadisteja yhdessä USA:n ja NATO:n kanssa. Suomalaisillekin diplomaateille on ollut hyötyä yhteistyöstä.

Huoltovarmuuskeskus, Mediapooli ja NATO pitävät suomalaiset tietämättöminä tai syöttävät paikkansapitämättömiä tietoja. Tätä disinformaatiota perustellaan kansallisella turvallisuudella.

Avainsanat:

- mediapooli,
- huoltovarmuus,
- VIA/SAT,
- aivopesu,
- NATO

Kari Huhdan analyysi NATO-harjoituksesta Helsingin Sanomissa

- Tiistai 30.10.2018 klo 19:12
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Tunsin sääliä ja myötäelämistä toimittaja Kari Huhtaa kohtaan, joka tämän päivän Helsingin Sanomissa kuvasi NATO:n sotaharjoitusta ja sen merkitystä Suomen liittoutumattomuudelle.

Hän toteaa: “Tiivistyvä yhteistyö ei silti vie Suomea vaivihkaa NATO-jäsenyyteen – Natoon ei edes voi liittyä salaa”.

Kuitenkin seuraavassa kappaleessa hän vetoaa Ruotsin entiseen ulkoministeriin Carl Bildtiin. “Skandinaavisen liittoutumattomuuden loppu” on Bildt otsikoinut.

Huhta liittää Bildtin lausuman muihinkin tosin nimettömiin arvioihin: " Suomen ja Ruotsin puolustusyhteistyön verkostot muistuttavat jo hyvin paljon sotilaallista liittoutumista“.

Carl Bildthän on tunnettu NATO:n palvelija ja propagandisti. Jo Jugoslavian hajottamisen yhteydessä USA nimitti juuri hänet NATO:n miehittämän Bosnian “High commisioneriksi” eli eräänlaiseksi kaikkivaltiaaksi. Hänen lausuntojaan voi tulkita tätä taustaa vasten.

Kari Huhdan artikkeli ja analyysi ovat täynnä toiveikkuutta ja intoa. Hän on etunojassa NATO-jäsenyyden suhteen, missä asennossa tosin hänen Mediapooliin kuuluva työnantajansa Sanoma OY on ollut jo kauan. Eihän Huhta muulla tavalla voisi kirjoittaakaan. Siitä säälin tunteeni nousee.

Jotta Huhta voisi esittää NATO:n harjoituksen myönteisenä eikä pelkästään aseteollisuutta ja militarismia palvelevana uhona, hänen on esitettävä syy miksi Venäjälle on tällä harjoituksella näytettävä voimaa.

“Asetelma muuttui perusteellisesti vuoden 2014 keväällä. Suomen osallistumista NATO:n harjoituksiin ei ole sen jälkeen selitetty pelkällä kriisinhallinnalla.”

“Venäjä oli ottanut Krimin Ukrainalta itselleen ja ryhtynyt johtamaan sotatoimia Itä-Ukrainassa. NATO vastasi ottamalla jäsenmaidensa keskinäisen puolustuskyvyn taas päätehtäväkseen, ja siitä tuli myös NATOn harjoitusten päätehtävä. Kriisinhallinta jatkui muun muassa Afganistanissa mutta jäi taustalle.”

Jopas jotakin.

“Venäjän ja lännen suhteet tulehtuivat myös Itämeren alueella. Ruotsi ja Suomi ryhtyivät tosissaan tiivistämään puolustusyhteistyötään.”

Blogini lukijat muistanevat, että mainitsin äskettäin kuinka Ukrainan vallankaappauksista suunniteltiin myös EU:n toimihenkilöiden, Yhdysvaltojen edustajien Clintoneiden, Summersien, Mc Cainien, Victoria Nulandin, puolalaisten, georgialaisten, Ukrainan oligarkkien ja presidentin (niin Janukovitsin kuin nykyisen

Poroshenkon) ja lukuisien muiden kanssa jo syksyllä 2013 Krimin Jaltalla pidetyssä kokouksessa. Suuren euforian vallitessa, kertoi The Economist lehti.

Mc Cain ja Victoria Nuland nähtiin natsien ja äärioikeiston kanssa vaikuttamassa tapahtumien kulkuun.

CIA, Stratfor ja Otpor olivat 5 miljardin US -dollarin panoksella vaikuttaneet kansalaisjärjestöihin mielenosoitusten aikaansaamiseksi. Tarkka-ampujia oli palkattu ulkomailta mm Georgiasta (oman ilmoituksensa mukaan). Ukrainassa vallitsi vallankaappauksen aikana ja jälkeen anarkia, joka uhkasi juutalaisia, alueiden puolueen kannattajia, kommunisteja, venäjää puhuvia jne.

Vallankaappauksesta on erinomainen 70 sivua käsittävä Ivan Katchanovskin Ph. D., tutkimus raportti "The Sniper's Massacre on the Maidan in Ukraine. School of Political Studies University of Ottawa.

Kari Huhta joutuu Mediapooliin ja NATO:n siviilipropagandan kanssa yhteistyötä tekevän työnantajan palkkaamana valehtelemaan siitä mitä Ukrainassa todella tapahtui.

Kun EU, USA ja NATO ovat asianosaisia Ukrainan tapahtumissa, koko länsi-media ja poliittinen eliitti ovat joutuneet muuntamaan totuutta tapahtumien kulusta. Tapahtumat olivat väkivaltaisia ja aiheuttivat yli 100 henkilön kuoleman. Ne on hyvin kuvattu Katachanovskin tutkimuksessa.

Venäjä tuki Krimin pääosin venäjänkielisiä, uhanalaisessa asemassa olevia asukkaita tarjoten heille mahdollisuuden turvaan. Krim oli autonominen alue, joka jo Neuvostoliiton hajoamisesta lähtien 1990-luvulla oli halunnut liittyä Venäjään. Venäjä tarjosi rauhanomaiset puitteet vaalien järjestämiseksi, joilla määritettäisiin Krimin tuleva asema. Tätä Venäjän rauhanomaista toimintaa Kari Huhta ei pysty tekemään tyhjäksi. Venäjä ei ole suorittanut vallankaappauksia eikä voisi kuvitellakaan, että se alentuisi länsimaiden tapaan tukemaan natseja tai jihadistieja. USA ja EU:n NATO-maat osoittivat vihamielisyytensä Venäjää kohtaan, koska tämä ei luopunut sotilastukikohdastaan Krimillä NATO:n hyväksi eikä sallinut Krimin asukkaiden altistamista natsien väkivallalle.

Kari Huhdan epämääräinen väite Venäjän ryhtymisestä johtamaan Itä-Ukrainan sotaa ei myöskään pidä paikkaansa. ETYJ on osoittanut tämän.

Sen sijaan Ukrainan vallankaappaus hallitus julisti Itä-Ukrainan asukkaille "terrorismin vastaisen sodan" kutsuen siis vallankaappausta laittomana pitäviä ja sen valtaan alistumaan haluamattomia kansalaisiaan terroristeiksi.

Venäjä on tarjonnut turvan lähes miljoonalle Ukrainasta paenneelle. Samoin Venäjä ja Kiina tarjosivat mittavaa taloudellista tukea Ukrainalle vuonna 2013 presidentti Janukovitsin todetessa, että Ukrainalla ei ole varaa lähentymissopimukseen EU:n kanssa.

Afganistanissa on sota eikä Suomi ole siellä suorittamassa kriisinhallintaa, kuten Huhta väittää, vaan sotimassa. Yhdysvallat aloitti Afganistanin sodan vuonna 2001 täysin laittomasti. Mikä maa on asettanut talouspakotteita kansainvälisiä

lakeja jatkuvasti rikkovalle Yhdysvalloille? Ei kukaan. Sota aloitettiin Yhdysvaltojen aikaisemmin Bosnian ja Kosovon sotien aikana tukemien terroristien suorittessa WTO-torneihin kohdistetut hyökkäykset. Samat terroristit, joita sekä Osama bin Laden että presidentti Bill Clinton rahoittivat 1990-luvulla.

Mediapooliin ja NATOon sidottujen lehtien, Yle:n, MTV:n ja monien kustannustalojen on lojaalisuudesta NATOa kohtaan muunnettava totuutta. He kuitenkin esittelevät itsensä “vastuullisena mediana”. Kuinka ne kehtaavat?

Traagisinta asiassa se, että maamme ulkopoliittinen johto on täysin sitoutunut Mediapoolin ja NATO:n propagandatoimiston viitekehykseen. Presidentti Niinistö on kieltänyt kannattavansa NATO:on liittymistä, mutta käytännössä hän on lähentänyt Suomea Venäjän saartoa rakentavan NATO:n kanssa niin, että valtalehden toimittaja ei enää tiedä onko Suomi NATO:ssa vai ei.

Eduskunnan ja kansan selän takana vuonna 2014 tehty NATO:n isäntämaasopimus sitoo Suomen NATOon lähemmäs kuin mitä kansan kielteinen NATO-kanta edellyttäisi.

Tasavallan presidentti ei ole ilmaissut tietävänsä, mitä Ukrainassa vallankaappauksen aikana ja sen jälkeen tapahtui. Hän ei myöskään ole juristina kyennyt perustelemaan, miksi Suomesta karkoitettiin venäläinen diplomaatti.

Solidaarisuuden EU:ta tai NATO:a kohtaan ei pitäisi edellyttää länsimaiden valheellisella pohjalla oleviin päätöksiin sitoutumiseen vaan pitäytymiseen tosiasioihin ja edes arkijärkeen. Tämä koskee niin “vastuullisen median” toimittajia kuin tasavallan presidettiä.

Avainsanat:

- Kari Huhta,
- Helsingin Sanomat,
- NATO:n sotaharjoitus,
- vastuullinen media

Pekka Haavisto, NATO:lle mieluinen puheenjohtaja

Tiistai 6.11.2018 klo 11:23 - Pirkko urpeinen-Saari

Suomessa on joukko poliitikkoja, virkamiehiä ja asiantuntijoita, jotka voi helposti tunnistaa yksilöiksi, jotka tarjoavat palveluksia USA/NATO:lle.

Tutkittuani perinpohjaisesti Jugoslavian erittäin hyvin suunniteltua ja väkivaltaisesti toteutettua hajottamista ja sotilaallista haltuunottoa kohtaan yllättävän paljon siihen osallistuneita suomalaisia toimijoita.

Olen tuonut esiin Yhdysvaltojen presidentti George H. W. Bushin yhdessä George Sorosin ja Harvardin talousasiantuntijoiden kanssa CIA:n sekä muiden “valedemokratiaorganisaatioiden” avulla suorittamat Puolan, Neuvostoliiton, Jugoslavian ja Kiinan hajottamiset/hajottamisyritykset. Bushin työtä jatkoi presidentti Clinton, jonka työkaluihin kuuluivat myös talouspakotteiden ohella pommitukset.

Näistä projekteista Suomen media, nykyisin voi sanoa NATO:n kanssa tiiviissä yhteistyössä toimiva Mediapooli, ei ole puhunut tai esittänyt mitään. Tämän peittelyn tehostamiseksi Suomen media on täysin rinnoin osallistunut Jugoslavian kohdalla hajottamista vastustaneiden serbien demonisointiin, koska muutoin USA/NATO:n sotilaallista haltuunottoa ei olisi voitu perustella kansalaisille. Jugoslavian laitton hajottaminen on esitelty kunniakkaana hankeena.

Olen aikaisemmin kuvannut oikeushammaslääkäri Helena Rannan toimintaa Saksan ulkoministeriön käskyjä noudattavana, NATO:n laittomat pommitukset mahdollistaneena henkilönä. Saksan ja Suomen ulkoministeriöitä ei vaivannut se, että serbit ovat juutalaisten tavoin holokaustin uhreja. Jugoslavian hajottamissodalla tuhottiin noiden uhrien turvakseen rakentama maa ja siirrettiin kukoistava, 24 sijalla maailmantilastossa oleva kansa kehitysmaaluokkaan.

Jugoslavian presidentti Milosevicin vaimon äiti muun muassa oli teloitettu natsien toimesta. Bosnian armeijan päällikön kenraali Mladicin isä vuorostaan oli kuollut natseja vastaan taistellessaan saksalaisten lentopommin sirpaleesta.

Toinen serbien demonisoinnissa kunnostautunut suomalainen poliitikko on Elisabeth Rehn. Hänet tunnetaan NATO:n hävittäjähankintoja markkinoineena puolustusministerinä. Helena Rannan tavoin Rehn on useiden TV-ohjelmien ja haastattelujen avulla jatkanut sodan jälkeen serbien demonisointiin pyrkivää NATO-propagandaa. Erityisesti yhdysvaltalaisen kenraalin johtaman, kroaatiarmeijan suorittaman serbien kansanmurhan ja sen yhteydessä 250 000 serbin etniseksi puhdistukseksi Kroatian Krajinaasta suoritettua Operaatio myrskyn peittelemiseksi keksitty, Srebrenican kansanmurha-teema on ollut lukuisia kertoja Elisabeth Rehnin TV-ohjelmien aiheena.

Martti Ahtisaari toimi koko Jugoslavian hajottamisen ajan Yhdysvaltojen ja erityisesti siitä hyötymään pyrkivän George Sorosin kumppania. Yhdysvaltojen tavoittellessa koko Jugoslavian miehitystä Ahtisaari toimi “lujana” neuvottelijana

ja presidentti Milosevicin grillaajana. Yhteisenä tavoitteena oli sotilastukikohdan aikaansaaminen Serbian alueelle Kosovoon.

Pekka Haavisto vuorostaan käyskenteli Jugoslavian maaperällä geiger-mittarin kanssa mittaamassa radioaktiivisuutta, jota hän ei löytänyt, siitä huolimatta, että USA oli pommittanut Bosniaa ja Serbiaa uraanipommeilla. Mittaaminen oli vain näytelmää, sillä NATO ei ollut ilmoittanut millä alueilla se oli käyttänyt uraanipommeja. Propaganda saatiin kuitenkin hoidettua. Ei vaaraa! Radioaktiivisuutta ei ole. Tehtävä suoritettu.

Mittaustuloksista huolimatta syöpään sairastavuus on noussut tietyillä pommiteuilla alueilla.

Pekka Haavisto oli ainoa presidenttiehdokas, joka epäili venäläisten vaikuttaneen presidentin vaaleihin. Hänen ”botti”-löytönsä tiedotettiin ”Mediapoolissa” laajasti. Tosiasiassa näyttäisi siltä, että USA/NATO:n vaikutus oli monin verroin suurempi. Harvardin Venäjän-hybridisotaan valmennetut toimittajat eivät uskaltaneet kysyä presidenttiehdokkailta isäntämaasopimuksesta muuta kuin väkinäisesti viimeisessä vaalitentissä.

Pekka Haaviston valinta johtamaan vihreiden eduskuntavaalikampajaa tullee varmistamaan sen, että Mediapooli ja USA/NATO:n Helsingin hybridikeskus voivat hengähtää ja luottavaisesti jatkaa kuten ennenkin. Valtioneuvosto tulee loppuajan koordinoimaan tiedotusta Mediapoolin kanssa niin, että kansallisen turvallisuuden nimissä mitään poikkipuolista ei tulla käsittelemään suhteessa USA:n ja NATO:n väkivaltaan. Syntipukit löydetään Venäjältä, Kiinasta, Syyrian hallinnosta ja Iranista. NATO/EU saa jatkaa mediapimennossa kumpanuuttaan USA:n neokonservatiivien kanssa. Totuudesta USA/CIA/EU:n väkivaltaisesta vallankaappauksesta Ukrainassa vaietaan. Neljä vuotta jatkunut valtioneuvoston mantra on voimissaan.

On mielenkiintoista havaita, miten kulttuurieliitti ja sen taustalla oleva pääoma nostaa juuri näitä NATO:n lähettiläitä esiin ja ikäänkuin normalisoi heidän ajattelunsa. Elisabeth Rehn päätti kirjallisuuden Finlandia-palkinnosta, Helena Ranta arkkitehtuurin Finlandiasta, Martti Ahtisaari ja Pekka Haavisto nostetaan esiin kun puhutaan rauhasta.

Elämme Orwellin kuvaamassa maailmassa vaikka atomisotaa ei ole vielä käyty. Median ja valtioneuvoston mielenhallinta on johtanut kaksoisajatteluun: Sota on rauhaa, Vapaus on orjuutta, Välinpitämättömyys on voimaa.

Avainsanat:

- Orwellin aika,
- NATO-propagandan tukihenkilöt,
- Haavisto,
- Elisabeth Rehn,
- Helena Ranta,
- Martti Ahtisaari

Ulkopolitiikassa vallitsee todellisuuden kieltäminen

- Maanantai 12.11.2018 klo 11:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kieltäminen on psykiatriassa varhaisin puolustusmekanismi. Psykoosissa eli mielen hajoamisessa se on osatekijänä.

Sodan aikana ollessani kaksivuotias kipaisin naapurin tädin ruokakaapille, jossa tiesin olevan sen ajan herkkua, palasokeria. “Ei oo oo koo kokerii” totesin paikalle saapuneelle tädille puristaen herkkua kourissani selkäni takana.

Tällaista kaksivuotiaalla vielä toimivaa väitettä ei uskoisi havaittavan tämän päivän ulkopoliitikassa.

Eesti ei myönnä tappaneensa kaikkia maansa juutalaisia ja julistautuneensa juutalaisista vapaaksi maaksi, ehkä jopa ensimmäisenä. Eesti ei myöskään myönnä liittyneensä Neuvostoliittoon parlamentin päätöksellä.

Suomi ei myönnä toimineensa natsi-Saksan liittolaisena ja Mannerheimin määränneen luokittelun jälkeen kaikki vangitsemansa Venäjän armeijan juutalaiset luovutettavaksi tietäen, että heidät teloitettaisiin välittömästi.

Suomi ei myönnä, että se ei ollut demokratia ennen vuotta 1945. Vasta Neuvostoliiton voitto toisessa maailmansodassa tarjosi meille mahdollisuuden järjestää ensimmäiset kuta kuinkin demokraattiset vaalit, jossa lähes kaikilla oli äänioikeus. IKL oli lakkautettu.

Tämä kieltämisdefenssi/puolustusmekanismi estää näkemästä todellisuutta ja puhumasta siitä.

Länsimaat, joihin Suomi vannoo kuuluvansa, eivät myönnä toisen maailmansodan jälkeisiä hirmutekojaan. Viimeisten kolmen vuosikymmenen aika on ongelmallisin. Sosialististen maiden ryöstö Yhdysvaltojen presidentti George H. W. Bushin, entisen CIA:n johtajan toimesta on suomalaisessa tiedotuksessa valkoinen alue. Ryöstöillä hankituilla varoilla Bush, Soros ja Harvardin pojat korruptoivat poliitikkoja sekä kansalaisjärjestöjä esittäen rahoituksen tulevan “demokratia- ja rauhanjärjestöiltä”.

Ensimmäisen ja toisen maailmansodan tavoin entisten siirtomaavaltojen Saksan, Ranskan ja Iso-Britannian motiivina on ahneus. Ryöstö suoritetaan USA:n rinnalla yhteistyössä korruptoitavien kohdemaiden poliitikkojen kanssa. Ryöstettävät maat vajoavat operaation jälkeen kehitysmaiden tasolle, mutta yritykset, osakkeet, tiedotusvälineet, hotellit, vakuutuslaitokset, pankit ovat näiden “länsimaisia arvoja” edustavien ryöstäjien hallussa. Korruptoituneita poliitikkoja motivoidaan pääsyllä korruptoitijien joukkoon – EU:hun. EU-jäsenyydellä kiristetään ryöstetyistä maista vielä pari viimeistä sotilaallista liittoutumisen päätöstä.

Olen seurannut suomalaisten korruptoitumista Jugoslavian hajottamissodista lähtien. Näky on surullinen.

Suomalainen vapaiden kansalaisjärjestöjen, vapaan median ja taiteen kenttä on kadonnut. Valtionavut ovat pienentyneet ja kansainvälistä työtä tekevien järjestöjen alttius korruptiolle on kasvanut. Havahduin tähän Lääkärien sosiaalinen vastuu yhdistyksen kohdalla. Luin järjestön, johon itsekin kuuluin, lehden pääkirjoituksen Ukrainasta. Asiaa itsekin tutkineena oli äimistynyt. Kysyin puolitoista vuotta sitten puheenjohtajilta, miksi hän kirjoitti niin, hän, aivan järkevä kollega sanoi ilme kiristyen, “en voi puhua siitä”.

Kun suomalaiset poliitikot Sauli Niinistö, Olli Rehn, Erkki Liikanen, Martti Ahtisaari, Juha Sipilä, ynnä muut eivät voi kertoa työnsä puolesta hyvin tietämiään tosiasioita esimerkiksi Ukrainasta, kyseessä on kieltäminen. Pelkästään uutiskuvia kertaamalla vuosilta 2013-2014 saa kirkkaasti selville, kuka suoritti väkivaltaisen vallankaappauksen jossa 100 ihmistä, suuri osa poliiseja kuoli. On täysin selvillä, että Ukrainan laitton hallitus julisti “terrorismin vastaisen sodan” oman maansa asukkaille. Kaikille on uutiskuvista selvää, että Saksan liittokansleri ja Ranskan presidentti sitoutuivat Minskin 2 sopimukseen, jossa edellytettiin neuvottelujen aloittamista osapuolten välillä ja laajempaa autonomiaa Itä-Ukrainaan.

Kyse on isommista asioista kuin Ukraina. Saksan ja USA:n edustajat ovat valmisteelleet muslimiveljeskunnalle (joka ajaa jihadismia) valtaa vallan vaihdoksen toteuduttua Syyriassa. Asiat valmistellaan suppeissa piireissä ja laajalle yleisölle, samojen värivallankumousta valmistelevien valtioiden median avulla annetaan kuva altruistisista (tosin öljyä rakastavista) aina oikean polella olevista maista. (USA, Ranska, Iso-Britannia ja Saksa). Ranska ja Italia kisaavat siitä, kuka saa haltuunsa Libyan ryöstön jälkeen länsimaille heruvan öljyn. Mikä ryhmä pitäisi nostaa valtaan, jota oma tarve tulisi tyydytettyä?

Siten median avulla annetaan kuva, että sokeripaloja ei ollut minun kourissani. En edes ollut menossa tädin kaapille.

Avainsanat:

- kieltäminen puolustusmekanismina,
- todellisuudentaju,
- ulkopoliitiikka,
- juutalaisista vapaa maa

Kiristystä ja keppiä. Näin USA/EU-propaganda toimii

- Maanantai 19.11.2018 klo 12:56
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Saksa on ollut sotilaallisesti miehitetty maa toisesta maailmansodasta lähtien. Viime viikkoina tähän tuskastunut Gerhard Schroeder on läksyttänyt USA:n suurlähettilästä. Schroedrin mukaan suurlähettiläs suhtautuu Saksaan kuin alusmaahansa eikä kuten itsenäiseen valtioon.

Olen aikaisemmissa blogeissani kuvannut CIA:n entisen päällikön, presidentti Reaganin varapresidentin ja myöhemmin presidentiksi valitun George H. W. Bushin toimia sosialististen maiden - Puolan, Neuvostoliiton, Jugoslavian ja Kiinan haavoittamiseksi, taloudellisen infrastruktuurin ja kansallisvarallisuuden ryöstämiseksi sekä lopulta Jugoslavian pommittamiseen turvautumiseksi yhteistyössä presidentti Clintonin kanssa.

Olen itse tutkinut ja teoksessani Lahtari, Punikki ja Teurastaja kuvannut Jugoslavian hajottamisen alkuvaiheita.

Korruptio ja propaganda ovat elimellisiä osatekijöitä USA:n ja EU:n lähtiessä ottamaan haltuunsa uusia alueita. Ennen Jugoslavian sodan alkusoittoa CIA:n entinen virkailija Robert Baer kuvasi kuinka hänellä jo vuonna 1990 oli miljoonia käytettävissään poliitikkojen lahjomiseen ja eripurin lietsomiseen toisen maailmansodan kokeneiden ryhmien kesken.

Jo presidentti Reagan oli ottanut tavoitteekseen Jugoslavian hajottamisen. Tavoitteena oli Balkanin sotilaallinen haltuunotto sekä öljynkuljetus- ja huumeidenkuljetusreittien valvonta.

Serbien kohtalo on avainesimerkki siitä, mitä itsenäinen ajattelu, perustuslakien kunnioittaminen ja kansalaisoikeuksien puolustaminen maksaa silloin, kun kansakunnan itsenäisyys ei palvele USA:n ja EU:n tavoitteita.

Kysyin hiljattain ystävältäni, mikä ryhmä hänen mielestään oli Jugoslavian sodassa "pahis"? –Serbit, hän vastasi epäröimättä. – Tiesitkö että serbit olivat holokaustin uhreja ja kuolivat keskitysleireissä kuten juutalaisetkin? –En tiennyt.

Jotta Jugoslavia saatiin sodan partaalle ja hajotusprosessi käyntiin, ehjän Jugoslavian puolustajat, jotka olivat keskitysleirien kauhujen jälkeen kokeneet valtion turvakseen, oli demonisoitava.

EU-Saksa johti eurooppalaista Jugoslavian hajotusprosessia aseistaen ja tukien Kroatian neo-natseja. Presidentti Clinton vuorostaan tuki sekä Bosniaan tuotettuja jihadistieja että Kroatiassa ja Bosniassa taistelevia Yhdysvaltojen koulutettamia neo-natseja. Muut tärkeät jihadistien tukijat olivat Osama bin Laden sekä Third World Relief Agency.

Serbien demonisointia johti yhdysvaltalaiset albaani- ja kroaattilobbausfirmat työvälineenään markkinointitoimisto Ruder-Finn.

Valtamedia ei kirjoittanut mitään Yhdysvaltojen ja Saksan, Ranskan ja Iso-Britannian osuudesta Bosnian sodassa. Heidän tukensa Bosnian sodan ryhmille ja Kosovon albaanimafialle jäi pimentoon. Sen sijaan Ruder-Finn jakoi 400:lle avaintoimittajalle suurvaltojen doktriinin mukaista tietoa. Kukaan ei kirjoittanut Bosnian sodan aikana suoritetusta Neuvostoliitto/Venäjän ryöstöstä, Puolan solidaarisuuden korruptiosta tai Tianmenin aukion mielenosoitus-provokaatiosta.

Serbit eivät pommitusten uhan allakaan suostuneet maansa miehitykseen. He puolustivat perustuslakiaan ja kaikkien kansanryhmien tasaveroista asemaa Jugoslaviassa (Serbia/Montenegrossa).

Tällaisesta uppiniskaisuudesta USA/NATO-EU rankaisi uraanipommeilla. Kuten toisen maailmansodan aikana, Belgradia pommitettiin jatkuvasti. Presidentin virka-asuntoon yritettiin osua.

Natsit olivat epäonnistuneet serbien nöyryyttämisessä, eikä NATO/EU onnistunut sen paremmin siitä huolimatta, että maahan oli kohdistettu hirviömäiset talouspakotteet ja pommit räjähtelivät kautta Serbian yötä päivää.

USA/NATO-EU joutui alistumaan siihen, että koko Serbian miehitys ei tule onnistumaan. Sen sijaan YK päätti rauhansopimuksessa, että Serbian maakunta Kosovo tulee tilapäisesti YK/NATO-miehityksen alaiseksi, minkä miehityksen aikana kansanryhmien suhteet tulee järjestää rakentavasti.

YK/NATO-miehitys johti serbeihin kohdistuviin vainoihin. Sotilaiden valvovan silmän alla 150 usein keskiajalta peräisin olevaa serbien ortodoksikirkkoa ja luostaria tuhottiin albaanien juhliessa ympärillä. Ketään ei saatettu vastuuseen tuhosta ja murhista.

Yhdysvallat oli alun alkaen päättänyt rakentaa valtavan sotilastukikohdan Kosovoon Serbian alueelle. USA/NATO-EU:lle mielivalta ja kansainvälisten lakien rikkominen on arkipäivää. Serbeihin kohdistuva terrori sopi propagandaan, jota oli levitetty niin Yhdysvalloissa kuin Euroopassa. Nythän serbit “saivat ansionsa mukaan”.

Suomen presidentti Ahtisaari johti Kosovon “itsenäistymiseen” johtavia neuvotteluja. YK:n hallinnon alainen Serbian maakunta “itsenäistettiin” parlamentin kaltaisen, kaikkea laillista valtaa vailla olevan ihmisjoukon toimesta, jonka kansainväinen rikostuomioistuin ICJ katsoi toimineen yksityishenkilöinä, koska jos he olisivat toimineet jonakin virallisena elimenä, päätös olisi ollut YK:n päätöslauselman vastainen.

Samaan aikaan kun serbien fyysinen vaino Kosovossa jatkui, Kosovon infrastruktuurin ryöstö kansainvälisille sijoittajille lähti vauhtiin.

Mitään tällaista mandaattia YK:n virkamiehille ei ollut annettu. Serbian valtion omaisuutta alettiin ryöstää kuten Venäjän, Puolan ja Jugoslavian muiden jäännösvaltioiden kohdalla oli asianlaita. Serbian maakuntaa käsiteltiin kaikkien kansainvälisten normien vastaisesti. Mutta näinhän oli toimittu Venäjän, Puolan

ryöstöissä ja Kiinan destabilointiyrityksessä. Ryöstö muuttuu lailliseksi kun sen tekevät Yhdysvallat ja sen NATO-liittolaiset.

Serbia ei ole alistunut siihen, että USA ja osa EU-maistakin on tunnustanut Kosovon itsenäisyyden. Se pitää maakuntansa halunottoa ryöstönä ja laittomana. Sitä se onkin, sillä YK:n rauhaan päätynyttä päätöslauselmaa 1244 ei ole koskaan purettu eikä mitätöity.

EU-maat painostavat ja kiristävät Serbiaa alistumaan Kosovon itsenäisyyden tunnustamiseen. Serbian luontainen ystävämaa on Venäjä. Venäjä loi Serbialle mahdollisuuden itsenäisyyteen vuonna 1878 sotimalla Turkia vastaan. Myös Suomen kaarti sallistui tähän sotaan osana Venäjän armeijaa. Venäjää ja Serbiaa yhdistää myös yhteinen ortodoksinen uskonto.

EU ja Yhdysvallat yrittävät kiristää Serbiaa kaupan esteillä. Venäjälle asetetut talouspakotteet estävät kaupan EU-maiden läpi.

EU haluaa kiristää Serbiaa EU-jäsenyydellä. Ellei Serbia hyväksy maakuntansa ryöstöä, se ei pääse EU:n jäseneksi. EU kohtelee Serbiaa kuten objektia, ei kuten itsenäistä subjektia.

EU:n entisten siirtomaavaltujen ylemmydentuntoista asennetta osoittivat myös ensimmäisen maailmansodan muistojuhlan tapahtumat. Ensimmäisessä maailmansodassa Serbia oli maa, jolla oli suurimmat siviili- ja sotilastappiot, yli miljoona kuollutta.

Presidentti Macron järjesti Pariisissa suuret juhlallisuudet kunnioittaakseen sodan uhreja. Serbian presidentti oli kuitenkin sijoitettu syrjään sivukorokkeelle, kun taas ”mafia-valtio” Kosovo, Serbian maakunta, oli pääkorokkeella muiden ”suurvaltojen” rinnalla.

Elinkaupasta ja äärimmäisen väkivaltaisesta huumekartellin johtamisesta epäiltyä Kosovon presidenttiä ei ole saatu vastaamaan teoistaan. Monet todistajat on jo tapettu ja uusista identiteeteistä huolimatta moni ei uskalla tulla todistamaan Hashim Thacian vastaan.

Kosovon elinkauppaa ja muita Kosovon albaanien suorittamia rikoksia tutkimaan on pystytetty Kosovo specialists Chamber- oikeusistuin. Yhdysvaltalaiset nimittävät tuomarit. EU maksaa kustannukset. Tuomarit eroavat tai erotetaan toinen toisensa jälkeen. Tuomioistuin ei ole ottanut käynnistyäkseen.

Suomen NATO:oon sitoutuneen valtamedian varassa jää vaille kaikkea oleellista tietoa maailmasta. USA/NATO-EU propaganda yritetään saada määrällisesti niin suureksi, että aivokapasitettia ei riitä muuhun. Propaganda ujutetaan uutisten ohella pakinoihin, sarjakuviiin, lehdistä lainattuihin jne. Helsingin Sanomat on taitavin, mutta Yle katsojalukujensa puolesta myrkyllisin.

Georgian ”sodan” propaganda oli belgialaisen mainostoimiston tehtävä ja Ukrainan kriisin ”oikea kuvaus” ja presidentti Putinin demonisointi on annettu ”Hill & Knowltonin” markkinointitoimistolle. Näin meitä johdetaan.

Avainsanat:

- USA/EU-propaganda,
- kiristäminen,
- uhkailu,
- nöyryyttäminen

Suomi sallii USA:n ja NATO-EU:n sekaantumisen Suomen vaaleihin

- Sunnuntai 25.11.2018 klo 15:03
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen media on seurannut tarkalla silmällä väitettyä Venäjän vaikuttamista USA:n ja eräiden Euroopan maiden vaaleihin. Rasismia lähentelevä kritiikki Venäjää vastaan yltyi USA:n ja NATO-EU:n väkivaltaan päätyneen Ukrainan vallankaappauksen jälkeen vuonna 2014.

USA:n presidentit, CIA, eri CIA:ta pehmeämmät niin kutsutut USA:n “demokratiaa” edistävät järjestöt rahoittivat ja toteuttivat Neuvostoliiton, Puolan, Jugoslavian ja Ukrainan vallankaappaukset. Niihin liittyi kohdemaiden poliitikkojen korruptointi ja propaganda yhteiskuntajärjestelmien muuttamiseksi ja infrastruktuurin ottamiseksi ylikansallisten pääomapiirien haltuun.

USA:n ja NATO-EU:n toimien seurauksena kohdemaat taantuivat kehitysmaiden luokkaan oltuaan siihen saakka sosiaalista oikeudenmukaisuutta korostavia itsenäisiä valtioita. Orjuutta harjoittaneessa ja rasismia ylläpitäneessä Yhdysvaltojen johtoeliitissä, sosiaalinen oikeudenmukaisuus, sosialismista puhumattakaan on ollut kirosana - este ylikansalliselle kyseisten maiden kansallisvarallisuuden haltuunotolle. Yhdysvallat edesauttoi Mandelan vangitsemista ja yritti viimeiseen saakka estää rotuerottelun lopettamista myös Etelä-Afrikassa.

Ukrainan kohdalla USA:n ja NATO-EU:n propaganda ja Venäjän, erityisesti presidentti Putinin demonisointi annettiin Hill&Knowlton markkinointiyhtiön tehtäväksi.

USA:n entisen presidentin Bill Clintonin, presidentti Obaman varapresidentin Bidenin, ulkoministeri Hillary Clintonin, apulaisulkoministeri Victoria Nulandin ja koko Jaltalle syyskuussa 2013 kokoontuneen eurooppalaisen eliitin eufoorisen Ukrainan haltunottokokouksen tunnelma lässähti puoli vuotta myöhemmin, kun vallankaappaus ei onnistunutkaan täydellisesti.

Neuvostoliiton hajottamisprosessista ja Jugoslavian hajotuksen strategian ja taktiikan nähtyään Venäjä ei alistunutkaan omien turvallisuusetujensa tuhoamiseen. Se ei myöskään katsonut mahdolliseksi jättää Krimin väestöä neo-natsistisen väkivallan alaiseksi. Krimillä oli/on luonnostaan Sevastopolin tukikohdassa 20 000 venäläistä sotilasta. Siten autonomisella Krimillä sotilaiden läsnäolo oli arkea eikä kyseessä ollut “miehitys”.

Vallankaappauksen jälkeen Ukrainan hallitus oli täysin Yhdysvaltojen hallussa. Varapresidentti Biden antoi suoraan ohjeita Ukrainan parlamentissa, Radassa ja puhui pääministeri Jatsenjukiin kanssa enemmän kuin oman vaimonsa kanssa. Suuri osa ministereistä oli perustuslain vastaisesti ulkomaalaisia, valtiovarainministeri yhdysvaltalainen. Venäjän kieli, jota käytännössä kaikki ukrainalaiset osaavat, haluttiin kieltää ja vallankaappaushallitus julisti “terrorismin vastaisen

sodan” itä-ukrainalaisille, jotka pitivät vallankaappauksella synnytettyä hallitusta laittomana.

Kiovan hallitus jatkaa tätä “terrorismin vastaista sotaa” omia kansalaisiaan vastaan, kykenemättä neuvottelemaan ja lopettamaan sodan

Suomen Sipilän johtama valtioneuvosto on syyttänyt Ukrainan kriisistä Venäjää. Se ei ole suostunut tuomaan Suomen kansalle esiin tapahtumiin liittyviä tosiasioita vaikka suomalainen, Sipilän puoluetoveri Olli Rehn, oli kriisiä edeltävänä aikana EU:n laajentumiskomissaarina ja talouskomissaarina. Olli Rehn oli komissiossa vastuussa siitä, että valmistelu oli huonosti tehty, Ukrainan talouden syvää riippuvuutta Venäjästä ei ollut otettu huomioon, eikä sitä, että Ukrainan kansa ei halunnut liittyä NATO:oon. Siitä huolimatta EU:n lähentymissopimuksessa sotilaalliset artikkelit ovat ensimmäisinä ja niihin ukrainalaisten olisi tullut sitoutua.

Venäjän kyky suojata krimiläisiä ja pitää hallussaan Venäjälle ikiaikaisesti kuulunut Sevastopolin sotilastukikohta sai väkivallalla asioitaan ajamaan tottuneen USA:n ja NATO-EU:n raivon valtaan. Tilanteesta alettiin syyttää Venäjää. Peili olisi kertonut, kuka kriisin oli synnyttänyt.

Sotilaallisella väkivallalla ja talouspakotteilla valtioita alistamaan tottuneet USA ja NATO-EU ovat määränneet talouspakotteita Venäjälle, joka vuorostaan on määrännyt vastapakotteita. Venäjä-vastaista propagandaa on taitavasti voimistettu kaikkien entisten eurooppalaisten siirtomaavaltiojen tiedustelupalveluiden toimesta.

Suomen edellinen valtioneuvosto alkoi toimia Venäjän väitettyä hybridivaikuttamista vastaan. Valtioneuvosto ei sanallakaan maininnut vallankaappauksia ja muun muassa EU:n vastuuta, vaan keskittyi sen seurauksena syntyneisiin Venäjän toimiin. Irrottamalla syyn ja seuraukset, Suomen valtioneuvosto osallistui USA:n ja NATO-EU:n propagandaan täysin rinnoin.

Valtioneuvosto päätti lähettää 100 suomalaista toimittajaa ja avainhenkilöä Harvardin yliopistoon, joka on tunnettu opinahjona, josta "Harvardin pojat", sosialististen maiden vallankaappauksia johtaneet talousasiantuntijat ovat lähtöisin. Harvardissa suomalaisille on opetettu toimimista "Venäjän hybridivaikuttamista vastaan". Käytännössä tämä on merkinnyt kattavaa neo-natsistista rasismia lähentelevää Venäjä-vastaista päivittäistä propagandaa. Tältä propagandalta kukaan ei pääse pakoon.

Suomeen on perustettu "mediapooli", joka kokoaa kaikki merkittävät sanomalehdet, Yle:n ja MTV:n kollektiiviksi, joka on liitossa huoltovarmuuskeskuksen ja Helsingissä sijaitsevan USA/NATO- hybridikeskuksen kanssa. Yhdessä Harvardin koulutuksen kanssa tämä joukko muodostaa raudanlujan propagandayhteisliittymän. Yhteisliittymä on vaarallinen. Kun se yhdistyy kansalliseen turvallisuusdoktriiniin, joudutaan päättämään, että jokainen, joka ei ilmaise ajatuksiaan mediapoolin ideologian mukaisesti, on Suomelle turvallisuusuhka.

Tästä "rautapanssari-ideologiasta" johtuu muun muassa se, että suomalaiset

eivät saa totuuteen pohjautuvaa tietoa Neuvostoliiton hajottamisesta ja länteen siirretyn kansallisvarallisuuden kohtalosta, Puolan Solidaarisuuden korruptiosta, Jugoslavian sotien al Qaida-kytköksistä, Ukrainan kriisin syistä, USA:n ja NATO-EU:n tuesta jihadisteille Syyriassa.

Eduskuntavaalien ja EU-vaalien lähestyessä medipooli tulee huolehtimaan, että Yle:n, MTV:n ja sanomalehtien vaalipropaganda on yhteneväinen USA/NATO-hybridikeskuksen tavoitteiden kanssa, mistä tavoitteista ei voine erehtyä. Valtioneuvosto on osoittanut katsovansa, että hybridikeskuksen tavoitteet ovat myöskin tämän hallituksen turvallisuuspoliittiset tavoitteet.

Jos olen oikein ymmärtänyt IKL:ään ja Mäntsälän kapinaan myönteisesti suhtautuva puolustusministeri yhdessä tasavallan presidentin kanssa on sitonut armeijaa koskevilla päätöksillä Suomen syvään integraatioon USA/NATO:n kanssa. Suomen eduskunta on vastuussa kansalaisille siitä, että se ei ole käyttänyt hallussaan olevia menettelytapoja kyseenalaistaakseen isäntämaasopimuksen, lukuisat NATO-sotaharjoitukset ja kahdenväliset yhteistyösopimukset monien NATO-maiden kanssa.

Tulossa olevan vaalikampailun aikana kansalaiset joutuvat kysymään ehdokkailta, ovatko nämä halukkaita alistumaan USA/NATO-hybridikeskuksen tulkintaan maailman valtasuhteista ja erityisesti Venäjän toimista. Vai onko tavoitteena edelleen itsenäinen, itsenäiseen puolustukseen ja liittoutumattomuuteen nojaava Suomi, jolle lähin naapuri Venäjä on ystävä eikä vihollinen?

Venäjävastaisen hybridivaikuttamisen rautakehikko on jo rakennettu. Valtioneuvosto ja hybridikeskus valmistautuvat vaaleihin. Sallimmeko suomalaisina alistumisen verovarilla maksamamme YLE:n Venäjä- vastaisiin puolitotuuksiin ja vihjailuihin vai vaadimmeko edelleen oikeusvaltio-periaatteen noudattamista, jossa tosiasiat on nostettava esiin ensin ja johtopäätökset tehdään vasta sen jälkeen?

Ensimmäiseksi on avattava Ukrainaan liittyvät tosiasiat. Yle voisi aloittaa esittämällä Oliver Stonen erinomaisen Ukraina-dokumentin.

Avainsanat:

- vaalivaikuttaminen,
- Suomen vaalit,
- Sipilän hallitus,
- Mediapooli,
- hybridikeskus

George H. W. Bush oli myös tällainen

- Sunnuntai 2.12.2018 klo 12:21
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

CIA:n johtajanakin toiminut öljyalan konkari George H. W. Bush oli 8 vuoden ajan presidentti Reaganin varapresidenttinä ja tuli sitten valituksi presidentiksi yhdeksi kaudeksi 1989 - 1993.

Presidentti Reaganin aikana CIA:n toimintaa kehitettiin. Perustettiin NED, National Endowment for Democracy, jonka tehtävänä oli suorittaa CIA:lle tyypillisiä tehtäviä, mutta pehmeämmin.

Presidentti Bush sai Neuvostoliiton presidentti Gorbatsovin suostumaan Saksojen yhdistämiseen eräänlaisella liennytyksen ohjelmalla. Gorbatsoville luvattiin, että NATO ei tule siirtymään tuumaakaan itään, jos yhdistynyt Saksa voi kuulua NATOon.

Bush tuki Jeltsinin vallankaappausta ja Neuvostoliiton hajoamista muun muassa korruptoimalla Jeltsinin ja keskeiset KGB kenraalit.

George Soros ja Harvardin talousoppineet markkinoivat Jeltsinille kansallisvarallisuuden kuponkiohjelman, jolla Venäjän kansalaisia petkutettiin.

Suuryhtiöt "ostettiin" harvojen ja valittujen oligarkkien käsiin, jotka siirsivät suuren osan varoista ulkomaille. Jeffrey Sacksin ja Larry Summersin lisäksi joukkoon tuotiin myös CIA:n agentit, mm. Jonathan Hay (toteaa F. William Engdahl teoksessaan Manifest destiny ; Democracy as Cognitive Dissonance) Agentit toimivat Chubaisin ja Gaidarin yksityistämisprojektin "laillisuusvalvojina".

Talouden yksityistämisen shokkiterapia - ensin Puolassa, Jeltsinin aikana Venäjällä oli todellinen shokki kansalaisille, joilta poistui hetkessä koko sosiaalinen turvaverkko; ilmainen terveydenhuolto, koulunkäynti yliopistoon saakka, edullinen asuminen ja vuosiloma.

Bush aloitti myös Jugoslavian horjuttamisen irtisanomalla maan lainat ja edellyttämällä, että Jugoslavian osavaltioissa on järjestettävä monipuoluevaalit - mutta ei siis liittovaltiossa. Mikäli osavaltiot eroavat liittovaltiosta ja mieluisat puolueet voittavat, voivat nuo osavaltiot saada taloudellista tukea.

Presidentti Bush aloitti käytännössä myös Bosnian sodan. Liittolaisena toimi Saksa. Yhdysvaltojen tavoitteena oli Balkanin sotilaallinen miehitys ja haltuunotto. Saksa vuorostaan tavoitteli Slovenian ja Kroatian infrastruktuuria, hotelleja, pankkeja ja vakuutuslaitoksia.

Bosnian vaalien jälkeen presidentiksi oli tullut kalifaattia rakentamaan pyrkivä Alija Izetbegovic, Islamilaisen julistuksen kirjoittaja, joka oli toisen maailmansodan aikana värvännyt muslimeja Hitlerin joukkoihin. Hän ei ollut voittanut vaaleja, ne voitti Fikret Abdic, mutta tuli presidentiksi mystisesti lupauksella, että olisi virassa vain vuoden.

Bosnian edustajat olivat neuvotelleet Lissabonissa “kansainvälisen yhteisön” kätilöimän sopimuksen, jonka mukaisesti muslimeille, kroaateille ja serbeille tulisi omat autonomiset alueensa. Koska Yhdysvaltojen tavoitteena oli saada tukeva jalansija Balkanilla, Bush vaati suurlähettilästään Warren Zimmermania kehottamaan Izetbegovicia sanoutumaan irti jo allekirjoittamastaan sopimuksesta lupaamalla muslimeille edullisemman sopimuksen.

Bosnian sota syttyi koska muslimit eivät saaneet tavoitteitaan toteutetuksi neuvotteluteitse.

Bosnian islamilaisen vanhimpien neuvosto julisti fatwan, lainopillisen julistuksen, jonka sisältö oli tulkittavissa kutsuksi jihadiin eli pyhään sotaan.

Sodan päätyttyä USA:n presidentiksi oli vaihtunut Bill Clinton. Hän rahoitti niin Kroatian neo-natseja kuin Lähi-Idästä ja Afganistanista tuotettuja jihadisteja, jälkimmäisiä yhdessä Osama bin Ladenin kanssa. Yhdysvallat sai itselleen sotilaallisesti miehitetyn epäitsenäisen nukkevaltion Bosnia Hetsegovinan. 80 000 NATO-sotilasta oli osoituksena Yhdysvaltojen sotilaallisen vallan laajenemisesta Euroopassa.

George H. W. Bush pystyi osoittamaan, että sotilaallisen hegemonian laajentamiseen ei aina tarvita aseita. Joissakin tapauksissa propaganda, valedemokratiajärjestöt, ajatuspajat ja mielenosoitukset yhdistettynä taitavaan sosiaalisen median ja median käyttöön voi luoda edellytykset ryöstölle. Sillä ryöstöhän on se mitä tavoitellaan. Kohdemaan taloudelliset resurssit on otettava haltuun. Ei ole väliä vaikka kohdemaata taantuisi kehitysmaiden luokkaan. Sorokset ja kumppanit ovat jo tiessään saalis mukanaan.

Henkilökohtaisesti keskeisin saalis Bushille olivat Neuvostoliiton kultavarannot. Ryöstö oli tärkeä siksi, että kullalla Venäjä olisi voinut tukea ruplaa ja tehdä Soroksen destabilointiyritykset vaikeammiksi. Duumalle ilmoitettiin yksinkertaisesti, että kulta oli kadonnut.

Jokaiselle, joka on todella kiinnostunut siitä, mitä USA:n ja NATO-EU:n kulis-seissa tapahtuu, minkälaisista CIA:n, Mossadin ja MI6:n siivittämä röyhkeä ja rikollinen toiminta todella on ja kuinka kaukana se on meille luullotellusta demokratiasta, kannattaa hankkia F. William Engdahlin teos Manifest Destiny, Democracy as cognitive dissonance. Sen voi hankkia esimerkiksi Amazon-kirjakaupasta.

Meille suomalaisille, jotka olemme USA:n ja NATO:n hybridikeskuksen ja Mediapoolin (suomalaisten tiedotusvälineiden yhteenliittymä) sekä valtioneuvoston (huoltovarmuuskeskuksen) aivopesun kohteena, on tärkeitä hankkia tietoa tutkijoilta, joiden tiedot perustuvat tosiasioihin eivätkä propagandaan. Vain siten voimme ylläpitää itsenäistä ajattelua ja maailmankuvaa.

On selvää, että osoitamme myötäelämistä presidentti George H. W. Bushin kuoleman johdosta, mutta sen ei saa antaa meidän ummistaa silmiämme hänen johdolla tapahtuneilta hirveyksiltä.

Avainsanat:

- George H. W. Bush,
- Venäjän kansallisvarallisuuden ryöstö,
- Bosnian sodan alkuun saattaminen,
- talouspakotteilla kiristäminen

Mikä itsenäisyys?

- Torstai 6.12.2018 klo 16:16
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Pääomaliikkeiden vapauttamisen, Neuvostoliiton hajoamisen ja Suomen EU:hun liittymisen jälkeen Suomi on siirtynyt Orwellin aikaan. Siinä totuus on valhetta ja valhe totuutta.

Suppean suurpääomanomistajien joukon asettamat ehdot muovaavat Suomen valtiojohdon päätöksiä. Yhdysvallat toimii erityisesti aseellisuuden mutta myös öljyteollisuuden tarpeiden turvaajana.

Suomen hallituksen itsenäinen asema suhteessa talouden päätöksiin ja bilateraali kauppa Neuvostoliiton kanssa loivat mahdollisuuden - suomettumisväitteistä huolimatta- presidentti Kekkoselle taata Suomelle erityinen välittäjän asema kansainvälisessä politiikassa. Presidentti välitti kansalaisille esikuvan, joka puhui rohkeasti rauhan ja oikeudenmukaisuuden puolesta.

YYA-sopimuksen purkaminen, irrottautuminen Pariisin rauhansopimuksesta ja EU:hun liittyminen avasivat polun, joka johti nykyiseen orwellmaiseen tilanteeseen.

Yhdysvallat oli heti toisen maailmansodan päätyttyä suuntautunut kommunistien johtamien maiden ja kommunististen liikkeiden tuhoamiseen keinoja kaihtamatta. Sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja ammattiyhdistystoimintaa edistämään pyrkivät puolueet olivat tuhoamislistan kärjessä. Yhdysvaltojen laittomat sodat Kauko-Idässä ja Lähi-Idässä aiheuttivat kymmenien miljoonien ihmishenkien menetykset.

Entiset siirtomaavallat, nykyiset EU-maat Hollanti, Iso-Britannia ja Ranska jatkoivat siirtomaasotiaan Indonesiassa, Argentiinassa, Algeriassa ja muualla.

Suomi seurasi näitä USA:n sotia amerikkalaisesta näkökulmasta. Samaan aikaan 1960-luvulla Yhdysvallat, Kanada, Iso-Britannia, Australia ja Uusi-Seelanti laukaisivat avaruuteen vakoilusatelliitin, Echelonin, jonka avulla maat saivat tietoa niin kaupallisista neuvotteluista kuin muiden maiden turvallisuuteen liittyvistä tekijöistä.

1980 -90- luvuilla Yhdysvallat siirtyi hajotustoimissaan Eurooppaan. Propaganda, korruptio ja taloudellinen tuhoistoiminta välineinään se hajotti Puolan ja Neuvostoliiton/Venäjän saadakseen edistettyä ylikansallisten pääomaomistajien etua viis välittämättä siitä mitä kohdemaiden asukkaille tapahtuu.

EC muuttui Euroopan Unioniksi ja 1992 sen alkuperäiset jäsenmaat liittyivät Yhdysvaltojen rinnalle Balkanin sotilaalliseen haltuunottoon. Saksa, Ranska, Iso-Britannia etunenässä tukivat ja kouluttivat uus- natseja ja jihadisteja saadakseen haltuunsa Balkanin infrastruktuurin ja miehittääkseen alueen sotilaallisesti.

Serbit olivat USA:n ja sen liittolaisten toimia vastaan ja ryhtyivät aseelliseen

vastarintaan. Balkanin sodat päättyivät Bosnia-Hertsegovinan ja Kosovon NATO-miehitykseen ja valtavan laittomasti rakennetun USA:n sotilastukikohdan Bondsteelin rakentamiseen Serbian maaperälle Kosovoon. Juuri niin kuin Yhdysvallat oli halunnut.

1990-luvulla EU:ssa kiinnitettiin huomiota Echelon-satellitista hyötyvien maiden erityisasemaan. EU:ssa perustettiin komitea selvittämään mihin toimenpiteisiin EU voisi ryhtyä sen estämiseksi, että satelliitin jäsenmaat saavat kaupallisia ja sotilaallisia tietoja myös EU-maista. Suomi oli juuri liittynyt EU:hun ja komiteassa oli jäsenenä Reino Paasilinna. Komitea ei päätenyt muuhun tulokseen kuin että asialle ei voi mitään ja EU:n on itse rakennettava oma vakoilusatelliittinsa.

Suomen liittyttyä EU:hun se sai roolin Balkanin sodan keskeisen ongelman ratkaisussa. Suomalaiset oikeuslääkärit kutsuttiin selvittämään mihin Racakin kylässä tapahtuneen taistelun uhrin olivat kuolleet. Oliko kyseessä taistelu, kuten serbipoliisit ja Jugoslavian hallitus kuvasivat, vai teloitus, joksi albaanitaistelijat tapahtumaa kuvasivat.

Ranskalainen TV-kanava oli kuvannut päivän tapahtumat ja ETYJ:n tarkkailijat olivat nähneet asemapaikoiltaan mitä päivän aikana tapahtui.

Suomalaiset kansainvälisesti tunnetut oikeuslääkärit eivät todenneet merkkejä läheltä ampumisista eli "teloituksista". Siitä huolimatta tasavallan presidentin Martti Ahtisaaren tuella Suomen oikeuslääkäriryhmän puheenjohtaja Helena Ranta, Saksan ulkoministeriön ohjeistamana antoi tapahtumasta epämääräisen kuvan, jonka perusteella presidentti Bill Clinton päätti aloittaa jo kauan haluumansa Jugoslavian laittomat pommitukset. Oikeuslääkäreiden tieteelliset tulokset mitätöityivät.

Tämä tapahtuma on kouriin tuntuva esimerkki siitä, miten Suomen presidentti ja hallitus vähitellen luopuivat totuus- ja oikeudenmukaisuusajattelusta. Sen sijaan tuli Yhdysvaltojen ja EU:n entisten siirtomaavaltojen palveleminen.

Tällainen muutos ei voisi onnistua, ellei siihen liittyisi USA:n ja sen liittolaisten propaganda, jota Suomen media toistaa. Sen levittämän yksipuolisen informaation johdosta nyky-suomalaiset eivät tiedä serbien olevan holokaustin uhreja kuten juutalaiset olivat toisen maailmansodan aikana. He eivät tiedä, että liittoutumaton Jugoslavia ei edustanut minkäänlaista uhkaa Yhdysvalloille tai Euroopalle. Serbit noudattivat omaa perustuslakiaan ja kansainvälisiä lakeja.

Suomen itsenäisyyden rapautuminen jatkui 2000-luvulle tultaessa kiihtyvää vauhtia. Vuosituhannen alussa kaikkien merkittävien päivälehtien päätoimittajat ilmoittivat kannattavansa Suomen liittämistä sotilasliitto NATO:on. Vallan vaihtokoirat ottivat tuon vapaata journalismia nakertavan kannan.

Presidentti George H. W. Bushin ja CIA:n johtama Venäjän kansallisvarallisuuden ryöstö ja kuljettaminen Euroopan pankkeihin ja veroparatiiseihin oli maamme johdon tiedossa, mutta media vaiken. Päinvastoin alkoholisoitunut ja korruptoitunut presidentti Jeltsin kuvattiin demokraattisin värein, olihan hän palvellut suurpääoman omistajien etua, kuten Ahtisaari aiemmin.

Totta kai presidentti Ahtisaari tiesi Saksan, Ranskan ja Iso-Britannian Yhdysvalloille antaman tuen Balkanin maiden infrastruktuurin haltuunottamiseksi ja kansallisvarallisuuden ryöstämiseksi. Balkanin maat vajosivat kehitysmaiden luokkaan oltuaan varallisuudella mitattuna sijalla 24 maailmantilastoissa.

Venäjän presidentiksi valittu Vladimir Putin ei jatkanutkaan Jeltsinin viitoittamalla tiellä vaan totesi haluavansa edistää kansalaistensa parasta ja panevansa oligarkit, USA:n ja EU:n lempilapset, kuriin. Sen lisäksi presidentti Putin erityisesti Münchenin puheessaan toi esiin sen, että hän ei kannata Yhdysvaltojen (ja suurpääoman) johtamaa yksinapaista maailmanjärjestystä, vaan haluaa tasaveroisuuteen perustuvan moninapaisen maailmanjärjestyksen.

1980-luvun lopulla Neuvostoliiton presidentti Gorbatsoville oli luvattu, että mikäli hän tukee Saksojen yhdistymistä ja koko Saksan säilymistä NATO:n jäsenenä, NATO ei tule siirtymään tuumaakaan itään päin, kun Varsovan liitto purkautuu. Tämä lupaus rikottiin nopeasti ja nyt sotilasliitto NATO saartaa Venäjää.

Presidentti Putinista tuli USA:n ja EU:n NATO-maiden vihollinen numero yksi.

Yhdysvalloille rasistinen ajattelu oli tuttua. Afro-amerikkalaiset saivat kansalaisoikeudet vasta 1960-luvulla, mikä ei ole merkinnyt rasismien loppumista. Venäläiset, kommunistit ja homot ovat olleet irrationaalisen vainon kohteina. Putinin valtaan tultua kaikki rasistinen energia on kohdistettu häneen.

Saksalainen asiantuntija, professori Schiffer, totesi Haagin rauhankongressissa vuonna 2015, että Hill&Knowlton markkinointifirma on palkattu edistämään Putin-vastaista propagandaa. Tuon markkinointifirman varatoimitusjohtaja on Ukrainan ja Yhdysvaltojen kaupallisen komitean jäsen, joka hyötyy Yhdysvaltojen EU:n tuella suorittaman Ukrainan vallankaappauksen seuranneesta Ukrainan infrastruktuurin haltuunotosta. Tunnetusti Yhdysvaltojen varapresidentti Bidenin poika Hunter tuli Ukrainan suurimman yksityisen energiafirman hallitukseen.

Yhdysvaltojen hallituksen, CIA:n ja EU:n tukema Ukrainan vallankaappaus ja laillisesti valitun presidentin ajo maanpakoon johti Ukrainan kriisiin, jonka arviossa Suomi on kokonaan menettänyt itsenäisen ajattelukykynsä. Ukrainan vallankaappaus hallitus julisti "terrorismin vastaisen sodan" laillista presidenttiä kannattaneita ja väkivaltaista kaappausta vastustaneita itä-ukrainalaisia vastaan. Natsistisen väkivallan laajentumista Krimille pelänneet asukkaat halusivat kiireesti turvaan. He julistivat autonomisen alueensa itsenäiseksi ja äänestivät halustaan liittyä Venäjään, johon Krim on ennenkin kuulunut. Presidentti Putin tuki turvaa etsiviä krimiläisiä ja edellytti Venäjälle aina kuuluneen Sevastopolin laivastotukikohdan aseman säilymistä. Venäjä suostui krimiläisten toiveeseen liittyä Venäjään.

Suomen edustaja EU:n komissiossa, Olli Rehn, vastasi siitä, että lähentymissopimus Ukrainan kanssa oli huonosti neuvoteltu, eikä ollut ottanut huomioon Ukrainan taloudellisesti surkeaa asemaa, eikä sitä, että Ukrainan kansa vastusti NATO:on liittymistä. Sotilaalliset artikkelit olivat presidentti Janukovitšin

hylkäämässä ehdotuksessa ensimmäisinä.

Suomen NATO-jäsenyyttä kannattava Kokoomus-puolue, valtamedia ja presidentti Ahtisaari ovat voimakkaasti kannattaneet Suomen liittämistä NATO:on. Suomen hallitusta johti Ukrainan kriisin aikana kokoomuksen Alexander Stubb. NATO-myönteinen media, pääministeri Stubb sekä ulkoministeri Tuomioja kukin tahollaan antoivat varsin yksipuolisen kuvan Ukrainan tapahtumista. USA:n, CIA:n, EU:n ja vallankaappausta valmistelleiden ukrainalaisten puoluejohtajien ja neo-natsien roolia tuskin mainittiin. Sen sijaan demokratiaa ja venäjänkielisten ukrainalaisten tasaveroisia ihmisoikeuksia vaativien ihmisten oikeuksia vähäteltiin tai ei mainittu ollenkaan.

Ukrainan kriisin yksipuolista tulkintaa on käytetty ponnahduslautana Suomen itsenäisyyden rapauttamiseksi. Ukrainan väkivaltainen vallankaappaus tapahtui helmikuussa 2014. Jo syyskuussa Suomen tasavallan presidentti Niinistö, ilman että sopimusta olisi käsitelty eduskunnassa tai että se olisi käännetty suomeksi, päätti Suomen liittymisestä NATO:n isäntämaasopimuksen.

Ruotsi edellytti asian käsittelyä eduskunnassa ja että valtion alueelle ei saa tuoda ydinaseita. Suomen sopimuksessa näin ei lue.

Vuodesta 2015 lähtien Suomessa on ollut edellistäkin oikeistolaisempi hallitus. Vedoten valheelliseen ja yksipuoliseen tulkintaan Ukrainan kysymyksestä, Suomen hallitus on entisestään lisännyt sotilaallista varustautumista ja sotaharjoituksia yhdessä NATO-maiden kanssa. Suomen hallitus vetoaa Venäjän arvaamattomuuteen kun tosiasioihin perustuvassa kommunikaatiossa ensimmäiseksi luulisi tulevan USA:n johtama väkivaltainen vallankaappaus seurauksineen, johon Venäjä sitten reagoi.

Yhdysvaltojen oltua Ukrainan vallankaappauksessa moottorina, sen reaktio syyllisyyden projisoimiseksi Venäjään on ollut voimakas. Paitsi aseapua Ukrainalle USA on käytännössä johtanut Ukrainaa valitsemansa pääministerin kautta. Hallituksessa on ollut edustettuna monia kansallisuuksia, Yhdysvaltojen kansalainen valtiovarainministerinä. Vuoden 2015 alussa Yhdysvaltojen kongressi päätti, että presidentin (Obama) ei tarvitse enää kääntyä kongressin puoleen aloittaessaan sodan Venäjää vastaan.

Suomen armeijaa NATO:n kanssa yhteistyössä käytävässä sodassa johtaa yhdysvaltalainen. Yhdysvaltojen sotadoktriinin mukaan vihollinen on Venäjä. Kaikissa sotaharjoituksissa vihollinen on Venäjä.

Suomen kansa on jätetty päätöksenteon ulkopuolelle. Kansa ei halua liittyä NATO:on. Suomen tulisi olla puolueeton, itsenäinen ja vastata omasta puolustuksestaan. Itsenäisen kansan tulisi voida kokea, että sen tunnot vastaavat sitä mitä päättäjät tekevät.

Suomen media ja Suomessa sijaitseva NATO:n hybridikeskus, joka edistää NATO-propagandaa sekä Suomen hallitus yhdessä presidentin kanssa ovat vastuussa itsenäisyyden rapautumisesta.

Itsenäisyys edellyttää mahdollisuutta itsenäiseen ajatteluun, joka perustuu todelliseen informaatioon. Yhdessä toimivat, yhteistä päämäärää ajavat, tuntevat, eläytymään kykenevät ihmiset muodostavat itsenäisen valtion ytimen. Väkivaltaan, taloudelliseen kiristykseen ja väärin tietoihin sopeutumista edellyttävän suurvalta USA:n kanssa liittoutuminen on tuhoamassa itsenäisyytemme.

Tilanteen pelastamiseksi tarvitsemme ratkaisevasti uudenlaisen eduskunnan ja moraalisen ryhdistäytyminen. Metoo, vege-ruoka ja ilmastoteot eivät riitä, sillä sota tekisi kaiken tuon turhaksi.

Avainsanat:

- menetetty itsenäisyys,
- EU-riippuvuus,
- NATO-riippuvuus,
- USA-riippuvuus

Yhdysvallat ja NATO-EU sekaantuvat Suomen vaaleihin

- Torstai 13.12.2018 klo 12:47
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Säälinsekaisin tuntein katsoin eilistä hybridi-A-studiota. Mitään niin avutonta harhautusta en ole nähnyt pitkiin aikoihin. Yle oli kutsunut veronmaksajien ylläpitämään A-studioon keskustelijoita puhumaan Suomeen kohdistuvasta hybridivaikuttamisesta.

Keskustelijat totesiva “että meillä hybridikeskuksessa” ja että “SUPO ja hybridikeskus” esittävät sitä ja tätä. He eivät suin surmin maininneet, että heidän edustamansa hybridikeskus on USA:n ja NATO-EU:n hybridikeskus, jonka nykyinen oikeistohallitus on kutsunut ja varustanut sijoittumaan Helsinkiin. Hybridikeskus toimii Suomen lakien ulottumattomissa, mutta yhteistyössä huoltovarmuuskeskuksen ja koko Suomen valtamedian, päivälehtien, Yle ja MTV mukaan luettuna, kanssa.

Eikö A-studion toimittajan tai hybridikeskusta edustavien keskustelijoiden olisi tullut itse kertoa, että he edustavat väitteissään Yhdysvaltojen näkökulmaa. Yhdysvaltojen kongressi on valtuuttanut vuonna 2015 presidentin aloittamaan sodan Venäjää vastaan tarvitsematta enää kääntyä kongressin puoleen.

Yhdysvaltojen aseteollisuus ja sitä myötäilevä hallintokoneisto on koko toisen maailmansodan jälkeisen ajan lietsunut venäläisistä viholliskuvaa. Ilman viiolista aseteollisuus ei kannattaisi. Yhdysvaltojen, erityisesti CIA:n johtaman väkivaltaisen Ukrainan vallankaappauksen jälkeen, harhaanjohtavalla tiedottamisella ei ole ollut mitään rajaa.

Suomi liukui Yhdysvaltojen valtapiiriin jo 1980-luvulla, jolloin olin eduskunnassa. Yhdysvallat vaati Suomea olemaan viemättä teknologiaa Neuvostoliittoon tai muihin sosialistisiin maihin. Yhdysvaltojen taloudellinen kiristysruuvi ei ole globaalisti ainakaan heikentynyt.

Tuohon aikaan presidentti Reagan ja hänen varapresidenttinsä George H. W. Bush valmistautuivat Neuvostoliiton taloudelliseen romahduttamiseen ja yritysten haltuunottoon korruptoituneen presidentti Jeltsinin ja muiden venäläisten yhteistyökumppaneiden avulla.

Samaan aikaan Suomi valmistautui tiivistämään suhteitaan paitsi Yhdysvaltoihin, myös Euroopan valtakoneistoihin.

Roundtable of European Industrialists ruotsalainen Per Gyllenhammar puheenjohtajanaan loi suuntaviivat Euroopan Unionille, josta tulisi Yhdysvaltojen aseteollisuuden ja muun ylikansalliseen yritystoiminnan eurooppalainen pilari. Gyllenhammar oli nimittäin myös amerikkalaisen International Technologies Corporationin hallintoneuvostossa. Tuo ylikansallinen yritys oli lännen toiseksi suurin sotatarviketuottaja.

Roundtable of European Industrialists laati suunnitelmat Euroopan unionille,

mitkä suunnitelmat todistettavasti muuntuivat 1:1 myös Euroopan unionin suunnitelmiksi. Välittömästi unionin perustamisen jälkeen USA ja EU alkoivat sotatoimet Balkanilla.

Ilta-Sanomat on hybridikeskuksen eteentyönnetty tukikohta. Tulee olemaan mielenkiintoista nähdä kuinka kouristuksenomaisiksi hybridikeskuksen ja sitä myötäilevien Sanoma Oy:n pääkirjoitustoimittajien ja muiden tekstintuottajien toimet kehityvät niiden pyrkiessä pitämään tieteellistä ja siihen nojautuvaa poliittista todellisuutta pimennossa. Emmehän elä 1940-luvun alkua, jolloin valtiollinen sensuuri, valkoisen todellisuuden omaksuneet opettajat ja kirkko toimivat kansalaisten tiedontason säätelijöinä.

Avainsanat:

- hybridi-A-studio,
- hybridikeskus,
- Suomen vaaleihin sekaantuminen

Kosovon mafia-valtio saa armeijan.

- Lauantai 15.12.2018 klo 12:16
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Mediapooliin kuuluva Helsingin Sanomat esittelee natsismia laajasti tämän sunnuntaipäivän lehdessään. Samassa lehdessä kerrotaan Kosovon päättäneen perustaa armeijan.

Kosovo on YK:n 1244 päätöksellä Serbian maakunta. Päätöstä ei ole purettu. USA ajoi pommitusten jälkeen miehittämänsä maakunnan itsenäistämistä ja nimesi Martti Ahtisaaren johtamaan työtä. Ahtisaari ei saanut tukea ehdotukselleen itsenäistää Kosovo, vaan turvallisuusneuvoston enemmistö vastusti itsenäistämistä. Sen jälkeen itsenäistäminen tapahtui suorastaan koomisella tavalla, YK:n hallinnon alaisen eräänlaisen epäitsenäisen parlamentin jäsenen äänestyksellä, jotka äänestäjät, International Court of Justice:n mukaan äänestivät yksityishenkilöinä.

Tästä hullunkurisesta laittomasta itsenäisyysjulistuksesta huolimatta Yhdysvallat tunnusti, sotilastukikohtansa maapohjan, itsenäiseksi valtioksi. Yhdysvalloista riippuvaiset valtiot Suomi etunenässä seursivat perässä, olihan Martti Ahtisaari koko toimen kättilö. Edelleenkin kaikki EU-maatkaan eivät ole tunnustaneet tätä itsenäisyyttä.

Verratkaapa tätä itsenäistymistä Krimiin!

Toisen maailmansodan aikana Kosovon albaanit toimivat yhteistyössä fasisetin Kroatian ja Italian kanssa vainoten serbejä ja tappaen heitä keskitysleireissä.

Yhdysvallat, Kanada ja Iso-Britannia yhdessä katolisen kirkon avustuksella auttoivat tuhansia natsveja siirtymään tuomiota pakoon länteen. CIA otti heistä satoja palkkalistoilleen.

Yhdysvallat ja EU-maista erityisesti Saksa, osin Itävalta, tukivat diasporasta palaavien natsihenkisten yksilöiden paluuta Eurooppaan ja osallistumaan Jugoslavian hajottamissotiin Yhdysvaltojen hegemonian siirtämiseksi Balkanille.

Suomen presidentti Ahtisaari auttoi prosessia sen kaikissa vaiheissa. Suomalaiset antoivat syytyksen pommituksille vuonna 1999. Pommitusten aikana Kosovon albaanit toimivat NATO:n saksalaisten, yhdysvaltalaisien ja brittien kouluttamana jalkaväkenä. Kammottavat vuodesta 1992 lähtien määrättyt talouspakotteet täydensivät Jugoslavian tuhon.

Heti pommitusten jälkeen, kuin kruununa, Yhdysvallat alkoi rakentaa suurinta sotilastukikohtaansa sitten Vietnamin sodan Serbian maakuntaan Kosovoon, jonka YK rauhaan johtaneella päätöksellään 1244 päätti todellakin kuuluvan Serbiaan vaikka väliaikaisesti oli YK:n hallinnoima ja YK/NATO-joukkojen miehittäjä. Päättäjät olettivat tilanteen rauhoituttua alueen palaavan normaaliksi osaksi Serbiaa.

Pommituksia edeltävänä aikana ja myöhemmin albaaniterroristit kidnappasivat serbejä ja heidän kanssaan yhteistyötä tekeviä albaaneja.

Euroopan neuvoston valtuuttamana sveitsiläinen senaattori Dick Marty suoritti tutkimuksia albaanien suorittamasta elinkaupasta. Hän oppi kuinka kattavaa albaani-mafian toiminta oli Kosovossa. Kosovon ja USA:n välillä toimi keskinäisriippuvuus. Suuri osa KLA:n (Kosovo Liberation Army) johtajista oli myös turvannut oman, perheensä ja klaaninsa taloudellisen hyvinvoinnin erityisesti poliittisen valta-aseman avulla tai yritystoiminnassa öljy- tai rakennusteollisuudessa tai kiinteistöalalla.

Dick Martyn keräämien tietojen ja kontaktien mukaan KLA:n yksiköt ja niiden toiminta-alueet olivat muodostuneet eri järjestäytyneen rikollisuuden toiminta-alueiden peilikuviksi.

Annettuaan havainnollisen kuvan Hashim Thacin (nykyisen presidentin) Drenica-ryhmän toimintatavoista Marty ja UNMIK:in (United Nation's Mission in Kosovo) johtaja Gerard Gallucci kuvaavat kuinka NATO:n tiedusteluviranomaiset samoin kuin neljän valtion, USA:n, Britannian, Saksan ja Ranskan tiedustelut, ovat vedenpitävästi todenneet Thacin olevan KLA:n mafia-pomoista kaikkein vaarallisin.

Gallucci on todennut, että sillä kuinka laajaksi rikollinen elinkauppa osoittautuu, ei ole niinkään väliä kuin sillä, että siihen on sekaantunut korruptoituneita valtioiden johtajia. Hän ennusti myös, että Hashim Thaci tulee pysymään Kosovon johdossa, riippumatta siitä mitä Dick Marty:n raportti sanoo, koska hän on Yhdysvaltojen ja muiden länsijohtajien suojeluksessa.

Tämä suojelu on tehnyt mahdolliseksi serbien joukkotuhon, talojen, kirkkojen ja luostareiden poltot sekä etnisen puhdistuksen.

Tylynäytteenä elinkaupan käytännön toteutuksesta käynee seuraava esimerkki: Uhrin kuljetettiin Kosovosta Albanian puolelle. Heistä otettiin verinäytteet ja syötettiin hyvin. Heitä kuljettaneet autonkuljettajat ovat kuvanneet kohtalonsa aavistavien uhrien huutoja ja vaikerrusta, joka kuului auton kopista.

Tiranan lentokentää lähellä olevassa yksikössä kaapatuilta lopulta poistettiin myytäviä elimiä. Määränpäässä KLA:n jäsen ampui henkilöä ensin päähän, jonka jälkeen kuolleen ruumiista irrotettiin halutut elimet. Siten nukutusta ja muita hienouksia ei tarvittu. Elimet siirrettiin rikollisjärjestön toimesta hyvästä hinnasta ulkomaille.

Koska kidnappauksiin ja muihin rikoksiin syyllisiksi epäiltyjen asettaminen syytteeseen ja tutkiminen Kosovon alueella on mahdotonta, niitä tutkimaan perustettu oikeusistuin päätettiin sijoittaa Hollannin Haagiin. EU vastaa rahoituksesta, mutta Heinrich Böll- säätiön mukaan tuomioistuimen käytännön ohjat ovat Yhdysvalloilla.

Todennäköisesti syytetyiksi tulevat Kosovon korkeimmat viranhaltijat, jotka

päätyivät asemaansa KLA:n sodanaikaisina määräävässä asemassa olevina päällikköinä. Martyn raportti nimeää useita.

Todistajien asema on huterä. Monia on tapettu eivätkä he ja heidän perheenjäsenensä ulkomaillaakaan koe olevansa turvassa. EULEX:in erityissuojeluksessa ollut Agim Zogaj:kin tapettiin.

Juuri eilen luin erään Haagiin haastetun ilmoittaneen, että ei aio noudattaa kutsua saapua Haagiin.

Ilmeisesti Kosovon johtajat eivät täysin luota Yhdysvaltojen sotilastukikohta Bondsteelin tuhansien amerikkalaissotilaiden ja maata miehittävien NATO-sotilaiden tukeen vastustaessaan tuomiolle joutumista.

Parasta siis perustaa oma armeija.

Avainsanat:

- Ahtisaari,
- Kosovon armeija,
- natsismi,
- elinkauppa,
- Hashim Thaci,
- mafia,
- Drenica-rikollisjärjestö

A-studion sensuroitu kuvaus Syyriasta

- Tiistai 18.12.2018 klo 12:04
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

On aika huvittavaa seurata Yle:n A-studion tasoa. Yle kuvittelee, että aikana, jona jokainen tietokoneen omistava Suomen kansalainen saa totuudenmukaista tietoa, se voisi aivopestä meitä illasta toiseen.

17.12.2018 Yle esitti ensin Tom Kankkosen uutispätkän Syyrian tilanteesta ja myöhemmin A-studiossa esitettiin laajempi otos Kankkosen retkestä Syyriaan. Tom Kankkonen on eräs parhaita Yle:n toimittajia. On sääli, että hänellä ei ole mahdollisuutta esittää muuta kuin mitä Mediapoolin ja USA/NATO-hybridikeskuksen sensuuri sallii.

Yle:n taktiikkana on haastatella omaa ideologiaansa vahvistavia henkilöitä, puhua kokonaistilanteesta vain näiden kautta, ja jättää mainitsematta sodan syyt ja siihen osallistuvien suurvaltojen intressit.

Oli mielenkiintoista nähdä kuinka professori Juusela puhui kieli keskellä suuta ja toinen asiantuntija perusti ”tietonsa” joidenkin tuntemiensa syyrialaisien mielipiteisiin.

Monissa blogeissani aina vuodesta 2011 lähtien olen kuvannut paitsi minkälainen valtio Syyria on, myös USA:n ja entisten siirtomaavaltojen tavoitteita Syyrian suhteen.

Jo 2000-luvun alussa NATO:n entinen komentaja Wesley Clark kertoi saaneensa Pentagonissa käsiinsä paperin, jossa kuvattiin, mitkä maat Yhdysvallat seuraavaksi aikoo ottaa haltuunsa. Syyria oli joukossa mukana.

A-studio, Suomen media yleensä ja ulkopoliittinen johto eivät ole hiiskuneet sanaakaan Yhdysvaltojen johdolla suoritetusta Neuvostoliitto/Venäjän kansallisvarallisuuden ryöstöstä ja varojen siirtämisestä länteen. Jugoslavian hajottaminen ja ryöstö on erinomaisesti ja tieteellisin lähdetiedoin kuvattuna saatavilla. Kosovon alueella sijaitseva serbiomaisuuden ryöstö jatkuu edelleen NATO-miehitysjoukkojen turvaamana.

A-studio esittää Syyrian sodan alkutahdeiksi lapsellisen teorian rauhanomaisten mielenosoitusten kohtaamasta armeijan väkivallasta. Syyrian sota oli suunniteltu jo vuodesta 2001 lähtien. Bilderberg-ryhmässä oli 2010-luvulla saksalaisen tutkija Pethesin ja amerikkalaisen diplomaatin Feldmanin toimesta esitetty luku-järjestys siitä, miten Syyria otetaan länsimaiden haltuun, presidentti vaihdetaan, perustuslaki kumotaan, parlamentti hajotetaan jne.

Mainitut Syyrian hajottamisen suunnittelijat on vähitellen hivutettu YK:n korkeisiin virkoihin, vastaamaan YK:n Syyria-politiikasta.

Yhdysvallat, Ranska (Syyrian entinen siirtomaaisäntä), Iso-Britannia ja Saksa ovat rahoittaneet jihadistieja, joiden avulla maan hajottaminen ja haltuunotto su-

unniteltiin. Jihadistien valtaamien alueiden siirtyessä Syyrian armeijan haltuun, alueelta on löydetty kalliita moderneja aseita, ohjuksia ja kemiallisia aseita.

Oli huvittavaa seurata kuinka professori Juusela, puoliksi nielaisten mainitsi kerran sanan Yhdysvallat. Yhdysvallat kuitenkin on kansainvälisten lakien vastaisesti Syyriassa ja hallitsee suurta koillis-Syyrian aluetta sotilaallisesti. Se on myös ilmoittanut, että ei aio lähteä Syyriasta mihinkään. Tämä ei näytä vaivaavan NATO-EU:ta kuten ei mitkään muutkaan kansainvälisten lakien rikkomuksensa.

USA ja keskeinen NATO-liittolaisnelikko ovat sopineet, että Venäjän johtamasta ASTANA:n rauhanprosessista ei mainita sanaakaan. Länsimedia ja sen mukaisesti A-studio ei mainitse mitään siitä, että Syyrian hallitus on luvannut armahduksen kaikille, jotka luovuttavat aseensa.

Suomalainen sodanjohto ei katsonut suopeasti jatkosodan aikana miehiä, jotka välttivät armeijaa tai pakenivat rintamalta. Vaatiiko Suomen media nyt syyrialaisia pakenemaan maasta kun vastustajana ovat Yhdysvaltojen ja entisten siirtomaaisäntien palkkaamat palkkasoturi-jihadistit. Siis Syyrian pitäisi antaa USA:n ja sen liittolaisten ryöstötarpeille.

Jos Tom Kankkonen ja A-studio olisivat pyrkineet objektiivisuuteen, he olisivat haastatelleet myös Damaskoksen asukkaita tai vapautetun Aleppon asukkaita. Hän olisi haastatellut sotilaita, joiden vaikutusta siviilihaastateltaviin hän kuitenkin arvosteli. Hän olisi saanut kuvan miehistä, jotka uhrautuvasti ovat taistelleet länsimaiden rahoittamia jihadistitaistelijoita vastaan koska he mitä ilmeisimmin rakastavat sekulaarista, kulttuurista rikasta maataan, joka oli antanut turvan 1,5 miljoonalle Yhdysvaltojen Irakin sotaa paenneille irakilaisille sekä 0,5 miljoonalle Israelin hirmuvaltaa paenneelle palestiinalaiselle.

Yle on menettänyt uskottavuutensa osana Mediapoolia ja ehkäpä alistussuhteessa USA/NATO-hybridikeskukselle. Suomen ulkopoliittinen johto on vastuussa synnyttämästään tilanteesta, jota voi kaukaisesti verrata viime sotien sensuuriin, paitsi että Yle:n mielipidevaikuttamisen mahdollisuudet ovat sota-ajan sensuuriin verrattuna moninkertaiset.

Avainsanat:

- Syyrian sodan sensuuri,
- A-studion sensuroitu Syyria,
- Tom Kankkonen,
- Arto Juusela

Kansa on yksin

- Keskiviikko 26.12.2018 klo 15:29
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Vuoden 1917 kesällä porvarit hajotuttivat Suomen eduskunnan pelätessään sen toteuttavan itsenäisyyden, joka takaisi demokratian ja tasa-arvon kaikille. Liittoutumalla Saksan kanssa, porvarilliset piirit tavoittelivat oman valta-asemansa säilyttämistä osana tulevaa Suur- Saksaa.

Sisällissota toteutti tavoitteen, mutta Saksan häviö maailmansodassa ja maan valankumous, estivät Saksan vallan säilymisen Suomessa. Demokratiaa tavoitelleen suuren kansanosan sulkeminen vankileireille ja sen kansalaisoikeuksien menettäminen turvasi porvarillisille puolueille vallan ja kulttuurisen hegemonian.

1920- luvun ja 1930-luvun tiivis liittolaisuus Saksan kanssa, yhteiset voitonparaatit saksalaisten korkeiden sotilashenkilöiden kanssa johtivat ilmapiiriin, jossa venäläisistä tuli julkisuudessa toisen luokan kansalaisia.

Natsi-Saksan laajeneminen ja Neuvostoliittoa vastaan aiotun sodan lähestyminen tiivistivät Suomen valtio- ja sotilasjohdon yhteyksiä Saksaan entisestään.

Kesällä 1939 Suomessa vieraili ensin Englannin kotijoukkojen päällikkö kenraali Walter Kirke, joka seurasi Viipurin seudulla tykistöammuntoja ja sotaharjoituksia. Hänen jälkeensä maahan saapui Saksan yleisesikunnan päällikkö Franz Halder ulko/puolustusministeri Eljas Erkon vieraaksi. Halderille pääministeri Cajander ojensi Suomen valkoisen ruusun suurristin.

Myös Halder matkusti Karjalan kannakselle tarkastamaan linnoituslaitteita ja seuraamaan tykistöammuntoja.

Syyskuun 14. päivänä 1939 Akateeminen Karjala-seura julisti: "Nyt on aika iskeä. Sotilaittemme uljas sankarihenki ja päällystömme henkinen ylivoimaisuus oppimattoman ja sivistymättömän ryssäläispäällystön rinnalla. Voittomme on varma. Kohta tulee hetki, jolloin emme enää taistele yksin."

Pohjoismaiden päämiehet ja ulkoministerit kokoontuivat lokakuun 18. päivänä Tukholmassa. He olivat varmoja, että Suomi pärjäisi tulevassa sodassa.

Daily Telegraphin kirjeenvaihtaja ihmetteli 23.10.1939 "Ei mikään pieni maa ole voinut järjestää niin suurta koneistoa kuin Suomi nykyään Karjalan kannaksella. . . Suomen sotavalmius ihmetyttää."

Mannerheim toimi varoituksista huolimatta etukenossa. Hänen silmissään väikkyi Leningradin valloitus ja bolsevikkien tuho.

Kansalle talvisota tuli yllätyksenä ja se myös markkinoitiin yllätyksenä. Hävitty sota myytiin marttyyriutena. Kansa oli yksin.

Kesällä 1940 Mannerheim kutsui saksalaiset miehitysjoukot Suomeen presidentin,

pääministerin, eduskunnan ja kansan tietämättä. Tulevaa “jatkosotaa” valmisteltiin seuraava vuosi. Sodan aloitus näyteltiin Venäjän hyökkäyksenä.

Jo ennen sotaa Mannerheim oli suunnitellut Itä-Karjalan venäjänkieliselle siviiliväestölle saksalaisen mallin mukaan keskitysleirit, joissa kesällä 1942 kuoli 500 lasta, vanhusta ja naista kuukaudessa.

Jatkosodan tavoitteena oli Suur-Suomen rakentaminen. Mannerheim oli ilmoittanut, että raja voisi kulkea Syvärillä, jos Leningrad on tuhottu. Hitler oli luvannut Leningradin Suomelle kunhan saksalaiset olisivat sen ensin tuhonneet.

Suomen kansa ei ollut selvillä perusteellisista sodan valmisteluista. Sotilaita kuoli jo ensimmäisenä jatkosodan kuukautena 1000 miestä päivässä. Se oli vain luku johtajien päissä. Omassa perheessäni tuon kuukauden aikana kuoli isän veli, äidin veli ja minun hoitajani veli. Suomalaiset kodit olivat surusta sakeina.

Kolmen traagisen sodan jälkeen Suomen kansalle koittivat ensimmäiset demokraattiset vaalit, jossa lähes kaikilla oli äänioikeus. Saksan valtapiiiristä oli siirrytty Neuvostoliiton valtapiiiriin.

Propaganda ei kuitenkaan muuttunut kuin hiukkasen.

Samaan aikaan kun Norjan pääministeri Quisling, joka oli liittoutunut Saksan kanssa kuninkaan tahdon vastaisesti, teloitettiin, Suomessa alettiin jo suunnitella Mannerheimin sankarimyytin rakentamista.

Toisesta maailmansodasta aina 1980-luvulle saakka Suomen kansa sai nauttia rauhan ajasta. Presidentti Urho Kekkonen koettiin rauhanpoliitikkona ja hyvien suhteiden takaajana kaikkien maailman valtioiden kanssa. Hän puhui niin palestiinalaisten oikeuksista kuin liennytyksestä ja yhteistyöstä kylmän sodan osapuolten kesken.

Yhdysvallat kykeni suorittamaan Neuvostoliiton kansallisvarallisuuden ryöstön ja sosialistisen valtion hajotuksen yhteistyössä korruptoituneen presidentti Jeltsinin ja hänen virkatovereittensa kanssa. Ryöstöstä hyötyivät miljardööri George Soros sekä moni muu talousasiantuntemustaan tarjonnut yhdysvaltalainen talousguru.

Neuvostoliiton ja Varsovan- liiton hajottua Suomen oikeistopiirit saivat tuulta siipiensä alle. Länsimyönteisyydestä tuli arvo sinänsä, jonka mukaisesti USA-johtoinen maailmanvalta oli koettava myönteisenä. Pääomaliikkeiden vapauttaminen 1980-luvulla oli antanut esimakua siitä, minkälaisiin toimintatapoihin tämän yksinapaisen suurpääoma- ja aseellisuusjohtoisen maailmanvallan kanssa tulisi tottua.

Oikeistovirta tarttui myös Euroopan sosialidemokraattisiin puolueisiin, joista valtaosa katsoi hyötyvänsä liitosta yksinapaisen maailman sääntöjen kanssa. Tony Blair ja Gerhard Schröder ovat esimerkkejä tästä.

Suomessa tuo oikeistovirtaus johti EU:hun, euroon ja NATO:n myötäilyyn. Ahneuden tyydyttämiseksi sota ei ollut enää tabu. Puolan ja Neuvostoliiton ryöstöt tapahtuivat vielä ilman väkivaltaa, mutta Balkanin haltuunotto ja Jugoslavian

hajotus eivät sujuneet pelkällä korruptiolla ja talouspakotteilla vaan Euroopan unionin perustajavaltiot ryhtyivät myös sotatoimiin yhdessä USA:n kanssa.

Suomen kansa sai sanoa mielipiteensä EU:sta, mutta sen jälkeen kansalta ei ole kysytty merkittävistä asioista. Sotilaallinen näkökulma asioihin on kasvanut merkittäväksi suurimman osan EU-maista kuulessa NATO:on.

2000-luvulla suurin osa päivälehtien päätoimittajista ilmoitti kannattavansa Suomen liittymistä NATO:on. Sauli Niinistön tultua presidentiksi, asiat ovat alkaneet muistuttaa aikaa ennen toista maailmansotaa.

Alentuva suhtautuminen Venäjään ja venäläisiin on saanut tukea korkeimmalta tasolta. Arrogantti suhtautuminen venäläisen kenraalin puheeseen ja Venäjän delegaation tulon estäminen ETYJ:in juhlakokoukseen vuonna 2015 ovat Niinistön maamerkkejä. Röyhkeäksi käyttäytymisen tekee se, että ETYJ kokous oli presidentti Kekkonen, rauhan presidentin ja Neuvostoliiton yhteinen luomus. Samalla kun Niinistö esti Venäjän delegaation osallistumisen kokoukseen, Yhdysvaltojen laivasto vieraili Helsingin satamassa ja sen soittokunnalla oli konsertti Suomenlinnan kirkossa.

Presidentti Ahtisaaren toimet Jugoslavian sodissa ovat oma lukunsa. Hänen julkisuudelta piilossa ja Suomen valtamedian tukemana tapahtunut, kaikki kansainväliset lait ja tavat ohittava toimintansa on ollut huikeaa. Hän kannattaa Suomen liittymistä NATO:on. Häntä markkinoitiin kaljaa juovana ja makkaraa syöväenä kansanmiehenä.

Presidentti Niinistö ei paljasta korttejaan, mutta pelaa. Hänen aikanaan Suomi liitettiin vuonna 2014 NATO:n isäntämaasopimukseen Suomen eduskunnan ja kansan selän takana aivan samoin kun Mannerheim kutsui Saksan sotajoukot Suomeen ja liittoutui kansan selän takana Saksan kanssa Venäjää vastaan.

Presidentti Niinistön aikana suomalaiset sotilaat joutuvat harjoittelemaan yhdysvaltalaisen ja muiden NATO-joukkojen kanssa venäläisten tappamista. Suomalaisen selän takana Suomeen voidaan tuoda yhdysvaltalaisia ydinohjuksia, minkä seurauksena suomalaiset joutuisivat vastahyökkäyksen kohteeksi myös ydinohjuksin.

Aina kun kansalta kysytään, sen selkeä enemmistö ilmoittaa ettei kannata NATO:a. Miten on mahdollista, että presidentti ja hallitus voivat liittää Suomen, kansan tahdon vastaisesti yhä syvemmälle NATO:n toiminnan ytimiin? Selitys on media.

Kekkonen aikaan maan talous oli paljon kokonaisvaltaisemmin kansallisesti hallittua. Myös tiedotusvälineet olivat monipuolisia. Työväenlehdet ovat kadonneet ja ylikansallinen pääoma hallitsee valtaosaa tiedonvälityksestä. Suomen media käyttää läntisiä ylikansallisia tietotoimistoja ja pääasiassa yhdysvaltalaisia tietolähteitä.

Presidentti Niinistön ja porvarihallitusten aikana Suomi on liitetty NATO:n isäntämaasopimukseen, jonka lisäksi maahan on ulkopoliittisen johdon toimesta

kutsuttu USA:n ja NATO:n hybridikeskus. Sen tarkoituksena on yhdenmukaistaa tiedonvälitystä NATO-myönteiseksi ja Venäjä- vastaiseksi.

Suomen tiedotusvälineet: sanomalehdet, Yleisradio ja MTV muodostavat Mediapoolin, jonka työntekijöistä suuri osa on koulutettu Harvardin yliopistossa Yhdysvalloissa Venäjä-vastaiseen hybridisotaan. Kirjankustantajat kuuluvat siihen myös. Mediapoolin edellinen puheenjohtaja oli Yle:n toimitusjohtaja Kivinen. Nykyinen puheenjohtaja on Otava-mediasta. Jäsenenä Yle:n päätoimittaja ja MTV:stä siirtynyt Yle:n toimitusjohtaja.

Mediapooli tekee tiivistä yhteistyötä ja koordinoi toimintaansa USA:n ja NATO:n hybridikeskuksen kanssa. Siten mikään “läntisestä doktriinista” poikkeava artikkeli, kirja tai muu hengentuote ei pääse julkisuuteen.

Tämän toiminnan seurauksena sotien syyt, kansainväliset lait, laillisuus ja oikeusvaltio ovat menettäneet merkityksensä. Totuudeksi muodostuu Mediapoolin ja hybridikeskuksen tulkinta siitä mitä Yhdysvallat, Iso-Britannia, Saksa ja Ranska haluavat meidän pitävän totuutena.

Yle:n uutis- ja ajankohtaistuotanto on kuvaelma, jossa on taattua, että tuo ainoa oikea totuus vallitsee. Uutisissa esitetään mieluiten nukuttavia pullantuoksuisia raportteja joulusta, keleistä, maanviljelystä ja nyhtökaurasta.

Tasavallan presidentiltä ei kysytä ikävistä asioista. Ei siitä miten hän ei tiedä miten Ukrainan vallankaappaus tehtiin, ei siitä minkä oikeudenpäättöksen perusteella hän karkoitutti venäläisen diplomaatin. Ei siitä, onko verovaroilla kustannetun Yle:n jäsenyys mediapoolin ja hybridikeskuksen yhteistyössä parlamentaarista demokratiaa.

Tasavallan presidentiltä kysytään rullaluistelusta, Lennu-koirasta, talon ostosta ja Aaro-pojasta. Ei ydinohjusten tulosta Suomeen tai niiden tulon estämisestä.

Tavallinen suomalainen on rehellinen, oikeudenmukainen ja empaattinen. Astudiota katsoessa vaikuttaa siltä, että poliitikot ja “asiantuntijat” eivät ole kansaa.

Suomen eduskunnan jäsenistä kukaan ei ole kysynyt NATO:n isäntämaasopimuksen laillisuuden perään. Onko joku esittänyt hävittäjähankinnoista luopumista jotta saadaan koulutus, maantiet, rautatiet ja terveydenhuolto kuntoon?

Mediapoolin ja hybridikeskuksen tavoitteena on sumuttaa kansaa samalla tavalla kun sitä sumutettiin kesällä 1917, kesällä 1939, kesällä 1941 sekä syyskuussa 2014. Kansalta odotetaan uhria.

Kansa on yksin.

Avainsanat:

- maanpetos,
- militarismi,
- NATO,
- Saksa,

- USA,
- Quisling

Blogikirjoituksia Vuosi 2019

Pirkko Turpeinen-Saari

Suomi käy vaaleihin rikotuin lyhdyin

- Tiistai 1.1.2019 klo 12:50
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Lentokoneen saadessa moottorivaurion keskellä valtamerta sen selviämiseksi on oleellista onko kone ohittanut “point of no returnin”. Eli onko kone jo niin kaukana turvallisesta lähtökentästä, että se ei ehdi palata ehjänä takaisin.

Suomen ulkopoliittikan lyhtyä, turvallisuutta, ei ole vain sammutettu vaan se on tahallaan rikottu. Tulevaisuuden näköalaksi tarjotaan sotaa ja siihen valmistautumista.

Suomen poliittinen eliitti ja valtamedia arvostelevat mielellään joitakin EU-maita totalitarismista, mutta eivät huomaa sitä, kuinka ovat itse tehneet Suomesta totalitaristisesti hallitun maan.

Suomen kuuden puolueen porvarienemmistöinen Alexander Stubbin johtama hallitus, jossa molemmat vasemmistopuolueet olivat mukana, sosialidemokraatti ulkoministerinä, lähti varustamaan Suomea Venäjän vastaiseen taisteluun.

Ensin valmistauduttiin hybridisotaan lähettämällä 100 virkamiestä ja toimittajaa Harvardiin opiskelemaan hybridisotaa.

Alexander Stubb ja valtamedia olivat ilmoittautuneet jo vuosikymmen sitten Suomen NATO:on liittämisen kannattajiksi. Vuoden 2014 syyskuussa Suomen armeijan komentaja, presidentti Niinistön läsnäollessa, allekirjoitti NATO:n isäntämaasopimuksen. Sopimuksen perusteella USA ja muut NATO-maat voivat tuoda joukkojaan maaperällemme, ilmatilaamme ja satamiimme. He voivat tuoda ydinaseita mukanaan.

Nykyisen porvarihallituksen aikana massiiviset NATO:n sotaharjoitukset maassamme ovat arkipäivää.

Suomen kansa on sotaa vastaan. Se ei halua Suomen liittyvän NATO:n jäseneksi. Siksi kansan taivuttelemiseksi Suomen johtoa korruptoineen Yhdysvaltojen ja NATO:n on ollut rakennettava massiivinen propagandakoneisto.

Suomen tasavallan presidentti ja hallitus ovat kutsuneet Suomeen Yhdysvaltojen ja eurooppalaisten NATO-maiden hybridikeskuksen, käymään hybridisotaa Venäjää vastaan kuten Yhdysvalloissa ja keskeisissä NATO-maissa on markkinointitoimistojen avulla käyty jo vuosikausia.

Maamme porvarihallituksen aikana on perustettu Mediapooli, koordinoimaan NATO:n ja CIA:n haluamaa Venäjä-vastaista tiedottamista. Mediapooliin kuuluvat kaikki keskeiset päivälehdet, Yle, MTV ja keskeiset kirjankustantamot. Valtioneuvoston osuus tässä totalitaristisessa mielipidevaikuttamisessa tulee Huoltovarmuuskeskuksen kautta, joka tekee yhteistyötä Mediapoolin ja NATO:n hybridikeskuksen kanssa. Annetaan ymmärtää, että NATO:n hybridikeskuksen ja Mediapoolin tiedottaminen takaa Suomen valtion turvallisuuden.

Kaikki Mediapoolin ja hybridikeskuksen ulkopuolinen tiedottaminen on siten kansallisen turvallisuuden nimessä julistettava ei toivottavaksi, muodikkaasti, valeutisiksi.

Ennen toista maailmansotaa Suomi oli äärioikeistolaisen valkoisen Suomen, suojeluskuntien ja Saksa-myönteisyyden valtakunta. Mediapoolin korvikkeena oli VIA/SAT vakoilu ja mielipiteenmuokkausjärjestelmä, mikä muodosti joka kylään ja mökkiin saakka ulottuvan propaganda- ja vakoiluorganisaation.

Sosialidemokraatti Tanner kehoitti työläisiä liittymään suojeluskuntiin.

Suomessa pääministerille on keskitetty valta johtaa Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa yhdessä tasavallan presidentin kanssa. Pääministeri Sipilä ei ole osoittanut minkäänlaista kiinnostusta historiaan, sen opetukseen eikä suurvaltasuhteiden vaikutukseen maahamme.

Myös presidentti Niinistön käsitykset Suomesta osana globaaleja suhteita on jäänyt hämäräksi.

Gallupit osoittavat sosialidemokraattien ja kokoomuksen kilpailevan melko tasaväkisesti pääministerin paikasta. Kokoomus ja sen kannattajat ovat selkeästi ilmaisseet kannattavansa Suomen liittymistä NATO:on. Presidentti Niinistön jäljet peloittavat. Kestämmekö vielä nykyisen presidentin aikana porvarienemistöisen hallituksen.

Antti Rinne on ratkaisijan paikalla. Onko hän tannerilainen kokoomuksen ja USA/NATO:n tavoitteita myötäilevä vai vangittuja kuutosia muistuttava rauhan poliitikko?

Äänestäjät edellyttävät Antti Rinteen ulko- ja turvallisuuspoliittisia kannanottoja. Tulevat vaalit ovat NATO-vaalit.

Osa Euroopan sosialidemokraateista ja sosialidemokraattisista puolueista on ollut Blairiläisen sotapolitiikan kannattajia.

Äänestäjien on saatava tietää onko mahdollinen tuleva pääministeri Mediapoolin, NATO:n hybridikeskuksen ja Huoltovarmuuskeskuksen viitoittamalla tiellä, vai edustaako hän rauhaa rakastavan Suomen kansan demokraattista vaihtoehtoa.

Avainsanat:

- Antti Rinne,
- Suomen NATO-vaalit,
- sosialidemokraattien linja,
- korruptio,
- totalitarismi

Yle: Venäjän tiedustelupalvelu FSB kiduttaa nuoria

- Lauantai 5.1.2019 klo 12:47
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Yle lähetti 4.1.2019 laajan uutiskatsauksen Venäjän tiedustelupalvelun harrastamasta nuorten kidutuksesta. Uutisessa vedottiin useisiin ihmisoikeusjärjestöihin, mutta ei mainittu yhtäkään nimeltä. Selostaja seisoj pahamaineiseksi kuvaamansa FSB:n päämajan edustalla, synkissä tunnelmissa. Ihmisoikeusaktivistin haastattelussa kerrottiin hänen joutuneen pidätetyksi laittoman mielenosoituksen järjestämisestä, hänen seinällään oli valokuvia nuorista, joilla oli mustelmia kasvoissaan.

Kriittinen katsoja jää ymmälleen.

Onko uutinen totta. Mihin tällä pyritään.

Yle kuuluu Mediapooli verkostoon, jonka edellinen puheenjohtaja oli Yle:n toimitusjohtaja Kivinen. Nykyinen toimitusjohtaja istuu myös Mediapoolin hallituksessa. Vuoden 2019 puheenjohtajana toimii kustannusyhtiö Otavan toimitusjohtaja. Mediapooli, johon kuuluvat lähes kaikki tiedotusvälineet sanomalehdistä Yle:en ja MTV:hen, on sitoutunut yhteistyöhön USA/NATO-EU- hybridikeskuksen kanssa sitoutuen siten NATO-myönteiseen uutisointiin. Valtioneuvosto eli Suomen hallitus liittyy kokonaisuuteen siten, että Huoltovarmuuskeskus toimii yhteistyössä Mediapoolin ja Hybridikeskuksen kanssa.

Mediapoolin uutisten sisällön on tulkittava varmistavan porvarihallituksen määrittämän Suomen turvallisuuden.

Valtioneuvosto koulutti Suomen mediaväkeä ja virkamiehiä Harvardin yliopistossa Yhdysvalloissa Venäjävastaiseen hybridisotaan. Valtioneuvoston tiedottaja, joka koordinoi toimintoja, onkin siirtynyt NATO:n palvelukseen. Samoin varsin kriittistä Venäjä-tiedotusta harrastaneita Suomen parlamentin Ulkopoliittisen instituutin virkailijoita on siirtynyt USA/NATO-EU:n hybridikeskuksen palvelukseen.

CIA, Yhdysvaltojen tiedustelupalvelu on tunnettu aktiivisesta toiminnastaan Yhdysvaltojen geopolitiittisten intressien edesauttajana. Sosialististen maiden hajottamisessa ja kansallisvarallisuuden ryöstössä, Lähi-Idän värvallankumouksissa ja Ukrainan vallankaappauksessa sen rooli on ollut keskeinen.

Entä meillä?

Hybridikeskuksen taustamaa NATO-Saksa on ollut toisesta maailmansodasta lähtien USA:n miehittäjä. Presidentti Trumpin mukaan Saksassa on 58 000 amerikkalaissotilasta. Toiset arvioivat joukkoja olevan 40 000. Kuinka itsenäistä ulko- ja puolustuspolitiikkaa maa voi harjoittaa, joka toimii keskeisenä alustana Yhdysvaltojen suorittamille lennokkimurhille Afrikassa tai jonka alueella toimivat yhdysvaltalaisjoukot tarvitaan pitämään Balkania kurissa?

Suomi on ollut monin tavoin riippuvainen Saksasta ja EU:hun liittymisen jälkeen Suomi on jälleen asettunut palvelemaan Saksan tarpeita USA:n rinnalla.

Yhdysvaltojen ja NATO-maiden ahneus ja yksinapaisen ”rikkaiden” maailman tarpeiden tyydyttämisen keskeisyys on johtanut tarpeeseen demonisoida erilainen Venäjä. 1990-luvulla presidenttien Bush ja Clinton avulla suoritettu Venäjän ryöstö ja rahasäkit mukanaan kuljettaneiden oligarkkien tukeminen muutossa länteen ei tyhjentänyt Venäjää. Jäljelle jäi runsaasti ryöstämättä jääneitä luonnonvaroja.

Nyt länteen muuttaneet oligarkit rahoittavat USA:n ja CIA:n ohella kaikkia niitä voimia, jota yrittävät tehdä presidentti Putinin työn vaikeammaksi. He pyrkivät uuteen vallankaappaukseen. Rahaa löytyy myös suomalaisten korruptoitumiseen.

Miksi USA:n edellinen suurlähettiläs Oresko opettaa Aalto-yliopistossa? Mihin hän tarvitsee suurta kiinteistöä Helsingin keskustassa? Kuinka CIA, NED ja erilaisia nimiä omaavat ”ihmisoikeusjärjestöt” muun muassa ”demokraatit ulkomailla” vaikuttavat Suomen järjestöissä?

Yle:n FSB-uutista seuratessa jää miettimään onko uutinen suoraan CIA:n ja hybridikeskuksen suunnittelema, vai onko sen tekemiseen päässyt mukaan koulutettuja suomalaisia toimittajia.

CIA:n kellonsoittajaksi päätenyt Robert Baer kuvaa kirjoissaan kuinka hänellä oli Sarajevossa vuonna 1990 miljoonia dollareita käytössään. Niillä hän keksi kansanryhmien vastakkainasettelua voimistavia valheellisia uutisia osana provosointia sotaan.

Yle:n FSB-uutisen kohdalla jäin pohtimaan, oliko kyseessä CIA:n laatima uutinen. Sattoiko NATO:n hybridikeskus olettaa, että demonisoimalla Venäjän yhteiskuntaa suomalaiset kääntyisivät NATO:on liittymisen kannattajiksi?

Valtioneuvosto on rakentanut aukottoman sensuurijärjestelmän. Nähtäväksi jää, taipuuko Suomen kansa tämän propagandan alle vai onko sen perusitsetunto niin vahva, että se näkee oman etunsa rauhan ja ystävyysrakentamisessa.

Avainsanat:

- FSB,
- kidutus,
- Yle:n luotettavuus,
- CIA Suomessa,
- puoliotuudet

Voiko Yle:n uutisiin ja ajankohtaisohjelmiin luottaa?

- Sunnuntai 13.1.2019 klo 14:57
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Voiko Yle:n uutisiin ja ajankohtaisohjelmiin luottaa? Vievätkö sidonaisuudet pohjan pois luotettavilta vaaliohjelmilta?

Jyrki Kataisen johtama hallitus aloitti virkamiesten ja toimittajien kouluttamisen venäjävastaiseen hybridisotaan keväällä 2014. Alexander Stubbin tultua kesällä pääministeriksi, hän, puolustusministeri ja ulkoministeri, yhteistyössä presidentti Niinistön kanssa solmi vuonna 2014 NATO:n isäntämaasopimuksen eduskunnan ja kansan selän takana.

Alexander Stubb on luvannut Yhdysvalloille, että Suomi liittyy NATO:on. Venäjävastaisen ja USA-myönteisen viitekehyksensä perusteella hän väitti vuonna 2008 Venäjän hyökänneen Georgiaan kun tosiasiaa USA:n tukema presidentti Saakashvili hyökkäsi venäläisten rauhanturvaajien kimppuun Etelä-Ossetiassa.

Kokoomus on ainoa puolue, joka on selkeästi ja johdonmukaisesti liputtanut Suomen NATO:on liittymisen puolesta.

Puolustusvoimat on yhdessä Helsinkiin perustetun NATO:n hybridikeskukseen, Ulkopoliittisen instituutin ja Mediapoolin kanssa luonut kansanedustajista, virkamiehistä ja asiantuntijoista militarismiin myönteisesti suhtautuvan yhteisön. Sen julkisanottuna sitoumuksena on myönteinen suhtautuminen NATO:on. Valtiovalta – ei kansa – on sitoutunut edellämainittuun yhteisöön Huoltovarmuuskeskuksen kautta. Muu kuin NATO-myönteinen esiintyminen olisi näin ollen vaarallista Suomen kansalliselle turvallisuudelle.

On hätkähdyttävää havaita keitä istuu Ulkopoliittista instituuttia valvovissa elimissä joko asiantuntijoina tai poliittisina päättäjinä. Ulkopoliittisen instituutin tieteellinen neuvosto koostuu kaikki NATO-maiden tutkijoista. Yksi venäläinen nimi luettelossa esiintyy, mutta hän edustaa yhdysvaltalaisen Carnegie-instituutin yksikköä, joka sijaitsee kyllä Moskovassa.

Saksalaisia tutkijoita edustaa Stiftung Wissenschaft und Politik –tutkimuslaitoksen johtaja Volker Perthes. Hänet olen maininnut useissa Syyria koskeissa blogeisani. Perthes on nimittäin johdonmukaisesti vuodesta 2001 lähtien pyrkinyt edistämään Syyrian pilkkomista yhdessä yhdysvaltalaisen entisen Libanonin suurlähettiläänsä Jeffrey Feldmanin kanssa Yhdysvaltojen ulkoministeriön ja puolustusvoimien tavoitteiden mukaisesti.

Perthes esitti Bilderberg ryhmässä kuinka hajotus tapahtuisi. Sen hän teki jo kauan ennen kuin USA:n ja muiden entisten siirtomaaisäntien edustajat ryhtyivät tukemaan Syyrian vallankaappausta ja sotaa. Sekulaarinen kansalaisten tasaveroisia oikeuksia (ilmainen koulutus, terveydenhuolto 1,5 miljoonan Irakin ja Palestiinan pakolaisen turvan tarjonta) kunnioittava Syyria olisi otettava muslimiveljeskunnan avulla ”lännen” oligarkkien haltuun.

Sanomalehtien, Yle:n ja MTV:n muodostaman Mediapoolin hallituksen puheenjohtaja oli vuoteen 2019 saakka kokoomuslainen Yle:n toimitusjohtaja Kivinen. Nyt puheenjohtajana on Kustannusyhtiö Otava-median toimitusjohtaja.

Tulevia eduskuntavaaleja ajatellen mieleen nousee monia epäilyksiä. Yle:n sitoutuminen NATO-myönteisyyteen vaikuttaa NATO:on kielteisesti suhtautuvien oikeuksiin. Tämä koskee myös kansanedustajaehdokkaita.

Yle:n hallintoneuvoston tehtävänä on 6§:n 4 momentin mukaan "laatia 6 a§:ssä tarkoitettu palveluiden ja toimintojen ennakkoarviointi suhteessa julkiseen palveluun ja viestintämarkkinoiden kokonaisuuteen sekä suhteessa siihen, vastaavatko ne yhteiskunnan demokraattisiin, sosiaalisiin ja kulttuurisiin tarpeisiin, sekä arvioinnin perusteella päättää palvelun tai toiminnan aloittamisesta tai aloittamatta jättämisestä ja julkaista päätös perusteluineen.

Yleisradiolaki toteaa yhtiön tehtävistä seuraavaa: "7§ 1) tukea kansanvaltaa ja jokaisen osallistumismahdollisuuksia tarjoamalla monipuolisia tietoja, mielipiteitä ja keskusteluja sekä vuorovaikutusmahdollisuuksia.

7a§. Yhtiön on toiminnallaan edistettävä sananvapautta, korkeatasoista journalismia ja median monimuotoisuutta."

Kansalainen havaitsi ennen presidentinvaaleja, kuinka Yle:n toimittajat eivät puuttuneet ulko- ja turvallisuuspolitiikan epäkohtiin. NATO:n isäntämaasopimus ei saanut sen tärkeyteen kuuluvaa käsittelyä.

Yle:n poliitikoista koostuvan hallintoneuvoston tulisi arvioida uudelleen, sitooko Mediapooliin kuulumisen verovaroin kustannetun tiedotusvälineen kansan tahdon vastaiseen NATO-myönteisyyteen.

Yle käytti ennen presidentinvaaleja valtaosassa ajankohtaisohjelmiaan asiantuntijoina Ulkopoliittisen instituutin virkamiehiä. Käytännössä kaikki suhtautuivat NATO:on myönteisesti ja siten kriittisesti NATO:n viholliseksi kokemaan Venäjään.

Ulkopoliittisen instituutin ja valtioneuvoston keskeisten virkamiesten urapolku osoittaa ideologista sitoutumista enemmän kuin demokratiassa olisi suotavaa. Ulkopoliittisen instituutin virkamies siirtyi muutta mutkitta Helsinkiin perustetun USA/NATO- hybridikeskuksen johtoon. Hybridikeskus ei ole Suomen lainsäädännön alainen laitos. Suomen valtioneuvoston tiedottaja, joka organisoi Venäjä-vastaista hybridisota – informaatiota muun muassa kansanedustajille, siirtyi suoraan NATO:n palvelukseen Latviaan.

Suomen perustuslain mukaan presidentti johtaa ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa yhdessä valtioneuvoston kanssa. Siten ei ole yhdentekevää ketkä muodostavat ulko- ja turvallisuuspoliittisen valiokunnan. Kysymys kuuluukin. Mennäänkö vaaleihin kokoomuspuolueen johtamalla Yle:n ja Alexander Stubbin viittoittamalla NATO- polulla vai heijastelevatko vaalit kansan edustaman rauhantahdon ja rauhaa haluavien puolueiden voittoa?

Avainsanat:

- Yle,
- uutisten luotettavuus,
- NATO:n hybridikeskus,
- kokoomus,
- Alexander Stubb,
- vaalit

Niinistö opettaa Kiinan presidentti Xi Jinpingille läntisiä arvoja?

- Keskiviikko 16.1.2019 klo 15:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Niinistö kertoo ottannensa Kiinaan kutsuttuna valtiovieraana esiin Kiinan ihmisoikeudet. Lehdistössä mainitaan esille otetun kanadalaiset, joita on pidätetty Kiinassa, sekä uiguurien tilanteen.

Tietääkö presidentti Niinistö kuinka monta uiguuria on Syyriassa taistelevien lännen tukemien jihadistien joukossa? Montako tuhatta?

Balkanilla ollaan huolestuneita ISIS:in julistuksista, joissa uhataan katkaista serbien, kroaattien ja petturi-muslimien päitä kunhan taistelijat palaavat Syyriasta. Monenko uiguurin oletetaan palaavan kotiseudulleen?

Presidentti Niinistö puolustaa toistuvasti “läntisiä” arvoja, joiden noudattajiin hän sanoo suomalaisten kuuluvan. En ole kuullut kansalaisten suusta tällaista. Poliittinen eliitti ja media toistelevat kylläkin.

Niinistön ihailumiin läntisiin arvoihin kuuluu militarismi. Lännessä on sopivaa puuttua itsenäisten maiden asioihin sotilaallisesti vaikka kansainväliset lait kieltävät sen. Strategic Culture- julkaisu kirjoittaa juuri kuinka tiettyjen USA:n Bagdadin lähetystön kautta kulkeneiden, tietyllä numerolla varustetujen aseiden on havaittu päätyneen Syyriassa taisteleville jihadistille. Onko tämä “läntisten” arvojen mukaista. Näillä aseilla tapetaan syyrialaisia siviilejä ja Syyrian armeijan sotilaita.

Kun presidentti Niinistö vierailee Yhdysvalloissa, hän ei puutu USA:n suhtautumiseen ihmisoikeuksiin. Hänelle käyvät Yhdysvaltojen sodat – nyt viime aikoina laitton tunkeutuminen Syyriaan. En ole huomannut presidentin tai häntä myötäilevän median kritisoivan USA:n, Ranskan tai Israelin kansainvälisten lakien vastaisia ohjuskuja Syyriaan.

Presidentti Koivisto puuttui jyrkästi laittomiin Jugoslavian pommituksiin samaan aikaan kun presidentti Ahtisaari mahdollisti nuo pommitukset.

“Minulle tuottaa edelleen vaikeuksia kuvata niitä tunteita, joiden vallassa jouduin seuraamaan NATO:n toimesta suoritettua Jugoslavian ruhjomista vuonna 1999. Minä vihasin ja toisaalta ihailin sitä ammattitaitoa, jolla NATO:n propagandistit orkestroivat Kosovon sodan tiedottamisen,”Koivisto puuskahti.

“Nyttemmin orkestrointia ei enää tarvita, se on jo tehnyt tehtävänsä. Serbien oletetusta syntilistasta on tullut mantra, jota automaattisesti luetaan.” Näin presidentti Koivisto kirjoittaa esipuheessaan Jarmo Laineen teokseen Toisenlainen totuus Kosovosta.

Presidentti Niinistö näyttäisi toimivan maailmanpolitiikassa osana tuota USA/NATO-propagandaa ja lähestyy tuon propagandatodellisuuden ulkop-

uolisia tahoja kuten Venäjän ja Kiinan presidenttejä NATO-propagandalasit silmillään.

Kansainvälisen oikeuden pykälää ei sen mukaisesti tarvita. Highly likely- todennäköisyydet toimivat tutkimusten ja oikeudenkäytön sijaan mittapuuna. Tekosyyt ja provokaatiot kelpaavat sotien syiksi.

“Läntinen” NATO-maiden propaganda jatkaa todellisuuden orkestrointia mieleisekseen. Miksi Kiinan presidentti haluaisi ottaa vastaan tällaisten voimien arviota omasta maastaan? Yhdysvaltojen presidentti George H. W. Bush yritti kaataa Kiinan järjestelmää mutta ei onnistunut korruptoimaan kiinalaisia niin kuin joidenkin muiden maiden poliitikkoja ja upseereita.

Suomalaisena tunnen harmistusta siitä, että Suomen presidentti asettaa itsensä arrogantilla tavalla ikäänkuin “läntisten” arvojen edustajana kiinalaisten arvojen yläpuolelle. Kiinalaiseen diplomatiaan ei kuulu arvostella siitä, että Suomen presidentti liittää maansa NATO:n isäntämaasopimukseen kansan selän takana, vaikka kansa vastustaa NATO:a. Tällainen epädemokraattinen teko loukkaa jokaisen suomalaisen ihmisoikeuksia ja turvallisuudentunnetta. Kiina ei puutu Suomen sisäisiin asioihin.

Avainsanat:

- presidentti Niinistö,
- presidentti Koivisto,
- presidentti Ahtisaari,
- Kiinan presidentti,
- Kiinan ihmisoikeudet,
- “lännen” ihmisoikeudet

Suomen kansaa petetään jälleen

- Perjantai 18.1.2019 klo 15:36
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Katsoimme eilen NETFLIX:iltä tositapahtumiin perustuvan hollantilaisen elokuvan Vastarintaliikkeen pankkiiri. Se kuvaa natsi-Saksan miehityksen aikana pienen joukon suorittamaa taitavaa, monimutkaista rahankeruuta vastarintaliikkeen hyväksi. Moni joukosta joutuu kidutetuksi ja tapetuksi.

Suomalaisesta elokuvatuotannosta ei juuri löydy natsi-Saksaa vastaan toimineista ja teloitetuista tehtyjä sankariteoksia. Sen sijaan natsi-Saksan liittolaisuus on nostettu sankaruudeksi.

Suomalaisille on aina valehdeltu siitä, mihin kansaamme ollaan viemässä.

Sisällissodan valkoiseen johtoon valittu Mannerheim lähti röyhkeästi riisumaan venäläisiä aseista Svinhufvudin päivänvastaista sähköstä huolimatta. Sen lisäksi venäläiset olivat ilmoittaneet ja sopineet kaikkien sotilaiden lähtevän Suomesta jäiden lähtiessä.

Mannerheim valehteli suomalaisten taistelevan venäläisiä vastaan, kun taas venäläisille hän julisti, että näin ei ole asianlaita. Mannerheimin tavoitteena oli suur-Suomi ja bolsevikkien vallan kaataminen. Presidentiksi tullut Ståhlberg esti hänen heimosoturi hankkeensa jatkumisen.

Mannerheim oli saanut tiedon Hitlerin tuesta siihen, että ruotsalaiset voivat osallistua talvisotaan. Pohjoismaiden päämiehet taputtivat suomalaisia selkään todeten suomalaisten kyllä menestyvän sodassa Neuvostoliittoa vastaan. Suomen kansa ei tiennyt kuinka pitkään talvisotaa oli suunniteltu eikä sitä, että natsi-Saksa ja fasistinen Italia antoivat materiaalista tukea. Kansa kohtasi sodan yllätettynä.

Omapäinen Mannerheim, tuntien natsi-Saksan keskitysleirit ja toimintatavat, kutsui natsi-Saksan joukot Suomeen presidentin, pääministerin, eduskunnan ja kansan selän takana. Kansalaiset pääsivät perille saksalaisten tulosta kun Pohjois-Suomessa omin silmin nähtiin joukkojen marssivan kaduilla. Mannerheim oli suunnitellut omat rasistiset leirinsä hyvissä ajoin ennen jatkosodan alkua.

Tosiasioista tietämättömät suomalaiset antoivat jälleen henkensä olettaen, että se tapahtuu isänmaan puolesta.

Kaikkien Suomen sotien taustalla olleet laskelmoivat pääomapiirit aloittivat Mannerheimin sankarimyytin rakentamisen samaan aikaan kun Norjassa saksalaisten kanssa yhteistyössä toiminut pääministeri Quisling teloitettiin. Mannerheimin sankarimyytti vahvistui hänen itse ja omien avustajiensa kanssa kirjoittamien muistelmien ja massiivisen ratsastajapatsashankkeen myötä.

Hollannissa oli myös fasistien yhteistyökumppaneita, mutta he saivat rangaistuksensa ja elokuvan esittelemä saksalaisten teloittama vastarintajoukon johtaja on

saanut muistomerkkin.

Presidentti Kekkosella oli täysi työ pitää militarismia ja pääomanvaltaa kansanvallan sijaan ihailevat poliittiset voimat poissa vallasta.

Neuvostoliiton tultua hajotetuksi ja Suomen liittyttyä kapitalismin tärkeimpään linnakkeeseen EU:hun, nuo salaisesti natsi-Saksaa ihailevat voimat ovat nousseet jälleen. Yhdysvallat ja EU ovat sotilaallista ja taloudellista valtaa hamutessaan turvautuneet juuri natseihin (Kroatia ja Ukraina esimerkkeinä) mutta myös kalifaattia rakentaviin jihdisteihin. (Bosnia, Syyria)

Suomessa on merkittävästi poliittisia toimijoita, jotka ovat valmiita petoksiin ja valheisiin osoittaakseen tukensa Yhdysvalloille ja entisille siirtomaaisännille Ranskalle, Iso-Britannialle ja Saksalle.

Suomalainen joukkotiedotus tukee tällaista tiedotusta, jota kuten edellisessä blogissani totesin, presidentti Koivisto kuvasi taitavaksi NATO-propagandaksi.

Suomen kansa ja eduskunta yllätettiin jälleen, kuten sisällissodan alkaessa, talvisodan alkaessa, kuten saksalaisten sotilaiden vyöryessä maahan, kun he syyskuussa 2014 saivat lukea lehdestä presidentti Niinistön liittäneen Suomen NATO:n isäntämaasopimukseen.

Sen mukaisesti Yhdysvaltojen johtamat NATO-joukot saavat tuoda aseitaan maahamme ja käyttää maankamaraa, ilmatilaa, vesistöjä, satamia ja lentokenttiä tarpeidensa mukaan. Ydinaseiden suhteen sopimuksessa ei ole mitään kieltoja.

Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa yhdessä tasavallan presidentti Niinistön kanssa johtaa 1%:n puoluekannatusta omaavat ulko- ja puolustusministeri sekä keskustalainen insinööri, joka ei ole käyttänyt pääministerinä yhtään merkittävää ulkopoliittista puheenvuoroa, liekö kiinnostunutkaan ulkopoliitikasta.

1%:n puolustusministeri on tehnyt kahdenkeskisiä puolustus sopimuksia ilman sen kummempia julkisia tai eduskunta-keskusteluja Yhdysvaltojen, Iso-Britannian ja Saksan kanssa.

Ilmeisesti näiden kahdenkeskisten sopimusten perusteella Yhdysvaltojen suurlähetystö on keväällä 2018 rakennuttanut Malmin lentokentän viereen Takojankatu 10:een massiivisen aidatun, vartioidun rakennuksen, jossa on 13 suurta oviaukkoa suuria kuljetuksia varten.

Wikileaksin tietojen mukaan Suomeen on lähetetty kontteja Yhdysvaltojen Irakin suurlähetystön jättimäisestä tukikohdasta Bagdadista.

Olettaako Yhdysvallat, että Suomi tulevien vaalien jälkeen on valmis liittymään NATO:on tai muulla tavoin vahvistamaan Yhdysvaltojen sotilaallista läsnäoloa Suomessa. Suomen eduskunnan on tiedettävä mitä Yhdysvallat tuo Bagdadista Suomeen.

Asetetaanko Suomen kansa, nyt toistamiseen presidentti Niinistön aloitteesta, tapahtuneiden tosiasioiden eteen kuten niin usein ennenkin.

Liittolaisuuden tiivistäminen NATO:n kanssa lisää Suomen ja Venäjän kansojen turvattomuutta.

Tulevat vaalit ovat NATO-vaalit. Seksuaalirikoskohun ei saa antaa peittää alleen tätä turvallisuuteen keskeisimmin liittyvää asiaa.

Suomen liittoutumattomuus tulee kirjata tulevaan hallitusohjelmaan. Vain siten suomalaisten turvallisuus voidaan taata.

Avainsanat:

- salaiset turvallisuuspoliittiset päätökset,
- natsi-Saksa,
- Mannerheim,
- Niinistö,
- USA/NATO

Helsingin Sanomien satu Balkanilta

- Sunnuntai 20.1.2019 klo 15:10
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomien päätoimittaja Kaius Niemi julistaa 22.12.2018 lehdessään kuinka “Faktopohjaisessa journalismissa ei ole sijaa kompromisseille”.

17.1.2019 Otsikolla “Trumpin katse nyt Kosovoon”, toimittajat Tommi Hannulan ja Jussi Niemeläisen faktat ovat hukassa.

Tekijät toteavat, että “Kosovo irtautui Serbiasta käytännössä vuosina 1998–1999 käydyn sodan myötä ja julistautui itsenäiseksi vuonna 2008. Serbia ei ole tunnustanut Kosovon itsenäisyyttä vaan pitää tätä virallisesti maakuntanaan.”

Kosovo ei irtautunut Serbiasta. Yhdysvallat ja EU:n NATO-maat halusivat hajottaa liittoutumattoman Jugoslavian ja miehittää sen sotilaallisesti. Hajottamissotien loppuvaiheessa Serbia (tuolloin Jugoslavia) ei halunut antautua koko Jugoslavian NATO-miehitykseen. Sen seurauksena USA ja NATO-EU aloittivat lähes 3 kk kestäneet pommitukset, siviilikohteet mukaanluettuna. Bosnia-Hertsegovina oli jo NATO:n miehittämä ja USA/EU:n hallinnon alainen.

USA ja EU:n NATO-maat tukivat Kosovon albaaniterroristeja niin aseellisesti kuin taloudellisesti. Terroristiarmeijan KLA:n johtaja oli samalla myös äärimmäisen väkivaltaisena tunnettu Drenica-ryhmän albaani-mafiajohtaja Hashim Thaci, joka tavoitteli etnisesti puhdasta albaani-Kosovoa.

Pommitukset päättyivät YK:n päätöslauselmaan 1244, jossa päätetään Kosovon kuuluvan Serbiaan. Kosovoon päätettiin sijoittaa tilapäinen YK/NATO- miehityshallinto. Päätöslauselmaa ei ole peruutettu YK:ssa. Miksi sitten Serbia tunnustaisi itselleen kuuluvan alueen itsenäisyyden.

Helsingin Sanomat kirjoittaa: “YK:n turvallisuusneuvoston pysyvä jäsen Venäjä tukee asiassa Serbiaa, mikä käytännössä estää Kosovon YK-jäsenyyden.”

Tosiasiassa Suomen presidentti Ahtisaari valmisti Kosovon itsenäisyysjulistusasiakirjan, mutta YK:n turvallisuusneuvosto ei hyväksynyt sitä eikä Kosovon itsenäisyyttä. YK:n turvallisuusneuvoston kaikkien jäsenmaiden enemmistö ei hyväksynyt Ahtisaaren ehdotusta eikä siis pelkästään pysyvä jäsen Venäjä.

Kosovon itsenäisyysjulistus on riidanalainen. Kansinvalinen rikostuomioistuim ICJ totesi kansojen saavan julistautua itsenäiseksi. Julistaa kyllä saa. Lisäksi ICJ edellytti Kosovon YK-hallinnon alaisen parlamenttia muistuttavan joukon äänestäneen itsenäisyydestä yksityishenkilöinä! Muuten näet joukko olisi rikkonut YK:n päätöstä 1244.

HS lainaa vielä Yhdysvaltojen haukkoja edustavan Atlantic Council’ in asiantuntijaa Daniel Vajdich’ia “Yhdysvaltojen strategisissa intresseissä on selvittää kiista, jolla Venäjä kiristää Serbiaa alistumaan sen tahtoon ja pitää Balkania alati epävakana.”

Lehti unohtaa mainita faktat. Yhdysvallat ja NATO/EU painostivat liittoutumatonta Jugoslaviaa alistumaan sotilaallisella väkivallalla ja talouspakotteilla tahtoonsa vuosina 1991-1999. Heti viimeisten pommitusten päätyttyä Yhdysvallat alkoi rakentaa jättimäistä sotilastukikohtaa Bondsteeliä Serbiaan kuuluvaan Kosovoon.

Presidentti Ahtisaari auttoi kaikin mahdollisin keinoin Yhdysvaltoja ja NATO:a saavuttamaan tavoitteensa. NATO:n hybridikeskuksen sijoituttua Helsinkiin, koko Suomen media, Helsingin Sanomat etunenässä jatkavat 1990-luvulla aloitettua NATO-propagandaa, josta presidentti Koivisto aikoinaan mainitsi tuskastuvansa.

Sota Jugoslaviaa vastaan rikkoi YK:n peruskirjaa artikla 2, joka kieltää voimankäytön itsenäistä valtiota vastaan, joka ei ole käyttäytynyt hyökkäävästi muita valtioita kohtaan.

Sota rikkoi myös NATO:n peruskirjaa, joka määrittelee NATO:n puolustusliitoksi

Sota rikkoi USA:n perustuslakia

Sota rikkoi kansainvälistä lakia koska pommituksissa käytettiin uraani- ja rypälepommeja

Sota rikkoi Wienin konventiota niin Rambuillet'in neuvottelussa kuin myös Ahtisaaren neuvotellessa pommitusten lopettamisesta. Sopimus kieltää pakotuksen ja voimankäytön.

Sota rikkoi Saksan perustuslakia.

Mielenkiintoisin yksityiskohta on Bondsteelin sotilastukikohta. Onko muilla kuin Yhdysvalloilla otsaa rakentaa sotilastukikohta YK:n hallinnon alaisena olevaan Serbialle kuuluvaan maakuntaan. Tosin presidentti Ahtisaari kiiruhti laillistamaan tilanteen julistuttamalla alueen "itsenäiseksi" kun pommitusten päättymisestä oli kulunut kahdeksan vuotta.

NATO-propaganda ei ole vain propagandaa, vaan se on myös tekoja. Propagandan seurauksena uhkaillaan sotilaallisesti, asetetaan talouspakotteita, rikotaan kansainvälisiä lakeja.

Propaganda nostaa ihailun kohteeksi henkilöitä, jotka palvelevat NATO-propagandan avulla tehtäviä tekoja. Suomessa näitä vaikuttavia henkilöitä ovat Martti Ahtisaari, Elisabeth Rehn, Helena Ranta ja Pekka Haavisto. Kaikki he ovat julkisuudessa vuodesta toiseen vahvistaneet median propagandaa esiintymällä asiantuntijoina, joiden asiantuntijuus ohjaa ainoastaan propagandan voimistumiseen.

Tutustuin Espanjassa asuessani NATO:n eläkkeelle jääneeseen tiedottajaan. Pitkien keskustelujen aikana totesimme olevamme sama mieltä Kosovon tapahtumista. Kysyin häneltä kummissani, miksi sitten valehtelit? Hän vastasi. "Katsos minulla on kaksi poikaa, joiden opskelut yksityisissä yliopistoissa maksavat. En voinut muuta kuin puhua, sitä mitä minulta odotettiin."

Niinpä! Ahtisaari sai palkinnoksi Nobelin, Rehn, Ranta ja Haavisto ovat NATO-julkisuuden kunnioitettuja jäseniä. Haavisto muisti todeta kun häneltä kysyttiin kemiallisen tehtaan tuhon merkitystä terveydelle: "Kai ne tehtaat olivat heikossa kunnossa jo ennen pommituksia!" siten uhrit olivat itse syyllisiä kohtaloonsa. Propagandaa suoltavat toimittajat kirjoittava usein pakon edessä. Muuten on edessä karkotus Siperiaan.

Avainsanat:

- Kaius Niemi,
- Helsingin Sanomat,
- Balkanin tilanne,
- NATO-propaganda

George Soros, Helsingin Sanomien ja UPI:n sankari

- Keskiviikko 23.1.2019 klo 16:31
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Liikituksen kyyneleet silmissä luin Anni Lassilan kirjoittamaa George Sorosin ylistystä 23.1.2019 Helsingin Sanomista otsikolla “Salaliittoteorioiden pääpiru”.

Soros kuvataan sankarina, jota äärioikeisto ja salaliittoteoreetikot vainoavat.

UPI:n Mika Aaltola kuvaa George Sorosia seuraavasti: “Hän loi omaisuutensa johtamalla perustamaansa Quantum Fund -sijoitusrahastoa menestyksekkäästi. Sorosin tunnetuin operaatio on vuodelta 1992, jolloin hän pakotti valuuttakeinottelulla Englannin keskuspankin polvilleen ja Britannian irti Euroopan valuuttajärjestelmästä.”

Aaltola kuvaa Sorosin toimintaa Itä-Euroopassa kaikin puolin myönteisesti:

“Poutasään aikaan Sorosin toiminta oli kaikkien mielestä hyveellistä ja Itä-Eurooppaa integroivaa. Sen jälkeen liberalismi on muuttunut näissä maissa paheelliseksi ja epäilyttäväksi aatteeksi, joka tukahduttaa kansallista omaimaisuutta.”

Tutkin kansanedustaja-aikanani vuosina 1983 - 87 yhteisöllisen omistajuuden murskaamista ja ylikansallisen pääoman vallan rajoittamatonta kasvua. Keskeinen tuolloin havaitsemani toimija oli monimiljardööri George Soros. Hän rikastui muun muassa valuuttakeinottelulla.

Laskin tuolloin, että Ison-Britannian keskuspankin joutuessa puolustamaan punnan arvoa, jokainen britti joutui maksamaan verorahoistaan 16 000 markkaa. Soros varasti jokaiselta britiltä tuon summan. Olisiko rahalla ollut parempaa käyttöä Britanniassa kuin Sorosin rahapussissa.

Toki Soros on harrastanut hyväntekeväisyyttä. Olenhan minäkin vieraillut hänen Open Society järjestön toimistossaan New Yorkissa etsiessäni sopivaa asiantuntijaa huumeiden väärinkäyttäjien metadonihoidon-asioissa. Sain hyvän suosituksen.

Valuuttakeinottelu on vain pieni osa-alue Soroksen “demokratia”-työtä. Hän osallistui kaikkien sosialististen maiden ryöstöön yhdessä Yhdysvaltojen presidentti George H. W. Bushin ja Harvardin ekonomisti Jeffrey Sachsin kanssa.

Puolan, Neuvostoliiton ja Jugoslavian vallankaappauksissa sekä myöhemmin Lähi-Idän maiden “arabikeväässä” ja viimeiseksi Ukrainan natsi-vallankaappauksessa – kaikissa Sorosilla on ollut ahkerat ja ahneet sormensa pelissä.

Soros kehuu itseään surutta kirjoissaan ja katsoo valloitetujen maiden ihmisten elintason laskun kehitysmaiden tasolle hänen ja hänen kumppaneidensa toimesta olleen vain osa onnistunutta projektia.

Yhteisölliseen omistukseen perustuneen kansallisvarallisuuden ryöstö ja muun muassa Venäjän valtion ja kommunistisen puolueen kunnan ja varallisuuden salainen kuljetus länteen, muunmuassa Sveitsiin on vain sulka kumppaneiden Bush, Soros ja Sachs hatuissa.

Presidentti Bushin suorittaman ryöstön aikana Soros huolehti ruplan destabilisaatiosta ja arvon rajusta alenemisesta, koska ryöstön vuoksi Venäjällä ei ollut varoja puolustaa ruplaa. Venäjän keskuspankin Gosbankin johtaja Victor Gerashenko joutui ilmoittamaan duumalle, että noin 2000 -3000 tonnia kultaa oli kadonnut keskuspankista ja että hän ei tiennyt minne. F. William Engdahl kirjassaan Manifest Destiny; Democracy as Cognitive Dissonance toteaa, että se, että hän ei tiennyt, oli tietenkin vale.

USA:n korruptoima presidentti Jeltsin keskitti kaiken vallan itselleen. Anatoly Chubais ja Jegor Gaidar toimivat hänen korruptoituneina apureinaan.

George Soros, joka oli rahoittanut Jeffrey Sachs'n toiminnan, ui itse Venäjän yksityistämiprojekteihin yhteistyössä korruptoituneiden venäläisten oligarkkien kanssa, jotka olivat suostuneet kavaltamaan isänmaansa yhteistyössä presidentti Bushin kanssa.

Soros rahoitti kansanäänestyksen yksityistämiproessin jatkamisesta. Jeltsinin uudelleenvalinnan takasi Yhdysvaltojen veronmaksajat yhdessä Sorosin kanssa. Chubais ja Soros huolehtivat Jeltsinin uudelleenvalintakampanjan 1996.

USA:n presidentiksi oli vaihtunut Clinton, joka seurasi oppi-isänsä Bushin jälkeä. Chubais oli Jeltsinin kampanjapäällikkö. Seitsemän oligarkkia omisti 2 TV-asemaa ja Jeltsin hallitsi valtion TV-kanavaa. Kilpakumppanin Ziganovia estettiin ostamasta TV-aikaa.

The Guardian kirjoitti 1994 kuinka "Sorosin erinomainen rooli, ei vain maailman menestyneimpänä sijoittajana mutta nyt luultavasti loistavana, yksittäisenä kaikkein vaikutusvaltaisimpana ulkopuolisena vaikuttajana koko entisessä Neuvostoliiton valtakunnassa, herättää enemmänkin epäilyksiä kuin uteliaisuutta."

Soros on koonnut voimansa oligarkkien, muun muassa Horodkovskin kanssa kaataakseen presidentti Putinin hallinnon. Heidän Open Society rahastonsa ovat tätä varten.

Siten ei ole ihme, että 30 vuoden ajan NATO-propagandaan vihkiytynyt Helsingin Sanomat ja koko olemassaolonsa ajan tiukkaa Putin-kritiikkiä harrastanut Eduskunnan Ulkopoliittinen Instituutti ovat yhdessä nousseet puolustamaan George Sorosin mainetta.

George Soros ja Yhdysvallat ovat vaikuttaneet kaikkien hajotettujen ja osin pommitettujen maiden vaaleihin. Seurasin huvittuneena Hollannin vaalien aikaan Sorosin rahoittaman Avaaz -järjestön oransseja vaalibusseja. CIA ja monet niin kutsutut "demokratia"-järjestöt kanavoivat rahaa haluamilleen puolueille ja ryhmille.

Tavoitteena ei ole demokratia vaan ylikansallisen pääoman kasvulle tuottoisan ilmapiirin rakentaminen kaikkialle maailmaan.

Samaan aikaan kun sosialistiset maat, joissa yritykset olivat sosiaalisesti omistettuja, kansalaisilla oli ilmainen terveydenhuolto, koulutus ja täystyöllisyys hajotettiin, Eurooppaan pystytettiin EU, jonka säädöksissä estetään yhteisöllisyyden asema valtiossa. 1990-luvulla perustettu Euroopan Unioni, takaa sopimuksella sen, että pääomien, työvoiman, tavaroiden ja palveluiden vapaalla liikkumisella EU-alueella on perustuslain takaama oikeus. Taloudellisia periaatteita ei määritetä EU:ssa demokraattisesti vaan oikeusistuin tulkitsee ovatko periaatteet sopusoinnussa perussopimuksen kanssa. Pääoman vapaus voittaa aina yhteisöllisyyden ja ihmisten välisen yhteisvastuun.

Helsingin Sanomien ja UPI:n viesti on se, että Soros ryöstelyn ja pääoman vallan symbolina on sankari. Voiko siihen mitään lisätä?

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- UPI,
- George Soros,
- kansojen ryöstö

Serbien, juutalaisten, romanien ja kommunistien holokaustin muistopäivä.

- Sunnuntai 27.1.2019 klo 15:40
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Miksi serbit ovat otsikossa ensin? Siksi, että geopolittisista syistä länsimaat haluavat unohtaa serbien kolme holokaustia ja muistaa vain juutalaisten toisen maailmansodanaikaisen tuhon.

Ensimmäinen maailmansota aloitettiin Serbian tuhoamiseksi geopolittisista syistä. Serbit slaaveina olivat Itävalta-Unkarin alueella toisen luokan kansalaisia kuten juutalaiset. “Serben muss sterben”, “serbien on kuoltava” luki saksalaisten lähettämissä postikorteissa. Miljoona serbiä kuoli, tuhottiin.

Jugoslavia perustettiin eri kansanryhmien demokraattiseksi liittovaltioksi. Toisen maailmansodan aikana natsi-Saksa muodosti fasistisen Kroatian ja miehitti Italian ja Unkarin kanssa lopun Jugoslavian.

Fasistisen Kroatian alueelle perustettiin 17 keskitysleiriä, joista isoin oli Jasenovac – pikku Auswitch, joka oli toiseksi suurin keskitysleiri Saksan miehittämällä alueella. Fasistisen Kroatian hallintoon kuului katolinen piispa ja monien keskitysleirien johtajina oli katolisia pappeja. Miljoona serbiä kuoli leireillä.

Miksi holokaustin muistopäivänä puhutaan vain juutalaisista?

Siihen on geopolittiset syyt.

Yhdysvallat lähti presidentti George H. W. Bushin johdolla 1980- luvun lopulla saalistamaan sosialististen maiden kansallisvarallisuutta ja tavoittelemaan Euroopan, erityisesti Balkanin sotilaallista miehitystä ja taloudellista valtaa alueella.

Propaganda, korruptio ja taloudelliset kiristystoimet olivat vallankaappauksissa keskeisiä välineitä. Yhdistynyt Saksa, jonka ulkopoliittikka jo Yhdysvaltojen sotilaallisen läsnäolonkin ansiosta oli tiiviisti Yhdysvaltojen politiikkaan integroitunutta, lähti saalistukseen mukaan.

Jugoslavia YK:n perustajajäsenenä ja liittoutumattomana maana oli saatava hajotettua keinolla millä hyvänsä. Perustuslaillisuuden vahvimmat tukijat, Jugoslaviassa enemmistön muodostaneet serbit, oli demonisoitava.

Yhdysvallat ja Saksa liittoutuivat katolisen kirkon länteen pelastamien natsien ja heidän jälkeläistensä kanssa serbejä vastaan. Natsien kanssa toisen maailmansodan aikana liittoutuneet Bosnian ja Kosovon muslimit otettiin mukaan rintamaan. Bosnian muslimiarmeijan tueksi koottiin 1990-luvulla Afganistanista ja Lähi-Idästä 10 000 USA:n liittolaisena toiminutta taistelijaa. Nämä toimivat samoin kuin jihadistit Syyriassa. Katkoivat serbien päitä ja heittivät niitä kuoppiin tai lähettivät rahoittajilleen Lähi-Itään.

USA:n ja Saksan tuella oltiin perustamassa ensimmäistä muslimi-kalifaattia Bosniaa Eurooppaan ja etnisesti puhdasta albaani-Kosovoa.

On selvää, että näitä pyrkimyksiä ajatellen ei ollut, eikä ole syytä puhua mitään serbien holokaustista. Se ei asetu propagandaan, jolla pyritään perustelemaan taloudellista ja sotilaallista valtaa Kroatiaassa, Bosniassa, Serbiassa ja Kosovossa.

Suomen ulkopoliittinen johto ja media ovat 1990-luvulta lähtien palvelleet kiitettävästi Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten, erityisesti Saksan ja Ranskan ahneutta ja valtapyrkimyksiä. Propaganda on keskiössä.

Kaikkien haltuunotettavien maiden hallitukset ja johtajat on demonisoitava, tai jos korruptio onnistuu täydellisesti kuten Jeltsinin kohdalla, ylistettävä taivaisiin.

Jugoslavian presidentti Milosevic nimettiin Hitleriksi, samoin Libyan Gaddafi, Syyrian Al-Assad, Ukrainan Janukovic, Venäjän presidentti Putin ja Venezuelan Maduro. Asioista perillä olevat tietävät kuinka huolellisesti suunniteltuja vallankaappaukset ja niihin liittyvä korruptio ja propaganda ovat.

Lännen usein Nobel-palkinnolla palkitut sotarikolliset kuvataan sankareina ja heidän toimiansa seurauksena kuolleet ja vammautuneet miljoonat ihmiset ovat vain “due price” sopiva hinta.

Kerran vuodessa läntinen maailma viettää juutalaisten holokaustin muistopäivää. Sillä omatunto pestään, jotta voidaan taas jatkaa miljoonien ja taas miljoonien tappamiseen kannustavaa suurpääoman etuja ajavaa geopolitiikkaa.

Suomen juutalaisen seurakunnan rabbi Simon Livson ja juutalaisen koulun historianopettaja Daniel Weintraub painottavat Helsingin Sanomien 27.1. 2019 haastattelussa että “Euroopassa on kaksi pääryhmää, uusnatsismi ja jihadismi, jotka ovat uhkia elämälle.”

Nämä ovat juuri niitä ryhmiä, joita USA liittolaisineen käyttää ryöstöjensä ja sotilaallisen ylivoimansa välineinä. Kroatia, Bosnia, Kosovo, Syyria ja Ukraina ovat esimerkkejä tästä. Kaikissa näissä maissa juutalaiset ja kristityt ortodoksit ovat joutuneet uhanalaisiksi. Kroatian Krajinaassa serbit joutuivat kansanmurhan uhriksi ja juutalaiset hädänalaisiksi. Ukrainassa natsien väkivalta jatkuu.

Suomella on naapuri, Venäjä, jonka suhteen on varmaa, että se ei koskaan tule käyttämään natsia ja jihdisteja valtapolitiikan välineenä. Päinvastoin. Se on pelastanut Ukrainassa ja Syyriassa kansalaisia juuri tältä länsimaiden tukemalta hirviömäiseltä väkivallalta.

Avainsanat:

- rabbi Livson,
- holokaustin muistopäivä,
- katolinen kirkko,
- geopolitiikka,
- holokaustin unohdetut,
- serbit,

- romanit,
- kommunistit

Viestinnän professorin harhalaukaus

- Tiistai 29.1.2019 klo 15:43
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Helsingin Sanomat julkaisi tänään 29.1. pääkirjoitussivulla viestinnän professori Anu Kantolan kolumnin “Kuuba taistelee sissien ja hipsterin välissä”.

Professori on vierailut Kuubassa ja ottanut matkalukemisekseen Svetlana Aleksijevitsin romaanin “Neuvostoihmisen loppu”. Vierailun innoittamana hän julistaa: “Kuuba seisoo nyt samassa pisteessä kuin Neuvostoliitto loppuaikoinaan.”

Kuuban kuvaus on seuraava: “Kommunistinen puolue pyörittää maata ja valvoo ihmisiä. Vaalit eivät ole vapaita, ja poliittisia vankeja on arviolta muutamia satoja. Ikäjakausma on pahasti kallellaan vanhoihin, kun nuoret valuvat ulos maasta.”

“Samalla maan talous sakkaa. Palkat ovat surkeita ja kaupat puolityhjiä. Monet raapivat tuloja vuokraamalla makuuhuoneita kodeistaan. Vuokraisänniksemme osuivat tunnettu elokuvaohjaaja ja pienen kaupungin hammaslääkäri.”

On mielenkiintoista, että Helsingin yliopiston valtiotieteellisen tiedekunnan viestinnän professorilla on näin puhdas Suomen hallituksen maan turvallisuuden kannalta ainoaksi oikeaksi määrittelemä ideologia. Siinä viestintä on sidottu USA:n ja NATO:n hybridikeskuksen tunnustamaan todellisuuteen kansainvälisistä suhteista. Juuri siksi hän kirjoittaa näin saman hybridikeskuksen kanssa liittoutuneen Mediapoolin jäsenen, Helsingin Sanomien pääkirjoitussivulla.

Professorin tietoisuuteen ei ole päässyt, että Kuuba on ollut 60 vuotta Yhdysvaltojen hirviömäisen taloussaarron kohteena. Yhdysvallat on sitonut saartoon myös muut maat siten, että jos haluaa tehdä kauppaa Yhdysvaltojen kanssa, ei voi tehdä kauppaa Kuuban kanssa. Käytännössä kaikki maat Yhdysvaltoja lukuunottamatta ovat vuodesta toiseen vaatineet YK:n yleiskokouksessa Yhdysvaltoja lopettamaan taloussaarron – ilman tulosta.

Siksi kuubalaisissa kaupoissa ei ole tavaraa, siksi professorin taksikuski ei ole pystynyt hankkimaan autoonsa ehjää tuulilasiasia.

Professorin mainitsemat “maasta pois valuvien nuorten” enemmistö on auttamassa muita maita. He auttoivat opettajina Nicaraguaa, Etelä-Afrikkaa ja nyt Venezuelaa. Etelä-Afrikassa on työskennellyt satoja kuubalaisia lääkäreitä, ei palkan takia vaan solidaarisuudesta.

Professori ei ole ilmeisesti kokenut, mitä solidaarisuus merkitsee ja miltä se tuntuu. Talouspakotteista huolimatta kuubalaiset ovat tasa-arvoisia. Vielä viitisen vuotta sitten lääkäri sai samansuuruisia palkkaa kuin siivoustyötä tekevä koska koulutus oli ollut yhteisesti maksettua.

Lapsikuolleisuus Kuubassa on alhaisempi kuin Yhdysvalloissa.

Tekstin loppupuolella professori kuitenkin mainitsee ilmaisesta koulutuksesta ja terveydenhuollosta sekä elämänmuodon leppoisuudesta.

Professorin kirjoitus etenee Neuvostoliitto-osuuteen Aleksijevitsin romaanin pohjalta. Hän kertoo valtionyhtiöiden omistusten jakamisesta kuponkeina ja markkinoiden vapauttamisesta. Hän pitää nurinkurisena sitä, että moni venäläinen kiroaa markkinatalouden kun “nurinkurisesti syynä ovat neuvostoaajan kärsimykset: vankileirit, väkivalta ja sodat”. Sitten professori nimeää syyllisen: “Roisto on Mihail Gorbatsov, joka myi halvalla maan, jonka eteen venäläiset olivat vuodattaneet verta koko 1900-luvun.”

Mahtaako Mihail Gorbatsovin roiston rooli tulla Aleksijevitsin romaanista vai professorin omista käsityksistä. Tosiasiassa Gorbatsovilla ei ollut mitään tekemistä asian kanssa. Yksityistämiset ja niin kutsutut talousuudistukset tehtiin USA:n korruptoiman presidentti Jeltsinin aikana. Maanpetoksellisessa toiminnassa Jeltsiniä avustivat Anatoly Chubais ja Jegor Gaidar, jotka kaikki auttoivat Venäjän kansallisvarallisuuden siirtämisessä ulkomaille valtionpankin kultavarannot mukaan luettuna. Hyödyn saivat petturit henkilökohtaisesti, mutta valtaosaltaan USA:n presidentti George H. W. Bush, George Soros ja Harvardin taloustieteilijät Jeffrey Sacs ja Larry Summers.

Professori Kantolan kannattaa lukea romaanien sijaan esimerkiksi F. William Engdahlin teos *Manifest Destiny ;Democracy as Cognitive Dissonance*. Siinä kuvataan tarkkaan USA:n presidentti George H. W. Bushin ja CIA:n tuki Gorbatsovin kaataneille “vallankaappareille”, joiden taltuttamisesta samoin USA:n tukema Jeltsin sai sankarinroolinsa. George Soros oli kyynärpäitään myöten mukana tässä ryöstössä.

Professori Kantolan analyysin osio, jossa hän kuvaa Kuuban seisovan saman jyrkänteen reunalla kuin Neuvostoliitto aikoinaan, on absurdi.

Anu Kantolan kuvaus sosialismista “pahan valtakuntana” ja toteamus että sosialismista ei pääse suoraan markkinauudistusten “hyvän valtakuntaan” on käsittämätön jokaiselle entisen sosialistisen maan asukkaalle esimerkiksi aikaisemmin liittoutumattomassa Jugoslaviassa, jossa sosialismin täystyöllisyydestä, ilmaisesta terveydenhoidosta ja koulutuksesta ja 24. sijasta maailman kansantalouksien vertailussa romahdettiin kehitysmaiden tasolle. Samalla yritysten yhteisöllinen omistus muuttui USA:n ja muiden NATO-liittolaisten hallussa olevaksi yritystoiminnaksi.

Ehkä seuraava kolumni käsittelee Venezuelan öljyn vapauttamista Venezuelan kansan omistuksesta Yhdysvaltojen käsiin – Yhdysvaltojen ja NATO-EU:n ilman vaaleja valitseman vapauttaja-presidentin avulla.

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- Anu Kantola,
- Kuuba,
- Gorbatsov,

- Jeltsin,
- tavarapula,
- USA:n talouspakotteet,
- NATO-propaganda

Suomi ei noudata kansainvälisiä lakeja eikä YK:n peruskirjaa

- Tiistai 5.2.2019 klo 11:54
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen hallitus on pettänyt kansan rikkomalla kansainvälisiä lakeja ja YK:n peruskirjaa. Suomen kansan oikeustajuun on juurtunut ihmisoikeuksien ja kansainvälisten lakien kunnioittamisen periaate.

Paitsi toisen maailmansodan aikaa, myös nyt EU:hun liittyttyään Suomi on alkanut räikeästi rikkoa kansainvälisiä lakeja ja sopimuksia. Suomi on liittoutunut USA:n ja entisten siirtomaavaltojen voimapolitiikkaan, jossa asioita hoidetaan vallankaappauksilla ja sodilla, joissa tavoitteena on joko taloudellinen hyöty tai sotilaspoliittinen valta.

Viimeisin päätös, jossa Suomen ulkopoliittinen johto rikkoo YK:n periaatetta, koskee Venezuelaa. YK:n perusperiaate on puuttumattomuus toisen suvereenin valtion sisäisiin asioihin. Suomi on ilmoittanut tukevansa vallankaappausta yrittävää parlamentin puhemiestä vaaleilla valitun presidentin sijaan. Suomi ja samoin toimineet valtiot syyttävät Maduron tulleen valituksi epädemokraattisesti.

Tämä ei ole totta. Vaaleissa oli useita ehdokkaita. Parlamentin puhemies Guaido ei ollut ehdokkaana. Oppositio boikotoi vaaleja, mikä ei tehnyt niitä epädemokraattisiksi. Venezuelassa ei ole äänestyspakkoa.

Samalla tavalla kuin nyt Venezuelassa Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten tuhotessa Jugoslaviaa, Kosovon albaanit olivat jo vuosikausia boikotoineet demokraattisia monipuoluevaaleja ja turvautuivat aseelliseen taisteluun valtiota vastaan yhteistoiminnassa Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten kanssa.

Suomen räikeä kansainvälisten lakien ja Wienin ja Geneven sopimusten rikkominen alkoikin Jugoslavian hajottamisen yhteydessä. Yhdysvaltojen keskeinen tavoite oli Balkanin NATO-miehitys. Bosnian ollessa jo miehitetty, se pyrki valtaamaan koko jäljellä olevan Jugoslavian saadakseen rakennettua sotilastukikohdan alueelle.

Pitkään Yhdysvaltojen kanssa yhteistyössä toiminut Suomen presidentti Martti Ahtisaari teki mahdolliseksi pommitusten aloittamisen edellytyksenä olleen provokaation.

Kosovon terroristiarmeijan hallussa olleen asumattoman Racakin kylän haltuunotto takaisin valtion hallintaan poliisivoimin lavastettiin teloitukseksi ja joukkosurmaksi. Suomalaiset oikeuslääkärit tutkivat ruumiiden kuolinsyyn yhdessä jugoslaviaalaisten oikeuslääkäreiden kanssa. Yhtäkään taistelussa kaatunutta ei todettu teloitetuksi.

Suomen ulkoministeriö presidentti Ahtisaaren johdolla yhdessä Saksan ulkoministeriön kanssa esti ruumiinavaustulosten julkitulon. Sen sijaan Helena Rannan

epämääräisillä lausunnoilla, jotka eivät olleet sopusoinnussa oikeuslääkäreiden tutkimustulosten kanssa, annettiin pommittamaan halukkaan Yhdysvaltojen presidentti Clintonin levittää tietoa karmeista teloituksista, joissa päitä oli leikattu irti, lapsia ja naisia riistetty kodeistaan ja raahattu kuoppaan, jossa heidät oli tapettu niskalaukuksilla. Helena Ranta pohti vielä valheellisesti kuinka häntä harmitti, että hän ei tutkinut uhrien kynsien aluksia, nähdäkseen olivat ko nämä yrittäneet ryömiä kuopasta ylös.

Jugoslavian rauhanneuvottelussa kesäkuussa 1999 kun koko maa oli tuhottu uraani- ja rypälepommeilla, Ahtisaari vielä kansainvälisten sopimusten vastaisesti uhkaili Jugoslaviaa Belgradin mattopommituksilla, ellei presidentti Milosevic alistuisi Kosovon miehitykseen, joka oli edellytyksenä USA:n sotilastukikohdan rakentamiselle.

Palvelusten tekeminen Yhdysvalloille ja EU:lle kansainvälisiä lakeja rikkoen jatkui Kosovon laittomalla itsenäistämisprosessilla. Kosovon albaaniterroristit, joita USA, Saksa, Ranska ja Iso-Britannia olivat rahoittaneet ja kouluttaneet jo vuosia, saivat Kosovon NATO/USA-miehityksen aikana vapaat kädet serbien vainoon rakentaessaan etnisesti puhdasta albaani-Kosovoa ja myöhemmin tulevaa Suur-Albaniaa.

Presidentti Ahtisaari johti tätä ”itsenäistämisprosessia” yhteistyössä itsensä maan johtajiksi kohottaneiden Albaani-mafian johtajien kanssa, joiden sotarikokset ovat edelleen tutkimatta ja tuomitsematta.

Sitten Suomi siirtyikin tukemaan muita USA:n ja sen liittolaisten vallankaappauksia. Syyrian ”kapinallisia”/terroristeja Suomi koulutti Jordaniassa rikkoen jälleen toisen suvereenin maan sisäisiin asioihin puuttumattomuuden periaatetta.

Afganistanin sisällissotaan osallistuminen USA:n rinnalla on myös kansainvälisten lakien vastaista. Yhdysvallat aloitti Afganistanin pommitukset laittomasti.

Ukrainan vallankaappauksessa Suomen rooli oli varsin konkreettinen. Olli Rehn vastasi EU-komissiossa laajentumisasioista ja myöhemmin talousasioista komission varapuheenjohtajana. Huonosti ja kiireellä valmisteltu lähentymissopimus, jossa sotilaalliset yhteistyöartiklat ovat ensimmäisinä, oli tuomittu epäonnistumaan. EU ei ottanut vakavasti presidentti Janukovicin mielipidettä siitä, että Ukraina ei ole taloudellisesti valmis lähentymissopimukseen. Olli Rehn palkittiin katastrofin edesauttamisesta Suomen Pankin pääjohtajuudella.

Yhdysvaltojen vaikuttajat (Clintonit, Soros, Summers etc) ja keskeiset EU-vaikuttajat kokoontuivat jo syksyllä 2013 Jaltalle juhlimaan tulevaa Ukrainan valtausta. Energia-ala, liuskekaasu, GMO-viljely sovittiin jo etukäteisenä saaliinjakona. Yhdysvallat oli jo sijoittanut 5 miljardia dollaria Ukrainan haltuunottoon.

Pääomaliikkeiden vapauttamisen jälkeen 1980-luvulta lähtien Suomi on luopunut Kekkosen ajan rauhanpolitiikasta ja kansainväliseen laillisuuteen pohjautuvasta ulkopolitiikasta. Kekkonen totesi monasti kuinka Palestiinan kansan oikeudet

ovat keskeisiä maailmanrauhassa. Venäjä ja Ruotsi ovat tunnustaneet Palestiinan, Suomi ei.

Ylikansallisen pääoman toimiessa politiikassa johtajana vain sen myötäilijät voivat päästä valtaan. Presidentti Carter toteaa Yhdysvaltojen olevan oligarkian. Ranskan presidentti Macronin ovat asettaneet valtaan eräät suurimmista amerikkalaisista sijoitusyhtiöistä, joiden omistajat Kravis'in pariskunta ovat Macronin vallan kummeja.

Koko EU on perustettu ajamaan Euroopan teollisuusyritysten pyöreän pöydän ryhmän etuja, jonka puheenjohtajana 1980- luvulla oli Volvon Per Gyllenhammar. Hän oli myös Yhdysvaltojen International Technologies Corporationin, lännen toiseksi suurimman sotateollisuusyrityksen, hallituksessa. Yritysten, ei kansalaisten edut johtavat EU:n toimintaa.

Ei siis ole ihme, että Ukrainan vallankaappauksessa voiton veivät suurpääomaa palvelevat korruptoituneet oligarkit yhdessä natsien kanssa. Suomi on systemaattisesti tukenut vallan kaapanneita oligarkkeja ja sulkenut silmänsä natsien pogromeilta ja väkivallalta.

Suomen tiedonvälitys on sotateollisuuden, /USA/NATO-hybridikeskuksen, valtion huoltovarmuuskeskuksen ja Mediapoolin keskinäisriippuvuuden johdosta oligarkian tai suurpääoman intressien mukaista tiedotusta. Että valtio, paitsi sensuroi tiedonvälitystä, myös itse toimii kansainvälisiä lakeja ja ihmisoikeusnormeja vastaan ulkopoliitikassaan tulisi herättää huolestuneisuutta kansalaisissa.

Missä ovat Suomen kansainvälisen politiikan, lainsäädännön ja ihmisoikeuksien asiantuntijat? Onko kaikki hiljennetty vai onko työpaikan menettämisen vaara liian suuri, jos ilmaisee totuuden mukaisen käsityksensä ennen eläkkeelle pääsyään.

Avainsanat:

- Suomen ulkopoliitiikka,
- kansainvälisten lakien rikkomukset,
- YK:n peruskirja,
- Venezuela,
- Ukraina,
- Balkan,
- Syyria

Venäjä ja Jehovan todistajat

- Torstai 7.2.2019 klo 11:56
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen media on nostanut toistuvasti esiin Jehovan todistajien aseman Venäjällä. Helsingin Sanomat nostaa heidät 7.2.2019 esiin ikäänkuin ortodoksisen kirkon ei-toivottuina kilpailijoina. Usein media pitää heidän kohteluaan ihmisoikeusongelmana ja on tukenut mielipiteillään Venäjän Jehovan todistajien oikeutta turvapaikkaan Suomessa. Viime aikoina erityisesti tanskalaisen Dennis Christensenin saama vankeusrangaistus on herättänyt huomiota.

Tänään Helsingin Sanomat myöntää Jehovan todistajien päämajan olevan Yhdysvalloissa. Se ei kuitenkaan muista, että toiminnan rahoitus tulee myös Yhdysvalloista. Suomessahan tämä ei ole ongelma, koska Suomen koko media on liittoutunut USA:n ja NATO:n hybridikeskuksen ideologiaan, joten tilanne poikkeaa ratkaisevasti Venäjästä.

USA:n suhde Venäjään on yksipuolisesti vihamielinen. Yhdysvaltojen kongressi on jo vuonna 2015 päättänyt, että presidentti, tuolloin Obama, voi suorittaa sotilaallisen hyökkäyksen Venäjälle tarvitsematta uudelleen kääntyä kongressin puoleen.

Yhdysvallat käy taloussotaa Venäjää vastaan ja pyrkii kaikin mahdollisin tavoin vahingoittamaan sitä, että Venäjä voisi rauhassa kehittää yhteiskuntaansa. Yhdysvallat pyrkii vahingoittamaan Venäjää myös välillisesti tukemalla Syyriassa Syyrian hallitusta ja sen liittolaista Venäjää vastaan taistelevia terroristeja. Osa näistä terroristeista ovat kotoisin Venäjältä ja muodostavat kotimaahan palattuaan terroriuhkan.

Minkälaista Jehovan todistajien toiminta sitten on?

Jehovan todistajien toiminta perustuu lähetystyöhön ja aktiiviseen käännytämiseen. Uskonto edellyttää tietyn määrän kohtaamisia joka päivä. Uskonto ei ole hiljentymistä neljän seinän sisällä pohdiskeluun ja uskonnon harjoittamiseen vaan käännyttämiseen.

Tietoni Jehovan todistajista perustuu kokemuksiini työskentelystä heidän edustajiensa kanssa psykiatrisina potilaina. Lisäksi aika moni meistä on kohdannut ovikelloa soittavia ja keskusteluun ja käännytykseen halukkaita uskovia omalla kotiovellaan. Niin minäkin. Lisäksi eräät hyvät ystäväni ovat olleet Jehovan todistajia.

Espanjassa asuessani kävin pitkiä keskusteluja Jehovan todistajien kanssa. Keskustelut olivat aina ideologisia, maailmanpoliittisia ja mielenkiintoisia. Joskus ajan puutteen vuoksi en ehtinyt keskustella kotiovellani, jolloin sain sitkeän seuralaisen bussipysäkille saakka, mikä osoitti henkilön tarvetta suorittaa tuota päivittäistä lähetystehtävää.

Hyvän ystäväperheemme kohtalo oli traaginen. Tämän italialaisen pariskunnan

mies ja vaimo olivat Jehovan todistajia. Eräs uskontoon kuuluva piirre on verensiirtokielto. Jehovan todistaja ei saa ottaa vastaan toisen ihmisen verta.

Vaimo sairastui aggressiiviseen rintasyöpään. Suuren leikkauksen aikana potilaalle olisi tullut antaa samanaikaisesti verta. Pariskunta kieltäytyi leikkauksesta. Seurasimme parin vuoden ajan pariskunnan, heidän lastensa ja lastenlastensa tunteiden jäykistymistä ja kylmän kauhun ja syyllisyyden kehitystä kuoleman lähestyessä.

Oliko kuolema murha? Oliko uskonto murhaaja? Oliko mies murhaaja, koska hän ei luopunut uskosta ja velvoittanut vaimoaankin tekemään niin? Vaimon kuoleman jälkeen mies riutui syyllisyyden ja uskon ristipaineessa.

Jehovan todistaja- perheiden lasten kohtalo vastaavien valintojen edessä on järkyttävä.

Suomen media ja poliitikot ovat valmiita neuvomaan venäläisiä milloin mistäkin asiasta. Puolitotuudet ja propaganda ovat leimanneet tähänastista keskustelua.

Miten venäläisten tulisi suhtautua Yhdysvalloista rahoitettuun ideologiseen käännytystyöhön, jossa jokainen uskonlahkon jäsen on velvoitettu tekemään tuota työtä.

Miten Suomessa määritettiin henkilö, joka sodan aikana suoritti pelkästään Suomen ja Neuvostoliiton välistä ystävyyttä edistävää toimintaa. Henkilö vangittiin ja usein teloitettiin.

Suomi harjoittelee sotaharjoituksissaan Yhdysvaltojen kanssa venäläisten tappamista. Suomen median ja poliitikkojen ylemmydentuntainen kyvyttömyys eläytyä Venäjän kansan turvallisuustarpeisiin on vakava ihmisoikeusloukkaus. Suomessa lähes kaikki mikä loukkaa Venäjää tai vaikeuttaa venäläisten elämää on vahingoniloinen aihe, joka naamioidaan huoleksi ihmisoikeuksista tai totalitarismista.

Tämän Suomen USA/NATO:oon sitoutuneen median yksipuolisimmat edustajat ovat Yle ja Helsingin Sanomat.

Avainsanat:

- Venäjän jehovantodistajat,
- USA:n rahoitus,
- ideologinen lähetystyö,
- uskonnolliset murhat

Korruptio ja sensuuri Suomessa

- Lauantai 16.2.2019 klo 12:43
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomessa vallitsee ennen näkemätön korruptio ja hallituksen ylläpitämä sensuuri. Erityisesti tällä hallituskaudella Suomi on johdettu ulko- ja turvallisuuspoliittiseen umpikujaan, josta ei ole helppoa ulospääsyä.

Natoon haluavan kokoomuksen ja muiden puolueiden NATO-siipien avulla Suomeen on rakennettu tila, jossa valtamedia on kahlittu jakamaan yksipuolista tietoa. Tämän yksipuolisen tiedon avulla sidotaan kansanedustajia ja tavallista kansaa kokemaan tuo tiedotusvälineiden maalaama maailmantila totena.

Miten tämä on toteutettu?

Porvarillinen hallitus päätti kautensa alussa lisätä Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikassa trans-atlanttista yhteyttä. Siis suhteita Yhdysvaltoihin, sen puolustus/hyökkäysdoktriiniin ja aseellisuuteen.

Koska Suomen kansa ei kannata NATO:on liittymistä, toimet on tehtävä salassa ja tiedotusta on yksipuolistettava niin, että tuo transatlanttinen suhde ei näyttäisi kielteiseltä.

Jotta tiedonvälitys tukisi tätä kokoomus/keskusta- ideologiaa, sitä on ollut muokattava entistä NATO-myönteisemmäksi. Kaikki kriittinen tieto NATO:n kansainvälisten lakien rikkomuksista ja NATO-maiden sotatoimista on tullut peittää.

Tätä tarkoitusta varten Suomen valtalehdistö, kustannustalot, Yle ja MTV ovat muodostaneet Mediapoolin. Mediapooli toimii integroidusti yhteistyössä vasta Helsinkiin perustetun USA/EU/NATO:n hybridikeskuksen kanssa sopimuksella, että informaatio ei ole ristiriidassa NATO:n ideologian kanssa.

Jotta tiedonvälityksen NATO-myönteisyys olisi vesitiivistä, Mediapoolin toiminta on kytketty valtion huoltovarmuuskeskukseen. Siten vain NATO:n ideologian mukainen tiedotus on luotettavaa ja kaikki sille vastakkainen tiedonvälitys – on se sitten sanomalehtikirjoitus tai kirja – on tunnistettava riskiksi valtion turvallisuudelle.

Näin sensuuri toimii. NATO:n keskeiset maat Ranska, Iso-Britannia, Saksa ja Yhdysvallat sopivat mitä maailman tapahtumia käsitellään ja mitä jätetään käsittelemättä. EU-maiden kansainvälisten lakien vastainen osallistuminen Syyrian sotaan vaietaan. Venäjän johtamasta Astanan rauhanprosessista Syyrian sodan lopettamiseksi vaietaan myös.

Euroopan unioni kuvataan rauhan projektiksi, ja usein mainitaan kuinka sen ansiosta Euroopassa ei ole ollut sotia. Jätetään mainitsematta kuinka Saksa, Ranska ja iso-Britannia osallistuivat muiden NATO- maiden kanssa USA:n

johdolla tapahtuneeseen, keskellä Eurooppaa sijaitsevan Jugoslavian tuhoamiseen ja pommittamiseen kymmenen vuoden ajan heti EU:n perustamisen jälkeen.

Jugoslavian sirpaleet siirrettiin maailman hyvinvointitilaston 24. sijalta kehitysmaiden kategoriaan, josta maat eivät pysty nousemaan ennalleen 30 vuodessakaan kamppaillessaan uraanipommien ja kemiallisen tuhon jälkiseurausten keskellä.

Suomen eduskunta ei näytä olevan selvillä millaisessa tilassa maamme on. Eduskunnan ulkopoliittinen instituutti on palvellut ihailtavasti tuota NATO-ideologiaa jo vuosia. Ulkopoliittisen instituutin työntekijä Hanna Smith valittiin tutun pyörövimallin mukaan NATO:n hybridikeskuksen johtajaksi. Siitä asemasta käsin hän jatkaa Venäjävastaista hybridisotaansa kuten edellisessäkin virassaan.

Valtioneuvoston tiedottaja Markku Mänttä siirtyi pyöröoven mallilla suoraan NATO:n palvelukseen Latviaan.

NATO:n tehtävänä on maailman investointipankkiirien ja 8%:n rikkaimmiston edustajien, yleensä yhdysvaltalaisen maailmankansalaisten taloudellisten etujen palveleminen. Se edellyttää itsenäisten valtioiden talouksien horjuttamista ja ryöstöä.

Ellei ryöstö onnistu korruptiolla ja pehmeämmillä keinoilla (Puola, Venäjä), käytetään väkivaltaa kuten Jugoslaviassa, Syyriassa, Libyassa ja Ukrainassa. Suomessa korruptio on näyttänyt riittävän.

Mediapooli on visusti vaiennut EU:n ja suomalaisen komission jäsenen Olli Rehnin vastuusta Ukrainan lähentymisneuvotteluiden ehkä tarkoituksellisesta epäonnistumisesta. Yhdysvallat oli jo kauan ennen Maidanin mielenosoituksia päättänyt neo-natseihin tukeutuen kaataa Ukrainan laillisen hallituksen, joka sitten tehtiinkin kansainvälisesti koulutettuihin tarkka-ampujien ammattitaitoisella avulla.

Paitsi ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, korruptio ja sensuuri on kohdistunut myös Suomen kansallisvarallisuuden ryöstöön.

Sosiaali- ja terveydenhuollon uudistuksen kehittämisen aikana kokoomus/keskustahallitus on tavoitellut verorahojen käyttöä ylikansallisten yritysten voittojen takaamiseen. Paitsi helppoja valtionyritysten myyntejä ylikansallisille yrityksille, hallitus on pyrkinyt luomaan automaatin verovarojen ohjaamiseen samaan osoitteeseen. Suurin palvelus NATO:n hybridikeskukselle ja Yhdysvalloille on tietenkin valtava hävittäjähankinta.

Jotta Suomen kansa ja hyvää tarkoittavat puolueet saataisiin taipumaan hävittäjähankintojen puolelle, on tärkeätä esittää todennäköinen vihollinen, jota vastaan koneita tarvittaisiin. Yhdysvalloissa vallitseva sisäpoliittisesti motivoitu Venäjä-psykoosi on pyritty sekä ulkopoliittisen instituutin, puolustusvoimien että NATO:n hybridikeskuksen avulla siirtämään Suomeen. Tosin Suomen kansalaisten pitkäaikainen tuttavuus venäläisten kanssa ja realistinen kyky vertailla

Yhdysvaltojen väkivaltaista kulttuuria venäläiseen kulttuuriin antaa perspektiiviä myös itsenäiselle ajattelulle. Itsenäisesti ajattelevalle UPI:n ja NATO:n hybridikeskuksen propaganda näyttää naurettavalta.

Kokoomuksen johtavia poliitikkoja on siirtynyt pyöröoven kaavan mukaan suurten terveysyritysten suuripalkkaisiksi johtajiksi suunnittelemaan Sote-uudistuksen mahdollisiksi tekemiä verovarojen siirtämisiä ylikansallisille yrityksille.

Mediapooli on hoivatyön räikeiden epäkohtien seurauksena joutunut käsittelemään tätä osaa NATO:n hybridikeskuksen tukemasta agendasta. Terveyspalveluiden kilpailutuksissa ja muutosprosesseissa on korruptiolle alttiille henkilöille koitunut vastustamattomia houkutuksia.

Mediapollin jäsenistä Helsingin Sanomat ja Yle ovat nöyrimmät NATO-propagandan levittäjät. Presidentti Mauno Koivisto kirjoitti kuinka “vihasin ja toisaalta ihailin sitä ammattitaitoa, jolla NATO:n propagandistit orkestroivat Kosovon sodan tiedottamisen. Nyttemmin orkestrointia ei enää tarvita, se on jo tehnyt tehtävänsä. Serbien oletetusta syntilistasta on tullut mantra, jota automaattisesti luetaan.”

Serbien tilalle on asetettu Venäjä ja presidentti Putin. Jo vuodesta 2015 lähtien markkinointitoimisto Hill&Knowltonin toimeksiantona on ollut mustamaalata presidentti Putinia.

Nyt Helsingin Sanomat ja Yle ovat EU:hun liittymisen jälkeen voineet jo kahdenkymmenen vuoden ajan totutella koordinoimaan uutisvälityksensä NATO-yhteensopivaksi. EU:n kansainvälisten lakien rikkomukset kuten suvereenien valtioiden itsenäisyyden loukkaukset, laittomat sodat, laittomat pommitukset, sotarikokset esitellään myönteisinä ja ymmärrettävinä.

Heti Jugoslavian tuhoamisen päätyttyä EU sai Nobelin rauhanpalkinnon.

Kaiken tämän korruption ja sensuurin keskellä Helsingin Sanomat tuotti eilen uutisen: Helsingin Sanomien “Land of Free Press” eli “Vapaan lehdistön maa”-kampanja on saamassa Bonnierin suuren journalistipalkinnon. Helsingin Sanomat otti presidentti Putinin ja Trumpin vastaan tämän kampanjan isoilla banderolleilla viime kesänä. Akateemisen kirjakaupan omistaja ruotsalainen Bonnier julistautuu näin osaksi NATO:n yhteisrintamaa. Kirja-alan sensuuri lienee myös jo kattava.

Mitähän Mauno Koivisto tästä sanoisi? Ihailtavan onnistunutta propagandaa?

Avainsanat:

- ulko- ja turvallisuuspoliittinen umpikuja,
- suomalainen sensuuri,
- Suomen korruptio,
- NATO:n hybridikeskuksen valta,
- pyöröovi,
-

Valtiollinen sensuuri yliopistoissakin

- Keskiviikko 20.2.2019 klo 12:46
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

NATO-sensuuria harrastava Helsingin Sanomat päästää joskus mielipidesivulleen omaa maailmankuvaansa kritisoivia kirjoituksia.

Tänään 20.2.2019 kaksi Turun yliopiston professoria (toinen turvallisesti emeritus) kuvaa valtion kontrollin voimistumista yliopistoissa.

He toteavat: “Poliittiset päätöksentekijät haluavat yliopistolaitoksen nöyräksi palvelijakseen, mikä tulkitaan yliopistoje”kolmanneksi tehtäväksi“. Se on sisällytetty jopa yliopistolakiin. Tällöin unohtuu, että varsinainen kolmas tehtävä on kriittisyys yhteiskuntaa ja sen harjoittamaa politiikkaa kohtaan. Hieman kärjistäen voisi sanoa, että tieteen ja yhteiskunnan välisen suhteen tulisi olla terveen vihamielinen.”

Professoreiden tekstin alullepanija on tietenkin parhaillaan mediassa vellova ristiriita eräiden ministerien ja kansainvälisten ja perustuslakiasiantuntijoiden välillä.

Suomessa korkeimman perustuslain toteutumisesta vastaavan elimen muodostaa eduskunnan perustuslakivaliokunta. Sen tehtäväksi on annettu tutkia missä määrin eduskunnan käsittelyyn tulevat lait ovat sopusoinnussa perustuslain kanssa.

Monissa maissa tämä on annettu perustuslakituomioistuimen tehtäväksi.

Eräät puheenvuoron käyttäjät kuten ministeri Jussi Niinistö kutsuu mielipiteensä julkisuudessa esittäneitä kansainvälisten lakien asiantuntijoita “talebaneiksi”. Hänen mielestään kansanedustajien työtä ei tule arvostella ja että se olisi jotenkin tuomittavaa.

Miten perustuslakivaliokuntaan joutunut sairaanhoitaja tai rakennusmies voi olla perustuslain ja kansainvälisten lakien asiantuntija maassa, jossa media on jo vuosikymmeniä hämärtänyt kansainvälisten lakien ja YK:n peruskirjan vaatimusten sitovuutta?

Kansanedustajien on turvauduttava lakiasiantuntijoihin tai siirryttävä Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten maailmankuvan seuraajiksi. Silloin sotilaallinen voima, talouspakotteet ja propaganda toimivat ratkaisujen ohjenuorina.

Eduskunnan tiedustelulakien käsittelyssä kävi niin, että hallintovaliokunta ja puolustusvaliokunta eivät piitanneet perustuslakivaliokunnan kaikista huomautuksista. Se johti asiantuntijoiden ärähdykseen. Ministeri Niinistö oletettavasti haluaa NATO:n hybridikeskuksen ja NSA:n kontrollin säilymistä ja voimistumista demokratian kustannuksella.

Mielenkiintoisena yhteensattumana Helsingin Sanomat kirjoittaa “50 vuotta sitten” -palstallaan uutisesta “Espanjan sensuuri kielsi 29 teosta”. “Espanjan sensu-

uriviranomaiset ovat tiukentaneet otettaan maan lehdistöstä ja kulttuurielämästä. Aseenaan 29 kielletyn kirjan luettelo ovat tiedotus- ja matkailuministeriön tarkastajat aloittaneet kierroksensa kirjakaupoissa ja kustantamoissa vaatien näiden teosten myynnistä poistamista.”

“Kiellettyjen kirjojen lista käsittää valikoiman vasemmistolaishenkisistä tavanomaisiin historiateoksiin.”

Nykyisenä Mediapoolin, huoltovarmuuskeskuksen ja NATO:n hybridikeskuksen välisen valtapolin aikakaudella sensuuri Suomen mediassa, kustannustaloissa ja yliopistoissa on tanakalla tolalla. On kuitenkin huomattava, että Espanjan sensuuria toteutettiin sotilasdiktatuurissa, miksi Suomen NATO-kontrollia ei vielä kutsuta.

Avainsanat:

- Helsingin Sanomat,
- yliopistojen valvonta,
- sensuuri,
- sotilasdiktatuuri

Yle irti NATO:n hybridikeskuksen talutusnuorasta

- Torstai 28.2.2019 klo 12:19
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Arvostettu saksalainen juristi, pitkäaikainen liittopäivien edustaja ja puolustusministerin valtiosihteeri Willy Wimmer kuvasi jo vuonna 2000 mihin Yhdysvallat ja NATO pyrkivät Euroopassa. Hän kertoi Yhdysvaltojen ulkoministeriön ja American Enterprise instituutin seminaarista, joka järjestettiin Bratislavassa, jossa hän oli läsnä.

Seminaarissa asetettiin tavoitteeksi Jugoslavian pommitusten pohjalta saattaa loppuun Kosovon itsenäistäminen.

Tavoitteena oli myös, että Serbia jää Euroopan ulkopuolelle ja Venäjän pääsy Pietarista merelle pystytään estämään.

Kokouksessa todettiin Euroopan oikeusjärjestelmän olevan esteenä NATO:n tehokkaalle laajentumiselle.

Jotta Yhdysvallat pääsee tavoitteisiinsa, se on valmis siirtämään syrjään kansainvälisen oikeusjärjestelmän. Väkivalta saa ottaa ylivallan laillisuudesta.

Missä kansainvälinen lainsäädäntö on tiellä, se eliminoidaan.

Jokaiselle kansainvälisiä asioita seuranneelle on tullut selväksi, että Yhdysvallat NATO-liittolaisineen on toiminut johdonmukaisesti kaavailemallaan tavalla.

Kuvasin teoksessani Parantajan roolit 1986 kuinka Euroopan yhdentymistä ajettiin jo silloin European Round Table of Industrialists'in eli suuryritysten kaavailujen pohjalta. Järjestön puheenjohtaja Volvon pääjohtaja Per Gyllenhammar oli myös Yhdysvaltojen toiseksi suurimman sotatarviketuottajan International Technologies Corporationin hallituksen jäsen.

Yhdysvaltojen ja NATO:n päämäärä Euroopan Unionissa on tukea aseteollisuutta ja ylikansallisen pääoman tavoitteita, joita George Soros edustaa kouriintuntuvasti. Mutta senkin edelle menee öljy- ja huumekauppa.

Miten tämä liittyy Suomen vaaleihin?

EU:hun liittymisen jälkeen Suomi on tietyn oikeistolaisen poliittikkopiirin toimesta kytketty palvelemaan Yhdysvaltojen ja NATO:n laajentumistarpeita ja totta puhuen "ryöstöpolitiikkaa".

Tuon Yhdysvaltojen presidenttien, niin republikaanien kuin demokraattien johdolla tehty ryöstötoiminta – ensin Puolassa, sitten Venäjällä, Jugoslaviassa, Tsetseniassa ja Ukrainassa tapahtui tukeutuen niin natseihin kuin jihadisteihin. Kansainväliset lait suvereenien valtioiden sisäisiin asioihin puuttumattomuudesta oli heitetty romukoppaan jo kauan ennen Euroopan valtioiden ryöstöä.

F. William Engdahl on kirjoittanut erinomaisiin lähdeaineistoihin perustuen kaksi teosta: "Manifest Destiny, Democracy as Cognitive Dissonance" sekä "The

Lost Hegemon, Whom the Gods Would Destroy” ja minä vuorostani “Lahtari, Punikki ja Teurastaja”-teoksessani, joissa kaikissa kuvataan tätä Yhdysvaltojen ja NATO:n röyhkeätä kansainvälisistä laeista piittamatonta toimintaa.

Nämä kaksi Engdahlin teosta ehtii ennen vaaleja hankkia Amazonilta ja minun teokseni on saatavissa INTO:n verkkokaupasta.

Omassa teoksessani kuvaan väläyksiä siitä mielivallasta ja tappamisesta mitä NATO-sotilaat jopa rauhan aikana saadaan tekemään.

Eduskuntaan tarvitaan henkilöitä, jotka tietävät mitä maailmassa tapahtuu ja mistä tekijöistä todellisuutemme muodostuu.

Tuon todellisuuden havaitsemisen esteenä on Yhdysvalloille ja NATO-maille tarpeellinen NATO-propaganda, joka muuttaa rikokset sankaruudeksi.

Presidentti Mauno Koivisto kuvasi tuntemuksiaan tuon NATO-propagandan edessä seuraavasti: “Minulle tuottaa edelleen vaikeuksia kuvata niitä tunteita, joiden vallassa jouduin seuramaan NATO:n toimesta suoritettua Jugoslavian ruhjomista vuonna 1999. Minä vihasin ja toisaalta ihailin sitä ammattitaitoa, jolla NATO:n propagandistit orkestroivat Kosovon sodan tiedottamisen.”

Mauno Koiviston NATO-kritiikistä huolimatta Suomi on ohjattu täydelliseen NATO:n hirttosilmukkaan. Käytännössä koko Suomen media Yle mukaan luettuna on sitoutunut noudattamaan Helsingissä sijaitsevan USA/EU/NATO:n hybridikeskuksen tavoitteita.

Kansanedustajaehdokkaana haluan tietää, kuka on tehnyt päätöksen sitoa Eduskunnan Yle, Radiolain vastaisesti tähän Mediapooliin. Verorahoja menee myös Mediapooliin kuuluvan MTV:n rahoitukseen. Kuka hallituksessa on tehnyt päätöksen, että valtion huoltovarmuuskeskus on osa tätä hybridikeskuksesta riippuvaista kokonaisuutta? Valtioneuvoston tiedottaja, tehtävästään suoraan NATO:n palvelukseen siirtynyt Markku Mantila ilmoitti valtioneuvoston lähettäneen 100 suomalaista toimijaa Harvardin yliopistoon oppimaan Venäjän hybridisodan vastaista toimintaa. Siis Venäjän eikä Yhdysvaltojen ja NATO:n.

Mediapooliin kuuluvan Helsingin Sanomien toimittaja Alma Onali kirjoittaa tänään 28.2.2019 kuinka. “Pohjois-Koreassa on tuskin pisaraakaan lehdistövapautta. Etenkin diktaattori Kim Jong-Unin julkisuuskuva kotimaassa on äärimmäisen tarkasti säädelty, ja yleisölle annetaan nähtäväksi vain retusoituja, imartelevia kuvia johtajasta.”

Pohjois-Korean tilalle voi asettaa Suomen lehdistövapauden. Mediapoolin, valtion huoltovarmuuskeskuksen ja NATO:n hybridikeskuksen välinen liitto tekee kaikesta merkittävästä totuudenmukaisesta tiedottamisesta mahdotonta tai siten voi saada syytteen valtion turvallisuuden vaarantamisesta.

Orwellin maailma on täällä. Valhe on totuutta ja totuus on valhetta.

Avainsanat:

- Yle:n riippumattomuus,

- NATO-propaganda,
- Mauno Koivisto,
-

Orban, Orpo, Soros ja NATO

- Sunnuntai 3.3.2019 klo 15:19
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Valtamediassa on ollut puhetta demokratiasta ja erityisesti sen puutteesta Unkarissa, jossa Orban on levittänyt ruokottomia kuvia halailevista Junckerista ja Soroksesta.

Kansainvälisiä asioita seuraavat henkilöt muistavat kuinka George Soros on vuosikymmeniä ryöstänyt eri kansakuntien veronmaksajien rahoja valuutta- ja muulla keinottelulla sekä rikastunut sen myötä. Rikkauksista on riittänyt rahaa vaalivaikuttamiseen ja hyväntekeväisyyteenkin.

Hän oli saalispussin kanssa George H. W. Bushin rinnalla, kun Puolaa ja Venäjää ryöstettiin. Katolinen kirkko oli tässäkin mukana kuten natsien piilottamisessa ja fasistisen Kroatian serbeille ja juutalaisille pystytettyjen keskitysleirien johtamisessa.

Ajatteleva kansalainen ihmettelee, miksi Soros ei ole osallistunut hyväntekeväisyyteen siten, että palauttaisi jokaiselle britille Iso-Britannian punnan destabiloinnista hyötymänsä varat. Miksi Venäjälle ei ole palautettu siltä ryöstettyjä kultavarantoja, joita Venäjän kansa voisi käyttää elinolojen kohentamiseen?

Mutta ei. Soros ryöstää ja palvelee rahoillaan niitä, jotka ylläpitävät NATO:n avulla ylikansallisen pääoman valtaa, joka tähän mennessä on keskittynyt Yhdysvaltoihin. Hän tukee sivusta niitä, jotka toteuttavat hänen omia päämääriään, ei demokratiaa. Hän rahoittaa väriavallankumouksia siihen asti, että ne nostavat valtaan Sorosta ja hänen eliittiliittolaisiaan palvelevia poliittisia voimia kuten muslimiveljeskuntaa Lähi-Idässä.

Euroopan unionia ei perustettu demokratiaa varten. Se perustettiin palvelemaan Euroopan teollisuuspiirien ”pyöreän pöydän” veljeskuntaa. (Round Table of Industrialists.) Työvoiman liikkuvuus ja halvan työvoiman saanti oli keskiössä. Ase- ja öljyteollisuuden edut olivat määrääviä.

Heti perustavassa Maastrichtin kokouksessa Saksa taivutti kaikki muut maat mukaan Yhdysvaltojen jo pitkälle kaavailemaan Jugoslavian liittovaltion hajottamiseen, vaikka sodalla. Vaihtoehtoina oli jäännösvaltioiden NATO-jäsenyys tai NATO-miehitys.

Erilaisissa EU:hun liittyvissä äänestyksissä kansalaiset joutuvat äänestämään aina uudestaan kunnes tulee EU:n teollisuuspiirejä tyydyttävä äänestyksen tulos. Mitään ei jätetä sattuman varaan. Erilaisten USA:n CIA:n kaltaisten ”demokratiajärjestöjen” ja Soroksen ”Open Society”- tai muiden vastaavien tahojen rahoittamana vaaliväilyä tehdään toivottuun lopputulokseen saakka.

Unkarin pääministeri Orbanilla on pitkä kokemus erilaisista yhteiskuntajärjestelmistä ja asioiden tilasta maassaan. Hän on kyllästynyt Sorokseen Unkarin

sijaishallitsijana. Hän tajuaa, miten Soros pelaa Euroopan komission kanssa rahoineen ja lahjuksineen.

Nyt pienen Suomen kokoomuspuolueen Petteri Orpo on noussut taisteluun Soroksen puolesta. Hän vaatii Orbanin puolueen erottamista EPP:stä kokoomuspuolueen mainetta pilaamasta.

Suomen kokoomus on ollut johdonmukainen NATO-puolue ja on siten ansainnut Soroksen myötämielen. Kaikki puolueet tarvitsevat tuleviin vaaleihin rahoitusta, joten mieleen nousee kysymys, onko tässä yllättävässä kokoomuspuolueen aloitteellisuudessa joitakin taka-ajatuksia.

Kokoomuksen ylikansallisen pääoman etua ajavan osion ja keskustapuolueen vastaavan osion kesken ja yhteistyöllä Suomen valtio on liittänyt Suomen median, Yle mukaanluettuna, NATO:n hybridikeskukseen siten, että käytännössä NATO-kriittisyys on muuttunut muka vaaralliseksi valtion turvallisuudelle. Näin syvä yhteenkuuluvuus NATO:n kanssa isäntämaasopimuksen ja massiivisten sotaharjoitusten keralla on jotakin muuta kuin mitä Suomen kansa on osoittanut haluavansa.

Kahdella viime hallituskaudella NATO-propagandalla on muutettu suomalaisten käsitystä todellisuudesta massiivisesti. Kansanedustajatkaan eivät tiedä tai eivät ainakaan toiminnassaan osoita tietävänsä mitään kansainvälisistä laeista tai -tapahtumista.

Valtiovarainministeri Orpon olisi syytä tarkemmin kuvata tai selittää miksi Orbanin demokratian puute on vakavampaa kuin demokratian puute Suomessa. Soroksella ja NATO:lla on parinkymmenen vuoden ajalta uskolliset liittolaisensa Suomen poliitikoissa. Ahtisaari, Stubb, Haavisto, Ranta, Rehn ovat tehneet tärkeitä palveluksia, joista heitä on myös eri tavoin palkittu. Haluaako Orpo nyt tähän samaan joukkoon?

Avainsanat:

- Orpo,
- Orban,
- Soros,
- NATO,
- demokratia

Venäjän likainen raha ja lännen pankit

- Keskiviikko 6.3.2019 klo 11:27
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen valtamedia, Yle ja Helsingin Sanomat mukaan luettuna, kuuluu NATO:n hybridikeskuksen propagandaan sitoutuneeseen Mediapooliin. Poolilla on uutisten sisältöjä yhdenmukaistava sisältötyöryhmä. Ryhmä on varmaan pohtinut päänsä puhki miten käsitellä näin vaalien alla Yle:n MOT-ohjelman esiintuomaa muun muassa Venäjältä tulevan rikollisen rahan kulkua suomalaistenkin pankkien kautta.

Helsingin Sanomille 6.3.2019 tuottaa vaikeuksia ratkaista liittäisikö presidentti Putinin suoraan rahanpesuun, mikä sopisi NATO-propagandaan, vai kirjoittaisiko ainakin puolitotuksia. Lehti ratkaisee asian pilapiirroksella, jossa presidentti Putin käskää viemään ”pyykkipussit” pesulaan.

Teksti kertoo: ”Venäjällä ansaittu - tai muuten haltuun otettu - omaisuus on siirrettävä pikaisesti pois Venäjän päättäjien ulottuvilta. Näin on, vaikka rikastunut olisi presidentin lähipiirissä, sillä suosio, vapaus ja rahat saattavat kadota yllättäen käsi kädessä.”

Hesarin lukija ja Yle:n MOT-ohjelman seuraaja jätetään vaille kaikkia kiinnityskohtia todellisuuteen. Mistä Venäjän yhteiskunnan taloudellisess kehityksessä tullaan ja mihin mahdollisesti ollaan menossa.

NATO-propaganda ei kerro mitä Yhdysvaltojen presidentti George H. W. Bush, miljardööri George Soros ja Harvardin talousprofessorit tekivät Venäjällä ja kuinka he ryöstivät tai auttoivat ryöstämään Venäjän kansallisvarallisuuden kulta mukaanluettuna 1990-luvulla.

Korruptoidut kenraalit, presidentti Jeltsin ja ryöstössä mukana olleet Yhdysvaltojen ohjailemat Anatoli Chubais ja Jegor Gaidar saattoivat voimaan talouden shokkiterapian, jonka avulla he ja heidän länsimaiset ystävänsä kahmivat omaisuutensa siirtäen ne lännen pankkeihin.

Mediapoolin jäsenet eivät myöskään ”paljasta” tietävänsä, että Venäjään kohdistuvien talouspakotteiden syynä ei ole kansainvälisten lakien rikkominen Krimin ”haltuunotossa” vaan kansainvälisiä lakeja jatkuvasti rikkovien NATO-maiden perkimys kaataa presidentti Putinin hallinto.

Yle ja Helsingin Sanomat varovat kertomasta totuutta. Totuus syntyy prosessien tietämisestä ja niiden vaikutuksen ymmärtämisestä. Helsingin Sanomat ei pysty olemaan tunnustamatta sitä, että pimeät rahavirrat alkoivat valua länteen erityisesti sen jälkeen, kun äkkirikastuneet oligarkit alkoivat pelätä presidentiksi tulleen Putinin estävän heidän rikollisia menetelmiään.

Näin muistaakseni Aljazeeralta dokumentin, jossa kuvattiin kokousta, jossa presidentti Putin pani oligarkit järjestykseen. Tästä luonnollisesti seurasi oligarkkien sielussa hätäännys: Mihin nyt rahani piilotan?

Amerikkalaiset olivat siirtäneet sujuvasti Venäjällä kerättyjä voittojaan lännen, erityisesti Sveitsin pankkeihin. Soros oli jo 1987 perustanut CIA:han kytkeytyvän Open Society Foundationin Moskovaan, josta käsin hän rahoitti Venäjän hallituksenvaihdosprojektiaan.

Helsingin Sanomat kertoo, että pimeät rahavirrat alkoivat vuodesta 2003 lähtien, jolloin Mihail Hodorkovski pidätettiin." Venäjältä alkoi paeta pääomaa, josta osa laillista, osa ei."

Kun tosiasiat puhuvat sen puolesta, että presidentti Putin pani rikollisia kuriin, mutta lännen pankit auttoivat noiden rikollisten rahojen pyykkäämistä, propaganda syyttää Putinia. Pankkien joutuessa kontrolloimaan rahavirtojaan kun eivät enää kehtaa jatkaa likaisen rahan pesemistä, NATO-propaganda ei tohdi syyttää pankkeja vaan taas syytetään presidentti Putinia.

Kun rikollinen raha on Hodorkovskin kaltaisten henkilöiden rahaa, jotka käyttävät ne Soroksen tavoin Putinin kaatoyrityksiin, Suomen NATO:n hybridikeskuksesta riippuvainen media ylistää Hodorkovskia ja ymmärtää pankkeja.

Mediapoolin sisältötyöryhmällä on näköjään vaikeuksia löytää raflaavia otsikoita vaaleihin. Mitä rahanpesu-uutisten jälkeen seuraavaksi?

Avainsanat:

- vaalipropaganda,
- mediapooli,
- Venäjän rahapyykki,
- Helsingin Sanomat,
- presidentti Putin

MITEN NATO ON MUUTTANUT JA MUUTTAA SUOMEA

- Maanantai 11.3.2019 klo 19:20
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Kuvaan aluksi missä tilassa maamme on nyt suhteessa NATO: on ja sen jälkeen valotan, miten tähän tilanteeseen on tultu.

Noin kaksi vuotta sitten Helsinkiin perustettiin USA/EU/NATO: n hybridikeskus tarkoituksenaan suorittaa oletetun Venäjän hybridisodan vastaista toimintaa.

Eduskunnan alainen ulkopoliittinen instituutti on toiminut pääasiallisena eduskunnan ja median käyttämänä kansainvälisten suhteiden asiantuntijaelimenä. Eduskunta valitsee eri puolueiden edustajat instituutin hallintoelimeen. Instituutilla on myös kansainvälisistä tutkijoista koostuva tieteellinen neuvosto.

Vuoden 2014 keväällä valtioneuvoston kanslia järjesti kansanedustajille seminaarin Venäjän hybridivaikuttamisesta. Keskeisten medioiden päätoimittajat yhdessä valtioneuvoston tiedottajan Markku Mantilan kanssa vastasivat ohjelmasta. Mantila ilmoitti muistaakseni tuossa tilaisuudessa, että valtioneuvosto tulee lähettämään Harvardin yliopistoon Yhdysvaltoihin 100 toimihenkilöä, tiedottajia ja virkamiehiä, oppimaan hybridisodasta.

Vuoden 2014 elokuussa kansalaiset saivat lukea lehdestä Suomen allekirjoittaneen NATO: n isäntämaasopimuksen. Asiaa ei ollut käsitelty eduskunnassa. Presidentti Niinistö, oli allekirjoitustilaisuudessa läsnä, vaikka puolustusvoimien komentaja suoritti varsinaisen allekirjoituksen. Myöhemmin presidentti on maininnut keskustelleensa asiasta etukäteen ulko- ja turvallisuuspoliittisessa ministerivaliokunnassa, vaikka sopimusta ei ollut käsillä eikä sitä ollut käännetty suomeksi.

Ruotsi edellytti sopimuksen käsittelyä eduskunnassa ja edellytti että maahan ei tuoda ydinaseita. Suomi ei tällaista ehtoa esittänyt.

Suomen valtamedia, kustannustalot, Yleisradio ja Mainos TV mukaan luetuna ovat muodostaneet Mediapooliksi ristityn yhteenliittymän, joka sitoutui myönteiseen yhteistyöhön pari vuotta sitten perustetun USA/EU/NATO hybridikeskuksen kanssa.

Mediapoolin puheenjohtajana toimi kokoomuspuoluetta edustava Yle:n toimitusjohtaja Lauri Kivinen. Tänä vuonna toimitusjohtajaksi tuli Otava-konsernin toimitusjohtaja. Tarkemmin tuntemattomalla prosessilla, valtioneuvosto on kytkenyt valtion turvallisuuskomitean alaisen huoltovarmuuskeskuksen tähän mediapoolin ja hybridikeskuksen yhteenliittymään rahoittamalla mediapoolia. Siten käytännössä kaikki Suomessa toteutettava informaatio noudattaa NATO: n tavoitteita. Mikäli näin ei ole, poikkeavan informaation voidaan katsoa tämän rakenteen puitteissa uhkaavan valtion turvallisuutta.

Objektiivisesti katsottuna yllä mainittu yhteenliittymä muodostaa maahamme ennen näkemättömän valtiollisen sensuurin. Tämän sensuurin ideologinen johtaja on NATO. On huomattavaa, että Suomessa oli sensuuri myös jatkosodan aikana. Natsi-Saksa ei ollut kuitenkaan sen ideologinen johtaja.

Miten tähän on tultu?

Yhdysvallat aloitti presidentti Reaganin aikana erilaisten ”demokratiaa” edistävien järjestöjen perustamisen CIA:n rinnalle. Tarkoituksena oli luoda Yhdysvaltojen johtama maailma antamalla vallanhalulle ja ryöstötoiminnalle demokratian naamio.

George H. W. Bushin aikana Yhdysvallat lähti propagandan, taloudellisen kiristyksen lahjonnan ja sotilaallisen voiman erilaisin yhdistelmin hajottamaan sosialistisia maita lähtien Puolasta sekä Neuvostoliitosta ja päätyen Jugoslavian liittovaltion pommittamiseen.

Haltuunotto- ja ryöstöprojekteja naamioimaan tarvittiin tehokasta korruptiota sekä median ja markkinointitoimistojen propagandaa.

Läntisen Euroopan haltuunoton välineeksi synnytettiin Saksan johdolla Euroopan unioni, joka jo Maastrichtissa pidetystä perustamiskokouksestaan lähtien sitoutui Jugoslavian hajottamiseen.

Euroopan unionin perustamisasiakirjat laadittiin European Round Table of Industrialists, eli Euroopan pyöreän pöydän teollisuusmiesten tavoitepapereiden pohjalta. Round table’n puheenjohtajana toimi Volvon pääjohtaja Per Gyllenhammar, joka oli myös Yhdysvaltojen toiseksi suurimman ase-teollisuusyrityksen hallituksen jäsen.

Neuvostoliiton ja Varsovan liiton hajoamisella oli valtava merkitys Suomessa. Koko se osa yhteiskuntaa, joka sodan jälkeen oli joutunut alistumaan demokratiin ja hyvään yhteistyöhön Neuvostoliiton kanssa ja painamaan natsiliittolaisuuden ihannoinnin taka-alalle, pääsi heittämään alistumisen taakan harteiltaan.

Suojeluskunnat ja Lotta-järjestöt nousivat maan alta. Puolustusministeriksi noussut Elisabeth Rehn palautti aseväkijöiden kunnian.

Suomen media ei tietänyt tai tietoisesti valehteli hajotettavien ja haltuun otettavien maiden kohtalosta, erityisesti Yhdysvaltojen presidentin ja miljardööri George Soroksen vahvasta osuudesta.

Olen kuvannut kirjassani Lahtari, Punikki ja Teurastaja USA:n ja CIA:n suunnitelman Jugoslavian hajottamiseksi sekä sen toteutuksen Bosnian sodan päättymiseen saakka.

Suomen media on kuvannut tapahtumien kulun Yhdysvaltojen ja NATO:n silmälasien läpi.

Suomalaiset eivät ole mediastaan kuulleet Afganistanista ja Lähi-Idästä tuotettujen jihadistien ja uudelta mantereelta saapuneiden natsien käytöstä Yhdysvaltojen ja Euroopan keskeisten NATO-maiden tavoitteiden aikaansaamiseksi.

Serbien holokausti on täysin tuntematon. Samoin kroaattien suorittama serbien kansanmurha ja etninen puhdistus Kroatian Krajinasta elokuussa 1995. Tämän etnisen puhdistuksen salaamiseksi Yhdysvallat nosti esiin valheellisen version Srebrenican tapahtumista, minkä valheellisen version paljastamista tai sen kieltämistä on vaadittu rangaistavaksi rikoksena.

Suomalaisille ei ole kerrottu jihadistien tuomisesta Tsetseniaan taistelemaan Venäjän hallitusta vastaan. Ei myöskään sitä, että Kosovon albaanit ehdoin tahdoin kieltäytyivät yhteistyöstä Jugoslavian valtionhallinnon kanssa samoin kuin kieltäytyivät osallistumasta demokraattisiin vaaleihin. Sen sijaan Yhdysvallat sekä Iso-Britannia, Ranska ja Saksa kouluttivat ja aseistivat univormuja myöten terroristiksi vielä vuoteen 1998 saakka luokiteltuja KLA:n albaanitaistelijoita tavoitteenaan vallata Kosovo Yhdysvaltojen sotilastukikohdaksi.

Suomalaiset diplomaatit, entiset YK:n virkamiehet, ovat esiintymisillään Suomen mediassa ja erilaisissa tapahtumissa vahvistaneet NATO:n propagandaa. Heistä keskeisimpiä ovat presidentti Martti Ahtisaari sekä entinen puolustusministeri, YK:n Balkanin ihmisoikeusraportoijanakin sekä YK:n pääsihteerin erityisedustajana Sarajevossa 1999, YK:n alipääsihteerinä, Bosnia-Hertsegovinan erityislähettiläänä 1998 – 1999 toiminut Elisabeth Rehn. Oikeushammaslääkäri Helena Ranta on toiminut Martti Ahtisaaren oikeana kätenä. Lisäksi kansanedustaja Pekka Haavisto on vähätellyt NATOn pommitusten merkitystä ja tuhoja.

Julkisuudessa on annettu kuva, että suomalaiset ovat olleet rauhanrakentajina Balkanilla. Tämä illuusio on tehnyt mahdottomaksi tarkastella mitä Jugoslavian hajottamissodissa tapahtui ja niin muodoin on ollut mahdotonta myöhemminkään tiedostaa mitä maailmassa ylipäänsä tapahtuu.

Kouriintuntuvimman panoksen NATO:n hyväksi Suomi suoritti vuoden 1999 alussa, jolloin Jugoslavian hallitus oli pyytänyt Suomesta oikeuslääkäriryhmän tutkimaan Racakin kylässä tapahtuneen taistelun uhrien ruumiita. Ruumiit oli koottu yhteen kaivantoon. ETYJ:n tarkkailijoiden yhdysvaltalainen puheenjohtaja William Walker väitti henkilöiden tulleen teloitetuiksi juuri siinä paikassa.

Ranskalainen TV-ryhmä oli kuvannut koko päivän tapahtumat ja toimittajat kirjoittivat selostuksensa muutaman päivän kuluttua. Mikään ei viitannut teloituksiin vaan terroristien hyvin juoksuhaudoin varustetun kylän takaisin valtaamiseen Jugoslavian hallituksen poliisien toimesta.

Oikeuslääkärit avasivat ruumiit yhdessä jugoslaviaalaisten ja valkovenäläisten kollegojen kanssa. Kun yksi avasi, toinen seurasi vieressä. Avausten jälkeen kaikki ryhmät olivat yksimielisiä, että henkilöitä ei ollut teloitettu.

Tunnen henkilökohtaisesti avauksessa mukana olleen suomalaisen professorin. Hän on katkera siitä, että suomalaisten ei annettu allekirjoittaa yhteistä lausuntoa jugoslaviaalaisten kollegoiden kanssa. Sen sijaan suomalaisryhmän puheenjohtajaksi oli nimetty hammaslääkäri Ranta, jolla ei ole koulutusta kuolinsyyn määrittämiseen. Hän toimi Saksan ulkoministeriön ja todennäköisesti Martti

Ahtisaaren ohjeiden mukaan myötäillen William Walkerin etukäteen eri NATO-maiden hallituksille levittämää tietoa joukkoteloituksesta.

Yhdysvallat oli odottanut tilaisuutta aloittaa Jugoslavian pommitukset. Presidentti Clinton viittasi puheessaan hirviömäisiin tekoihin ja Rannan lausuntoon ja aloitti pommitukset.

Suomalaiset oikeuslääkärit uskalsivat myöhemmin ottaa aloitteen käsiinsä ja julkaisivat todelliset tutkimustulokset kansainvälisessä tieteellisessä lehdessä.

Presidentti Ahtisaari oli luomassa mahdollisuuden pommitusten aloittamiseen. Hän osallistui rauhaan päätyneisiin neuvotteluihin, joissa hän uhkasi Belgradin pommituksilla, joissa puoli miljoonaa ihmistä kuolisi kahdessa viikossa, ellei Milosevic suostuisi hänen ehdottamaansa rauhaan.

YK:n päätöslauselmalla 1244 Kosovo on osa Serbiaa. Ahtisaaren puheenjohtajalla kokoontunut työryhmä ei saanut YK:n turvallisuusneuvoston enemmistöä taakseen voidakseen julistaa NATOn miehittämän Kosovon itsenäiseksi. Sitä huolimatta Kosovon YK:n hallinnon alainen ”parlamentti” äänesti yksityishenkilöinä, vuonna 2008, että Kosovo on itsenäinen. Presidentiksi oli tullut Drenica-väkivaltaisen mafia-rikollisjärjestön johtaja ja KLA- johtaja Hashim Thaci.

Elisabeth Rehn on lukuisissa TV-ohjelmissa vahvistanut NATOn propagandaa siitä, että muslimit ovat uhreja ja serbit syyllisiä Jugoslavian sotien tapahtumiin.

Presidentti Mauno Koivisto sen sijaan kirjoitti esipuheen teokseen Toisenlainen kuva Kosovosta. Hän toteaa: ”Minulle tuottaa edelleen vaikeuksia kuvata niitä tunteita, joiden vallassa jouduin seuraamaan NATOn toimesta suoritettua Jugoslavian ruhjomista vuonna 1999. Minä vihasin ja toisaalta ihailin sitä ammattitaitoa, jolla NATOn propagandistit orkestroivat Kosovon sodan tiedottamisen. Nyttemmin orkestrointia ei enää tarvita, se on jo tehnyt tehtävänsä. Serbien oletetusta syntilistasta on tullut mantra, jota automaattisesti luetaan. Olen halunnut vaikuttaa siihen, että toisenlainenkin totuus Kosovon sodasta saisi kirjan muodon.”

Martti Ahtisaaren saama Nobelin rauhanpalkinto ikään kuin sementoi NATOn version todellisuuden.

Euroopan unionin jäsenmaiden enemmistö kuuluu NATOon. Ulko- ja turvallisuuspolitiikassa EU:n kannat vain voimistavat tätä Suomeen iskostunutta NATOa myötäilevää todellisuutta. USA/EU/NATOn hybridikeskus ja edellä mainittu sensuuri tekee tosiasiasa mahdolltomaksi tuon sensuurin ulkopuolisen totuuden esilletuomisen ilman, että asianomainen menettää virkansa tai maineensa.

Keskiajalla Espanjassa oli Inkvisitio- niminen katolinen tutkinta- ja tuomiolaitos. Sen tehtävänä oli varmistaa espanjalaisten ”veren puhtaus” kun juutalaiset ja maurit oli karkotettu maasta. Pahimmassa tapauksessa syylliseksi todetut poltettiin roviolla. Kauhun vallassa elävät ihmiset kuvittelivat inkvisition jatkuvan ikuisesti, mikä johti alistumiseen ja epätoivoon.

Natsi-Saksan vallan alla samanlainen veren puhtaus oli hyväksytyksi tulemisen kriteerinä.

Suomen ylikansallista suurpääomaa ja militarismia palvelevat oikeistopuolueet ovat muiden puolueiden passiivisuuden johdosta kyenneet pystyttämään Suomeen Yhdysvaltoja ja NATO-Eurooppaa palvelevan sensuurin, josta tällä hetkellä, yleisön vilpittömän tietämättömyyden johdosta näyttää olevan mahdotonta päästä eroon.

Media pystyy pääoman avulla jälleen ratkaisemaan eduskuntavaalit kuten presidentinvaalit NATO/inkvisitiota tyydyttävällä tavalla ellei kansa herää ja äänestä oikein.

Avainsanat:

- Nato,
- sensuuri,
- mediapooli,
- turvallisuuskomitea

Suomen eliitti käy hybridisotaa Venäjää ja Suomen kansaa vastaan

- Lauantai 16.3.2019 klo 13:28
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Suomen edellisen hallituksen pääministeri Alexander Stubb on osoittanut ehdotonta lojaaliutta Yhdysvalloille ja NATOLle. Se on ilmennyt valehteluna Yhdysvaltojen laskuun Georgian sotilaallisen konfliktin aloittajasta. Lisäksi hän on tunteellisesti ilmoittautunut “etelävaltiolaiseksi” presidentti Bushin aikana, tähän on etelävaltiolainen.

Stubb on ajanut Suomea NATOon politiikoista ehkä johdonmukaisimmin, ellei lasketa presidentti Martti Ahtisaarta, joka on palvellut NATOa täysipäiväisesti CMI-rauhanjärjestönsä johtajana. Nyt Stubb jatkaa johtajana. Järjestö tarvitsee runsaasti rahoitusta ja Ahtisaaren ystävä George Soros tarjoaa palveluksiaan.

Stubbin monipuoluehallitus aloitti hybridisodan valmistelun 2014, johon viitataan edellisessä blogissani. Tuolloin päätettiin lähettää 100 toimittajaa ja virkamiestä opettelemaan Venäjän hybridisotaa. Hybridisota perustuu pehmeään, ei sotilaalliseen vaikuttamiseen. Tärkeintä on propaganda. Viestitetään asioita niin, että kerrotaan puolitotuuksia tai suoranaisia valheita uskottavalta näyttävässä muodossa.

Georgian sodan aloituksesta valehtelevinen jatkui Suomen mediassa myös Ukrainan vallankaappauksesta valehtelemisena. Kiinnostuneet voivat mennä tämän blogini helposti selattavaan arkistoon ja katsoa esimerkiksi vuoden 2014 Ukraina- blogeja.

Ukrainan vallankaappaus oli huolellisesti suunniteltu ja toteutettu USA:n ja NATO/EU:n yhteinen projekti. EU:n puolella lähentymisneuvotteluiden epäonnistumisesta vastasi keskustan Olli Rehn apulaisenaan nykyinen keskuskaupakamarin toimitusjohtaja kokoomuslainen Juho Romakkaniemi.

Samalla tavalla kuten kokoomus ja keskusta yhdessä yrittivät runnoa ylikansallisen pääoman etuja ajavaa SOTEn lähes väkivaltaisesta maaliin, samaa taktiikkaa harrastettiin myös EUn tasolla.

Ukrainan lähentymisneuvotteluissa sotilaalliset artikkelit olivat ensimmäisinä allekirjoitettaviksi. Vaaleilla valittu presidentti Janukovits, joka oli EU-myönteinen, katsoi, että Ukraina ei ole valmis vielä allekirjoittamaan lähentymissopimusta, sen kalleuden vuoksi. Ukrainalaiset eivät myöskään kannattaneet NATO-jäsenyyttä.

Kuitenkin NATO on nyt läsnä Ukrainassa ja yhdysvaltalaiset kenraalit johtivat vallankaappaushallituksen julistamaa “terrorismin vastaista sotaa” itäukrainalaisia vastaan, jotka eivät hyväksyneet laillisen presidentin kaatamista eivätkä vallankaappaushallituksen nimeämiä USA:ta tottelevia johtajiaan.

Koulutettujen virkamiesten ja toimittajien lisäksi sekä Stubbin että Sipilän hallitukset ovat voimistaneet muutenkin rakenteellista Venäjä-vastaisuutta tarkoituksenaan sitä kautta edistää Suomen kansan keskuudessa NATO-myönteisyyttä.

Sipilän hallitus ja mitä ilmeisimmin presidentti Niinistö ovat sopineet USA:n ja EU:n ja NATO:n kanssa Venäjä-vastaisen hybridikeskuksen perustamisesta Helsinkiin. Tämä keskus ei ole Suomen lainsäädännön alainen ja sen toiminta on varsin salaista. Johtajaksi valittiin eduskunnan ulkopoliittisen instituutin toimihenkilö Hanna Smith.

Sipilän hallituksen virkamiesten muodostaman turvallisuuskomitean alainen huoltovarmuuskeskus rahoittaa valtamedian yhteenliittymää mediapoolia. Pooliin kuuluvat keskeiset sanomalehtitalot ja kustannustalot sekä Yle ja MTV. Pooli on sitoutunut yhteistyöhön NATO:n hybridikeskuksen kanssa. Siten kaikki Suomen ”virallinen” tiedonvälitys on valtion sensuroimaa NATO:n hyväksi.

Mediasensuuri tekee tietenkin Suomen eduskuntavaalit lähinnä naurettaviksi. Suomen kansan enemmistö vastustaa NATO-jäsenyyttä, mutta valtion sensuuri edellyttää NATO-myönteisyyttä. Valtio tarkoittaa tässä ylikansallista pääomaa palvelevaa kokoomusta ja keskustaa sekä vielä niitäkin militaristisempaan oikeistoon kuuluvaa sinistä puolustusministeriä.

Venäjä-vastaiseen hybridisotaan kuuluu sensuroidun median lisäksi talouspakotteet. Suomi osallistuu Venäjä-vastaisiin talouspakotteisiin, joihin ei ole mitään perusteita.

Pakotteissa viitataan Krimin haltuunottoon ja Ukrainan sotaan. Krim on aina kuulunut Venäjään. Sen asukkaat kokevat olevansa venäläisiä. Krim pyrki heti Neuvostoliiton hajottamisen jälkeen Venäjän yhteyteen, johon se oli kuulunut aina siihen saakka kun Hrustsev 1950-luvulla mielivaltaisella päätöksellään siirsi Krimin Neuvostoliiton sisällä osavaltiosta toiseen.

Suomen media toistaa valhetta Itä-Ukrainan sodasta vierittäen syyn Venäjälle. Tosiasiassa vallankaappaus hallitus julisti ”terrorismin vastaisen sodan” laillista presidenttiä tukeneita itä-ukrainalaisia vastaan.

Ukraina on Yhdysvaltojen ohjauksessa vajonnut lähes anarkiaan. Demokratiaa suojelevia lakeja on peruutettu toinen toisensa jälkeen. Tuleviin presidentinvaaleihin voi osallistua vain osa ukrainalaisista. Siten vaalit ovat kaikkien demokratian ja kansainvälisten lakien vastaiset.

Yhdysvaltojen varapresidentti Biden vaati EU:ta asettamaan talouspakotteet Venäjälle omien tekojensa seurausten vuoksi. Venäjä auttoi krimiläiset turvaan Ukrainassa räjähtäneeltä natsien mielivallalta Yhdysvaltojen ja EU:n tukeman vallankaappauksen jälkeen. Siitäkö pitäisi Venäjä saattaa rangaistavaksi!

Liian moni EU:n jäsenmaa on täysin riippuvainen Yhdysvaltojen vallasta. EU-maiden enemmistö on valmis rikkomään kansainvälisiä lakeja ja puuttumaan toisten maiden sisäisiin asioihin, jos Yhdysvallat niin haluaa. Niin tässäkin.

Suomen NATO-myönteinen Sipilän hallitus liittyi Venäjä-vastaisiin talouspakotteisiin, kun “muutkin EU-maat liittyvät” ja kun Suomi kuuluu “läntiseen arvoyhteisöön”. Tuohon arvoyhteisöön kuuluu kaikki Yhdysvaltojen tuhoistoiminta Etelä-Amerikassa, Kauko-Idässä ja Lähi-Idässä. Arvojen mukaan vallankaappaukset ovat sallittuja, jos niillä saadaan öljyä ja sotilaallista hegemoniaa. Viimeksi Euroopan parlamentin enemmistö kannatti USA:n hanketta Venezuelan sisäisiin asioihin puuttumiseksi ja ad hoc presidentin valitsemiseksi.

Euroopan parlamentti niin Ukrainan kuin Venezuelan kohdalla tukee ulkoparlamentaarisuutta ja perustelee sitä “ihmisoikeuksilla”. Venezuelassa ulkopuolisella kyberhyökkäyksellä vaurioitettiin sähkökeskuksia ja aiheutettiin sähköpula koko maahan.

Myös Krimiin on kohdistettu vastaavanlaisia kyberhyökkäyksiä.

Valtamedian valheet vaikuttavat Yle:n katsojiin ja sanomalehtien lukijoihin. Katsojiin ja lukijoihin kuuluu myös venäläisiä Suomen kansalaisia.

Toimiessani Helsingin kaupungin nuorisopsykiatrian ylilääkärinä 25 vuotta, näin miten venäläiset nuoret kokivat median vaikutuksen. Venäläisiin kohdistuva rasismi on valtamedian ansiosta sallittua. Laillista syrjintää voimakkaammin vaikuttaa ryssittely ja kaveripiiristä sivuun työntäminen.

Pyrin tuolloin aina kuin mahdollista siihen, että yksikössäni olisi äidinkieleltään venäjänkielinen lääkäri tai terapeutti. Samalla tavalla äidinkieleltään ruotsinkieliset nuoret pääsivät aina äidinkieleltään ruotsinkielisen terapeutin asiakkaaksi.

NATO:n vaikutuspiiriin kuuluva valtamediamme ei huomaa synkeää kaksinaismoraaliaan. Tasa-arvoa julistetaan tietyille ryhmille, mutta se ei kuulu venäläisille.

Yhdysvaltojen ulkomisteriön järjestämässä kokouksessa Bratislavassa vuonna 2000, Willy Wimmerin mukaan Yhdysvaltojen eräs tavoite Venäjän eristämiseksi oli pyrkimys estää venäläisten pääsy Itämerelle. Tulee olemaan mielenkiintoista nähdä taipuvatko Stubbin, Orpon ja Sipilän kaltaiset poliitikot voimakkaampiin toimiin kuin mediapropaganda ja talouspakotteet. Onko Suomen valtioneuvosto valmis kybersodan edellyttämiin toimiin tai sotilaallisiin toimiin, jos Yhdysvallat niin haluaa. Olihan Sipilän hallituksen eräs tärkeä tavoite kehittää transatlanttisia suhteita.

Tähän on tultu. Salassa. Kansan selän takana.

Avainsanat:

- valtiollinen sensuuri,
- hybridisota,
- Suomen eliitti,
- rasismi venäläisiä kohtaan,
- Mediapooli,
- NATO:n hybridikeskus

Helsingin sanomien Kosovo-propaganda

- Sunnuntai 24.3.2019 klo 11:51
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Säälin kyyneleet silmissä luin jälleen Heikki Aittokosken, urhean NATO-soturin, tekstiä NATO:n Jugoslavian pommituksista ja siihen liittyvistä tapahtumista.

Samassa lehdessä 24.3.2019 Kari Raivio, Helsingin Yliopiston entinen rehtori ja kansleri, opiskeluaikojen ystävänä kirjoittaa tieteellisyyden puutteesta yhteiskunnallisessa päätöksenteossa.

Tieteellisyys loistaa poissaolollaan Suomen median, erityisesti Helsingin Sanomien ja Ylen kansainvälistä politiikkaa koskevissa uutisissa. Kansainvälinen politiikka on ihme kyllä Suomen yliopistojen koulutusohjelmissa, mutta sen edustajia ei näy mediassa.

Presidentti Mauno Koivisto kuvasi suuttumustaan ja inhoaan NATO-propagandaa kohtaan Jugoslavian moukaroinnissa. Kertooko Aittokoski tästä? Ei kerro.

Aittokoski ei myöskään kerro sitä, että Jugoslavian hallitus noudatti kansainvälisiä lakeja ja YK:n peruskirjaa. Yhdysvallat, Saksa ja niiden NATO-liittolaiset sen sijaan rikkoivat paitsi omia perustuslakejaan (USA ja Saksa) myös NATO:n peruskirjaa ja kansainvälisiä lakeja ja sopimuksia.

Kosovon albaanit ja heidän aseellinen terroristijärjestönsä KLA eivät noudattaneet mitään lakeja. Koko 1990-luvun albaaniväestö kieltäytyi osallistumasta demokraattisiin vaaleihin. He kieltäytyivät työskentelemästä valtion yrityksissä mikä johti työttömyyteen. He kieltäytyivät osallistumasta koulunkäyntiin ja käyttämästä liittovaltion terveyspalveluja. Sen sijaan he rakensivat oman rinnakkaisen melko alkeellisen koulu- ja terveydenhuoltojärjestelmän.

Jugoslavian hallitus kannusti albaaneja osallistumaan. Suuri osa albaaniväestöstä tuli hyvin toimeen muiden väestöryhmien kanssa, mutta joutui terroristien väkivallan kohteeksi ja elinkaupan uhreiksi, jos heidän tiedettiin työskentelevän valtion viroissa (poliiseina, opettajina jne) tai jopa istuvan kahvilassa serbien kanssa.

Vuoden 1998 aikana Yhdysvallat, Saksa, Ranska ja Iso-Britannia kouluttivat ja aseistivat KLA-terroristeja muodostaen heistä NATO:n jalkaväen univormuja myöten. Tavoitteena Kosovon miehittäminen ja sotilastukikohdan rakentaminen alueelle.

Suomen ulkoministeriö tuki välillisesti NATO:n päämääriä yhteistoiminnassa Saksan ulkoministeriön kanssa.

USA pyrki saamaan haltuunsa Krimin, Kosovon tavoin, omaksi sotilastukikohdaksi. Syyskuussa 2013 – muutamaa kuukautta ennen suunniteltua Ukrainan vallankaappausta, joukko USA:n ulkoministeriön edustajia (molemmat Clintonit

mukaanluettuna seurassaan joukko vaikutusvaltaisia EU-poliitikkoja, Monti, Bild, ukrainalaiset Poroshenko, Janukovic ja monet muut ukrainalaiset oligarkit) piti Krimin Jaltalla The Economist-lehden mukaan euforisen kokouksen aiheesta mitä vallan anastuksen jälkeen tehtäisiin. Ukrainan luonnonvaroja jo jaettiin ja liuskekaasu-kiintiöt oli jaettu. Soros lupasi miljardin GMO-viljelyyn.

Ukrainan vallankaappauksen erittely – fasistien marssit, juutalaisten ja venäjänkielisten vaino – eivät ole tulleet Suomen mediassa esille.

Kosovon kansainvälisten lakien vastainen “itsenäistyminen” ja sen johtajien väkivalta ja osallisuus Albanian mafiaan ovat tutkimatta. Rikokset serbejä vastaan jatkuvat.

Sen sijaan Krimin asukkaiden halu liittyä Venäjään on ollut ilmeinen vuodesta 1990 lähtien. Liittyminen vuoden 2014 jälkeen on tapahtunut usealla kansanäänestyksellä, ja aivan viime aikoina saksalainen tutkimuslaitos teki tutkimuksen, jossa 87% krimiläisistä ilmoitti halunsa äänestää liittymisestä, jos tuo mittaus tehtäisiin nyt.

Suomen median yhdistyttyä kustannustalojen ja NATO:n hybridikeskuksen kanssa valtion huoltovarmuuskeskuksen rahoittamaksi mediapooliksi NATO:n propagandan mukainen tiedonvälitys on muodostunut kartelliksi, jonka ulkopuolella mielipiteet ja tieteelliset näkemykset mitätöidään tai vaietaan.

Olen tutkinut Jugoslavian hajottamissotia tieteellisesti. Tieteellistä tietoa on runsaasti. Julkaisin kirjan aiheesta otsikolla “Lahtari, Punikki ja Teurastaja; marsalkka Mannerheim, Kullervo Manner ja Ratko Mladic historian henkilöinä”.

Kirjan käsittelee Suomen historian vaiettuja asioita sekä Yhdysvaltojen ja NATO:n Balkanin valloitusta NATO:n rauhan aikana tekemiä murhia unohtamatta.

Mediapooli vaikenä kirjan. Suomen kirjamesut, edustaen kustannustaloja ilmoitti kustantajalleni Innolle, että kirjaa ei saa esitellä kirjamesujen lavoilla. Nyt kirjoitan jatko-osaa, johon sisällytän Kosovon haltuunoton ja laittoman itsenäisyysjulistuksen sekä mafia-pomojen elinkaupan. Kustantajani ei uskalla ottaa sitä julkaistavakseen.

Historioitsijoina esiintyvät poliitikot myötäilevät valtamediaa ja sen NATO-propagandaa. Eduskuntaan haluava valtapoliitikko ei halua joutua mediapoolin hampaisiin tai arvostettujen kustannustalojen boikottilistalle.

USA:n ja NATO-propagandan valta on maailmanlaajuinen. Totuutta arvostavat toimijat kokevat kansainvälisen politiikan olevan samanlaisen valtiollisen sensuurin alla myös Britanniassa. Totuus Syyriasta, Ukrainasta, Jemenistä tai Venezuelasta on häivytetty näkyvistä.

Mediapooli on porvarillisen ylikansallisen pääoman etuja palvelevan kokoomuksen ja samoja pyrkimyksiä tukevan Sipilän ja Bernerin keskustan luomus tiivistettynä militaristisen sinisen puolustusministeri Niinistön panoksella. Ei ihme, että

ylikansallisen pääoman etuja palveleva Bilderberg- säätiö on kutsunut Bernerin kokoukseensa.

Ylikansallisen pääoman edut tarvitsevat sotillaallisen selkärangan. NATO muodostaa sen tällä hetkellä. Suomessa porvarillisen hallituksen henkinen ja sotilaallinen NATO-liittolaisuus pyrki valmistelevaan EU-komissiosta paimennettua SOTE-ratkaisua. Ylikansallinen pääoma haluaa Suomeen markkina-SOTEn. Ylikansallinen pääoma haluaa "TAKSI"-uudistuksen. Ylikansallinen pääoma haluaa sijoittaa asuntolainojen korkoihin, jotta Yhdysvalloista aloitettu asuinkinteistöjenhaltuunotto voisi jatkua Euroopassa.

Tulevissa vaaleissa on kysymyksessä Suomen puolueettomuus.

Kokoomuksen tavoite NATOon liittymisestä on estettävä.

Euroopan unionin liittovaltiokehitys on samoin estettävä.

Yleisradio on irroitettava NATO-ehtoisesta mediapoolista. Verorahoilla maksetun tiedotusvälineen on oltava itsenäinen ja luotettava. Nyt se on porvarillisen NATO-propagandan väline.

Avainsanat:

- Heikki Aittokoski,
- Helsingin Sanomat,
- kansainvälinen politiikka,
- NATO-propaganda,
- Kosovo ja Krim

Kiusaajien onnellinen maa

- Lauantai 30.3.2019 klo 16:30
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Pekka Haavisto kertoo tänään 30.3.2019 Helsingin Sanomissa pitäneensä kiusaamista esillä vaalikampanjan aikana. Hän kertoo kuulleen “aivan käsittämättömiä kertomuksia kiusaamisesta ja syrjimisestä kouluissa sekä työpaikoilla”.

“Monen ihmisen elämässä kiusaaminen näyttää olevan tekijä, joka vie heitä alaspäin ja puskee sivuun. Olen huolissani siitä, että Suomessa asenneilmapiiri ei ole kohdallaan.”

Olen nuorisopsykiatrina tehnyt yhteistyötä koulujen kanssa kiusaamisen lopettamiseksi. Lastensuojelun ja nuorisopsykiatrian yhteistyönä toteutettiin yhdellä Helsingin yläasteella kokeilu, jossa nuoret kokoontuivat saman opettajan kanssa kerran viikossa niin sanottuun tunnetuntiin.

Tuon tunnin aikana jokainen vuorotellen sai kertoa tunteistaan. Siitä, mikä sillä hetkellä askarrutti, huolestutti tai ilahdutti perheessä, koulussa tai maailmassa. Jokainen yläasteen oppilas sai tuntea, että kaikille on tärkeää miltä juuri hänestä tuntuu.

Opettajat, jotka olivat aluksi vastustaneet projektia sen tuoman lisätyön johdosta, sulivat, ja alkoivat tunnistaa kuinka tietorikkaita ja rakastettavia nuoret olivatkaan. Nuoret kokivat olevansa tunteineen arvostettuja ja sen seurauksena välitunnit rauhoittuivat ja koulun ilmapiiri muuttui rakentavaksi.

Miksi sitten kiusaamisen kulttuuri on vallalla vaikka kaikkien huomioon ottaminen ja yhteistyö toisi hyvän ilmapiirin.

Olemme kansana siirtyneet virallisesti rauhan ja puolueettomuuden ajasta läntiseen arvoyhteisöön, jota johtavat Yhdysvallat ja sen NATO-liittolaiset. Tuo liittolaisuus ilmenee jäsenyytenä Euroopan Unionissa, sen valuutassa eurossa ja yhteistyössä NATO:n sotilasliiton kanssa enemmistön EU-maista kuullessa NATO:on.

25% maailman kansoista elää Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten asettamien mielivaltainen talouspakotteiden alaisuudessa. Pakotteet kurjistavat kansojen elämää ja aiheuttavat katkeruutta toimeliaisuuden ja optimismin sijaan.

Suomi osallistuu kyselemättä tähän Yhdysvaltojen taloudelliseen ja sotilaalliseen valtaan, jota ylläpidetään 80 maassa olevilla USA:n sotilastukikohdilla. Tätä on kiusaaminen kansainvälisellä tasolla.

Jotta tuo osallistuminen/kiusaaminen tuntuisi miellyttävältä, meitä täytyy aivopestä kokemaan niin.

Suomen tiedonvälitys onkin siirtynyt orwellilaiseen aikaan, jossa rauha on sotaa ja väärä on oikeutta.

Olen aikaisemmissa blogeissani kuvannut Suomen tiedonvälityksen ja kustannustoiminnan valtiollista NATO-sensuuria. Tieteellinen totuus varsinkaan kansainvälisistä asioista ei näy Suomen mediassa. Pekka Haavisto, joka ei toiminut rauhanvälittäjänä Balkanilla, vaan tutki siellä mahdollisia köyhdytetyillä uraanipommeilla suoritettujen tuhojen radioaktiivisuuden jäämiä, ei huomannut serbien sortoa eikä pitänyt Lääkärin sosiaalinen vastuu lehdelle antamassaan haastattelussa teollisuuslaitosten vaurioita merkittävinä: “Olivathan ne jo huonokuntoisia muutenkin.”

Tällainen asenne kuvaa sopeutumista, välttämättömänä pahana, tuohon NATO:n ja Suomen virallisen ulkopoliittisen johdon todellisuuteen. Suomi auttoi jo tuolloin Jugoslavian pommitusten aloittamista, ja vielä varmemmaksi vakuudeksi Suomen edustaja todisti voittajien sotatribunaalissa ICTY:ssä kuten NATO halusi.

Tutustuin Espanjassa eläkkeelle jääneeseen, hollantilaiseen NATO:n tiedottajaan. Ystävystyttyämme totesimme ajattelevamme Jugoslavian hajottamisesta aika samalla tavalla. Kysyin häneltä, miksi hän tiedottajana ollessaan valehteli? “Minulla on kaksi poikaa, jotka on koulutettava kalliissa yksityisessä yliopistossa. Siksi.”

Suomessa on jäljellä yksi valtiomies, nimittäin Paavo Väyrynen. Hän ei ole luopunut totuudesta eikä hän alistu NATO-propagandan eikä kiusaamisen edessä. Eikä valehtelee.

Ylikansallista pääomaa palvelevien oikeistopuolueiden keskustan, kokoomuksen ja sinisten aloitteesta Suomeen perustettu valtiollinen sensuurikoneisto, Mediapooli on estänyt Paavo Väyrysen eduskuntapuolueen osallistumisen vaalitentteihin. Verorahoilla kustannettu Yle on siis rahoittanut kaikkien muiden eduskuntapuolueiden Yle-kampanjan, mutta sensuroinut Väyrysen Seitsemän tähden liikkeen. Mediapooliin kuuluva MTV on tehnyt samoin, kuin myös Yle:n paikallistoimitukset sekä monet sanomalehdet. Täydellinen uutispimennys.

Mediapoolilla on erityinen sisältötyöryhmä, jonka tehtävänä on luonnollisesti nostaa erityisiä, lähinnä Venäjä-kriittisiä aihepiirejä toistuvasti eri välineissä, milloin suurina juttuina, milloin rivien välissä voidakseen osoittaa suomalaisille, että Venäjää vastaan pitää varautua ja NATO:a pyytää suojelemaan. Kukaan todellisuudentajuinen suomalainen ei tätä usko.

Yksikään eduskuntapuolue, ei myöskään kiusaamiseen perehtynyt Haavisto, ole nostanut kysymyksen asetteluun tätä Seitsemän tähden liikkeen ja sen puheenjohtajan Väyrysen kiusaamista eikä Mediapoolin roolia sensorina.

Seitsemän tähden liike on ainoa puolue, joka haluaa NATO:n ulos Suomesta. Se haluaa Suomen itsenäiseksi ja irti kaikista EU:n liittovaltiohankkeista. Juuri siksi se halutaan eristää, jotta suomalaiset eivät voisi kokea, että meillä on puolue, joka ajattelee niinkuin kansa, joka ei halua Suomen liittyvän NATOon.

Oikeudenmukaisuuden toteutuminen ja demokratia estävät kiusaamisen kulttuurin syntymisen. Suomen eduskunta ja valtamedia ovat osoittaneet, mitä

tapahuu, kun ne korvautuvat epäoikeudenmukaisuudella ja vallankäytöllä.

Avainsanat:

- kiusaamiskulttuuri,
- vallankäyttö,
- sensuuri,
- rehellisyys

Ensimmäiset NATO-eduskuntavaalit

- Sunnuntai 31.3.2019 klo 13:57
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Koemme nyt ensimmäisten NATO-vaalien vaalinalusaikaa. Kaksi vuotta sitten Helsinkiin perustettu USA/NATO-EU:n hybridikeskus on ehtinyt toimia presidentinvaaleissa, mutta eduskuntavaaleissa näemme sen vaikutuksen ensimmäistä kertaa.

Ylikansallisen pääoman etujen laajentaminen edellyttää varmuutta siitä, että laajentamista estävät voimat eivät pääse eduskuntaan. Yhdysvallat toimii ylikansallisen pääoman etujen toteutumisen hegemonisena johtajana.

Kuten aikaisemmissa blogeissani olen kuvannut tuo hegemonia henkilöityi Yhdysvaltojen presidentti George H. W. Bushiin ja miljardööri George Sorokseen. Heidän johdolla tapahtuivat sosialististen maiden Puolan ja Venäjän ryöstöt sekä Jugoslavian hajottaminen ja sotilaallinen ja taloudellinen haltuunotto NATO-pommitusten ja NATO-propagandan avulla.

Tuon hegemonian luomisen alkutahtien jälkeen Yhdysvaltojen sotilaalliseen ja propagandaan perustuvaan toimintaan perustuvat kaappaukset ovat jatkuneet epäonnistuneina värivallankumouksina Lähi-Idässä, Libyan pommituksina ja Syyrian jihadistien rahoittamisena ja kouluttamisena. Ukrainan vallankaappaus oli myöskin huolellisesti valmisteltu ja rahoitettu, mutta Venäjä ei alistunut Jugoslavian kohtaloon.

Presidentinvaaleissa vuosi sitten Paavo Väyrynen oli ainoa ehdokas, joka kyseenalaisti NATO:n vallan Suomessa. Hän kyseenalaisti kansan selän takana solmitun NATO:n isäntämaasopimuksen, jota ei käsitelty eduskunnassa kuten Ruotsi teki. Ruotsi asetti myös ehtoja. Ydinaseita ei saisi tuoda Ruotsin maaperälle. Yleisradion hybridisotaan koulutetut toimittajat välttivät kaikin keinoin ottamasta isäntämaasopimusta käsittelyyn.

Kaappaukset tarvitsevat sotilaallisen selkärangan. Koska suomalaiset eivät kannata NATO:oon liittymistä, heidän mielensä tulee muuttaa NATO-myönteiseksi. Tätä varten Sipilän, Orpon ja Bernerin markkinahallitus perusti mediapoolin. Se on julkisesti sitoutunut sopeuttamaan tiedotuksen yhteensopivaksi NATO:n hybridikeskuksen kanssa.

Ensimmäinen askel Suomen tiedonvälityksen ja NATO:n hybridikeskuksen integroinnissa oli Stubbin monipuoluehallituksen toteuttama 100 toimittajan ja viranhaltijan lähettäminen Harvardin yliopistoon Yhdysvaltoihin opiskelemaan Venäjä-vastaista hybridisotaa. Otsikkona tietenkin oli "Venäjän hybridiuhka". Tuon joukon lähettäjä, valtioneuvoston tiedottaja Markku Mantilla on jo siirtynyt NATO:n palvelukseen Baltiaan.

Mediapoolia rahoittaa valtion turvallisuuskomitean alainen huoltovarmuuskeskus. Turvallisuuskomitean puheenjohtaja on puolustusministeriön kansliapäällikkö

Jukka Juusti, varapuheenjohtajanaan valtiosihteeri Paula Lehtomäki. Jäseninä ovat tasavallan presidentin kanslian kansliapäällikkö Jukka Siukosaari, ulkoministeriön valtiosihteeri Matti Anttonen, oikeusministeriön kansliapäällikkö Pekka Timonen, sisäministeriön kansliapäällikkö Ilkka Salmi, valtiovarainministeriön valtiosihteeri Martti Hetemäki, opetus- ja kulttuuriministeriön kansliapäällikkö Anita Lehtikoinen, maa- ja metsätalousministeriön kansliapäällikkö Jaana Husu-Kallio, liikenne- ja viestintäministeriön kansliapäällikkö Harri Pursiainen, työ- ja elinkeinoministeriön kansliapäällikkö Jari Gustafsson, sosiaali- ja terveysministeriön kansliapäällikkö Päivi Sillanaukee, ympäristöministeriön kansliapäällikkö Hannele Pokka, sisäministeriön pelastusylijohtaja Kimmo Kohvakka, poliisihallituksen poliisiylijohtaja Seppo Kolehmainen, puolustusvoimien pääesikunnan päällikkö kenraaliluutnantti Timo Kivinen, rajavartiolaitoksen päällikkö, kenraaliluutnantti Ilkka Laitinen, tullin pääjohtaja sekä huoltovarmuuskeskuksen toimitusjohtaja Raimo Luoma.

Tasavallan presidentti on nyt astunut esiin ihmettelemään miksi eduskuntavaaliohjelmassa ei ole puhuttu lainkaan ulko- ja turvallisuuspolitiikasta. Eihän tämä voi olla presidentille yllätys. Ei kai hän ole niin ulkona siitä, mitä Suomen hallitukset suunnittelevat yhdessä NATO:n hybridikeskuksen kanssa, päätellen siitä, että hänen oma kansliapäällikkönsä on turvallisuuskomitean jäsen.

Suomen kansa ei osoittanut hyväksyvänsä KELA -uudistusta, taksi -uudistusta, raiteiden myymistä, terveyspalvelujen siirtämistä ylikansallisille yrityksille veroeurojen siirtämiseksi ulkomaisille sijoittajille, työttömien perheiden lasten jättämistä päiväkotien ulkopuolelle.

Koska mediapooliin kuuluvat niin vasemmisto- kuin yksityistä pääomaa tukeva media sekä kustannustalot, ei Yleisradion vaalikeskusteluihin hyväksymissä puolueissa ole näkynyt minkäänlaista säröä suhteessa NATO:oon. NATO:sta ei ole puhuttu minkään puolueen Yle:n puolue-esittelyissä sanaakaan.

Mediapooli on ottanut opikseen siitä, mitä hämmennystä kansalaisissa saattaisi aiheuttaa se, että joku puhuisi totta vaalitenteissä kuten presidentinvaalien aivan loppusuoralla oli päästä tapahtumaan.

Yleisradion uutis- ja ajankohtaistoimituksen päällikkö Jouko Jokinen on ottanut ohjat tiukasti käteen. Paavo Väyrysen Seitsemän tähden liike on jätettävä kullekin eduskuntapuolueen puheenjohtajalle varattujen vaaliohjelmien ulkopuolelle. Näin hän on diktatoorisesti päättänyt.

Mielipidetiedustelut ovat osoittaneet sosialidemokraattisen puolueen olevan suosituin puolue. Se tuntuu loogiselta. Vasemmistopuolueet ja mediassa sivuun-työnnetty Seitsemän tähden liike ovat johdonmukaisesti vastustaneet Sipilän hallituksen markkinaliberaalia toimintaa.

Nyt mediapoolille on tullut kiire. Sillä on sisältötyöryhmä, joka koordinoi aihepiirejä, joilla markkinat ja NATO saataisiin sittenkin nousuun.

Media on alkanut nostaa kokoomusta ja perussuomalaisia, joista molemmat kannattavat NATO:a ja ainakin perussuomalaisten puheenjohtaja on ainoana

suomalaisena puolueena pitänyt Venäjää vihollisena, mikä kanta luonnollisesti tyydyttää NATO:a.

Helsingin Sanomien missikilpailujen kaltaisessa “suosituin pääministeriksi” -kilpailussa kokoomuksen puheenjohtaja Orpo pärjasi hyvin. Sosialidemokraattien Antti Rinnettä kuvataan toistuvasti kielteisemmin.

Perussuomalaisten puheenjohtaja Halla-ahon vaalitentissä Ylessä väläytettiin lyhyesti viestiä: “Hän ihailee Väinö Tanneria”. Toisin sanoen tarkoituksena oli viestittää: kaikki oikeistodemarit siirtykää perussuomalaisiin.

Libanonin sodan aikana Israel käytti runsaasti subliminaalisia, lähes havaitsemisen ulkopuolella toimivia tietoisuuksia, vastapuolen eli Libanonin TV:ssä. Yle ei näytä jäävän paljoa jälkeen.

Helsingin Sanomien 31.3.2019 sunnuntain lukupaketti ei kaihtanut perussuomalaisten markkinointia. NATO-myönteisyys ja Venäjä-kielteisyys yhdistävät NATO-mediapoolia ja perussuomalaisia.

Kokoomus ja RKP kannattavat NATO:on liittymistä. Kokoomuksen takana on raha. Valtavat mainosbussit, kivitalon kokoiset julisteet, Narinkkatorin videomainosten vyöry. Koko media välittää maksettua kokoomuksen sanomaa.

Media nostaa Ylessä veronmaksajien varoilla rinnalle vielä vuosi sitten Halla-ahon vuoksi hyljeksittyä puoluetta koska niin NATO-media kuin kokoomus ovat havainneet, että nostamalla kokoomus ja perussuomalaiset hallitukseen saamme sittenkin oikeistohallituksen kokoomuksen, RKP:n, perussuomalaisten ja keskustan varaan.

Viimeiset viikot mediapoolin tehtävänä on iskeä Väyrysen Seitsemän tähden liikettä, Vasemmistoliittoa ja demareita. Kansalla olisi valta estää se, mikäli tietoa olisi riittävästi. Stubbin lupaus Suomen liittymisestä NATO:on on vaarallisen lähellä.

Avainsanat:

- NATO:n hybridikeskus,
- eduskuntavaalit,
- Ylen Väyrysoikotti,
- Jouko Jokinen,
- Mediapoolin diktatuuri

Suomalaisten oikeustajun murtaminen

- Torstai 4.4.2019 klo 16:36
- *Pirkko Turpeinen-Saari*

Psykiatrina olen seurannut huolestuneena viimeisten 30 vuoden aikana kiihtyneen NATO-propagandan vaikutusta.

Propaganda alkoi vaikuttaa suomalaisessa mediassa Suomen liittyessä Euroopan unioniin. Sosialististen maiden hajottaminen ja Yhdysvaltojen presidentti George H. W. Bushin ja George Sorosin hänen aktiivisena kumppaninaan suorittama sosialististen maiden ryöstö oli samaan aikaan meneillään. (F. William Engdahl: Manifest Destiny, Democracy as Cognitive Dissonance).

Engdahlin teos kuvaa dramaattisesti kaikkea sitä, mistä NATO-propagandan vaikutuksen alaisessa Suomessa ei ole puhuttu mitään.

USA:n ja sen tukena toimineen NATO:n toimien näyttäminen hyväksyttävänä, suorastaan toivottavana, edellytti massiivista propagandaa.

Olen henkilökohtaisesti perehtynyt tarkoin Jugoslavian hajottamiseen ja kerron sen alkutahdit ja Bosnian osuuden teoksessani Lahtari, Punikki ja Teurastaja.

Jugoslavian hajottaminen USA:n kongressin lainsäädännöllä, taloudellisella kiristyksellä, 10 000 jihadistin lennättämisellä Bosnian muslimiarmeijan tueksi sekä natsien värvääminen mm Kanadasta Kroatian armeijaan, jopa puolustusministeriksi olivat eräitä keinoja.

Kansainvälisiä lakeja ja Jugoslavian liittovaltion perustuslakia kunnioittavat serbit, jotka eivät halunneet Jugoslavian hajottamista tuli propagandassa demonisoida. He olivat jo toisen maailmansodan aikana joutuneet samanlaisen holokaustin uhreiksi kuin juutalaiset, mutta propaganda ohitti tuon tosiasian.

Jihadistit jatkoivat tuota kesken jäänyttä saksalaisten, muslimien ja kroaattifasistien suorittamaa serbien holokaustia.

Yhdysvaltojen ja NATO-EU:n, Saksa etunenässä, tavoitteena oli koko Balkanin haltuunotto. Bosnia saatiin miehitettyä ja Slovenia ja Kroatia liittyivät omin neuvoin NATO:on. Kosovon haltuunottoon tarvittiin NATO -pommituksia ja hirviömäisiä talouspakotteita Jugoslavialle vuodesta 1992 lähtien, vailla perusteita. Kosovon miehitys ja muuttuminen mafia-pomojen johtamaksi USA:n satelliitiksi oli sodan lopputulos.

NATO-propagandan huippuna voi pitää niin kutsuttua Srebrenican kansanmurhaväitettä, jossa yhdysvaltalaiset halusivat julistettavan, että serbit olisivat teloittaneet 8000 muslimi-miestä ja poikaa. Oikeuslääketieteelliset tutkimukset eivät tue tuota väitettä.

Viikkoa sen jälkeen kun serbiarmeija oli ilman vastarintaa ottanut haltuunsa Srebrenican, kroaattiarmeija ajoi pommitusten ja tykkitulen avulla 250 000 serbiä kodeistaan Kroatian Krajinaan. Serbiperheet pakenivat Bosnian puolelle, jona

aikana tuhansia kuoli. Kroatian presidentti julisti: iskekää niin, että serbeistä ei jää jäljelle merkkiäkään.

YK:n sotilastarkkailijat järjestivät tiedotustilaisuuden Krajinan kansanmurhan johdosta. Kun tilaisuus oli alkamassa Yhdysvaltojen lähetystön edustaja tuli ovelle ilmoittamaan, että juuri nyt lähetystössä alkaisi tiedotustilaisuus Srebrenicasta. Tiedotusvälineiden edustajat ryntäsivät sinne ja heille esitettiin ”satelliittikuvia” jotka osoittaisivat Srebrenicassa tapahtuneen kansanmurhan. Lopulta kuvat eivät todistaneet mitään, mutta YK-tarkkailijoiden selostus serbien kansanmurhasta jäi saamatta.

Monet diplomaatit ja järjestöt ovat osaltaan voimistaneet propagandan vaikutusta. Esimerkiksi presidentti Ahtisaari on toiminut osin kannatettavasti rauhan välittäjänä mutta toisaalta varsin tuomittavasti Jugoslavian pommitusten mahdollistajana. Hän esti ratkaisevan suomalaisten oikeuslääkäreiden tutkimustuloksen julkaisemisen. Hän uhkaili mattopommituksilla rauhanneuvotteluissa pommitusten lopettamisesta päätettäessä ja hän tuki Kosovon itsenäistymistä laittomalla äänestyksellä kun hänen johtamansa työryhmän ehdotus hylättiin YK:n turvallisuusneuvostossa laajalla enemmistöllä.

Hänen ristiriitainen Yhdysvaltojen tavoitteita myötäilevä käyttäytymisensä palkittiin Nobelin rauhanpalkinnolla, mikä sementoi hänen edustamansa kokonaiskäsitksen Serbiasta ja Kosovosta Suomessa ikäänkuin yleisesti hyväksytyksi.

Myös itse EU sai pari vuotta NATO-pommitusten jälkeen Nobelin rauhan palkinnon.

Lääkärit ilman rajoja järjestö koetaan yleisesti ottaen myönteiseksi. Sen perustaja ranskalainen ulkoministerinäkin toiminut Bernard Kouchner on laajalti tunnettu humanitaarisesta toiminnastaan. Toisaalta hän on kannattanut puutumista valtioiden sisäisiin asioihin. Kouchner toimi Jugoslavian pommitusten jälkeen ensimmäisenä YK:n pääsihteerin edustajana eli korkeimpana virkamiehenä Kosovossa. Yhdysvallat alkoi rakentaa valtavaa sotilastukikohtaa Kosovoon heti pommitusten loputtua.

Hän samaistui albaaniosapuoleen ja ryhtyi järjestelemään Serbian valtion sosiaalisesti omistettuja 500 Kosovon alueella sijaitsevaa yritystä ylikansalliseen omistukseen. Serbi-omistajia ei päästetty paikan päälle. Kuitenkin YK:n päätöksen 1244 mukaan Kosovo oli miehityksen aikanakin osa Serbiaa. YK oletti tietenkin, että miehityksen rauhoittaessa tilanetta, Kosovo jatkaisi osana Serbiaa.

Tämä Yhdysvaltoja ja NATOa palveleva toiminta johti siihen, että Lääkärit ilman rajoja järjestö sai Nobelin rauhanpalkinnon.

Suomen media on tietenkin innostunut kaikista Nobel’in rauhanpalkinnoista, mutta Ahtisaaren saama palkinto on annettu vahvistamaan Suomen kansan käsitystä siitä, että pommitukset ovat OK kun Yhdysvallat ja NATO suorittavat niitä. Toiveena tietenkin on, että suomalaiset ottaisivat NATO:n ja sotapuheet omikseen.

Kaikkien arvostama YK:n pääsihteeri Kofi Annan sai pääsihteerin paikan myös pommituksilla. Bosnian sodan aikana, muslimiosapuoli teki Sarajevossa useita pommi-isku-provokaatioita, joista syytettiin välittömästi serbejä. Kalifaattia rakentava muslimipresidentti Izetbegovic vaati jokaisen provokaation jälkeen NATO:a pommittamaan serbejä.

YK:n pääsihteeri oli valtuutettu antamaan lupa pommituksille. Pääsihteeri Boutros-Boutros-Ghali, joka edellytti aina tapahtumien tutkimista ja perusteluja, sattui istumaan lentokoneessa eikä tietenkään voinut ottaa kantaa viimeisimpään provokaatioon. Sen sijaan apulaispääsihteeri Kofi Annan oli puhelimen päässä ja antoi luvan pommittaa syyttömiä serbejä.

Boutros Ghalin pääsihteeri-pestiä ei uusittu. Sen sai Kofi Annan, joka oli mitä sympaattisin henkilö, mutta erilainen kuin edeltäjänsä.

Yhden Yhdysvaltojen ja NATO-EU:n toteuttaman, usein ryöstöaikeissa tehdyn konfliktin tutkiminen perusteellisesti antaa mahdollisuuden huomata kuinka reseptit ovat samankaltaiset myös muualla. Yhdysvallat ja keskeiset NATO-EU maat hakevat taloudellista hyötyä ja sotilaallista valtaa. Propaganda tarvitsee aina syyllisiä, jotka nimetään halveksittaviksi diktaattoreiksi. Propaganda on toteutettu jo 30 vuoden ajan suurten markkinointitoimistojen avulla.

Suomen median sitoutuminen yhteistyöhön USA/EU/NATO:n hybridikeskuksen kanssa on johtanut siihen, että tiedonvälitys heijastelee Yhdysvalloissa vallitsevaa usein sisäpolitiikan värittämää kaavaa. Siellä yritettiin syyllistämällä Venäjää, saada peitettyä demokraattipuolueen sisäinen kähmintä, jonka materiaalin Wikileaksille paljastanut henkilö sai maksaa hengellään.

Suomen median sisältö on pinnallistunut, tullut lapsellisemmaksi, alkeellisemmaksi eikä tarjoa ajatteleville kansalaisille virikkeitä. Nyt vaalien alla Yle:n uutis- ja ajankohtaistoimituksen päällikön päättämä Seitsemän tähden liikkeen puheenjohtajan Paavo Värysen sulkeminen ulos Yle:n vaaliohjelmista vaikuttaa Mediapoolin epätoivoiselta yritykseltä estää NATO- ja ulkopoliittakeskustelu Suomessa.

Samaan aikaan Yle:n työntekijä osallistuu NATO-ulkovallan kanssa suomalaisiin vaikuttavan NATO-propagandan suunnitteluun ja ohjailuun. Sama työntekijä oli kuitenkin valmis aiheuttamaan vankilatuomion henkilölle, joka pyrki nostamaan esille aihepiirejä, joista NATO:on sidottu valtamedia vaikenee.

Suomen media kustannustoiminta mukaan luettuna on kuten aikaisemmissa blogeissani olen kuvannut, valtiollisen sensuurin alainen. Tämän haluan ottaa käsittelyyn eduskunnassa, minkä vuoksi olen Seitsemän tähden liikkeen edokkaana Helsingin vaalipiirissä numerolla 95.

Avainsanat:

- Soros,
- Mediapooli,
- NATO-propaganda,

- Ahtisaari,
- Kouchner,
- Kofi Annan,
- kansainväliset lait,
- YK